

Giới thiệu Trường Sinh Trang Chủ Convert

Làm giang hồ hiệp khách còn đang vì những công danh đó lợi lộc, thân công bí tịch tranh đến đầu rơi máu chảy.

Làm những võ lâm tiền bối đó, tông môn già lão, còn tại liều mạng luyện công, chỉ cầu sống lâu mấy năm tuế nguyệt.

Làm những Ma môn đó Tà đạo đem giang hồ quấy đến gió tanh mưa máu, đem mình làm cho bất Nhân bất Quý, chỉ vì đánh vỡ nhục thân gông cùm xiềng xích, để cầu không khi chết...

Trong núi sâu, thà tiểu đường chiếm được một gốc vạn năm nhân sâm tinh tu vi tinh hoa.

Làm hán không nghĩ tới chính là, từ nay về sau, tuế nguyệt rốt cuộc không thể ở trên người hán lưu lại nửa điểm dấu vết.

Hán vĩnh viễn dừng lại ở mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, cũng chính là trong truyền thuyết trường sinh bất lão.

Hai mươi năm sau, võ công đã trải qua sâu không lường được thà tiểu đường, mang một bộ mười bảy mười tám tuổi bộ dáng thiếu niên, bắt đầu trên giang hồ trang bức, ở ngoài giả heo ăn thịt hổ...

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Mọi người đánh giá 10 điểm cho mình nhé.

Thấy hay thì nhớ tặng nguyệt phiếu và chia sẻ cho mọi người cùng đọc, cũng đừng quên bình luận chém gió nhiệt tình.

Bạn nào có điều kiện thì bỏ cáo lệnh, kim sa châu, thất thái châu...

Trong khi chờ đợi các bạn có thể xem truyện khác của mình.

-Tối Cường Giang Hồ Hệ Thống

-Thần Cấp Tu Luyện Hệ Thống

☆☆☆☆☆☆

୧୨୩୪୫୬୭୮୯୧୦୧୧୧୨୧୩୧୪୧୫୧୬୧୭୧୮୧୯୨୦୨୧୨୨୨୩୨୪୨୫୨୬୨୭୨୮୨୯୩୦୩୧୩୨୩୩୩୪୩୫୩୬୩୭୩୮୩୯୪୦୪୧୪୨୪୩୪୪୪୫୪୬୪୭୪୮୪୯୫୦୫୧୫୨୫୩୫୪୫୫୫୬୫୭୫୮୫୯୬୦୬୧୬୨୬୩୬୪୬୫୬୬୬୭୬୮୬୯୭୦୭୧୭୨୭୩୭୪୭୫୭୬୭୭୭୮୭୯୮୦୮୧୮୨୮୩୮୪୮୫୮୬୮୭୮୮୮୯୯୦୯୧୯୨୯୩୯୪୯୫୯୬୯୭୯୮୯୯

(MộtThầnq-Hệ MặcKệ-Buồn)

Mình sẽ nhận conver theo yêu cầu của các bạn....

Nếu thích truyện nào mà bị drop thì comment hay nhắn tin riêng cho mình, mình sẽ cố gắng conver....Nhớ gửi Link Trung Nhé^^.....

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ....

☆☆☆☆☆☆

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Tứ Hải Khách Sạn

□

Non xanh nước biếc, Kỳ Phong tú lệ.

Nguy nga dãy núi dưới, là một đám lớn xanh um tươi tốt Thúy Trúc.

Gió núi từ đến, Thanh Trúc chập chòn.

Liên miên liên miên gây trúc môn, vui sướng rung động thân thể, cao thấp, chập trùng bất định.

Xa xa nhìn tới, liền phẳng phất là sóng lớn mãnh liệt biển rộng, một làn sóng che lại một làn sóng, đầy khắp núi đồi, tất cả đều là hải dương màu xanh lục.

Rừng trúc mười dặm ở ngoài, có một hồ.

Này hồ nước sắc trong suốt thấy đáy, mặt nước trơn nhẵn như gương, cổ viết Kính Hồ.

Kính Hồ là một chu vi mấy trăm dặm hồ lớn, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy Yên Ba mệnh mông, bao la bát ngát, thật giống như là một khối to lớn đá quý màu xanh lục, khảm nằm ở Thương Mang Đại Địa bên trên.

Một phương thủy, dường dục một phương người.

Kính Hồ bên cạnh, một trấn nhỏ y thủy xây lên, đặt tên là Kính Hồ trấn.

Kính Hồ trấn cũng không lớn, có điều gần hai trăm gia đình.

Cũng bởi vậy, phàm là trên trấn có tin tức gì, đều sẽ truyền cái mọi người đều biết.

Nửa năm trước, một đề tài dần dần trở thành mọi người trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện —— trên tiểu trấn mở ra một cái khách sạn.

Vốn là, này cũng không tính là gì mới mẻ sự.

Vấn đề liền xuất hiện ở nhà này tên là "Tứ Hải Khách Sạn" ông chủ, là một mười bảy mười tám tuổi thiếu niên.

Một người thiếu niên người mở ra một cái khách sạn, vậy thì ngạc nhiên.

Mọi người đồn dập suy đoán thiếu niên người thân phận, có nói là thương nhân thế gia thiếu gia, cũng có người nói là bị trong thành hào môn đại tộc đuổi ra công tử bột, thậm chí còn có người đoán hay là nào đó vị đại nhân vật con riêng.

Trong lúc nhất thời, mỗi người nói một kiểu, chưa kết luận được.

"Tứ Hải Khách Sạn" ở vào trấn nhỏ dựa vào bắc vị trí, đây là một toà ba tầng lầu các.

Từ khách sạn lầu ba hướng về đông bắc nhìn tới, chỉ thấy Thủy Quang liễm diễm, bích ba mệnh mông, hồ quang cảnh sắc, liếc mắt một cái là rõ mồn một.

Đáng tiếc, khách sạn Đệ Tam Tầng cũng không mở ra cho người ngoài, bởi vì nơi này là "Tứ Hải Khách Sạn" ông chủ tư nhân không gian.

Dường như ngoại giới truyền lại giống như vậy, "Tứ Hải Khách Sạn" ông chủ rất trẻ trung, tuổi trẻ đến có chút quá đáng.

Đây là một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, dài đến mi thanh mục tú, thích mặc một cái nguyệt sắc trường sam, về mặt hồ hững, phiêu dật xuất trần.

Hắn yêu thích ngồi ở khách sạn lầu ba tới gần song vị trí, bởi vì từ nơi này hướng ra phía ngoài nhìn tới, có thể nhìn thấy cái kia mệnh mông vô bờ hồ nước.

Thiếu niên có một bí mật không muốn người biết.

Hắn, cũng không thuộc về thế giới này.

Hắn gọi Ninh Tiểu Đường, đi tới nơi này cái Tân Thế Giới thì, vừa vặn mười bảy tuổi.

Đó là phát sinh ở hai mươi năm trước sự.

Vì lẽ đó rất kỳ quái, hai mươi năm sau khi, thiếu niên thấy thế nào lên tới vẫn là trẻ tuổi như vậy?

Mà này, liền thuộc về thiếu niên thứ hai bí mật.

Trên thực tế, đối với việc này, Ninh Tiểu Đường còn cũng không quá chắc chắn.

Nhưng hai mươi năm qua, hắn nhất thành bất biến đáng đáp, đều ở xác thực địa nói cho hắn, hắn hay là thật sự nắm giữ trong truyền thuyết trường sinh bất lão thân.

Ở cái này Dị Thế Giới nhân loại trong lịch sử, xưa nay liền không thiếu truy cầu trường sinh người mở đường.

Nhưng mà, mặc cho những kia tiên phong môn có cỡ nào Phong Hoa Tuyệt Đại, khoáng cổ tuyệt kim, cuối cùng vận mệnh cũng chạy không thoát hóa thành một bồi không đáng chú ý hoàng bùn đất.

Trường Sinh khó khăn, Nan Vu Thượng Thanh Thiên!

Vì lẽ đó, Ninh Tiểu Đường là may mắn.

Bởi vì hắn hay là đã nắm giữ trong truyền thuyết trường sinh bất lão thân.

Chỉ là họa hề phúc ỷ, phúc hề họa phục.

Ninh Tiểu Đường lại là bất hạnh.

Bởi vì, từ đó về sau, hắn cũng mất đi tự do.

Mà hết thầy này, đều muốn từ một vị cao nhân tiền bối nói tới.

Vị tiền bối kia cao nhân, hắn không phải người.

Hắn là một sống mấy chục ngàn năm nhân sâm tinh, Đạo Hành sâu không lường được, gần như tiên.

Theo tu vi ngày càng tăng trưởng, ở một ngàn năm trước, vị tiền bối kia gặp phải sinh mệnh ở trong to lớn nhất một trường kiếp nạn, hắn Tiên Kiếp giáng lâm.

Tiên Kiếp uy năng, Hủy Thiên Diệt Địa, vượt quá tưởng tượng.

Mặc dù lấy nhân sâm tinh Cường Đại Tu Vi, cũng không có thể chịu trụ, cuối cùng Thân Từ Đạo Tiêu.

Có điều, nhân sâm tinh cũng lưu lại đạo thống của chính mình.

Ngàn năm sau khi, cuối cùng bị may mắn Ninh Tiểu Đường đoạt được.

Trong đó, ngoại trừ một đồng công pháp bí tịch ở ngoài, quý giá nhất có hai món đồ.

Một cái là nhân sâm tinh tàn lưu lại gần vạn năm tu vi tinh hoa.

Ninh Tiểu Đường thu được sau, tuy rằng công lực không có tăng trưởng, nhưng trực tiếp để hắn nắm giữ trường sinh bất lão thân.

Khác một cái là một khối trắng đen xen kẽ, tương tự Thái Cực Đồ hình tròn tảng đá, nhân sâm tinh xưng là ngộ đạo thạch.

Khối này Kỳ Dị tảng đá, không chỉ có trợ nhân sâm tinh mở ra linh trí, hơn nữa còn dẫn dắt nhân sâm tinh bước vào tu luyện cửa lớn.

Có thể nói, không có ngộ đạo thạch, thì sẽ không có người đến sau tham tinh.

Làm Ninh Tiểu Đường được khối này ngộ đạo thạch thì, khối này Kỳ Dị tảng đá lại xuất hiện dị biến, nó trực tiếp dung nhập vào Ninh Tiểu Đường trong Thức Hải.

Từ đó về sau, Ninh Tiểu Đường liền kinh ngạc phát hiện, tự mình dĩ nhiên nắm giữ một loại mạnh mẽ thôi toán cùng năng lực phân tích.

Loại năng lực này, đối với công pháp bí tịch hữu hiệu nhất.

Ninh Tiểu Đường một khi mở ra loại năng lực này sau, hắn có thể chậm rãi thôi toán ra trước kia công pháp bí tịch thiếu hụt, từ mà tiến hành không ngừng hoàn thiện.

Này không thể nghi ngờ là một loại hóa thứ tầm thường thành thần kỳ nghịch thiên năng lực, bởi vì cứ như vậy, mặc dù là phổ thông công pháp, một khi đến Ninh Tiểu Đường trên tay, đến cuối cùng cũng có thể biến thành thần công bí tịch.

Có điều, có đoạt được tất có thất.

Ninh Tiểu Đường được nhân sâm tinh Đạo Thống, nhưng từ đó về sau hắn cũng mất đi tự do.

Mà hết thầy này kẻ cầm đầu, chính là cái kia Tiên Kiếp.

Không sai, ngàn năm sau khi, cái kia Tiên Kiếp vẫn như cũ vẫn còn tồn tại nhân gian.

Nguyên lai năm đó, nhân sâm tinh ở Độ Kiếp trước, thôi toán ra bản thân tai nạn này hung hiểm vạn phần, Cửu Tử Nhất Sinh.

Bởi vậy, vì bảo mệnh, hắn cố ý bày xuống một chu vi ba mươi dặm trận pháp —— "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận".

Nhân sâm tinh hi vọng dựa vào đại trận này, ở thời khắc mấu chốt đối kháng Tiên Kiếp, để cầu bảo vệ một mạng.

Chỉ là cuối cùng, nhân sâm tinh vẫn là đánh giá thấp Tiên Kiếp uy năng.

Ở khi độ kiếp, nhân sâm tinh tuy rằng ở "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" dưới sự giúp đỡ, không có tại chỗ tan tành mây khói. Nhưng hấn vẫn như cũ gặp không thể nghịch chuyển trọng thương, thôi thóp, cho tới cuối cùng Thân Từ Đạo Tiêu, không có chạy trốn số mệnh phải chết đi.

Mà cùng lúc đó, Tiên Kiếp ở nhân sâm tinh bỏ mình sau, nhưng không có tản đi.

Nó dĩ nhiên cùng "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" đối đầu, tựa hồ muốn đem cùng nhân sâm tinh có quan hệ tất cả từ nhân thể gian xóa đi.

Có điều, "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" có thể bị người tham tinh tuyến bên trong, tự nhiên cũng thị phi cùng người thường, lập tức dùng hết khả năng cùng Tiên Kiếp đối kháng lên.

Mà lúc này Tiên Kiếp uy năng, chung quy là so với trước yếu đi rất nhiều, hay là xưng là dư uy càng thích hợp.

Này tình huống như thế kéo dài, Tiên Kiếp đối đầu "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" sau, dĩ nhiên nhất thời không làm gì được đối phương.

Liền, hai người không khỏi lẫn nhau giằng co lên, duy trì vì điều cân bằng, không ai nhường ai.

Mà này một đôi tri, chính là ngàn năm.

Làm Ninh Tiểu Đường thu được nhân sâm tinh Đạo Thống sau khi, đặc biệt thu được nhân sâm tinh gần vạn năm tu vi tinh hoa, thành tựu trường sinh bất lão thân sau, cái kia Tiên Kiếp liền đem Ninh Tiểu Đường cùng cho đồng thời ghi lại.

Chỉ cần Ninh Tiểu Đường dám to gan bước ra "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" phạm vi, Tiên Kiếp sẽ lấy khí thế như sấm vang chớp giật, triệt để đem Ninh Tiểu Đường oanh vi là tro bụi.

Ninh Tiểu Đường đương nhiên không dám cùng Tiên Kiếp đối kháng, mặc dù là Tiên Kiếp dư uy cũng không dám.

Huống hồ, hấn ở "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" biên giới nơi, còn thân hơn thân cảm thụ quá Tiên Kiếp loại kia uy năng, coi là thật là Hủy Thiên Diệt Địa giống như đáng sợ.

Lúc đó, hấn chỉ cần lại dám to gan đi về phía trước vài bước, đi ra đại trận phạm vi.

Hấn không nghi ngờ chút nào, sau một khắc, Tiên Kiếp thì sẽ lấy khí thế như sấm vang chớp giật, trong nháy mắt đem tự mình hóa thành tro bụi.

Bởi vậy, Ninh Tiểu Đường không thể làm gì khác hơn là làm một con con rùa đen rút đầu, đang hoảng chờ ở "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" bên trong, không dám vượt qua Lô tri nửa bước.

Cũng còn tốt "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" có tới chu vi ba mươi dặm, đại trận trong phạm vi, càng là có Thanh Sơn, có rừng trúc, có hồ nước, còn có một thành trì, Sơn Âm huyền.

Nếu không, Ninh Tiểu Đường cần phải tươi sống muộn chết không thể.

Thời gian thấm thoát, thời gian như trôi đưa.

Tự Ninh Tiểu Đường được nhân sâm tinh truyền thừa, đã qua đi tới hai mươi năm.

Thời gian hai mươi năm, đủ khiến một người thay đổi rất nhiều.

Ninh Tiểu Đường, đã là như thế.

Hai mươi năm sau Ninh Tiểu Đường, một thân võ công đã khá là tinh thâm, hơn nữa đối với trận pháp, cơ quan, Dược Học, châm cứu, Luyện Đan, quái tượng chờ đều có trải qua, có thể nói là học rộng tài cao.

Đặc biệt đối với trận pháp, Ninh Tiểu Đường dĩ nhiên là có một chút thành tựu.

Có điều cũng bởi vậy, Ninh Tiểu Đường ngờ ngác phát hiện, nhân sâm tinh bày xuống "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận", đang cùng Tiên Kiếp đối kháng ngàn năm sau khi, từ lâu từ từ sự suy thoái, tựa hồ nhiều nhất lại quá trăm năm, sẽ triệt để phá hủy.

Cũng còn tốt để Ninh Tiểu Đường thở ra một hơi chính là, cái kia Tiên Kiếp dư uy, cũng đồng dạng trở nên càng ngày càng yếu ớt, phòng chừng ở đại trận triệt để hủy trước khi đi, sẽ trước tiên tan thành mây khói.

Nhưng mà ở một năm trước, tình thế đột nhiên chuyển tiếp đột ngột.

Cái kia "Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận" một người trong đó Trận Cơ, xuất hiện bộ phận tổn hại.

Mà này trực tiếp dẫn đến đại trận cuối cùng sử dụng tuổi thọ, chỉ còn dư lại không tới mười năm.

Điều này làm cho Ninh Tiểu Đường kinh hãi đến biến sắc, nếu như đại trận ở Tiên Kiếp tán trước khi đi liền phá hủy, cái kia cái mạng nhỏ của chính mình liền nguy hiểm.

Bất đắc dĩ, Ninh Tiểu Đường không thể làm gì khác hơn là tự mình ra tay, thử nghiệm chữa trị hư hao Trận Cơ.

May mắn chính là, Trận Cơ hư hao cũng không nhiều, hơn nữa Ninh Tiểu Đường đối với trận pháp cũng đã có nhất định trình độ.

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường bỏ ra đại thời gian nửa năm, cuối cùng cũng coi như miễn cưỡng chữa trị cái kia hư hao Trận Cơ.

Mà cái kia hư hao Trận Cơ vị trí, chính là ở cái kia "Tứ Hải Khách Sạn" dưới nền đất bên dưới.

"Tứ Hải Khách Sạn" là một cái khách sạn, đồng thời cũng là một tòa trận pháp. Một toà Ninh Tiểu Đường bày xuống, có thể chủ động hấp thu ngoại giới mặt trái năng lượng trận pháp.

Trận pháp này nguyên lý, tương tự với âm dương chuyển hóa chi đạo, có thể chủ động đem ngoại giới mặt trái năng lượng chuyển hóa thành chính diện năng lượng.

Mà khách sạn làm nhân viên nơi tụ tập, Tam Giáo Cửu Lưu, ngư long hỗn tạp, đầy rẫy lượng lớn tham dục, gian trá, cừu hận loại hình mặt trái năng lượng.

Thông qua trận pháp này, những mặt trái năng lượng cuộn cuộn không ngừng chuyển đổi thành chính diện năng lượng, do đó vì là hư hao Trận Cơ cung cấp năng lượng chống đỡ.

Đã như thế, chỉ cần cõi đời này còn tồn tại mặt trái năng lượng, hư hao Trận Cơ liền cũng không còn nổi lo về sau.

Chữa trị được rồi hư hao Trận Cơ, Ninh Tiểu Đường căng thẳng tâm cũng là thanh tĩnh lại.

Cho tới khách sạn kinh doanh, Ninh Tiểu Đường toàn bộ giao cho một vị lão chương quỹ quản lý.

Lão chương quỹ họ Hứa, là Kính Hồ trấn người địa phương thị, từng ở Việt Châu trong thành to lớn nhất từ lâu làm qua chương quỹ.

Sau đó bởi vì đắc tội rồi không trêu chọc nổi người, chỉ có thể yên lặng trở lại trên trấn.

Trừ lão chương quỹ ở ngoài, Ninh Tiểu Đường kính xin một vị bếp trưởng, hai vị Điểm Tiểu Nhị.

Bếp trưởng là cái hơn bốn mươi tuổi người trung niên, tên đầy đủ Chu Đại Quý.

Nửa đời trước của hắn, chính như tên của hắn giống như vậy, đại phúc đại quý.

Hắn sinh ra ở một cái đầu bếp thế gia, bậc cha chú đều là bên trong hoàng cung tiếng tăm lừng lẫy ngự trù. Hắn từ nhỏ đã không lo ăn mặc, sau khi lớn lên, cũng theo bậc cha chú tiến vào hoàng cung, làm giúp trù.

Vốn là, nếu như tất cả thuận lợi, hắn tương lai sẽ tiếp nhận bậc cha chú ban ngành, cũng trở thành một tên đại ngự trù.

Đáng tiếc, vận mệnh trêu người.

Chu Đại Quý trong lúc vô tình cuốn vào một việc cung đình bí án, cuối cùng làm hại bậc cha chú lang đang bỏ tù, chính mình cũng chỉ có thể hốt hoảng trốn đi, lưu lạc thiên nhai.

Hai mươi mấy năm qua, vẫn trốn trốn tránh tránh, mãi đến tận đi tới Kính Hồ trấn.

Có điều, Chu Đại Quý cũng không phải thảm nhất, thê thảm nhất chính là hai vị kia Điểm Tiểu Nhị.

Đó là 1 vs 10 ba tuổi thiếu niên sinh đôi, vóc người thấp bé, gầy trơ cả xương.

Hai người từ nhỏ liền không cha không mẹ, là đối với cô nhi, cũng không có họ tên, trên trấn người chỉ để ý gọi A Đại A Nhị.

Hơn mười năm đến, A Đại cùng A Nhị dựa vào trên trấn bách tính đứt quãng tiếp tế, mới không có chết đói.

Đối với hai người, Ninh Tiểu Đường cũng phát lên chéch ản chi tâm, liền đem hai người chiêu đến khách sạn đến giúp đỡ.

Trải qua mấy tháng điều dưỡng, A Đại A Nhị nguyên bản khô gầy như que củi thân thể, xem ra cũng coi như có chút người mô người dạng.

Đối với Ninh Tiểu Đường thu nhận giúp đỡ, A Đại A Nhị nội tâm tràn ngập cảm kích.

Bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, mấy ngày này, quả thực chính là nhân sinh ở trong tốt đẹp nhất một quãng thời gian.

Trên tiểu trấn tháng ngày, đều là không có chút rung động nào.

Nhưng mà loại này bình thân, chung quy ở một thời gian sau bị đánh vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2 : Trùng ác dương thiện (Thượng)

Việt Châu nam bộ, là liên miên không dứt núi non trùng điệp.

Nơi này chính là Đại Tấn Hoàng Triều tiếng tăm lừng lẫy Vân Vụ Sơn Mạch.

Vân Vụ Sơn Mạch ngang qua mấy châu, từ đông đi tây, liên miên ngàn dặm, phảng phất một cái Viễn Cổ Cự Long, đem đại địa chia ra làm hai.

Nơi đây thế núi hiểm trở, núi non trùng điệp; vách núi cheo leo, nguy phong sừng sững.

Trong núi rừng già nguyên thủy, ông ông um tùm; Cổ Mộc che trời, che kín bầu trời; càng có hung thú Ác Điều, chiếm giữ trong đó.

Người bình thường như muốn đi ngang qua Vân Vụ Sơn Mạch, có thể nói là nguy hiểm tầng tầng, bước đi liên tục khó khăn.

Cũng bởi vậy, Đại Tấn Hoàng Triều đối với phía nam không chể, yếu đi rất nhiều.

Mà mảnh này ở Vân Vụ Sơn Mạch phía nam ranh giới, có tới chu vi tám ngàn dặm, chiếm toàn bộ Hoàng Triều Cương Vực gần một phần năm.

phạm vi, bao quát Mân Châu, tượng châu, nhai châu, Quỳnh Châu cùng với Nam Hải phủ.

Những này Châu Phủ tuy rằng người ở thưa thớt, hơn nữa đại thể còn chưa bị khai phá quá, nhưng thổ địa chi dồi dào, sản vật chi phong phú, khiến cho người khó có thể tin.

Nơi này sản xuất nhiều các loại giá trị liên thành bảo thạch, ngà voi, trân châu, còn có đếm không xuể quý báu hương liệu, dược thảo, cùng với khắp nơi thiên tài địa bảo.

Như vậy không lồ của cái, mặc dù là triều đình, cũng nước dãi ướt át.

Liền, mười năm trước, triều đình quyết định xây dựng một cái đi ngang qua Vân Vụ Sơn Mạch quan đạo, để tăng mạnh nam bắc liên hệ, khai phá cái kia mảnh dồi dào thổ địa.

Nhưng mà, xây dựng này điều quan đạo, khó khăn chi lớn, vượt quá tưởng tượng.

Này một tu chính là mười năm.

Trong lúc khai sơn tác động, nắc đường cáp treo cầu nối, dựng vách núi Sạn Đạo, tiêu hao vô số lương tiền cùng sinh mệnh, lúc này mới ở mười năm sau khi miễn cưỡng làm xong.

Theo quan đạo tu thành, nam bắc hai địa giao lưu rốt cục bắt đầu trở nên nhiều lần lên.

Mà bởi quan đạo mặt phía bắc này một con điểm ban đầu, là ở Việt Châu cảnh nội.

Cũng bởi vậy, Việt Châu cùng với cùng với giáp giới Dương Châu, hai địa Thương Lữ cận thủy lâu thai tiên đắc nguyệt, suất trước tiên bắt đầu hành động.

Hai châu cảnh nội các loại thế lực lớn nhỏ, dồn dập tổ chức thương đội, dự định ở những châu khác phản ứng lại trước, giành trước bố cục, chiếm được tiên cơ.

Theo thời gian chuyển dời, càng ngày càng nhiều người bắt đầu gia nhập vào này một làn sóng "Đãi vàng nhiệt" bên trong.

Đặc biệt một ít giang hồ nhân sĩ, vốn là quá trên lưỡi đao liếm huyết tháng ngày.

Bây giờ có như thế một món tiền bạc thả ở trước mắt, nơi nào chịu buông tha, dồn dập tranh nhau chen lấn địa hướng về Vân Vụ Sơn Mạch phía nam

chạy.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Việt Châu ngư long hỗn tạp, phong khởi vân dừng.

Son Âm huyền ở vào Việt Châu Bắc Bộ, một ít từ mặt phía bắc đến người, muốn đi về phía nam một bên "Đài vàng", đại thể phải trải qua này huyện.

Thị trấn Tây Bắc mười dặm ở ngoài, có một tên là "Kính Hồ" trấn nhỏ.

Trấn nhỏ Lâm Hồ xây lên, thôn trấn phía tây, một cái quan đạo từ bắc đi về phía nam dần dần kéo dài, mãi đến tận biển mất với phần cuối đường chân trời trong dãy núi.

Những kia cao thấp chập trùng quần sơn, chính là Sơn Âm huyền nổi tiếng Hội Kê sơn.

Cùng nguy nga hiểm trở Vân Vụ Sơn Mạch so với, Hội Kê sơn cũng không coi là bao nhiêu cao to, nhưng thắng ở sơn Thanh Thủy tú.

Mạnh Cửu là trên tiểu trấn một vị tư thực tiên sinh, ba mươi năm trước từ nơi khác thiên ở nơi này.

Có người nói, Mạnh Cửu gia tộc là phương bắc đại tộc, sau đó không biết nguyên nhân gì, cùng trong nhà làm lộn tung lên, liền một thân một mình đi tới trấn nhỏ ẩn cư.

Mạnh Cửu thế tử mất sớm, hấn dưới gối đục có một trai một gái, nhi tử Mạnh Hạo Vân cùng con gái Mạnh Ngọc Đình.

Bây giờ, Mạnh Hạo Vân đã là một hai mươi tuổi tuổi trẻ tiểu hóa. Mà Mạnh Ngọc Đình cũng Uyển Như một đoá hoa sen mới nở, dài đến dáng ngọc yêu kiều, đến cập kê chi niên.

Để Mạnh Cửu cảm thấy bất đắc dĩ chính là, chính mình cái kia vô dụng nhi tử, thuở nhỏ không yêu đọc sách, trái lại cả ngày cầm đao làm bông, mê muội võ công, cùng tính cách của chính mình tuyệt nhiên không giống.

Năm năm trước, Hội Kê trên núi Lô Phong Tự, có Cao Tăng hạ sơn đến, hướng bốn phía bách tính truyền thụ một môn Cường Thân kiện thể dùng phổ thông công phu.

Mạnh Hạo Vân chỉ bằng này một môn hàng thông thường võ công, mạnh mẽ tu luyện ra nội lực. Đây tập võ thiên phú, liền để cho Mạnh Cửu đều cảm thấy vô cùng giật mình.

Đáng tiếc, bây giờ Mạnh Cửu, từ lâu thoát ly gia tộc quan hệ, mượn không được gia tộc lực.

Mà hấn cùng người trong võ lâm lại không cái gì gặp nhau, mặc dù trong lòng có ý định muốn đưa Mạnh Hạo Vân tiến vào Võ Lâm Môn Phái học nghệ, nhưng cũng là hữu tâm vô lực.

Bởi vì hiện nay võ lâm, thiên kiến bè phái thâm hậu. Đối với mình bản môn phái Võ Công Bí Tích, mỗi người là mề khen mề dài đuôi, trông giữ rất : gì nghiêm.

Vì phòng ngừa bản môn phái võ công dẫn ra ngoài, chọn đệ tử thì, càng là chọn ba kiếm bốn. Không có mạnh mẽ bối cảnh hoặc là có người quen quan hệ, đã nghĩ bái vào Võ Lâm Môn Phái, căn bản là mơ hão.

Mà trong này đạo đạo, ngoại trừ Mạnh Cửu biết một ít, Mạnh Hạo Vân kỳ thực cũng không rõ ràng.

Trên thực tế, Mạnh Hạo Vân đối với giang hồ võ lâm hiểu rõ, hoàn toàn là kiến thức nông cạn, biết rất ít.

Có điều, Mạnh Hạo Vân là cái trời sinh thấy đủ phái.

Mặc dù chỉ là học một môn hàng thông thường võ công, nhưng hấn vẫn là rất thỏa mãn, mỗi ngày đều kiên trì luyện tập, từ không lười biếng.

Mà theo xuôi nam "Đài vàng" người càng ngày càng nhiều, trấn nhỏ cũng bắt đầu từ từ náo nhiệt lên.

Cùng lúc đó, nguyên bản chuyện làm ăn quanh quẩn "Tứ Hải Khách Sạn", cũng thường thường tân khách cả sảnh đường, không còn chỗ ngồi.

Có điều, khách tới sạn, đại thể vẫn là lấy ăn cơm làm chủ.

Đại đội Thương Lữ, cơ bản sẽ không ở trên trấn đặt chân, mà là sẽ chọn đến mười dặm ở ngoài thị trấn dừng chân.

Chỉ là, theo vắng lai trên trấn người tăng nhanh, một ít phân tranh chung quy bắt đầu xuất hiện, thậm chí còn xuất hiện một chút Võ Lâm Nhân Sĩ bắt nạt bản địa bách tính sự tình.

Mà Mạnh Hạo Vân chính trẻ tuổi nóng tính, hơn nữa tính cách ghét ác như cừu, chính nghĩa lẫn nhiên, nhìn thấy ngoại lai võ nhân ý mạnh hiếp yếu, bắt nạt bản địa bách tính, hấn tự nhiên không thể chịu đựng.

Mạnh Hạo Vân dựa vào mấy năm võ công nội tình, hơn nữa luyện được nội lực, cùng những Võ Lâm Nhân Sĩ đó giao thủ với nhau, dĩ nhiên không rơi

xuống hạ phong, thậm chí còn đánh được đối phương chạy trốn chết.

Vây xem bách tính, hoàn toàn vô tay tán thưởng.

Điều này làm cho Mạnh Hạo Vân tự tin tăng nhiều, đồng thời tâm lý cũng đắc ý, càng là đem mình coi là trấn nhỏ Thủ Hộ Giả.

Ngày hôm đó, Mạnh Hạo Vân chính đang trên trần dò xét.

Bỗng nhiên, một trận cãi vã kịch liệt thanh, từ hán cách đó không xa "Tứ Hải Khách Sạn" bên trong truyền ra.

"Đáng ghét, những này ngoại lai Vô Lâm Nhân Sĩ, sẽ làm mờ sự!" Mạnh Hạo Vân tâm lý thầm mắng một tiếng, dưới chân không chút do dự hướng khách sạn đi đến.

Vừa vào khách sạn cửa lớn, Mạnh Hạo Vân liền nhìn thấy một vị mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, chính trưởng đỏ mặt, ở dựa vào lí lẽ biện luận.

Thiếu niên kia Mạnh Hạo Vân cũng nhận thức, tựa hồ là A Nhị, là trước đây trên trần một đôi sinh đôi cô nhi một trong, bây giờ đều ở này "Tứ Hải Khách Sạn" làm Điểm Tiểu Nhị.

Chỉ thấy A Nhị lớn tiếng kêu âm lên: "Các ngươi còn chưa cho tiền com đây, làm sao có thể đi!"

"Này có hay không thiên lý, com nước xong, làm sao có thể không cho tiền com!"

"Xem các ngươi trang điểm, lại không giống không tiền người."

A Nhị đối diện, uy lăm lăm đứng năm người.

Trong đó bốn người, mỗi người thân người cao to, hình thể khô ngô, một bộ Vô Lâm Nhân Sĩ trang phục.

Còn lại người kia, là vị hơn hai mươi tuổi công tử trẻ tuổi, ăn mặc áo gấm hoa phục, bên hông mang theo một thanh khảm nạm đá quý màu xanh lục đoàn kiếm, tướng mạo anh tuấn, phong lưu phóng khoáng. Chỉ là hán đôi trông mắt kia, mơ hồ có chút vô thần, sắc mặt trắng bệch, một bộ từ sắc quá độ hình ảnh.

Cái kia công tử trẻ tuổi sau khi nghe xong, cười lạnh: "Người nói đúng, Bản Công Tử là có tiền. Nhưng chính là không muốn trả tiền com, người có thể bắt ta kiểu gì?"

Công tử trẻ tuổi nói xong, cái kia bốn cái hình thể hán tử khô ngô, lúc này hướng về A Nhị trước người vừa đứng, liền phảng phát bốn ngọn núi lớn, lập tức ép tới vóc người thấp bé A Nhị không kịp thở.

Khách sạn trong đại sảnh, đại đa số tân khách đều rất hứng thú mà nhìn tình cảnh này, lại như xem cuộc vui.

Cũng có mấy người nghĩ ra được ngăn cản, nhưng ngay lúc đó bị bằng hữu bên cạnh kéo, ở bên tai sau một hồi thì thầm, dồn dập biến sắc mặt, nhìn về phía cái kia công tử trẻ tuổi ánh mắt, tràn ngập kiêng kỵ.

Mạnh Hạo Vân thực sự nhìn không được, lạnh lùng quát lên: "Mấy cái đại nam nhân, bắt nạt một đứa bé, còn biết xấu hổ hay không?"

Thấy có người lên tiếng ngăn cản, từng đạo từng đạo ánh mắt dồn dập rơi xuống Mạnh Hạo Vân trên người.

A Nhị thấy là Mạnh Hạo Vân, trong lòng không khỏi vui vẻ: "Hạo Vân ca, bọn họ com nước xong, không cho tiền com!"

Công tử trẻ tuổi cùng cái kia bốn cái hán tử thấy đi ra có điều là cái chừng hai mươi tuổi tuổi trẻ tiểu hòa, trong mắt đều toát ra vẻ khinh bỉ.

"Tiểu tử, có thể tưởng tượng được rồi, thật muốn chảy làn này nước đục? Biết chúng ta là ai sao?" Một người trong đó hán tử đối với Mạnh Hạo Vân lạnh lùng nói rằng.

"Ta quản các ngươi là ai! Ở này Kính Hồ trấn, chỉ cần có ta ở, cũng đừng nghĩ ăn Bá Vương món ăn!" Mạnh Hạo Vân đồng dạng lạnh lùng trả lời.

"Ha, tiểu tử, nếu ngươi cần phải quản việc không đâu, vậy thì ăn ta một quyền đi." Hán tử kia nói, liền đột nhiên giơ lên nắm đấm, một quyền hướng Mạnh Hạo Vân oanh đến.

Mạnh Hạo Vân sớm có phòng bị, cũng đồng dạng giơ lên nắm đấm, đi sau mà đến trước, đột nhiên một quyền đánh về đối phương.

Hai nắm đấm, liền phảng phát hai con Đại Chùy, trong nháy mắt va chạm đến cùng một chỗ, phát sinh một tiếng tiếng vang trầm trầm.

"Ầm~~" một tiếng, hai người thân thể một trận lay động, đồng thời bị một nguồn sức mạnh, sau này đẩy lui vài bộ.

"Ha ha, lão Trần, xem ra ngươi là đàn bà cái bụng bất lâu, không xong rồi a, lại bị một mao đầu tiểu tử đẩy lui!" Một người trong đó hán tử cười lớn nói.

"Lão Trương, đừng cười trên sự đau khổ của người khác. Nếu để cho ngươi đến, ngươi cũng kết cục giống nhau." Cái kia bị đẩy lui vài bước hán tử có

chút cảm tức nói rằng, sau đó sắc mặt âm trầm nhìn về phía Mạnh Hạo Vân, nói: "Tiểu tử, ngươi triệt để chọc giận ta. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) đừng hấn nung cho rằng sẽ điếm nội công, là có thể không coi ai ra gì."

"Lão Trần, tiểu tử này sẽ nội công?"

"Phí lời, không phải vậy lão tử làm sao sẽ bị đẩy lui?"

"Vậy kế tiếp, ngươi đến cùng là hành vẫn không được a?"

"Làm sao liền không được? Tiểu tử này hấn nung nhiều nhất cũng là Đường Khí Cảnh sơ kỳ, lão tử ta tuy rằng cũng là Đường Khí Cảnh sơ kỳ, nhưng luyện kinh nghiệm chiến đấu, ta liền không tin tiểu tử này so với ta còn phong phú!"

Sau một khắc, cái kia khô ngô hấn tử lại một lần nữa giờ quả đấm lên, đột nhiên hướng Mạnh Hạo Vân tấn công tới.

Mạnh Hạo Vân một mặt lạnh lùng, không chút do dự giờ quả đấm lên tiến lên nghênh tiếp.

"Ầm ầm ầm~~~~"

Liên tiếp từng quyền đụng vào nhau, liên phảng phát thiên thạch không ngừng đụng vào nhau, phát sinh tiếng vang trầm trầm.

Bỗng nhiên, "Ầm~~" một tiếng, trong đó một nắm đấm rơi vào trên một cái bàn, lúc này vụn gỗ bay ngang, đập ra một cái vòng tròn đến trong động.

"Ầm~~" khác một nắm đấm nhân cơ hội mà lên, thuận thế nện ở đạo kia khô ngô bóng người trên.

"Ai u!" Hấn tử kia lao đảo một cái, suýt chút nữa ngã chổng vó, vội vã một lại cho vay nặng lãi, tránh thoát Mạnh Hạo Vân làn sóng tiếp theo thế tiến công.

"Chà chà, lão Trần, ta cảm thấy ngươi thật giống như đúng là ở đàn bà cái bụng bát lâu, lúc này hoàn toàn là rơi vào lại phong."

"Lão Trương, đừng hấn nung cười trên sự đau khổ của người khác, đối ngươi trên người cũng không khá hơn chút nào!" Hấn tử kia chật vật bò người lên, hấn hấn nhìn chăm chăm Mạnh Hạo Vân nói rằng: "Tiểu tử này tuyệt đối có gì đó quái lạ! Nội lực hoàn toàn là theo ta không phân cao thấp, võ công chiêu thức cũng là thường thường dong dong, chính là một bộ hàng thông thường sắc La Hán Quyền. Nhưng mẹ kiếp một giao thủ với nhau, liền quý dị đến mức rất!"

Lúc này, trong khách sạn rất nhiều người giang hồ, cũng đều vẻ mặt vô cùng nghi hoặc không rõ.

Không nghĩ tới người thiếu niên này khiến có điều là hàng thông thường sắc La Hán Quyền, cuối cùng giao thủ với nhau, dĩ nhiên trái lại thắng cái kia khô ngô hấn tử.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 : Trùng ác dương thiện (Hạ)

Công tử trẻ tuổi liếc nhìn cái kia vô cùng chật vật khô ngô hấn tử, hơi nhử nhử mày, nói rằng: "Tiểu tử này chỉ sợ là có chút quái lạ, lão Lý, xem ra chỉ có ngươi lên."

"Vâng, công tử." Một cái khác khô ngô hấn tử gật đầu đáp.

"Lão Trần, ngươi xem lão Lý đều muốn lên, bắt tiểu tử này cũng không có vấn đề chứ?"

"Ta nghĩ không thành vấn đề. Tuy rằng tiểu tử này có chút quái lạ, nhưng lão Lý dù sao cũng là Đường Khí Cảnh hậu kỳ, đối phó tiểu tử này, nghĩ đến hấn là bắt vào tay, dễ như trở bàn tay."

Nghe được mấy người nói, Mạnh Hạo Vân tâm lý không khỏi chìm xuống, sắc mặt trước nay chưa từng có nghiêm túc.

Nếu như đối phương không nói láo, chính mình trận chiến này chỉ sợ là lành ít dữ nhiều, là từ trước tới nay nguy hiểm nhất một lần.

Dù sao, Đường Khí Cảnh sơ kỳ cùng Đường Khí Cảnh hậu kỳ, đó là cách biệt rõ ràng hai cái cảnh giới nhỏ.

Thế nhưng, muốn cho Mạnh Hạo Vân liền như vậy thối lui, hẳn lại nuốt không trôi con giận này.

Rõ ràng là đối phương ăn Bá Vương món ăn, dựa vào cái gì muốn chính mình thoái nhượng?

Lẽ nào võ công cao cường, là có thể muốn làm gì thì làm?

Cái này thế đạo, có còn hay không chính nghĩa?

Người trẻ tuổi tâm tư, có lúc chỉ đơn giản như vậy, hoàn toàn chính là dựa vào cái kia một cái nhiệt huyết chống.

"Tiểu tử, không phải là người nào đều có thể đắc tội." Cái kia họ Lý hán tử tiến lên một bước, hai nắm đấm chậm rãi nắm long, phát sinh liên tiếp gân cốt nổ đùng tiếng.

Mạnh Hạo Vân ánh mắt lăm lăm, lúc này hẳn đã phi thường xác định, võ công của đối phương xác thực còn cao hơn chính mình ra một đoạn dài.

"Xem quyền!"

Cái kia họ Lý hán tử bỗng nhiên một tiếng quát lạnh, thân thể dường như một con báo săn, đột nhiên hướng Mạnh Hạo Vân nhanh bắn tới.

Mạnh Hạo Vân chỉ cảm thấy đối phương bóng người lóe lên, sau một khắc liền đến đến chính mình bên trái đằng trước.

Trong lòng hắn nhất thời cả kinh, không nghĩ tới đối phương tốc độ nhanh như vậy, chính mình suýt chút nữa liền không phản ứng lại.

Mạnh Hạo Vân lập tức đánh tới hoàn toàn tinh thần, trong tay nắm đấm phản xạ tính địa hướng đối phương đánh tới.

Mà đối phương nắm đấm, cũng ở trong chớp mắt đánh tới.

"Ầm~~" một tiếng, hai nắm đấm liền phăng phắt hai viên thiên thạch, trong nháy mắt đụng thẳng vào nhau.

Mạnh Hạo Vân chỉ cảm thấy một luồng trước nay chưa từng có đại lực, từ nắm đấm nơi truyền đến, sau đó theo cánh tay, một đường kéo dài, truyền về toàn thân các nơi.

Sau một khắc, Mạnh Hạo Vân thân thể cũng không còn cách nào chịu đựng trụ này cỡ đại lực, đột nhiên hướng sau bay ngược lên, va vào phía sau một cái bàn.

"Rầm~~" bàn lúc này chia năm xẻ bảy, vụn gỗ bay ngang.

"Phù phù~~" Mạnh Hạo Vân từ trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, giãy dụa một hồi lâu, mới chậm rãi ngồi dậy.

Vào giờ phút này, Mạnh Hạo Vân chỉ cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều phăng phắt vỡ vụn giống như vậy, đặc biệt nắm đấm nơi, càng là côi lòng tan nát đau đớn.

Mà đối phương, vẫn như cũ vững vàng đứng tại chỗ, một bước chưa đi.

Hai người võ công cao thấp, lập tức lập phân.

"Ha ha, được, quả nhiên vẫn là lão Lý lợi hại, một quyền liền đánh bay tiểu tử này."

"Không sai, mặc cho tiểu tử này có bao nhiêu giống như quái lạ, còn không phải như thường không chịu nổi lão Lý một quyền."

"Lão Lý nhưng là đường kỳ cảnh hậu kỳ, cái kia công lực không phải là ngồi không. Tiểu tử này có điều Đường Khí Cảnh sơ kỳ, nếu có thể chịu đựng trụ lão Lý một quyền, đó mới khiến người ta cảm thấy kỳ quái."

Mạnh Hạo Vân tâm lý một trận âm u, vẫn là chính mình võ công quá thấp a. Nếu như chính mình võ công đủ cao, nằm trên đất, chính là những người kia càn bả đi.

Trong khách sạn, còn lại người trong giang hồ thấy thế, cũng đều âm thầm lắc đầu, tâm trạng vì là người trẻ tuổi này không biết trời cao đất rộng mà cảm thấy đáng tiếc.

Trên giang hồ, như không có đủ thực lực liền mạnh mẽ ra mặt, cuối cùng thường thường sẽ làm mất đi tính mạng của chính mình.

Mà cùng tính mạng của chính mình đem so sánh, chính nghĩa cái gì, vốn là chả là cái cóc khô gì, không đáng giá một đồng.

Đang lúc này, khách sạn bên ngoài bỗng nhiên chạy vào một đạo mỹ lệ Thiên Ảnh.

Đó là một vị mười lăm, mười sáu tuổi thiếu nữ xinh đẹp, dài đến đáng ngọc yêu kiều, đất thiêng nảy sinh hiền tài, mặc trên người một bộ y phục màu xanh

lục, thanh xuân cảm động.

Thiếu nữ đầy mặt lo lắng chạy đến Mạnh Hạo Vân trước mặt, ngồi xổm xuống đỡ cánh tay hắn, lo lắng lo lắng hỏi: "Ca, ngươi thế nào rồi? Ngươi không sao chứ? Không nên làm ta sợ."

Người đến chính là Mạnh Hạo Vân em gái ruột, Mạnh Ngọc Đình.

Mạnh Hạo Vân khẽ lắc đầu, có chút suy nhược mà nói rằng: "Ngọc Đình, ngươi làm sao đến rồi? Yên tâm, ta không có chuyện gì. Ngươi mau chóng rời đi nơi này."

"Ca, ngươi đều thổ huyết, còn nói không có chuyện gì!" Mạnh Ngọc Đình quai sáng giọng.

Lúc này, họ Lý khôi ngô hán tử lại một lần nữa chậm rãi đi lên trước, tựa hồ còn muốn tiếp tục động thủ.

Mạnh Ngọc Đình thấy thế, đôi mắt đẹp trợn lên giận dữ nhìn, quát lạnh: "Ngươi muốn làm gì! Ta ca đều bị các ngươi đánh thành như vậy, các ngươi đến tột cùng còn muốn như thế nào nữa?"

"Muốn như thế nào? Tự nhiên là để cho các ngươi trả giá chút đánh đổi." Họ Lý khôi ngô hán tử lạnh lùng trả lời, "Ta đã sớm nói, không phải là người nào đều có thể đắc tội. Nếu không nghe khuyên bảo, hiện tại mới hối hận, chậm."

Mắt thấy xung đột lại sẽ tiếp tục, lúc này, Hứa chương quý cuối cùng từ nhà bếp chạy tới, đầy mặt chồng nụ cười, nói rằng: "Mấy vị khách quan, bản thân họ Hứa, là này Tứ Hải Khách Sạn chương quý. Mấy vị com nước, bản chương quý mời. Kính xin mấy vị xem ở ta mặt trên, bỏ qua cho vị tiểu huynh đệ này, khỏe không?"

"Ngươi mặt, ngươi tính là thứ gì?" Họ Lý khôi ngô hán tử khinh bỉ nói rằng.

Hứa chương quý nụ cười trên mặt lập tức đọng lại, trong lòng tức giận chột lóc lên.

Có điều, ở những này cường nhân trước mặt, hắn không thể không tiếp tục cúi đầu, miễn cưỡng duy trì nụ cười, cầu khẩn nói: "Mấy vị đều là quý khách, đại nhân có lượng lớn, vẫn là giờ cao đánh khẽ, bỏ qua cho vị tiểu huynh đệ này đi."

Đại đa số người cũng không có chú ý đến chính là, ngay ở thiếu nữ đi vào khách sạn một khắc đó, có cặp mắt liên đầu ở trên người nàng, lại chưa dời, tựa hồ là bị sâu sắc hấp dẫn lấy.

Lúc này, đạo kia ánh mắt chủ nhân, rốt cục mở miệng lên tiếng.

"Buông tha hắn cũng được, có điều cô nương này đến lưu lại, chơi với ta mấy ngày." Lên tiếng, chính là cái kia vị công tử trẻ tuổi.

Thấy chính mình công tử lên tiếng, họ Lý khôi ngô hán tử lập tức ngừng lại bước chân.

"Cái gì?" Hứa chương quý về mặt khó coi.

Mạnh Hạo Vân càng là sắc mặt tái xanh, giận dữ nói: "Nằm mơ! Coi như ta chết rồi, ta cũng sẽ không để cho muội muội ta rơi xuống trên tay ngươi!"

"Há, thật sao?" Cái kia công tử trẻ tuổi nhàn nhạt mà liếc nhìn Mạnh Hạo Vân, sau đó bước động bước chân, chậm rãi đi lên phía trước, nói rằng: "Kỳ thực, coi như ngươi chết rồi, muội muội ngươi vẫn là sẽ rơi xuống trên tay ta."

"Ngươi dám!" Mạnh Hạo Vân nghiêng răng nghiêng lợi địa trừng mắt mắt.

Mạnh Ngọc Đình càng là sợ sệt đến hơi co lại thân thể, sắc mặt kinh hoàng cực điểm.

"Có cái gì không dám. Ở Việt Châu, Bản Công Tử coi trọng nữ nhân, còn chưa bao giờ không chiếm được." Công tử trẻ tuổi một mặt tự phụ địa nói rằng, âm thanh càng là tràn ngập Lãnh Ngạo.

"Vậy ta trước hết giết ngươi!" Mạnh Hạo Vân thấy công tử trẻ tuổi cách mình càng ngày càng gần, bỗng nhiên khẽ cắn răng, vươn mình mà lên, một quyền đánh về công tử trẻ tuổi, dự định bắt giặc phải bắt vua trước.

Công tử trẻ tuổi thấy thế, không khỏi sợ hết hồn, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không kịp phản ứng, đứng ngơ ngác ở tại chỗ.

Hắn không nghĩ tới đều ới ra một ngụm máu lớn, khí tức suy yếu Mạnh Hạo Vân, vẫn có thể đột nhiên nổ lên làm khó dễ.

"Tiểu tử, ngươi dám!" Bên cạnh họ Lý khôi ngô hán tử thấy thế, càng là trong lòng hoảng hốt, nếu như chính mình công tử có cái gì chuyện bất trắc, chính mình những này làm hộ vệ, kết cục tuyệt đối chẳng tốt đẹp gì.

Hắn không chút do dự bùng nổ ra Dưỡng Khí Cảnh giới hậu kỳ toàn bộ thực lực, bóng người hăng hái lướt ngang, che ở chính mình công tử trước người.

"Ầm ~~~" Mạnh Hạo Vân nắm đấm đánh vào một cái trắng kiện trên cánh tay.

Chớp mắt, họ Lý khôi ngô hán tử dùng cánh tay của chính mình đỡ Mạnh Hạo Văn một quyền.

"Tiểu tử, muốn chết, lão tử hiện tại sẽ đưa ngươi đi gặp Diêm Vương!" Họ Lý khôi ngô hán tử hoàn toàn bị làm tức giận, vừa nẩy trong nháy mắt đó, thật sự dọa hán một thân mồ hôi lạnh, cũng may thời khắc sống còn đỡ cú đấm kia.

"Đi chết đi!" Họ Lý khôi ngô hán tử nhấc lên nắm đấm, đột nhiên phát lực, một quyền đánh về Mạnh Hạo Văn thái dương huyệt.

"Ca, mau tránh ra a!" Mạnh Ngọc Đình điên cuồng mà kêu gào, sợ hãi tới cực điểm.

"Cẩn thận!" Hứa chương quỹ cũng không nhịn được lớn tiếng nhắc nhở.

Vậy mà lúc này, Mạnh Hạo Văn đã là triệt để lực kiệt, trơ mắt mà nhìn nắm đấm cách mình càng ngày càng gần, nhưng hán liền chéch một hạ thân tử khí lực đều không có.

Ngay ở nắm đấm sắp hạ xuống thời gian, một tiếng sấm rền giống như gào thét đột nhiên ở khách sạn Đại Đường vang lên: "Dừng tay, ban ngày ban mặt, dám dám giết người, các ngươi trong mắt có còn vương pháp hay không?"

Chỉ thấy một đạo bóng người màu đen, bỗng nhiên từ khách sạn Đại Đường góc bay người lên, động tác mau lẹ, trong nháy mắt liền tới đến Mạnh Hạo Văn trước người.

Hán một tay nhanh như tia chớp giương trảo mà ra, một chụp, một ninh, một vùng, họ Lý khôi ngô hán tử oanh đến nắm đấm, lúc này thoát ly phương hướng, hướng một bên đi vòng quanh.

Sau một khắc, bóng người màu đen tiếp theo về phía trước dùng sức đẩy một cái, họ Lý khôi ngô hán tử cái kia cao to thân thể, lập tức hướng sau bay ngược lên.

Sau đó, "Àm~~" một tiếng, họ Lý khôi ngô hán tử va nát một chiếc bàn, nửa ngày không bò dậy nổi đến, tựa hồ chịu chút nội thương.

"Đại Cầm Nã Thủ?" Họ Lý khôi ngô hán tử kinh hãi mà nhìn người đến.

Người đến là một vị vóc người cường tráng hán tử trung niên, một thân màu đen thô ráp bố y, khuôn mặt cương nghị, hai con mắt lấp lánh, khắp toàn thân từ trên xuống dưới bộc lộ ra một luồng lăm liệt chính khí.

Thấy có người ra tay ngăn cản hộ vệ của chính mình đánh giết Mạnh Hạo Văn, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) công tử trẻ tuổi nhất thời căm tức lên, cả giận nói: "Ngươi có biết hay không ta là ai? Lại dám nhúng tay Bản Công Tử sự?"

"Há, vậy ngươi nói một chút xem, ngươi là ai?" Hán tử trung niên từ tốn nói.

Thấy đối phương dám xem nhẹ chính mình, công tử trẻ tuổi nơi nào còn nhận được, lúc này nghiêng răng nghiêng lợi, từng chữ từng chữ nói rằng: "Bản Công Tử Thạch Thành Kiệt, cha ta là Thạch Chấn!"

Tiếng nói vừa dứt, khách sạn trong đại sảnh rất nhiều người giang hồ dồn dập sắc mặt đại biến, tuy rằng trước cũng có suy đoán, nhưng bây giờ nghe đối phương chính mồm thừa nhận chính mình là con trai của Thạch Chấn, vẫn là không nhịn được kinh hãi.

Thạch Chấn là ai? Vậy cũng là Việt Châu bản địa Thổ Hoàng Đế a.

Một trong số đó tay Cương Mãnh vô địch nắm đấm thép, uy chấn toàn bộ Việt Châu vô lâm, thậm chí ngay cả phương Bắc Dương Châu Vô Lâm Nhân Sĩ, đều đối với hán kiêng dè không thôi, cho tới đem cùng Dương Châu đứng đầu nhất Vô Lâm Cao Thủ quy liệt vào cùng một cấp độ.

Mà hán sáng tạo Thiết Quyền Bang, càng là Việt Châu khu vực cao cấp nhất Đại Bang Phái. Việt Châu nơi bách tính, không người không biết kỳ danh, không người không hiểu uy.

Nhân vật như vậy, thì có ai dám làm trái râu hùm?

"Hóa ra là con trai của Thạch Chấn a." Hán tử trung niên chột nói.

"Như thế nào, sợ chưa?" Thạch Thành Kiệt một mặt đắc ý.

Nhưng mà, cùng Thạch Thành Kiệt tưởng tượng không giống nhau chính là, hán tử trung niên cũng không có điển mặt lại đây a dua nịnh hót, mà là bỗng nhiên sấm mặt lại, lớn tiếng nói rằng: "Nhưng vương tử phạm pháp, cùng thứ dân cùng tội. Ngươi dĩ nhiên ở ngay trước mặt ta để hộ vệ giết người, thật sự cho rằng ta không dám bắt ngươi sao?"

"Cái gì? Ngươi muốn bắt ta? Ha ha, ngươi cho rằng ngươi là ai a?" Thạch Thành Kiệt không khỏi bật cười, tựa hồ nghe đến chuyện gì buồn cười.

"Hanh." Hán tử trung niên lạnh lùng nhìn Thạch Thành Kiệt, nói rằng: "Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu La Vô Địch ở đây, ngươi nói ta có dám hay không bắt ngươi?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4 : 6 cánh cửa Tổng Bộ Đầu

Nghe tới Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu thì, bên trong khách sạn phần lớn người giang hồ sắc mặt, đều không khỏi hơi đổi một chút.

Dù sao, Lục Phiến Môn là Đại Tấn Hoàng Triều chuyên môn nhằm vào giang hồ võ lâm mà thiết trí một triều đình cơ cấu.

Đối với phần lớn giang hồ nhân sĩ tới nói, Lục Phiến Môn chính là mình thiên địch.

Bởi vậy, mọi người cũng không quá nguyện ý cùng cái này triều đình cơ cấu giao thiệp với.

Lúc này, thấy trung niên hán tử kia nói mình là Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, tự nhiên mỗi người tâm thần tập trung cao độ.

Mà dựa theo Lục Phiến Môn lấy môn chủ là tối cao người nắm quyền, dưới thiết tứ đại Thần Bộ, mười hai đại Tổng Bộ Đầu. Này hán tử trung niên ở Lục Phiến Môn địa vị, hiển nhiên đã là không thấp.

"Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu?" Thạch Thành Kiệt lẳng lẳng nhìn hán tử trung niên, quá một hồi lâu, hán tử mới ngoài mạnh trong yếu địa nói rằng: "Coi như ngươi là Lục Phiến Môn, ta cũng không sợ. Nơi này không phải là ở trung châu, nơi này là Việt Châu, là cha ta địa bàn. Ngươi bắt được ta, cha ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

"Thật sao? Vậy ngươi có thể thử xem, xem ta có dám hay không bắt ngươi."

Thấy hán tử trung niên ngữ khí lạnh lẽo, không giống làm bộ, tầm kia tính, Trần Tĩnh chờ còn lại ba tên hộ vệ, vội vàng đem chính mình công tử hộ ở trong đó.

Mà cái kia họ Lý khôi ngô hán tử, cũng liền bận bịu giấy giữa từ dưới đất bò dậy, đi tới Thạch Thành Kiệt bên cạnh người, ở tại bên tai một trận nói nhỏ khuyên nhủ.

"Công tử, hảo hán không ăn trước mất thiết thời, chúng ta trước tiên triệt đi. Người này rất khả năng là Thông Mạch cảnh cao thủ, liên toán mọi người chúng ta gặp lại, e sợ cũng không phải đối thủ."

Nghe nói như thế, Thạch Thành Kiệt sắc mặt không khỏi biến đổi.

Thông Mạch cảnh cao thủ a, này ở Thiết Quyền Bang, vậy cũng là trưởng lão cấp một nhân vật, địa vị cao, chỉ ở cha thân Thạch Chấn bên dưới.

Đối mặt nhân vật như vậy, Thạch Thành Kiệt vẫn còn có chút nhút nhát, trong lòng cũng không khỏi có ý lui.

Có điều, trong khách sạn nhiều như vậy người giang hồ nhìn, như trực tiếp tránh đi, Thạch Thành Kiệt lại có chút kéo không xuống mặt mũi.

Liền, hán ngoài miệng vẫn như cũ cứng rắn bày đặt lời hung ác: "Được! Ta nhớ kỹ ngươi, La Vô Địch đúng không, dám đắc tội ta Thiết Quyền Bang, ngươi chờ, ta nhất định sẽ làm cho ngươi trả giá thật lớn!"

"Chúng ta đi!" Loa dưới một trận lời hung ác sau, Thạch Thành Kiệt không do dự nữa, lập tức lòng bàn chân mặt du, cũng không quay đầu lại địa thoát đi khách sạn.

Thấy năm người rút cục rời đi, La Vô Địch cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Đang không có làm tốt vẹn toàn chuẩn bị trước, hán cũng không muốn đối đầu Thiết Quyền Bang thứ khổng lồ này.

Dù sao, Thiết Quyền Bang là bản thổ địa đầu xà. Mặc dù là Lục Phiến Môn, ở Việt Châu nơi, cũng có chút ngoài tầm tay với.

Lúc này, Mạnh Hạo Vân ở Mạnh Ngọc Đình nâng đỡ, đi tới La Vô Địch trước mặt, khom người cúi đầu, thành khẩn nói cảm ơn: "Đa tạ La bộ đầu thi tay cứu giúp, Mạnh Hạo Vân vô cùng cảm kích, xin nhận ta cúi đầu."

La Vô Địch lạnh như băng trên mặt, cũng toát ra vẻ tươi cười, hán tiến lên nâng lên một chút, nói rằng: "Không cần khách khí, dễ như ăn cháo thôi. Đúng là Mạnh công tử ngươi, đề ta rất khâm phục. Dù sao, ở cái này thế phong nhật hạ trên giang hồ, như ngươi loại này chân thực nhiệt tình, nhiệt tình vì lợi ích chung tuổi trẻ hạng người, đã là càng ngày càng ít thấy."

Nghe được Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu như vậy khen chính mình, Mạnh Hạo Vân hơi ngượng ngùng mà gãi đầu một cái, nói rằng: "Kỳ thực... Ta chính là không ưa bọn họ như thế ngang ngược không biết lý lẽ, ăn Bá Vương món ăn."

"Không ưa đến được, ta cũng không ưa." La Vô Địch cười ha ha, nói rằng: "Đúng rồi, ngươi vừa nãy ăn đối phương một quyền, sợ là chịu không nổi nội thương, ngươi mau mau đi tìm cái Đại Phu xem một chút đi, ta liền tạm thời không để lại ngươi."

"Cái kia La bộ đầu, ta liền xin cáo từ trước." Mạnh Hạo Vân gật gật đầu nói.

Nói, hắn ở Mạnh Ngọc Đình nâng đỡ, chậm rãi hướng đi khách sạn cửa lớn.

Lúc này, La Vô Địch lại bỗng nhiên bỏ thêm một câu: "Mạnh công tử, mấy ngày nay ta đều ở tại khách sạn. Như có thời gian, liền đến ngồi một chút, cùng uống chén rượu."

Nghe được mời, Mạnh Hạo Vân tâm lý vô cùng mừng rỡ, thoải mái đáp ứng nói: "Được rồi, La bộ đầu, ta nhất định đến."

Có thể cùng Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu như vậy nhân vật giang hồ uống rượu,

Mạnh Hạo Vân nơi nào sẽ từ chối.

Chờ Mạnh Hạo Vân hai người sau khi rời đi, La Vô Địch thu lại nụ cười, lạnh lùng nhìn quét một vòng khách sạn Đại Đường.

Phần lớn người giang hồ đều ánh mắt lấp lánh, không dám cùng đối diện. Có chút dũng mãnh, tuy rằng về trường vài lần, nhưng cuối cùng vẫn là bởi vì kiêng kỵ Lục Phiến Môn tên gọi, dồn dập cúi đầu.

"Hanh." Cuối cùng, La Vô Địch lạnh rên một tiếng, bước nhanh chân, rời đi khách sạn.

Hứa chương quỹ nhìn một chỗ vụn gỗ cùng bát đĩa tro cặn, bất đắc dĩ thở dài.

Sau đó, Hứa chương quỹ lại ngẩng nhìn La Vô Địch rời đi phương hướng, trung niên hán tử kia, hắn cũng nhớ tới, xác thực là khách sạn một vị tân khách, tựa hồ là ngày hôm qua vừa vào ở.

Hứa chương quỹ vạn vạn không nghĩ tới, vị này dung mạo không sâu sắc hán tử trung niên, dĩ nhiên sẽ là Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu.

Mà vào giờ phút này, ai cũng không chú ý tới chính là, khách sạn lầu ba bên hành lang duyên, một đạo mười bảy mười tám tuổi tuổi trẻ bóng người, không biết lúc nào vẫn đứng ở đó nhí, quan sát toàn bộ khách sạn Đại Đường.

Hắn đứng thẳng vị trí, kỳ thực cũng không bí mật. Nếu là hữu tâm nhân về nhìn sang, tất nhiên có thể phát hiện bóng người của hắn.

Nhưng khiến người ta kỳ quái chính là, toàn bộ trong khách sạn, dĩ nhiên không có một người có thể phát hiện hắn. Thậm chí ngay cả vừa rời đi Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu La Vô Địch, cũng là không hề hay biết, phảng phất nơi đó từ không có người.

Tuổi trẻ bóng người mặt không hề cảm xúc, trong tay thường thức mấy đồng tiền, trong miệng dùng nhỏ đến mức không thể nghe thấy âm thanh nói chuyện.

"Lục Phiến Môn, Thiết Quyền Bang... Càng ngày càng rối loạn a, những ngày tháng này làm sao mà qua nổi đây..."

Âm thanh phiêu miêu, không dấu tích có thể theo.

Trong nháy mắt tiếp theo, trong hành lang lại không cái kia người thân ảnh, liền phảng phất chưa từng có từng tồn tại.

Sau đó trong mấy ngày, La Vô Địch cùng Mạnh Hạo Vân dần dần quen thuộc lên.

Bởi tính nết gần gũi, hai người thậm chí lẫn nhau dần vì là tri kỷ.

Mạnh Hạo Vân mỗi ngày đều đến tìm La Vô Địch uống rượu, La Vô Địch cũng sẽ vì là Mạnh Hạo Vân giảng giải một ít giang hồ thường thức, vì hắn trông trái tằm mắt, thậm chí còn đưa tới Mạnh Ngọc Đình bằng thỉnh.

Ngày hôm đó, hai người ngồi vây quanh ở một cái bàn trước, hoa quyền, liễu mạng tửu, trong miệng thỉnh thoảng phát sinh tiếng cười.

Mạnh Ngọc Đình thì lại lẳng lặng ngồi ở một bên, nhìn hai người uống rượu.

Mấy bát Liệt Tửu vào bụng, La Vô Địch cùng Mạnh Hạo Vân cũng không nhận được đạo cú "Thoải mái" tự.

Liếc nhìn bên người Mạnh Ngọc Đình, Mạnh Hạo Vân mở miệng nói rằng: "Ngọc Đình, tề nhạt, hãy đi về trước được rồi."

Mạnh Ngọc Đình nhưng lắc đầu một cái từ chối: "Không mà, ta còn muốn nghe La đại ca giảng những kia giang hồ dật sự đây."

La Vô Địch nghe xong cười ha ha: "Mạnh lão đệ, tuy rằng Ngọc Đình là nữ tử, nhưng đối với giang hồ hứng thú, có thể không một chút nào so với người

thiếu."

"Cô gái liền nên rời xa giang hồ, đánh đánh giết giết có cái gì tốt." Mạnh Hạo Vân không khỏi nhở nước bọt nói.

"Ai nói cô gái liền nhất định phải rời xa giang hồ a. La đại ca đã nói, như cái kia Nga Mi Phái, Thủy Nguyệt phái, bên trong đệ tử, không đều là do nữ tử tạo thành." Mạnh Ngọc Đình mở miệng phản bác.

Mạnh Hạo Vân nhất thời nghẹn lời, việc này La Vô Địch vẫn đúng là nói về.

Nghĩ tới đây, Mạnh Hạo Vân không khỏi nghi hoặc hỏi: "La đại ca, như Nga Mi Phái, Thủy Nguyệt phái hai người này hoàn toàn do Nữ Đệ Tử tạo thành môn phái, làm sao liền có thể trở thành sáu Đại Phái một trong đây? Những cô gái kia thật sự có lợi hại như vậy?"

Thấy Mạnh Hạo Vân có loại ý nghĩ này, La Vô Địch không khỏi thần sắc nghiêm lại, nói rằng: "Mạnh lão đệ, ở trên giang hồ, người có thể tuyệt đối đừng coi thường nữ tử. Nga Mi, Thủy Nguyệt này hai phái, nếu có thể đứng vào sáu Đại Phái một trong, tự nhiên là có thực lực đó. Bên trong những kia trong môn phái trưởng lão, tùy tiện ra tới một người, phỏng chừng đều có thể đánh cho Thiết Quyền Bang Bang Chủ Thạch Chấn không tìm được bắc. Người hiện tại còn cảm thấy nữ tử liền nhất định rất yếu sao?"

Nghe đến nơi này, Mạnh Hạo Vân không khỏi âm thầm lú lờ.

Tùy tiện ra tới một người nữ trưởng lão, liền biết đánh nhau đến Thạch Chấn không tìm được bắc, đây cũng quá lợi hại đi.

Mạnh Ngọc Đình cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới nữ tử dĩ nhiên cũng có thể lợi hại như vậy, trong lòng không khỏi đổi luyện vũ có một chút ngóng trông.

"La đại ca, vậy ta cũng có thể tiến vào Nga Mi, Thủy Nguyệt như vậy Vô Lâm Môn Phái sao?" Mạnh Ngọc Đình một mặt ước ao mà nhìn La Vô Địch hỏi.

La Vô Địch nhưng thờ dài lắc lắc đầu nói: "Khó, khó, khó!"

"Tại sao a?"

"Trước ta cũng với các người giảng quá, chính đạo vô lâm, lấy một tự, nhìn qua, hai các, tam tông sáu phái dẫn đầu. Trong đó một tự vì là Huyền Không Tự, nhìn qua vì là Thái Hư Quan, hai các vì là Thần Nông các cùng Thiên Cơ các, tam tông vì là Thiên Kiếm Tông, Thuần Dương tông cùng Lưu Vân tông, sáu phái vì là Thanh Huyền phái, Côn Lôn Phái, Nga Mi Phái, Thủy Nguyệt phái, Đông Hoa Phái cùng Nam Sơn phái."

"Những môn phái này chọn đệ tử, mỗi một gia đều là tuyển chọn tỉ mỉ, nghiêm ngặt trần, không phải những kia thiên tư trắc việt giả không thu, tuổi tác lớn giả không thu, gân cốt không tốt giả không thu, có một ít thậm chí càng giữ nhà tộc bối cảnh quan hệ. Đặc biệt Nga Mi, Thủy Nguyệt này hai phái, bởi tất cả đều là Nữ Đệ Tử tạo thành, đôi kia nhập môn giả yêu cầu, càng là nghiêm càng thêm nghiêm. UU đọc sách www.uukanshu.net như Ngọc Đình người, đầu tiên tuổi tác này một hạng, liền đã là không hợp."

"Không thể nào, ta năm nay mới mười lăm tuổi a, lẽ nào ở độ tuổi này coi như lớn hơn?"

"Theo ta được biết, Nga Mi, Thủy Nguyệt này hai phái, chiêu thu đệ tử, xưa nay đều chỉ là từ mười tuổi trở xuống Nữ Đồng bên trong chọn."

"Được rồi." Mạnh Ngọc Đình bĩu môi, hiển nhiên có chút nhụt chí.

"Xem ra, muốn vào những Danh Môn Đại Phái đó, quả nhiên là khó như lên trời." Mạnh Hạo Vân không nhịn được than thở.

"Đúng đấy." La Vô Địch cũng tràn đầy đồng cảm, "Nhớ năm đó, ta chính là muốn tiến vào Thái Hư Quan mà không thể toại nguyện, cuối cùng mới tiến vào Lục Phiến Môn."

"Lục Phiến Môn cũng không sai a, La đại ca hiện tại người đều là Tổng Bộ Đầu đây." Mạnh Ngọc Đình cười hì hì nói rằng.

"Ha ha, đúng, Lục Phiến Môn kỳ thực cũng không sai." La Vô Địch sang sảng nở nụ cười, "Mạnh lão đệ, người yên tâm, lần này ta trở lại, liền đi hoạt động một phen, đem người cũng biết tiến vào Lục Phiến Môn."

"Vậy thì phiền phức La đại ca." Mạnh Hạo Vân nghe xong trong lòng vui vẻ.

"Không phiền toái gì." La Vô Địch khoát tay một cái nói, "Ta chủ yếu vừa ý Mạnh lão đệ nhân phẩm của người, bằng không phẩm tính không tốt giả, chính là quỳ cầu ta, ta cũng sẽ không nhìn nhiều."

Nói đến Lục Phiến Môn, Mạnh Hạo Vân không khỏi nhớ tới La Vô Địch nhiệm vụ lần này, có chút lo lắng nói: "Đúng rồi, La đại ca, người lần này chấp hành nhiệm vụ, hay là muốn cẩn thận nhiều hơn."

La Vô Địch gật gù: "Yên tâm đi, ta tốt xấu cũng là Thông Mạch cảnh cao thủ. Huống hồ, ta lần này cần trao, có điều là Ma Môn tiểu nhân vật, nguy hiểm không đi nơi nào."

"Vậy ta chúc La đại ca người kỳ khai đắc thắng, mã đáo công thành!"

"Ha ha, được, mượn người chúc lành. Phòng chừng ngày mai sẽ có đối phương tin tức, chờ nhiệm vụ sau khi hoàn thành, ta lại tới tìm người uống rượu."

"Được, cái kia một lời đã định."

"Một lời đã định."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5 : Người trong Ma môn

Sáng sớm ngày thứ hai, La Vô Địch thu được phát hiện người trong Ma môn tin tức sau, liền vội vã rời đi khách sạn.

Khi lần thứ hai trở lại khách sạn thì, cái kia đã là sau ba ngày.

Cùng La Vô Địch cùng đến, còn có bốn cái Lục Phiến Môn thủ hạ, người người ăn mặc một thân Lục Phiến Môn công phục, đeo đao kiếm, áp giải một hơn ba mươi tuổi nam tử.

Nam tử tóc tai bù xù, mang gông xiềng, trên người vết máu loang lổ. Nghĩ đến là bị bắt trước, từng có một phen kịch liệt phản kháng.

Vừa đi vào khách sạn cửa lớn, La Vô Địch liền la lớn: "Hứa chương quỹ, nhanh chuẩn bị chút ăn, ăn xong đồ vật, còn phải tiếp tục chạy đi. Ta trước gian phòng, trước hết lui đi, ta đến rồi đi một quãng thời gian."

Vào giờ phút này, đã sắp tiếp cận giờ Thân, ăn cơm tân khách, từ lâu rồi đi.

Khách sạn Đại Đường, cũng là trống rỗng.

Nghe được âm thanh, Hứa chương quỹ cùng A Đại A Nhị, dồn dập từ Đại Đường mặt sau đi ra.

Thấy người tới là La Vô Địch, Hứa chương quỹ trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, ôm quyền nói rằng: "Hóa ra là La bộ đầu trở về, ta cái này kêu là người đi chuẩn bị cơm nước."

Nói, Hứa chương quỹ dẫn dò bên người A Nhị, để hắn mau mau đi thông báo nhà bếp làm chút cơm nước đến.

Lúc này, Lục Phiến Môn mấy người còn lại, cũng đều từ khách sạn bên ngoài đi vào.

A Đại liền vội vàng tiến lên, vì là mấy người bày ra trác đáng.

La Vô Địch đối với hắn khoát tay áo một cái, cười nói: "Tiểu nhị ca, phiền phức người một chuyện. Bởi vì ta ăn cơm xong sau, liền sẽ rời đi trấn nhỏ, phòng chừng một quãng thời gian rất dài đều sẽ không trở về. Vì lẽ đó, phiền phức người đi thông báo một hồi Mạnh Hạo Văn huynh muội, để bọn họ tới đây một chút, ta nghĩ cùng bọn họ nói lời chào."

Sau khi nghe xong, A Đại tâm lý tựa hồ không có chủ kiến, quay đầu nhìn về phía Hứa chương quỹ.

Hứa chương quỹ cười hướng hắn gật gù: "Cứ dựa theo La bộ đầu dẫn dò đi làm đi."

Thấy Hứa chương quỹ đồng ý, A Đại lúc này mới Porsche rời đi khách sạn.

Hứa chương quỹ đối với La Vô Địch giải thích: "Bọn họ hai anh em sinh đôi này huynh đệ, tính cách khác hẳn không giống. Đây A Đại thiên tính chất phác thành thật, nói không nhiều lời, làm việc càng là không có chủ kiến. A Nhị đúng là muốn hoạt bát chút, nhưng tính cách quá quật, chỉ nhận lý lẽ cứng nhắc."

La Vô Địch sau khi nghe xong, cười ha ha: "A Nhị chính là mấy ngày trước, cần phải để Thiết Quyền Bang những kia câu tạp chủng, đem cơm tiền thanh toán vị kia đi."

"Chính là hắn." Hứa chương quỹ một mặt cười khỏ, "Như hắn loại tính cách này, ta thật sợ hắn chịu thiệt."

"Ta ngược lại thật ra thường thức người như thế. Bây giờ cái này thế đạo, chính trực người, đã là càng ngày càng ít." Nói xong lời cuối cùng, La Vô Địch khe khẽ thở dài.

Hứa chương quỹ cũng nhất thời trầm mặc không nói.

Một lát sau, Hứa chương quỹ dời đi đề tài, chỉ chỉ cái kia mang gông xiềng nam tử, hỏi: "La bộ đầu, người này chính là các người bắt lấy người, lai lịch gì?"

"Người của Ma môn."

"Ma Môn?"

Hứa chương quỹ nghe xong sợ hết hồn, không khỏi mà hướng về lùi lại mấy bước.

Dù sao, người trong Ma môn, ở nghe đồn bên trong, hoàn toàn là cùng hung cực ác đồ, hơn nữa rất ư thần bí, tung tích khó tìm.

Không nghĩ tới trước mắt thì có như thế một, mặc dù đối phương mang gông xiềng, nhưng đối với Hứa chương quỹ loại này người bình thường mà nói, tâm lý vẫn là không nhịn được có chút sợ hãi.

La Vô Địch thấy thế, nói rằng: "Yên tâm đi, Hứa chương quỹ, có chúng ta ở đây, không cần sợ hãi. Huống hồ người này còn mang gông xiềng, thương không được người."

Hứa chương quỹ một mặt cười khổ, khẽ lắc đầu một cái, người này quả nhiên là sống được càng lâu, lá gan liền càng nhỏ.

Nhất thời, Hứa chương quỹ cũng không còn nói chuyện tâm tình, liền cùng La Vô Địch xin lỗi một tiếng, dự định đi nhà bếp nhìn cơm nước có hay không tốt.

Ở Hứa chương quỹ rời đi sau đó không lâu, A Đại cũng mang theo Mạnh Hạo Vân huynh muội trở về.

"La đại ca, chúng ta đến rồi."

Khi bọn họ đi vào môn thi, La Vô Địch đang cùng bốn cái Lục Phiến Môn thủ hạ, ngồi vây quanh ở một cái bàn trước, nghiên cứu một sự vật.

"Mạnh lão đệ, Ngọc Đình, các người tới." La Vô Địch ngẩng đầu lên, cười cùng hai người lên tiếng chào hỏi.

Sau đó,

Hắn lại đem mình bốn cái Lục Phiến Môn thủ hạ, hướng về hai người làm một phen giới thiệu.

Mấy người lẫn nhau gật đầu hỏi thăm sau, Mạnh Hạo Vân chỉ chỉ mang gông xiềng nam tử, nói rằng: "La đại ca, đây chính là người muốn bắt lấy cái kia người trong Ma môn a."

"Chính là, vì bắt lấy hắn, chúng ta nhưng là liên tục bốn ba hai ngày hai đêm, cũng còn tốt cuối cùng vẫn là rơi xuống trong tay chúng ta." La Vô Địch gật gật đầu nói, trong giọng nói mang theo vẻ uể oải.

Lúc này, Mạnh Ngọc Đình cầm lấy trên bàn sự kiện kia vật, hiếu kỳ hỏi: "La đại ca, đây là cái gì a?"

Chỉ thấy Mạnh Ngọc Đình trên lòng bàn tay, nằm một viên bàn tay kích cỡ tương đương lệnh bài. Lệnh bài do Thanh Đồng chế thành, mặt trên điêu khắc quá lạ phù hiệu cùng một ít hung thú Ác Điều đồ án, nhìn qua tràn ngập một luồng tang thương cùng khí tức thần bí.

La Vô Địch trầm ngâm chốc lát, giải thích: "Đây rốt cuộc là cái gì kỳ thực còn chưa xác định, nhưng đã có một chút suy đoán."

"Nếu như ta đoán không sai, đây là thân phận của Ma Môn lệnh bài, đẳng cấp khả năng còn không thấp."

"Thân phận lệnh bài?"

"Đúng, Ma Môn bên trong phạm là có chút địa vị nhân vật, đều sẽ nắm giữ loại thân phận này lệnh bài."

"La đại ca, vậy này viên thân phận lệnh bài, là từ vị này người trong Ma môn trên người tìm ra đến sao?" Mạnh Hạo Vân đột nhiên hỏi.

"Đúng, chính là từ trên người hắn tìm ra đến." La Vô Địch gật gù.

"Cái kia nói như vậy, thân phận địa vị của hắn, chẳng phải là ở Ma Môn bên trong rất cao?" Mạnh Hạo Vân không khỏi kinh ngạc thốt lên một tiếng.

"Chuyện này..." La Vô Địch nhất thời cũng có chút.

Từ cung cấp tình báo lên xem, vị này bị tóm người trong Ma môn, nên xác thực chỉ là một nhân vật nhỏ mà thôi.

Nhưng lại thiên lại từ trên người đối phương, tìm ra như thế một viên đẳng cấp cao Ma Môn thân phận lệnh bài đến, thật gọi người nghĩ mãi mà không ra.

Xem ra, chỉ có hầy mau đem hấn áp hướng về kinh thành mới được, La Vô Địch âm thầm suy nghĩ.

Đang lúc này, khách sạn cửa thang gác, bỗng nhiên đi xuống một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu niên. Đối phương ăn mặc một bộ nguyệt sắc trường sam, dài đến mi thanh mục tú, môi hồng răng trắng, nhìn qua dường như một vị gia đình giàu có công tử trẻ tuổi.

Người đến Mạnh Hạo Vân cũng nhận thức, chính là "Tứ Hải Khách Sạn" thiếu niên ông chủ —— Ninh Tiểu Đường.

Đối với Ninh Tiểu Đường, Mạnh Hạo Vân kỳ thực cũng không thể nào quen thuộc.

Bởi vì vị thiếu niên này ông chủ, tựa hồ chết trạch cực kì, cả ngày đều chờ ở khách sạn lầu ba, hầu như rất ít đi ra giao thiệp với người.

Có điều, Mạnh Hạo Vân vẫn gật đầu, cùng đối phương lên tiếng chào hỏi: "Hóa ra là Ninh Công Tử."

Ninh Tiểu Đường mỉm cười đáp lễ, nói rằng: "Mạnh công tử, mấy ngày trước, đa tạ ngời trông nghĩa ra tay."

"Ngời nói chuyện này a..." Nhớ tới mấy ngày trước sự tình, Mạnh Hạo Vân gãi đầu một cái, có chút thật không tiện, nói rằng: "Chuyện này kỳ thực vẫn là nhờ có La đại ca."

"Vị này chính là?" La Vô Địch nghi hoặc mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

"Vị này kỳ thực chính là nhà này Tứ Hải Khách Sạn ông chủ, Ninh Công Tử." Mạnh Hạo Vân mau mau giải thích.

"La bộ đầu, mấy ngày trước đa tạ." Ninh Tiểu Đường ôm quyền nói rằng.

"Không cần khách khí, dễ như ăn cháo mà thôi." La Vô Địch khẽ gật đầu.

Mà vẫn đứng ở bên cạnh A Đại, lúc này cũng lên tiếng chào hỏi: "Ông chủ, ngời tới rồi."

"Hừm, cái bụng có chút đói bụng, vì lẽ đó liền xuống lầu tìm đến điểm ăn." Ninh Tiểu Đường rất tùy ý nói, "A Đại, ngời đi nhà bếp cùng Chu Đại Quý nói một tiếng, để hấn chuẩn bị điểm bánh ngọt, liền nói ta đói."

"Được rồi, ông chủ." A Đại gật gật đầu, rất nghe lời địa hướng nhà bếp chạy đi.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường tựa hồ đối với cái kia mang gông xiềng Ma Môn nam tử nổi lên hứng thú, nói rằng: "Vừa nãy ta nghe các ngời giảng Ma Môn a cái gì, người này lẽ nào chính là người trong Ma môn sao?"

"Nghe nói người trong Ma môn đều rất tà ác, rất lợi hại a, có thể người này xem ra cũng không ra sao à?"

Ninh Tiểu Đường vừa nói chuyện, một bên đem thân thể đã trúng quá khứ, đầu hơi nghiêng, một bộ cà lơ phát phơ đáng vẽ.

Mạnh Ngọc Đình đối với vị này cơ bản không bước chân ra khỏi cửa thiếu niên ông chủ, cũng có chút ngạc nhiên, nhưng nhìn đối phương cùng cái kia mang gông xiềng Ma Môn nam tử càng ai càng gần, không nhịn được lên tiếng nhắc nhở: "Này, cẩn thận một chút, đừng sát bên như vậy gần, vậy cũng là người trong Ma môn ai."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, ta nhưng là sẽ võ công. Liền hấn, thương không được ta." Ninh Tiểu Đường không phản đối địa vung vung tay nói rằng, một bộ không để ý chút nào đáng đáp, mà đầu của hấn hầu như đều sắp đụng tới trên người đối phương.

Này nhìn ra Mạnh Hạo Vân, Mạnh Ngọc Đình chờ người rất gấp gáp, thầm nghĩ: Coi như này Ma Môn nam tử đều bị ràng buộc ở, nhưng ngời cũng không thể dựa vào đến như vậy gần a. Này nhiều nguy hiểm a!

La Vô Địch cũng nhủ nhủ này, vừa định nói ngăn cản.

Nhưng mà đứng vào lúc này, cái kia mang gông xiềng Ma Môn nam tử, bỗng nhiên bỗng nhiên ngừng đầu đến, thân thể một trận kịch liệt lay động, nghe răng trợn mắt, mắt lộ ra hung quang, tàn bạo nói nói: "Tiểu tử, nếu không là ta hai tay hai chân bị trói buộc, ta nhất định giết ngời!"

Chớp mắt, Ninh Tiểu Đường hơi hốt địa lui một bước.

Nhưng mà chính là như thế xem ra rất đơn giản, rất tùy ý một bước nhỏ, để cho hai người nguyên bản gần trong gang tấc khoảng cách, trong thời gian ngắn lại bị kéo ra.

"Này này này, đừng dọa người như vậy, sẽ hù chết người có được hay không."

Một bên khác, Mạnh Hạo Vân bọn người vì là Ninh Tiểu Đường bóp một cái mồ hôi lạnh. Nghe Ninh Tiểu Đường ngữ khí có chút tức đến nổi phổi, mấy trong lòng người cũng không nhịn được nhỏ nước bọt: Thiếu niên, hiện tại biết đối phương nguy hiểm đi, ai kêu ngời dựa vào đến như vậy gần.

"Quên đi, ta hay là đi nhà bếp làm điểm ăn, cái bụng thực sự quá đói bụng." Ninh Tiểu Đường sờ sờ cái bụng, không có tim không có phổi nói rằng. UU đọc sách www.uukanshu.net

Nhìn Ninh Tiểu Đường rời đi bóng người, La Vô Địch khẽ lắc đầu một cái, ấn tượng cũng không thể nào tốt.

Dưới cái nhìn của hắn, này hoàn toàn chính là một vị nói bốc nói phét, sợ ý bất cần thiếu gia nhà giàu. Mở khách sạn này, phòng chừng cũng là nhàn đến phát chán, tùy tiện đùa giỡn.

Cho tới đối phương nói mình biết võ công, La Vô Địch càng là cảm thấy buồn cười, phòng chừng đối phương cho rằng bãi mấy cái võ công chiêu thế, coi như làm chính mình biết võ công.

Loại này tay trái gà không chặt công tử ca, như một khi bước vào giang hồ, e sợ đúng là chết như thế nào cũng không biết.

Mạnh Hạo Văn cùng Mạnh Ngọc Đình hai người, cũng đối với vị thiếu niên này ông chủ, rất là không nói gì.

Sau đó, La Vô Địch mấy người, lại bắt đầu nghiên cứu lên cái viên này thân phận lệnh bài.

Đến cuối cùng, La Vô Địch đơn giản trực tiếp thăm vấn lên cái kia Ma Môn nam tử đến, cảm thấy vẫn là như vậy nhất là bớt việc.

"Nói đi, lệnh bài kia đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"Xảy ra chuyện gì? Còn có thể xảy ra chuyện gì, đây chính là thân phận của ta lệnh bài a."

"Thân phận của ngươi lệnh bài? Không thể, thân phận này lệnh bài đẳng cấp không thấp, ngươi tuyệt đối không thể có thân phận như vậy lệnh bài."

"Nếu ngươi không tin, vậy ta còn có thể nói cái gì, ngược lại đây chính là thân phận của ta lệnh bài."

Cái kia mang gông xiềng Ma Môn nam tử, một mực chắc chắn nói.

Nhưng liền ở một khắc tiếp theo, một tiếng cười quái dị bỗng nhiên từ khách sạn bên ngoài truyền vào.

"Hê hê ~ "

"Thật ngươi cái tiểu súc sinh, lá gan rất lớn a! Bà bà thân phận của ta lệnh bài, lúc nào biến thành ngươi."

Nghe được thanh âm này, cái kia mang gông xiềng Ma Môn nam tử, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, bỗng nhiên kịch liệt run rẩy lên, trong mắt lộ ra vẻ cực kỳ sợ hãi, liền phăng phát gấp phải trên thế giới đáng sợ nhất sự vật, trong miệng càng là run rẩy địa cầu khẩn nói: "Bà bà... Ta sai rồi... Ta cũng không dám nữa..."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Quỷ Diện bà bà

Thấy mang gông xiềng Ma Môn nam tử, khi nghe đến thanh âm đối phương sau, bỗng nhiên trở nên nom nớp lo sợ, một bộ hồn phi phách tán đáng đáp, Mạnh Hạo Văn chờ người, đều sợ hãi cả kinh.

La Vô Địch càng là toàn bộ tinh thần đề phòng, đánh tới hoàn toàn tinh thần, hai con mắt như ưng, ánh mắt ác liệt.

Mà hắn bốn cái Lục Phiến Môn thủ hạ, cũng dồn dập rút ra trên eo đao kiếm, một cách hết sức chăm chú mà bắt đầu đề phòng.

“Hê hê kiệt ~ ”

Cười quái dị tiếp tục vang lên, bốn phương tám hướng đều là âm thanh, căn bản không nhận rõ là từ nơi nào bay tới.

“Hừ, già thần già quỷ.” La Vô Địch lạnh rên một tiếng, mơ hồ khiến lên nội lực: “Các hạ đến cùng người phương nào? Nếu đến rồi, còn lén lút lút lút, lẽ nào ngươi là bọn chuột nhắt hay sao?”

“Hê hê, hiện tại tiểu bối, đều là như thế vô lễ sao?” Âm thanh khô khốc khàn giọng, khó nghe cực điểm: “Lão thân Ma Môn Tôn Mai, nhân xưng ‘Quý Điện bà bà’ là vậy, không biết các vị có chưa từng nghe nói?”

“Cái gì, Ma Môn Quý Điện bà bà, làm sao sẽ là nàng!” Nghe được thân phận của người đến, La Vô Địch cùng bốn vị Lục Phiến Môn thủ hạ, đều hoàn toàn biến sắc, cực kỳ khó coi.

Chẳng trách vị này mang gông xiềng Ma Môn nam tử, nghe được thanh âm đối phương sau, liền sợ đến run lấy bẩy, hồn không được thể, không nghĩ tới đến sẽ là này hào Ma Môn thế hệ trước nhân vật.

Thấy La Vô Địch mấy người nghe được đối phương tên gọi sau, đều là biến sắc mặt, Mạnh Hạo Vân không nhịn được thấp giọng hỏi: “La đại ca, vị này Quý Điện bà bà, đến cùng là nhân vật nào?”

La Vô Địch chéch gò má, nhỏ giọng đáp: “Một vị Ma Môn thế hệ trước nhân vật, thủ đoạn hung ác tàn nhẫn, hơn nữa võ công cực sự cao cường, mặc dù là một ít chính đạo danh môn bên trong nhân vật cấp bậc trưởng lão, đều không phải đối thủ. Mấy chục năm qua, sợ là không xuống mười vị chính đạo trưởng lão nhân vật, tổn hại ở trong tay đối phương.”

“Như thế khủng bố!” Mạnh Hạo Vân kinh hãi không ngớt.

“Đương nhiên, mười mấy năm trước, Quý Điện bà bà chính là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, Kỳ Kinh Bát Mạch thông ngũ mạch. Bây giờ nhiều năm như vậy quá khứ, phỏng chừng liền thứ sáu mạch cũng mở ra. Giống ta loại này Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ thông một mạch nhân vật, ở trong mắt đối phương, vốn là như là kiến hôi.”

Nghe La Vô Địch giải thích, Mạnh Hạo Vân trong lòng nghiêm túc.

Mấy ngày nay, thông qua cùng La Vô Địch giao lưu, Mạnh Hạo Vân đối với võ công cũng có nhận thức sâu hơn.

Trên giang hồ bình thường mà nói, Dưỡng Khí Cảnh hậu kỳ liền có thể được xưng là là võ công hào thủ.

Mà Dưỡng Khí Cảnh bên trên Thông Mạch cảnh, càng là có thể tính làm là giang hồ Nhất Lưu Cao Thủ.

Có điều Thông Mạch cảnh cao thủ, thực lực phân chia cao thấp càng rõ ràng.

Thấp Kỳ Kinh Bát Mạch có điều thông một mạch, mà cao cấp nhất, chính là Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra, Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn.

Nhân vật như vậy, hầu như là võ lâm ở trong nhất là cao thủ hàng đầu.

Bởi vậy, như bây giờ vị này Kỳ Kinh Bát Mạch nghi tự thông Lục Mạch Quý Điện bà bà, tuyệt đối là một vị siêu cấp cao thủ, căn bản là không phải người như bọn họ có thể chống lại.

La Vô Địch bên này mới vừa giải thích xong, một đạo bóng người màu xám, đột nhiên từ khách sạn cửa sổ lóe lên mà vào.

Tốc độ nhanh chóng, quả thực không thể tưởng tượng nổi, La Vô Địch những người này, căn bản bắt giữ không tới người kia di động dấu vết.

Sau một khắc, đạo kia bóng người màu xám, liền xuất hiện ở La Vô Địch chờ người ba trượng ở ngoài, chấp hai tay sau lưng, ngao ngễ mà đứng.

Người đến là một vị hơn sáu mươi tuổi Lão Ấu, ăn mặc một thân màu xám cổ xưa bỏ y, tóc bạc trắng, trên mặt che kín nếp nhăn, một đôi nhàm hiềm con mắt, hãm sâu với hốc mắt, miệng hơi giương, lộ ra khô vàng hàm răng, sống mũi sụp xuống, oai hướng về một bên, nhìn qua diện mạo cực kỳ xấu xí.

Nàng bối chấp sau lưng hai tay, mọc đầy giun tự mạch máu, thô ráp khô quái. Hai cái tay dường như móng gà bình thường hơi uốn lượn, nhưng chính là như thế một đôi tay, người ở chỗ này cũng không ai dám coi khinh.

Ai cũng biết, đại danh鼎鼎 “Quý Điện bà bà”, chính là dựa vào cái kia tay đồng lòng liệt thạch trao công, uy chấn toàn bộ Đại Tấn võ lâm. Ở cấp kia không đáng chú ý trao dưới, cũng không biết thu gặt bao nhiêu điều vong hồn.

“Hê hê kiệt ~”

"Bọn tiểu bối,

Xem bọn ngươi sắc mặt, muốn tới vẫn là nhớ tới lão thân." Quý Điện bà bà phát sinh khàn giọng khó nghe âm thanh.

Nhìn Quý Điện bà bà gần ngay trước mắt làm người ta sợ hãi khuôn mặt, chính là La Vô Địch cũng có chút tê cả da đầu, mà Mạnh Ngọc Đình càng là sợ đến run lấy bẩy.

La Vô Địch nhắm mắt ôm quyền nói rằng: “Tại hạ Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu La Vô Địch, không biết Quý Điện bà bà tới đây, có thể hay không là vì vị này người trong Ma môn?”

“Hê hê, hóa ra là Lục Phiến Môn tiểu bối, ngươi đúng là có chút mất thức, lão thân phí lớn như vậy kính đến đây, tự nhiên là vì cái này tiểu súc sinh.” Quý Điện bà bà khẽ gật đầu, nói, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia mang gông xiềng Ma Môn nam tử, lạnh lùng nói rằng: “Tiểu súc sinh, nói, đồ vật ở đâu?”

Cái kia mang gông xiềng Ma Môn nam tử, bất thành linh rùng mình, kinh hoàng không ngớt, âm thanh run rẩy, về mặt đưa đám nói rằng: “Bà bà, thân phận lệnh bài không ở ta này, bị cái kia Bộ Đầu sưu đi rồi a.”

La Vô Địch trong lòng lúc này mụn nhọt một tiếng, ám đạo không được, vội vã lấy ra lệnh bài, đối với Quý Điện bà bà nói rằng: “Nguyên lai đây là Quý Điện bà bà ngài lệnh bài, La mỗ đồng ý vật quy nguyên chủ.”

Nhưng mà, để La Vô Địch mấy người cảm thấy nghi hoặc chính là, Quý Điện bà bà cũng có lý sẽ La Vô Địch, mà là tiếp tục lạnh như băng nhìn cái kia Ma Môn nam tử.

“Hê hê, còn không thành thật.” Quý Điện bà bà ngữ khí u ám cực điểm, phảng phất đến từ chính Cửu U nơi sâu xa: “Nói, quyền trục ở nơi nào? Ngươi biết ta đang nói cái gì, lại nói nhảm nhiều một câu, ta liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là làm chân chính sống không bằng chết!”

Nghe đến đó, cái kia Ma Môn nam tử sắc mặt một mảnh trắng bệch, sợ hãi muôn dạng, hoảng không ngừng địa nói rằng: “Bà bà, ta thật sự sai rồi! Ngươi tạm tha quá ta đi, ta không muốn chết! Ta thật sự không muốn chết!”

“Nói mau! Quyền trục ở đâu?”

“Được... Được, ta lập tức liền nói, quyền trục ta vẫn không có mang ra đến, liền đặt ở Ma Môn phía sau núi trên, đặt ở cái kia gian nhà đá bên trong. Nhà đá bên trái trên tường có cái ám cách, đồ vật liền thả ở bên trong.”

“Có thật không? Ngươi biết lão thân làm người, như có nửa câu giả tạo, lão thân tuyệt đối sẽ không cho ngươi chết đi một cách dễ dàng, lão thân sẽ khỏe mạnh ‘Hầu hạ’ ngươi cả đời!” Nói xong lời cuối cùng, Quý Điện bà bà âm thanh uy nghiêm đáng sợ cực kỳ.

“Bà bà, ta xin thề, tuyệt không nửa điểm lời nói dối!” Ma Môn nam tử mau mau thề xin thề.

“Được, cái kia lão thân tạm thời tha cho ngươi một con chó mệnh.” Quý Điện bà bà gật gật đầu nói.

Nhưng mà, còn không chờ Ma Môn nam tử thở một hơi, một viên đen thù lùì Dược Hoàn, bỗng nhiên từ Quý Điện bà bà trong tay bắn nhanh mà đến, bắn vào trong miệng hắn.

“Bà bà, ngươi cho ta ăn cái gì?” Ma Môn nam tử đầy mặt hoảng sợ.

“Hê hê, cũng không có gì, có điều là một viên thực tâm Đoạn Trường hoàn thôi.” Quý Điện bà bà âm trầm địa nói rằng.

“Cái gì! Thực tâm Đoạn Trường hoàn!” Ma Môn nam tử nhất thời mặt xám như tro tàn, “Bà bà, ngươi đã nói tha ta a!”

“Hê hê, là không muốn mạng chó của ngươi a, chỉ có điều là mỗi ngày để ngươi thường được một lần thực tâm Đoạn Trường nỗi đau thôi.” Quý Điện bà bà từ tốn nói, “Yên tâm, sẽ không để cho ngươi ở một tháng sau thống khổ chết đi, chờ lão thân bắt được quyền trục sau khi, lão thân tự nhiên sẽ cho ngươi Giải Dược.”

“A!!”

Bỗng nhiên, cái kia Ma Môn nam tử thống khổ kêu thảm thiết lên, trên đất lăn qua lăn lại, tựa hồ cái kia thực tâm Đoạn Trường thuốc viên hiệu bắt đầu phát tác.

La Vô Địch chờ người thấy thế, một trận hải hùng khiếp vía, đối với này Ma Môn thủ đoạn chi tàn nhẫn, cũng lại có nhận thức mới.

Một lát sau, cái kia Ma Môn nam tử cũng lại không một tiếng động, thật giống đau đến triệt để hôn mê đi.

“Hê hê, thực sự là rác rưởi, mới quá như thế một lúc, liền không chịu được.” Quý Điện bà bà tựa hồ có hơi không hài lòng lắm.

Sau đó, Quý Điện bà bà xoay người lại, nhìn về phía La Vô Địch, nàng duỗi ra một con làm gãy như que củi bàn tay, mặt không hề cảm xúc nói rằng: “Lục Phiến Môn tiểu bối, đồ vật đem ra đi, nên vật quy nguyên chủ.”

“Được, lệnh bài kia, liền trả lại Quý Điện bà bà ngài.” La Vô Địch gật gù, đem lệnh bài trong tay ném tới.

Quý Điện bà bà tiếp được lệnh bài sau, xem cũng không thấy, trực tiếp bỏ vào trong ngực.

Sau đó, nàng bỗng nhiên không đầu không đuôi nói một câu: “Hê hê, vừa nãy nói chuyện nội dung, các ngươi cũng cũng nghe được trong tai chứ?”

“Cái gì?” La Vô Địch mấy người nhất thời sững sờ một chút, không biết Quý Điện bà bà tại sao bỗng nhiên nhắc lên cái này.

“Nếu nếu như vậy, cái kia đều đem mệnh ở lại đây đi!” Quý Điện bà bà âm thanh khàn giọng, băng Lãnh Vô Tình.

Chỉ thấy tiếng nói vừa dứt, Quý Điện bà bà thân hình hơi động, giống như quỷ mị nhẹ nhàng lại đây.

“Không được, cẩn thận!” La Vô Địch đám người sắc mặt dồn dập đại biến, không nghĩ tới này Quý Điện bà bà bắt được lệnh bài sau, lại đột nhiên trở

mặt động thủ.

Nhìn Quý Diện bà bà sát cơ uy nghiêm đáng sợ nhào hướng bên này, La Vô Địch cùng hấn bốn vị Lục Phiến Môn thủ hạ, nơi nào còn dám bảo lưu, lúc này bùng nổ ra mạnh nhất thực lực, cầm đao kiếm, liên thủ tiến lên nghênh tiếp.

“Mạnh lão đệ, Ngọc Đình, mau mau chạy mau!” La Vô Địch cầm đao một bên xông về phía trước, một bên la lớn.

Mạnh Hạo Vân cũng biết mình điểm ấy vô công, căn bản là không đáng chú ý. Hấn vội vã che chở Mạnh Ngọc Đình, hướng khách sạn một góc thối lui.

Một bên khác, La Vô Địch năm người, vừa chạy ra vài bước, chỉ thấy đối diện Quý Diện bà bà bỗng nhiên giờ giờ tay áo bào, hai cổ vô cùng to lớn Khí Kinh, lúc này phả vào mặt.

La Vô Địch bốn cái Lục Phiến Môn thủ hạ, đứng mũi chịu sào.

“Ầm ầm ầm ầm ~~~”

Bốn cổ thân thể, nhất thời bay ra ngoài, va nát mấy cái bàn, ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

La Vô Địch đồng tử co rút lại, sợ hãi tới cực điểm, không nghĩ tới Quý Diện bà bà vô công dĩ nhiên cao cường đến mức độ như vậy. Chính mình bốn cái Lục Phiến Môn thủ hạ, thậm chí ngay cả giao thủ cơ hội đều không có, vừa đối mặt, liền bị đối phương bắn nhanh mà đến kinh khí, chấn động đến mức ngất đi.

Này nên thâm hậu bao nhiêu công lực, mới có uy lực như thế!

“Quý Diện bà bà, người tốt xấu cũng là võ lâm tiền bối, thật muốn đối với chúng ta những này hậu bối lạnh lùng hạ sát thủ, lẽ nào liền không sợ người giang hồ chế nhạo sao?” La Vô Địch lớn tiếng chất vấn.

“Hê hê, đối với ta người trong Ma môn nói chuyện gì giang hồ mặt mũi, người có phải là tìm lộn người a?” Quý Diện bà bà không phản đối, cười lạnh nói rằng: “Kỳ thực, vốn là cũng không phải cần phải giết các người. Muốn trách thì trách các người vừa nãy nghe xong nói chuyện nội dung, trong này có thể dính đến ta Ma Môn bí ẩn, vì phòng ngừa để lộ bí mật, không thể làm gì khác hơn là đem người chờ đều làm thịt.”

Nói xong lời cuối cùng, Quý Diện bà bà sát ý lăm lăm, không chút do dự tiếp tục đánh tới.

Chỉ thấy nàng thân hình loáng một cái, thoáng qua liền tới đến La Vô Địch bên cạnh người, tiếp theo duỗi ra tay khô gầy chường, một chưởng vỗ ở La Vô Địch đao trong tay trên.

Chinh thanh đao thân, nhất thời đặt ở La Vô Địch trước ngực, hấn chỉ cảm thấy một luồng trước nay chưa từng có đại lực từ trên thân đao truyền đến, liền phảng phất là đè lên một ngọn núi lớn, cả người lập tức quỵ xuống.

Cùng lúc đó, “Phốc” một tiếng, La Vô Địch yết hầu một ngọt, không nhận được phun ra một ngụm máu lớn.

Trong phút chốc, hấn ngũ tạng lục phủ tất cả đều lệch vị trí, bị trên thân đao truyền lại đến đại lực chấn thương.

“La đại ca!” Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình đồng thời kinh kêu thành tiếng, hai người không nghĩ tới, La Vô Địch trước mặt khắc mới gọi hai người đi mau, sau một khắc chính hấn bên kia liền chịu khổ Quý Diện bà bà độc thủ.

“Đi mau!”

Thấy Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình còn chưa đào tẩu, La Vô Địch nhất thời lo lắng lên.

Đột nhiên, hấn từ bỏ đao trong tay, hai tay trực tiếp ôm lấy Quý Diện bà bà một chân.

“Đi mau a!”

“Hừ, muốn chết!” Thấy này Lục Phiến Môn tiểu bối, dám ôm lấy bắp đùi của chính mình, Quý Diện bà bà hai mắt hàn quang lóe lên, một tay thành trảo, không chút do dự chụp vào La Vô Địch đỉnh đầu huyệt Bách hội.

Thời khắc này, La Vô Địch cảm giác mình cách tử vong là như vậy tiếp cận.

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cv t nha....

Chương 7: Trong bóng tối cao thủ thần bí

La Vô Địch không khỏi mà nhắm hai mắt lại, chờ đợi tử vong giáng lâm.

Một bên khác, Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình cũng tất cả đều sợ hãi cực kỳ, trơ mắt nhìn Quý Điện bà bà Thủ Trảo rơi vào La Vô Địch, nhưng bọn họ nhưng không có biện pháp gì.

Nhưng mà, ngay ở Quý Điện bà bà Thủ Trảo sắp rơi xuống La Vô Địch đỉnh đầu trong nháy mắt đó, Quý Điện bà bà bỗng nhiên mạnh mẽ địa ngừng lại móng vuốt của chính mình.

Trong chớp mắt, Quý Điện bà bà đột nhiên giờ lên khác một cái không bị ôm lấy chân, lúc này một cước đá bay La Vô Địch.

Mà Quý Điện bà bà thân thể của chính mình, thừa dịp này một cước phản lực, dường như một đạo mũi tên nhọn, không chút do dự, hăng hái chọt lui.

La Vô Địch bị đá bay thân thể, trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, “Ầm~~” một tiếng, tầng tầng rơi trên mặt đất.

Trong miệng hán lần thứ hai phun ra một ngụm máu lớn, thương thế trên người cũng biến thành càng nghiêm trọng hơn.

Có điều, hán chung quy là bảo vệ một cái mạng.

Vậy mà lúc này, La Vô Địch trong lòng, nhưng cảm thấy vạn phần nghi hoặc. Này Quý Điện bà bà rõ ràng có thể giết chết chính mình, làm sao ở thời khắc sống còn, chỉ là đem mình đá bay, cũng không có hạ sát thủ?

Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình, tương tự cảm thấy rất kỳ quái, này Quý Điện bà bà làm sao đột nhiên thay đổi chủ ý?

Vào đúng lúc này, ngoại trừ Quý Điện bà bà chính mình, cũng không ai biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Liên lúc trước một sát na kia, Quý Điện bà bà bỗng nhiên cảm đến tóc gáy dựng thẳng, một loại cảm giác nguy hiểm tự nhiên mà sinh ra.

Nàng không nghi ngờ chút nào, chỉ cần móng vuốt của nàng tiếp tục rơi vào La Vô Địch đỉnh đầu. Sau một khắc, nàng sẽ triệt để mất đi tay của chính mình.

Vì lẽ đó ở cuối cùng trong nháy mắt, Quý Điện bà bà quả đoán thay đổi chủ ý.

Mà cũng chính là này nghiêm lại xác thực quyết định, để Quý Điện bà bà tránh thoát cái kia một tay Đột Như Kỳ Lai công kích.

Quý Điện bà bà chọt lui thân thể rốt cục cũng ngừng lại, nàng nham hiểm con mắt, chậm rãi nhìn về phía bên cạnh người cách đó không xa vách tường.

Sau đó, con ngươi của nàng đột nhiên co rút lại, kinh hãi không ngớt.

Nơi đó, xuất hiện một tiền đồng to nhỏ lỗ tròn.

Một bó tia sáng, chính xuyên thấu qua lỗ tròn, từ khách sạn bên ngoài chiếu vào, trên mặt đất hình thành một vết lõm ấm.

Không nghi ngờ chút nào, đây chính là trước cái kia một tay Đột Như Kỳ Lai công kích tạo thành.

Đến cùng là cái gì ám khí, lợi hại như vậy! Nếu như chính mình mới vừa rồi không có lùi về sau... Nghĩ tới đây, Quý Điện bà bà cái trán không nhịn được chảy xuống từng tia từng tia mồ hôi lạnh.

Nguy hiểm thật, thiếu một chút tay của chính mình liền không gánh nổi, Quý Điện bà bà âm thầm vui mừng không ngớt.

Các loại võ công ở trong, ám khí không thể nghi ngờ là khó dây dưa nhất, bởi vì thứ này khó lòng phòng bị, hơi không chú ý, sẽ nói.

Vào giờ phút này, Quý Điện bà bà đã không để ý tới La Vô Địch, đánh tới hoàn toàn tinh thần, một cách hết sức chăm chú mà đề phòng cái kia một vị còn chưa hiện thân cao thủ ám khí.

“Hê hê ~~ là vị nào đồng đạo cao thủ ở đây?” Quý Điện bà bà phát sinh thanh âm khàn khàn hỏi.

Cho đến lúc này, La Vô Địch, Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình ba người mới hiểu được, nguyên lai Quý Điện bà bà sở dĩ lại đột nhiên thay đổi chủ ý, cũng không phải đối phương lương tâm phát hiện, lòng từ bi, mà là trong khách sạn còn tồn tại một vị không kém gì Quý Điện bà bà siêu cấp cao thủ.

Quý Điện bà bà bởi vì kiêng kỵ với đối phương, lúc này mới tạm thời buông tha La Vô Địch tính mạng.

“Hê hê, lẽ nào các hạ là bọn chuột nhắt hàng ngũ sao? Đã có lá gan ra tay đánh lén, làm sao không dám ra gặp một lần?” Quý Điện bà bà nói châm chọc, muốn dùng ngôn ngữ bức bách đối phương hiện thân.

Bởi vì núp trong bóng tối cao thủ ám khí, mới là nguy hiểm nhất.

Nếu là đối phương hiện thân, đứng ở trước mặt, Quý Điện bà bà cảm thấy, chính mình chưa chắc sẽ sợ đối phương. Dù sao, chính mình tốt xấu cũng là Ma Môn thế hệ trước nhân vật.

Giờ khắc này, La Vô Địch ba người nghe Quý Điện bà bà nói cái kia một vị trong bóng tối tiền bối cao thủ, đã từng ra tay, coi là thật là khiếp sợ không thôi.

Bởi vì bọn họ căn bản liền không biết đối phương là lúc nào ra tay, lại là làm sao ra tay, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Hay là, cũng chỉ có như vậy siêu cấp cao thủ,

Mới có thể để Quý Điện bà bà sợ ném chuột vỡ đồ đi.

La Vô Địch trong lòng mang theo một tia cảm kích: Hóa ra là vị tiền bối kia cao thủ, ở thế ngàn cân treo sợi tóc, ra tay vẫn cứu tính mạng của chính mình.

Đến lúc này, La Vô Địch ba người nguyên bản lòng tuyệt vọng, lần thứ hai hoán phát sinh hi vọng ánh sáng. Bọn họ không nhận được quay đầu chung quanh, hy vọng có thể tìm ra vị tiền bối kia cao thủ bóng người đến.

Cùng lúc đó, một bóng người, chậm rãi từ khách sạn Đại Đường mặt sau đi ra.

La Vô Địch ba người không khỏi ánh mắt sáng lên, nhưng mà để ba người thất vọng chính là, xuất hiện ở trước mặt, cũng không phải vị tiền bối kia cao thủ.

Người đến là một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, La Vô Địch ba người đều biết, chính là vị kia khách sạn thiếu niên ông chủ —— Ninh Tiểu Đường.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường trong miệng nhai vào điểm tâm ngọt, quai hàm giúp hương hai bên hơi nhô lên, một bên nhai: Nghiền ngấm một bên mồm miệng không rõ địa nói: “Không thể nào, ta mới rời khỏi như thế một lúc, làm sao liền đánh tới đến rồi?”

“Mấy ngày trước vừa mới có người từng đánh nhau, ném hồng không ít bàn ghế. Ngày hôm nay tại sao lại đấu võ nhĩ? Các ngươi nhìn, những này bàn ghế cũng đều hồng rồi, lại tiếp tục như thế, nhiều hơn nữa bàn ghế, cũng không đủ suất a!”

“Này này này, đồ vật có phải là ngươi làm hồng a? Ta vừa nhìn ngươi liền không giống người tốt lành gì.” Ninh Tiểu Đường vươn ngón tay, chỉ vào Quý Điện bà bà lớn tiếng nói: “Ta đã nói với ngươi a, tồn đồ tới đến thường tiền, đó là thiên kinh địa nghĩa! Không bồi thường, không cho phép rời đi a!”

La Vô Địch mấy người nhìn Ninh Tiểu Đường như thế thô bạo chéch lẹu địa chỉ vào Quý Điện bà bà, đều có chút há hốc mồm.

Quý Điện bà bà là người nào? Đó là Ma Môn nhân vật đời trước a, là Thông Mạch cảnh hậu kỳ siêu cấp cao thủ, thực lực sự cao cường, thủ đoạn chi tàn nhẫn, chính là một ít Võ Lâm Môn Phái bên trong nhân vật cấp bậc trưởng lão, cũng không dám ở Quý Điện bà bà trước mặt làm càn như vậy.

Ngươi ngược lại tốt, liền như thế chỉ vào Quý Điện bà bà lớn tiếng kêu la, còn làm cho đối phương bồi thường hư hao bàn ghế, này đều chuyện gì nhĩ?

Đối phương nhưng là phải giết ngươi a!

Chính mình những người này, nếu như có thể từ trong tay đối phương bảo vệ mệnh đến, cái kia đã là vạn hạnh, ngươi lại vẫn nghĩ tiền tài?

La Vô Địch mấy người đều là vạn phần không nói gì, lẽ nào trong truyền thuyết thiếu gia nhà giàu, đều là như thế hai bức?

Cũng không biết Quý Điện bà bà có thể hay không đột nhiên nổ lên làm khó dễ, trực tiếp một cái tát đem vị thiếu niên này ông chủ đập đến nát bét.

Mạnh Hạo Vân không đành lòng vị thiếu niên này ông chủ mơ mơ hồ hồ chết ở Quý Điện bà bà dưới chưởng, không khỏi lên tiếng nhắc nhở: “Ninh Công Tử, mau chóng rời đi nơi này, đối phương là Ma Môn Đại Ma Đầu, giết người không chớp mắt, nàng sẽ giết ngươi!”

Nhưng mà, để Mạnh Hạo Vân thổ huyết chính là, Ninh Tiểu Đường không biết là thật khờ hay là giả ngốc, dĩ nhiên không biết trời cao đất rộng địa nói rằng: “Yên tâm đi, ta có võ công, không cần sợ nàng!”

Ngươi biết võ công ngươi muội a! Mạnh Hạo Vân tâm lý điên cuồng hét lên, một vạn con Tháo Nê Mã chạy chồm mà qua.

La Vô Địch cùng Mạnh Ngọc Đình cũng đều nhìn ra kinh ngạc đến ngây người, gắp lẳng, chưa từng thấy như thế lẳng.

Này này này, ngươi biết võ công, ngươi không sợ đối phương, ngươi đến cùng có biết không đến đối phương là ai vậy?

Vậy cũng là Ma Môn thể hệ trước nhân vật a, Thông Mạch cảnh hậu kỳ siêu cấp cao thủ a, người đến cùng có biết hay không cái kia ý vị như thế nào a!

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cvt nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Lão Quái Vật?

Ninh Tiểu Đường phản ứng, để La Vô Địch ba người hầu như muốn điên.

Người này nên nhiều ngốc, mới sẽ như vậy a.

“Ninh Công Tử, mặc dù người sẽ một chiêu hai thức võ công, nhưng ở vị này Quý Diện bà bà trước mặt, không thể nghi ngờ là lấy trứng chọi đá, lấy trứng chọi đá. Người đừng do dự nữa, mau chóng rời đi nơi này!” La Vô Địch cũng không nhìn được mở miệng khuyên bảo, thực sự không muốn cái này tiểu tử ngốc mơ mơ hồ hồ đưa mạng ở đây.

“Không có chuyện gì, ta võ công thật sự rất lợi hại.” Ninh Tiểu Đường dừng dừng như không nói rằng.

La Vô Địch ba người khóc không ra nước mắt, chuyện này quả thật chính là nước đổ đầu vịt, đàn gảy tai trâu a.

Võ công của người rất lợi hại? Người thật sự từng trải qua cái kia chân chính lợi hại võ công sao?

Quý Diện bà bà vậy cũng là Thông Mạch cảnh hậu kỳ siêu cấp cao thủ a, đối phương dù cho trong lúc vô tình dật bắn ra một chút Khí Kinh, đều đầy đủ giết người nhiều lần.

Ai, quên đi, La Vô Địch ba người không khuyên nữa nói.

Bởi vì lúc này mặc dù muốn đi, e sợ đều chưa chắc có thể từ Quý Diện bà bà ngay dưới mắt rời đi. Nếu không muốn đi, vậy thì lưu lại được rồi.

Hiện tại, liền xem vị kia vẫn không có hiện thân tiền bối cao thủ.

Có hán ở, Quý Diện bà bà hán tạm thời sẽ không đối với mình những người này hạ sát thủ đi.

Chỉ là, vị tiền bối kia cao thủ, làm sao còn không hiện thân đây?

Một bên khác, Quý Diện bà bà ở Ninh Tiểu Đường xuất hiện một khắc đó, liền vẫn nghi ngờ không thôi địa theo dõi hán xem.

Ninh Tiểu Đường rất trẻ trung, mười bảy mười tám tuổi, nhìn bề ngoài, chính là người bình thường, trên người không có nửa điểm chân khí gọn sóng.

Nhưng mà, Quý Diện bà bà thân là Ma Môn thể hệ trước nhân vật, ra sao chuyện lạ chưa từng gặp qua, ra sao quái nhân chưa từng thấy, kinh nghiệm giang hồ có thể nói là cực kỳ phong phú.

Bởi vậy, Quý Diện bà bà cũng không có bằng vào bề ngoài, liền dễ dàng dưới phán đoán, nhận định Ninh Tiểu Đường chỉ là người bình thường.

Bởi vì trong chốn giang hồ một số Lão Quái Vật, võ công luyện đến chỗ cực sâu, liền sẽ xuất hiện phản phác quy chân hiện tượng, ở bề ngoài nhìn qua, rồi cùng người bình thường như thế, căn bản không nhìn ra dị thường. Nhưng trên thực tế, nhưng là siêu cấp Võ Lâm Cao Thủ.

Cho tới Dương Nhan loại hình võ công, trên giang hồ tuy rằng không thông thường, nhưng cũng không phải là không có.

Không nói trong chính đạo Nga Mi Phái, Thủy Nguyệt phái có võ công như thế bí tịch, chính là Ma Môn ở trong, cũng là có võ công như thế.

Mà một khi luyện thành loại này võ công, coi như đến Thất lão tám mươi, vẫn như cũ có thể duy trì một bộ người trẻ tuổi đáng đáp, xem ra rồi cùng trường sinh bất lão.

Đương nhiên, muốn đem võ công như thể luyện đến viên mãn, tự nhiên cũng là khó như lên trời, trả giá không nhỏ.

Cư Quỷ Điện bà bà hiện nay biết, mặc dù phóng tầm mắt toàn bộ Đại Tấn võ lâm, luyện thành loại này võ công, cũng sẽ không vượt qua hai tay số lượng. Mà nhân vật như vậy, không có chỗ nào mà không phải là cực sự khủng bố siêu cấp cao thủ.

Quỷ Điện bà bà tự hiểu là nếu như đụng tới nhân vật như thế, cái kia tất nhiên là càng xa càng tốt, tuyệt không nhìn nhiều.

Cũng chính là bởi vì có như vậy lo lắng, để Quỷ Điện bà bà chậm chạp không dám ra tay thăm dò.

Trời mới biết, trước mắt vị này chính là không phải chính là loại kia Thanh Xuân Vĩnh Trú Lão Quái Vật.

Dù sao, vừa nãy cái kia một tay ám khí uy lực, thực sự là làm cho nàng hải hùng khiếp vía, kinh hãi không ngớt.

Nhưng nghe tới La Vô Địch mấy người đối thoại, Quỷ Điện bà bà lại có chút nghi thần nghi quỷ lên.

Là không phải mình cả nghĩ quá rồi? Trước mắt vị này, hay là thật sự chỉ là người bình thường. Còn chân chính vị kia cao thủ ám khí, còn trốn ở sau lưng, cũng chưa hề đi ra?

Nghĩ tới đây, Quỷ Điện bà bà không nhịn được ló ra: Mở miệng thăm dò: “Các hạ vừa nãy cái kia tay ám khí, quả nhiên lợi hại, lão thân khâm phục!”

“Ám khí, cái gì ám khí a?” Ninh Tiểu Đường một mặt mê hoặc.

Lẽ nào thật sự không phải hần? Quỷ Điện bà bà nham hiểm con người hơi nheo lại. Nói như vậy, vị kia cao thủ ám khí, còn chưa đi ra?

Xem ra chỉ có ra tay thăm dò một phen, Quỷ Điện bà bà chung quy làm ra một cái nào đó quyết định.

Dù sao, nếu là liên đối với mới bóng người đều còn chưa nhìn thấy, chính mình liền như thế bị dọa lui, ngay cả ra tay thăm dò cũng không dám. Một khi truyền tới trên giang hồ đi,

Cái kia Quỷ Điện bà bà khuôn mặt già nua này, thật không biết để nơi nào.

Hừ, nếu như tiểu tử này không phải người kia, ta liền thuận lợi làm thịt tiểu tử này, không sợ cái kia cao thủ ám khí không ra. Lại nói bây giờ ta đã có phòng bị, cái kia ám khí liền mất đi đột nhiên tính, uy hiếp tính giảm nhiều, đã không thể cùng trước so với. Như vị kia cao thủ ám khí lại ra tay, lúc này ta nhất định đem đối phương bắt tới! Quỷ Điện bà bà tâm lý nghĩ như vậy nói.

Đã quyết định sau, Quỷ Điện bà bà không do dự nữa, lúc này bùng nổ ra chính mình toàn bộ thực lực.

Chỉ thấy Quỷ Điện bà bà hai chân đột nhiên đạp xuống, thân thể nhất thời hóa thành một đạo hồi ảnh, giống như quỷ mỵ, tốc độ nhanh chóng, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Nàng tay cầm Ứng Trảo, mang theo một đạo ác liệt Khí Kinh, toàn lực ứng phó đánh về phía cái kia một vị xem ra có chút nghi tự Lão Quái Vật thiếu niên.

Thấy cảnh này, La Vô Địch mấy người đều đầy mặt kinh hãi.

Đặc biệt La Vô Địch, hần cùng Quỷ Điện bà bà từng giao thủ. Lúc này thấy đến đối phương toàn lực bên dưới tốc độ sau, càng là khó có thể tin, chấn kinh đến tột đỉnh.

Chờ đến lúc này, hần mới phát hiện, trước Quỷ Điện bà bà cùng mình giao thủ, vốn là liền một phần mười thực lực cũng không lấy ra. Nếu là vừa nãy vừa thấy mặt, liền lấy tốc độ như vậy, chính mình sợ là trong nháy mắt liền bị bắt, căn bản không có nửa điểm phản kháng chỗ trống.

Ma Môn thế hệ trước nhân vật, quả nhiên khủng bố như tư!

“Ai.” La Vô Địch ba trong lòng người một trận ai thần.

Vị này Ninh Công Tử, lần này thật là bỏ mạng ở Quỷ Điện bà bà trảo rơi xuống. Coi như là vị tiền bối kia cao thủ, e sợ cũng là không kịp ngăn cản đi.

Cùng lúc đó, bọn họ đối với Ninh Tiểu Đường ngu xuẩn mất khôn cảm thấy vô cùng căm tức, cũng gọi người đi nhanh lên mà, thiên không đi, như thế rất tốt, liền mệnh đều muốn làm mất đi.

Quỷ Điện bà bà toàn lực ứng phó dưới, tốc độ quả thực dọa người, nhanh như thiểm điện, dưới chân vừa mới động, trong nháy mắt tiếp theo, cũng đã đến Ninh Tiểu Đường trước người.

Nàng khô gầy khô quắt Thủ Trảo, mang theo không gì sánh được cường hần Khí Kinh, như Kinh Thiên Cự Trảo, bỗng nhiên hạ xuống.

Thế như bề cảnh khô, xé rách tất cả!

La Vô Địch ba người đều không kim lòng được nhắm mắt lại, tựa hồ không đành lòng nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bị xé đến máu thịt be bét hình ảnh.

Mất thấy lợi trào hạ xuống, Ninh Tiểu Đường tựa hồ đã dọa sợ, đứng ngơ ngác ở tại chỗ không nhúc nhích.

Quý Diện bà bà trong lòng không khỏi phát lên một nỗi nghi hoặc, lẽ nào thật sự không phải hấn?

Lập tức, nàng khoe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn, tà tà địa cười.

Quản nó đây, nếu không phải hấn, vậy thì đi chết được rồi, xem ngươi đến cùng ra không ra?

Lợi trào rốt cục hạ xuống, sau đó cũng chưa từng xuất hiện theo dự liệu máu me đầm đìa.

Bởi vì ngay ở trước trong nháy mắt, Ninh Tiểu Đường hướng về bên cạnh đi rồi một bước.

Đúng, chính là một bước, xem ra rất chậm chậm, rất bình thường một bước.

Nhưng trên thực tế, tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, sắp đến rồi khó có thể mức tưởng tượng.

Vì lẽ đó, lợi trào thất bại.

Quý Diện bà bà sững sờ một chút, sau đó lại bản năng hướng về mục tiêu vung tới một trào.

Liền, Ninh Tiểu Đường lại đi rồi một bước nhỏ.

Lợi trào lại lần nữa thất bại.

Sau một khắc, Quý Diện bà bà đồng tử đột nhiên co rút lại, toàn thân tóc gáy lúc này nổi lên, liền phảng phất là gặp phải nhân thể gian nhất là chuyện kinh khủng.

Quý Diện bà bà rất rõ ràng chính mình lợi trào tốc độ kinh người đến mức nào, điện quang hỏa Thạch Hoàn toàn không đủ để hình dung.

Lần thứ nhất tránh thoát hay là có thể nói là vận may, nhưng lần thứ hai lại né qua, vậy tuyệt đối là thực lực thể hiện.

Kinh khủng hơn chính là, đối phương cái kia trên thực tế cực kỳ cấp tốc một bước nhỏ, xem ra càng là chậm như vậy, như vậy tầm thường.

Hầu như có thể nói là đi bộ nhàn nhã, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi, khó mà tin nổi.

Ngoại trừ trong truyền thuyết phản phác quy chân, hoàn toàn không đủ để giải thích.

Giờ a, dĩ nhiên đúng là một vị Lão Quái Vật, đây là ngã mấy đời môi a, làm sao liền để ta gặp phải loại này nhân vật kinh khủng đây? Quý Diện bà bà khóc không ra nước mắt, tới cũng nhanh, đi đến càng nhanh hơn, đó là không chậm trễ chút nào, quả đoán cực kỳ, lấy hoàn toàn siêu ra tự mình cực hạn tốc độ lui trở lại.

“Ngươi là vị nào Lão Quái Vật trước mặt?” Quý Diện bà bà chợt lui đến khách sạn chỗ cửa lớn, khàn giọng hỏi, trong thanh âm mang theo tia chút sợ hãi, như một khi phát hiện tình huống không đúng, nàng sẽ không chút do dự, lập tức chạy mất dép.

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cvt nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tiền bối (1)

“Lão Quái Vật? Cái gì Lão Quái Vật?” Ninh Tiểu Đường một mặt mòng bực.

“Đừng giả bộ, người nếu không là vị nào Lão Quái Vật trước mặt, làm sao có khả năng ứng có như thế không thể tưởng tượng nổi võ công?” Quý Diện bà bà hiện tại đã không lại tin tưởng đối phương về mặt.

Bởi vì trước mắt vị lão quái này vật, tựa hồ đặc biệt sẽ trang, giả dạng làm một bộ rất vô tri đáng đáp.

Này hoàn toàn chính là phản trư ăn con cạp có được hay không!

Những lão quái vật này, quả nhiên ham muốn đặc biệt.

Denis mà người có biết hay không, người chơi này một tay, sẽ hại chết bao nhiêu võ lâm đồng đạo a, Quý Diện bà bà u oán địa thầm nghĩ.

Một bên khác, La Vô Địch ba người đều một mặt khó mà tin nổi mà nhìn giữa trường Quý Diện bà bà cùng Ninh Tiểu Đường.

Không nghĩ ra tại sao vị này Ninh Công Tử cuối cùng không có bị giết chết, hơn nữa cũng không biết tại sao, Quý Diện bà bà dĩ nhiên xem ra rất sợ sệt Ninh Công Tử đáng vẻ, thậm chí còn xưng hô Ninh Công Tử vì là Lão Quái Vật.

Ai có thể nói cho ta, đây rốt cuộc thần mã sự việc a?

Này hoàn toàn vượt qua mấy người phạm vi hiểu biết, căn bản là không hiểu đến cùng là xảy ra chuyện gì.

“A? Võ công lợi hại, liền nhất định là Lão Quái Vật sao?” Ninh Tiểu Đường một mặt mơ hồ, tựa hồ không quá lý giải vì là võ công gì lợi hại, liền cần phải cùng Lão Quái Vật xả cùng nơi.

Quý Diện bà bà lộ làm ra một bộ thiên tài tin đáng đáp của người, tâm lý cố sức chửi trước mắt vị lão quái này vật thật là biến thái, đều đến lúc này, còn muốn dùng vẻ mặt cuồng lửa gạt mình.

Mặc kệ, ở loại này khủng bố Lão Quái Vật trước mặt, Quý Diện bà bà là một giây đồng hồ đều không muốn đợi. Bởi vì thực sự là quá có áp lực, không cần thận, liền mệnh đều sẽ ném vào.

Quý Diện bà bà quá rõ ràng, những lão quái vật này tuy rằng bề ngoài vẫn như cũ một bộ người trẻ tuổi đáng đáp, nhưng bởi sống được quá xa xưa, từ lâu tính cách đại biến, hi vọng vô thường, hoàn toàn không thể lấy người thường độ.

Nghĩ tới đây, Quý Diện bà bà ôm quyền, nói rằng: “Nếu nơi này có tiền bối ở, trước là lão thân làm cần, ở đây về phía trước bối xin lỗi. Lão thân còn có chuyện quan trọng tại người, liền không quấy rầy tiền bối, liền như vậy cáo từ.”

Thực không biết, Quý Diện bà bà đối với Ninh Tiểu Đường gọi này một tiếng “Tiền bối”, cả kinh La Vô Địch ba người roi mắt cảm roi đầy đất.

Này Quý Diện bà bà có phải là đột nhiên đến thất tâm phong? La Vô Địch ba người không khỏi mà như thế thầm nghĩ.

Nếu không, Quý Diện bà bà vì sao lại gọi Ninh Công Tử vì là tiền bối?

Phải biết, Quý Diện bà bà đó là người nào?

Nàng nhưng là Ma Môn thế hệ trước nhân vật a, mặc dù là không đề cập thực lực của nàng, chỉ là nàng bối phận, ở trên giang hồ cũng cao đáng sợ.

Nếu là liền Quý Diện bà bà cũng phải tiếng là tiền bối, cái kia nhân vật như vậy, lại đến cùng là ra sao tồn tại a? La Vô Địch ba người đã căn bản không có cách nào tưởng tượng.

Bởi vậy, bọn họ đánh trong đáy lòng vẫn là không quá tin tưởng Ninh Tiểu Đường là cái gì tiền bối, dưới cái nhìn của bọn họ, phỏng chừng là Quý Diện bà bà làm, hoặc là chỉ là nói sai mà thôi.

Vì lẽ đó, làm Quý Diện bà bà đưa ra phải đi, La Vô Địch ba người đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao, vị kia trong bóng tối tiền bối cao thủ vẫn không hề lộ diện, mấy trong lòng người trước sau là thấp thòm lo âu, không một chút nào chân thật.

Vạn nhất vị tiền bối kia cao thủ, cũng cảm thấy đánh không lại trước mắt Quý Diện bà bà, nếu như như vậy, vậy phải làm thế nào? Nếu không, tại sao đối phương vẫn không hiện thân đây?

Nhưng mà để La Vô Địch ba người thổ huyết chính là, Quý Diện bà bà chân trước vừa định đi, Ninh Tiểu Đường bên kia nhưng mở miệng ngăn cản nàng: “Này này này, chớ vội đi a, hư hao trác đáng tiền, vẫn không có thưởng tiền đây?”

Thấy Ninh Tiểu Đường mở miệng đem đối phương ngăn trở cản lại, dĩ nhiên chỉ là vì để cho đối phương bồi thường hư hao trác đáng tiền, La Vô Địch ba người quả thực muốn tan vỡ.

Đại ca, người đòi tiền nói với ta a, muốn bao nhiêu cũng không có vấn đề gì, tốt như thế nào có chết hay không một mực hướng về Quý Diện bà bà đòi tiền a?

Nhưng mà, để La Vô Địch ba người mở rộng tầm mắt chính là, bên kia Quý Diện bà bà dĩ nhiên thật sự rất nghe lời, Ninh Tiểu Đường nói chuyện không

cho đi, Quý Điện bà bà thật sự liền không đi rồi, liền giơ lên chân đều để xuống.

Quý Điện bà bà thấp thỏm không ngớt, ngữ khí cứng đờ nói rằng: "Tiền bối,

Ngươi rút cuộc muốn làm sao, mới bằng lòng thả lão thân rồi đi đây?"

“Thường tiền.” Ninh Tiểu Đường đưa tay ra, lạnh nhạt nói hai chữ.

Quý Điện bà bà sắc mặt không khỏi hơi đỏ một chút.

Bởi vì ở Quý Điện bà bà xem ra, bản thân nàng đều từ lâu coi tiền tài như cặn bã. Như vậy, như Ninh Tiểu Đường loại này so với mình bối phận càng cao hơn Lão Quái Vật cấp tiền bối, lại làm sao có khả năng quan tâm tiền tài?

Thường tiền, chuyện này quả thật chính là cái cớ mà.

Nàng nơi nào muốn lấy được, Ninh Tiểu Đường ngăn cản nàng rồi đi, thật sự chỉ là vì để cho nàng thường tiền mà thôi.

“Lẽ nào vị lão quái này vật, là muốn lưu lại lão thân tính mạng?” Nghĩ tới đây, Quý Điện bà bà sắc mặt không khỏi trở nên âm trầm như nước.

Nàng ngoài mặt trong yếu địa nói rằng: “Vị tiền bối này, chớ quá mức, muốn lấy lão thân tính mạng, e sợ còn không dễ như vậy.”

Dứt lời, Quý Điện bà bà lại cũng không có trên Ninh Tiểu Đường có đồng ý hay không, xoay người đột nhiên vừa đề khí, lúc này liền muốn bay người lên, chạy mất dép.

Ninh Tiểu Đường khẽ thờ dài một cái, nói rằng: “Ai, không thường tiền, thật sự không thể thả ngươi đi đây.”

Quý Điện bà bà dư quang thoáng nhìn, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường một cái tay chậm rãi luồn vào trong lồng ngực, sờ soạng một hồi, sau đó lấy ra như thể vật thập, đó là một viên thường thấy nhất tiền đồng.

Tiếp đó, liền thấy Ninh Tiểu Đường đem đồng tiền kia rất tùy ý ném tới.

Tất cả những thứ này nhìn như vô cùng chậm rãi, kì thực phát sinh ở trong chớp mắt.

Mà sau đó một màn, càng làm cho Quý Điện bà bà kinh hãi cực kỳ, hồn phi phách tán. Toàn bộ phía sau lưng, đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Cuối cùng, Quý Điện bà bà vẫn không có rời đi, đứng ở tại chỗ.

Thời khắc này, không trông tron Quý Điện bà bà khiếp sợ không thôi. La Vô Địch ba người, càng là một mặt không thể tưởng tượng nổi, phảng phất nhìn thấy cái gì không chuyện có thể xảy ra.

Trước tình cảnh đó, bọn họ cũng đều nhìn thấy.

Ninh Tiểu Đường đưa tay, mò tiền, vứt tiền.

Những động tác này, nhìn như bình thường, chậm chậm cực điểm; Nhưng kì thực nước chảy mây trôi, nhanh như thiểm điện.

Này đã là một loại phản phác quy chân cảnh giới, hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của bọn họ.

Sau đó, bọn họ liền nhìn thấy đồng tiền kia, bị vứt tại Quý Điện bà bà thân ba tấc phía trước trên mặt đất.

Khẩn đón lấy, một đen kịt như mực, sâu không thấy đáy cửa động, đột nhiên hiện ra.

Nhìn trước người sâu thẳm khủng bố cửa động, Quý Điện bà bà lòng vẫn còn sợ hãi.

Cũng còn tốt ở thời khắc sống còn, thân thể của chính mình ngừng lại. Nếu không, chính mình e sợ không chết cũng muốn tàn.

Lần này, Quý Điện bà bà cuối cùng cũng coi như là nhìn rõ ràng Ninh Tiểu Đường phát ám khí mỗi một cái động tác.

Như vậy hơi hột, như vậy tùy ý mà vì là.

Nhưng mà chính là như thế tiện tay ném một cái, một viên nho nhỏ tiền đồng, liền ứng có như thể kinh thể hãi tục uy lực.

Lão Quái Vật cấp nhân vật, quả nhiên khủng bố cực điểm!

“Tiền bối, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Quý Điện bà bà chậm rãi xoay người lại, trong lòng run sợ mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường về mặt thành thật nói rằng: “Bồi xong tiền, mới có thể rời đi.”

“Bồi xong tiền, thật sự có thể thả lão thân đi?” Quý Diện bà bà có chút không dám tin tưởng, đôi phương mạnh mẽ giữ chính mình lại đến, thật sự chỉ là để cho mình bồi thường hư hao trác đáng tiền?

“Đó là tự nhiên, chẳng lẽ còn muốn để ta giữ ngươi lại đến, mời ngài ăn cơm à?” Ninh Tiểu Đường có chút kỳ quái địa nói rằng.

“Được được được, lão thân lập tức liền bồi thường.” Quý Diện bà bà liền vội vàng gật đầu đồng ý, cũng không cố trên Ninh Tiểu Đường nói là có hay không giả.

Nếu đôi phương đã hứa hẹn, như vậy trước tiên đem hư hao trác đáng tiền bồi thường lại nói.

Nhưng mà sau một khắc, Quý Diện bà bà một mặt lúng túng.

Bởi vì nàng mò khắp cả toàn thân, thậm chí ngay cả một viên tiền đồng đều không tìm ra được.

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cvt nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tiền bồi (2)

Phát hiện mình trên người không mang tiền sau, Quý Diện bà bà lúng túng không thôi.

Kỳ thực này cũng khó trách, giống quý diện bà bà như vậy Ma Môn lão tiền bối, từ lâu coi tiền tài như cặn bã, ai sẽ để ý tiền tài a.

Như có tiền tài nhu cầu, ven đường tùy tiện tìm cá nhân, hoặc là tìm gia phú thương, trực tiếp dùng võ lực tương bức, ai sẽ không cho? Không cho, trực tiếp giết người trắng trợn cướp đoạt, Ma Môn làm việc, tương đến tứ vô kỵ đạn, nơi nào sẽ có nhiều như vậy lo lắng.

Cũng bởi vậy, Quý Diện bà bà xưa nay sẽ không có trên người mang tiền quen thuộc.

Mà bây giờ, cũng chính là thói quen này, cho Quý Diện bà bà mang đến dự không nghĩ tới phiền phức.

Quý Diện bà bà tâm lý khóc không ra nước mắt: Như thế rất tốt, trước mắt người lão quái này vật muốn chính mình thường tiền, chính mình nhưng là một viên tiền đồng cũng không bỏ ra nổi đến.

“Làm sao, muốn quyệt nợ?” Ninh Tiểu Đường quái đản diện bà bà vào trong ngực tìm tòi nửa ngày, nhưng không bỏ ra nổi nửa cái đồng tử đến, không khỏi nhú nhú mày nói rằng.

Quý Diện bà bà vội vã mở miệng giải thích, nói rằng: “Tiền bối, lão thân tuyệt không quyệt nợ ý tứ. Chỉ là ra ngoài cuống lên điếm, trên người xu chưa mang, chẳng biết có được không để lão thân nên rồi đi trước, chờ cầm tiền bạc sau, lão thân trở lại bồi thường?”

Ninh Tiểu Đường nhưng lắc đầu một cái từ chối: “Không được, vạn nhất trước tiên thả ngươi đi, ngươi nhưng không trở lại, vậy làm sao bây giờ?”

“Ngươi phải trước tiên bồi thường tiền, mới có thể đi!”

Thấy Ninh Tiểu Đường ngữ khí kiên quyết, hào không thỏa hiệp, Quý Diện bà bà đầy mặt cay đắng, tâm lý cũng càng ngày càng lo lắng.

Nàng xưa nay không nghĩ tới có một ngày, tiền tài sẽ đối với mình trọng yếu như vậy.

Nhưng mà bây giờ tìm khắp cả khắp toàn thân từ trên xuống dưới, ngoại trừ cái viên này thân phận lệnh bài, trên người mình thật sự liền nửa điếm vật đáng tiền đều không có.

“Đúng rồi, thân phận lệnh bài!” Quý Diện bà bà con mắt bỗng nhiên sáng ngời.

Khối này thân phận lệnh bài, dứt bỏ ý nghĩa tượng trưng, bản thân liền là do làm bằng đồng xanh mà thành. Coi như là coi như một khối phở thông đồng thôi, vậy cũng là có thể trị trên không ít tiền.

Hướng chi, khối này thân phận lệnh bài, tượng trưng Quỷ Diện bà bà Ma Môn trưởng lão địa vị.

Nắm khiến già, liền dường như Ma Môn trưởng lão đích thân tới, có thể hiệu lệnh vô số ma môn tử đệ, vì đó lên núi đao, xuống biển lửa, không người không tôn, không dám không từ.

Đối với Ma Môn đệ tử tới nói, này tám lệnh bài quả thực là giá trị liên thành.

Dù sao, ai một khi nắm giữ khối này thân phận lệnh bài, liền dường như nắm giữ trưởng lão của ma môn thân phận.

Hấp dẫn như vậy, đủ khiến bọn họ tranh chấp vỡ đầu chảy máu.

Có điều, Ninh Tiểu Đường hiển nhiên đối với này cũng không biết.

Vì lẽ đó, làm Quỷ Diện bà bà lấy ra lệnh bài, đưa ra định dùng nó làm làm thế chân thì.

Ninh Tiểu Đường rất không vui, nhíu nhíu mày nói rằng: “Nhưng là lệnh bài kia, ta đem ra cũng vô dụng thôi.”

Thấy Ninh Tiểu Đường không muốn, Quỷ Diện bà bà nhất thời cuống lên, vội vã giải thích: “Không không không, lệnh bài kia là lão thân Ma Môn thân phận trưởng lão lệnh bài, cầm nó, là có thể hiệu lệnh Ma Môn đại đa số đệ tử.”

“Tiền bối nếu là ngày nào đó gặp phải Ma Môn đệ tử, liền có thể cầm này tám lệnh bài, hướng về bọn họ muốn bao nhiêu tiền cũng có thể!”

Nói xong, Quỷ Diện bà bà một mặt sốt sắng mà nhìn Ninh Tiểu Đường, sợ sệt hấn lần thứ hai từ chối.

Do dự một lúc, Ninh Tiểu Đường cố hết sức địa gật gù đáp ứng nói: “Được rồi, vậy thì lệnh bài lưu lại đi.”

Nghe được Ninh Tiểu Đường đáp ứng nhận lấy lệnh bài, Quỷ Diện bà bà rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, trên mặt lộ ra thần sắc mừng rỡ.

Nếu là có Ma Môn đệ tử nhìn thấy tình cảnh này, nhất định sẽ chấn kinh đến tột đỉnh.

Thân phận như vậy lệnh bài, Ma Môn đệ tử tranh chấp vỡ đầu chảy máu, cũng chưa chắc có thể cướp được. Ninh Tiểu Đường ngược lại tốt, nắm như vậy bất đắc dĩ. Mà Quỷ Diện bà bà biểu hiện, càng là có thể làm cho hết thấy Ma Môn đệ tử mở rộng tầm mắt.

Lúc nào, Quỷ Diện bà bà trở nên như vậy ăn nói khép nép? Đây vẫn là cái kia hung thần ác sát, giết người không chớp mắt Ma Môn trưởng lão sao?

“Tiền bối, khiến cho bài cho người.”

Tựa hồ là sợ sệt Ninh Tiểu Đường đối ý, Quỷ Diện bà bà vội vàng đem lệnh bài ném ra ngoài, phảng phất cảm trong tay chính là một viên khoai lang bỏng tay.

Ninh Tiểu Đường tiếp nhận lệnh bài,

Nhìn mặt trên điêu khắc quái lạ phù hiệu cùng hung thú Ác Diệu đồ án, lộ làm ra một bộ rất hứng thú vẻ mặt.

Quỷ Diện bà bà một mặt thấp thỏm hỏi: “Tiền bối, vậy bây giờ ta có thể đi rồi chưa?”

Ninh Tiểu Đường khoát tay áo một cái, nói rằng: “Đi thôi đi thôi, không ngại chuyện.”

Nghe chính mình thật sự có thể rời đi, Quỷ Diện bà bà ép ở trong lòng một tảng đá rất cục hạ xuống. Chính mình này điều mạng già, cuối cùng cũng coi như là bảo vệ. Xem ra vị tiền bối này, cũng không nghĩ muốn tính mạng của chính mình.

Mà vừa nghĩ tới đối phương ngăn lại chính mình, dĩ nhiên thật sự chỉ là vì để cho chính mình bồi thường hư hao trác đáng tiền, Quỷ Diện bà bà liền khóc không ra nước mắt, trời ạ, cõi đời này làm sao còn có như vậy hẹp hòi Lão Quái Vật!

Thời khắc này, Quỷ Diện bà bà quyết định, sau đó ra ngoài, nhất định phải bên người mang chút tiền bạc mới được.

“Tiền bối, cái kia lão thân liền như vậy cáo từ.”

Quỷ Diện bà bà chấp tay nói rằng, vừa muốn phi thân rời đi, liền nghe Ninh Tiểu Đường bên kia lại có tiếng âm truyền đến.

“Nhớ kỹ, sau đó nếu như trở lại khách sạn, tuyệt đối đừng lại hư hao trác đáng.”

Quỷ Diện bà bà một lão đạo, thầm nghĩ: Có người như thế một vị Lão Quái Vật tọa trấn khách sạn, lão thân làm sao có khả năng còn có thể trở về? Người làm lão thân gốc sao? Có điều, sau đó cũng có thể khanh một hồi người khác...

Quỷ Diện bà bà rút cục đi rồi, mà La Vô Địch ba người, vẫn cứ một mặt đại ra.

Từ Ninh Tiểu Đường vút tiền đồng ngăn cản Quỷ Diện bà bà rời đi bắt đầu từ giờ khắc đó, mấy người liền vẫn nằm ở không ngừng trong khiếp sợ.

Lại quá một hồi lâu, La Vô Địch ba người rốt cục phát hiện Quỷ Diện bà bà đã rời đi. Sau đó, bọn họ nhìn về phía đạo kia tuổi trẻ thiếu niên bóng người, tâm tình kích động bên trong mang theo một tia thấp thỏm.

Lúc này, bọn họ cũng sẽ không bao giờ cho rằng Ninh Tiểu Đường chỉ là một phổ thông thiếu niên ông chủ.

Chưa thấy, liền ngay cả Quỷ Diện bà bà mạnh mẽ như vậy Ma Môn thế hệ trước nhân vật, ở Ninh Tiểu Đường trước mặt, cũng là như vậy nom nớp lo sợ, như băng mỏng trên giấy, sợ muốn chết.

Hơn nữa, từng trải qua Ninh Tiểu Đường đem một viên tiền đồng, liền như thế tùy ý ném một cái, sau đó mặt đất liền xuất hiện một sâu không thấy đáy động. Bọn họ đối với Ninh Tiểu Đường tiền bối thần phận, từ lâu không có hoài nghi.

Vị này Ninh Tiền Bối, nghĩ đến dường như trong sách miêu tả giống như vậy, là một vị lãnh đời võ lâm tiền bối cao thủ.

Cho tới đối phương vẫn là một bộ thiếu niên đáng đáp, nghĩ đến vị tiền bối này cao nhân, nắm giữ dung nhan vĩnh trú thuật đi.

Vừa nghĩ tới ở Kính Hồ trấn như vậy địa phương nhỏ, dĩ nhiên cũng tồn tại trong truyền thuyết lãnh đời võ lâm tiền bối, Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình liền hưng phấn không thôi.

Hiện tại để bọn họ nghi hoặc chính là, vị này Ninh Công Tử Ninh Tiền Bối, đến cùng sống bao nhiêu tuổi a?

Phải biết, liền Quỷ Diện bà bà như vậy Ma Môn thế hệ trước nhân vật, ở Ninh Tiểu Đường trước mặt, cũng phải tôn xưng một tiếng tiền bối. Hiển nhiên, vị này Ninh Tiền Bối số tuổi thật sự, đã đại đại vượt qua người thường tưởng tượng.

Chẳng trách Quỷ Diện bà bà vừa bắt đầu, thậm chí xưng Ninh Tiền Bối vì là Lão Quái Vật.

Loại này sống không biết bao nhiêu năm, bề ngoài nhưng vẫn là một bộ thiếu niên đáng đáp, thật sự dường như quái vật.

Như không có Quỷ Diện bà bà lời nói nhắc nhở, La Vô Địch ba người tuyệt đối không nghĩ tới, vị này xem ra chỉ có mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, dĩ nhiên sẽ là bối phận so với Quỷ Diện bà bà còn cao hơn nhiều lắm võ lâm tiền bối.

“Các người không có sao chứ?” Ninh Tiểu Đường xem La Vô Địch ba người vẻ mặt có chút quái dị, không khỏi kỳ quái hỏi.

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cây nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Tiền bối (3)

Thấy Ninh Tiểu Đường vị này võ lâm tiền bối đặt câu hỏi, La Vô Địch ba người nhất thời rất gấp gáp, không hẹn mà cùng đáp: “Ninh... Trừ lão tiền bối, chúng ta không có chuyện gì.”

“Trừ lão tiền bối...” Ninh Tiểu Đường nghe mấy người như xưng hô này chính mình, cảm giác là lạ.

“Ta có như vậy lão sao?”

Mạnh Ngọc Đình còn tưởng rằng Ninh Tiểu Đường tức rồi, vội vã giải thích: “Không không không, tuy rằng không biết lão tiền bối sống bao nhiêu năm tuổi, nhưng lão tiền bối vẫn như cũ là thanh xuân thường ở, xem ra rất trẻ trung, không một chút nào lão.”

Sống không biết bao nhiêu năm tuổi?

Ninh Tiểu Đường nghe xong nhất thời tức xạm mặt lại, chính mình lại không phải lão ô quy, nào có như vậy lão a.

Mặc dù mình thật giống là nắm giữ trong truyền thuyết trường sinh bất lão thân, vĩnh viễn dừng lại ở mười bảy mười tám tuổi. Nhưng mình đi tới nơi này

cái Dị Thể Giới, cũng có điều hai mươi năm.

“Cái kia... Các ngươi vẫn là gọi ta Ninh Tiểu Đường đi.”

“Trừ lão tiền bối, này tại sao có thể. Ngài là lão tiền bối, chúng ta bây giờ đã biết tiền bối thân phận, lại sao dám tiếp tục lấy công tử xưng hô tiền bối?”
La Vô Địch lo sợ tất mết mặt mày nói rằng.

Thấy La Vô Địch như vậy cô hủ, Ninh Tiểu Đường một trận đau đầu.

“Ài, tùy các ngươi cao hứng rồi.” Ninh Tiểu Đường vung vung tay nói, một mặt bất đắc dĩ, “Có điều, các ngươi có thể hay không đem cái kia lão tự xóa, ta có thể không như vậy lão. Lại gọi ta lão tiền bối, ta có thể không cao hứng.”

“A, là, tiền bối.” La Vô Địch ba người liền vội vàng gật đầu đáp.

Cùng lúc đó, mấy trong lòng người lên lút nghĩ: Không nghĩ tới vị này Trừ lão tiền bối, còn có lòng thích cái đẹp a, chẳng trách vẫn duy trì thiếu niên đáng đáp đây.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xoay người lại, quay về Đại Đường mặt sau nói rằng: “Hứa chương quỹ, các ngươi đều đi ra đi.”

“A, là, ông chủ... A không, Trừ lão tiền bối.” Hứa chương quỹ nói năng lộn xộn âm thanh từ phía sau truyền đến.

Tiếp đó, liền thấy Hứa chương quỹ, sinh đôi Điểm Tiểu Nhị A Đại, A Nhị cùng với đầu bếp Chu Đại Quý, một tiếp theo một bóng người, từ khách sạn Đại Đường mặt sau đi ra.

Trước Quý Diện bà bà gây ra lớn như vậy động tĩnh, bọn họ tự nhiên cũng đều nhận ra được.

Làm Ninh Tiểu Đường từ phòng bếp một lần nữa trở lại khách sạn Đại Đường, mấy người cũng đồng thời theo lại đây.

Sau đó thấy phía trước tranh đấu kịch liệt, bọn họ liền vẫn trốn ở Đại Đường mặt sau, nhìn trong đại sảnh tình thế phát triển.

Mà đến cuối cùng, bọn họ cùng La Vô Địch mấy người như thế, tất cả đều ngây người như phỗng, khiếp sợ không thôi.

Bọn họ xưa nay không nghĩ tới, chính mình vị này xem ra rất trẻ trung thiếu niên ông chủ, dĩ nhiên sẽ là một vị lãnh đạo võ lâm tiền bối cao thủ. Hơn nữa liền Ma Môn thế hệ trước nhân vật Quý Diện bà bà, đều ở chính mình ông chủ trước mặt nom nớp lo sợ, thậm chí còn đến mở miệng hô một tiếng tiền bối.

Trời ạ, chính mình vị này ông chủ, đến cùng là sống bao nhiêu năm Lão Quái Vật a?

Xem ra có điều mười bảy mười tám tuổi? Hiện tại thiên tài tin cái này.

Liền, làm Ninh Tiểu Đường gọi Hứa chương quỹ chờ người đi ra, Hứa chương quỹ căng thẳng trong lòng trương, cuối cùng trời xui đất khiến cũng kêu một tiếng Trừ lão tiền bối.

Nghe được Hứa chương quỹ cũng bắt đầu gọi mình vì là Trừ lão tiền bối, Ninh Tiểu Đường xạm mặt lại, tự mình thật sự có như vậy lão sao?

“Hứa chương quỹ, các ngươi vẫn là gọi ta ông chủ đi. Nếu không, cẩn thận ta đem các ngươi sa thải nha.” Ninh Tiểu Đường mang theo uy hiếp ngữ khí nói rằng.

Nghe được Ninh Tiểu Đường lấy sa thải uy hiếp, Hứa chương quỹ mấy người liền vội vàng gật đầu đáp: “Vâng, ông chủ.”

Lúc này, La Vô Địch bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Tiền bối, không biết ngươi hiểu y thuật không?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Có biết một, hai.”

“Cái kia quá tốt rồi, tiền bối, ngươi có được hay không nhìn một chút ta mấy tên thù hạ, không biết bọn họ hiện tại thế nào?” Nhìn mình bốn cái Lục Phiến Môn thù hạ, vẫn như cũ nằm trên đất hôn mê bất tỉnh, La Vô Địch có chút bận tâm địa nói rằng.

“Có thể.”

Ninh Tiểu Đường gật gù, đi lên trước, đối với nằm trên đất mấy người, lần lượt kiểm tra một phen, sau đó đứng lên nói rằng: “Yên tâm đi, La bộ đầu, bọn họ đều không quá đáng lo, chỉ có điều bị tức kinh chấn động ngất đi mà thôi. Lại quá một canh giờ,

Liền sẽ tự động tỉnh lại.”

Nghe được cái này, La Vô Địch không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

đọc truyện với <http>

//truyencuatui.net/ Dù sao, này mấy tên thù hạ, theo chính mình vào nam ra bắc, cùng kẻ vai chiến đấu mười mấy năm, sớm đã có huy hiệu giống như cảm tình. Như bọn họ thật sự có cái gì chuyện bất trắc, chính mình e sợ sẽ cực kỳ bị thương, khó có thể chịu đựng.

“La bộ đầu, đúng là nguoi, sợ là bị thương không nhẹ. Chẳng biết có được không để ta cho nguoi xem một hồi?” Ninh Tiểu Đường hỏi.

La Vô Địch đương nhiên sẽ không phản đối, nói rằng: “Vậy làm phiền tiền bối.”

Ninh Tiểu Đường gật gù đi tới La Vô Địch bên người, đưa tay cho đối phương bắt mạch một cái.

Một lát sau, hần hơi nhú nhú mày nói rằng: “Chịu không nổi nội thương, ngũ tạng lục phủ tất cả đều lệch vị trí. Cũng còn tốt xương không nát, nếu không, vậy thì phiền phức.”

“Ngực có phải là vẫn ở mơ hồ làm đau?”

“Đúng, tiền bối.”

“Hừm, đón lấy ta sẽ vận công, trước tiên đem nguoi thương thể đè xuống. Nguoi nhắm mắt Ngưng Thần, toàn thân thả lỏng.”

La Vô Địch theo: Đề nói nghe theo, sau một khắc, hần nhận ra được có một bàn tay đặt tại bộ ngực mình.

Khẩn đón lấy, một dòng nước ấm, thuận bàn tay, cuộn cuộn không ngừng tiến vào trong cơ thể mình, lưu hướng mình Tứ Chi Bách Hải.

Nhất thời, hần cảm giác mình cả người đều phẳng phất ngâm mình ở ôn tuyền bên trong, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều ấm áp.

Sau đó, liền nghe Ninh Tiểu Đường hỏi: “Hiện tại có phải là không đau?”

La Vô Địch thoáng cảm giác một hồi, gật đầu nói: “Đúng, tiền bối, cảm giác đau đớn đều biến mất.”

Thời khắc này, La Vô Địch trong lòng lại một lần nữa khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới vị này Trữ lão tiền bối chân khí, chữa thương hiệu quả kinh người như vậy.

Bởi vì, trên giang hồ tuyệt đại đa số người chân khí, kỳ thực căn bản không thể có chữa thương tác dụng, mặc dù mấy người võ công cao đến đâu, cũng là như thế.

Như vị này Trữ lão tiền bối như thế, có thể sử dụng chân khí chữa thương, ở trong võ lâm tuyệt đối là có thể đếm được trên đầu ngón tay, hiếm như lá mùa thu.

Nghe La Vô Địch nói cảm giác đau đớn đã biến mất, Ninh Tiểu Đường liền đình chỉ chuyển vận chân khí.

Hần nói với La Vô Địch: “Dùng chân khí trị liệu nội thương, quá mức phiền phức. Nguoi ở này chờ chốc lát, ta đi trên lầu gian phòng nắm một hồi Ngân Châm, lập tức liền trở về.”

Nói, Ninh Tiểu Đường bóng người lúc này lóe lên, biến mất không còn tăm hơi trong mắt của mọi người.

Theo Ninh Tiểu Đường, chính mình người mang võ công tuyệt thế, đã bị mọi người đã hiểu biết. Lúc này, liền không có tiếp tục cần thiết giấu giếm.

Vì lẽ đó, hần không lại hết sức áp chế công lực của chính mình.

Tuy rằng không dụng hết toàn lực, hần thậm chí một nửa công lực cũng không dùng đến, nhưng bày ra tốc độ, vẫn như cũ khủng bố cực kỳ.

La Vô Địch chờ nguoi, lại một lần nữa bị chấn kinh đến trợn mắt ngoác mồm.

“Chuyện này... Này vẫn là phạm nhân võ công sao? Liền như thế biến mất không còn tăm hơi!”

La Vô Địch tối có cảm xúc, hần hành tẩu giang hồ mấy chục năm, xưa nay liền chưa từng thấy tốc độ như vậy, thậm chí ngay cả nghe cũng không từng nghe nói qua.

Trực tiếp biến mất không còn tăm hơi, một điểm dấu vết đều bắt giữ không tới, nếu không là tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin tưởng a?

La Vô Địch bỗng nhiên trầm nghĩ: Không biết vị này Trữ lão tiền bối, cùng Thái Hư Quan, Huyền Không Tự những kia hàng đầu trong môn phái lánh đời tiền bối so với, sẽ là ai càng lợi hại chút đây?

Convert by: Zhonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cv t nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Kinh người y thuật (Thượng)

Cũng không lâu lắm, Ninh Tiểu Đường bóng người lại đột nhiên đột nhiên xuất hiện, giống như quỷ mị.

Mà ở trong tay hắn, nhiều hơn một cái mỹ ngọc chế thành hình chữ nhật hộp.

Ninh Tiểu Đường đem Ngọc Hạp đặt lên bàn, từ từ mở ra nắp hộp, chỉ thấy bên trong bày ra to to nhỏ nhỏ dài ngắn bất nhất Ngân Châm, qua loa một mấy, có tới hàng trăm cây.

Tiếp đó, Ninh Tiểu Đường từ trong hộp ngọc lấy ra trong đó một cái Ngân Châm, nói rằng: “La bộ đầu, xin mời bỏ đi áo, tiếp đó, ta đem dùng phương pháp châm cứu, thể người trị liệu nội thương.”

La bộ đầu gật gù, lập tức rút đi áo.

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy La bộ đầu nơi ngực, dĩ nhiên một mảnh xanh tím, hiển nhiên là trước cùng Quỷ Diện bà bà tranh đấu thì, chịu trọng thương.

Ninh Tiểu Đường trong tay nắm bắt Ngân Châm, nhẹ nhàng đâm một cái, Ngân Châm đã đâm vào La Vô Địch trên ngực.

Này một châm, thường thường không có gì lạ, cùng thường ngày phổ thông Đại Phu thi châm thủ pháp, đại khái giống nhau, không cũng không khác biệt gì.

Nhưng mà đón lấy một màn, nhưng nhìn ra mọi người tại đây, lo lắng đề phòng, hải hùng khiếp vía.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường đưa tay ở trên hộp ngọc nhẹ nhàng một vệt, trên tay hắn lập tức thêm ra đến ba cái Ngân Châm.

Khẩn đón lấy, còn không đợi mọi người phản ứng lại, Ninh Tiểu Đường nắm bắt Ngân Châm tay, ở La Vô Địch trên người như như chuồn chuồn lướt nước (vô cùng hơi hợt) giống như, nhanh như tia chớp xoa bóp ba lần.

Trong nháy mắt tiếp theo, trên tay hắn ba cái Ngân Châm liền không thấy bóng dáng.

Cùng lúc đó, ở La Vô Địch cổ, vai, dưới bụng ba cái địa phương, lúc này lại thêm ra đến rồi ba cây ốm dài châm vĩ.

Ba châm cùng thì!

Giữa trường tất cả mọi người, đều thất kinh, như vậy thi châm thủ pháp, quả thực chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy.

Mọi người còn chưa từ giật mình bên trong phục hồi tinh thần lại, sau một khắc, Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa mang cho mọi người không gì sánh kịp chấn động.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường hai tay bỗng nhiên hăng hái vùng vẫy lên, mang theo từng năng từng năng mơ hồ tàn ảnh.

Mọi người con mắt, nhất thời theo không kịp Ninh Tiểu Đường thi châm tốc độ.

Chỉ có cái kia trong hộp ngọc cấp tốc giảm thiểu Ngân Châm, cùng La Vô Địch trên người không ngừng tăng nhanh châm vĩ, ở nói cho mọi người, Ninh Tiểu Đường chính lấy một loại tốc độ không thể tưởng tượng, triển khai Châm Pháp.

Sao có thể có chuyện đó?

Mọi người cũng không nhận được xoa xoa con mắt, coi chính mình nhìn lầm.

Bọn họ trước đây thấy Đại Phu thi châm thì, hoàn toàn là cẩn thận từng li từng tí một, cẩn thận chặt chẽ, bình thường nhanh, mấy chục hô hấp, mới có thể thi dưới một châm.

Nào giống vị này Trữ lão tiên bối, này châm roi tốc độ, dĩ nhiên sắp đến rồi liền con mắt đều theo không kịp.

Như vậy thi châm thủ pháp, quả thực đã không phải phạm nhân có khả năng nắm giữ, trên đời làm sao có khả năng có nhanh như vậy thi châm thuật!

Trong chớp mắt, La Vô Địch trên người liền cắm đầy mấy chục cây Ngân Châm.

Đến lúc cuối cùng một cái Ngân Châm hạ xuống, Ninh Tiểu Đường hăng hái vùng vẫy hai tay rớt cục cũng ngừng lại.

Mà La Vô Địch trên vai, cánh trên, cánh tay, dưới bụng, trước ngực sau lưng, che kín châm vĩ, thậm chí cái trán mi tâm, đều cắm vào một cái Ngân Châm.

Nhìn cắm đầy Ngân Châm, dường như nhím bình thường La Vô Địch, mọi người tròn mắt ngoác mồm, vẻ mặt đại ra.

Vừa mới qua đi bao lâu a, mấy hơi thở? Mấy cái chớp mắt?

Mới như thế trong thời gian ngắn, liền triển khai mấy chục cây Ngân Châm.

Trời a, vị này Trữ lão tiền bối, vẫn là người sao?

Nếu không là tận mắt nhìn thấy, mọi người tuyệt sẽ không tin tưởng, trên đời vẫn còn có người, có thể ở mấy cái trong phút chốc, liền đem mấy chục cây Ngân Châm toàn bộ triển khai xong xuôi, chuyện này quả thật là thần tiên thủ đoạn!

Mọi người không nghĩ tới vị này Trữ lão tiền bối, không trông trơn võ công sâu không lường được, liền y thuật cũng đến loại này không thể tưởng tượng nổi mức độ!

La Vô Địch càng là có chút bối rối, trước mặt khác, hẳn còn có thể cảm nhận được Ninh Tiểu Đường đem từng cây từng cây Ngân Châm đâm vào thân thể mình.

Sau đó sau một khắc, hẳn bỗng nhiên cảm thấy, trước người mình liền phảng phất quát nổi lên một trận mưa đông gió giạt.

Khăn đón lấy, vô số hạt mưa, trong phút chốc rơi xuống trên người mình.

Chờ phản ứng lại, trước mặt vị tiền bối này, dĩ nhiên thi châm xong xuôi.

Mà trên người mình, cũng cắm đầy to to nhỏ nhỏ mấy chục cây Ngân Châm.

La Vô Địch vẻ mặt ngẩn người, có chút khó có thể tin.

Lúc này mới nhiều hơn đi bao lâu a, liền cắm nhiều như vậy Ngân Châm!

Đây là thủ đoạn gì?

Mặc dù La Vô Địch thân là Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, hành tẩu giang hồ mấy chục năm, ở Lục Phiến Môn bên trong, càng là nhìn vô số hồ sơ quyền án, nhưng hẳn xưa nay chưa từng nghe nói, trên đời còn có kinh người như vậy thi châm thủ pháp!

“Trên người hiện tại có cảm giác gì sao?”

La Vô Địch chính chìm đắm đang khiếp sợ ở trong, bỗng nhiên nghe Ninh Tiểu Đường hỏi dò, hẳn vội vã phục hồi tinh thần lại, tỉnh tề cảm thụ một phen, lắc đầu một cái kỳ quái nói rằng: “Tựa hồ cảm giác gì đều không có.”

Đối với này, trong lòng hẳn vô cùng không rõ: Vị tiền bối này thi châm thủ pháp như vậy kinh động như gặp thiên nhân, làm sao đến cuối cùng cái gì hiệu quả đều không có?

Tựa hồ nhận ra được La Vô Địch nghi hoặc, Ninh Tiểu Đường giải thích: “Không có cảm giác mới tốt.”

Sau đó sau một khắc, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên vươn ngón tay, nhanh như tia chớp ở La Vô Địch trên người điểm mấy lần.

“Hiện tại đây?” Ninh Tiểu Đường lại một lần hỏi.

La Vô Địch lần thứ hai tỉnh tề cảm thụ một phen, sau đó trên mặt chậm rãi lộ ra vẻ kinh ngạc, nói rằng: “Trên người bây giờ một bên cực nóng như lửa, nhưng một bên khác nhưng là lạnh giá như băng.”

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, sau đó sẽ thứ đưa tay chỉ ở La Vô Địch trên người điểm mấy lần, lại hỏi: “Vậy bây giờ đây?”

“Hiện tại tựa hồ hình thành hai cỗ khí, một luồng cực nóng, một luồng Băng Hàn. Sau đó, bọn họ bắt đầu tụ hợp cùng nhau!” La Vô Địch kinh ngạc nói rằng.

Ninh Tiểu Đường giải thích: “Đây là âm dương Giao Dung, khí huyết Tương Sinh. Như vậy lưu châm nửa canh giờ, nội thương của ngươi là có thể khỏi hẳn hơn nửa.”

Nghe được cái này, La Vô Địch không khỏi cảm kích nói: “Đa tạ tiền bối ra tay tương tri.”

Cùng lúc đó, La Vô Địch tâm lý khiếp sợ không thôi. Hắn không nghĩ tới nội thương của chính mình, dĩ nhiên có thể ở nửa canh giờ bên trong, liền có thể tốt hơn hơn một nửa, điều này thực khiến người ta khó có thể tin.

Thân là Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, hắn đối nội thương vẫn tương đối rõ ràng.

Người tập võ, một khi bị nội thương, bình thường mà nói, không có mấy tháng, căn bản là không tốt đẹp được. Nếu là nghiêm trọng chút, phỏng chừng cần mấy tháng thậm chí mấy năm điều dưỡng. Nghiêm trọng nhất, thậm chí còn sẽ lưu lại cả đời ỉn tật.

Vốn tưởng rằng, chính mình lần này chịu như vậy nội thương, không một hai tháng, căn bản là không tốt đẹp được.

Không nghĩ tới, ở vị tiền bối này Diệu Thủ Hồi Xuân dưới, nửa canh giờ là có thể tốt hơn hơn một nửa.

Nếu không là biết trước mất là một vị sâu không lường được lão tiền bối, La Vô Địch đều muốn cho rằng đối phương là cái tên lừa gạt.

Mặc dù hiện tại, trong lòng hắn vẫn có như vậy một tia hoài nghi. Nội thương của chính mình thật sự có thể ở nửa canh giờ bên trong liền khỏi hẳn hơn một nửa?

“Không cần khách khí.” Ninh Tiểu Đường khoát tay áo một cái, nói rằng: “Ngươi tạm thời an tâm ngồi ở đây, ta đi ra ngoài một chuyến, đi trên trần Dược Phòng cho ngươi trào chút dược đến, đến lúc đó theo ta mở phương thuốc liền phục ba ngày, phỏng chừng nội thương của ngươi, là có thể triệt để khỏi hẳn.”

Nói xong, Ninh Tiểu Đường cũng không để ý mọi người phản ứng, bóng người lóe lên, dĩ nhiên rồi đi khách sạn.

La Vô Địch miệng hơi mở ra, tâm lý khiếp sợ cực kỳ.

Ba ngày là có thể triệt để Trì Dũ nội thương!

Này vẫn là trị liệu nội thương sao? Này giờ à sẽ không là trì cảm mạo chứ?

Coi như là trì cảm mạo, ba ngày cũng không nhất định có thể toàn bộ chữa khỏi a.

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cv t nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Kinh người y thuật (Trung)

Ở Ninh Tiểu Đường rồi đi sau đó không lâu, bên ngoài đường phố, một chiếc xe ngựa chậm rãi lái tới, sau đó đứng ở khách sạn trước đại môn.

Một vị hàm hậu khỏe mạnh Lão Xa Phu, từ trên xe ngựa nhảy xuống, quay về ngồi ở trong xe khách nhân nói rằng: “Tổng Đại Phu, đến Lô Phong Tự, còn phải cần hơn mười dặm đường. Hôm nay lên núi, sợ là không kịp. Ta xem, nếu không ở đây gian khách sạn nghỉ ngơi một đêm. Chờ sáng sớm ngày mai, trở lên sơn đi.”

“Được, cứ dựa theo ngươi nói làm.”

Giọng ôn hòa từ trong xe ngựa truyền đến, sau đó, cửa xe ngựa liêm bị kéo hướng về một bên, một vị hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên từ trên xe đi xuống.

Người đàn ông trung niên khuôn mặt gầy gò, tươi cười rạng rỡ, tinh khí mười phần, hắn mặc một bộ sạch sẽ mộc mạc trường sam màu xanh, khí chất nho nhã, thần thái hiền hoà.

Theo người đàn ông trung niên đi xuống xe, một vị bảy, tám tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, cũng từ bên trong xe chui ra.

Tiểu cô nương dài đến đực từ ngọc, hoạt bát đáng yêu; Nàng môi hồng răng trắng, mắt sáng như sao, ăn mặc một thân Thúi Lục quần áo, liền phảng phất

trong bụi cỏ nở rộ hoa tươi, ngây thơ rực rỡ.

Nhìn tiểu cô nương bóng dáng bé nhỏ, người đàn ông trung niên sắc mặt lộ ra một tia từ ái về mặt, nói rằng: “Nguyệt nhi, đến, để cha ôm ngươi hạ xuống.”

“Không, ta muốn chính mình đến.” Tiểu cô nương lắc lắc đầu, từ chối người đàn ông trung niên, chính mình “Bá” lập tức từ trên xe nhảy xuống, sau đó hướng người đàn ông trung niên phan cái mặt quỷ, một bên chạy một bên cười nói: “Rất cực có thể xuống xe, tọa đến cái môn đau quá nha. Ha ha, cha, đi mau, ta muốn ăn ăn ngon, cái bụng thật đói a!”

Nói, tiểu cô nương cũng không giống nhau: Không chờ người đàn ông trung niên, chính mình một người nhảy nhót nhót hướng khách sạn cửa lớn chạy đi.

“Đưa nhỏ này.” Người đàn ông trung niên cười lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ.

Lúc này, hàm hậu Lão Xa Phu đối với trung niên nam nói rằng: “Tổng Đại Phu, ngươi đi vào trước đi, ta về phía sau viện đặt vừa xuống xe ngựa.”

“Được, vậy ta đi vào trước.” Người đàn ông trung niên gật gù, theo tiểu cô nương bóng người, hướng khách sạn cửa lớn đi đến.

Tiểu cô nương vừa vào khách sạn cửa lớn, không khỏi ngẩn người, bởi vì nàng nhìn thấy trên mặt đất nằm tốt hơn một chút người.

Làm người ta bất ngờ chính là, tiểu cô nương cũng không có sợ đến hết rầm lên, mà là xoay người hướng mặt sau vẫy vẫy tay, lớn tiếng nói: “Cha, mau lại đây, có người bị thương lý.”

Khách sạn trong đại sảnh, La Vô Địch chờ người nhìn tiểu cô nương biểu hiện, hơi kinh ngạc.

Người đàn ông trung niên bước nhanh đến, nhìn thấy trên mặt đất nằm vài người, không nhúc nhích, về mặt không khỏi ngưng lại, lúc này đi tới mấy người bên cạnh, ngồi xổm người xuống, tinh tế Kiểm Sát lên.

Một lát sau, hần hơi thở phào nhẹ nhõm, đứng dậy, nói với tiểu cô nương: “Bọn họ không có chuyện gì, chỉ là hôn mê bất tỉnh mà thôi.”

Sau đó, người đàn ông trung niên lại hướng La Vô Địch chờ người chấp tay, nói rằng: “Tại hạ Tổng nhân, là vị Đại Phu, hiểu sơ một ít y thuật, không biết có thể không giúp đỡ được các vị?”

Lúc này, La Vô Địch trên người chính cảm đầy Ngân Châm, không dám lộn xộn, hần ngồi ở trên cái băng cũng không đứng dậy, mở miệng nói rằng: “Hóa ra là Tổng Đại Phu, may gặp may gặp. Tại hạ Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu La Vô Địch, bởi trước phát sinh một chút sự, chịu chút nội thương, cũng còn tốt có một vị tiên bối giúp đỡ, đến đích đã đẩy lùi. Giờ khắc này La mỗ chính đang được vị tiên bối kia châm cứu trị liệu, bất tiện đứng dậy, xin hãy tha lỗi.”

“Hóa ra là La bộ đầu, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu.” Nghe được dĩ nhiên là Lục Phiến Môn một vị Tổng Bộ Đầu, Tổng nhân lúc này thần sắc nghiêm lại.

Lập tức, hần lại nói: “Nếu như cần tại hạ hỗ trợ, các vị cứ việc nói thẳng.”

“Tổng Đại Phu khách khí, ngoại trừ tại hạ bị thương nhẹ ở ngoài, những người khác vạn hạnh đều không bị thương tổn.” Nói, La Vô Địch càng làm mọi người hướng về vị này Tổng Đại Phu giới thiệu một phen.

Lúc này, tiểu cô nương bỗng nhiên nói rằng: “Cha, ngươi xem, bên kia còn nằm một người đây.”

Mọi người theo tiểu tay của cô bé hi vọng đi, chỉ thấy ở khách sạn góc, còn nằm một mang gông xiềng, cả người vết máu loang lổ nam tử, chính là vị kia trúng rồi Quỷ Diện bà bà thực tâm Đoạn Trường chi độc người trong Ma môn.

La Vô Địch mở miệng giải thích: “Người kia là người trong Ma môn,

Là chúng ta Lục Phiến Môn bất lấy phạm nhân, sau đó, lại trúng rồi đến đích người thực tâm Đoạn Trường hoàn. Hiện tại tình huống thân thể của hần, ta cũng không rõ lắm.”

“Thực tâm Đoạn Trường hoàn?” Tổng nhân chân mày hơi nhíu lại, nghĩ đến chốc lát, cũng không kết quả.

Dù sao, tinh lực của hần chủ yếu thả ở trên y thuật, đối với giang hồ võ lâm cũng chưa quen thuộc, huống chi này vẫn là Ma Môn bí chế Kịch Độc, đối với hần không biết gì cả cũng coi như bình thường.

Tựa hồ bị làm nổi lên lòng hiếu kỳ, Tổng nhân mở miệng dò hỏi: “La bộ đầu, ta có thể hay không quá khứ kiểm tra một phen?”

“Tự nhiên có thể.”

Được nhận lời sau, Tổng nhân đi tới cái kia Ma Môn bên người nam tử, cẩn thận vì hần kiểm tra một lần, một lát sau mở miệng nói rằng: “Hiện tại chỉ là hôn mê bất tỉnh, trong thời gian ngắn ngược lại cũng không quá đáng lo. Nhưng thân thể của hần, xác thực trúng một loại độc. Loại độc chất này, tại hạ chưa từng nghe thấy, coi là thật quý dị. Muốn phải mở ra loại độc này, sợ là quyết không phải chuyện dễ.”

La Vô Địch nói rằng: “Tổng Đại Phu không cần để ở trong lòng, người này tội ác đầy rẫy, coi như trì không được, vậy cũng là Thượng Thiên báo ứng, chết chưa hết tội, không đáng đồng tình.”

“Thì ra là như vậy.” Tổng nhân khẽ gật đầu.

Tuy rằng thân là thầy thuốc, chú ý đối xử bình đẳng, nhưng nếu thực sự là tội ác tày trời người, Tổng nhân cũng không phải không phải cứu không thể, hấn còn không cổ hủ đến loại trình độ đó.

Nhìn cảm thấy Ngân Châm La Vô Địch, tiểu cô nương có chút ngạc nhiên.

Nàng chuyển động ánh mắt như nước trong veo, tinh tế nhìn. Bỗng nhiên, nàng cái miệng anh đào nhỏ nhắn hơi mở lớn, giật mình nói: “Cha, người xem này Ngân Châm, thật giống xuyên sai Huyệt Vị đây.”

“Thiên Trì huyệt cùng thiên khê huyệt, làm sao có thể đồng thời xuyên châm đây? Đây không đúng sao.”

“Còn có này, huyệt thiên đột cùng Vân Môn huyệt, cũng không thể đồng thời xuyên châm a.”

“Sân nhả huyệt cùng Tiểu Hải huyệt cũng là xuyên sai rồi.”

“Còn có Thiên Xu huyệt cùng Thái Ất huyệt.”

“Cha, người mau đến xem a, thật nhiều sai lầm đây.”

Tiểu cô nương, nhất thời gây nên chú ý của mọi người.

Tổng nhân tâm lý lúc này cả kinh, con gái của chính mình hấn hiểu rõ nhất có điều.

Mặc dù tuổi tác vẫn còn tiểu, nhưng thiên tư thông tuệ, từ nhỏ ký ức hơn người. Ba tuổi biết chữ, bốn tuổi có thể đọc Y Thư, năm tuổi có thể thức thân thể kinh mạch Huyệt Vị, sáu tuổi liền có thể triển khai thuật châm cứu, nói là y học thiên tài cũng không quá đáng.

Bây giờ y thuật của nàng tuy rằng không kịp chính mình, nhưng cũng so với phần lớn phổ thông Đại Phu lợi hại.

Nếu nàng nói xuyên sai rồi châm, cái kia tám chín phần mười là thật sự.

La Vô Địch cười ha ha, cũng không có coi là thật, nói rằng: “Tiểu cô nương, người cũng hiểu y thuật sao?”

“Đúng đây, ta bốn tuổi đi học y đây.”

“Vậy người cũng thật là lợi hại.” La Vô Địch nói rằng, “Có điều người nói xuyên sai rồi châm, đó là không thể. Bởi vì đây chính là một vị rất lợi hại tiền bối thi châm nha, hấn làm sao có khả năng xuyên sai châm đây.”

Trong mắt của mọi người, Ninh Tiểu Đường nhưng là một vị sâu không lường được lão tiền bối, hơn nữa lại kiến thức quá Ninh Tiểu Đường cái kia tài năng như thần thi châm thủ pháp, mọi người nơi nào sẽ tin tưởng Ninh Tiểu Đường sẽ xuyên sai Ngân Châm.

Mà Tổng nhân nghe được nữ nhi mình nhắc nhở, lúc này Ngung Thần hướng La Vô Địch nhìn lại.

Này vừa nhìn, nhất thời giật nảy cả mình.

Nhân vì là con gái của chính mình xác thực không có nhìn lầm, La Vô Địch trên người tựa hồ thật sự có thật nhiều địa phương xuyên sai rồi Ngân Châm.

Convert by: Zhonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cvт nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Kinh người y thuật (Hạ)

“Thiên Trì huyết, thiên khê huyết.”

“Huyết thiên đột, Vân Môn huyết.”

“Sân nhà huyết, Tiểu Hải huyết.”

“Thiên Xu huyết, Thái Ất huyết.”

...

Phóng tầm mắt nhìn, Tổng nhân phát hiện, chính như nữ nhi mình nói tới giống như vậy, La Vô Địch trên người, dĩ nhiên có mười mấy nơi Huyết Vị, đều xuyên sai rồi châm.

Xem đến nơi này, Tổng nhân không khỏi mà mở miệng nói rằng: “La bộ đầu, tiểu nữ nói không sai, có chút Ngân Châm, tựa hồ là xuyên sai rồi địa phương.”

La Vô Địch hơi nhú nhú mày, nói rằng: “Tổng Đại Phu, người có hay không nhìn lầm? Nói thật, đối với vị tiền bối kia, ta vẫn có chút tín phục, ta không tin hắn sẽ tính sai.”

Mạnh Hạo Vân chờ người, cũng đều một mặt hoài nghi về mặt, hiển nhiên cũng không quá tin tưởng Tổng nhân.

Nghe có người hoài nghi mình cha, tiểu cô nương nhất thời không làm, nàng chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn, thờ phỉ phò nói rằng: “Hừ, các người dĩ nhiên hoài nghi cha ta cha, cha ta cha mới sẽ không nhìn lầm đây.”

Thấy tiểu cô nương tức giận lên một bộ dáng đáp trả khá ái, La Vô Địch không khỏi cười cợt nói: “Ồ? Vậy tại sao nhĩ?”

“Bởi vì cha ta cha y thuật vô cùng tinh xảo a, hẳn nhưng là Dương Châu tam đại danh y đứng đầu đây. Ở Dương Châu, mọi người đều rất tín nhiệm cha ta cha, xưa nay thì sẽ không hoài nghi hắn. Hừ, nào giống các người!”

Nghe đến nơi này, La Vô Địch chợt nhớ tới một người tới, kinh ngạc nhìn Tổng nhân nói rằng: “Tổng Đại Phu, lẽ nào người chính là vị kia y thuật cao minh thần y đó? Bách tính trong miệng vị kia Dương Châu ‘Tiểu Thần Y’?”

Tổng nhân hồi đáp: “‘Tiểu Thần Y’ không dám làm, có điều Gia sư xác thực là hiện nay thần y an Tế Thế.”

La Vô Địch không khỏi nổi lòng tôn kính, nói rằng: “Hóa ra là thần y cao đồ trước mặt, La mỗ thất lễ.”

Đối với an Tế Thế vị này y thuật giới thái sơn bắc đẩu, La Vô Địch vẫn có chút kính ngưỡng.

Bởi vì an thần y diệu thủ Hồi Xuân, nhân tâm nhân thuật, cũng không biết cứu lại bao nhiêu điều sinh mệnh. Mà hắn dạy dỗ đến đệ tử, tự nhiên cũng sẽ không kém đi nơi nào. Tựa như vị này Dương Châu “Tiểu Thần Y”, cũng đã ở dân chúng địa phương bên trong, thu được không sai tiếng tăm.

Khiến La Vô Địch không nghĩ tới chính là, trước mắt vị này Tổng Đại Phu, dĩ nhiên chính là vị kia Dương Châu “Tiểu Thần Y”.

Mạnh Hạo Vân mấy người cũng một mặt kinh ngạc nhìn về phía Tổng nhân, Dương Châu “Tiểu Thần Y” bọn họ hay là chưa từng nghe nói qua. Nhưng khi kiếp này trên, đại danh鼎鼎 thần y an Tế Thế, bọn họ nhưng là mỗi người có nghe thấy.

Thấy là thần y đồ, nói chuyện phân lượng tự nhiên là không giống. Nhưng Ninh Tiểu Đường tiền bối thân phận, tương tự thâm nhập lòng người.

La Vô Địch do dự một lát sau, nói rằng: “Tổng Đại Phu, người nếu không lại kiểm tra một lần?”

Tổng nhân cũng không phải Lãnh Ngạo người, thấy La Vô Địch trung cầu, hẳn khẽ gật đầu, lúc này vừa nhìn về phía La Vô Địch trên người Ngân Châm, tinh tế tra xem ra.

Tiểu cô nương nhưng không cao hứng, trong miệng bất mãn thầm nói: “Hừ, nói cho cùng vẫn là chưa tin cha ta cha mà.”

“Bằng vào ta cha y thuật, phóng tầm mắt nhìn, lập tức liền hiểu rõ với tâm, cái nào dùng xem lần thứ hai a.”

“Cha, người nói cho bọn họ biết, Ngân Châm chính là xuyên sai Huyết Vị!”

Nhưng vào đúng lúc này giờ khắc này, tiểu cô nương không chú ý tới chính là, nàng cha Tổng nhân, nguyên bản không có chút rung động nào con mắt, chậm rãi phát lên một tia nghi hoặc.

Tiếp đó, cái kia tia nghi hoặc lại dần dần chuyển đã biến thành kinh ngạc.

Đến cuối cùng, trong mắt hắn chỉ còn dư lại hiện lên vẻ kinh sợ vẻ, liền phảng phất nhìn thấy gì khó mà tin nổi đồ vật như thế.

“Sao có thể có chuyện đó?” Tống nhân đầy mặt kính sắc, trong miệng lẩm bẩm nói rằng.

Lúc này, tiểu cô nương cũng chú ý tới chính mình cha trên mặt ánh mắt khiếp sợ, loại này về mặt, nàng chưa từng gặp.

Bởi vì ở tiểu cô nương trong ấn tượng, chính mình cha từ trước đến giờ là định liệu trước, trấn định tự nhiên. Nàng xưa nay không nghĩ tới có một ngày, tự mình cha sẽ thất thố như thế.

Tiểu cô nương không nhịn được hỏi: “Cha, người làm sao?”

Nhưng mà, Tống nhân cũng không trả lời tiểu cô nương. Vào giờ phút này, tâm thần của hắn hoàn toàn chìm đắm ở La Vô Địch trên người Ngân Châm trên.

"Như quang từ một mình xem,

Này Ngân Châm xác thực là xuyên sai rồi Huyệt Vị. Nhưng mà chữa bệnh, muốn từ toàn thể tới tay, không thể cô lập đến xem chờ vấn đề."

“Nếu là đem hết thầy xuyên vào Ngân Châm Huyệt Vị phóng tới đồng thời xem, như vậy trước kia vốn là là xuyên sai Ngân Châm Huyệt Vị, đến cuối cùng, liền biến thành không sai rồi. Chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi!” Tống nhân tâm lý khiếp sợ không thôi.

“Thật là không có nghĩ đến, châm cứu lại vẫn có thể như vậy thi châm. Ý nghĩ như thế, coi là thật là Thiên Mã Hành Không. Như vậy y thuật thủ đoạn, thực sự là xuất thần nhập hóa! Như vậy y thuật trình độ, chính là cùng ân sư so với, sợ đã là không phân sán sán.”

“Cha, người đến cùng làm sao?” Tiểu cô nương đưa tay kéo Tống nhân ống tay áo một góc, một bên không ngừng lay động vừa mở miệng hỏi dò: “Cha người có phải là lại phát hiện vấn đề gì a?”

Theo tiểu cô nương, chính mình cha như vậy khiếp sợ, sợ là lại phát hiện vấn đề lớn lao gì.

Bị nữ nhi mình một trận lay động, Tống nhân cũng tỉnh táo lại đến, hắn lộ ra một nụ cười khổ, nói rằng: “Nguyệt nhi, xem ra là chúng ta sai rồi. Vì là La bộ đầu thi châm vị tiền bối kia, cũng không sai.”

Nghe được câu trả lời này, tiểu cô nương cái miệng anh đào nhỏ nhắn lập tức giương thật to, đầy mặt khó mà tin nổi, nói rằng: “Cha, người nói không sai chứ? Người nói là chúng ta tính sai?”

La Vô Địch mấy người cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới vị này Tống Đại Phu lại kiểm tra một lần sau, đột nhiên nói là chính mình sai rồi, cũng không biết hắn phát hiện cái gì.

“Đúng, là chúng ta sai rồi.” Tống nhân gật gật đầu nói.

“Nhưng là cha, ta thật giống cũng nhớ không lầm a. Ta vừa nãy tìm ra những Huyệt Vị đó, thật giống là không thể đồng thời xuyên châm a?”

“Nguyệt nhi, người nhớ không lầm. Nếu là một mình xem, chúng ta cũng không có nói sai. Nhưng người cũng biết, chữa bệnh muốn từ toàn thể tới tay, không thể cô lập đến xem chờ vấn đề.” Nói, Tống nhân lúc này đem mình phát hiện, cận kề nói ra.

Nghe xong chính mình cha giải thích, tiểu cô nương trong veo con mắt không ngừng mà trát nha trát, lộ ra giật mình về mặt, nói rằng: “Cha, chiếu người nói như vậy, vị này thi châm tiền bối, y thuật cao, đều cùng Tổ Sư Gia gia không phân sán sán!”

Tiểu cô nương cảm thấy khó mà tin nổi, bởi vì nàng rất rõ ràng, chính mình vị tổ sư gia kia gia, y thuật có cỡ nào địa xuất thần nhập hóa.

Nhưng đây là chính mình cha chính mồm nói, nàng lại không thể không tin tưởng, nhân vì chính mình cha chưa bao giờ nói dối.

La Vô Địch chờ người nghe xong, trong lòng cũng chấn động không ngớt.

Mặc dù biết Ninh Tiểu Đường là vị sâu không lường được tiền bối, y thuật cũng rất cao minh, nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên có thể cùng đương đại thần y an Tế Thế đánh đồng với nhau.

“La bộ đầu, không biết vị tiền bối kia, hiện tại ở nơi nào?” Phát hiện nơi này có một vị y thuật như vậy xuất thần nhập hóa tiền bối ở, Tống nhân lúc này có tình giáo chi tâm

Tiểu cô nương cũng một mặt về tò mò, không biết vị tiền bối này, có phải là cùng mình Tổ Sư Gia gia như thế, tóc bạc trắng, râu bạc trắng Bạch Mi, một bộ tiên phong đạo cốt đáng về.

Nghe Tống nhân hỏi dò, La Vô Địch nói rằng: “Vị tiền bối kia vừa vịn đi ra ngoài, có điều chẳng mấy chốc sẽ trở về.”

Nhưng mà vừa mới dứt lời, La Vô Địch liền thoáng nhìn khách sạn cửa lớn, một đạo tuổi trẻ bóng người chính từ bên ngoài chậm rãi đi tới.

Hắn lúc này lại đổi giọng nói rằng: “Tống Đại Phu, vị tiền bối kia trở về, cửa vị kia, chính là Ninh Tiền Bối.”

Tổng nhân cùng tiểu cô nương lập tức quay đầu nhìn tới, nhìn đạo kia tuổi trẻ bóng người, nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cvt nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Giật mình (Thượng)

Từ ngoài cửa đi tới, là một đạo tuổi trẻ bóng người, đó là một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu niên.

Tổng nhân cùng tiểu cô nương hai con mắt đều toát ra khó có thể tin ánh mắt, vị thiếu niên này, lẽ nào chính là La bộ đầu trong miệng vị tiền bối kia?

Sao có thể có chuyện đó?

Đối phương còn trẻ tuổi như vậy, y thuật làm sao có khả năng đạt đến như vậy tình trạng xuất thần nhập hóa.

Phải biết, thần y an Tế Thế sở dĩ có như bây giờ y thuật thành tựu, đó là hấn trải qua mấy chục năm tích lũy cùng lắng đọng.

Nhưng là vị thiếu niên này, xem ra vẫn chưa tới hai mươi tuổi đi.

Coi như từ trong bụng mẹ bắt đầu học y, cái kia tính toán đầu ra đây, cũng là thời gian hai mươi năm.

Muốn ở trong vòng hai mươi năm, liền đạt đến An Thần Y loại kia y thuật trình độ, mặc dù là xưa nay chưa từng có y học thiên tài, e sợ cũng không làm được đi.

“La bộ đầu, thiếu niên này chính là trong miệng người vị tiền bối kia?” Tổng nhân có chút không thể tin được mà nói rằng.

La Vô Địch gật gật đầu nói: “Đúng, hấn chính là vị kia Ninh Tiền Bối.”

“Nhưng là La bộ đầu, hấn xem ra còn trẻ như vậy, làm sao có khả năng ừng có cao minh như thế y thuật?”

Nghe đến nơi này, La Vô Địch biết vị này Tổng Đại Phu khẳng định là bị vị này Ninh Tiền Bối bên ngoài mê hoặc.

Này cũng khó trách, nếu không là Quý Điện bà bà ở Ninh Tiểu Đường trước mặt, chính mồm gọi cái kia thanh tiền bối, cùng với Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra không thể tưởng tượng nổi võ công, La Vô Địch cũng không thể tin được như vậy một vị thiếu niên, dĩ nhiên sẽ là một tên võ lâm tiền bối.

Trong lúc nhất thời, La Vô Địch cũng không biết giải thích thế nào, không thể làm gì khác hơn là nói rằng: “Tổng Đại Phu, Ninh Tiền Bối xem ra là có chút tuổi trẻ, nhưng người không thể chỉ nhìn hấn bề ngoài. Tiền bối bản lĩnh, kỳ thực vẫn là hàng thật đúng giá.”

Nói xong lời cuối cùng, La Vô Địch chung quy không đem chuyện lúc trước nói ra.

Dù sao, giống quý điện bà bà cũng phải gọi Ninh Tiểu Đường một tiếng tiền bối, cùng với vị này Ninh Tiền Bối như quái vật Thanh Xuân Vinh Trú, loại chuyện này thực sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi. Nếu không là tận mắt nhìn thấy, La Vô Địch mặc dù là nói ra, e sợ vị này Tổng Đại Phu cũng không quá sẽ tin tưởng.

La Vô Địch ba phải cái nào cũng được giải thích, tự nhiên không thể bỏ đi Tổng nhân tâm lý còn nghi vấn.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường đã đi vào rồi, gặp khách sạn trong đại sảnh lại thêm ra hai người, không khỏi lên tiếng hỏi: “Các người là?”

“Tại hạ Tổng nhân, là vị Đại Phu. Đây là tiểu nữ, Tổng Nguyệt Nhi.” Tổng nhân hòa khí địa ôm quyền nói rằng.

“Hóa ra là Tổng Đại Phu, may gặp may gặp.” Ninh Tiểu Đường đáp lễ nói.

“Cái kia, vị này... Ninh Tiền Bối...” Tổng nhân nhất thời không biết xưng hô như thế nào Ninh Tiểu Đường, như giống như La Vô Địch xưng đối phương

vì là tiền bối, hẳn luôn cảm thấy là lạ, có chút khó có thể khai khẩu. Bởi vì Ninh Tiểu Đường thực sự là quá trẻ điểm, như vậy tuổi tác, hầu như cũng có thể khi hẳn con cháu bối.

Tựa hồ nhìn ra Tổng nhân không dễ chịu, Ninh Tiểu Đường cười cợt nói rằng: “Tổng Đại Phu vẫn là gọi ta là Ninh Công Tử đi, không cần như La bộ đầu bọn họ như thế.”

“Tốt lắm, ta liền xưng hô ngươi vì là Ninh Công Tử.” Tổng nhân gật đầu cười, sau đó lại hỏi: “Không biết La bộ đầu trên người Ngân Châm, là có hay không xuất từ công tử tay?”

“Chính vâng.” Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu thừa nhận.

Nghe đối phương chính mồm thừa nhận, Tổng nhân tâm lý khá là phức tạp.

Một mặt, hẳn đối với La Vô Địch trên người thi châm thuật, kinh động như gặp thiên nhân, thần phục không ngớt.

Nhưng cùng lúc đó, làm phát hiện thi châm người là một vị trẻ tuổi như vậy thiếu niên sau, hẳn lại có chút không dám tin tưởng, mang trong lòng nghi ngờ.

Tổng nhân mâu thuẫn tâm tình, Ninh Tiểu Đường tự nhiên không biết.

Hắn trực tiếp đi tới La Vô Địch trước người, đem từ Dược Phòng chớp tới một đại bao dược để lên bàn, mở miệng nói rằng: “Những thuốc này, ta đã bố trí được rồi. Đây là phương thuốc, đến lúc đó ngươi cứ dựa theo mặt trên viết bước đi, liền phục ba ngày liền có thể.”

“Được rồi, phiền phức tiền bối.” La Vô Địch gật gật đầu nói.

Tiếp đó, Ninh Tiểu Đường lại vì là La Vô Địch đem một lúc mạch, nói rằng: “Xem mạch tượng, thương thể chính đang không ngừng khép lại bên trong. Nửa canh giờ bên trong, nội thương khỏi hẳn hơn một nửa,

Nghĩ đến là không có vấn đề gì.”

Ninh Tiểu Đường vừa dứt lời, một thanh âm non nớt bỗng nhiên chen vào: “Vị đại ca này ca, ngươi nói dối. Bị nội thương, làm sao có khả năng ở nửa canh giờ bên trong liền khỏi hẳn hơn một nửa? Coi như là Tổ Sư Gia gia đến rồi, cũng không làm được đây.”

Thấy là như thế một vị đáng yêu tiểu cô nương nói phủ định chính mình, Ninh Tiểu Đường nhất thời cảm thấy thú vị, nói rằng: “Ngươi gọi Nguyệt nhi đúng không, Nguyệt nhi tiểu muội muội, ngươi tại sao như vậy khẳng định, liền cảm thấy nhất định không thể đây?”

Tiểu cô nương chu mỏ một cái nói rằng: “Bởi vì ta cũng hiểu y thuật a, ta tự nhiên biết bị nội thương, không thể ở nửa canh giờ bên trong trị tốt đẹp.”

“Há, ngươi cũng hiểu y thuật?” Ninh Tiểu Đường hơi hơi kinh ngạc, không nghĩ tới như thế tiểu nhân: Nhỏ bé nữ hài, cũng thông hiểu Kỳ Hoàng Chi Thuật.

“Đương nhiên, ta tại sao muốn gạt ngươi.”

“Vậy cũng tốt, nếu ngươi cũng hiểu y thuật, nếu không ngươi thế vị này La đại thúc, cũng đem bắt mạch.”

“Hừ, nói cho cùng ngươi vẫn là chưa tin ta sẽ y thuật, bắt mạch liền đem mạch, ta lại không phải sẽ không.”

Nói, tiểu cô nương bĩu môi đi tới La Vô Địch trước người, duỗi ra ba cái nhỏ nhỏ ngón tay, khoát lên La Vô Địch trên cổ tay, động tác ra dáng, cẩn thận tỉ mỉ.

Thấy thế, tất cả mọi người nở nụ cười, Ninh Tiểu Đường cũng không khỏi mỉm cười, Tổng nhân càng là lắc đầu bất đắc dĩ.

Tiểu cô nương về mặt thành thật, Ngưng Thần trầm tư.

Một lát sau, nàng cấp kia nước long lanh mắt sáng như sao, bỗng nhiên lập tức mở thật lớn, cái miệng anh đào nhỏ nhắn cũng càng trương càng mở, đại đến độ có thể nhét vào một viên ô mai.

Tiểu cô nương liền phảng phất nhìn thấy cái gì không chuyện có thể xảy ra như thế, nàng đầy mặt khó có thể tin, không nhịn được kêu lên sợ hãi: “Sao có thể có chuyện đó! Cha, ngươi mau tới đây, ngươi xem ta phát hiện cái gì.”

“Quá khó mà tin nổi, này nội thương khép lại tốc độ, quả thực là không thể tưởng tượng nổi!”

Nghe được tiểu cô nương kêu sợ hãi, Tổng nhân cũng không nhịn được hiếu kỳ đi lên trước, đưa tay khoát lên La Vô Địch một cái tay khác oàn trên.

Sau một khắc, Tổng nhân hai mắt cũng lập tức mở tròn vo, trong miệng kinh hô: “Sao có thể có chuyện đó! Thương thể này khép lại tốc độ, quả thực khó mà tin nổi!”

Convert by: Znonz

Mấy bạn nhớ ủng hộ Cvt nha....

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Giật mình (Hạ)

Vào giờ phút này, Tổng nhân thật giống quái đản.

Hắn làm nghề y hơn hai mươi năm, chưa từng gặp, một người nội thương khép lại tốc độ, dĩ nhiên có thể sắp tới trình độ như vậy.

Mà thúc đẩy tất cả những thứ này nguyên nhân, không thể nghi ngờ chính là cấm ở La Vô Địch trên người những Ngân Châm đó.

Tổng nhân phát hiện, chính mình vẫn là coi thường những ngân châm này.

Cùng lúc đó, theo thời gian chuyển dời, La Vô Địch trước ngực cái kia một mảnh thanh làn da màu tím, cũng bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, màu sắc chậm rãi biến thiên. Mãi đến tận cuối cùng, cái kia mảnh màu xanh tím màu da, hoàn toàn khôi phục nguyên dạng.

Tình cảnh này, thực tại kinh người.

Không trông tron Tổng nhân cùng tiểu cô nương nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, chính là Mạnh Hạo Vân chờ người, mặc dù biết Ninh Tiểu Đường vị tiền bối này nắm giữ không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, nhưng lúc này nhìn thấy tình cảnh này, bọn họ vẫn như cũ trở nên một bộ ngây người như phỗng đáng đáp.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng: "Tính toán thời gian, nửa canh giờ cũng gần như đến, phía dưới nên ra châm."

Thuật châm cứu, ra châm cũng là cực kỳ trọng yếu một bước đi. Nếu là ra châm thì, xuất hiện sai lầm, cái kia hiệu quả trị liệu thì sẽ mất giá rất nhiều.

Nghe được Ninh Tiểu Đường, mọi người nhất thời từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

Tổng nhân cùng tiểu cô nương càng là ánh mắt sáng lên, bởi vì từ ra châm thủ pháp bên trong, bọn họ có thể thấy được một người y thuật tinh xảo trình độ.

Trong lòng bọn họ tự nhiên là muốn tận mắt xem, vị này dài đến trẻ tuổi như vậy thiếu niên, y thuật là có hay không có như vậy tài năng như thần.

"La bộ đầu, mời ngồi được, tiếp đó, ta muốn lấy châm"

Nói xong, Ninh Tiểu Đường xòe bàn tay ra, sau đó cách không hướng về La Vô Địch thân thể nhẹ nhàng một vệt.

Sau một khắc, một bức làm người khó có thể tin hình ảnh xuất hiện.

Chỉ thấy cấm ở La Vô Địch trên người những Ngân Châm đó, phảng phất là chịu đến một khối cường mẽ nam châm hấp dẫn, dồn dập từ trên người La Vô Địch tự động bay ngược ra đến.

Một cái, hai cái, ba cái..

Mở mắt, mấy chục cây Ngân Châm toàn bộ rời đi La Vô Địch thân thể, bồng bềnh ở giữa không trung.

Tổng nhân cùng tiểu cô nương đầy mặt khó mà tin nổi, Mạnh Hạo Vân chờ người, cũng đều trọn to hai mắt, trọn mắt ngoác mồm.

"Cách không lấy châm, đây là ra châm cao thủ nhất pháp a." Tổng nhân lẩm bẩm nói rằng, lập tức trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, chính mình này một đời sợ là vĩnh viễn không đạt tới thành tựu như vậy.

Bởi vì muốn làm được cách không lấy châm, tự thân thiết yếu muốn nắm giữ thâm dày vô cùng nội công.

Đối với này, Tổng nhân rất có tự mình biết mình. Hắn biết rõ chính mình ở võ học, tựa hồ cũng không có thiên phú gì, tuy rằng cũng học hai mươi mấy năm võ công, nhưng ngoại trừ dùng để Cường Thân kiện thể ở ngoài, nội công mới miễn cưỡng nhập môn, cũng là Đường Khí Cảnh sơ kỳ thôi.

Như thế điểm nội lực, thì lại làm sao có thể làm được cách không lấy châm?

"Cha, chuyện này thực sự quá lợi hại! Không nghĩ tới trên đời, dĩ nhiên còn có người có thể cách không lấy châm." Tiểu cô nương mắt sáng như sao mờ tròn tròn, một mặt khó có thể tin.

"Kỳ thực người tổ sư cũng có thể làm được điểm này." Tổng nhân nói rằng, "Có điều, vị này Ninh Công Tử thủ pháp, nhìn qua tựa hồ càng thêm thuận buồm xuôi gió, thành thạo điều luyện."

Nghe đến nơi này, tiểu cô nương khó mà tin nổi nói rằng: "Cha, chiếu nói như vậy, vị đại ca này ca y thuật, chẳng phải so với Tổ Sư Gia gia còn lợi hại hơn?"

"Chỉ ít này một tay cách không lấy châm, xác thực so với người tổ sư lợi hại hơn nhiều." Tổng nhân không khỏi cười khổ nói, tâm lý không nói ra được tư vị.

Dù sao, thấy có người tài nghệ so với mình ân sư còn lợi hại hơn, tâm lý đều sẽ có chút mụn nhọt. Huống chi, đối phương còn không phải một vị hoa giáp niên hoa lão tiền bối, mà là một vị xem ra trẻ tuổi như vậy thiếu niên người.

Tổng nhân tâm lý không khỏi cảm thán: Không nghĩ tới vị này Ninh Công Tử, không chỉ có y thuật cao minh, liên nội công cũng đạt đến thâm hậu như thế cảnh giới, thật không biết là vị cao nhân nào dạy dỗ đến đồ đệ.

La Vô Địch trước người, mấy chục cây Ngăn Châm, lít nha lít nhít bông bênh ở trong hư không.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường lại một lần đưa tay ra, nhẹ nhàng vung lên.

Động tác nhìn qua hơi hợt, tùy ý như thường,

Không nói ra được phiêu dật.

Mà những kia lít nha lít nhít Ngăn Châm, phảng phất chịu đến một bàn tay vô hình khổng lồ, đứng xếp hàng liệt, một cái tiếp theo một cái, lần lượt hướng về trên bàn Ngọc Hạp bay đi, rơi xuống trong hộp.

Trong chớp mắt, hết thấy bông bênh ở trong hư không Ngăn Châm, đều trở lại trong hộp ngọc.

Tiểu cô nương thủy dụ dàng con mắt, liếc lỉnh tinh tinh, một mặt ngưỡng mộ nói rằng: "Đại ca ca, người thật là lợi hại, không nghĩ tới y thuật của người cao minh như vậy, so với Nguyệt nhi lợi hại hơn nhiều."

Nhìn trước mắt đáng yêu tiểu cô nương, Ninh Tiểu Đường không nhịn được cười cợt nói rằng: "Nguyệt nhi người như thế tiểu, liên hiểu y thuật, lúc này mới lợi hại đây."

"Mới không đây, Nguyệt nhi y thuật so với không được đại ca ca. Có điều ta sẽ cố gắng học tập, sau đó Nguyệt nhi y thuật, nhất định cũng phải như đại ca ca như thế lợi hại!"

Lúc này, Tổng nhân cũng không khỏi mở miệng khen: "Ninh Công Tử, không nghĩ tới y thuật của người cao minh như thế, Tổng mỗ vui lòng phục tùng."

Ninh Tiểu Đường nói: "Tổng Đại Phu khách khí."

"Tại hạ mạo muội vừa hỏi, không biết Ninh Công Tử sư từ với vị cao nhân nào?"

"Cái này nha..." Nghe Tổng nhân tuân hỏi sư phụ của chính mình, Ninh Tiểu Đường không khỏi nhớ tới vị kia từ lâu vẫn lạc nhân sâm tinh. UU đọc sách www.uukanshu.net từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, vị kia chưa bao giờ gặp gỡ nhân sâm tinh, kỳ thực chính là sư phụ của chính mình.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng: "Ân sư đã tiên đi, còn tục danh, bởi vì hấn một đời lánh đời, không đề cập tới cũng được."

"Thì ra là như vậy." Tổng nhân khẽ gật đầu, trong lòng thì cũng chẳng có gì hoài nghi.

Sau đó, Tổng nhân lại hơi ngưng ngẫm mà nói rằng: "Ninh Công Tử, Tổng mỗ nhìn thấy công tử y thuật cao minh như thế, đặc biệt công tử thuật châm cứu, ý nghĩ Thiên Mã Hành Không, liệu hiệu càng là không thể tưởng tượng nổi. Vì lẽ đó, trong lòng không nhịn được muốn cầu giáo một, hai, không biết công tử có thể đáp ứng hay không?"

Đối với điều thỉnh cầu này, Tổng nhân chính mình cũng cảm thấy có chút quá đáng, bởi vì hiện nay trên đời này, bất luận võ học, vẫn là y thuật, nếu không là bản môn người, căn bản sẽ không truyền ra ngoài. Mà một ít đẳng cấp cao võ công cùng y thuật, càng là trông giữ rất : gì nghiêm, dù cho may mắn, đều sẽ không tiết ra ngoài.

Mà trước Ninh Tiểu Đường vì là La Vô Địch triển khai thuật châm cứu, ở Tổng nhân xem ra, không thể nghi ngờ chính là loại kia đẳng cấp cao nhất y thuật. Như vậy y thuật, chính mình hiện đang muốn cầu giáo một, hai, dù cho chỉ là muốn biết một chút da lông, vậy cũng là phạm vào tối kỵ.

Nhưng Tổng nhân thực sự không nhịn được trong lòng hiếu kỳ, bởi vì trước loại kia hành châm ý nghĩ, hoàn toàn chính là một loại khác làm nghề y tư duy. Nếu có thể hiểu rõ một, hai, từ bên trong được dẫn dắt, đối với mình y thuật tăng cao, tuyệt đối có không tưởng tượng nổi chỗ tốt.

"Xin lỗi, là Tổng mỗ lỗ mãng, Ninh Công Tử không cần..." Tổng nhân tỉnh táo lại sau, cảm giác mình quá mức vô lý, vừa muốn nói Ninh Công Tử không cần đáp ứng, nhưng sau một khắc, Ninh Tiểu Đường trả lời, lại làm cho Tổng nhân giật nảy cả mình.

"Có thể a, đối với y thuật trên sự tình, Tổng Đại Phu muốn biết cái gì, cũng có thể hỏi, ta biết gì nói vậy. Chỉ là ta cái kia thi châm thuật, cần nhất định nội công công lực làm chống đỡ, Tổng Đại Phu sợ là học không được." Ninh Tiểu Đường không để ý lắm địa nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17: Từ biệt

Ninh Tiểu Đường trả lời, để Tổng nhân cảm thấy bất ngờ.

Hắn không nghĩ tới vị này Ninh Công Tử, dĩ nhiên thật sự sẽ đáp ứng chính hắn một rõ ràng có chút vô lý thỉnh cầu.

"Ninh Công Tử, người đáp ứng rồi? Ta không nghe lầm chứ?" Tổng nhân thực sự có chút không dám tin tưởng.

"Tự nhiên không có nghe lầm. Như có thời gian, người bất cứ lúc nào cũng có thể lại đây hỏi dò." Ninh Tiểu Đường nói rằng, đối với Tổng nhân kinh ngạc, hắn đại khái cũng đoán ra nguyên nhân ở trong.

Bởi vì ở trên đời này, giữa các môn phái phòng bị rất : gì nghiêm, mỗi người mèo khen mèo dài đuôi. Hơn nữa không trông trợn là Võ Công Bí Tích, thậm chí ngay cả dân gian y thuật, tài nghệ loại hình đồ vật, đều ở lẫn nhau phòng bị.

Đối với loại hiện tượng này, Ninh Tiểu Đường tâm lý kỳ thực là rất phản đối.

Bởi vì sự vật chỉ có đang không ngừng mà giao lưu trong đụng chạm, mới có thể càng tốt mà phát triển.

Đặc biệt như y thuật loại này đồ vật, Ninh Tiểu Đường cảm thấy, đó là truyền bá đến càng rộng càng tốt, để càng nhiều người biết, cũng là mang ý nghĩa để càng nhiều người được lợi.

Vì lẽ đó, làm Tổng nhân đưa ra muốn cầu giáo một hồi y thuật phương diện đồ vật, Ninh Tiểu Đường không chút suy nghĩ liền đồng ý.

Nếu không phải là mình triển khai thuật châm cứu, cần nội lực thâm hậu làm làm trụ cột, cũng không phải bất luận người nào cũng có thể học được, Ninh Tiểu Đường thậm chí đều không ngại đem nó truyền thụ cho đối phương.

Được Ninh Tiểu Đường sáng tỏ trả lời chắc chắn, Tổng nhân coi là thật là mừng rỡ.

Sau khi, Tổng nhân liền ở khách sạn dàn xếp lại, mà này ở lại, chính là ba ngày.

Trong lúc, hắn khiêm tốn hướng về Ninh Tiểu Đường thỉnh giáo không ít y thuật trên vấn đề khó, Ninh Tiểu Đường đều vì hắn từng cái giải đáp.

Ba ngày y thuật giao lưu, để Tổng nhân có loại tự nhiên hiểu ra, cảm giác thông thoáng sáng sủa.

Tuy không thể nói là y thuật trình độ tăng nhanh như gió, nhưng cũng ở y học trên đường, cho hắn chỉ rõ một hướng khác.

Tổng nhân tin tưởng, chỉ cần hướng về cái hướng kia nghiên cứu, mấy năm sau khi, y thuật của hắn trình độ, tất nhiên sẽ được trên một nấc thang.

Theo Tổng nhân phụ nữ rời đi, La Vô Địch chờ người, cũng chuẩn bị rời đi trấn nhỏ.

Trải qua ba ngày điều dưỡng, thương thế của hắn đã triệt để khôi phục.

Trấn nhỏ giao lộ, Mạnh Hạo Văn cùng Mạnh Ngọc Đình chính là La Vô Địch tiễn đưa.

Nhìn trước mắt tiểu trấn nhỏ, La Vô Địch bỗng nhiên cảm thán nói rằng: "Mạnh lão đệ, Ngọc Đình, không nghĩ tới các người Kính Hồ trấn như vậy trấn nhỏ, dĩ nhiên ẩn cư Ninh Tiên Bối như vậy tuyệt thế cao nhân, thật làm cho người tiền sát không ngớt."

Mạnh Hạo Văn cũng không khỏi cảm thán: "Cái này chúng ta cũng không nghĩ tới, thực sự là tiền bối nhìn qua quá tuổi trẻ, vị này ai cũng nhìn không ra

đến a?"

"Xác thực, ta cũng nhìn không ra đến." La Vô Địch cười khò lắc lắc đầu, nói rằng: "Nếu không là Quỷ Diện bà gọi cái kia thanh tiền bối, ta xưa nay liền không hướng về phương diện kia suy nghĩ. Bây giờ suy nghĩ một chút, kỳ thực ở Lục Phiến Môn lưu trữ hồ sơ bên trong, tựa hồ cũng có nhân vật như vậy ghi chép."

"Tuy rằng ghi chép không nhiều, có điều đôi câu vài lời. Nhưng mặt trên rõ ràng ghi chép, giảng hồ ở trong, là tồn tại loại này bề ngoài xem ra rất trẻ trung, Thanh Xuân Vĩnh Trú vũ Lâm lão tiền bối."

"Chỉ là như vậy lão tiền bối, thực sự là hiếm như lá mùa thu giống như tồn tại. Chính là toàn bộ giảng hồ, phỏng chừng cũng là như vậy mấy vị thôi. Hơn nữa bọn họ hầu như xưa nay không bước vào giảng hồ, đã như thế, lại có ai có thể đoán ra bọn họ thân phận thực sự đây?"

"E sợ cũng là Quỷ Diện bà bà như vậy Ma Môn thế hệ trước nhân vật, mới có thể ở nhìn thấy Ninh Tiền Bối loại này lão tiền bối sau, không bị đối với phương ngoại biểu mê hoặc."

Cảm khái không thôi sau, La Vô Địch lại nói: "Có điều nói đi nói lại, Mạnh lão đệ, trước ngươi không phải nói muốn học võ công mà, bây giờ có như vậy cơ hội tốt phóng tới trước mắt ngươi, ngươi có thể không nên bỏ qua."

Mạnh Hạo Vân về mặt đau khổ nói rằng: "Nhưng là ta hỏi qua tiền bối, tiền bối nói không thu đồ đệ a."

La Vô Địch cười ha ha, nói rằng: "Mạnh lão đệ, tiền bối tựa hồ cũng không phản đối dạy võ công cho ngươi đi, nghe nói liền Ngọc Đình cũng có thể đồng thời học."

Mạnh Ngọc Đình gật gật đầu nói: "Đúng, La đại ca. Ta hỏi qua tiền bối, hần nói như muốn học vũ, hần cũng có thể giáo."

La Vô Địch tiếp tục nói: "Như vậy là được rồi,

Như Ninh Tiền Bối như vậy võ lâm cao nhân, dễ dàng sẽ không thu đồ đệ. Nhưng nếu hần đồng ý dạy các ngươi võ công, cũng là mang ý nghĩa, trong lòng hần kỳ thực ít nhiều gì vẫn là nhận cùng các ngươi. Nếu không, nếu là Đại Gian Đại Ác đồ, ngươi nói tiền bối sẽ giáo võ công của hần sao?"

"La đại ca, vậy ngươi nói, chúng ta sau đó đến cùng có thể thành hay không vì là tiền bối đồ đệ a?" Mạnh Hạo Vân hỏi.

"Cái này sao, tự nhiên đến dựa vào chính các ngươi chủ động đi tranh thủ. Các ngươi cũng biết, coi như là muốn bái vào một Võ Lâm Môn Phái, trở thành Kỳ Đệ Tử, đều là như vậy khó khăn tầng tầng. Huống chi là như Ninh Tiền Bối như vậy võ lâm cao nhân, muốn trở thành Kỳ Đệ Tử, nơi nào sẽ như vậy dễ dàng?"

"Vậy mình làm sao tranh thủ a?"

"Dạy các ngươi một biện pháp." La Vô Địch tựa hồ nghĩ tới điều gì, cười hi hi nói rằng: "Ta và các ngươi giảng, làm người a, da mặt nhất định phải dày. Ninh Tiền Bối tuy rằng tạm thời không thu các ngươi đồ đệ, nhưng ta nghĩ, các ngươi có thể trực tiếp gọi sư phụ hần a."

"A? La đại ca, như vậy thật có thể không? Tiền bối hần sẽ không tức giận chứ?" Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình đều một mặt hoài nghi.

"Hần là sẽ không tức giận." La Vô Địch lắc lắc đầu nói, "Bằng vào ta quan sát a, Ninh Tiền Bối người này, vẫn là rất hiền lành, rất dễ nói chuyện. Mặc dù hần tạm thời không đồng ý các ngươi gọi sư phụ hần, nhưng chỉ muốn các ngươi da mặt đủ dày, thỉnh thoảng gọi trên một tiếng, lúc này nhặt một cửu, nói không chắc Ninh Tiền Bối liền thật coi các ngươi là hần đồ đệ."

"Huống chi nói đi nói lại, bất luận Ninh Tiền Bối có thu hay không các ngươi đồ đệ, UU đọc sách www.uukanshu.net chí ít hần dạy các ngươi võ công không phải? Nay võ lâm ở trong, các ngươi nơi nào còn tìm được như vậy võ lâm tiền bối, truyền dạy cho ngươi môn võ công?"

"Nói chung một câu nói, tận lực dùng các ngươi thành tâm đi đánh động tiền bối. Như có thể trở thành là tiền bối đồ đệ, cái kia không thể tốt hơn. Mà như không thể thành tiền bối đồ đệ, cũng không muốn ừ ừ, phải hiểu được thấy đủ."

"Chúng ta đều nhớ kỹ, La đại ca."

"Mặt khác, Mạnh lão đệ, vốn là lần này trở lại, ta là muốn đem ngươi làm tiến vào Lục Phiến Môn. Thế nhưng bây giờ nhìn lại, ngươi càng nơi đến tốt đẹp, vẫn là theo tiền bối cố gắng học võ. Chờ ngươi ngày nào đó võ công có chút thành tựu, lại tới Trường An thành tìm đến ta đi."

"Được rồi, La đại ca."

"Cho tới hần, ta cũng không nói nhiều, chúng ta liền như vậy cáo biệt đi."

"Mạnh lão đệ, Ngọc Đình, Thanh Sơn Bất Cái, Lục Thủy Trường Lưu, chúng ta sau này còn gặp lại!" Nói, La Vô Địch hướng hai người ôm quyền.

"La đại ca, chúc ngươi thuận buồm xuôi gió, sau này còn gặp lại!" Mạnh Hạo Vân cùng Mạnh Ngọc Đình cũng ôm quyền nói rằng.

La Vô Địch hướng hai người khẽ gật đầu, lập tức xoay người nhanh chân rời đi.

Trần nhỏ giao lộ cách đó không xa, dừng một chiếc xe chở tù, mấy thớt ngựa.

La Vô Định bốn cái thủ hạ, từ lâu ở cấp độ kia hậu.

Trong tầm mắt, La Vô Định đi tới mấy tên thủ hạ bên người, nói rồi chút thoại, sau đó mấy người đồng thời xoay người lên ngựa, áp giải xe chở tù, dọc theo quan đạo, từ từ biến mất.

"Ai, này từ biệt, không biết lúc nào mới có thể lại gặp lại." Mạnh Hạo Văn nhẹ nhàng thở dài.

"Ca, chúng ta đi thôi, mọi người đi xa đây." Mạnh Ngọc Đình nói rằng.

"Hừm, trở về đi thôi." Mạnh Hạo Văn gật gật đầu nói, "Đúng rồi, ngày hôm nay tựa hồ là tiền bối muốn dạy chúng ta võ công đây."

"Đúng đấy, thật chờ mong đây. Cũng không biết tiền bối sẽ dạy chúng ta võ công gì?" Mạnh Ngọc Đình một mặt ước ao nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Truyền thụ võ công

Từ Hải Khách Sạn hậu viện, Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng lẳng lẳng đứng thẳng.

Một hồi lâu sau, hắn xoay người lại, nhìn Mạnh Hạo Văn, Mạnh Ngọc Đình cùng với A Đại, A Nhị bốn người, mở miệng nói rằng: "Bây giờ, theo Vân Vụ Sơn Mạch bên trong quan đạo làm xong, trên giang hồ đã càng ngày càng không bình tĩnh. Bởi vì quan đạo mặt phía bắc lồi vào, vừa vặn ở Việt Châu cảnh nội. Có thể dự kiến, tương lai tiến vào Việt Châu người trong giang hồ, sợ là sẽ phải càng ngày càng nhiều."

"Gần nhất các ngươi cũng nhìn thấy, qua lại trần nhỏ người xa lạ, đã dần dần bắt đầu tăng lên. Trong đó thiếu không một chút gây chuyện thị phi, cùng hung cực ác đồ. Vì để cho các ngươi có năng lực tự vệ, bắt đầu từ hôm nay, các ngươi bắt đầu theo ta học võ."

"Vâng, ông chủ." A Đại, A Nhị cùng kêu lên đáp.

"Vâng, sư phụ," Mạnh Hạo Văn cùng Mạnh Ngọc Đình thì lại dựa theo La Vô Định kiến nghị, trực tiếp gọi nổi lên Ninh Tiểu Đường sư phụ.

Ninh Tiểu Đường không khỏi nhú nhú mày, nói rằng: "Ta không phải nói với các ngươi quá sao? Ta tuy rằng dạy các ngươi võ công, nhưng cũng không thu các ngươi làm đồ đệ."

Mạnh Hạo Văn hơi có chút lúng túng, đúng là Mạnh Ngọc Đình, tiếp tục mặt dày nói rằng: "Tiền bối, ngươi truyền thụ cho chúng ta võ công, chính là chúng ta sư phụ mà. Mặc kệ tiền bối có thu hay không chúng ta làm đồ đệ, chúng ta ngược lại đều sẽ đem tiền bối coi như chúng ta sư phụ."

Thấy Mạnh Ngọc Đình sái nổi lên vô lại, Ninh Tiểu Đường lắc đầu bất đắc dĩ, nói rằng: "Tùy các ngươi tại sao gọi đi, ngược lại ta là không thu các ngươi làm đồ đệ."

"Ngược lại chúng ta liền gọi tiền bối sư phụ." Mạnh Ngọc Đình hi hi nở nụ cười, một bộ mặt dày mày dạn đáng đáp.

Mạnh Hạo Văn không khỏi thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ tới vị tiền bối này thật sự tốt như vậy nói chuyện, đồng thời tâm lý mừng thầm, thầm nghĩ: Chỉ cần tiền bối không cấm chỉ chính mình hai huynh muội xưng đối phương là sư phụ, hay là đúng như La đại ca từng nói, sư phụ gọi đến hơn nhiều, cái nào Thiên tiền bối thật đem mình hai huynh muội thu làm đồ đệ.

Ninh Tiểu Đường cũng không biết hai trong lòng người đánh tiểu cửu cửu, hắn nhìn bốn người, nói rằng: "Ta chỗ này có hai bộ võ công, một bộ tên là di chuyển Hoán Ảnh công, một bộ khác tên là 72 Thức tiêu dao kiếm pháp."

"Trong đó, di chuyển Hoán Ảnh công, ta dự định dạy cho A Đại cùng A Nhị hai người các ngươi. Mà Hạo Văn cùng Ngọc Đình, các ngươi đi học tập 72 Thức tiêu dao kiếm pháp."

"Nơi này, ta đầu tiên giảng một hồi di chuyển Hoán Ảnh công. Môn công pháp này, là ta ở lúc rảnh rỗi, tình cờ sáng chế. Nhưng vì hoàn thiện nó, cũng bỏ ra ta thật thời gian mấy năm. Di chuyển Hoán Ảnh công, vô cùng coi trọng thân pháp, một khi triển khai lên, huyền ảnh tầng tầng, chân thực cùng hư huyền luân phiên. Đến cuối cùng, đối thủ hầu như không nhận rõ cái nào là thật sự, cái nào là giả. Đã như thế, đối thủ tự nhiên bị thua."

"Mà sở dĩ đem nó truyền thụ cho A Đại cùng A Nhị hai người các ngươi, bởi vì các ngươi huynh đệ là sinh đôi, trường đến cơ hồ giống như đúc. Học tập môn công pháp này, đó là làm ít mà hiệu quả nhiều. Hơn nữa, vì để cho môn công pháp này, ở các ngươi trong tay phát huy ra uy lực lớn nhất, ta quãng thời gian trước, càng làm nó hoàn thiện một hồi. Bây giờ cái môn này di chuyển Hoán Ảnh công, nghĩ đến đã không thua với những gia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái trấn phái võ học."

"Ta hi nhìn các ngươi để tâm học tập, nhanh chóng học được nó. Ta rất muốn nhìn một chút, cái môn này di chuyển Hoán Ảnh công, ở các ngươi trên tay, đến cùng sẽ toả ra cỡ nào hào quang."

"Ông chủ yên tâm, A Đại (A Nhị) nhất định nỗ lực học tập, định sẽ không để cho ông chủ thất vọng." Hai huynh đệ trăm miệng một lời nói rằng.

"Sự phụ, này di chuyển Hoán Ảnh công nghe tới thật là lợi hại a. Cái kia 72 Thức tiêu dao kiếm pháp đây? Nó có lợi hại hay không nhỉ?" Mạnh Ngọc Đình không nhịn được hiếu kỳ hỏi.

"Đừng nóng vội, ta vậy thì giới thiệu 72 Thức tiêu dao kiếm pháp." Ninh Tiểu Đường cười cợt nói rằng, "Vì sáng chế này 72 Thức tiêu dao kiếm pháp, vậy thì thật là tiêu hao ta không ít tinh lực."

"Ồ sáng tạo nó trước, ta học mấy trăm đủ loại môn võ học kiếm pháp, càng là nghiên cứu mấy trăm ngàn kiếm chiêu cùng Kiếm Thức, cuối cùng tranh thủ sở trường các nhà, đi tào phách, lấy tinh hoa, sáng tạo ra 108 thức tiêu dao kiếm pháp."

"Nhưng mười năm trước, ta lại cảm thấy không hài lòng lắm, liền tiếp tục hoàn thiện, cô đọng tinh hoa, cuối cùng giảm bớt vì là 72 Thức tiêu dao kiếm pháp."

"Đương nhiên,

72 Thức còn không phải bộ kiếm pháp kia cực hạn, mấy năm trước, ta càng làm nó giảm bớt không ít. Có điều, ham nhiều tước không nát, lấy các ngươi hiện nay năng lực, trước tiên học được cái môn này 72 Thức tiêu dao kiếm pháp nói sau đi."

Hay là sợ Mạnh Hạo Vân, Mạnh Ngọc Đình hai người coi khinh môn võ công này, Ninh Tiểu Đường lại bổ sung nói rằng: "Hai người các ngươi có thể đừng coi khinh cái môn này 72 Thức tiêu dao kiếm pháp, nếu các ngươi có thể hoàn toàn lĩnh ngộ ảo diệu bên trong, chính là những gia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái trường lão thậm chí chương môn, đều sẽ không là các ngươi đối thủ."

"Không thể nào, sự phụ, thật sự lợi hại như vậy!" Mạnh Ngọc Đình kinh ngạc thốt lên lên, trong mắt không nói ra được kinh hi.

Mạnh Hạo Vân cũng kích động không thôi, nói rằng: "Sự phụ, vậy chúng ta sau đó thật có thể so với những gia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái bên trong trường lão cùng chương môn còn lợi hại hơn?"

"Chờ các ngươi hoàn toàn lĩnh ngộ kiếm pháp bên trong ảo diệu, tự nhiên có thể có lợi hại như vậy. Vì lẽ đó, liền xem các ngươi đến cùng có thể lĩnh ngộ cái môn này kiếm pháp bên trong mấy tầng ảo diệu." Ninh Tiểu Đường nói rằng.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường phân biệt đem di chuyển Hoán Ảnh công cùng 72 Thức tiêu dao kiếm pháp, truyền thụ cho bốn người.

Có điều, bốn người ở trong, ngoại trừ Mạnh Hạo Vân hơi có chút võ học cơ sở ở ngoài, còn lại ba người chưa bao giờ tiếp xúc qua võ công, điều này làm cho Ninh Tiểu Đường cảm thấy đau đầu. UU đọc sách www.uukanshu.net

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường chỉ có thể từng chiêu từng thức vì là mấy người giải thích cạn kể.

Trên đường nghỉ ngơi thì, Ninh Tiểu Đường tựa hồ nhớ ra cái gì đó, hướng Mạnh Hạo Vân hỏi: "Hạo Vân, ngươi thật giống như sẽ La Hán Quyền chứ?"

"Đúng, sự phụ." Mạnh Hạo Vân gật gù.

Sau đó, hắn thật giống ý thức được cái gì, có chút bận tâm nói rằng: "Sự phụ, là không phải là bởi vì ta La Hán Quyền luyện được nội lực, vì lẽ đó lại học 72 Thức tiêu dao kiếm pháp, hai người sẽ lên xung đột a?"

Ninh Tiểu Đường cười cười nói: "Cái này yên tâm đi. Bản môn Nội Công Tâm Pháp, có một đặc điểm chính là bao dung cũng súc, hải nạp bách xuyên. Bất kỳ môn phái nào võ công nội lực, cũng có thể đồng hóa. Huống hồ, ngươi bây giờ nội lực còn thấp, cái kia liền càng không có vấn đề."

"Kỳ thực cho nên ta đặt câu hỏi, là bởi vì ngày đó ta xem ngươi đánh bộ này La Hán Quyền thì, phát hiện có chút khác với tất cả mọi người, hiện tại đã nghĩ để ngươi lại đánh một lần cho ta nhìn một chút mà thôi."

"Nguyên lai như vậy a, vậy ta liền yên tâm." Mạnh Hạo Vân hơi thở phào nhẹ nhõm, "Sự phụ, vậy ta gọi ngay bây giờ quyền cho ngươi xem."

Nói, Mạnh Hạo Vân khẽ quát một tiếng, một quyền bỗng nhiên nổ ra, lúc này đánh tới La Hán Quyền đến.

Quyền pháp Cương Kinh, uy thế hùng hục.

Ninh Tiểu Đường nhìn giữa trường Mạnh Hạo Vân, hai con mắt thần quang rạng rỡ, như có người nhìn kỹ lại, lúc này hắn trong đôi mắt, lúc ẩn lúc hiện, hiện ra một bộ Bát Quái Đồ đến.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường trong Thức Hải, khối này nhân sâm tinh để cho hần ngộ đạo thạch, chính từ trên xuống dưới không ngừng bập bênh, toả ra chói mắt thần quang.

Sau một lúc lâu, Ninh Tiểu Đường thở phào một hơi, trong con ngươi thần quang hoàn toàn ẩn đi, Thái Cực Đồ cũng trong nháy mắt biến mất.

Trong miệng hần lâm bẩm nói rằng: "Quả thế, La Hán Quyền cũng không phải cái gì phổ thông võ công, mà là một môn cực kỳ lợi hại thần công. Chỉ có điều mỹ ngọc bị long đong, trước tất cả mọi người đều không có phát hiện."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Quyền bên trong quyền

Đối với kết quả này, Ninh Tiểu Đường kỳ thực cũng có chút khá là bất ngờ.

Hần không nghĩ tới, La Hán Quyền loại này hàng thông thường công phu, dĩ nhiên sẽ là một môn thần công cấp võ công.

Có điều nói đi nói lại, La Hán Quyền thật có chút quái lạ.

Môn công pháp này, sớm nhất là từ Huyền Không Tự bên trong lưu truyền tới, nghĩ đến là trong chùa nhà sư, chỉ coi nó là làm một môn phổ thông võ công.

Đến sau đó, La Hán Quyền truyền lưu càng ngày càng rộng, lưu truyền đến mức toàn bộ giang hồ khắp nơi đều có, hầu như người người đều sẽ như vậy một hai chiêu La Hán Quyền.

Mà quái lạ liên quái lạ ở đây, có như thế nhiều người sẽ khiến La Hán Quyền, thế nhưng cuối cùng dĩ nhiên không có một người phát hiện ảo diệu bên trong.

Ở trong mắt tất cả mọi người, đây chính là một môn hàng thông thường công phu, cấp thấp nhất võ công.

Như có ai coi nó là làm thần công giống như vậy, tôn sùng là chí bảo, cái kia chắc chắn khiến người ta cười đến rụng răng.

Coi như là Huyền Không Tự tăng trong mắt người, La Hán Quyền cũng có điều là một môn không ra hồn cấp thấp công phu.

Mà sự thực là, La Hán Quyền tuyệt đối không có như mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy, nó chỉ ít là một môn thần công cấp võ công khác.

Giữa trường, Mạnh Hạo Vân chậm rãi thu quyền hơi thở, một bộ La Hán Quyền dĩ nhiên đánh xong.

Ninh Tiểu Đường cười cợt, nói rằng: "Quyền đánh cho không sai, dưới cái nhìn của ta, so với những hòa thượng kia đánh cho còn tốt hơn."

Nghe được Ninh Tiểu Đường như vậy tán thưởng, Mạnh Hạo Vân có chút thật không tiện, nói rằng: "Ta so với không được những đại sư kia, ta liền mù luyện."

"Không cần khiêm tốn. Nếu là liên người hiện tại trình độ này, đều xem như là mù luyện, cái kia những người khác càng là liên mù luyện cũng không bằng." Ninh Tiểu Đường nói rằng, "Biết ta tại sao nói như vậy sao?"

Mạnh Hạo Vân lắc đầu một cái, biểu thị không biết.

Ninh Tiểu Đường nói: "Bởi vì người đánh La Hán Quyền, cùng với những cái khác người đánh La Hán Quyền, ý cảnh trên đã có như vậy một số khác biệt."

"Ý cảnh không giống?" Mạnh Hạo Vân một mặt mờ mịt.

Ninh Tiểu Đường không có tiếp tục giải thích, mà là nhìn bốn người, hỏi: "Các người cảm thấy, cái môn này La Hán Quyền võ công làm sao?"

Mạnh Hạo Vân suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta nghe La đại ca giảng, cái môn này La Hán Quyền, tựa hồ là rất công phu thông thường. Trên giang hồ, rất nhiều người đều sẽ môn võ công này."

Mạnh Ngọc Đình cũng mở miệng nói rằng: "Ta nhớ tới La Đại ca nói nó, thật giống tên gì hàng thông thường võ công tới, cũng không biết có nhớ không lắm."

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Các ngươi nói không sai, ở trong mắt tất cả mọi người, La Hán Quyền chính là một môn phổ thông võ công, cũng chính là người thường nói tới hàng thông thường công phu, bình thường nhất có điều."

"Nhưng mà trên thực tế, môn võ công này, kỳ thực cũng không đơn giản, nó chỉ ít là một môn thần công cấp võ công khác. Võ công như thế, như thả đang bình thường Võ Lâm Môn Phái, vậy thì là trần phái tuyệt học. Coi như là đối với Huyền Không Tự loại này hàng đầu Võ Lâm Môn Phái mà nói, vậy cũng là bí không truyền ra ngoài hạt nhân tuyệt học, không phải Chân Truyền Đệ Tử, không thể học."

"Sư phụ, ngươi nói không sai chứ, La Hán Quyền thật sự có lợi hại như vậy?" Mạnh Hạo Văn một mặt giặt mình.

"Nhưng là sư phụ, nếu La Hán Quyền lợi hại như vậy, cái kia mọi người làm sao cũng không phát hiện a? Hơn nữa mọi người cũng đều luyện, không thần kỳ như vậy a." Mạnh Ngọc Đình hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: "Bởi vì này La Hán Quyền, là một môn quyền bên trong quyền."

Mạnh Hạo Văn không nhịn được hỏi: "Sư phụ, cái gì là quyền bên trong quyền?"

"Tên như ý nghĩa, chính là nó quyền pháp bên trong còn có quyền pháp." Ninh Tiểu Đường giải thích, "La Hán Quyền ở bề ngoài là một bộ phổ thông quyền pháp, nhưng ở nó phổ thông quyền pháp bên trong, còn ẩn giấu đi một bộ quyền pháp. Bộ kia ẩn giấu đi quyền pháp, mới xem như là chân chính về mặt ý nghĩa La Hán Quyền."

"Cái gì? Quyền pháp bên trong còn ẩn giấu đi một bộ quyền pháp?" Mạnh Hạo Văn kêu lên sợ hãi.

Mạnh Ngọc Đình, A Đại A Nhị cũng một mặt không thể tưởng tượng nổi, thuyết pháp như vậy, coi là thật là lần đầu tiên nghe nói.

"Đúng, quyền pháp bên trong còn ẩn giấu đi một bộ quyền pháp." Ninh Tiểu Đường gật gù đầu nói, "Thành thật mà nói, thủ đoạn như vậy, ta cũng có chút giặt mình. Nếu không là Hạo Văn, chỉ sợ ta cũng phát hiện không được bộ này ẩn giấu quyền pháp."

"A,

Sư phụ, ngươi nói người phát hiện bộ này ẩn giấu quyền pháp, là bởi vì ta?" Mạnh Hạo Văn đầy mặt kinh ngạc.

"Đúng, ngày đó ta xem ngươi cùng người động thủ thì, phát hiện ngươi đánh La Hán Quyền cùng với những cái khác người đánh La Hán Quyền, ý cảnh trên có chút không giống, khi đó liền gây nên sự chú ý của ta. UU đọc sách www.uukanshu.net vì lẽ đó vừa nãy ta lại cho ngươi đánh một lần quyền, sau đó ta tinh tế thôi toán một phen, rốt cục phát hiện bộ kia ẩn giấu quyền pháp đầu mối."

"Hóa ra là như vậy a." Mạnh Hạo Văn chợt nói.

"Có điều, muốn đem bộ này ẩn giấu quyền pháp, triệt để khám phá ra, e sợ muốn tìm chút thời gian." Ninh Tiểu Đường nói rằng, "Chờ ta đem nó triệt để thu dọn thật sau, đến lúc đó ta lại truyền thụ cho các ngươi bốn người."

"Được rồi, sư phụ."

"Vâng, ông chủ."

Bốn người mở miệng đáp.

Lúc này, Mạnh Ngọc Đình thật giống nghĩ tới điều gì, cười hi hi nói: "Sư phụ, chờ chúng ta học được bộ này chân chính La Hán Quyền sau, ngươi nói sau đó những hòa thượng kia nhìn thấy, có thể hay không tức chết a."

Ninh Tiểu Đường cười cợt, nói rằng: "Phòng chừng sẽ rất phiền muộn, đặc biệt Huyền Không Tự, này La Hán Quyền, vốn là từ nơi nào lưu truyền tới. Như ngày nào đó bọn họ biết, này La Hán Quyền, kỳ thực là một môn thần công cấp võ công khác. E sợ, bọn họ sẽ hối hận đến liến ruột đều thanh."

"Hừ hừ, ai gọi bọn họ bốn đây, phát hiện không được chân chính La Hán Quyền. Vẫn là sư phụ lợi hại, cái kia gì đó Cao Tăng, Thánh Tăng, so với sư phụ kém xa."

Những tháng ngày tiếp theo, Ninh Tiểu Đường mỗi ngày đều sẽ rút ra nửa canh giờ giáo mấy người võ công. Còn lại thời gian, hắn đều dùng để thôi toán cái kia môn ẩn giấu La Hán Quyền.

Như vậy quá mười ngày, Ninh Tiểu Đường cuối cùng đem cái kia môn ẩn giấu La Hán Quyền cho suy tính ra.

Hắn kinh ngạc phát hiện, cái môn này ẩn giấu La Hán Quyền, tựa hồ so với chính mình tưởng tượng đến còn lợi hại hơn, đã vượt qua bình thường thần công võ học, đều sắp cân đến Huyền Không Tự trần phái tuyệt học.

Nó chiêu thức trên căn bản không có nhiều biến hóa lớn, thế nhưng kỹ xảo phát lực, vận hành chân khí con đường, hoàn toàn là khác hẳn không giống.

Mà cuối cùng uy lực, càng là có khác biệt một trời một vực, không thể giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Long Uy Tiêu Cục

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt, đã qua đi mấy tháng.

Ở Ninh Tiểu Đường giáo dục dưới, Mạnh Hạo Vân chờ người, võ công tất cả đều nhanh chóng tiến bộ.

Đặc biệt Mạnh Hạo Vân, biểu hiện ra kinh người học võ thiên phú. Mấy tháng hạ xuống, hần nắm giữ cơ bản 72 Thức tiêu dao kiếm pháp chiêu thức, hơn nữa liên nội lực cũng đột phá một cảnh giới nhỏ, đạt đến Đường Khí Cảnh trung kỳ.

A Đại, A Nhị hai anh em sinh đôi này huynh đệ, biểu hiện cũng tính là không sai, Di Hình Hoán Ảnh công đã nhập môn, đồng thời tu luyện ra nội lực, đạt đến Đường Khí Cảnh sơ kỳ.

Chỉ có Mạnh Ngọc Đình, để Ninh Tiểu Đường hơi hơi đau đầu.

Võ học của nàng thiên phú, là bốn người ở trong kém cỏi nhất một.

72 Thức tiêu dao kiếm pháp, Mạnh Ngọc Đình đến hiện tại còn chưa ký toàn chiêu thức. Còn cái kia môn ẩn giấu La Hán Quyền, nàng càng là luyện được không ra ngô ra khoai.

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường không thể làm gì, lại dạy nàng một môn tên là phiêu miểu chương võ công.

Bộ chương pháp này, lấy nhẹ nhàng phiêu dật làm chủ, một khi triển khai lên, chương ảnh bay tán loạn, bồng bềnh như tiên, chiêu thức hào hiệp tuấn đạt.

Mạnh Ngọc Đình thân là cô gái, theo đuổi chính là nhẹ hình công phu, cho nên nàng một chút liền thích môn võ công này.

Hay là bởi vì đối với bộ chương pháp này hứng thú tăng nhiều duyên cớ, Mạnh Ngọc Đình lúc này cuối cùng cũng coi như không lại để Ninh Tiểu Đường thất vọng.

Trải qua Ninh Tiểu Đường một phen tỉ mỉ giáo dục, nàng rốt cục nắm giữ hết thấy chiêu thức, cuối cùng cũng miễn cưỡng luyện được nội lực.

Ngày hôm đó buổi trưa, một đội mười mấy người Tiêu Sư, hộ tống một con rương gỗ nhỏ, chậm rãi đứng ở Tứ Hải Khách Sạn cửa.

Phiêu kỳ đón gió lay động, chỉ thấy mặt trên viết "Long Uy Tiêu Cục" bốn chữ lớn.

Lúc này, trong khách sạn đã có một ít người giang hồ ở dùng cơm.

Thấy một đội Tiêu Sư vào cửa đến, dồn dập quay đầu nhìn lại.

Có người mắt sắc, nhìn thấy ngoài cửa phiêu kỳ trên tự, không nhận được đối với người bên cạnh nói rằng: "Là Long Uy Tiêu Cục người."

"Long Uy Tiêu Cục? Dương Châu cái kia Long Uy Tiêu Cục?"

"Xem trang phục ăn mặc, nên chính là Dương Châu cái kia Long Uy Tiêu Cục."

"Nghe nói cái này Long Uy Tiêu Cục danh tiếng quá lớn."

"Tự nhiên, ở Dương Châu, giang hồ đồng đạo, cái nào không bán Lý lão gia tử Lý Đại Bưu mấy phần mặt."

"Này còn cần người nói, Lý lão gia tử nhưng là giang hồ tiền bối, hai mươi năm trước, chính là Thông Mạch cảnh cao thủ. Bây giờ đã nhiều năm như vậy, võ công sợ là nâng cao một bước."

"Hai mươi năm trước chính là Thông Mạch cảnh a, ghê gớm. Lão tử hiện tại mới Đường Khí Cảnh trung kỳ, cũng không biết năm nào tháng nào, mới có thể đạt đến Thông Mạch cảnh." Có người dám thán.

"Ha ha, lão Tào, ngươi hiện tại đều hơn bốn mươi đi. Muốn đạt đến Thông Mạch cảnh, ta xem ngươi đời này sợ là vô vọng đi." Có người cười nhạo.

"Tiên sư nó, hạ tám tứ, liền ngươi miệng tiện. Lão tứ đời này là không đạt tới Thông Mạch cảnh, nhưng ngươi không cũng như thế."

...

Bên trong khách sạn, âm thanh âm ỉ.

Đang ngồi người giang hồ, ồn ào lớn tiếng trò chuyện, cũng không kiêng kị những kia tiến vào Tiểu Sư.

Mà những Tiểu Sư đó môn, nhìn lướt qua khách sạn Đại Đường sau, tương tự không để ý tới những người giang hồ kia, tìm hai tấm trống không bàn, từng người ngồi xuống.

"Tiểu nhị, nghỉ trọ, hai trăm người, mỗi trăm ba huân ba tổ sáu cái món ăn, không muốn từ." Nói chuyện chính là một năm mươi tuổi khoảng chừng ông lão, cũng là này mười mấy người tiểu sư người dẫn đầu.

"Được rồi, khách quan chờ chốc lát, cơm nước lập tức tới ngay." A Nhị một tay bưng một cái khay, bóng người ở trong đại sảnh tới tới lui lui qua lại.

Lúc này như có chân chính võ công cao thủ ở đây, hần tất nhiên sẽ kinh ngạc phát hiện, A Nhị bóng người, nhìn qua luôn có chút lơ mơ, liền phảng phất là không trung lỏng chìm, lúc nào cũng có thể sẽ bị một cơn gió thổi đi.

Nhưng kỳ quái chính là, A Nhị hạ bàn, lại lạ kỳ đến vững chắc, đi lên đường đến càng là ẩn chứa một loại nào đó đặc biệt quy luật, tựa hồ là một loại Huyền Ảo bước tiến.

Hiển nhiên, A Nhị Di Hình Hoán Ảnh công, đã Sơ Khuy Môn Kính.

Ông lão phân phó xong A Nhị sau, liền ngồi xuống.

Mà bên cạnh hắn, còn ngồi một vị chừng mười lăm tuổi tuấn tú công tử,

Đẹp như quan ngọc, mắt ngọc mây ngài.

Nhưng ở người từng trải xem ra, đây rõ ràng chính là một vị nữ giả nam trang cô nương gia.

"Ngô bá, nguyên lai áp tải chính là như vậy a." Tuấn tú công tử đôi mắt sáng lóe lên một tia hưng phấn.

Ông lão một mặt bất đắc dĩ, nói rằng: "Tiểu thư, ngươi căn bản thì không nên cùng lần này phiêu, ngươi như cùng phu nhân các nàng cùng đi, hiện tại cũng đã trở lại Dương Châu."

"Ta mới không muốn như vậy mau trở lại Dương Châu, áp tải mới thú vị. Ngươi xem dọc theo con đường này đi tới, có bao nhiêu thú." Tuấn tú công tử cười hi hi nói.

Ông lão tâm lý cười khổ, tiểu thư nhà mình chưa bao giờ từng ra xa nhà, lần này đến Việt Châu, coi là thật là chơi hưng quá độ. Không nghĩ tới liền trở lại, đều muốn chính như thế vừa ra, dĩ nhiên muốn theo đi một chuyến phiêu.

Mà chính mình lão gia ngoài ý muốn địa đáp ứng rồi tiểu thư cái này vô lý yêu cầu, xem ra, đây là muốn cho tiểu thư tích lũy một hồi kinh nghiệm giang hồ.

Dù sao, này một chuyến phiêu khoảng cách rất gần, nghĩ đến cũng không nguy hiểm gì, hơn nữa chỗ cần đến vẫn là Dương Châu, hiểm thấy tiện đường.

"Ngô bá, chúng ta lần này áp phiêu, rốt cuộc là thứ gì a?" Tuấn tú công tử bỗng nhiên nhỏ giọng hỏi, trong mắt biểu lộ hiếu kỳ về mặt.

Ông lão cũng không quá muốn trả lời, bởi vì trong khách sạn nhiều người mắt tạp. Nhưng hắn lại không cưỡng được tiểu thư nhà mình, hắn biết, như chính mình không trả lời vấn đề này, tiểu thư nhà mình tất nhiên sẽ dây dưa không ngớt, không ngừng hỏi dò.

Ông lão nhìn quét một vòng Đại Đường, phát hiện không người nào chú ý, UU đọc sách www.uukanshu.net lúc này mới dùng nhỏ đến mức không thể nghe thấy âm thanh hồi đáp: "Là cực phẩm Linh Chi, Vân Vụ Sơn Mạch phía nam hàng, có người nói có ba trăm năm niên đại."

"Ba trăm hàng năm phân?" Tuấn tú công tử đôi mắt đẹp hơi tròn to, rất là giật mình.

Phải biết, trăm năm Linh Chi, là có thể đấu giá mấy ngàn lượng bạc. Vậy này ba trăm hàng năm phân Linh Chi, chẳng phải chỉ ít giá trị vạn lượng trở lên?

Nghĩ tới đây, tuấn tú công tử không khỏi nhìn về phía đặt ở mọi người bên cạnh chiếc rương kia.

"Tiểu thư, đừng xem, cơm nước đến rồi, ăn cơm trước đi." Ông lão nhắc nhở nói rằng.

Tuấn tú công tử thu hồi ánh mắt, khẽ gật đầu.

Thức ăn bị một bàn bần bung đi ra, bỏ lên trên bàn.

Mọi người cầm lấy chiếc đĩa, bắt đầu ăn cơm.

Mọi người ở đây mau ăn xong thì, một trận cãi vã kịch liệt thanh, bỗng nhiên từ khách sạn Đại Đường một góc truyền đến.

"Ha, tiểu tử, biết chúng ta là ai sao?"

"Dương Châu Ôn thị Tam huynh đệ tên gọi, có nghe hay không quá?"

"Ồ Dương Châu, ba huynh đệ chúng ta ăn cơm, nhà ai điểm dám thu tiền của chúng ta?"

"Chúng ta đến ngời này dùng cơm, đó là vinh hạnh của các ngời, ngời còn dám theo chúng ta đòi tiền?"

"Lá gan rất lớn a, có phải là không muốn sống a?"

"Ta quản các ngời là ai, cơm nước xong không trả tiền, liền khỏi muốn đi!" A Đại cảm tức trước mắt ba người nói rằng.

Bên này, tuần tú công tử đôi mi thanh tú vừa nhú, khẽ hừ một tiếng: "Ồ bốn tiểu thư trước mặt, cũng dám ăn Bá Vương món ăn, quá đáng ghét!"

Nói, liền muốn đứng dậy, muốn vì bên kia Điểm Tiểu Nhị giữ gìn lễ phải.

Nhưng ông lão nhưng kéo lại nàng, nói rằng: "Tiểu thư, chúng ta chính đang áp tải ở trong, một ít giang hồ ân oán thị phi, vẫn là không nên dính vào."

Tuần tú công tử đôi mắt đẹp trừng, nói: "Ngô bá, thấy có người làm ác, có thể nào khoanh tay đứng nhìn đây?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Ôn thị huynh đệ (1)

Thấy tiểu thư nhà mình tính bướng bỉnh phát tác, ông lão nhức đầu không thôi, không thể làm gì khác hơn là tận tình khuyên nhủ khuyên nhủ: "Tiểu thư, đây là áp tải quy củ, ở áp tải trong quá trình, nhất định phải lấy thủ vệ hàng hóa làm trọng, không được lẫn vào bất kỳ cái gì khác sự tình."

"Ngô bá, quy củ là chết, người là hoạt, có thể nào trơ mắt nhìn ác nhân bắt nạt lương thiện đây?"

"Tiểu thư a, này áp tải, mỗi một chuyến hạ xuống, không biết muốn đụng với bao nhiêu loại này bắt nạt hành bá thị, ý mạnh hiếp yếu việc. Nếu như mỗi một kiện đều quản lại đây, vậy chúng ta phiêu cũng không cần đi rồi."

"Ta mặc kệ, nếu để ta thấy bọn họ làm ác, ta liền muốn ngăn cản."

"Tiểu thư, nhịn một chút đi. Này trên giang hồ, so với này thâm nhiều lắm, vô số kẻ, chỗ nào cũng có, làm sao có thể quản được lại đây?"

Giữa lúc hai người tranh chấp không xuống, bên kia lại xuất hiện biến hóa.

Một chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, bỗng nhiên đi tới giữa trường, người đến chính là Mạnh Hạo Vân.

Khoảng thời gian này, ngoại trừ học võ, hắn cũng sẽ giúp khách sạn đánh làm việc vặt, duy trì một hồi trật tự.

Thấy lại có người gây sự, Mạnh Hạo Vân lập tức từ Đại Đường mặt sau đi ra, đi tới mấy người trung gian.

A Đại nói với hắn: "Hạo Vân ca, ba người này cơm nước xong, không trả tiền."

Nghe được cái này, Mạnh Hạo Vân trong lòng nhất thời có chút cảm tức, thàn nói: Này đều là lần thứ mấy cơm nước xong không muốn trả thù lao a? Liền sư phụ trong khách sạn, đều muốn ăn Bá Vương món ăn, những người giang hồ này đầu óc làm sao trường, thật điếc không sợ súng.

Hắn chỉ sợ dĩ như vậy tức giận, bởi vì mấy tháng này tới nay, đã có năm, sáu ba người giang hồ ở trong khách sạn cố ý gây hấn gây chuyện. Trong đó mấy ví dụ do Mạnh Hạo Vân ra tay giải quyết, dù sao hắn bây giờ cũng có Đường Khí Cảnh trung kỳ thực lực.

Mà có khác hai lệ, bởi vì đối phương võ công quá cao, cuối cùng vẫn là do Ninh Tiểu Đường ra tay mới hạn chế đối phương.

Đối với loại này lãng nhược bạo quả giang hồ ác nhân, Mạnh Hạo Vân tự nhiên là ghét cay ghét đắng.

Nhìn trước mắt ba cái lưng hùm vai gấu, một mặt dữ tợn người đàn ông trung niên, Mạnh Hạo Vân lạnh lùng nói rằng: "Không trả tiền, đừng nghĩ đi!"

"Ôi, tiểu tử, chỉ bằng ngươi, cũng muốn ngăn cản chúng ta?"

"Hừ, lão tam, đừng để ý tới hần, chúng ta đi. Chúng ta Ôn thị Tam huynh đệ, coi như là ở Dương Châu, cũng không ai dám thu chúng ta tiền com. Huống hồ ở này Việt Châu nơi, bằng nho nhỏ này một cái khách sạn, cũng muốn cho ba huynh đệ chúng ta cúi đầu?"

"Muốn đi, không cửa." Mạnh Hạo Vân trực tiếp ngăn ở ba người trước mặt.

"Tiểu tử, đừng cho thể diện mà không cần, chúng ta Ôn thị Tam huynh đệ có thể không dễ trêu! Lại không để cho mờ, ta để ngươi nửa đời sau đi không được đường." Trong đó một người đàn ông tuổi trung niên mạnh mẽ nói rằng.

Mấy người mùi thuốc súng càng ngày càng đậm, bốn phía vây xem người giang hồ, nhưng dòn dập ồn ào: "Nhanh lên một chút đầu võ đi, vội vàng xem cuộc vui đây!"

Cũng có người khinh thường nói: "Này Ôn thị Tam huynh đệ, thật quá sẽ giảng mạnh miệng. Ở Dương Châu ăn com không cho tiền com, cũng thật hần nương dám thôi. Ở nơi đó, bọn họ Tam huynh đệ còn không phải bé ngoan cụp đuôi làm người. Cũng là ở Việt Châu nơi, ở loại này hèo lảnh trên tiểu trấn, dám hoành một cái."

Có người nói bổ sung: "Có điều này Ôn thị Tam huynh đệ, võ công cũng xác thực không kém. Không nói cái kia lão nhị, lão tam mỗi người là đường cảnh giới trung kỳ, cái kia lão đại càng là Đường Khí Cảnh hậu kỳ hảo thủ."

Bên này, cái kia người đàn ông tuổi trung niên cuối cùng không có kiên trì lại tiếp tục đối lập xuống.

"Nếu ngươi muốn chết, vậy cũng chớ trách ta tàn nhẫn."

Nói, hần vung lên nắm đấm thép, đột nhiên hướng Mạnh Hạo Vân đập tới.

"Hanh." Mạnh Hạo Vân si lạnh rên một tiếng, thân thể về phía trước vọt một cái, cánh tay chặn lại, tiếp theo nắm lấy đối phương một sơ hở, chân phải về phía trước bước ra nửa bước, tay phải thành chưởng, một chưởng đánh vào đối phương trước ngực.

Người trung niên ăn một chưởng, nhất thời chịu đến một nguồn sức mạnh mang theo, "Tăng tăng tăng" lui về phía sau vài bộ, mới cuối cùng dòi đi lực, miến cưỡng đứng vững.

"Lão tam, đừng sơ ý bất cẩn, đề tâm điểm. Đối phương làm cho có điều La Hán Quyền, ngươi sẽ không liền La Hán Quyền cũng không tiếp nổi chứ?"

Cái kia bị đánh lui người trung niên ngăn người, nét mặt già nua không khỏi một đỏ, nói rằng: "Ta cũng không biết làm sao liền mơ mơ hồ hồ chịu một chưởng?"

Còn lại vây xem người giang hồ cũng không khỏi sững sờ,

Mạnh Hạo Vân khiến La Hán Quyền, tất cả mọi người nhìn ra rồi. Đây là một môn binh thường nhất có điều, nát phổ lớn võ công, nhưng bọn họ không nghĩ ra, này Ôn thị Tam huynh đệ lão tam, làm sao một chiêu liền bị đối phương đẩy lùi?

Ông lão cùng tuấn tú công tử cũng sững sốt một chút.

"Ngô bá, người kia biết võ công ai. Xem ra, vẫn có Hiệp Nghĩa chi sĩ, ra tay bất bình dùm. Hừ hừ, cỏi đời này, chung quy là tà bất thắng chính."

"Tiểu thư, đừng ôm quá to lớn kỳ vọng."

"A, tại sao nói như vậy?"

"Bởi vì tiểu tử kia làm cho có điều là La Hán Quyền, võ công chiêu thức bình thường nhất có điều."

"Nhưng hần đem đối phương đẩy lùi."

"Hần là cái kia Ôn thị Tam huynh đệ lão tam khinh địch, mới không cẩn thận trúng rồi tiểu tử kia một chưởng. Ngươi nhìn xuống đi, đón lấy tiểu tử kia tuyệt đối sẽ không có may mắn như vậy."

"Ngô bá, ngươi tại sao giúp ác người nói chuyện? Ta muốn đi giúp hần!" Tuấn tú công tử thờ phỉ phò nói.

"Híc, tiểu thư, ta nói lung tung, tiểu tử kia nhất định sẽ thủ thắng, chúng ta an tâm ngồi ở đây là tốt rồi, tuyệt đối đừng lung tung nhúng tay, không phải vậy sẽ càng giúp càng loạn." Ông lão mau mau đổi giọng nói rằng.

Bất quá trong lòng hắn, nhưng không một chút nào xem trọng Mạnh Hạo Vân, âm thầm lắc đầu: Người trẻ tuổi máu nóng, bất bình dù là được, nhưng cũng phải tự biết mình, lượng sức mà đi. Như không có thực lực, nhưng cường tự ra mặt, vậy thì là điếc không sợ súng, đáng tiếc.

"Ngô bá, ngươi đừng gạt ta."

"Tiểu thư, ngươi xem ta khi nào đã lừa gạt ngươi."

Một bên khác, cái kia Ôn thị Tam huynh đệ lão tam, lạnh lùng nhìn Mạnh Hạo Vân, nói rằng: "Tiểu tử, đừng cao hứng quá sớm. Mới vừa mới bắt quá là lão tử phân lại tâm, để ngươi có thể sẵn cơ hội. Dám kích ta một chương, tiếp đó, lão tử nhất định phải triệt để phế bỏ ngươi!"

Nói xong, hắn hét lớn một tiếng, một quyền đột nhiên nổ ra, khí thế kinh người, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) dường như một con mãnh hổ, hăng hái đánh về phía Mạnh Hạo Vân.

"Này Ôn thị lão tam, lấy ra bản lĩnh thật sự, ngươi nhìn hắn Quyền Phong, kinh lực mười phần, đã là Dưỡng Khí Cảnh trung kỳ đỉnh phong. Nhìn đáng sợ không bao lâu nữa, hắn hay là liền có thể bước vào Dưỡng Khí Cảnh hậu kỳ." Trong đó một vị người giang hồ bình luận nói.

"Không sai, xem ra, người trẻ tuổi kia nguy hiểm. La Hán Quyền dù sao cũng là nát phổ lớn võ công, có cái gì ưu khuyết điểm, đã sớm bị mọi người nghiên cứu đến gần đủ rồi. Dùng La Hán Quyền đến đối địch, coi là thật là xuẩn không thể thành."

Sau một khắc, Mạnh Hạo Vân vùng quyền tiến lên nghênh tiếp.

Ở hai người gặp gỡ trong nháy mắt, Mạnh Hạo Vân vùng cánh tay một cách, tiếp theo chính là chen chân vào quét qua, đối phương vội vã nghiêng người tránh thoát.

Khiến vẫn như cũ là La Hán Quyền, chiêu thức thường thường không có gì lạ.

Nhưng mà ngay ở trong nháy mắt tiếp theo, Mạnh Hạo Vân thừa dịp đối phương né tránh, thân thể hắn bỗng ép người tới gần, thân pháp linh hoạt khó có thể tin. Khẩn đón lấy, hắn tóm lấy đối phương một khe hở, một quyền đánh vào đối phương bụng dưới.

"Ầm ~~~" cú đấm này, Mạnh Hạo Vân toàn lực đánh ra, Dưỡng Khí Cảnh trung kỳ nội lực chớp mắt phát kinh.

Ôn thị lão tam chỉ cảm thấy thật giống có một ngọn núi nện ở chính mình bụng dưới, một luồng không gì địch nổi đại lực, nhất thời đem thân thể hắn tạp đến bay ngược ra ngoài.

"Ầm ~~~" thân thể của hắn tầng tầng ngã tại hai trượng ở ngoài trên mặt đất, tựa hồ là một viên thiên thạch rơi xuống đất, phát sinh tầng tầng tiếng vang.

"Phốc ~~~" một ngụm máu lớn phun ra, nhiễm đến mặt đất một mảnh đỏ chót.

"Ta không nhìn lầm đi, cái kia khiến La Hán Quyền tiểu tử, dĩ nhiên đánh thắng?" Bốn phía người giang hồ, mỗi người giật nảy cả mình, cảm thấy khó mà tin nổi.

"Ngô bá, ngươi quả nhiên không gạt ta, hắn thật sự thắng ai." Tuần tú công tử một mặt hưng phấn.

Ông lão nhưng ngờ ngạc mà nhìn trước mắt này mạc, lẩm bẩm nói rằng: "Làm sao có khả năng? La Hán Quyền lúc nào trở nên lợi hại như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Ôn thị huynh đệ (2)

Mọi người ở đây, chẳng ai nghĩ tới, một vền vền chỉ có thể khiến La Hán Quyền tiểu tử vất mũi chưa sạch, dĩ nhiên một quyền đánh bay Ôn thị lão tam.

Bọn họ càng không nghĩ ra, này La Hán Quyền, lúc nào trở nên lợi hại như vậy?

Ôn thị Tam huynh đệ còn lại hai người, nhìn thấy chính mình Tam đệ bị một quyền đánh bay ngã xuống đất không nổi, còn phun ra một ngụm máu lớn, lúc này muốn rách cả mí mắt, giận dữ hét: "Tiểu tử, muốn chết!"

Cái kia Ôn thị lão đại, càng là không nhận được vùng quyền đánh úp về phía Mạnh Hạo Vân.

Cánh tay hần bập thật, phảng phất Cầu Long giống như nhô lên, ẩn chứa sức mạnh kinh người.

Quyền gió vù vù, uy thế kinh người.

Ôn thị lão đại Đường Khí Cảnh hậu kỳ thực lực, ở một khắc trong nháy mắt bộc phát ra.

Tất cả mọi người nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chăm trước mắt tình cảnh này, muốn nhìn một chút người trẻ tuổi này, đến cùng sẽ ứng đối ra sao.

Mạnh Hạo Vân không chút do dự, lúc này vùng quyền tiến lên nghênh tiếp.

"Ầm ~" hai nắm đấm phảng phất thiên thạch va chạm, phát sinh tiếng vang trầm trầm.

Mạnh Hạo Vân không khỏi lùi lại mấy bước, tan mất sức mạnh.

Đối diện, Ôn thị lão đại thân thể cũng không khỏi quơ quơ.

Hiển nhiên, hai người lần này giao chiến, Ôn thị lão đại hơi ở thượng phong.

Mà vậy xem người giang hồ, lại một lần bình luận lên.

"Xem ra, vẫn là này Ôn thị lão đại lợi hại chút."

"Người trẻ tuổi kia cũng không sai, cứng đối cứng, dĩ nhiên chỉ lùi lại mấy bước. Phải biết, cái kia Ôn thị lão đại nhưng là Đường Khí Cảnh hậu kỳ a."

"Nói không sai, không nghĩ tới người trẻ tuổi này cũng hiểu nội công, hơn nữa chí ít là Đường Khí Cảnh trung kỳ. Còn trẻ như vậy, võ công liền đạt đến loại cảnh giới này, không đơn giản a."

Mạnh Hạo Vân cùng Ôn thị lão đại hai người không lo được những người khác bình luận, hơi dừng lại một chút, lúc này lại lẫn nhau đối công lên.

"Ầm ầm ầm ~ ~ ~ "

Hai người không ngừng giao thủ, nắm đấm, cánh tay trêu, đầu gối, trên người tất cả có thể lợi dụng, đều bị đầy đủ sử dụng lên, lẫn nhau triển đấu đối công.

"Ầm ~ ~ "

Một cái đấu sau, song phương lại một lần nữa tách ra.

"Tiểu tử, còn thật sự có tài, chẳng trách dám hướng về chúng ta Ôn thị Tam huynh đệ xin cơm tiền."

"Có điều, nếu ngươi liền những thứ này bán linh, vậy kế tiếp, ngươi chết chắc rồi!"

"Há, thật sao?"

"Lão nhị, đồng thời liên thủ bắt tiểu tử này, vì là lão tam báo thù."

"Vâng, đại ca."

Ôn thị lão đại, lão nhị quyết định liên thủ công kích, nhất thời để không ít người giang hồ kêu la lên.

"Ta thảo, này Ôn thị huynh đệ quá không biết xấu hổ đi!"

"Là vô liêm sỉ cực điểm, tiểu huynh đệ này, nói thế nào cũng là giang hồ hậu bối đi. Dĩ nhiên liên thủ công kích một hậu bối, cũng không sợ người chuyện cười!"

"Ôn thị hai huynh đệ liên thủ, người trẻ tuổi này muốn nguy hiểm. Dù sao, hần một mình đánh với Ôn thị lão đại, vẫn còn có chút vất vả."

Thấy Ôn thị huynh đệ dự định liên thủ công kích, tuần tú công tử không khỏi cảm giận bất bình, thờ phỉ phò nói rằng: "Ngô bá, bọn họ thật không biết xấu hổ! Quá dễ tiện!"

Ông lão nói: "Tiểu thư, đây chính là giang hồ hiểm ác. Coi như là so với này dễ tiện gấp mười gấp trăm lần, trên giang hồ cũng là chỗ nào cũng có."

"Ngô bá, ngươi liền đi giúp giúp hần đi." Tuần tú công tử khẩn cầu.

Thấy tiểu thư nhà mình đều thấp giọng cầu chính mình, ông lão tâm lý mềm nhũn, bắt đầu dĩ nhiên nói rằng: "Tiểu thư, chờ một chút xem đi. Nếu thật sự đến

trong lúc nguy cấp, ta sẽ xuất thủ."

"Cảm tạ Ngô bá." Tuấn tú công tử lộ ra hài lòng nụ cười, đối với mình Ngô bá võ công, nàng vẫn rất có tự tin.

Bởi vì toàn bộ Long Uy Tiêu Cục, vị này Ngô bá võ công, có thể xếp vào ba vị trí đầu, chỉ ở gia gia mình cùng cha bên dưới.

Ông lão nhìn về phía giữa trường, hơi nhíu nhíu mày, vị kia tuổi trẻ tiểu tử, thực tại cho hắn không nhỏ kinh ngạc. Đặc biệt lúc này, đối phương nghe được Ôn thị huynh đệ dự định liên thủ công kích sau, vẫn như cũ một bộ trấn định tự nhiên, sức lực mười phần đáng vẻ, tựa hồ còn có hậu thủ gì.

Chẳng lẽ hắn còn có cái gì lá bài tẩy? Ông lão tâm lý trầm nghĩ.

"Dự định liên thủ?" Mạnh Hạo Vân nhàn nhạt nhìn đối phương,

Cười lạnh một tiếng: "Vừa vặn, ta luyện tập cũng luyện được gần đủ rồi, liền một lần giải quyết các ngươi đi."

"Cái gì, một lần giải quyết chúng ta?" Ôn thị hai huynh đệ đều không khỏi sùng sờ, coi chính mình nghe lầm.

Dù sao, vừa nảy giao thủ, đối phương rõ ràng là rơi vào hạ phong. Mà hiện tại chính mình hai huynh đệ dự định liên thủ, đối phương nói muốn một lần giải quyết chính mình hai huynh đệ?

Ôn thị hai huynh đệ đầu óc nhất thời có chút chuyển có điều đến.

Hắn không lại đột nhiên ngốc hả? Không phải vậy tại sao nói như thế?

Còn lại người giang hồ nghe được Mạnh Hạo Vân nói như vậy, cũng đều sùng sột.

Này cái gì quý?

Một lần giải quyết Ôn thị hai huynh đệ? Này này này, ngươi có hay không lắm a.

Vừa nảy ngươi cùng cái kia Ôn thị lão đại giao thủ, ngươi nhưng là rõ ràng rơi vào hạ phong a, chiếm thượng phong không phải là ngươi. Hiện tại ngược lại tốt, Ôn thị hai huynh đệ muốn liên thủ, ngươi dĩ nhiên nói muốn một tính giải quyết đối phương? Đùa gì thế!

Đây chính là một thêm một a, không phải một giảm một a. Ngươi liền một người đều đánh không lại, dựa vào cái gì hiện tại đã nghĩ giải quyết hai người?

Ở mọi người khó có thể lý giải được dưới ánh mắt, Mạnh Hạo Vân đi tới một cái bàn bên, cầm lấy một chiếc đĩa, xa xa chỉ về Ôn thị hai huynh đệ.

"Các ngươi cùng lên đi, không phải vậy các ngươi liền cơ hội xuất thủ đều không có."

Bên này, ông lão cùng tuần tú công tử đều há hốc mồm, đây chính là ngươi sức lực?

Trước đánh với Ôn thị lão đại, ngươi còn rơi vào hạ phong đây. Hiện tại cầm lấy một chiếc đĩa, liền có thể một lần giải quyết hai cái? Không muốn đùa giỡn có được hay không.

Còn lại người giang hồ cũng đều ngây ngốc nhìn vị trẻ tuổi này, không biết hắn giờ trò quý gì?

Hiện tại so với trước, không phải nhiều cầm một chiếc đĩa, UU đọc sách www.uukanshu.net này có ích lợi gì a.

Giữa trường, chỉ có A Đại, đối với Mạnh Hạo Vân hoàn toàn tự tin. Cũng chỉ có hắn biết, tại sao Mạnh Hạo Vân cầm lấy một chiếc đĩa sau, liền sức lực mười phần.

"Hừ, tiểu tử, là chính ngươi muốn chết. Lão nhị, cùng tiến lên!"

"Vâng, đại ca."

Hai đạo khôi ngô bóng người, phảng phất mãnh hổ hạ sơn, mang theo cuồng mãnh cực kỳ kinh người khí thế, bỗng nhiên nhào hướng mình con mồi.

Mà Mạnh Hạo Vân lại như một con đười ươi làm thịt cừu con, một tay cầm một chiếc đĩa, ngốc vù vù chỉ vào đối phương, đứng tại chỗ.

"Này tựa hồ là cầm kiếm tư thế?" Giữa trường, võ công cao nhất vị kia Ngô bá, mơ hồ nhìn ra một chút đầu mối.

Sau một khắc, Ôn thị hai huynh đệ bóng người, rớt cục đi tới Mạnh Hạo Vân trước mặt.

Trong chớp mắt, Mạnh Hạo Vân bóng người động.

Thân thể của hắn, liền phảng phất một đạo hư huyền quý mị, trong thời gian ngắn từ Ôn thị hai huynh đệ trung gian chọc tới.

Cùng lúc đó, trên tay hắn chiếc đĩa làm mấy cái động tác, phảng phất sai mấy cái kiếm hoa.

Ba người thân ảnh đan xen mà qua, sau đó song song đứng lại.

Vây xem người giang hồ chỉ cảm thấy ánh mắt hoa lên, sau đó ba người thân ảnh liền từng người đứng lại, cũng không biết phát sinh cái gì.

Chỉ có cái kia Ngô bá, rõ ràng ràng địa nhìn thấy Mạnh Hạo Vân động tác.

Lúc này, hắn đầy mặt kinh sắc, không nhịn được lên tiếng nói: "Thật là lợi hại! Đây là cái gì kiếm pháp?"

Một bên khác, Mạnh Hạo Vân quay lưng Ôn thị hai huynh đệ, lạnh lùng nói rằng: "Phó xong tiền com, cút nhanh lên. Lần này vên vên thương các người cánh tay. Dưới một hồi, đâm chính là các người cái cổ."

Nghe được Mạnh Hạo Vân âm thanh, giữa trường người giang hồ vội vã nhìn về phía Ôn thị hai huynh đệ.

Này vừa nhìn, mỗi người đầy mặt kinh hãi.

Bởi vì Ôn thị hai huynh đệ cánh tay, từng người có một cái lỗ máu, máu tươi đang không ngừng nhô ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Ôn thị huynh đệ (3)

Ôn thị lão Đại và lão nhị sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, lòng vẫn còn sợ hãi, cái trán càng là mọc đầy mồ hôi lạnh.

Nguyên tưởng rằng, trước mắt có điều là một con đơi làm thịt cừu con. Nhưng không nghĩ tới trong phút chốc, tình thế lập tức xoay ngược lại, đối phương từ một con cừu con, trong nháy mắt đã biến thành một con ăn thịt người khủng bố cự thú.

Hai người hơi cúi đầu, nhìn cánh tay trên lỗ máu, trong mắt tràn ngập hoảng sợ.

Trước trong nháy mắt đó, hai người bọn họ căn bản là không có cách nào phản ứng lại.

Chỉ cảm thấy đối phương bóng người, trong nháy mắt từ trước mắt biến mất.

Khẩn đón lấy, tựa hồ có món đồ gì ở chính mình cánh tay trên đâm dưới. Sau đó, đau nhức mới chậm rãi truyền đến, hai người sợ hãi phát hiện, trong nháy mắt, chính mình dĩ nhiên bị thương.

Nghe Mạnh Hạo Vân thanh âm lạnh như băng truyền đến, hai huynh đệ không có hoài nghi, như chính mình lại không thức thời, từ chối đáp ứng lời của đối phương, dưới một hồi, bị thương e sợ thực sự là cổ của chính mình.

Mà một khi cái cổ bị đâm cái lỗ máu, không nghi ngờ chút nào, chính mình nhất định phải đi gặp Diêm Vương.

Ôn thị lão đại, lão nhị chậm rãi xoay người lại, nhìn phía Mạnh Hạo Vân, nhìn thấy trên tay hắn cái kia một cái nhỏ máu chiếc đĩa, đồng tử không nhịn được hơi co lại.

Hai người bọn họ thực sự khó có thể tin, đối phương vên vên chỉ lấy một chiếc đĩa, liền phảng phất biến thành người khác tự.

Tay không đánh với thì, Ôn thị lão đại còn hơi chiếm thượng phong.

Nhưng đối với mới cầm chiếc đĩa sau, hai người liên thủ, dĩ nhiên không phải đối phương hợp lại chi địch, chuyện này quả thật khó có thể tin.

Nếu không là tự mình trải qua, hai người bọn họ căn bản sẽ không tin tưởng như vậy chuyện quỷ dị.

"Người... Đây là võ công gì?" Ôn thị lão đại âm thanh tối nghĩa, không nhịn được hỏi một câu.

Mạnh Hạo Vân xoay người lại, từ tốn nói: "72 Thức tiêu dao kiếm pháp."

Nghe được câu trả lời này, Ôn thị huynh đệ hơi nhú nhú mày, hơi nghi hoặc một chút, cái này kiếm pháp tên, hai người bọn họ căn bản chưa từng nghe

nói.

Giữa trường còn lại người giang hồ, cũng dồn dập bắt đầu nghị luận.

"72 Thức tiêu dao kiếm pháp? Đây là cái gì kiếm pháp? Các người nghe nói qua sao?"

"Không có, tựa hồ cũng không phải những kia hàng đầu Vô Lâm Môn Phái võ công."

"Nhưng kiếm pháp này xem ra rất lợi hại a. Người trẻ tuổi này, có điều cầm một chiếc đũa, võ công lập tức liền trở nên lợi hại như vậy, quá khó có thể tin tưởng được."

"Nói không sai, Ôn thị lão đại vậy cũng là Đường Khí Cảnh hậu kỳ hảo thủ a, mà Ôn thị lão nhị cũng có Đường Khí Cảnh trung kỳ thực lực, hai người liên thủ, dĩ nhiên một hiệp đều không chống đỡ hạ xuống. Nay chẳng phải nói, người trẻ tuổi kia, có ít nhất Đường Khí Cảnh viên mãn thực lực?"

"Bình thường Đường Khí Cảnh viên mãn, cũng không có lợi hại như vậy chứ? Lẽ nào là Thông Mạch cảnh cao thủ?"

"Không thể nào, như thế tuổi trẻ Thông Mạch cảnh cao thủ, làm sao có khả năng?"

"Nên không phải Thông Mạch cảnh cao thủ, Thông Mạch cảnh đã có thể chân khí bên ngoài, nhưng mà từ người trẻ tuổi kia trên người, chúng ta cũng không có nhìn thấy. Có điều, hẳn nên có ít nhất Đường Khí Cảnh viên mãn thực lực, hay là cách Thông Mạch cảnh cũng chỉ có cách xa một bước."

Tuần tú công tử một mặt sùng bái mà nhìn Mạnh Hạo Vân, nghe những người giang hồ kia bình luận, nằng không nhịn được hỏi ông lão: "Ngô bá, hẳn thật sự có Đường Khí Cảnh viên mãn thực lực sao? Hẳn còn trẻ tuổi như thế đây!"

"Tiểu thư, xem ra hẳn hẳn là Đường Khí Cảnh viên mãn thực lực. Hơn nữa, kiếm pháp của hẳn cũng rất lợi hại." Ông lão hồi đáp.

Lúc này, ông lão trong mắt khiếp sợ đã chậm rãi biến mất, vẻ mặt cũng bình tĩnh lại. Có điều Mạnh Hạo Vân triển khai kiếm pháp, thực tại để hẳn nhìn mà than thở, kinh diễm không ngớt.

Cùng lúc đó, 72 Thức tiêu dao kiếm pháp danh tự này, cũng thật sâu khắc ở đầu óc của hẳn.

"Ngô bá, hẳn như thế tuổi trẻ liền Đường Khí Cảnh viên mãn, có thể hay không là những kia hàng đầu Vô Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử a?"

"Cái này ta cũng không rõ lắm, nhưng theo ta được biết, một tự, nhìn qua, hai các tam tông sáu phái những này hàng đầu Vô Lâm Môn Phái tuyệt học thành danh bên trong, tựa hồ cũng không có cái môn này 72 Thức tiêu dao kiếm pháp."

Một bên khác, Mạnh Hạo Vân thấy Ôn thị huynh đệ vẫn như cũ đứng tại chỗ, không có trả tiền ý tứ,

Hắn lại một lần nữa giờ lên đôi đũa trong tay, xa xa chỉ vào hai người, lạnh lùng nói rằng: "Trả tiền com vẫn là muốn phải tiếp tục thấy máu?"

Ôn thị hai huynh đệ lúc này nơi nào còn có tiếp tục đối kháng dũng khí, thấy Mạnh Hạo Vân lại một lần nữa giờ đũa lên, Ôn thị lão đại liền vội vàng nói: "Chậm đã, ba huynh đệ chúng ta nhận tài, chúng ta vậy thì trả tiền com."

Nói, hẳn vội vàng từ trong lồng ngực móc ra một khối bạc vụn, ném cho Mạnh Hạo Vân.

"Hiện tại chúng ta có thể đi rồi chưa?"

"Cút đi." Mạnh Hạo Vân chán ghét khoát tay áo một cái, đối với này Ôn thị Tam huynh đệ không có nửa điểm hảo cảm.

Ôn thị lão đại, lão nhị sau khi nghe xong, vội vã đỡ lên còn nằm trên đất lão tam, sau đó hoảng không ngừng địa rồi đi khách sạn.

Giải quyết phiền phức, Mạnh Hạo Vân đem đôi đũa trong tay thả lại trên bàn, cùng A Đại nói một tiếng, liền trở về Đại Đường mặt sau hỗ trợ đi tới.

Nhìn Mạnh Hạo Vân rời đi, trong đại sảnh người giang hồ lại một lần bắt đầu nghị luận.

"Các người nói, người trẻ tuổi này đến cùng thân phận gì? Sẽ không là nhà ai Vô Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử chứ?"

"Có khả năng này, dù sao trẻ tuổi như vậy, thì có như thế lợi hại võ công, phỏng chừng cũng chỉ có những kia hàng đầu vô lâm Đại Phái mới có thể nuôi dưỡng được đến."

"Kỳ thực, hỏi một chút Tiểu nhị ca không phải đều rõ ràng. Các người vừa nãy không nghe sao, Tiểu nhị ca gọi người kia Hạo Vân ca, hai người hẳn là lẫn nhau quen thuộc. UU đọc sách www.uukanshu.net "

"Tiểu nhị ca, hỏi người cái vấn đề?"

Thấy có người hỏi mình, A Đại trả lời: "Khách quan, mời nói."

"Vừa nãy vị kia tuổi trẻ tiểu huynh đệ, có phải là nhà ai Vô Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử a?"

"Võ Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử?" A Đại ngăn người, lập tức lắc lắc đầu nói, "Không phải a."

"Không phải?" Trong đại sảnh người trong giang hồ có chút mê hoặc, nếu không là đến từ võ lâm Đại Phái, vậy đối phương võ công tại sao lợi hại như vậy?

"Tiểu nhị ca, ta xem ngươi cùng vừa nãy cái kia vị tiểu huynh đệ rất quen, ngươi có biết, cái kia vị tiểu huynh đệ võ công cùng ai học?"

"Ngươi hỏi cái này a, Hạo Vân ca võ công, là ông chủ giáo a."

"Ông chủ?"

Sau một khắc, có người lập tức phản ứng lại.

"Ngươi nói ông chủ, là khách sạn này ông chủ?"

"Đúng đấy, làm sao?"

Giữa trường người giang hồ trên mặt đều một mảnh kinh ngạc, không nghĩ tới người trẻ tuổi kia sư phụ, dĩ nhiên là khách sạn này ông chủ.

Thiếu niên kia nhưng là Đường Khí Cảnh viên mãn thực lực a, Kỳ Sư phụ, nói thế nào cũng chỉ ít là Thông Mạch cảnh cao thủ đi.

Mà Thông Mạch cảnh cao thủ, ở trên giang hồ đã được cho là Nhất Lưu Cao Thủ. Ở bình thường Võ Lâm Môn Phái, cũng chỉ ít là nhân vật cấp bậc trưởng lão. Bọn họ không nghĩ tới, ở cái trấn nhỏ này trên, thì có như vậy một vị nhân vật.

Lại nghĩ tới trước Ôn thị Tam huynh đệ tìm khách sạn tra, còn muốn ăn Bá Vương món ăn, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

May là chỉ là đối phương đồ đệ ra tay, nếu như khách sạn này ông chủ ra tay, e sợ này Ôn thị Tam huynh đệ, đều muốn mất mạng đi.

Từ giờ khắc này, giữa trường người giang hồ, tâm lý đều không khỏi âm thầm nhắc nhở chính mình, vậy thì là trước mắt nhà này Tứ Hải Khách Sạn, tận lực không nên trêu chọc, bởi vì đối với Phương lão bản, rất khả năng chính là một vị Thông Mạch cảnh võ công cao thủ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Bị tập kích

Nghe tới Mạnh Hạo Vân sư phụ, dĩ nhiên là khách sạn này ông chủ, tuần tú công tử cùng ông lão đều một mặt kinh ngạc.

Trước, bọn họ còn đang suy đoán, đối phương có phải là một cái nào đó hàng đầu Võ Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử, không nghĩ tới đối phương sư phụ, kỳ thực liền ở ngay đây.

Mà ông lão bản thân làm Thông Mạch cảnh võ công cao thủ, hẳn nghĩ tới càng nhiều.

Có thể dạy dỗ Đường Khí Cảnh viên mãn đồ đệ, hơn nữa đồ đệ còn trẻ tuổi như vậy, ông lão suy đoán, người trẻ tuổi kia sư phụ, thực lực e sợ xa hơn mình xa, có ít nhất Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực.

Mà thực lực này, chính là ở những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái, cũng là nhân vật cấp bậc trưởng lão.

Nghĩ tới đây, ông lão không nhịn được thầm than: Không nghĩ tới như vậy trên tiểu trấn, còn ẩn cư cao thủ như thế.

Có lòng muốn muốn kết bạn một hồi khách sạn này ông chủ, có điều lúc này chính đang áp tải ở trong, ông lão cân nhắc luôn mãi sau, cuối cùng quyết định vẫn là không muốn ngày càng rắc rối.

Liền, dùng hết món ăn sau, Long Uy Tiêu Cục một nhóm mười mấy người, hộ tống một con rương gỗ nhỏ, lần thứ hai khởi hành.

Lên phía bắc trên quan đạo, phiêu kỳ phản phạt, đón gió phấp phới.

Đây là một nhóm Tiêu Sư đội ngũ, chính là cái kia Long Uy Tiêu Cục mười mấy người.

Tiêu Sư đội ngũ tiến lên tốc độ cũng không phải rất nhanh, bởi vì đội ngũ ở trong, chỉ có ba con ngựa.

Trong đó một thốt lôi kéo xe, trên xe bày đặt rương gỗ. Còn lại hai con mã, ông lão cùng tuần tú công tử các cưỡi một thốt.

Cho tới còn lại Tiêu Sư, tất cả đều là dựa vào chính mình hai cái chân cất bước.

Dù sao, ngựa làm triều đình quân dụng vật tư chiến lược, ở dân gian cũng không nhiều.

Mặc dù Long Uy Tiêu Cục ở Dương Châu tiếng tăm lừng lẫy, thế lực khổng lồ, nhưng toàn bộ Tiêu Cục cũng là mười mấy thốt ngựa. Đối lập với hơn trăm hảo Tiêu Sư, ngựa không thể nghi ngờ thật là ít ỏi.

Đội ngũ chậm rãi tiến lên, tự rời đi trấn nhỏ, mọi người đã đuổi gần hai canh giờ đường.

Ông lão cưỡi ở trên lưng ngựa, nghiêng đầu đi, híps mắt nhìn một chút mặt trời, quay về phía sau đội ngũ hô: "Mọi người thêm đem kính, lại đi năm, sáu dặm, ngày hôm nay chúng ta thì ở phía trước cái kia trấn nhỏ ngủ lại."

"Được rồi, Ngô lão."

Nhưng mà, liền khi đi ngang qua một rừng cây nhỏ thì, ông lão bỗng nhiên quát bảo ngưng lại cả nhánh đội ngũ: "Dừng lại!"

"Làm sao, Ngô lão?"

Ông lão nhìn chằm chằm hữu phía trước rừng cây bóng tối khu, lông mày hơi nhíu, khăn đống lấy, ánh mắt của hắn đột nhiên trở nên cực kỳ ác liệt.

"Mọi người cẩn thận, có mai phục!"

"Cái gì, có mai phục?"

Trong lòng mọi người nhất thời cả kinh, nhưng trên tay không chút do dự nào, dồn dập rút đao ra kiếm loại hình vũ khí, cảnh giác nhìn bốn phía.

Tuần tú công tử càng là một mặt căng thẳng không ngớt, có điều nhìn thấy bên cạnh ông lão, nàng lại có chút hơi yên tâm.

"Tiểu thư, chờ một lúc theo sát ta, tuyệt đối đừng chạy loạn." Ông lão đối với tuần tú công tử dặn dò.

"Được rồi, Ngô bá." Tuần tú công tử gật gù.

Sau đó, ông lão quay về hữu phía trước rừng cây, rống to: "Phương nào bọn đạo chích, dám to gan đánh Long Uy Tiêu Cục chủ ý, còn không ra!"

Này một tiếng gầm rú, ông lão mơ hồ khiến lên nội lực, chấn động đến mức trong rừng lá khô rì rào hạ xuống.

"Chà chà, Long Uy Tiêu Cục, quả nhiên danh bất hư truyền. Không nghĩ tới chúng ta giấu đi tốt như vậy, lại vẫn có thể sớm phát hiện chúng ta." Hữu phía trước trong rừng cây, chậm rãi truyền tới một thanh âm nam tử.

"Nếu bị phát hiện, mọi người đều hiện thân đi."

Theo âm thanh này hạ xuống, trong rừng một trận tất tất tốt tốt.

Chỉ thấy phía trước đi ra mười mấy cái quần đen áo đen, mang màu đen khăn che mặt người mặc áo đen, người người trên tay cầm đao kiếm.

Cùng lúc đó, ở Tiêu Cục đội ngũ hai bên trong rừng cây, cũng có một ít người mặc áo đen xông ra, hướng về Tiêu Cục đội ngũ xúm lại lại đây.

Tiền tiền hậu hậu, đối phương nhân số, càng đạt ba mươi mấy người, so với Tiêu Cục bên này thêm ra hơn hai lần.

Ông lão chân mày hơi nhíu lại, trong lòng thất kinh, không nghĩ tới đối phương nhân số nhiều như thế. Nghĩ đến, đối phương là mưu đồ đã lâu.

"Các hạ là cái nào trên đường bằng hữu? Lẽ nào thật sự muốn cùng ta Long Uy Tiêu Cục là địch?" Ông lão trầm giọng nói rằng.

"Ít nói nhảm, cái rương lưu lại, sau đó các ngươi có thể lăn." Một người trong đó nam tử mặc áo đen lạnh lùng nói rằng, "Nếu không thì, liền mạng của các ngươi cũng đồng thời lưu lại."

"Hừ, đã như vậy, vậy thì từng làm một hồi. Ta Long Uy Tiêu Cục, không phải là bùn nắm." Ông lão lạnh rên một tiếng.

Lần này phiêu, áp giải nhưng là nắm giữ ba trăm hàng năm phân Linh Chi, giá trị mấy vạn hai, há có thể dễ dàng ném phiêu?

Bằng không, Long Uy Tiêu Cục danh dự, tất nhiên sẽ phải chịu đả kích nghiêm trọng.

"Mọi người cùng nhau tiến lên, đem cái rương đoạt lại." Nam tử mặc áo đen lạnh giọng ra lệnh.

Nhất thời, ba mươi mấy người mặc áo đen, cầm binh khí, từng bước một hướng về Long Uy Tiêu Cục các tiêu sư xông tới.

"Hừ, muốn chết!" Ông lão ánh mắt lấp lẹm, trực tiếp rút ra một cái lợi kiếm, sau đó toàn bộ thân thể "Bá ~" từ trên lưng ngựa bay lên trời, hóa thành một đạo mũi tên nhọn, hướng về trước cái kia nói chuyện nam tử mặc áo đen công quá khứ.

Ông lão dự định, tự nhiên là bắt giặc phải bắt vua trước.

Nếu không ngay lập tức hạn chế đối phương thủ lĩnh, bằng đối phương ba mươi mấy người nhân số, phía bên mình e sợ bị nhiều thiệt thòi.

Vì giảm thiểu phía bên mình thương vong, ông lão dự định dựa vào chính mình Thông Mạch cảnh sơ kỳ thực lực, trước tiên bắt đối phương thủ lĩnh.

Thấy ông lão hướng chính mình kéo tới, nam tử mặc áo đen lạnh rên một tiếng: "Muốn bắt ta sao? Chỉ sợ ngươi không bản lĩnh này."

Nói, nam tử mặc áo đen nắm đao trong tay, thân thể nhảy một cái, lúc này bay người lên, hướng về ông lão tiến lên nghênh tiếp.

"Đang đang ~"

Đao kiếm tấn công, phát sinh tiếng sắt thép va chạm.

Đốm lửa tung toé, Khí Kinh hơn người.

Ông lão sắc mặt không khỏi biến đổi, không nhịn được lên tiếng nói: "Thông Mạch cảnh cao thủ!"

Một đòn đao kiếm va chạm sau, hai người tách ra, rơi xuống đất.

"Các hạ đến cùng là ai? Vì sao phải cùng ta Long Uy Tiêu Cục là địch?"

Sau khi giao thủ, ông lão kinh ngạc phát hiện, UU đọc sách www.uukanshu.net đối phương dĩ nhiên cũng là một vị Thông Mạch cảnh võ công cao thủ.

Điều này làm cho trước hần quyết định bắt giặc phải bắt vua trước sách lược, triệt để thất bại.

"Ta là ai ngươi không cần biết, ta khuyên ngươi vẫn là bé ngoan giao ra cái rương." Nam tử mặc áo đen lãnh đạm nói.

Ông lão sắc mặt tái xanh, nói rằng: "Mọi người kết Viên Trận, thu nhỏ lại vòng phòng ngự."

Sau đó, hần lại nghiêng đầu đi đối với còn ngồi ở lưng ngựa tuần tú công tử nói rằng: "Tiểu thư, mau mau tiến vào vòng phòng ngự bên trong, tuyệt đối đừng đi ra."

Thấy Long Uy Tiêu Cục mọi người vòng phòng ngự không ngừng thu nhỏ lại, nam tử mặc áo đen lạnh rên một tiếng, nói: "Lão Hần, cùng ta đồng thời bắt lão này. Những người khác, vội vàng đem cái rương đoạt lại. Như có người ngăn cản, giết chết không cần luận tội!"

"Giết!"

Nhất thời, một nhóm lớn người mặc áo đen cầm đao kiếm, giống như là thủy triều, mênh mông cuộn cuộn hướng về Long Uy Tiêu Cục mọi người giết đi.

Mà nam tử mặc áo đen cùng một cái khác Hần tính người mặc áo đen, thì lại cộng đồng ra tay tấn công về phía ông lão.

"Đang đang ~"

"Leng keng ~"

Ánh đao bóng kiếm, đan dệt tương triền.

Trong thời gian ngắn, ông lão liền cùng đối phương hai người, quá mười mấy chiêu.

Này giao thủ một cái, ông lão là càng đánh càng hoảng sợ, bởi vì hần ngờ ngạc phát hiện, đối phương hai người, đều đang là Thông Mạch cảnh cao thủ.

Đánh tới cuối cùng, ông lão đã là đỡ trái hở phải, dần dần rơi vào hạ phong.

Mà hần trong lúc lơ đãng liếc nhìn mắt phía sau, nhất thời kinh hãi đến biến sắc.

Bởi vì những người mặc áo đen kia bởi nhân số quá nhiều, gần như sắp công phá Long Uy Tiêu Cục mọi người vòng phòng ngự. Không ít người trên người từ lâu là vết thương đầy rẫy, tuần tú công tử càng là đầy mặt sợ hãi, đứng vòng phòng ngự bên trong không biết làm sao.

Sau một khắc, một người áo đen bỗng nhiên phá tan vòng phòng ngự, cầm trường kiếm đâm hướng về phía tuần tú công tử.

Ông lão vừa vận mắt thấy tình cảnh này, lúc này sợ đến hồn bay lên trời, sợ vỡ mật nứt.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Trốn

"Dừng tay!"

Ông lão lợi kiếm trong tay Khí Kinh đột nhiên dâng lên, vội vàng bức lui trước người hai vị người mặc áo đen.

Sau đó, dưới chân hắn nhảy một cái, thân thể bay lên trời, lúc này hướng về Long Uy Tiêu Cục mọi người vòng phòng ngự bắn nhanh mà đi.

Mất thấy người mặc áo đen kia trường kiếm liền muốn đâm tới tuần tú công tử, ông lão lòng như lửa đốt.

Bỗng nhiên, hắn mãnh hít một hơi, bên trong đan điền lực đột nhiên nhấc lên, toàn bộ tụ tập đến trên tay phải, sau đó hết tay rót vào đến thân kiếm ở trong.

Khẩn đón lấy, ông lão lợi kiếm trong tay, quay về vị kia trùng phá phòng ngự quyền người mặc áo đen, dùng sức ném đi.

"Xèo ~ ~ "

Lợi kiếm liền phảng phát một cái mũi tên rời cung, mang theo không gì sánh kịp khủng bố Khí Kinh, phát sinh chói tai tiếng rít, hướng về người mặc áo đen kia vọt tới.

"Bá ~ ~ "

Chớp mắt, người mặc áo đen xông về phía trước thân thể bị mạnh mẽ ngừng lại. Mà lúc này trường kiếm trong tay của hắn, cách tuần tú công tử có điều một tay cự ly.

Người mặc áo đen cảm nhận được một luồng nguy hiểm khí tức, ở hắn ngừng lại đi tới thân thể sau, tiếp theo lại đột nhiên lui về sau một bước.

Trong phút chốc, như dao sắc bén ác liệt Khí Kinh, từ phía sau truyền tới.

Một thanh Vô Kiềm Bất Tội lợi kiếm, dọc theo khuôn mặt của hắn, trong nháy mắt bắn vào phía trước mặt đất. Toàn bộ thân kiếm đều chui vào lòng đất, chỉ lộ ra một đoạn ngắn ngắn chuỗi kiếm ở bên ngoài đầu.

Nhìn thấy tình cảnh này, người mặc áo đen toàn bộ phía sau lưng đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Nếu là lại chậm nửa bước, đầu của hắn, chỉ sợ cũng muốn triệt để dọn nhà.

Lúc này, trong rừng một cơn gió thổi qua.

Người mặc áo đen mang lên mặt trảo, bỗng nhiên rút xuống, lộ ra hắn nguyên bản khuôn mặt.

"Gay go!" Người mặc áo đen nói thảm một tiếng không tốt.

Hắn không nghĩ tới trước kiếm kia trên ác liệt Khí Kinh, dĩ nhiên trong lúc vô tình cắt hồng rồi mặt nạ của chính mình.

Lúc này bị gió vừa thổi, mặt nạ lập tức rút xuống.

"Àm ~ ~ " ông lão thân hình, phảng phát một viên nhanh bắn tới thiên thạch, rơi âm âm Long Uy Tiêu Cục mọi người vòng phòng ngự bên trong, đứng ở tuần tú công tử bên cạnh.

Sau đó, ông lão nhìn thấy người mặc áo đen kia khuôn mặt, giật nảy cả mình.

"Là ngươi!"

Trong giây lát này, ông lão tựa hồ rõ ràng cái gì.

Hắn đột nhiên nhìn về phía một bên khác truy chạy tới hai vị kia người mặc áo đen cao thủ, giận không nhịn nổi địa nói rằng: "Mẹ kiếp, nguyên lai các ngươi là Trần Viễn Tiêu Cục!"

"Lúc nào, Trần Viễn Tiêu Cục con chó con, cũng bắt đầu làm lên thổ phỉ cường đạo hoạt động?"

Hai vị kia người mặc áo đen cao thủ, đều dừng bước, đứng chứng Tiêu Sư vòng phòng ngự ở ngoài, xa xa nhìn bị vây quanh Long Uy Tiêu Cục mọi người.

"Làm sao bây giờ, tựa hồ bị nhìn thấu thân phận?" Ngoài vòng tròn Hàn tính người mặc áo đen hỏi

"Còn có thể làm sao, đã như vậy, vậy thì giết cái không còn một mống, không còn ngọn cỏ!" Một cái khác nam tử mặc áo đen lạnh lùng trả lời, "Nếu không thì, hồng rồi công tử đại kê, chúng ta cũng không đảm đương nổi."

"Chỉ có thể như thế làm." Hàn tính người mặc áo đen gật gù, sau đó hướng về tất cả những người khác ra lệnh, "Giết, không giữ lại ai!"

Sau một khắc, hai vị này người mặc áo đen cao thủ, bỗng nhiên ra tay.

Nếu quyết định không nể mặt mũi, tự nhiên là không chết không thôi.

"Bá ~~~" "Loạch xoạch ~~~"

Hai đạo ánh đao đột nhiên sáng lên, Long Uy Tiêu Cục hai vị Tiêu Sư, trên cổ trong nháy mắt xuất hiện hai cái vết máu thật sâu. Sau đó, cả người, lập tức xụi lơ xuống, triệt để mất đi sinh lợi.

"Ngươi dám!" Ông lão nhất thời giận tím mặt, muốn rách cả mí mắt.

"Giết, không thể để lại người sống!"

Người mặc áo đen ra tay lập tức trở nên tàn nhẫn lên, đao đao trí mạng.

Mà Long Uy Tiêu Cục chúng các tiêu sư, cũng là lấy cái chết liều mạng, giết đến Hung Tính quá độ.

Song phương không ngừng có người ngã xuống đất không nổi, máu tươi tung toé, ánh đao bóng kiếm.

Cây rừng, viết một bức huyết cùng thiết họa quyền.

Ông lão tiếp ngay cả ra tay, kết quả ba cái người mặc áo đen tính mạng.

Nhưng người mặc áo đen nhân số vốn là chiếm thượng phong,

Hơn nữa đối với mới còn có hai vị Thông Mạch cảnh cao thủ, Long Uy Tiêu Cục bên này, tình thế tràn ngập nguy cơ, hầu như đến tan vỡ biên giới.

Mất thấy phe mình nhân số càng ngày càng ít, mấy người tiêu sư không nhịn được hô: "Ngô lão, mau mau mang theo tiểu thư rời đi. Không đi nữa, không kịp a!"

"Ngô lão, các ngươi nhất định phải sống sót đi ra ngoài báo tin, không phải vậy các anh em đều chết vô ích a!"

"Ngô lão, chúng ta đoạn hậu, các ngươi đi mau!"

Ông lão hai mắt đỏ chót, nghiêng răng nghiêng lợi, do dự một lát sau, chung quy là bất đắc dĩ gật gù đầu.

Trong lòng hắn rõ ràng, lúc này nếu là không đi nữa, một khi còn lại Long Uy Tiêu Cục các tiêu sư bị tàn sát sạch sẽ, cái kia chờ một lúc chỉ sợ cũng thật sự đi không được.

Nếu như chỉ có chính mình một người, hắn tuyệt đối sẽ không lâm trận chạy trốn. Coi như là liều mạng một lần, cũng phải nhiều kéo mấy cái chịu tội thay.

Nhưng mà bây giờ có tiểu thư nhà mình theo bên người, hắn chỉ có thể lựa chọn đi. Chính mình chết rồi không quan trọng lắm, nhưng tiểu thư nhà mình, tuyệt đối không thể chết được ở đây.

Ông lão một cái kéo qua từ lâu kinh hoàng thất sắc tuần tú công tử, nói rằng: "Tiểu thư, chúng ta đi nhanh lên!"

Nói, ông lão mở một đường máu, đem tuần tú công tử đẩy lên trong đó một con ngựa trên lưng, sau đó ở thân ngựa trên dùng sức vỗ một cái.

"Luật ~~~"

Ngựa bị đau, lúc này chạy vội lên.

Cùng lúc đó, ông lão nhặt lên hai thanh kiếm, dùng sức ném mặt khác hai con mã.

"Thờ phì phò ~ "

Khí Kinh mang theo thân kiếm, so với mũi tên còn muốn sắc bén, Vô Kiên Bất Tội.

Thoáng qua, hai thanh kiếm một hồi đi vào ngựa thân thể ở trong.

"Luật lý lý ~ "

Ngựa trúng rồi lợi kiếm, nhất thời kêu thảm thiết không ngớt, tiếp theo một trước một sau, tầng tầng ngã trên mặt đất.

Ông lão chính mình thì lại không chút do dự, vọt lên Kinh Công, bay người lên, hướng về từ lâu chạy đi ngựa đuổi theo.

"Không được, Lão Hàn, đồng thời truy, tuyệt đối đừng để hấn chạy!"

Võ công cao nhất hai vị người mặc áo đen, bóng người lúc này hóa thành hai cái bóng đen, phảng phất như quỷ mị đi theo.

Đuổi chốc lát, ông lão rút cục truy lên ngựa thót, thân thể tăng tốc độ, phi thân ngồi vào trên lưng ngựa.

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia hai cái người mặc áo đen nhất thời cuống lên.

Một lập tức đem trường kiếm trong tay ném ra ngoài, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) một cái khác từ trong lòng lấy ra một cái Phi Tiêu, dùng sức tát hướng về ông lão.

"Xèo ~ " "Xèo xèo xèo ~ ~ ~ "

"Ngô bá, người đến rồi." Thấy ông lão chạy tới, tuần tú công tử sắc mặt vui vẻ.

Ông lão mới vừa cần hồi đáp, nhưng thấy phía sau động tĩnh, đột nhiên biến sắc mặt.

Bằng ông lão võ công, chỉ cần bay người lên, tự nhiên có thể tránh thoát hết thảy tập kích.

Nhưng hấn trước người còn ngồi tiểu thư nhà mình, như chính mình một khi tránh né, cái kia tiểu thư nhà mình liền phải tao ương.

Liền, ông lão không thể làm gì khác hơn là đột nhiên vừa đề khí, một luồng dăng trào nội lực, trong nháy mắt rút vào đến song chưởng trên.

Sau đó, hấn xoay người, song chưởng quay về mặt sau dùng sức đẩy một cái.

"Oanh ~ "

Dường như một tiếng sét, đột nhiên vang lên.

Ông lão phía sau, phảng phất quát nổi lên một trận mưa dông gió giật. Một thanh hăng hái phóng tới kiếm, nhất thời bị đánh vạt ra phương hướng. Mà mấy chục chi Phi Tiêu, càng là đại thể bị đánh rơi ở địa.

Thế nhưng, ông lão vội vàng phát lực, bách mật mà một sơ, Khí Kinh chi tường cũng không nghiêm mật, chung quy vẫn để cho hai thanh Phi Tiêu xuyên thấu mà qua, bắn tới ông lão trước mặt.

Sau đó, hai chi Phi Tiêu tầng tầng bắn vào ông lão trong thân thể.

Một nhánh bắn ở ông lão trên cánh tay, một nhánh bắn ở phía sau lưng.

Đòi mạng chính là, này Phi Tiêu chính là một vị Thông Mạch cảnh cao thủ phát ra, mang theo cường hấn Khí Kinh.

Ông lão bên trong phiêu sau, Khí Kinh lúc này ở trong cơ thể hấn khuếch tán ra đến, hấn toàn bộ thân thể, chấn động mạnh một cái.

"Phốc ~ "

Ông lão không nhìn được phun ra một ngụm máu lớn, liền tuần tú công tử quần áo, đều bị nhuộm đỏ một mảnh.

"Ngô bá!"

"Tiểu thư, đừng hoảng hốt, chúng ta đi nhanh lên, về buổi trưa cái kia trấn nhỏ!"

Ngựa lao nhanh, hăng hái mà chạy.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Cầu viện

Nhìn ngựa cang chạy càng xa, hai vị người mặc áo đen cao thủ tức giận không ngớt.

"Làm sao bây giờ? Người đã chạy xa."

"Chúng ta thất trách, trước tiên hướng về công tử bẩm báo đi."

"Chỉ có thể như vậy."

Cách cánh rừng cây này nửa dặm ở ngoài nơi nào đó cao điểm trên, kiến một toà bốn góc chòi nghỉ mát.

Trong lương đình, một khoảng ba mươi tuổi chàng thanh niên, chấp hai tay sau lưng lẳng lặng đứng thẳng, một mặt lạnh lùng nhìn phương xa.

Bỗng nhiên, một đám quần áo đen che mặt người mặc áo đen, từ đằng xa nhanh chóng hướng bên này tới rồi.

Chờ này quần người mặc áo đen đi mau đến chòi nghỉ mát thì, trong đám người đi ra hai cái người mặc áo đen, đi tới chàng thanh niên trước mặt, hơi khom người thì lễ nói: "Ra mắt công tử."

Chàng thanh niên nhàn nhạt quét mắt hai người, nói: "Cái rương đoạt lại?"

"Cái rương đoạt lại. Có điều công tử, sự tình phát sinh một chút bất ngờ."

"Làm sao liền chút chuyện nhỏ này đều làm không xong?" Chàng thanh niên hơi nhíu nhíu mày, "Nói đi, đến cùng phát sinh cái gì bất ngờ?"

"Sự tình là như vậy." Trong đó một người áo đen mau mau giải thích, "Vừa mới bắt đầu, đều theo chiếu nguyên kế hoạch tiến hành, chúng ta trốn ở mảnh này trong rừng cây, sau đó ra tay chặn lại..."

Nghe người mặc áo đen êm tai nói, chàng thanh niên lông mày càng trứ càng chặt, nói rằng: "Chiếu nói như vậy, thân phận của các người, đã bị Ngô Vệ Trung lão nhân kia nhìn thấu? Sau khi, các người còn để Ngô Vệ Trung chạy?"

"Công tử, đều trách chúng ta khinh địch, chúng ta thực sự không đuổi kịp con ngựa kia." Trong đó một người áo đen bất đắc dĩ nói rằng.

Chàng thanh niên trầm mặc không nói, quá một hồi lâu, hần mới mở miệng nói rằng: "Lão Dương, Lão Hàn, các người nói đến, cũng coi như là ta Trần Viễn Tiêu Cục lão nhân, làm sao còn phạm thấp như vậy cấp sai lầm!"

"Công tử, xin lỗi, chúng ta hổng rồi ngài đại kế." Dương tính người mặc áo đen mau nhận sai nói.

Chàng thanh niên hít sâu một cái, ra lệnh: "Truyền lệnh xuống, tiếp tục lần theo, cần phải chém tận giết tuyệt, tuyệt không có thể lưu hậu hoạn."

"Theo : đề các người lời giải thích, Ngô Vệ Trung lão nhân kia, thời khắc sống còn, trúng rồi Lão Dương Phi Tiêu. Đã như thế, trên đường chắc chắn lưu lại vết máu. Chỉ cần chiếu vết máu, một đường tìm kiếm, nhất định có thể tìm tới bóng dáng của bọn họ."

"Vâng, công tử."

"Chờ đã, ta vẫn là cùng các người cùng đi. Vừa vặn ven đường có năm con mã, ta, Lão Dương, Lão Hàn, mặt khác lại kêu lên hai cái huynh đệ, chúng ta cưỡi ngựa đi đầu một bước. Những người khác, liền tận lực ở phía sau theo chúng ta."

"Tuân mệnh, công tử."

"Chúng ta đi! Ta liền không tin, một bị thương người, còn có thể chạy được bao xa." Chàng thanh niên trầm giọng nói rằng.

Một bên khác, ông lão cùng tuần tú công tử cưỡi ngựa, hướng về Kính Hồ trấn phương hướng, một đường chạy vội.

Nhưng bởi hai người cộng kỵ một con ngựa, tốc độ rất nhanh sẽ chậm lại.

Hơn nữa ông lão trúng rồi Phi Tiêu, bị thương không nhẹ, tuần tú công tử có ý định trì hoãn tốc độ.

Chờ hai người chạy tới Kính Hồ trần thì, sắc trời đã triệt để tối lại.

Tuần tú công tử quay đầu lại ngắm nhìn ông lão sắc mặt tái nhợt, tâm lý là vừa vội lại lo lắng.

"Ngô bá, người kiên trì một chút nữa, chúng ta đã trở lại buổi trưa cái kia trần nhỏ, ta lập tức vì người tìm đại phu."

Ông lão cố hết sức mở hai mắt ra, suy yếu nói rằng: "Tiểu thư, trước tiên không vội tìm đại phu. Trần Viễn Tiêu Cục những kia con chó con, chỉ muốn thoát khỏi bọn họ không dễ như vậy, phỏng chừng chẳng mấy chốc sẽ đuổi theo."

"Bọn họ có hai cái Thông Mạch cảnh cao thủ, chúng ta như muốn mạng sống, e sợ chỉ có cầu viện cái kia gia khách sạn ông chủ. Vì lẽ đó tiểu thư, chúng ta trước tiên đi chỗ đó gia khách sạn."

"Được rồi, Ngô bá, người kiên trì một chút nữa, chúng ta sắp tới cái kia gia khách sạn."

Mà vào giờ phút này, theo màn đêm buông xuống, Tứ Hải Khách Sạn bên trong, ngoại trừ Hứa chương quỹ rất ít mấy người, cũng không có cái gì những khách nhân khác.

Cái này cũng là Tứ Hải Khách Sạn một đặc điểm, ở buổi trưa, thường thường tân khách cả sảnh đường, không còn chỗ ngồi. Nhưng đến buổi tối, đều là vắng ngắt.

Bởi vì vắng lại tân khách,

Tiến vào khách sạn, đại thể lấy ăn cơm làm chủ. Như muốn dùng chân, bình thường đều sẽ chọn đi mời dạm ở ngoài Sơn Âm thị trấn.

"Tiểu Mạnh a, gần đủ rồi, người có thể về nhà trước." Nhìn sắc trời càng ngày càng mờ, Hứa chương quỹ đối với còn đang giúp đỡ Mạnh Hạo Vân nói rằng.

"Được rồi, Hứa chương quỹ, vậy ta đi về trước, ngày mai trở lại." Mạnh Hạo Vân gật gật đầu nói, "A Đại, A Nhị, vậy ta đi trước, ngày mai gặp."

"Được rồi, Hạo Vân ca, ngày mai gặp." A Đại, A Nhị hai người trăm miệng một lời nói rằng.

Làm Mạnh Hạo Vân đi ra khách sạn cửa lớn, xa xa liền nhìn thấy một con ngựa, thò hai người, hướng về phía bên mình nhanh chóng phi chạy tới.

Rất nhanh, ngựa đi tới trước mặt.

Lưng ngựa tuần tú công tử nhìn thấy Mạnh Hạo Vân, nhất thời ánh mắt sáng lên.

Tuần tú công tử vội vã tung người xuống ngựa, một mặt lo lắng nói: "Người có thể giúp một chút ta sao? Ngô bá hấn bị thương."

Mạnh Hạo Vân hơi ngần người, lập tức hấn con người ngưng lại, nhìn thấy trên người lão già Phi Tiêu, cùng với lượng lớn vết máu.

Lúc này, ông lão hai con mắt chăm chú nhắm, hơi yếu ớt quá, thân thể lão đà lão đảo, sắc mặt càng là trắng xám đến đáng sợ.

Mạnh Hạo Vân làm người từ trước đến giờ nhiệt tình vì lợi ích chung, thích làm vui người khác.

Nhìn thấy tình cảnh này, hấn không chút do dự đi lên trước, đỡ lấy ông lão, sau đó cùng tuần tú công tử đồng thời đem ông lão từ trên lưng ngựa làm đi.

"Các người gặp phải chuyện gì? Làm sao sẽ bị thương?" Mạnh Hạo Vân không nhịn được hỏi.

Ông lão hơi mở mắt ra, tựa hồ tỉnh táo chút, thấy là Mạnh Hạo Vân sau, mở miệng nói rằng: "Tiểu huynh đệ, chúng ta là Long Uy Tiêu Cục, ở nửa đường trên, chúng ta gặp phải giặc cướp, hàng hóa bị cướp, chúng các tiêu sư hầu như đều chết hết."

"Chúng ta tuy rằng trốn thoát, nhưng do cho chúng ta nhìn thấu thân phận đối phương, nghĩ đến bọn họ sẽ không bỏ qua cho chúng ta, khẳng định còn có thể truy giết tới."

"Khốn nạn, giết người cướp vật, còn muốn đuổi tận giết tuyệt, chuyện này quả thật vô pháp vô thiên!" Mạnh Hạo Vân nghe xong sự tình ngọn nguồn sau, nhất thời giận không nhịn nổi, "Yên tâm, ta sẽ che chở các người."

"Tạ Tạ tiểu huynh đệ, có điều chỉ dựa vào người, là không ngăn được, bởi vì đối phương có hai cái Thông Mạch cảnh cao thủ." Ông lão giải thích.

"Cái gì, hai cái Thông Mạch cảnh cao thủ!" Mạnh Hạo Vân hơi kinh hãi, nhưng lập tức lại bình tĩnh lại, có sự phụ ở, mặc dù là hai cái Thông Mạch cảnh cao thủ, vậy lại như thế nào?

Ông lão nói tiếp: "Không đối gạt tiểu huynh đệ, buổi trưa chúng ta ở này dùng qua món ăn, từng trải qua tiểu huynh đệ thân thủ. UU đọc sách www.uukanshu.net sau đó lại biết được tiểu huynh đệ sự phụ chính là khách sạn ông chủ, nói vậy lệnh sư võ công chỉ ít là Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực."

Bởi vậy khi chúng ta bị đuổi giết, cùng đường mặt lộ dưới, chỉ có thể mặt dày để van cầu trợ lệnh sư."

Nói đến đây, ông lão cũng có chút thẹn thùng. Trước khách sạn gặp phải phiền phức, chính mình đó là mang theo nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện tâm thái. Không nghĩ tới hiện tại, trái lại muốn hướng về khách sạn cầu viện.

Mạnh Hạo Vân nói: "Các người yên tâm, chỉ cần sư phụ ra tay, các người nhất định sẽ không có chuyện gì."

"Đến, chúng ta tiến khách sạn."

Nói, Mạnh Hạo Vân cùng tuần tú công tử đồng thời nâng ông lão, đi vào khách sạn.

"Hứa chương quỹ, có người bị thương, lại đây giúp một chuyện." Mạnh Hạo Vân lớn tiếng nói, "A Nhị, người tới hỗ trợ nâng, ta đi tìm một hồi sư phụ."

"Được rồi, Hạo Vân ca."

Mạnh Hạo Vân để A Nhị nâng ông lão, chính hắn vội vã chạy lên thang lầu, vừa chạy một bên gọi: "Sư phụ, nhanh hạ xuống, có người bị thương. Còn có người truy giết bọn họ, người đến đi ra giúp giúp bọn họ."

Lúc này, Hứa chương quỹ cũng đi lên, nhìn ông lão đầy người vết máu, nói rằng: "Ta thiên, đều thương thành như vậy, A Đại, mau mau đi đánh bồn nước nóng đến."

Khách sạn lầu ba, nghe Mạnh Hạo Vân hô to gọi nhỏ, Ninh Tiểu Đường cũng đi ra, nói rằng: "Được rồi được rồi, đừng kêu, ta đến rồi."

Làm Mạnh Hạo Vân cùng Ninh Tiểu Đường đồng thời đi tới Đại Đường, Mạnh Hạo Vân đem Ninh Tiểu Đường giới thiệu cho ông lão cùng tuần tú công tử thì, ông lão đầy mặt kinh ngạc, lúc này sững sờ.

Hắn nhìn Ninh Tiểu Đường tuổi trẻ đến có chút quá đáng khuôn mặt, khó có thể tin hỏi: "Tiểu huynh đệ, đây thật sự là sư phụ người?"

"Đúng đấy, đây chính là sư phụ ta." Mạnh Hạo Vân khẳng định địa gật gật đầu nói.

Nghe được câu trả lời này, ông lão nhất thời một mặt khổ bức, ám đạo không tốt: Giời ạ, lần này xong!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Ra tay giúp đỡ (1)

Ông lão khóc không ra nước mắt, nguyên tưởng rằng có thể dạy dỗ xuất sắc như thế đồ đệ, sư phụ võ công khẳng định là cao cường cực kỳ. Nhưng không nghĩ tới, đối với Phương sư phụ dĩ nhiên trẻ tuổi như vậy, quả thực so với vị tiểu huynh đệ này còn trẻ hơn!

Giời ạ, đây rõ ràng chính là một vị thiếu niên rất.

Như vậy thiếu niên người, võ công sẽ rất lợi hại?

Đối với này, ông lão căn bản không ôm kỳ vọng.

Thấy lão già vẻ mặt, Mạnh Hạo Vân liền biết, đối phương khẳng định lại bị chính mình sư phụ bề ngoài cho lừa bịp.

Này cũng khó trách, dù là ai nhìn thấy trẻ tuổi như vậy thiếu niên, đều sẽ không đem cùng võ công cao thủ liên hệ tới.

Nhưng mà Mạnh Hạo Vân biết, trên thực tế chính mình sư phụ số tuổi thật sự, căn bản không phải bên ngoài biểu hiện như vậy. Chính mình sư phụ bởi phận lớn đến mức đáng sợ, chính là liên Ma Giáo thế hệ trước nhân vật Quỷ Diện bà bà, cũng phải gọi chính mình sư phụ một tiếng tiền bối.

Mạnh Hạo Vân vừa mới chuẩn bị đối với ông lão giải thích, bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng: "Có người đến rồi."

Vừa dứt lời, liền nghe đến khách sạn xa xa trên đường phố, vang lên ngựa chạy vội "Cộc cộc" thanh.

Khẩn đón lấy, có người lớn tiếng tiếng nói truyền đến.

"Công tử, từ vết máu trên mặt đất đến xem, người thì ở phía trước."

"Xem, vậy có con ngựa, sẽ ở đó gia khách sạn."

"Đều chuẩn bị sẵn sàng, lúc này cần phải nhỏ cỏ tận gốc, tuyệt không có thể lại làm cho đối phương chạy."

"Vâng, công tử."

Đối phương làm đến rất nhanh, cưỡi ngựa, khí thế hùng hổ địa đứng ở khách sạn trước đại môn.

"Ngô Vệ Trung, ta biết ngươi ở bên trong, đi ra đi, ngươi không trốn được."

Nghe nói như thế, ông lão sắc mặt không khỏi biến đổi, hần không nghĩ tới đối phương đến nhanh như vậy. Chính mình chân trước vừa tới, đối phương chân sau liền đuổi lại đây.

"Đi thôi, mọi người cùng nhau ra ngoài xem xem." Ninh Tiểu Đường một mặt hồ hững nói rằng.

Nói, Ninh Tiểu Đường cũng không để ý mọi người chần chờ, chính mình trước tiên đi ra khách sạn cửa lớn.

Ánh vào hần mi mắt, là năm con cao đầu đại mã. Cầm đầu là một vị khoảng ba mươi tuổi chàng thanh niên, còn lại bốn người, toàn thân áo đen, che mặt không, chỉ lộ ra một đôi mắt lạnh lẽo.

Thấy Ninh Tiểu Đường đi ra ngoài, Mạnh Hạo Vân chờ người lúc này đi theo.

Ông lão tâm lý ai thán một tiếng, bị người chặn ở cửa lớn, hiện đang muốn chạy dĩ nhiên không kịp, cũng chỉ có thể bắt đắc đi đi theo.

Chờ hần đi tới cửa lớn, nhìn thấy trên lưng ngựa cái kia chàng thanh niên đáng dấp, tâm lý lửa giận cũng không nhịn được nữa, giận tím mặt nói: "Vương Thế Hàn, không nghĩ tới liền ngươi cũng tới! Các ngươi Trần Viễn Tiêu Cục, dĩ nhiên sa đoạ đến cường đạo thổ phi mức độ, chặn đường cướp hàng không nói, chẳng lẽ còn muốn mau mau giết tuyệt hay sao?"

"Ngô Vệ Trung, có thể nhìn thấy ngươi phát hỏa đáng vẻ, không dễ dàng a. Ngươi nói không sai, ta lại đây, chính là có ý đến đưa ngươi đi gặp Diêm Vương." Trên lưng ngựa thanh niên lạnh lùng nói rằng.

Người này, chính là Trần Viễn Tiêu Cục Tổng Tiêu Đầu vương nhạc hai công tử, Vương Thế Hàn.

"Ồ." Vương Thế Hàn liếc nhìn mắt ông lão bên cạnh tuần tú công tử, khẽ ồ lên một tiếng, sau đó nở nụ cười, tựa hồ nhận ra tuần tú công tử thân phận, nói rằng: "Này không phải Lý Đại Bưu ngoan tôn nữ sao? Ha ha, không nghĩ tới còn có một con cá lớn."

Mạnh Hạo Vân, A Đại A Nhị mấy người đều kinh ngạc nhìn về phía tuần tú công tử, không nghĩ tới vị công tử này dĩ nhiên là nữ giả nam trang.

Tuần tú công tử bị người như thế nhìn chăm chăm, khuôn mặt không khỏi hơi đỏ lên.

Ninh Tiểu Đường nhìn mấy người đầy mặt kinh ngạc, bĩu môi, tâm lý âm thầm lắc đầu: Mấy người bọn họ vẫn là kinh nghiệm giang hồ không đủ a, hiện tại chờ người khác nói ra đến, mới phát hiện vị cô nương này là nữ giả nam trang, này đều ánh mắt gì.

Vương Thế Hàn tiếp tục nói: "Ngô Vệ Trung, ngươi yên tâm, ngươi trên đường sẽ không cô đơn. Chờ một lúc ta để Lý Đại Bưu tôn nữ, đồng thời xuống cùng ngươi, đạt đến một trình độ nào đó đi."

"Vương Thế Hàn, ngươi dám!" Ông lão thái độ hùng dữ, giận dữ nói: "Ngươi như dám làm tổn thương tiểu thư nửa cái tóc gáy, gia chủ một khi biết được, tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!"

"Ngô Vệ Trung, không cần ngươi bận tâm." Vương Thế Hàn cười lạnh một tiếng,

"Đem các ngươi người nơi này toàn bộ giết sạch, không giữ lại ai, Lý Đại Bưu lại làm sao mà biết là ta đã hạ thủ?"

"Này, ngươi đây cũng quá ác độc đi!" Nghe đối phương nói muốn đem phía bên mình tất cả mọi người đều diệt khẩu, Mạnh Hạo Vân không nhịn được nhú nhú mày nói rằng, "Hừ, có điều nếu muốn giết chúng ta, chỉ sợ ngươi không bản lĩnh này!"

"Chuyện cười, giết các ngươi những này giun dế, lại có gì khó?" Vương Thế Hàn khinh bỉ mà liếc nhìn Mạnh Hạo Vân, căn bản không để ở trong lòng.

"Ngươi..." Mạnh Hạo Vân tròn mắt nhìn, vừa muốn tiến lên động thủ, lại bị một cái tay gắt gao đặt tại tại chỗ.

Mạnh Hạo Vân quay đầu đi, thấy Ninh Tiểu Đường đối với hần lắc đầu một cái nói rằng: "Đừng đi tới, ngươi tạm thời còn không phải đối thủ của bọn họ."

"Bọn họ, đều giao cho ta đi."

Nói, Ninh Tiểu Đường tiến lên vài bước, đi tới phía trước nhất, chấp hai tay sau lưng, về mặt lạnh nhạt nhìn đối phương năm người.

Ông lão lẳng lẳng nhìn Ninh Tiểu Đường ngăn ở năm con mã trước mặt, trong đầu bỗng nhiên bốc lên một bộ ngựa đầu xe từ đến.

"Tiểu huynh đệ, ngươi không ngăn cản sư phụ ngươi sao?" Ông lão không nhịn được nói với Mạnh Hạo Vân, "Bọn họ nhưng là có hai cái Thông Mạch cảnh cao thủ a, hơn nữa này Vương Thế Hân, võ công cũng không yếu, rất khả năng cũng đạt đến Thông Mạch cảnh."

"Không cần lo lắng, sư phụ ta rất lợi hại, những người này, căn bản sẽ không là sư phụ ta đối thủ." Mạnh Hạo Vân đối với Ninh Tiểu Đường hoàn toàn tự tin.

Nghe được câu trả lời này, ông lão tâm lý một vạn con thảo ni mã chạy chồm mà qua.

Này này này, tiểu huynh đệ, võ công của ngươi là không sai, rất khả năng đã là Đường Khí Cảnh viên mãn, nhưng ngươi thật sự biết Thông Mạch cảnh thực lực sao? Đường Khí Cảnh cùng Thông Mạch cảnh, vốn là hai cái tầng thứ thực lực được rồi.

Mà sư phụ ngươi xem ra so với ngươi còn trẻ hơn, coi như hắn là mấy trăm năm không ra tuyệt thế Thiên Tài Vô Học, nhưng dù sao tuổi tác ở cái kia, võ công nhiều nhất cũng là so với ngươi lợi hại chút, chết no có điều Thông Mạch cảnh sợ kỳ.

Nhưng đối phương, đó là có hai vị Thông Mạch cảnh cao thủ a. Như hơn nữa Vương Thế Hân, rất có thể sẽ có ba vị Thông Mạch cảnh cao thủ.

Ba đối với một, căn bản không thể thủ thắng. Mặc dù là hai đối với một, phần thắng cũng là nhỏ bé không đáng kể.

Nghĩ tới đây, ông lão tâm lý không khỏi thảm thán: Là chính mình thất sách, nguyên tưởng rằng vị tiểu huynh đệ này sư phụ, sẽ là vị tiền bối cấp Vô Lâm Cao Thủ, lúc này mới tới rồi cầu viện. Bây giờ nhìn lại, trái lại là liên lụy bọn họ.

Hơi chán chờ một chút, ông lão đối với Mạnh Hạo Vân một mặt áy náy nói rằng: "Đều trách chúng ta, liên lụy các ngươi."

Mạnh Hạo Vân một mặt mộng bức, thầm nghĩ: Liên lụy chúng ta? Cái gì quý?

Đối diện, Vương Thế Hân thấy Ninh Tiểu Đường vị này có điều mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) dám ngăn ở nhóm người mình trước mặt, không khỏi xì cười một tiếng, nói rằng: "Làm sao, ngươi muốn ngăn dưới chúng ta? Ha ha, nguyên lai hiện thực ở trong, thật là có bộ ngựa đầu xe người a."

"Thực sự là không biết tự lượng sức mình, đã như vậy, trước hết bắt ngươi khai đao!" Nói xong lời cuối cùng, Vương Thế Hân sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Lão Dương, Lão Hân, vội vàng đem này chương mắt tiểu tử diệt trừ."

"Vâng, công tử."

Đối với Vương Thế Hân trào phúng, Ninh Tiểu Đường ngoảnh mặt làm ngơ.

Hắn quay lưng Mạnh Hạo Vân chờ người, nhân nhạ mở miệng nói rằng: "Hạo Vân, ngươi gần nhất vẫn dừng lại với 72 Thức tiêu dao kiếm pháp bên trong thứ hai mươi một thức, không cách nào tinh tiến một bước. Xem trọng, phía dưới ta liền từ thức thứ hai mươi hai bắt đầu triển thi, có thể hay không lĩnh ngộ trong đó ảo nghĩa, xem chính ngươi ngộ tính."

Đối diện, dương tính cùng Hàn tính người mặc áo đen, được chính mình công tử mệnh lệnh sau, lúc này từ trên lưng ngựa phi thân mà xuống, phảng phất giữa bầu trời Ưng Thử, bay thẳng đến tự mình con mồi nhào tới.

Ninh Tiểu Đường cũng không thèm nhìn tới hướng chính mình mãnh nhào tới người mặc áo đen, hắn một bước bước ra, phảng phất thuận di giống như vậy, trong nháy mắt lướt qua hai vị này người mặc áo đen.

Sau một khắc, bóng người của hắn lóe lên, xuất hiện ở còn cười ở trên lưng ngựa một cái nào đó người mặc áo đen bên cạnh.

Người mặc áo đen kia ngơ ngác mà nhìn bỗng nhiên đi tới trước mắt mình Ninh Tiểu Đường, kinh ngạc không ngớt.

Lập tức, hắn liền nghe được Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Mượn ngươi kiếm dùng một lát."

Đối phương vừa dứt lời, hắn khiếp sợ phát hiện, trên tay mình kiếm không gặp.

Hắn kiếm, dĩ nhiên xuất hiện ở người thiếu niên kia trong tay.

Ninh Tiểu Đường không để ý tới vị này người mặc áo đen đầy mắt kính hãi.

"Hạo Vân, xem trọng, thức thứ hai mươi hai."

Ninh Tiểu Đường xoay người, cầm kiếm, một bước bước ra.

Nhất thời, một đạo óng ánh cực điểm ánh kiếm, đột nhiên sáng lên.

Chỉ để lại toàn trường yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ra tay giúp đỡ (2)

Ánh kiếm qua đi, hai vị kia từ trên lưng ngựa phi thân mà xuống người mặc áo đen, móng ở trên mặt miếng vải đen, bỗng nhiên bay là tả rớt xuống.

Nhìn đứng trước người mình xa một trượng Ninh Tiểu Đường, hai người đầy mắt kính hãi.

Trước, bọn họ chỉ cảm thấy Ninh Tiểu Đường bóng người, trong nháy mắt từ trước mắt biến mất rồi. Đón lấy, nghe tới Ninh Tiểu Đường mở miệng tiếng nói, bọn họ mới biết Ninh Tiểu Đường dĩ nhiên xuất hiện ở phía sau mình.

Sau đó, còn không đợi chính mình phản ứng lại, một đạo óng ánh ánh kiếm liền từ phía sau đột nhiên sáng lên.

Trong phút chốc, hai người cảm thấy toàn thân tóc gáy dựng thẳng, một luồng trước nay chưa từng có cảm giác nguy hiểm từ đáy lòng bay lên.

Vốn tưởng rằng, chính mình liền muốn chết rồi. Nhưng mà đợi được ánh kiếm tiêu tan sau, nhưng phát hiện mình lại vẫn hoàn hảo không chút tổn hại đứng tại chỗ.

Thế nhưng lập tức, bọn họ liền hoảng sợ phát hiện, chính mình móng ở trên mặt miếng vải đen, đã bị kiếm khí xoắn đến nát tan.

Mà này, mới để bọn họ đánh trong đáy lòng hoảng sợ.

Sử dụng kiếm khí đem móng ở trên mặt chính mình miếng vải đen triệt để cán nát, nhưng không thương chính mình mảy may, trong đó bất bí trình độ, chân khí không chế thủ đoạn, quả thực đến không thể tưởng tượng nổi mức độ!

Này võ công, lại có thể đạt đến cảnh giới như vậy!

Nếu không là tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin tưởng, trên đời còn có kinh khủng như vậy võ công.

Càng để cho hai người cảm thấy khó mà tin nổi chính là, nắm giữ như vậy võ công, không phải cái gì tóc bạc thương nhan lão tiền bối, mà là một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu niên!

Trời ạ, coi như là từ trong bụng mẹ bắt đầu luyện võ, tính toán đầu ra đây cũng có điều hai mươi năm. Như vậy thời gian ngắn ngủi bên trong, liền muốn đạt đến loại này võ công cảnh giới, sao có thể có chuyện đó?

Khách sạn bên này, ông lão cũng đầy mặt khiếp sợ nhìn Ninh Tiểu Đường, trước chiêu kiếm đó, quả thực là hấn đời này nhìn thấy quá lợi hại nhất kiếm pháp.

Trước Mạnh Hạo Vân đánh với Ôn thị huynh đệ thì, triển khai 72 Thức tiêu dao kiếm pháp, đã làm cho ông lão thần phục không ngớt.

Thế nhưng, bây giờ nhìn Ninh Tiểu Đường triển khai chiêu kiếm này sau, ông lão rốt cuộc biết, cái gì mới xem như là chân chính kinh tài tuyệt đỉnh kiếm pháp.

Tuy rằng đều là 72 Thức tiêu dao kiếm pháp, nhưng Ninh Tiểu Đường triển khai cùng Mạnh Hạo Vân triển khai, hai người dường như khác nhau một trời một vực, một ở thiên, một ở địa.

Không phải nói Mạnh Hạo Vân triển khai kiếm pháp không đủ đặc sắc, thực sự là Ninh Tiểu Đường cảnh giới võ học, đã đạt đến một mức độ khó tin.

Ông lão bên cạnh tuần tú công tử, lúc này cũng kinh ngạc không ngấm mồm vào được. Tuy rằng nàng đối với võ công cũng không tinh thông, nhưng nàng cũng có thể thấy, Ninh Tiểu Đường võ công, đã đạt đến không thể tưởng tượng nổi mức độ. Đặc biệt tốc độ của đối phương, quả thực giống như quỷ mị.

Mặc dù tuần tú công tử vẫn luôn rất sùng bái gia gia nàng Lý Đại Bru, nhưng thời khắc này, nàng không thừa nhận cũng không được, gia gia nàng võ công là không bằng Ninh Tiểu Đường.

Càng làm cho tuần tú công tử cảm thấy khó mà tin nổi chính là, Ninh Tiểu Đường nhìn qua, còn là một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu niên a.

Trời ạ, cõi đời này tại sao có thể có như vậy Thiên Tài Võ Học?

Bằng chừng ấy tuổi, võ công dĩ nhiên có thể đạt đến như vậy không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo Vân, A Đại chờ người, tuy rằng từ lâu từng trải qua Ninh Tiểu Đường võ công, nhưng lúc này lần thứ hai nhìn thấy Ninh Tiểu Đường ra tay, nội tâm lại một lần nữa bị rung động thật sâu.

Mạnh Hạo Vân một cách hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm Ninh Tiểu Đường nhất cử nhất động, không dám bỏ qua mảy may, dùng hết khả năng lĩnh ngộ Ninh Tiểu Đường chiêu kiếm đó kiếm pháp ảo diệu.

Đối diện, cười ở trên lưng ngựa Vương Thế Hân, tương tự đầy mặt kinh hãi.

Hắn không nghĩ tới, vị này tuổi trẻ thiếu niên, càng sẽ là một vị võ công cao thủ, hơn nữa võ công cao đến như vậy mức độ khó tin.

Thiệt thòi chính mình vừa còn cười nhạo đối phương, không nghĩ tới trong nháy mắt, thiếu niên này liền biểu hiện ra thực lực kinh khủng như thế, thực sự làm người ta kinh ngạc run rẩy.

Chỉ là đối phương còn trẻ như vậy, võ công làm sao sẽ cao như thế?

Wương Thế Hân không nghĩ ra, hắn không phải loại kia chưa từng va chạm xã hội tên thô lỗ.

Ngược lại, hắn cũng không ít vũ Lâm Tuấn Kiệt từng qua lại, bản thân hắn cũng là Dương Châu Thiết Kiếm Môn một vị trưởng lão đệ tử cuối cùng,

Từng trải qua rất rất nhiều Thiên Tài Võ Học, càng là nghe thấy quá những kia hàng đầu võ lâm Đại Phái bên trong, trăm năm hiếm có tuyệt thế võ học kỳ tài.

Thế nhưng, coi như là những kia trăm năm hiếm có khoáng thế kỳ tài, võ công cũng không có đạt đến như vậy không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Từ Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra tốc độ, kiếm pháp tinh diệu tuyệt luân, chân khí khổng lồ trình độ chờ khắp mọi mặt đến xem, đã vượt xa khỏi phổ thông Thông Mạch cảnh cao thủ trình độ.

Wương Thế Hân rất vững tin, Ninh Tiểu Đường võ công cảnh giới, chỉ ít đã đạt đến Thông Mạch cảnh trung kỳ. Hắn thậm chí suy đoán, đối phương rất có thể đã là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cảnh giới.

Đối với Thông Mạch cảnh hậu kỳ cái này suy đoán, Vương Thế Hân chính mình cũng sợ hết hồn.

Trẻ tuổi như vậy Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, sao có thể có chuyện đó?

Ninh Tiểu Đường biến số này, để Vương Thế Hân trong lúc nhất thời không biết xử lý như thế nào.

Nhưng mà, chưa kịp đến hắn nghĩ tới biện pháp giải quyết, Ninh Tiểu Đường lại mở miệng, nói rằng: "72 Thức tiêu dao kiếm pháp, thứ hai mươi ba thức."

Ninh Tiểu Đường bóng người lần thứ hai khởi động, kiếm trong tay, dường như một tia chớp, đột nhiên phát sinh một đạo chói ánh mắt mang.

Sau một khắc, hai vị kia người mặc áo đen, đêm đen hành y trong nháy mắt xuất hiện bảy, tám đạo vết nứt, lộ ra bên trong da thịt.

Lúc này, hai vị người mặc áo đen mới phản ứng được, vị thiếu niên kia lại ra tay rồi.

Hai người hoảng sợ liếc mắt nhìn nhau, phát hiện trên người đối phương ngoại trừ quần áo tổn hại ở ngoài, thân thể vẫn như cũ là lông tóc không tổn hại.

Hắn đang đùa bọn chúng ta?

Hai người không hèn mà cùng bốc lên ý nghĩ này.

Khán đón lấy, Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa lên tiếng nói: "Thứ thứ hai mươi bốn. UU đọc sách www.uukanshu.net "

Ánh kiếm bỗng nhiên sáng lên, mà người mặc áo đen y phục trên người, từ bảy, tám đạo vết nứt, đã biến thành hơn hai mươi đạo vết nứt.

Mà bọn họ bản thân thân thể, vẫn cứ là hoàn hảo không chút tổn hại.

Đối với này, hai vị người mặc áo đen không biết nên vui mừng hay nên khóc.

Đây rõ ràng là trêu chọc hầu tử mà, quá bất nạt người.

Vì lẽ đó, làm Ninh Tiểu Đường hô lên "Thứ hai mươi lăm thức" thì, hai người thân thể, không hèn mà cùng chuyển động.

Tuy rằng rõ ràng chính mình chắc chắn sẽ không là thiếu niên trước mắt người đối thủ, nhưng bọn họ không muốn ngây ngốc đứng tại chỗ, bị coi như hầu sai.

Hai người bản thân làm Thông Mạch cảnh sơ kỳ cao thủ, võ công cũng không kém.

Vì lẽ đó thân thể một khi động lên, tốc độ nhanh kinh người. Chỉ ít ở Mạnh Hạo Vân, A Đại, tuần tú công tử những nhân vật này trong mắt, chính là như vậy.

Chính là ông lão vị này đều là Thông Mạch cảnh cao thủ xem ra, hai vị kia người mặc áo đen tốc độ nhanh chóng, động tác chi thoăn thoắt, hầu như chọn không ra nửa điểm tật xấu đến, có thể nói là không chê vào đâu được.

Đáng tiếc, bọn họ gặp phải chính là Ninh Tiểu Đường.

Tuy rằng hai vị người mặc áo đen bóng người, dường như kéo mãi huyền mũi tên, trong phút chốc sau này cũng bắn ra ngoài. Nhưng Ninh Tiểu Đường tốc độ, hoàn toàn vượt qua bọn họ tưởng tượng.

Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, như ruồi bầu mật, như bóng với hình, bọn họ căn bản là không có cách bỏ qua Ninh Tiểu Đường bóng người.

Liền, sau một khắc, bọn họ y phục trên người, lập tức lại thêm ra mấy chục đạo vết nứt.

"Tê rồi ~ "

Khẩn đốn lấy, làm người trở mắt ngoác mồm một màn phát sinh.

Hay là bởi quần áo vết nứt thực sự quá hơn nhiều, hai vị người mặc áo đen y phục trên người, đột nhiên toàn bộ rớt xuống, lộ ra bên trong tron thân thể.

Nhìn qua, liền dường như bị lột sạch lông chim gà trống, trần trụi bày ra trong mắt của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ra tay giúp đỡ (3)

Làm hai cái người mặc áo đen lộ ra tron trên người, tất cả mọi người há hốc mồm.

Tuần tú công tử càng là ngượng ngùng nghiêng đầu sang chỗ khác, khuôn mặt hồng hồng.

Mà Mạnh Hạo Vân mấy người, cuối cùng cũng không nhịn được bật cười.

Cái kia hai cái người mặc áo đen một mặt lúng túng đứng tại chỗ, sau đó tức giận nhìn về phía Ninh Tiểu Đường, tâm lý thầm mắng không ngớt: Giời ạ, có người như thế chơi người sao, đây cũng quá nhục nhã người.

Ninh Tiểu Đường cũng hơi hơi thẹn thùng, vốn là chỉ là vì hướng về Mạnh Hạo Vân biểu diễn kiếm pháp, không nghĩ tới mặc dù chính mình áp chế công lực, nhưng thứ hai mươi lăm thức tiêu dao kiếm pháp vừa triển khai xong, đối phương y phục trên người, liền lại cũng không chịu nổi kiếm khí tàn phá, triệt để nát tan rớt xuống.

"Khắc khắc ~" Ninh Tiểu Đường ho khan vài tiếng, nói với Mạnh Hạo Vân: "Trước hết bốn thức này kiếm pháp đi, bốn thức này kiếm pháp ảo diệu, đủ người lĩnh ngộ một quãng thời gian."

"Vâng, sư phụ." Mạnh Hạo Vân gật gật đầu nói.

Trên lưng ngựa, Vương Thế Hân sắc mặt âm trầm nhanh chảy ra nước. Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra võ công, thực sự là quá mức lợi hại, để hắn kiêng dè không thôi, thậm chí còn sinh ra một chút sợ hãi.

Trước kia dự định giết người diệt khẩu kế hoạch, đợi đến lúc này, sớm đã trở thành một chuyện cười.

Vương Thế Hân hiện tại muốn cân nhắc, là chính mình nên làm gì thoát thân.

Nghĩ đến chốc lát, Vương Thế Hân nhắm mắt, đối với Ninh Tiểu Đường ôm quyền nói rằng: "Đã có các hạ đứng ra, vậy ta ngày hôm nay liền cho các dưới một bộ mặt, sẽ không lại tìm Ngộ Vệ Trung bọn họ phiền phức. Trước có bao nhiêu nợ phạm, xin hãy tha lỗi. Lão Dương, Lão Hàn, chúng ta đi."

"Chậm đã." Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên mở miệng ngăn cản nói.

Vương Thế Hàn hít mắt lại, nói rằng: "Các hạ còn muốn như thế nào nữa? Ta hai người thù hạ, đã ở các trong tay, chịu vô cùng nhục nhã, các hạ còn không hài lòng sao?"

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Nghe nói các ngươi trước giết người kiếp hàng, hàng đây? Còn có, người giết không ít chứ?"

Vương Thế Hàn cau mày, nói rằng: "Các hạ không khỏi quần được quá rộng đi."

"Há, thật sao?" Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà liếc nhìn trên lưng ngựa thanh niên, nói rằng: "Nếu ta muốn quần đây? Ngươi có thể làm sao?"

Vương Thế Hàn trong mắt tức giận chợt lóe lên, nói rằng: "Chớ quá mức, ngươi tuy rằng rất lợi hại, nhưng chung quy là một người. Sau lưng của ta không chỉ có riêng là Trần Viễn Tiêu Cục, ta còn có một cái thân phận, là Thiết Kiếm Môn Mã trưởng lão đệ tử cuối cùng. Ngươi lẽ nào muốn cùng toàn bộ Thiết Kiếm Môn là địch sao?"

Vương Thế Hàn một chuyển ra chính mình thế lực sau lưng, cửa khách sạn Ngô Vệ Trung trong lòng lúc này né qua một tia kiêng kỵ.

Trần Viễn Tiêu Cục mấy năm qua phát triển có thể nói là hát vang tiến mạnh, đã mơ hồ có cùng Long Uy Tiêu Cục tư thế ngang nhau.

Phải biết, Long Uy Tiêu Cục ở Dương Châu, đó là trải qua Lý Đại Bưu hơn nửa đời người khổ tâm kinh doanh, mới có như bây giờ uy vọng cùng thế lực.

Mà Trần Viễn Tiêu Cục, thành lập đến nay, liền hai mươi năm cũng chưa tới. Nếu không là sau lưng mơ hồ có Thiết Kiếm Môn chống đỡ, căn bản không thể có nhanh như vậy tốc độ phát triển.

Cho tới Thiết Kiếm Môn, ở toàn bộ Dương Châu, càng là một quái vật khổng lồ. Kỳ môn bên trong cao thủ, đã có đuổi sát sáu Đại Phái một trong Nam Sơn phái xu thế.

Mà Thiết Kiếm Môn phạm vi thế lực chi rộng rãi, danh tiếng chi thịnh, càng là lực ép Nam Sơn phái một đầu. Thậm chí có Thiết Kiếm Môn đệ tử phách lối hô lên, Nam Sơn phái làm sáu Đại Phái một trong, căn bản là hữu danh vô thực, nên đem vị trí tặng cho Thiết Kiếm Môn.

Như vậy môn phái, có thể nào không cho Ngô Vệ Trung kiêng kỵ?

Có điều, làm Ninh Tiểu Đường nghe trên lưng ngựa thanh niên chuyển ra bản thân chỗ dựa sau, hần không khỏi xì cười một tiếng, khinh thường lắc đầu một cái nói rằng: "Thiết Kiếm Môn, rất lợi hại phải không? Có một tự nhìn qua hai các tam tông sáu phái lợi hại sao? Có điều, ta tại sao chưa từng nghe nói a."

"Ngươi dám sỉ nhục Thiết Kiếm Môn!" Vương Thế Hàn sắc mặt lạnh lẽo.

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Ta sỉ nhục sao? Ta có điều ăn ngay nói thật mà thôi. Một tự nhìn qua hai các tam tông sáu phái ở trong, là không có Thiết Kiếm Môn a."

Vương Thế Hàn lạnh lùng nói rằng: "Ngươi miệt thị như vậy Thiết Kiếm Môn, lẽ nào liền không sợ Thiết Kiếm Môn tìm ngươi phiền phức sao?"

"Ta không cần ngươi đến lo lắng."

"Ninh Tiểu Đường cười lạnh một tiếng, "Ngươi vẫn là lo lắng chính ngươi đi."

"Ngươi muốn làm gì?" Vương Thế Hàn đáy lòng sinh ra một luồng cảm giác xấu.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt nghiêm nghị, nói rằng: "Nếu ngươi không phù nhận giết người kiếp hàng, xem ra các ngươi cùng cường đạo thổ phi cũng không khác biệt gì. Đối với người như vậy, ta tự nhiên là muốn phế vô công, đỡ phải hấn sau đó lại làm xằng làm bậy."

"Ngươi dám!" Nghe được cái này, Vương Thế Hàn tâm lý hoảng sợ không ngớt, vô công là hấn ở trên đời này lập thân căn bản, như một khi bị phế bỏ vô công, hấn cùng dân chúng bình thường còn có khác biệt gì.

"Ngươi không thể phế bỏ vô công của ta, ngươi như phế bỏ vô công của ta, Thiết Kiếm Môn tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Vương Thế Hàn ngoài mạnh trong yếu nói rằng, "Ngươi như làm như vậy, chính là cùng Thiết Kiếm Môn không chết không thôi!"

"Hừ, nói nhiều vô ích, nếu ngươi dám làm ác, liền phải làm tốt bị trừ ác chuẩn bị."

Nói, Ninh Tiểu Đường một bước bước ra.

Thấy thế, dương tính, Hàn tính người mặc áo đen nhất thời sốt sắng, nói rằng: "Công tử chạy mau, chúng ta đến cuốn lấy hần!"

Hai người bọn họ cũng không có trên người thể trần trụi, vội vã phi thân hướng Ninh Tiểu Đường nhào tới.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường một khi ra tay, há lại là bọn họ có thể dễ dàng ngăn cản đạt được?

"A Đại, A Nhị, xem trọng, xem ta là làm sao triển khai Di Hình Hoán Ảnh công." Ninh Tiểu Đường ra tay thời khắc, còn không quên truyền thụ võ công.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường một bước bước ra sau, bỗng nhiên đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

Dương tính, Hàn tính người mặc áo đen thấy cảnh này, đều có chút kỳ quái, nhưng bọn họ không có suy nghĩ nhiều, từng người hướng về Ninh Tiểu Đường công kích.

Sau một khắc, hai người bọn họ công kích một hồi đánh vào Ninh Tiểu Đường trên người, hai người không khỏi ngẩn người, không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên không trốn, ngây ngốc đứng tại chỗ để công kích mình.

Nhưng chưa kịp hai người trên mặt lộ ra nét mừng, hai người bọn họ khiếp sợ phát hiện, Ninh Tiểu Đường thân thể, bỗng nhiên dường như tấm gương giống như vậy, quý dị mà vỡ vụn ra đến, sau đó hoàn toàn biến mất ở trong không khí.

Hai người bọn họ còn chưa hiểu lại đây đến cùng là xảy ra chuyện gì, nhưng trên lưng ngựa Vương Thế Hàn, nhưng rõ ràng ràng địa nhìn thấy này mạc không thể tưởng tượng nổi hình ảnh, lúc này sợ đến hồn phi phách tán.

Ở Vương Thế Hàn trong mắt, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xuất hiện hai cái thân thể, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) một cái thân thể đứng tại chỗ không nhúc nhích, khác một cái thân thể nhưng đột ngột xuất hiện ở trước mặt mình.

Vương Thế Hàn căn bản không kịp chạy trốn, Ninh Tiểu Đường thân thể liền lẳng không đứng ở bên người hắn, sau đó một chương khác ở hán bụng dưới Đan Điền vị trí.

Cùng lúc đó, một bên khác Ninh Tiểu Đường thân thể chịu đến công kích sau, "Răng rắc" một tiếng dường như tấm gương giống như vỡ vụn ra đến.

Mà bên này, bị phế trừ võ công Vương Thế Hàn, phát sinh một tiếng tuyệt vọng rít gào.

"A, ngươi dám phế bỏ võ công của ta, ngươi dám phế bỏ võ công của ta!"

Nghe được Vương Thế Hàn tuyệt vọng tiếng kêu, dương tính, Hàn tính người mặc áo đen mau mau xoay người lại, kinh hãi phát hiện Ninh Tiểu Đường dĩ nhiên đã lẳng không đứng ở chính mình công tử bên cạnh người.

Cửa khách sạn, Ngô Vệ Trung cùng tuần tú công tử đều một mặt khó có thể tin, không nghĩ tới trên đời vẫn còn có võ công như thế, thân thể có thể biến thành hai cái, này vẫn là võ công sao?

A Đại, A Nhị hai người đầy mặt thờ dài nói: "Ông chủ thực sự quá lợi hại! Chúng ta cũng không biết lúc nào, mới có thể đem Di Hình Hoán Ảnh công, luyện đến cảnh giới cỡ này."

Mạnh Hạo Văn cũng không nhịn được nói rằng: "Này Di Hình Hoán Ảnh công quá khốc, nếu không là này võ công độ khó quá lớn, ta đều muốn học."

Hứa chương quý khê mỉm cười nói: "Các ngươi còn trẻ, theo ông chủ cố gắng học đi. Không giống ta, đều một cái xương già, chính là muốn học cũng không kịp."

"Hứa chương quý, sư phụ không cũng dạy ngươi một bộ quyền mà." Mạnh Hạo Văn cười nói.

"Đó là dùng đến tập thể hình, có thể đánh không được giá." Hứa chương quý khoát tay một cái nói, "Có điều luyện quyền sau, thân thể quả nhiên cường tráng không ít."

"Cái kia, sư phụ ngươi làm sao sẽ lợi hại như vậy a?"

Lúc này, tuần tú công tử bỗng nhiên tò mò hướng về Mạnh Hạo Văn hỏi, "Hắn mới còn trẻ như vậy, thật giống so với ngươi còn trẻ, cỏi đời này tại sao có thể có lợi hại như vậy Thiên Tài Võ Học?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Ra tay giúp đỡ (4)

Nghe tiểu thư nhà mình hỏi cái này, Ngô Vệ Trung cũng không khỏi vênh tai lên, trong lòng hắn đối với này cũng vô cùng không rõ.

Hắn thực sự không nghĩ ra, một mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, võ công làm sao sẽ lợi hại như vậy.

Mạnh Hạo Văn nghe xong, không khỏi nở nụ cười, nói rằng: "Các người khẳng định là bị sư phụ hắn bên ngoài mê hoặc."

"Bị sư phụ người bên ngoài mê hoặc?" Tuấn tú công tử vẻ mặt vô cùng nghi hoặc mà nhìn Mạnh Hạo Văn.

"Kỳ thực ta vừa nãy đã nghĩ giải thích với các người, các người đừng xem sư phụ ta bên ngoài rất trẻ trung, xem ra như cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, tựa hồ tuổi tác so với ta còn muốn tiều. Nhưng trên thực tế, sư phụ ta số tuổi thật sự, vượt quá các người tưởng tượng." Mạnh Hạo Văn mở miệng nói rằng.

"Cái kia sư phụ người đến cùng bao nhiêu tuổi a?" Tuấn tú công tử hiếu kỳ hỏi.

"Kỳ thực sư phụ đến cùng bao nhiêu tuổi, ta cũng không biết. Có điều, sư phụ hắn tuổi tác, khẳng định so với vị lão bá này còn muốn lớn hơn." Mạnh Hạo Văn chỉ chỉ Ngô Vệ Trung nói rằng.

"So với Ngô bá tuổi tác còn muốn lớn hơn, sao có thể có chuyện đó? Người gạt ta chứ?" Tuấn tú công tử căn bản không tin tưởng câu trả lời này.

Ngô Vệ Trung lòng này cũng không khỏi nhảy nháy, một mặt không tin, chính hắn năm nay đều năm mươi hai, cái này mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, tuổi tác so với mình còn lớn hơn, đùa gì thế!

Đối với phản ứng của hai người, Mạnh Hạo Văn cũng lý giải, hắn dừng một chút, nói rằng: "Các người nghe nói qua Ma Môn Quỷ Diện bà bà sao?"

Tuấn tú công tử nơi nào sẽ biết Quỷ Diện bà bà chủng ma này môn thế hệ trước nhân vật, lắc lắc đầu nói: "Quỷ Diện bà bà? Vậy là ai a?"

Ngô Vệ Trung hơi trầm ngâm một lát, nói rằng: "Tựa hồ đang nơi nào nghe nói qua, thật giống là Ma Môn thế hệ trước nhân vật, ở mấy chục năm trước, liền ở trên giang hồ được hưởng hung danh. Nghe nói người này võ công rất cao, không ít chính đạo trong môn phái nhân vật cấp bậc trưởng lão, đều tổn hại ở trong tay nàng. Không biết người nói nhưng là người này?"

"Chính là nàng." Mạnh Hạo Văn gật gật đầu nói, "Quảng thời gian trước, Quỷ Diện bà bà ngay ở khách sạn từng xuất hiện. Có điều nàng ở sư phụ ta trước mặt, có thể hung hăng không đứng lên, vẫn nom nớp lo sợ. Hơn nữa đến cuối cùng, Quỷ Diện bà bà còn gọi sư phụ ta một tiếng tiên bối đây."

"Các người nói, sư phụ ta tuổi tác sẽ lớn bao nhiêu? Nói thế nào cũng so với Quỷ Diện bà bà đại đi."

"Cái gì! Liền Quỷ Diện bà bà cũng phải gọi sư phụ người một tiếng tiên bối, sao có thể có chuyện đó?" Ngô Vệ Trung khó có thể tin nói rằng.

Nhìn Ngô Vệ Trung một mặt đáng dấp khiếp sợ, Mạnh Hạo Văn tâm lý lên lút cười thầm, nói rằng: "Trên thực tế, vừa bắt đầu ta cũng cảm thấy khó mà tin nổi, nhân là sư phụ nhìn qua thực sự quá tuổi trẻ, thấy thế nào cũng không giống như là lão tiên bối. Có điều sau đó, ta biết được, nguyên lai võ lâm ở trong, còn tồn một ít Thanh Xuân Vĩnh Trú lão tiên bối. Mà sư phụ ta, nên chính là ở trong một người."

"Thanh Xuân Vĩnh Trú?" Ngô Vệ Trung cảm giác mình như là đang nghe chuyện thần thoại xưa giống như vậy, võ lâm ở trong, thật sự có nhân vật như vậy tồn tại sao?

Có điều nói đi nói lại, như sự thực thực sự là nếu như vậy, vậy thì hết thảy đều giải thích được.

Dù sao, coi như là trăm năm hiếm có thậm chí ngàn năm không gặp Thiên Tài Võ Học, cũng không thể ở ngăn ngắt trong vòng hai mươi năm, liền đem võ công luyện đến như vậy tình trạng xuất thần nhập hóa.

Mà nếu như đối phương sư phụ bản thân liền là một vị lão tiên bối cấp nhân vật, như vậy, ừ có như thế không thể tưởng tượng nổi võ công, cũng là giải thích được.

Tuấn tú công tử nghe được Thanh Xuân Vĩnh Trú sau, trong đôi mắt nhất thời bốc lên khát vọng về mặt. Đối với cô gái tới nói, còn có cái gì so với Thanh Xuân Vĩnh Trú càng có hấp dẫn chứ?

Có điều, tuấn tú công tử cũng biết, muốn làm được Thanh Xuân Vĩnh Trú, là cỡ nào khó khăn, quả thực còn khó hơn lên trời. E sợ cũng chỉ có như vị công tử này sư phụ, võ công đạt đến không thể tưởng tượng nổi cảnh giới, mới có thể làm được đi.

Làm Mạnh Hạo Văn mấy người nghị luận Ninh Tiểu Đường thì, đối diện, bị phế trừ võ công Vương Thế Hân, đã triệt để điên cuồng.

"Đáng chết, người dám phế bỏ võ công của ta!"

"Người dám phế bỏ võ công của ta!"

"Ta cùng người không chết không thôi!"

"A! ! ! Khốn nạn!"

"Người chờ,

Thiết Kiếm Môn nhất định sẽ đến tìm được ngươi rồi! Nhất định sẽ đến tìm được ngươi rồi!"

Ninh Tiểu Đường lạnh lùng quét mắt rơi vào điên cuồng bên trong Vương Thế Hàn, nói rằng: "Muốn muốn báo thù, ta luôn sẵn sàng tiếp đón."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường cũng không tiếp tục để ý đối phương, quay đầu nhìn về phía hai vị kia để trần trên người người mặc áo đen.

"Nói vậy các ngươi cũng là cá mè một lứa, quy tụ, ta liền cùng phế bỏ võ công của các ngươi."

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, hai vị người mặc áo đen sắc mặt đồng thời biến đổi.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, toàn bộ thân thể, bỗng nhiên vừa giống như trước như vậy, ngậy ngốc đứng ở tại chỗ, không nhúc nhích.

Có điều có trước tình cảnh đó, hai vị người mặc áo đen nơi nào còn sẽ cho rằng Ninh Tiểu Đường đứng tại chỗ bất động, thân thể lúc này muốn sau này hăng hái chột lui.

Đáng tiếc trong nháy mắt tiếp theo, thứ hai Ninh Tiểu Đường bóng người, đột nhiên xuất hiện ở phía sau hai người, hai bàn tay, một người một con, phân biệt vỗ vào hai người dưới bụng vùng đan điền.

"Không! Nội lực của ta, võ công của ta!"

"A! ! Ta nội lực không còn."

Thời khắc này, làm phát hiện mình đã bị triệt để hủy bỏ võ công sau, hai vị người mặc áo đen sợ hãi gần chết, này so với giết bọn họ còn khó chịu hơn.

Dù sao, này thân võ công, đó là luyện hơn nửa đời người mới nắm giữ thành quả. Bây giờ nói không còn liền không còn, quả thực là muốn mạng già của bọn họ.

Cùng lúc đó, một bên khác cái kia đứng tại chỗ không nhúc nhích Ninh Tiểu Đường, thân thể đột nhiên vỡ vụn ra đến, dường như tấm gương phá nát, hóa thành vô số mảnh vỡ, UU đọc sách www.uukanshu.net biến mất ở trong không khí.

"Còn có các ngươi hai cái." Ninh Tiểu Đường ánh mắt lại quét về phía hai người khác còn cười ở trên lưng ngựa người mặc áo đen.

Nghe nói như thế, cái kia hai cái người mặc áo đen lúc này sợ đến vải cả linh hồn, vừa định quay lại đầu ngựa chạy trốn.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt bình tĩnh mà duỗi ra một cái ngón giữa, trước sau hướng về hai người tùy ý chỉ chỉ.

"Xèo ~~~" "Xèo ~~~ "

Hai đạo chân khí biến ảo thành chỉ kiếm, từ Ninh Tiểu Đường ngón giữa bắn nhanh ra, một trước một sau, bắn trúng trên lưng ngựa cái kia hai cái người mặc áo đen.

"A ~~~" "A ~~~ "

Hai tiếng kêu thảm thiết thanh liên tiếp vang lên.

Chỉ thấy trên lưng ngựa hai cái người mặc áo đen, từng người bụng bụng của chính mình, sắc mặt trắng bệch, cả người run rẩy không ngớt, trong mắt lộ ra vô tận hoảng sợ cùng hoảng loạn.

"Nội lực của ta..."

"Ta không Nội Lực..."

Hai người tự lảm bảm, đáy lòng phát lên một luồng tuyệt vọng.

Bởi vì bây giờ cái này thể đạo, một khi không có võ công kề bên người, thì tương đương với mặc người xâu xé cừu con, huống chi bọn họ những này xông xáo giang hồ võ nhân, ít nhiều gì đều là có cừu oán gia.

Nếu để cho kẻ thù biết mình không có lực tự bảo vệ...

Vừa nghĩ tới hậu quả kia, cũng làm người ta bay lên thấy lạnh cả người.

Cửa khách sạn, Ngô Vệ Trung cùng tuần tú công tử ngơ ngác mà nhìn một màn.

Bọn họ không nghĩ tới, mới quá như thế không lâu sau, Mạnh Hạo Văn vị sư phụ này, liền đem đối phương tất cả mọi người, đều hủy bỏ võ công.

Mặc dù là đối phương Thông Mạch cảnh cao thủ, cũng là một chiêu liền bị phế.

Nếu không là tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin tưởng?

Dù sao, vậy cũng là Thông Mạch cảnh cao thủ a. Coi như là thả ở trên giang hồ, cũng là nhất lưu võ công cao thủ.

Không nghĩ tới ở đây, liền dường như gãy yếu con gà con giống như vậy, không hề có chút sức chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Ra tay giúp đỡ (5)

Ninh Tiểu Đường mắt lạnh nhìn bốn người gần như tan vỡ biểu hiện, trầm mặc một lát sau, lại tiếp tục mở miệng nói rằng: "Suýt chút nữa quên, đem kiếp đi hàng hóa trả về đền. Nếu không thì, ta không ngại đem mạng của các người ở lại chỗ này."

"Người..." Vương Thế Hân nghiêng răng nghiêng lợi địa nhìn chằm chằm Ninh Tiểu Đường, có điều chờ lý trí trở về sau, hắn bị lửa giận gây nên dừng khí, rồi lại bị miễn cưỡng đè ép trở lại, không dấy lên được nửa điểm lòng phản kháng.

"Công tử?" Hai vị ở trần người mặc áo đen đồng thời nhìn về phía Vương Thế Hân.

"Đi thôi, đem cái rương cho đem ra." Vương Thế Hân từng chữ từng chữ nói rằng.

"Vâng, người công tử kia chờ chốc lát, chúng ta lập tức sẽ trở lại." Hai vị ở trần người mặc áo đen xoay người lên ngựa, quay lại đầu ngựa hướng về ngoài trấn phi đi.

Ninh Tiểu Đường cũng không ngăn trở, chỉ cần vị này đầu lĩnh người thanh niên vẫn còn ở nơi này, liền không sợ đối phương chơi xấu.

Một phút sau, hai vị ở trần người mặc áo đen đi mà quay lại.

Trên người bọn họ đã mặc quần áo vào, phía sau theo một chiếc xe ngựa, trên xe bày đặt một chiếc rương. Đồng thời theo tới, còn có gần ba mươi vị mang theo đao kiếm người mặc áo đen.

"Hàng đã đem ra, chính là cái rương này, chúng ta hiện tại có thể đi được chưa?" Trên lưng ngựa một vị người mặc áo đen mở miệng nói rằng.

Ninh Tiểu Đường cũng không đáp lời, hắn quay đầu nhìn về phía phía sau Ngô Vệ Trung, nói rằng: "Người đi xác nhận một chút đi, trong rương đồ vật có phải là các người bị kiếp hàng hóa?"

Ngô Vệ Trung gật gật đầu, đi tới cái rương bên.

Cái rương đã bị mở ra quá, không khóa lại. Ngô Vệ Trung tiến lên xốc lên hòm nắp, liếc nhìn đồ vật bên trong, lập tức lại lần nữa khép lại.

Hắn ngẩng đầu lên, nói với Ninh Tiểu Đường: "Đồ vật không sai."

Nghe được đồ vật không sai sau, Ninh Tiểu Đường rồi mới hướng Vương Thế Hân đám người nói: "Được rồi, các người cũng có thể đi rồi."

Bốn vị bị phế trừ võ công người mặc áo đen, nhất thời đều thở phào nhẹ nhõm.

Mà Vương Thế Hân thì lại oán hận liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, mặt âm trầm nói rằng: "Chúng ta đi!"

Tuy rằng Vương Thế Hân nhìn thấy chính mình này mới, lại tới nữa rồi gần ba mươi vị nhân thủ, nhưng hắn cuối cùng vẫn là lựa chọn ẩn nhẫn.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường võ công, thực sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù là lại tới nữa rồi một nhóm người tay, nhưng đối đầu với Ninh Tiểu Đường cao thủ như vậy, Vương Thế Hân căn bản không cho là sẽ đưa đến tác dụng gì, ngược lại sẽ đem nhân thủ đều tổn hại ở đây.

Nếu thật sự là nói như vậy, hắn chính là Trần Viễn Tiểu Cục tội nhân.

Vì lẽ đó hắn hiện tại muốn làm, chính là tận lực đem người mang về.

Quần tử báo thù, mười năm không muộn.

Hôm nay võ công bị phế mới hận, tương lai chắc chắn gặp bội báo.

Ngô Vệ Trung lạnh lùng nhìn người mặc áo đen từ từ rời đi, tâm lý cảm khái không thôi.

Đây chính là giang hồ, cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn.

Phía bên mình yếu, vì lẽ đó bị giết đến chỉ còn dư lại mình và tiểu thư hai người.

Mà vị tiền bối kia võ công cao cường, vì lẽ đó có thể ngược lại phế bỏ đối phương năm người võ công, còn có thể đem kiếp đi phiêu vật cho phải quay về.

Giang hồ a...

Nghĩ đến cuối cùng, Ngô Vệ Trung chỉ còn dư lại đầy mặt uể oải.

Phía bên mình chết rồi nhiều người như vậy, mười mấy người tiêu sư huynh đệ a, liền như thế đều đi rồi. Lần này trở lại, cũng không biết làm sao cùng gia chủ bàn giao.

Theo người mặc áo đen rời đi, mọi người cũng đồng thời về đến khách sạn bên trong.

"Đa tạ tiền bối, nếu không có tiền bối ra tay, ta cùng tiểu thư e sợ đã qua thấy Diêm Vương." Ngô Vệ Trung đối với Ninh Tiểu Đường chấp tay nói cảm ơn.

Ninh Tiểu Đường vung vung tay không để ý lắm, nói rằng: "Không có gì, dễ như ăn cháo thôi. Mặt khác, xưng ta Ninh Công Tử là tốt rồi, không cần gọi ta tiền bối, nghĩ đến là Hạo Văn nói với các người cái gì đi."

Ngô Vệ Trung nào dám đáp ứng, nói rằng: "Tiền bối trước mặt, sao dám làm càn."

"Ai." Ninh Tiểu Đường cảm thấy đau đầu, bất đắc dĩ nói: "Không nói cái này, người hơi chờ một chút, ta trước tiên vì là người trị liệu vết thương một chút đi."

Nói, Ninh Tiểu Đường trở lại lầu ba gian phòng lấy một hòm Ngân Châm.

Sau đó, hắn bắt đầu vì là Ngô Vệ Trung trúng rồi Phi Tiêu vết thương,

Thì châm cứu trị.

Ở một phen xử lý cứu trị sau, Ngô Vệ Trung vết thương, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại lên.

Tình cảnh này, để Ngô Vệ Trung chấn động không ngớt.

Hắn không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường không chỉ có võ công cao đến không thể tưởng tượng nổi, liên y thuật cũng đến loại này cảnh giới khó mà tin nổi, quả thực là tài năng như thần.

Chờ thu châm sau khi, Ninh Tiểu Đường nói với Ngô Vệ Trung: "Cơ bản không thành vấn đề, nghỉ ngơi hai, ba thiên, là có thể triệt để khỏi hẳn."

Ở Ninh Tiểu Đường theo đề nghị, Ngô Vệ Trung cùng tuần tú công tử ở khách sạn ở ba ngày.

Ở ba ngày nay bên trong, mọi người cũng lẫn nhau quen thuộc lên.

Mọi người biết rồi tuần tú công tử tên, gọi Lý Úc Lan, Long Uy Tiêu Cục Lý Đại Bưu tôn nữ, một vị dài đến đáng ngọc yêu kiều, đất thiềm này sinh hiền tài thiếu nữ xinh đẹp.

Mà Mạnh Hạo Văn cũng chính trực phong nhã hào hoa, lại tướng mạo đường đường, võ công cũng không sai.

Liền, hai người trong lúc vô tình lẫn nhau có một chút hảo cảm.

Đối với này, Ngô Vệ Trung là nhạc thấy thành. Mạnh Hạo Văn tuổi còn trẻ, liền nắm giữ Đường Khí Cảnh viên mãn thực lực, hoàn toàn không thể so những Danh Môn Đại Phái đó Chân Truyền Đệ Tử kém. Hướng chi, hắn còn nắm giữ một vị võ công sâu không lường được sự phụ.

Nếu là tiểu thư nhà mình cùng vị công tử này, thật có thể hi kết Lương Duyên, đôi kia Long Uy Tiêu Cục tới nói, cũng là một sự giúp đỡ lớn.

Sau ba ngày, Ngô Vệ Trung cùng Lý Úc Lan chung quy là muốn cáo biệt rời đi.

Ven đường, Lý Úc Lan nhìn Mạnh Hạo Văn, gò má ửng đỏ, có chút thẹn thùng, do dự một lúc sau, UU đọc sách www.uukanshu.net nàng lấy hết dũng

khí mở miệng nói rằng: "Mạnh công tử, sau đó đến Dương Châu, có thể đến Long Uy Tiêu Cục tìm đến ta."

"Hừm, ta biết." Mạnh Hạo Vân gật gù, biểu hiện có chút eo hẹp.

"Tiêu thư, đã khỏi chưa? Chúng ta phải đi rồi."

Cách đó không xa, một chiếc xe ngựa đậu ở chỗ này, Ngô Vệ Trung đang đứng ở bên cạnh xe ngựa lớn tiếng giục.

"Lập tức tới ngay." Lý Ước Lan trả lời một câu, sau đó nhìn Mạnh Hạo Vân, khề cấn rằng, nói rằng: "Nhất định phải tới, ta chờ ngươi."

Sau khi nói xong, Lý Ước Lan tao đến toàn bộ khuôn mặt cùng cổ đều mọc đầy đốm ửng, xoay người liền chạy.

Mạnh Hạo Vân ngơ ngác mà nhìn thiếu nữ đi xa Thiên Ảnh, mãi đến tận xe ngựa đi xa sau, hắn còn đứng ở đó.

"Hi hi, ca, mọi người đi rồi đây, còn nhìn cái gì nha?" Mạnh Ngọc Đình bỗng nhiên xuất hiện ở Mạnh Hạo Vân trước mặt, nghịch ngợm nháy mắt mấy cái cười nói.

Mạnh Hạo Vân bị nhìn thấy có chút thật không tiện, sắc mặt ửng đỏ, ánh mắt có chút né tránh, nói rằng: "Ta không biết ngươi đang nói cái gì."

"Hi hi, ca, trai lớn dựng vợ, này có cái gì thật không tiện, mọi người chúng ta đều nhìn ra rồi đây." Mạnh Ngọc Đình nhìn mình ca ca then thùng eo hẹp đáng vẽ, cười to không ngớt.

"Kỳ thực ta cảm thấy vị này Lý cô nương, làm chị dâu ta rất tốt. Ca, ngươi phải cố gắng lên nha." Nói xong, Mạnh Ngọc Đình cười hi hi né ra.

Mạnh Hạo Vân đầy mặt xấu hổ, nhưng lập tức, hắn lại không nhận được nhìn về phía hầu như biến mất ở cuối đường xe ngựa, nơi đó mơ hồ có một điểm đen nhỏ.

Cửa khách sạn, Ninh Tiểu Đường nhìn đứng ở đằng xa con đường bên cạnh Mạnh Hạo Vân, tâm lý buồn bực không thôi: Tiểu tử này, không sai a, mới ba ngày, liền đem lên một em gái. Ai, ta lúc nào mới có như vậy vận may a. Này tiền bối, quả thực không phải người làm a. Vừa nghe ta là tiền bối, còn có cái nào em gái sẽ tiếp cận ta? Không được, ta đến nghĩ một biện pháp mới được...

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Lão Tử Quỷ (1)

Thời gian như nước, trong chớp mắt, lại qua một tháng.

Mà trong khoảng thời gian này, lui tới "Tứ Hải Khách Sạn" người trong giang hồ, cũng biến thành càng thêm hơn nhiều.

Điều này làm cho Mạnh Hạo Vân chờ người cảm thấy có chút kỳ quái, hỏi một chút người sau mới hiểu được, nguyên lai ở trong không ít giang hồ hiệp khách, đều là tới tham gia Lô Phong Tự Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội.

Đối với Liễu Không Đại Sư tên tuổi, Mạnh Hạo Vân tự nhiên cũng là nghe nói qua.

Đây là một vị đức cao vọng trọng, trạch tâm nhân hậu Cao Tăng, ở toàn bộ Việt Châu khu vực tiếng tăm lừng lẫy. Mà ở dân gian, càng là được hưởng cực cao tiếng tăm.

Hắn không nghĩ tới, vị đại sư này, không ngờ có trăm tuổi cao tuổi.

Theo lễ ăn mừng đại hội tới gần, đến khách sạn tới dùng cơm người trong giang hồ, trong miệng đàm luận, cũng thường thường đều cùng vị này Liễu Không Đại Sư có quan hệ.

Mỗi khi lúc này, Mạnh Hạo Vân đều sẽ đứng ở một bên lẳng lẳng lẳng nghe.

Trải qua mấy ngày, hắn đối với vị này Liễu Không Đại Sư hiểu rõ, lại gia tăng rồi không ít.

Nguyên lai, vị này Liễu Không Đại Sư, cùng Huyền Không Tự có thâm hậu ngọn nguồn, khi còn trẻ thậm chí còn là Huyền Không Tự tự bối nhà sư.

Phải biết, bây giờ Huyền Không Tự tự bồi nổi danh nhất Cao Tăng, chính là Tứ Đại Thần Tăng, si Thần Tăng, trí Thần Tăng, hiểu Thần Tăng cùng Liễu Trần Thần Tăng.

Bởi vậy có thể thấy được, Liễu Không Đại Sư bồi phận cao.

Bởi vậy, làm Liễu Không Đại Sư tổ chức trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội tin tức truyền đến thì, lập tức hấp dẫn vô số người trong giang hồ nhân quang.

Mà trước tới tham gia lễ ăn mừng đại hội, càng là một ít trên giang hồ nhân vật có máu mặt, thậm chí mấy đại đứng đầu nhất Võ Lâm Môn Phái, đều sẽ phái ra nhân viên đến đây chúc mừng.

Tỷ như Huyền Không Tự đem phái ra viên tự bồi Cao Tăng đến đây chúc, mà hiện nay Huyền Không Tự Phương Trượng đại sư, chính là viên tự bồi. Có thể tưởng tượng được, Huyền Không Tự đối với lần này lễ ăn mừng coi trọng trình độ.

Mặt khác, Thanh Châu Thiên Kiếm Tông, thực châu Nga Mi Phái, Từ Châu Đông Hoa Phái, Dương Châu Nam Sơn phái, cũng đều đem phái ra nhân vật trọng yếu đến đây chúc.

Mà này mấy Đại Môn Phái, không có chỗ nào mà không phải là một tự nhìn qua hai các tam tông sáu phái ở trong hàng đầu tông môn.

Ngoại trừ này mấy đại hàng đầu tông môn ở ngoài, còn lại phái người trước tới tham gia lễ ăn mừng đại giang hồ nhỏ môn phái, vũ Lâm thế gia, không có hơn trăm, cũng có mấy chục.

Có thể nói, lần này lễ ăn mừng, trong lúc vô tình, đã trở thành Việt Châu nơi một hồi võ lâm việc trọng đại.

Ngày hôm đó buổi trưa qua đi, trong khách sạn ăn cơm tân khách, đã lục tục rời đi.

Mạnh Hạo Vân lau chùi xong bàn, đang chuẩn bị nghỉ ngơi một lúc thì, ngoài cửa, một mười tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, bước nhẹ nhàng bước chân đi vào.

Tiểu cô nương chải lên hai cái bím tóc, một đôi mắt đen thui sáng sủa, khuôn mặt mập mập trắng trẻo, mũi ngọc tinh xảo môi anh đào, mi mục như họa, trên người mặc một bộ lam hoàng giao nhau thêu hoa sen hoa văn quần áo.

Nàng chớp mắt to, âm thanh non nớt, hỏi: "Xin hỏi, Ninh Tiên Bối có ở đây không?"

Ninh Tiên Bối? Mạnh Hạo Vân không khỏi sửng sốt.

Ở đây, có thể được gọi là Ninh Tiên Bối, tự nhiên chỉ có Ninh Tiểu Đường một người.

Mạnh Hạo Vân rất kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới tiểu cô nương này, dĩ nhiên biết mình sư phụ tiên bối thân phận.

Nàng là làm sao biết?

Mạnh Hạo Vân đối với tiểu cô nương thân phận, không khỏi cảm thấy hiếu kỳ lên.

"Người biết sư phụ ta?"

"Sư phụ người?"

"Người không phải muốn tìm Ninh Tiên Bối sao? Ninh Tiên Bối chính là sư phụ ta."

"Nguyên lai người là Ninh Tiên Bối đồ đệ a, nhưng là trước đây ta làm sao chưa từng thấy người?"

Trước đây?

Mạnh Hạo Vân trong lòng hiểu rõ, xem ra tiểu cô nương này, xác thực là nhận biết mình sư phụ, hơn nữa lẫn nhau trong lúc đó, nên còn hết sức quen thuộc.

"Bởi vì ta mới cùng sư phụ học võ không bao lâu, vì lẽ đó người trước đây tự nhiên không thấy được ta." Mạnh Hạo Vân hơi giải thích một câu, cũng không nhiều lời, dù sao Ninh Tiểu Đường hiện tại còn không đáp ứng thu hắn làm đồ.

"Há, hóa ra là như vậy a. Vậy người có thể hay không giúp ta đi gọi một hồi sư phụ người? Liền nói Cốc Lương Hiểu Nhu, đến bái phỏng Ninh Tiên Bối."

"Không thành vấn đề,

Vậy người chờ chốc lát, ta đi đem sư phụ gọi tới."

Làm Mạnh Hạo Vân đi tới Ninh Tiểu Đường gian phòng thì, Ninh Tiểu Đường đang ngồi ở bên cạnh bàn, ở một quyển Võ Công Bí tịch trên đồ viết lung

tung viết.

Thấy Mạnh Hạo Vân đến rồi, Ninh Tiểu Đường đành hạ thủ bên trong bút lông, thuận lợi khép lại bí tịch.

Lúc này như có thể hệ trước võ lâm cao nhân ở đây, nhìn thấy bí tịch bìa ngoài trên cái kia vài chữ, tất nhiên sẽ bị giật mình, bởi vì mặt trên thỉnh thoảng viết "Thao Thiết Ma Công" bốn chữ lớn.

Thao Thiết Ma Công là Ma Môn vô thượng công pháp, có người nói chỉ có Ma Môn chủ yếu nhất thành viên, mới có tư cách học tập.

Ninh Tiểu Đường tự nhiên không phải người trong Ma môn, mà quyển bí tịch này, cũng xác thực là Thao Thiết Ma Công.

Đương nhiên, công pháp cũng không hoàn toàn, chỉ là Tàn Thiên.

Đối với cái môn này hung danh hiển hách Ma Công, Ninh Tiểu Đường tâm lý vẫn là thật tò mò.

Chỉ là khi hần xem qua trong đó nội dung sau, hần phát hiện đây là một môn thiếu hụt rất lớn công pháp.

Người tu luyện, sẽ phải chịu rất lớn phản phệ.

Có điều, công pháp có thiếu hụt đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, cũng không tính là gì.

Bởi vì hần nắm giữ đặc thù toán năng lực, có thể không ngừng hoàn thiện công pháp.

Hơn nữa, Thao Thiết Ma Công cũng làm cho Ninh Tiểu Đường nhớ tới hai môn công pháp đến —— Hấp Tinh Đại Pháp cùng Bắc Minh Thần Công.

Điều này làm cho Ninh Tiểu Đường hứng thú tăng nhiều, hần quyết định tham khảo Thao Thiết Ma Công, sáng tạo ra một môn công pháp hoàn toàn mới.

Trải qua vài năm thời toán diễn biến, đến gần nhất, cái môn này tân công pháp cũng coi như cơ bản thành hình.

Có điều môn công pháp này, đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, nhưng có chút vô bổ.

Nó cùng Hấp Tinh Đại Pháp có chút tương tự, có thể hấp thụ người khác nội lực. Nhưng hấp đến nội lực, nhưng không thể tự dụng, chỉ có thể truyền cho người thứ ba.

Có thể nói, này hoàn toàn là trúc lam mức nước công đã tràn, vì người khác làm gã xiêm y.

Hơn nữa cái môn này tân công pháp còn có một khuyết điểm, tiếp thu nội lực người kia, thực lực sẽ vĩnh viễn hình ảnh ngắt quãng đang tiếp thu nội lực sau một khắc đó, sau khi võ công cảnh giới đem cũng không còn cách nào tiến thêm.

Như vậy công pháp, Ninh Tiểu Đường tự nhiên không hài lòng lắm, muốn phải tiếp tục hoàn thiện.

Đáng tiếc, môn công pháp này phảng phất là ngộ tà giống như vậy, Ninh Tiểu Đường như thế nào đi nữa hoàn thiện, đều không thể lại cải tiến một bước.

Hần biết, môn công pháp này tạm thời đã đến cực hạn, muốn trong thời gian ngắn lại cải tiến, đã không có khả năng lắm.

Hay là chỉ có chờ tương lai, theo chính mình võ công cảnh giới tăng lên, mới có tiếp tục cải tiến khả năng.

Nhìn Mạnh Hạo Vân đẩy cửa đi vào, Ninh Tiểu Đường hỏi: "Hạo Vân, có thể có sự?"

Mạnh Hạo Vân nói: "Sự phụ, có một vị gọi làm Cốc Lương Hiểu Nhu tiểu cô nương, nói muốn tìm ngươi, không biết ngài có phải không nhận thức?"

"Cốc Lương Hiểu Nhu a, là tiểu nha đầu này đến rồi nha. Đi, ta cùng ngươi đồng thời đi xuống đi."

Làm Ninh Tiểu Đường theo Mạnh Hạo Vân đồng thời từ thang lầu hạ xuống, nhìn thấy tiểu cô nương bóng người sau, khoe miệng hần lộ ra vẻ tươi cười, nói rằng: "Hiểu Nhu, là ngươi đến rồi a."

Thấy là Ninh Tiểu Đường, tiểu cô nương cười hi hi tiến lên chào một cái: "Hiểu Nhu gặp Ninh Tiểu Đường."

"Không cần đa lễ." Ninh Tiểu Đường cười khoát tay áo một cái, nói rằng: "Ngươi là làm sao tìm tới nơi này?"

"Chúng ta hỏi Ách Phó thúc đây, là hần nói cho chúng ta."

"Thì ra là như vậy. Xem ra gia gia ngươi cái kia Lão Từ Quý cũng tới, hần ở đâu?"

"Gia gia ở phía sau đây." Tiểu cô nương hơi hơi đắc ý, "Hần không ta chạy trốn nhanh. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) "

Ninh Tiểu Đường cười nói: "Xem ra võ công của ngươi lại tiến bộ không ít, liền gia gia ngươi đều không đuổi kịp ngươi."

"Vậy dĩ nhiên." Nói tới võ công, tiểu cô nương ánh mắt sáng lên, hứng thú đất đò: "Ninh Tiễn Bối, ta hiện tại đã Đường Khí Cảnh trung kỳ đây."

Đường Khí Cảnh trung kỳ? Một bên Mạnh Hạo Vân nghe xong, kinh ngạc không thôi.

Hắn không nghĩ tới, cái này mới mười tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, đã có bậc này nội lực trình độ. Phải biết mặc dù là hắn, cũng là Đường Khí Cảnh trung kỳ mà thôi.

"Không sai a, đều Đường Khí Cảnh trung kỳ a." Ninh Tiểu Đường hơi hơi bất ngờ.

Tiểu cô nương một mặt đắc ý, nói rằng: "Nếu không là gia gia cả ngày uống rượu, không dạy ta võ công, ta còn càng lợi hại hơn đây."

Ninh Tiểu Đường mỉm cười nói: "Gia gia ngươi nếu như không uống rượu, vậy hắn không phải ta nhận thức Lão Tửu Quỷ."

"Lại đây ngồi đi, chúng ta cùng nhau chờ gia gia ngươi."

Ninh Tiểu Đường bắt chuyện tiểu cô nương, đồng thời ngồi ở một cái bàn bát tiên từ bên.

Tiểu cô nương gia gia cũng không có để mọi người chờ quá lâu, ước chừng một phút sau, một vị hơn năm mươi tuổi ông lão, cười một thót nhỏ gầy lão Mã, đứng ở khách sạn trước đại môn.

Đang ngồi ở bàn bát tiên cái khác Ninh Tiểu Đường, về mặt không khỏi hơi động, nói rằng: "Hiếu Nhu, gia gia ngươi đến rồi."

Mấy người đều hướng về cửa lớn nhìn lại, một vị tóc bạc trắng, người mặc một bộ cổ xưa bố y lão già, xuất hiện ở cửa.

Lão già tóc tùm la tùm lum, sắc mặt hồng hào, người khác còn chưa tiến vào khách sạn, một luồng mùi rượu liền đã phiêu vào.

Ninh Tiểu Đường một mặt mỉm cười nhìn lão già, lão già cũng nhếch miệng nở nụ cười, hướng về Ninh Tiểu Đường đi tới.

Lão già trong tay nhắc theo một vỏ màu xám đen cái vỏ rượu, chờ đi tới mọi người trước mặt, hắn đem cái vỏ rượu tăng tăng ở bàn bát tiên trên một thả.

"Cực phẩm Nữ Nhi Hồng, một trăm năm trần nhượng!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Lão Tửu Quỷ (2)

"Trăm năm Nữ Nhi Hồng a, quả nhiên rượu ngon." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói, "Có điều Lão Tửu Quỷ, ngươi cũng biết, ta cũng không uống rượu."

"Ta biết."

"Vậy ngươi còn nắm tửu lại đây."

"Ngươi không phải mở ra khách sạn sao? Nơi này cần tửu, cần rượu ngon."

"Coi như ngươi nói đúng." Ninh Tiểu Đường cũng không phủ nhận, "Nhưng ta biết, ngươi này Lão Tửu Quỷ, rượu ngon nhìn ra so với mình dòng dõi tính mạng còn nặng hơn, làm sao đột nhiên cam lòng lấy ra rượu ngon như vậy đến rồi?"

"Ngươi cho rằng ta tình nguyện?"

"Ha, quả nhiên. Ta liền biết, ngươi này Lão Tửu Quỷ, đột nhiên vô sự lấy lòng, tất nhiên là không gian tức đạo."

"Đừng nói như vậy không thể tả." Lão già sắc mặt càng đỏ, cũng không biết là uống rượu, vẫn là cảm thấy thật không tiện.

"Nói đi, có thể cho ngươi lớn như vậy xuất huyết, khẳng định là cái gì ghê gớm đại sự."

"Đối với ta mà nói, xác thực là kiện đại phiền toái. Có điều, đối với ngươi tới nói, nên không coi là đại sự gì."

Ninh Tiểu Đường nói: "Ồ? Nói nghe một chút."

Lão già thở phào, giải thích nói rằng: "Ngươi biết đến, lão già ta cái gì đều sẽ không, cũng sẽ nhường chút rượu."

Ninh Tiểu Đường gật gù, cười nói: "Nhưng ngươi này điểm cất rượu kỹ thuật, nhưng là vạn kim đều không đổi được."

"Ai, đáng tiếc, hiện tại có người coi trọng ta điểm ấy cất rượu kỹ thuật, cần phải để ta giao ra cất rượu bí phương, này chẳng phải là muốn mạng già của ta ả?"

"Lão Từ Quý, ở năm năm trước, ta liền kiến nghị ngươi một lần nữa học điểm võ công. Nếu như ngươi lúc đó nghe ta, hiện tại bao nhiêu cũng có chút lực tự bảo vệ."

"Ngươi nói tới cũng nhẹ, lão già ta đều nhanh vào quan tài người, ngươi để ta một lần nữa học võ?" Lão già thở dài, lắc lắc đầu nói: "Lão già ta lão đi, không lớn như vậy hùng tâm tráng chí, chỉ là muốn rời xa giang hồ, quá điểm ngày tháng bình an tử, đem tôn nữ nuôi lớn thành nhân, như vậy ta liền hài lòng."

Nhìn lão già toát ra đến hui quanh cùng tang thương, Ninh Tiểu Đường tâm lý cũng không khỏi trầm than.

Ninh Tiểu Đường cùng lão già nhận thức cũng sắp có sáu, bảy năm, nhớ tới lúc đó lần thứ nhất nhìn thấy hán thi, đối phương gần như thoi thóp. Tuy rằng còn chưa chết, nhưng cùng người chết cũng gần như, chỉ nửa bước đã bước vào Quỷ Môn Quan.

Cuối cùng, vẫn là Ninh Tiểu Đường ra tay, đem hán tử Quỷ Môn Quan kéo trở lại. Có điều Ninh Tiểu Đường tuy rằng chữa khỏi hán, nhưng hán một thân võ công cao cường, nhưng triệt để phế bỏ.

Mà sự tình đầu đuôi câu chuyện, đơn giản chính là trên giang hồ những kia thị phi ân oán báo thù.

Lão già cuối cùng giết chết đối phương, nhưng chính hán cũng rơi vào một võ công toàn phế, suýt chút nữa bỏ mình kết quả.

Sinh Từ Gian, thường thường sẽ thay đổi một người.

Khỏi bệnh sau khi lão già, phảng phất biến thành người khác tự.

Hán mất hứng giang hồ đánh đánh giết giết, đối với võ công cũng không nhắc lên được nửa điểm hứng thú đến.

Từ nay về sau, lão già lui ra giang hồ, hán quy ẩn điền viên, ẩn cư ở Việt Châu Sơn Âm huyền cái này địa phương nhỏ.

Chỉ là có lúc, thường thường không như mong muốn.

Ngươi muốn Ly Giang hồ rất xa, giang hồ nhưng một mực tìm đề lên ngươi.

Này không, lão già tuy rằng nghĩ tới bình tĩnh người bình thường sinh hoạt, nhưng hay là có người tìm tới hán.

Ninh Tiểu Đường than nhẹ một tiếng, nói rằng: "Lão già, nói đi, người nào tìm tới ngươi? Việc này, ta vì ngươi bãi bình."

Lão già nói: "Tìm tới ta người kia, là lòng dạ độc ác Đặng Hàn đồ đệ, gọi Lý Đạt."

"Lòng dạ độc ác Đặng Hàn?" Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, "Giang Nam sáu đại ác một trong?"

"Chính là Giang Nam sáu đại ác một trong cái kia Đặng Hàn." Lão già gật gật đầu nói, "Nhắc tới cũng xảo, năm đó ta cùng Giang Nam sáu đại ác từng có một hồi chém giết tranh đấu, mà này Đặng Hàn đồ đệ Lý Đạt liền ở một bên. Vì lẽ đó ngày hôm qua hán nhìn thấy ta sau, liền nhận ra ta đến rồi."

"Tiểu tử kia nhìn thấy ta sau, sợ hết hồn. Có điều tiếp đó, lão già ta nhưng suýt chút nữa chết ở tiểu tử kia trên tay. Tiểu tử kia nhận ra ta sau, xoay người liền chạy, nhưng hán đang chạy trốn trước, dĩ nhiên trời xui đất khiến địa hướng về ta làm mất đi một cái công sát."

"nói tới chỗ này, lão già buồn bực không thôi.

Ninh Tiểu Đường thở dài nói: "Lão già, vậy ngươi mệnh vẫn đúng là lớn, nếu ngươi hiện tại không chết, nghĩ đến là Hiểu Nhu ra tay vì ngươi đỡ những kia công sát."

Lão già gật gật đầu nói: "Không sai, chính là Hiểu Nhu cứu ta một mạng."

Tiểu cô nương không khỏi ngẩng đầu lên nhìn mọi người, một mặt ngạo kiều: "Có ta ở, không ai bị thương gia gia."

Mọi người không khỏi mỉm cười.

Lão già vui mừng mà liếc nhìn cháu gái của mình, tiếp tục nói: "Cùng lúc đó, tiểu tử kia cũng nhìn ra ta võ công đã phế bỏ nội tình. Mà ta cất rượu bán linh, nhưng là làm sao cũng phế không xong, vì lẽ đó tiểu tử kia liền đánh tới phương diện này chủ ý. Cũng còn tốt có Hiểu Nhu ở, mới không để tiểu tử kia thực hiện được."

"Có điều, tiểu tử kia tuy rằng tạm thời thối lui, nhưng ta cảm thấy hắn sẽ không giảng hoà, một khi hắn đem Giang Nam sáu đại ác đưa tới, lấy Hiếu Nhu này điểm võ công, căn bản là không phải là đối thủ."

"Giang Nam sáu đại ác a..." Ninh Tiểu Đường hé mắt, nói rằng: "Yên tâm đi, Lão Tửu Quỷ, việc này ta giúp ngươi giải quyết, đêm nay ta liền đi ngươi nơi đó. Như Giang Nam sáu đại ác thật sự dám đến, ta chắc chắn cho bọn họ để lại một trí nhớ khó quên."

"Như thế tốt lắm có điều."

"Đúng rồi, Lão Tửu Quỷ, như vậy trăm năm Nữ Nhi Hồng, lại cho ta đến một vò chứ."

"Trở lại một vò? Ngươi cho rằng là rau cải trắng a, muốn bao nhiêu liền có bao nhiêu."

"Ta biết ngươi khẳng định còn có thu gom."

"Ta là còn có thu gom, có điều ngươi không phải không uống rượu sao? Đây đàn Nữ Nhi Hồng để dùng cho ngươi làm Trần Điểm đồ vật, đã thừa sức. Ngươi lại muốn một vò, nắm tới làm cái gì?"

"Ta tự nhiên hữu dụng, cái kia không lão hòa thượng, không phải hơn trăm năm sinh nhật mà, chung quy phải cho phân lễ vật."

"Cái gì?" Lão già bật cười, kỳ quái nhìn Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Ngươi dự định đưa không cái kia con lừa trọc một vò rượu? Ha ha, cười chết ta rồi. Việc này, e sợ cũng là ngươi làm được đi ra."

Mạnh Hạo Vân cùng tiểu cô nương cũng đều một mặt kinh ngạc, hòa thượng kiêu ngạo, đây là mọi người đều biết sự tình. Bọn họ không nghĩ ra, Ninh Tiểu Đường vì sao lại cân nhắc đưa tửu.

Cùng lúc đó, Mạnh Hạo Vân càng ngạc nhiên chính mình sư phụ, lại vẫn nhận thức Liễu Không Đại Sư. Có điều tỉ mỉ nghĩ lại, trong lòng cũng liền hiểu rõ. Ở trong mắt hắn, chính mình sư phụ vậy cũng là vũ Lâm lão tiền bối cấp nhân vật, nhận thức Liễu Không Đại Sư, cũng không tính bất ngờ.

"Đừng nhìn ta như vậy, ta mới không như vậy ngốc, tự nhiên không thể trực tiếp đưa tửu." Ninh Tiểu Đường giải thích nói rằng, "Ngươi biết đến, ta còn biết luyện đan, ta định dùng như vậy trăm năm Nữ Nhi Hồng, thêm vào một ít dược thảo, luyện ra một viên có thể khởi tử hồi sinh đan dược đến."

"Ngươi nói như vậy đan dược, UU đọc sách www.uukanshu.net không lão hòa thượng kia có thể hay không nhận lấy?"

Lão già nhếch miệng nở nụ cười, nói rằng: "Có ngươi, như vậy đan dược, không cái kia con lừa trọc nơi nào sẽ từ chối. E là cho dù ta nói cho hắn, đan dược này là ngươi dùng ta trăm năm Nữ Nhi Hồng luyện chế, hắn phỏng chừng vẫn là sẽ yên tâm thoải mái nhận lấy."

Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười, nói rằng: "không lão hòa thượng có thể không cổ hủ, nếu thật sự đến tính mạng du quan thời khắc, coi như đúng là một chén rượu, nếu như có thể cứu mạng, hắn cũng sẽ không chút do dự uống vào."

Lão già cười gật gù, nói rằng: "Ngươi khoan hãy nói, không cái kia con lừa trọc, vẫn đúng là làm được : khô đến ra chuyện như vậy. Hơn nữa sau khi uống xong, hắn nhiều nhất đạo cú A di đà phật, tâm lý chắc chắn sẽ không có nửa điểm hồ thẹn tình. Dưới cái nhìn của hắn, rượu thịt xuyên tràng quá, Phật Tổ trong lòng lưu. Chỉ cần trong lòng có phật, còn lại đều là không quan hệ đau khổ việc."

Ninh Tiểu Đường cười nói: "Lão Tửu Quỷ, nói đi nói lại, cũng chính là bởi vì không lão hòa thượng có thể hào hiệp mà không câu nệ với biểu tượng, mới có thể xưng tụng chân chính đắc đạo Cao Tăng. Nếu không thì, cùng những kia phổ thông tăng lữ, lại có gì khác biệt."

"Nói cũng đúng." Lão già gật gù.

Ninh Tiểu Đường nói: "Vậy ngươi đồng ý lại cho như vậy một vò Nữ Nhi Hồng?"

"Lại đau lòng cũng đến cho, nói thế nào cũng đến cho không cái kia con lừa trọc một bộ mặt không phải?" Lão già nói rằng, "Tửu ngươi đi chỗ của ta nắm đi, ngược lại lại đây chỉ dẫn theo một vò. Mặt khác, ta cùng Hiếu Nhu, hãy đi về trước."

Ninh Tiểu Đường gật đầu nói: "Được, ta cũng sẽ mau chóng quá khứ."

Nói, lão già cùng tiểu cô nương hai người rời đi khách sạn.

Nhìn hai người bóng lưng biến mất, Mạnh Hạo Vân trong lòng bốc lên cái nghi vấn, không nhịn được hỏi: "Sư phụ, vừa nãy vị kia lão tiền bối, đến cùng là ai vậy?"

Ninh Tiểu Đường xa xôi nói rằng: "Hắn nha, chính là đã từng trên giang hồ cái kia đại danh鼎鼎 Tửu Trung Tiên."

Chương 34: Nhược Da Thôn (1)

"Tửu Trung Tiên?" Mạnh Hạo Vân trong con ngươi né qua một tia nghi hoặc.

Đối với hán loại này chưa bao giờ đặt chân qua sông hồ tiểu tử vắt mũi chưa sạch tới nói, nơi nào sẽ biết được Tửu Trung Tiên cái tên này.

Có điều, hán tuy rằng không biết, nhưng có người nhưng nghe nói qua.

Hứa chương quỹ mới từ khách sạn Đại Đường mặt sau đi ra, nghe được Tửu Trung Tiên cái tên này sau, không khỏi kinh ngạc nói: "Ông chủ, nhưng là người trong truyền thuyết kia có thể ừ ra Tiên Nhường Tửu Trung Tiên?"

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Tiên Nhường ngược lại có chút khuếch đại, có điều này Lão Tửu Quỷ cất rượu bản lĩnh, xác thực là độc nhất vô nhị, ít có người cùng."

"Trời ạ, đúng là trong truyền thuyết Tửu Trung Tiên!" Hứa chương quỹ giật mình nói.

Sau đó, hán lại nhìn thấy bày ra ở trên mặt bàn cái kia đàn trăm năm Nữ Nhi Hồng, lại một lần nữa kinh ngạc thốt lên lên: "Ông chủ, cái này chẳng lẽ là Tửu Trung Tiên nhường Tiên Nhường?"

Ninh Tiểu Đường lắc lắc đầu nói: "Này vô rượu, không phải là Lão Tửu Quỷ nhường chi tửu."

Nghe được cái này, Hứa chương quỹ khá có chút tiếc nuối, nói rằng: "Nguyên lai cũng không phải Tửu Trung Tiên nhường chi tửu a."

Có điều, đón lấy Ninh Tiểu Đường một câu nói, nhưng lập tức để Hứa chương quỹ hai mắt tỏa ánh sáng.

"Nhưng này vô rượu, Lão Tửu Quỷ nhưng coi như Trân Bảo, thật giống như là trong lòng hán thịt, phảng phất so với chính hán nhường tửu còn muốn quý giá gấp mười lần, gấp trăm lần. Rượu như vậy, bất hán một vô, đầy đủ để hán thịt đau một tháng. Bởi vì này vô rượu, đó là trăm năm Nữ Nhi Hồng. Rượu như vậy, có thể không thông thường."

"Ông chủ, thế này sao lại là không thông thường, chuyện này quả thật là hiếm như lá mùa thu, thiên kim khó cầu!" Hứa chương quỹ một bên lớn tiếng nói, một bên kích động không thôi địa chạy đến trước bàn, hai tay nguy chiến chiến địa xoa xoa cái vô rượu, liền phảng phất là ở xoa xoa chính mình Chí Ái tình nhân.

Trong miệng hán lẩm bẩm nói rằng: "Trăm năm Nữ Nhi Hồng! Dĩ nhiên là trăm năm Nữ Nhi Hồng a!"

Thấy Hứa chương quỹ tâm tình kích động, Mạnh Hạo Vân có chút khó có thể lý giải được, nói rằng: "Hứa chương quỹ, không phải là một vô rượu mà."

Hứa chương quỹ lắc đầu một cái, than thở: "Ai, người không hiểu, người không biết như vậy trăm năm Nữ Nhi Hồng, có cỡ nào quý giá."

Mạnh Hạo Vân nghi ngờ nói: "Vậy có nhiều quý giá?"

Hứa chương quỹ nói: "Ta từng ở Việt Châu trong thành, thấy tận mắt một vô năm mươi năm cất giấu Nữ Nhi Hồng, bán ra 5000 lượng bạch ngân giá cao. Mà ở trung châu hoàng thành, có người nói chỉ ít có thể bán được 10 ngàn hai trở lên. Người phải biết, lúc này mới chỉ là năm mươi năm Nữ Nhi Hồng. Mà trước mắt này đàn Nữ Nhi Hồng, vậy cũng là trăm năm trân nhường. Người nói xem, nó có thể trị bao nhiêu tiền?"

Mạnh Hạo Vân nghe xong, tặc lưỡi không ngớt.

Hán không nghĩ tới như thế một vô nho nhỏ Nữ Nhi Hồng, dĩ nhiên đắt như thế.

Thế này sao lại là tửu, chuyện này quả thật chính là hoàng kim!

Ninh Tiểu Đường cười cợt, nói rằng: "Hứa chương quỹ, này đàn Nữ Nhi Hồng, liền do người bảo quản đi."

"Cái gì... Ông chủ, người nói để cho ta tới bảo quản?" Hứa chương quỹ một mặt giật mình, đây chính là trăm năm Nữ Nhi Hồng a, vật quý giá như thế, thật để cho mình đến bảo quản?

"Không sai." Ninh Tiểu Đường gật gù, không để ý lắm.

Tuy rằng đây là một vô hiếm thấy trăm năm Nữ Nhi Hồng, nhưng hán cũng có như Hứa chương quỹ như vậy coi trọng, bởi vì hán cũng không uống rượu. Lại như Mạnh Hạo Vân nói như vậy, này có điều là một vô rượu.

"Mấy ngày nay, ta sẽ tạm thời rời đi khách sạn." Ninh Tiểu Đường lại nói, "Nếu như có cái gì chuyện không giải quyết được, các người có thể đi phía nam Nhục Da Thôn tìm ta."

"Được rồi, ông chủ." Hứa chương quỹ gật gật đầu nói.

Mạnh Hạo Vân cũng nói: "Biết rồi, sư phụ."

Hai người biết được, Ninh Tiểu Đường đây là muốn đi vì là vị kia Từ Trung Tiên giải quyết chuyện phiền toái.

Tối hôm đó, Ninh Tiểu Đường liền rời khỏi khách sạn, đến Nhục Da Thôn.

Nhục Da Thôn ở vào Kính Hồ Trấn Nam một bên, là một toà xây dựng ở Hội Kê sơn dưới chân núi tiểu thôn lạc.

Thôn xóm rất cổ xưa, cổ xưa đến so với Đại Tấn Hoàng Triều còn muốn làm đến lâu đời, có người nói đã có tám trăm năm lịch sử.

Nhục Da Thôn thôn dân, lấy cất rượu mà sống.

Nơi này sản xuất tửu, màu sắc nhạt hoàng, thuần phức u úc,

Dư vị vô cùng, là toàn bộ Việt Châu rượu ngon nhất, đặc biệt nơi này Nữ Nhi Hồng.

Nếu nói là Đại Tấn Hoàng Triều tốt nhất Nữ Nhi Hồng, là ở Việt Châu; như vậy, Việt Châu khu vực tốt nhất Nữ Nhi Hồng, chính là ở Nhục Da Thôn.

Dày đặc ốc xá, có chút có chút hỗn độn cổ thôn xóm trước, Ninh Tiểu Đường một bộ nguyệt sắc trường sam, lẳng lặng đứng thẳng.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước, một cái trong suốt thấy đáy suối nước, từ Hội Kê trong núi róc rách chảy ra, phảng phất một cái trong suốt sợi tơ, dọc theo cổ xưa thôn xóm, hướng về phương xa uốn lượn chảy xuôi.

Này điều suối nước, chính là Việt Châu khu vực tiếng tăm lừng lẫy như ư Khê.

Nhục Da Thôn mặc dù có thể ủ ra rượu ngon, này như ư Khê thủy, cũng phải chiếm cứ một nửa công lao.

Truyền thuyết thời kỳ thượng cổ, như ư bên dòng suối trên ở lại một vị Tiên Nhân. Liền, liền đối như ư Khê thủy, cũng nhiễm một tia Tiên Khí.

Bởi vậy, dùng như ư Khê thủy ủ ra đến tửu, cũng tự nhiên trở thành Nhân Gian Cực Phẩm, trong rượu chi vương.

Như ư Khê thủy đến cùng có tiên hay không khí, Ninh Tiểu Đường cũng không rõ ràng.

Nhưng nếu ư Khê thủy, xác thực là trong suốt cực kỳ, uống lên nhẹ nhàng khoan khoái bên trong mang theo một tia Cam Đàm.

Có như thế thật thủy, có thể ủ ra rượu ngon đến vậy không ngoài ý muốn.

Những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều, chậm rãi biến mất ở chân trời.

Mộ Sắc dần dần ám trầm xuống, Nhục Da Thôn bên trong sáng lên từng chiếc từng chiếc Minh Hoàng ánh đèn.

Ninh Tiểu Đường nhắc chân lên, hướng về trong thôn đi đến.

Một bước bước ra, thân thể của hắn hơi quơ quơ. Trong nháy mắt tiếp theo, lay động bóng người giống như quỷ mị, đột nhiên biến mất, phảng phất từ chưa xuất hiện ở đây quá.

Ở Nhục Da Thôn thôn bắc, có một nhà tên là "Thập Lý Hương" Từ Phưởng.

Từ Phưởng ở Nhục Da Thôn cũng không ngạc nhiên, làm lấy cất rượu mà sống thôn xóm, trong thôn nắm giữ to to nhỏ nhỏ Từ Phưởng hai mươi, ba mươi gia.

Có điều nhà này "Thập Lý Hương" Từ Phưởng, nhưng có chút đặc biệt.

Bởi vì nhà này Từ Phưởng chủ nhân, cũng không phải bản người trong thôn.

Có điều, này cũng không trở ngại các thôn dân đối với vị này Từ Phưởng chủ nhân than thở, bởi vì đối phương có thể sản xuất ra một tay rượu ngon đến.

Hắn ủ ra đến rượu ngon, chính là trong thôn những mấy chục năm rượu vàng lão nhân, cũng khen không dứt miệng, cảm thấy không bằng.

"Thập Lý Hương" Từ Phưởng là một đóng hai tầng làm bằng gỗ lâu các, lâu các cửa lớn cách đó không xa, đứng thẳng một cái cây gỗ, cột trên một mặt màu xanh tử kỳ, đón gió phấp phới.

Từ dưới cờ điện, mang theo mấy cái đèn lồng màu đỏ, phát sinh mờ nhạt ánh sáng.

Nhưng vào lúc này, một bóng người bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện, ở ánh sáng dưới lò ra cái bóng thật dài.

Người đến chính là Ninh Tiểu Đường.

Nhìn trước mắt "Thập Lý Hương" Từ Phưởng, Ninh Tiểu Đường khẽ cười cười.

Sau đó, hần tùy ý hướng phía trước bước một bước, bóng người lần nữa biến mất.

Sau một khắc, Ninh Tiểu Đường bóng người xuất hiện ở trong từ phưởng.

Trong phòng, một vị ăn mặc cổ xưa bố y lão già, chính một người uống rượu, tự rót tự uống.

Lão già tự nhiên chính là vị kia Từ Trung Tiên, cũng chính là này Từ Phưởng chủ nhân.

Thấy Ninh Tiểu Đường bóng người đột nhiên hiện ra, lão già tức giận liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Người có thể hay không đừng giống quỷ như thế, đáng sợ như vậy xuất quỷ nhập thần, rất dễ dàng dọa ngã người. Lão già ta trái tim không tốt lắm, có thể không chịu nổi người dọa."

Ninh Tiểu Đường cười cợt, nói rằng: "Ta đến nơi nơi này đến, không phải vẫn luôn như vậy. Lúc nào Lão Từ Quý là gan của người trở nên như thế nhỏ?"

"Lão già ta là gan từ trước đến giờ liền tiểu có được hay không." Lão già thổi râu mép trừng mắt nói rằng, "Huống hồ thói đời, nhất gan người, mới có thể sống đến càng lâu. Đây làm người a, là gan vẫn là điểm nhỏ cho thỏa đáng."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói: "Giảng ngược lại có chút đạo lý."

"Không phải có chút đạo lý, đây là đại có đạo lý." Lão già rõ ràng hăng hái, nói rằng: "Những năm gần đây, ta cuối cùng đã rõ ràng rồi một cái đạo lý. Bất luận võ công của người cao bao nhiêu, vẫn có nhiều giàu có, nhưng chỉ có sống sót mới là thật sự. Bởi vì một khi chết rồi, võ công cũng được, của cải cũng được, tất cả đều là trúc lam mức nước công dã tràng. Chỉ có sống sót, mới là chân đế."

"Mà như muốn sống được càng lâu dài, là gan liền cần tiểu chút. Con rùa đen rút đầu người biết chưa, là gan đó là tặc tiểu tặc tiểu nhân: nhỏ bé, nhưng người không thể phủ nhận, rùa đen tuổi thọ chính là trường."

Ninh Tiểu Đường có chút không nói gì mà nhìn lão già, không nghĩ tới này Lão Từ Quý, còn có thể mò mẫm ra lần này nguy hiểm đến.

"Gia gia, người lại nói mò."

Lúc này, một vị mười tuổi khoảng chừng đáng yêu tiểu cô nương, nhảy đen thui con mắt, từ giữa ốc đi ra, nàng cười hi hi hướng Ninh Tiểu Đường lên tiếng chào hỏi: "Ninh Tiên Bối, người tới rồi."

"Hừm, đến rồi." Ninh Tiểu Đường hơi hướng về tiểu cô nương gật gật đầu.

"Hiểu Nhu, ta làm sao liền nói mò?" Đối với tôn nữ sách chính mình đài, lão già rất bất mãn.

Tiểu cô nương trắng mắt gia gia mình, nói rằng: "Đương nhiên là nói mò, nhất gan cùng người sống được cửu lại có quan hệ gì. Dưới cái nhìn của ta, người trong giang hồ, muốn sống được lâu dài, nhất định phải phải có võ công cao cường."

Nói xong lời cuối cùng, tiểu cô nương trong mắt lóe lên ánh sáng, hiển nhiên vừa nhắc tới võ công, tiểu cô nương nhất thời trở nên hứng thú dạt dào.

Lão già trách mắng: "Võ công võ công, ta nói người tiểu nha đầu này, cả ngày bên trong nghĩ đánh đánh giết giết, này có cái gì tốt?"

"Học võ công như thế nào không tốt? Không có võ công, nếu là người xấu đến rồi, làm sao bảo vệ mình?" Tiểu cô nương phản bác, "Lại như lần này, chúng ta võ công không thật lợi hại, liền không có cách nào tự vệ, còn không được dựa vào Ninh Tiên Bối đến bảo vệ chúng ta."

Nghe đến nơi này, lão già nhất thời nghẹn lời, nột nột không nói.

Bị chính mình tôn nữ phản bác đến á khẩu không trả lời được, lão già không khỏi có chút lúng túng, không thể làm gì khác hơn là gỡ bỏ đề tài, nói rằng: "Người đứa nhỏ này, thực sự là càng lớn càng không bớt lo, ta ngược lại nói không lại người, ta vẫn là uống ta tửu."

"Hừ, rõ ràng sai rồi còn liều chết." Tiểu cô nương bĩu môi lắm bầm một câu.

Lập tức, nàng lại mặt mày hớn hở địa nhìn về phía Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Ninh Tiên Bối, người còn không ăn cơm tối đi, ta cho người đi làm ăn đi."

Nói, nàng nhảy nhảy nhót nhót địa hướng phía trong ốc chạy đi, cho Ninh Tiểu Đường làm ăn đi tới.

Ninh Tiểu Đường liếc nhìn tiểu cô nương rồi đi bóng người, đối với lão già nói rằng: "Hiểu Nhu tập võ thiên phú không tệ, người thật nên cố gắng dạy nàng. Hoặc là, người cũng có thể để cho nàng theo ta học tập một quãng thời gian, vừa vận ta ở khách sạn nơi đó, cũng đang dạy người tập võ."

"Được đó, có thể làm cho Hiểu Nhu theo người học, ta tình nguyện đến cực điểm, người nhưng không cho đòi ý a." Lão già đột nhiên vỗ đùi nói rằng, sau đó hắn lại cảm thấy có chút kỳ quái, hỏi: "Người trước đây không phải từ không thu đồ đệ đệ sao? Hiện tại làm sao bắt đầu dạy người võ công?"

Ninh Tiểu Đường lắc đầu một cái nói rằng: "Ta hiện tại vẫn như cũ không thu đồ đệ, ta có điều là dạy bọn họ một ít phòng thân bản lĩnh thôi."

"Thì ra là như vậy." Lão già gật gù, đối với Ninh Tiểu Đường tính tình hắc cũng có hiểu biết, đây là một vị lười nhác chủ nhân, lại làm sao có khả năng đi chủ động thu đồ đệ?

Sau đó trong mấy ngày, Ninh Tiểu Đường vẫn chờ Giang Nam sáu đại ác tìm tới cửa, đáng tiếc chờ mãi cũng không thấy đối phương hình bóng.

Ninh Tiểu Đường cũng không không thể nào sốt ruột, trong ngày thường vô sự, hắn sẽ dạy đạo một hồi Cốc Lương Hiểu Nhu võ công.

Tình cờ, hắn cũng sẽ một thân một mình ở Nhược Da Thôn bên trong đi dạo, thường thức cổ thôn xóm nhân văn phong cảnh.

Ngày đó, Ninh Tiểu Đường đứng như ư bên dòng suối trên, nhìn chăm chăm mặt nước sững sờ, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, năm tên mang theo đao kiếm thiếu nam thiếu nữ, chính dọc theo con đường, hướng về Nhược Da Thôn đi tới.

Khi bọn họ trải qua Ninh Tiểu Đường bên cạnh thì, trong đó một vị chừng hai mươi tuổi chàng thanh niên bỗng nhiên hướng Ninh Tiểu Đường hỏi: "Này, tiểu tử, phía trước thôn này có phải là Nhược Da Thôn?"

Ninh Tiểu Đường phục hồi tinh thần lại, quét mắt đối phương, từ tốn nói: "Đúng thế."

Nói xong, hắn liền quay đầu đi, không tiếp tục để ý cái kia chàng thanh niên.

Cái kia chàng thanh niên sắc mặt nhất thời có chút khó coi, bởi vì lấy thân phận của hắn, trong ngày thường đi lại, người chung quanh cái nào không phải a dua nịnh hót, phụng nghênh nịnh bợ, còn chưa bao giờ bị như vậy xem thường quá.

Đặc biệt ở hai vị thiếu nữ xinh đẹp trước mặt, hắn càng thấy mặt mũi tối tăm. UU đọc sách www.uukanshu.net

Sắc mặt hắn âm trầm, lãnh đạm nói: "Tiểu tử, người này thái độ gì?"

"Trần sư huynh, quên đi, nếu phía trước chính là Nhược Da Thôn, chúng ta vẫn là tiên tiến làng đi." Năm người ở trong, vị kia thiếu nữ mặc áo trắng khề mở môi đỏ nói rằng.

"Được, ta nghe Hứa Sư Muội." Cái kia chàng thanh niên lập tức thay đổi phó sắc mặt, dùng lấy lòng ngữ khí nói rằng.

"Sư Tỷ, người nói sư phụ Sư Thúc các nàng có thể hay không đã đến trong thôn nhỉ?" Lúc này, năm người ở trong một vị khác Lục Y Thiếu Nữ xen mồm hỏi.

Thiếu nữ mặc áo trắng kia lắc đầu nói: "Nơi nào sẽ có nhanh như vậy, sư phụ Sư Thúc các nàng là đi lần theo Giang Nam sáu đại ác, một chốc, khẳng định không về được."

Lục Y Thiếu Nữ lại nói: "Nếu như sư phụ Sư Thúc các nàng có thể đem Giang Nam sáu đại ác nắm lấy, vậy thì tốt."

Thiếu nữ mặc áo trắng nói: "Hi vọng như thế chứ, có điều lấy Giang Nam sáu đại ác võ công, cũng không phải tốt như vậy trào." Nói, trong mắt nàng mơ hồ lộ ra một vẻ lo âu.

Như Giang Nam sáu đại ác không có tụ hội, chỉ có một hai vị, cái kia còn nói được. Nhưng vạn nhất sáu đại ác đều đến rồi, e là cho dù là chính mình sư phụ Sư Thúc cũng phải bị thiệt thòi.

Tựa hồ nhìn ra thiếu nữ mặc áo trắng lo lắng, Trần Tĩnh chàng thanh niên mở miệng nói rằng: "Hứa Sư Muội không cần lo lắng, chúng ta Lý sư thúc không cùng đi tới sao, bọn họ huề lực hợp tác, nhất định sẽ bình yên vô sự trở về."

"Ừm." Thiếu nữ mặc áo trắng khề gật đầu, "Trần sư huynh, vậy chúng ta tiên tiến làng đi."

"Được, chúng ta vào thôn từ."

Năm tên thiếu nam thiếu nữ, từng cái từ Ninh Tiểu Đường bên người đi qua, hướng về Nhược Da Thôn đi đến.

Ninh Tiểu Đường vẫn cứ lẳng lặng đứng, nhìn chăm chăm mặt nước.

Sau một lúc lâu, hắn mới xoay người lại, nhìn cái kia năm tên đã đi vào trong thôn thiếu nam thiếu nữ bóng người, trong miệng nhẹ giọng nói rằng: "Giang Nam sáu đại ác, rốt cục muốn tới sao..."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Nhược Da Thôn (2)

Năm tên thiếu nam thiếu nữ, phân biệt đến từ chính Đông Hoa Phái cùng Nga Mi Phái.

Lần này bọn họ ở trong môn phái trưởng bối dẫn dắt đi, rất tới tham gia Lô Phong Tự Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội.

Hai phái môn nhân là ở Việt Châu thành phụ cận gặp gỡ, sau đó liền một đường kết bạn mà đi.

Tiếp đó, ở tiền vào Sơn Âm huyền cảnh nội sau, hai phái trưởng bối trong lúc vô tình phát hiện Giang Nam sáu đại ác một trong lòng dạ độc ác Đặng Hàn tung tích.

Giang Nam sáu đại ác làm nhiều việc ác, hại vô số người, chính là Đông Hoa Phái cùng Nga Mi Phái đệ tử, cũng không có thiếu tổn hại ở trong tay đối phương.

Bởi vậy, hai phái trưởng bối trải qua một phen thương lượng sau, quyết định theo sau, xem nhìn đối phương đến cùng lại muốn làm gì ác sự. Nếu là có cơ hội, nhân cơ hội diệt trừ đối phương, cái kia không thể tốt hơn.

Có điều, muốn theo dõi Giang Nam sáu đại ác loại này võ công cao cường, thù đoạn tàn nhẫn người từng trải, không phải là chuyện dễ dàng.

Vì lý do an toàn, hai phái ba tên trưởng bối dự định cùng đi tới, vạn nhất có cái gì bất ngờ, cũng thật lẫn nhau phối hợp.

Cho tới hai phái năm tên đệ tử trẻ tuổi, thì lại tiếp tục chạy đi, song phương ước định ở Nhược Da Thôn gặp lại.

Lựa chọn ở Nhược Da Thôn gặp lại, đây là Nga Mi Phái nói ra.

Bởi vì lần này, các nàng Nga Mi Phái ngoại trừ tham gia Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội ở ngoài, còn muốn báỉ phóng một vị đã từng đối với Nga Mi Phái từng có ân tình lão tiền bối.

Mà vị này lão tiền bối, chính là ẩn cư ở Nhược Da Thôn.

Tiến vào làng sau, năm tên thiếu nam thiếu nữ lập tức đã nghe đến từng trận nồng nặc hương tửu.

Phóng tầm mắt nhìn tới, hầu như từ từng nhà đều ở cất rượu, Tửu Phưởng càng là một nhà sát bên một nhà.

Lục Y Thiếu Nữ không nhịn được dùng mũi ngọc tinh xảo ngửi một cái, nói rằng: "Sư Tỷ, thơm quá nha. Nơi này làm sao nhiều rượu như vậy phưởng a?"

Thiếu nữ mặc áo trắng giải thích: "Nhân vì là thôn này vốn là lấy cất rượu mà sống, nghe nói có ít nhất mấy trăm năm lịch sử. Nữ Nhi Hồng nghe nói qua chứ, toàn bộ Đại Tấn Hoàng Triều, nổi danh nhất Nữ Nhi Hồng, liền muốn mấy nơi này."

Lúc này, Đông Hoa Phái một người trong đó tuổi trẻ nam đệ tử bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Nữ Nhi Hồng? Ta biết rồi, nguyên tới nơi này chính là cái kia tiếng tăm lừng lẫy Tiên Nhưỡng thôn a."

Trần Tĩnh chàng thanh niên hơi nhú nhú mày, tựa hồ đối với to lớn hô gọi nhỏ có chút bất mãn, trầm giọng nói rằng: "Trịnh sư đệ, người nghe nói qua thôn này?"

Cái kia trịnh tính nam đệ tử phục hồi tinh thần lại, liền vội vàng nói: "Đúng, Trần sư huynh, ta nghe người trong nhà nhắc qua, nói Việt Châu có một Tiên Nhưỡng thôn, có thể ừ ra toàn bộ Đại Tấn Triều tốt nhất Nữ Nhi Hồng. Cái kia làng sản xuất Tiên Nhưỡng, như bắt được Trung Châu hoàng thành, có thể bán ra so với còn lại tên tửu cao hơn giá gấp mười tiền. Ta nghĩ, cái kia Tiên Nhưỡng thôn, nên chính là thôn này."

Nghe xong trịnh tính nam đệ tử giải thích, mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, chính là thiếu nữ mặc áo trắng, cũng có chút giật mình.

Tuy rằng nàng biết nơi này Nữ Nhi Hồng rất nổi danh, nhưng không nghĩ tới càng có thể bán ra giá cao như vậy tiền.

Phải biết, tên tửu giá tiền bản thân liền bất tiện nghi, căn bản là không phải bách tính bình thường có khả năng tiêu phí nổi. Mà nơi này Nữ Nhi Hồng, dĩ nhiên so với những kia tên tửu còn muốn quý gấp mười lần, này giá tiền thật quý đến khiến người ta khó có thể tin.

Đông Hoa Phái một cái khác nam đệ tử không nhịn được mở miệng nói rằng: "Rượu nơi này, đã vậy còn quá đáng giá? Nếu không chúng ta cũng mua

chút từ trở lại?"

"Phù phù ~" Lục Y Thiếu Nữ che miệng bật cười, nói rằng: "Ở trung châu hoàng thành có thể bán ra cao như vậy giá tiền, ta nghĩ cùng đường xá xa xôi cũng có quan hệ rồi. Các người cũng không suy nghĩ một chút, Trung Châu cách này bao xa? Ít nhất cũng có mấy ngàn dặm xa đi. Nữ Nhi Hồng là nơi này đặc sản, đường xa như vậy đồ vận quá khứ, giá tiền có thể không cao?"

Mọi người nhất thời bưng tỉnh, xác thực, nơi này Nữ Nhi Hồng tuy rằng rất nổi danh, nhưng mặc dù có thể ở trung châu bán ra cao như vậy giá tiền, e sợ cùng đường xá xa xôi cũng có không nhỏ quan hệ.

Trần Tĩnh chàng thanh niên lên tiếng khen tặng nói: "Không nghĩ tới Đường sư muội còn tinh thông Thương Học chi đạo, tại hạ khâm phục không thôi."

"Không cái gì rồi." Lục Y Thiếu Nữ vội vã khoát tay một cái nói, "Chỉ là nghe trong nhà lão già lải nhải hơn nhiều, ta tùy tiện nói một chút thôi."

"

Nói xong, nàng le lưỡi một cái, lộ làm ra một bộ đáng đáp khả ái.

"Đường sư muội..."

Trần Tĩnh thanh niên còn muốn tiếp tục tìm đề tài tán gẫu xuống, đáng tiếc Lục Y Thiếu Nữ tựa hồ cũng không thể nào muốn phản ứng sẽ đối phương, nàng trực tiếp xoay người, kéo thiếu nữ mặc áo trắng tay, hỏi: "Sư Tỷ, đón lấy chúng ta đi cái nào a?"

Thiếu nữ mặc áo trắng liếc mắt Trần Tĩnh thanh niên, thấy chính mình sư muội đối với hắn cũng không thích, trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Cùng nhau đi tới, vị này Đông Hoa Phái đệ tử, miệng đầy lời chót lưỡi đầu môi, vô cùng dẻo miệng, nàng lại làm sao có khả năng đoán không ra đối phương tâm tư?

Nhưng như vậy hoàn khổ hoa hoa công tử, thiếu nữ mặc áo trắng sao lại để mắt? Người như vậy, chính mình trốn còn chưa kịp đây.

Mình cùng bọn họ một đường đồng hành, cũng có điều là trường bối dặn dò, xem ở đâu là chính đạo Đại Phái trên mặt thôi.

Nguyên bản, thiếu nữ mặc áo trắng còn đang lo lắng chính mình sư muội tuổi trẻ sẽ bị lừa gạt, nhưng hiện tại xem ra, hoàn toàn là chính mình đa nghi rồi.

Chính mình người sư muội kia, tâm lý có thể thông minh lắm.

Thiếu nữ mặc áo trắng hơi trầm ngâm một lúc, nói rằng: "Sư phụ các nàng một chốc e sợ cũng đến không được, chúng ta vẫn là trước tiên tìm cái chỗ đặt chân đi."

Trần Tĩnh chàng thanh niên trên mặt mang lên một tia ôn hòa nụ cười, trang làm ra một bộ phiến phiến giai công tử đáng đáp, nói rằng: "Tất cả bằng Hứa Sư Muội làm chủ."

Đáng tiếc, một đường đi tới, thiếu nữ mặc áo trắng cùng Lục Y Thiếu Nữ cũng đã nhìn thấu làm người. Hiện tại hắn giả ra đáng vẻ ấy đến, hoàn toàn là uống phỉ tâm tư, nhân làm căn bản liền lừa gạt không được hai vị ánh mắt của cô gái.

Thiếu nữ mặc áo trắng lễ phép tính hơi một gạt đầu, lời kéo chính mình sư muội tay, hướng phía trước đi đến, bắt đầu tìm kiếm chỗ đặt chân.

Trần Tĩnh thanh niên đứng ở tại chỗ, nụ cười dần dần thu nạp, trong mắt lộ ra một tia âm trầm.

"Trần sư huynh, chúng ta cũng đi thôi." Trịnh tính nam đệ tử nhắc nhở.

"Ừm." Trần Tĩnh thanh niên gật gật đầu, sắc mặt không vui.

Trịnh tính nam đệ tử cùng một vị khác họ Vương nam đệ tử nhìn nhau, đều đầy mặt nghi hoặc.

Hai người bọn họ không nghĩ ra vị này Trần sư huynh, sắc mặt vì sao lại đột nhiên trở nên hơi khó coi, cũng không biết là ai đắc tội rồi hắn.

Nhưng hai người cũng không dám hỏi nhiều, bởi vì vị này Trần sư huynh thân phận ở Đông Hoa Phái có chút đặc thù, gia gia của hắn là Đông Hoa Phái Thái Thượng Trưởng Lão, chính là chương môn thầy hắn gia gia, cũng phải hô một tiếng Sư Thúc.

Có như vậy một vị hậu trưởng gia gia ở, hai người bọn họ nơi nào còn dám trêu chọc vị này Trần sư huynh.

Cùng lúc đó, Nhược Da Thôn Tây Bắc cách xa bảy, tám dặm trong một rừng cây, ba bóng người đứng ở một chỗ cao điểm trên, đang nói chuyện.

Đây là một nam hai nữ, nam tướng mạo nho nhã, dưới cằm lưu cần. Nữ đều ăn mặc màu trắng quần áo, bên ngoài nhìn qua đã có bốn mươi tuổi, nhưng phong vận dư âm, đáng vẻ ung dung.

Ba người đều mang theo trường kiếm, một bộ người trong gang hồ trang phục.

Trong đó một cô gái trung niên nói rằng: "Đáng tiếc, không nghĩ tới không riêng chi có lòng dạ độc ác Đặng Hàn cái này ác nhân, liền đề tiện vô liêm sỉ Vệ Vô Lương cũng tới. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) "

Tên kia nho nhã nam tử cũng vì hơi thở dài: "Đúng đấy, nếu như đối phương chỉ có một người, ba người chúng ta hợp lực vây giết, e sợ này Giang Nam sáu đại ác, liền muốn ngoại trừ một ác."

Khác một cô gái trung niên nói rằng: "Lần này, còn cần cảm ơn Lý sư huynh hết sức giúp đỡ. Nếu không thì, ta cùng sư muội hai người, vẫn đúng là không tốt lắm ứng phó."

Nho nhã nam tử vội vã khoát tay một cái nói: "Nói như vậy liền khách khí, ta Đông Hoa Phái cùng Nga Mi Phái đều là Danh Môn Đại Phái, tự nhiên như thể chân tay. Huống chi, này Giang Nam sáu đại ác, làm ác đa đoan, cùng ta Đông Hoa Phái cũng kết có cừu oán. Lúc này gặp phải, tự nhiên vì dân trừ hại, việc nghĩa chẳng từ."

Nguyên lai, ba người này chính là lần này Đông Hoa Phái cùng Nga Mi Phái mang đội trưởng bối.

Ở phát hiện sáu đại ác một trong lòng dạ độc ác Đặng Hàn tung tích sau, ba người liền một đường truy tìm đối phương, theo sát không nghỉ.

Cuối cùng, càng là ở cánh rừng cây này bên trong vây nhốt đối phương, lập tức song phương bắt đầu chém giết.

Đáng tiếc, cuối cùng vẫn là dã tràng xe cát.

Bởi vì đối phương bên kia lại tới nữa rồi một vị ác nhân, vị kia đề tiện vô liêm sỉ Vệ Vô Lương cũng tới.

Có thể được gọi là Giang Nam sáu đại ác, võ công của hai người tự nhiên cao cường cực kỳ, danh bất hư truyền, lấy hai địch ba, dĩ nhiên không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Cuối cùng, Đông Hoa, Nga Mi hai phái ba vị mang đội trưởng bối, chỉ có thể bất đắc dĩ dừng tay, buông tha hai vị ác nhân, để cho thông dong rồi đi.

"Sư Tỷ, Lý sư huynh, chúng ta cũng nên đi cùng năm vị đệ tử trong môn hội hợp. Bọn họ nếu là bị vừa nãy hai vị kia ác nhân tình cờ gặp, này nhưng là cực kì không ổn."

Nho nhã nam tử cùng khác một cô gái trung niên sắc mặt lúc này trở nên nghiêm nghị lên, trong lòng nghĩ muốn thật là có khả năng như vậy.

Thiên địa lớn như vậy, hi vọng sẽ không như vậy xáo trộn.

"Vậy chúng ta đi nhanh lên."

Ba người không do dự nữa, lập tức vận lên Kinh Công, bay lên ngọn cây, rời khỏi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Nhược Da Thôn (3)

Nhược Da Thôn xây dựa lưng vào núi, làng mặt sau, là cao to liên miên Hội Kê sơn.

Lúc này, ở chân núi vài chục trượng phía trên một khối đột xuất trên nham thạch, đứng thẳng một đạo bóng người màu đen.

Đây là một hơn bốn mươi tuổi hán tử trung niên, mặt mũi gầy gò, mũi ưng, một đôi nham hiểm con mắt, sáng lấp lánh. Thân hình hán cao to, mặc một bộ màu xanh bó sát, bên hông mang theo một thanh sắc bén màu đen Huyền Thiết việt.

Hán tử trung niên đón gió núi, con mắt không hề chớp mắt, xa xa quan sát dưới chân núi thôn xóm.

Hán vẫn lặng lẽ đứng, cũng không biết đứng bao lâu, nhưng hán tử đầu đến cuối không có rời đi, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Quá hồi lâu, hán tử trung niên phía sau rừng cây bên trong, bỗng nhiên phát sinh một trận vang động.

Có điều, hán cũng không có hoang mang, càng không có xoay người.

Hắn chỉ là phát sinh âm trầm âm thanh, nói rằng: "Làm sao mới đến? Ta còn tưởng rằng các ngươi sai ta, không đến."

"Lão tứ, ta làm sao dám sai ngươi đây."

Rừng cây bên trong truyền đến một đạo vang dội âm thanh.

Khản đón lấy, một người dáng dấp hàm hậu, lưng hùm vai gấu khôi ngô Đại Hán từ rừng cây bên trong đi ra.

Hắn lông mày rậm mắt to, hình thể dũng mãnh, bắp thịt toàn thân như là bàn thạch nhô lên, trên người chỉ mặc vào (đám quạ) một cái màu nâu áo ngắn, trên tay nắm một cái hiện ra cổ màu vàng trắng to lớn Đồng Chuy, phảng phất là từ Man Hoang bên trong đi ra Ma Thần.

Ở hàm hậu hán tử sau khi ra ngoài, một đạo khàn giọng âm thanh cũng từ rừng cây bên trong vang lên.

"Lão tứ, đừng trách ta tới chậm a. Muốn trách thì trách Đặng Hàn đưa kia. Vốn là ta sớm liền đến, nhưng Đặng Hàn đưa kia bị người đuổi giết, ta không được không dừng lại giúp hắn. Nếu không, chúng ta nhìn thấy chính là chết rồi Đặng Hàn." Nói xong lời cuối cùng, đạo kia khàn giọng âm thanh bắt đầu cười hắc hắc.

"Lần này xác thực nhờ có lão lục." Hàm hậu hán tử cũng thoải mái thừa nhận, "Lão lục, coi như ta nợ một món nợ ân tình của ngươi."

Nguyên lai, này hàm hậu hán tử càng là lòng dạ độc ác Đặng Hàn.

Chẳng ai sẽ thầm nghĩ, Giang Nam sáu đại ác một trong, trong chốn vô lâm đại danh鼎鼎 lòng dạ độc ác Đặng Hàn, dĩ nhiên sẽ là như thế một vị tướng mạo hàm hậu hán tử.

"Khà khà, Lão Ngũ, đây chính là ngươi nói a. Nợ ơn ta, ngươi có thể chiếm được cổ gắng báo đáp ta."

Theo khàn giọng âm thanh lại vang lên, một vị thân hình cao to người đàn ông trung niên chui ra rừng cây.

Hắn cột phát quan, diện thang rộng rãi, sống mũi cao thẳng, hai con mắt thần thái rạng rỡ, trên người mặc một bộ quần áo màu xanh lam, bên hông mang theo một thanh Tinh Nguyệt Thanh Cương kiếm, một bộ vô lâm Chính Đạo Nhân Sĩ trang phục.

Nhưng mà, thân là Giang Nam sáu đại ác một trong, lại làm sao có khả năng sẽ là Chính Đạo Nhân Sĩ?

Không sai, người này chính là Giang Nam sáu đại ác ở trong, đứng hàng thứ lão lục đệ tiện vô liêm sĩ Vệ Vô Lương.

Mà vừa bắt đầu vị kia hán tử trung niên thân phận, cũng đồng dạng vô cùng sống động. Người kia chính là Giang Nam sáu đại ác ở trong, xếp hạng thứ tư vị Ác Quán Mãn Doanh Cùng Thập Ác.

Vào giờ phút này, ở chỗ này giữa núi rừng, trong chốn vô lâm tiếng tăm lừng lẫy Giang Nam sáu đại ác, dĩ nhiên tụ hội ba vị.

Cùng Thập Ác chậm rãi xoay người lại, nhìn hàm hậu hán tử, nhử nhử mày hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Ai truy sát ngươi?"

Đặng Hàn khoát tay áo một cái, nói rằng: "Khỏi nói, vẫn đúng là hắn nương xui xẻo. Gặp phải hai cái Nga Mi Phái phong bà nương, cùng một Đông Hoa Phái nguyệt quân tử. Ba đối với một, ta khẳng định đánh không lại, không thể làm gì khác hơn là chạy mất dép."

Vệ Vô Lương cười hắc hắc nói: "Lão Ngũ, ngươi ở đâu là trốn a. Ta thấy nhưng là ngươi bị bao quanh vây nhốt ai, nếu không là ta xuất thủ cứu ngươi, lúc này ngươi nhất định phải đi gặp Diêm Vương."

Đặng Hàn buồn khổ nói rằng: "Được rồi được rồi, lão lục, ngươi cũng đừng tái xuất ta xấu, ta không phải nói nợ một món nợ ân tình của ngươi mà. Nói đi nói lại, nếu như một mình ngươi đối chiến ba người kia, kết cục ngươi khẳng định cũng tốt hơn ta không được."

Cùng Thập Ác hơi hơi kinh ngạc, hỏi: "Nga Mi Phái cùng Đông Hoa Phái? Bọn họ người làm sao đến nơi này?"

Đặng Hàn giải thích: "Nên cùng không cái kia lão con lừa trọc sự tình có quan hệ, nghe nói cái kia lão con lừa trọc muốn tổ chức trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, không ít giang hồ người trong vô lâm, đều cần tới tham gia cái này lễ ăn mừng."

Ta nghĩ cái kia hai cái Nga Mi Phái phong bà nương cùng cái kia Đông Hoa Phái nguyệt quân tử, e sợ cũng là vì chuyện này tới được."

Vệ Vô Lương bỗng nhiên than thở: "Này con lừa trọc tuổi thọ vẫn đúng là hắn nương trường a, này đều sống đến một trăm tuổi, còn không đi thấy Diêm Vương!"

Cùng Thập Ác nói: "Này Không Hòa Thượng ta cũng có hiểu biết, xác thực là vị hiếm thấy Cao Tăng, bối phận so với Huyền Không Tự Phương Trượng còn muốn lớn hơn đồng lứa. Theo ta được biết, này Không Hòa Thượng thậm chí còn là Huyền Không Tự Tứ Đại Thần Tăng sư huynh."

Nghe nói như thế, Đặng Hàn cùng Vệ Vô Lương hai người đều có chút kỳ quái địa nhìn về phía Cùng Thập Ác.

Đặng Hàn không nhịn được hỏi: "Ta nói lão tứ, ngươi làm sao đột nhiên vì là con lừa trọc nói tới lời hay đến rồi?"

Vệ Vô Lương cũng nói: "Đúng đấy, lão tứ, nghe lời người, tựa hồ rất tôn sùng vị này không con lừa trọc. Đây là nguyên nhân gì a?"

"Ai, đây là một đoạn năm xưa chuyện cũ." Cùng Thập Ác khe khẽ thở dài, "Ồ ta lúc còn trẻ, được quá vị này Không Hòa Thượng ân huệ. Lúc đó, hấn còn khuyên ta quay đầu lại là bờ. Hắc, quay đầu lại, làm sao quay đầu lại?"

"Nguyên lai lão tứ người vẫn cùng này không con lừa trọc từng có như thế một đoạn cổ sự a." Hai người một mặt bình tĩnh.

"Không nói cái này." Cùng Thập Ác hít sâu một hơi, hoãn hoãn thân, lại nói: "Lão Ngũ, tin tức của người thật tin cậy? Cái kia Từ Trung Tiên Cốc Lương Hiền Thanh, thật sự trụ ở phía dưới cái kia trong thôn?"

"Đúng đấy, UU đọc sách www.uukanshu.net Lão Ngũ, người tin tức nhất định phải tin cậy a." Vệ Vô Lương cũng ngưng trọng gật đầu nói rằng, "Nhớ năm đó, lão này, một người đối chiến chúng ta năm cái, trả lại hấn nương ổn chiếm thượng phong, chỉ tướng tượng thôi cũng làm cho người cảm thấy si nhục."

Cùng Thập Ác than thở: "Nếu không là mặt sau lão đại tới rồi, ngay trong chúng ta thật là có người sẽ tổn hại ở lão nhân kia trong tay."

"Cho nên nói, Lão Ngũ, lão nhân kia, võ công thật phé bỏ?" Vệ Vô Lương cẩn thận hỏi, "Nếu không, quang ba người chúng ta, đi tới còn không phải cho hấn nhét kẽ răng?"

Đặng Hàn suy nghĩ một chút, nói rằng: "Tin tức hấn là thật sự, tuy rằng không phải ta tận mắt nhìn thấy, nhưng cũng là ta đồ đệ kia tự mình trải qua. Hấn nói nếu không là một tiểu nha đầu ngăn cản, hấn đều suất chút nữa bắt lão nhân kia."

Cùng Thập Ác nói: "Người đồ đệ? Lý Đạt tiểu tử kia? Người vững tin hấn không nói dối?"

"Hấn dám?" Đặng hàn trừng mắt lên, nói rằng, "Nếu như tiểu tử này dám gạt ta, lần này trở lại, ta cần phải giết hấn không thể."

Vệ Vô Lương trầm tư một lúc, nói rằng: "Lý Đạt tiểu tử kia, hấn là sẽ không lừa người. Nếu không, bằng tiểu tử kia võ công, làm sao có khả năng từ Cốc Lương Hiền Thanh lão nhân kia trong tay chạy trốn?"

"Nói cũng vậy." Cùng Thập Ác khe khẽ gật đầu nói: "Vậy chúng ta vậy thì xuống tìm lão nhân kia, lúc này chúng ta cần phải liên bản mạng tức đều thu hồi lại!"

Đặng Hàn nói: "Đặc biệt lão nhân kia cất rựu kỹ thuật, cái này nhất định phải bắt được. Nếu là đưa cái này kỹ thuật bán được Trung Châu đi, phỏng chừng đều có thể bán ra giá trên trời đến."

Vệ Vô Lương nhưng một mặt cười dâm đãng nói: "Nghe nói lão gia hòa nơi đó, còn có một tiểu nha đầu, khả khả..."

"Chúng ta đi." Cùng Thập Ác tiếng nói vừa dứt, lúc này phi thân mà xuống, phảng phất giữa bầu trời Liệp Ưng, hướng về phía dưới Nhược Da Thôn phi vô tới.

Khẩn đón lấy, Đặng Hàn cùng Vệ Vô Lương, cũng một trước một sau từ trên nham thạch thả người nhảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Nhược Da Thôn (4)

Nhược Da Thôn bên trong, Nga Mi cùng Đông Hoa hai phái năm tên đệ tử trẻ tuổi, chính tìm kiếm tin tức chân nơi.

Mấy người đi ở tầng đá lát thành trên đường nhỏ, nhìn trần đầy nét cổ xưa thôn xóm, người bồng bênh ở trong không khí hương tửu, tâm tình bất tri bất giác trở nên một trận ung dung.

Ở quai quá một chỗ tiểu viện sau, một tòa hai tầng làm bằng gỗ lâu các tiến vào tầm mắt mọi người.

Lục Y Thiếu Nữ dừng bước, đôi mi thanh tú hơi nhú lên, nghĩ đến một lát sau, mở miệng hỏi: "Sur Tỹ, người còn nhớ chúng ta lần này cần bái phỏng vị tiên bối kia, cụ thể ở nơi nào sao?"

Thiếu nữ mặc áo trắng khẽ gật đầu, nói rằng: "Thật giống nghe sư phụ nhắc qua, tựa hồ trụ ở một cái tên gì Từ Phưởng ở trong."

Lục Y Thiếu Nữ lại hỏi: "Sur Tỷ, rượu kia phường có phải là gọi Thập Lý Hương? Ta thật giống nhớ tới là danh tự này, cũng không biết có nhớ không lắm."

Thiếu nữ mặc áo trắng nghĩ đến một chút, nói rằng: "Không sai rồi, thật giống liền gọi Thập Lý Hương tới."

"Sur Tỷ, nếu như đúng là Thập Lý Hương, như vậy chúng ta đã đến vị tiền bối kia nơi ở ai." Lục Y Thiếu Nữ chỉ vào cách đó không xa toà kia làm bằng gỗ hai tầng lầu các nói rằng.

Nghe nói như thế, mấy người còn lại lúc này mới chú ý tới, toà kia lầu các cửa lớn bên trên, mang theo một khối băng hiệu, mặt trên có khắc tự, chính là "Thập Lý Hương" Tam Tự.

Lục Y Thiếu Nữ hơi méo xệch đầu, liếc nhìn thiếu nữ mặc áo trắng, hỏi: "Sur Tỷ, chúng ta hiện tại muốn qua đi sao?"

"Chuyện này..." Thiếu nữ mặc áo trắng nhất thời do dự lên, sư phụ cùng Sur Thúc còn không lại đây, chính mình hiện tại liền quá khứ bãi phòng như vậy tiền bối, thật sự được không?

Nhìn chính mình Sur Tỷ do dự, Lục Y Thiếu Nữ trái lại làm ra quyết định, nói rằng: "Sur Tỷ, nếu không chúng ta tới liền bây giờ đi."

Thiếu nữ mặc áo trắng nói: "Nhưng là, sư phụ cùng Sur Thúc đều vẫn không có đến đây."

Lục Y Thiếu Nữ nói: "Sur Tỷ, không có chuyện gì rồi. Ngược lại sớm muộn muốn đi bãi phòng vị tiền bối kia, sớm một chút đi cùng tới nay đi có cái gì khác biệt đâu? Huống hồ, chúng ta không phải phải tìm chỗ đặt chân sao? Chúng ta liền trực tiếp đi vị tiền bối kia nơi ở được rồi, nói như vậy, đến lúc đó sư phụ các nàng lại đây, cũng sẽ không tìm không tới chúng ta."

"Nhưng là..."

Thiếu nữ mặc áo trắng có chút chần chờ, nàng sợ sệt chính mình bọn tiểu bối này đang không có trưởng bối cùng đi, liền như vậy một mình đi bãi phòng, có mất lễ phép.

Bởi vì nàng từ chính mình sư phụ cái kia hiểu rõ đến, vị này lão tiền bối bối phận rất lớn, cùng trong môn phái những Thái Thượng trưởng lão này đều là đồng lứa, chính là sư phụ nàng nhìn thấy, đều muốn cung kính hô một tiếng tiền bối.

Thấy thiếu nữ mặc áo trắng vẫn như cũ do dự không quyết định, lúc này, vị kia Đông Hoa Phái Trần Tính thanh niên đệ tử, cũng rốt cục không nhịn được mở miệng khuyên bảo: "Hứa Sur Muội, Đường sư muội nói không sai, chúng ta hiện tại trực tiếp đi bãi phòng vị tiền bối kia đi."

Một cái khác trịnh tính đệ tử cũng nói: "Đúng đấy, Hứa Sur Muội, nơi này nhìn thấy không phải nhà dân, chính là Từ Phường, căn bản cũng không có cái gì khách sạn. Muốn tìm một chỗ đặt chân, e sợ khó cực kì."

Ở hai vị Đông Hoa Phái đệ tử khuyên, thiếu nữ mặc áo trắng rốt cục làm ra quyết định, gật đầu nói: "Vậy cũng tốt. Có điều, mọi người sau khi tiến vào, hi vọng cung kính chút, đó là một vị bối phận rất cao lão tiền bối."

"Biết rồi, Sur Tỷ." Lục Y Thiếu Nữ quơ quơ thiếu nữ mặc áo trắng cánh tay đạo, "Chúng ta vẫn là đi nhanh một chút đi."

Nói, nàng không nói lời gì lôi kéo thiếu nữ mặc áo trắng, nhảy nhảy nhót nhót địa hướng về "Thập Lý Hương" Từ Phường đi đến.

Làm năm người đi vào Từ Phường, đầu tiên vào mắt chính là một cái bàn bát tiên, trên bàn bày đặt một vỏ rượu, tửu đứng cạnh một con chén, chén bên cạnh bày đặt một cái đĩa nhắm rượu dùng đậu phụ khô.

Mà bàn bát tiên bên cạnh, ngồi chính là một vị tóc tùm la tùm lum tóc bạc lão già, lão già sắc mặt hồng hào, tựa hồ uống nhiều rượu.

Hắn nhìn mấy người đi vào nhà, hơi hơi kinh ngạc, hỏi: "Mấy vị có thể có sự? Xem các người tuổi, cũng không giống uống rượu. Ta nơi này ngoại trừ tửu, có thể không cái gì những vật khác."

Từ mấy người quần áo trang phục, vững vàng bước tiến, lão già đã đoán ra, đối phương hẳn là người trong giang hồ.

Có điều ở Nhược Da Thôn,

Có rất ít người trong giang hồ lui tới, hẳn nhất thời cũng khó có thể dự đoán mục đích của đối phương.

Lúc này, thiếu nữ mặc áo trắng hướng đi trước, hướng về lão già hơi cúi chào, hỏi: "Nhưng là Cốc Lương tiền bối trước mặt?"

"Cái gì tiền bối không tiền bối, ta liền một lão già nát rượu thôi." Lão già vung vung tay nói rằng, "Có điều ta cũng thực sự họ kếp Cốc Lương, vị cô nương này, người lễ nào nhận thức lão già ta?"

Hắn thoáng cảm thấy có chút kỳ quái, lại nói: "Lão già ta tuy rằng lão, nhưng còn còn xa mới tới dần quên si ngốc mức độ a, ta trong ấn tượng có thể chưa từng thấy người?"

"Tiền bối nói giỡn." Thiếu nữ mặc áo trắng vội vã giải thích, "Tiền bối tuy rằng chưa từng gặp văn bối, nhưng văn bối vẫn là biết tiền bối."

Lúc này, Lục Y Thiếu Nữ không nhịn được xen vào nói: "Sư Tỷ, người cũng đừng quanh co lòng vòng, liền trực tiếp nói cho hắn, chúng ta là Nga Mi Phái đệ tử, đặc biệt đến bái phỏng hắn vị này lão tiền bối rồi."

Nói xong, Lục Y Thiếu Nữ tựa hồ cũng phát hiện mình nói có chút vấn đề, nàng lúc này thật không tiện địa le lưỡi một cái. Đặc biệt lời mới vừa nói nghe, này nơi nào như là đến bái phỏng tiền bối, không biết tình, còn tưởng rằng là đến trả thù đây.

Quả nhiên, thiếu nữ mặc áo trắng nghe xong, sắc mặt hơi hơi đỏ một chút, mau mau bồi lễ nói: "Tiền bối chớ trách, sư muội tuổi tác còn nhỏ, không hiểu được lễ nghi, xin hãy tha lỗi. Nàng kỳ thực không có ác ý gì, nàng chỉ là..."

Lão già đánh gãy nàng, nói rằng: "Nguyên lai các người là Nga Mi Phái đệ tử a. Người không cần sốt sắng, ta cũng không trách tội ý tứ. Nói thật, ta trái lại yêu thích sư muội của người phương thức nói chuyện. Nàng vừa mở miệng, ta liền lập tức biết các người là Nga Mi Phái đệ tử."

Lão già nhìn thiếu nữ mặc áo trắng, cười cười nói: "Người không muốn học những người đọc sách kia, về nho nhã, nói rồi nửa ngày, một đồng lớn phí lời. Giang hồ người, nói chuyện liền muốn điếm trực bạch, nói thẳng, này thật tốt."

"Tiền bối giáo huấn vâng."

"Đúng rồi, các người là ai đồ đệ?"

"Gia sư là..."

Không chờ thiếu nữ mặc áo trắng trả lời, Lục Y Thiếu Nữ đã cướp trước trả lời nói: "Chúng ta sư phụ đều là Tô Diệu Vân rồi, UU đọc sách www.uukanshu.net ta tên Đường Từ Yên, Sư Tỷ gọi Hứa Diệc Tinh."

"Nguyên lai các người là Tô Diệu Vân tiểu nữ oa kia đồ đệ a, không sai, võ công của nàng vẫn tính có thể." Lập tức, lão già vừa chỉ chỉ Đông Hoa Phái ba vị nam đệ tử hỏi: "Cái kia mấy vị này đây? Ta nhớ tới, Nga Mi Phái cũng không có nam đệ tử a."

Hứa Diệc Tinh liền vội vàng giới thiệu: "Ba vị này là Đông Hoa Phái sư huynh, vị này chính là Trần sư huynh, vị này chính là Trịnh sư huynh, vị này chính là Vương sư huynh."

Ba người hướng về lão già cung kính cúi chào, từng người nói rằng: "Tại hạ Trần Tuấn, xin ra mắt tiền bối." "Tại hạ Trịnh Tư, xin ra mắt tiền bối." "Tại hạ Vương Duệ, xin ra mắt tiền bối."

Đối với ở trước mắt vị tiền bối này, ba người không dám mất lễ nghi.

Cùng nhau đi tới, bọn họ đã nghe Nga Mi Phái hai vị sư muội nhắc qua nhiều lần, vị tiền bối này đã từng có ân với Nga Mi Phái. Dưới cái nhìn của bọn họ, có thể lấy sức lực một người, Thi Ân với một môn phái, cũng để một môn phái ghi nợ ân tình, nhân vật như vậy, lại há có thể đơn giản bình thường?

Bởi vậy, ba người không nhịn được thu lại tâm tư, trên mặt đều biểu hiện ra một bộ kính cẩn thái độ.

"Hóa ra là Đông Hoa Phái cao đồ a." Lão già gật gật đầu, "Đúng rồi, các người là đi như thế nào đến đồng thời? Như thế nào đến ta chỗ này đến rồi?"

Nghe được vấn đề này, Hứa Diệc Tinh thoáng suy nghĩ một chút, tổ chức một hồi ngôn ngữ sau, liền đem sự tình đầu đuôi câu chuyện hướng về lão già nói một lần.

"Hóa ra là như vậy a." Sau khi nghe xong, lão già một mặt bình tĩnh, lập tức, sắc mặt hắn lại nghiêm nghị lên, "Chiều người nói như vậy, Giang Nam sáu đại ác ở trong, đã có người đi tới Sơn Âm huyền cảnh nội?"

"Đúng, tiền bối." Hứa Diệc Tinh gật gù.

Đang lúc này, Từ Phưởng bên ngoài bỗng nhiên vang lên một đạo âm trầm âm thanh.

"Cốc Lương lão đầu, nghe nói võ công của người đã phế bỏ? Đúng là thật đáng mừng a."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Nhược Da Thôn (5)

Nghe được thanh âm này, năm tên đệ tử trẻ tuổi tâm lý đều lấy làm kinh hãi.

Đặc biệt Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên, thân là Nga Mi Phái đệ tử, hai người đối với vị này cốc Lương tiên bối cũng có hiểu biết, biết đây là một vị võ công cao cường lão tiền bối.

Lúc này, đột nhiên nghe có người nói, vị tiền bối này võ công bị phé, tâm lý làm sao có thể không sợ hãi?

Có điều, nghe đối phương ngữ khí, tựa hồ là đến gây phiền phức. Bởi vậy, đối phương nói đến cùng có phải là thật hay không, cũng chưa biết chừng.

Hứa Diệc Tinh nhíu nhíu đôi mi thanh tú, hỏi: “Tiền bối, võ công của ngươi...”

Lão già hồ hững vô cùng, hoàn toàn thất vọng: “Ngươi kia nói cũng không sai, lão già ta từ lâu lui ra giang hồ, hiện tại có điều là một không có võ công lão già nát rọu thôi.”

Nghe được lão già chính mồm thừa nhận, hai vị Nga Mi Phái đệ tử sắc mặt đều hơi đổi, các nàng không nghĩ tới vị này có ân với Nga Mi Phái lão tiền bối, võ công dĩ nhiên thật sự phé bỏ.

Vừa nghĩ tới người bên ngoài là tìm đến vị tiền bối này phiền phức, loại này lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn để tiện hành vi, không khỏi để Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên cảm thấy một trận phẫn nộ.

Thân là Nga Mi Phái đệ tử, các nàng há có thể trơ mắt nhìn ân nhân được người ngoài bắt nạt?

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên hai người nhìn nhau, không cần nhiều lời, lẫn nhau đã tâm lĩnh thần hội.

Nếu ân nhân có phiền phức, Nga Mi Phái đệ tử tự nhiên đứng cảm đứng ra.

Đường Tử Yên lúc này mở miệng nói rằng: “Lão tiền bối, ngươi yên tâm được rồi, có ta cùng Sư Tỷ ở đây, không ai có thể ở đây gây phiền phức.”

Nhìn trước mắt vị này so với cháu gái của mình không lớn hơn mấy tuổi thiếu nữ, lão già không khỏi nhếch miệng nở nụ cười, nói rằng: “Hảo ý của các ngươi ta chân thành ghi nhớ, có điều người bên ngoài, có thể lợi hại đến mức khăn, cũng không phải các ngươi có thể đối phó.”

Mặc dù đối phương còn chưa vào nhà, nhưng lão già vừa nghe thanh âm đối phương, liền phán đoán ra được người trong lực hùng hồn, xa không phải là những này thiếu nam thiếu nữ có khả năng chống đối.

Huống hồ, lúc này sẽ tìm đến phiền phức, ngoại trừ cái kia Giang Nam sáu đại ác, còn có thể là ai?

Nghe được lão già nói mình những người này đối phó không được người đến, Đường Tử Yên có chút không vui, nâng cái miệng anh đào nhỏ nhắn hơi phồng phớt, nói rằng: “Lão tiền bối, ngươi có thể không nên xem thường chúng ta lý. Tuy rằng chúng ta võ công vẫn chưa thể cùng sư phụ các nàng so với, nhưng ở Nga Mi Phái thế hệ tuổi trẻ đệ tử ở trong, chúng ta võ công cũng rất lợi hại lý.”

“Tỷ như ta, cũng đã là Đường Khí Cảnh viên mãn nha, lại tinh tiến một bước, ta là có thể đạt đến Thông Mạch cảnh lý.” Đường Tử Yên đầu hơi vung lên, mang theo một tia ngạo kiều, nhìn qua có vẻ vô cùng đáng yêu.

“Còn có Sư Tỷ, nàng so với ta còn lợi hại hơn lý. Sư Tỷ nàng đã có thể chân khí bên ngoài nha, thỏa thỏa Thông Mạch cảnh cao thủ lý.”

Tựa hồ là sợ lão già không tin, Đường Tử Yên ôm lấy Hứa Diệc Tinh cánh tay, một bên lay động vừa nói: “Sư Tỷ, ngươi liền để lão tiền bối coi trộm một chút, ta sợ lão tiền bối không tin lý.”

Hứa Diệc Tinh nâng lên cái trán, bất đắc dĩ nói: “Sư muội, ngươi cũng đừng náo loạn.”

“Không mà, Sư Tỷ, ngươi liền để chân khí bên ngoài một hồi, liền một hồi dưới mà.” Đường Tử Yên không ngừng lung lay Hứa Diệc Tinh cánh tay, một bộ không đạt mục đích thì không bỏ qua chiêu thức.

Hứa Diệc Tinh một mặt bất đắc dĩ, chấp không cưỡng được chính mình sư muội, không thể làm gì khác hơn là đồng ý.

Nàng trước hết để cho Đường Tử Yên buông tay của mình ra cánh tay, sau đó, chỉ thấy Hứa Diệc Tinh hít sâu một hơi, hơi nhấc lên tay ngọc.

Trong nháy mắt tiếp theo, Hứa Diệc Tinh tay ngọc đột nhiên một phen, đột nhiên hướng mặt đất ép đi.

“Xoạt ~”

Một tia Khí Kinh từ Hứa Diệc Tinh tay ngọc dâng lên mà ra, liền phảng phất lên một cơn gió, mặt đất tro bụi lúc này bị thổi bay, hướng bốn phía khuếch tán ra.

Nhìn tình cảnh này, lão già hơi hơi kinh ngạc.

Tuy rằng võ công của hắn phế bỏ, nhưng nhân lực còn đang.

Này xác xác thực thực là chân khí bên ngoài —— Thông Mạch cảnh tiêu chí.

Hứa Diệc Tinh thả ra ngoài Khí Kinh, tuy rằng nhìn qua vẫn không tính là mạnh mẽ, tựa hồ vừa mới vừa bước vào cái cảnh giới kia không bao lâu.

Nhưng bằng chừng ấy tuổi, liền đến cảnh giới này,

Tương lai thành tựu coi là thật không thể đo đếm.

Võ lâm Đại Phái đi ra đệ tử, quả nhiên danh bất hư truyền!

Cùng lúc đó, Đông Hoa Phái cái kia ba vị đệ tử trẻ tuổi, cũng tất cả đều lộ ra vẻ kinh ngạc, trong con ngươi càng là lập loè ước ao cùng đổ kị.

Bởi vì ba người ở trong, võ công cao nhất Trần Tuấn, cũng có điều Dưỡng Khí Cảnh viên mãn. Còn hai người khác, mới miễn cưỡng Dưỡng Khí Cảnh hậu kỳ.

Trần Tuấn trên mặt miễn cưỡng bỏ ra vẻ tươi cười, nói rằng: “Hứa Sư Muội, không nghĩ tới ngươi đã bước vào Thông Mạch cảnh, coi là thật là chúc mừng chúc mừng.”

Còn lại hai vị Đông Hoa Phái đệ tử Trịnh Tư cùng Vương Duệ, cũng đồng dạng tiến lên chúc mừng một phen, nhưng trên mặt vẻ mặt làm thế nào cũng thật xem thường đến, trong mắt càng là khó nén đổ kị về.

Dù sao, Hứa Diệc Tinh tuổi tác so với ba người bọn họ còn nhỏ hơn tới không ít, bây giờ cũng đã so với bọn họ trước một bước bước vào Thông Mạch cảnh, chuyện này quả thật là trần trụi địa ở đánh bọn họ mặt.

Huống chi Hứa Diệc Tinh vẫn là nữ tử, này há không phải nói bọn họ liền nữ tử cũng không bằng?

Thấy ba người chúc, Hứa Diệc Tinh chỉ là hướng đối phương lễ phép tính gật gật đầu, tâm lý cũng không để ý mấy người có phải là thật hay không tâm chúc mừng, vẫn là hư tình giả ý khen tặng.

Đường Tử Yên trên mặt mang theo nụ cười, chớp mắt, đối với lão già cười hi hi nói rằng: “Lão tiên bối, ngươi hiện tại tương tin chưa, Sư Tỷ đúng là Thông Mạch cảnh cao thủ lý.”

Lão già mở miệng khen: “Ghé gớm, bằng chừng ấy tuổi, liền đã bước vào Thông Mạch cảnh, coi là thật là hậu sinh khả úy a.”

Đường Tử Yên trên mặt vẻ đắc ý trở nên càng thêm dày đặc, phảng phất lão già tán thưởng chính là bản thân nàng.

“Vì lẽ đó lão tiên bối, ngươi yên tâm được rồi, có Sư Tỷ ở, không ai có thể ở đây...”

Nhưng mà, còn không chờ Đường Tử Yên nói hết lời, ba bóng người một trước một sau từ Tử Phù bên ngoài đi vào.

Cầm đầu là một hơn bốn mươi tuổi hán tử trung niên, mặt mũi gầy gò, mũi ưng, một đôi nham hiểm con mắt, sáng lấp lánh, bên hông mang theo một thanh sắc bén màu đen Huyền Thiết việt.

Phía sau hắn, là cái tướng mạo hàm hậu, lưng hùm vai gấu khôi ngô Đại Hán, lông mày rậm mắt to, hình thể dũng mãnh, bắp thịt toàn thân như là bàn thạch nhô lên, trên người chỉ mặc vào (đâm qua) một cái màu nâu áo ngắn, trên tay nắm một cái hiện ra cổ màu vàng trạch to lớn Đồng Chuy.

Cuối cùng tiến vào, là một vị thân hình cao to người đàn ông trung niên. Hắn cột phát quan, diện thang rộng rãi, sống mũi cao thẳng, hai con mắt thần thái rạng rỡ, thân mang một bộ quần áo màu xanh lam, bên hông mang theo một thanh Tinh Nguyệt Thanh Cương kiếm.

Người tới chính là Cùng Thập Ác, Đặng Hàn cùng Vệ Vô Lương ba người.

Cùng Thập Ác con mắt hiện ra âm lãnh, chết nhìn chòng chọc lão già nói rằng: “Cốc Lương lão đầu, quả nhiên là ngươi, có khoẻ hay không a.”

Cùng lúc đó, hình thể dũng mãnh Đặng Hàn, giơ tay lên bên trong to lớn Đồng Chuy, chỉ vào lão già không kiêng kị mà cười to lên: “Ha ha, cốc Lương lão đầu, nhìn dáng dấp, võ công của ngươi quả nhiên là phế bỏ. Coi là thật rất tốt! Coi là thật rất tốt!”

Đề tiện vô liêm sỉ Vệ Vô Lương cũng tà tà địa nói rằng: “Khà khà, cốc Lương lão đầu, nhớ năm đó, ngươi đem huynh đệ ta mấy người làm cho có thể đủ thâm. Có điều hôm nay, huynh đệ ta mấy cái, chắc chắn liền bản mạng tức đều thu hồi lại!”

Mấy người làm Giang Nam sáu đại ác, chính là Thông Mạch cảnh trung kỳ võ lâm Đại Cao Thủ, lúc này thấy đến lão già, tự nhiên một chút liền nhìn ra lão già nội tình.

Để bọn họ kinh hi chính là, vị này đã từng ở trên giang hồ đại danh đỉnh đỉnh “Tử Trung Tiên”, lúc này võ công nội lực dĩ nhiên thật sự một tia không dư thừa, cả người trên người không có mấy may chân khí gọn sóng.

Lão già nhận ra được ba trong mắt người ý mừng, trong lòng hơi hơi lo lắng, thầm nói: Tên kia, làm sao còn chưa có trở lại.

Có điều ở bề ngoài, lão già y nhiên không chút biến sắc, hần nhìn Cùng Thập Ác ba người bình tĩnh nói rằng: “Thật là tốt cửu không thấy, không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy các ngươi.”

“Ha ha, cóc Lương lão đầu, ngươi không nghĩ tới có một ngày, võ công của chính mình cũng sẽ phế bỏ đi. Hôm nay, ngươi chính là đợi làm thịt cửu con, là giết là quả, tất cả đều ở huynh đệ chúng ta ba người trong một ý nghĩ.” Đê tiện vô liêm sỉ Vệ Vô Lương đắc ý cười to lên.

Nghe nói như thế, Nga Mi Phái cùng Đông Hoa Phái ngũ tên đệ tử, tất cả đều nhú mày.

Bọn họ không nghĩ tới, trước mắt ba người này, dĩ nhiên lớn lối như thế.

Đặc biệt Đường Từ Yên, mặt cười trên một mảnh oán giận, nếu không là bên cạnh có Hứa Diệc Tinh lôi kéo, lúc này e sợ từ lâu rút kiếm xông lên trên.

Có điều, thân thể nàng tuy rằng động không được, nhưng ngoài miệng nhưng không nhịn được mở miệng lên: “Khốn nạn, các ngươi ai nhỉ? Muốn ở chỗ này gây sự, hỏi qua chúng ta không có?”

Hứa Diệc Tinh cũng mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn chăm chăm Cùng Thập Ác ba người, Ngưng Thần đề phòng, trong tay càng là âm thầm tụ tập lên một tia Khí Kinh, đề ngừa vạn nhất.

Đông Hoa Phái ba vị nam đệ tử thấy Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên hai người có tính toán ra tay, hơi trầm ngâm sau, cũng đồng thời đứng dậy.

Dù sao, đều là Danh Môn Đại Phái, tự nhiên như thế chân tay, cộng cùng tiến lùi.

Huống hồ theo Trần Tuấn, Hứa Diệc Tinh chính là Thông Mạch cảnh cao thủ, mà này xông tới ba người, tuy rằng nhìn qua hung thần ác sát, nhưng thực lực chưa chắc sẽ cao bao nhiêu, căn bản không thể là Hứa Diệc Tinh đối thủ.

Bởi vậy, mặc dù chờ một lúc phát sinh xung đột, cùng trước mắt ba người này đưa trước tay, nhưng ở Trần Tuấn nghĩ đến, này cũng không có gì lớn nguy hiểm, phản cũng có thể thu được hai vị Nga Mi Phái sư muội hảo cảm, sao lại không làm đây?

Nghĩ tới đây, Trần Tuấn sắc mặt hơi chìm xuống, quay về Cùng Thập Ác ba người lớn tiếng quát: “Ba người các ngươi thứ hỗn trướng, mau mau rút cho ta, bằng không, đừng trách ta không khách khí!”

Thấy sư huynh mình cho thấy thái độ, Trịnh Tư, Vương Duệ hai người cũng nên tức mở miệng chửi bậy lên: “Không sai, mau rút, biết chúng ta là ai sao? Chúng ta là Đông Hoa Phái đệ tử, muốn ở này gây sự, quả thực là ăn gan hùm mật gấu!”

Trần Tuấn chờ người chửi bậy, tự nhiên đưa tới Cùng Thập Ác ba người chú ý.

Nguyên bản, Cùng Thập Ác ba trong mắt người, chỉ có lão già một người. Còn lại người, dưới cái nhìn của bọn họ có điều là bé nhỏ không đáng kể vô danh tiểu tốt, căn bản không quá quan trọng.

Lúc này nghe được mấy tiểu bối chửi bậy, Cùng Thập Ác đám người sắc mặt đều trở nên vô cùng lúng túng.

Cùng Thập Ác cười lạnh một tiếng, nói: “Gọi chúng ta lần? Thực sự là khẩu khí thật là lớn! Hiện tại tiểu bối, đều là như thế không coi ai ra gì, ngông cuồng tự đại sao?”

Vệ Vô Lương cũng tà tà nói rằng: “Khà khà, Đông Hoa Phái đệ tử, thật lớn tên tuổi a. Lão Ngũ, ngươi nói này có phải là oan gia ngõ hẹp? Chúng ta mới cùng cái kia nguy quân tử từng giao thủ, hiện tại Đông Hoa Phái đệ tử liền đưa tới cửa, coi là thật là điếc không sợ súng!”

Thấy Cùng Thập Ác mấy người vẻ không có gì sợ, Trần Tuấn hơi có chút chần chờ lên, hần nhú nhú mày, nói rằng: “Mấy vị, ta không biết các ngươi có bối cảnh gì, nhưng nơi này là do chúng ta Đông Hoa Phái tráo, cũng không phải các ngươi tùy tiện có thể ngang ngược địa phương. Các ngươi nếu như lại không rời đi, liền đừng trách chúng ta không khách khí.”

“Ồn ào!”

Đặng Hàn lạnh lùng phun ra hai chữ, trực tiếp phát lên trong tay to lớn Đồng Chùy, hướng về Trần Tuấn ném tới.

“Mau lui lại!” Lão già lớn tiếng kêu gọi.

“Cẩn thận!” Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên hai người cũng kinh ngạc thốt lên lên.

Mặc cho chẳng ai nghĩ tới, vị này thân hình cao lớn, nhìn qua có chút hàm hậu Đại Hán, lại đột nhiên động thủ, không có nửa điểm dấu hiệu.

Thời khắc này, Trần Tuấn cảm thấy toàn thân lỗ chân lông đều thụ lên, một luồng trước nay chưa từng có cảm giác nguy hiểm tự nhiên mà sinh ra, thân thể của hắn theo bản năng sau này rút lui một bước.

Mà cũng chính là bước đi này, cứu lại hắn một mạng.

“Xoạt ~”

To lớn Đồng Chuy từ Trần Tuấn trước người tàng tàng hoa lạc, dù chưa bị tạp đến, nhưng Đồng Chuy nhắc lên kinh khí cường đại, đem Trần Tuấn cả người đều mang lên, thân thể của hắn liền phảng phát như điều đứt dây, hướng sau đột nhiên suất đi.

“Ầm ~”

Trần Tuấn thân thể tàng tàng rơi trên mặt đất, bắn lên một vòng tro bụi.

Hắn rên lên một tiếng, sắc mặt bi thảm, trong miệng chảy ra từng tia từng tia vết máu, hiển nhiên lần này, để hắn rơi không nhẹ, dĩ nhiên chịu không nhỏ nội thương.

“Thông Mạch cảnh!”

Trần Tuấn trong miệng chậm rãi phun ra ba chữ, trong con ngươi càng là lấy làm kinh ngạc.

“Hắn là Thông Mạch cảnh!”

Trần Tuấn lại một lần nữa nói rằng, không có ai so với hắn càng rõ ràng, cái kia Đồng Chuy mang ra Khí Kinh, ở đâu là phổ thông khí lưu, đây rõ ràng chính là tản ra chân khí!

Mà chân khí bên ngoài, đây chính là Thông Mạch cảnh cao thủ tiêu chí a.

“Cái gì, hắn là Thông Mạch cảnh cao thủ!”

Những người khác nghe được Trần Tuấn, đều thất kinh, không nghĩ tới vị này tướng mạo hàm hậu khô ngô Đại Hán, dĩ nhiên sẽ là một vị Thông Mạch cảnh võ công cao thủ.

Hứa Diệc Tinh một mặt nghiêm nghị, trước cái kia một đòn, Đồng Chuy căn bản cũng không có đụng tới Trần Tuấn thân thể. Nhưng đối với mới chỉ dựa vào Đồng Chuy mang theo Khí Kinh, liền đem Trần Tuấn cả người đánh bay, này nên thâm hậu bao nhiêu công lực!

Môn tự vấn lòng, Hứa Diệc Tinh chính mình tuy rằng cũng là Thông Mạch cảnh, nhưng lấy công lực của nàng, căn bản là không làm được đến mức này.

Nói cách khác, vị này tướng mạo hàm hậu Đại Hán, võ công cảnh giới xa hơn mình xa.

Lúc này, lão già lời giải thích cũng truyền tới, trong thanh âm mang theo lo lắng.

“Bọn họ chính là Giang Nam sáu đại ác, các ngươi không phải là đối thủ, mọi người mau mau lùi về sau, đều lùi đến bên cạnh ta đến!”

“Cái gì, bọn họ chính là Giang Nam sáu đại ác!”

Đồng Hoa cùng Nga Mi hai phái ngũ tên đệ tử nghe xong, hoàn toàn hoàn toàn biến sắc.

Dù sao, Giang Nam sáu đại ác hung danh, từ lâu xú danh lan xa, không người không biết.

Bọn họ không nghĩ tới, trong truyền thuyết Giang Nam sáu đại ác, càng nhưng đã đi tới trước chân, hơn nữa kéo đến tận ba vị.

Trần Tuấn ở tại hai vị sư đệ nâng đỡ, mau mau lùi tới lão già bên cạnh.

Lúc này, Trần Tuấn tâm lý thực sự là hối hận chết rồi, chính mình thật không nên ở không làm rõ thân phận đối phương trước, liền đến tranh đoạt vùng nước đục này.

Hiện tại ngược lại tốt, chính mình là triệt để đắc tội chết cái kia Giang Nam sáu đại ác, coi như mình muốn bứt ra đều đánh không được.

Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên hai người cũng lùi tới lão già bên người.

Nhìn đối diện hung thần ác sát Giang Nam sáu đại ác, Đường Từ Yên không khỏi rụt cổ một cái, chính mình mới vừa rồi còn muốn mắng đối phương tới, không nghĩ tới bọn họ chính là trong truyền thuyết Ác Quán Mãn Doanh, không chuyện ác nào không làm Giang Nam sáu đại ác a.

Đặng Hàn tay cầm to lớn Đồng Chuy, hướng về lão già chò người lạnh lùng liếc mắt một cái.

Khẩn đón lấy, hắn nhắc chân lên, hướng về lão già bên này bước một bước.

Bầu không khí trong nháy mắt này, đột nhiên ngưng trệ, phảng phát liền trong phòng nhiệt độ đều giảm xuống rất nhiều.

Lão già cũng còn tốt, trải qua quen rồi sóng to gió lớn, lúc này vẫn như cũ bình tĩnh khí.

Nhưng Đông Hoa, Nga Mi hai phái đệ tử trẻ tuổi, nơi nào có lòng này cảnh, lúc này mỗi một người đều căng thẳng tới cực điểm.

Đang lúc này, Từ Phưởng phía ngoài cửa chính, một đạo tuổi trẻ bóng người bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện.

Cùng lúc đó, có chút giọng áy náy, từ bên ngoài bay vào trong phòng.

“Xin lỗi, không để ý, liền đến chậm chút.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Nhược Da Thôn (6)

Âm thanh cũng không vang dội, nhưng kỳ quái chính là, nhưng có thể để trong phòng mỗi người, đều nghe được rõ ràng rành rành.

Phảng phất thanh âm kia, liền vang lên ở bên tai, mỗi một chữ, đều rõ ràng có thể nghe.

Nghe được thanh âm này, lão già rõ ràng thờ phào nhẹ nhõm.

Hắn mở miệng tả oán nói: "Người làm sao mới đến, nếu như trở lại chậm chút, lão già ta e sợ thật muốn đi gặp Diêm Vương. Ta tốt xấu cũng đưa người một vô trăm năm Nữ Nhi Hồng, người có thể chiếm được giúp ta đem những phiền toái này đều giải quyết."

"Xin lỗi, suy nghĩ vấn đề xuất thần, phí đi chút thời gian, cho nên tới chậm chút."

Theo thanh âm này, một bóng người từ cửa lớn chậm rãi đi vào.

Đây là một đạo tuổi trẻ bóng người, nhìn qua có điều mười bảy mười tám tuổi, tuổi trẻ đến có chút quá đáng.

Hắn dài đến mi thanh mục tú, tướng mạo đường đường, trên người mặc một bộ nguyệt trường sam màu trắng, vẻ mặt hồ hững, phiêu dật xuất trần.

Chờ mọi người thấy rõ sở người đến dung mạo sau, Đường Từ Yên không nhịn được kinh ngạc thốt lên lên: "Ồ, tại sao là người?"

Hứa Diệc Tình, Trần Tuấn chờ người, cũng đồng dạng lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới người đến, dĩ nhiên chính là vừa nãy ở Nhược Da Thôn ở ngoài nhìn thấy cái kia vị trẻ tuổi.

Càng làm cho Hứa Diệc Tình chờ người cảm thấy nghi hoặc chính là, nghe bên người vị này lão tiền bối ý tứ, người trẻ tuổi này, tựa hồ là đến giúp đỡ giải quyết trước mắt phiền phức?

Nhưng sao có thể có chuyện đó?

Phải biết đối diện ba vị, vậy cũng là trên giang hồ đại danh đỉnh đỉnh, tiếng xấu lan xa Giang Nam sáu đại ác a.

Này Giang Nam sáu đại ác, có thể mỗi người đều là thành danh đã lâu Thông Mạch cảnh Đại Cao Thủ, thủ đoạn hung ác tàn nhẫn, giáo hoạt gian trá, hoàn toàn không phải Hứa Diệc Tình loại này vừa mới vừa bước vào Thông Mạch cảnh người mới có khả năng so với.

Như vậy ác nhân, e sợ cũng chỉ có Danh Môn Đại Phái bên trong những vô lâm đó trường bối mới có thể chịu hành.

Mà hiện ở bên người vị này lão tiền bối, dĩ nhiên để người trẻ tuổi kia đi giải quyết phiền toái trước mắt?

Trời ạ, này có làm hay không a?

Một bên khác, Cùng Thập Ác ba người, nhìn từ bên ngoài đi tới Ninh Tiểu Đường, mỗi người tâm lý nghi ngờ không thôi.

Sau một chốc, Vệ Vô Lương không nhịn được cười nhạo lên: "Cốc Lương lão đầu, đây chính là người mời tới giúp đỡ? Ha ha, cười chết ta rồi, cốc Lương lão đầu, người có phải là cùng người thiếu niên này có cừ oán a, liền như thế ước gì đã làm cho hắn đi tìm cái chết?"

Cùng Thập Ác cùng Đặng Hàn trên mặt cũng lộ ra một tia xem thường, bởi vì Ninh Tiểu Đường xem ra quá tuổi trẻ, nói là thiếu niên người cũng không quá đáng.

Người như vậy, Cùng Thập Ác ba người lại làm sao có khả năng để ở trong lòng?

Lão già cười đắc ý, nói rằng: "Là ta mời tới giúp đỡ, làm sao? Sợ sệt rồi? Vậy thì nhanh chóng rút đi!"

Cùng Thập Ác âm thầm thầm nói: "Sợ sệt? Cốc Lương lão đầu, ngươi cũng thật là biết nói đùa. Ngươi giác cho chúng ta Giang Nam sáu đại ác, sẽ sợ một tiểu tử chưa ráo máu đầu?"

Đặng Hàn cười lạnh một tiếng, nói rằng: "Cốc Lương lão đầu, hôm nay coi như là Thiên vương lão tử đến rồi, cũng cứu không được ngươi! Muốn cho chúng ta đi, thiếu mơ hồ!" Nói, hắn vì vì giơ tay lên bên trong to lớn Đồng Chuy, bầu không khí vào đúng lúc này, đột nhiên lại bắt đầu sột sắng lên đến.

Mà đang lúc này, Ninh Tiểu Đường về mặt lạnh nhạt đi tới song phương trung gian, sau đó hắn nghiêng đầu đi nhìn về phía Cùng Thập Ác ba người, có chút ngạc nhiên địa đạo cú: "Các ngươi chính là Giang Nam sáu đại ác a."

Tiếp đó, hắn lại quay đầu nhìn về phía lão già, nói rằng: "Này, Lão Tửu Quỷ, ngươi không giới thiệu cho ta giới thiệu, ba vị này, là Giang Nam sáu đại ác bên trong cái nào mấy cái a?"

Hứa Diệc Tinh mấy người cũng tất cả đều dựng thẳng lên lỗ tai, bọn họ cũng muốn biết, này trước mắt Giang Nam sáu đại ác, đến đến cùng là cái nào mấy vị.

Lão già mở miệng giải thích: "Cái kia lên mặt Đồng Chuy, là xếp hạng đệ ngũ lòng dạ độc ác Đặng Hàn. Cái kia mặc áo lam phục, bên hông quai Thanh Cuồng kiếm, là xếp hạng thứ sáu đề tiện vô liêm sỉ Vệ Vô Lương. Còn còn lại cái kia, là xếp hạng đệ tứ Ác Quán Mãn Doanh Cùng Thập Ác."

Nhìn lão già đem mình thân phận của những người này từng cái nói ra, Cùng Thập Ác ba người mặt không hề cảm xúc, nhưng nhìn phía lão già chờ người ánh mắt, nhưng là trở nên càng ngày càng lạnh lẽo, liền phảng phất là đối xử người chết.

"Nói xong? Vậy kể tiếp,

Các ngươi là không phải nên làm tốt nghề nghiệp từ vong chuẩn bị cơ chứ?" Lạnh lẽo thấu xương lời nói, phảng phất tự Cửu U bay tới, chậm rãi từ Đặng Hàn trong miệng nói ra.

Đồng Hoa Phái cùng Nga Mi Phái năm tên đệ tử trẻ tuổi, thân thể lập tức căng thẳng, về mặt càng là trước nay chưa từng có căng thẳng.

Lão già bĩu môi, đối với Đặng Hàn lời nói bình tĩnh xem thường.

Tự Ninh Tiểu Đường đến sau, lão già biểu hiện liền triệt để thanh tĩnh lại.

Dưới cái nhìn của hắn, có Ninh Tiểu Đường như vậy Lão Quái Vật tọa trấn, coi như Giang Nam sáu đại ác toàn bộ tụ hội, vậy lại như thế nào? .

Dù sao, Ninh Tiểu Đường võ công lão già tâm lý tối quá là rõ ràng, cái kia hoàn toàn là đến xuất thần nhập hóa, không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Quen biết nhiều năm như vậy, lão già tự giác đoán ra thân phận của Ninh Tiểu Đường. Dưới cái nhìn của hắn, Ninh Tiểu Đường chính là trong truyền thuyết loại kia võ công sâu không lường được, Thanh Xuân Vĩnh Trú Lão Quái Vật.

Có nhân vật như vậy tọa trấn, Giang Nam sáu đại ác lại nơi nào có thể phiên nổi cái gì bọt nước?

Mà khi lão già nhìn thấy Cùng Thập Ác ba người, còn một bộ xem nhẹ Ninh Tiểu Đường đáng đáp, tâm lý càng là khỏi nói có bao nhiêu vui vẻ.

Hắn trong bóng tối cười trộm không ngớt: Những này đứa ngốc, chờ một lúc có các ngươi khóc.

Nghĩ tới đây, lão già nói với Ninh Tiểu Đường: "Ta nói bạn cũ, những này Đại Ác Nhân, có thể đều giao cho ngươi a."

Ninh Tiểu Đường gạt gù, nói rằng: "Yên tâm đi, đón lấy đều giao cho ta được rồi."

Nghe được hai người đối thoại, Hứa Diệc Tinh chờ người là triệt để há hốc mồm. Bọn họ không nghĩ tới, lão già làm sao vẫn đúng là để vị trẻ tuổi này một thân một mình đi đối kháng cái kia Giang Nam sáu đại ác a.

Hứa Diệc Tinh không nhịn được nói rằng: "Lão tiền bối, ngươi thật làm cho vị công tử này ra tay? Hắn làm sao có khả năng là ba người kia đối thủ?"

Đường Từ Yên càng là trực tiếp nói rằng: "Lão tiền bối, ngươi sẽ không phải đầu rối rắm chứ? Ngươi để vị công tử này một người trên, này không phải để hắn chịu chết mà."

Đối với Đường Từ Yên quở trách, lão già cũng không để ý lắm, hắn cười nói: "Các ngươi đừng lo lắng, ta vị lão bằng hữu này, có thể lợi hại lắm."

Ninh Tiểu Đường cũng mở miệng nói rằng: "Các ngươi yên tâm đi, ta nhưng là sẽ vô công. Ba người bọn hắn, sẽ không là đối thủ của ta."

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường tuổi trẻ bề ngoài, lại làm cho người làm sao cũng yên tâm không đứng lên.

Đặc biệt hần, càng làm cho người cảm thấy có loại tự cao tự đại mùi vị.

Đường Từ Yên có chút tức giận nói: "Này, đừng tưởng rằng ngươi sẽ điểm võ công, liền có thể đánh được cái kia Giang Nam sáu đại ác a. Bọn họ nhưng là Thông Mạch cảnh cao thủ, ngươi đi tới, chính là chịu chết!"

Bên cạnh, Trần Tuấn bị hai vị sư đệ nâng, tuy rằng chịu chút nội thương, nhưng nói chuyện cũng không thành vấn đề.

Ở Nhục Da Thôn ở ngoài, hần liền xem Ninh Tiểu Đường rất khó chịu, lúc này thấy Ninh Tiểu Đường nhạ Đường Từ Yên tức giận, không nhịn được xen mồm châm chọc nói: "Đường sư muội, có người muốn vội vã đi gặp Diêm Vương, ngươi muốn ngăn cản lại làm sao có khả năng ngăn cản được?"

Nói hần khinh bỉ mà liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, lại nói: "Tiểu tử, đừng tưởng rằng hiểu chút võ công, liền cho là mình là đệ nhất thiên hạ. Như ngươi loại này ở nông thôn tiểu tử, phỏng chừng cũng là học chút võ công chiêu thức, e sợ liền nội lực cũng không biết đi, đừng nói gì đến là Thông Mạch cảnh."

Ninh Tiểu Đường nhưng một mặt hồ hững, đối với Trần Tuấn mất điếc tai ngo.

Như vậy Tiểu Sư nhân vật, Ninh Tiểu Đường căn bản không để ở trong lòng, trực tiếp ngoảnh mặt làm ngo, dường như không khí.

Lại như một con kiến dùng sức quay về voi lớn gọi, voi lớn sẽ để ý tới cái kia con kiến sao?

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay, lạnh nhạt nhìn về phía Cùng Thập Ác ba người.

Đặng Hàn cười lạnh, nói rằng: "Lão tứ, lão lục, ngươi nói tiểu tử này có phải là đầu óc có vấn đề? Như vậy tiểu tử vất mũi chưa sạch, làm sao có khả năng sẽ là đối thủ của chúng ta?"

Vệ Vô Lương cười nhạo nói: "Lão Ngũ, ta đoán chỉ sợ là cóc Lương lão đầu muốn kéo dài thời gian, cố bày nghi trận đây."

Đặng Hàn uy nghiêm đáng sợ nói rằng: "Bất kể hần là cái gì mưu kế, lão tử một cây búa xuống, trước tiên đem tiểu tử này làm lại nói. UU đọc sách www.uukanshu.net "

"Tiểu tử, nếu ngươi như thế muốn gặp Diêm Vương, vậy thì đi chết đi!"

Tiếng nói vừa dứt, Đặng Hàn liền vượt vài bước, chớp mắt liền tới đến Ninh Tiểu Đường trước mặt.

Sau đó, hần giơ lên trong tay to lớn Đồng Chuy, quay về Ninh Tiểu Đường đầu, tàn nhẫn mà đập xuống.

Trước, Đặng Hàn dùng Đồng Chuy đập Trần Tuấn thì, có điều là tùy ý mà vì là, cuối cùng mới để Trần Tuấn may mắn né qua.

Nhưng vào giờ phút này, Đặng Hàn đó là mang thai tất phải giết tâm, bất kể là nhãn lực, vẫn là trong tay sức mạnh, đều cơ hồ đạt đến hần đỉnh cao trình độ.

Một búa này, tuyệt đối là khủng bố cực kỳ một đòn.

Sức mạnh chân, phảng phất thiên thạch nện xuống; mang theo Khí Kinh, càng là như dao sắc bén; tốc độ nhanh chóng, Uyển Như Lưu Tinh, chớp mắt tới gần.

Tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, gần cùng chậm cực hạn chuyển đổi, thời gian phảng phất lại biến chậm, hình ảnh chậm chậm dường như Ốc Sên.

Mỗi người về mặt, tựa hồ cũng vào đúng lúc này hình ảnh ngắt quãng.

Đặng Hàn mặt tàn nhẫn mà vặn vẹo, Cùng Thập Ác mặt lạnh mạc vô tình, Vệ Vô Lương trên mặt mang theo Âm U cười khẩy, Trần Tuấn cùng hần hai vị sư đệ đầy mặt kinh hoàng, Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên tất cả đều trở nên hoa dung thất sắc.

Giữa trường, chỉ có Ninh Tiểu Đường cùng lão già, vẫn như cũ một mặt hồ hững.

Sau một khắc, hình ảnh lại lần nữa gia tốc, to lớn Đồng Chuy bỗng nhiên hạ xuống.

Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên thanh âm lo lắng truyền đến: "Cẩn thận!"

Trong mắt của mọi người, Ninh Tiểu Đường tựa hồ là bị dọa sợ, ngo ngác mà đứng ở tại chỗ, không nhúc nhích.

"Xoạt ~ "

Khí Kinh phân tán, Đồng Chuy nặng nề nện ở Ninh Tiểu Đường trên đầu.

Hứa Diệc Tinh chờ người hoảng sợ nhìn tình cảnh này, mà Đặng Hàn ba người, tất cả đều tứ vô kỵ đạn, càn rỡ địa cười to.

Nhưng mà ngay ở trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ làm thế nào cũng không cười nổi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Nhược Đa Thân (7)

Đặng Hàn nụ cười trên mặt, đột nhiên ngưng trệ, bởi vì hắn phát hiện không đúng.

Từ trên thị giác giảng, Đồng Chuy xác xác thực thực nện ở Ninh Tiểu Đường trên đầu.

Thế nhưng, trên tay hắn cảm giác không đúng. Trong tay Đồng Chuy phảng phất đập cho cũng không phải người, mà là nện ở không khí trên giống như vậy, trống rỗng, không hề có cảm giác gì.

Sau một khắc, tựa hồ xác minh Đặng Hàn không dễ đoán nghĩ.

Bỗng nhiên, "Răng rắc" một tiếng, Ninh Tiểu Đường thân thể, toàn bộ nổ bẻ ra đến, thật giống như tấm gương phá nát giống như vậy, lập tức vỡ thành vô số mảnh, tiêu tan ở trong hư không.

"A ~" Đường Từ Yên lúc này hét rầm lên, hiển nhiên tình cảnh này sợ rồi nàng.

Một người lớn sống sờ sờ, bị Đồng Chuy miễn cưỡng tạp thành vô số mảnh vỡ, điều này có thể không đáng sợ mà.

Trần Tuấn cùng hắn hai vị sư đệ, cũng đồng dạng bị sợ hết hồn, trợn mắt ngoác mồm mà nhìn này không thể tưởng tượng nổi một màn.

Có điều, Hứa Diệc Tình cũng không có bị làm cho khiếp sợ, nàng đôi mi thanh tú hơi nhú lại, bằng nàng Thông Mạch cảnh võ công cảnh giới, đã nhìn ra một chút chỗ khả nghi.

Cùng lúc đó, đối diện Cùng Thập Ác, Vệ Vô Lương hai người, tự nhiên cũng không có bị tình cảnh này dọa ngã. Nhưng bọn họ nụ cười trên mặt, nhưng là triệt để cứng lại rồi.

Võ công của bọn họ cảnh giới, còn ở Đường Từ Yên bên trên, nhìn vấn đề cũng phải so với Hứa Diệc Tình nhìn ra càng thêm thấu triệt.

Bọn họ thậm chí đã phát hiện vấn đề chỗ ở —— người trước mắt là ảo giác, giả.

Như vậy, càng to lớn hơn vấn đề đến rồi, nếu người trước mắt là giả, cái kia chân nhân lại đi nơi nào đây?

Nghĩ tới đây, Cùng Thập Ác, Vệ Vô Lương cùng với Đặng Hàn, sắc mặt đều trở nên cực kỳ nghiêm nghị, sự tình phát triển đến một bước này, tựa hồ đã nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Vốn cho là đây chỉ là một tự đại vô tri tiểu tử ngốc, nhưng hiện tại xem ra, sự tình xa còn lâu mới có được đơn giản như vậy.

Đặc biệt Đặng Hàn, nói đến, hắn nhưng là đang cùng Ninh Tiểu Đường giao thủ.

Hiện tại ngược lại tốt, liên tung tích của đối phương đều mất đi, điều này làm cho hắn sợ hãi cả kinh, phía sau lưng đều cảm thấy từng tia từng tia cảm giác mất mẻ.

Mặc dù ừng có mấy chục năm kinh nghiệm giang hồ, trải qua vô số sóng to gió lớn, nhưng hắn còn chưa bao giờ từng gặp phải tình huống như vậy, một người lớn sống sờ sờ, ở đây sao nhiều người nhìn kỹ, mạnh mẽ địa biến mất rồi, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Cái kia chân nhân đến cùng đi nơi nào đây?

Thời khắc này, Đặng Hàn sự chú ý trước nay chưa từng có tập trung, con ngươi không ngừng nhìn quét trong phòng các góc, tựa hồ muốn tìm ra Ninh Tiểu Đường manh mối đến.

Ngay ở hắn không ngừng tìm trong quá trình, một cái tay bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện, khoát lên trên bả vai của hắn.

Đặng Hàn cả người trong nháy mắt cứng đờ, khắp cả người phát lạnh, như rơi vào hầm băng.

Theo cái tay này xuất hiện, một đạo tuổi trẻ bóng người chậm rãi hiển hiện sau lưng Đặng Hàn, chính là Ninh Tiểu Đường.

Người ở chỗ này bên trong, cũng không ai biết, Ninh Tiểu Đường là làm sao xuất hiện sau lưng Đặng Hàn, thật giống như đột nhiên xuất hiện như thế.

Tốc độ như vậy, quả thực kinh khủng đến mức khó có thể tin.

"Người đang tìm ta sao?" Ninh Tiểu Đường âm thanh bình tĩnh mà hờ hững, nhưng truyền vào Đặng Hàn trong tai, lại làm cho hắn sởn cả tóc gáy, phảng phất so với tới từ địa ngục âm thanh còn kinh khủng hơn mười lần, bách khắp cả.

"Yên tâm, con người của ta rất không thích giết người. Đương nhiên, đối với cho các người loại này ác nhân, trừng phạt là miễn không được. Ta khoảng thời gian này vừa vận sáng tạo một môn tân võ công, liền ở trên người các người thí nghiệm một phen đi."

"Cái gì?" Đặng Hàn tuy rằng không biết Ninh Tiểu Đường muốn làm gì, nhưng nói chung tuyệt đối sẽ không là chuyện tốt lành gì.

Vì lẽ đó, hắn ngay lập tức nghĩ đến, chính là muốn mau mau thoát khỏi trên bả vai cái tay kia.

Nhưng mà, còn không chờ hắn có hành động, một luồng mãnh liệt cực điểm sức hút, đột nhiên từ cái tay kia trên truyền đến.

Khẩn đón lấy, Đặng Hàn sắc mặt liền đột nhiên đại biến, lộ ra cực kỳ kinh hoàng biểu hiện, liền phảng phất là gặp phải nhân thể gian nhất là chuyện kinh khủng.

Cùng Thập Ác cùng Vệ Vô Lương hai người tự nhiên cũng chú ý tới Đặng Hàn trên mặt vẻ mặt, nhìn hắn một bộ thấy quỷ giống như khủng bố về mặt, lập tức liền biết chuyện xấu.

"Lão Ngũ,

Người làm sao?"

"Này, tiểu tử, mau mau thả ra Lão Ngũ!"

Cùng Thập Ác cùng Vệ Vô Lương hai người dồn dập lớn tiếng quát lên.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường sao lại nghe theo hai người, cái tay kia vẫn như cũ gắt gao khoát lên Đặng Hàn trên bả vai, phảng phất nam châm hấp khối thép, mặc cho Đặng Hàn làm sao động tác, đều không thể bỏ qua.

Đặng Hàn trên mặt khủng hoảng càng ngày càng đậm, hắn chỉ cảm giác mình mấy chục năm tích lũy lại đến nội lực, chính đang cuộn cuộn không ngừng trôi đi.

Mà hết thấy này kẻ cầm đầu, chính là đáp trên bờ vai cái tay kia.

Chết tiệt, đây là cái gì Tà Công!

Nếu như tiếp tục còn tiếp tục như vậy, nội lực của chính mình, nhất định sẽ bị hấp đến không còn một mống.

Đặng Hàn hoảng sợ tới cực điểm, một đời ở trong chưa bao giờ từng gặp phải như vậy tà môn sự.

Theo nội lực không ngừng trôi đi, hắn rốt cục thất kinh địa hô to lên: "Lão tứ, lão lục, vội vàng đem hắn kéo dài, hắn đang hút nội lực của ta!"

"Nhanh lên một chút! Nội lực của ta sắp bị hấp xong!"

"Cái gì, hắn đang hút nội lực của người!"

Cùng Thập Ác, Vệ Vô Lương hai người nghe được cái này, đều thất kinh, cảm thấy khó mà tin nổi.

Cối đời này, làm sao có khả năng còn có như vậy tà môn sự?

Nhưng mà, xem Đặng Hàn vẻ mặt, lại không giống như là đang nói dối.

Liền, hai người không do dự nữa, lúc này tiến lên, hai bên trái phải, chụp vào Ninh Tiểu Đường cánh tay, muốn đem hắn tay từ Đặng Hàn trên bả vai dời đi.

Có điều, ngay ở tay của hai người phân biệt đụng chạm đến Ninh Tiểu Đường trên cánh tay thì, sắc mặt của hai người đồng thời biến đổi, trong miệng càng là kêu lên sợ hãi: "Không được, nội lực của ta!"

Cùng Thập Ác, Vệ Vô Lương làm sao cũng không nghĩ ra, tay của hai người vờn vờn chỉ là chạm được cánh tay của đối phương, liền bị chặt chẽ cho hút lại.

Cỗ lực hút này chi lớn, quả thực khó có thể tưởng tượng. Khẩn đón lấy, hai người từng người nội lực, liền bị cuộn cuộn không ngừng cho hút đi.

Này cả kinh người biến cố, coi là thật là dọa sợ bọn họ.

Mà Đặng Hàn nghe được Cùng Thập Ác, Vệ Vô Lương hai người kêu sợ hãi, biết được hai người bọn họ nội lực cũng đang bị hút đi, tâm lúc này liền nguôi nửa đoạn.

Lần này triệt để xong, hiện tại ba người đều bị hút lại, nội lực đang không ngừng trôi đi, tiếp tục như vậy, người không chết cũng phế bỏ.

Cùng Thập Ác, Vệ Vô Lương hai người tranh đâm chốc lát, vẫn như cũ không cách nào chạy trốn cái kia cổ sức hút.

Thấy này, Vệ Vô Lương muốn đều không nghĩ nhiều, lập tức xin tha lên: "Các hạ, a không, Đại Hiệp, người liền đại nhân có lượng lớn, tha chúng ta đi. Chúng ta sai rồi, chúng ta xin thề, cũng không tiếp tục tìm cốc Lương lão đầu phiền phức, xin người giơ cao đánh khẽ, buông tha chúng ta đi."

"Đại Hiệp, nhanh, mau dừng lại đi, đừng tiếp tục hút. A, gia gia, Thái Gia Gia, tha nhà người Quy Tôn Từ đi, ta thật sự sai rồi."

Một bên khác, Hứa Diệc Tinh, Đường Tử Yên chờ người, đều tròn mắt ngoác mồm mà nhìn tình cảnh này.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, mới quá như thế một lúc, này Giang Nam sáu đại ác liền toàn bộ bị hạn chế.

Trời ạ, bọn họ nhưng là trên giang hồ đại danh鼎鼎 Giang Nam sáu đại ác a, là Thông Mạch cảnh cao thủ a, hơn nữa chỉ ít là thông hai mạch trở lên Đại Cao Thủ, liền như vậy thất bại?

Đặc biệt Vệ Vô Lương, xin tha lên, chuyện này quả là là cái gì mặt mũi cũng không muốn, liền Thái Gia Gia đều hô lên, coi là thật kinh ngạc Hứa Diệc Tinh chờ người cảm rơi đầy đất. Cũng khó trách được người gọi là đệ tiện vô liêm sỉ Vệ Vô Lương, vẫn đứng là đủ vô liêm sỉ.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường căn bản không để ý tới Vệ Vô Lương xin tha, tiếp tục không ngừng hấp thụ ba người nội lực.

Rất nhanh, Đặng Hàn cả người đều mềm nhũn ra, một mặt trắng bệch địa ngã quấp ở mặt đất.

Khẩn đón lấy, Cùng Thập Ác, Vệ Vô Lương hai người, cũng bước Đặng Hàn gót chân, một tiếp theo một, ngã trên mặt đất.

Vệ Vô Lương âm thanh run rẩy địa nói rằng: "Người... Người hút sạch nội lực của ta, người... Người là ma quỷ!"

Cùng Thập Ác cùng Đặng Hàn hai người, không ngừng thở hổn hển, ánh mắt oán độc địa nhìn chằm chằm Ninh Tiểu Đường.

Nếu là ánh mắt có thể giết người, bọn họ từ lâu không biết giết Ninh Tiểu Đường bao nhiêu lần.

Đối với học võ người tới nói, nội lực trọng yếu tính, không cần nói cũng biết.

Như bọn họ Giang Nam sáu đại ác, một thân hùng hậu nội lực, đó là trải qua mấy chục năm không ngừng tích lũy, mới có công lực cỡ này.

Bây giờ đến được, một tức trong lúc đó, bị hút sạch sành sanh.

Người tuy còn chưa chết, nhưng đã cùng phế nhân không khác.

Có thể tưởng tượng, trong lòng bọn họ đối với Ninh Tiểu Đường oán hận.

Có điều, Ninh Tiểu Đường cũng không để ý chút nào, hần lạnh nhạt nhìn ba người, nói rằng: "Ta nói rồi, không giết các người, các người có thể lăn. Nhớ kỹ, sau đó không cho phép bước vào Sơn Âm huyền nửa bước. Nếu không thì, lại để ta thấy, liền không đơn thuần là như thế điểm trừng phạt."

Cùng Thập Ác hận hận trừng mắt Ninh Tiểu Đường, sau đó tranh trát từ dưới đất bò dậy, nói rằng: "Lão Ngũ, lão lục, chúng ta đi."

Nói, nâng dậy hai người, sau đó cũng không quay đầu lại, hướng Tử Phường bên ngoài đi đến, đi được không chút nào dây dưa dài dòng.

Ba người đều là người từng trải, biết gặp phải kẻ khó ăn, có thể lưu đến một mạng đã toán may mắn. Nói dọa không hề tác dụng, lúc này trọng yếu chính là rời đi trước lại nói.

Quần tử báo thù, mười năm không muộn.

Này phế công mới thù, tương lai chắc chắn gấp trăm lần xin trả!

Nhìn ba người rời đi, Hứa Diệc Tinh bọn người thờ phào nhẹ nhõm.

Lúc này, một vị mười tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, bỗng nhiên từ trong tử phường chạy ra.

Tiểu cô nương chải lên hai cái bím tóc, một đôi mắt đen thui sáng sủa, khuôn mặt mập mạp trắng trẻo, mũi ngọc tinh xảo môi anh đào, mi mục như họa, UU đọc sách www.uukanshu.net trên người mặc một bộ lam hoàng giao nhau thêu hoa sen hoa văn quần áo, nhìn qua kiểu Tiểu Khả Ái.

Có điều làm người không biết nên khóc hay cười chính là, nàng béo mập tay nhỏ trên, nhưng nhắc theo hai cái món chính đào, thấy thế nào làm sao đều

không hài hòa.

Nhìn Cùng Thập Ác ba người đã rời đi, tiểu cô nương không khỏi thở phào một cái, sau đó le lưỡi một cái nói: "Vẫn là Ninh Tiên Bối người lợi hại, không tới phiên ta ra tay rồi lý."

Ninh Tiểu Đường nhìn tiểu nha đầu, cười nói: "Hiểu Nhu, ngươi còn dự định ra tay a? Ta còn tưởng rằng ngươi bị làm sợ, vẫn ần núp không ra đây."

Cốc Lương Hiểu Nhu bất mãn mà bĩu môi, nói rằng: "Ninh Tiên Bối, ta thế này sao lại là nhát gan a, ta cái này gọi là làm tức trí đa mưu. Ba người kia nhưng là Giang Nam sáu đại ác lý, Thông Mạch cảnh cao thủ đấy. Ta nếu như trực tiếp đi ra, còn không phải chịu chết uống?"

"Ta trước tiên ần giấu đi, đó là phải chờ tới thời khắc mấu chốt, đột nhiên xuất hiện, cho bọn họ một đòn trí mạng."

Nhìn tiểu cô nương đáng đáp khá ái, Đường Từ Yên không nhịn được cười hỏi: "Tiểu muội muội, ngươi là ai nhỉ?"

Cốc Lương Hiểu Nhu tuy rằng vẫn trốn ở trong tử phủ, nhưng đối với tình huống bên ngoài cũng là hiểu rõ, cũng biết Đường Từ Yên chờ người thân phận.

Nàng cười hi hi trả lời: "Tiểu Tỷ Tỷ, ta tên Cốc Lương Hiểu Nhu, là gia gia cháu gái."

Đường Từ Yên chờ người nhiên, nguyên lai tiểu cô nương này, là lão tiền bối tôn nữ a.

Trong phòng bầu không khí, theo Giang Nam sáu đại ác rời đi, cùng với Cốc Lương Hiểu Nhu xuất hiện, bắt đầu trở nên sinh động lên.

Nhưng mà, vào giờ phút này, lão già nhưng vẫn nhũn nhũn chặt lồng mày.

Hắn liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, thở dài, tựa hồ rốt cục hạ quyết tâm, mở miệng hỏi: "Ta nói bạn cũ, ngươi là lúc nào học được này hấp người trong lực võ công a? Ta nhớ không lầm, đây chính là Ma Môn Thao Thiết Ma Công a, hơn nữa không phải Ma Môn tối thành viên trọng yếu, không phải học."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Nhược Da Thôn (8)

Ma Môn hai chữ vừa nói ra, toàn bộ trong phòng bầu không khí, lập tức lại trở về băng điểm.

Này hai chữ, thật giống như có đặc thù ma lực giống như vậy, ép tới Hứa Diệc Tinh chờ người không kịp thở, mỗi người Liễm Khí nín hơi, như gặp đại địch.

Không phải bọn họ thần hồn nát thần tính, phản ứng quá độ.

Thực sự là Ma Môn này hai chữ, dĩ nhiên trở thành tà ác cùng tử vong hóa thân.

Ma Môn lịch sử, so với Đại Tán Hoàng Triều còn muốn lâu đời.

Bởi quá xa xưa, Ma Môn chân chính lần thứ nhất xuất hiện thời gian, từ lâu không thể khảo chứng.

Nhưng gần mấy trăm năm qua, Ma Môn mỗi một lần ra tay, đều ở trên giang hồ nhắc lên gió tanh mưa máu, chết vô số người.

Như bọn họ những này Danh Môn Đại Phái, mỗi một phái đều có hàng trăm hàng ngàn đệ tử bị chết ở Ma Môn trong tay, chính là trong môn phái một ít võ công cao cường nhân vật cấp bậc trưởng lão, đều không thể may mắn thoát khỏi.

Có thể nói, song phương thù hận, so với sơn cao hơn nữa, còn sâu hơn biển.

Vì lẽ đó lúc này vừa nghe lão tiền bối nói, vị công tử trẻ tuổi này, khả năng chính là người trong Ma môn, Hứa Diệc Tinh chờ người, lúc này trở nên sốt sáng lên đến, mỗi người trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Dù sao, vừa nãy cái kia hấp người trong lực võ công, thực sự là quá mức tà môn.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay, ánh mắt bình tĩnh mà nhìn mọi người.

Lão già neho cặp mắt lại, con mắt chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường, không chớp một cái.

Cốc Lương Hiểu Nhu tả liếc mắt nhìn gia gia mình, hữu liếc mắt nhìn Ninh Tiểu Đường, cắn cắn môi, cũng không nói lời nào.

Hứa Diệc Tinh chờ người cũng không dám thở mạnh, mỗi người nín hơi Ngưng Thần, liền ở tại bọn hắn cho rằng đây là bão táp đến trước yên tĩnh thì.

Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường "Xoạt ~" một tiếng bật cười.

Sau đó, hắn hồ hững lời nói vang lên ở mỗi người bên tai.

"Lão Tửu Quỷ, ta nguyên tưởng rằng ngươi sẽ ở vừa nảy vừa bắt đầu liền đặt câu hỏi đây, không nghĩ tới ngươi do dự đến hiện tại mới hỏi, vẫn đúng là giữ được bình tĩnh."

Lão già trầm mặc không nói, tiếp tục chờ đợi Ninh Tiểu Đường giải thích.

Ninh Tiểu Đường tiếp tục nói: "Ngươi mới vừa nói, cái môn này hấp người trong lực công pháp, là Ma Môn Thao Thiết Ma Công. Trên thực tế, ngươi chỉ nói đúng phân nửa."

"Ý của ngươi là nói, này không phải Ma Môn Thao Thiết Ma Công? Không thể, ta tuyệt đối nhớ không lầm." Lão già lắc đầu nói, "Loại này hấp người trong lực Tả Công, ngoại trừ Ma Môn Thao Thiết Ma Công, ta còn chưa từng nghe nói những công pháp khác, có như vậy đặc thù."

Ninh Tiểu Đường nói: "Vì lẽ đó ta nói, ngươi chỉ nói đúng phân nửa."

"Kỳ thực vừa nảy môn công pháp này, là ta căn cứ Thao Thiết Ma Công, một lần nữa sáng tạo một môn tân công pháp."

Lão già kinh ngạc mà nhìn Ninh Tiểu Đường, nói: "Ngươi tân sáng tạo công pháp?"

"Không sai." Ninh Tiểu Đường gật gù: "Ngươi cảm thấy, ta sẽ coi trọng Ma Môn những kia thô công pháp sao? Như Thao Thiết Ma Công, nghe vào uy phong lẫm lẫm, nhưng người tu luyện, đều sẽ lưu lại nghiêm trọng di chứng về sau, thỉnh thoảng sẽ phải chịu phản phệ nổi khổ. Như vậy công pháp, cũng chính là Ma Môn những kia đũa ngọc mới sẽ đi tu luyện."

Nghe đến nơi này, lão già tăng tăng hô thở ra một hơi, căng thẳng thần kinh tựa hồ cũng thư giãn hạ xuống.

Có điều, hắn vẫn như cũ nhìn chăm chú nhìn Ninh Tiểu Đường, sau đó rất chăm chú hỏi: "Nói như vậy, ngươi thật không phải Ma Môn người?"

Ninh Tiểu Đường khẽ cười cười, nói rằng: "E sợ đây mới là Lão Tửu Quỷ ngươi muốn hỏi nhất đi."

Lão già cũng không phủ nhận, nói rằng: "Chính vâng."

Ninh Tiểu Đường lắc đầu một cái, nói rằng: "Không vâng."

Sau đó, hắn vẽ mặt thành thật mà nhìn lão già, lại bỏ thêm một câu: "Tuyệt đối không vâng."

Thấy Ninh Tiểu Đường rất chăm chú địa phủ nhận chính mình là Ma Môn người, lão già là triệt để thở phào nhẹ nhõm, nói rằng: "Ta tin tưởng ngươi."

Quen biết nhiều năm như vậy, lão già đối với Ninh Tiểu Đường tính cách vẫn là có hiểu biết.

Nếu đối phương đã phủ nhận là người trong Ma môn, như vậy việc này tám chín phần mười là thật sự.

Dù sao, Ninh Tiểu Đường võ công như thế cao, mặc dù hắn thừa nhận chính mình là người trong Ma môn, lão già bên này bắt hắn cũng không có cách nào.

Bởi vậy, lão già cuối cùng vẫn là lựa chọn tin tưởng chính mình vị lão bằng hữu này.

Mà Hứa Diệc Tinh chờ người biết Ninh Tiểu Đường không phải Ma Môn người sau, căng thẳng thần kinh, cũng tất cả đều thanh tĩnh lại.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường lại nói: "Lão Tửu Quỷ, ngươi không hỏi?"

Lão già nói: "Hỏi cái gì?"

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Tự nhiên là cái kia môn cùng Thao Thiết Ma Công tương tự công pháp rồi, ngươi lẽ nào liền không một chút nào hiếu kỳ?"

Lão già cười cợt, nói: "Là có chút hiếu kỳ, có điều ta càng muốn biết, vẫn là ngươi có phải là Ma Môn người. Bây giờ vừa nhưng đã biết được đáp án, cái kia liền đầy đủ."

Lão già tuy rằng không quá muốn biết, nhưng trong phòng những người khác nhưng rất hiếu kỳ.

Cốc Lương Hiểu Nhu lúc này kêu la lên: "Ninh Tiễn Bối, đừng nghe gia gia, ta nghĩ biết lý. Ngươi nhanh giảng, ta nghe đây."

Hứa Diệc Tĩnh, Trần Tuấn mấy người cũng tất cả đều dựng thẳng lên lỗ tai, Ninh Tiểu Đường ở trong mắt bọn họ, quả thực chính là câu đố bình thường nhân vật.

Nhìn qua trẻ tuổi như vậy, nhưng võ công nhưng đạt đến không thể tưởng tượng nổi mức độ. Mà cái kia hấp người trong lực võ công, tương tự khủng bố cực kỳ. Lúc này vừa nghe đối phương liền muốn giới thiệu môn công pháp này, tự nhiên mỗi người lên tinh thần.

Đường Tử Yên càng là đầy mặt hưng phấn, nàng biết, đón lấy sắp nghe được nội dung, rất có thể sẽ dính đến Ma Môn một ít bí sự.

Tỷ như Thao Thiết Ma Công, nhất định sẽ giảng đến không ít.

Mà môn công pháp này, vậy cũng là liền Giang Nam sáu đại ác như vậy nhân vật thành danh, đều là không biết gì cả đây.

Nếu không, trước bọn họ bị hút sạch nội lực thời gian, sẽ hô lên môn công pháp này tên.

Không nghĩ tới chính mình những người này, vẫn có thể nghe được như vậy bí sự.

Chờ trở lại Nga Mi Phái sau, giảng cho trong môn phái Sur Tỷ các sư muội nghe, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) cũng không thông báo tiện sát bao nhiêu người đây.

Lần này cùng sư phụ Sur Thúc các nàng đi ra, quả nhiên không sai!

Đối diện, Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười, nói rằng: "Được, vậy ta liền cho các ngươi nói một chút cái môn này tân công pháp đi."

"Lại như ta trước nói tới, cái môn này tân công pháp, là ta căn cứ Ma Môn Thao Thiết Ma Công sáng chế. Nói đến Thao Thiết Ma Công, đây là một môn Ma Môn hàng đầu công pháp, ở Ma Môn ở trong bị phụng là thứ nhất Ma Công. Có người nói, ngoại trừ Ma Môn môn chủ ở ngoài, chỉ cần số ít mấy vị thành viên trọng yếu, mới có tư cách học tập môn công pháp này. Mà còn lại người, chính là liền Ma Môn trưởng lão, đều không có tư cách học tập."

Lúc này, lão già xen vào nói nói: "Xác thực như vậy, coi như là toàn bộ Ma Môn, sẽ môn công pháp này, cũng có điều hiếm như lá mùa thu, có thể đếm được trên đầu ngón tay. Trên thực tế, môn công pháp này, đã có mấy chục năm chưa hiện ra giang hồ. Bởi vậy, chính là biết được môn công pháp này tồn tại người, đều là ít ỏi."

Đường Tử Yên một mặt chợt nói: "Lão tiền bối, chẳng trách liền Giang Nam sáu đại ác cũng không biết cái môn này Thao Thiết Ma Công đây."

"Đúng đấy, như vậy Ma Công, kỳ thực tốt nhất mãi mãi cũng không muốn lại xuất hiện." Lão già thờ dãi nói.

Cốc Lương Hiểu Nhu hiếu kỳ hỏi: "Ninh Tiễn Bối, vậy ngươi là làm thế nào chiếm được Thao Thiết Ma Công nhỉ?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Ta nha, đó là một người bạn đưa cho ta. Ngay cả người bạn kia hẳn là làm thế nào chiếm được, hẳn kỳ thực là từ một trong mộ cổ trộm đi ra."

Nghe được câu trả lời này, tất cả mọi người một mặt vẻ cổ quái.

Chính là lão già, đều có chút ngạc nhiên, cũng không biết tên khốn kiếp nào, từ phần mộ bên trong đào ra như vậy Tà Công đến. Như vậy công pháp, nên vĩnh viễn chôn dưới đất.

Có điều, hẳn cũng biết, coi như người kia không đi đào, này Thao Thiết Ma Công, cũng không thể từ trên đời này biến mất.

Bởi vì chỉ ít hiện nay Ma Môn môn chủ, khẳng định là sẽ môn công pháp này.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Thao Thiết Ma Công (1)

Vừa nghe nói trộm cổ mộ, mọi người đối với Ninh Tiểu Đường cái kia thân phận bằng hữu, đều không khỏi cảm thấy hiếu kỳ lên.

Cốc Lương Hiểu Nhu vấn đề: "Ninh Tiên Bối, người bằng hữu kia là ai nhỉ? Người có thể nói một chút hần sao?"

Ninh Tiểu Đường cười cười nói: "Hần nha, chính là một yêu thích trộm gà bắt chó lười nhác gia hỏa, không đề cập tới cũng được."

Thấy Ninh Tiểu Đường không có tiếp tục nói hết ý tứ, mọi người cũng không tốt hỏi lại.

Đúng là lão già mở miệng hỏi nổi lên toà kia cổ mộ.

"Nghe người nói như vậy, nếu Thao Thiết Ma Công là từ cổ mộ kia bên trong chiếm được, chẳng lẽ nói cổ mộ kia chủ nhân, là Ma Môn một vị nhân vật trọng yếu, thậm chí là trước mấy đời Ma Môn môn chủ?"

Ninh Tiểu Đường lắc đầu một cái, nói rằng: "Nên không phải, kỳ thực liên vấn đề này, ta cũng hỏi qua ta bằng hữu kia, hần minh xác nói cho ta không vâng."

"Hần nói này Thao Thiết Ma Công, là ở cổ mộ vào miệng: lối vào trong đường nổi một bộ xương khô trên người chiếm được. Mà từ cái kia Khô Cốt lưu lại manh mối đến xem, cái kia Khô Cốt chủ nhân cũ e sợ cũng là một kẻ xâm nhập, hơn nữa rất có thể cùng Ma Môn quan hệ không ít. Còn Khô Cốt chủ nhân cụ thể thân phận, vậy thì không được biết rồi."

"Sau khi, ta bằng hữu kia liền đối với cổ mộ thăm dò một phen, từ bên trong lưu lại các loại văn tự cùng manh mối trên phân tích, hần cảm thấy cổ mộ cùng Ma Môn hần là không nửa phần quan hệ."

"Cư ta bằng hữu kia giảng, toà kia trong mộ cổ rộng rãi cực kỳ, quy mô cực lớn đến khó có thể tưởng tượng, tựa hồ là một cái nào đó thượng cổ lưu giữ lại di tích. Bên trong kiến trúc thật nhiều cao to hình tròn phòng lớn, càng thiết có vô số tương thông gian phòng, bốn phương thông suốt, Uyển Như mê cung. Càng đến nơi sâu xa, càng là cơ quan tầng tầng, đến cuối cùng, ta bằng hữu kia cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ dừng lại. Bởi vậy, cổ mộ kia đến tột cùng có không lộ cỡ nào, trên thực tế ta bằng hữu kia cuối cùng cũng không có thể làm rõ."

"Ninh Tiên Bối, thật sự có như vậy địa phương a? Đây vẫn là cổ mộ sao? Đây hoàn toàn chính là lòng đất thành thị lý." Cốc Lương Hiểu Nhu phát sinh cảm thán.

Hứa Diệc Tinh, Đường Tử Yên mấy người cũng rất tán thành, nếu thật sự có như thế khổng lồ di tích thời thượng cổ, này hoàn toàn có thể được xưng là thành thị, chỉ có điều thành thị này là xây ở lòng đất thôi.

Ninh Tiểu Đường cười cười nói: "Nếu là không có cái kia từng khối từng khối mộ bia cùng rất rất nhiều Thạch Quan, nơi đó hay là thật sự có thể được xưng là một toà lòng đất thành thị."

"A... Mộ bia, Thạch Quan!" Cốc Lương Hiểu Nhu cả kinh nói.

"Không phải vậy vì sao xưng là cổ mộ đây." Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng nở nụ cười, "Mặt khác, ta bằng hữu kia tuy rằng không làm rõ toà kia cổ mộ quy mô to nhỏ, có điều có một việc, hần căn cứ các loại manh mối, vẫn là xác định ra."

"Là chuyện gì nhỉ?" Cốc Lương Hiểu Nhu hiếu kỳ nói.

Ninh Tiểu Đường nói: "Chính là toà kia cổ mộ ở trong, xác xác thực thực táng một vị thượng cổ nhân vật thần bí. Còn người kia đến tột cùng là ai? Vì sao phải kiến như vậy khổng lồ lòng đất mộ thất? Tất cả những thứ này, cho tới bây giờ còn đều là một điều bí ẩn."

Lúc này, lão già hơi kinh ngạc mà liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Thành thật mà nói, ta thật tò mò, có nơi như thế này, lấy tính cách của người, sợ là sớm đã muốn đi tìm tòi nghiên cứu một phen. Nhưng hiện tại xem ra, người tựa hồ còn chưa từng đi."

Ninh Tiểu Đường khe khẽ thờ dài, nói rằng: "Nghĩ đến người cũng biết, bởi vì một số nguyên nhân, ta là không có cách nào rời đi Sơn Âm huyền."

"Thì ra là như vậy." Lão già khẽ gật đầu.

Ninh Tiểu Đường không cách nào rời đi Sơn Âm huyền, điểm ấy lão già đã sớm biết.

Đối với với nguyên nhân ở trong, lão già càng là rất hiếu kỳ. Ra sao sự tình, có thể làm cho Ninh Tiểu Đường loại này võ công mạnh đến nỗi không thể tưởng tượng nổi nhân vật, không dám bước ra Sơn Âm huyền một bước?

Hần đã từng hỏi Ninh Tiểu Đường, nhưng Ninh Tiểu Đường cũng chưa hề đem nguyên nhân nói cho hần.

Chỉ sợ hần vĩnh viễn cũng không nghĩ ra, Ninh Tiểu Đường sở dĩ không có cách nào rời đi, cái kia hoàn toàn chính là vì tránh né Thiên Kiếp, vì bảo mệnh mà bắt đắc dĩ vì đó.

Chuyện như vậy, Ninh Tiểu Đường đương nhiên sẽ không nói cho bất luận người nào.

Cốc Lương Hiểu Nhu, Hứa Diệc Tinh chờ người, cũng đối với Ninh Tiểu Đường không thể rời đi Sơn Âm huyền, đều cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng hiển nhiên Ninh Tiểu Đường không muốn ở cái đề tài này trên nói nhiều.

Rất nhanh, đề tài lại chuyển đến Thao Thiết Ma Công tới, Ninh Tiểu Đường tiếp tục giới thiệu công pháp.

"Từ trong mộ cổ chiếm được cái kia bản Thao Thiết Ma Công, mặc dù là Tàn Thiên, nhưng căn cứ mặt trên nội dung, ta đã gần như đem môn công pháp này đặc thù cùng khuyết điểm, biết rõ cái thất thất bát bát."

"Môn công pháp này to lớn nhất đặc điểm, không thể nghi ngờ chính là có thể hấp người khác nội lực, biến thành của bản thân. Nhưng đây chỉ là ở võ công cảnh giới thấp thì, có hiệu quả. Võ công cảnh giới càng cao, hiệu quả càng nhược. Đợi được Thông Mạch cảnh hậu kỳ, liền cũng không còn cách nào làm được hấp người khác nội lực biến thành của bản thân."

"Không đúng vậy." Lão già bỗng nhiên nghi ngờ nói, "Theo ta được biết, như đời trước Ma Môn môn chủ, võ công cảnh giới thậm chí đã đạt đến Thông Mạch cảnh viên mãn, nếu nói là môn công pháp này không có hiệu quả, hẳn há không đã sớm bỏ đi không cần? Nhưng mà trên thực tế, hắn sử dụng nhiều nhất cái kia môn võ công, vẫn như cũ là Thao Thiết Ma Công a."

"Lão Tửu Quỷ, có một chút nguoi hay là còn không biết, này Thao Thiết Ma Công một khi tu luyện sau, liền dường như ung nhọt tận xương, sẽ vĩnh viễn cũng không thể thoát khỏi, trừ phi là chết." Ninh Tiểu Đường hồ hững âm thanh, đề tất cả mọi người tâm lý cả kinh.

Ma Công không hổ là Ma Công, dù tà môn, một khi tu luyện, liền đình chỉ đều không thể đình chỉ.

"Có thể nói cụ thể một chút không?" Lão già nhú nhú mày nói. UU đọc sách www.uukanshu.net

Ninh Tiểu Đường gật gù tiếp tục giải thích: "Thao Thiết Ma Công tu luyện sau, công pháp thì sẽ không thì không khác đều ở vận hành ở trong, người tu luyện coi như mình muốn dừng lại, cũng không cách nào đình chỉ. Như mạnh mẽ dừng lại, sẽ xuất hiện Ma Công phản phệ, kinh mạch đứt đoạn thành từng tấc, cả người chảy máu, mãi đến tận Bạo Thể mà chết."

Nghe được Bạo Thể mà chết, mọi người lưng đều hơi phát lạnh, không nghĩ tới ma công kia dĩ nhiên kinh khủng như thế.

"Này còn vèn vèn chỉ là Thao Thiết Ma Công một người trong đó khuyết điểm." Ninh Tiểu Đường tiếp tục nói, "Ta vừa nãy cũng nói rồi, Ma Công người tu luyện, võ công cảnh giới một khi đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ sau, liền lại không cách nào hấp thụ người khác nội lực để bản thân sử dụng. Một khi tiếp tục hấp thụ nội lực, liền phải nhanh một chút đem hấp thụ đến nội lực bài trừ bên ngoài cơ thể. Bằng không, sẽ dẫn đến chân khí hỗn loạn, chịu đến vận nghê Phệ Tâm nổi khổ, cuối cùng thất khiếu chảy máu mà chết."

Lão già nói: "Nói như vậy, như trước đây Ma Môn môn chủ nhân vật như vậy, chính là sử dụng Thao Thiết Ma Công, cũng không cách nào hấp thụ người khác Nội Lực?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Không sai, một khi đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Ma Công người tu luyện đang đánh nhau thì, đều phải tận lực khống chế chính mình không hấp thụ người khác nội lực. Nếu không thì, hấp thụ sau khi lại từ đầu đem hấp đến nội lực sắp xếp ra đi, sẽ biến đến mức dị thường khó khăn."

Lão già cau mày nói: "Nếu là như vậy, chờ võ công cảnh giới một cao, này Thao Thiết Ma Công chẳng phải đều thành trang trí, không hề tác dụng? Có thể võ công như thế, lại há có thể trở thành là ma môn đệ nhất Ma Công?"

"Người nói không sai, Thao Thiết Ma Công, nếu có thể bị tôn sùng là ma môn đệ nhất Ma Công, tự nhiên không có thể trở thành trang trí." Ninh Tiểu Đường xa xôi nói rằng, "Bởi vì tiếp đó, Thao Thiết Ma Công hấp thụ, là người khác tinh huyết a."

"Cái gì, hấp người khác tinh huyết?"

Nghe được nơi này, mọi người chỉ cảm thấy một trận sồn cả tóc gáy, không rét mà run.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Thao Thiết Ma Công (2)

Hấp nhân tinh huyết, này vẫn là nhân loại sao?

Chuyện này quả thật chính là yêu ma quỷ quái.

Ninh Tiểu Đường hồ hững âm thanh, tiếp tục vang lên ở mọi người bên tai, để sắc mặt của mọi người, trở nên càng ngày càng trắng bệch.

"Ma Công người tu luyện võ công cảnh giới, một khi đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Thao Thiết Ma Công liền sẽ tự động lên cấp thăng cấp. Sau khi người tu luyện sử dụng Ma Công, tuy không thể lại hóa người khác nội lực để bản thân sử dụng, nhưng lại có thể hấp người khác tinh huyết để bản thân sử dụng."

Lão già không nhịn được nhú nhú mày, nói rằng: "Này Thao Thiết Ma Công, thật có thể hấp người khác tinh huyết biến thành của bản thân?"

Ninh Tiểu Đường gật đầu gật đầu, nói rằng: "Xác thực như vậy, không biết Lão Tửu Quỷ người có chưa từng nghe nói, trong chốn giang hồ có một loại cái chết, chính là toàn thân tinh huyết khô cạn mà chết."

Lão già đồng tử đột nhiên co rút lại: "Ý của ngươi, bọn họ chính là bị này Thao Thiết Ma Công giết chết?"

"Không sai."

"Chẳng trách." Lão già khe khẽ thở dài, tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

Nhưng mà, đón lấy Ninh Tiểu Đường theo như lời nói, mới là kinh khủng nhất, để giữa trường tất cả mọi người đều ngơ ngác thất sắc.

"Thao Thiết Ma Công tu luyện đến mức tận cùng sau khi, vẫn có thể tiếp tục thăng cấp, tạm thời xưng là giai đoạn thứ ba. Đợi được vào lúc ấy, Thao Thiết Ma Công không hút thêm người khác tinh huyết, mà là trực tiếp hút người khác huyết nhục. Trúng chiêu giả, toàn thân huyết nhục sẽ bị sống sờ sờ tróc ra, cuối cùng chỉ còn dư lại một bộ xương khô."

"Tê ~ "

Giữa trường tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, toàn thân tóc gáy đều thụ lên.

Huyết nhục bị sống sờ sờ tróc ra, như vậy cảnh tượng thâm, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù không phải tận mắt nhìn thấy, nhưng chỉ là nghe một chút, cũng làm người ta cảm thấy sồn cả tóc gáy, không rét mà run.

Cõi đời này, sao có kinh khủng như thế công pháp?

Này Thao Thiết Ma Công, quả thực chính là đến từ chính Địa Ngục Ma Công.

"Trời ạ, đã như thế, này Thao Thiết Ma Công, chẳng phải là đệ nhất thiên hạ? Ai còn có thể hạn chế những ma đạo đó người a?" Cốc Lương Hiểu Nhu không nhịn được phát sinh cảm thán.

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Thao Thiết Ma Công, đúng là một môn uy lực cực lớn công pháp, được gọi là ma môn đệ nhất Ma Công, cũng là thực đến tên quy. Nhưng nếu muốn nói là đệ nhất thiên hạ, ngược lại cũng không đến nỗi. Nếu không thì, thiên hạ này sợ là sớm đã là Ma Môn thiên hạ."

Lão già hỏi cú, nói: "Ma công kia người tu luyện muốn đạt đến Thao Thiết Ma Công giai đoạn thứ ba, e sợ cũng là cực kỳ không dễ chứ?"

Ninh Tiểu Đường gật đầu nói: "Xác thực như vậy, Thao Thiết Ma Công, mỗi một lần thăng cấp, đều là cực kỳ gian nan. Người tu luyện muốn để Thao Thiết Ma Công thăng cấp đến giai đoạn thứ ba, so với bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh, còn phải gian nan rất nhiều."

Nghe đến nơi này, tất cả mọi người thở phào một hơi.

Thông Mạch cảnh sau khi, chính là Tiên Thiên Chi Cảnh, điểm ấy mọi người ở đây đều biết.

Mọi người cũng biết, muốn bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh, là cỡ nào gian nan, quả thực khó như lên trời.

Trong giang hồ, đã không biết bao lâu không có truyền ra nào đó vị cao nhân tiền bối bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh tin tức.

Nếu không là Thái Hư Quan, Huyền Không Tự chờ Danh Môn Đại Phái, trong lịch sử quả thật có cao nhân tiền bối bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh, mọi người đều muốn hoài nghi đến cùng có hay không cái cảnh giới kia.

Lúc này, nghe nói đem Thao Thiết Ma Công thăng cấp đến giai đoạn thứ ba, muốn so với bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh còn phải gian nan, mọi người tự nhiên đều thở phào nhẹ nhõm.

Lão già thở dài nói: "Nghĩ đến có thể đem Thao Thiết Ma Công tu luyện đến giai đoạn thứ ba, không có chỗ nào mà không phải là khoáng cổ tuyệt kim thiên chi kiêu tử, nhân vật như vậy, e sợ mấy trăm năm đều ra không được một vị."

Sau đó, hần tựa hồ nghĩ tới điều gì, liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Ta nói bạn cũ, ngươi vừa nãy triển khai cái kia hấp người trong lực võ công, ngươi nói là ngươi căn cứ Thao Thiết Ma Công, một lần nữa sáng tạo một môn tân công pháp, hai người khác nhau ở chỗ nào sao?"

Mọi người cũng đều rất nghi hoặc, hai người xem ra, tựa hồ hoàn toàn tương tự a. Ngược lại đều là hấp người trong lực, này ở trong có cái gì không giống sao?

Ninh Tiểu Đường cười cười nói: "Đương nhiên là có khác nhau."

Lão già nói rằng: "Há,

Nói một chút coi."

Ninh Tiểu Đường nói: "Lão Tử Quỷ, ngươi cũng biết, Thao Thiết Ma Công tuy rằng bị gọi là ma môn đệ nhất Ma Công, xem ra tựa hồ cũng rất lợi hại, nhưng trên thực tế nhưng có quá nhiều tai hại. Trước tiên không nói mỗi cái giai đoạn thăng cấp đều cực kỳ khó khăn, chỉ là người tu luyện sẽ phải chịu một năm một lần phản phệ nổi khổ, liền không phải người thường có khả năng chịu đựng."

"Mặt khác, tu luyện công pháp này, còn có thể làm người tính tình đại biến, thân thể cũng sẽ xuất hiện biến hình, dung mạo thậm chí sẽ vạn vẹo, trở nên cực kỳ xấu xí. Ngươi nói, ta sẽ tu luyện loại này tồn tại nghiêm trọng thiếu hụt công pháp sao?"

"Không biết." Lão già lắc lắc đầu cười nói, "Xem ra, này một âm một mỗ, đều có định số. Thao Thiết Ma Công, nhìn như uy lực vô cùng, nhưng cần thiết trả giá, tương tự cũng không nhỏ."

Lập tức, hắn lại hỏi: "Như vậy bạn cũ, ngươi cái kia môn tân công pháp đây?"

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta cái môn này tân công pháp, ngoại trừ hấp người khác nội lực điểm ấy ở ngoài, còn lại đã cùng Thao Thiết Ma Công tuyệt nhiên không giống, nó đã không có Thao Thiết Ma Công những kia tai hại cùng thiếu hụt."

Lão già thở dài nói: "Cái kia thật ghê gớm."

Ninh Tiểu Đường thở dài nói: "Đáng tiếc, nó hiện nay có thể làm được, cũng chỉ có hấp người khác nội lực điểm ấy."

Lão già cho rằng Ninh Tiểu Đường là ở tiếc hận công pháp không thể thăng cấp, nhân tiện nói: "Đã rất tốt. Ngươi không phải cũng nói rồi, Thao Thiết Ma Công muốn thăng cấp, bản thân liền là kiện cực kỳ chuyện khó khăn. UU đọc sách www.uukanshu.net hướng hồ, Thao Thiết Ma Công thăng cấp sau khi, bất kể là hấp thụ tinh huyết, vẫn là hấp thụ huyết nhục, hoàn toàn là cực sự khủng bố buồn nôn việc, như vậy thăng cấp không muốn cũng được."

Nghe đến nơi này, Ninh Tiểu Đường cũng biết lão già là hiểu lầm, nói rằng: "Lão Tử Quỷ, khả năng ta không nói rõ bạch. Ý của ta là, cái môn này tân công pháp, nó chỉ có thể hấp thụ người khác nội lực, nhưng hấp đến nội lực, nhưng là không thể biến thành của bản thân."

Ninh Tiểu Đường vừa nói như vậy, lão già cuối cùng cũng coi như là nghe rõ ràng, hắn không hiểu nói: "Đã như vậy, vậy ngươi hấp cái kia Giang Nam sáu đại ác nội lực làm gì?"

Dưới cái nhìn của hắn, lấy Ninh Tiểu Đường võ công, trực tiếp phế bỏ Cùng Thập Ác ba người nội lực đó là dễ như ăn cháo việc, cần gì phải đi hấp ba người kia nội lực, khiến người ta gây nên hiểu lầm đây?

Dù sao, ngươi hấp đến nội lực, cũng không cách nào tự dụng a.

Ninh Tiểu Đường giải thích: "Cái này mà, ta chủ yếu là thí nghiệm một hồi, nhìn hiệu quả. Bởi vì cái môn này tân công pháp mới vừa sáng tạo không lâu, ta cũng là lần thứ nhất hấp người trong lực. Ngươi cũng biết, hấp người trong lực xem ra khủng bố, ảnh hưởng không được, có thể sử dụng cơ hội cũng không nhiều. Vừa vặn này Giang Nam sáu đại ác, danh tiếng quá xấu, làm ác không ít, ta liền bắt bọn họ tới thử nghiệm một phen."

Nghe được Ninh Tiểu Đường giải thích, tất cả mọi người nở nụ cười, không nghĩ tới liền Giang Nam sáu đại ác nhân vật như vậy, dĩ nhiên có một ngày cũng sẽ bị người đem ra làm chuột trắng nhỏ làm thí nghiệm.

Lão già lắc đầu cười khổ không thôi, thật nắm vị bằng hữu này không có cách nào.

Có điều, đón lấy Ninh Tiểu Đường câu nói này, lại làm cho lão già lập tức do dự lên.

"Lão Tử Quỷ, ta cái môn này tân công pháp, hấp đến nội lực tuy rằng không thể biến thành của bản thân, lại có thể hóa thành hắc dòng. Võ công của ngươi đã bị phế thật nhiều năm, nếu không ta đem những này hấp đến nội lực đều truyền cho ngươi? Dựa vào những này hấp đến nội lực, ta nghĩ đủ khiến ngươi một lần nữa bước vào Thông Mạch cảnh hậu kỳ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Mê hoặc

Ninh Tiểu Đường câu nói này, không chỉ có để lão già bắt đầu do dự lên, cũng làm cho Nga Mi, Đông Hoa hai đại phái các đệ tử, đều thất kinh.

Bọn họ có chút khó có thể tin địa nhìn về phía Ninh Tiểu Đường, lúc này bọn họ đều đã hiểu lão già võ công bị phế, đã là người bình thường một. Bây giờ nghe Ninh Tiểu Đường nói, đem hấp đến nội lực truyền cho lão già sau, thì có thể làm cho một lần nữa bước vào Thông Mạch cảnh hậu kỳ, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi!

Bởi vì mọi người đều biết, một khi võ công bị phế trừ sau khi, muốn một lần nữa tu luyện trở về, hầu như so với lên trời còn phải gian nan.

Nếu không thì, vì sao trên giang hồ những Vô Lâm Nhân Sĩ đó, ở bên trong lực bị phế sau khi, đại thể đều sẽ trở nên mất đi hết cả niềm tin, tự giận mình, phảng phất so với chết rồi còn khó chịu hơn gấp mười lần, gấp trăm lần.

Cũng là bởi vì một khi nội lực bị phế, kinh mạch ít nhiều gì đều sẽ phải chịu tổn thương. Mặc dù có bền lòng hạ người, bắt đầu lại từ đầu tu luyện, nhưng cuối cùng cũng có điều làm nhiều công ít, lại cũng không cách nào khôi phục lại trước kia đỉnh cao công lực.

Vì lẽ đó, khi mọi người nghe được Ninh Tiểu Đường nói, chỉ cần đem hấp thụ đến nội lực truyền cho lão già, liền có thể để cho một lần nữa bước vào Thông Mạch cảnh hậu kỳ, nhất thời mỗi người kinh ngạc không ngớt, khó có thể tin.

Lão già khẽ thở dài một cái, tâm tình hơi hơi phức tạp.

Nhớ năm đó, biết được chính mình nội lực bị phế sau khi, thật dài một quãng thời gian, hẳn đều là nản lòng thoái chí.

Dù sao, đã từng trên giang hồ cái kia đại danh đỉnh đỉnh "Tửu Trung Tiên", cái kia võ công cao cường "Tửu Trung Tiên", trong chớp mắt trở thành một hào không nữa điểm nội lực người bình thường, liền phảng phất là từ trên chín tầng trời đi rơi xuống đất vực sâu, điều này làm cho hẳn làm sao có thể tiếp thu đạt được?

Có điều, theo thời gian trôi qua, lão già nghĩ đến rất nhiều, cũng ngộ đến rất nhiều, một ít chuyện cũng thuận theo coi nhẹ.

Đội đến hiện tại, hẳn từ lâu không có xôn xao giang hồ hùng tâm tráng chí, càng là đối với võ công không nhắc lên được nữa điểm hứng thú.

Hắn hôm nay, chỉ là muốn an an ổn ổn sinh sống, nhìn tôn nữ từng ngày từng ngày lớn lên, mỗi ngày uống điểm chính mình nhường rượu vàng, xem chút giang hồ Dị Chí loại hình tạp thư, như vậy là đủ.

Liền, lão già lắc lắc đầu, nói rằng: "Bạn cũ, không cần. Ngươi cũng biết, ta đã chí không ở giang hồ, đối với võ công cũng không hứng thú gì. Bây giờ, ta chỉ là muốn làm một người bình thường, một phổ thông lão già nát rượu, rất tốt."

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, nói rằng: "Được, ta tôn trọng ngươi ý kiến. Ngược lại như gặp phải phiền phức, ngươi bất cứ lúc nào có thể tới tìm ta, ta theo gọi theo đến."

Lão già chung quy là từ chối đề nghị của Ninh Tiểu Đường, có điều hắn tôn nữ Cốc Lương Hiểu Nhu, nhưng đối với này đại cảm thấy hứng thú.

Chỉ thấy Cốc Lương Hiểu Nhu khuôn mặt đỏ bừng bừng, đen thui con ngươi sáng ngời, lóe lên vẻ hưng phấn, nàng một mặt ước ao địa nói rằng: "Ninh Tiên Bối, gia gia hẳn không muốn, ta muốn lý, ngươi đem nội lực truyền cho ta được rồi! Ta muốn trở nên càng thêm lợi hại, nếu như vậy, sau đó người xấu đến rồi, liền bắt nạt không được chúng ta."

Cốc Lương Hiểu Nhu đối với võ công vẫn rất si mê, cũng bởi vậy tuổi tác mới mười tuổi nàng, cũng đã bước vào Đường Khí Cảnh trung kỳ.

Bây giờ nghe Ninh Tiểu Đường nói, chỉ cần tiếp thu một hồi từ Giang Nam sáu đại ác cái kia hấp đến nội lực, liền có thể trực tiếp bước vào Thông Mạch cảnh. Như vậy thiên chuyện thật tốt, nàng há có thể bỏ qua?

Lão già kinh ngạc mà liếc nhìn cháu gái của mình, đối với cháu gái của mình đưa ra điều thỉnh cầu này, cũng không có lập tức phản đối. Như cháu gái của mình, thật có thể một bước bước vào Thông Mạch cảnh, nghe tới tựa hồ cũng không sai.

Có điều, hẳn luôn cảm thấy, học võ người, như muốn tăng cao thực lực, cũng không có đường tắt có thể đi.

Giống như vậy một bước lên trời chuyện tốt, tám chín phần mười hẳn là muốn trả giá thật lớn.

Mà Ninh Tiểu Đường đón lấy trả lời, quả nhiên cũng xác minh hẳn suy đoán.

Ninh Tiểu Đường nhìn tiểu nha đầu, cười cợt nói rằng: "Hiểu Nhu, ngươi muốn cho ta đem nội lực truyền cho ngươi, ngược lại cũng không phải là không thể. Có điều trước lúc này, ta vẫn là trước tiên cho ngươi cụ thể giới thiệu một chút, đợi giải qua sau, ngươi lại làm ra quyết định đi."

Cốc Lương Hiểu Nhu gật gật đầu nói: "Ninh Tiên Bối, vậy ngươi nói đi, ta nghe đây."

"Trên thực tế,

Ta cái môn này tân công pháp, hay là gọi là vì là Quán Đĩnh đại pháp càng chuẩn xác, chỉ có điều cần thiết nội lực là từ người khác chỗ hấp đến. Mà hấp đến nội lực, cũng chỉ có thể truyền cho người thứ ba, tự thân cũng không thể sử dụng."

"Mà căn cứ hấp đến nội lực nhiều ít, có thể để cho nội lực tiếp thu giả, trực tiếp bước vào không giống nội lực cảnh giới. Đương nhiên, trong đó cũng có hạn mức tối đa, lấy hiện nay xem ra, nhiều nhất chỉ có thể để nội lực tiếp thu giả, bước vào Thông Mạch cảnh hậu kỳ."

Nghe đến nơi này, Cốc Lương Hiểu Nhu con mắt trở nên càng phát sáng rõ, mà Hứa Diệc Tình, Đường Tử Yên chờ người, thì lại mỗi người trợn mắt ngoác mồm.

Dưới cái nhìn của bọn họ, này chẳng lẽ có thể lượng lớn sáng tạo cao thủ?

Đặc biệt Thông Mạch cảnh hậu kỳ, như vậy nội lực cảnh giới, chính là ở Danh Môn Đại Phái bên trong, vậy cũng là số một số hai tồn tại.

Trời ạ, cồi đời này tại sao có thể có như vậy công pháp!

Ninh Tiểu Đường tiếp tục nói: "Chỉ là, thiên hạ chung quy không có cơm trưa miễn phí. Nội lực tiếp thu giả, tuy rằng có thể một bước lên trời, giây lát trong lúc đó, liền có thể trực tiếp bước vào người khác mấy chục năm mới có thể đạt đến nội lực cảnh giới. UU đọc sách www.uukanshu.net thể nhưng nội lực của bọn họ cảnh giới, từ nay về sau cũng đem triệt để định hình, nói cách khác, bọn họ vĩnh còn lâu mới có được lại tiến bộ khả năng."

"Mặt khác, cách làm như vậy, ít nhiều có chút đốt cháy giai đoạn mùi vị ở trong đó. Dù sao, như vậy một bước lên trời, từ đầu đến cuối không có chính mình tu luyện làm đến vững chắc. Cơ sở bất ổn, một khi tranh đấu lên, thực lực rõ ràng có thể so với còn lại dựa vào chính mình tu luyện cùng cảnh giới đối thủ nhỏ yếu."

"Mà vừa nảy cho nên ta đưa ra muốn đem nội lực truyền cho gia gia người, đó là bởi vì gia gia người nội lực đã bị phế, như dựa vào chính mình một lần nữa tu luyện, này một đời ở trong, hầu như không thể nặng hơn phản trước đây nội lực cảnh giới, thậm chí có thể hay không lại bước vào Thông Mạch cảnh cũng không tốt nói."

"Bởi vậy, coi như gia gia người tiếp nhận rồi ta truyền lại nội lực, sau đó cũng không còn cách nào tiến bộ, nhưng Thông Mạch cảnh hậu kỳ, nói thế nào cũng so với dựa vào chính hần một lần nữa tu luyện muốn lợi hại hơn nhiều đi."

"Nhưng Hiểu Nhu, người nhưng không như thế. Người hiện tại mười tuổi đã bước vào Dưỡng Khí Cảnh trung kỳ, tương lai có vô hạn hi vọng. Muốn đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, đối với người mà nói cũng không khó, coi như tiến thêm một bước nữa, cũng có rất lớn khả năng."

"Người như lựa chọn tiếp nhận rồi nội lực, như vậy, người tuy rằng ngày hôm nay có thể một bước bước vào Thông Mạch cảnh hậu kỳ, nhưng sau khi người sẽ vĩnh viễn cũng không cách nào lại tiến bộ. Mà một khi cùng người cùng cảnh giới tranh đấu, người cũng sẽ vĩnh viễn so với bọn họ yếu hơn một bậc."

"Hiểu Nhu, ta muốn nói đều nói xong, hiện tại người còn muốn muốn tiếp thu nội lực sao?" Ninh Tiểu Đường nhìn tiểu nha đầu chăm chú hỏi, "Nếu người vẫn là muốn phải tiếp tục tiếp thu nội lực, ta cũng sẽ không từ chối."

Cốc Lương Hiểu Nhu đôi mi thanh tú chăm chú nhìn, cân nhắc trong đó được mất.

Sau một lúc lâu, nàng ngịch ngợm le lưỡi một cái, nói rằng: "Không muốn rồi không muốn rồi, ta Cốc Lương Hiểu Nhu, muốn dựa vào bản thân nỗ lực, vững chắc, một bước một vết chân, dựa vào chính mình bước vào Thông Mạch cảnh."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Thanh Xuân Vĩnh Trú

Nghe cháu gái của mình nói năng có khí phách trả lời, lão già cảm thấy hết sức vui mừng.

Dù sao, loại này một bước lên trời, trực tiếp bước vào Thông Mạch cảnh hậu kỳ mê hoặc, cũng không phải là người nào đều có thể ngăn cản được.

Mà cháu gái của mình, chung quy là chặn lại rồi loại này mê hoặc.

Ninh Tiểu Đường trên mặt lộ ra một nụ cười, nhìn tiểu nha đầu nói rằng: "Nói thật hay, có chí khí. Ngược lại Hiểu Nhu người tuổi còn nhỏ, luyện võ từ từ đi được rồi, không cần phải gấp."

Cốc Lương Hiểu Nhu méo xệch đầu, trong con ngươi né qua một tia giao hoạt, nhìn Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Cái kia Ninh Tiền Bối, ta sau đó theo ngươi học vũ có được hay không? Ngươi cũng biết, gia gia từ sáng đến tối chính là uống rượu, không thể nào dạy ta võ công."

Không giống nhau : không chờ Ninh Tiểu Đường trả lời, Cốc Lương Hiểu Nhu lại nói: "Ninh Tiền Bối, lần này ngươi cũng không nên từ chối nha. Trước đây ngươi nói ngươi sợ phiền phức, có thể mấy ngày trước ta đi ngươi khách sạn, phát hiện ngươi đã dạy người khác võ công đây."

Ninh Tiểu Đường cười cợt nói rằng: "Được, vậy ngươi sau đó hãy cùng ta học võ đi." Việc này hẳn đã hướng về lão già đề cập tới, vốn là đã dự định để nha đầu này cùng chính mình học võ. Hiện tại nàng nói ra, Ninh Tiểu Đường tự nhiên thuận miệng đáp lại.

Thấy Ninh Tiểu Đường đồng ý, Cốc Lương Hiểu Nhu hưng phấn bính lên: "U, quá được rồi!"

Nàng khuôn mặt đỏ bừng bừng, tươi cười rạng rỡ, mặt mày hớn hở, một bộ thiên chân khả ái đáng đáp.

Ninh Tiểu Đường liếc nhìn ngoài phòng sắc trời, đối với lão già nói rằng: "Lão Tửu Quỷ, ngươi chuyện phiền toái toán giúp ngươi giải quyết, ta đây, cũng nên về rồi."

Nghe Ninh Tiểu Đường phải đi, Cốc Lương Hiểu Nhu hỏi: "Ninh Tiền Bối, vậy ta sau đó học võ, vẫn là đến khách sạn tìm ngươi sao? Ngươi không trở về núi trang a?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Đúng, những ngày kế tiếp, phòng chừng ta vẫn là sẽ chờ ở khách sạn, tạm thời không trở về núi trang."

Cốc Lương Hiểu Nhu nói: "Tốt lắm, Ninh Tiền Bối, ta sau đó liền đến khách sạn đi tìm ngươi."

"Ừm." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Cái kia Lão Tửu Quỷ, ta đi về trước, rảnh rồi liền đi ta khách sạn ngồi một chút. Còn có, cái kia cái gì... Ngươi đặt ở trong ngăn kéo cái kia đàn trăm năm Nữ Nhi Hồng, ta lấy đi a, coi như lần này thù lao. Ngươi cũng biết, không lão hòa thượng kia, trăm năm sinh nhật lập tức liền muốn đến, ta đến dành trước lễ."

Trong mắt của mọi người, Ninh Tiểu Đường đang nói chuyện.

Sau đó, hẳn còn chưa có nói xong, cả người, bỗng nhiên dường như tấm gương giống như vậy, "Răng rắc" một tiếng vỡ vụn ra đến.

Vô số bóng người mảnh vỡ, dường như hoa tuyết giống như từ không trung bay xuống, dường như nhiều, từ từ biến mất.

Ninh Tiểu Đường âm thanh, tựa hồ vẫn như cũ vang vọng ở mọi người bên tai.

Mà bản thân hắn, nhưng từ lâu rồi đi.

Lão già thấy Ninh Tiểu Đường đi được như vậy phong cách, một mặt không nói gì.

Cốc Lương Hiểu Nhu nhưng hai mắt linh tinh tinh, nghĩ sau đó bất luận làm sao cũng phải đem này một chiêu cho học được.

Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên, Trần Tuấn chờ người, lúc này thì lại vẫn không có từ các loại khiếp sợ ở trong phục hồi tinh thần lại.

Ngày hôm nay, thực sự có quá nhiều chuyện dành cho bọn họ chấn động.

Bất luận từ vừa mới bắt đầu cái kia hấp người trong lực kinh hãi cảnh tượng, vẫn là mặt sau nói tới Thao Thiết Ma Công, cùng với sau khi giảng đến thần bí cổ mộ, đợi đến cuối cùng đàm luận lên lấy truyền tông nội lực trực tiếp khiến người ta bước vào đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ.

Nơi đây các loại, người nào không phải kinh thế hãi tục?

Mặc dù bọn họ đều là từ Danh Môn Đại Phái bên trong đi ra đệ tử, nhưng sạ vừa nghe như vậy hải ngữ, vẫn đề cho bọn họ khiếp sợ không hiểu, thật lâu không cách nào phục hồi tinh thần lại.

Mãi đến tận Ninh Tiểu Đường rời đi một hồi lâu, Hứa Diệc Tinh chờ nhân tài chậm rãi bình phục tâm tình.

Đường Từ Yên không nhịn được hiếu kỳ hỏi: "Lão tiền bối, vừa nãy vị kia Ninh Công Tử đến cùng là ai nhỉ? Hẳn xem ra còn trẻ tuổi như thế, so với ta cũng không lớn hơn mấy tuổi đi, làm sao sẽ lợi hại như vậy?"

Hứa Diệc Tinh, Trần Tuấn mấy người cũng tất cả đều nghi hoặc mà nhìn phía lão già, Đường Từ Yên yêu cầu, cũng chính là mọi người suy nghĩ trong lòng hỏi.

Ở trong mắt bọn họ, Ninh Tiểu Đường nhìn qua hoàn toàn chính là một vị thiếu niên người, trẻ tuổi như vậy, võ công làm sao sẽ đạt tới như vậy không thể tưởng tượng nổi mức độ,

Chuyện này quả thật là khó mà tin nổi!

"Há, thật sao? Tiểu nha đầu, ngươi coi là thật cảm thấy ta bằng hữu kia, quá mức ngươi vài tuổi sao?" Lão già vui cười hớn hở mà nhìn Đường Từ Yên

hỏi ngược lại.

Đường Từ Yên đôi mi thanh tú hơi nhũ trứu, nói rằng: "Không phải sao? Nhưng là hấn nhìn qua, thật sự cũng là mười bảy mười tám tuổi nha."

Lão già cười lắc lắc đầu nói rằng: "Ta bằng hữu kia nếu thật sự là tuổi như vậy, cái kia mặc dù là từ trong bụng mẹ bắt đầu luyện võ, cũng không tới thời gian hai mươi năm. Người cảm thấy cõi đời này, thật có người có thể ở không tới thời gian hai mươi năm bên trong, liền có thể đem võ công luyện đến trình độ như vậy?"

Đường Từ Yên môi anh đào hơi mở lớn, giật mình nói rằng: "Lão tiên bối, ý của người là nói, vị này Ninh Công Tử, trên thực tế tuổi tác muốn so với chúng ta tương đương xa lớn hơn nhiều lắm?"

"Đó là tự nhiên. Người a, có lúc không thể chỉ nhìn bề ngoài, ánh mắt người nhìn thấy, không hẳn chính là chân thực." Lão già mở miệng nói rằng, "Ta cùng hấn quen biết, cũng sắp có thời gian sáu, bảy năm đi. Ở năm đó, ta gặp được hấn thì, hấn chính là đáng về ấy. Bây giờ thời gian sáu, bảy năm quá khứ, hấn vẫn là đáng về ấy. Các người nói, ta bằng hữu kia số tuổi thật sự, sao lại là mười bảy mười tám tuổi?"

"Cái gì, sáu, bảy năm trước, hấn liền đáng về ấy!" Mọi người nhất thời đều chấn kinh đến không ngâm mồm vào được.

Lúc này, UU đọc sách www.uukanshu.net Hứa Diệc Tinh tựa hồ nghĩ tới điều gì, khiếp sợ nói rằng: "Tiên bối, chẳng lẽ nói vị này Ninh Công Tử, là nắm giữ dung nhan vĩnh trú thuật?"

Nghe được chính mình lời của sư tỷ, Đường Từ Yên cũng lập tức nghĩ ra đến, lúc này gật đầu phụ họa: "Đúng đúng đúng, tình huống như vậy, nên chính là trong truyền thuyết dung nhan vĩnh trú!"

Đối với Nga Mi Phái Chân Truyền Đệ Tử tới nói, dung nhan vĩnh trú thuật, ít nhiều gì đều là có nghe thấy. Nghe đồn Nga Mi Phái trong lịch sử, thì có cao nhân tiên bối, dung nhan vĩnh viễn duy trì ở ba mươi, bốn mươi tuổi đáng đáp, vĩnh viễn không bao giờ già yếu.

Bởi vậy, làm nghe nói Ninh Tiểu Đường thời gian sáu, bảy năm sau khi đi qua, dung mạo vẫn như cũ duy trì bất biến, Hứa Diệc Tinh lập tức liền liên tưởng đến dung nhan vĩnh trú thuật.

Lão già cười cọt nói rằng: "Không nghĩ tới các người còn biết dung nhan vĩnh trú thuật a, cũng đúng, Nga Mi Phái ở trong, thì có để dung nhan vĩnh trú võ công, các người biết cũng coi như bình thường. Ta bằng hữu kia, dung mạo có thể vẫn duy trì bất biến, nghĩ đến chính là nắm giữ dung nhan vĩnh trú thuật."

"Lão tiên bối, vị kia Ninh Công Tử dung nhan vĩnh trú thuật, cũng quá lợi hại đi." Đường Từ Yên phát sinh thán phục, "Chúng ta Nga Mi Phái bên trong dung nhan vĩnh trú thuật, có thể khó luyện cực kỳ, đã lâu lắm không ai luyện thành công. Hơn nữa coi như trong lịch sử luyện thành này công tiên bối, dung mạo cũng chỉ là duy trì ở ba mươi, bốn mươi tuổi đáng đáp. Nào giống vị này Ninh Công Tử, nhìn qua mới mười bảy mười tám tuổi."

Trần Tuấn chờ ba vị Đông Hoa Phái đệ tử, đều kinh ngạc mà liếc nhìn Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên, bọn họ không nghĩ tới, Nga Mi Phái ở trong, lại vẫn nắm giữ có thể làm cho dung nhan vĩnh trú như vậy kỳ công.

Có điều ngẫm lại cũng đúng, Nga Mi Phái ở trong tất cả đều là nữ lưu hạng người, nghĩ ra một ít có thể làm cho dung mạo của mình vĩnh viễn duy trì tuổi trẻ công pháp, cũng chúc bình thường.

Nghe được Đường Từ Yên phát sinh cảm thán, lão già khẽ cười cười, tán đồng nói rằng: "Ta bằng hữu kia, xác thực lợi hại, có thể nói là một vị trăm phần trăm không hơn không kém kỳ nhân."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: 2 phái trưởng bối

Ở Ninh Tiểu Đường rời đi sau hai canh giờ, Nga Mi Phái cùng Đông Hoa Phái ba vị mang đội trưởng bối, một đường khăn cản chậm cản, cũng rốt cục đi tới "Thập Lý Hương" Tửu Phưởng.

Thấy Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên chờ năm tên hai phái đệ tử đều ở trong tửu phưởng, hơn nữa mỗi người bình yên vô sự, ba tên mang đội trưởng bối đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nga Mi Phái mang đội trưởng bối, là Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử.

Hai người đều ăn mặc một thân màu trắng quần áo, tuy qua tuổi bốn mươi, nhưng phong vận dư âm, đáng vẻ ung dung.

Nhìn thấy lão già sau, hai người lúc này một trước một sau khom người thi lễ.

"Nga Mi vẫn bồi Kỳ Tú Như, gặp cốc Lương tiền bồi."

"Nga Mi vẫn bồi Tô Diệu Vân, gặp cốc Lương tiền bồi."

Lão già cười ha hả nhìn hai người, vung vung tay nói rằng: "Hai người các ngươi Tiểu Nữ Oa, liền không cần nhiều lễ. Các ngươi cũng biết tính nết của ta, không thích cái kia hư một bộ."

Kỳ Tú Như cười cợt nói rằng: "Tiền bồi quả nhiên vẫn là như cũ."

Tô Diệu Vân cũng cười nói: "Tiền bồi đó là phong thái vẫn, không thua năm đó."

"Cái nào còn có cái gì phong thái, lão đi, có điều là lão già nát rượu một thôi." Lão già lắc đầu một cái than thở, "Nói đến, ta với các ngươi hai cái Tiểu Nữ Oa, cũng sắp có hơn hai mươi năm không gặp mặt đi. Ở trong ấn tượng của ta, hai người các ngươi, so với các nàng cũng lớn hơn không được bao nhiêu." Nói, lão già chỉ chỉ Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên hai người.

Kỳ Tú Như cảm thán nói rằng: "Đúng đấy, này chớp mắt một cái, đều hơn hai mươi năm."

Tô Diệu Vân nói: "Nhớ năm đó, nếu không là tiền bồi đối với ta Nga Mi Phái thi tăng cứu viện, hậu quả kia thực sự là không thể tưởng tượng nổi. Tiền bồi đại ân, ta Nga Mi vẫn ghi nhớ trong lòng, không ai không dám quên. Lần này rồi đi Nga Mi trước, Tạ sư thúc còn đặc biệt đã phân phó, để ta hai nhất định phải qua đến bãi phòng tiền bồi ngài."

"Cái gì đại ân không lớn ân, chuyện năm đó, các ngươi liền không cần để ở trong lòng." Lão già vung vung tay nói rằng, "Ta cùng Nga Mi, bản thân liền rất có ngọn nguồn, ra tay giúp đỡ vậy cũng là nên. Các ngươi nếu như lại nói cái gì đại ân không lớn ân, vậy thì khách khí."

"Đúng là Hàn Ngọc, những năm trước đây lão già ta còn gặp nàng một lần. Ta hiện tại nơi ở, sợ cũng là nàng nói cho các ngươi đi."

Kỳ Tú Như gật gật đầu nói: "Chính là Tạ sư thúc nàng lão nhân gia tiết lộ cho chúng ta."

Tô Diệu Vân cười cợt, nói rằng: "Thành thật mà nói, tiền bồi ngài thật đúng là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, nếu không là Tạ sư thúc nói cho chúng ta địa chỉ, chúng ta căn bản là không nghĩ tới ngài sẽ ẩn cư ở đây."

Kỳ Tú Như cũng nói: "Đúng đấy, tiền bồi, bảy, tám năm trước, trên giang hồ còn thịnh hành có tin tức của ngài truyền ra. Nhưng là sau đó, trên giang hồ cũng không còn tung tích của ngươi. Làm thật không nghĩ tới, nguyên lai lão nhân gia, liền vẫn ở nơi này a."

Lão già cười nói: "Người lão đi, không muốn lại tham dự giang hồ những Ân Ân Oán Oán đó, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là tìm cái chỗ nghỉ ngơi, chỉ hy vọng năm tháng còn lại bên trong, có thể thanh thanh đạm đạm, an an ổn ổn."

"Không nói ta, đúng rồi, các ngươi lần này lại đây, là vì tham gia Không Hòa Thượng trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội đi. Còn có vị này, nhưng là đến từ chính Đông Hoa Phái Thiếu Hiệp?" Lão già chỉ chỉ cùng Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai người đồng thời đến người đàn ông trung niên nói rằng.

Người đàn ông trung niên tướng mạo nho nhã, hàm dưới lưu cần, thấy lão già nhắc tới chính mình, hần mau mau khom người thi lễ nói: "Văn bồi Đông Hoa Phái Lý Tu Thành, gặp Từ Trung Tiên tiền bồi."

Tô Diệu Vân cũng ở một bên giới thiệu nói rằng: "Tiền bồi, vị này Lý sư huynh, là lần này Đông Hoa Phái mang đội người, cũng là tới tham gia Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội."

Lão già đối với Lý Tu Thành khẽ gật đầu, nói rằng: "Không cần khách khí, đúng rồi, kể cô mình còn chưa có chết chứ? Cái kia lão già khôn nạn, Lão Bát Từ một, khẳng định còn chưa có chết. Chờ ngươi trở lại, nói cho hắn một tiếng, liền nói năm đó nợ ta Cốc Lương Hiền Thanh tiền thưởng, lúc nào đến phò một hồi."

Lý Tu Thành đầu tiên là nghi hoặc một hồi, sau đó chính là một trận lúng túng. Nghe vị này Từ Trung Tiên tiền bồi ngữ khí, hiển nhiên là nhận thức bản môn kế Sư Bá, hơn nữa hai người nên còn vô cùng rất quen.

Có điều vấn đề ở chỗ, tựa hồ chính mình Sư Bá uống vị này Từ Trung Tiên tiền bồi tửu, còn không trả thù lao?

Vậy thì lúng túng, Lý Tu Thành tâm lý không nhận được oán giận: Kế Sư Bá lão nhân gia người cũng thật đúng, uống nhân gia tửu, làm sao liền không trả thù lao đây? Hiện tại ngược lại tốt, mình bị nhân gia như thế ngay mặt truy thảo, ném nhưng là toàn bộ Đông Hoa Phái mặt nha.

Trong lòng hắn nghĩ như thế, nhưng ngoài miệng vẫn là đồng ý, nói rằng: "Tiền bồi yên tâm, ta nhất định đem thoại mạng cho kế Sư Bá lão nhân gia người."

"Đúng rồi, cái kia tiền bồi, kế Sư Bá không biết thiếu nợ ngài bao nhiêu rượu tiền? Muốn không liền để văn bồi thế hắn thanh toán?"

Lão già trực tiếp cự tuyệt nói: "Đây là ta cùng cái kia lão già khốn nạn chuyện, cùng các người những văn bối này không quan hệ, đừng lẫn vào đi vào. Người chỉ cần đem thoại đầu đuôi mang cho cái kia lão già khốn nạn là được."

Lý Tu Thành gật đầu nói: "Được, tiền bối, ta nhất định đem thoại mang cho kẻ Sư Bá."

Từ lão già trong lời nói, Lý Tu Thành cũng là nghe được. Vị tiền bối này, cũng không phải thật sự muốn hướng về chính mình kẻ Sư Bá yêu cầu tiền thưởng, tựa hồ chỉ là muốn chào hỏi?

Chỉ là này chào hỏi phương thức, có phải là quái lạ chút?

Trần Tuấn, Trịnh Tư, Vương Duệ ba vị Đông Hoa Phái đệ tử, UU đọc sách www.uukanshu.net đều tròn mắt ngoác mồm mà nhìn tình cảnh này, không nghĩ tới vị này lão tiền bối, còn nhận thức bản môn kẻ Sư Tổ.

Nhất làm cho người lúng túng chính là, kẻ Sư Tổ tựa hồ còn nợ nhân gia tiền thưởng?

Này thật là khiến người ta không nói gì, làm cho thật giống Đông Hoa Phái người đều là phở phùng vô lại tự.

Có điều cuối cùng, bọn họ cũng nghe rõ ràng. Vị tiền bối này, cùng bản môn kẻ Sư Tổ, hiển nhiên là bằng hữu quan hệ. Đối phương cũng không phải thật muốn yêu cầu tiền thưởng, nên chỉ là đánh cái một loại nào đó bất chuyện.

Trần Tuấn tâm lý hơi xúc động, trước mắt vị này lão tiền bối, cũng thật là giao hữu rộng khắp. Không chỉ có cùng Nga Mi quan hệ không ít, liên bản môn kẻ Sư Tổ, đều cùng hân quen biết.

Kẻ Sư Tổ ở Đông Hoa Phái địa vị, Trần Tuấn tới quá là rõ ràng, bởi vì hắn có một thân là Đông Hoa Phái Thái Thượng Trưởng Lão gia gia.

Toàn bộ Đông Hoa Phái, hiện nay nắm giữ sáu vị Thái Thượng Trưởng Lão, gia gia hắn xếp hạng cuối cùng. Mà vị này kẻ Sư Tổ kẻ cô mình, nhưng là sáu đại Thái Thượng Trưởng Lão đứng đầu, cũng là trên giang hồ đại danh鼎鼎 Đông Hoa Kiếm Quân.

Song phương lại rảnh hân huyền một lát sau, Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân rốt cục hướng về lão già đưa ra cáo từ.

Các nàng còn muốn thừa dịp thiên chưa hắc, chạy tới Sơn Âm thị trấn tìm kiếm đặt chân nơi ở.

Sau đó chờ ngày thứ hai, lại đi tới thị trấn phía nam Hội Kê trên núi Lô Phong Tự.

Lão già cũng không có giữ lại bọn họ, bởi vì Tử Phủng cũng không phải khách sạn, cũng không có nhiều như vậy nơi ở.

Rời đi Tử Phủng sau khi, năm tên đệ tử trẻ tuổi, liền cùng chính mình trưởng bối bắt đầu trò chuyện.

Trước ở Tử Phủng, các trưởng bối lẫn nhau nói chuyện, bọn họ văn bối căn bản cũng không có nói chen vào tư cách.

Làm Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hỏi Hứa Diệc Tinh các nàng có hay không gặp phải Giang Nam sáu đại ác thì, Đường Tử Yên lúc này một mặt hưng phấn nói rằng: "Gặp phải gặp phải! Sư phụ, các người là không biết, chúng ta trước ở trong tử phủng, gặp được sự tình, là cỡ nào khó mà tin nổi!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Lão tăng xuất quan

Cũng không cần Tô Diệu Vân, Kỳ Tú Như hai người lại hỏi kỹ, Đường Tử Yên liền bùm bùm dường như cũng hạt đậu giống như vậy, đem sự tình toàn bộ trải qua đều nói ra.

Tô Diệu Vân, Kỳ Tú Như cùng với Lý Tu Thành, nghe xong sự tình đầu đuôi câu chuyện sau khi, tất cả đều khiếp sợ không thôi.

Tô Diệu Vân một mặt kinh ngạc nói: "Người là nói cốc Lương tiền bối võ công của hắn đã phế bỏ? Hiện tại chỉ là một người bình thường?"

Kỳ Tú Như càng là đầy mặt kinh hãi: "Giang Nam sáu đại ác, đến rồi ba vị? Sau đó, ba người bọn hắn đều bị một vị họ Ninh thiếu niên công tử, cho hút sạch nội lực?"

Lý Tu Thành trên mặt nghi ngờ không thôi, trong miệng tự nói: "Thao Thiết Ma Công? Thần bí cổ mộ? Còn có đề võ công bị phé người một lần nữa bước vào Thông Mạch cảnh kỳ công?"

Đường Tử Yên trong giọng nói, thực sự là bao hàm quá nhiều khiến người ta không thể tưởng tượng nổi tin tức.

Tô Diệu Vân ba người chợt nghe bên dưới, trong lúc nhất thời đều có chút khó có thể tin.

Mãi đến tận Hứa Diệc Tinh, Trần Tuấn chờ còn lại bốn người, cũng là như thế thuyết pháp, Tô Diệu Vân ba người mới vững tin Đường Tử Yên nói, cũng không có nói ngoa.

"Sư phụ, nghe vị kia lão tiền bối giảng, cái kia Ninh Công Tử kỳ thực là nắm giữ dung nhan vĩnh trú thuật, hần số tuổi thật sự không thể chỉ mười bảy mười tám tuổi đây." Đường Tử Yên lại bổ sung một câu nói rằng.

"Ồ? Tử Yên, cái kia cốc Lương tiền bối coi là thật là như vậy giảng?" Tô Diệu Vân hỏi.

"Đúng nha, sư phụ." Đường Tử Yên gật gù, lập tức liền đem lão già ngay lúc đó thoại đầu đuôi nói một lần.

Tô Diệu Vân một mặt chợt nói: "Chẳng trách, như vậy liền giải thích được. Lúc trước nghe các người nói cái kia Ninh Công Tử mới mười bảy mười tám tuổi, võ công nhưng đạt đến như vậy cảnh giới khó mà tin nổi, làm thật là khiến người ta không Pháp tướng tin. Nếu là đối phương nắm giữ dung nhan vĩnh trú thuật, cái kia hoàn toàn cũng có thể nói tới thông. Nghĩ đến vị kia Ninh Công Tử, sợ cũng là vị nào ghê gớm tiền bối nhân vật đi."

Kỷ Tú Như cảm thán nói rằng: "Ta Nga Mi Phái bên trong tuy rằng cũng có dung nhan vĩnh trú công pháp, nhưng cùng với so với, ngược lại là như gặp sư phụ. Thật không biết vị kia Ninh Công Tử, đến tột cùng là làm thế nào đến đem dung mạo vẫn duy trì ở mười bảy mười tám tuổi? Chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi!"

Lý Tu Thành cũng là khe khẽ thở dài: "Có đạo là, Thiên Ngoại Hữu Thiên, Nhân Ngoại Hữu Nhân. Này to lớn trên giang hồ, tự nhiên cũng là tàng long ngọa hổ. Trong đó một ít tiền bối cấp nhân vật, võ công cảnh giới cao, e sợ đã xa hoàn toàn không phải chúng ta có khả năng tưởng tượng."

Tô Diệu Vân, Kỷ Tú Như hai người nghe được Lý Tu Thành phát sinh cảm khái, cũng đều rất tán thành.

Lại như hôm nay, bọn họ cùng Giang Nam sáu đại ác cái kia tròng chém giết, lấy ba đối với hai, một phen ánh đao bóng kiếm khô chiến hạ xuống, mới miễn cưỡng hoà nhau, cuối cùng chỉ có thể thả thông dong rời đi.

Mà vị kia Ninh Công Tử, chỉ dựa vào sức lực một người, lấy một địch ba, gây lát, liền hút sạch nội lực đối phương, chế phục cái kia Giang Nam sáu đại ác. Nếu không là vị kia Ninh Công Tử tựa hồ cũng không muốn giết người, phóng chừng này Giang Nam sáu đại ác, từ nay về sau, muốn cái danh xưng là Giang Nam tam đại ác.

Rõ ràng, bọn họ cùng vị này Ninh Công Tử võ công so với, liền phảng phất một là thiên, một là địa, chênh lệch không phải lớn một cách bình thường.

Mấy người cảm thán một phen sau, không thể không một lần nữa ra đi, đồng thời cũng bước nhanh hơn, dự định ở trời tối cửa thành đóng trước, đã tìm đến Sơn Âm thị trấn.

Sơn Âm thị trấn ở vào Nhược Da Thôn mặt đông hơn mười dặm ở ngoài, đây là một toà nhân khẩu năm, sáu vạn khoảng chừng : trái phải thành trì nhỏ.

Đứng thị trấn đi về phía nam nhìn tới, một cái xanh um tươi tốt cao to dãy núi, từ đông đi tây, liên miên mấy chục dặm, chính là Việt Châu nơi nổi tiếng Hội Khê sơn.

Mà Sơn Âm thị trấn đối diện diện toà kia giữa sườn núi trên, có một mảnh quần thể kiến trúc.

Từng toà từng toà lầu các nhà cửa, ngói xanh chu diêm, ở xanh ngắt ướt át cây rừng, lúc ẩn lúc hiện.

Xa xa nhìn tới, thật giống như là ẩn giấu với giữa núi rừng tiên gia phúc địa.

Chỗ ấy, chính là toàn bộ trên giang hồ đều tiếng tăm lừng lẫy Lô Phong Tự.

Lô Phong Tự nhân Liễu Không Đại Sư mà danh dương tứ hải, bởi vì Liễu Không Đại Sư khi còn trẻ cũng là Huyền Không Tự nhà sư, cùng hiện nay Huyền Không Tự "Tứ Đại Thần Tăng" chính là đồng nhất tự bối, thậm chí còn có nghe đồn nói, hần vẫn là Tứ Đại Thần Tăng sư huynh.

Bởi vậy, ở người giang hồ trong mắt, Liễu Không Đại Sư địa vị, liền dường như Huyền Không Tự "Tứ Đại Thần Tăng" bình thường đức cao vọng trọng.

Nếu không là Liễu Không Đại Sư khi còn trẻ xuôi nam lan truyền Phật Pháp, rời đi Huyền Không Tự, người trong giang hồ từ lâu coi hần là làm Huyền Không Tự đệ ngũ đại thần tăng.

Bởi vậy có thể thấy được, Liễu Không Đại Sư ở người giang hồ tâm lý địa vị đáng tôn sùng.

Theo sắc trời dần muộn, Tô Diệu Vân, Kỷ Tú Như chờ mọi người, cũng rốt cục trước ở thị trấn cửa thành đóng trước, tiến vào trong thành.

Cùng lúc đó, Lô Phong Tự phía sau núi một nơi trên vách đá cheo leo, mấy cái nhà sư chính yên tĩnh chờ đợi.

Ánh mắt của bọn họ, đều không chớp một cái địa nhìn chăm chăm cách đó không xa một hang núi.

Son động ở vào vách núi cheo leo bên trên, cô lơ lửng ở vực sâu, chỉ chờ một cái son đạo, dọc theo Thạch Bích, dẫn tới vách núi.

Nhưng mà này điều son đạo, cùng với nói là đường, còn không bằng nói là Nham Bích.

Bởi vì cái kia son đạo cũng chỉ có một chường rộng, phía dưới chính là mấy cao trăm trượng vực sâu.

Con đường như vậy, đừng nói là người, coi như là son dã thú, đều không cách nào cất bước.

Sau một chốc, một người trong đó nhà sư, bỗng nhiên nhẹ nhàng nói câu: "Đi ra."

Nghe được câu này, Chúng Tăng người con mắt cùng nhau sáng ngời.

Theo bọn họ tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy một đạo nhỏ gầy bóng người, đang từ trong hang núi chậm rãi đi ra.

Bóng người kia đi tới son động một bên, sau đó không có một chút nào dừng lại, lại hướng đi cái kia chỉ có một chường rộng son đạo.

Son đạo rất hẹp, vực sâu rất sâu.

Mặc dù này điều son đạo độ dài, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) chỉ có ngắn ngắn hơn hai mươi trượng.

Nhưng chính là này ngắn ngắn hơn hai mươi trượng, liền như đồng hành đi ở kề cận cái chết, một bên là sinh, một bên là chết.

Bóng người kia đi được cũng không nhanh, nhưng mỗi một bước đi được đều rất ổn, liền phẳng phất là cất bước ở trên đất bằng.

Ngắn ngắn son đạo, ở trong mắt người khác, hay là sinh tử con đường.

Nhưng ở bóng người kia dưới chân, thoáng qua liền đã đi xong.

Bóng người kia đi tới, Chúng Tăng người mau mau tiến lên nghênh tiếp.

Đó là một vị nhỏ gầy lão tăng, trên người mặc một bộ cổ xưa màu xám tăng bào, trong tay nắm một chuỗi Phật Châu. Trên mặt hán khắc đầy nếp nhăn, nhưng tướng mạo rất hiền hòa, ánh mắt ôn hòa, hai cái thật dài đến Bạch Mi, cực kỳ gây cho người chú ý.

Chúng Tăng người đi lên trước, quay về lão tăng cùng nhau cúi chào: "A di đà phật, đệ tử cung nghênh sư phụ xuất quan."

Lão tăng ôn hòa ánh mắt từ các vị tăng trên thân thể người từng cái đảo qua, một mặt hiền lành, nói rằng: "Không cần đa lễ."

Lúc này, ở trong một hơn sáu mươi tuổi mặt tròn lão tăng người, khẽ cười cười, đối với lão tăng nói rằng: "Sư phụ, ngài bế quan hai năm, cuối cùng cũng coi như là xuất quan. Nếu không, đón lấy chúng ta còn thật không biết nên làm gì."

Lão tăng hơi có kinh ngạc, nói rằng: "Ồ? Lời ấy nghĩa là sao?"

Mặt tròn lão tăng người nói rằng: "Là như vậy, sư phụ. Lão nhân gia không phải sắp trăm tuổi mà, ở Viên Giác sư huynh đề nghị ra, chúng ta cho ngài tổ chức một trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, mời Ngũ Hồ Tứ Hải vô lâm bằng hữu tới tham gia. Hiện tại cách lễ ăn mừng đại hội tổ chức ngày càng ngày càng tới gần, ngài nếu là lại không xuất quan, không có ở lễ ăn mừng trong đại hội xuất hiện, sợ là những kia tới tham gia lễ ăn mừng đại hội vô lâm bằng hữu, trong lòng khó tránh khỏi sinh ra chút ý nghĩ."

Nghe đến nơi này, lão tăng không khỏi ngần ngại, nói rằng: "Viên Hải, ngươi là nói, các ngươi cho ta tổ chức cái kia cái gì trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Chúng Tăng đón lấy

Lão tăng tự nhiên chính là khoảng thời gian này, ở trên giang hồ lưu truyền đến mức sôi sùng sục Liễu Không Đại Sư.

Lô Phong Tự vì cho Liễu Không Đại Sư tổ chức trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, từ lâu ở nửa năm trước, liền rộng rãi phát thiệp mời, thịnh yêu Bát Phương giang hồ bằng hữu.

Đã như thế, trên giang hồ biết được việc này người, tự nhiên rất nhiều.

Liền, trong lúc vô tình, Liễu Không Đại Sư đã trở thành người giang hồ trong miệng, trà dư tửu hậu một nói chuyện phiếm đề tài.

Chỉ là ai cũng không sẽ nghĩ tới, thân là người trong cuộc Liễu Không Đại Sư, thẳng đến lúc này, vừa mới mới vừa biết cái kia tràng sắp vì hắn tổ chức trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội.

Mặt tròn lão tăng người gật đầu nói rằng: "Chính là, sư phụ, lão nhân gia trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, liền ở sau bảy ngày cử hành."

Không Hòa Thượng khẽ lắc đầu một cái, nói rằng: "Việc này, e sợ chủ yếu vẫn là các người sư huynh Viên Giác chủ ý đi."

Mặt tròn lão tăng người cười cợt nói: "Cái gì đều không gạt được sư phụ lão nhân gia, có điều ở Viên Giác sư huynh đưa ra sau khi, chúng ta mấy vị sư huynh đệ thương nghị một hồi, cuối cùng cũng đều là cực kỳ tán thành."

Lúc này, một mặt hình gầy gò lão tăng, cũng mở miệng nói rằng: "Sư phụ, lão nhân gia ở năm nay đã bước vào trăm tuổi cao tuổi, lớn như vậy hi việc, tự nhiên cố gắng chúc mừng một phen."

"Ai." Không Hòa Thượng khe khẽ thở dài, nói rằng: "Thôi thôi, sắc trời đã tối, chúng ta trước tiên hạ sơn đi thôi."

Tà dương ánh chiều tà dần dần tàn đi, toàn bộ màn trời đều ám chìm xuống.

Nhưng Lô Phong Tự vẫn như cũ ánh nến hừng hực, hương hỏa dồi dào, rọi sáng trong chùa mỗi một góc.

Ở Lô Phong Tự một gian trong Thiên điện, vào giờ phút này, trong chùa hết thầy viên tự bối Cao Tăng đều tụ hội một đường.

Ngoại trừ viên tự bối ở ngoài, còn có mười mấy vị tỉnh tự bối nhà sư.

Tất cả mọi người một mặt cung kính mà nhìn ngồi ở trên bồ đoàn vị kia nhỏ gầy lão tăng, toàn bộ Lô Phong Tự trụ cột —— Liễu Không Đại Sư.

Không Hòa Thượng vì khẽ nâng lên đầu, tầm mắt đầu tiên nhìn phía trước nhất cái kia bài lão tăng người.

Đó là hán sáu cái đồ đệ, Viên Giác, Viên Thanh, Viên Hải, Viên Minh, viên pháp cùng Viên Diệp.

Viên Giác là hán đại đệ tử, cũng là Lô Phong Tự bây giờ Phương Trượng, phụ trách trong chùa tự ở ngoài to nhỏ tất cả sự vật.

Mà Viên Thanh, Viên Hải, Viên Minh, viên pháp cùng Viên Diệp năm người này, thì lại phân biệt là hán Nhị Đệ Tử, Tam Đệ Tử, Tứ Đệ Tử, Ngũ đệ tử cùng Lục Đệ tử.

Đang nhìn mình sáu vị đệ tử thân truyền, Không Hòa Thượng khắc đầy nếp nhăn trên mặt, lộ ra vẻ tươi cười, nói rằng: "Sư phụ bề quan hai năm, tìm hiểu Phật Pháp. Nay càng là tìm hiểu a, liền càng cảm thấy tự thân nhỏ bé, cảm nhận được Phật Pháp mênh mông cùng vô biên. Hai năm khổ tu hạ xuống, dù chưa thành quả vị, nhưng cũng có thu hoạch."

Không Hòa Thượng tiếng nói vừa dứt, sáu vị viên tự bối lão tăng lúc này hai tay tạo thành chữ thập, cùng nhau cúi chào, nói rằng: "A di đà phật, chúc mừng sư phụ, tu vi tiến thêm một bước."

Không Hòa Thượng khẽ gật đầu, sau đó hắn ôn hòa ánh mắt, nhìn phía chính mình đại đệ tử Viên Giác, nói rằng: "Viên Giác, những năm gần đây, người đem trong chùa to nhỏ tất cả sự vật, đều xử lý ngay ngắn rõ ràng, đúng là khổ cực người."

Viên Giác là một vị hơn bảy mươi tuổi, rộng diện tai to lão tăng người, trên người hắn khoác một cái màu đỏ cà sa, trước ngực mang theo một chuỗi bóng loáng toả sáng Đàn Mộc Phật Châu, trên mặt tổng mang theo nụ cười, tướng mạo thân thiện, nhìn qua hòa hòa khí khí, bình dị gần gũi.

Hai tay hắn tạo thành chữ thập, cười nói: "A di đà phật, sư phụ chiết sát đệ tử, này đều là đệ tử phải làm."

Không Hòa Thượng khẽ cười cười, tiếp tục nói: "Viên Giác, cái kia cái gì trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, trước hết là do người nói ra trước chứ?"

Viên Giác hai tay tạo thành chữ thập, gật gật đầu nói rằng: "Cái này xác thực là do đệ tử nói ra trước. Ở đệ tử xem ra, sư phụ bước vào trăm tuổi cao tuổi, đây là hiếm thấy đại hi sự. Có thể có cao tuổi như vậy già, chính là phóng tầm mắt toàn bộ trên giang hồ, vậy cũng là ít có người cùng. Như vậy vui mừng sự, tự nhiên rộng rãi mà báo cho, thịnh yêu Bát Phương giang hồ bằng hữu, cộng đồng tương khánh."

Không Hòa Thượng khe khẽ thở dài, nói rằng: "Tu Phật già,

Tứ đại giai không. Tất cả tên, tất cả lợi, tất cả có vì pháp, đều như ảo ảnh trong mơ, như lộ cũng như điện, ứng làm như thế quan. Hư vọng không phá, dùng cái gì Tu Phật?"

"Viên Giác, người quá chìm đắm ở thế tục phàm vật, ngược lại quên tự thân khổ tu. Sư phụ để người khi này cái Trụ Trì, cũng không biết là đối với vẫn là sai?"

Viên Giác trên mặt vẫn như cũ mang theo nụ cười, hai tay hất tạo thành chữ thập, nói rằng: "Sư phụ giáo huấn phải là, có điều đệ tử ngu dốt, đời này sợ là tu không thành Phật quả. Nếu thân ở thế tục Luân Hồi, tiện lợi vì là thế nhân trầm luân. Nhìn tên kia, nhìn cái kia lợi, nhìn tất cả có vì pháp, phẩm chi, thường chi, thực tiễn chi, đợi đến một ngày nào đó, Thế Hồ Quán Đỉnh, lại nói tiếp Phật duyên."

Nghe đến nơi này, Không Hòa Thượng ngược lại là nở nụ cười, nói rằng: "Viên Giác, xem ra người cũng có người tự mình Tu Phật phương pháp. Hay là Đại Đạo Thủ Đồ Đồng Quy, mọi người tự có mọi người thành Phật con đường đi."

Viên Giác cũng là cười ha ha, nói rằng: "Người sư phụ kia ngài thực sự là đánh giá cao ta, không đối gạt ngài nói, đệ tử kỳ thực cũng là cảm giác mình càng ngày càng tục."

Không Hòa Thượng cười lắc đầu, cũng không nói cái gì nữa.

Sau đó, ánh mắt của hắn quét về phía cái kia mười mấy vị tịnh tự bối nhà sư.

Đó là viên tự bối sau khi dưới đồng lứa đệ tử, cũng là Lô Phong Tự tương lai hi vọng.

Tịnh tự bối đại thể đều là ba mươi, bốn mươi tuổi nhà sư, mỗi người trẻ trung khỏe mạnh, tràn ngập sức sống.

Nhìn cái kia từng cái từng cái tuổi trẻ bồng, Không Hòa Thượng hết sức hài lòng gật gật đầu.

Cuối cùng, ánh mắt của hắn dừng lại ở một vị mười lăm, mười sáu tuổi thiếu niên tăng trên thân thể người.

Nhìn thấy thiếu niên kia nhà sư, Không Hòa Thượng cười hướng hắn vẫy vẫy tay, nói rằng: "Tịnh Tâm, người cũng tới rồi. Hai năm không gặp, người tựa hồ lại cao lớn lên không ít. Đến, đứng ở phía trước đến, để tổ sư cố gắng coi trọng một chút."

Thiếu niên tăng vóc người may mắn kiếm mắt sao, dáng vẻ đường đường, trên người mặc một bộ màu nâu Tăng Y, trong tay nắm một chuỗi Phật Châu, yên lặng đứng thẳng ở Chung Tăng người ở trong.

Nghe được Không Hòa Thượng kêu gọi sau, hắn lập tức đáp một tiếng, sau đó vội vàng vàng từ tịnh tự bối đệ tử ở trong đi ra.

"Đệ tử Tịnh Tâm bái kiến Sư Tổ." Thiếu niên nhà sư hướng Không Hòa Thượng làm một đại lễ, bái ngã xuống đất.

Không Hòa Thượng một mặt hiền lành mà nhìn thiếu niên nhà sư, cười nói: "Tịnh Tâm, không cần đa lễ, đứng lên đi. Để Sư Tổ cố gắng nhìn một cái, người lại cao lớn lên bao nhiêu."

"Vâng, Sư Tổ." Thiếu niên nhà sư chậm rãi từ dưới đất bò dậy, đứng thẳng người. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Cùng lúc đó, Không Hòa Thượng cũng từ trên bờ đoàn trạm lên, sau đó hắn từ trên xuống dưới, tỉ mỉ liếc nhìn một lần thiếu niên nhà sư, gật gật đầu nói: "Được, không sai, hai năm không gặp, tựa hồ lại cao lớn lên một cái đầu."

Thiếu niên nhà sư sờ sờ chính mình đầu tóc, lộ làm ra một bộ hiền lành cười.

Viên tự bối sáu vị lão tăng, cũng đều mặt mỉm cười mà nhìn thiếu niên nhà sư.

Sư phụ của chính mình cung chiều vị này Tịnh Tâm tiểu hòa thượng, đây là bọn hắn mọi người đều biết sự tình.

Mười mấy năm trước, Không Hòa Thượng từ bên ngoài cứu trở về một đứa con nít, cái này trẻ con, chính là vị này Tịnh Tâm tiểu hòa thượng.

Nguyên bản, Không Hòa Thượng là muốn thu vị này Tịnh Tâm làm đồ đệ, sau đó thực sự là vị này Tịnh Tâm tuổi tác quá nhỏ, như thu làm đệ tử, bối phận lập tức kéo cao, sợ trong chùa một ít nhà sư đầy lòng không phục.

Lấy cuối cùng, Tịnh Tâm liền treo ở Viên Giác danh nghĩa, trở thành Viên Giác đệ tử.

Nhưng mà trong ngày thường, Không Hòa Thượng nhưng thường xuyên đem vị này Tịnh Tâm mang theo bên người, ân cần giáo dục.

Bất kể là Phật Kinh vẫn là võ công, Không Hòa Thượng đều tự mình thi giáo.

Bởi vậy, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, Tịnh Tâm cũng có thể tính làm Không Hòa Thượng người thứ bảy đệ tử.

Điểm này, viên tự bối sáu vị lão tăng tâm lý đều là rõ ràng rành rành.

Vì lẽ đó, bọn họ đối với vị này Tịnh Tâm tiểu hòa thượng, tự nhiên cũng là khác biệt chờ đợi, mơ hồ coi hắn là làm chính mình tiểu sư đệ.

Đang cùng Tịnh Tâm nói xong sau khi, Không Hòa Thượng liền để hắn chờ ở bên cạnh mình.

Tiếp đó, Không Hòa Thượng đối với Viên Giác nói rằng: "Lễ ăn mừng đại hội sự tình, liền tiếp tục do Viên Giác người xử lý đi. Còn có những kia đã đến rồi vô lâm bằng hữu, nhất định phải cố gắng chiêu đãi, không muốn thất lễ bọn họ."

Viên Giác lúc này hai tay tạo thành chữ thập nói rằng: "Vâng, sư phụ, lão nhân gia liền cứ việc yên tâm đi, tất cả giao do ta được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Hoạt Tử Nhân đan

Ninh Tiểu Đường trở lại khách sạn sau, ngày thứ hai liền bắt đầu luyện chế đan dược.

Muốn luyện chế một viên khởi tử hồi sinh đan dược, đối với thể nhân tới nói, quả thực là ý nghĩ kỳ lạ sự tình.

Bất quá đối với Ninh Tiểu Đường mà nói, tuy không thể nói là dễ dàng, nhưng cũng không phải là việc khó gì.

Dùng một vỏ trăm năm Nữ Nhi Hồng, hơn nữa một ít quý giá dược liệu, sau đó lại đang khách sạn hậu viện tìm một gian nhà kè, Ninh Tiểu Đường liền bắt đầu chính thức luyện chế đan dược.

Thấy Ninh Tiểu Đường muốn Luyện Đan Dược, trong khách sạn Hứa chương quý bọn người cảm thấy hết sức tò mò.

Có điều, nhìn thấy Ninh Tiểu Đường phòng cửa đóng chặt, mọi người cũng không dám tùy tiện đi tới quấy rối.

Luyện Đan không phải một chốc sự tình, Ninh Tiểu Đường cũng không có mỗi thời mỗi khắc đều đem mình nhốt ở trong phòng.

Mỗi một quãng thời gian, hắn cũng có đi ra thẩu một hồi khí, sau đó chỉ điểm một chút Mạnh Hạo Văn chờ người võ công.

Ở ngày thứ ba thời điểm, Cốc Lương Hiểu Nhu cũng tới đến khách sạn.

Sau đó, nàng cũng gia nhập vào Mạnh Hạo Văn chờ người ở trong, đồng thời tiếp thu Ninh Tiểu Đường võ công chỉ đạo.

Luyện chế đan dược từ bắt đầu đến kết thúc, ròng rã tiêu tốn ngũ ngày.

Một ngày kia Đan Thành thời gian, một luồng thơm ruột thấm gan, thơm ngát ngào ngạt hương vị, từ trong phòng nhẹ nhàng đi ra, phiêu đầy toàn bộ sân.

Đang luyện vũ Cốc Lương Hiểu Nhu bỗng nhiên ngừng lại, mũi ngọc tinh xảo hơi nấp máy lại, tiếp theo mắt đột nhiên sáng ngời, nói rằng: "Món đồ gì nha? Thơm quá ừ!"

Nghe được Cốc Lương Hiểu Nhu, Mạnh Hạo Văn, Mạnh Ngọc Đình cùng với A Đại A Nhị, cũng dồn dập đình chỉ luyện võ.

Rất nhanh, mọi người liền phát hiện mùi thơm khởi nguồn nơi, đều tụ tập đến Ninh Tiểu Đường Luyện Đan cái kia gian phòng trước mặt.

Cũng không lâu lắm, cửa phòng liền "Kẹt kẹt" một tiếng mở ra, Ninh Tiểu Đường đẩy mặt nạ cười địa từ bên trong đi ra.

Cốc Lương Hiểu Nhu một mặt tò mò hỏi: "Sư phụ, người Luyện Đan luyện xong chưa? Ngửi lên thơm quá ừ, mùi thơm đều phiêu đến bên ngoài lý."

Tiểu cô nương cùng Mạnh Hạo Văn, Mạnh Ngọc Đình ở chung mấy ngày sau, cũng bắt đầu học hai người cách gọi, gọi Ninh Tiểu Đường là sư phụ.

Ở tiểu cô nương xem ra, nếu Mạnh Hạo Văn, Mạnh Ngọc Đình có thể gọi Ninh Tiểu Đường sư phụ, như vậy chính mình đương nhiên cũng có thể hô. Tuy rằng Ninh Tiểu Đường chưa bao giờ đã đáp ứng thu mấy người làm đồ đệ, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại bọn họ một cái một người gọi Ninh Tiểu Đường sư phụ.

Ninh Tiểu Đường gạt đầu cười, nói rằng: "Chính là, tiêu tốn ngũ ngày, đan dược này cuối cùng cũng coi như là luyện xong rồi."

Nói, Ninh Tiểu Đường lấy ra một cái hộp ngọc, sau đó ở Cốc Lương Hiểu Nhu chờ người ánh mắt tò mò nhìn kỹ, từ từ mở ra nắp hộp.

Làm nắp hộp mở ra trong nháy mắt đó, một luồng so với trước nồng nặc mấy lần hương vị, hướng về mọi người phả vào mặt.

"Thơm quá!" Cốc Lương Hiểu Nhu, Mạnh Ngọc Đình chờ người dọn dẹp không nhận được gọi lên.

Sau đó, mọi người hướng Ngọc Hạp nhìn tới, chỉ thấy bên trong hộp ngọc, nằm một viên tròn vo, cây nhỏ to nhỏ màu vàng óng Dược Hoàn.

Nồng nặc hương vị, đang từ hoàn thuốc kia không ngừng tung bay đi ra, dụ dỗ mọi người khúu giác.

"Đừng" một tiếng, Ninh Tiểu Đường khép lại ngọc nắp, nói rằng: "Này đan cần dùng Ngọc Hạp chứa đựng, nếu không sẽ được hiệu giảm nhiều."

Cốc Lương Hiểu Nhu hỏi: "Sur phụ, đan dược này tên gọi là gì lý?"

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Này đan a, gọi làm Hoạt Từ Nhân đan."

Cốc Lương Hiểu Nhu đôi mi thanh tú lúc này cau lên đến, nói rằng: "Hoạt Từ Nhân đan? Sur phụ, danh tự này thật là khó nghe nha."

Mạnh Ngọc Đình cũng nhíu nhíu mày, nói rằng: "Sur phụ, này Hoạt Từ Nhân đan thật muốn tặng cho Liễu Không Đại Sur a? Có thể danh tự này cũng quá khó nghe điếm, ở như vậy lễ ăn mừng trên đưa này Hoạt Từ Nhân đan, không hay lắm chứ."

Ninh Tiểu Đường nhưng là cười ha ha, nói rằng: "Nếu là các ngươi biết này Hoạt Từ Nhân đan tác dụng, cái kia liền sẽ không như thế nói rồi."

Mạnh Ngọc Đình lúc này hiểu kỳ hỏi: "Sur phụ, vậy ngươi nói mau, đan dược này đến cùng có tác dụng gì nhỉ?"

Ninh Tiểu Đường giải thích: "Hoạt Từ Nhân đan, tên như ý nghĩa, chính là có thể y hoạt người bị chết."

"Cái gì, có thể y hoạt người bị chết!" Cốc Lương Hiểu Nhu cái miệng anh đào nhỏ nhắn lúc này trương đến tròn vo tròn vo,

Đại đến độ có thể nhét vào một viên ô mai.

Mạnh Ngọc Đình chờ người, cũng đều đầy mặt kinh sợ, khó có thể tin mà nhìn Ninh Tiểu Đường, hiển nhiên bị đáp án này cho làm cho khiếp sợ.

Đối với Cốc Lương Hiểu Nhu mấy người phản ứng, Ninh Tiểu Đường cũng ở trong dự liệu, hấn một mặt bình tĩnh mà tiếp tục nói: "Hoạt Từ Nhân đan, trên thực tế cũng chia làm vài các loại. Từ thấp đến cao, chia ra làm hạ phẩm đan, trung phẩm đan, thượng phẩm đan cùng cực phẩm đan."

"Ta đan dược này, kỳ thực có điều là hạ phẩm đan, chỉ có thể chữa trị những kia không chết đi, còn treo một hơi người. Mà trung phẩm đan, chỉ cần chết đi không vượt qua một canh giờ, liền cũng có thể cứu sống. Còn thượng phẩm đan, thì lại có thể cứu sống chết đi không vượt qua sáu cái canh giờ người. Mà tốt nhất cực phẩm đan, chỉ cần chết đi chưa vượt qua mười hai canh giờ, thì lại cũng có thể đem một lần nữa cứu sống lại."

Nghe đến nơi này, Cốc Lương Hiểu Nhu, Mạnh Ngọc Đình, Mạnh Hạo Vân chờ người, mỗi người đều ngây người như phỗng, một mặt không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ thực sự là khó có thể tin tưởng được, cõi đời này làm sao có khả năng có như vậy đan dược? Người bị chết, thật sự có thể dùng đan dược đem một lần nữa cứu sống lại?

Này vẫn là nhân gian đan dược sao? Chuyện này quả thật chính là Tiên Đan a!

Cốc Lương Hiểu Nhu khó khăn nuốt ngụm nước bọt, có chút hoài nghi nói: "Sur phụ, này Hoạt Từ Nhân đan thật sự có thể cứu sống chết đi người sao? Như vậy đan dược, thật sự tồn tại với trên đời này?"

Ninh Tiểu Đường cười cợt nói rằng: "Ta vừa nãy cũng nói rồi, UU đọc sách www.uukanshu.net Hoạt Từ Nhân đan phải cứu hoạt chết đi người, ít nhất phải trung phẩm đan dược mới được. Còn trên đời này có hay không Hoạt Từ Nhân đan, trước mắt các ngươi không phải vừa vặn có một viên sao?"

Cốc Lương Hiểu Nhu đáng yêu địa tròn tròn mắt, nói rằng: "Sur phụ, ngươi cũng nói rồi, ngươi công việc này người chết đan, có thể không cách nào cứu sống chết đi người. Vì lẽ đó, ta rất hoài nghi, trên đời đến cùng có hay không loại này có thể cứu sống chết đi người Hoạt Từ Nhân đan?"

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu nói rằng: "Trung phẩm cùng trung phẩm trở lên Hoạt Từ Nhân đan, xác thực không quá dễ dàng luyện chế, chủ yếu là chịu đến một ít quý giá dược liệu hạn chế. Nhưng mà, các ngươi cũng không muốn hoài nghi đến cùng có hay không như vậy đan dược. Không đối gạt các ngươi nói, thượng phẩm cùng cực phẩm Hoạt Từ Nhân đan, ta xác thực không có. Nhưng trung phẩm Hoạt Từ Nhân đan, ta vẫn có một viên."

"Cái gì? Sur phụ, ngươi thật sự có như vậy đan dược a!" Cốc Lương Hiểu Nhu đầy mặt khiếp sợ, "Sur phụ, vậy ngươi nhanh lấy ra để chúng ta nhìn một cái, đừng hẹp hòi, liền nhìn một chút! Liền nhìn một chút mà!"

Nghe nói Ninh Tiểu Đường thật sự có như vậy đan dược, Cốc Lương Hiểu Nhu coi là thật là hiếu kỳ đến không được, không ngừng giục đối phương.

Mạnh Ngọc Đình, Mạnh Hạo Vân mấy người, cũng đều đầy mặt ước ao mà nhìn Ninh Tiểu Đường, hy vọng có thể nhìn tới một chút loại này có thể đem đã chết người cứu sống thần kỳ đan dược.

Ninh Tiểu Đường một mặt bất đắc dĩ, nói rằng: "Cái kia đan dược ta đặt ở Sơn Trang, chờ sau này các ngươi đồng thời đến Sơn Trang, ta đến lúc đó lấy thêm cho các ngươi xem đi."

"Đan dược thả Sơn Trang a, vậy cũng tốt." Cốc Lương Hiểu Nhu nhất thời tiết tức giận nói.

Ninh Tiểu Đường hơi hơi dừng một chút, lại nói: "Các người cũng không nên xem thường trước mắt cái này Hoạt Tử Nhân đan. Tuy rằng nó chỉ là hạ phẩm đan, không thể cứu hoạt đã chết người, nhưng chỉ cần người còn có một hơi ở, bất luận chịu cỡ nào nội thương nghiêm trọng, vẫn là trúng rồi cỡ nào thâm Kịch Độc, chỉ cần ăn nó, liền có thể bảo vệ một mạng."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50 : Tặng lễ sứ giả (1)

Nghe Ninh Tiểu Đường vừa nói như thế, Cốc Lương Hiểu Nhu chờ trong lòng người ngấm lại, còn xác thực như vậy.

Lúc trước, lực chú ý của bọn họ hoàn toàn bị trung phẩm cùng với trung phẩm trở lên Hoạt Tử Nhân đan hấp dẫn ở, tự nhiên nhìn có chút không lên lần này phẩm Hoạt Tử Nhân đan.

Điều này cũng không trách bọn họ, dù là ai nghe nói loại này có thể khởi tử hồi sinh, để người chết một lần nữa sống lại đan dược, tâm lý đều sẽ chấn động không ngớt, nơi nào còn có tâm sự suy nghĩ còn lại?

Hiện ở tại bọn hắn bình tĩnh lại tâm tình suy nghĩ một chút, phát hiện mặc dù là lần này phẩm Hoạt Tử Nhân đan, cũng là quý giá cực kỳ.

Bởi vì đan dược này, hoàn toàn có thể ở thời khắc mấu chốt cứu lại người một cái mạng.

Trong giang hồ, vốn là nguy cơ trùng trùng, hung hiểm cực kỳ. Xông xáo giang hồ người, nói không chắc ngày nào đó liền sẽ gặp phải nguy hiểm đến tính mạng.

Mà như có như vậy đan dược, thì tương đương với chính mình lại nhiều một cái mạng.

Như vậy đan dược, cho dù nắm giữ gia tài bạc triệu, cũng khó cầu một viên!

Phóng tầm mắt toàn bộ giang hồ, e sợ cũng chỉ có cả đời đều ở cùng y thuật dược thảo giao thiệp với Thần Nông các, mới có thể cầm được ra tương tự cùng với cùng sánh vai đan dược đi.

"Sư phụ, vậy người đem đan dược tốt như vậy đưa cho Liễu Không Đại Sư, Liễu Không Đại Sư biết tác dụng không?" Cốc Lương Hiểu Nhu hơi méo xệch đầu hỏi.

Này Hoạt Tử Nhân đan tuy rằng quý giá cực kỳ, nhưng phòng chừng phần lớn người đều chưa từng nghe nói tên của nó, càng khỏi nói nó được hiệu dụng tác dụng.

Nếu như Ninh Tiểu Đường đem này lễ đưa đi, mà thu lễ người nhưng lại không biết trong đó giá trị, cái kia liền làm cho người ta không nói được lời nào.

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu nói rằng: "Không Hòa Thượng cùng ta quen biết nhiều năm, này Hoạt Tử Nhân đan, hắn cũng là biết đến, người không cần lo lắng."

Lúc này, Mạnh Ngọc Đình hỏi: "Sư phụ, Liễu Không Đại Sư trăm ngày sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, hai ngày sau liền muốn cử hành. Cái này Hoạt Tử Nhân đan, người là tự mình đưa tới sao?"

Ninh Tiểu Đường lắc lắc đầu, nói rằng: "Hiện tại Lô Phong Tự, phòng chừng từ lâu là môn đình nhuợc thị, người đông như mắc cửi. Con người của ta đây, khá là yêu thích yên tĩnh, vì lẽ đó, ta liền không dự định quá khứ."

Cốc Lương Hiểu Nhu xen vào nói nói: "Sư phụ, vậy người có phải là dự định để chúng ta đi đưa đan dược a? Để ta đi cho , ta nghĩ đi Lô Phong Tự xem trò vui lý!"

Mạnh Hạo Vân, Mạnh Ngọc Đình mấy người cũng ánh mắt sáng lên, lộ ra thần sắc ước ao, hiển nhiên cũng muốn đi xem náo nhiệt.

Ninh Tiểu Đường nhìn mấy người, cười cợt nói rằng: "Có gì đáng xem, có điều các người đã muốn đi, vậy thì đi thôi, ta lại không ngăn cản các người. Chỉ là Lô Phong Tự cách nơi này có thể có không ít lộ trình, đến thời điểm các người có thể chiêm được đề chuẩn bị trước thật mới được."

"Được rồi lý, sư phụ." Cốc Lương Hiểu Nhu gật gù, một mặt hưng phấn.

Mạnh Hạo Vân, Mạnh Ngọc Đình chờ người nhìn nhau, cũng đều mừng rỡ không ngớt.

Cốc Lương Hiểu Nhu hỏi: "Sư phụ, vậy này viên Hoạt Từ Nhân đan, người hiện tại liền giao cho chúng ta sao?"

"Cho các người?" Ninh Tiểu Đường lắc lắc đầu, "Ta có thể không nói đề cho các người đi đưa đan được a."

"A?" Cốc Lương Hiểu Nhu đầy mặt nghi hoặc, nói rằng: "Sư phụ, chính người lại không dự định tự mình đi đưa, hiện tại người lại không có ý định để chúng ta giúp người đi đưa đan, vậy người chuẩn bị để ai đi đưa viên thuốc này a?"

Ninh Tiểu Đường lộ ra một tia thần bí mỉm cười, nói rằng: "Đừng nóng vội, chờ một lúc các người liền biết rồi, ta hiện tại liền đi đem cái kia tặng lễ sư giả cho tìm đến."

"Tặng lễ sư giả?"

Cốc Lương Hiểu Nhu, Mạnh Ngọc Đình chờ người nghe xong đều đầu óc mơ hồ, không rõ vì sao.

Có thể khi bọn họ lại hướng về Ninh Tiểu Đường nhìn tới thì, Ninh Tiểu Đường bóng người, bỗng nhiên toàn bộ vỡ vụn ra đến, liền uyển như chiếc gương phá nát giống như vậy, vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ, chậm rãi tiêu tan ở giữa hư không.

Cốc Lương Hiểu Nhu con mắt trong nháy mắt trở nên lóe sáng lóe sáng, liền phảng phất một đôi đá quý màu đen, rạng rỡ phát quang.

Nàng hưng phấn nói rằng: "Chính là chiêu này! Chính là chiêu này! Sư phụ lúc nào dạy ta lý."

Mạnh Ngọc Đình, Mạnh Hạo Vân chờ người nhìn nhau, đều nở nụ cười.

Mạnh Ngọc Đình nói: "Hiểu Nhu, người đừng vội, người muốn học sư phụ nhất định sẽ dạy người. Trên thực tế,

Ta cùng ta ca đều không học cái môn này Di Hình Hoán Ảnh công đây, hiện tại còn chỉ có A Đại cùng A Nhị học."

Mạnh Hạo Vân cũng nói: "Đúng đấy, Hiểu Nhu, người đừng vội. Nghe sư phụ nói, cái môn này Di Hình Hoán Ảnh công vẫn là rất khó học. Bởi vì A Đại, A Nhị là sinh đôi, sư phụ nói bọn họ học môn võ công này, làm ít mà hiệu quả nhiều, lúc này mới giáo cho bọn họ môn công phu này."

A Nhị gật gù, nói rằng: "Không sai, Hiểu Nhu cô nương, cái môn này Di Hình Hoán Ảnh công là thật khó khăn học, huynh đệ chúng ta hai, học thời gian dài như vậy, hiện tại vừa mới mới nhập môn. Muốn khiến cùng ông chủ như vậy lợi hại, cũng không biết phải đợi tới khi nào đây."

Mấy người trò chuyện, đại khái quá một phút đáng vẻ, một bóng người, lại bỗng nhiên xuất hiện ở khách sạn hậu viện.

Người đến, tự nhiên là Ninh Tiểu Đường.

Đối với Ninh Tiểu Đường đi tới xuất quỷ nhập thần, Cốc Lương Hiểu Nhu chờ người hiện tại cũng đều tập mãi thành quen.

"Sư phụ, người trở về nha. Ồ, sư phụ, người nói cái kia tặng lễ sư giả đây? Người không tìm được hấn sao?" Cốc Lương Hiểu Nhu hiếu kỳ hỏi.

Bởi vì xuất hiện ở trong sân, ngoại trừ Ninh Tiểu Đường ở ngoài, cũng không có người nào khác theo cùng nhau xuất hiện.

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Ai nói không tìm được, tự nhiên là đem nó tìm đến rồi. Các người xem, chính là nó."

Nói, Ninh Tiểu Đường đem phụ ở sau lưng tay chuyển qua trước người. Mọi người lúc này mới phát hiện, ở Ninh Tiểu Đường trên mu bàn tay, chính đứng thẳng một con màu đen điều.

"Xì xì ~ "

Này con màu đen điều đập cánh, bay lên, sau đó bay đến Ninh Tiểu Đường nơi bả vai, vững vàng lập ở bên trên.

Đây là một con toàn thân đen thui điều, chỉ có linh tinh màu trắng lông chim tô điểm ở trên người, trên trán có một tiểu thốc màu đen mào, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) nó một đôi hoàng đế hắc đồng con mắt, mơ hồ toát ra một luồng linh tính, làm cho người ta một loại trí tuệ cảm giác.

Nhìn Ninh Tiểu Đường trên bả vai con kia hắc điều, Cốc Lương Hiểu Nhu một mặt kinh ngạc nói rằng: "Sư phụ, người không gạt chúng ta chứ? Người liền để này con quạ đen đi đưa đan được a, nó có thể được không?"

Mạnh Ngọc Đình, Mạnh Hạo Vân mấy người cũng đều lộ ra hoài nghi vẻ mặt, không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường càng sẽ tính toán để một con màu đen điều đi đưa đan được.

Nhưng mà, sau một khắc để Cốc Lương Hiểu Nhu tất cả mọi người cũng không nghĩ đến chính là, Cốc Lương Hiểu Nhu tiếng nói vừa dứt, này con màu đen điều phảng phất chịu đến cái gì kích thích, đột vỡ cánh bay lên.

Khẩn đón lấy, để mọi người khiếp sợ không thôi một màn xuất hiện.

Này con màu đen điều một bên phi một bên dĩ nhiên nói tới tiếng người, nó hết sức tức giận địa nói rằng: "Người nói ai là quạ đen? Người mới là quạ đen! Cả nhà người đều là quạ đen! Người tổ tông mười tám đời đều là quạ đen!"

Cốc Lương Hiểu Nhu chờ người, đều một mặt đại ra, trở nên ngây người như phỗng.

Bọn họ đều tròn mắt ngoác mồm mà nhìn giữa không trung con kia hắc điều, làm thật là không có nghĩ đến, một con chim dĩ nhiên mở miệng nói chuyện!

Con kia hắc điều tựa hồ còn chưa hết giận, tiếp tục dùng sắc bén âm thanh kêu ầm lên: "Ta như thế anh tuần tiêu sái, Ngọc Thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng, cao to uy mãnh, đẹp trai cực kỳ Bát ca, người dĩ nhiên nói ta là quạ đen! Người dĩ nhiên nói ta là quạ đen loại kia Hạ Đẳng mặt hàng! Ta cho người biết, ta là Bát ca, ta là Bát ca có được hay không!"

Nói, hắc điều bỗng nhiên bay đến Cốc Lương Hiểu Nhu trên đỉnh đầu, sau đó dùng móng vuốt một hồi đem tóc của nàng cho đảo rối loạn.

Cốc Lương Hiểu Nhu vẫn như cũ ngơ ngác mà đứng tại chỗ, không nhúc nhích, tựa hồ hoàn toàn bị dọa sợ.

"Tiểu tám, trở về, đừng nghịch!" Ninh Tiểu Đường dùng không thể nghĩ ngờ âm thanh nói rằng.

Nghe được Ninh Tiểu Đường, hắc điều rầm rì hai tiếng, không thể làm gì khác hơn là lại bay trở về đến Ninh Tiểu Đường trên bả vai.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Tặng lễ sứ giả (2)

Nhìn Cốc Lương Hiểu Nhu ngẩn ngàng tóc, Ninh Tiểu Đường hơi có chút lúng túng.

Hắn tức giận trừng mắt trên bả vai hắc điều, nói rằng: "Tiểu tám, người có thể chiếm được thành thật một chút, đừng tùy ý đùa cợt người."

Hắc điều chít chít hai tiếng, nói rằng: "Bát gia ta mới không muốn đùa cợt người, có thể nàng dĩ nhiên nói ta là quạ đen, chuyện này quả thật là không thể tha thứ! Giống ta như thế thông minh thân võ, phong độ phiến phiến, có một không hai, tài mạo song toàn vô địch Bát ca, vậy cũng là tiền vô cổ nhân, Hậu Vô Lai Giả, làm sao có khả năng sẽ là quạ đen loại kia Hạ Đẳng mặt hàng! Nàng dĩ nhiên nói ta là quạ đen, chuyện này quả thật chính là ô nhục ta!"

Nghe bên tai hắc điều lại bắt đầu tự biên tự diễn, Ninh Tiểu Đường tức xạm mặt lại, cũng không tiếp tục để ý nó.

Ninh Tiểu Đường ngấm nhìn Cốc Lương Hiểu Nhu, nói rằng: "Hiểu Nhu, người không sao chứ? Tiểu tám có hay không làm bị thương người?"

Cốc Lương Hiểu Nhu nghe được Ninh Tiểu Đường âm thanh, cuối cùng từ đại ra bên trong phục hồi tinh thần lại.

Nàng đầy mặt không thể tưởng tượng nổi, chỉ chỉ Ninh Tiểu Đường trên bả vai hắc điều, khiếp sợ nói rằng: "Sư phụ, nó... Nó dĩ nhiên sẽ nói!"

Ninh Tiểu Đường cười cợt nói rằng: "Hiểu Nhu, người không cần kinh ngạc. Bởi vì tiểu tám là chỉ Bát ca, cùng với những cái khác loài chim có chỗ bắt đồng, nó là có thể học tập ngôn ngữ loài người."

Cốc Lương Hiểu Nhu lẩm bẩm nói rằng: "Nguyên lai nó là Bát ca... Không phải quạ đen a."

Hắc điều tự kiêu địa giờ giờ lên đầu, nói rằng: "Bát gia ta đương nhiên không phải quạ đen, người nhìn thấy con nào quạ đen có Bát gia ta như thế anh minh thân võ, tiêu sái bất phàm? Bát gia ta nhưng là chính chính tông tông Bát ca, tiền vô cổ nhân, Hậu Vô Lai Giả, chính là đương thời có một không hai, độc nhất vô nhị tồn tại!"

Mạnh Ngọc Đình, Mạnh Hạo Vân bọn người kinh ngạc mà nhìn hắc điều, trên mặt đều tràn ngập khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Quá một hồi lâu, Mạnh Hạo Vân mới một mặt không hiểu nói rằng: "Sư phụ, tuy nói Bát ca cũng có thể học tập ngôn ngữ loài người, thế nhưng trước mắt này con Bát ca, cũng quả thông minh điểm đi. Nó thật giống hoàn toàn có thể nghe hiểu chúng ta nói chuyện, hơn nữa còn hiểu được bản thân suy nghĩ, đây cũng quá khó mà tin nổi!"

Mạnh Ngọc Đình cũng thờ dài nói: "Đúng đấy, sư phụ, nếu không là ta bây giờ nhìn đến nó đúng là một con chim nhĩ, ta đều còn tưởng rằng nó là một kẻ loài người đây."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu nói rằng: "Tiểu tám thật có chút khác với tất cả mọi người, trên thực tế tiểu tám đã mở ra linh trí. Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, nó cùng nhân loại cũng không khác."

"Nó mở ra linh trí!"

Cốc Lương Hiểu Nhu năm người nghe được câu trả lời này, tất cả đều cực kỳ chấn động.

Chẳng trách này con hắc điều, như vậy thông minh. Không chỉ sẽ nói nhân loại ngôn ngữ, hơn nữa còn hoàn toàn hiểu được bản thân suy nghĩ. Ngoại trừ thần thể ở ngoài, phương thức tư duy cũng thông minh trình độ, quả thực chính là cùng nhân loại giống như đúc!

Như vậy chim nhỏ, thực sự là quá khó mà tin nổi!

Hắc điều nhìn Cốc Lương Hiểu Nhu những người này một mặt đại ra đáng đáp, chít chít kêu hai tiếng, nói rằng: "Hừ, thực sự là hiếm thấy nhiều quái. Có phải là nhìn thấy Bát gia ta dài đến đẹp trai như vậy, đều xem há hốc mồm rồi."

Ninh Tiểu Đường khẽ cười cười, cũng không nói thêm cái gì.

Hiện tại Cốc Lương Hiểu Nhu mấy người mới lần thứ nhất nhìn thấy tiểu tám, trong lòng khiếp sợ cũng không thể tránh được. Chờ sau này tiếp xúc hơn nhiều, tự nhiên cũng là quen thuộc.

Rất nhanh, hắc điều cũng không lại để ý tới Cốc Lương Hiểu Nhu chờ người, nó liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, hỏi: "Tiểu đường, ngươi muốn ta đưa đồ đâu?"

Ninh Tiểu Đường từ trong lòng lấy ra một cái hộp ngọc, nói rằng: "Ở chỗ này đây, có điều ngươi sau đó, ta đi trong phòng tìm một con túi vải, sau đó hệ đến trên chân của ngươi."

Nói xong, "Răng rắc" một tiếng, Ninh Tiểu Đường thân thể toàn bộ vỡ vụn ra đến, như tấm gương phá nát giống như vậy, lập tức vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ.

Đạp ở Ninh Tiểu Đường trên bả vai hắc điều, trực tiếp giẫm cái không, một đứng không vững, hướng về mặt đất đi đi.

"Cạc cạc ~ "

Hắc điều hú lên quái dị, vọt vẫ vỗ cánh bay lên.

"Lại là như vậy! Cho ăn, tiểu đường, ngươi sau đó đừng như thế đột nhiên biến mất rồi, Bát gia ta sớm muộn cũng bị ngươi khanh chết!"

Nhìn hắc điều 囍 dạng, Cốc Lương Hiểu Nhu "Xi" một tiếng bật cười.

Mạnh Ngọc Đình mấy người cũng đều nở nụ cười, này con hắc điều thực sự quá thú vị.

Ninh Tiểu Đường rất nhanh lại xuất hiện lần nữa, trong tay hắn thêm một con màu xanh lam túi tiền.

"Xin lỗi, tiểu tám, ta quen thuộc như vậy di chuyển nhanh chóng." Ninh Tiểu Đường ngoài miệng nói tiếng xin lỗi, nhưng ngữ khí nhưng không có nửa điểm xin lỗi ý tứ.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường đem Ngọc Hạp bỏ vào túi vải bên trong, quần chặt lỗ hồng, đối với giữa không trung hắc điều vẫy vẫy tay, nói rằng: "Tiểu tám, xuống đây đi, đem này túi vải buộc lên."

Hắc điều ngoan ngoãn phi đi, để Ninh Tiểu Đường đem túi tiền thắt ở chính mình trên chân.

Nhìn quần vào chính mình trên chân túi vải, hắc điều có chút khó chịu địa vỗ vỗ cánh, nói rằng: "Tiểu đường, thật muốn ta đem vật này đưa cho không lão hòa thượng kia?"

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Đương nhiên, này Hoạt Tử Nhân đan, nhưng là ta nhọc nhằn khổ sở luyện chế ngũ ngày mới luyện thành. Nếu như không tiền, ta chẳng phải là bạch luyện?"

Hắc điều con ngươi chuyển động, nói rằng: "Tiểu đường, ngươi sẽ không bạch luyện, nếu không để ta cố hết sức giúp ngươi đem nó cho ăn đi?"

Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười, nói rằng: "Được đó, vậy ngươi liền đem nó ăn đi."

Hắc điều không khỏi ngăn người, nói rằng: "Ồ, ngươi làm sao tốt như vậy nói chuyện? Ngươi là coi là thật?"

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Tự nhiên là thật sự. Ngươi chỉ cần dám to gan ăn nó, ta sau đó liền cũng không tiếp tục luyện chế Linh Thú đan."

Hắc điều nhất thời nhứt chí nói: "Ta liền biết, người làm sao có khả năng sẽ tốt như thế nói chuyện? Yên tâm đi, ta Bát gia đó là cái gì điều? Ta nhưng là quang minh lỗi lạc, không nhứt của roi, Đại Công Vô Tư, quên mình vì người, anh tuấn thần võ Bát ca, ta sao lại làm cái kia trộm gà bắt chó việc?"

Nghe hắc điều lại bắt đầu tự mình thổi phồng đến, Ninh Tiểu Đường vùng vung tay cười mắng: "Được rồi được rồi, đã buộc chặt, mau mau cho Không Hòa Thượng đưa đi đi. Đứng rồi, nói với hắn một tiếng, đưa cho hắn chính là một viên hạ phẩm Hoạt Tử Nhân đan. Trung phẩm cùng trung phẩm trở lên Hoạt Tử Nhân đan, bởi vì thiếu hụt thiên tài địa bảo cấp được liệu, thứ ta không thể ra sức."

"Biết rồi, cái kia Bát gia ta đi vậy!" Hắc điều đập cánh, lập tức bay về phía trên không.

Rất nhanh, hắc điều liền đã biến thành một bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy điểm đen nhỏ, biến mất ở tầm mắt mọi người bên trong.

Nhìn hắc điều biến mất, Cốc Lương Hiểu Nhu chờ người không tự chủ được địa lại một lần nữa phát sinh một tiếng thốt lên kinh ngạc.

Này hắc điều, thực sự là quá khó mà tin nổi!

Lô Phong Tự ở vào Kính Hồ trấn hướng đông nam mười mấy dặm ở ngoài Hội Kê trong núi, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) điểm ấy khoảng cách, đối với chim tới nói, có điều chớp mắt liền đến.

Xanh um tươi tốt đầy núi, từ đông đi tây, liên miên mấy chục dặm.

Đối diện Sơn Âm thị trấn giữa sườn núi trên, ngôi xanh chu diêm, đan doanh khắc giác, từng toà từng toà lầu các nhà cửa, ở xanh ngắt ướt át cây rừng, lúc ẩn lúc hiện.

Trong hư không, một điểm đen nhỏ, từ phương xa hướng về sơn lâm nhanh chóng bay tới.

Đây là một con toàn thân đen thui điều, màu trắng lông chim linh tinh tô điểm ở trên người, trên trán có một tiểu thốc màu đen mào, trên chân buộc vào một túi vải, chính là tới rồi tặng đồ tiểu tám.

Nhưng mà đứng vào lúc này, một con hình thể khổng lồ chim ưng, đánh cánh không lồ, đột nhiên từ trong rừng núi bay ra, phảng phất một cái mũi tên rời cung, hướng về trong hư không tiểu hắc điều, uy phong lẫm lẫm vô giết tới.

Tiểu tám liếc mắt hướng tự mình vô giết tới to lớn chim ưng, không nhịn được hướng đối phương phiến nhúc nhích một chút cánh, một đạo lạnh lẽo Khí Kinh, đột nhiên hướng về đối phương vọt tới.

Nếu là có Vô Lâm Nhân Sĩ thấy cảnh này, cần phải chấn kinh đến con người tưởng đi ra không thể. Bởi vì này đạo kinh khí, không thể nghi ngờ chính là chân khí bên ngoài, mà này chính là Thông Mạch cảnh cao thủ tiêu chí.

Chân khí bên ngoài hay là ở trong vô lâm cũng không tính hiếm thấy, nhưng nếu như này đạo kinh khí chính là một con chim nhi thả ra ngoài, chuyện này quả là chính là không thể tưởng tượng nổi!

"Lịch ~~ "

Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn đột ngột vang lên, máu tươi ở trong hư không quăng tung, cái kia sắp vô giết đến trước mặt bóng người to lớn, bỗng nhiên ngừng lại, sau đó vô lực hướng mặt đất rơi đi.

Tiểu tám khinh thường nói: "Ngốc xoa, dám đến chọc giận người Bát gia. Nếu không là Bát gia ta hiện tại muốn đi tặng đồ, không rảnh chơi với người, không phải vậy cần phải cố gắng đùa chơi chết người không thể!"

Nói xong, tiểu tám không có nửa điểm do dự, tiếp tục hướng về sơn lâm bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Tặng lễ sứ giả (3)

Non xanh nước biếc Hội Kê trong núi, cây rừng xanh um, cây xanh tỏa bóng, cành lá xum xuê, một mảnh sinh cơ bừng bừng cảnh tượng.

Ở xanh um tươi tốt giữa núi rừng, từng toà từng toà lầu các cung điện phân bố trong đó.

Vào giờ phút này, Lô Phong Tự Thiên điện đón khách trong đại sảnh.

Liễu Không Đại Sư cùng người khác tăng, chính tiếp kiến trước tới tham gia lễ ăn mừng đại hội một phần khách nhân trọng yếu.

Có thể làm cho Liễu Không Đại Sư sớm tiếp kiến, những này thân phận khách khứa tự nhiên là không bình thường, bọn họ tất cả đều là đến từ chính hiện nay vô lâm đứng đầu nhất Danh Môn Đại Phái.

Tỷ như Dự Châu Huyền Không Tự phái tới Bàn Nhược Đường Thủ Tọa viên sân đại sư. Thực châu Nga Mi Phái thì lại đến rồi trong môn phái hai vị chấp sự, Kỳ Tú Như Kỳ tiên tử cùng Tô Diệu Vân Tô tiên tử. Từ Châu Đông Hoa Phái thì lại phái tới làm Đại Chương Môn Sư Đệ Lý Tu Thành. Dương Châu Nam Sơn phái, đến chính là trong môn phái một vị trưởng lão, Lục Thanh Sơn Lục trưởng lão. Kinh Châu Thủy Nguyệt phái, đến chính là Cơ Tử Hân Cơ tiên tử.

Mà còn lại như là Thái Hư Quan, Thần Nông các, Thiên Kiếm Tông, Lưu Vân tông, Thanh Huyền phái, Côn Lôn Phái chờ hàng đầu Danh Môn Đại Phái, bởi khoảng cách quan hệ, dù chưa phái trong môn phái trọng yếu nhân viên trước tới tham gia lễ ăn mừng, nhưng cũng là khiến người ta mang đến chúc thư lại đây.

Có thể nói, lần này Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, một tự nhìn qua hai các tam tông sáu phái những này hàng đầu Danh Môn Đại Phái, ít nhiều gì đều tham dự vào, không phải trực tiếp phái người viên tham gia lễ ăn mừng đại hội, chính là khiến người ta mang đến thơ chúc mừng.

Liễu Không Đại Sư đức nhìn đến cao, có thể thấy được chút ít.

Mà giữa lúc Liễu Không Đại Sư ở trong đại sảnh tiếp kiến những này trọng yếu khách tới, cùng thời khắc đó, chân trời xa xôi nơi, một con màu đen chim nhỏ, chính nhanh chóng hướng Lô Phong Tự bay tới.

Màu đen chim nhỏ tự nhiên là tiểu tám, tốc độ của nó cực nhanh, Uyển Như một đạo màu đen Lưu Quang, trong chớp mắt liền từ chân trời bay đến trước mắt.

Có điều, chờ bay vào Lô Phong Tự sau khi, tiểu tám tốc độ lập tức chậm lại.

Bởi vì nó đột nhiên phát hiện, chính mình cũng không giống như biết Liễu Không Đại Sư ở đâu a? Cũng không thể ở trước mặt mọi người, lớn tiếng hô Không Hòa Thượng người đi ra, cái kia chẳng phải là làm cho người ta làm kẻ ngu si xem?

Tiểu tám con người xoay vòng vòng mà chuyển động, thầm nói: Bất gia ta như thế thông minh lanh lợi, có thể nào làm loại kia ngốc mạo sự? Xem ra, còn phải tìm cá nhân hỏi một chút mới được.

Nghĩ tới đây, tiểu tám ở giữa không trung bay một vòng, sau đó phát hiện phía dưới có một người tuổi còn trẻ hòa thượng, vừa vận hướng về chính hấn một phương hướng đi tới.

Tiểu tám không có suy nghĩ nhiều, bóng người lập tức chạy trốn xuống, sau đó đứng ở một cây nhỏ chạc cây trên, chờ đợi cái kia tuổi trẻ hòa thượng lại đây.

Cái kia tuổi trẻ hòa thượng cũng nhìn thấy dừng lại ở trên chạc cây tiểu tám, nhìn nó trên chân buộc vào một con túi vải, tâm lý còn thoáng cảm thấy có chút hiếu kỳ, có điều cũng không có suy nghĩ nhiều.

Một con hắc điều mà, cũng không có đặc biệt gì, cái kia tuổi trẻ hòa thượng nghĩ như vậy nói.

Nhưng mà, để tuổi trẻ hòa thượng làm sao cũng không nghĩ ra chính là, khi hấn đi qua này con hắc điều bên người thì, này con hắc điều đột nhiên mở miệng nói chuyện.

"Này, tiểu con lừa trọc, dừng lại, biết rồi Không Hòa Thượng hiện tại ở đâu sao? Ta có việc tìm hấn."

Tuổi trẻ hòa thượng vừa bắt đầu còn không chú ý tới là tiểu tám mở miệng, hấn còn tưởng rằng là có người gọi hấn, thầm nghĩ: Người này thật không lễ phép, dĩ nhiên gọi ta con lừa trọc.

Tuổi trẻ hòa thượng trực tiếp tức giận trả lời: "Ai gọi ta a? Không lễ phép như vậy."

Tiểu tám vỗ vỗ cánh, nói rằng: "Này này này, tiểu con lừa trọc, là ta đang nói với ngươi a! Ngươi đến cùng có biết hay không Không Hòa Thượng ở nơi nào? Biết đến thoại mau mau nói cho ta, ta có việc tìm hấn."

Tuổi trẻ hòa thượng lúc này có thể nghe rõ ràng, hấn quay đầu liếc nhìn đứng ở trên chạc cây hắc điều, không khỏi ngăn người.

Ta vừa này thật giống nghe được nó nói chuyện?

Có thể nó là một con chim a, lại làm sao có khả năng nói chuyện đây? Khẳng định là ta nghe lầm.

Nghĩ tới đây, tuổi trẻ hòa thượng không nhịn được xoa xoa lỗ tai, còn cho là lỗ tai mình xuất hiện huyền nghe.

Có điều đang lúc này, đứng ở trên chạc cây tiểu tám, lại mở miệng nói chuyện.

"Tiểu con lừa trọc, đừng vò lỗ tai, mau nói cho ta biết Không Hòa Thượng ở nơi nào? Ta có việc tìm hân,

Đừng nét mực."

Lần này, tuổi trẻ hòa thượng không chỉ có là nghe được rõ rõ ràng ràng, hơn nữa còn thấy rất rõ ràng.

Ở trong tầm mắt của hân, một con màu đen chim nhỏ, miệng vừa mở hớp lại đang nói chuyện.

Theo nó nói chuyện, âm thanh rõ rõ ràng ràng địa truyền vào trong lỗ tai của hân. Khiến người ta kinh hãi cực kỳ chính là, lời này nói cũng không phải tiếng chim, mà là địa địa đạo đạo ngôn ngữ loài người!

Tuổi trẻ hòa thượng lập tức há hốc mồm, kinh ngạc mà nhìn tiểu tám, một mặt đại ra.

Trời ạ, Phật Chủ ở trên, ta nhìn thấy gì? Ta dĩ nhiên nhìn thấy một con chim nhi đang nói tiếng người!

Khẩn đón lấy, tuổi trẻ hòa thượng liền hét lên một tiếng, lớn tiếng nói: "Cứu mạng a, yêu quái a!"

Sau đó, hân con người một phen, thân thể mềm nhũn, trực tiếp dọa hôn mê bất tỉnh.

Tiểu tám một mặt mừng bức mà nhìn té xỉu xuống đất tuổi trẻ hòa thượng, đột nhiên văng tục: "Thảo, này tiểu con lừa trọc có phải là chưa từng thấy ta như thế anh tuần tiêu sái Bát ca a? Lại bị ta đẹp trai cực kỳ bề ngoài, cho trực tiếp chấn động ngất đi!"

Sau đó, tiểu tám con người lại chuyển động, tự như: "Có điều, này tiểu con lừa trọc tại sao muốn hô cứu mạng đây? Yêu quái lại là cái gì quý? Có phải là lời mắng người? Thảo, UU đọc sách www.uukanshu.net này tiểu con lừa trọc dĩ nhiên mắng ta. Không đúng, Bát gia ta lại không phải người, ta là Bát ca a. Đây rốt cuộc là lời mắng người vẫn là mắng Bát ca thì sao đây?"

"Nếu như mắng Bát ca, ta cần phải ở trên mặt hân kéo lên ngâm vào thì không thể, lại dám mắng Bát gia ta!"

"Ai, quên đi, Bát gia ta còn phải tặng đồ cho Không Hòa Thượng, không thời gian phản ứng này tiểu con lừa trọc, xem ra còn phải tìm cá nhân tới hỏi."

Tiểu tám vỗ cánh, lại một lần nữa bay về phía không trung.

Sau khi, tiểu tám lại tìm hai cái hòa thượng câu hỏi, đều không ngoại lệ, cuối cùng lại tất cả đều như trước cái kia tuổi trẻ hòa thượng như thế, trực tiếp bị dọa hôn mê bất tỉnh.

Tiểu tám đình đứng ở một gian cung điện trên mái hiên, trừng hai mắt, nói rằng: "Thảo, Bát gia ta dài đến thực sự là quá tuần tú điểm, lại soái hôn mê hai cái con lừa trọc, này có thể chiếm được như thế nào cho phải? Lớn lên đẹp trai lại không phải lỗi của ta, đây là trời sinh, chẳng lẽ muốn ta làm về che mặt Đại Hiệp mới được? Có thể như vậy chẳng phải bị người hiểu lầm vì là xông vào tặc? Bát gia ta nhưng là đến tặng lễ a, không được không được."

Sau khi, tiểu tám ở lại dọa hôn mê ba cái hòa thượng sau, rốt cục gây nên Lô Phong Tự các tăng nhân chú ý.

Rất nhanh, Tự Viện bên trong một hồi náo loạn, náo động tiếng không ngừng vang lên.

"Mau mau nhanh, cái kia yêu điều tới rồi, mau mau chạy a!"

"Không được, yêu điều quá lợi hại, mau mau báo cáo Phương Trượng!"

Đón khách trong đại sảnh, Liễu Không Đại Sư khoanh chân ngồi ở trên bồ đoàn, đang cùng phía dưới các khách nhân, và nơi tốt lành trò chuyện.

Đang lúc này, bên ngoài có cái tuổi trẻ hòa thượng, hôn vĩa lên mây, vội vội vàng vàng địa chạy vào.

Không Hòa Thượng bên người Viên Giác không khỏi nhú nhú mày, nói rằng: "Tĩnh thiện, chuyện gì như vậy hoang mang hoảng loạn?"

Tĩnh thiện hòa thượng một bên thờ hớn hớn một bên lo lắng nói rằng: "Không tốt, Sư Tổ, Phương Trượng, bên ngoài đến rồi một con sẽ nói tiếng người yêu điều!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tặng lễ sứ giả (4)

"Sẽ nói tiếng người yêu điều?" Nghe được cái này, Viên Giác ý nghĩ đầu tiên chính là cho rằng tịnh thiện là ở mờ mịt nhạt, không khỏi có chút tức giận nói: "Tịnh thiện, có trọng yếu quý khách ở đây, người chó có nói hươu nói vượn. Huống hồ cõi đời này, nơi nào sẽ có cái gì yêu điều?"

Trong đại sảnh, đến từ Huyền Không Tự, Nga Mi Phái, Đông Hoa Phái chờ các phái tân khách, nghe được yêu điều hai chữ, đều không khỏi nở nụ cười.

Trong lòng bọn họ đều hết sức tò mò, vị này tuổi trẻ hòa thượng đến cùng gặp phải chuyện gì, dĩ nhiên để hắn như vậy thất kinh, liền yêu điều câu nói như thế này đều nói ra.

Tịnh thiện hòa thượng vuông vắn trượng tựa hồ cũng không tin mình theo như lời nói, tâm lý không khỏi có chút lo lắng lên.

Hắn một mặt vội vàng nói: "Phượng Trượng, đệ tử tuyệt đối không có nói láo, bên ngoài thật sự có một con sẽ nói tiếng người yêu điều a!"

Viên Giác hơi trầm ngâm một lúc sau, hoãn hoãn ngữ khí, giải thích nói rằng: "Tịnh thiện, người nhìn thấy, chỉ sợ là Anh Vũ. Loại này điều, xác thực thông minh lanh lợi, sẽ học tập ngôn ngữ loài người. Nhưng này đều là hiện tượng bình thường, cũng không phải cái gì yêu điều, người đừng ngạc nhiên."

Những người khác nghe đến lời này sau, cũng đều cười cợt nở nụ cười, tâm lý cũng là cảm thấy vị này tịnh thiện hòa thượng sai coi Anh Vũ là làm yêu điều.

Tịnh thiện hòa thượng nhưng lắc lắc tay, vội la lên: "Không phải a, Phượng Trượng, Anh Vũ ta đã thấy, mặc dù sẽ giảng ngôn ngữ loài người, nhưng đó chỉ là mô phỏng theo ngôn ngữ loài người, cũng nói không được mấy cái thoại. Nhưng bên ngoài con kia yêu điều, hoàn toàn liền không giống nhau a! Cái kia yêu điều, quả thực chính là có linh trí, khi nói chuyện hoàn toàn cùng nhân loại giống như đúc!"

Thấy tịnh thiện trong miệng vẫn như cũ một cái một yêu điều một cái một yêu điều kêu, Viên Giác lửa giận trong lòng cũng lại áp chế không nổi, lớn tiếng trách mắng: "Tịnh thiện, chó có nhắc lại yêu điều hai chữ!"

Âm thanh như lời, chấn động đến mức màng nhĩ của người ta vang lên ong ong. Hiển nhiên, Viên Giác lần này là thật sự nổi giận.

Lúc này, ngồi ở trên bồ đoàn Không Hòa Thượng, hướng Viên Giác khoát tay áo một cái, nói rằng: "Viên Giác, không cần nổi giận."

Sau đó, hắn lại hướng tịnh thiện khẽ cười cười, và nơi tốt lành nói rằng: "Tịnh thiện, người không nên gấp. Ta mà hỏi người, người nói con kia sẽ nói tiếng người điều, có phải là toàn thân đều là màu đen lông chim, trên trán còn có một tiểu thốc màu đen mào?"

Nghe xong Không Hòa Thượng, tịnh thiện hòa thượng trên mặt nhất thời lộ ra vẻ kinh ngạc, nói rằng: "Sur Tổ, người là làm sao biết? Cái kia yêu điều xác thực như lời người nói, toàn thân đen thui, trên trán còn dựng thẳng một tiểu thốc màu đen mào."

Không Hòa Thượng gật đầu cười, nói rằng: "Cái kia không sai rồi, xem ra, là nó đến rồi."

Viên Giác không khỏi hơi sững sờ, hỏi: "Sur phụ, người biết tịnh thiện nói tới con kia điều?"

Không Hòa Thượng gật gật đầu, nói rằng: "Nếu như là nó, vậy thì nhận thức."

Ngay vào lúc này, bên ngoài lại vội vàng vàng chạy vào một cái trung niên hòa thượng, hắn vừa vào Đại Đường, liền lo lắng hô: "Sur Tổ, bên ngoài có chỉ sẽ nói yêu điều, nó nói nhận thức người, muốn gặp người!"

Không Hòa Thượng cười nói: "Tịnh thượng, vậy hãy để cho nó vào đi."

Viên Giác không khỏi tự lẩm bẩm: "Lẽ nào cõi đời này thật sự có yêu điều?"

Không Hòa Thượng nghe đến lời này sau, cười cợt nói: "Ngược lại không là yêu điều, có điều nó chính như tịnh thiện từng nói, đã mở ra linh trí, mở miệng khi nói chuyện, cùng nhân loại cũng không khác."

"Sur phụ, nếu như đúng như người nói như vậy, con kia điều, chẳng phải thật thành yêu điều?" Viên Giác không khỏi thất thanh nói.

Chu vi như là Huyền Không Tự viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỳ Tử Như, Tô Diệu Văn hai vị Tiên Từ, cùng với Đông Hoa Phái Lý Tu Thành chờ các vị tân khách, nghe được Liễu Không Đại Sư cùng Viên Giác Phượng Trượng đối thoại, tâm lý cũng đều không khỏi lấy làm kinh hãi.

Như Không Hòa Thượng nói không có nửa điểm khuyếch đại chi từ, cái kia chẳng phải chính như Viên Giác Phượng Trượng nói, cái kia điều thành yêu!

Không có để mọi người chờ quá lâu, chốc lát công phu sau, một con toàn thân đen thui chim nhỏ, Uyển Như một đạo màu đen Lưu Quang, từ bên ngoài cấp tốc bay lượn vào.

Này con chim nhỏ toàn thân đều là màu đen lông chim, xem ra khá giống quạ đen, có điều cùng quạ đen không giống chính là,

Trên người nó còn linh tinh tô điểm màu trắng lông chim, trên trán càng là dựng đứng một thốc màu đen mào.

Nó một bên phì, một bên trong miệng miệng nói tiếng người: "không lão hòa thượng, nguyên lai ngươi trốn ở chỗ này a, muốn tìm ngươi có thể thật không dễ dàng. Lại nói ngươi đồ tử đồ tôn, cũng quá không biết lễ phép. Bát gia ta nhọc nhằn khổ sở cho ngươi đến tặng lễ, ngươi đồ tử đồ tôn ngược lại tốt, không chỉ có không có sành ăn chiều dài Bát gia ta, còn mắng ta là yêu điều!"

Không Hòa Thượng một mặt mỉm cười nhìn trước mắt này con hắc điều, cũng không nói một lời, chờ đợi đối phương tiếp tục mở miệng.

Quả nhiên, tiểu tám lại lập tức mở miệng nói rằng: "Tuy rằng ta trước không biết yêu điều là có ý gì, nhưng hiện tại ta đã hiểu, thảo, này hoàn toàn chính là lời mắng người! Không đúng, này hoàn toàn chính là mắng điều! Đang mắng Bát gia ta đây!"

"Như Bát gia ta như thế anh tuấn tiêu sái, Ngọc Thụ Lâm Phong, thông minh lanh lợi, đẹp trai cực kỳ Thần Điều, làm sao có thể bị người như vậy ô nhục? Tức chết bản điều, không lão hòa thượng, Bát gia ta phải bồi thường, bằng không rồi cùng ngươi tuyệt giao!"

"Đương nhiên, Bát gia ta cũng không phải quỷ hẹp hòi, chỉ cần ngươi đáp ứng đem ta gia trang chủ đưa lễ vật cho ngươi, chuyển đưa cho ta, ta lập tức liền tha thứ ngươi. Thế nào? Đề nghị này được rồi?"

Nói, tiểu tám bay đến Không Hòa Thượng trước mặt, một mặt ước ao mà nhìn hẩn.

Thấy trước mắt này con hắc điều rất cục nói ra chính mình mục đích, Không Hòa Thượng cười cợt nói rằng: "Bát gia, đã lâu không gặp. Nguyên lai, nhà ngươi trang chủ phái ngươi đến cho lão nạp tặng lễ a, lão nạp ở đây hướng về hẩn nói cảm ơn. Này lễ, chính là đặt ở ngươi dưới chân bồ trong túi đi. Tốt lắm, lão nạp vậy thì lấy nhà ngươi trang chủ đưa cho lão nạp lễ vật."

Nói, Không Hòa Thượng nhanh như tia chớp ra tay, ở tiểu bát cước dưới túi vải trên nhẹ nhàng một vệt. Một tia tản ra Khí Kinh, trong nháy mắt cắt rời dây thừng, nhưng không thương tiểu tám mấy may. Này phân Khí Kinh không chế thủ đoạn, quả thực xuất thần nhập hóa.

Sau một khắc, tiểu bát cước dưới liền rỗng tuếch, túi vải đã đến hiểu rõ Không Hòa Thượng trong tay.

Tiểu tám vỗ cánh, tức đến nổ phổi địa nói rằng: "Này này này, không lão hòa thượng, ngươi quá giáo hoạt, vẫn chưa trả lời ta vấn đề, trước hết lấy túi vải! Hòa thượng quả nhiên không thể tin!"

"Ha ha ha." Không Hòa Thượng thất thanh cười nói: "Bát gia, UU đọc sách www.uukanshu.net giáo hoạt chính là ngươi đi, ngươi nói nhiều lời như vậy, mục đích liền một, chính là vì nhà ngươi trang chủ đưa cho lão nạp lễ vật. Thành thật mà nói, lão nạp rất tò mò nhà ngươi trang chủ đến cùng đưa món đồ gì cho lão nạp, càng để Bát gia ngươi như vậy trông mà thèm, đều nổi lên độc chiếm tâm tư."

Đối với tiểu tám tính nết, Không Hòa Thượng cũng là biết sơ lược. Biết đây là một con vô liêm sỉ chim nhỏ, không cần thận sẽ trúng rồi đối phương cái tròng. Vì lẽ đó, Không Hòa Thượng cũng bất hòa nó đi vòng vèo, trực tiếp liền xuất thủ trước lấy túi vải lại nói.

Tiểu tám ngưng ngưng nói rằng: "Độc chiếm? Sao có thể có chuyện đó? Như Bát gia ta quang minh lỗi lạc như vậy Bát ca, làm sao có khả năng làm độc chiếm loại kia đề tiện sự tình?"

Không Hòa Thượng cười nhìn tiểu tám biện giải cho mình, cũng không để ý lắm.

Này một người một chim đối thoại, để giữa trường tất cả mọi người đều tròn mắt ngoác mồm, triệt để hoá đá.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, cỏi đời này lại vẫn thật sự có mở ra linh trí chim nhỏ!

Mà này chim nhỏ nói tới tiếng người đến, quả thực so với người còn muốn lưu.

Như vậy chim nhỏ, có thể không phải là yêu điều à?

Còn có, nghe Liễu Không Đại Sư đối thoại, tựa hồ còn tồn tại một trang chủ, mà này con yêu điều, chính là người trang chủ kia phái tới cho Liễu Không Đại Sư tặng lễ.

Trời ạ, người trang chủ kia đến cùng là ra sao tồn tại a? Dĩ nhiên có thể làm cho một con yêu điều làm thủ hạ.

Có điều nói đi nói lại, Liễu Không Đại Sư quả nhiên không hổ là đức cao vọng trọng vũ Lâm lão tiền bối. Lần này hơn trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, thậm chí ngay cả cái kia thần bí trang chủ nhân vật như vậy, đều đặc biệt phái yêu điều đến tặng lễ.

Thời khắc này, Huyền Không Tự viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỷ Tú Như, Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử, cùng với Đông Hoa Phái Lý Tu Thành, Thủy Nguyệt phái Cơ Tử Hân Tiên Tử, Nam Sơn phái Lục Thanh Sơn trưởng lão chờ người, đối với Liễu Không Đại Sư kính phục tình, trong lúc vô tình, lại tăng lên không ít.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Tặng lễ sứ giả (5)

Liễu Không Đại Sư từ từ mở ra trong tay túi vải tử, từ bên trong móc ra một bàn tay kích cỡ tương đương Ngọc Hạp.

Sau đó, hắn đem Ngọc Hạp cái nắp nhẹ nhàng dời đi một góc nhỏ.

Trong nháy mắt tiếp theo, một luồng thẩm ruột thẩm gan nồng nặc hương vị, đột nhiên từ trong hộp ngọc vọt ra.

"Ồ." Liễu Không Đại Sư kinh ồ một tiếng, mau mau một lần nữa khép lại ngọc nắp.

Có điều, mùi thuốc này thực sự là nồng nặc kinh người.

Mặc dù Liễu Không Đại Sư lập tức liền khép lại ngọc nắp, nhưng mùi thuốc vẫn là bồng bềnh đến toàn bộ Đại Đường đều là.

Thời khắc này, Huyền Không Tự viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử cùng với Đông Hoa Phái Lý Tu Thành chờ các phái tân khách, cũng không nhận được dùng cái mũi ngửi khứu.

Sau đó, mỗi người đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, đối với trong hộp ngọc item tràn ngập tò mò.

Liễu Không Đại Sư kinh ngạc mà liếc nhìn tiểu tám, hỏi: "Bát gia, nhà người trang chủ này đưa chính là đan dược gì? Lão nạp mặc dù đối với chuyện luyện đan cũng không thông hiểu, nhưng quang từ mùi thuốc này trên để phán đoán, lão nạp cũng biết viên thuốc này, tất là có giá trị không nhỏ, hiếm thấy trên đời."

Tiểu tám phen nhúc nhích một chút cánh, dừng dừng như không địa nói rằng: "Không có gì, có điều một viên Hoạt Tử Nhân đan rồi."

"Hoạt Tử Nhân đan? Danh tự này... Nó là độc dược sao?" Một bên Viên Giác không nhận được nói rằng.

Mà Huyền Không Tự viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử, cùng với Đông Hoa Phái Lý Tu Thành chờ người, nghe được đan dược này tên, cũng đều không khỏi mà nhíu mày.

Hoạt Tử Nhân đan? Như vậy dược tên, vừa nghe liền không giống như là cái gì chính kinh đan dược, phỏng chừng tám chín phần mười là cái gì độc dược loại hình Tà Đan.

Nghĩ tới đây, bọn họ đều có chút ánh mắt bất thiện nhìn về phía tiểu tám.

Trước, bọn họ còn cảm thấy vị kia thần bí trang chủ hay là vị ả thể cao nhân, dù sao, vị trang chủ kia ở Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội thời khắc, do đó đưa tới lễ vật.

Nhưng không nghĩ tới, vị trang chủ kia đưa tới, dĩ nhiên là Hoạt Tử Nhân đan loại độc chất này dược Tà Đan.

Như vậy hành vi, vị trang chủ kia nơi nào sẽ là cái gì cao nhân, quả thực chính là người trong Tà đạo mà!

Có điều, trong lòng bọn họ tế nghĩ một hồi, cũng cảm thấy có chút kỳ quái, Hoạt Tử Nhân đan loại độc chất này dược Tà Đan, nghĩ lên làm sao sẽ như vậy hương thơm? Vừa nãy Liễu Không Đại Sư mới mở hộp ngọc ra như vậy một lúc, mùi thuốc liền phiêu đến toàn bộ Đại Đường đều là.

Một bên khác, tiểu tám nghe được Viên Giác Phương Trọng nói này Hoạt Tử Nhân đan là độc dược thì, nhất thời tức giận đến nhảy lên, nó mới vừa muốn mở miệng chửi bậy. Nhưng đột nhiên, nó tựa hồ nghĩ tới điều gì, lập tức lại trở nên bình tĩnh lên.

Tiểu tám "Ho khan" một tiếng, làm bộ một bộ kinh ngạc dáng vẻ, đối với Viên Giác nói rằng: "Ồ, vị này lão hòa thượng. A không, vị đại sư này, người đúng là quá lợi hại, coi là thật là mắt sáng như đuốc, dĩ nhiên liếc mắt là đã nhìn ra cái này Hoạt Tử Nhân đan là độc dược. Ta còn tưởng rằng các người không biết đây?"

Nói, tiểu tám lại một mặt ước ao địa nhìn về phía Không Hòa Thượng, nói rằng: "Cái kia không lão hòa thượng, người xem, này Hoạt Tử Nhân đan nếu là độc dược, nếu không người đem nó chuyển nhượng cho ta đi, làm sao?"

Liễu Không Đại Sư cười híp mắt nhìn tiểu tám, nói rằng: "Tặng cho người sao?"

"Đúng đúng đúng! Tặng cho ta, tặng cho ta!" Tiểu tám vội vội vã vã địa gật gật đầu nói, nó gian xảo con người, chết nhìn chòng chọc Liễu Không Đại Sư trong tay Ngọc Hạp.

Bỗng nhiên, không cần thận, óng ánh ngum nước từ nó mở chim bên trong chảy ra.

Liễu Không Đại Sư cười ha ha, nói rằng: "Bát gia, ngươi chảy nước miếng."

"A, chảy nước miếng sao? Cái nào? Cái nào? Không có, tuyệt đối không có! không lão hòa thượng, ngươi nhìn lầm!" Tiểu tám một trận hoảng loạn, không ngừng đập cánh, nếu như nó có một khuôn mặt người, lúc này khẳng định từ lâu tao đến đồ chót.

Liễu Không Đại Sư cười cợt nói rằng: "Bát gia, lão nạp liền không trêu ghẹo ngươi. Mà ngươi đây, cũng là chó cùng ta vòng quanh. Cùng ngươi nói thật đi, này Hoạt Từ Nhân đan, lão nạp là biết đến. Này không phải là cái gì độc dược, này Hoạt Từ Nhân đan, vậy cũng là hiếm thấy trên đời, giá trị liền thành cứu người kỳ đan a!"

Tiểu Bát Thần sắc nhất thời cứng đờ,

Bất mãn nói: "Này này này, ngươi lão hòa thượng này, có phải là có ý xem Bát gia ta chuyện cười a? Nếu biết này Hoạt Từ Nhân đan, ngươi cũng không nói sớm."

Liễu Không Đại Sư cười nói: "Bát gia, nếu như trong lòng ngươi không có tham niệm, lại có ai có thể xem chuyện cười của ngươi đây?"

"Được rồi được rồi, ngược lại Bát gia ta đã xấu mặt." Tiểu tám tức đến nổi phôi địa đạo.

Liễu Không Đại Sư nói rằng: "Ta nói Bát gia, ngươi nếu như thể thích ăn đan dược, liền để nhà ngươi trang chủ vì ngươi nhiều luyện mấy hạt được rồi."

Tiểu tám phỉết phỉết mỏ chim, nói rằng: "Ngươi cho rằng Luyện Đan như vậy dễ dàng a? Lại không phải rau cải trắng. Chỉ là cái này Hoạt Từ Nhân đan, nhà ta trang chủ liền luyện ròng rã ngủ ngày đây."

Nghe nói như thế, Liễu Không Đại Sư không khỏi nói tiếng niệm phật: "A di đà phật, nhà ngươi trang chủ hữu tâm. Bát gia, ngươi trở lại thì, thể lão nạp cảm tạ nhà ngươi trang chủ."

"Được thôi." Tiểu tám gật đầu một cái nói, "Cái kia không lão hòa thượng, nếu Hoạt Từ Nhân đan ta đã cho nhà ta trang chủ đưa đến, Bát gia ta liền không đợi ở ngươi nơi này, ta nhìn các ngươi những này hòa thượng liền đến khí."

Nói xong, tiểu tám vỗ cánh, lập tức bay lên.

Liễu Không Đại Sư cười cợt nói rằng: "Cái kia Bát gia, ngươi đi thông thả."

Ngay ở tiểu tám sắp bay ra cửa thì, nó âm thanh lại truyền vào: "Đúng rồi, nhà ta trang chủ để ta chuyển cáo ngươi, đây là một viên hạ phẩm Hoạt Từ Nhân đan. Trung phẩm cùng trung phẩm trở lên Hoạt Từ Nhân đan, UU đọc sách www.uukanshu.net bởi vì thiếu hụt thiên tài địa bảo cấp dược liệu, nhà ta trang chủ tạm thời không thể ra sức."

Nói xong lời này, tiểu tám cũng không tiếp tục dừng lại, trực tiếp bay ra ngoài phòng, bay về phía trên không, biến mất ở phía chân trời.

Lúc này, Viên Giác Phương Trọng từ lâu tỉnh táo lại. Từ trước Không Hòa Thượng cùng tiểu tám đối thoại bên trong, hắn đã biết Hoạt Từ Nhân đan cũng không phải cái gì độc dược, mà là cứu người kỳ đan.

Viên Giác không nhịn được kinh ngạc hỏi: "Su phụ, ngươi biết này Hoạt Từ Nhân đan? Này đan thực sự là cứu người kỳ đan, mà không phải độc dược? Có thể tên của nó cũng quá mức kỳ quái điếm."

Nghe được Viên Giác đặt câu hỏi, Huyền Không Tự viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử cùng với Đông Hoa Phái Lý Tu Thành chờ các phái tân khách, cũng đều không khỏi nhìn phía Liễu Không Đại Sư. Bởi vì Viên Giác Phương Trọng yêu cầu, cũng đúng là bọn họ thâm nghĩ hỏi.

Liễu Không Đại Sư cười cợt, giải thích nói rằng: "Này Hoạt Từ Nhân đan, xác xác thực thực là cứu người kỳ đan, cũng không phải độc dược, đây là không có nghi vấn gì. Phỏng chừng các ngươi nghe được người chết hai chữ, liền cho rằng nó là cái gì độc dược. Nhưng nó phía trước nhất, không phải còn có cái chữ in rồi sao?"

"Hoạt Từ Nhân đan, Hoạt Từ Nhân đan, tên như ý nghĩa, kỳ thực chính là nói, nó là có thể trị Hoạt Từ Nhân đan được a."

"Trị Hoạt Từ Nhân đan được? Sao có thể có chuyện đó? Thực sự là khẩu khí thật là lớn." Thời khắc này, trong đại sảnh trái tim tất cả mọi người bên trong, cũng không nhịn được bốc lên ý nghĩ này.

Viên Giác mở miệng hỏi: "Su phụ, vậy này Hoạt Từ Nhân đan, thật có thể trị Hoạt Từ Nhân? Này không có khả năng lắm đi, cõi đời này nào có như vậy Thần Đan Diệu Dược?"

Liễu Không Đại Sư hơi hơi dừng một chút, nói rằng: "Đến cùng có thể hay không trị Hoạt Từ Nhân, lão nạp cũng chưa từng thấy tận mắt, cũng không tốt có kết luận. Có điều, lão nạp nhưng tận mắt nhìn quá, một bị trọng thương, vốn nên chắc chắn phải chết người, ở ăn một viên Hoạt Từ Nhân đan sau khi, vẫn cứ bảo vệ một cái mạng."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Ninh Trang Chủ

Vốn là kẻ chắc chắn phải chết, ăn Hoạt Tử Nhân đan sau khi, vẫn cứ bảo vệ một cái mạng!

Mọi người nghe đến nơi này, tâm lý tất cả đều lấy làm kinh hãi.

Nếu như Liễu Không Đại Sư nói không ngoa, này Hoạt Tử Nhân đan, quả thực chính là có giá trị không nhỏ, thiên kim khó cầu!

Bởi vì đối với bọn hắn những người võ lâm này sẽ tới nói, một đời ở trong, ít nhiều gì đều sẽ gặp phải đủ loại hung hiểm cùng nguy cơ.

Nếu là trên người có như vậy một viên Hoạt Tử Nhân đan, cái kia không thể nghi ngờ gia tăng thật lớn sống sót cơ hội,

Đây đối với các vị đang ngồi tới nói, giá trị chỉ lớn, khó có thể tưởng tượng, tuyệt đối không phải là phổ thông tiền tài có khả năng cân nhắc.

Nếu có thể được như vậy một viên đan được...

Có điều lập tức, người đang ngồi đều ở trong lòng khê lắc đầu một cái.

Vừa nãy đối thoại, bọn họ cũng cũng nghe được.

Con kia điều đã nói, như vậy một viên Hoạt Tử Nhân đan, chỉ là luyện chế, liền muốn đi tìm ngũ ngày. Càng khỏi nói luyện chế viên thuốc này, cần thiết tiêu hao các loại quý giá dược liệu.

Bọn họ đều có tự mình biết mình, biết mình vô luận như thế nào, cũng không thể cầu được như vậy kỳ đan.

Dù sao, bọn họ cùng vị kia thần bí trang chủ cũng không gặp nhau, đối phương lại làm sao có khả năng vô duyên vô cớ vì chính mình luyện chế như vậy quý giá đan dược đây?

Mà Liễu Không Đại Sư có thể nhận lấy một viên Hoạt Tử Nhân đan, e sợ cũng là bởi vì Liễu Không Đại Sư cùng vị kia thần bí trang chủ giao tình, không đồng nhất giống như, quan hệ không ít.

Nghĩ tới đây, bọn họ đối với vị kia thần bí trang chủ, càng ngày càng địa cảm thấy hiếu kỳ lên.

Đối phương không chỉ có ừng có một con mờ ra linh trí, có thể giăng tiếng người chim nhỏ làm thủ hạ, lại vẫn có thể luyện chế thần kỳ như thế đan dược.

Nhân vật như vậy, tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ, chỉ sợ là vị nào lánh đời không ra lão tiền bối đi.

Huyền Không Tự viên sân đại sư, quay về Không Hòa Thượng hơi cúi chào, nói: "A di đà phật. Xin hỏi không sư bá, vị trang chủ kia, đến tột cùng là cao nhân phương nào? Hôm nay nghe thấy, quả thực không thể tưởng tượng nổi. Đối phương không chỉ có ừng có một con mờ ra linh trí, sẽ nói tiếng người chim nhỏ, lại vẫn hiểu được luyện chế Hoạt Tử Nhân đan loại này đương đại Kỳ Dược!"

Không Hòa Thượng từ mi thiện mục, ánh mắt ôn hòa, hắn đối với viên sân đại sư khẽ mỉm cười, nói rằng: "Vị trang chủ này, hắn họ Ninh. Ta cùng hắn, quen biết mười mấy năm, nói đến, cũng coi như bạn cũ."

"Vị này Ninh Trang Chủ, võ công sâu không lường được, hiếm thấy trên đời, càng tinh thông Dược Học, Luyện Đan, cơ quan các loại Tập Học, có thể nói là học quán bách gia, học rộng tài cao."

Nghe được Không Hòa Thượng nói đúng mới võ công sâu không lường được, Viên Giác Phương Trọng không nhịn được xen mồm một câu, hiếu kỳ hỏi: "Sư phụ, không biết vị kia Ninh Trang Chủ võ công, so với sư phụ lên làm sao? Có thể có sư phụ mấy phần lợi hại?"

Ở Viên Giác trong mắt, sư phụ của chính mình Không Hòa Thượng, võ công từ lâu đạt tới Hóa Cảnh, một thân nội lực hùng hậu tới cực điểm, chính là mờ ra Kỳ Kinh Bát Mạch Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn cao thủ.

Võ công như thế thực lực, chính là phóng tầm mắt toàn bộ Đại Tấn Hoàng Triều, cũng là đứng đầu nhất tồn tại.

E sợ cũng là Huyền Không Tự Tử Đại Thần Tăng, Thái Hư Quan cái kia mấy cái Lão Quái Vật, mới có thể cùng chính mình sư phụ so với. Đương nhiên, còn lại những kia hàng đầu Vô Lâm Môn Phái, nhân vật như vậy khẳng định cũng có một chút, nhưng số lượng quyết sẽ không quá nhiều.

Huyền Không Tự viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử, Đông Hoa Phái Lý Tu Thành, Thủy Nguyệt phái Cơ Tử Hàn Tiên Tử, Nam Sơn phái Lục Thanh Sơn trưởng lão chờ các phái các vị tân khách, cũng đều hiểu kỳ địa nhìn phía Liễu Không Đại Sư.

Liễu Không Đại Sư võ công thực lực, bọn họ tuy không phải biết được rất tỉ mỉ, nhưng ít nhiều gì cũng đoán được, chỉ ít sẽ không yếu hơn Huyền Không Tự Tử Đại Thần Tăng.

Dù sao, muốn tra cứu kỹ càng, Liễu Không Đại Sư lúc còn trẻ, vẫn là Tử Đại Thần Tăng sư huynh, luyện võ thiên phú không một chút nào so với Tử Đại Thần Tăng kém. Sau đó là bởi vì xuôi nam tuyên dương Phật Pháp, này mới rời khỏi Huyền Không Tự.

Nghe được Viên Giác hỏi vị kia Ninh Trang Chủ võ công cùng mình so ra làm sao, Không Hòa Thượng không khỏi cười cợt, nói rằng: "Lão nạp tuy rằng từ lâu bước vào Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn, mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch,

Nhưng tiếc nuối chính là, lão nạp vẫn như cũ không nhìn ra vị kia Ninh Trang Chủ võ công sâu cạn. E sợ, vị kia Ninh Trang Chủ võ công, còn ở lão nạp bên trên a."

"Cái gì, vị kia Ninh Trang Chủ võ công, so với sư phụ ngài còn lợi hại hơn!" Viên Giác không nhịn được kinh ngạc thốt lên lên, khuôn mặt đầy nếp nhăn trên lộ ra một tia khiếp sợ.

Sư phụ của chính mình vậy cũng là mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn cao thủ a, nếu như vị kia Ninh Trang Chủ, so với mình sư phụ võ công còn cao hơn, đây chẳng phải là nói, đối phương rất có thể là Tiên Thiên Cảnh siêu cấp cao thủ?

Cái kia làm sao có khả năng!

Dù sao, gần nhất mấy chục năm qua, trên giang hồ cũng đã đã lâu không có tin tức truyền ra, có cái nào cao nhân tiền bối bước vào đến cái cảnh giới kia.

Chẳng lẽ, vị này Ninh Trang Chủ, là mấy chục năm trước liền bước vào đến cái cảnh giới kia cao nhân tiền bối?

Cùng lúc đó, bất kể là Huyền Không Tự viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử, vẫn là Đông Hoa Phái Lý Tu Thành, Thủy Nguyệt phái Cơ Tử Hàn Tiên Tử, Nam Sơn phái Lục Thanh Sơn trưởng lão chờ các phái tân khách, lúc này nghe được Liễu Không Đại Sư câu trả lời này, cũng không khỏi giật nảy cả mình.

Liễu Không Đại Sư đã là mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn cao thủ, liền Liễu Không Đại Sư đều không nhìn ra vị kia Ninh Trang Chủ võ công sâu cạn, này há không phải nói đối phương võ công cảnh giới, còn ở Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn bên trên?

Mà Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn bên trên cái cảnh giới kia, UU đọc sách www.uukanshu.net không thể nghi ngờ chính là Tiên Thiên Chi Cảnh.

Trong lòng bọn họ khiếp sợ không thôi, chẳng lẽ nói, trên giang hồ đã mấy chục năm chưa xuất hiện Tiên Thiên Cảnh siêu cấp cao thủ, bây giờ lại muốn tái hiện giang hồ sao?

"Sư phụ, vị kia Ninh Trang Chủ, lẽ nào đã bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh?" Viên Giác hít sâu một hơi hỏi.

Liễu Không Đại Sư hơi trầm ngâm một chút, sau đó lắc lắc đầu, nói rằng: "Cái này sư phụ cũng nói không chừng. Ta chưa từng gặp vị kia Ninh Trang Chủ toàn lực từng ra tay, vì lẽ đó cũng không cách nào phán đoán hẳn đến cùng có hay không bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh. Có điều, hẳn tình cờ bày ra võ công, quả thực là không thể tưởng tượng nổi, sư phụ căn bản không nhìn ra độ sâu thẳm."

"Nếu để cho sư phụ cùng vị kia Ninh Trang Chủ giao thủ, bị thua tám chín phần mười là sư phụ. Hiện tại tình thế hồi tưởng, vị kia Ninh Trang Chủ, xác thực rất khả năng đã bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh, nếu không thì, cũng không thể ỷ có như thể không thể tưởng tượng nổi võ công."

Chờ đến lúc này, nghe được Liễu Không Đại Sư cũng nói, cảm thấy vị kia Ninh Trang Chủ, rất khả năng bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh. Người ở tại tràng, đối với vị kia Ninh Trang Chủ là Tiên Thiên Cảnh siêu cấp cao thủ thân phận, cũng lại không nghi ngờ.

Dù sao, lấy Liễu Không Đại Sư đức vọng cùng thân phận, lại sao lại đánh lung tung lời nói dối?

Huyền Không Tự viên sân đại sư hai tay hợp thành chữ thập, nói một tiếng Phật hiệu, nói rằng: "A di đà Phật, không nghĩ tới mấy chục năm sau khi, trên giang hồ rốt cục lại xuất hiện Tiên Thiên Chi Cảnh võ lâm cao nhân."

Liễu Không Đại Sư khoát tay áo một cái, nói rằng: "Cũng khó nói, mọi người tâm lý biết là tốt rồi, không cần phải nói đi ra. Vạn nhất cái kia Ninh Trang Chủ còn chưa bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh, chúng ta nhưng chung quanh tuyên truyền, cái kia chẳng phải là gây ra chuyện cười?"

Mọi người nghe xong, tự nhiên đều cười đồng ý.

Có điều, ở trong lòng của mỗi người, chung quy là có thêm một vị nghi là Tiên Thiên Chi Cảnh võ lâm cao nhân —— vị kia thần bí Ninh Trang Chủ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Suy đoán

Lô Phong Tự đồng, tây hai nơi phòng nhỏ, là trong ngày thường lui tới khách hành hương môn cầu túc nghỉ ngơi địa phương.

Mà theo Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội tới gần, nơi này cũng đã trở thành những kia tới tham gia lễ ăn mừng đại hội các đường giang hồ Võ Lâm Nhân Sĩ tạm thời nơi ở.

Đương nhiên, này hai nơi phòng nhỏ, xa còn lâu mới có thể thỏa mãn hết thầy tân khách ngủ lại nhu cầu.

Ở nơi này, cũng chỉ là những võ lâm đó Danh Môn Đại Phái đại biểu cùng một ít trên giang hồ nhân vật có máu mặt.

Cho tới còn lại tân khách, đại thể đều trụ ở dưới chân núi Sơn Âm trong thị trấn.

Nga Mi Phái lần này tổng cộng đến rồi bốn người, các nàng bị sắp xếp ở tại Đông Sương phòng, phân đến hai gian phòng.

Kỷ Tú Như cùng Tô Diệu Vân trụ một gian, một gian khác nhưng là cho Tô Diệu Vân hai vị đệ tử, Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên.

Mấy ngày nay, trong lúc rảnh rỗi, Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên hai người liền chung quanh du lãm một phen.

Theo các nàng, mặc dù sẽ kê sơn không có nguy nga hiểm trở thế núi, không cách nào cùng Nga Mi sơn so với. Nhưng vẫn như cũ xem như là non xanh nước biếc, có một phen đặc biệt phong cảnh.

Đặc biệt nơi này thủy, trong suốt cực kỳ, khắp nơi là Thanh Tuyền leng keng, khiến người ta nghe ngóng tâm thần thoải mái.

Vốn là, hôm nay các nàng còn dự định đi ra ngoài.

Có điều sau đó, Liễu Không Đại Sư chiều thấy các nàng sư phụ cùng Sư Bá, sợ vạn nhất lâm thời có việc, hai người cuối cùng quyết định tạm thời không ra ngoài, vẫn là chờ ở nơi ở.

Mà sau khi, Lô Phong Tự bên trong quả nhiên phát sinh một cái làm cho các nàng kinh ngạc không ngớt sự tình.

Lúc trước tiểu tám xuất hiện, để Lô Phong Tự các tăng nhân thật một hồi não loạn, này tự nhiên cũng đã kinh động một ít ở tại trong chùa các tân khách.

Làm truyền ra có một con sẽ nói tiếng người yêu điều xông vào Lô Phong Tự, mọi người nghe nói sau, mỗi người giật nảy cả mình.

Nhưng bởi vì cũng không phải tận mắt nhìn thấy, vì lẽ đó trong lòng mọi người vẫn là hoài nghi chiếm đa số, mấy người thậm chí cảm thấy khả năng là Anh Vũ loại hình chim nhỏ.

Cho tới yêu điều, sao có thể có chuyện đó? Vẫn đúng là đem những thư sinh đó viết Chí Quái tiểu thuyết làm hiện thực a?

Sáng sủa càn khôn bên dưới, cõi đời này nơi nào sẽ có yêu!

Chuyện này, tự nhiên cũng gây nên Nga Mi Phái hai vị thiếu nữ chú ý.

Lúc này, hai người liền ở bên trong phòng đàm luận việc này.

Đường Từ Yên dài đến đáng ngọc yêu kiều, người mặc một bộ y phục màu xanh lục, nàng mi mục như họa, đôi môi hạo xĩ, một đôi đen lay láy con mắt, mang theo một tia nhí nha nhí nhánh.

Nàng nhìn Hứa Diệc Tinh một mặt hưng phấn nói rằng: "Sư Tỷ, vừa nãy ta hỏi qua một tiểu hòa thượng, hắn nói hắn tận mắt nhìn thấy con kia chim nhỏ. Hắn theo ta giảng, cái kia chim nhỏ thật sự sẽ nói tiếng người đây. Sư Tỷ, người nói, cõi đời này có phải là thật hay không có yêu điều a?"

Hứa Diệc Tinh một thân quần áo màu trắng, mắt ngọc mây ngài, băng thanh ngọc khiết, nàng vẻ mặt hồ hững mà liếc nhìn Đường Từ Yên, nói rằng: "Sẽ nói chim nhỏ, sẽ không là Anh Vũ chứ?"

Đường Từ Yên lắc lắc đầu, nói rằng: "Không phải rồi, Sư Tỷ. Ta vừa bắt đầu cũng là hỏi như vậy cái kia tiểu hòa thượng. Cái kia tiểu hòa thượng nhưng nói với ta, Anh Vũ hẳn biết, hắn sẽ không nhận sai. Con kia xông vào trong chùa chim nhỏ, rõ ràng không phải Anh Vũ."

"Hắn nói cái kia chim nhỏ hình dáng giống quạ đen, bởi vì toàn thân nó đều là màu đen lông chim. Nói tới tiếng người đến, quả thực cùng người giống như đúc, so với Anh Vũ còn có thể nói tiếng người đây. Sư Tỷ, người nói con kia chim nhỏ, có thể hay không là quạ đen tinh a?"

"Quạ đen tinh?" Hứa Diệc Tinh che miệng cười cợt, nói rằng: "Sư muội, người sau đó thiếu xem những Chí Quái đó sách tra cứu tịch, những kia đều là các thư sinh bỗng dưng nói bừa. Người có chút thời gian, còn không bằng nhiều luyện tập võ công, tranh thủ sớm ngày bước vào Thông Mạch cảnh."

Đường Tử Yên không khỏi le lưỡi một cái, kéo Hứa Diệc Tinh tay ngọc, một bên lay động vừa nói: "Ta thật Sư Tỷ yêu, người có thể tuyệt đối đừng nói cho sư phụ. Luyện tập năm trăm khắp cả Nga Mi cơ sở kiếm pháp, cái kia nhưng là phải một chết ta a."

Bị chính mình sư muội một trận lay động, Hứa Diệc Tinh bất đắc dĩ nói rằng: "Được rồi được rồi, đừng điều, ta không nói cho sư phụ là được rồi."

Đường Tử Yên nghe xong, lập tức cười hi hi nói: "Ta liền biết, Sư Tỷ tốt nhất."

"

"Vậy người cũng phải đáp ứng ta, thiếu xem những Chí Quái đó sách tra cứu tịch, những kia đều là các thư sinh bỗng dưng nói bừa. Người có chút thời gian, còn không bằng nhiều luyện tập võ công, tranh thủ sớm ngày bước vào Thông Mạch cảnh."

"Ta biết rồi, Sư Tỷ, ta sau đó nhất định thiếu xem những Chí Quái đó thư, sau đó nhiều luyện tập võ công."

"Vấp trên nói một đằng, hành động lại là một bộ khác, người đến nói được là làm được."

"Biết rồi, biết rồi, Sư Tỷ."

Hai người đang nói chuyện, ngoài phòng một trận vang động.

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên hai người lúc này đi tới ngoài phòng kiểm tra, mới phát hiện hóa ra là Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai người trở về.

Đường Tử Yên lập tức tiểu chạy tới, trong miệng hô: "Sư phụ, Sư Bá, các người đã về rồi. Ta nói cho các người biết một cái ngạc nhiên sự tình nha, vừa nãy có một con sẽ nói tiếng người yêu điều xông vào trong chùa đây, gây ra thật động tĩnh lớn, các người có biết hay không a?"

Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai người nhìn nhau, đều không khỏi cười cợt.

Tô Diệu Vân mở miệng nói rằng: "Việc này chúng ta đều biết, hơn nữa còn tận mắt nhìn thấy con kia điều."

Đường Tử Yên nhất thời giật nảy cả mình, nói rằng: "Cái gì! Sư phụ Sư Bá, các người còn từng thấy con kia yêu điều?"

Hứa Diệc Tinh không có chút rung động nào con người, cũng né qua một vẻ kinh ngạc.

Kỳ Tú Như nói rằng: "Các người cũng biết, vừa nãy ta cùng sư phụ người, chính được Liễu Không Đại Sư tiếp kiến. Con kia chim nhỏ, kỳ thực là tìm đến Liễu Không Đại Sư. lấy cuối cùng, UU đọc sách www.uukanshu.net chúng ta đều nhìn thấy con kia chim nhỏ."

Đường Tử Yên lập tức lộ ra cảm thấy hứng thú về mặt, hiếu kỳ hỏi: "Sư phụ Sư Bá, cái kia chim nhỏ có phải là quạ đen tinh a? Ta nghe một tiểu hòa thượng nói, cái kia chim nhỏ một thân đen thui lông chim, dung mạo rất như quạ đen. Còn có, cái kia chim nhỏ có phải là thật hay không giống nhân loại như thế, sẽ giảng tiếng người?"

Nhìn Đường Tử Yên cấp bách hiếu kỳ dáng vẻ, Tô Diệu Vân khẽ cười cười, nói rằng: "Chúng ta vào nhà trước đi, đi vào lại nói."

Bọn bốn người sau khi vào nhà, Tô Diệu Vân liền đem trước hiểu biết, cùng mình hai vị đồ đệ nói một lần.

"Chuyện đã xảy ra chính là như vậy, Liễu Không Đại Sư nói, cái kia chim nhỏ là một con mở ra linh trí Bát ca. Vì lẽ đó, Tử Yên, nó cũng không phải người cho rằng quạ đen tinh." Tô Diệu Vân đang nhìn mình hai vị đồ đệ nói rằng.

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên, lúc này đều một mặt khó mà tin nổi. Vừa nãy chính mình lời của sư phụ bên trong, thực sự có quá nhiều không thể tưởng tượng nổi nội dung.

Mở ra linh trí sẽ nói tiếng người chim nhỏ, có giá trị không nhỏ tên là Hoạt Tử Nhân đan thần kỳ đan dược, còn có vị kia thần bí Ninh Trang Chủ, võ công sâu không lường được, liền Liễu Không Đại Sư chính mình cũng thừa nhận không phải đối thủ.

Những nội dung này, không có chỗ nào mà không phải là khiến người ta khiếp sợ không thôi tin tức.

Làm Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân lúc rời đi, Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên hai người, vẫn như cũ nằm ở trọn mắt ngoác mồm bên trong, thật lâu không có phục hồi tinh thần lại.

Quá một lúc lâu, hai người đại ra con người, mới lần nữa khôi phục thần thái.

Đường Tử Yên tựa hồ nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên nói với Hứa Diệc Tinh: "Sư Tỷ, người còn nhớ ở Nhược Da Thôn, vị kia Ninh Công Tử sao? Người

nói, vị kia Ninh Công Tử, cùng sư phụ trong miệng vị kia Ninh Trang Chủ, giữa hai người, có thể hay không có quan hệ gì nhỉ?"

Hứa Diệc Tinh không khỏi hơi sững sờ, thầm nghĩ: Đúng đấy, hai người đều họ Ninh, võ công đồng dạng đều sâu không lường được, lẽ nào là đồng nhất người? Cũng hoặc là thầy trò?

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Ông lão tóc trắng

Trời tối người yên, trăng sáng sao thưa.

Buổi tối Lô Phong Tự, có vẻ đặc biệt yên tĩnh.

Tự Viện bên trong, trừ một chút còn ở trên muộn khóa các tầng nhân, đại đa số người đều từ lâu ngủ đi.

Lúc này, Không Hòa Thượng Thiện Phòng, vẫn như cũ đèn sáng hỏa, đốt ngọn nến.

Hắn đang cùng Viên Giác thương lượng ngày kia tổ chức trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội một ít cụ thể công việc.

Đương sự tình nói đến một nửa thì, thiện ngoài phòng bỗng nhiên truyền đến một trận vang động, tiếp theo liền truyền đến cấp thiết tiếng quát tháo.

"Sư Tổ, Phương Trượng, không tốt, xảy ra vấn đề rồi!"

Theo âm thanh này, chạy vào chính là một lông mày rậm mắt to trung niên hòa thượng. Hắn đầy mặt thất kinh, vẻ mặt căng thẳng, tựa hồ gặp phải cái gì không được sự tình.

Nhìn trước mắt tay chân luống cuống trung niên hòa thượng, Viên Giác không khỏi mà nhíu nhíu mày, nói rằng: "Tĩnh an, nhìn người hoang mang hoảng loạn, còn thể thống gì? Người chưa thấy ta đang cùng người Sư Tổ thương nghị sự tình sao? Nói đi, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Không Hòa Thượng cũng ánh mắt và nơi tốt lành nhìn phía tĩnh an, nói rằng: "Tĩnh an, đừng hoảng hốt, từ từ nói."

Cùng lúc đó, Không Hòa Thượng trong lòng không nhịn được có chút kỳ quái, bóng đêm đều muộn như vậy, đây rốt cuộc lại có chuyện gì xảy ra? Càng làm cho đối phương như vậy thất kinh.

Trung niên hòa thượng tĩnh an hít sâu một hơi, giám bớt một hồi tâm tình, lúc này mới lên tiếng nói rằng: "Sư Tổ, Phương Trượng, Tịnh Tâm sư đệ khiến người ta bắt đi!"

"Cái gì, Tịnh Tâm khiến người ta bắt đi?" Viên Giác đột nhiên từ trên bồ đoàn trạm lên, một mặt kinh ngạc mà nhìn trung niên hòa thượng, vội vàng nói: "Đến cùng xảy ra chuyện gì, người mau mau tình tế nói đến."

Tuy rằng Tịnh Tâm rất được Không Hòa Thượng yêu thích, trong ngày thường cũng thường thường được Không Hòa Thượng tự mình thi giáo. Nhưng trên danh nghĩa Tịnh Tâm càng là hãn đệ tử, hiện tại Tịnh Tâm bị người bắt đi, Viên Giác tự nhiên cảm thấy vô cùng nóng nảy.

Không Hòa Thượng vẻ mặt cũng hơi có chút gợn sóng, sau đó không nói lời nào mà nhìn trung niên hòa thượng tĩnh an, chờ đợi hắn nói tí mĩ.

Trung niên hòa thượng tĩnh an mở miệng giải thích nói rằng: "Sư Tổ, Phương Trượng, chuyện đã xảy ra là như vậy. Tối hôm nay, viên pháp sư thúc đang giảng kinh đường nhập học, cho mọi người giảng giải Phật Pháp kinh nghĩa. Chúng ta không ít sư huynh đệ, đều qua nghe giảng, Tịnh Tâm sư đệ cũng ở."

"Vốn là muộn trên lớp đến khỏe mạnh, nhưng ngay ở một phút trước, chợt xông vào tới một người tóc trắng phơ lão già, hắn hô to một tiếng hỏi ai là Tịnh Tâm, Tịnh Tâm sư đệ liền theo thói quen đáp một tiếng. Sau đó, cái kia ông lão tóc bạc từ không hề nói gì, lập tức đem Tịnh Tâm sư đệ cho bắt được trên tay."

"Sau khi, viên pháp sư thúc vì cứu lại Tịnh Tâm sư đệ, rồi cùng cái kia ông lão tóc bạc từ đánh lên. Nhưng quá hai mươi, ba mươi chiêu sau, viên pháp sư thúc không địch lại cái kia ông lão tóc bạc từ. Cuối cùng không chỉ có không có cứu lại Tịnh Tâm sư đệ, liền chính hắn đều bị cái kia ông lão tóc bạc từ đánh cho thổ huyết."

"Cái gì, liền viên pháp sư đệ đều bị đả thương?" Viên Giác một mặt cả kinh nói, viên pháp sư võ công hắn tối quá là rõ ràng, một thân nội lực từ lâu là Thông

Mạch cảnh hậu kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch thông ngũ mạch. Minh và hấn so với, cũng có điều là nhiều thông một mạch mà thôi.

Nếu là mình cùng viên pháp giao thủ, không có hơn trăm chiêu, căn bản là phân không ra thắng bại. Nhưng bây giờ nghe tịnh an nói, cái kia ông lão tóc bạc, có điều hai mươi, ba mươi chiêu, liền kích thương chính mình vì kia viên pháp sư đệ.

Rõ ràng, cái kia ông lão tóc bạc võ công, thậm chí còn cao hơn mình!

Trời ạ, võ công như thế cao thủ, đến cùng là nhân vật phương nào? Lại vì sao phải bắt đi Tịnh Tâm?

Trong lúc nhất thời, Viên Giác chỉ cảm thấy tâm loạn như ma.

Không Hòa Thượng cũng hơi nhũn mảy, hai cái màu trắng Trường Mi, không gió mà bay.

Hắn hơi trầm ngâm, nói rằng: "Viên Giác, trấn định, không cần loạn chính mình trận tuyến. Hiện tại, chúng ta vẫn là quá khứ nhìn một chút viên pháp thương thế. Chờ tí mi hiểu rõ sau khi, chúng ta tiến thêm một bước nữa làm quyết định."

Lập tức, ba người cùng rời đi Thiện Phòng, đi tới giảng kinh đường.

Làm Không Hòa Thượng cùng Viên Giác đi tới giảng kinh đường thì, Lô Phong Tự hết thấy viên tự bồi nhà sư đều đã trình diện.

Mà trước nghe giảng bài phần lớn đệ tử,

Đều đã bị phân phát.

Viên pháp là cái hơn năm mươi tuổi lão tăng, mặt vuông chữ điền, đường viền rõ ràng, nhìn qua có chút nghiêm túc. Mà trên người hắn màu nâu Tăng Y, không ít địa phương cũng đã tổn hại, hiển nhiên trước tranh đấu vô cùng kịch liệt.

Lúc này, hắn dựa lưng một cái Trụ Từ, ngồi dưới đất, sắc mặt tái nhợt.

Bên cạnh hắn, ngồi xôm một vị tướng mạo hòa ái lão tăng, chính là bắt mạch.

Một lát sau, người lão tăng kia chậm rãi mở miệng nói rằng: "Viên pháp sư đệ, người thương thế cũng không tính là rất nặng, nhưng cũng là thương tổn được ngũ tạng lục phủ. Chờ một lúc ta vì người mở mấy phó dược, sau đó mỗi cách năm ngày vì người châm cứu một lần, tốt như vậy thật điều trị một phen, tính đường hai, ba tháng sau, lẽ ra có thể khỏi hẳn."

Viên pháp khẽ gật đầu, nói rằng: "Viên Thanh sư huynh, đa tạ."

Lúc này, Chúng Tăng người nhìn thấy Không Hòa Thượng cùng Viên Giác đến rồi sau, lúc này xông tới.

"A di đà phật, gặp sư phụ." Viên tự bồi nhà sư dồn dập hai tay tạo thành chữ thập thi lễ nói.

"Viên pháp, người không sử dụng đến, an vị được rồi." Không Hòa Thượng thấy viên pháp muốn đứng dậy hành lễ, vội vã ngăn lại hắn.

Tiếp đó, Không Hòa Thượng lại nói: "Đại thể tình huống, tịnh an đã hướng về ta báo cáo. Viên pháp, người cùng cái kia xông vào người, chính diện từng giao thủ, người có thể có cái gì kiến giải?"

Viên pháp nói rằng: "Sư phụ, ta đang có sự muốn cùng người nói. Cùng ta giao thủ ông lão tóc trắng kia, cách trước khi đi, để ta chuyển cáo sư phụ người một câu nói."

Không Hòa Thượng nói: "Há, là hà thoại?"

Viên pháp nói rằng: "Hắn nói, mười lăm năm trước, Nam Hải phủ, vị kia mất con lại mất đi một con mắt lão già, tìm đến người báo thù đến rồi."

"Thì ra là như vậy." Không Hòa Thượng nghe được cái này sau, nhất thời liền nghĩ rõ ràng, hai tay hắn hơi tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, mười lăm năm trước nhân quả, chúng quy vẫn là cần một lần nữa đến rồi đoạn."

"Viên pháp, muốn tới cùng người giao thủ vị lão già kia, chính là chỉ còn dư lại một con mắt đi."

"Đừng, sư phụ."

"Xem ra, quả nhiên là hắn đến rồi."

"Sư phụ, đến cùng là xảy ra chuyện gì?" Viên Giác không nhịn được hỏi. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Còn lại viên tự bồi lão tăng, cũng đều đầy mặt nghi hoặc mà nhìn Không Hòa Thượng, nghe ý tứ trong lời nói, này tựa hồ là một đoạn mười lăm năm trước ân oán a.

Không Hòa Thượng cúi đầu hơi trầm ngâm một lát sau, thở dài một hơi, giải thích nói rằng: "Mười lăm năm trước, các người đều nên nhớ tới ta từ bên

ngoài ôm trở về đến một đứa con nít đi."

Chúng Tăng đều gật gật đầu, cái kia trẻ con bọn họ tự nhiên đều nhớ. Bây giờ cái kia trẻ con, cũng đã trưởng thành thiếu niên người, chính là Tịnh Tâm.

Không Hòa Thượng tiếp tục nói: "Năm đó, ta đi ngang qua Nam Hải phủ một chỗ Sơn Trang, phát hiện cái kia sơn người trong trang, chính bị một đám người mặc áo đen tàn sát. Chờ ta xuất thủ cứu giúp thì, nhưng lúc này đã muộn. Trong sơn trang tất cả mọi người, hầu như đều bị giết cái không còn một mống, ngoại trừ một còn ở trong tã lót trẻ con."

"Ta cứu cái kia trẻ con, sau đó cùng cái nhóm này người mặc áo đen chém giết lên. Nhìn Sơn Trang gần như bị diệt cả nhà, ta lúc đó cực kỳ tức giận, giết đối phương rất nhiều người. Mà những kia bị giết chết người mặc áo đen ở trong, liền có vị kia ông lão tóc trắng con trai duy nhất."

"Lúc đó, ông lão tóc trắng kia cũng ở đám người áo đen kia ở trong, thấy con trai duy nhất bị ta giết chết. Ông lão tóc trắng kia tự nhiên nổi giận, muốn cùng ta liều mạng. Mà lúc đó ta, cũng bị gây nên sát tính, gần như giết sạch rồi hết thấy người mặc áo đen, đồng thời cũng chọc mù ông lão tóc trắng kia một con mắt."

"Ông lão tóc trắng kia không làm gì được ta, cuối cùng phát sinh độc thề, nói bất luận trả giá bao nhiêu đánh đổi, bao nhiêu năm trôi qua nguyệt, tất nhiên tìm đến ta báo thù. Sau khi nói xong, hần bỏ chạy đi rồi. Vốn là, ta cũng có thể lưu lại hần mệnh. Nhưng ta thấy mình đã giết nhiều như vậy cái tính mạng, trong lòng không nịn được phát lên từ bi, cuối cùng vẫn là buông tha đối phương một mạng."

"Không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy sau, hần chung quy hãy tìm đến rồi."

"A di đà phật!"

Chúng Tăng nghe xong, tất cả đều nói một tiếng Phật hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Tóc bạc Âm Lão lệ côn

Nghe xong Không Hòa Thượng giảng giải, đặc biệt nghe được Tịnh Tâm đứa bé kia, dĩ nhiên là bị người diệt cả nhà, Chúng Tăng trong lòng nhất thời giận không nịn nổi, căm phẫn sục sôi.

Mọi người ở trong, Viên Hải tính khí nhất là hỏa bạo, hần nghe xong không nịn được lớn tiếng nói: "Giết đến được! Những người kia tra, nên giết đến không giữ lại ai! Sư phụ, người cuối cùng, liền không nên để cho chạy tên súc sinh kia."

"A di đà phật." Không Hòa Thượng nhẹ nhàng nói tiếng niệm phật, trong lúc nhất thời trầm mặc không nói, cũng không biết có phải là đang hối hận năm đó để cho chạy ông lão tóc trắng kia.

Lúc này, Viên Thanh mở miệng hỏi: "Sư phụ, ông lão tóc trắng kia, đến cùng là thân phận như thế nào? Dĩ nhiên ở mười lăm năm trước, phạm vào như vậy di thiên tội lớn. Diệt người cả nhà a, đây là cớ nào người người oán trách!"

Chúng Tăng không khỏi đều nhìn phía Không Hòa Thượng, dưới cái nhìn của bọn họ, ông lão tóc trắng kia công nhiên dẫn dắt một đám người mặc áo đen, diệt người cả nhà, thế lực sau lưng, tất nhiên tiêu không được.

Không Hòa Thượng suy nghĩ một chút, mở miệng nói rằng: "Vừa bắt đầu ta cũng không biết bọn họ thân phận, mãi đến tận có một năm, ta mới hiểu rõ đến, ông lão tóc trắng kia, kỳ thực chính là Nam Hải phủ Thiên Âm giáo tứ đại Âm Lão một trong, tóc bạc Âm Lão lệ côn."

"Thiên Âm giáo người? Chẳng trách." Chúng Tăng nghe xong, trong lòng nhất thời hiểu rõ.

Vân Vụ Sơn Mạch lấy nam, giao thông bất tiện, Triều Đình thế lực ngoài tầm tay với. Lâu dần, nơi đó liền trở thành tà đạo môn phái Nhạc Thổ.

Như Nam Hải phủ Thiên Âm giáo, chính là một cái thế lực khổng lồ, cao thủ đông đảo, đủ để cùng chính đạo hàng đầu Võ Lâm Môn Phái chống đỡ được tà đạo Đại Phái.

Những này tà đạo môn phái, làm việc từ trước đến giờ cực đoan, nham hiểm ác độc. Động bất động giết người diệt khẩu, thậm chí diệt người cả nhà, có thể nói là Ác Quán Mãn Doanh, tội ác ngập trời.

Mà một khi cùng bọn họ kết thù, đối phương càng là Nhai Ti tất báo, gấp trăm lần trả lại.

Bởi vậy, trên giang hồ đông đảo chính đạo môn phái, đối với Vân Vụ Sơn Mạch lấy nam những tà đạo đó bên trong người, đều cực kỳ kiêng kỵ.

Viên Hải cảm giận bất bình nói rằng: "Những này tà ma ngoại đạo, thực sự là đáng ghét cực điểm. Rõ ràng là bọn họ diệt người cả nhà trước, bây giờ lại còn có mặt mũi tới nói báo thù hai chữ?"

Chúng Tăng đều rất tán thành, đối xử những này người trong Tà đạo, vẫn không thể đủ lòng dạ mềm yếu a. Không phải vậy cuối cùng ngược lại chịu thiệt, còn có thể là chính mình.

Viên Giác nhíu nhíu mày, nói rằng: "Sư phụ, hiện tại trọng yếu nhất, vẫn là đem Tịnh Tâm cho cứu trở về."

Nói, hần lại nhìn phía dựa lưng Trụ Từ, sắc mặt trắng bệch viên pháp, hỏi: "Viên pháp sư đệ, vị kia tóc bạc Âm Lão lệ côn, có thể còn để lại nói cái gì không có?"

Viên pháp gật gật đầu, nói rằng: "Hần còn để lại một câu, nói để sư phụ một thân một mình, đến phương Bắc mười dặm ở ngoài trong một rừng cây đi tìm hần. Hơn nữa cường điệu chỉ có thể một thân một mình, nếu không, chúng ta nhìn thấy sẽ là Tịnh Tâm một bộ thi thể."

"Sư phụ, không thể." Viên Hải lúc này mở miệng nói, "Cái kia tóc bạc Âm Lão lệ côn cường điệu để sư phụ ngài một thân một mình đi tới, tất nhiên là chuẩn bị kỹ càng đối phó sư phụ thủ đoạn của ngài. Ngài một người quá khứ, quá nguy hiểm."

"Đúng đấy, sư phụ, nghĩ đến đối phương đã bày xuống các loại cạm bẫy, chính chờ sư phụ ngài tự chui đầu vào lưới."

"Sư phụ, một mình người quá khứ quá nguy hiểm, vẫn để cho chúng ta cùng người cùng đi đi."

"Đúng, sư phụ, người một thân một mình quá khứ, chúng ta không yên lòng, muốn đến liền cùng đi."

Viên Thanh, Viên Minh, Viên Diệp ba người, dồn dập mở miệng khuyên.

Không Hòa Thượng khẽ thở dài một cái, nói rằng: "Mười lăm năm trước gieo xuống nhân, vẫn để cho lão nạp một thân một mình đi tới kết đi."

"Sư phụ, ngài có muốn hay không suy nghĩ một chút nữa?" Viên Giác có chút chần chờ nói rằng, hần cũng cảm thấy để cho mình sư phụ một người quá khứ, thực sự là quá mức nguy hiểm điểm.

Nhìn mình sáu vị đồ đệ tất cả đều một mặt lo lắng lo lắng đáng sợ, Không Hòa Thượng không khỏi cười cợt, nói rằng: "Các ngươi không cần lo lắng, lão nạp nói thế nào cũng là Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn, chỉ cần cẩn thận điểm, sẽ không sao."

"Nhưng là, sư phụ..."

"Được rồi, cứ quyết định như vậy đi, các ngươi không nên nói nữa."

"Không Hòa Thượng không thể nghi ngờ địa nói rằng"

Chúng Tăng thấy Không Hòa Thượng ngữ khí cứng rắn, biết đã không cách nào khuyên bảo, liền không thể làm gì khác hơn là nói: "Người sư phụ kia ngài, nhất định phải cẩn thận nhiều hơn."

Không Hòa Thượng khẽ gật đầu, nói rằng: "Lão nạp sẽ chú ý. Như vậy các ngươi liền chờ ở trong chùa hãy chờ tin tức của ta, lão nạp vậy thì lên đường (chuyển động thân thể)."

Nói xong, Không Hòa Thượng đột nhiên vừa đề khí, trên người cả sa không gió mà bay. Sau đó, hần thân thể nhảy một cái, cả người cách mặt đất ba thước, bỗng bồng lên.

Sau một khắc, Không Hòa Thượng bóng người, phảng phất một đạo mũi tên rời cung, đột nhiên hướng về ngoài phòng phi bắn ra ngoài, trong chớp mắt liền biến mất ở Chúng Tăng trong mắt.

Lô Phong Tự mặt phía bắc mười dặm ở ngoài, có một mảnh Lâm Hồ rừng cây rậm rạp.

Vào giờ phút này, rừng cây bên cạnh, chính đứng thẳng một vị bảy mươi, tám mươi tuổi ông lão.

Ông lão toàn thân áo đen, rồi tung mái đầu bạc trắng, diện mạo tiêu tụy, mặt mũi nhăn nheo, một bộ tóc bạc da mồi quỷ đáng sợ.

Càng khiến người ta kinh hãi chính là, trên mặt hần chỉ còn dư lại một con mắt, một bên khác trống tuếch, chỉ còn lại một thịt lỗ thủng ở nơi đó. Nhìn qua không thể làm người ta sợ hãi, khiến người ta sợ cả tóc gáy.

Ông lão phía sau, nằm một dáng vẻ đường đường thiếu niên hòa thượng. Hần hai mắt nhắm nghiền, nằm trên đất không nhúc nhích, nhìn ngực còn có chấp trùng, tựa hồ chỉ là bị đánh hôn mê bất tỉnh. UU đọc sách www.uukanshu.net

Ông lão tựa hồ đang chờ đợi người nào, không biết đợi bao lâu, trong màn đêm, một đạo phi cách mặt đất ba thước bóng người, Uyển Như một đạo mũi

tên rồi cung, chính từ đằng xa hướng về phương hướng này, hăng hái tới rồi.

Bóng người kia làm đến rất nhanh, chớp mắt liền chạy như bay mà tới, ở cách đó không xa ngừng lại.

Chờ nhìn rõ ràng bóng người kia dung mạo sau, ông lão tóc trắng cười ha ha, nói rằng: "không, ngươi quả nhiên đến rồi!"

Người đến chính là một thân một mình đến hẹn Không Hòa Thượng, hần thần sắc bình tĩnh mà nhìn ông lão tóc trắng, nói rằng: "A di đà phật, Lệ thí chủ, có khoẻ hay không a."

"Hừ, có khoẻ hay không? Ta há có thể không việc gì?" Ông lão tóc trắng lệ còn cười lạnh, "Ngươi nhìn ta một chút bộ này quý đáng đáp, đều là ngươi làm ra chuyện tốt! không, mười lăm năm, ròng rã mười lăm năm, ta không thì không khắc đều đang suy nghĩ báo thù!"

"Còn có người đầu bạc tiền người đầu xanh tuyệt vọng, sự đau khổ này, ngươi có thể hiểu rõ không? Nha, đúng rồi, quên ngươi là cái con lừa trọc. Con lừa trọc đều là đoạn tử tuyệt tôn, không có dòng dõi, liệu ngươi cũng không biết sự đau khổ này!"

Không Hòa Thượng thùy lông mày gật đầu, hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, gieo xuống ra sao nhân, liền phải nhận được ra sao quả. Lệ thí chủ, năm đó ngươi diệt người cả nhà, phạm vào ngạt trời tội ác, lúc này mới có mặt sau một loạt bị thương việc."

"Nếu như ngày đó ngươi không có đến tàn sát Sơn Trang, liền không hội ngộ đến già nạp, sau khi ngươi cũng sẽ không đã thương đến một con mắt, lại càng không có mất con nổi đau. Tất cả những thứ này Nhân Quả Tuần Hoàn, kỳ thực sớm có định số."

Ông lão tóc trắng lệ còn âm trầm địa nói rằng: "Hừ, không con lừa trọc, ngươi quả nhiên tài hùng biện tuyệt vời, ta là nói không lại ngươi. Có điều hôm nay, ta chỉ muốn báo thù. Ngươi năm đó cứu trẻ con, chính là ta phía sau vị này Tịnh Tâm đi. Khả khả, năm đó ngươi là cứu hần một mạng, nhưng hiện tại ta ngược lại muốn xem xem, ngươi thì lại làm sao lại cứu hần một lần?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Kim Cương Bất Hoại

Nhìn nằm trên đất không nhúc nhích Tịnh Tâm, Không Hòa Thượng hai cái Bạch Mi không nhin được chấn động một chút, hần âm thanh hơi trầm xuống, nói rằng: "A di đà phật, Lệ thí chủ, ngươi đem Tịnh Tâm thế nào rồi?"

Tóc bạc Âm Lão lệ còn hề hề nở nụ cười, nói rằng: "Yên tâm đi, còn không làm gì hần, chỉ là tạm thời đem hần đánh ngất mà thôi. Ngươi không có tới trước, ta sẽ không ra tay. Bởi vì ta muốn ngươi tận mắt ngươi đã từng cứu trẻ con, là làm sao lại bị một chút một lần nữa đoạt đi tính mạng!"

Không Hòa Thượng hai con mắt không khỏi mà hơi nheo lại, hần cố nén trong lòng tức giận, lạnh giọng nói rằng: "Lệ thí chủ, Tịnh Tâm là vô tội, ngươi đem hần thả. Ngươi muốn báo thù, cứ việc tìm lão nạp chính là, hà tất làm khó dễ một đứa bé."

"Hần vô tội?" Tóc bạc Âm Lão lệ còn âm thanh đột nhiên tăng cao, "Hần mười lăm năm trước nên chết rồi! Là ngươi, là ngươi không quản việc không đâu! Ai bảo ngươi cứu hần? Ngươi tại sao một mực đến quản này chuyện vô bổ?"

"Con trai của ta chết rồi, người đầu bạc tiền người đầu xanh a! Ánh mắt ta càng bị ngươi làm mù một con, ngươi xem một chút, bộ này không ngươi không quý đáng đáp, toàn bái ngươi ban tặng! không, ta nhìn mười lăm năm, ta ngày hôm nay rốt cục đến rồi. Ngươi năm đó ban tặng cho ta tất cả, ta hôm nay muốn gấp mười lần, gấp trăm lần địa trả lại cho ngươi!"

Nói xong lời cuối cùng, tóc bạc Âm Lão lệ còn âm thanh hầu như là hống đi ra.

Theo hần tiếng nói, hần chân khí trong cơ thể cũng bắt đầu hướng về bốn phía dạt tản mát. Đầu đầy mái tóc dài màu trắng, càng là quý dị mà hướng phía sau múa lên, cả người nhìn qua điên cuồng cực kỳ!

Không Hòa Thượng lạnh lùng nhìn gần như phát điên lệ còn, trầm giọng nói rằng: "Lệ thí chủ, lão nạp cũng nói rồi, ngươi muốn báo thù, liền tìm lão nạp một người được rồi. Ngươi và ta ân oán, không có quan hệ gì với Tịnh Tâm. Ngươi dám dám làm tổn thương hần, lão nạp hôm nay tất độ ngươi đi gặp Diêm Vương!"

Nói, Không Hòa Thượng cả người khí tức đột nhiên biến đổi, hai cái tay trên mơ hồ ngưng tụ lại chân khí, hai mắt hơi nheo lại, chết nhìn chòng chọc tóc bạc Âm Lão lệ còn, dự định bất cứ lúc nào phát sinh ác liệt một đòn.

Không Hòa Thượng khí tức biến hóa, tự nhiên cũng gây nên tóc bạc Âm Lão lệ còn chú ý.

Hắn thấy Không Hòa Thượng chuẩn bị ra tay, lúc này khả khả cười gằn lên, nói rằng: "không, chúng ta tới làm cái game làm sao? Chúng ta liền đến nhiều lần, là người công kích được trên người ta càng mau mau đây, vẫn là ta đem vị này Tịnh Tâm tiểu hòa thượng làm thịt càng mau mau?"

"Thế nào? Ta cảm thấy trò chơi này rất thú vị, nếu không chúng ta liền đến thử một lần?" Tóc bạc Âm Lão lệ còn không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm Không Hòa Thượng, tà tà địa cười.

Không Hòa Thượng nhất thời trầm mặc không nói, tựa hồ đang tính toán trong đó thắng bại được mất.

Sau một lúc lâu, hắn khẽ thở dài một cái, nói rằng: "Lệ thí chủ, người chỉ cần đem Tịnh Tâm thả, lão nạp liền đứng ở chỗ này, mặc người công kích, tuyệt không hoàn thủ."

Không Hòa Thượng cuối cùng vẫn là từ bỏ trước dự định, hiển nhiên, hắn không cảm giác mình có thể ở bất đối phương trước, bảo vệ Tịnh Tâm tính mạng.

Bởi vì từ vị này tóc bạc Âm Lão lệ còn thả ra ngoài chân khí đến xem, hắn so với mười lăm năm trước, càng thêm lợi hại.

Bây giờ đối phương Kỳ Kinh Bát Mạch, chỉ ít là thông Thất Mạch. Cũng khó trách có thể ở hai, ba trong vòng mười chiêu, liền đả thương viên pháp.

Nghe được Không Hòa Thượng, tóc bạc Âm Lão lệ còn không nhịn được nhếch miệng cười to nói: "không, người đề nghị này không sai, sớm nên nói ra, ta dự định tiếp thu người đề nghị này."

Khẩn đón lấy, hắn câu chuyện lại xoay một cái, nói rằng: "Nhưng mà, vị này tiểu hòa thượng, tạm thời vẫn chưa thể giao cho người. Người cũng biết, lòng người khó lường, vạn nhất đem người trao trả cho người, người nhưng hối ước trực tiếp mang người chạy, người nói ta nên tìm ai nói lý đi?"

Không Hòa Thượng nói rằng: "Vậy người nói nên làm gì?"

Tóc bạc Âm Lão lệ còn suy nghĩ một chút, nói rằng: "Như vậy đi, người đứng tại chỗ, để ta công kích năm lần, tuyệt không có thể hoàn thủ. Năm lần công kích sau khi, bất luận kết quả gì, ta đều đem người trao trả cho người, như vậy làm sao?"

Không Hòa Thượng không chút suy nghĩ, nói rằng: "Có thể, hi vọng Lệ thí chủ có thể tuân thủ ước định."

Có điều đang lúc này, một thanh âm bỗng nhiên vang lên.

"Không nên đáp ứng, Sư Tổ!"

Nguyên lai, không biết lúc nào, té xỉu xuống đất Tịnh Tâm, đã tỉnh lại.

Hắn thấy chính mình Sư Tổ vì cứu mình, dĩ nhiên đáp ứng cái kia Ma Đầu như vậy thô bạo vô lý yêu cầu, vội vàng lên tiếng ngăn cản.

"Hanh." Tóc bạc Âm Lão lệ còn lạnh rên một tiếng, duỗi ra hai ngón tay, hướng về Tịnh Tâm lăng không chỉ tay.

"Xoạt ~" một tiếng, từ đầu ngón tay bắn ra một đạo ác liệt Khí Kinh, trong nháy mắt bắn trúng Tịnh Tâm

"Dừng tay!" Không Hòa Thượng hét lớn một tiếng.

"Yên tâm, không lấy mạng của hắn, có điều là điểm hắn huyết, để hắn không có cách nào nhúc nhích, không có cách nào nói chuyện thôi." Tóc bạc Âm Lão lệ còn thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Không Hòa Thượng vừa nhìn, quả thế.

Tuy rằng Tịnh Tâm nằm trên mặt đất trên không nhúc nhích, nhưng hắn chuyển động con người, cảnh cáo tổ Không Hòa Thượng, lúc này Tịnh Tâm vẫn như cũ tỉnh táo, cũng không lo ngại.

Lúc này, tóc bạc Âm Lão lệ còn bỗng nhiên quay về rừng cây nói rằng: "Giúp ta xem trọng này tiểu hòa thượng."

"Yên tâm đi, có ta ở, này tiểu hòa thượng chạy không được."

Trong rừng cây truyền ra một đạo khô khan thanh âm khàn khàn, khẩn đón lấy, một cả người bao phủ ở áo bào màu đen bên trong người mặc áo đen, từ trong rừng cây chui ra, đi tới Tịnh Tâm bên cạnh.

Hắn từ đầu đến chân, tất cả đều bị áo bào màu đen gói lại, cũng thấy không rõ lắm dung mạo, nhìn qua quý dị cực kỳ.

Đối với vị này thần bí người áo đen xuất hiện, Không Hòa Thượng cũng không không kinh sợ.

Bởi vì vừa bắt đầu, hắn liền phát hiện trong rừng cây có người trốn. Nguyên bản, hắn còn tưởng rằng là tóc bạc Âm Lão lệ còn lưu lại mai phục.

Có điều bây giờ nhìn lại, đối phương tựa hồ cũng không ý định này, ngược lại quang minh chính đại đi ra.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn liếc nhìn Không Hòa Thượng, lạnh lùng nói rằng: "không, như vậy hiện tại chúng ta liền bắt đầu đi. UU đọc sách www.uukanshu.net "

Không Hòa Thượng khẽ gạt đầu, hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, Lệ thí chủ, người cứ việc đến đây đi."

"Ha, không, người đã như vậy bắt cần muốn chết, vậy cũng chớ trách ta, đi chết đi!"

Tiếng nói vừa dứt, tóc bạc Âm Lão lệ côn thân thể, đột nhiên biến mất ở tại chỗ, lưu lại liên tiếp bóng mờ.

Hắn trong phút chốc đi tới Không Hòa Thượng trước mặt, nhắc lên nắm đấm, hướng về Không Hòa Thượng ngực mạnh mẽ đập xuống.

Không Hòa Thượng hai tay tạo thành chữ thập, vẫn như cũ đứng tại chỗ không nhúc nhích, trơ mắt mà nhìn nắm đấm rơi vào ngực, cũng không né không tránh.

"Ầm~~" "Ầm~~" "Ầm~~" "Ầm~~" "Ầm~~ "

Trong thời gian ngắn, tóc bạc Âm Lão lệ côn nắm đấm liên tục tàn nhẫn mà đập phá năm lần, mỗi một lần đều rơi ầm ầm Không Hòa Thượng trên ngực. Trên nắm tay ác liệt Khí Kinh, càng là so đao tử còn muốn phong lệ, tựa hồ có thể cắt rời tất cả. Không Hòa Thượng trước ngực Tăng Y, trong phút chốc liền bị vỡ vụn thành vô số miếng vãi.

Chỉ là, mỗi một lần nắm đấm hạ xuống, Không Hòa Thượng cả người thì sẽ nổi lên kim quang, đặc biệt nơi ngực, kim quang càng là nồng nặc kinh người.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn chỉ cảm giác mình nắm đấm, như đánh vào trên tấm sắt như thế. Mỗi một lần nắm đấm rơi xuống đối phương ngực, thì sẽ bị một luồng cực sự mạnh mẽ sức mạnh phản bắn trở về.

Quả đấm của chính mình, căn bản thương không được thân thể đối phương mấy may!

Ở cuối cùng một quyền hạ xuống sau, tóc bạc Âm Lão lệ côn thân thể lập tức lui trở lại, cùng cái kia thân bí người mặc áo đen trạm đến cùng một chỗ.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn dùng cái kia chỉ còn dư lại con mắt, chết nhìn chòng chọc Không Hòa Thượng, âm thanh lạnh lẽo cực kỳ, nghiêng răng nghiêng lợi địa nói rằng: "Ha, Kim Cương Bất Hoại thần công, quả nhiên danh bất hư truyền! không, có người, chẳng trách dám đáp ứng ta đề ta tùy ý công kích người, tuyệt không hoàn thủ, nguyên lai người luyện thành môn thần công này a."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Trúng độc

Kim Cương Bất Hoại thần công chính là Huyền Không Tự đứng đầu nhất tuyệt học một trong.

Một khi triển khai, toàn thân sẽ nổi lên kim quang, cứng rắn như sắt, đao thương bất nhập, là trong chốn võ lâm đứng đầu nhất phòng ngự công pháp, so với Kim Chung Tráo, Thiết Bồ Sam loại hình võ công, còn lợi hại hơn nhiều.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn vốn cho là, công kích mình đứng tại chỗ hào không hoàn thủ Không Hòa Thượng, ít nhiều gì luôn có thể chiếm chút tiện nghi.

Không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên luyện thành Kim Cương Bất Hoại thần công, chuyện này quả thật so với mai rùa còn cứng rắn hơn, căn bản là không đánh nổi.

Hắn hận hận trừng mắt Không Hòa Thượng, lại nhất thời cũng nắm đối phương không có cách nào.

Không Hòa Thượng mặt bình tĩnh, hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, Lệ thí chủ, năm lần công kích đã đến, hiện tại nên thực hiện trước ước định đi."

Tóc bạc Âm Lão lệ côn một con mắt hơi nheo lại, tâm tư chuyển động, tựa hồ muốn đổi ý.

Có điều rất nhanh, hắn tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì, gạt gạt đầu, nói rằng: "Được, không, cái kia tiểu tử này liền trao trả cho người!"

Nói, hần một tay nhấc lên nằm trên mặt đất trên Tịnh Tâm, sau đó dùng sức mà hướng về Không Hòa Thượng ném tới.

Không Hòa Thượng thấy thế, lúc này thân hình hơi động, đưa tay tiếp hướng về Tịnh Tâm.

Cùng lúc đó, Không Hòa Thượng Kim Cương Bất Hoại thân công, cũng vào đúng lúc này xuất hiện một chút kẽ hở.

Ngay ở này kẽ hở xuất hiện trong nháy mắt, tóc bạc Âm Lão lệ côn công kích, đột nhiên xuất hiện ở Không Hòa Thượng trước mặt, đây là một con trăn ngập ác liệt Khí Kinh năm đầm.

Nguyên lai tóc bạc Âm Lão lệ côn, càng lấy Tịnh Tâm thân thể vì là yểm hộ, như bóng với hình bình thường theo tới.

Mắt thấy quả đầm đối phương sắp tới, Không Hòa Thượng một cái tay tiếp được Tịnh Tâm, một cái tay khác không chút do dự đầm ra một quyền.

"Ầm ~" hai nắm đầm tầng tầng đụng vào nhau, một đạo vô hình chân khí sóng gợn ở từng quyền giao tiếp nơi chớp mắt hình thành, sau đó hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Không Hòa Thượng cả người không khỏi mà quơ quơ, chà sát lui về phía sau hai bước, lúc này mới giữ vững thân thể.

Mà tóc bạc Âm Lão lệ côn càng thêm không thể tả, bóng người như như điều đứt dây, đột nhiên hướng sau quảng bay ra ngoài.

Một mực thối lui đến bên ngoài hơn mười trượng, lúc này mới ngừng lại thân thể.

"Đại Lực Kim Cương quyền!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn trong miệng chậm rãi phun ra năm chữ, ngực một trận đập trùng, tựa hồ chịu đến không nhỏ rung động, một hồi lâu mới trở nên bình lặng.

Bên này, Không Hòa Thượng trước tiên đem Tịnh Tâm để xuống, mở ra huyết đạo của hần.

Sau đó, hần mới chậm rãi nhấc từ bản thân cái tay còn lại, ánh mắt chiếu tới nơi, cái kia trên nắm đầm dĩ nhiên cắm vào một cái tế châm.

Không Hòa Thượng không khỏi hơi rùng mình, mắt hần hip lại, nhìn phía tóc bạc Âm Lão lệ côn, vì phúng nói rằng: "Lệ thí chủ, thật có nhà hứng, không nghĩ tới người còn có thể khiến Tử Hoa Châm a."

Đối với Không Hòa Thượng trào phúng, tóc bạc Âm Lão lệ côn không để ý lắm, hần nhếch môi nở nụ cười, nói: "Khà khà, không, tuy rằng võ công của người kỳ cao, chính là ta khổ luyện mười năm năm sau, vẫn là không làm gì được người. Thế nhưng, trên đời này, có thể giết chết người, không chỉ có riêng chỉ có võ công."

Không Hòa Thượng nghe xong, mặt không hề cảm xúc, hần một mặt bình tĩnh mà nhìn lệ côn, không nói một lời.

Thấy Không Hòa Thượng vẻ mặt như thường, cũng không có phát sinh biến hóa gì đó, tóc bạc Âm Lão lệ côn tâm lý thoáng cảm thấy có chút nghi hoặc.

Hần ngấm nhìn bên cạnh người áo đen, nghe giọng hỏi: "Cái kia châm trên độc, thật có thể giết chết không? Có thể này con lừa trọc, tựa hồ không có gì biến hóa a?"

Người áo đen dùng thanh âm khàn khàn nói rằng: "Hê hê, lệ côn, cứ việc yên tâm. Bất kể là ai, võ công cao bao nhiêu, công lực sâu bao nhiêu, một khi trúng rồi ta hần phải chết Độc Vương Diêm Vương tán, tuyệt đối chắc chắn phải chết!"

Chỉ là, tựa hồ là ở đối với người áo đen trào phúng, đối diện Không Hòa Thượng, vẻ mặt vẫn như cũ bình tĩnh như thường.

Hai tay hần tạo thành chữ thập, cúi chào, nói rằng: "A di đà phật, nguyên lai các hạ là hần phải chết Độc Vương trước mặt, lão nạp có lễ."

Sau đó, hần lại nói: "Có điều Chính Tà có khác biệt, không hợp không đầu, Tịnh Tâm, chúng ta đi trước đi, liền không quấy rầy hai vị này thí chủ."

"

Nói xong, hần một cái tay nâng đỡ Tịnh Tâm cánh tay, lập tức vận lên Kinh Công, thân thể nhẹ nhàng nhảy một cái, phi cách mặt đất ba thước, hăng hái hướng về đường tới chạy như bay.

Tóc bạc Âm Lão lệ nhìn Không Hòa Thượng hăng hái rồi đi bóng lưng, tựa hồ cũng không có trúng độc đáng vẻ, tâm lý né qua một tia nghi hoặc.

Hần đầy mặt hoài nghi mà nhìn người áo đen, hỏi: "Ta nói hần phải chết Độc Vương, người có phải là nắm sai độc được? Cái kia không con lừa trọc thật giống không chuyện gì a."

Hần phải chết Độc Vương cũng hơi có không rõ, hần đưa tay từ trong lòng lấy ra một bình thuốc, phân biệt một hồi sau, nói rằng: "Kỳ quái, độc được không có nắm sai a, này xác thực là Diêm Vương tán."

Nói, hần về mặt vô cùng nghi hoặc địa đi tới Không Hòa Thượng vừa nẩy đứng thẳng địa phương, cúi người kiểm tra cái gì.

Một lát sau, hần chắc chắn thanh âm vang lên: "Không sai, không cái kia con lừa trọc tuyệt đối trúng độc. Lệ côn, người tới xem, nơi này có hần nhỏ xuống huyết, máu đen!"

Nghe nói như thế, tóc bạc Âm Lão lệ Quinton thì ánh mắt sáng lên, lúc này đi tới.

Trên mặt đất, quả nhiên phát hiện vài giọt dòng máu màu đen.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn khẽ gật đầu, nói rằng: "Không sai, xem ra không con lừa trọc xác thực là trúng độc. Đúng rồi hần phải chết Độc Vương, người nói rồi không cái kia con lừa trọc có thể chống đỡ tới khi nào?"

Hần phải chết Độc Vương nói: "không cái kia con lừa trọc tuy rằng công lực thâm hậu, nhưng ta này Diêm Vương tán, cũng không phải cái gì phổ thông độc dược. Này Diêm Vương tán, chính là ta tự mình trúng rồi, cũng phải đến thấy Diêm Vương. Ta phỏng chừng, muộn nhất ngày mai sáng sớm, hần thì sẽ không chịu được nữa."

"Khà khà, vậy thì tốt. Ngày kia không phải không con lừa trọc trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội mà, xem ra liền muốn biến thành không con lừa trọc lễ tang, đến lúc đó chúng ta sẽ đi qua cố gắng nháo thượng nhất nháo, để hần chết cũng không được an bình! Ta đã sớm nói, năm đó ban cho ta, ta hôm nay muốn gấp mười lần, gấp trăm lần trả thù lại!"

Một bên khác, Không Hòa Thượng mang theo Tịnh Tâm, vịn lên Khinh Công, một đường hăng hái chạy như bay.

Chờ đi tới Lô Phong Tự dưới chân núi thì, Không Hòa Thượng rốt cục không chịu được nữa, lập tức từ cách mặt đất ba thước không trung ngã xuống, nửa quỳ trên mặt đất diện.

Khản đón lấy, trong miệng hần phun ra một ngụm máu lớn.

Nhưng này huyết không phải màu đỏ, mà là Tử Hắc sắc, đồng thời còn toả ra một luồng mùi hôi thối. Mà sắc mặt của hần, càng trở nên u ám cực kỳ. UU đọc sách www.uukanshu.net

"Sur Tổ, người làm sao? Người không nên làm ta sợ?" Tịnh không nhìn Không Hòa Thượng đáng về ấy, nhất thời dọa sợ.

Không Hòa Thượng run rẩy địa giờ lên con kia cắm vào té chằm tay, lúc này cái tay kia, không chỉ có trở nên đen kịt cực kỳ, hơn nữa còn trở nên vô cùng sưng to lên, hầu như triệt để biến hình.

"Châm trên có độc... Là hần phải chết Độc Vương Diêm Vương tán." Không Hòa Thượng suy nhược mà nói rằng, "Tịnh không, dìu ta lên, chúng ta lên núi."

"Vâng... Là, Sur Tổ." Tịnh không mau mau tập trung ý chí, nâng dậy Không Hòa Thượng, sau đó từng bước từng bước hướng về trên núi Lô Phong Tự đi đến.

Lô Phong Tự giảng kinh nội đường, viên tự bối nhà sư mỗi một người đều lo lắng cực kỳ.

Bởi vì Không Hòa Thượng đã rời đi có tốt hơn một chút canh giờ, nhưng lúc này còn chưa có bất cứ tin tức gì truyền đến.

Đột nhiên, bên ngoài mơ hồ có huyền ảo thanh truyền đến.

Viên tự bối nhà sư nhìn nhau, tất cả đều từ trên bồ đoàn trạm lên.

Tựa hồ xác minh bọn họ suy đoán, một lông mày rậm mắt to trung niên hòa thượng vội vội vàng vàng chạy vào.

Nhìn người tới, Viên Giác vội vã mở miệng hỏi: "Tịnh an, có phải là người Sur Tổ lão nhân gia người trở về?"

Tịnh an thở hắt hần mấy hơi thở, gật gật đầu nói: "Đúng, Phương Trượng, Sur Tổ lão nhân gia người trở về, hơn nữa còn đem Tịnh Tâm sư đệ cho hoàn hảo không chút tổn hại địa cứu về rồi."

Nghe được câu này, viên tự bối Chúng Tăng tất cả đều thở phào một cái, trên mặt cũng nở một nụ cười.

Có điều, tịnh an đón lấy câu nói này, lại làm cho hết thảy viên tự bối nhà sư nụ cười trên mặt, lập tức ngưng trệ.

"Phương Trượng, Tịnh Tâm sư đệ là cho cứu trở về rồi, nhưng là Sur Tổ lão nhân gia người cũng trúng độc a, hơn nữa còn sinh mệnh hấp hối, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc!"

"Cái gì? Sư phụ sinh mệnh hấp hối, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc!"

Hết thảy viên tự bối nhà sư, vào đúng lúc này tất cả đều kinh hãi đến biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Kỳ đàn bảo mệnh

Không Hòa Thượng sinh mệnh hấp hối, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, tin tức này, để viên tự bối Chúng Tăng, lập tức bối rối.

Sư phụ của chính mình Không Hòa Thượng vậy cũng là Thông Mạch cảnh Đại Viên Mãn, Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra siêu cấp Đại Cao Thủ a, tuy rằng lần này lão nhân gia người một mình đến hẹn, nhưng coi như là gặp phải nguy hiểm, nhiều nhất cũng là được một ít thương đi, làm sao lập tức liền sinh mệnh hấp hối đây.

"Tĩnh an, người Sư Tổ hiện tại ở đâu? Người mau mau dẫn đường, nhanh dẫn chúng ta qua đi!" Viên Giác phục hồi tinh thần lại sau, lúc này đối với trung niên hòa thượng nói rằng.

"Vâng, Phương Trượng, mời đi theo ta." Tĩnh an gật gù, lập tức xoay người ở mặt trước dẫn đường.

Viên tự bối Chúng Tăng một tiếp theo một đi theo tĩnh an mặt sau, Viên Giác tựa hồ là hiếm tĩnh an đi được quá chậm, một cái nâng đỡ tĩnh an cánh tay, nói rằng: "Người chỉ phương hướng, ta mang người đoạn đường."

Nói xong, Viên Giác dưới chân lập tức vận lên Kinh Công, cả người khinh nhẹ nhàng mà bay lên, cách mặt đất một thước, mang theo tĩnh an nhanh chóng tung bay về phía trước.

Mà còn lại viên tự bối nhà sư, lập tức cũng từng cái từng cái vận lên Kinh Công, đuổi Viên Giác bóng người mà đi.

Một lát sau, tĩnh an đem viên tự bối Chúng Tăng, mang tới Lô Phong Tự cửa lớn bên cạnh một gian nhà kecil.

Lúc này, Không Hòa Thượng đã hơi thở mong manh, Chúng Tăng đã không dám dễ dàng di động thân thể của hắn, không thể làm gì khác hơn là tạm thời đem hắn thu xếp ở gian phòng này bên trong.

Tĩnh Tâm nhìn thấy các vị viên tự bối nhà sư tới rồi, đặc biệt nhìn thấy sư phụ của chính mình Viên Giác sau, lúc này khóc lớn lên, mang theo tiếng khóc nức nở nói rằng: "Sư phụ... Sư Tổ hẳn trúng độc, sợ là nhanh không xong rồi!"

Viên Giác xa xa ngẩng nhìn Không Hòa Thượng, quả nhiên sư phụ của chính mình sắc mặt u ám gần như người chết, khí tức cũng lúc có lúc không, phảng phất bão táp bên trong ánh nến, bất cứ lúc nào cũng có thể tắt.

Viên Giác lập tức đối với phía sau một vị tướng mạo hòa ái lão tăng nói rằng: "Viên Thanh sư đệ, chúng ta nơi này y thuật của người tốt nhất, người mau nhanh quá khứ nhìn một chút sư phụ!"

Viên Thanh gật gù đầu, thần sắc nghiêm túc địa đi tới Không Hòa Thượng bên cạnh, vì đó kiểm tra lại đến.

Viên Giác lại nói với Tĩnh Tâm: "Tĩnh Tâm, người không sao chứ?"

Tĩnh Tâm một bên khóc một bên lắc đầu một cái, nói: "Đệ tử không có chuyện gì, nhưng là Sư Tổ hẳn lão gia..."

"Đều do đệ tử! Đệ tử thật vô dụng, Sư Tổ hẳn vì cứu đệ tử, lúc này mới trúng rồi những ác nhân đó gian kế!"

Nghĩ đến Không Hòa Thượng vì cứu mình, tức sắp chết đi, Tĩnh Tâm nước mắt làm sao cũng không nhịn được, càng khóc càng lợi hại.

Viên Giác khẽ thở dài một cái, nói rằng: "Tĩnh Tâm, người trước tiên đừng khóc. Lúc đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, người theo chúng ta tĩnh tế giảng giải một lần."

Viên Hải, viên pháp chò còn lại bốn vị viên tự bối nhà sư, cũng đều xông tới, chờ đợi Tĩnh Tâm trả lời.

Tĩnh Tâm gật gù đầu, nói rằng: "Vâng, sư phụ. Chuyện đã xảy ra là như vậy..."

Lúc này, Tĩnh Tâm liền đem tình hình lúc đó, cận kề miêu tả một lần.

Sau khi nghe xong, tính khí hot nhất Viên Hải không nhịn được lớn tiếng chửi bậy lên: "Chết tiệt, những này vô liêm sỉ súc sinh, thực sự là quá ê tiện, quá gian trá, dĩ nhiên dùng độc!"

Còn lại viên tự bồi nhà sư, bao quát trong nhà mấy cái tịnh tự bồi đệ tử, tất cả đều từng cái từng cái sắc mặt âm trầm như nước, lên con giận dữ.

Viên Giác chau mày, sắc mặt càng là cực kỳ khó coi, nói rằng: "Tĩnh Tâm, nói như vậy, người Sư Tổ bên trong chính là hắc phái chết Độc Vương Diêm Vương tán?"

"Đúng, sư phụ, Sư Tổ là như thế nói với ta." Tĩnh Tâm gật gật đầu nói rằng.

Nghe được Không Hòa Thượng bên trong chính là hắc phái chết Độc Vương Diêm Vương tán, hết thấy viên tự bồi nhà sư, tâm lý cũng không khỏi sinh ra một luồng bi thương cùng tuyệt vọng.

Bởi vì hắc phái chết Độc Vương Diêm Vương tán, là trong chốn võ lâm công nhận thiên hạ thập đại khó giải Kỳ Độc một trong. Bất luận võ công cao bao nhiêu, công lực sâu bao nhiêu, bên trong giả chắc chắn phải chết.

Thời khắc này, trong đầu của bọn họ, không tự chủ được địa hiện ra một ý nghĩ: Sư phụ lão nhân gia người, e sợ thật sự muốn đi tới.

Lúc này, Viên Thanh cũng làm xong kiểm tra, đi theo Không Hòa Thượng bên cạnh trạm lên.

Viên Giác lúc này tiến lên một bước,

Hỏi: "Viên Thanh sư đệ, sư phụ lão nhân gia người làm sao?"

Trong phòng những người khác cũng đều không hề chớp mắt mà nhìn Viên Thanh, tâm lý mang theo như vậy một tia may mắn.

Nhưng mà, Viên Thanh nhưng khẽ lắc đầu một cái, thờ dãi nói rằng: "Viên Giác sư huynh, thứ sư đệ ta không thể ra sức."

"A di đà phật."

Nghe được Viên Thanh câu nói này, trong phòng đại đa số người đều không kim lòng được địa hai tay tạo thành chữ thập, nói một tiếng Phật hiệu.

Tĩnh Tâm tiếng khóc càng lúc càng lớn, bi thương địa nói rằng: "Sư Tổ hắc thật sự không có cách nào cứu sống sao? Ta không muốn nhìn thấy hắc chết, Sư Tổ..."

"Hoạt?" "Chết?" Làm Viên Giác nghe được Tĩnh Tâm trong lời nói hai chữ này thì, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, lớn tiếng nói: "Ta nghĩ, còn có một biện pháp có thể thử xem!"

Thấy mọi người đều nhìn về phía mình, Viên Giác lập tức nói rằng: "Hoạt Từ Nhân đan!"

"Hoạt Từ Nhân đan!"

Nghe được này năm chữ, hết thấy viên tự bồi nhà sư con mắt tất cả đều lạng lên.

Dù sao, con kia sẽ nói tiếng người chim nhỏ đưa tới kỳ đan việc này, mới là ban ngày chuyện mới vừa phát sinh.

Hiện tại một khi nhắc nhở, bọn họ tự nhiên đều nghĩ ra đến.

Trước, bọn họ cũng là quan tâm sẽ bị loạn, dĩ nhiên đem cái này kỳ đan quên đi mất.

Viên Thanh lúc này nói rằng: "Ta biết sư phụ đem cái kia đan được để chỗ nào, ta vậy thì đi lấy."

Nói, Viên Thanh thân thể nhảy một cái, vọt lên Khinh Công, vội vội vàng vàng địa phi vọt ra ngoài.

Mà trong phòng Viên Giác, ở một phen cân nhắc sau, bắt đầu dặn dò mấy vị tịnh tự bồi đệ tử, để bọn họ phong tỏa quanh thân, không thể để cho những người khác biết được việc này, để tránh khỏi làm đến lòng người bàng hoàng.

Theo mấy vị tịnh tự bồi đệ tử lĩnh mệnh đi ra ngoài, Chúng Tăng trong lúc nhất thời đều trở nên trầm mặc, tâm tình trầm trọng.

Không để Chúng Tăng chờ quá lâu, rất nhanh Viên Thanh lại vội vội vàng vàng địa trở lại. Mà trên tay của hắn, có thêm một trắng nõn hoàn mỹ Ngọc Hạp.

"Đan được đem ra." Viên Thanh vừa vào cửa, liền quơ quơ trong tay Ngọc Hạp nói rằng.

"Cái kia mau đưa đan được cho sư phụ ăn." Viên Giác vội vàng nói.

Bởi vì lúc này Không Hòa Thượng khí tức đã trở nên càng ngày càng yếu ớt, hầu như bất cứ lúc nào cũng có thể tắt.

"Được." Viên Thanh cũng không do dự, vội vã đi tới Không Hòa Thượng bên cạnh, sau đó mở ra Ngọc Hạp cái nắp.

Một luồng thẩm thấu gan nồng nặc hương vị, lập tức từ trong hộp ngọc nhẹ nhàng đi ra, phiêu đến toàn bộ gian nhà đều là.

Chỉ thấy đặt ở trong hộp ngọc, là một viên tròn vo, cây nho kích cỡ tương đương màu vàng óng Dược Hoàn.

Chúng Tăng nhìn cái này màu vàng óng Dược Hoàn, tâm lý không khỏi có chút thấp thỏm.

Viên thuốc này, thật có thể cứu lại chính mình sự phụ tính mạng sao?

Dù sao, chính mình sự phụ bên trong độc, vậy cũng là trong chốn vô lâm công nhận thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán a.

Chỉ là nhìn chính mình sự phụ con kia đen kịt cực kỳ, từ lâu sưng biến hình tay, liền biết này độc lợi hại đến mức nào.

Có điều, UU độc sách www.uukanshu.net Chúng Tăng hiện tại từ lâu bó tay hết cách, cũng chỉ có thể ngựa chết coi như ngựa sống y.

Viên Thanh đưa tay ra, cầm lấy cái viên này màu vàng óng Dược Hoàn, phóng tới Không Hòa Thượng trong miệng.

Cái kia màu vàng óng Dược Hoàn một phóng tới trong miệng, lúc này hóa thành một cổ chất lỏng, bay thẳng đến Không Hòa Thượng yết hầu chảy tới.

Dược Hoàn tác dụng, lập tức rõ ràng.

Không Hòa Thượng sắc mặt, thủ trước tiên xuất hiện biến hóa, từ nguyên bản u ám cực kỳ, mơ hồ bắt đầu khôi phục một chút hồng hào.

Khẩn đón lấy, Không Hòa Thượng cái kia yếu ớt đến hầu như bất cứ lúc nào cũng có thể tắt khí tức, cũng chậm chậm trở nên vững vàng lên.

Cuối cùng, liền con kia đen kịt cực kỳ tay, màu sắc dĩ nhiên cũng chậm chậm phai nhạt xuống.

"Thành, này Hoạt Tử Nhân đan, thật sự có hiệu!" Viên Thanh vui mừng khôn nguôi địa nói rằng.

Chúng Tăng nghe xong, tất cả đều thờ phào nhẹ nhõm, mừng rỡ không ngớt.

Cùng lúc đó, Chúng Tăng tâm lý càng nhiều vẫn là khiếp sợ.

Bọn họ không nghĩ tới, này Hoạt Tử Nhân đan dĩ nhiên lợi hại như vậy, liền vô lâm công nhận thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán, đều có thể giải.

Có điều, Viên Thanh đón lấy một câu nói, lại làm cho Chúng Tăng tâm lại chìm xuống dưới.

Chỉ thấy Viên Thanh hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Sự phụ tính mạng, đúng là tạm thời không lo. Có điều muốn Trì Dũ sự phụ, sợ là hiếm thấy rất a."

Viên Giác hỏi: "Lời ấy nghĩa là sao?"

Viên Thanh nói rằng: "Này Hoạt Tử Nhân đan, chỉ là bảo vệ sự phụ tính mạng, nhưng không có cách nào loại trừ sự phụ trong cơ thể có độc tố, do đó để sự phụ tính lại. Các người nhìn kỹ, này Hoạt Tử Nhân đan dược hiệu, lúc này đã gần như đến đỉnh. Phóng chừng tiếp đó, cũng là nhiều nhất ngăn chặn một hồi Độc Tố khuếch tán."

Chúng Tăng nhìn tới, quả nhiên, chính mình sự phụ con kia trúng độc tay, tuy rằng màu sắc biến thiên rất nhiều, nhưng lúc này màu sắc biến hóa đã đình chỉ, không lại tiếp tục biến thiên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Sơn Trang (1)

Nghe được Viên Thanh nói rất khó Trì Dũ chính mình sự phụ, Chúng Tăng tâm lý đều nặng trĩu.

Viên Giác có chút không cam lòng địa nói rằng: "Viên Thanh sư đệ, người suy nghĩ thêm biện pháp? Lẽ nào sự phụ liền thật sự không có cách nào tính lại? Đáng đáp như vậy, cùng chết rồi khác nhau ở chỗ nào?"

Viên Thanh thờ dãi, nói rằng: "Các người cũng biết, hẳn phải chết Độc Vương Diêm Vương tán, vậy cũng là trên giang hồ thập đại khó giải Kỳ Độc một

trong a. Trúng rồi như vậy Kỳ Độc, sư phụ có thể bảo vệ một mạng, cái kia đã xem như là Phật Chủ phù hộ. Cái này cũng là lấy cái viên này Hoạt Từ Nhân đan phúc, nếu không, sư phụ e sợ đều chống đỡ không tới hừng đông."

Viên Thanh một lời nói, để Chúng Tăng lặng lẽ.

Đúng đấy, nếu không có cái viên này Hoạt Từ Nhân đan, chính mình sư phụ tất nhiên sẽ chết với hẳn phải chết Độc Vương Diêm Vương tán. Bây giờ có thể bảo vệ một cái mạng, đã là trong bất hạnh may mắn.

Viên Thanh tâm lý cũng không dễ chịu, hẳn là Chúng Tăng ở trong y thuật cao nhất, nhưng tri không được chính mình sư phụ, điều này làm cho hẳn cảm thấy sâu sắc tự trách cùng hồ thẹn.

Viên Thanh không ngừng nghĩ biện pháp, hy vọng có thể tìm tới trị liệu phương pháp.

Bỗng nhiên, một bóng người hiện lên ở đầu óc hẳn.

Viên Thanh hơi chần chờ một chút, nói rằng: "Hay là, còn có thể đi tìm một người, để hẳn đến thử một lần?"

Viên Giác lúc này hỏi: "Sư đệ nói chính là người phương nào?"

Viên Thanh nói rằng: "Sư huynh, các vị sư đệ, không biết mọi người có chưa từng nghe nói, Dương Châu tam đại danh y đứng đầu Tổng Đại Phu?"

Viên Giác suy nghĩ một chút, nói rằng: "Viên Thanh sư đệ, người nói nhưng là vị kia An Thần Y đồ, có Dương Châu Tiểu Thần Y danh xưng Tổng nhân Tổng Đại Phu?"

"Không sai, chính là hẳn." Viên Thanh gật gật đầu nói rằng, "Lần này là sư phụ tổ chức trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, Tổng Đại Phu cũng quá tới tham gia. Bây giờ người khác, chính đang tẩy phòng nhỏ nghỉ ngơi."

Nghe được vị kia An Thần Y đồ, có Dương Châu Tiểu Thần Y danh xưng Tổng Đại Phu chính đang Lô Phong Tự bên trong, Chúng Tăng không khỏi mà mừng tí mắt.

Viên Giác nói rằng: "Viên Thanh sư đệ, hiện tại ta tự mình cùng người qua, đồng thời đem vị này Tổng Đại Phu mời tới."

"Được rồi, sư huynh, vậy chúng ta vậy thì quá khứ xin hẳn." Viên Thanh gật đầu một cái nói.

Trên thực tế, hẳn trong lòng cũng không chắc chắn, cũng không xác định vị này Tổng Đại Phu đến cùng có thể hay không trị liệu chính mình sư phụ.

Dù sao, sư phụ hẳn lão gia nhân bên trong nhưng là trong chốn vô lâm công nhận thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán a.

Tổng nhân là bị một trận tiếng gõ cửa dồn dập đánh thức, vừa bắt đầu, hẳn còn có chút căm tức, này đêm hôm khuya khoắt, có chuyện gì không thể ngày thứ hai lại nói sao?

Khi hẳn mở cửa phòng, nhìn thấy đứng cửa càng là Lô Phong Tự Viên Giác Phương Trọng cùng Viên Thanh đại sư hai người thì, hẳn không khỏi hơi sững sờ.

Viên Giác cùng Viên Thanh hai người, lúc này giải thích ý đồ đến.

Làm nghe nói Liễu Không Đại Sư trúng rồi gian nhân Kịch Độc, hôn mê bất tỉnh, cần hẳn trợ giúp thì, Tổng nhân trong lòng không khỏi cả kinh, nhất thời không buồn ngủ, sau đó không chút do dự gật đầu nói: "Được, tha cho ta nắm một hồi hòm thuốc, ta vậy thì cùng các người quá khứ."

Rất nhanh, Tổng nhân bị mang tới lâm thời thu xếp Không Hòa Thượng cái kia gian phòng bên trong.

Khi hẳn nhìn thấy Không Hòa Thượng không nhúc nhích nằm ở giường bản trên, đặc biệt nhìn thấy con kia súng đến thay đổi hình, màu sắc biến thành màu đen tay thì, trong lòng không nhịn được hơi rung mình.

Lập tức, Tổng nhân cũng không nghĩ nhiều, lập tức đi lên trước ngồi xổm người xuống, cho Không Hòa Thượng làm một chút bước đầu kiểm tra.

Không bao lâu, hẳn lại lần nữa trạm lên, quay về trong phòng Chúng Tăng nói rằng: "chưa từng có bói tính mạng của hẳn, đúng là tạm thời không lo. Có điều này độc cũng xác thực bá đạo cực kỳ, chính là ta cuộc đời ít thấy. Xem ra nên chính là Viên Thanh đại sư lời người nói, chính là trên giang hồ thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán đi."

Tiếp đó, hẳn lại không nhịn được kinh ngạc than thở: "Không nghĩ tới, cõi đời này vẫn còn có đan dược có thể khắc chế loại này khó giải Kỳ Độc, thật làm cho người cảm thấy khó mà tin nổi. Phải biết, trúng rồi loại này khó giải Kỳ Độc, vậy cũng là chắc chắn phải chết a."

Viên Thanh cũng hơi than thở: "Đan dược này tên là Hoạt Từ Nhân đan, là một vị cao nhân tiền bối đưa cho Gia sư sinh nhật lễ vật.

Như không có cái này kỳ đan, Gia sư e sợ thật sự bỏ mạng ở với Diêm Vương tán đi."

"Hoạt Từ Nhân đan sao?" Tổng nhân nghĩ đến chốc lát, cũng không nghĩ ra đầu mối gì đến, nghĩ đến là một loại nào đó không muốn người biết hi thế Kỳ

Được.

"Tổng Đại Phu, cái kia Gia sư có thể cứu tình sao?" Viên Giác hỏi.

Tổng nhân hơi trầm ngâm một lúc, nói rằng: "Tuy nói chưa từng có bói độc trong người đã bị khống chế lại, nhưng này độc dù sao cũng là trên giang hồ thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán. Có thể hay không chữa khỏi, điểm ấy ta cũng không dám hứa chắc, chỉ có thể nói, làm hết sức mà thôi."

"A di đà phật, Tổng Đại Phu, vậy có lao." Viên Giác hai tay tạo thành chữ thập nói rằng.

"Nên." Tổng nhân khẽ gật đầu, sau đó lại nói, "Phượng Trượng đại sư, nơi này để Viên Thanh đại sư lưu lại liền có thể, còn lại người, không biết đúng hay không có thể đi ra ngoài trước?"

Viên Giác khẽ gật đầu nói rằng: "Cái này tự nhiên, vậy ta chờ trước hết đi ra bên ngoài chờ đợi."

Nói xong, Viên Giác cùng còn lại bốn vị viên tự bói nhà sư, đều đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại Viên Thanh cùng đi Tổng nhân.

Tổng nhân vẻ mặt nghiêm túc mà liếc nhìn Viên Thanh, nói rằng: "Vậy ta liền bắt đầu."

Viên Thanh khẽ nói tiếng niệm phật: "A di đà phật, Tổng Đại Phu, xin mời."

Này một phen trị liệu, mãi đến tận hừng đông, mới coi như có một kết thúc.

Nhưng mà làm người tiếc nuối chính là, Không Hòa Thượng vẫn như cũ không có thể tỉnh lại.

Tổng nhân đi tới ngoài phòng, một mặt hổ thẹn, nói rằng: "Các vị đại sư, thực sự là xấu hổ, Tổng môn y thuật không tinh, vẫn là không thể để chữa từng có bói tình lại."

Viên Giác khe khẽ thở dài, nói rằng: "Ai, này không trách Tổng Đại Phu, Diêm Vương tán vốn là khó giải Kỳ Độc, là chúng ta đòi hỏi."

Viên Thanh suy nghĩ một chút, hỏi: "Tổng Đại Phu, không biết người ân sư An Thần Y, có hay không có thể giải này độc?"

Tổng nhân sắc mặt càng xấu hổ, nói rằng: "Gia sư có thể hay không giải này độc ta cũng không biết. Nhưng hiện tại vấn đề là, Gia sư ở hai năm trước, hẩn lại đi Vân Du Tử Hải. Bây giờ, ta căn bản liền không biết Gia sư thân ở phương nào."

Chúng Tăng nghe xong, tất cả đều lộ ra tiếc nuối về mặt.

Dù sao, hiện tại Diêm Vương tán độc đã bị Hoạt Từ Nhân đan khắc chế một chút. Nếu như An Thần Y ở đây, dựa vào đối phương Diệu Thủ Hồi Xuân y thuật, nói không chắc liền có biện pháp để chính mình sư phụ tỉnh lại.

Đáng tiếc, hiện tại liền đối với mới bóng người ở nơi nào cũng không biết, làm sao đàm luận trị liệu?

"Lẽ nào đây là số mệnh? Thật sự liền không có nửa điểm biện pháp sao?" Tính khí hỏa bạo Viên Hải, UU đọc sách www.uukanshu.net bỗng nhiên từng hai mắt không cam lòng nói rằng.

Tổng nhân suy nghĩ một chút, nói: "Nếu như lại có thêm một viên Hoạt Từ Nhân đan, chưa từng có bói nghĩ đến là có thể bị triệt để chữa khỏi, do đó tỉnh lại. Không biết các vị đại sư, có thể hay không lại muốn đến một viên như vậy đan được?"

Viên Giác không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, nói rằng: "Tổng Đại Phu, nói thật với người đi, cái này Hoạt Từ Nhân đan, là một vị họ Ninh tiên bối đưa cho ân sư. Nhưng mà vị kia Ninh Tiên Bối, cùng nhà người sư không kém cạnh, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, chúng ta căn bản liền không biết hẩn người ở đâu bên trong. Mặc dù là trước viên thuốc đó, hẩn đều là để một con sẽ nói tiếng người chim nhỏ đưa tới, bản thân của hẩn căn bản cũng không có ra mặt. Vì lẽ đó, muốn lại đến một viên Hoạt Từ Nhân đan, chuyện này căn bản là không làm được."

Nói, Viên Giác đem trước chim nhỏ đưa đan tình hình cùng Tổng nhân nói một lần.

Tổng nhân sau khi nghe xong, rất là kinh ngạc: "Nguyên lai ban ngày nghe đồn, nói ra phát hiện một con sẽ nói tiếng người yêu kiều, này đều là thật sự?"

Hẩn có chút khó có thể tin, này chim nhỏ lại vẫn có thể mở ra linh trí, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi!

Mọi người ở đây đều cảm thấy không thể lại được một viên Hoạt Từ Nhân đan thời điểm, vẫn ở ngoài phòng chờ đợi Tịnh Tâm, bỗng nhiên đi tới, quay về mọi người nhọc nhọc địa nói rằng: "Sư phụ, các vị Sư Thúc, đệ tử hay là biết ở nơi nào có thể tìm được vị kia Ninh Tiên Bối."

Nghe nói như thế, Viên Giác đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo lập tức phản ứng lại, kinh ngạc địa nói rằng: "Tịnh Tâm, người nói cái gì? Người biết vị kia Ninh Tiên Bối ở nơi nào?"

Ở đây tất cả mọi người đều vô cùng ngạc nhiên địa nhìn phía Tịnh Tâm, nhìn ra Tịnh Tâm đều cảm thấy một tia khiếp đảm.

Nhưng hẩn vẫn là lấy dũng khí, tiếp tục nói: "Đúng, sư phụ. Trước đây Sư Tổ mang đệ tử đi qua vị kia Ninh Tiên Bối Sơn Trang, ta nghĩ chúng ta có thể

đi nơi đó tìm kiếm hân."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Sơn Trang (2)

Viên tự bối Chúng Tăng nghe được Tịnh Tâm sau, không khỏi mừng rỡ.

Bọn họ không nghĩ tới Tịnh Tâm, dĩ nhiên biết vị kia Ninh Tiền Bối nơi ở.

Đã như thế, chỉ cần tìm được vị kia Ninh Tiền Bối, như vậy lại cầu được một viên Hoạt Tử Nhân đan, thì có rất lớn khả năng.

Viên Hải kích động đến đỏ cả mặt, không thể chờ đợi được nữa địa nói rằng: "Đây thực sự là quá tốt rồi! Tịnh Tâm Sư Diệt, người mau mau dẫn chúng ta qua đi tìm vị kia Ninh Tiền Bối. Chỉ cần lại cầu được một viên Hoạt Tử Nhân đan, sư phụ lão nhân gia người tất nhiên có thể tỉnh lại."

Nhìn thấy đối phương kích động như thế đáng đáp, Tịnh Tâm không khỏi ngăn người, một mặt nột nột nói rằng: "A... Tốt, viên Hải sư thúc."

"Viên Hải sư đệ, người trước tiên không nên gấp." Viên Giác khoát tay áo một cái, để hân an tâm một chút vô táo, nói rằng: "Nếu Tịnh Tâm gặp vị kia Ninh Tiền Bối, chúng ta vẫn là trước hết để cho hân nói một chút vị tiền bối kia tình huống cụ thể."

"Dù sao lần này quá khứ, chúng ta là có việc cầu người gia, tốt nhất thăm dò đối phương tính nết, làm tốt đầy đủ chuẩn bị, tuyệt không có thể lỗ mãng thất mất đất quá khứ."

Viên Thanh rất tán thành, tán thành nói rằng: "Sư huynh nói cực kỳ, có chút cao nhân tiền bối tính nết rất cổ quái, nếu là liều lĩnh quá khứ, làm cho đối phương phát lên căm ghét chi tâm, vậy coi như cực kì không ổn."

Chúng Tăng vừa nghĩ tới vị kia Ninh Tiền Bối, không chỉ có bồi dưỡng được một con mớ ra linh trí sẽ nói tiếng người chim nhỏ, còn luyện ra Hoạt Tử Nhân đan loại này thế gian Kỳ Dục. Như vậy tuyệt thế cao nhân, tính nết quái lạ một điểm, cũng là rất có thể.

Nếu là như thế, đi bái phỏng vị kia Ninh Tiền Bối trước, xác thực cần phải cố gắng làm một phen chuẩn bị.

Viên Giác hơi trầm ngâm sau, hỏi: "Tịnh Tâm, người tới nói nói vị kia Ninh Tiền Bối đi, hân làm người làm sao? Có gì vui thật? Người tận lực đem người biết đến tình huống, tỉ mỉ nói cho chúng ta."

"Mặt khác, còn có người nói cái kia Sơn Trang ở nơi nào? Cách này có xa hay không? Có chừng mấy ngày lộ trình? Nếu như xa, chúng ta quá khứ còn phải bị thật xa mã."

"Được rồi, sư phụ." Tịnh Tâm gật gật đầu nói: "Cái kia Sơn Trang, Sư Tổ mang ta đi quá ba lần. Lần thứ nhất đi thời điểm, vẫn là ta ở năm tuổi thời điểm Ninh Tiền Bối người rất tốt, đều là hòa ái dễ gần, nói chuyện ôn hòa hòa hờ hững."

"Nhớ tới lúc đó, hân luôn thích trêu chọc làm ta. Sau đó ta lớn rồi một ít, sẽ đi qua thời điểm, Ninh Tiền Bối mới không ra ta chuyện cười."

Nói xong, Tịnh Tâm len lén ngắm nhìn tự mình sư phụ cùng các vị Sư Thúc, phát hiện trên mặt bọn họ đều mang theo vẻ tươi cười.

Viên Giác chờ Chúng Tăng nghe đến nơi này, đã phán đoán ra vị này Ninh Tiền Bối, hân là thuộc về loại kia tính tình hồ hững ôn hòa tiền bối. Từ thích trêu chọc làm đùa nhỏ chuyện này đến xem, đã biết đối phương ôn hòa thân mật, cũng không phải lạnh lùng kẻ vô tình.

Kỳ thực ngắm lại cũng là, nếu như đối phương thuộc về loại kia tính cách hung lệ quái đản hạng người, chính mình sư phụ cũng sẽ không cùng đối phương giao du.

Thấy Tịnh Tâm ngừng lại, Viên Giác nói rằng: "Tịnh Tâm, người nói tiếp đi. Hiện tại liền nói nói sơn trang kia tình huống."

"Vâng, sư phụ." Tịnh Tâm gật gật đầu, nói rằng: "Sơn trang kia kỳ thực cách nơi này cũng không xa, bởi vì nó liền xây ở Hội Kê trong núi."

"Cái gì, ngay ở Hội Kê trong núi?"

Chúng Tăng nghe được đáp án này sau, đều lấy làm kinh hãi. Nhưng khăn đống lấy, trong lòng bọn họ lại là vui vẻ.

Ở Hội Kê trong núi thật a, đường xá như thế gần. Chỉ cần tìm được vị kia Ninh Tiền Bối, sau đó sẽ cầu được một viên Hoạt Tử Nhân đan, chính mình sư phụ lập tức thì có hy vọng tỉnh lại.

Viên Giác hỏi: "Tĩnh Tâm, sơn trang kia cụ thể ở Hội Kê sơn nơi nào? Phụ cận trong núi, tựa hồ cũng không có cái gì Sơn Trang a?"

Mấy vị khác viên tự bối nhà sư cũng đều vô cùng nghi hoặc, bọn họ ở đây ở lại mấy chục năm, đối với quanh thân Hội Kê sơn tình huống, tự nhiên rõ như lòng bàn tay.

Phụ cận sơn lâm, tất cả đều là xanh um tươi tốt cây cối, căn bản cũng không có nhân loại nào kiến trúc dấu vết, càng khỏi nói có cái gì Sơn Trang.

Thanh Tâm dừng một chút, giải thích nói rằng: "Sư phụ, sơn trang kia xây ở Lô Phong Tự phía tây ba dặm ở ngoài một chỗ bên trong thung lũng."

Viên Giác chân mày hơi nhíu lại, nói rằng: "Tĩnh Tâm, sư phụ nhớ tới,

Cái hướng kia, đầy khắp núi đồi tất cả đều là gây trúc. Còn Sơn Trang cái gì, sư phụ từ chưa từng thấy. Sơn trang kia, thật xây ở đó bên trong?"

Viên Thanh giải thích nói rằng: "Sư phụ, cái kia Ninh Tiền Bối gây một chút thù đoạn, tựa hồ là trận pháp gì, người thường là không thấy được sơn trang kia tung tích."

"Người thường không thấy được sơn trang kia tung tích!"

Chúng Tăng nghe được cái này, toàn đều thất kinh, có chút khó có thể tin.

Đây là ra sao thù đoạn a, dĩ nhiên có thể làm cho sơn trang kia ẩn giấu đi, không cho người thường nhìn thấy!

Bọn họ căn bản là không thể nào tưởng tượng được, phải như thế nào mới có thể làm được điểm này.

Hay là, cũng chỉ có vị kia Ninh Tiền Bối, mới có thể ứng có như thế gần như quỷ thần thù đoạn đi.

Viên Giác bình tức một lòng tĩnh, hỏi: "Tĩnh Tâm, nếu như đúng là nếu như vậy, vậy chúng ta lại nên làm gì tìm kiếm sơn trang kia đây?"

Tĩnh Tâm nói rằng: "Sư phụ yên tâm, cái này đệ tử có biện pháp, có thể tìm được sơn trang kia."

Viên Giác nói: "Được, Tĩnh Tâm, vậy ngươi liền mang sư phụ quá khứ, chúng ta hiện tại liền đi bái phỏng một hồi vị kia Ninh Tiền Bối."

Lúc này, Viên Thanh bỗng nhiên mở miệng khuyên như: "Sư huynh, ta nghĩ ngươi vẫn là lưu lại chủ trì đại cục. Bái phỏng vị kia Ninh Tiền Bối trọng trách, vẫn là giao cho chúng ta mấy cái sư huynh đệ đi."

Viên Giác khẽ ngừng đầu, ngắm nhìn phía chân trời, lúc này màn đêm từ lâu thối lui, sắc trời đã minh.

Nghĩ đến đón lấy khả năng cần chính mình đứng ra xử lý một ít chuyện, Viên Giác bất đắc dĩ gật gật đầu, nói rằng: "Được rồi, ta liền không đi bái phỏng vị kia Ninh Tiền Bối."

Hắn suy nghĩ một chút, lại nói: "Có điều Viên Thanh sư đệ, ngay trong chúng ta y thuật của người tốt nhất, người cũng ở lại đây đi, không muốn đi tới. Mặt khác, viên Hải sư đệ người tính khí hòa bạo, người cũng không thể đi, vạn nhất trong lời nói đắc tội rồi vị kia Ninh Tiền Bối, vậy thì đã trảng xe cát. Còn có, viên pháp sư đệ, người bị thương, người cũng không cần đi di chuyển, liền cẩn thận tĩnh dưỡng đi."

"Bái phỏng vị kia Ninh Tiền Bối trọng trách, ta xem liền giao cho Viên Minh sư đệ cùng viên Diệp sư đệ hai người đi. Đối với cái này sắp xếp, các người cảm thấy làm sao?"

"A đi đã phạt, xin nghe sư huynh pháp dụ." Chúng Tăng hai tay tạo thành chữ thập nói rằng.

Viên Giác lại nói với Tĩnh Tâm: "Tĩnh Tâm, ngươi liền mang người hai vị Sư Thúc cùng đi bái phỏng vị kia Ninh Tiền Bối đi. Lần này nhiệm vụ của các người, chính là muốn hướng về vị kia Ninh Tiền Bối, lại cầu được một viên Hoạt Tử Nhân đan."

Tĩnh Tâm gật gật đầu nói: "Vâng, sư phụ."

Lập tức, Tĩnh Tâm liền cùng mình hai vị Sư Thúc vội vã rời đi Lô Phong Tự.

Có điều rời đi Tự Viện trước, Tĩnh Tâm lại đi một chuyến chính mình Sư Tổ Thiện Phòng, cầm một cái vật thập, đó là một viên nho nhỏ Ngọc Giản.

Dọc theo đường đi, Viên Diệp, Viên Minh vận lên Kinh Công, mang theo Tĩnh Tâm hướng về chỗ cần đến chạy như bay.

Chờ một phút sau, ba người bọn họ đi tới một đám lớn xanh um tươi tốt rừng trúc trước.

Phóng tầm mắt nhìn tới, đầy khắp núi đồi tất cả đều là gây trúc, đây là một mảnh hải dương màu xanh lục.

Theo gió núi từ đến, gây trúc cao thấp chập trùng, sóng lớn mãnh liệt, một lần sóng che lại một lần sóng, vô biên vô hạn.

Viên Diệp nhìn trước mắt trúc hải, khẽ cau mày nói rằng: "Tĩnh Tâm Sư Diệt, sơn trang kia thật sự ở đây sao? Trước đây lão nạp cũng đã tới nơi này, có thể không phát hiện có cái gì Sơn Trang a."

Viên Minh cũng nói: "Đứng đây, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) Tĩnh Tâm Sư Diệt, này trông lại nhìn tới, tất cả đều là gây trúc, có thể không giống có cái gì Sơn Trang đáng về."

Tĩnh Tâm khẽ mỉm cười, nói rằng: "Hai vị Sư Thúc, đừng nóng vội, mời đi theo ta."

Viên Minh, Viên Diệp hai người, theo Tĩnh Tâm một đường hướng về trúc hải đi đến.

Rất nhanh, ba người đi tới một cái sâu thẳm rừng trúc đường mòn trên.

Đường mòn hai bên, tất cả đều là xanh um tươi tốt gây trúc, che kín bầu trời.

Đại khái đi rồi hai mươi, ba mươi trượng đáng về, Viên Minh bỗng nhiên nói rằng: "Ồ, làm sao sương mù bay?"

Nguyên lai, trong lúc vô tình, trong rừng trúc dĩ nhiên phát lên một tầng màu trắng hơi nước.

Viên Minh tiếng nói vừa dứt, hơi nước đột nhiên mãnh liệt quay cuồng lên, lập tức trở nên nồng nặc cực điểm, hầu như đưa tay không thấy được nắm ngón.

Viên Minh trong lòng rung mình, nhắc nhở nói rằng: "Này vụ thật quý dị, mọi người cẩn thận."

Lúc này, Tĩnh Tâm âm thanh cũng truyền tới: "Hai vị Sư Thúc, đây là lên trận pháp, là vị kia Ninh Tiên Bối triển khai thủ đoạn. Nếu là không trải qua cho phép tự tiện xông vào, liền sẽ bị lạc ở này vụ trận ở trong."

Viên Minh Viên Diệp hai trong lòng người đều khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới vị kia Ninh Tiên Bối, dĩ nhiên có thủ đoạn như thế, vẫn có thể không chế hơi nước.

Trời ạ, bọn họ sống mấy chục năm, còn chưa từng gặp chuyện như vậy lệ, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Này vẫn là nhân loại sao? Này hoàn toàn là quỷ thần thủ đoạn đi.

Vị kia Ninh Tiên Bối, coi là thật là sâu không lường được!

"Có điều hai vị Sư Thúc yên tâm, chúng ta không giống nhau. Bởi vì chúng ta có cái này, chỉ cần theo mặt trên phương hướng đi, chúng ta liền có thể đi ra này vụ trận."

Tĩnh Tâm cầm trong tay một Ngọc Giản, đi tới Viên Minh Viên Diệp hai người trước mặt.

Ngọc giản kia chính là trước đi theo Không Hòa Thượng Thiện Phòng lấy đi cái kia Ngọc Giản, chỉ thấy lúc này trên thẻ ngọc, đang sáng lên một màu xanh lam mũi tên, lóe lên lóe lên, thật là Kỳ Dị.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Sơn Trang (3)

Nhìn Tĩnh Tâm trong tay Ngọc Giản, mặt trên màu xanh lam mũi tên lóe lên lóe lên, Viên Minh, Viên Diệp hai người trên mặt đều lộ ra một tia nghi hoặc.

Viên Minh không khỏi kinh ngạc hỏi: "Tĩnh Tâm Sư Diệt, khối ngọc này giản đến tột cùng là vật gì?"

Tĩnh Tâm giải thích: "Hai vị Sư Thúc, khối ngọc này giản kỳ thực là vị kia Ninh Tiên Bối đưa cho sư phụ, là vị phòng ngừa sư phụ ở bãi phóng Sơn Trang thì, bị trước mắt mãnh này vụ trận cản trở dừng."

"Mỗi lần sư phụ mang ta lại đây, ở tiến vào mãnh này vụ trận thì, khối ngọc này đơn giản sẽ sáng lên màu xanh lam mũi tên. Chúng ta chỉ cần theo màu

xanh lam mũi tên chỉ phương hướng đi, cuối cùng đều sẽ thuận lợi địa đi ra mảnh này vụ trận."

Nghe xong Tịnh Tâm giải thích, Viên Minh, Viên Diệp hai người kinh ngạc nhìn nhau, nguyên lai khối ngọc này giản, vẫn là vị kia Ninh Tiền Bối tặng cho a, chẳng trách nhìn qua như vậy Kỳ Dị.

"Hai vị Sư Thúc, đón lấy xin mời đi theo ta mặt sau, nhất định phải theo sát a, không phải vậy sẽ bị lạc ở mảnh này vụ trận ở trong." Tịnh Tâm đối với Viên Minh, Viên Diệp hai người dặn dò.

Nói, Tịnh Tâm cầm trong tay Ngọc Giản, ấn lại mặt trên màu xanh lam mũi tên chỉ phương hướng, bắt đầu ở mặt trước dò đường.

Viên Minh, Viên Diệp hai người lúc này chăm chú cùng sau lưng Tịnh Tâm, không dám rời xa nửa bước.

Tịnh Tâm một đường ấn lại trên thẻ ngọc nhắc nhở phương hướng, đường hoàng địa đi tới, không dám có nửa điểm qua loa.

Nhắc tới cũng kỳ, ở mảnh này vụ trận ở trong, tựa hồ mơ hồ còn có một luồng mê ảo nhân tâm đồ vật đang quấy rầy ba người.

Đi rồi mấy chục bước sau, Viên Minh, Viên Diệp liền kinh ngạc phát hiện, chính mình từ lâu không nhận rõ Đông Tây Nam Bắc.

Bọn họ chỉ cảm thấy Tịnh Tâm khi thì trực đi, khi thì chuyển biến, khi thì tựa hồ đi vòng một vòng lại trở về nguyên điểm.

Nhưng mà trên thực tế, ba người bọn họ vẫn là ở dọc theo đường thẳng đi tới.

Hiển nhiên, này vụ trận sẽ quấy rầy người cảm quan.

Nếu như thật dựa vào tự mình cảm giác cất bước, tự thân hay là cho rằng ở đi thẳng tắp, nhưng trên thực tế, rất có thể vẫn ở tại chỗ không ngừng đảo quanh, triệt để lạc lối ở mảnh này vụ trận ở trong.

Đại khái đi rồi một phút đáng vẻ, Tịnh Tâm mang theo chính mình hai vị Sư Thúc, cuối cùng từ mảnh này vụ trận ở trong đi ra.

Mà xuất hiện ở trước mặt bọn họ, là một cái thật dài bậc thang bằng đá xanh, hướng về sơn lâm uốn lượn mà trên.

Bậc thang nối liền nơi trong khe hở, mọc đầy màu xanh lục rêu, bộc lộ ra một luồng niên đại lâu đời, tràn đầy nét cổ xưa khí tức.

Nhìn này điều thật dài bậc thang bằng đá xanh, Viên Minh, Viên Diệp hai người giật mình nhìn nhau, tâm lý đều không khỏi thầm nói: Xem ra, sơn trang kia quả thực kiến ở chỗ này a.

Lập tức, ba người dọc theo bậc thang bằng đá xanh, Thập Cấp mà trên.

Bậc thang uốn lượn xoay quanh, phẳng phất là một cái thượng cổ Cầu Long, bàn ngoa ở trong rừng núi.

Liên tiếp chuyển qua chín cái loan đạo, một mảnh tường trắng đại ngói quần thể kiến trúc, rốt cục xuất hiện ở ba người trong tầm mắt.

Đây là một toà xây dựng ở giữa sườn núi trang viên, đình đài lầu các, mái cong hơi vênh lên, ở xanh um tươi tốt trúc trong biển, lúc ẩn lúc hiện.

Tịnh Tâm chỉ chỉ cách đó không xa quần thể kiến trúc, quay về Viên Minh, Viên Diệp hai người nói rằng: "Hai vị Sư Thúc, nơi đó chính là Sơn Trang vị trí."

Viên Minh khe khẽ thở dài, nói rằng: "A di đà phật, không nghĩ tới, nơi này còn thật sự có một ngọn núi trang. Vị này Ninh Tiền Bối, coi là thật là thủ đoạn cao cường. Chúng ta ở Hội Kê trên núi đều ở mấy chục năm, đối với chỗ này Sơn Trang, dĩ nhiên không biết chút nào."

Viên Diệp lắc lắc đầu, cũng than thở: "Đúng đấy, ai có thể nghĩ tới, ở Lô Phong Tự mấy dặm ở ngoài sơn lâm bên trong, lại vẫn kiến như thế một chỗ Sơn Trang đây."

Sơn Trang đang ở trước mắt, ba người không do dự nữa, không khỏi mà bước nhanh hơn.

Khi bọn họ đi tới Sơn Trang trước đại môn, đầu tiên đập vào mi mắt chính là một khối cự vách đá lớn.

Khối này Thạch Bích đứng ở cửa lớn bên cạnh, mặt trên có khắc "Tiêu dao Sơn Trang" bốn chữ lớn.

Trên vách đá tự, mới nhìn thì vẫn không cảm giác được cái gì, nhưng nhìn kỹ sau khi, càng mơ hồ để lộ ra một luồng siêu phàm thoát tục, phóng khoáng ngông nghênh ý cảnh đến, khiến người ta không nhịn được say mê trong đó.

"Chữ tốt, được lắm tiêu dao Sơn Trang!" Viên Minh mở miệng khen.

Sau đó,

Hắn liếc nhìn chăm chú nhấm cửa lớn, lại nói: "Sơn Trang môn giam giữ, chúng ta đi tới gõ cửa đi. Sớm một chút nhìn thấy vị kia Ninh Tiền Bối, cũng thật sớm một chút cầu được Hoạt Tử Nhân đan."

Nói, Viên Minh liền tiến lên nhẹ nhàng chụp đấm trên cửa chính đồng chất phò thù.

Nhưng mà, đánh một trận, cũng không có người đi ra mở cửa.

Viên Minh chân mày hơi nhíu lại, chính phải tiếp tục gõ cửa, gia tăng chụp kích sức mạnh thì.

Viên Diệp bỗng nhiên nói rằng: "Chờ đã, sư huynh. Người xem nơi đó tựa hồ có cái quét rác người, chúng ta nếu không hãy đi trước hỏi một chút."

Kính Viên Diệp nhắc nhở, Viên Minh cùng Tịnh Tâm hai người đều hướng cách đó không xa nhìn lại, quả nhiên thấy một ăn mặc hạ nhân quần áo nam tử, chính đang quét sạch mặt đất.

Đó là Sơn Trang khúc quanh một mảnh đất trống, trước hay là bị Sơn Trang ngăn trở tầm mắt duyên cớ, Viên Minh chờ người cũng không có phát hiện đối phương.

Lúc này, thấy hần từ khúc quanh xoay chuyển đi ra, ba người lúc này tiến lên, chuẩn bị hỏi dò.

Đi tới ở gần thì, Viên Minh phát hiện đây là một hơn ba mươi tuổi nam tử, mặt không hề cảm xúc, thậm chí có thể nói có một tia mất cảm giác.

Bởi vì ba người đều đi tới trước người đối phương, người kia nhưng vẫn như cũ chỉ lo cúi đầu quét rác, cũng không để ý tới bọn họ.

Viên Minh hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, lão nạp là Lô Phong Tự nhà sư, Pháp Danh Viên Minh. Thí chủ, xin hỏi chủ nhân của sơn trang này, Ninh Tiền Bối có ở đó không? Ta mấy người này, là có ý quả đến bái phỏng, có chuyện quan trọng muốn nhờ."

Nhưng mà, người kia vẫn như cũ chỉ lo cúi đầu quét rác, liền nhắc một hồi đầu ý tứ đều không có.

Viên Minh, Viên Diệp hai người đều hơi nhíu mày, cảm thấy trước mắt cái này hạ nhân, cũng quá không biết lễ phép đi.

Có điều đang lúc này, Tịnh Tâm bỗng nhiên kinh ngạc nói rằng: "Ách Phó đại ca, quả nhiên là người nha."

Nghe được Tịnh Tâm câu nói này, Viên Minh, Viên Diệp hai người không khỏi hơi sững sờ.

Viên Minh hỏi: "Tịnh Tâm Sư Diệt, người biết người này?"

Tịnh Tâm gật gù, nói rằng: "Đúng, Viên Minh sư phụ. Ách Phó đại ca là Ninh Tiền Bối thủ hạ, vẫn ở tại Sơn Trang. Trước đây ta đến Sơn Trang thì, gặp hần."

Viên Diệp nhíu nhíu mày, nói rằng: "Nhưng là, hần cũng không giống như đề ý tới chúng ta."

Tịnh Tâm cười cợt, nói rằng: "Hai vị Sư Thúc, Ách Phó đại ca là người cảm điếc, chúng ta nói chuyện, hần là không nghe được. Muốn cùng hần giao lưu, cần như vậy."

Nói, Tịnh Tâm tiến lên một bước, đưa tay ra lay động một cái Ách Phó cánh tay, nói rằng: "Ách Phó đại ca, ta là Tịnh Tâm nha, người còn nhớ ta không?"

"Ta trước đây cùng Sư Tổ đã tới nơi này, người còn có ấn tượng sao? Đây là ta hai vị Sư Thúc, ngày hôm nay chúng ta đến bái phỏng Ninh Tiền Bối, là có chuyện quan trọng muốn nhờ. Người có thể vào bẩm báo một hồi Ninh Tiền Bối sao?"

Thấy có người lay động cánh tay của chính mình, Ách Phó rốt cục đình hạ thủ bên trong động tác, tạm thời đình chỉ quét rác.

Hần vì vì ngẩng đầu lên, nghi hoặc mà liếc nhìn Tịnh Tâm, lại nghi hoặc mà nhìn một chút Viên Minh cùng Viên Diệp hai vị này lão hòa thượng.

Tịnh Tâm vội vã tiếp tục một bên khoa tay, vừa nói: "Ta là Tịnh Tâm nha, Ách Phó đại ca, người còn phải ta không? Ta đã tới nơi này, cùng Sư Tổ đồng thời đến."

Ách Phó một mặt hoang mang mà nhìn Tịnh Tâm, nghĩ đến một hồi lâu, hần mới khẽ gật đầu, trong cổ họng bỏ ra một tia âm thanh: "Ạch ạch ạch... Ạch ạch ạch ạch..."

Sau đó, lại dùng tay khoa tay một hồi.

Viên Minh không rõ vì sao, hỏi: "Tịnh Tâm Sư Diệt, hần đang nói cái gì?"

Nhìn Ách Phó khoa tay, Tịnh Tâm suy nghĩ một chút, nói rằng: "Hần nói, hần nhớ lại ta là ai."

"Cái kia quá tốt rồi, Tịnh Tâm Sư Diệt, người mau để cho hần đi vào thông bẩm một hồi Ninh Tiền Bối, nói chúng ta có chuyện quan trọng muốn nhờ." Viên Diệp không thể chờ đợi được nữa nói rằng.

"Được rồi, Sư Thúc." Tịnh Tâm gật gù, lập tức đối với Ách Phó còn nói lại là khoa tay.

"Ách Phó đại ca, Sư Tổ xảy ra vấn đề rồi, lão nhân gia người trướng rồi gian nhân độc, hôn mê bất tỉnh. UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) chúng ta là đề van cầu trợ Ninh Tiên Bối, người có thể vào thông bẩm một chút không?"

Ách Phó mặt không hề cảm xúc mà nhìn Tịnh Tâm, tuy rằng hắn không nghe được âm thanh, nhưng hắn có thể đọc hiểu Thần Ngữ.

Vì lẽ đó Tịnh Tâm một trận lại nói sau khi xuống tới, Ách Phó cũng đại thể biết rồi sự tình ngọn nguồn.

Trong cổ họng hắn chen lên tiếng, nói: "Ách ạch ạch ạch ạch... Ách ạch ạch ạch ạch..."

Nói, còn một trận khoa tay.

Đáng tiếc, lần này Ách Phó nói nội dung hơi nhiều, Tịnh Tâm có chút xem không hiểu.

"Tịnh Tâm Sư Diệt, hắn nói cái gì?" Viên Minh hỏi.

Tịnh Tâm xấu hổ địa lắc lắc đầu, nói rằng: "Ách Phó đại ca nói rồi quá nhiều đồ vật, ta có chút nghe không hiểu."

"Cái gì? Người cũng nghe không hiểu? Vậy phải làm sao bây giờ?"

Viên Minh, Viên Diệp hai người nhất thời có chút không biết làm sao.

Ách Phó thấy Tịnh Tâm nghe không hiểu, suy nghĩ một chút, liền mặt không hề cảm xúc địa đi tới bên cạnh một khối Nham Bích trước.

Hắn quay đầu lại hướng Tịnh Tâm vẫy vẫy tay, trong cổ họng chen lên tiếng: "Ách ạch ạch ạch..."

Nói, trong tay còn hơi khoa tay một hồi.

Lần này, Tịnh Tâm thấy rõ, hắn đối với Viên Minh, Viên Diệp nói rằng: "Hai vị Sư Thúc, Ách Phó đại ca gọi ta quá khứ."

Ba người đều không hiểu Ách Phó dụng ý, có điều, Tịnh Tâm vẫn là đi tới.

Ách Phó một tay cầm chổi, một cái tay khác duỗi ra một đầu ngón tay, chỉ chỉ Nham Bích, trong cổ họng chen lên tiếng: "Ách ạch ạch ạch..."

Tịnh Tâm một mặt không rõ, không biết Ách Phó muốn để cho mình nhìn cái gì.

Mà Viên Minh, Viên Diệp hai người cũng tràn đầy nghi hoặc, không biết vị này người cầm điếu, đến cùng muốn làm gì.

Nhiên diện, sau một khắc xuất hiện một màn, lại làm cho Viên Minh, Viên Diệp hai người trên mặt vẻ mặt đột nhiên ngưng trệ, trong mắt tràn ngập khiếp sợ, khó mà tin nổi địa nói rằng: "Cái gì? Hắn dĩ nhiên ở phía trên kia viết chữ!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ách Phó viết chữ

Viết chữ cũng không ngạc nhiên, nhưng dùng một ngón tay, ở kiên cố trên vách đá, mạnh mẽ địa viết ra tự đến, vậy hãy để cho người chán kinh rồi.

Chỉ thấy Ách Phó duỗi ra một ngón tay, trực tiếp đặt tại trên vách đá, chỉ đi Long Xà, vào Thạch Tam phân.

Theo ngón tay hắn di động, nham thạch bột phần loạch xoạch mà rơi, một nhóm chữ xuất hiện ở Nham Bích bên trên.

Viên Minh, Viên Diệp hai người một mặt chấn động mà nhìn này mạc, đối phương có thể sử dụng một ngón tay trực tiếp ở trên vách đá viết lên tự đến, hiển nhiên đây là một vị thâm tàng bất lộ võ công cao thủ.

Hai người bọn họ môn tự vấn lòng, muốn dùng một ngón tay ở trên vách đá viết chữ, cũng không phải nói không làm được, nhưng viết lên tất nhiên hao hết cực kỳ, chắc chắn sẽ không như đối phương như thế địa ung dung như thường, thành thạo điều luyện.

Đối phương viết lên, nước chảy mây trôi, quả thực không giống như là ở trên vách đá viết chữ, mà là trên giấy viết chữ.

Điều này làm cho Viên Minh, Viên Diệp hai người cảm thấy sâu sắc chấn động, bọn họ rõ ràng, võ công của đối phương cảnh giới, còn rất xa ở hai người mình bên trên.

Hai người bọn họ đã là Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch thông ngũ mạch Đại Cao Thủ, nhưng đối phương biểu hiện ra võ công trình độ, quả thực rất có thể đã đạt đến Thông Mạch cảnh viên mãn.

Trời ạ, Thông Mạch cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ a!

Nhân vật như vậy, phóng tới trên giang hồ, người nào không phải tiếng tăm lừng lẫy Lão Quái Vật. Mà phóng tới trong môn phái, càng bị coi như Võ Lâm Môn Phái gốc gác, tổ sư bình thường tồn tại, dễ dàng sẽ không xuất thủ.

Nhưng là trước mắt vị này đây, nhìn qua mới hơn ba mươi tuổi, tuổi tác tuổi trẻ cực kì, nhưng võ công cũng đã đến mức độ này.

Nếu không là tận mắt nhìn thấy, nói ra, ai sẽ tin tưởng?

Càng thêm khó mà tin nổi chính là, như vậy một vị siêu cấp võ công cao thủ, ở tòa này tiêu dao trong sơn trang, dĩ nhiên chỉ là một quét rác người hầu!

Viên Minh, Viên Diệp hai người bị triệt để mà khiếp sợ ở, một người làm võ công liền đến mức độ này, cái kia thân là chủ nhân, vị kia Ninh Tiền Bối, võ công của hắn lại đến cỡ nào không thể tưởng tượng nổi cảnh giới đây?

Chẳng trách ngày đó chính mình sư phụ Không Hòa Thượng nói, hắn không địch lại vị này Ninh Tiền Bối, càng suy đoán vị này Ninh Tiền Bối rất khả năng đạt đến Tiên Thiên Chi Cảnh.

Xem ra vị này Ninh Tiền Bối, thật sự rất khả năng chính là trong truyền thuyết Tiên Thiên Chi Cảnh siêu cấp tồn tại.

Không nói Viên Minh, Viên Diệp hai người một trận suy nghĩ lung tung, một bên khác, Tịnh Tâm đang nhìn đến Ách Phó dùng ngón tay ở trên vách đá viết chữ trong chớp mắt, cả người liền triệt để cứng lại rồi.

Hắn cũng là hiểu võ công, bởi vậy hắn biết rõ, muốn dùng một ngón tay, ở kiên cố trên vách đá viết ra tự đến, đó là cỡ nào khó khăn.

Có thể làm được điểm này, chỉ ít cũng là bước vào Thông Mạch cảnh Đại Cao Thủ.

Tịnh Tâm không nghĩ tới, vị này Ách Phó đại ca, vẫn còn có bức này lợi hại võ công, chuyện này quả thật quá nằm ngoài sự dự liệu của hắn!

Hắn liền như thế trợn mắt ngoác mồm nhìn Ách Phó dùng ngón tay ở trên vách đá viết chữ, cả người không nhúc nhích, ngây người như phỗng.

"Ạch ạch ạch ạch ạch..."

Ách Phó trong cổ họng chen lên tiếng, quay về Tịnh Tâm nói rằng.

Nguyên lai không biết lúc nào, Ách Phó đã ngừng lại, hắn ở trên vách đá đã viết xong tự.

Tịnh Tâm nháy mắt một cái, từ đại ra bên trong tỉnh lại.

Sau đó, hắn trợn to hai mắt, nhìn về phía trên vách đá tự, trong miệng nhẹ nhàng nói ra: "Trang chủ người khác không ở Sơn Trang, hắn ở Kính Hồ trấn mở ra gia Tử Hải Khách Sạn, các ngươi đi nơi nào tìm hắn."

Viên Minh cùng Viên Diệp hai người cũng đi lên phía trước, nhìn thấy trên vách đá chữ viết nội dung sau, thoáng nhíu nhíu mày.

"Vị kia Ninh Tiền Bối không ở Sơn Trang sao? Khó trách chúng ta gõ cửa gõ lâu như vậy, cũng không ai đi ra mở cửa." Viên Minh lên tiếng nói rằng.

Viên Diệp cũng nhẹ giọng tự nói: "Kính Hồ trấn, là cái kia kiến ở bên hồ trấn nhỏ sao? Vị kia Ninh Tiền Bối người khác thật sự ở nơi này: đó? Chính ở chỗ này mở ra gia khách sạn?"

Viên Diệp trong lòng có chút kỳ quái, không nghĩ ra vị này Ninh Tiền Bối, chạy thế nào đến cái kia Kính Hồ trấn đi mở khách sạn?

Có điều rất nhanh, hắn liền đem cái nghi vấn này tung đầu óc. Bởi vì này cũng không phải trọng điểm, cùng bọn họ hôm nay tới mục đích không quan hệ.

Viên Minh nói rằng: "Viên Diệp sư đệ, xem ra chúng ta đến một lần nữa hạ sơn, đi Kính Hồ trấn tìm vị kia Ninh Tiền Bối."

Lúc này, Tịnh Tâm cũng mở miệng nói rằng: "Ách Phó đại ca, Ninh Tiền Bối người khác thật ở cái kia Kính Hồ trấn sao? Chúng ta thật muốn đi nơi đó mới có thể tìm được hắn?"

Ách Phó thông qua Thần Ngữ đọc hiểu Tịnh Tâm, hắn gật gù, một bên khoa tay một bên trong cổ họng phát ra âm thanh: "Ạch ạch ạch..."

Xác nhận tin tức không có sai sót sau khi, Tịnh Tâm nói rằng: "Được rồi, Ách Phó đại ca, cảm tạ ngươi đem tin tức này nói cho chúng ta, vậy chúng ta

hiện tại liền đi chỗ đó cái Kính Hồ trần tìm Ninh Tiền Bối."

"Hai vị Sư Thúc, Ninh Tiền Bối ở cái kia Kính Hồ trần mở ra gia Tứ Hải Khách Sạn, người khác ở nơi đó, chúng ta hiện tại liền quá khứ tìm hấn sao?"
Tịnh Tâm xoay người lại nhìn Viên Minh Viên Diệp hai người hỏi.

Viên Minh gật gật đầu nói: "Đúng, chúng ta hiện tại quá khứ."

Sau đó, hấn hơi đối với Ách Phó hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A đi đà phạt, đa tạ vị thí chủ này báo cho tin tức."

Viên Diệp cũng đồng dạng hai tay tạo thành chữ thập, nói: "A đi đà phạt, nhiều Tạ thí chủ."

Tịnh Tâm thì lại hướng Ách Phó lắc lắc tay, nói rằng: "Ách Phó đại ca, cái kia tạm biệt, chúng ta đi trước."

Lập tức, ba người liền vội vội vàng vàng địa hướng về bên dưới ngọn núi đi đến.

Trước lúc ly khai, Viên Minh cùng Viên Diệp quay đầu lại liếc mắt một cái, sau đó lại nhìn thấy dọa người một màn.

Ách Phó đứng Nham Bích trước, dùng tay nhẹ nhàng một vết, những kia khắc vào trên vách đá chữ viết, toàn bộ trong nháy mắt bị san bằng, chỉ còn dư lại bóng loáng như gương nham diện.

"Thật công lực thâm hậu!" Viên Minh cùng Viên Diệp hai người nhìn nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương một vết kính hãi.

Thân là Lô Phong Tự nhà sư, ở đây sinh hoạt mấy chục năm, Viên Minh cùng Viên Diệp đối với Kính Hồ trần cũng không xa lạ gì, biết đây là một xây dựng ở Kính Hồ bên cạnh trần nhỏ.

Hai người mang theo Tịnh Tâm, một đường vận lên Kinh Công đi nhanh, ở sau nửa canh giờ, rốt cục chạy tới Kính Hồ trần.

Lúc này, bọn họ trạm ở một cái khách sạn trước, đúng là bọn họ phương muốn tìm, Tứ Hải Khách Sạn.

Tịnh Tâm hơi có chút sững sờ, tự nhủ: "Toà này khách sạn, UU đọc sách www.uukanshu.net chính là Ninh Tiền Bối mở sao?"

Hấn này vừa sững sờ công phu, Viên Minh cùng Viên Diệp hai người, đã trước tiên tiến vào khách sạn.

Đi vào khách sạn Đại Đường, Viên Minh, Viên Diệp hai người nhìn chung quanh một chút.

Thời gian này điểm, trong khách sạn tựa hồ cũng chẳng có bao nhiêu người, nhàn rồi cực kì.

Một mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi, ngồi ở một tấm sắt cửa sổ bên cạnh bàn, chính ăn sớm một chút.

Một mười ba tuổi khoảng chừng : trái phải thiếu niên, cầm trong tay một khối khăn lau, chính lau chùi bàn, tựa hồ là nơi này Điểm Tiểu Nhị.

Một năm mười, sáu mười tuổi ông lão, ngồi ở phía sau quầy, chính toán món nợ, hấn là nơi này chương quỹ.

Vị này chương quỹ tuy rằng tóc bạc trắng, nhưng nhìn qua mặt mày hồng hào, tinh thần chấn hưng, không hiện ra chút nào Lão Thái.

Thấy lão già sau, Viên Minh, Viên Diệp hai người lúc này ánh mắt sáng lên.

Không chần chờ, hai người đi lên trước, Viên Minh hai tay tạo thành chữ thập, hỏi: "A đi đà phạt, xin hỏi các hạ là nơi này chương quỹ sao?"

Hứa chương quỹ vì vi ngẩng đầu lên, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc mà nhìn trước mắt hai vị lão tăng.

Hai vị này lão tăng nhìn qua ước chừng có sáu mươi, bảy mươi tuổi, một người mặt chữ điền, xương gò má đột xuất, một người mặt hình gầy gò; trên người bọn họ đều ăn mặc cả sa Tăng Y, cầm trong tay Phật Châu, một bộ đặc đạo Cao Tăng trang phục.

Hứa chương quỹ gật gật đầu, nói rằng: "Tại hạ chính là nơi này chương quỹ, không biết hai vị đại sư để làm gì?"

Nghe được Hứa chương quỹ thừa nhận chính mình là khách sạn này chương quỹ, Viên Minh, Viên Diệp hai người nhìn nhau sau, lúc này một mặt cung kính mà hai tay tạo thành chữ thập, gật đầu nói rằng: "A đi đà phạt, bản tăng Lô Phong Tự nhà sư Viên Minh (Viên Diệp), gặp Ninh Tiền Bối."

Nhìn hai vị đại sư một mặt cung kính mà hướng về chính mình thì lễ, đặc biệt nghe đối phương nói vẫn là Lô Phong Tự viên tự bối Cao Tăng thì, Hứa chương quỹ là triệt để há hốc mồm, cả người đều ngây người như phỗng.

Chương 66: Ninh Tiên Bối

"Ninh Tiên Bối? Cái gì Ninh Tiên Bối?" Hứa chương quỹ triệt để mộng ép.

Đối phương nhưng là Lô Phong Tự viên tự bối Cao Tăng a, dĩ nhiên đối với mình cung kính như thế thì lễ, Hứa chương quỹ cảm thấy có chút khó có thể tin.

Cả người hắn đều ngây người như phỗng, một mặt đại ra, không nghĩ ra đối phương vì sao lại đột nhiên đối với mình lễ ngộ như thế.

Mà cái kia chính đang lau chùi bàn mười ba tuổi thiếu niên, nghe được Viên Minh, Viên Diệp hai vị lão tăng gọi Hứa chương quỹ vì là Ninh Tiên Bối thì lập tức đình chỉ động tác trên tay.

Hắn kinh ngạc nhìn về phía Viên Minh, Viên Diệp hai vị lão tăng, tâm lý đã đoán ra hai người này hẳn là tìm đến ông chủ, nhưng rất rõ ràng bọn họ làm đối tượng.

Sau đó, hắn nhìn thấy Hứa chương quỹ cả người một mặt đại ra đáng đáp, không nhận được suýt chút nữa bật cười.

Một bên khác, đang ngồi ở cửa sổ bên ăn bữa sáng Ninh Tiểu Đường, lúc này cũng đình chỉ ăn uống.

Trên mặt hắn né qua vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới còn có Lô Phong Tự nhà sư đến tìm kiếm tự mình, hơn nữa đến vẫn là hai vị viên tự bối nhà sư, cũng không biết bọn họ là làm sao tìm tới nơi này.

Lúc này, Viên Minh, Viên Diệp hai vị lão tăng cũng rốt cục phản ứng lại, phát hiện mình thật giống là tìm lộn người.

Bởi vì trước mắt vị này lão chương quỹ biểu hiện ra biểu hiện, chính đang nói cho bọn họ, đối phương tựa hồ cũng không phải vị kia Ninh Tiên Bối.

Viên Minh không nhận được mở miệng hỏi: "Xin hỏi chương quỹ, người chẳng lẽ không là vị kia Ninh Tiên Bối sao?"

Hứa chương quỹ rốt cục phục hồi tinh thần lại, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, nói rằng: "Hai vị đại sư, các người sợ là tìm lộn người, ta họ Hứa, cũng không phải cái gì Ninh Tiên Bối."

Thật tìm lộn người? Không đúng vậy, tiêu dao Sơn Trang vị kia Ách Phó thí chủ, không phải nói Ninh Tiên Bối ở đây Kính Hồ trên trần mở ra gia khách sạn sao? Tên thật giống liền gọi là Tứ Hải Khách Sạn, mà nơi này đúng là Tứ Hải Khách Sạn a, cũng không có lầm nha.

Viên Minh, Viên Diệp hai người trên mặt đều lộ ra một tia nghi hoặc.

Cùng lúc đó, Hứa chương quỹ cũng hơi nhíu mày, tựa hồ đang về đang suy nghĩ cái gì, bởi vì hắn cảm thấy Ninh Tiên Bối ba chữ này có chút quen thuộc.

Rất nhanh, hắn rốt cục nhớ tới đây Ninh Tiên Bối chỉ chính là ai.

Hắn ngừng đầu lên, vừa muốn mở miệng giải thích. Lúc này, khách sạn bên ngoài đi tới một chừng mười lăm tuổi trẻ hòa thượng, người đến chính là Tịnh Tâm.

Viên Minh, Viên Diệp hai người nhìn thấy Tịnh Tâm đi vào sau, trong lòng không khỏi vui vẻ.

Viên Minh lúc này tiến lên một bước, nói rằng: "Tịnh Tâm Sư Diệt, người mau mau sang đây xem một hồi, người nhìn hắn có phải là vị kia Ninh Tiên Bối?"

Viên Diệp cũng mở miệng nói rằng: "Nhưng là vị này lão chương quỹ, hắn cũng không thừa nhận chính mình là vị kia Ninh Tiên Bối, hắn nói hắn họ Hứa. Tịnh Tâm Sư Diệt, lẽ nào hắn thật không phải vị kia Ninh Tiên Bối?"

Tịnh Tâm nhìn tóc bạc trắng Hứa chương quỹ, hơi ngần người, lập tức lắc đầu một cái nói rằng: "Hai vị Sư Thúc, lão nhân gia này hẳn xác thực không phải Ninh Tiên Bối nha."

"A? Hắn thật không phải vị kia Ninh Tiên Bối?" Viên Minh, Viên Diệp hai người nhất thời sững sờ, lúng túng nhìn nhau.

Hiện tại liền Tịnh Tâm cũng phủ nhận đối phương là Ninh Tiên Bối, xem ra hai người bọn họ đúng là tìm lộn người.

"Cái kia Ninh Tiên Bối ở nơi nào? Nơi này xác thực là Tứ Hải Khách Sạn a." Viên Diệp nghi ngờ nói.

Hứa chương quỹ nghe được ba người đối thoại, khẽ cười cười, mới vừa lại muốn mở miệng giải thích.

Đang lúc này, Tịnh Tâm bỗng nhiên thoáng nhìn một mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi, chính hướng về chính mình mỉm cười.

Người kia ăn mặc một bộ nguyệt sắc trường sam, dài đến mi thanh mục tú, vẻ mặt hồ hững, cả người mang theo một tia phiêu dật xuất trần mùi vị.

"Ninh Tiên Bối!" Tịnh Tâm không nhịn được kinh hô.

Hứa chương quỹ nghe được Tịnh Tâm kinh ngạc thốt lên Ninh Tiên Bối, vừa tới bên mép, lại miễn cưỡng nuốt xuống.

Hắn cười khò lắc lắc đầu, xem ra không cần chính hắn giải thích, đối phương đã tìm tới bọn họ muốn tìm vị kia Ninh Tiên Bối.

Viên Minh, Viên Diệp nghe được Tịnh Tâm gọi Ninh Tiên Bối, trong lòng không nhịn được vui vẻ.

Sau đó, bọn họ theo Tịnh Tâm ánh mắt nhìn, muốn nhìn một chút vị kia Ninh Tiên Bối là ai.

Có điều trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ cả người đột nhiên một hồi cứng lại rồi,

Liên như thế ngờ ngạc mà nhìn tầm nhìn bên trong người trẻ tuổi kia, đầy mặt khó có thể tin.

Trời ạ, vị trẻ tuổi này thật sự chính là vị kia Ninh Tiên Bối? Đây có làm hay không a!

Đối phương xem ra mới mười bảy mười tám tuổi, so với Tịnh Tâm đều không lớn hơn mấy tuổi, như vậy thiếu niên người làm sao có khả năng là vị kia vô công sâu không lường được, nghi tự bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh Ninh Tiên Bối?

Viên Minh, Viên Diệp hai người triệt để há hốc mồm, nguyên bản bọn họ cho rằng vị kia Ninh Tiên Bối, ít nhiều gì sẽ cùng phía sau vị này lão chương quỹ tương tự, tóc bạc trắng, mặt mày hồng hào. Dù sao nhìn như vậy đi tới, mới phù hợp tiên phong đạo cốt tiên bối hình tượng.

Chỉ là để bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, cuối cùng Ninh Tiên Bối sẽ là như thế một bộ dáng đấy, dĩ nhiên là một mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi!

Đối diện, Ninh Tiểu Đường mỉm cười nhìn Tịnh Tâm, nói rằng: "Tịnh Tâm tiểu hòa thượng, mấy năm không thấy, người đều dài như thế cao."

Tịnh Tâm liền vội vàng tiến lên vài bước, hai tay tạo thành chữ thập, cung kính mà nói rằng: "A di đà phật, Tịnh Tâm gặp Ninh Tiên Bối."

Ninh Tiểu Đường vung vung tay, nói rằng: "Không cần đa lễ, người biết tính nết của ta, không quá yêu thích những kia lễ nghi phiền phức."

Tịnh Tâm sau khi nghe, không khỏi ngại ngùng địa cười cợt.

Lúc này, Viên Minh bỗng nhiên kéo lại Tịnh Tâm cánh tay, không nhịn được hỏi: "Tịnh Tâm Sư Diệt, hẳn đúng là vị kia Ninh Tiên Bối? Nhưng là hắn xem ra cũng quá tuổi trẻ điểm, nhìn qua đều so với người không lớn hơn mấy tuổi."

Đối với với mình Sư Thúc hoài nghi, Tịnh Tâm cũng không ngoài ý muốn. Bởi vì dù là ai lần thứ nhất nhìn thấy vị này Ninh Tiên Bối dáng vẻ, đều sẽ không tin tưởng hắn là một vị lão tiên bối. Dù sao, đối với phương ngoại mạo thực sự là quá trẻ điểm.

Tịnh Tâm hơi hơi dừng một chút, kiên trì giải thích nói rằng: "Hai vị Sư Thúc, Ninh Tiên Bối nhìn qua xác thực rất trẻ trung, có điều hắn vẫn là cái này dung mạo, chưa bao giờ thay đổi. Ở mười năm trước, Sư Tổ mang theo đệ tử, lần thứ nhất nhìn thấy Ninh Tiên Bối thì, hắn chính là bộ dáng này."

"Dung mạo chưa bao giờ thay đổi! Mười năm trước chính là bộ dáng này!" Viên Minh, Viên Diệp hai người nghe đến nơi này, trong lòng không nhịn được giật nảy cả mình.

Sau đó, bọn họ đầu óc đều né qua một từ, dung nhan vĩnh trú!

Giang hồ nghe đồn bên trong, có số ít một ít võ công đạt đến không thể tưởng tượng nổi cảnh giới Lão Quái Vật, có thể duy trì dung mạo vĩnh viễn tuổi trẻ, vĩnh viễn không bao giờ già yếu.

Hiển nhiên vị này Ninh Tiên Bối, hay là chính là như vậy Lão Quái Vật.

Nghĩ tới đây, Viên Minh, Viên Diệp hai người không nhịn được đối với Ninh Tiểu Đường cúi chào, nói rằng: "A di đà phật, bản tăng Lô Phong Tự nhà sư Viên Minh (Viên Diệp) gặp Ninh Tiên Bối."

Ninh Tiểu Đường khoát tay áo một cái, nói rằng: "Hai vị đại sư, không cần khách khí. Các người cũng không cần gọi ta tiên bối, liền gọi ta Ninh Công Tử được rồi."

Viên Minh lúc này lắc đầu một cái, nói rằng: "Không dám, Ninh Tiên Bối chính là Gia sư chi hữu, há có thể rối loạn bối phận."

Nhìn hai cái lão hòa thượng gọi mình tiên bối, coi là thật là phải có nhiều quái thì có nhiều quái.

Ninh Tiểu Đường vẫy vẫy tay, nói rằng: "Các người gọi ta tiên bối, nhưng làm ta gọi lão, ta có như vậy lão sao? Lại gọi ta tiên bối, ta nhưng là không cao hứng. Như vậy đi, các người liền gọi ta Ninh Trang Chủ đi."

"Chuyện này..." Viên Minh, Viên Diệp hai người nhìn nhau, tình tế cân nhắc một chút, vì không đưa tới vị này Ninh Tiền Bối phản cảm, hai người bọn họ cuối cùng vẫn gạt đầu một cái, nói rằng: "Vâng, Ninh Trang Chủ."

"Đây là được rồi mà." Ninh Tiểu Đường cười cười nói, "Đúng rồi, các ngươi là làm sao tìm tới nơi này? Các ngươi đặc biệt lại đây tìm ta, sợ là có cái gì chuyện quan trọng chứ?"

"Đúng, Ninh Tiền Bối, Sư Tổ xảy ra vấn đề rồi, bằng vào chúng ta không từng chiếm được tìm đến ngươi hỗ trợ." Tịnh Tâm một mặt trầm trọng địa nói rằng.

"Ồ? Liễu Không Đại Sư xảy ra vấn đề rồi? Đã xảy ra chuyện gì, có thể cụ thể nói một chút sao?"

"Là như vậy, Ninh Tiền Bối. Sự tình muốn từ tối ngày hôm qua nói về, lúc đó, ta chính đang giảng kinh đường nghe giảng bài..."

Tịnh Tâm lúc này đem sự tình đầu đuôi câu chuyện căn kẽ giảng giải một lần.

Cuối cùng, Viên Minh bổ sung một câu, nói rằng: "Vì lẽ đó, chúng ta đặc biệt lại đây hướng về Ninh Trang Chủ lại cầu một viên Hoạt Tử Nhân đan. UU đọc sách www.uukanshu.net "

Ninh Tiểu Đường nghe xong chuyện đã xảy ra sau, cũng âm thầm lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới Không Hòa Thượng dĩ nhiên trúng độc, còn kém điểm Thân Vắn. Thật lúc trước chính mình cho hắn đưa một viên Hoạt Tử Nhân đan quá khứ, không phải vậy không lão hòa thượng kia e sợ thật muốn đi gặp Diêm Vương.

"Nếu Liễu Không Đại Sư đã ăn Hoạt Tử Nhân đan, vậy hắn mệnh xem như là bảo vệ, các ngươi cũng không cần lo lắng quá mức." Ninh Tiểu Đường nói rằng, "Cho tới còn lại hạ độc, cũng không cần trở lại một viên Hoạt Tử Nhân đan, ta quá đi một chuyến đem cái kia dư độc giải liền vâng."

"A đi đã phạt, vậy làm phiền Ninh Trang Chủ." Viên Minh Viên Diệp hai người hai tay tạo thành chữ thập nói rằng.

"Không cần khách khí, ta cùng Liễu Không Đại Sư cũng nhận thức thật nhiều năm, cứu hắn cũng là nên." Ninh Tiểu Đường khoát tay áo một cái nói rằng, "Các ngươi còn không ăn xong điểm tâm đi, các ngươi trước hết ở đây ăn điểm tâm lại đi. A Nhị, ngươi đi nhà bếp để đại quý, làm tiếp chút sớm một chút đi ra."

"Ninh Trang Chủ, không cần phiền phức như vậy, ta xem chúng ta vẫn là đi về trước cứu Gia sư đi." Viên Minh nói rằng.

"Các ngươi không cần phải gấp gáp, liền an tâm ăn điểm tâm lại đi." Ninh Tiểu Đường cười cợt nói rằng, "Cho tới cứu Liễu Không Đại Sư, các ngươi yên tâm, ta hiện tại liền quá khứ."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường ngồi ở tại chỗ trên, không nhúc nhích, liền phảng phất cả người đều bị ổn định.

Viên Minh, Viên Diệp, Tịnh Tâm ba người đều có chút kỳ quái mà nhìn Ninh Tiểu Đường, thậm chí nói: Không phải nói hiện tại liền quá khứ sao? Làm sao ngồi ở tại chỗ trên bất động cơ chứ?

Viên Minh không nhịn được nói rằng: "Ninh Trang Chủ, ngươi làm sao?"

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường cả người đột nhiên "Răng rắc" một tiếng vỡ vụn ra đến, phảng phất tấm gương phá nát giống như vậy, lập tức vỡ thành vô số mảnh vỡ, hóa thành lăm ta lăm tằm, tiêu tan trên không trung.

Viên Minh, Viên Diệp, Tịnh Tâm ba người, tất cả đều trong nháy mắt choáng váng, đầy mặt hoảng sợ nhìn tình cảnh này, không biết chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Phó Lô Phong Tự

Một người sống sờ sờ, đột nhiên vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ.

Tình cảnh này, để Viên Minh ba người trên mặt tất cả đều lộ ra thần sắc kinh hãi.

Giữa trường, cũng là A Nhị cùng Hứa chương quỹ mặt không biến sắc, bởi vì hai người bọn họ đã gặp thật nhiều thứ tình hình như vậy, biết đây là Ninh Tiểu Đường rồi đi.

Tĩnh Tâm một mặt ngờ ngác, ngờ ngác mà nói rằng: "Ninh Tiên Bối hẩn làm sao? Làm sao cả người đột nhiên liền đã biến thành mảnh vỡ?"

Thấy vị thiếu niên này hòa thượng tựa hồ bị dọa cho sợ rồi, A Nhị vội vã mở miệng giải thích: "Các người đừng lo lắng, ông chủ hẩn không có chuyện gì, kỳ thực hẩn đã sớm rời đi, các người nhìn thấy, chỉ là hẩn lưu lại tàn ảnh thôi."

"Chỉ là vị kia Ninh Trang Chủ lưu lại tàn ảnh?" Viên Minh, Viên Diệp hai người nghe nói như thế sau, trong mắt về kinh hãi trở nên càng nồng.

Tuy rằng võ công của bọn họ xác thực là không sánh được vị kia Ninh Trang Chủ, nhưng bọn họ nói thế nào cũng là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Vô Lâm Cao Thủ a, Kỳ Kinh Bát Mạch đều thông ngũ mạch.

Nhưng là, chính là bằng mượn bọn họ võ công như thế, vẫn như cũ không có thể thấy rõ, vị kia Ninh Trang Chủ đến cùng là làm sao rồi đi.

Đối phương bày ra tốc độ, hoàn toàn đến không thể tưởng tượng nổi mức độ!

Đặc biệt cuối cùng một màn, cái kia Ninh Trang Chủ cả người bỗng nhiên vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ, thủ đoạn như vậy, quả thực có thể nói là tài năng như thần! Đây vẫn là võ công sao?

Thời khắc này, Viên Minh, Viên Diệp hai vị lão tăng nội tâm, bị sâu sắc chấn động.

Bọn họ căn bản là không có cách phỏng đoán ra vị này Ninh Trang Chủ võ công, đến cùng đến mức độ cỡ nào, lẽ nào đây chính là Tiên Thiên Chi Cảnh thủ đoạn?

Ninh Tiểu Đường tự nhiên không biết, chính mình phong cách rời đi phương thức, cho Viên Minh, Viên Diệp hai vị lão tăng bao lớn khiếp sợ.

Hắn liền phảng phất một trận gió nhẹ, nhẹ nhàng phiêu cách Tứ Hải Khách Sạn, phiêu cách Kính Hồ trấn, hướng về Lô Phong Tự phương hướng hăng hái tung bay đi.

Phong, không nhìn thấy, mò không được; đến Vô Ảnh, đi không còn hình bóng.

Bởi vậy, Ninh Tiểu Đường trôi về Lô Phong Tự dọc theo đường đi, căn bản không có một người phát hiện bóng người của hắn.

Ngay ở Ninh Tiểu Đường chạy tới Lô Phong Tự thời điểm, cùng thời khắc đó, Lô Phong Tự dưới chân núi trong một rừng cây, chính tụ tập mười mấy bóng người.

Cầm đầu là một vị bảy mươi, tám mươi tuổi ông lão, rồi tung một con mái tóc dài màu trắng, trên người mặc một bộ đồ đen, diện mạo tiêu tụy, mặt mũi nhăn nheo, một bộ tóc bạc da mồi quý đáng đáp.

Càng khiến người ta kinh hãi chính là, trên mặt của hắn chỉ còn dư lại một con mắt, một bên khác trống tuếch, chỉ còn lại một thịt lỗ thủng ở nơi đó. Nhìn qua khung bố làm người ta sợ hãi, khiến người ta sờn cả tóc gáy.

Ông lão chính là Thiên Âm giáo tứ đại Âm Lão một trong, tóc bạc Âm Lão lệ côn.

Mà đứng bên cạnh hắn, nhưng là vị kia toàn thân bao phủ ở áo bào màu đen bên trong hắn phải chết Độc Vương.

Còn lại người, có chừng năm mươi tuổi diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão già, cũng có một mặt hung tương trung niên Đại Hán; có tướng mạo to mọng mập mạp, cũng có gầy trơ xương như sài thanh niên.

Những này muôn hình muôn vẻ người, có một cộng đồng thân phận, bọn họ toàn bộ là đến từ chính Thiên Âm giáo.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn chấp hai tay, lẳng lặng đứng thẳng, tựa hồ chính chờ đợi cái gì.

Không bao lâu, ba bóng người từ Lô Phong Tự trên ngọn núi đó vội vàng vàng địa chạy đi, tiến vào cánh rừng.

Ba người trực tiếp chạy đến tóc bạc Âm Lão lệ côn trước mặt, quỳ một chân trên đất, cung kính thi lễ nói rằng: "Bái kiến Âm Lão."

Lệ côn không có một chút nào nhúc nhích ý tứ, vẫn như cũ chấp hai tay, lẳng lặng đứng thẳng, dùng thanh âm lạnh như băng, nói rằng: "Điều tra đến làm sao? Cái kia không con lừa trọc chưa chết?"

"Âm Lão, sự tình đã điều tra rõ, cái kia không con lừa trọc còn chưa chết đi."

"Cái gì, còn chưa có chết?"

"Đúng, Âm Lão, đây là chúng ta tận mắt nhìn thấy. Lúc đó, hắn bị người từ cửa lớn cái khác một gian phòng bên trong đi ra ngoài, sau đó bị nhấc tiến vào Lô Phong Tự hậu viện Thiện Phòng bên trong. Cái kia không con lừa trọc tuy rằng hôn mê bất tỉnh, nhưng chúng ta rất xác định, hắn còn có hô hấp, vẫn chưa chết đi."

Nghe được Không Hòa Thượng còn chưa chết, tóc bạc Âm Lão lệ còn lông mày, hơi nhú lại.

Hắn ngấm nhìn bên cạnh người áo đen hẳn phải chết Độc Vương,

Nói rằng: "Này không con lừa trọc sức sống vẫn đứng là đủ ngoan cường, đến hiện tại còn chưa chết đi. Hẳn phải chết Độc Vương, ngươi không phải nói hẳn trúng rồi ngươi Diêm Vương tán, không sống hơn hừng đông sao? Hiện tại sáng sớm liền sáng, có thể cái kia không con lừa trọc, còn sống cho thật tốt."

Người áo đen hẳn phải chết Độc Vương phát sinh thanh âm khàn khàn, nói rằng: "Không muốn hoài nghi ta Diêm Vương tán, dù là ai trúng rồi, tuyệt đối chắc chắn phải chết. Coi như là ta tự mình trúng rồi này độc, cũng muốn đi thấy Diêm Vương."

"Ta nghĩ, cái kia không con lừa trọc, hiện tại có điều là gắng gượng, tử vong là chuyện sớm hay muộn. Vừa này không con lừa trọc không chết, bây giờ nói bất định cũng đã chết rồi đây."

Tóc bạc Âm Lão lệ còn nghe xong hẳn phải chết Độc Vương, ngấm lại cũng có chút đạo lý. Diêm Vương tán hung danh lan xa, Độc Tính chi lợi hại, căn bản không cần hoài nghi. Hay là cái kia không con lừa trọc nội lực quá mức thâm hậu, dựa vào một thân công lực cường chống được hiện tại.

Nghĩ tới đây, tóc bạc Âm Lão lệ còn đứng rồi Không Hòa Thượng càng kiên ky, bây giờ đối phương còn chưa chết, nội tâm của hắn mơ hồ sinh ra một tia bất an.

Cân nhắc một phen sau, hắn làm ra một cái nào đó quyết định, lạnh lùng nói với mọi người nói: "Nếu không con lừa trọc còn chưa có chết, vậy chúng ta hiện tại liền lên sơn, khỏe mạnh đi tiễn hắn một đoạn."

Hắn phải chết Độc Vương nói rằng: "Ngươi không giống nhau : không chờ ngày mai lên núi?"

Tóc bạc Âm Lão lệ còn nói: "Không chờ nữa, không con lừa trọc ngày hôm nay không thể không chết. Như Diêm Vương tán độc bắt từ hắn, cái kia ta liền hôn tự kết quả hắn."

"Hê hê, nếu như vậy, vậy ta hẳn phải chết Độc Vương, cũng cùng ngươi đi một chuyến. Chỉ cần chuyện ngươi đáp ứng ta, đừng đổi ý là được."

"Yên tâm, ta tóc bạc Âm Lão nếu chuyện đã đáp ứng, tự nhiên sẽ giữ lời hứa."

"Được, ta sẽ tin ngươi một lần."

"Chúng ta đi!"

Tóc bạc Âm Lão lệ còn phát phát tay, lúc này mang theo mười mấy vị Thiên Âm giáo môn nhân, cầm trong tay đao kiếm côn bổng, các loại vũ khí, một đường mệnh môn cuộn cuộn giết hướng về phía Lô Phong Tự.

Kính Hồ trấn cùng Lô Phong Tự cách nhau hơn mười dặm, khoảng cách này, đối với người thường mà nói, từ một con chạy tới một đầu khác, hay là phải hao phí không ít thời gian. UU đọc sách www.uukanshu.net

Nhưng đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, này có điều chốc lát lộ trình.

Làm Ninh Tiểu Đường đứng Lô Phong Tự trước đại môn thì, cách hẳn rồi đi Kính Hồ trấn, quá khứ vẫn chưa tới nửa khắc đồng hồ thời gian.

Lập tức , dựa theo Tịnh Tâm bọn họ cung cấp tin tức, Ninh Tiểu Đường ở cửa lớn cái khác gian nhà tìm kiếm một phen, nhưng không phát hiện Không Hòa Thượng hình bóng.

"Xem ra là đổi địa phương, cũng không biết không lão hòa thượng kia hiện tại bị người chuyển đến cái nào?" Ninh Tiểu Đường tự lẩm bẫm nói rằng.

Sau một khắc, bóng người của hắn đột nhiên biến mất, hóa thành một đạo đạo bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy tàn ảnh, ở Lô Phong Tự bên trong tìm kiếm lên.

Tìm một lát sau, một đạo hơi hơi bóng người quen thuộc xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường trong mắt.

"Ồ, đó là Dương Châu Tổng Đại Phu đi. Nghe Tịnh Tâm nói, hắn trị liệu quá không lão hòa thượng kia. Nghĩ đến, hẳn hẳn phải biết không lão hòa thượng kia ở đâu."

Tổng nhân khê cau mày, đang muốn y thuật trên vấn đề, bởi vì hắn chưa có thể cứu tính Không Hòa Thượng, tâm lý dù sao cũng hơi xấu hổ. Lúc này, hắn vừa đi vừa muốn có phải là còn có những biện pháp khác, có thể làm cho Không Hòa Thượng tỉnh lại.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường bóng người hiển hiện ra.

Hắn đi lên trước lên tiếng chào hỏi, mỉm cười nói: "Tổng Đại Phu, chúng ta lại gặp mặt."

Đột nhiên nghe có người cùng mình chào hỏi, Tổng nhân vội vã ngừng đầu lên.

Sau đó, hắn nhìn thấy một vị mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi, chính một mặt mỉm cười mà nhìn mình.

Tổng nhân hơi ngần ngại, sau đó lập tức phản ứng lại, nói rằng: "Ninh Công Tử, là ngươi a, ngươi làm sao đến Lô Phong Tự?"

Khẩn đón lấy, Tổng nhân nghĩ đến đối phương có một tay tài năng như thần phương pháp châm cứu, y thuật càng là đạt đến mức độ khó tin. Con mắt của hắn nhất thời lượng lên, nói rằng: "Ninh Công Tử, ngươi tới thật đúng lúc, có một việc, kính xin ngươi ra tay giúp đỡ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Thi châm

Tổng nhân muốn cho Ninh Tiểu Đường ra tay giúp đỡ sự tình, tự nhiên là muốn cho hắn trị liệu Không Hòa Thượng.

Hắn dăm ba câu đem chuyện đã xảy ra giảng giải một lần, sau đó một mặt ước ao mà nhìn Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Ninh Công Tử, sự tình chính là như vậy, Liễu Không Đại Sư bây giờ hôn mê bất tỉnh, Tổng mỗ thực sự không thể ra sức. Bởi vậy, mong rằng ngươi ra tay thử một lần, xem có thể hay không giải Liễu Không Đại Sư trên người dư độc, để Liễu Không Đại Sư tỉnh lại."

Ninh Tiểu Đường cũng không nghĩ nhiều, lúc này thuận thế đồng ý, bởi vì hắn vốn là vì việc này mà tới.

Thấy Ninh Tiểu Đường đáp ứng, Tổng nhân sắc mặt không khỏi vui vẻ, lập tức dẫn dắt Ninh Tiểu Đường hướng về Không Hòa Thượng Thiện Phòng đi đến.

Ninh Tiểu Đường y thuật, Tổng nhân từng thấy, hắn biết đối phương y thuật trình độ, xa xa cao hơn chính mình. Đặc biệt cái kia một tay thuật châm cứu, quả thực là tài năng như thần.

Nếu là có vị này Ninh Công Tử ra tay trị liệu, cái kia cứu tỉnh Liễu Không Đại Sư độ khả thi liền gia tăng thật lớn.

Làm Tổng nhân đem Ninh Tiểu Đường mang về đến Không Hòa Thượng Thiện Phòng thì, thủ hộ ở bên trong phòng bốn cái viên tự bồi nhà sư, đều một mặt kinh ngạc nhìn Tổng nhân, không biết hắn tại sao dẫn như thế một mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi lại đây.

Tính khí hóa bạo Viên Hải, không nhịn được trừng mắt lên, tâm lý trách cứ vị này Tổng Đại Phu, làm sao tùy tiện đem người xa lạ mang tới nơi này. Phải biết, chính mình ân sư hiện tại nhưng là hôn mê bất tỉnh nhà, nếu là truyền đi, không thông báo gây nên nhiều sóng lớn.

Viên Giác cũng hơi nhíu nhíu mày, có chút kinh ngạc hỏi: "A di đà phật, Tổng Đại Phu, không biết vị tiểu thi chủ này là người phương nào? Ngươi làm sao đem hắn lĩnh tới nơi này?"

Tổng nhân thấy bốn vị đại sư trên mặt mơ hồ có chút không du, biết đối phương là ở trách tự trách mình tùy tiện đem người lĩnh tới nơi này.

Hắn vội vã giải thích nói rằng: "Các vị đại sư, vị này chính là Ninh Công Tử. Cho nên ta đem hắn lĩnh tới nơi này, chính là muốn cho Ninh Công Tử cho Liễu Không Đại Sư trị liệu một hồi, xem có thể hay không đem Liễu Không Đại Sư cứu tỉnh lại."

Viên Hải không nhịn được xì cười nói: "Cái gì, ngươi để tiểu tử này trị liệu sư phụ lão nhân gia người? Tổng Đại Phu, ngươi có làm hay không? Sư phụ lão nhân gia người, hiện tại thật vất vả mới ổn định lại. Ngươi để hắn đến trị liệu, này không phải mù thêm phiền mà!"

Viên Giác, Viên Thanh, viên pháp ba người, cũng đều không hiểu mà nhìn Tổng nhân, không biết hắn tại sao muốn cho như thế một tiểu tử chưa ráo máu đầu đến trị liệu chính mình sư phụ.

Người trẻ tuổi này nhìn qua có điều mười bảy mười tám tuổi, còn là một thiếu niên người đi, đều so với Tịnh Tâm không lớn hơn mấy tuổi. Người như vậy, sẽ cao minh bao nhiêu y thuật?

Đối phương coi như từ trong bụng mẹ học lên, tính toán đầu ra đẩy cũng không hơn mười năm trước thời gian. Thời gian ngắn như vậy, có thể học được bao nhiêu đồ vật?

Ngươi dĩ nhiên để như vậy một vị thiếu niên đến trị liệu chính mình sư phụ, này đùa gì thế?

Nếu không là biết Tổng nhân là thần y an Tế Thế đồ, bản thân cũng y thuật tinh xảo, liệt vào Dương Châu tam đại danh y đứng đầu, tự thân phẩm tính

chính trực thiện lương, không phải làm xằng làm bậy người, bọn họ đều muốn hoài nghi vị này Tổng Đại Phu, có phải là có âm mưu quỷ kế gì?

Tổng nhân miệng đầy cười khỏ, biết mấy vị đại sư căn bản không tin được vị này Ninh Công Tử, dù sao, vị này Ninh Công Tử, nhìn qua thực sự là quá trẻ điểm.

Nếu không là tự mình tận mắt nhìn thấy, chính là Tổng nhân chính mình, cũng không tin như vậy người trẻ tuổi, sẽ cao minh bao nhiêu y thuật.

Nhưng vấn đề chính là ở, vị này Ninh Công Tử, xác thực nắm giữ khó mà tin nổi y thuật, so với mình cũng không biết cao minh bao nhiêu.

Thấy mấy vị đại sư không tin, Tổng nhân chỉ thật kiên nhẫn giải thích nói rằng: "Các vị đại sư, còn xin tin tưởng ta. Các ngươi đừng xem vị này Ninh Công Tử dài đến tuổi trẻ, nhưng y thuật của hắn, xác thực tinh xảo cực kỳ. Môn tự vấn lòng, coi như là ta y thuật của chính mình, cùng vị này Ninh Công Tử so với, vậy cũng là rất xa không bằng."

"Cái gì? Tổng Đại Phu, ngươi nói y thuật của ngươi không bằng vị này Ninh Công Tử?" Viên Thanh thất kinh nói.

Khoảng thời gian này tới nay, hắn cùng Tổng nhân vẫn đang giao lưu với nhau y thuật, rất rõ ràng vị này Tổng Đại Phu y thuật có cỡ nào cao minh.

Đối phương có thể được gọi là Dương Châu tam đại danh y đứng đầu,

Vậy cũng xác thực là danh xứng với thực. Chính mình so với hắn, đó là kém xa.

Nhưng là hiện tại, vị này Tổng Đại Phu dĩ nhiên thừa nhận y thuật của chính mình, kém xa cái kia vị công tử trẻ tuổi!

Sao có thể có chuyện đó, chính mình không nghe lầm chứ?

Chỉ thấy Tổng nhân cười khỏ gật đầu, nói rằng: "Đây là sự thực, chính xác trăm phần trăm, y thuật của ta xác thực không có cách nào cùng vị này Ninh Công Tử so với. Vì lẽ đó vừa nãy ta gặp được Ninh Công Tử cũng ở Lô Phong Tự sau, lập tức liền đem hắn dẫn theo lại đây, chính là muốn cho hắn thử cho Liễu Không Đại Sư giải một hồi độc, nhìn có thể hay không đề cho Liễu Không Đại Sư tình lại."

"Chuyện này..." Viên Thanh nhất thời chần chờ lên.

Như vị này Ninh Công Tử thật so với vị này Tổng Đại Phu y thuật còn cao minh hơn nhiều lắm, hay là thật có thể đề cho đối phương thử cho chính mình sư phụ giải một hồi độc.

Nhưng vấn đề là vị này Ninh Công Tử dài đến thực sự là quá tuổi trẻ điểm, thực sự khiến người ta tin tưởng không đứng lên a.

Thấy mấy vị đại sư còn đang do dự, Tổng nhân suy nghĩ một chút, lại nói: "Các vị đại sư, cứ việc để Ninh Công Tử thử một lần đi. Ta cũng sẽ ở một bên nhìn, chắc chắn sẽ không đề bất ngờ phát sinh."

Nghe được Tổng nhân đều nói như vậy, Viên Thanh quả thật có chút động lòng, nhưng hắn không dám quyết đoán, nhìn phía Viên Giác, nói rằng: "Phượng Trọng sư huynh, ngươi xem coi thế nào? Ta nghĩ có ta cùng Tổng Đại Phu ở đây nhìn, xác thực có thể đề cho vị này Ninh Công Tử thử một lần."

Lúc này, Viên Hải xen vào nói nói: "Nhưng là Viên Minh, viên Diệp sư đệ hai người bọn họ, không phải mang theo Tịnh Tâm Sư Diệt đi tìm vị kia Ninh Tiên Bối mà, nếu không chúng ta chờ một chút?"

Vẫn trầm mặc không nói viên pháp, bỗng nhiên nói rằng: "Viên Hải sư huynh, ta lại cảm thấy có thể đề cho vị này Ninh Công Tử thử xem. Vạn nhất vị kia Ninh Tiên Bối vừa vặn không ở đây, lẽ nào chúng ta vẫn muốn cho sư phụ lão nhân gia người liên như thế nằm ở trên giường?"

Trong giây lát này, mấy vị viên tự bối nhà sư đầu óc đều vô ý thức né qua một ý nghĩ, Ninh Công Tử, Ninh Tiên Bối? Giữa hai người, có một loại nào đó quan hệ sao?

Này một ý nghĩ lóe lên một cái rồi biến mất, mấy người đều không đem hai người liên tưởng đến nhau. Dù sao, trong thiên hạ trùng tên trùng họ đều có rất nhiều, mà hai người phỏng chừng chỉ là cùng họ ninh thôi.

Còn nữa, vị này Ninh Công Tử, thực sự là quá tuổi trẻ điểm, ai sẽ đem hắn cùng vị kia nghi tự Tiên Thiên Chi Cảnh thần bí Ninh Tiên Bối liên lạc với đồng thời?

Viên Thanh, Viên Hải, viên pháp ba người đều nhìn Viên Giác, chờ đợi vị này Phượng Trọng sư huynh làm ra quyết đoán.

Viên Giác trầm ngâm hồi lâu, nói rằng: "Vậy thì thử một lần đi, Viên Thanh sư đệ, còn có Tổng Đại Phu, hi nhìn các ngươi ở một bên nhìn, đề ngừa vạn nhất."

"Vâng, Phượng Trọng sư huynh."

"Yên tâm đi, Phượng Trọng đại sư."

Sau đó, Viên Giác rồi hướng Ninh Tiểu Đường cười cợt, nói rằng: "A di đà phật, vậy thì phiền phức vị này Ninh Công Tử."

Ninh Tiểu Đường vào nhà sau, vẫn không nói một lời, chỉ là mặt mỉm cười mà nhìn mấy người tranh luận.

Lúc này, chờ đối phương rốt cục làm ra quyết đoán sau, hần lạnh nhạt cười cợt, nói rằng: "Mấy vị đại sư yên tâm, đều giao cho ta đi."

Nói, Ninh Tiểu Đường hướng đi nằm ở trên giường Không Hòa Thượng.

Lúc này Không Hòa Thượng, khí tức từ lâu vững vàng hạ xuống. Tuy rằng con kia trúng độc tay, vẫn như cũ sung cực kỳ, màu sắc cũng có chút đen kịt, nhưng đã so với kiếp trước mệnh hấp hối, thực sự tốt hơn nhiều.

Đi tới bên giường, Ninh Tiểu Đường đối với Tổng nhân vẫy vẫy tay, nói rằng: "Tổng Đại Phu, phiền phức lại đây đồng thời giúp ta đem Liễu Không Đại Sư y phục trên người bỏ đi."

"Được rồi, Ninh Công Tử." Tổng nhân lúc này đi tới, cùng Ninh Tiểu Đường đồng thời đem Không Hòa Thượng trên người quần áo bỏ đi.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường từ trong lòng lấy ra một cái hộp ngọc, dời cái nắp sau, chỉ thấy bên trong bày đặt hàng trăm cây dài ngắn bất nhất bé nhỏ Ngân Châm.

Tổng nhân con mắt lúc này sáng ngời, hần biết vị này Ninh Công Tử, lại muốn bắt đầu triển khai cái kia tay tài năng như thần thuật châm cứu.

Lúc đó ở khách sạn, hần chỉ từng thấy vị này Ninh Công Tử cách không lấy châm, vẫn chưa nhìn thấy thi châm tình cảnh đó, trong lòng còn tiếc nuối đã lâu.

Hiện tại thấy vị này Ninh Công Tử lại muốn thi châm, con mắt tự nhiên không hề chớp mắt nhìn chăm chăm, chỉ lo bỏ qua mấy may.

Viên Thanh cũng đi tới bên giường, UU đọc sách www.uukanshu.net tự mình nhìn, để ngừa vị này Ninh Công Tử phạm sai lầm.

Mà Viên Giác, Viên Hải, viên pháp ba người, thì lại ở mấy trượng ở ngoài xa xa nhìn, không dám quá tới quấy rầy.

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới người bên ngoài, tự nhiên lấy ra một cái Ngân Châm, sau đó rất tùy ý hướng về Không Hòa Thượng trên cánh tay đâm tới.

Tiếp theo lại lấy ra một cái, lại rất tùy ý đâm về con kia đen kịt bàn tay.

Như vậy liên tục ở cánh tay kia, trên bàn tay đâm năm cái Ngân Châm, mỗi một kim đâm đến độ là rất tùy ý, nhìn qua căn bản là không giống hiểu y thuật đáng về.

Bất kể là cái kia nắm châm thủ thế, vẫn là dưới châm thủ pháp, hoàn toàn tùy tiện cực kì.

Viên Thanh lông mày không nhịn được nhảy một cái, thầm nói: Tiểu tử này, thật sự hiểu y thuật?

Mà Viên Giác, Viên Hải, viên pháp ba người, tuy rằng không thể nào tính thông y thuật, nhưng thuật châm cứu cũng là hiểu sơ, thấy Ninh Tiểu Đường như vậy tùy ý thi châm, mỗi người nhều mày, cảm thấy dễ cho người trẻ tuổi này đến trị liệu chính mình sư phụ, coi là thật là một cái sai lầm.

Lúc này cũng chỉ có Tổng nhân, vẫn như cũ hoàn toàn tin tưởng Ninh Tiểu Đường, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm động tác của hần.

Mấy cái viên tự bồi nhà sư, còn chưa kịp đưa ra nghi vấn, Ninh Tiểu Đường dưới một châm liền lại bắt đầu, hơn nữa tốc độ là càng lúc càng nhanh, một châm tiếp theo một châm, khiến người ta hoa cả mắt, mắt không kịp nhìn.

Trong chớp mắt, Liễu Không Đại Sư trên cánh tay, trên bàn tay, trước ngực, bụng, cổ các bộ vị, tất cả đều cắm đầy Ngân Châm.

Mà ánh mắt của bọn họ, cũng từ vừa mới bắt đầu hoài nghi, từ từ chuyển đã biến thành kinh ngạc, đến cuối cùng, trong mắt chỉ còn dư lại hiện lên vẻ kinh sợ!

Làm sao có khả năng?

Trong nháy mắt đó, bốn vị viên tự bồi nhà sư trong đầu, chỉ có cái ý niệm này.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy cảnh tượng khó tin, Không Hòa Thượng con kia đen kịt bàn tay, màu sắc dĩ nhiên lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, ở từ từ biến thiên!

Chương 69: Trừ độc

Vừa mới qua đi bao lâu a, lại nhanh như vậy có hiệu quả, sao có thể có chuyện đó?

Vào giờ phút này, trong phòng bốn vị viên tự bối nhà sư, tất cả đều đầy mặt không thể tin tưởng, trợn mắt ngoác mồm mà nhìn Không Hòa Thượng con kia trúng độc tay.

Cái kia không ngừng biến thiên màu sắc, đều ở xác xác thực thực địa ở nói cho bọn họ, trước mắt vị trẻ tuổi này triển khai thuật châm cứu, thật sự lên hiệu quả. Hơn nữa này hiệu quả quá mức kinh người, cũng làm cho bọn họ có chút không thể tin được.

Trước kia tôi không coi trọng Ninh Tiểu Đường Viên Hải, lúc này trúng mất một đôi mắt, miệng hơi mở ra, cả người đều có chút cứng lại rồi.

Hắn căn bản là không nghĩ ra, vị trẻ tuổi này, triển khai đến cùng là cái gì thuật châm cứu.

Trước, đối phương biểu hiện ra thi châm thủ pháp, vẫn là một bộ tùy tùy tiện tiện dáng vẻ, khiến người ta nhìn ra trong lòng nhảy lên, khiến người ta giác đến mức hoàn toàn là ở mù làm.

Nhưng ngay ở trong nháy mắt tiếp theo, làm vị trẻ tuổi này đem mấy chục cây Ngân Châm đều cắm ở chính mình sư phụ trên người sau, chính mình sư phụ con kia đen kịt tay, màu sắc liền bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được từ từ biến thiên.

Tình cảnh này, coi như là không hiểu y thuật người, cũng rõ ràng, là cái kia thuật châm cứu có tác dụng.

Viên Thanh trên mặt trong khiếp sợ mang theo một tia vẻ mừng rỡ, nhìn chính mình sư phụ con kia trúng độc tay, màu sắc không ngừng biến thiên, hắn biết chính mình sư phụ, có rất lớn khả năng bị một lần nữa cứu tỉnh lại.

Đứng bên cạnh hắn Tổng nhân, lúc này mặt say mê.

Tổng nhân chính hồi tưởng trước Ninh Tiểu Đường cái kia thi châm thủ pháp, cái kia hoa cả mắt thủ pháp, mới nhìn, không có quy luật chút nào có thể nói, thích làm gì thì làm, để hiểu y người không nhận được nhú mày.

Nhưng mà, một khi tinh tế hồi ức, liền có thể phát hiện ở cái kia ngón ngang thủ pháp bên trong, mơ hồ mang theo một tia không thể dự đoán quy luật ở trong đó.

"Thủ pháp này, coi là thật là tuyệt không thể tả!" Tổng nhân không nhận được mở miệng khen.

Ninh Tiểu Đường mặt bình tĩnh mà nhìn Không Hòa Thượng con kia trúng độc bàn tay, theo màu sắc từ từ biến thiên, khiến cho người kinh hãi sung phù, cũng bắt đầu chậm rãi tiêu lui xuống đi.

Viên Thanh đám người trên mặt sắc mặt vui mừng càng ngày càng đậm, nhưng tất cả đều lẳng lặng mà chờ đợi, không dám quấy nhiễu Ninh Tiểu Đường mây may.

Theo thời gian chuyển dời, Không Hòa Thượng chính bàn tay rốt cục khôi phục màu da, chỉ còn lại một cái ngón áp út, vẫn như cũ đen kịt cực kỳ.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường lại từ trong hộp ngọc lấy ra một cái Ngân Châm.

Có điều lần này, hắn cũng chưa hề đem Ngân Châm trực tiếp đâm vào Không Hòa Thượng trên người, mà là nắm bắt cây này Ngân Châm, ở Không Hòa Thượng cái kia đen kịt ngón áp út đầu ngón tay, nhẹ nhàng vạch một cái, cắt ra một lỗ hồng.

Lúc này, có một giọt đen kịt tanh hôi chất lỏng, đi theo Không Hòa Thượng ngón áp út đầu ngón tay thấm thấu ra.

Nhìn giọt này đen kịt như mực chất lỏng, Ninh Tiểu Đường hơi nhíu mày.

Có điều, Ninh Tiểu Đường cũng không nói thêm gì, hắn trực tiếp nâng dậy Không Hòa Thượng thân thể.

Sau đó, hắn liếc nhìn Tổng nhân cùng Viên Thanh, nói rằng: "Tổng Đại Phu, vị đại sư này, phiền phức các người trước hết để cho mở một hồi, lùi tới khoảng cách an toàn."

Tổng nhân cùng Viên Thanh hai người nhìn nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt kinh ngạc, không biết Ninh Tiểu Đường phải làm gì.

Nhưng bọn họ vẫn là dựa theo Ninh Tiểu Đường nói tới, lùi tới một trượng có hơn.

Nhìn thấy hai người lui lại, Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Sau đó, hần đột nhiên hít một hơi, trực tiếp một chường tăng tăng vổ vào Không Hòa Thượng trên lưng.

Theo "Đùng ~" một tiếng, một luồng kinh khí vô hình đột nhiên nhộn nhạo lên, toàn bộ gian nhà đều phảng phất phát lên một luồng phong, thổi đến mức tất cả mọi người quần áo không chết động.

Bốn vị viên tự bồi nhà sư sắc mặt cùng nhau biến đổi, còn tưởng rằng Ninh Tiểu Đường muốn đứng rồi Không Hòa Thượng bắt lợi.

Có điều, còn chưa chờ bọn hần có phản ứng. Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo đen kịt như mực chất lỏng mũi tên nhọn, đột nhiên đi theo Không Hòa Thượng ngón áp út đầu ngón tay bắn đi ra.

"Tháp ~" một tiếng, chất lỏng mũi tên nhọn trực tiếp bắn ở trên mặt đất, bắn lên vô số màu đen dịch nhỏ.

Sau một khắc, chỉ thấy mặt đất phát sinh "Hí hí hí ~~~" tiếng vang.

Nguyên lai, những kia màu đen dịch nhỏ dĩ nhiên đang không ngừng ăn mòn mặt đất,

Một bên liễu lĩnh bọt khí một bên phát ra âm thanh.

Có điều trong chớp mắt, mặt đất liền bị ăn mòn thành từng cái từng cái Tiểu Hắc Động.

Trong phòng tất cả mọi người nhìn thấy tình cảnh này, tất cả đều hoàn toàn biến sắc.

Lúc này, bốn vị viên tự bồi nhà sư cũng tỉnh táo lại, biết vị này Ninh Công Tử cũng không có đối với chính mình sư phụ bất lợi, mà là ở cho chính mình sư phụ bức độc.

Nhìn trên mặt đất cái kia từng cái từng cái Tiểu Hắc Động, tất cả mọi người đều tê cả da đầu.

Viên Thanh cùng Tổng nhân hai trong lòng người đều không khỏi thầm nói: Chẳng trách vị này Ninh Công Tử để cho mình lùi tới khoảng cách an toàn, nếu như vạn nhất để những này màu đen dịch nhỏ cho tiến đến trên người, cái kia phỏng chừng không chết cũng đến tàn, tuyệt đối sẽ không dễ chịu.

Dù sao, những này màu đen dịch nhỏ, liền cứng rắn mặt đất đều có thể ăn mòn thành từng cái từng cái lỗ đen, huống chi là huyết nhục chi khu đây.

"Độc thật là lợi hại!" Một bên khác, Viên Hải không nhịn được giật mình nói, sau đó lại nghĩ đến chính mình sư phụ bị này độc dần vật, trong lòng đối với cái kia tóc bạc Âm Lão lệ còn không khỏi sự thù hận ngập trời.

Viên Thanh đi lên trước, đối với Ninh Tiểu Đường cung kính cúi chào, nói rằng: "A di đà phật, Ninh Công Tử, không biết Gia sư hiện tại làm sao?"

Ninh Tiểu Đường hướng hần khẽ gật đầu, nói rằng: "Liễu Không Đại Sư độc trong người, ta hiện tại đã toàn bộ ép đi ra, người đã không còn đáng ngại. Có điều, này độc quá mức lợi hại, để Liễu Không Đại Sư tiêu hao không ít sinh mệnh nguyên khí, chỉ ít cần phải cố gắng điều dưỡng mấy tháng, mới có thể triệt để khôi phục như cũ."

"Ninh Công Tử, cái kia Gia sư khi nào có thể tỉnh lại?" Viên Hải cũng đi tới, đối với Ninh Tiểu Đường cúi chào hỏi.

"Tỉnh lại cũng nhanh, một canh giờ sau đó, Liễu Không Đại Sư nên là có thể thức tỉnh. UU đọc sách www.uukanshu.net "

Nghe được đáp án này sau, bốn vị viên tự bồi nhà sư, tâm lý đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, bốn người đứng thành một hàng, hai tay tạo thành chữ thập, cung cung kính kính địa đối với Ninh Tiểu Đường cúi chào, nói một tiếng Phật hiệu, nói rằng: "A di đà phật, đa tạ Ninh Công Tử thi tăng cứu viện. Ninh Công Tử đại ân, bản tăng vô cùng cảm kích, chúng ta Lô Phong Tự từ trên xuống dưới, nợ Ninh Công Tử một phần ân tình."

Ninh Tiểu Đường khoát tay áo một cái, nói rằng: "Các vị đại sư, khách khí."

Sau đó, hần vừa chỉ chỉ Không Hòa Thượng trên người Ngân Châm, nói rằng: "Những ngân châm này, trước hết lưu nửa canh giờ, như vậy đối với Liễu Không Đại Sư cũng mới có lợi. Chờ nửa canh giờ, ta lại lấy xuống."

Không Hòa Thượng trên người độc bị triệt để thanh trừ, điều này làm cho trong lòng mọi người đều không khỏi một trận ung dung.

Lúc này, bốn vị viên tự bồi nhà sư nhìn về phía Ninh Tiểu Đường ánh mắt, cũng lại không nữa điểm xem thường tâm ý.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, chính là như thế một vị nhìn qua mới mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi, thật sự thanh trừ chính mình sư phụ trên người độc.

Phải biết, này không phải là bình thường độc, đây chính là trên giang hồ thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán a.

Mặc dù hay là bởi vì có Hoạt Tử Nhân đan duyên có, để Diêm Vương tán Độc Tính giảm xuống không ít. Nhưng không thể phủ nhận chính là, vị này Ninh Công Tử y thuật, tuyệt đối có thể xưng tụng Diệu Thủ Hồi Xuân.

Dù sao, liền vị thần y này đồ, Dương Châu tam đại danh y đứng đầu Tổng Đại Phu, đối với hôn mê bất tỉnh Không Hòa Thượng, đều là bó tay toàn tập.

Bốn vị viên tự bồi tằng trong lòng người đều vạn phần hiếu kỳ, không biết vị này Ninh Công Tử y thuật đến cùng là vị cao nhân nào dạy dỗ đến, đối phương mới còn trẻ như vậy, liền có như thể khó mà tin nổi y thuật, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Ngay ở Ninh Tiểu Đường trị liệu Không Hòa Thượng đồng thời, một bên khác, tóc bạc Âm Lão lệ côn, cũng mang theo một đám người, khí thế hùng hổ địa xông vào Lô Phong Tự.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Chọn sơn môn (1)

Tóc bạc Âm Lão lệ côn mang theo Thiên Âm giáo đoàn người, đằng đằng sát khí, hoành hành xông thẳng.

Từ Lô Phong Tự sơn môn, một đường xông đến Đại Hùng Bảo Điện trước trên quảng trường.

Cho đến lúc này, mới bị Lô Phong Tự mười mấy cái nhà sư ngăn cản.

Chúng Tăng nhìn người đi đường này mang theo côn bổng đao kiếm, trên mặt tràn ngập sát khí, vừa nhìn liền không giống như là người tốt lành gì.

Một vị thân hình cao lớn, năm mươi tuổi khoảng chừng lão hòa thượng ngăn ở Thiên Âm giáo đoàn người phía trước, lớn tiếng quát hỏi: "Các ngươi là ai? Vì sao mang theo binh khí xông vào Phật Môn trọng địa? Các ngươi đây là muốn làm gì?"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn cũng không đáp lời, chỉ là lạnh lùng nhìn căn ở mặt trước mười mấy cái nhà sư.

Thiên Âm giáo bên này lúc này đi ra một đầy mặt hung tương trung niên Đại Hán, hấn tà tà nở nụ cười, nói rằng: "Làm gì? Các ngươi không nhìn ra được sao? Đương nhiên là đến chọn sơn môn!"

"Cái gì, bọn họ là đến chọn sơn môn?"

"Quá đáng ghét, càn dâm như thế khiêu khích ta Lô Phong Tự!"

"Mấy tên khốn kiếp này, rốt cuộc là ai?"

Lô Phong Tự các vị nhà sư nghe được trung niên kia Đại Hán sau, sắc mặt không khỏi đại biến, mỗi người cảm phần sục sôi, giận không nhịn nổi.

"Lớn mật Tặc Tử! Thật sự cho rằng ta Lô Phong Tự không người sao?" Cái kia thân hình cao lớn lão hòa thượng không nhịn được hét lớn một tiếng, tròn tròn đôi mắt.

"Chết con lừa trọc, phí lời quá nhiều, đừng cản đường!"

Thiên Âm giáo vị kia trung niên Đại Hán, bỗng nhiên tiến lên hai bước, mạnh mẽ một cước đá ra, đá hướng về lão hòa thượng kia lồng ngực.

Lão hòa thượng đột nhiên không kịp chuẩn bị, lập tức trúng chiêu.

Sau đó, cả người hấn phảng phất như điều đứt dây, đột nhiên hướng sau bay ngược ra ngoài, thân thể tầng tầng ngã tại trên mặt đất.

"Phù phù ~ "

Lão hòa thượng trong miệng phun ra một ngụm máu lớn, hiển nhiên này một cước đã để hấn bị trọng thương.

Còn lại nhà sư thấy thế, dồn dập hoàn toàn biến sắc.

"Tĩnh sơn sư huynh, người thế nào rồi?" "Người không sao chứ, tĩnh sơn sư huynh?"

Chúng Tăng người lập tức xông tới, nâng dậy lão hòa thượng.

Lão hòa thượng là hết thầy tịnh tự bồi nhà sư ở trong, tuổi tác dài nhất giả, trong ngày thường khá được Chúng Tăng kính trọng.

Lúc này, nhìn thấy hấn bị trọng thương, Chúng Tăng trong lòng nhất thời sốt sắng.

"Này, người này, làm sao ra tay hại người?"

Một người trong đó nhà sư đối với Thiên Âm giáo trung niên kia Đại Hán lớn tiếng chỉ trích nói.

Trung niên kia Đại Hán không khỏi xì cười một tiếng, nói rằng: "Ta nói người này con lừa trọc có phải là niệm kinh niệm choáng váng a, chúng ta nhưng là đến chọn sơn môn, hại người thì thế nào? Ta còn muốn giết người đây."

Hấn tiếng nói vừa dứt, mặt sau Thiên Âm Giáo Chúng môn nhân toàn bộ cất tiếng cười to lên.

"Ha ha, này con lừa trọc thật khờ đến đáng yêu, còn cho là chúng ta là tới làm khách nha."

"Hại người thì thế nào, chờ một lúc còn muốn giết người đây!"

"Những này con lừa trọc, từ sáng đến tối liền biết niệm kinh, đầu óc đều bị hồ đồ rồi."

Lô Phong Tự bên này Chúng Tăng đều giận đến đỏ cả mặt, có mấy cái kích động, đã muốn đi tới liều mạng, nhưng bị người bên ngoài gắt gao kéo.

Bởi vì trước mắt những người kia cũng không dễ trêu, Chúng Tăng ở trong võ công tốt nhất tịnh sơn sư huynh, đều bị một cước đá bay, trọng thương thổ huyết.

Bọn họ nếu là đi tới, còn không phải không công chịu nhục.

Thiên Âm giáo trung niên kia Đại Hán một tay chống nạnh, một tay chỉ vào Chúng Tăng, lạnh lùng nói rằng: "Các người những này con lừa trọc, đều nghe kỹ cho ta. Chúng ta là Thiên Âm giáo, ngày hôm nay chính là đến đá các người Lô Phong Tự sơn môn!"

"Đừng nói là đá thương người, ngày hôm nay chính là hủy đi các người toàn bộ Lô Phong Tự, các người thì phải làm thế nào đây?"

Trung niên Đại Hán hung hăng vô cùng nói rằng, không một chút nào sợ Lô Phong Tự Chúng Tăng.

Bởi vì hấn biết, Lô Phong Tự lợi hại nhất Không Hòa Thượng, đã bị chính mình Âm Lão cho âm, trúng rồi trên giang hồ thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán, lúc này phỏng chừng đều từ lâu mệnh vẫn quy thiên.

Không có Không Hòa Thượng, Lô Phong Tự còn lại nhà sư, trên căn bản chính là tôm tép nhỏ bé, đều là đội làm thịt cừu con, căn bản không đáng nhìn thẳng vào.

Cũng là Không Hòa Thượng cái kia mấy cái đồ đệ,

Hơi có chút vướng tay chân. Có điều có chính mình Âm Lão áp trận, cũng không phải vấn đề gì.

Một bên khác, Lô Phong Tự Chúng Tăng nghe nói như thế sau, nhất thời mỗi người lửa giận ngút trời, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Cái gì, hủy đi chúng ta Lô Phong Tự? Chuyện này quả thật là khinh người quá đáng! Khinh người quá đáng!"

Tịnh sơn lão hòa thượng cũng là lên cơn giận dữ, có điều hấn lý trí vẫn còn.

Hấn đối với bên cạnh một vị lông mày rậm mắt to trung niên hòa thượng vẫy vẫy tay, nói rằng: "Tịnh an, nhanh, đi đem sự tình bẩm báo Phương Trượng, liền nói Thiên Âm giáo người đánh tới cửa rồi."

"Được rồi, tịnh sơn sư huynh, ta lập tức đi ngay." Trung niên hòa thượng gật gật đầu, lập tức vội vàng vàng địa hướng về Lô Phong Tự hậu viện chạy đi.

Quảng trường hai bên trái phải phần cuối, phân biệt là Lô Phong Tự đông, tây hai nơi phòng nhỏ.

Lúc này, trên quảng trường chuyện đã xảy ra, cũng đã kinh động những kia ở tại đông, tây hai nơi phòng nhỏ võ lâm các bằng hữu.

Những kia tới tham gia Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội võ lâm đồng đạo, dồn dập từ từng người trong phòng đi ra, đi tới trên quảng trường.

Tỷ như Huyền Không Tự Bàn Nhược Đường Thủ Tọa viên sân đại sư, Nga Mi Phái Kỳ Tú Như, Tô Diệu Văn hai vị Tiên Từ, Đông Hoa Phái làm Đại Chương Môn sư đệ Lý Tu Thành, Nam Sơn phái Lục Thanh Sơn trưởng lão, Thủy Nguyệt phái Cơ Từ Hân Cơ tiên tử, bọn họ tất cả đều hướng về quảng trường bên này chạy tới.

Cùng lúc đó, trong đó một ít đệ tử cũng mang theo lòng hiếu kỳ, cùng theo tới, tỷ như Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên hai người.

Mặt khác, còn có Thiết Quyền Bang, Thanh Phong trại này hai đại Việt Châu bản thổ thế lực các đại biểu, cùng với song kiếm môn, Khoái Dao môn, Ưng Trảo giúp, Trường Quyền Võ Quán chờ những này cửa nhỏ Tiểu Phái đại biểu, cũng tất cả đều hướng về quảng trường bên này tới rồi.

Tóc bạc Âm Lão lệ còn nhìn trên quảng trường không ngừng hiện lên người trong võ lâm, cũng không để ý lắm.

Bởi vì hần hôm nay, chính là muốn ở đông đảo người trong võ lâm trước mặt, khỏe mạnh đem Lô Phong Tự làm nhục một phen, muốn cho Lô Phong Tự ở toàn bộ trên giang hồ đều không nhắc nổi đầu lên.

Cho tới những võ lâm đó bên trong người có thể hay không đồng thời liên hợp lại đối phó chính mình, tóc bạc Âm Lão lệ còn không để ý chút nào, không một chút nào lo lắng.

Bởi vì có thể làm cho hần kiêng kỵ người, cũng chỉ có Không Hòa Thượng một người thôi.

Mà hiện tại Không Hòa Thượng trúng rồi Diêm Vương tán, gần như mệnh vẫn, UU đọc sách www.uukanshu.net tóc bạc Âm Lão lệ còn tâm lý tự nhiên không còn cố kỵ nữa.

Nhìn xúm lại đây càng ngày càng nhiều Võ Lâm Nhân Sĩ, tóc bạc Âm Lão lệ còn khước miệng hơi treo lên một nụ cười lạnh lùng.

Lúc này, Võ Lâm Nhân Sĩ ở trong, tựa hồ có người thức ra thân phận của hần, có tiếng kêu sợ hãi truyền ra.

"Là người, Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão lệ còn! Thật can đảm, người dám ban ngày ban mặt dẫn người đến xông Lô Phong Tự, không sợ chúng ta đem mạng người lưu lại sao?"

"Cái gì, đúng là Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão lệ còn! Ma đầu kia làm sao tới nơi này?"

"Tốt, ngày hôm nay ma đầu kia nếu đến rồi, cũng đừng nghĩ đi rồi. Có Liễu Không Đại Sư ở đây, ma đầu kia liền đừng vọng tưởng chạy về Nam Cương!"

Nghe được trong đám người có người nhắc tới Không Hòa Thượng, tóc bạc Âm Lão lệ còn không khỏi mà ngửa mặt lên trời cười to lên, tựa hồ nghe đến cái gì chuyện cười lớn.

"Ha ha, các người những này giun dế, còn ảo tưởng không cái kia con lừa trọc đến giúp các người, đừng hần mẹ nằm mơ! không con lừa trọc tới hôm qua, liền bị ta trọng thương mà quay về, tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc. Lúc này, cũng không biết có hay không đi gặp Diêm Vương đây!"

"Cái gì, Liễu Không Đại Sư bị người trọng thương? Chuyện này tuyệt đối không có khả năng!"

"Đúng, hần khẳng định đang nói láo. Liễu Không Đại Sư võ công từ lâu đạt tới Hóa Cảnh, làm sao có khả năng bị tên ma đầu này đánh cho trọng thương? Nếu như Liễu Không Đại Sư thật bị thương, ma đầu kia làm sao không có chuyện gì? Lời nói của hần không thể tin!"

Lúc này, tóc bạc Âm Lão lệ còn phía sau, vị kia toàn thân bao phủ ở Hắc Bảo bên trong hần phải chết Độc Vương, bỗng nhiên cười quái dị lên: "Hê hê, chính diện đánh bại không cái kia con lừa trọc là có chút khó. Thế nhưng, nếu như trúng rồi ta hần phải chết Độc Vương Diêm Vương tán đây? Các người nói, không cái kia con lừa trọc, có thể không bình yên vô sự?"

Nghe đến nơi này, giữa trường tất cả mọi người mặt đều biến sắc.

"Hần phải chết Độc Vương Diêm Vương tán!"

Tất cả mọi người một mặt hoảng sợ nhìn phía vị kia bao phủ ở Hắc Bảo bên trong người mặc áo đen.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Thiêu sơn môn (2)

"Hần phải chết Độc Vương, Vạn Độc Môn tam đại Độc Vương một trong, hần cùng tới?"

"Người này chính là hần phải chết Độc Vương sao? Nghe nói hần Diêm Vương tán, chính là giang hồ thập đại khó giải Kỳ Độc một trong. Nếu là Liễu

Không Đại Sư thật trúng rồi này Diêm Vương tán, vậy coi như cực kì không ổn."

"Mọi người không muốn dễ tin, người này nói mình là hắc phải chết Độc Vương, lẽ nào hắc chính là hắc phải chết Độc Vương? Ta còn nói ta là Thiên vương lão tử đây."

Đông đảo Võ Lâm Nhân Sĩ dồn dập mở miệng nói rằng, tuy rằng trong lòng đối với vị kia người áo đen hết sức kiêng kỵ, nhưng càng nhiều vẫn là hoài nghi thân phận đối phương. Bởi vì Vạn Độc Môn từ trước đến giờ chỉ là ở Nam Cương hoạt động, hầu như xưa nay không đặt chân mặt phía bắc.

Lúc này sạ vừa nghe đối phương nói mình chính là Vạn Độc Môn tam đại Độc Vương một trong hắc phải chết Độc Vương, trong lòng tự nhiên bán tín bán nghi.

Lúc này, Đông Hoa Phái trưởng môn sư đệ Lý Tu Thành đứng dậy, nói rằng: "Các hạ luôn miệng nói Liễu Không Đại Sư trúng rồi Diêm Vương tán, này có điều là người nhất gia chi ngôn thôi. Các vị đồng đạo, tuyệt đối không thể bị này gian nhân đầu độc."

Thân là chính đạo hàng đầu Danh Môn Đại Phái đại biểu, Lý Tu Thành tâm lý ít nhiều có chút chính đạo trong lúc đó cần cộng cùng tiến lùi, như thể chân tay tư tưởng. Bởi vậy, hắc nhìn thấy Thiên Âm giáo loại này tà đạo môn phái công nhiên khiêu khích, không nhịn được dứng cảm đứng ra.

Cùng lúc đó, Nga Mi Phái Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử cũng đồng thời đứng ở phía trước, cầm kiếm cùng Thiên Âm Giáo Chúng người đối lập lên.

Mà còn lại như là Huyền Không Tự Bàn Nhược Đường viên sán đại sư, Nam Sơn phái Lục Thanh Sơn trưởng lão, Thủy Nguyệt phái Cơ Tử Hàn Cơ tiên tử, cũng đồng dạng đều đứng dậy.

Đương nhiên, ngoại trừ những này hàng đầu Danh Môn Đại Phái đại biểu ở ngoài, còn lại cửa nhỏ Tiểu Phái, đại thể vẫn là núp ở phía sau diện quan sát, nhiều nhất có điều ở trong lời nói chống đỡ một phen.

Người áo đen nhìn chằm chằm Lý Tu Thành, cười quái dị một tiếng, nói rằng: "Lão phu ta nói đến cùng có phải là thật hay không, chỉ muốn các người đem cái kia không con lừa trọc gọi ra, dĩ nhiên là thấy rõ ràng."

Thấy đối phương một bộ lời thể son sắt, vẻ không có gì sợ, mọi người không khỏi chần chờ lên, lẽ nào tối hôm qua Liễu Không Đại Sư thật sự bị trọng thương, trúng rồi trên giang hồ thập đại khó giải Kỳ Độc một trong Diêm Vương tán?

Người áo đen tiếp tục nói: "Ê ê, chỉ sợ không cái kia con lừa trọc, lúc này đã là thi thể một bộ, đã không có cách nào trở ra."

"Câm miệng!" Lý Tu Thành hét lớn một tiếng, nói: "Có ta Lý Tu Thành ở đây, há có thể cho người lại Yêu Ngôn hoặc chúng!"

Nói, "Cheng ~" một tiếng, trường kiếm trong tay trong nháy mắt ra khỏi vỏ, nhắm thẳng vào người áo đen.

Lý Tu Thành biết, bất luận người áo đen nói có đúng không là thật sự, cũng không thể để hắc tiếp tục nói nữa.

Bằng không, phe mình tinh thần sẽ càng ngày càng thấp.

"Ha, tiểu tử, trước tiên quá cửa ải của ta lại nói." Thiên Âm giáo trung niên kia Đại Hán rút ra một thanh tạo hình quái lạ Loan Đao, bỗng nhiên ngăn ở Lý Tu Thành trước người.

"Hừ, xem người đã sớm khó chịu!"

Lý Tu Thành lạnh rên một tiếng, cũng không nói nhiều, lúc này cầm kiếm trong triều năm Đại Hán công quá khứ.

"Ha, đến hay lắm!" Thiên Âm giáo trung niên kia Đại Hán, loan đao trong tay mạnh mẽ hướng Lý Tu Thành chém tới.

"Đang đang đang ~~~ "

Đao kiếm giao tiếp, đóm lửa tung toé.

Trong chớp mắt, hai người liền giao thủ mười mấy chiêu, đấu cái lực lượng ngang nhau, ai cũng không bắt được ai.

Lý Tu Thành thầm giật mình, không nghĩ tới một người đáng mạo tằm thường trung niên Đại Hán, dĩ nhiên cũng là một vị Thông Mạch cảnh cao thủ.

Phải biết, chính mình nhưng là Thông Mạch cảnh trung kỳ a, Kỳ Kinh Bát Mạch thông bốn mạch, hơn nữa cách Thông Mạch cảnh hậu kỳ càng là chỉ kém một bước xa, bất cứ lúc nào cũng có thể bước vào Thông Mạch cảnh hậu kỳ.

Nhưng chính là mình võ công như thể trình độ, vẫn như cũ không bắt được đối phương, hai người chỉ đánh cái kỳ phùng địch thủ.

Mà đối phương đồng dạng kinh ngạc với Lý Tu Thành võ công, không nghĩ tới vị này tướng mạo nho nhã người đàn ông trung niên, võ công còn khá tốt.

Ba mươi chiêu qua đi, hai người đều bính ra hỏa khí.

Ánh đao bóng kiếm, Khí Kinh phân tán.

Vây xem Võ Lâm Nhân Sĩ, không ít người đều xa xa lui lại, để tránh khỏi bị những kia tàn ra Khí Kinh thương tổn được.

Dù sao, đối với chưa bước vào Thông Mạch cảnh Võ Lâm Nhân Sĩ tới nói,

Những này tàn ra Khí Kinh quả thực so đao tử còn sắc bén.

Nếu như không cẩn thận nhiễm phải, e sợ lập tức sẽ thấy máu bị thương, không thể kim được bọn họ không cẩn thận một chút.

Ngay ở Lý Tu Thành cùng ngày đó âm giáo người đàn ông trung niên kịch liệt đánh nhau chết sống thì, tịnh an cũng vội vội vàng vàng địa chạy đến Lô Phong Tự hậu viện.

Hắn một bên chạy một bên lo lắng hô: "Phương Trọng, không tốt rồi! Xảy ra vấn đề rồi!"

"Chi ~~~" một tiếng, một cánh cửa từ bên trong mở ra, một vị hơn bảy mươi tuổi, rộng diện tai to lão tăng đi ra.

Hắn nhìn hướng bên này chạy tới tịnh an, hơi nhíu mày, sắc mặt có chút không du, nói rằng: "Tịnh an, ngươi hô to gọi nhỏ, lại có chuyện gì?"

Tịnh an dùng ống tay áo xoa xoa trán mồ hôi, thở hồng hộc địa nói rằng: "Phương Trọng, Thiên Âm giáo người đánh tới cửa rồi. Tịnh sơn sư huynh, đã bị đánh bọn họ đã thương. Bọn họ còn nói, muốn dỡ bỏ chúng ta Lô Phong Tự đây."

Nghe nói như thế, Viên Giác sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, phảng phất cũng có thể chảy ra nước.

Cùng lúc đó, một đạo lửa giận ngút trời âm thanh, cũng từ trong nhà truyền ra: "Thật can đảm! Thiên Âm giáo mấy tên khốn kiếp này, còn dám đánh tới cửa? Đến rất đúng lúc, ta còn đang muốn tìm bọn họ báo thù đây!"

Viên Hải sai bước địa từ trong nhà đi ra, đầy mặt tức giận, phảng phất một con nổi giận trâu đực.

Viên Giác liếc mắt nhìn Viên Hải, nói rằng: "Viên Hải sư đệ, đừng nóng vội, ta cùng đi với ngươi. Ngươi trước tiên chờ một chút, ta cùng bên trong người nói một tiếng."

Viên Giác đi vào nhà, đối với Ninh Tiểu Đường cúi chào, nói rằng: "A di đà phật, Ninh Công Tử, Gia sư liền phiền phức ngươi. Bản tăng có chuyện muốn đi xử lý một chút, đến trước tiên đi ra ngoài một chuyến."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Đại sư, xin cứ tự nhiên, nơi này liền giao cho ta được rồi, cứ việc yên tâm đi."

Viên Giác đối với Ninh Tiểu Đường nói tiếng cảm ơn.

Sau đó, hắn lại xoay người đối với Viên Thanh, viên pháp hai người nói rằng: "Viên Thanh sư đệ, viên pháp sư đệ, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) các ngươi cứ đợi ở chỗ này cố gắng chăm nom sư phụ. Còn chuyện bên ngoài, liền giao cho bản tăng được rồi, không cần lo lắng."

Viên Thanh, viên pháp hai người hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "Vâng, Phương Trọng sư huynh."

Ninh Tiểu Đường nhìn Viên Giác vội vàng rời đi bóng lưng, thầm nói: Xem ra, "lại già bất thiện" a. Ân, ta vẫn là trước tiên đem Không Hòa Thượng trên người những ngân châm này cho xử lý một chút. Sau đó sao, liền đi xem xem những kia từ Nam Cương đến người trong Tà đạo được rồi. Thiên Âm giáo, nghe nói là Nam Cương tà đạo Đại Phái đây. Đáng tiếc ta không có cách nào rời đi nơi này, không phải vậy thật muốn đi xông vào một lần sào huyệt của bọn họ, xem xem rốt cục có phải là như đồn đại bên trong nói như vậy, là đầm rồng hang hổ.

Đem những này suy nghĩ lung tung từ trong đầu quăng trừ, Ninh Tiểu Đường quay về Viên Thanh, viên pháp hai người nói rằng: "Hai vị đại sư, tiếp đó, ta liền muốn vì là Liễu Không Đại Sư lấy châm."

Nghe được này Ninh Tiểu Đường lời này, Tổng nhân nhất thời ánh mắt sáng lên, hắn biết cái kia một màn kinh người lại muốn tới.

Viên Thanh nói rằng: "Ninh Công Tử, xin mời."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, sau đó rất tùy ý đưa tay ra, cách không hướng về Không Hòa Thượng thân thể nhẹ nhàng một vệt.

Trong nháy mắt tiếp theo, Viên Thanh, viên pháp ánh mắt của hai người, lập tức tròng tròn xoay tròn vo, trợn mắt ngoác mồm mà nhìn trước mặt một màn kinh người.

Chỉ thấy từng viên từng viên Ngân Châm, phảng phất chịu đến nam châm hấp dẫn giống như vậy, đi theo Không Hòa Thượng trên thân thể tự động bay ngược ra đến, một viên tiếp theo một viên bay trở về đến trong hộp ngọc.

Có điều trong chớp mắt, cảm ở Không Hòa Thượng trên người lít nha lít nhít Ngân Châm, liền toàn đều không thấy bóng dáng, một cái không dư thừa.

Viên pháp ngây người như phỗng, há miệng, gian nan nói rằng: "Chuyện này... Như vậy cũng tốt!"

Viên Thanh kiến thức y học uyên bác, hẳn biết tình cảnh này ý vị như thế nào.

Trầm mặc hồi lâu, Viên Thanh phun ra một hơi, lẩm bẩm nói rằng: "Ra châm cao thủ nhất pháp, cách không lấy châm a!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Thiêu sơn môn (3)

Viên Thanh học y nhiều năm, cũng tinh thông thuật châm cứu, mà này cao nhất ra châm thủ pháp cách không lấy châm, vẫn là hắn chăm chỉ không ngừng theo đuổi mục tiêu.

Nhưng mà đã nhiều năm như vậy, y thuật của hắn tuy rằng rất là tinh tiến, nhưng cách không lấy châm này một chiêu, nhưng vẫn cứ không có thể học được, thậm chí ngay cả ngưỡng cửa biên giới đều không có tìm thấy.

Viên Thanh rất rõ ràng này một chiêu cách không lấy châm, có cỡ nào Địa Nan học.

Cư hắn biết, hiện nay hết thấy người học y ở trong, cũng chỉ có vị thần y kia an Tế Thế, mới biết cái này một chiêu.

Có thể thấy được, này một chiêu cách không lấy châm độ khó chi lớn, lớn đến người thường khó có thể tưởng tượng.

Nhưng mà để Viên Thanh không nghĩ tới chính là, ngày hôm nay hắn dĩ nhiên tận mắt nhìn thấy này một chiêu cách không lấy châm.

Nhất làm cho hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chính là, triển khai này một chiêu cách không lấy châm, dĩ nhiên còn là một vị tuổi trẻ thiếu niên công tử.

Trời ạ, đây chính là cách không lấy châm a, vị này Ninh Công Tử dĩ nhiên cũng sẽ!

Y thuật của hắn đến cùng cao minh bao nhiêu a, lẽ nào y thuật của hắn đã có thể sánh vai đương đại thần y an Tế Thế?

Ninh Tiểu Đường không biết, hắn này một chiêu cách không lấy châm, cho Viên Thanh hòa thượng bao lớn khiếp sợ.

Làm Ninh Tiểu Đường cây ngân châm thu thập xong, khép lại ngọc nắp, đem Ngọc Hạp thả lại trong lồng ngực thì, Viên Thanh, viên pháp hai người, vẫn như cũ là một bộ đầy mặt đại ra dáng đáp.

Cũng chỉ có Tổng nhân hơi hơi khá một chút, bởi vì hắn ở khách sạn thời điểm, đã gặp Ninh Tiểu Đường từng dùng tới một lần cách không lấy châm, tâm lý ít nhiều gì có đề chuẩn bị trước.

Có điều, hiện tại lại một lần nữa nhìn thấy này mạc cách không lấy châm thì, Tổng nhân vẫn là cảm thấy chấn động không ngớt, trên mặt không nhịn được toát ra thán phục vẻ.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng chuẩn bị rời đi.

Đương nhiên, hắn cũng không tính trực tiếp về khách sạn, mà là chuẩn bị đi coi trộm một chút cái kia hóa Thiên Âm giáo môn nhân.

Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng: "Hai vị đại sư, Tổng Đại Phu, Liễu Không Đại Sư độc đã đi trừ, ta liền xin cáo từ trước."

Nghe được Ninh Tiểu Đường muốn rời khỏi, Viên Thanh, viên pháp hai người nhất thời phục hồi tinh thần lại, hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, lần này đa tạ Ninh Công Tử ra tay giúp đỡ."

"Hai vị đại sư khách khí." Ninh Tiểu Đường khoát tay áo một cái, lo đểnh nói.

Tổng nhân hỏi: "Ninh Công Tử, người là về khách sạn sao?"

Ninh Tiểu Đường lắc đầu, nói: "Tạm thời không trở về đi, vừa nãy ta nghe người ta nói, Thiên Âm giáo người đánh tới cửa rồi, vì lẽ đó dự định tới xem xem, đến cùng là xảy ra chuyện gì."

Ninh Tiểu Đường vừa nói, một bên đã đi tới cửa.

"Vậy chúng ta liền như vậy cáo biệt." Ninh Tiểu Đường quay đầu lại nói một câu, trong nháy mắt tiếp theo, người đã đi đến bên ngoài.

Viên pháp hơi ngần người, nói rằng: "Viên Thanh sư huynh, vị này Ninh Công Tử như vậy quá khứ, sẽ không có nguy hiểm gì chứ? Tuy rằng Phương Trượng sư huynh cùng viên Hải sư huynh cũng ở cái kia, nhưng tranh đấu lên, đao kiếm không có mất. Nếu như vạn nhất thương tổn được, vậy coi như không tốt."

Viên Thanh suy nghĩ một chút cũng là, vị này Ninh Công Tử đối với Lô Phong Tự từ trên xuống dưới tới nói, đó là Đại Ân Nhân, cũng không thể bị Thiên Âm giáo những kia gian ác đồ cho tổn thương

Nghĩ tới đây, Viên Thanh mở miệng nói rằng: "Viên pháp sư đệ, vậy ngươi cùng hần cùng đi, nhìn một chút vị này Ninh Công Tử. Tuyệt đối đừng để những Thiên Âm đó giáo người, đem vị này Ninh Công Tử cho làm bị thương."

"Được rồi, Viên Thanh sư huynh, ta liền tới đây." Viên pháp gật đầu một cái nói.

Lập tức, hần vội vã bước nhanh hướng đi ngoài phòng, trong miệng hô: "Ninh Công Tử, xin chờ một chút một hồi, bản tăng cùng ngươi một đạo quá khứ."

Nhưng mà, làm viên pháp đi tới cửa thì, cả người lập tức sững sốt.

"Người đâu?"

Ngoài phòng trống rỗng, cái nào còn có Ninh Tiểu Đường bóng người.

Viên pháp quay đầu lại kinh ngạc mà nhìn Viên Thanh, nói rằng: "Viên Thanh sư huynh, vị kia Ninh Công Tử không gặp, tựa hồ đã đi xa."

"Không gặp? Đi được như vậy nhanh?" Viên Thanh có chút khó mà tin nổi, ngoài phòng là mười mấy trượng trống trải nơi, chính là chính mình phải đi xa, cũng phải đi một hồi lâu.

Cái kia Ninh Công Tử mới rời khỏi bao lâu, thời gian nháy mắt đi,

Điều này có thể đi bao xa?

"Lẽ nào vị kia Ninh Công Tử cũng hiểu võ công, Khinh Công rất lợi hại? Vì lẽ đó lập tức liền chạy trốn không còn bóng?" Viên pháp lẩm bẩm nói rằng.

Nghe được cái này, Viên Thanh con mắt nhất thời sáng ngời, chợt nói: "Viên pháp sư đệ, ngươi nói không sai, vị kia Ninh Công Tử xác thực là hiểu võ công."

Viên Thanh ám đạo chính mình thật khờ, có thể làm được cách không lấy châm, nhất định nội lực hỏa hầu tự nhiên là thiếu không được.

Đương nhiên, đối phương còn trẻ như vậy, lại là muốn học y, lại là muốn học vũ, võ công trình độ cùng mình những này viên tự bối nhà sư so với, khẳng định là kém xa tít tắp.

Bởi vậy, Viên Thanh lại nói: "Viên pháp sư đệ, vị này Ninh Công Tử cố nhiên hiểu được một ít võ công, nhưng cùng chúng ta so với, vẫn là so với không được. Vì lẽ đó, ngươi vẫn là đồng thời theo tới nhìn một chút hần, miễn cho vị này Ninh Công Tử để những Thiên Âm đó giáo người cho làm bị thương."

Viên pháp nói rằng: "Được rồi, Viên Thanh sư huynh, ta hiện tại lập tức liền quá khứ."

Một bên khác, Đại Hùng Bảo Điện trước trên quảng trường, Lý Tu Thành cùng vị kia Thiên Âm giáo trung niên Đại Hán tranh đấu, trong lúc vô tình, đã qua hai ngoài trăm chiêu.

Lúc này, song phương chém giết, triệt để tiến vào gay cấn tột độ.

Mỗi một chiêu đều là hung hiểm cực kỳ, chiêu nào chiêu nấy trí mạng.

Có điều, thực lực của hai người đến cùng vẫn là lực lượng ngang nhau, trong lúc nhất thời cũng chia không ra thắng bại.

Tóc bạc Âm Lão hơi không kiên nhẫn, nói rằng: "Hắc Kỳ sứ, đi giúp Xích Kỳ khiến một cái, mau mau giải quyết."

"Tuân mệnh, UU đọc sách www.uukanshu.net Âm Lão." Một hơn năm mươi tuổi, diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão già theo tiếng nói rằng.

Chỉ thấy hần hai con khô gầy khô quắt trên tay, mang theo một bộ Tinh Thiết lợi trảo, móng vuốt sắc bén sáng lấp lóa.

Sau một khắc, hần một thiểm bộ, bỗng nhiên nhắm phía Lý Tu Thành phía sau, sắc bén Thiết Trảo mạnh mẽ chụp vào Lý Tu Thành vai.

Lý Tu Thành chỉ cảm thấy lông tóc dựng đứng, nhưng chính diện có trung niên Đại Hán kiềm chế, hần căn bản không có cách nào xê dịch.

"Lý sư huynh, cẩn thận!"

Nga Mi Phái Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai vị Tiên Tử không nhận được lo lắng hồ.

Khẩn đón lấy, hai người bay người lên, hai bên trái phải, lúc này cảm kiếm hướng vị kia diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão già công quá khứ.

"Tiểu nhân hèn hạ, xem kiếm!"

Song kiếm giáp công, kiếm khí lăm liệt.

Mắt thấy hai thanh kiếm hai bên trái phải hướng về chính mình muốn hại : chỗ yếu đâm tới, vị kia diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão già chỉ có thể bắt đắc đi thu trào, sau đó xoay người lật nghiêng, hiểm hiểm tránh thoát hai kiếm giáp công.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn nhú nhú mây, lạnh lùng nói rằng: "Hoàng Kỳ sứ, thanh kỳ sứ, lam kỳ sứ, các ngươi cũng tới, mau mau bắt lại cho ta bọn họ!"

"Tuân mệnh, Âm Lão."

Thiên Âm giáo bên này, lúc này lại đi ra ba người.

Một người dáng dấp to mọng mập mạp, một gầy trơ xương như sài thanh niên, còn có một người dáng dấp lại ả vừa đen hán tử.

Ba người đạt được tóc bạc Âm Lão lệ côn mệnh lệnh sau, lúc này cầm binh khí, giết hướng về Lý Tu Thành, Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân ba người.

Nhìn thấy Thiên Âm giáo bên kia lại đi ra ba người, chuẩn bị lấy nhiều thắng ít, chính đạo bên này lúc này cũng đi ra hai người.

"Tiểu nhân hèn hạ!"

Nam Sơn phái Lục Thanh Sơn trưởng lão cùng Thủy Nguyệt phái Cơ Tử Hàn Cơ tiên tử hai người quát mắng một tiếng, từng người cầm binh khí, cũng gia nhập vào chiến đoàn.

Trong lúc nhất thời, Thiên Âm giáo cùng chính đạo bên này, song phương từng người năm người, hỗn chiến đến cùng một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Thiêu sơn môn (4)

Song phương mười người đại hỗn chiến, giữa trường nhất thời một mảnh ánh đao bóng kiếm, hàn quang bắn ra bốn phía.

Hỗn chiến mười người, mỗi người đều là Thông Mạch cảnh cao thủ, hơn nữa chỉ ít đã là Thông Mạch cảnh trung kỳ.

Nhiều như vậy Thông Mạch cảnh cao thủ chém giết lên, từng đạo từng đạo ác liệt Khí Kinh, lúc này không kiêng kị mà hướng bốn phía khuếch tán ra.

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, vội vã xa xa mà lui lại.

Những này cửa nhỏ Tiểu Phái đại biểu, rất nhiều người võ công, thậm chí ngay cả Thông Mạch cảnh đều vẫn không có bước vào.

Đối với bọn hán tới nói, những này ác liệt Khí Kinh, quả thực chính là Tử Thần trí mạng liên đao.

Chỉ cần không cẩn thận nhiễm đến một tia, liền sẽ bị trọng thương.

Nhẹ thì trọng thương thổ huyết, trùng giả trực tiếp tử vong.

Bởi vậy, khi bọn họ nhìn thấy những này ác liệt Khí Kinh, không bị không chế địa hướng bốn phía lan đến ra sau, lúc này từng cái từng cái lui về phía sau đi.

Giữa trường, chỉ có Huyền Không Tự viên sân đại sư một người, vẫn như cũ vững như bàn thạch, không nhúc nhích đứng tại chỗ.

Bởi vì hán ở phòng bị một người, phòng bị cái kia tóc bạc Âm Lão lệ côn, đề ngừa hán đột nhiên đối với phe mình bên này người ra tay.

Ác liệt Khí Kinh đánh vào viên sân đại sư trên người, phảng phất đá chìm đáy biển, không phản ứng chút nào.

Nhìn kỹ lại, chỉ thấy viên sân đại sư trên người, có một vòng vô hình chân khí sóng gợn đang không ngừng rung động.

Mỗi khi có Khí Kinh hoành quét tới, này quyền chân khí sóng gợn, liền sẽ tự động đem cái kia đạo kinh khí ngăn trở cản lại, sau đó nhẹ nhàng chấn động, cái kia đạo kinh khí thì sẽ bị triệt để chấn động đến mức tán loạn ra, biến mất không còn một mống.

Hỗn chiến vẫn còn tiếp tục, nhưng bởi song phương thực lực gần gũi, nhân số lại bằng nhau, cục diện không khỏi mà lại bắt đầu giằng co lên.

Những kia xa xa quan chiến người trong võ lâm, nhìn thấy song phương kỳ phùng địch thủ, không khỏi nghị luận sôi nổi.

"Thiên Âm giáo cái kia năm người là ai vậy? Làm sao lợi hại như vậy?"

"Đúng đấy, Lý Tu Thành bọn họ năm cái, mỗi một người có thể đều là Thông Mạch cảnh trung kỳ Đại Cao Thủ a. Không nghĩ tới, Thiên Âm giáo tùy tiện phái ra năm người, đều đang có thể cùng Lý Tu Thành bọn họ bình cái lực lượng ngang nhau, ngày này âm giáo tại sao có thể có nhiều cao thủ như vậy?"

"Thiên Âm dạy dỗ chiến năm người này, không phải là cái gì phổ thông môn nhân, bọn họ chính là tóc bạc Âm Lão dưới trướng Ngũ Kỳ sứ." Một vị đối với Thiên Âm giáo tương đối quen thuộc Vô Lâm Nhân Sĩ mở miệng giải thích nói rằng.

"Ngũ Kỳ khiến?"

"Đúng, Ngũ Kỳ sứ. Thiên Âm giáo có tứ đại Âm Lão, mỗi vị Âm Lão dưới trướng thiết có năm vị kỳ sứ, chia ra làm Xích Kỳ sứ, Hoàng Kỳ sứ, Hắc Kỳ sứ, lam kỳ khiến cùng thanh kỳ sứ. Theo ta được biết, tứ đại Âm Lão ở trong, tóc bạc Âm Lão năm vị kỳ sứ, võ công lợi hại nhất. Nghe nói, bọn họ mỗi người đều là thông mạch trung kỳ cao thủ."

Nghe đến nơi này, đông đảo Vô Lâm Nhân Sĩ hít vào một ngụm khí lạnh.

Có người kinh hãi nói: "Ngày này âm giáo cũng quá lợi hại đi, này chỉ là tóc bạc Âm Lão này một người dưới trướng cao thủ số lượng, cũng có thể so với được với rất nhiều tông môn toàn bộ môn phái võ công cao thủ!"

Không ít người nghe nói như thế, đều rất tán thành.

Năm tên Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, đây đối với trên giang hồ đại đa số môn phái cùng thế lực tới nói, đã là một luồng không thể kháng cự sức mạnh.

Mà này, vẻn vẹn còn chỉ là Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão dưới trướng năm tên kỳ sứ, Thiên Âm giáo nhưng còn có mặt khác ba tên Âm Lão a. Huống chi, cái này cũng chưa tính Thiên Âm dạy dỗ chủ cùng với còn lại giáo bên trong cao thủ đây.

Như vậy tà đạo Đại Phái, thực sự là khủng bố cực kỳ!

E sợ cũng chỉ có một tự nhìn qua, hai các tam tông sáu phái những này hàng đầu Vô Lâm Môn Phái, mới có thể chống lại đi.

Cũng còn tốt, Thiên Âm giáo những này tà đạo Đại Phái, cơ bản đều là ở Nam Hải phủ, nhai châu, Quỳnh Châu chờ những này Nam Cương nơi hoạt động, rất ít đặt chân mặt phía bắc.

Ngay ở Vô Lâm Nhân Sĩ nghị luận sôi nổi thì, đối diện, tóc bạc Âm Lão lệ côn cũng lạnh lùng nhìn giữa trường hỗn chiến.

Hắn cái kia còn sót lại một con mắt, phát sinh làm người ta sợ hãi hàn quang, nhìn qua càng ngày càng khủng bố dọa người.

Nhìn cục diện giằng co lên, tóc bạc Âm Lão lệ côn lông mày, cũng càng trứ càng chặt, tựa hồ là với trước mắt cương cục bất mãn hết sức.

Bỗng nhiên, tóc bạc Âm Lão lệ côn lạnh rên một tiếng.

Lớn tiếng nói: "Đều hần mẹ tránh ra cho ta!"

Tiếng nói vừa dứt, tóc bạc Âm Lão lệ côn cả người, phảng phất một đạo mũi tên rời cung, đột nhiên xông vào hỗn chiến ở trong.

Hai tay hần thành chưởng, chưởng diện ngưng tụ lại một tầng Âm Hàn lạnh lẽo chân khí, sau đó tàn nhẫn mà đánh về Nga Mi Phái Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai người.

Mà Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai người, lúc này đang cùng Thiên Âm giáo hai vị kỳ khiến chém giết.

Đột nhiên, hai người cảm thấy một trận lạnh lẽo thấu xương chưởng phong, đột ngột từ phía sau kéo tới.

Thời khắc này, hai người toàn thân tóc gáy đột nhiên nổi lên, bản năng trực tiếp xoay người cầm kiếm chặn ở trước người.

Cùng lúc đó, quan chiến Vô Lâm Nhân Sĩ bên trong, Hứa Diệc Tình cùng Đường Từ Yên hai người nhìn thấy tình cảnh này, lúc này hải đến hoa dung thất

sắc, liền nhắc nhở lời nói đầu đã quên hô lên tiếng, chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ không biết làm sao.

Mà ngay ở tóc bạc Âm Lão lệ còn bóng người vọt lên trong nháy mắt đó, Huyền Không Tự viên sân đại sư, trong mắt đột nhiên bắn ra hai đạo tinh quang.

Khẩn đón lấy, cả người hần khí tức đột nhiên biến đổi, tăng bảo không gió mà bay. Sau một khắc, bóng người của hần Uyển Như một đạo Lư Tinh, đột nhiên bắn về phía tóc bạc Âm Lão lệ còn.

Tất cả những thứ này, đều phát sinh ở trong chớp mắt.

Tóc bạc Âm Lão lệ còn mắt thấy song chương của chính mình sắp đánh về Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai người, hần dư quang bỗng nhiên thoáng nhìn một con bàn tay khô gầy, đang từ mặt bên hướng về trên người chính mình đánh tới.

Bất đắc dĩ, tóc bạc Âm Lão lệ còn không thể làm gì khác hơn là thu hồi một bàn tay, đón lấy con kia bàn tay khô gầy.

Trong đó, tiếp tục đánh về Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai người bàn tay kia, chỉ còn lại dưới hai phần sức mạnh, còn lại tám phần sức mạnh, toàn bộ chuyển cho cái tay còn lại, đón lấy con kia bàn tay khô gầy.

"Răng rắc ~ "

Tóc bạc Âm Lão lệ còn trên bàn tay Âm Hàn lạnh lẽo chân khí, vừa chạm được Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân trước người hai người thân kiếm, liền phảng phát trúng gài đụng tới tảng đá, thân kiếm lập tức vỡ vụn ra đến.

Cùng lúc đó, Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai người, chỉ cảm thấy một luồng không gì địch nổi đại lực, đột nhiên từ trên thân kiếm truyền đến, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) lan truyền cho cả người.

Khẩn đón lấy, hai người thân thể dường như như điều đứt dây, không tự chủ được địa bay ngược ra ngoài.

Cùng thời khắc đó, tóc bạc Âm Lão lệ còn một cái tay khác chương, cùng con kia bàn tay khô gầy, cũng ấn ở cùng nhau.

"Đùng ~ " một tiếng, nghe tới cũng không thể nào vang dội, tựa hồ không hề khói lửa tức.

Nhưng ngay ở hai bàn tay ấn cùng nhau thì, hai bàn tay giao tiếp chỗ, một đạo khủng bố cực điểm kinh khí vô hình chớp mắt sinh thành, dường như cục đá rơi xuống mặt hồ hình thành gợn sóng, đột nhiên hướng bốn phía khuếch tán ra.

Tóc bạc Âm Lão lệ còn thân thể không nhúc nhích, viên sân đại sư thân thể nhưng run lên bần bật, chà xát suột liên tục lui ngũ bộ, mới coi như ổn định bước chân.

Này giao thủ một cái, hiển nhiên tóc bạc Âm Lão lệ còn ổn chiếm thượng phong.

Một bên khác, Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân thân thể bay ngược ra ngoài xa bảy, tám trượng, mới coi như ngừng lại.

Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên vội vã chạy đến bên cạnh hai người, tiêu vội hỏi: "Sư phụ, Sư Bá, các người không có sao chứ?"

Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai người nhìn nhau, tăng tăng thở ra một hơi, đầy mặt vui mừng.

Tô Diệu Vân nói rằng: "Vạn hạnh, ta cùng người Sư Bá đều không có chuyện gì. Cũng tình, Từ Yên, chúng ta lại tránh xa một chút, cái kia tóc bạc Âm Lão lệ còn, võ công thật là quá mức khủng bố điểm."

Bốn người lúc này lại lui lại không ít khoảng cách, sau đó đều một mặt ngưng trọng nhìn phía giữa trường viên sân đại sư.

Kỳ Tú Như, Tô Diệu Vân hai người rõ ràng, nếu không là viên sân đại sư thời khắc mấu chốt ra tay giúp đỡ, hai người e sợ muốn vẫn mệnh với cái kia tóc bạc Âm Lão lệ còn trên tay.

Một bên khác, tóc bạc Âm Lão lệ còn lạnh lùng nhìn viên sân đại sư, nói rằng: "Được lắm Bàn Nhược Chương pháp, nói vậy người chính là Huyền Không Tự Bàn Nhược Đường Thủ Tọa viên sân đi."

Viên sân đại sư hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, bản tăng chính là Huyền Không Tự Bàn Nhược Đường viên sân."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Thiêu sơn môn (5)

Tóc bạc Âm Lão lệ côn lạnh rên một tiếng, nói rằng: "Tuy nói Huyền Không Tự Bản Nhược Chương pháp, chính là trong chốn vô lâm cao cấp nhất hàng đầu công pháp. Nhưng từ trên tay ngươi triển khai ra, cùng Huyền Không Tự Tử Đại Thần Tảng so với, nhưng là phải kém xa. Ngươi thì lại làm sao có thể ngăn cản đạt được ta?"

Viên sân hai tay tạo thành chữ thập, gật đầu nói rằng: "A di đà phật, bản tăng chỉ biết là không ngăn cản thí chủ, liền sẽ có người mất mạng thí chủ trong tay. Vì lẽ đó bất luận làm sao, bản tăng đều không được trạm không ra ngăn cản thí chủ."

"Hừ, chết con lừa trọc, nếu chính ngươi tìm chết, vậy cũng chớ trách ta!" Tóc bạc Âm Lão lệ côn âm thanh Băng Hàn cực kỳ.

Sau một khắc, chỉ thấy tóc bạc Âm Lão lệ côn cả người khí tức đột nhiên trở nên khủng bố, mái tóc màu trắng hướng sau điên cuồng múa lên, thân thể của hắn cũng chậm chậm lẳng không bồng bềnh lên.

Sau đó, tóc bạc Âm Lão lệ côn còn sót lại cái kia con mắt, đột ngột bắn ra một đạo hàn quang, hắn đứng lơ lửng trên không thân thể, dường như một đạo mũi tên, đột nhiên tiêu hướng về viên sân đại sư.

Viên sân đại sư đầy mặt nghiêm nghị, đột nhiên vừa đề khí, lúc này một chương vũ hướng về hăng hái bay tới tóc bạc Âm Lão lệ côn.

Mà tóc bạc Âm Lão lệ côn, từ lâu duỗi ra một bàn tay, ngưng tụ lại mười phần sức mạnh, tàn nhẫn mà đánh về viên sân đại sư.

"Đùng ~" một tiếng, hai bàn tay chớp mắt ẩn ở cùng nhau.

Trong giây lát này, liền thời gian đều phẳng phát hơi ngưng trệ một hồi.

Khẩn đón lấy, một vòng ác liệt cực kỳ Khí Kinh, ở hai chương trong lúc đó, đột nhiên bùng nổ ra ra, phẳng phát từng vòng trong nước gọn sóng, hướng về bốn phương tám hướng hăng hái khuếch tán ra.

Cùng lúc đó, viên sân đại sư chỉ cảm thấy một luồng so với trước còn cường liệt hơn mấy lần sức mạnh, đột nhiên từ trên tay truyền đến, lan truyền cho cả người.

Trong phút chốc, dưới chân hắn phiến đá, bị giẫm cái nát tan.

Nhưng sức mạnh mạnh mẽ, vượt quá viên sân tưởng tượng, cả người không tự chủ được địa sau này bay ngược, dưới chân phiến đá nát một đường.

Đầy đủ lui ra xa hai trượng, viên sân đại sư mới miễn cưỡng giữ vững thân thể.

Mà cả con kia cùng tóc bạc Âm Lão lệ côn đầu bàn tay, lúc này vì khẽ rũ xuống, liên tục run rẩy, chịu đến không nhỏ thương tích.

Nhưng mà, còn không chờ viên sân đại sư lấy hơi, tóc bạc Âm Lão lần thứ hai bay người lên, dưới một chương vừa tàn nhẫn vỗ lại đây.

Viên sân đại sư bất đắc dĩ tiếp tục vùng vẫy tiến lên nghênh tiếp.

"Đùng ~" một tiếng, Khí Kinh phân tán, dường như cuồng phong tàn phá.

Viên sân đại sư cả người lần thứ hai không bị khống chế địa hướng sau bay ngược ra ngoài, dưới chân phiến đá cũng nứt thành vô số đá vụn.

"Khắc khắc ~ "

Viên sân đại sư rốt cục có chút không chịu nổi, trong miệng không ngừng ho khan lên, khóe miệng chảy ra một vệt máu, hiển nhiên lần này đã thương tổn được hắc ngũ tạng lục phủ. Mà cả bàn tay kia, cũng run rẩy càng thêm lợi hại.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn tựa hồ muốn thừa thế xông lên bắt viên sân đại sư, viên sân đại sư mới giữ vững thân thể, tóc bạc Âm Lão lệ côn dưới một chương lại vỗ lại đây.

Đối mặt lần thứ hai mạnh mẽ đánh tới bàn tay, viên sân đại sư sắc mặt rốt cục hơi đổi.

Đang lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên vang lên ở mọi người bên tai.

"Lớn mật Tặc Tử, há có thể cho người lớn lổi như thế!"

Theo âm thanh, hai bóng người một trước một sau bay vào giữa trường, người đến chính là Viên Giác cùng Viên Hải.

Viên Giác một chương đón nhận tóc bạc Âm Lão lệ côn đánh tới bàn tay.

"Đùng ~" một tiếng, song chưởng tương ấn, vô hình Khí Kinh lúc này khuếch tán ra đến, phảng phát quát nổi lên một trận cuồng phong.

Viên Giác cả người đột nhiên run rẩy, không khỏi mà lùi lại mấy bước, mới coi như dòi đi sức mạnh.

Viên Hải trừng hai mắt, đầy mặt tức giận mà nhìn tóc bạc Âm Lão lệ côn.

Hắn đỡ lấy viên sân đại sư, hỏi: "Viên sân sư huynh, ngươi vẫn tốt chứ?"

Viên sân lắc lắc đầu, nói rằng: "Không lo lắng, có điều chịu chút ít thương."

Thấy lại tới nữa rồi hai vị lão tăng, tóc bạc Âm Lão lệ côn không khỏi hé mắt.

Có điều khăn đón lấy, hắn liền nở nụ cười, nói rằng: "Lô Phong Tự chính chủ cuối cùng cũng coi như đến rồi, các ngươi chậm chạp không hiện thân,

Ta còn tưởng rằng các ngươi là ở cho không cái kia con lừa trọc làm tang sự đây."

"Đúng rồi, không cái kia con lừa trọc chưa chết? Không chết, lão phu cũng có thể lại đi tiễn hắn một đoạn."

Nghe nói như thế, Viên Hải hỏa khí tăng một hồi thoan tới, đầy ngập lửa giận địa nói rằng: "Ác Tặc, ngươi còn có mặt mũi nói tới chuyện này? Ngươi này đề tiện vô lễ si tiểu nhân, dám ám hại sư phụ lão nhân gia ngươi, ta hôm nay cần phải độ ngươi đi gặp Phật Chủ không thể!"

Nói xong, Viên Hải giờ quả đấm lên, mạnh mẽ đập về phía tóc bạc Âm Lão lệ côn.

Viên Hải vừa động thủ, Viên Giác lúc này cũng thân hình hơi động, vung chưởng công quá khứ.

Bởi vì hắn biết rõ, bằng vào Viên Hải một người, căn bản không thể là tóc bạc Âm Lão lệ côn đối thủ.

Dù sao, liền viên sân vị này Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch thông Lục Mạch Đại Cao Thủ, đều thua ở tóc bạc Âm Lão lệ côn trong tay, chịu chút ít thương.

Mà chính mình vị này viên Hải sư đệ, Kỳ Kinh Bát Mạch có điều thông ngũ mạch. Nếu một người đi tới đơn đả độc đấu, cần phải thiệt thòi lớn không thể.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn thấy Lô Phong Tự hai vị lão tăng hướng chính mình tấn công tới, cũng không nói chuyện nhiều, lạnh rên một tiếng, lúc này cũng vung chưởng đập tới.

"Ầm ầm ầm ~~~ "

Song phương ra tay đánh nhau, Quyền Chưởng giao tiếp.

Quyền Phong, chưởng phong lẫn nhau đan xen vào nhau, ác liệt Khí Kinh như dao, không kiêng kị mà quét sạch tứ phương.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn không hổ là Thông Mạch cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ, ở Viên Giác, Viên Hải hai người vây công dưới, ứng phó như thường, thành thạo điều luyện, còn mơ hồ chiếm cứ thượng phong.

Ba mươi mấy chiêu qua đi, tóc bạc Âm Lão lệ côn thậm chí bắt đầu dè dặt Viên Giác, Viên Hải hai người đánh.

Viên sân một xem tình hình không đúng, vội vã lại gia nhập chiến đoàn, lúc này mới ổn định chiến tuyến.

Lấy ba đối với một, bốn người hỗn chiến, không chỉ có làm cho tình hình trận chiến trở nên phức tạp, càng làm cho tranh đấu liên lụy đến phạm vi, cũng đại đại khuếch tán.

Lúc này, Lý Tu Thành đám người và Thiên Âm giáo Ngũ Kỳ khiến chém giết, cũng đều tạm ngừng lại.

Bọn họ dồn dập ra bên ngoài vì thoái lui, tách ra Viên Giác chờ người chiến trường.

Bởi vì này chỉ ít là Thông Mạch cảnh hậu kỳ chiến đấu, mà tóc bạc Âm Lão lệ côn càng là Thông Mạch cảnh viên mãn, bọn họ chém giết dật tán ra đến Khí Kinh, chính là đối với Lý Tu Thành những này Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ tới nói, cũng là hung hiểm cực kỳ.

Vì lẽ đó, vừa thấy Viên Giác mấy người tranh đấu lan đến phạm vi quá lớn, Lý Tu Thành chờ người lúc này tạm thời đình chỉ chém giết, lui tới ngoại vi.

Theo Viên Giác ba người cùng tóc bạc Âm Lão lệ côn tranh đấu càng ngày càng kịch liệt, toàn bộ quảng trường đầu đầu cũng có Khí Kinh phân tán, lạnh lẽo như đao.

Quảng trường mặt đất phiến đá, không ít đều vỡ vụn ra đến, trở nên phá phách nát nát, loang loang lỗ lỗ.

Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên cùng các nàng sư phụ, Sư Bá, quan sát từ đằng xa tình hình trận chiến. UU đọc sách www.uukanshu.net

Nhìn kịch liệt cực kỳ tranh đấu, Đường Từ Yên đôi mắt đẹp tròn trừng lên, có chút bận tâm hỏi: "Sur phụ, cái kia tóc trắng một con mắt Đại Ác Nhân, thật là lợi hại a, một mình hắn dĩ nhiên có thể chống đỡ ba vị đại sư liên thủ. Sur phụ, người nói chúng ta có thể doanh sao?"

Tô Diệu Vân không có trực tiếp trả lời, mà là cùng Kỷ Tú Như nhìn nhau, hai người đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt vẻ hoảng sợ.

Các nàng không nghĩ tới, vị này Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão lệ côn, võ công quả thực so với tưởng tượng còn kinh khủng hơn nhiều lắm, dĩ nhiên có thể lấy một địch ba mà không rơi xuống hạ phong.

Phải biết, Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba vị này đại sư, không phải là người bình thường, bọn họ có thể đều là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ a.

Lúc này, Hứa Diệc Tinh bỗng nhiên nói rằng: "Sur phụ, các người xem, bọn họ đánh tới bên kia đi tới."

Nguyên lai, Viên Giác ba người cùng tóc bạc Âm Lão lệ côn chiến trường, trong lúc vô tình, đột nhiên hướng về một đám quan chiến Vô Lâm Nhân Sĩ lan đến quá khứ.

Đám kia quan chiến Vô Lâm Nhân Sĩ, lúc này sợ đến náo loạn, dồn dập vận lên Kinh Công chạy tứ tán bốn phía.

"Sur phụ, không được, nào còn có một cô bé không rời khỏi!" Hứa Diệc Tinh bỗng nhiên hoảng sợ nói rằng.

Mấy người phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy một vị bảy, tám tuổi đáng yêu tiểu cô nương, còn đứng ở giữa sân, cả người không nhúc nhích, tựa hồ là bị dọa sợ.

Viên Giác ba người lúc này ngừng lại, nhưng tóc bạc Âm Lão lệ côn có thể không quan tâm những chuyện đó, trên người Khí Kinh phản tán, tiếp tục điên cuồng tiến công.

Mất thấy vài đạo ác liệt Khí Kinh, liền muốn lan đến gần tiểu cô nương, hết thấy nhìn thấy tình cảnh này người, trong lòng đều thở dài một tiếng, cảm thấy vị này tiểu cô nương, chỉ sợ cũng muốn hương tiêu ngọc vẫn.

Nhưng ngay ở trong nháy mắt đó, một đạo tuổi trẻ bóng người, bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện ở giữa sân.

Hắn giọng ôn hòa vang lên: "Đây không phải Nguyệt nhi sao, nơi này rất nguy hiểm nha, có thể không nên chạy loạn đây."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Thiêu sơn môn (6)

Theo giọng ôn hòa vang lên, cái kia lan đến tới được ác liệt Khí Kinh cũng chớp mắt mà tới.

Cũng trong lúc đó, Ninh Tiểu Đường một tay ôm lấy tiểu cô nương, ở sự xảy ra tai nạn thời khắc, thân thể nhẹ nhàng tung bay, cùng cái kia tiêu bắn tới Khí Kinh, sượt qua người.

"Xoạt xoạt xoạt ~~~ "

Ác liệt Khí Kinh trực tiếp xạ xuống mặt đất, trên mặt đất phiến đá lúc này bị bắn ra vài cái cửa động, liền phảng phất là đậu hũ giống như vậy, yếu đuối cực kỳ.

Ninh Tiểu Đường thân thể nhẹ như hồng mao, một đường tung bay, trong chớp mắt liền phiêu cách bị tranh đấu liên lụy khu vực.

Hắn nhẹ nhàng thả xuống trong lòng tiểu cô nương, tiểu cô nương lúc này cũng từ đại ra bên trong tỉnh lại, nàng nhìn thấy là Ninh Tiểu Đường cứu mình sau, đỏ bừng bừng trên khuôn mặt, lộ ra kinh ngạc: "Đại ca ca, là người nha, cảm tạ người cứu ta."

Ninh Tiểu Đường nhìn trước người vị này dài đến đực từ ngọc, hoạt bát đáng yêu tiểu cô nương, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, nói rằng: "Nguyệt nhi, người làm sao chạy đến nơi đây đến rồi? Bên này tranh đấu kịch liệt, nhưng là rất nguy hiểm nha, người vẫn là tận lực xa cách nơi này."

Tiểu cô nương đỏ bừng bừng trên mặt, cũng lộ làm ra một bộ lòng vẫn còn sợ hãi vẻ mặt, có chút sợ nói rằng: "Ta là nhìn thấy quảng trường bên này có thật là nhiều người vây quanh, cho nên mới tới xem một chút. Sau đó, nhìn thấy bọn họ võ công thật là lợi hại, ta liền không nhìn được lưu lại quan sát. Không nghĩ tới, bọn họ đột nhiên liền đánh tới bên này. Ta vừa nãy kỳ thực là muốn chạy tới, nhưng là chân chính là không nghe sai khiến, động đều động

không được."

Một bên khác, Hứa Diệc Tinh bốn người nhìn thấy có vị trẻ tuổi cứu bé gái kia, đều không khỏi mà thở phào nhẹ nhõm.

Kỷ Tú Như ló ra : mở miệng khen: "Thật tuần Khinh Công!"

Tô Diệu Vân cũng gật gật đầu nói: "Người trẻ tuổi kia, Khinh Công quả thật không tệ."

Ngay ở hai người lời khen ngợi âm vừa ra, Đường Tử Yên bỗng nhiên phát sinh một tiếng thét kinh hãi: "Sur Tỷ, mau nhìn, là hấn, là vị kia Ninh Công Tử!"

"Ninh Công Tử?" Hứa Diệc Tinh đầu tiên là hơi nghi hoặc một hồi, tiếp theo đôi mắt đẹp cũng lập tức mở tròn vo, giật mình nói: "Hóa ra là hấn, vị kia Ninh Công Tử, hấn dĩ nhiên cũng tới!"

Kỷ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai người đều nghe được không hiểu ra sao.

Tô Diệu Vân kỳ quái mà liếc nhìn chính mình hai vị đồ đệ, mở miệng hỏi: "Cũng tình, Tử Yên, các người đang nói cái gì? Cái gì Ninh Công Tử?"

Đường Tử Yên mặt cười trên mang theo một tia hưng phấn, nói rằng: "Sur phụ, là vị kia Ninh Công Tử, chính là vị kia ở Nhược Da Thôn từng xuất hiện Ninh Công Tử."

Nghe nói như thế, Kỷ Tú Như cùng Tô Diệu Vân hai người rốt cục nhớ tới Đường Tử Yên, Hứa Diệc Tinh trong miệng vị kia Ninh Công Tử đến cùng là ai.

Tô Diệu Vân xa xa nhìn Ninh Tiểu Đường tuổi trẻ đến có chút quá đáng dung mạo, kinh ngạc nói rằng: "Cũng tình, Tử Yên, cái kia vị công tử trẻ tuổi, đúng là các người nói tới vị kia dung nhan vĩnh trú, võ công sâu không lường được Ninh Công Tử?"

"Đúng đấy, sur phụ, ta cùng Sur Tỷ chắc chắn sẽ không nhìn lầm." Đường Tử Yên vô cùng khẳng định địa gật gật đầu nói.

"Thanh Xuân Vĩnh Trú a, dĩ nhiên có thể làm được trẻ tuổi như thế, coi là thật là khó mà tin nổi!"

Kỷ Tú Như thở dài nói, Tô Diệu Vân cũng rất tán thành.

Nghe được và tận mắt nhìn thấy, hoàn toàn chính là hai loại không giống cảm thụ.

Mặc dù các nàng đã sớm từ Hứa Diệc Tinh, Đường Tử Yên khẩu bên trong hiểu được đến, vị kia võ công sâu không lường được, Thanh Xuân Vĩnh Trú Ninh Công Tử, dung mạo dài đến rất trẻ tuổi.

Nhưng lúc này chính mắt thấy được vị kia Ninh Công Tử nhìn qua mới mười bảy mười tám tuổi tuổi trẻ đáng đáp, vẫn để cho trong lòng các nàng cảm thấy chấn động không ngớt.

Tuy rằng Nga Mi Phái bên trong cũng có duy trì thanh xuân công pháp, nhưng này nhiều nhất có điều là duy trì đến trung niên dung mạo, hơn nữa điều kiện cực kỳ hà khắc, khó luyện cực kì.

Sao có thể như vị này Ninh Công Tử, nhìn qua hoàn toàn chính là một người thiếu niên, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi!

Ngay ở Kỷ Tú Như, Tô Diệu Vân tán phục với Ninh Tiểu Đường tuổi trẻ dung mạo thì, Viên Giác, Viên Hải hai người nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xuất hiện bóng người, cũng vì lấy làm kinh hãi.

"Là Ninh Công Tử, hấn làm sao đến rồi?"

Viên Giác, Viên Hải hai người giật mình nhìn nhau.

"Vị công tử kia,

Thật tuần Khinh Công!" Viên sân hơi tán một câu, sau đó hấn nghiêng đầu đi nhìn Viên Giác, Viên Hải hai người, hỏi: "Các người nhận thức cái kia vị công tử trẻ tuổi?"

Viên Giác gật đầu cười, nói rằng: "Xác nhận thức, hơn nữa cái kia Ninh Công Tử hay là chúng ta Lô Phong Tự Đại Ân Nhân."

"Há, lời ấy nghĩa là sao?" Viên sân kinh ngạc nói.

Viên Giác lúc này đem sự tình đầu đuôi câu chuyện đại thể nói một lần.

Viên sân nghe xong, có chút lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng: "Nói như thế, không sur bá, trước hấn thật sự lên cái kia gian nhân lệ côn cái bẫy, trúng rồi Diêm Vương tán?"

Viên Giác gật gật đầu, nói rằng: "Xác thực như vậy, có điều cũng còn tốt có cái viên này Hoạt Tử Nhân đan, mặt khác hơn nữa vị kia Ninh Công Tử Diệu Thủ Hồi Xuân, Gia sư hiện tại đã không còn đáng ngại."

Viên sân tình không khỏi mà hai tay hơi tạo thành chữ thập, nói một tiếng Phật hiệu: "A di đà phật, may là Phật Chủ phù hộ."

Cùng lúc đó, còn lại quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, nhìn thấy bé gái kia bị một người trẻ tuổi cứu sau, cũng đều hơi hơi kinh ngạc, thân phục với người trẻ tuổi kia có một thân thật Khinh Công.

Có điều, cũng giới hạn ở đây, dưới cái nhìn của bọn họ, này có điều là một đoạn khúc nhạc dạo ngắn thôi.

Bọn họ tối quan tâm, vẫn là ba vị viên tự bồi đại sư cùng tóc bạc Âm Lão lệ côn trong lúc đó tranh đấu.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn liên tục đánh từ xa mấy chương, bị đối phương ung dung né qua, sau đó thấy Viên Giác ba người đều tạm thời ngừng lại, hẳn suy nghĩ một chút, bóng người cũng rút cục rơi xuống đất trên, xa xa cùng Viên Giác ba người đối lập lên.

Sau khi, tóc bạc Âm Lão lệ côn thấy Viên Giác ba người tựa hồ đang nghị luận người nào, hẳn theo ba người ánh mắt nhìn tới, phát hiện đối phương thật giống ở xem một mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi cùng một bảy, tám tuổi tiểu cô nương.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn nhàn nhạt nhìn lướt qua, liền không còn quan tâm người trẻ tuổi kia cùng tiểu cô nương.

Dưới cái nhìn của hắn, người trẻ tuổi kia cùng tiểu cô nương, có gì đáng xem, cũng không biết Viên Giác ba người kia lão hòa thượng, đánh cho ý định quỷ quái gì.

Ngay ở tóc bạc Âm Lão lệ côn dự định lần thứ hai chủ động phát động tấn công, bỗng nhiên, lỗ tai hắn hơi động, nghe được cái kia nhìn qua bảy, tám tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, tựa hồ chính đang bàn luận chính mình.

"Đại ca ca, người nói cái kia chỉ có một con mắt xấu xí người xấu, UU đọc sách www.uukanshu.net cùng cái kia ba vị đại sư tiếp tục đánh, ai cuối cùng sẽ thắng a?"

Thanh âm non nớt vang lên, ở âm ỉ trên quảng trường, kỳ thực cũng không đáng chú ý, nhưng lấy tóc bạc Âm Lão lệ côn công lực, câu nói này nghe xong cái rõ ràng ràng.

"Một con mắt xấu xí! Một con mắt xấu xí..."

Tóc bạc Âm Lão lệ côn khuôn mặt, đột nhiên vận vẹo lên. Vốn là có chút xấu xí dung mạo, trở nên càng thêm dữ tợn khủng bố.

Hắn để ý nhất người khác thảo luận dung mạo của chính mình, đặc biệt nói dung mạo của mình xấu xí, đây là trong lòng hắn vĩnh viễn thống.

"Muốn chết!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn bỗng nhiên cách không một chương vũ hướng về bé gái kia, một đạo ác liệt cực kỳ Khí Kinh, đột nhiên tiêu bắn tới.

Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba người thấy thế, lúc này sắc mặt đại biến.

Còn lại quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, cũng đều có chút ngờ ngạc, không biết vị này Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão, bị thần kinh à, làm sao đột nhiên đối với một cô bé ra tay rồi.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, một cái ôm lấy Nguyệt nhi, tránh thoát đạo kia ác liệt Khí Kinh.

Nguyệt nhi sợ đến trắng bệch cả mặt, kiều tiểu thân thể, có chút run lẩy bẩy.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, lạnh lùng nói rằng: "Đối với một cô bé ra tay, các hạ vẫn đúng là hạ thủ được!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn khinh bỉ mà liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, cũng không nói lời nào.

Một bên khác, Viên Giác ba người cùng với những kia quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, thấy Ninh Tiểu Đường triển khai Khinh Công, lại cứu một lần bé gái kia, đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Có điều, Ninh Tiểu Đường câu nói tiếp theo, lại làm cho bọn họ cảm thấy vị trẻ tuổi này, thực sự là quá hành động theo cảm tình, không đủ sáng suốt.

"Huống hồ Nguyệt nhi cũng chỉ là ăn ngay nói thật a, người xác thực chỉ có một con mắt, dài đến cũng xấu. Một con mắt xấu xí, nói tới quá chuẩn xác!"

Chương 76: Trừ ác (1)

Ninh Tiểu Đường một mặt hồ hững hờ nhìn đối phương, ngữ khí hơi có chút châm chọc.

Hắn đối với vị này Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão có thể không có nửa điểm hảo cảm, ở khách sạn thì, hắn đã từ Tịnh Tâm, Viên Minh, Viên Diệp ba nhân khẩu bên trong biết được, vị này tóc bạc Âm Lão chính là một tội ác ngập trời, không chuyện ác nào không làm tà đạo Đại Ma Đầu, trên tay không biết nhiệm bao nhiêu vô tội người tính mạng.

Đối với như vậy tà đạo Ma Đầu, Ninh Tiểu Đường trong lòng đã mơ hồ có dự định ra tay đem hắn diệt trừ ý nghĩ.

Một bên khác, tóc bạc Âm Lão lệ côn nghe được Ninh Tiểu Đường câu này tràn đầy trào phúng lời nói sau, sắc mặt nhất thời âm trầm như nước, quả thực so với ngàn năm Hàn Băng còn muốn âm lãnh.

Một con mắt xấu xí!

Mấy chữ này, liền phảng phất là một cái lưỡi đao sắc bén, mạnh mẽ đâm vào trong lòng hắn.

Hắn đầy mặt băng sương, nghiêng răng nghiêng lợi địa nói rằng: "Rất khỏe mạnh! Xú tiểu tử, ngươi triệt để làm tức giận ta!"

Nói, tóc bạc Âm Lão lệ côn khí thế đột nhiên dâng lên, đầu đầy tóc bạc điên cuồng múa lên, nhìn qua trở nên khủng bố cực kỳ, liền phảng phất là một toà sắp bạo phát siêu cấp núi lửa.

Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba người nói thầm một tiếng không được, nghĩ thầm này tóc bạc Âm Lão lệ côn sợ là phát điên hơn.

Còn lại quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, cũng đều vì là Ninh Tiểu Đường âm thầm bóp một cái mồ hôi lạnh, cảm thấy hắn quá trẻ tuổi nóng tính, quá kích động.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Ninh Tiểu Đường ngoài miệng là chửi đến thoải mái, nhưng cũng là triệt để gây nên tóc bạc Âm Lão lệ côn lửa giận, đem chính hắn cùng tiểu cô nương lần thứ hai rơi vào tình cảnh nguy hiểm.

Ngay ở tóc bạc Âm Lão lệ côn sắp phát động Lôi Đình Nhất Kích thì, dưới tay hắn Ngũ Kỳ khiến ở trong thanh kỳ sứ, một gậy trợ xương như sài người đàn ông trung niên, lúc này phi thân nhảy một cái, suất ra tay trước một bước.

Nguyên lai vị này thanh kỳ khiến thấy một tiểu tử chưa ráo máu đầu, dám đối với chính mình Âm Lão nói năng lỗ mãng, hắn vì hướng về chính mình Âm Lão tranh công, lập tức vội vàng vàng địa hướng Ninh Tiểu Đường khởi xướng công kích.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn thấy thủ hạ mình đã ra tay, liền tạm thời đình dưới động tác trên tay.

Hắn cảm thấy lấy chính mình giang hồ bối phận, tự mình kết cục hướng về một tiểu tử chưa ráo máu đầu ra tay, không thể nghi ngờ là kiện làm mất thân phận sự tình. Chính là vừa này hắn hướng về tiểu cô nương ra tay, cũng chỉ là tùy ý đánh ra một chương, dưới cái nhìn của hắn cái kia không coi là chân chính ra tay.

Hiện tại có thủ hạ mình làm giúp, cái kia chính là không thể tốt hơn sự tình.

Mặc dù vừa này Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra không tầm thường Khinh Công, nhưng ở tóc bạc Âm Lão lệ côn xem ra, bằng thủ hạ mình vị này thanh kỳ khiến võ công, muốn bắt dưới Ninh Tiểu Đường, hắn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Mà quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, tâm cũng đều nâng lên.

Bọn họ đồng dạng không cho là Ninh Tiểu Đường, sẽ là vị kia gậy trợ xương như sài người đàn ông trung niên đối thủ.

Dù sao, cái kia gậy trợ xương như sài người đàn ông trung niên, võ công nhưng là cùng Lý Tu Thành, Kỳ Tú Như chờ người một cấp độ, chính là Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ.

Mà vị công tử trẻ tuổi này coi như võ công không nữa sai, bất luận làm sao cũng không có khả năng lắm đạt đến tu tu thành, Kỳ Tú Như cấp bậc kia đi.

Viên Giác ba người nhìn thấy vị kia gậy trợ xương như sài người đàn ông trung niên ra tay, lúc này dự định quá khứ ngăn cản.

Nhưng mà liền ở một khắc tiếp theo, khiến người ta ngoài ý muốn một màn phát sinh.

Mất thấy cái kia gậy trợ xương như sài người đàn ông trung niên, cầm trong tay binh khí sắp đánh tới Ninh Tiểu Đường trước người.

Ninh Tiểu Đường một tay ôm lấy Nguyệt nhi, thân thể bỗng nhiên hơi loáng một cái, suýt xảy ra tai nạn địa tránh thoát binh khí công kích.

Khẩn đón lấy, hấn giờ lên một cước, rất tùy ý đá hướng về người đàn ông trung niên bụng.

Này một cước nhìn qua thanh thanh thân thân, hơi hột, tựa hồ cũng không giống võ công gì chiêu thức.

Trung niên nam tử kia thấy Ninh Tiểu Đường tránh thoát sự công kích của chính mình, đầu tiên là hơi ngần người, sau đó thấy Ninh Tiểu Đường hướng chính mình bình thường đá tới một cước, không khỏi lộ ra một tia vẻ khinh bỉ.

Trong miệng hấn chầm chọc nói: "Khinh Công ngược lại không sai, có điều võ công nhưng rác rưởi cực kì."

Nói chuyện đồng thời, người đàn ông trung niên chềch nghiêng người tử, muốn tránh thoát khỏi đi.

Nhưng khẩn đón lấy, trên mặt hấn vẻ khinh bỉ đột nhiên ngưng trệ.

Bởi vì hấn kinh hãi phát hiện,

Đối phương cái kia đá tới một cước, tốc độ nhìn qua tựa hồ cũng không phải rất nhanh, nhưng chính là như vậy bình thường bình thường một cước, hấn nhưng là làm sao cũng tránh không thoát.

Hấn bắt luận hướng về bên kia trốn đi, cái kia một cước đều là như bóng với hình, hướng về bụng mình đá tới.

Tình cảnh quái dị như vậy, để hấn không nhận được cảm thấy một chút sợ hãi.

Có điều, tất cả những thứ này nhìn như phát sinh chậm chậm, kỳ thực đều phát sinh ở trong chớp mắt.

Bởi vì liền ở người đàn ông trung niên trong miệng vừa nói xong "Rác rưởi đến mức rất" mấy chữ, thân thể của hấn liền đột ngột cũng bay lên.

"Đùng ~" một tiếng.

Trong chớp mắt này, người đàn ông trung niên bụng bị tàn nhẫn mà đá trúng.

Sau đó, hấn cả người như như điều đứt dây, bỗng nhiên hướng mặt sau quăng bay ra ngoài.

Ở quãng đồng thời, trong miệng hấn không muốn sống địa ra bên ngoài phun mạnh máu tươi.

Cuối cùng, "Ầm ~" tầng tầng rơi trên mặt đất, co rúm hai lần sau, liền không động đậy nữa.

Cũng không biết là chết rồi, vẫn là ngất đi.

Từ người đàn ông trung niên tấn công về phía Ninh Tiểu Đường, đến ngược lại bị Ninh Tiểu Đường một cước đá bay, hôn mê ở địa, tất cả những thứ này có điều phát sinh ở trong nháy mắt.

Thấy cảnh này, mọi người về mặt bất nhất.

Viên Giác ba người trên mặt hơi hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường không chỉ có Khinh Công không sai, võ công tựa hồ cũng không sai.

Nga Mi Phái mấy người, ngược lại cũng không ăn nhiều kinh.

Dù sao, Hứa Diệc Tình, Đường Tử Yên nhưng là tàn mất nhìn thấy, Giang Nam sáu đại ác ở trong trong đó ba người, là làm sao ở vị này Ninh Công Tử trên tay, không còn sức đánh trả chút nào. Lúc này muốn đối phó vị trung niên nam tử này, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Lý Tu Thành, Lục Thanh Sơn, Cơ Tử Hàn ba người, trên mặt đều là nghi ngờ không thôi. Trung niên nam tử kia thực lực, ba người bọn họ nhưng là biết rất rõ. Ba người bọn họ võ công cùng đối phương so với, cũng có điều sần sần với nhau, kỳ phùng địch thủ.

Hiện tại, cái kia vị công tử trẻ tuổi dĩ nhiên như vậy hơi hột liền đánh bại vị trung niên nam tử kia, nói như thế, chính mình ở cái kia vị công tử trẻ tuổi trong tay, UU đọc sách www.uukanshu.net chẳng phải cũng kiên trì không được một chiêu?

Nghĩ tới đây, ba người bọn họ đều cảm thấy có chút khó mà tin nổi. Dù sao, vị công tử kia cũng quá tuổi trẻ điểm đi!

Còn lại quan chiến Vô Lâm Nhân Sĩ, cũng tất cả đều đầy mặt kinh ngạc, mỗi người khó có thể tin, không nghĩ tới kết quả cuối cùng sẽ là như vậy.

Rất nhanh, bọn họ bắt đầu ở trong đám người nghị luận sôi nổi, đều đang suy đoán vị công tử trẻ tuổi này thân phận.

Dù sao, nếu có thể đánh bại vị trung niên nam tử kia, như vậy võ công của đối phương, nói thế nào chí ít cũng có Thông Mạch cảnh trung kỳ đi.

Trời ạ, vị công tử kia còn trẻ như vậy, nhìn qua mới bắt quá mười bảy mười tám tuổi, càng nhưng đã nắm giữ chí ít Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực, sao có thể có chuyện đó?

Tóc bạc Âm Lão lệ còn con mắt không khỏi hơi nheo lại, hắn không nghĩ tới, vị này tiểu tử vết mũi chưa sạch, vẫn còn có như vậy thân thủ, xem ra đúng là chính mình khinh thường đối phương.

Người đàn ông trung niên ngã xuống đất bất tỉnh, đề đầu là Ngũ Kỳ khiến còn lại bốn người, mỗi người giận tím mặt.

"Tiểu tử, muốn chết!"

Thời khắc này, Xích Kỳ sứ, Hắc Kỳ sứ, Hoàng Kỳ khiến cùng với lam kỳ khiến bốn người, tất cả đều phi thân hướng Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ đập tới.

Viên Giác ba người biến sắc, thân hình hơi động, lúc này muốn tiến lên ngăn cản.

Có điều tóc bạc Âm Lão lệ còn làm sao có khả năng đề bọn họ như ý, bóng người lóe lên, lập tức ngăn cản ba người đường đi, cùng ba vị lão tăng lần thứ hai giao thủ với nhau.

Quan chiến các vị Vô Lâm Nhân Sĩ, thấy Ngũ Kỳ khiến bên trong bốn người, tất cả đều hướng về Ninh Tiểu Đường nhào tới, nhất thời vì là Ninh Tiểu Đường lo lắng lên.

"Không được, Thiên Âm giáo cái kia bốn vị kỳ sứ, tất cả đều hướng về cái kia vị công tử trẻ tuổi đánh tới, lần này có phiền phức."

"Cái kia bốn vị kỳ khiến thật vô liêm sỉ, dĩ nhiên muốn bốn người vây công một người, quá dễ tiện!"

"Cái kia vị công tử trẻ tuổi vô công tuy rằng cao, nhưng bốn người đánh một, khẳng định đánh không lại a."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Trù ác (2)

Cùng lúc đó, Lý Tu Thành, Lục Thanh Sơn, Cơ Tử Hàn ba người, sắc mặt cũng tất cả đều hơi hơi đổi một chút.

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường vừa biểu hiện, đề bọn họ giật nảy cả mình, không nghĩ tới võ công của hắn dĩ nhiên so với mình ba người cao hơn rất nhiều. Nhưng khi bọn họ nhìn thấy Thiên Âm giáo bốn vị kỳ khiến cùng đồng thời hướng về Ninh Tiểu Đường công sau khi đi qua, trong lòng đối với Ninh Tiểu Đường nhất thời không còn tự tin.

Bọn họ cũng không nhận ra, Ninh Tiểu Đường chỉ bằng vào một người, có thể đối đầu Thiên Âm giáo bốn vị kỳ sứ.

Vì lẽ đó, sau một khắc, Lý Tu Thành, Lục Thanh Sơn, Cơ Tử Hàn thân ảnh của ba người lúc này đều chuyển động, nhanh như thiểm điện địa hướng Ninh Tiểu Đường phương hướng bay vút qua, muốn giúp hắn một tay.

Có điều, ngay ở ba người vừa bay người lên thì, một vệt bóng đen đột ngột hoành chen vào, cản ở nửa đường trên.

Người đến toàn thân bao phủ ở Hắc Bào bên trong, nhìn qua Âm U khủng bố, chính là Vạn Độc Môn hãn phái chết Độc Vương.

Hắn phát sinh làm người ta sợ hãi thanh âm khàn khàn, nói rằng: "Hê hê, mấy vị vẫn là không muốn qua đi, đối thủ của các ngươi ở chỗ này đây."

Lý Tu Thành lúc này giận dữ nói: "Hãn phái chết Độc Vương, ngươi dám ngăn trở chúng ta!"

Hãn phái chết Độc Vương hú lên quái dị, nói rằng: "Hê hê, có gì không dám?"

Lý Tu Thành lạnh lùng nói: "Rất khỏe mạnh! Hãn phái chết Độc Vương, cái kia bí nhân liền cẩn thận lĩnh giáo một hồi các hạ biện pháp hay."

Nói xong, Lý Tu Thành không chút do dự, trong tay chân khí bỗng nhiên rót vào với trường kiếm bên trong, thân kiếm lúc này khẽ run lên.

Sau đó, hắn cảm trong tay trường kiếm, tàn nhẫn mà đâm hướng về hãn phái chết Độc Vương yết hầu.

Phụ với trên thân kiếm ác liệt Khí Kinh, phát sinh "Ong ong" tiếng vang.

Thấy Lý Tu Thành ra tay, Lục Thanh Sơn cùng Cơ Tử Hàn hai người nhìn nhau, cũng không nói chuyện nhiều, lúc này thân thể nhảy một cái, hai bên trái

phải, hướng về hắc phải chết Độc Vương chéch đường công quá khứ.

Hắc phải chết Độc Vương uy danh, khiến người ta kiêng kỵ.

Lý Tu Thành, Lục Thanh Sơn, Cơ Tử Hàn ba người, không thể không đồng thời liên thủ.

Hắc phải chết Độc Vương thấy ba người hướng chính mình tấn công tới, cũng không vội vã.

Hắn bình thân ung dung địa đứng tại chỗ, phát sinh "Hê hê" cười quái dị.

Mắt thấy ba người công kích liền muốn tới người, hắn hai cái tay cánh tay mới đột nhiên huy động lên đến, rộng lớn tay áo bào, bay phàn phật.

Khẩn đón lấy, hai cổ đen kịt như đen yên vụ, đột ngột từ hắc phải chết Độc Vương tay áo bào tung bay đi ra, lượn lờ ở hắn quanh thân.

"Cẩn thận, yên vụ có độc!"

Lý Tu Thành ba người mạnh mẽ địa ngừng lại đi tới thân thể, nhìn trước mắt yên vụ, kiêng dè không thôi.

Một bên khác, Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân nhìn thấy Thiên Âm giáo bốn vị kỳ dùng ra bắt đầu vây công Ninh Tiểu Đường, vừa định đi lên hỗ trợ, Đường Tử Yên một câu nói, nhưng làm cho các nàng lại cứng rắn sinh địa ngừng lại.

Đường Tử Yên tự tin tràn đầy địa nói rằng: "Sur phụ, Sur Bá, các ngươi không cần lo lắng, vị kia Ninh Công Tử rất lợi hại. Lúc đó ở Nhược Da Thôn Tửu Phường, ba người kia Giang Nam sáu đại ác, ở Ninh Công Tử trên tay đó là không hề có chút sức chống đỡ. Hiện tại bốn người kia đi tới, khẳng định cũng không phải Ninh Công Tử đối thủ."

Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân nghe xong lời này, ngẫm lại cũng đúng.

Giang Nam sáu đại ác mỗi một vị chỉ ít đều có Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực, nếu cái kia Ninh Công Tử có thể dễ dàng bắt Giang Nam sáu đại ác bên trong ba người, như vậy Thiên Âm giáo bốn vị kỳ sử, nghĩ đến đối với vị kia Ninh Công Tử cũng tạo thành không là cái gì uy hiếp.

Có điều, khi các nàng nhìn thấy Lý Tu Thành ba người bị hắc phải chết Độc Vương cản trở thì, hai người không khỏi mà nhìn nhau.

Kỳ Tú Như nói rằng: "Sur muội, nếu vị kia Ninh Công Tử không cần chúng ta giúp đỡ, chúng ta liền đi trợ Lý sư huynh bọn họ một chút sức lực. Vị kia hắc phải chết Độc Vương, xem ra nguy hiểm cực kì, Lý sư huynh bọn họ sợ là không dễ ứng phó."

Tô Diệu Vân khẽ gật đầu: "Sur Tỷ, vậy chúng ta vậy thì quá khứ giúp đỡ bọn họ."

Sau đó, nàng lại nghiêng đầu đi đối với mình hai cái đồ đệ dặn dò: "Cũng tình, Tử Yên, các ngươi liền đằng hoàng đợi ở chỗ này, tuyệt đối đừng dựa vào lại đây."

Đường Tử Yên vỗ vỗ bộ ngực bảo đảm nói: "Vâng, sư phụ, ta cùng Sur Tỷ tuyệt đối sẽ không chạy loạn."

Hứa Diệc Tinh nhẹ nhàng vuốt cằm nói: "Sư phụ,

Xin yên tâm, chúng ta sẽ chú ý an toàn."

Dặn dò xong hai người, Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân không nói thêm nữa, lúc này bay người lên, hướng về Lý Tu Thành bên kia bay vút qua.

Tuy rằng hắc phải chết Độc Vương khiến người ta kiêng kỵ, nhưng Lý Tu Thành ba người vẫn là cùng hắn giao nổi lên tay.

Mà này hắc phải chết Độc Vương, xác thực dưới cái thanh danh vang dội vô hư sĩ, dĩ nhiên áp chế gắt gao Lý Tu Thành ba người, ép cho bọn họ không kịp thở.

Mãi đến tận Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân cũng bỏ thêm chiến đoàn, bọn họ mới áp lực lớn giảm, chậm rãi cùng hắc phải chết Độc Vương thế lực ngang nhau lên.

Mà giữa trường, khiến người chú ý nhất, vẫn là Thiên Âm giáo bốn vị kỳ khiến cùng Ninh Tiểu Đường tranh đấu.

Ở Thiên Âm giáo mọi người nhìn lại, bốn vị kỳ khiến vây công Ninh Tiểu Đường một người, mặc dù Ninh Tiểu Đường võ công lợi hại đến đâu, cũng không có khả năng lâm chiếm được tốt.

Mà chính đạo bên này, đều không khỏi vì là Ninh Tiểu Đường lo lắng lên.

Đặc biệt Viên Giác, Viên Hải hai người, cái kia coi là thật là lòng như lửa đốt.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường đối với Lô Phong Tự tới nói, nhưng là Đại Ân Nhân. Bây giờ nhìn đến Đại Ân Nhân rơi vào nguy hiểm, hai người bọn họ tự nhiên gấp đến độ dường như con kiến trên chảo nóng.

Bốn vị kỳ khiến phân chia bốn cái phương hướng, gắt gao vây nhốt Ninh Tiểu Đường.

Có điều, Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ một mặt nhẹ như mây gió, bình tĩnh cực kỳ.

Hắn một tay ôm Nguyệt nhi, lạnh nhạt nhìn vây quanh mình bốn vị Thiên Âm giáo kỳ sứ.

Ở Ninh Tiểu Đường ngay phía trước, là một hơn năm mươi tuổi, diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão già, chỉ thấy hắn hai con khô gầy khô quắt trên tay, mang theo một bộ Tinh Thiết lợi đao, móng vuốt sắc bén sáng lấp lánh.

Bên tay trái, là một vị đầy mặt hung tương trung niên Đại Hán. Bên tay phải, là một người dáng dấp to mọng mập mạp.

Mà phía sau hắn, nhưng là một người dáng dấp lại ai vừa đen hán tử khỏe mạnh.

Cái kia năm mươi tuổi nhiều tuổi, diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão già, phảng phất rắn độc bình thường nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường, Âm U địa nói rằng: "Xú tiểu tử, ngươi chết chắc rồi!"

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới bốn người, hắn nhìn phía trong lòng Nguyệt nhi, khẽ cười cười, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) nói rằng: "Nguyệt nhi, có sợ hay không?"

Nguyệt nhi hồng một mồi trên khuôn mặt, mang theo vẻ sốt sắng, nàng nghiêng đầu hấp háy mắt, hít một hơi thật sâu, kiên định nói rằng: "Có đại ca ở, Nguyệt nhi không sợ."

Ninh Tiểu Đường mỉm cười nói: "Vậy thì tốt, có ta ở đây, ai cũng thương không được Nguyệt nhi."

Lão già bỗng nhiên nở nụ cười, nói: "Xú tiểu tử, chết đến nơi rồi, còn nói cái gì mạnh mẽ!"

Tiếng nói vừa dứt, lão già lúc này bóng người lóe lên, đột nhiên hướng Ninh Tiểu Đường vút nhanh lại đây.

Hắn con kia khô gầy khô quắt tay, mạnh mẽ chụp vào Ninh Tiểu Đường cổ.

Trên tay sắc bén Tinh Thiết lợi đao, sáng lấp lánh, tựa hồ có thể đem cứng rắn phiến đá đều có thể lấy ra một cái lỗ thủng đến, chớ nói chi là bạc nhược huyết nhục chi khu.

Lão già hơi động, vây nhốt Ninh Tiểu Đường còn lại ba người, lúc này cũng chuyển động.

Hoặc là Loan Dao, hoặc là Cương Xoa, hoặc là đồng câu, cùng nhau hướng về Ninh Tiểu Đường trên người bắt chuyện.

Quan chiến người, tâm lúc này nâng lên.

Bốn cái Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, từ bốn cái phương hướng đồng thời động thủ, như vậy tình cảnh nguy hiểm, chính là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ, e sợ cũng đau đầu hơn đi.

Cái kia vị công tử trẻ tuổi này, hắn lại nên làm gì phá cục đây? Lẽ nào thật sự muốn chết thảm với Thiên Âm giáo cái kia bốn cái kỳ khiến trong tay?

Mọi người ở đây chính đang suy đoán Ninh Tiểu Đường tiếp đó sẽ có thể nào động tác thì, bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, Ninh Tiểu Đường ứng phó thủ pháp, càng sẽ là như vậy!

Thiên Âm giáo bốn vị kỳ khiến công kích, rất nhanh sẽ đến Ninh Tiểu Đường trước người.

Nhưng mà để mọi người không tưởng tượng nổi chính là, Ninh Tiểu Đường dĩ nhiên cái gì ứng phó động tác đều không có, thân thể của hắn liền như vậy không nhúc nhích, đứng tại chỗ, thật giống như dọa sợ.

Trời ạ, hắn đang làm gì!

Hắn làm sao không một chút nào phản kháng a, lẽ nào hắn đúng là dọa sợ?

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Trừ ác (3)

Thời khắc này, tất cả mọi người giật mình nhìn Ninh Tiểu Đường, không biết tại sao vị công tử trẻ tuổi này, dĩ nhiên một điểm phản kháng động tác đều không có.

Bọn họ nghĩ mãi mà không ra, người nói người hoặc là sớm một chút chịu thua đầu hàng, nếu lựa chọn tiếp tục đối kháng, hiện tại kẻ địch công lại đây, người làm sao cũng phải làm ra một ít phản ứng nha. Giống như vậy đứng tại chỗ không nhúc nhích, này toán chuyện gì?

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ trên mặt, tất cả đều lộ ra nghi hoặc không rõ về mặt.

"Đây rốt cuộc tình huống thế nào, vị công tử kia tại sao không né tránh?"

"Hắn sẽ không là dọa ngốc hả, lẽ nào liền như vậy bó tay chờ chết?"

"Xem ra vị công tử kia, thật sự từ bỏ. Dù sao, như vậy từ cục, căn bản là phá giải không được."

Mọi người ở đây dồn dập cho rằng Ninh Tiểu Đường từ bỏ chống lại, sau một khắc, ngày đó âm giáo bốn vị kỳ khiến công kích, cũng rốt cục rơi xuống Ninh Tiểu Đường trên người.

Thiết Thảo, Loan Đào, Cương Xoa, đồng câu, mỗi một kiện binh khí đều là sắc bén cực kỳ, sáng lấp lánh, mặt trên càng là bám vào ác liệt Khí Kinh.

Cái kia Khí Kinh cường hãn cực điểm, phảng phất có thể xé rách tất cả vật chất hữu hình.

Bốn cái binh khí, dễ như ăn cháo địa xuyên thấu Ninh Tiểu Đường thân thể, dễ như ăn bánh.

Nhìn thấy tình cảnh này, Viên Giác ba vị lão tăng nhất thời sốt sắng, tâm lý bi thống không ngớt. Dưới cái nhìn của bọn họ, Ninh Tiểu Đường trúng rồi như vậy công kích mãnh liệt, tuyệt không còn sống khả năng.

Viên Hải càng là muốn rách cả mí mắt, giận dữ hét: "Lệ côn, người không chết từ tế được!"

Nói, trên tay hắn công kích trở nên càng thêm hung mãnh, chỉ là vẫn như cũ không làm gì được tóc bạc Âm Lão lệ côn, đều bị đối phương thành thạo điều luyện địa đón lấy.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn tà tà nở nụ cười, nói rằng: "Bị chết được! Dám ô nhục lão phu, chết rồi đều toán tiền nghỉ hẳn."

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường trúng rồi Thiên Âm giáo bốn vị kỳ khiến công kích, Lý Tu Thành đám người sắc mặt tất cả đều hơi buồn bã, nghĩ thầm chính mình những người này vẫn là chưa kịp trợ đối phương một chút sức lực.

Bất quá bọn hắn đều rất nghi hoặc, cái kia vị công tử trẻ tuổi làm sao một điểm phản kháng động tác đều không có? Liền như vậy bó tay chờ chết? Không nên nha.

Cùng lúc đó, Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Văn hai trong lòng người tất cả đều nghi ngờ không thôi. Bởi vì các nàng nghe Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên đã nói, vị này Ninh Công Tử võ công đó là sâu không lường được.

Nhưng là đối phương làm sao liền như vậy trúng chiêu? Liền một điểm phản kháng đều không có? Biểu hiện như vậy, có thể không giống như là võ công sâu không lường được đáng vẻ, thậm chí so với trước biểu hiện còn muốn không thể tả. Điều này cũng quá không bình thường!

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, dồn dập lắc đầu không ngớt, thờ dài vị công tử trẻ tuổi này, liền chết như vậy ở Thiên Âm giáo bốn vị kỳ khiến trong tay.

Lúc này giữa trường, cũng chỉ có Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên hai người, biết chuyện gì thế này.

Hai người không khỏi mà nhìn nhau, Đường Từ Yên đầy mặt hưng phấn, nói rằng: "Sur Ty, mọi người khẳng định cho rằng vị kia Ninh Công Tử trúng chiêu. Có điều lập tức, vị kia Ninh Công Tử sẽ dọa mọi người nhảy một cái!"

Vừa nghĩ tới chờ một lúc mọi người trên mặt lộ ra khó có thể tin về mặt, Đường Từ Yên liền cảm thấy thú vị.

Hứa Diệc Tinh khẽ lắc đầu một cái, nàng biết chính mình sư muội nói không sai.

Xem mọi người về mặt, liền biết giữa trường hầu như tất cả mọi người, đều đã cho rằng vị kia Ninh Công Tử trúng chiêu. Nếu không là tự mình cùng sư muội ở Nhược Da Thôn liền gặp vị kia Ninh Công Tử từng dùng tới cái kia một chiêu, khẳng định cũng sẽ bị đối phương lừa dối.

Nghĩ đến cái kia một chiêu, Hứa Diệc Tinh liền hơi có chút thất thần, nàng đến hiện ở hồi tưởng lại, vẫn như cũ cảm thấy có chút khó mà tin nổi, nàng chưa bao giờ nghĩ tới trên đời còn có võ công như thế.

Một bên khác, Thiên Âm giáo bốn vị kỳ khiến ở trong tay binh khí đâm vào Ninh Tiểu Đường thân thể sau, trên mặt tất cả đều lộ ra nụ cười chiến thắng.

Có điều khản đốn lấy, cái kia nụ cười trên mặt còn chưa tỏa ra bao lâu, liền từng cái từng cái một lần nữa thu lại lên, bị nghi hoặc thay thế.

Bởi vì, binh khí của bọn họ ở đâm vào Ninh Tiểu Đường thân thể một khắc đó, liền cảm giác được một tia không đúng.

Bọn họ giết qua vô số người, biết binh khí đâm vào thân thể sau cảm giác.

Lúc này cảm giác cùng dĩ vãng hoàn toàn khác nhau,

Trống rỗng, liền dường như đâm vào không khí giống như vậy, quái lạ cực kỳ.

Đang lúc này, "Răng rắc ~~~" một tiếng, Ninh Tiểu Đường cùng với trong lồng ngực của hán Nguyệt nhi, bỗng nhiên cả người đều vỡ vụn ra đến, liền phảng phất tấm gương phá nát giống như vậy, vỡ thành vô số mảnh vỡ.

Sau đó, những này thân thể mảnh vỡ, liền dường như ánh sao bột phấn giống như, dương dương nhiều, bỗng bễ trên không trung, cuối cùng hoàn toàn đập tắt biến mất, một tia không dư thừa.

Thời khắc này, Thiên Âm giáo bốn vị kỳ sứ, trên mặt vẻ mặt trong nháy mắt ngưng trệ, sau đó đầy mặt không thể tưởng tượng nổi, bọn họ không biết đây là chuyện gì xảy ra.

Người thân thể bỗng nhiên vỡ vụn, chuyện như vậy, quả thực vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Bọn họ hành tẩu giang hồ mấy chục năm, hoàn toàn không có từng đụng phải tình hình như vậy.

Người thân thể, làm sao sẽ bỗng nhiên biến thành mảnh vỡ đây?

Bọn họ rất rõ ràng sự công kích của chính mình uy lực, căn bản là không thể nào làm được điểm này.

Vào giờ phút này, không riêng là Thiên Âm giáo bốn vị này kỳ sứ, còn lại hết thấy nhìn thấy tình cảnh này người, trên mặt đều lộ ra vẻ mặt khó mà tin được.

Người thân thể, vỡ thành vô số mảnh vỡ, sao có thể có chuyện đó?

Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba người, cùng với tóc bạc Âm Lão lệ côn, cũng đều tạm thời đình chỉ tranh đấu, sau đó tất cả đều nhú mày, nhìn một màn quỷ dị này.

Mặt khác, Lý Tu Thành chờ người cùng hán phải chết Độc Vương tranh đấu cũng ngừng lại, bao quát còn lại quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, tất cả đều từng cái từng cái đầy mặt không thể tưởng tượng nổi.

"Đây là tình huống thế nào?"

Cái kia hơn năm mươi tuổi, diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão giả, nghi hoặc không hiểu tự nhủ.

Còn lại ba vị kỳ sứ, đầu tiên là lắc lắc đầu.

Sau đó, cái kia tướng mạo to mọng mập mạp, bỗng nhiên trên mặt vẻ mặt trở nên sợ hãi lên, lớn tiếng kêu lên: "Không được, đây là huyền tương, giả! Vỡ nát người là giả!"

Có mập mạp nhắc nhở, còn lại ba vị kỳ sứ khiến cũng lập tức phản ứng lại, UU đọc sách www.uukanshu.net lại liền tưởng đến trước trong tay binh khí đâm vào thân thể đối phương trống rỗng cảm giác, bọn họ trên căn bản đoán ra chân tướng của chuyện.

Vừa nãy phá nát thân thể, là giả! Là huyền tương!

Cái kia chân nhân lại đi nơi nào?

Thời khắc này, bốn vị kỳ sứ khiến tất cả đều cảm thấy một trận sơn cả tóc gáy, toàn bộ phía sau lưng đều bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Cái kia công tử trẻ tuổi dĩ nhiên thân không biết quỷ không hay mà ở chính mình bốn người nhìn kỹ, biến mất không còn tăm hơi, còn để lại giả tạo huyền ảnh đến lừa gạt mình những người này.

Mà chính mình bốn người, dĩ nhiên không có một người phát hiện, đối phương là làm sao ở chính mình ngay dưới mắt biến mất!

Thủ đoạn như vậy, quả thực khủng bố dọa người!

Nghĩ tới đây, bọn họ không khỏi mà nắm chặt trong tay binh khí, cảnh giác nhìn quét chính mình bốn phía.

Thiên Âm giáo bốn vị kỳ sứ khiến biểu hiện, tự nhiên lại dẫn tới quan chiến những Võ Lâm Nhân Sĩ đó cảm thấy rất ngờ vực.

"Ồ, các người xem, ngày đó âm giáo bốn vị kỳ sứ, tựa hồ đang cẩn thận phòng bị cái gì?"

"Ta vừa nãy nghe được bọn họ nói, người là giả, là huyền ảnh? Có ý gì?"

Võ công nhược người, hay là còn đoán không có chuyện chân tướng.

Nhưng võ công hơi cao người, tất cả đều ít nhiều gì đoán được.

Như Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba vị lão tăng, cùng với Lý Tu Thành chờ người, đoán ra chân tướng của sự tình sau, tất cả đều ánh mắt sáng lên, trong lòng cũng đều thờ phào nhẹ nhõm.

Cho tới tóc bạc Âm Lão lệ côn cùng hãn phái chết Độc Vương, thì lại không khỏi mà neho mắt lại, trong lòng càng là phát lên một tia cảnh giác, tựa hồ Ninh Tiểu Đường biểu hiện, đã đại đại nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Lúc này, Thiên Âm giáo bốn vị kỳ khiến tất cả đều đánh tới hoàn toàn tinh thần, mỗi người sắc mặt nghiêm túc, Ngưng Thần đề phòng.

Đang lúc này, một đạo thanh âm đậm đặc, chợt nhớ tới ở mỗi người bọn họ bên tai.

"Các ngươi là đang tìm ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Trừ ác (4)

Âm thanh như ẩn như hiện, phiêu miểu bên trong mang theo một tia lãnh đạm.

Trong giây lát này, Thiên Âm giáo bốn vị kỳ sư, toàn thân tóc gáy đột nhiên nổi lên, cả người như rơi vào hầm băng.

Bọn họ cuống quýt địa nhìn quét bốn phía, nhưng mà ngoại trừ đạo kia thanh âm đậm đặc, cũng không tìm được thân ảnh của đối phương.

"Hắn ở đâu? Tại sao không có?"

Bốn người mồ hôi lạnh trên trán lúc này tăng tăng địa chảy xuống chảy, tâm lý không nhịn được phát lên một luồng ý sợ hãi.

Dù sao, bọn họ liền thân ảnh của đối phương cũng không tìm tới, kẻ địch như vậy, đã có chút vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

"Không cần tìm, ta ở đây."

Sau một khắc, Ninh Tiểu Đường thân thể, chủ động hiện ra hiện ra, xuất hiện ở vị kia đầy mặt hung tương trung niên Đại Hán phía sau.

Nghe được âm thanh xuất hiện ở sau lưng mình, trung niên Đại Hán trong lòng rung mình, vội vã xoay người lại. Chỉ thấy cái kia vị trẻ tuổi, chính một tay ôm tiểu cô nương, một mặt lạnh nhạt đang nhìn mình.

Đối với ở trước mắt vị trẻ tuổi này, trung niên Đại Hán trong lòng kiêng dè không thôi. Bởi vì đối phương trước biểu hiện, thực sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Có điều, khi trung niên Đại Hán nhìn thấy Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ là một bộ nhẹ như mây gió, tựa hồ cũng không có cái gì tiến một bước động tác ý tứ.

Hắn lúc này cắn răng, nhắc lên trong tay Loan Dao, toàn lực ứng phó địa hướng Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ bỏ ra một đao.

Hắn không biết này một đao có thể hay không chém trúng Ninh Tiểu Đường, nhưng đây là trước mắt hắn mới thôi có khả năng làm duy nhất sự tình.

Này một đao tàn nhẫn lão lạt, hung mãnh cực kỳ, bám vào trên thân đao Khí Kinh, càng là phát sinh "Xèo xèo xèo" sắc bén tiếng kêu.

Trung niên Đại Hán này một đao, đã là hãn cao nhất một đao. Đây là một vị Thông Mạch cảnh trung kỳ Võ Lâm Cao Thủ, biểu hiện ra mạnh nhất thực lực.

Chính là Lý Tu Thành, Kỳ Tú Như chờ người chính diện gặp phải này một đao, cũng chỉ có thể tạm thời trốn tránh mũi nhọn, không dám gắng đón đỡ.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn hướng chính mình mạnh mẽ bỏ tới một đao, mắt thấy lưỡi đao sắp tới người, sau một khắc, thân thể của hắn rút cục chuyển động.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường một mặt lạnh nhạt về phía trước bước ra một bước, sau đó duỗi ra một bàn tay, rất tùy ý hướng về trước người Loan Đao vỗ tới.

Trung niên Đại Hán nhìn thấy Ninh Tiểu Đường càn lấy một con bàn tay bằng thịt đập hướng mình Loan Đao, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng mà khản đón lấy, trên mặt hắn sắc mặt vui mừng, đột nhiên ngưng trệ.

"Đùng ~" một tiếng, bàn tay cùng Loan Đao đánh vào nhau.

Trung niên Đại Hán chỉ cảm giác mình Loan Đao, chém vào cũng không phải bàn tay, mà là so với sắt thép còn cứng rắn hơn gấp mười lần, gấp trăm lần bách luyện Tinh Kim.

Liền, Loan Đao ở trong chớp mắt vỡ vụn, liền phảng phất trứng gà va vào tảng đá, lập tức vỡ thành mấy chục tiết.

Trung niên Đại Hán trong mắt cực kỳ kinh hãi, hắn không nghĩ tới, này bình thường bàn tay bằng thịt, càn lợi hại đến trình độ như vậy.

Chỉ là, hắn hoảng sợ ý nghĩ vừa sinh ra, còn chưa kịp làm ra còn lại phản ứng, trong nháy mắt tiếp theo, hắn tư duy liền triệt để đình chỉ, rơi vào vĩnh viễn hắc ám.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường bàn tay, đập nát Loan Đao sau khi, cũng không có dừng lại, mà là thuận thế hướng phía trước vỗ tới, một đường như bẻ cành khô, trực tiếp khắc ở trung niên Đại Hán trên lồng ngực.

Lập tức, liền thấy trung niên Đại Hán toàn bộ lồng ngực lập tức ao lổm vào, hắn ngũ tạng lục phủ càn là trong nháy mắt bị chấn động đến mức nát bét, mà tính mạng của hắn cũng vào đúng lúc này chớp mắt đình chỉ, chết đến mức không thể chết thêm.

Từ Ninh Tiểu Đường thân thể bỗng nhiên vỡ vụn biến mất, lại tới hắn lại xuất hiện, tiếp theo lại một chương vỡ chết trung niên Đại Hán.

Tất cả những thứ này, có điều phát sinh ở trong vài hơi thở.

Những kia nguyên bản cho rằng Ninh Tiểu Đường đã chết đi Vô Lâm Nhân Sĩ, thấy cảnh này, cả kinh liền con người đều sắp trứng đi ra.

"Cái gì, cái kia công tử trẻ tuổi không chết? Hắn lại xuất hiện!"

"Trời ạ, đây cũng quá lợi hại, này thanh Loan Đao lại bị một chương vỡ nát, bàn tay này quả thực so với sắt thép còn cứng rắn hơn!"

"Thật đáng sợ, hắn dĩ nhiên một chương vỡ chết rồi vị kia Thiên Âm giáo kỳ khiến! Đối phương nhưng là Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ a, thậm chí ngay cả một chiêu đều chống đỡ không được.

"

Không riêng là những người võ lâm này sĩ kinh hãi cực kỳ, chính là Lý Tu Thành, Lục Thanh Sơn, Cơ Tử Hàn ba người, cũng giật nảy cả mình.

Bọn họ không nghĩ tới, vị công tử trẻ tuổi này, càn ở lợi hại như vậy, chỉ là một chương, liền lực đập chết vị kia Thiên Âm giáo kỳ sư.

Phải biết, võ công của bọn họ, cùng vị kia Thiên Âm giáo kỳ sư, cũng có điều sàn sàn với nhau a.

Mà đối phương ở cái kia vị công tử trẻ tuổi thủ hạ, chống đỡ không được một chiêu. Nói như thế, nếu như chính mình những người này, cùng cái kia vị công tử trẻ tuổi giao thủ, e sợ cũng tương tự sống không qua một hiệp.

Nghĩ tới đây, ba trong lòng người đều chấn động không gì sánh nổi.

Dù sao, vị công tử kia còn trẻ như vậy, võ công làm sao sẽ cao đến mức độ như vậy?

Mà Kỷ Tú Như cùng Tô Diệu Vân nhìn thấy Ninh Tiểu Đường một chương lực giết vị kia Thiên Âm giáo kỳ sư, gọn gàng nhanh chóng, không tốn sức chút nào, các nàng rất cực tin tưởng, trước mắt vị công tử trẻ tuổi này, chỉ sợ cũng là Hứa Diệc Tinh, Đường Từ Yên hai người nói tới, ở Nhục Da Thôn từng xuất hiện vị kia Ninh Công Tử.

Cùng lúc đó, Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba người, tương tự đều kinh ngạc đến không ngấm mồm vào được. Bọn họ không nghĩ tới, Ninh Tiểu Đường không chỉ có y thuật Diệu Thủ Hồi Xuân, liền võ công dĩ nhiên cũng cao đến trình độ như vậy.

Một chương lực giết một vị Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, võ công như thế trình độ, thậm chí đều đã vượt qua chính mình những người này võ công.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn lông mày chăm chú cau lên đến, lúc này dưới tay hắn Ngũ Kỳ sư, một đã ngắt đi, điếc không sợ súng; một cái khác thì lại hoàn toàn bị một chương lực giết.

Lửa giận của hắn rốt cục không khống chế được, nhìn chằm chằm Ninh Tiểu Đường, nghiến răng nghiến lợi địa nói rằng: "Xú tiểu tử, dám giết thù hạ ta, ta muốn cho ngươi sống không bằng chết!"

Nói, tóc bạc Âm Lão lộ cơn cả người khí tức lại một lần nữa kéo lên, trở nên khủng bố cực kỳ.

Hắn ra tay mỗi một chiêu, uy lực cũng tăng lên rất nhiều.

Trong lúc nhất thời, Viên Giác ba vị lão tăng cùng hắn giao thủ, lại có chút đỡ trái hở phải lên.

Một bên khác, trung niên Đại Hán bị một chiêu lực giết, để còn lại ba vị Thiên Âm giáo kỳ sư, một trận hải hùng khiếp vía.

Ba người chăm chú trạm đến cùng một chỗ, đầy mặt hoảng sợ mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Thời khắc này, bọn họ nơi nào còn có thể coi khinh trước mặt vị trẻ tuổi này.

Mặc dù đối phương nhìn qua mới bất quá mười bảy mười tám tuổi, nhưng bọn họ đã hoàn toàn đem vị trẻ tuổi này, coi như cả cuộc đời bên trong tối khó mà ứng phó được đại địch.

Cái kia hơn năm mươi tuổi, diện mạo uy nghiêm đáng sợ lão già liếc nhìn còn lại hai vị kỳ sư, nói rằng: "Người trẻ tuổi này tà môn cực kì, UU đọc sách www.uukanshu.net ba người chúng ta cùng tiến lên, tuyệt không thể để cho hắn tiêu diệt từng bộ phận."

Hai người khác đều đồng ý nói: "Được, Hắc Kỳ sư, cứ dựa theo người nói."

Ba người hiện tại chỉ có thể đồng thời liên thủ một phương hướng đối địch, tuyệt không có thể lại tách ra. Một khi phân tán ra đến, chỉ có một con đường chết.

Dưới cái nhìn của bọn họ, vị trẻ tuổi này coi như lợi hại đến đâu, chỉ cần ba người đồng thời liên thủ một phương hướng công kích, làm sao cũng có thể chống đỡ cái mấy chục chiêu đi.

"Cùng tiến lên!"

Ba vị Thiên Âm giáo kỳ khiến không do dự nữa, thân thể lúc này hóa thành tàn ảnh, cầm trong tay binh khí, hướng về Ninh Tiểu Đường cấp tốc lược giết tới.

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, có người nói: "Ngày đó âm giáo ba vị kỳ sư, ngược lại cũng toán thông minh, hiểu được một phương hướng công kích. Nếu như phân tán ra đến công kích, nhất định sẽ bị tiêu diệt từng bộ phận."

"Bọn họ tốt xấu cũng là Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, điểm ấy ứng đối năng lực, khẳng định là có."

"Tiếp đó, vị công tử kia, e sợ không có cách nào như vậy dễ dàng giết giết đối phương, phỏng chừng sẽ có một hồi kịch liệt tranh đấu."

"Đúng đấy, ba vị Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ liên hợp, không có cách nào tiêu diệt từng bộ phận, muốn lấy được thắng lợi, e sợ muốn mấy chục chiêu có hơn."

Nhìn ba vị Thiên Âm giáo kỳ khiến liên thủ lược giết tới, Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt hơi lườm bọn hắn.

Sau đó, hắn xòe bàn tay ra, hướng xuống đất nhẹ nhàng hút một cái.

Trên mặt đất vỡ vụn mấy chục tiết Loan Dao, lúc này có ba đoạn lưỡi dao lẳng không trời nổi lên.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường bàn tay hướng về ba vị Thiên Âm giáo kỳ khiến phương hướng, bỗng nhiên vung một cái.

"Xèo xèo xèo ~~~ "

Trong nháy mắt tiếp theo, chính vút nhanh tới được ba vị Thiên Âm giáo kỳ sư, phảng phất trúng rồi Định Thân Thuật như thế, thân thể lập tức ngừng lại.

Phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy mỗi người bọn họ mi tâm, đều có một khủng bố hổ hống máu.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Trù ác (5)

"Ồ, các ngươi xem, ba người kia Thiên Âm giáo kỳ sứ, làm sao dừng lại?" Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ có người nói.

Tiếng nói của hắn vừa ra, chỉ thấy ba người kia Thiên Âm giáo kỳ sứ, bỗng nhiên một tiếp theo một, toàn bộ co quắp ngã xuống đất.

"Làm sao ngã xuống đất?"

"Xuất hiện tình trạng gì?"

Mọi người mau mau ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy cái kia ba vị Thiên Âm giáo kỳ khiến mỗi người mi tâm, đều có một khủng bố làm người ta sợ hãi hổ máu.

"Đều chết rồi!"

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ thấy cảnh này, tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh, mỗi người ngây người như phỗng.

Lúc này mới thời gian nháy mắt, ba người kia Thiên Âm giáo kỳ khiến liền bị toàn bộ giết chết, liền một điểm sức phản kháng đều không có.

Trời ạ, ba người kia Thiên Âm giáo kỳ khiến không phải là cái gì tay trái gà không chặt người yếu, bọn họ nhưng là Thông Mạch cảnh trung kỳ Võ Lâm Cao Thủ a!

Nhưng chính là như vậy ba cái Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, trong chớp mắt, liền bị gọn gàng nhanh chóng toàn bộ giết chết, quả thực lại như giống như ăn cháo không tốn sức chút nào.

Thời khắc này, mọi người nhìn phía Ninh Tiểu Đường ánh mắt, tất cả đều mang theo khiếp sợ không gì sánh nổi cùng ngơ ngác.

Dù sao, Ninh Tiểu Đường nhìn qua có điều mười bảy mười tám tuổi.

Bọn họ không nghĩ tới, người trẻ tuổi này võ công không ngờ đến trình độ như vậy, quả thực là khó mà tin nổi.

Lý Tu Thành mấy người trên mặt, cũng tất cả đều lộ ra không thể tưởng tượng nổi vẻ mặt, chấn động không ngớt.

Mấy người bọn họ võ công so với những kia quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ muốn cao hơn không ít, bởi vậy ở ba người kia Thiên Âm giáo kỳ khiến trúng chiêu mất mạng trong nháy mắt đó, mấy người bọn họ thấy rất rõ ràng.

Cũng chính bởi vì nhìn rõ ràng trong ba người chiêu mất mạng trong nháy mắt đó, nội tâm của bọn họ mới cảm thấy càng chấn động, thậm chí không nhận được sinh ra một chút sợ hãi.

Hồi tưởng trước tình cảnh đó, Ninh Tiểu Đường một tay hút một cái, sau đó vung một cái, ba đoạn vỡ nát Loan Dao lưỡi dao, nhất thời lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ, lập tức bắn trúng cái kia ba vị Thiên Âm giáo kỳ khiến mi tâm.

Tốc độ kia, quả là nhanh đến mức độ khó tin, hoàn toàn vượt qua người phản ứng cực hạn.

Lý Tu Thành mấy người tự nhận là, nếu là mình đối mặt này khủng bố một đòn, e sợ cũng chỉ có thể ngồi chờ chết, tro mắt mà nhìn lưỡi dao bắn trúng chính mình.

Lý Tu Thành không nhận được than thở: "Ta thiên, chuyện này quả thật so với trên giang hồ những ám khí kia còn lợi hại hơn!"

Lục Thanh Sơn, Cơ Tử Hàn chờ người nhìn nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt chấn động tình.

Mà trước cùng bọn họ tranh đấu hẳn phải chết Độc Vương, lúc này kinh ngạc mà nhìn Ninh Tiểu Đường, trong mắt lộ ra sâu sắc kiêng kỵ, hẳn thậm chí cũng bắt đầu hối hận chính mình đến chỗ này giao du với kẻ xấu.

"Người trẻ tuổi kia quá tà môn, tuổi còn trẻ, võ công càng lợi hại đến trình độ như vậy. Lệ côn lão nhân kia, lẽ ra có thể đối phó được chứ? Thực sự không được, ta chỉ có thể trợ lệ côn lão nhân kia một cái."

Hắn phải chết Độc Vương tâm lý âm thầm nói rằng, trong mắt lập loè từng tia một hàn quang.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn thấy thủ hạ mình năm vị kỳ sứ, toàn bộ tổn hại ở Ninh Tiểu Đường trong tay, cả người nhất thời âm trầm lại, trở nên cực kỳ âm lãnh, lạnh đến mức dường như vạn niên hàn băng.

Hắn còn sót lại cái kia con mắt, phát sinh Hung Lệ ánh sáng, chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Xú tiểu tử, ngày hôm nay bất luận bỏ ra cái giá gì, ta phải giết ngươi!"

Viên Hải lúc này tiến lên một bước, hừ lạnh nói: "Lệ côn, trước tiên quá ba người chúng ta lại nói!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn giận dữ cười, nói rằng: "Được được được! Ba người các ngươi lão con lừa trọc, thật cho là ta bắt các ngươi không có cách nào sao?"

Nói, hắn đột nhiên từ trong lòng móc ra một viên thuốc, để vào trong miệng.

"Ta nói rồi, ngày hôm nay bất luận bỏ ra cái giá gì, ta nhất định phải giết cái tiểu tử thúi kia, ai cũng ngăn cản không được ta!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn khí tức đột nhiên bắt đầu liên tục tăng lên, đầy đủ so với trước kia tăng cường năm phần mười sau khi, mới dừng lại.

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ bên trong, có người không nhịn được cả kinh kêu lên: "Xảy ra chuyện gì? Cái kia tóc bạc Âm Lão lệ côn khí tức, làm sao lập tức so với trước mạnh nhiều như vậy?"

"Là cuồng bạo đan,

Hắn ăn Nam Cương tà đạo nhân sĩ thường dùng cuồng bạo đan!" Có kiến thức uyên bác Võ Lâm Nhân Sĩ giải thích.

"Cuồng bạo đan? Cái gì là cuồng bạo đan?"

"Đây là một loại ăn có thể trong nháy mắt tăng lên công lực đan dược, theo : đề đan dược tốt xấu, có thể tăng lên một thành đến năm phần mười không giống nhau : không chờ công lực."

"Ô ~" mọi người nghe xong, hít vào một hơi.

"Cối đời này thật sự có loại đan dược này? Nếu như ta có như vậy một viên đan dược, vậy thì tốt." Có người hâm mộ nói.

"Ha, này không phải là vật gì tốt." Trước người kia tiếp tục giải thích, "Này cuồng bạo đan, cũng là tà đạo nhân sĩ dùng đến tương đối nhiều. Tuy rằng nó có thể tăng lên công lực, nhưng cùng lúc cũng hậu hoạn vô cùng. Một mặt, này công lực tăng lên chỉ là tạm thời tính. Mặt khác, một khi sử dụng cuồng bạo đan, người kinh mạch liền sẽ phải chịu mãi mãi thương tổn, tương lai võ công cũng sẽ không bao giờ tiến bộ."

"Mặt khác, sử dụng cuồng bạo đan người, nguyên khí đều sẽ đại thương, trong vòng năm, sáu năm không khôi phục lại được. Hơn nữa tính cách còn có thể đại biến, trở nên dễ tức giận tàn nhẫn. Bởi vậy, chúng ta chính đạo người, cơ bản không ai sẽ dùng loại đan dược này."

Nghe xong giải thích, mọi người lặng lẽ một hồi, xem ra này cuồng bạo đan, xác thực không phải vật gì tốt.

Nhưng cũng có một chút người, trong mắt không phản đối. Nếu là đến bước ngoặt sinh tử, ai còn quản cái gì tác dụng phụ đi chứng về sau, trước tiên đem công lực của chính mình tăng lên lại nói.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn một thân sát khí, đầu đầy tóc bạc ở phía sau điên cuồng múa lên.

Hắn khí tức khủng bố cực kỳ, tàn bạo mà nhìn chăm chăm Viên Giác ba vị lão tăng, nói rằng: "Còn muốn ngăn ta sao? Liền xem các ngươi có bản lĩnh này hay không."

Viên Giác ba người tất cả đều một mặt nghiêm nghị, một cách hết sức chăm chú mà đề phòng tóc bạc Âm Lão lệ côn.

Ngay vào lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên mở miệng nói rằng: "Mấy vị đại sư, các ngươi không cần ngăn hắn. Nếu hắn nghĩ lấy mạng ta, liền để hắn đến đây đi. Các ngươi cứ việc yên tâm, hắn không làm gì được ta."

Ninh Tiểu Đường vẻ mặt hồ hững, âm thanh bình tĩnh cực kỳ.

Viên Giác ba người không khỏi nhìn nhau, cuối cùng vẫn là tránh ra đường đi.

Viên Giác hai tay tạo thành chữ thập, nói với Ninh Tiểu Đường: "A di đà phật, Ninh Công Tử, vậy ngươi cẩn thận nhiều hơn."

Ninh Tiểu Đường võ công, ba người đã từng trải qua, biết xác thực ở chính mình bên trên.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Ninh Tiểu Đường mặc dù không địch lại tóc bạc Âm Lão lệ côn, nhưng kiên trì một quãng thời gian, vấn đề cũng không lớn.

Đến lúc đó hắn nếu thật sự đánh không lại tóc bạc Âm Lão lệ côn, ba người lại thì tăng cứu viện được rồi.

Mất thấy tóc bạc Âm Lão lệ côn liền muốn cùng Ninh Tiểu Đường giao thủ, giữa trường ánh mắt của mọi người, UU đọc sách www.uukanshu.net cũng bắt đầu tập trung ở trên người hai người.

Đường Tử Yên nhẹ nhàng lời kéo Hứa Diệc Tinh ống tay áo, đầy mặt hưng phấn nói rằng: "Sur Tỳ, người nói vị kia Ninh Công Tử cùng vị kia chỉ có một con mắt ông lão tóc bạc, ai càng lợi hại một ít nhỉ?"

Hứa Diệc Tinh đôi mi thanh tú hơi nhú trứu, nói rằng: "Khó nói, vị kia Ninh Công Tử võ công xác thực sâu không lường được, nhưng này vị Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão, tương tự không đơn giản. Cái kia tóc bạc Âm Lão chỉ dựa vào một người, liền năng lực ép ba vị đại sư, võ công như thế, phóng tầm mắt toàn bộ giang hồ cũng là tiên làm người thấy. Hai người nếu là giao thủ... Hay là, trong thời gian ngắn nên phân không ra thắng bại."

"Sư Tỷ, người thật giống như nói có chút đạo lý." Đường Tử Yên khẽ gật đầu, sau đó nàng ánh mắt sáng lên, một mặt ước ao địa nói rằng: "Nói như vậy, vậy kế tiếp tranh đấu, khẳng định là đặc sắc vạn phần đây."

Cùng lúc đó, Lý Tu Thành chờ người, cùng với quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, cũng tất cả đều đưa ánh mắt đặt ở Ninh Tiểu Đường cùng tóc bạc Âm Lão lệ côn trên người hai người.

"Các người nói, hai người ai càng lợi hại một ít?"

"Cái này khó nói, phỏng chừng biết đánh đến mức dị thường kịch liệt. Không có mấy trăm chiêu, căn bản phân không ra thắng bại đến."

"Ngày đó âm giáo tóc bạc Âm Lão, trước liền năng lực ép ba vị đại sư, hiện tại nuốt cái kia cái gì cuồng bạo đan, lại lợi hại không biết bao nhiêu. Ta cảm thấy, người trẻ tuổi kia muốn doanh, sợ là khó a."

"Nói không sai, hiện tại coi như là ba vị đại sư đồng thời liên thủ, e sợ cũng không phải vị kia tóc bạc âm đối thủ cũ. Người trẻ tuổi kia coi như lợi hại đến đâu, muốn một người chiến thắng cái kia tóc bạc Âm Lão, không có khả năng lắm a. Hay là chỉ có hấn cùng ba vị đại sư đồng thời liên thủ, mới có thể chiến thắng vị kia tóc bạc Âm Lão."

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ nghị luận sôi nổi, tuy rằng bọn họ biết Ninh Tiểu Đường võ công rất cao, nhưng hầu như không có ai cho rằng, Ninh Tiểu Đường chỉ bằng vào sức lực của một người, liền có thể chiến thắng tóc bạc Âm Lão lệ côn.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Trừ ác (6)

Lúc này tóc bạc Âm Lão lệ côn, toàn thân khí tức khủng bố tới cực điểm.

Hắn đầu đầy tóc bạc, điên cuồng múa lên.

Hắn trên dưới quanh người, khí tức gồ lên. . Ác liệt Khí Kinh, lấy thân thể của hắn làm trung tâm, phảng phất mặt nước gợn sóng, một vòng một vòng hướng về bốn phía khuếch tán ra.

Mặt đất tro bụi, không gió mà lên.

Hết thấy quan chiến người, tâm đều nâng lên. Bọn họ biết, lần này, Thiên Âm giáo vị này tóc bạc Âm Lão, một khi bắt đầu công kích, tất nhiên sẽ là kinh thiên động địa Lôi Đình Nhất Kích.

Đối diện, Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ một bộ nhẹ như mây gió đáng đáp, hắn một tay ôm Nguyệt nhi, sắc mặt bình tĩnh, lạnh nhạt nhìn tóc bạc Âm Lão lệ côn.

"Xú tiểu tử, giết ta nhiều như vậy vị kỳ sứ, ta ngày hôm nay tất đem ngươi chém thành muôn mảnh, lột da tróc thịt!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn nghiêng răng nghiêng lợi địa nói rằng, con kia còn sót lại con mắt, phát sinh Hung Lệ ánh sáng, dường như một con rắn độc, hận hận nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường xi cười một tiếng, nói rằng: "Thật đông dài, như con ruồi như thế coong coong coong coong, phí lời cũng thật nhiều!"

Nghe được đối diện người trẻ tuổi kia chửi mình là con ruồi, tóc bạc Âm Lão lệ côn lửa giận lúc này tăng địa một hồi thoán tới.

Hắn lửa giận ngút trời, một mặt dữ tợn nói rằng: "Xú tiểu tử, muốn chết!"

Tiếng nói vừa dứt, tóc bạc Âm Lão lệ côn cả người đột nhiên từ mặt đất bay lên trời, phảng phất sẵn mỗi chim ưng, giương nanh múa vuốt địa hướng Ninh Tiểu Đường phi vô tới.

"Chết đi!"

Giữa không trung, tóc bạc Âm Lão lệ còn đuối ra một bàn tay, quay về Ninh Tiểu Đường phương hướng, mạnh mẽ vỗ một cái.

"Vù ~~~" một tiếng, một đạo kinh khí biến ảo mà thành cự bàn tay to, ở trong hư không hình thành.

Sau đó, này con to lớn Khí Kinh bàn tay, phảng phất một toà nguy nga to lớn dãy núi, mang theo vạn cân khí thế, hướng về Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ đè xuống.

Quan chiến người, không không hít vào một ngụm khí lạnh.

Khí Kinh hoá hình, này không chỉ cần muốn cực sâu công lực, còn cần cực cao võ công trình độ, mới có thể làm đến một bước này.

Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba người, sắc mặt đều vô cùng nghiêm nghị. Khí Kinh hoá hình bọn họ tuy rằng cũng có thể miễn cưỡng làm được, nhưng cùng trước mắt này con to lớn Khí Kinh bàn tay so với, không riêng hình thể xa xa không Pháp tướng so với, chính là ngưng tụ trình độ, cũng xa xa không đạt tới trước mắt này con to lớn Khí Kinh bàn tay.

Thời khắc này, ba vị lão tăng trong lòng đều lăm lệt không ngớt, một mặt lo âu nhìn phía Ninh Tiểu Đường, lén lút càng là mơ hồ ngưng tụ lại chân khí, dự định bất cứ lúc nào ra tay giúp đỡ.

Còn lại quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, nhìn thấy này con to lớn Khí Kinh bàn tay, trong lòng tất cả đều kinh hãi không ngớt.

Trong đám người có người kinh ngạc thốt lên: "Ta nghĩ tới, đây là Thiên Âm giáo Thiên Âm ma chương!"

Có người hỏi: "Thiên Âm ma chương? Đây là võ công gì?"

Người kia giải thích: "Thiên Âm giáo có một môn Trấn Giáo Tà Công, gọi làm Thiên Âm Bảo Điện. Môn công pháp này cực kỳ lợi hại, không kém gì những kia chính đạo hàng đầu môn phái trấn phái thần công. Mấy trăm năm trước, Thiên Âm giáo có nhân vật già cả, dựa vào này công đột phá đến Tiên Thiên Chi Cảnh. Mà chiêu này Thiên Âm ma chương, chính là Thiên Âm Bảo Điện ở trong, uy lực mạnh mẽ nhất một chiêu công kích."

"Như vậy xem ra, cái kia vị công tử trẻ tuổi, sợ là muốn nguy hiểm." Có người lo lắng nói.

Đối diện, Ninh Tiểu Đường không né không tránh, liền như thế vì khê nâng lên đầu, một mặt bình tĩnh mà nhìn con kia cự bàn tay to.

Khẩn đón lấy, con kia Khí Kinh biến ảo mà thành cự bàn tay to, ở mọi người nhìn kỹ, rốt cục tàn nhẫn mà rơi xuống Ninh Tiểu Đường trên người.

"Răng rắc ~~~"

Ở con kia cự bàn tay to rơi xuống Ninh Tiểu Đường trên người trong nháy mắt đó, Ninh Tiểu Đường cả người, bỗng nhiên lại một lần đột nhiên vỡ vụn ra đến, vỡ thành vô số mảnh vỡ, tiêu tan trên không trung.

Quan chiến người không khỏi hơi sững sờ, lập tức đều thở phào nhẹ nhõm, biết vị công tử trẻ tuổi này, hẳn là thành công né qua.

Bởi vì trước vị công tử trẻ tuổi này cùng Thiên Âm giáo mấy vị kia kỳ khiến tranh đấu thì, liền từng dùng tới này một chiêu.

Tóc bạc Âm Lão lệ còn nhìn thấy Ninh Tiểu Đường thân thể bỗng nhiên toàn bộ vỡ vụn ra, trong lòng không khỏi hơi rung mình.

Hắn kinh hãi phát hiện, coi như dựa vào hắn lúc này võ công, vẫn như cũ phát hiện không được đối phương đến cùng là làm sao từ mắt của mình bị dưới đáy rồi đi.

Đối phương Kinh Công, quả thực khó mà tin nổi!

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường thân thể đột nhiên hiển hiện, xuất hiện ở Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba vị lão tăng bên cạnh.

Hắn đối với ba vị lão tăng khẽ cười cười, nói rằng: "Ba vị đại sư, xin mời phiền phức chiếu nhìn một chút Nguyệt nhi, nàng là Tổng Đại Phu con gái."

Viên Giác hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, hóa ra là Tổng Đại Phu con gái. Ninh Công Tử xin yên tâm, chúng ta sẽ chăm nom thật vị này Nguyệt nhi cô nương."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Hừm, vậy thì tốt, phiền phức ba vị đại sư."

Nói, hắn đem Nguyệt nhi thả xuống, giao cho ba vị lão tăng chăm nom.

Ninh Tiểu Đường hướng Nguyệt nhi khẽ mỉm cười, nói rằng: "Nguyệt nhi, ngươi liền cẩn thận chờ ở ba vị đại sư bên người."

"Hừm, Nguyệt nhi biết rồi." Nguyệt nhi ngoan ngoãn địa gật gù, "Đại ca ca, ngươi phải cố gắng lên nha, đánh bại những kia đại bại hoại."

"Hừm, ta hiểu rồi."

Một bên khác, tóc bạc Âm Lão lệ côn, nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bóng người hiện ra hiện ra, lập tức xoay người lại, nhìn Ninh Tiểu Đường chăm chọc nói rằng: "Xử tiểu tử, lẽ nào ngươi chỉ có thể trốn sao? Quả thực so với con chuột cũng không bằng."

Hắn dùng ngôn ngữ kích tướng Ninh Tiểu Đường, bởi vì Ninh Tiểu Đường Kinh Công thực sự quá mức không thể tưởng tượng nổi, như Ninh Tiểu Đường cố ý muốn chạy, hắn căn bản là ngăn cản không được.

Ninh Tiểu Đường xoay người lại, một mặt bình tĩnh mà nhìn tóc bạc Âm Lão lệ côn, hờ hững nói rằng: "Ngươi không phải là muốn cứng đối cứng mà, ta vậy thì thỏa mãn yêu cầu của ngươi."

Sau một khắc, Ninh Tiểu Đường thân thể bỗng nhiên hóa thành một đạo bóng đen, dường như một đạo mũi tên rời cung, đột nhiên hướng về tóc bạc Âm Lão lệ côn nhanh bắn xuyên qua.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn thấy thế, nhất thời ánh mắt sáng lên.

Hắn không sợ nhất cứng đối cứng, hắn lúc này, đối với thực lực của chính mình có trăm phần trăm tự tin.

Ăn cuồng bạo đan hắn, rất rõ ràng thực lực của chính mình mạnh bao nhiêu.

"Đến hay lắm!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn lúc này một chương mạnh mẽ đánh ra.

Một con to lớn Khí Kinh bàn tay, lại một lần nữa biến ảo mà ra, mang theo bàng bạc cực kỳ khí thế, hướng về Ninh Tiểu Đường tầng tầng ép đi.

Ninh Tiểu Đường về mặt hờ hững, không né không tránh, trực tiếp một con nhằm phía con kia to lớn Khí Kinh bàn tay.

Một ít quan chiến Vô Lâm Nhân Sĩ không nhịn được lên tiếng nói: "Cái kia vị công tử trẻ tuổi không nên cứng đối cứng, hắn Kinh Công tốt như vậy, nên đi khắp ở bốn phía, sau đó sẽ tìm cơ hội công kích."

"Đúng đấy, vị kia Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão ăn cuồng bạo đan sau, lúc này võ công, từ lâu đến mức độ khó tin. Muốn chính diện đối phó hắn, trừ phi ba vị đại sư cùng vị công tử trẻ tuổi này đồng thời liên thủ. Bằng không, bằng vào cái kia vị công tử trẻ tuổi, căn bản không có thắng khả năng."

"Ai, hắn như vậy vọt thẳng quá khứ, thực sự quá không sáng suốt, xem tôi vẫn là quá trẻ khí thịnh, chịu không nổi nửa điểm kích tướng."

Nhưng mà ngay ở trong nháy mắt tiếp theo, mắt thấy con kia to lớn Khí Kinh bàn tay sắp tới người, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên một quyền bỗng nhiên nổ ra.

"Ầm~~"

Ninh Tiểu Đường nắm đấm, nhìn qua thường thường không có gì lạ, lại như là một con phỏ thông nắm đấm, trên nắm đấm thậm chí ngay cả Khí Kinh đều không có bám vào.

Nhưng chính là như vậy một con phỏ thông nắm đấm, cùng con kia to lớn Khí Kinh bàn tay tiếp xúc một sát na kia, phảng phất là tảng đá va vào trứng gà, UU đọc sách www.uukanshu.net con kia to lớn Khí Kinh bàn tay, bỗng nhiên toàn bộ tan vỡ ra.

"Cái gì!"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn sợ hãi cả kinh, hắn không nghĩ tới chính mình chiêu này uy lực mạnh mẽ nhất Thiên Âm ma chương, không chỉ có không có bất đối phương, ngược lại bị đối phương một quyền nổ đến tan vỡ ra, thậm chí ngay cả một hô hấp đều không chống đỡ được, sao có thể có chuyện đó?

Tiếp theo sau một khắc, con người của hắn liền đột nhiên co rụt lại.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường nắm đấm, nổ nát con kia to lớn Khí Kinh bàn tay sau khi, lợi dụng như bề cảnh khô tư thế, tiến quân thần tốc, trực tiếp oanh đến tóc bạc Âm Lão lệ côn trước người.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn không khỏi cắn răng, lúc này cũng là đâm ra một quyền.

"Ầm~~"

Từng quyền tấn công, ở quyền diện giao tiếp nơi, một vòng ác liệt Khí Kinh sóng gợn chớp mắt sinh thành, sau đó đột nhiên hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Sau một khắc, tóc bạc Âm Lão lệ côn cả người đột nhiên quăng lên, trực tiếp ngã tại xa ba, bốn trượng trên mặt đất, thân thể hạ xuống mạnh mẽ sức mạnh, trực tiếp để hắn dưới thân phiến đá mặt đất hết mức vỡ vụn ra đến.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn chỉ giác đến ngũ tạng lục phủ của mình, một trận đau rát.

Chợt, hấn yết hầu một ngọt, trong miệng "Oa" một tiếng, phun ra một ngụm máu lớn, hiển nhiên đòn đánh này dĩ nhiên để hấn bị thương.

Từ Ninh Tiểu Đường xuất kích, đến một quyền nổ nát con kia to lớn Khí Kinh bàn tay, lại tới thuận thế một quyền đánh bay tóc bạc Âm Lão lệ côn, tất cả những thứ này đều có điều phát sinh ở trong chớp mắt.

Những kia quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ trước mặt còn đang nói Ninh Tiểu Đường cứng đối cứng không sáng suốt, bằng vào một người căn bản thắng không được cái kia tóc bạc Âm Lão lệ côn, trừ phi hấn cùng ba vị đại sư đồng thời liên thủ.

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường liền đã một quyền đánh bay tóc bạc Âm Lão lệ côn, gọn gàng nhanh chóng, không chút nào dây dưa dài dòng.

Thấy cảnh này, quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, tất cả đều tròn mắt ngoác mồm.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Trừ ác (7)

"Vậy thì thắng?" Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ bên trong, có người lẩm bẩm nói rằng.

Vào giờ phút này, bọn họ vẫn cứ có chút không dám tin tưởng, vị kia Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão, liền như thế một quyền bị đánh bay?

Trời ạ, đối phương không phải là cái gì a miêu a cầu, mà là một vị siêu cấp võ công cao thủ a.

Hấn nhưng là dựa vào sức lực một người, vững vàng áp chế ba vị đại sư liên thủ. Huống chi, đối phương còn nuốt cuồng bạo đan, võ công nội lực lần thứ hai tăng lên rất nhiều.

Có thể nói, tóc bạc Âm Lão lệ côn võ công, đã đạt đến người thường khó có thể mức tượng tượng. Coi như là ba vị đại sư lần thứ hai liên thủ, e sợ cũng phải thua ở trong tay.

Nhưng chính là như vậy một vị siêu cấp cao thủ, bị dễ như ăn cháo một quyền đánh bay.

Mà một quyền đánh bay hấn, còn là một vị nhìn qua mới mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi.

Điều này làm cho mọi người cảm thấy khó mà tin nổi, một người trẻ tuổi, võ công làm sao có khả năng sẽ đạt tới mức độ này?

Tóc bạc Âm Lão lệ côn giẫy giụa từ mặt đất bò lên, đầy mặt kinh hãi địa nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Hấn làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình liền cuồng bạo đan đều nuốt, đã đem võ công của chính mình nội lực, tăng lên tới một khủng bố cực kỳ mức độ.

Nhưng mặc dù như vậy, chính mình vẫn như cũ vẫn là thua ở trong tay đối phương.

Hơn nữa đối phương vền vẹn chỉ là đâm ra một quyền, không chỉ có đem mình vẫn lấy làm kiêu ngạo công kích mạnh nhất Thiên Âm ma chương, bắn cho đến trực tiếp tan vỡ. Càng là lấy như bẻ cành khô tư thế, một quyền đánh bay chính mình, để mình đã bị thương tổn không nhỏ.

Người trẻ tuổi này, làm sao sẽ lợi hại như vậy?

Trong lòng hấn ngờ ngác địa thầm nghĩ.

Một bên khác, Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba vị lão tăng, không nhìn được nhìn nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt vẻ khiếp sợ.

Bọn họ biết vị công tử trẻ tuổi này võ công rất cao, thậm chí so với võ công của chính mình cao hơn một bậc.

Nhưng bọn họ không nghĩ tới, võ công của đối phương, càng sẽ cao đến mức độ này.

Hơn nữa Viên Giác, Viên Hải hai người còn biết, vị này Ninh Công Tử y thuật, cũng là cao minh cực kỳ, Diệu Thủ Hồi Xuân.

Chính là vị kia An Thần Y đồ, có Dương Châu Tiểu Thần Y danh xưng Tổng nhân Tổng Đại Phu, y thuật cũng xa kém xa vị này Ninh Công Tử.

Bọn họ thực sự không nghĩ ra, đối phương đến cùng là làm sao làm được đồng thời ở y thuật cùng võ công trên, đều đạt được như vậy sâu không lường được trình độ.

Lý Tu Thành, Lục Thanh Sơn, Cơ Tử Hàn ba người, lúc này trên mặt cũng tất cả đều là một bộ khó có thể tin đáng đáp.

Hiển nhiên Ninh Tiểu Đường biểu hiện, triệt để vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ, bọn họ căn bản là không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường có thể một quyền đánh bay tóc bạc Âm Lão lệ côn.

Dù sao, tóc bạc Âm Lão lệ côn đó là ngay cả ba vị đại sư đồng thời liên thủ đều không cách nào đối phó đại ngoan nhân, bây giờ lại bị cái kia vị công tử trẻ tuổi một quyền đánh bay. Hai đối lập so với, chênh lệch lớn đến mức khiến người ta trở mắt ngoác mồm.

Cùng lúc đó, Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Văn hai người, cũng là đầy mặt kinh sợ.

Trong lòng các nàng âm thầm thán phục: Cốc Lương tiên bối bằng hữu, quả nhiên là không thể coi thường a.

Mà cùng Lý Tu Thành năm người đồng thời đối lập hẳn phải chết Độc Vương, giờ khắc này tâm tình nhưng gay go cực điểm.

Hẳn phải chết Độc Vương sợ sệt, hẳn nhìn phía Ninh Tiểu Đường ánh mắt, tràn ngập ý sợ hãi.

Bởi vì hẳn biết rõ tóc bạc Âm Lão lệ côn ăn cuồng bạo đan sau, võ công trở nên đáng sợ bao nhiêu.

Nhưng mặc dù như vậy, tóc bạc Âm Lão vẫn như cũ bị Ninh Tiểu Đường một quyền đánh bay.

Nhìn thấy kết quả này, hẳn phải chết Độc Vương ngờ ngác không ngớt, trong lòng không nhịn được bắt đầu sinh ý lui.

Dưới cái nhìn của hắn, tiếp tục đợi ở chỗ này, cuối cùng rất có thể sẽ đem mệnh đều bỏ ở nơi này.

Không thấy cái kia vị trẻ tuổi, giết Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, liền dường như giống như ăn cháo dễ như ăn cháo, không tốn sức chút nào.

Có như thế một vị nhân vật khủng bố ở đây, hẳn phải chết Độc Vương có thể không muốn lại tiếp tục lưu lại.

Bên này hẳn phải chết Độc Vương đang lo lắng tránh đi, một bên khác, Ninh Tiểu Đường nhìn tóc bạc Âm Lão lệ côn gãy giữa một lần nữa bò lên, cũng không vội ra tay.

Thần sắc hẳn hồ hững, nói rằng: "Người không phải muốn cứng đối cứng sao? Ta hiện đang thỏa mãn nguyện vọng của người."

"

Tóc bạc Âm Lão lệ côn kiêng kỵ địa ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường, trong con ngươi ảm gấu đi sợ hãi thật sâu.

Trong lòng hắn thầm nói: Không nghĩ tới tiểu tử này kinh khủng như thế, võ công quả thực không thể tưởng tượng nổi. Nếu muốn thủ thắng, e sợ phải dùng cái kia một chiêu.

Nghĩ tới đây, tóc bạc Âm Lão lệ côn nhìn quét một vòng bốn phía người vây xem, chân mày hơi nhíu lại, nhẹ giọng nói nhỏ: "Chỉ là người vây xem quá hơn nhiều, một khi sử dụng tới cái kia một chiêu bị người nhận ra sau, e sợ sau đó sẽ có vô số đếm không hết phiền phức."

Nhưng nghĩ đến đối diện người trẻ tuổi kia chỗ kinh khủng, tóc bạc Âm Lão lệ côn liền không do dự nữa, hắn còn sót lại cái kia con mắt né qua một tia tàn nhẫn, thầm nói: Đều do tiểu tử thú này, chờ một lúc, lão phu ta nhất định phải để hắn sống không bằng chết.

Trong lòng làm ra quyết định sau, tóc bạc Âm Lão lệ côn ngẩng đầu lên, hắn xoa xoa bên mép vết máu, nham hiểm con mắt chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường, oán hận nói rằng: "Xú tiểu tử, ta thừa nhận ta coi thường người. Có điều, thắng bại còn có thể không biết, xú tiểu tử, đón thêm ta một chiêu!"

Nói, tóc bạc Âm Lão lệ côn thân thể hóa thành một đạo bóng đen, chợt trái chợt phải, không ngừng đi khắp ở Ninh Tiểu Đường bốn phía.

Chờ sắp tiếp cận Ninh Tiểu Đường thì, hắn bỗng nhiên một chương về phía trước vỗ lại đây.

"Hừ, cận chiến sao, người cảm thấy ta sẽ sợ?"

Ninh Tiểu Đường mặt bình tĩnh mà nhìn tóc bạc Âm Lão lệ côn, nhìn đối phương bàn tay đánh tới, không chút do dự một chương về đập tới.

Ngay ở hai chương sắp in lại trước trong nháy mắt, tóc bạc Âm Lão lệ côn trong mắt hết sạch lóe lên, hẳn cả người bỗng nhiên chéch chéch, về phía trước vỗ tới bàn tay cũng ở thời khắc sống còn, đột nhiên chuyển biến phương hướng. Bàn tay kia từ về phía trước đập, chuyển đã biến thành chéch trào, trực tiếp chụp vào Ninh Tiểu Đường tay nhỏ cánh tay.

Ninh Tiểu Đường bàn tay vỗ cái không, cùng trong nháy mắt, tóc bạc Âm Lão lệ côn bàn tay cũng bắt được Ninh Tiểu Đường tay nhỏ cánh tay.

"Hanh." Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, vừa định cánh tay vung một cái, bỏ qua đối phương.

Nhưng liền ở trong nháy mắt này, Ninh Tiểu Đường sắc mặt bỗng nhiên hơi hơi đỏ một chút.

Mà cùng lúc đó, tóc bạc Âm Lão lệ còn điên cuồng cười to lên: "Ha ha, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) xú tiểu tử, võ công của ngươi là cao, nhưng vậy lại như thế nào? Ngươi liền cẩn thận nếm thử chiêu này tư vị, xem ngươi còn có biện pháp gì!"

Ninh Tiểu Đường về mặt rất nhanh khôi phục yên tĩnh, một mặt hồ hững nói rằng: "Không nghĩ tới ngươi còn có thể Thao Thiết Ma Công."

Thấy Ninh Tiểu Đường một cái nói ra môn võ công này tên, tóc bạc Âm Lão lệ còn hơi hơi kinh ngạc.

Có điều, khi hấn cảm thụ trên người đối phương cuộn cuộn không ngừng truyền đến nội lực, hấn liền hưng phấn không thôi, hấn biết mình bước đi này con đường đi đúng rồi.

Cái môn này Thao Thiết Ma Công, vẫn là hấn từ Ma Môn một vị nhân vật trọng yếu trên người cướp được, mà đối phương tự nhiên là bị hấn giết.

Mười năm trước, hấn bắt đầu lặng lẽ luyện tập môn ma công này, nhưng vì phòng ngừa bị người trong Ma môn phát hiện, hấn chưa bao giờ ở trước mặt người sử dụng tới, vẫn coi nó là làm chính mình đòn sát thủ.

Hôm nay, hấn thực sự không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là mạo hiểm đem môn ma công này khiến dùng đến.

Theo hấn không ngừng hấp thụ Ninh Tiểu Đường nội lực, trên mặt hấn vẻ hưng phấn càng ngày càng đậm.

Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên lạnh nhạt nói: "Ngươi chẳng lẽ không biết sao? Võ công cảnh giới một khi đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Thao Thiết Ma Công tu tập giả, là cấm chỉ hấp thụ người khác nội lực."

Tóc bạc Âm Lão lệ còn cười lạnh nói: "Hừ, ngươi nói ta có tin hay không?"

Ninh Tiểu Đường khoe miệng hơi vung lên, hình thành một độ cong, khinh khê cười nói: "Cũng không kỳ vọng ngươi tin tưởng, chỉ là tiếp đó, muốn cho ngươi cảm thụ một cái chuyện thú vị."

"Chuyện thú vị?"

"Đúng, chính là đồng thời trận đấu một hồi, ai hấp đến càng nhanh một chút."

"Ai hấp đến càng nhanh một chút?" Tóc bạc Âm Lão lệ còn lộ ra một tia nghi hoặc, có chút nghe không hiểu lắm Ninh Tiểu Đường ý tứ.

Nhưng tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, hấn bỗng nhiên về mặt đại biến, đầy mặt hoảng sợ nói: "Làm sao có khả năng, ngươi làm sao cũng sẽ Thao Thiết Ma Công?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Trừ ác (8)

Tóc bạc Âm Lão lệ còn bị triệt để làm cho khiếp sợ.

Hắn đầy mặt hoảng sợ nhìn Ninh Tiểu Đường để bàn tay khoát lên trên cánh tay của chính mình, cảm thụ đối phương bàn tay không ngừng truyền đến sức hút, sắc mặt của hấn trở nên cực kỳ khó coi.

Theo cái kia cổ sức hút truyền đến, tóc bạc Âm Lão lệ còn phát hiện tự thân nội lực, bắt đầu không ngừng trôi đi.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, vị công tử trẻ tuổi này, dĩ nhiên cũng sẽ Thao Thiết Ma Công!

Vào giờ phút này, tóc bạc Âm Lão lệ còn cuối cùng đã rõ ràng rồi lại đây, đối phương nói câu kia "Ai hấp đến càng nhanh một chút" rốt cuộc là ý gì.

Tuy rằng tóc bạc Âm Lão lệ còn triển khai Ma Công hấp thụ nội lực đối phương, thế nhưng đối phương cũng tương tự bắt đầu đang hấp thụ nội lực của

chính mình.

Vậy thì như là một hồi kéo co trận đấu, ai sức hút càng hung mãnh, ai hấp thụ nội lực càng nhiều, ai cuối cùng sẽ là phe thắng lợi.

Nghĩ đến điểm này, tóc bạc Âm Lão lệ Quinton thì trong lòng hung ác, lúc này đem Thao Thiết Ma Công thôi phát đến cực hạn, trên tay hắn sức hút cũng đột nhiên lập tức tăng cường rất nhiều.

Tóc bạc Âm Lão lệ còn khá là một phen sau khi, phát hiện mình hấp thụ nội lực đối phương tốc độ, đã sắp quá đối phương hấp thụ chính mình nội lực tốc độ, hắn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Hắn ngấm nhìn Ninh Tiểu Đường, phát hiện đối phương vẫn như cũ một bộ nhẹ như mây gió đáng đáp, trong lòng hơi hơi nghi hoặc một chút.

Chính mình hấp thụ nội lực tốc độ đã sắp quá đối phương, đối phương làm sao không một chút nào sót ruột đây?

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn tóc bạc Âm Lão lệ còn, hồ hững nói rằng: "Thao Thiết Ma Công tu tập giả một khi đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, là cảm chỉ hấp thụ người khác nội lực, ngươi thật sự không tin?"

Nghe được Ninh Tiểu Đường lại nhắc tới cái này, tóc bạc Âm Lão lệ còn không khỏi xì cười một tiếng, nói rằng: "Chuyện cười, ngươi cảm thấy ta sẽ tin sao? Vừa nãy ngươi không phải nói muốn so một lần, ai hấp thụ đến càng nhanh một chút sao? Hiện tại ta hấp thụ nội lực tốc độ, nhưng là phải nhanh quá ngươi."

Ninh Tiểu Đường than thở: "Tại sao cũng không tin đây?"

Tóc bạc Âm Lão lệ còn nói rằng: "Tại sao phải tin tưởng? Võ công của ngươi cao như vậy, đừng nói ngươi còn không đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ. Ngươi không phải như thường cũng đang hấp thụ nội lực của ta?"

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Bởi vì ta tu luyện cũng không phải Thao Thiết Ma Công a."

"Không phải Thao Thiết Ma Công?" Tóc bạc Âm Lão lệ còn hơi ngần ngại, lập tức liền không nhịn được cười nhạo nói: "Ngươi thật sự coi ta là ba tuổi đứa nhỏ? Phóng tâm mắt toàn bộ võ lâm, ngoại trừ Thao Thiết Ma Công, còn có cái nào môn võ công có thể hấp thụ người khác nội lực?"

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Ai, ta ăn ngay nói thật, tại sao cũng không tin đây."

Tóc bạc Âm Lão lệ còn nói rằng: "Hừ, ngươi hấp thụ nội lực tốc độ không sánh bằng ta, lẽ nào cũng chỉ còn sót lại dùng nói dối thủ đoạn sao? Ta sáng tỏ nói cho ngươi, ngươi đừng uống phỉ tâm cơ."

"Há, ngươi thật sự cho rằng, ta hấp thụ nội lực tốc độ không sánh bằng ngươi?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

Lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên khó hiểu địa nói rằng cú: "Hừm, gần đủ rồi."

"Cái gì?" Tóc bạc Âm Lão lệ còn có chút theo không kịp Ninh Tiểu Đường tư duy, không hiểu hắn đang nói cái gì.

"Ngươi hiện tại tinh tế cảm giác một hồi, chân khí trong cơ thể mình, có phải là bắt đầu hỗn loạn lên?"

"Hừ, lại muốn sái hoa chiêu gì?" Tóc bạc Âm Lão lệ còn xem thường đạo, nhưng khăn đón lấy, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi.

Bởi vì hắn cảm giác một phen sau khi, phát hiện chân khí trong cơ thể mình, thật sự bắt đầu trở nên hỗn loạn lên.

Ninh Tiểu Đường tiếp tục mở miệng nói rằng: "Thao Thiết Ma Công tu tập giả, đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ sau khi, liền cũng không còn cách nào làm được hấp thụ người khác nội lực biến thành của bản thân. Nếu là tiếp tục hấp thụ người khác nội lực, cần phải nhanh một chút đem hấp đến nội lực bài trừ bên ngoài cơ thể. Bằng không, sẽ dẫn đến chân khí trong cơ thể hỗn loạn."

Mà theo chân khí trong cơ thể trở nên càng ngày càng hỗn loạn, tóc bạc Âm Lão lệ còn đã bắt đầu tin tưởng lên Ninh Tiểu Đường.

Hắn không nhịn được hỏi: "Ngươi... Ngươi làm sao sẽ đối với Thao Thiết Ma Công biết được rõ ràng như thế? Lẽ nào ngươi là người trong Ma môn?"

"Người trong Ma môn sao... Ta không phải là." Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái đạo,

"Ta vừa nãy cùng ngươi giảng quá, ta cái môn này hấp thụ nội lực võ công, không phải là Thao Thiết Ma Công. Vì lẽ đó, ta vẫn như cũ có thể hấp thụ nội lực của ngươi, tự thân nhưng bình yên vô sự, nhưng ngươi nhưng không làm được điểm ấy."

"Mặc dù ngươi tiếp tục cưỡng chế hấp thụ nội lực, theo ngươi chân khí trong cơ thể trở nên hỗn loạn, ngươi hấp thụ nội lực tốc độ cũng đem từ từ biến chậm, mãi đến tận hoàn toàn đình chỉ."

Nghe đến đó, tóc bạc Âm Lão lệ còn trên trán, mồ hôi đầy mồ hôi lạnh. Mà hắn còn sót lại cái kia con mắt, càng là tràn ngập hoảng sợ.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, tóc bạc Âm Lão lệ côn kinh hải phát hiện, hắn đã không có cách nào hút thêm Nội Lực.

Mặc dù hắn như thế nào đi nữa thôi thúc Thao Thiết Ma Công, hắn đều không có cách nào hút thêm đối phương mấy may nội lực.

Mà hắn tự thân nội lực, vẫn như cũ cuộn cuộn không ngừng bị đối phương hút đi.

Hắn khô tu mấy chục năm nội lực, không ngừng trôi đi.

Mười phần nội lực, đã biến thành chín thành rưỡi, nhưng mà đã biến thành chín phần mười, tiếp theo lại đã biến thành bát thành rưỡi.

Tóc bạc Âm Lão lệ côn sợ hãi không ngớt, hắn âm thanh run rẩy địa nói rằng: "Ngươi... Ngươi không thể hút đi nội lực của ta! Không muốn lại hút, cầu ngươi, không muốn lại hút!"

Ninh Tiểu Đường ngoảnh mặt làm ngơ, tiếp tục không ngừng hấp thụ tóc bạc Âm Lão lệ côn nội lực.

Chờ gần như hút đối phương một nửa nội lực sau, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên hơi nhíu lông mày.

Mà cùng lúc đó, tóc bạc Âm Lão lệ côn thì lại đại thở phào một cái, hắn không ngừng bị hút đi nội lực, vào đúng lúc này rốt cục đình chỉ trôi đi.

Ninh Tiểu Đường suy tư chốc lát, thoải mái nói rằng: "Thì ra là như vậy."

Nguyên lai hắn cái môn này mới sáng tạo ra công pháp, có khả năng hấp thụ nội lực, giờ khắc này rốt cục đạt đến hạn mức tối đa.

Dù sao, quãng thời gian trước Ninh Tiểu Đường liền hút sạch ba vị Giang Nam sáu đại ác nội lực, hiện tại càng là hút tóc bạc Âm Lão lệ côn nửa người công lực. Mà những nội lực này, hắn lại không thể hóa đã dùng. Chỉ có thể tạm thời ký gửi ở trong người, đến lúc này, rốt cục đạt đến hạn mức tối đa.

"Xem ra, còn phải đem những này hấp đến nội lực, mau chóng truyền cho người khác mới được." Ninh Tiểu Đường âm thầm nói rằng.

Lập tức, hắn lại liếc nhìn tóc bạc Âm Lão lệ côn, hờ hững nói rằng: "Tạm thời liền không hấp nội lực của ngươi."

Nói, Ninh Tiểu Đường thả ra đối phương, tóc bạc Âm Lão lệ côn thì lại triệt để thở phào nhẹ nhõm.

Có điều, khản đón lấy, hắn lại nghe được Ninh Tiểu Đường lạnh lùng nói rằng: "Tuy rằng không hấp nội lực của ngươi, nhưng ngươi có thể không có thể sống sót, liền xem hết ngươi vận mệnh của chính mình."

"Cái gì? Sống sót?" Tóc bạc Âm Lão lệ côn hơi ngẩn người.

Ninh Tiểu Đường cười lạnh nói: "Ngươi vừa nãy từ ta này hút đi nội lực, không bài ra ngoài thân thể, ngươi cho rằng ngươi còn có thể tiếp tục sống sao?"

"Ngươi chân khí trong cơ thể từ lâu hỗn loạn, vừa nãy không định chỉ hấp thụ nội lực, còn cưỡng chế ngạnh hấp, cách làm như vậy, UU đọc sách www.uukanshu.net kinh mạch của ngươi há có thể không bị hao tổn?"

"Ngươi... Ngươi đừng gạt ta!" Tóc bạc Âm Lão lệ côn sắc mặt trắng bệch cực kỳ.

"Có muốn hay không ta tiễn ngươi một đoạn đường? Miễn cho chờ một lúc được vạn nghị Phệ Tâm nổi khở." Ninh Tiểu Đường lãnh đạm nói rằng.

"Ngươi... Ngươi đừng tới đây." Tóc bạc Âm Lão lệ côn trong lòng hoảng hốt, vội vã lùi lại mấy bước.

Nhưng tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, thân thể của hắn đột nhiên run lên, cả khuôn mặt đột nhiên trở nên vặn vẹo dữ tợn lên.

"A ~ ~ "

Tóc bạc Âm Lão lệ côn phát sinh một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, cả người lập tức co quắp ngã trên mặt đất, không đứng ở mặt đất lăn qua lăn lại, phảng phất chính đang chịu đựng nhân thể gian nhất là cực kỳ bi thảm thống khổ.

Thời khắc này, quan chiến người toàn đều thất kinh, không biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Trước, Ninh Tiểu Đường cùng tóc bạc Âm Lão lệ côn tranh đấu thì, vì phòng ngừa tranh đấu lan đến gần chính mình, quan chiến người, toàn đều đã lùi đến mấy bên ngoài hơn mười trượng.

Vì lẽ đó, Ninh Tiểu Đường cùng tóc bạc Âm Lão lệ côn giữa hai người đối thoại, bọn họ cũng không hề nghe rõ.

Bọn họ chỉ nhìn thấy hai người bỗng nhiên dính vào cùng nhau, sau đó liên tục nói chuyện.

Đối với này, bọn họ còn kỳ quái cực kì.

Có điều rất nhanh, hai người liền tách ra.

Nhưng liền đang quan chiến người cho rằng hai người bọn họ lại muốn ra tay đánh nhau thì, tóc bạc Âm Lão lệ côn đột nhiên kêu thảm một tiếng, ngã vào trên mặt đất, tiếp theo một bên phát sinh kêu rên, một bên liên tục qua lại lần.

Tất cả mọi người một mặt khó hiểu, không biết vị này tóc bạc Âm Lão lệ côn trên người, đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Chỉ là một lát sau, tóc bạc Âm Lão lệ côn liền đình chỉ kêu rên, cũng đình chỉ lăn, không hề động đậy mà nằm ở nơi đó.

Lúc này, có mắt sắc Võ Lâm Nhân Sĩ, bỗng nhiên đầy mặt kinh hãi, lớn tiếng kêu lên: "Mau nhìn, Thiên Âm giáo cái kia tóc bạc Âm Lão chết rồi, hấn thất khiếu chảy máu chết rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Trừ ác (9)

Mọi người phóng tầm mắt nhìn tới, quả nhiên thấy vị kia Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão con mắt, lỗ mũi, lỗ tai cùng với miệng, tất cả đều lưu đầy huyết, nhìn qua khuôn mặt vắn vẹo, dữ tợn khủng bố.

Mà thân thể của hấn, cũng đã không phản ứng chút nào, nằm trên đất không nhúc nhích.

"Thật chết rồi?"

Quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ, vẫn như cũ có chút khó có thể tin, như thế một vị liên ba vị đại sư liên thủ đều không địch lại siêu cấp cao thủ, liền như thế chết rồi?

"A di đà phật."

Viên Giác, Viên Hải, viên sân ba vị đại sư, thùy lông mày gật đầu, hai tay tạo thành chữ thập, khẽ nói tiếng niệm phật.

Lý Tu Thành, Lục Thanh Sơn, Kỳ Tử Như đám người trên mặt, tất cả đều là một bộ chấn động không ngớt vẻ mặt.

Bọn họ đến hiện tại đều còn không hiểu được, cái kia tóc bạc Âm Lão lệ côn đến cùng là chết như thế nào?

Mặc dù trước cái kia tóc bạc Âm Lão lệ côn, bị cái kia công tử trẻ tuổi một quyền đánh bay ngã xuống đất. Nhưng này tóc bạc Âm Lão lại rất nhanh một lần nữa trạm lên, hơn nữa nhìn hấn lần thứ hai chủ động ra tay công kích đáng vẻ, cũng không giống như là bị cái gì vết thương trí mạng.

Nguyên bản bọn họ cho rằng song phương còn có thể có một hồi kịch liệt tranh đấu, không nghĩ tới hai người dính vào cùng nhau nói một chút thoại, chờ lần thứ hai tách ra sau, vị kia tóc bạc Âm Lão đột nhiên không có dấu hiệu nào địa kêu thảm một tiếng co quắp ngã xuống đất, sau khi không quá mấy cái hô tức, hấn liền triệt để không một tiếng động.

Quý dị như thế cái chết, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Có thể nói ngoại trừ Ninh Tiểu Đường ở ngoài, tất cả mọi người tại chỗ, không có một người biết tóc bạc Âm Lão lệ côn đến cùng là chết như thế nào, bao quát ba vị viên tự bối đại sư.

Dù sao, tóc bạc Âm Lão lệ côn bị chết thực sự là quá đột nhiên, quá cấp tốc.

Hứa Diệc Tình, Đường Tử Yên hai người cũng nhìn ra trọn mắt ngoác mồm.

Đường Tử Yên hơi nghiêng đầu, ngoác mà liếc nhìn Hứa Diệc Tình, nói rằng: "Sư Tỷ, vậy thì thắng sao?"

"Nếu vị kia tóc bạc Âm Lão chết rồi, tự nhiên là thắng."

Hứa Diệc Tình gật đầu một cái nói, trên mặt đồng dạng là một bộ khó có thể tin đáng đáp.

Nàng không nghĩ tới vị kia võ công cao cường Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão liền như thế chết rồi, hơn nữa còn bị chết khó hiểu.

Tuy rằng không biết đối phương cụ thể là chết như thế nào, nhưng nàng đại thể cũng đoán được, đối phương nguyên nhân cái chết, ít nhiều gì nên cùng vị

kia Ninh Công Tử có quan hệ.

Cùng lúc đó, tóc bạc Âm Lão lệ côn Đột Như Kỳ Lai tử vong, cũng làm cho Thiên Âm giáo còn lại môn nhân lập tức hoảng hốt.

"Âm Lão lão nhân gia người chết rồi, đây là có thật không? Lầy Âm Lão lão nhân gia người võ công, làm sao có khả năng sẽ chết?"

"Tại sao lại như vậy? Âm Lão lão nhân gia người thật sự chết rồi?"

"Âm Lão người khác gia là chết như thế nào? Lễ nào là người trẻ tuổi kia giết Âm Lão hần lão gia?"

Những ngày qua âm giáo môn nhân, tất cả đều kinh hãi đến biến sắc, thấp thỏm lo âu.

Trước mấy vị kỳ khiến bị giết, bọn họ còn có thể cố nén trong lòng kinh hãi, ổn định trận tuyến.

Nhưng hiện tại liền tóc bạc Âm Lão lệ côn cũng chết, điều này làm cho bọn họ triệt để dọa sợ, từng cái từng cái cầm như hến, nom nớp lo sợ.

Mà ngoại trừ những ngày qua âm giáo môn nhân, hần phải chết Độc Vương cũng tương tự sợ đến hồn phi phách tán.

Hần không nghĩ tới, liền tóc bạc Âm Lão lệ côn như vậy một vị siêu cấp võ công cao thủ, đều như thế chết rồi, hơn nữa còn bị chết không minh bạch, quý dị cực kỳ.

Điều này làm cho hần phải chết Độc Vương hít vào một ngụm khí lạnh, không nhận được cảm thấy một trận sờn cả tóc gáy.

Hần nhìn phía Ninh Tiểu Đường ánh mắt, tràn ngập sâu sắc ý sợ hãi.

Tuy rằng hần không biết tóc bạc Âm Lão lệ côn là chết như thế nào, nhưng hần rất khẳng định, tóc bạc Âm Lão lệ côn tử vong, tám chín phần mười cùng vị trẻ tuổi này có quan hệ.

Ngay vào lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên một mặt bình tĩnh mà hướng hần nhìn sang.

Trong giây lát này, hần phải chết Độc Vương toàn thân lông tơ đột nhiên nổi lên, một trận hải hùng khiếp vía, hần phảng phất có một loại bị mãnh thú nhìn chăm chăm cảm giác.

Nguyên bản liền bắt đầu sinh ý lui hần, lúc này không chút do dự, xoay người bỏ chạy.

Nhưng mà đứng vào lúc này hậu, một đạo thanh âm đậm đặc, bỗng nhiên vang lên ở hần phải chết Độc Vương bên tai.

"Người chẳng lẽ không cảm thấy, hiện tại mới nhớ tới đến muốn chạy trốn,

Đã chậm sao?"

Nghe được thanh âm này, hần phải chết Độc Vương sợ đến sợ vỡ mật nứt.

Hần rõ ràng cùng cái kia vị trẻ tuổi cách xa nhau mấy chục trượng, nhưng âm thanh nhưng rõ rõ ràng ràng địa truyền vào trong tai của hần, Uyển Như gần ngay trước mắt.

Hần phải chết Độc Vương dọa sợ, vội vã từ trong lòng móc ra một con túi vải màu đen, sau đó đột nhiên hướng phía sau vung một cái, tự thân nhưng một khắc không ngừng mà hướng Lô Phong Tự ở ngoài hăng hái bỏ chạy.

Khẩn đón lấy, phía sau hần liền truyền đến từng trận tức đến nổ phổi tiếng mắng chửi.

"Thảo, mọi người cẩn thận, những con trùng này có kịch độc, tuyệt đối đừng bị cắn!"

"A, không được! Ta đã bị cắn."

"Quả nhiên có kịch độc, cánh tay của ta sưng lên đến rồi!"

"A, ta đầu ngón tay đều biến thành đen."

Nguyên lai, hần phải chết Độc Vương vì thoát thân, hướng phía sau ném ra một túi vải Độc Trùng, chờ mong những này Độc Trùng có thể ngăn cản Ninh Tiểu Đường chốc lát, vì để bản thân chạy trốn tranh thủ thời gian.

Hần phải chết Độc Vương cùng những kia quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ cách đến cũng không xa, hần này ném đi, có không ít Độc Trùng liền rơi xuống những kia quan chiến Võ Lâm Nhân Sĩ ở trong.

Phần lớn người tuy rằng đứng lúc tách ra, nhưng vẫn có mấy người trúng chiêu, bị Độc Trùng cắn bị thương.

Bên này một có ngoài ý muốn, Viên Giác ba vị lão tăng vội vã chạy tới.

"Phương Trượng đại sư, cứu mạng a, những con trùng này quá độc."

"Phương Trượng đại sư, mấy vị này bị sâu cắn bị thương bằng hữu, đến mau mau cứu trị. Nếu không, rất có thể đem mệnh đều làm mất đi."

Nhìn bảy vị bị Độc Trùng cắn bị thương vô lâm đồng đạo, Viên Giác ba vị lão tăng tất cả đều chăm chú nhíu mày.

Hắn phải chết Độc Vương sâu, quả nhiên Kịch Độc cực kỳ.

Trúng chiêu bảy người, bị cắn bị thương địa phương, có điều chốc lát công phu, liền đã sưng cực kỳ, liền da thịt cũng bắt đầu biến thành màu đen.

Bọn họ sắc mặt tái nhợt cực kỳ, con mắt trở nên vô thần, nghiêm trọng hai cái, thậm chí đã miệng sùi bọt mép.

Như trễ cứu trị, những này bị Độc Trùng cắn bị thương người, xác thực rất có thể đem mệnh đều bỏ ở nơi này, này không phải Viên Giác nguyện ý nhìn thấy sự tình.

Bởi vì những người này tất cả đều là Lô Phong Tự quý khách, tuyệt đối không thể để bọn họ ở đây xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Viên Giác vội vã tìm kiếm Ninh Tiểu Đường bóng người, dưới cái nhìn của hắn, cũng chỉ có vị kia Ninh Công Tử, mới có thể cứu trị những này bị Độc Trùng cắn bị thương vô lâm đồng đạo.

Dù sao, vị kia Ninh Công Tử liền chính mình sư phụ trên người Diêm Vương tán, đều có thể giải trừ. Nghĩ đến muốn giải những này Độc Trùng độc, không phải rất khó đi.

Nhưng mà, để Viên Giác cảm thấy lòng như lửa đốt chính là, vị kia Ninh Công Tử bóng người, không biết lúc nào biến mất rồi. Hắn hiện tại tìm tới tìm lui, đều tìm tới không vị kia Ninh Công Tử bóng người.

Có điều rất nhanh, Viên Giác liền thở phào nhẹ nhõm, bởi vì Ninh Tiểu Đường bóng người lại xuất hiện lần nữa, xuất hiện ở phía ngoài đoàn người diện.

Nguyên lai thấy ở đây ra biến cố, Ninh Tiểu Đường nguyên bản đã đuổi theo ra đi bóng người, lại cứng rắn sinh chiết trở lại.

Viên Giác vội vàng đi tới Ninh Tiểu Đường trước người, hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, Ninh Công Tử, này bảy vị vô lâm bằng hữu, đều bị Độc Trùng cắn bị thương. Bản tăng mong rằng khẩn cầu Ninh Công Tử, cứu trị một hồi này bảy vị vô lâm bằng hữu."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Phương Trượng đại sư khách khí, dễ như ăn cháo thôi."

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường bên ngoài tuổi trẻ cực kỳ, nhưng kiến thức quá hần sâu không lường được võ công sau, UU đọc sách www.uukanshu.net các vị Vô Lâm Nhân Sĩ đối với y thuật của hắn, cũng không làm sao hoài nghi.

Ninh Tiểu Đường từ trong lòng lấy ra Ngọc Hạp, cho bảy tên bị Độc Trùng cắn bị thương Vô Lâm Nhân Sĩ, từng cái thi châm phóng độc.

Một phen cứu trị sau khi xuống tới, cuối cùng cũng coi như đi ngoại trừ phần lớn độc.

Mà thời gian, cũng đã qua đi tới hơn một phút.

Ninh Tiểu Đường liếc nhìn Viên Giác, nói rằng: "Phương Trượng đại sư, mấy vị này bằng hữu trên người độc, đã cơ bản đi trừ, bọn họ đều không cái gì nguy hiểm đến tính mạng."

"Có điều, muốn khỏi hẳn, còn cần tiến một bước trị liệu. Chỉ là đón lấy trị liệu, ta liền không tiếp tục, đại sư có thể tìm Tổng Đại Phu quá đến giúp đỡ. Ta đây, đến lập tức đi rồi, nếu không, cái kia hẳn phải chết Độc Vương nhưng là thật chạy mất."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường không đợi Viên Giác trả lời chắc chắn, bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở trước mắt mọi người.

Một bên khác, hẳn phải chết Độc Vương dường như như chim sợ cành cong, một đường hăng hái bay trốn.

Nhưng mà, khi hắn nhìn phía sau mấy ngoài trăm trượng một đạo tuổi trẻ bóng người, cùng mình khoảng cách càng kéo càng gần, lúc này sợ đến hồn phi phách tán.

Hắn phải chết Độc Vương đúng là hồi hận chết rồi, lần này Lô Phong Tự hành trình, quả thực chính là một chuyến Địa Ngục hành trình.

Nếu như sớm biết là kết quả như thế, mặc dù tóc bạc Âm Lão lệ còn đáp ứng đưa cho hắn to lớn hơn nữa lợi ích, hẳn phải chết Độc Vương cũng sẽ không chạy này giao du với kẻ xấu.

Dù sao, to lớn hơn nữa lợi ích, cũng phải có mệnh đi hưởng mới được a.

Mất thấy người trẻ tuổi kia càng đuổi càng gần, hẳn phải chết Độc Vương sợ đến hồn không được thể.

Ngay ở hắn coi chính mình liền muốn bị đối phương đuổi theo, sau một khắc sẽ chết ở trong tay đối phương thì, hắn đột nhiên kinh ngạc phát hiện, đối

phương hăng hái chạy như bay bóng người, ở mười mấy trượng ở ngoài, bỗng nhiên mạnh mẽ địa ngừng lại.

Người trẻ tuổi kia đứng một chỗ tiểu pha trên, ngược đầu, nhìn lên bầu trời, dưới chân bước tiến, cũng rốt cuộc không về phía trước bước động một bước.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Thức tỉnh

Tuy rằng hắc phải chết Độc Vương rất kỳ quái cái kia vị trẻ tuổi tại sao đột nhiên dừng bước, nhưng hắc nhưng không có một chút nào muốn tìm tòi nghiên cứu ý tứ.

Người trẻ tuổi kia khủng bố, triệt để dọa sợ hắc.

Hắc tiếp tục cuồng mệnh mà chạy, cùng người trẻ tuổi kia khoảng cách lại một lần nữa cấp tốc kéo dài.

Hắc phải chết Độc Vương bóng người càng ngày càng xa, Ninh Tiểu Đường đối với này nhưng ngoảnh mặt làm ngơ.

Hắc ngược đầu, cau mày, một mặt ngưng trọng nhìn lên bầu trời.

Hai mắt của hắc mơ hồ có ánh sáng lưu chuyển, nhìn kỹ lại, ở hai con mắt của hắc bên trong, một bức tương tự Thái Cực đồ án, như ẩn như hiện.

Lúc này, giữa bầu trời trời xanh quang đăng, vạn dặm không mây.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường tầm nhìn bên trong, nhưng là khác một bộ khung bố cảnh tượng.

Ở trong mắt hắc, phía kia giữa bầu trời mây đen nằm dày đặc, thỉnh thoảng to bằng vại nước đại tia chớp màu tím, ở mây đen bên trong lóe lên một cái rồi biến mất, bộc lộ ra một luồng Hủy Thiên Diệt Địa khí thế khủng bố.

Lần này khung bố cảnh tượng, người bình thường căn bản không phát hiện được. Bởi vì đang tầm thường trong mắt người, phía trên Tinh Không sáng sủa, căn bản không có cái gì mây đen, càng khỏi nói có cái gì thiểm điện.

Những kia khung bố sự vật, phảng phất căn bản không tồn tại với vùng thế giới này, mà là nằm ở một mảnh khác dị độ không gian bên trong.

Ninh Tiểu Đường lăng lẳng ngó nhìn một lát sau, chung quy là khe khẽ thở dài: "Ai, này chết tiết Thiên Kiếp, đến cùng lúc nào mới sẽ tiêu tan a!"

Đi tới phía thế giới này đã hai mươi năm, nhưng mà Ninh Tiểu Đường còn chưa bao giờ bước ra quá Sơn Âm huyền huyền vực, hắc vẫn bị hạn chế ở này chu vi ba mươi dặm địa bên trong.

Mà tạo thành tất cả những thứ này kết quả, tự nhiên là giữa bầu trời cái kia chết tiết Thiên Kiếp.

Ninh Tiểu Đường có chút lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó hắc liếc nhìn càng chạy càng xa hắc phải chết Độc Vương, bỗng nhiên mở miệng nói rằng: "Hắc phải chết Độc Vương, lần này coi như ngươi mạng lớn, liền tạm thời lưu ngươi một mạng. Sau đó như còn dám to gan bước vào Sơn Âm huyền cảnh nội, một khi bị ta phát hiện, tất lấy mạng của ngươi, tuyệt không nuốt lời!"

Âm thanh lãnh đạm, như tuyết như tơ, dọc theo một phương hướng, rõ rõ ràng ràng địa truyền vào hắc phải chết Độc Vương trong tai, mỗi một chữ âm đều rõ ràng có thể nghe.

Nghe nói như thế, hắc phải chết Độc Vương sợ đến hồn phi phách tán, hăng hái bay về phía trước lược thân thể, đều thiếu một chút ngã chổng vó.

Trong lòng hắc kinh hãi cực kỳ, không trông tron là ngơ ngác với Ninh Tiểu Đường uy hiếp chỉ ngữ, hắc càng sợ hãi chính là, hắc cùng cái kia vị trẻ tuổi chỉ ít cách xa nhau nửa dặm nơi, nhưng mà mặc dù cách xa nhau khoảng cách xa như vậy, đối phương vẫn như cũ có thể đem âm thanh rõ rõ ràng ràng địa truyền tới.

Hơn nữa, đối phương lan truyền âm thanh dựa vào cũng không phải Sư Tử Hồng loại hình võ công, mà là độ khó càng to lớn hơn ngưng thanh thành tia đến tiến hành truyền âm.

Công lực cỡ này thâm hậu, quả thực khó có thể tưởng tượng, coi là thật dễ hấn phải chết Độc Vương chấn động không ngớt.

Có điều, hấn lúc này cũng nhiều thấy không trách. Dù sao, liền tóc bạc Âm Lão lệ côn như vậy siêu cấp cao thủ, đều không hiểu ra sao địa chết ở trên tay đối phương. Đối phương ừ có như vậy công lực thâm hậu, cũng chẳng có gì lạ.

Tuy rằng hấn không biết lệ côn là chết như thế nào, nhưng hấn trăm phần trăm vững tin, lệ côn chết hết đối với cùng cái kia vị trẻ tuổi không tránh khỏi có quan hệ.

Mà nghĩ đến đối phương trong giọng nói uy hiếp, hấn phải chết Độc Vương xin thề, coi như đối phương không nói câu nói này, hấn hấn phải chết Độc Vương đòi này, cũng tuyệt đối sẽ không lại bước vào Sơn Âm huyền nửa bước.

Đùa giỡn, có như thế một vị nhân vật kinh khủng ở đây, ai còn sẽ ngốc vu vu địa trước đi tìm cái chết?

Lô Phong Tự, Đại Hùng Bảo Điện trước trên quảng trường.

Theo tóc bạc Âm Lão lệ côn chết đi, Thiên Âm giáo lần này khí thế hùng hổ khiêu khích, triệt để mà sụp đổ.

Viên Giác cũng không có khó khăn còn lại Thiên Âm giáo môn nhân, mà là để bọn họ đem tóc bạc Âm Lão lệ côn thi thề cùng với mấy vị kỳ khiến thi thề đều mang đi.

Này một chuyến Thiên Âm Giáo Chúng người khí thế hùng hổ mà đến, cuối cùng kết quả, nhưng là chết rồi một vị tóc bạc Âm Lão cùng mấy vị kỳ sứ, có thể nói là thương vong nặng nề, thậm chí đối với Thiên Âm giáo tới nói, cũng là gây một cánh tay, nguyên khí tổn thương nặng nề.

Mà thế cuộc có thể như vậy nghiêng về một phía, hoàn toàn là bởi vì cái kia vị công tử trẻ tuổi.

Trên quảng trường Võ Lâm Nhân Sĩ, tự nhiên đều rất tò mò cái kia công tử trẻ tuổi thân phận,

Dồn dập suy đoán đối phương đến tột cùng là ai.

Đặc biệt đối phương trẻ tuổi như vậy, làm sao sẽ ừ có như thế khó mà tin nổi võ công?

Nhân vật như vậy, một khi ra trận, quả thực có thể khoảng chừng : trái phải thế cuộc, lại như lần này như thế.

Điều này làm cho trên quảng trường Võ Lâm Nhân Sĩ, tâm tư đều lung lay lên. Ở trong có thuần túy hiếu kỳ, cũng có lo lắng đề phòng, càng có cực lực muốn lôi kéo.

Không ít Võ Lâm Nhân Sĩ, đều hướng về Phương Trượng Viên Giác hỏi thăm cái kia vị công tử trẻ tuổi thân phận.

Đáng tiếc Viên Giác lúc này, cũng chỉ biết là cái kia vị công tử trẻ tuổi họ Ninh, cùng Tổng Đại Phu quen biết, còn lại biết cũng không nhiều.

Sau khi, Viên Giác dựa theo Ninh Tiểu Đường trước khi rời đi căn dặn, khiến người ta đem Tổng Đại Phu hô lại đây, cho trùng rồi trùng độc mấy vị võ lâm băng hữu tiếp tục trị liệu.

Chính hấn thì lại cùng Viên Hải đồng thời trở lại Thiện Phòng, bởi vì hấn nghe được Tổng đại phu nói, Không Hòa Thượng sắp tỉnh lại.

Làm Viên Giác trở lại Thiện Phòng thì, Không Hòa Thượng vừa vặn vừa mở mắt ra.

Thấy cảnh này, mấy vị viên tự bồi lão tăng, nhất thời mặt lộ vẻ vui mừng.

Viên Giác kinh hỉ nói rằng: "A di đà phật, cảm tạ Phật Chủ phù hộ, sư phụ, lão nhân gia, cuối cùng cũng coi như là tỉnh lại."

Không Hòa Thượng từ mi thiện mục, ánh mắt ôn hòa, hai cái thật dài đến Bạch Mi hơi run nhúc nhích một chút, hấn có chút suy nhược mà mở miệng nói rằng: "Viên Giác, là người a, lẽ nào ta còn chưa có chết?"

Viên Giác cười cợt, nói rằng: "Sư phụ, ngài tự nhiên không chết, ngài sống cho thật tốt, trước cũng có điều là hôn mê một quãng thời gian mà thôi."

Lập tức, Không Hòa Thượng lại nhìn thấy Viên Thanh, Viên Hải, viên pháp thân ảnh của ba người.

Hấn nói rằng: "Viên Thanh các người cũng đều ở a. Đúng rồi, vậy ta hôn mê bao lâu? Trong lúc lại phát sinh những chuyện gì?"

Viên Giác nói rằng: "Sư phụ, lão nhân gia cũng không có hôn mê bao lâu, mới quá khứ hơn nửa ngày mà thôi, còn trong lúc chuyện đã xảy ra, chủ yếu là như vậy, xin cho ta chậm rãi hướng về người nói tới."

Nói, Viên Giác liền đem Không Hòa Thượng trùng độc ngắt đi sau, bọn họ là dùng như thế nào Hoạt Tử Nhân đan đem Không Hòa Thượng từ bên bờ tử vong kéo trở lại, sau đó xin mời Tổng Đại Phu lại đây trị liệu, nhưng đối với mới nhưng bó tay toàn tập.

Tiếp đó, bọn họ liền phái Viên Diệp, Viên Minh cùng với Tịnh Tâm ba người, để Tịnh Tâm dẫn dắt bọn họ cùng đi Sơn Trang tìm kiếm vị kia Ninh Trang Chủ, hi vọng lại cầu đến một viên Hoạt Tử Nhân đan.

Sau khi, chính là Tổng Đại Phu lĩnh đến rồi một vị y thuật cao siêu, Diệu Thủ Hồi Xuân Ninh Công Tử, triệt để đi ngoại trừ Không Hòa Thượng trên người dư độc.

Cuối cùng, Viên Giác càng làm trên quảng trường chuyện đã xảy ra, cận kề nói một lần.

Không Hòa Thượng vẫn không có xen mồm, lẳng lặng mà nghe Viên Giác giảng giải.

Ngay ở Viên Giác sắp nói thì, thiện ngoài phòng, bỗng nhiên lại đi tới ba người, hóa ra là Viên Diệp, Viên Minh cùng Tịnh Tâm trở về.

Viên Diệp, Viên Minh, Tịnh Tâm ba người đi vào nhà sau, nhìn thấy Không Hòa Thượng đã triệt để tỉnh lại, nhất thời đều mừng rỡ không ngớt.

"A đi đà phật, sư phụ, ngài cuối cùng cũng coi như tỉnh lại!"

"Quá tốt rồi, Sư Tổ, UU đọc sách www.uukanshu.net lão nhân gia rốt cục không sao rồi, trước thật sự dọa sợ Tịnh Tâm."

Không Hòa Thượng một mặt hiền lành địa nói rằng: "Tịnh Tâm, ngươi hiện tại không cần lo lắng, Sư Tổ ta đã hoàn toàn khỏi rồi."

Viên Giác hỏi: "Hai vị sư đệ, Tịnh Tâm, các ngươi nhìn thấy vị trang chủ kia sao?"

Viên Diệp nói rằng: "Phượng Trọng sư huynh, chúng ta nhìn thấy vị kia Ninh Trang Chủ. Có điều Hoạt Tử Nhân đan, nhưng không có cách nào lại cầu được một viên."

Viên Giác cười cợt, lơ đãng nói: "Không cần để ở trong lòng, ngược lại sư phụ lão nhân gia người, đã bị một vị Ninh Công Tử triệt để trị liệu được rồi."

"Ninh Công Tử?" Viên Diệp cùng Viên Minh hai người nhìn nhau, không khỏi nở nụ cười.

Viên Diệp nói: "Phượng Trọng sư huynh, xem ra vị kia Ninh Trang Chủ quả nhiên tự mình lại đây."

Viên Giác hơi sững sờ: "Cái kia Ninh Trang Chủ tự mình lại đây?"

Không Hòa Thượng cười lắc lắc đầu, nói rằng: "Viên Giác a, ngày hôm nay ngươi phản ứng có thể có điểm chậm. Trước ngươi cùng ta nói vị kia Ninh Công Tử, kỳ thực chính là vị kia Ninh Trang Chủ."

Vừa nãy, Không Hòa Thượng nghe Viên Giác giảng, một vị họ Ninh công tử trẻ tuổi, dùng Diệu Thủ Hồi Xuân cao siêu y thuật, đi trừ mình ra trên người dư độc, hẳn liền biết rồi, vị này Ninh Công Tử kỳ thực chính là mình vị kia bạn cũ.

"Vị kia Ninh Công Tử chính là vị kia Ninh Trang Chủ?"

Viên Giác, Viên Hải, Viên Thanh, viên pháp bốn người đều không khỏi sững sờ, lập tức bốn người đều nở nụ cười.

Cũng không phải sao, hai người đều họ Ninh, chính mình làm sao liền không đem hai người liên hệ thành cùng một người?

Đặc biệt Viên Giác, Viên Hải hai người, bọn họ có loại bỗng nhiên tỉnh ngộ cảm giác.

Chẳng trách vị kia Ninh Công Tử võ công như vậy sâu không lường được, không thể tưởng tượng nổi, liền tóc bạc Âm Lão lệ côn loại này khủng bố cực kỳ siêu cấp cao thủ, đều khó hiểu chết ở vị kia Ninh Công Tử trong tay, nguyên lai vị kia Ninh Công Tử chính là vị kia Ninh Trang Chủ a.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Tà Công tái hiện (1)

Tuy rằng có Thiên Âm giáo người chặn ngang một khúc, có điều ngày thứ hai, Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, vẫn như cũ đúng hạn cử hành.

Tối tham gia lễ ăn mừng đại hội vô lâm bằng hữu, dồn dập hướng về Liễu Không Đại Sư chúc mừng.

Mà Võ Lâm Nhân Sĩ trong lúc đó, thiếu không được giao lưu với nhau, thối phồng. Đàm luận nhiều nhất, tự nhiên là hôm qua Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão dẫn dắt môn nhân đến đây khiêu khích sự tình.

Bởi vì tới tham gia lễ ăn mừng đại hội phần lớn Võ Lâm Nhân Sĩ, đều lâm thời dừng chân ở Sơn Âm trong thị trấn, đối với trên núi hôm qua phát sinh việc, cũng không rõ ràng.

Lúc này nghe có người đàm luận lên, tự nhiên đại cảm thấy hứng thú.

Nghe tới đến làm sự chính là Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão lệ côn thì, phần lớn người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Dù sao, Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão tên tuổi, ở trên giang hồ vẫn là rất vang dội.

Bọn họ cũng đều biết đây là một vị hung danh hiển hách tà đạo ngoan nhân, không ít chính đạo nhân vật đều tổn hại ở trên tay hắn, trong đó không thiếu một ít võ lâm danh túc, tông môn trường lão.

Chuyện đã xảy ra kinh tâm động phách, đến lúc cuối cùng nghe được tóc bạc Âm Lão lệ côn đã chết rồi, bị chết còn không hiểu ra sao, phần lớn người đều cảm thấy có chút khó có thể tin.

Trên giang hồ như thế một vị hung tàn cực kỳ tà đạo Ma Đầu, liền chết như vậy?

Sau đó, không ít người đều hiếu kỳ địa hỏi thăm lên cái kia vị công tử trẻ tuổi thân phận đến.

Đối phương sâu không lường được võ công cùng cao siêu y thuật, quả thực khó mà tin nổi, thậm chí tóc bạc Âm Lão lệ côn chết, cũng rất có thể cùng hắn có quan hệ.

Đáng tiếc, phần lớn người đều chỉ hỏi thăm ra vị công tử trẻ tuổi này họ Ninh, còn tin tức của hắn, không thu được gì.

Cũng chỉ có Lý Tu Thành, kỳ tú như, Lục Thanh Sơn chờ những này đứng đầu nhất Võ Lâm Môn Phái các đại biểu, mới từ Liễu Không Đại Sư khẩu bên trong hiểu được đến, vị này tuổi trẻ Ninh Công Tử, dĩ nhiên chính là vị kia thần bí Ninh Trang Chủ —— con kia sẽ nói tiếng người chim nhỏ chủ nhân.

Bọn họ sơ ngươi tin tức này thì, đều thất kinh, có chút khó mà tin nổi.

Nhưng lập tức trong lòng tỉnh tã vừa nghĩ, cũng đều thoải mái.

Chẳng trách vị công tử trẻ tuổi này võ công như vậy sâu không lường được, không thể tưởng tượng nổi, như hắn chính là vị kia thần bí Ninh Trang Chủ, cái kia hết thảy đều nói xuôi được.

Lô Phong Tự bởi vì Thiên Âm giáo tóc bạc Âm Lão xuất hiện, nổi lên điểm sóng lớn. Mà bên ngoài ngàn dặm Từ Châu, mấy ngày này, tương tự khá không bình tĩnh.

Bởi vì nơi này, đã phát sinh hơn mười kiện quý dị chuyện kinh khủng, thậm chí đưa tới rất nhiều Lục Phiến Môn Bộ Khoái điều tra.

Từ Châu thành nha môn, một gian tia sáng hơi ám trong nhà.

Vào giờ phút này, một vị ba mươi bảy ba mươi tám tuổi nam tử, chính yên tĩnh đứng thẳng.

Nam tử một thân màu đen Bộ Khoái công phục, mày kiếm mắt sao, khuôn mặt cương nghị tuấn lãng, góc cạnh rõ ràng; hần vóc người tầm trung, sống lưng uốn lên đến mức thẳng tắp, cả người nhìn qua thận trọng như núi, khí chất trầm ổn.

Hắn trước người hai trượng ở ngoài, đặt hơn mười bộ thi thể, xếp một loạt.

Một vị hơn năm mươi tuổi ngỗ làm, chính ngồi xổm thân thể, cẩn thận kiểm tra trong đó một bộ nam thi.

Nam thi biểu hiện trên mặt dữ tợn cực kỳ, tựa hồ trước khi chết gặp phải cái gì chuyện kinh khủng.

Thi thể y phục trên người đã sớm bị bỏ đi, nhìn qua mơ hồ tiết lộ một loại quý dị, bởi vì hần cả người, tất cả đều khô quắt cực kỳ, phảng phất là một cỗ thây khô.

Nhưng mà trên thực tế, thi thể này từ vong thời gian, cũng không có vượt qua mười hai canh giờ.

Ngỗ làm kiểm tra ước chừng nửa khắc đồng hồ sau, hắn ngừng đầu lên, đối với nam tử nói rằng: "Đại nhân, đã kiểm tra xong xuôi."

"Người chết, nam, tuổi tác hai mươi lăm tuổi. Từ vong thời gian, đại khái ở chín cái canh giờ trước. Cùng những người kia như thế, này trên thân thể người cũng không nửa điểm vết thương, nhưng trong cơ thể tinh huyết, đã hoàn toàn bị hút khô. Người này nguyên nhân cái chết, bước đầu có thể phán định vì là bị hút khô tinh huyết mà chết."

Nói tới chỗ này, ngỗ làm cũng là một trận hải hùng khiếp vía.

Hắn XXXX mấy chục năm ngỗ làm cuộc đời, gặp vô số thi thể, nhưng còn chưa bao giờ từng gặp phải như vậy thi thể.

Những thi thể này trên người không có một chút nào vết thương, nhưng toàn thân tinh huyết lại bị toàn bộ hút khô rồi, nhìn qua liền dường như cây khô, khủng bố cực kỳ.

Nếu không là tận mắt nhìn thấy, ngỗ làm tuyệt không tin, trên người một người tinh huyết, dĩ nhiên sẽ bị hút khô, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao, những thi thể này trên người liền một tiểu nơi vết thương đều không có, những kia huyết dịch lại là làm sao biến mất? Đây coi là thật là nghĩ mãi mà không ra.

Nghe xong ngỗ làm phân tích, nam tử khẽ gật đầu, nói rằng: "Khó cực Lý lão, đón lấy người có thể đi xuống trước nghỉ ngơi, nơi này liền giao cho ta đi."

"Vâng, đại nhân, cái kia ty chức trước hết cáo từ." Ngỗ làm chấp tay nói, lập tức liền rời khỏi gian nhà.

Nhìn trước người hơn mười bộ thi thể, nam tử hơi nhíu mày.

Trước mắt hiển nhiên là một vụ án lớn, hơn nữa còn là kinh thiên động địa.

Lục Phiến Môn hồ sơ trong kho, liền có tương tự như vậy vụ án ghi chép, nhưng này đã là mấy chục năm trước vụ án.

Lúc đó ở trên giang hồ, quấy nhiễu là một hồi gió tanh mưa máu.

Không nghĩ tới mấy chục năm sau, lại xuất hiện lần nữa như vậy vụ án.

Ngỗ làm ra đi không bao lâu, bên ngoài lại đi vào tới một người, đây là một vị vóc người cường tráng hán tử trung niên.

Hắn đi tới nam tử trước mặt, ôm quyền nói rằng: "La Vô Địch gặp truy Phong đại nhân."

Người đến chính là cùng Mạnh Hạo Vân quan hệ không tệ Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu La Vô Địch, mà trong miệng hán vị này truy Phong đại nhân, nhưng là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ một trong, biệt hiệu "Truy Phong" Cố Vân Phi.

Cố Vân Phi hướng La Vô Địch gật gật đầu, một mặt ngưng trọng nói rằng: "La bộ đầu, đây là một cái vụ án lớn, mấy chục năm trước hồ sơ, nghĩ đến người nên cũng xem qua đi."

La Vô Địch nói: "Đại nhân, thuộc hạ xem qua."

Cố Vân Phi nói: "Vậy thì tốt. Theo : đề hồ sơ từng nói, trước mắt những thi thể này, kỳ thực đều là bị người dùng Tà Công hút khô rồi tinh huyết."

La Vô Địch nói: "Thật không nghĩ tới, cõi đời này còn có kinh khủng như thế tà ác công pháp, lại vẫn có thể hấp nhân tinh huyết, chuyện này quả thật không thể tưởng tượng nổi!"

Cố Vân Phi nói: "Đúng đấy, năm đó việc này, UU đọc sách www.uukanshu.net liền khiến cho một hồi gió tanh mưa máu. Không nghĩ tới mấy chục năm sau, như vậy vụ án vừa nặng hiện giang hồ."

"La bộ đầu, mấy ngày trước chúng ta bắt được một cái cá nhỏ. Căn cứ đối phương giao cho, ở Từ Châu cảnh nội, bọn họ nguyên bản tổng cộng có năm người, có điều trong đó ba vị nhân vật then chốt, từ lúc một năm trước liền rời đi Từ Châu, đi tới Việt Châu nơi."

"Vừa vặn La bộ đầu trước người ngay ở Việt Châu, đối với nơi đó tình huống nên tương đối quen thuộc. Vì lẽ đó, ta nghĩ phái người trước tiên đi Việt Châu đánh trạm kế tiếp. Chỉ cần ta một khi bắt được còn lại người kia, ta cũng sẽ mau chóng quá khứ cùng người hội hợp."

"Vụ án này khá là phức tạp, phòng chừng ngoại trừ Từ Châu năm người này, bọn họ nên còn có còn lại đồng bọn. Người đi Việt Châu, nhất định phải hành sự cẩn thận, tuyệt đối không nên lộ mồm, lấy bảo toàn chính mình làm đầu, tất cả chờ ta quá khứ sau khi lại nói."

La Vô Địch trình trọng gật gật đầu, nói rằng: "Đại nhân yên tâm, thuộc hạ rõ ràng."

Cố Vân Phi nói: "Vậy thì tốt. Tiếp đó, người liền đi chuẩn bị cẩn thận một phen, sau đó mau chóng lên đường đi."

La Vô Địch nói: "Vâng, đại nhân, cái kia thuộc hạ cáo từ."

"Hừm, nhớ kỹ, tất cả cẩn thận làm đầu."

Ở La Vô Địch trước khi rời đi, Cố Vân Phi lại một lần nữa dặn dò.

Này không thể kim được hắn không cẩn thận một chút, phải biết, mấy chục năm trước cái kia vụ án, nhắc lên gió tanh mưa máu, đầy đủ để Lục Phiến Môn tổn thất hai vị Thần Bộ, mười vị Tổng Bộ Đầu, liền môn chủ đều bị trọng thương, đi tới nửa cái mạng. Mà còn lại chính đạo môn phái, càng là tử thương nặng nề.

Vì lẽ đó, dưới cái nhìn của hắn, lần này đồng dạng vụ án, bỗng nhiên tái hiện giang hồ, chắc chắn sẽ không đơn giản.

Cho tới bất được người kia giao cho, nói đồng bọn chỉ có năm người.

Đối với này, hắn không một chút nào tin.

"Hi vọng lần này, không muốn chết nhiều người như vậy."

Cố Vân Phi lâm bảm nói rằng, trong con người về mặt cực kỳ nghiêm nghị.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Tà Công tái hiện (2)

Theo Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội kết thúc, tham gia lễ ăn mừng các vị tân khách, cũng bắt đầu lục tục rời đi.

Mấy người trở về từng người tông môn, nhưng cũng có một chút người chuẩn bị đi tới Nam Cương.

Từ khi đi ngang qua Vân Vụ Sơn Mạch quan đạo làm xong sau khi, đã có càng ngày càng nhiều người đi tới Nam Cương cái kia mảnh đồi dào nơi dải vàng.

Đương nhiên, Nam Cương làm tà đạo môn phái đại bản doanh, tự nhiên cũng là nguy hiểm tầng tầng. Mặt phía bắc người đi Nam Cương, rất có thể sẽ một đi không trở về, đem mệnh ném ở nơi đó.

Thế nhưng ở ích lợi thật lớn trước mặt, rất nhiều người vẫn như cũ như thiêu thân lao đầu vào lửa giống như, tiền phó hậu kế địa đi về phía nam cương bên kia chạy.

Đặc biệt rất nhiều người trong giang hồ, vốn là quá trên lưỡi đao liêm huyết tháng ngày. Ở to lớn lợi ích mê hoặc dưới, coi như là núi đao biển lửa, e sợ vẫn cứ sẽ không chút do dự nhảy xuống.

Trước mặt mọi người nhiều Võ Lâm Nhân Sĩ sau khi rời đi, Sơn Âm thị trấn tựa hồ cũng quanh quẩn không ít.

Thị trấn phía tây kho kiều phùng, là Sơn Âm huyện có tiếng hiển quý khu dân cư.

Ở lại đây, không phải quan to quý nhân, chính là hào cường phú thương, gia gia cửa sơn thôn hộ, đại viện tường cao.

Nơi này nhà, tất cả đều là dọc theo sông xây lên, xa xa nhìn tới, nước chảy cầu nhỏ, tường trắng đại ngói, có một phen đặc biệt phong cảnh.

Đường phủ là mảnh này khu dân cư thanh danh hiển hách nhất phủ đệ, bởi vì Đường phủ chủ nhân gọi Đường Văn Hàn.

Đường Văn Hàn là triều đình chính quan lớn, quan đến tả Quang Lộc Đại Phu, quyền cao chức trọng.

Ba năm trước cáo lão về quê sau, liền trở lại Việt Châu Sơn Âm huyện đường lão.

Mấy ngày nay, Đường phủ đến rồi hai vị tiểu khách nhân.

Trong đó một vị, vẫn là Đường gia một vị bà con xa.

Hai vị này tiểu khách nhân, chính là Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh.

Nguyên lai, Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội sau khi kết thúc, Kỳ Tú Như bốn người cũng không có trực tiếp trở về Nga Mi Phái.

Kỳ Tú Như cùng Tô Diệu Vân trên người khác phụ có tông môn nhiệm vụ, các nàng còn phải hướng về phía đông ven biển nơi đi một chuyến.

Xuất phát từ về mặt an toàn cân nhắc, Tô Diệu Vân để Đường Từ Yên, Hứa Diệc Tinh hai người tạm thời ở lại Sơn Âm thị trấn, chờ tông môn nhiệm vụ sau khi hoàn thành, đến lúc đó cùng nhau nữa trở về Nga Mi.

Mặc dù mình sư phụ, Sư Bá không có nói rõ, nhưng Đường Từ Yên, Hứa Diệc Tinh hai người đều đã mơ hồ đoán được, chính mình sư phụ cùng Sư Bá, rất khả năng là đi xử lý một vị Nga Mi Phải kẻ phản bội sự tình.

Liền như vậy, Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh tạm thời ở lại Sơn Âm thị trấn.

Vừa vặn, Đường Từ Yên lại nghĩ tới, chính mình tựa hồ còn có một vị bà con xa ở lại đây.

Liền, nàng liền dẫn chính mình Sư Tỷ, đồng thời bái phỏng Đường phủ.

Đường gia là một đại gia tộc, chỉ là Đường gia không giống một ít gia tộc, toàn bộ tụ cư ở một chỗ.

Đường gia ở mấy trăm năm trước, liền bắt đầu phân tán ở mỗi cái châu huyện.

Trong tộc người, làm các ngành các nghề, có chức vị, có kinh thương, có nghề nông, có tập võ, thậm chí còn có sa đạo tà đạo làm ác.

Đương nhiên, mấy trăm năm, cũng làm cho phần lớn Đường gia người, tất cả đều tự lập môn hộ, làm theo điều mình cho là đúng.

Lẫn nhau còn có lui tới, chỉ là rất một phần nhỏ thôi.

Tỷ như Đường Từ Yên dòng dõi kia cùng Đường Văn Hàn mạch này, tuy rằng hai nhà ở lại nơi cách xa nhau rất xa, nhưng hai nhà vẫn là thường xuyên duy trì liên hệ.

Vì lẽ đó, làm Đường Từ Yên nhớ tới Sơn Âm huyện còn có thân thích ở lại đây, lúc này quang minh chính đại trước đến bái phỏng.

Theo : đề trong tộc bối phận để tính, Đường Văn Hàn xem như là Đường Từ Yên đời ông nội.

Khi nàng dẫn dắt chính mình Sư Tỷ trước đến bái phỏng, Đường Văn Hàn vô cùng khách khí tiếp đón các nàng.

Đường Văn Hàn hỏi dò một hồi Đường Từ Yên gia gia chờ người thân thể khỏe mạnh, sau đó lại hàn huyên một hồi việc nhà, cuối cùng hiểu rõ đến Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh sẽ ở Sơn Âm thị trấn nghỉ ngơi sau một thời gian ngắn, hẳn liền đề cho hai người ở Đường phủ đề ở.

Đường Văn Hàn có một tôn nữ, gọi Đường Nghiên nhi, tuổi tác cùng Đường Từ Yên xấp xỉ.

Làm Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh ở Đường phủ ở lại sau, ba vị thiếu nữ rất nhanh sẽ chơi đến cùng nơi.

Ngày hôm đó,

Đường Nghiên nhi làm bạn Đường Từ Yên, Hứa Diệc Tinh hai người, chính du lịch chính mình hoa viên.

Ba người tiếng cười nói nói, Oanh Oanh yến yến, hiển nhiên không mấy ngày nữa, ba người cũng đã phi thường rất quen.

Ngay ở ba người vừa đi qua một mảnh lùm cây thì, Hứa Diệc Tinh sắc mặt bỗng nhiên hơi đổi, quay về lùm cây nững nịu quát lớn nói: "Ai ở nơi đó, nhanh lăn ra đây!"

Nói, nàng tiến lên một bước, che ở Đường Từ Yên cùng Đường Nghiên nhi trước người hai người.

"Sư Tỷ, người nói vậy có người?" Đường Từ Yên đầy mặt giật mình nói, lôi kéo Đường Nghiên nhi tay, Ngưng Thần bắt đầu đề phòng.

"Đúng, các người cẩn thận một chút, chỗ ấy tuyệt đối có người." Hứa Diệc Tinh rất khẳng định địa gật đầu một cái nói, "Hừ, còn chưa cút đi ra không? Được, vậy ta liền buộc người đi ra!"

Hứa Diệc Tinh duỗi ra mũi chân, hướng về trên mặt đất một khối tiểu đá vụn tảng tảng một đá.

"Xèo ~ "

Tảng đá dường như ám khí bình thường bỗng nhiên bay lên, mặt ngoài mang vào ác liệt Khí Kinh, lập tức va vào lùm cây bên trong, lùm cây lúc này bị đập ngã một đám lớn.

Đường Nghiên nhi kinh ngạc mà liếc nhìn Hứa Diệc Tinh, tuy rằng mấy ngày nay nàng đã biết, Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh hai người đều luyện qua võ công. Nhưng nàng không nghĩ tới, võ công của đối phương lại có lợi hại như vậy, một cước đá bay đá vụn, uy lực quả thực so với mũi tên còn cường hãn hơn.

"Quả nhiên có người." Hứa Diệc Tinh nói rằng, có điều khẩn đón lấy, nàng đồng tử đột nhiên co rút lại, "Là người chết!"

"A!" Đường Nghiên nhi đột nhiên sợ hãi hét rầm lên, trên mặt trở nên không có chút hồng hào, trắng bệch một mảnh.

Nàng lúc này cũng nhìn rõ ràng lùm cây bên trong cảnh tượng, nơi đó đang nằm một thân thể, một bộ cả người khô quắt cực kỳ thân thể, nhìn qua dữ tợn

khủng bố.

Đường Tử Yên sắc mặt cũng hơi hơi trắng bệch, chủ yếu bộ thân thể này nhìn qua thực sự quá mức buồn nôn điếm.

Trong hoa viên xuất hiện người chết, tự nhiên rất nhanh đã kinh động Đường phủ trên dưới.

Đường Văn Hàn rất mau tới đây chủ trì cục diện, khiến người ta đem hiện trường trông giữ lên, sau đó lại phái ra nhân thủ đi thông báo nha môn.

Đường phủ xuất hiện người chết, UU đọc sách www.uukanshu.net đây đối với Sơn Âm huyện Ngô huyện lệnh tới nói, đó là chuyện lớn, hẳn tự mình mang theo Bộ Khoái đi tới Đường phủ.

"Đường đại nhân, xuất hiện chuyện như vậy, là hạ quan thất trách, không có giữ gìn thật bản địa trị an." Ngô huyện lệnh hơi khom người nói rằng.

Đường Văn Hàn khoát tay áo một cái, nói rằng: "Ngô huyện lệnh, trước tiên đừng ôm đồm trách, vẫn là mau để cho Bộ Khoái cùng ngỗ làm, đem hiện trường khám tra một lần đi."

"Vâng, đại nhân." Ngô huyện lệnh gật gù, sau đó lúc này hướng về Bộ Khoái cùng ngỗ làm phát ra mệnh lệnh.

Thi thể vẫn như cũ nằm ở lùm cây bên trong, vẫn chưa có người nào chuyển động quá.

Ngỗ làm đi tới bộ thi thể kia bên, bắt đầu cẩn thận kiểm tra lại đến.

Mà bọn bộ khoái, cũng bắt đầu hướng về Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên tìm hiểu tình hình.

Một phút sau, bên kia ngỗ làm tựa hồ kiểm tra đến gần đủ rồi, sắc mặt hẳn cực kỳ nghiêm nghị, phát sinh làm bầm lều bầu âm thanh: "Kỳ quái, người này khắp toàn thân từ trên xuống dưới, dĩ nhiên không có một chút nào vết thương. Càng kỳ quái chính là, người này toàn thân dòng máu, dĩ nhiên biến mất rồi, phảng phất bị hút khô rồi như thế."

"Không sai rồi, chính là bị hút khô rồi toàn bộ tinh huyết! Vì lẽ đó, hẳn mới sẽ biến thành đáng về ấy, toàn thân khô quắt cực kỳ, thật giống cây khô như thế, trên thực tế, hẳn chết thời gian, còn chưa vượt qua mười cái canh giờ."

"Trời ạ, cõi đời này làm sao còn có thể có chuyện như vậy, lão già ta XXX mấy chục năm ngỗ làm, còn chưa bao giờ nhìn thấy chuyện như vậy, quá quý đi! Bị hút khô rồi tinh huyết a, này quả không thể tưởng tượng nổi!"

Ngỗ làm mặc dù là làm bầm lều bầu, nhưng lúc này mọi người tất cả đều quan tâm hẳn.

Hắn lời nói này, lúc này dẫn tới mọi người sắc mặt cùng nhau biến đổi.

Bị hút khô rồi tinh huyết, chuyện này quả thật làm người sờn cả tóc gáy!

Cùng lúc đó, Đường Tử Yên cùng Hứa Diệc Tinh hai người nghe được lời nói này sau, sắc mặt đột nhiên trắng lên, cực kỳ hoảng sợ nhìn nhau, không nhịn được bật thốt lên nói rằng: "Thao Thiết Ma Công!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Hung thủ

Thao Thiết Ma Công? Nghe được Đường Tử Yên cùng Hứa Diệc Tinh bỗng nhiên hô lên bốn chữ này, tất cả mọi người một mặt kinh ngạc nhìn sang.

Đường Văn Hàn nghi ngờ nói: "Tôn diệt nữ, cái gì là Thao Thiết Ma Công? Lẽ nào các ngươi biết rồi đầu mối gì?"

Đường Tử Yên gật gù đầu, giải thích nói rằng: "Đường gia gia, chúng ta là nghe một vị võ lâm tiền bối nhắc qua, nói Thao Thiết Ma Công chính là Ma Môn một môn kỳ công, sơ kỳ là hấp người trong lục, nhưng luyện đến nơi sâu xa, sẽ hấp người tinh huyết."

"Vì lẽ đó, chúng ta vừa nghe ngỗ làm nói người kia toàn thân tinh huyết đều bị hút khô rồi, liền lập tức nghĩ đến môn công pháp này."

Đường Văn Hàn chợt nói: "Thì ra là như vậy, không nghĩ tới cõi đời này còn có như thế ác độc võ công."

Hắn đối với Đường Từ Yên cũng không không quá to lớn hoài nghi, dưới cái nhìn của hắn, chính mình vị này cháu gái chính là Nga Mi Phái đệ tử, võ học kiến thức bất phàm, huống hồ đối phương nói việc này chính là nghe một vị võ lâm tiền bối nhắc qua, nghĩ đến vị kia võ lâm tiền bối hẳn là Nga Mi Phái bên trong ẩn thế cao nhân. Nga Mi Phái ẩn thế cao nhân nói, tự nhiên không có khả năng lầm nói sai.

Lúc này, Đường Văn Hàn bên người một vị hơn năm mươi tuổi ông lão mặc áo xanh, cũng mở miệng nói rằng: "Thủ đoạn ác độc như thế, xác thực rất giống những Ma Môn đó người trong Tà đạo lối làm việc."

Ông lão mặc áo xanh họ Hàn, chính là một vị Thông Mạch cảnh trung kỳ võ công cao thủ.

Bởi khi còn trẻ đã từng bị Đường Văn Hàn đã cứu một mạng, sau đó vì báo ân, hắn liền vẫn ở lại Đường Văn Hàn bên người, làm lên cận vệ, bây giờ thì lại trở thành Đường phủ cung phụng.

Đường Văn Hàn đối với ông lão mặc áo xanh vẫn có chút tín nhiệm, nghe hắn cũng như thế giảng. Đường Văn Hàn không khỏi hơi nhú nhú mày, nói rằng: "Những Ma Môn đó người trong Tà đạo, chạy thế nào đến ta Đường phủ hành Ác Lai? Ta Đường phủ cùng giang hồ võ lâm, từ trước đến giờ không quan hệ gì nha."

Mọi người tự nhiên trả lời không được Đường Văn Hàn vấn đề này, ở chưa bắt được hung thủ trước, cũng không ai biết sự tình nguyên nhân thực sự.

Lẽ nào là trên chốn quan trường đối thủ? Đường Văn Hàn không khỏi mà đem hoài nghi ánh mắt phóng tới trên chốn quan trường những kia chính địch trên người.

Dù sao này một đời ở trong, hắn cũng không phải không bên trong quá những người kia ám chiêu.

Chỉ có điều bởi vì có ông lão mặc áo xanh cận vệ, mới không có để những người kia thực hiện được.

Đường Văn Hàn nghĩ đến một hồi lâu, vẫn như cũ không có cách nào xác định đến cùng ai là sau lưng hắc thủ.

Đang lúc này, một hạ nhân đột nhiên từ đằng xa, vội vội vàng vàng chạy tới, một bên chạy một bên hô: "Lão gia, không tốt, lại có người xảy ra vấn đề rồi!"

Nghe đối phương hô to gọi nhỏ, Đường Văn Hàn sắc mặt hơi hơi không thích, nói rằng: "Đừng hoang mang hoảng loạn, từ từ nói, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Cái kia hạ nhân chạy đến Đường Văn Hàn trước người, thở một hơi sau, nói rằng: "Lão gia, thư phòng xảy ra vấn đề rồi. Quét tước thư phòng tiểu hoàn, bị người giết chết ở bên trong thư phòng."

"Cái gì!"

Đường Văn Hàn sắc mặt lúc này hơi đổi một chút, nói rằng: "Đi, đi thư phòng!"

Khi mọi người mênh mông cuộn cuộn đi tới thư phòng thì, quả nhiên thấy một vị trên người mặc nha hoàn trang phục nữ tử, mặt mũi hướng dưới, ngã vào thư phòng trên mặt đất.

Ngỗ làm liền vội vàng tiến lên khám tra hiện trường, khi hắn đem nữ tử xoay chuyển lại đây, nhìn thấy mặt mũi của đối phương thì, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, kinh hãi nói: "Lại bị hút khô rồi!"

Mọi người thấy cô gái kia dung mạo sau, một trận sồn cả tóc gáy.

Chỉ thấy cô gái kia dung mạo tất cả đều khô quắt xuống, dường như cây khô.

Lúc này, một tên trong đó thân hình cao lớn Bộ Khoái, bỗng nhiên nắm lấy vừa nãy cái kia báo tin hạ nhân, lớn tiếng quát hỏi: "Như vậy dung mạo, căn bản không phân biệt được nàng là ai. Ngươi hãy thành thật nói, ngươi là làm sao biết nàng là tiểu hoàn? Người có phải là người giết?"

Cái kia dưới người nhất thời sợ đến hai cổ chiến chiến, thoi đều nói không lưu loát.

"Không... Người không phải ta giết, thật không phải ta giết! Ta thấy cửa thư phòng mở ra, liền tới xem một chút, sau đó liền phát hiện nàng đã nằm ở cái kia." Cái kia hạ nhân cả người run rẩy nói rằng, "Bình thường thư phòng chính là tiểu hoàn quét tước, vì lẽ đó... Vì lẽ đó ta liền cho rằng nàng là tiểu hoàn. Không nghĩ tới... Không nghĩ tới mặt mũi nàng càng là như vậy."

"

Đường Văn Hàn đối với cái kia Bộ Khoái nói rằng: "Từ bộ đầu, trong ngày thường, ta sách này phòng, xác thực đều là do tiểu hoàn quét tước."

Nghe được Đường Văn Hàn nói như vậy, vị kia thân hình cao lớn Bộ Khoái, tạm thời thả ra vị kia báo tin hạ nhân, tuy rằng hắn vẫn như cũ có chút hoài nghi đối phương.

Mà đang lúc này, ngỗ làm cũng hoàn thành bước đầu khám tra, nói rằng: "Này người chết cùng lùm cây bên trong vị kia như thế, tương tự đều bị hút khô

rồi tình huyết. Từ gây án thủ pháp nhìn lên, hẳn là đồng nhất người gây nên. Hơn nữa, người này tử vong thời gian, mới không tới nửa canh giờ."

"Cái gì, không tới nửa canh giờ!"

Nghe được cuối cùng câu nói kia, giữa trường tất cả mọi người đều thất kinh, nói như thế, hung thủ kia chẳng phải mới gây án không bao lâu?

Nói không chắc đối phương người vẫn không có triệt để rồi đi, rất có thể còn chờ ở Đường phủ bên trong.

Nghĩ tới đây, Ngô huyện lệnh lúc này đối với chúng Bộ Khoái phân phó nói: "Tất cả mọi người nghe lệnh, lập tức phong tỏa Đường phủ hết thấy cửa ra vào, không có mệnh lệnh, tất cả mọi người không được ra vào."

"Tuân mệnh."

Hơn hai mươi vị Bộ Khoái lập tức lĩnh mệnh mà đi.

Lúc này, ngô làm bỗng nhiên ngạc nhiên nghi ngờ một tiếng, nói rằng: "Ồ, trên thi thể, vẫn còn có một tờ giấy."

Nói, ngô làm liền đem cái kia chỉ bắt được trước mắt, chờ hẳn nhìn rõ ràng trên giấy diện tự sau, nhất thời kinh hãi: "Trời ạ, này chỉ là hung thủ cố ý lưu lại, Đường đại nhân, trên giấy diện tự, là hung thủ lưu đưa cho người thoại."

Nghe được ngô làm nói, hung thủ còn có lời lưu cho mình, Đường Văn Hàn không khỏi hơi ngẩn người.

Có điều khăn độn lấy, hẳn liền lạnh lùng mở miệng nói rằng: "Người niệm đi ra đi, UU đọc sách www.uukanshu.net ta ngược lại muốn xem xem, hung thủ này đến cùng muốn chơi trò gian gì?"

Ngô làm nhận được mệnh lệnh sau, lúc này mở miệng thì thầm: "Đường Văn Hàn, mười lăm năm trước người đánh gãy ta một chân, ta nói rồi, ta nhất định sẽ trở về. Hiện tại, ta đã trở về. Lần này, ta nhất định phải diệt người cả nhà, không giữ lại ai. Đừng tưởng rằng ta chỉ là tùy tiện nói một chút, cái kia hai bộ thi thể người đã thấy đi, đây chính là thủ đoạn của ta cùng thực lực. Cho phép người lại sống thêm mấy ngày, trong vòng bảy ngày, ta nhất định phải giết đến người Đường phủ trên dưới, chó gà không tha."

Ngô lên tiếng âm càn niệm càn nhỏ, đến cuối cùng, nhỏ như muỗi ngâm.

Hắn thực sự có chút không dám niệm, mặt trên viết nội dung, động thì lại diệt người cả nhà vân vân, thật giống có cái gì huyết hải thâm cừ tự.

Đường Văn Hàn sắc mặt tái xanh, âm trầm như nước, trong mắt lửa giận ngút trời, phảng phất một ngọn núi lửa, bất cứ lúc nào muốn bộc phát ra.

"Là Lý Tu tên khốn kia, hẳn lại vẫn dám trở về!" Đường Văn Hàn trên mặt gân xanh nhảy lên, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Ngô huyện lệnh hỏi: "Đường đại nhân, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Lúc này, một cái vóc người hơi mập người đàn ông trung niên, mở miệng nói rằng: "Ngô huyện lệnh, việc này do ta đề giải thích đi."

"Được rồi, Tôn quản gia, người nói."

"Ngô huyện lệnh, kỳ thực này Lý Tu, mười lăm năm trước, là Đường phủ một vị quân sự. Bởi vì cường gian trong phủ nha hoàn, làm cho nha hoàn khiêu tình tự sát, sự tình lúc này mới bạo quang. Sau đó trải qua điều tra, phát hiện trong phủ nha hoàn, chỉ ít còn có ba vị, đều chịu đến quá Lý Tu cường hiếp."

"Lão gia biết việc này sau, tức điên, vốn là là muốn giết Lý Tu, nhưng sau đó xem ở Lý Tu đã cố cha mẹ tình cảm trên, lúc này mới khiến người ta đánh gãy Lý Tu một chân, ném ra Đường phủ xong việc. Không nghĩ tới, mười lăm năm sau khi, hẳn lại vẫn dám trở về. Hơn nữa còn muốn diệt Đường phủ cả nhà, chuyện này quả thật phát điên. Sớm biết như vậy, lúc trước liền không nên lưu hắn một mạng!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Cầu viện

Nghe xong Tôn quản gia giải thích, Đường Từ Yên chờ người tất cả đều giận không nhịn nổi, cắn phần sục sôi.

Hung thủ kia quả thực chính là súc sinh không bằng, năm đó phạm vào như vậy ác sự, bây giờ lại còn muốn trả thù Đường phủ, muốn diệt người cả nhà, coi là thật là cùng hung cực ác, phát điên!

Ngô huyện lệnh hơi lo lắng, nói rằng: "Đường đại nhân, như vậy xem ra, hung thủ kia khẳng định còn có thể trở lại. Khoảng thời gian này, ta sẽ tăng số người nhân thủ, bảo vệ Đường phủ. Chỉ là xem hung thủ kia thủ đoạn, hung mãnh ác độc, hiển nhiên không phải hơi hợm hạ người. Đường đại nhân, chỉ ta cái kia chút nhân thủ, e sợ không cách nào làm được không có sơ hở nào a."

Đường Văn Hàn chân mày hơi nhíu lại, sắc mặt nghiêm túc.

Bây giờ Lý Tu, từ lâu không phải hai mươi năm trước cái kia Lý Tu. Quang tử Hung Lệ tàn bạo thủ đoạn sát nhân đến xem, hiển nhiên đối phương đã đi tới tà đạo. Như ứng đối hơi bất cần một chút, Đường phủ trên dưới thật là có khả năng máu chảy thành sông, này không phải Đường Văn Hàn đồng ý nhìn thấy.

Thấy Đường Văn Hàn mặt lộ vẻ ưu lo, ông lão mặc áo xanh mở miệng nói rằng: "Đường đại nhân, lão phu sẽ tận lực bảo vệ Đường phủ trên dưới an toàn. Mặt khác, lão phu còn có mấy vị võ lâm trên bằng hữu, mấy ngày trước đây tới tham gia Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng đại hội, lúc này còn chưa rời đi Sơn Âm thị trấn, ta hiện tại liền quá khứ đem bọn họ mời tới, để bọn họ đồng thời quá đến giúp đỡ thủ vệ Đường phủ."

Đường Văn Hàn sắc mặt thoáng đẹp dễ chút, nói rằng: "Hàn lão, vậy thì phiền phức người."

Ông lão mặc áo xanh nói: "Đại nhân, người này nói gì vậy, người và ta trong lúc đó còn cần phải khách khí sao?"

Đường Văn Hàn không khỏi cười cợt, xác thực, lấy hắn cùng ông lão mặc áo xanh trong lúc đó quan hệ, căn bản không cần chừa nói.

"Đại nhân, vậy ta hiện tại liền quá đi mời người."

"Được, Hàn lão, người đi đi."

Ông lão mặc áo xanh xưng phong nhận việc đi xin mời võ lâm trên bằng hữu đến giúp đỡ, điều này làm cho Đường Văn Hàn thoáng an tâm một chút.

Lập tức, Đường Văn Hàn lại dặn dò Tôn quản gia, để hắn đem Đường phủ trên dưới đều động viên lên, nam tất cả đều nắm lấy côn bổng binh khí, ba người một tổ, bắt đầu ở trong phủ qua lại tuần tra.

Đối đầu kẻ địch mạnh, Đường Tử Yên tự nhiên cũng muốn tận một phần bạc lực, nàng tiến lên một bước, nói rằng: "Đường gia gia, ta cùng Sur Tỷ cũng hiểu võ công đây, chúng ta sẽ đồng thời bảo vệ Đường phủ, chắc chắn sẽ không để người xấu kia âm mưu thực hiện được."

Nhìn trước mắt vị này cùng tự mình tôn nữ không xê xích bao nhiêu thiếu nữ trẻ tuổi, Đường Văn Hàn và nơi tốt lành cười cợt, nói rằng: "Được, Tôn diệt nữ, vậy người cùng sư tỷ của người, liền đồng thời chờ ở Nghiên nhi bên người đi, cố gắng bảo vệ nàng."

Theo Đường Văn Hàn, mặc dù Đường Tử Yên cùng Hứa Diệc Tinh là Nga Mi Phái đệ tử, nhưng hai người tuổi tác đều như thế tiểu, võ công cao đến đâu, có thể cao đi nơi nào?

Vì lẽ đó, khi hắn nghe được Đường Tử Yên cũng xưng phong nhận việc muốn bảo vệ Đường phủ thì, liền phái nàng cùng tự mình tôn nữ Đường Nghiên nhi chờ cùng nhau.

Dù sao, cháu gái của mình là một điểm võ công đều không có, nếu thật sự gặp phải nguy hiểm, đó là không chút nào nửa điểm năng lực phản kháng.

Hiện tại để hai vị Nga Mi Phái đệ tử cùng cháu gái của mình chờ ở cùng nơi, này ít nhiều gì cũng có thể khiến người ta yên tâm chút.

Tiếp đó, Đường Văn Hàn cùng Ngô huyện lệnh tiếp tục thương lượng sách lược ứng đối.

Mà ba vị thiếu nữ, thì lại đồng thời trở lại Đường Nghiên nhi khuê phòng.

Đường Tử Yên thấy tự mình Sur Tỷ vẫn nhăn đôi mi thanh tú, không khỏi hỏi: "Sur Tỷ, người làm gì thế vẫn cau mày a? Là lo lắng vị kia hung thủ Lý Tu sao?"

Hứa Diệc Tinh nhẹ nhàng thở dài, nói rằng: "Đúng đấy, vị kia Lý Tu, thật không đơn giản. Như hắn sử dụng thực sự là Thao Thiết Ma Công, vậy làm phiền nhưng là thật lớn."

"Sur muội, người còn nhớ lúc đó ở Nhược Da Thôn, vị tiền bối kia giảng quá sao? Theo : để ý của hắn, Thao Thiết Ma Công người tu luyện bắt đầu hấp nhân tinh huyết, võ công chỉ ít cũng là Thông Mạch cảnh hậu kỳ. Nếu thật sự là lời nói như vậy..."

"Nếu thật sự là nếu như vậy, vị kia hung thủ Lý Tu, võ công có ít nhất Thông Mạch cảnh hậu kỳ ai!" Có Hứa Diệc Tinh nhắc nhở, Đường Tử Yên cũng lập tức nghĩ ra đến, nàng đẩy mắt kính hãi: "Trời ạ, võ công như thế cao thủ, chính là sư phụ, Sur Bá đến rồi, vậy cũng không có biện pháp chút nào a."

Đường Nghiên nhi nghe hai người đối thoại, căng thẳng nói rằng: "Có phải là hung thủ rất lợi hại? Vậy cũng làm sao bây giờ?"

"Là rất lợi hại."

"Hứa Diệc Tinh gật đầu một cái nói, "Cho tới biện pháp... Sư muội, nếu không chúng ta đi xin mời vị tiền bối kia lại đây? Hẳn nếu biết Thao Thiết Ma Công sự tình, nghĩ đến cũng là có ứng đối biện pháp."

Nghe được cái này, Đường Từ Yên ánh mắt sáng lên, nói rằng: "Đúng, Sư Tỷ, chúng ta liền đi xin mời vị tiền bối kia được rồi. Cũng còn tốt trước ta đã từ Tịnh Tâm tiểu hòa thượng kia trong miệng thăm dò, kỳ thực vị tiền bối kia, liền ở tại Kính Hồ trên trần một cái khách sạn bên trong, chúng ta liền đi nơi đó tìm hẳn được rồi."

Hứa Diệc Tinh do dự nói: "Chỉ là, chúng ta cùng hẳn cũng chưa quen thuộc a."

Đường Từ Yên mới không quan tâm những chuyện đó, nói rằng: "Sư Tỷ, đều đến vào lúc này, người còn ở xoắn xuýt cùng đối phương có quen hay không tất?"

Hứa Diệc Tinh suy nghĩ một chút cũng đứng, loại này mạng người quan trọng sự tình, há có thể do dự?

Nàng gật gù đầu nói rằng: "Vậy cũng tốt, chúng ta hiện tại liền quá khứ tìm vị tiền bối kia."

Đường Nghiên nhi thấy hai người muốn đi tìm tiền bối nhân vật đến giúp đỡ, tự nhiên rất cao hứng, nói rằng: "Hai vị tỷ tỷ, vậy thì phiền phức các người."

"Yên tâm đi, Nghiên nhi muội muội, người liền an tâm đợi ở chỗ này, chờ chúng ta tin tức tốt đi." Đường Từ Yên nói rằng.

Lập tức, Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh lại tìm tới Đường Văn Hàn, nói ra chính mình muốn đi tìm người đến giúp đỡ sự tình.

Đối với này, Đường Văn Hàn tự nhiên cũng không gì không thể. Có điều, hẳn đối với hai người đi ra ngoài tìm người đến giúp đỡ, cũng không ôm cái gì hi vọng.

Dưới cái nhìn của hẳn, Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh đến Sơn Âm huyền mới bao lâu? Thời gian ngắn như vậy, các nàng có thể nhận thức người nào?

Trừ phi là các nàng sư phụ đến rồi, có điều Đường Văn Hàn đã từ Đường Từ Yên khẩu bên trong hiểu được đến, các nàng sư phụ, Sư Bá bởi vì trong môn phái nhiệm vụ, từ lâu rồi đi Sơn Âm huyền. Vì lẽ đó, muốn chờ đợi hai người sư phụ, Sư Bá quá đến giúp đỡ, vậy hiển nhiên là chuyện không thể nào.

Đường Văn Hàn chờ đợi nhất, UU đọc sách www.uukanshu.net vẫn là hi vọng Hàn lão có thể nhiều tìm mấy vị võ lâm bằng hữu quá đến giúp đỡ.

Dù sao, Hàn lão vốn là có Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực, bằng hữu của hẳn, nghĩ đến cũng sẽ không kém đi nơi nào.

Kính Hồ trần, Tứ Hải Khách Sạn.

Làm Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh tìm khi đến, Ninh Tiểu Đường một mặt kinh ngạc.

Ninh Tiểu Đường biết hai người này là Nga Mi Phái đệ tử, lúc đó ở Nhục Da Thôn trong tửu phường rồi cùng các nàng chạm qua điện. Đương nhiên, hẳn cũng ở Lô Phong Tự gặp các nàng, nhưng bởi vì cùng các nàng chưa quen thuộc, cũng không chào hỏi.

Vì lẽ đó, lúc này các nàng tìm khi đến, Ninh Tiểu Đường tự nhiên là hơi kinh ngạc.

"Nga Mi đệ tử Hứa Diệc Tinh (Đường Từ Yên) xin ra mắt tiền bối."

Trong khách sạn, hai người đối với Ninh Tiểu Đường cung kính thi lễ nói.

Ninh Tiểu Đường khoát tay áo một cái, ôn hòa nói rằng: "Hai vị cô nương không cần khách khí, cũng không cần gọi ta tiền bối, liền gọi ta Ninh Công Tử được rồi."

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên hai người có chút đoán không được trước mặt vị tiền bối này tâm tư, nhưng thấy vị tiền bối này như yêu cầu này, các nàng cũng không dám ngỗ nghịch đối phương ý tứ.

Dù sao, các nàng là tìm đến vị tiền bối này hỗ trợ, như vạn nhất nhận được đối phương không cao hứng, vậy thì nguy rồi.

Hứa Diệc Tinh hơi trầm ngâm một chút, nói rằng: "Tiền bối... A, Ninh Công Tử, kỳ thực chúng ta là tìm đến người hỗ trợ."

Ninh Tiểu Đường mới vừa muốn cự tuyệt, nhưng là nghe xong Hứa Diệc Tinh lời kế tiếp sau, hẳn suy nghĩ một chút, vẫn là đáp ứng rồi các nàng thỉnh cầu.

Chủ yếu là bởi vì trong lòng hẳn hết sức tò mò, hẳn không nghĩ tới, ở Sơn Âm thị trấn, dĩ nhiên cũng xuất hiện có người bị hút khô tinh huyết án lệ.

Phải biết, Thao Thiết Ma Công muốn luyện đến giai đoạn thứ hai, độ khó chi đại không thua gì bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh a.

Bây giờ dĩ nhiên thật xuất hiện nhân vật như vậy, hơn nữa còn là ở chính mình dưới mí mắt, này tự nhiên gây nên Ninh Tiểu Đường hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Nguyên nhân cái chết (1)

Thấy Ninh Tiểu Đường đồng ý, Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Ninh Tiểu Đường lợi hại, các nàng từ lâu từng trải qua. Đặc biệt mấy ngày trước ở Lô Phong Tự, liền Thiên Âm giáo vị kia tóc bạc Âm Lão lệ côn, đều khó hiểu địa chết ở vị tiền bối này trong tay.

Theo các nàng, vị tiền bối này võ công quả thực sâu không lường được, hoàn toàn vượt qua người thường tưởng tượng.

Đường phủ nếu là có như vậy một vị tiền bối hỗ trợ tọa trấn, hung thủ kia Lý Tu mặc dù là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, e sợ cũng không lật nổi cái gì bọt nước.

Làm Hứa Diệc Tinh cùng Đường Từ Yên mang theo Ninh Tiểu Đường trở lại Đường phủ thì, vị kia ông lão mặc áo xanh Hàn lão, cũng mang đến sáu vị võ lâm bằng hữu.

Ông lão mặc áo xanh Hàn lão trên mặt mang theo nụ cười, đang đem hân những bằng hữu kia, một vừa giới thiệu cho Đường Văn Hàn: “Đại nhân, vị này chính là Dự Châu Hóa Long côn Bành Viêm, vị này chính là Lương Châu Kim Tinh thương La Uy, vị này chính là Trung Châu thanh diệu kiếm khẩu mới mình, hai vị này là Kinh Châu Đỗ thị huynh đệ đồ bình, đồ an, còn có vị này, là Từ Châu khéo léo Chu Nghĩa.”

“Đại nhân, như vị này Kim Tinh thương La Uy La huynh đệ, hân liền giống như ta, chính là Thông Mạch cảnh trung kỳ. Mà còn lại ngũ vị bằng hữu, tuy nói hơi yếu một bậc, nhưng cũng mỗi người đều là Thông Mạch cảnh sơ kỳ. Bây giờ có này sáu vị bằng hữu giúp đỡ, ta nghĩ tất nhiên có thể giữ được Đường phủ trên dưới bình an vô sự.”

Nhìn thấy Hàn lão lập tức mời đến nhiều như vậy vị võ lâm bằng hữu, Đường Văn Hàn tâm lý dù sao cũng hơi chân thật yên ổn lên.

Tuy rằng hân cũng không biết võ công, nhưng cũng biết Thông Mạch cảnh võ giả, đã là rất lợi hại võ công cao thủ.

Đường Văn Hàn ôm quyền, trầm giọng nói rằng: “Làm phiền các vị bằng hữu hùng hồn giúp đỡ, Đường mạo người ở đây cảm ơn mọi người.”

Sáu vị Võ Lâm Nhân Sĩ vội vã ôm quyền đáp lễ, dồn dập nói rằng.

“Đường đại nhân không cần khách khí.”

“Đường đại nhân yên tâm, Đường phủ trên dưới an toàn liên bao ở trên người chúng ta được rồi.”

“Cái kia Tặc Từ nếu dám trở lại Đường phủ, chúng ta nhất định để hân có đi mà không có về.”

Mấy người tất cả đều tự tin tràn đầy địa làm cam đoan, dù sao, nơi này có nhiều như vậy vị Thông Mạch cảnh cao thủ, mọi người liên thủ lại cộng đồng đối phó một người, thấy thế nào đều là kiện phần thắng chuyện rất lớn.

Chờ mấy người nói cũng khá rồi, Đường Từ Yên đi tới Đường Văn Hàn trước người, chỉ chỉ Ninh Tiểu Đường, nói rằng: “Đường gia gia, ta cùng Sư Tỷ cũng mời một vị bằng hữu quá đến giúp đỡ, chính là vị kia Ninh Công Từ.”

Đường Văn Hàn theo Đường Từ Yên ngón tay, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy hai trượng có hơn, đang đứng một vị diện mạo công tử trẻ tuổi, hân ăn mặc một bộ nguyệt quần áo màu trắng, dài đến mi thanh mục tú, vẻ mặt hồ hững, loáng thoáng để lộ ra một tia siêu phàm thoát tục khí chất.

♥ đọc truyện tại

//truyencuatui.net/ Đường Văn Hàn tâm lý thầm nói: Ta này Tôn diệt nữ, quả nhiên yêu không mời được cái gì cao thủ a. Vị công tử này, xem ra cũng thực sự quá tuổi trẻ điểm. Như vậy người trẻ tuổi, võ công có thể cao đi nơi nào? Có điều, đối phương đến cùng cũng là đến giúp đỡ, nói thế nào cũng coi như là ta cái kia Tôn diệt nữ một phen tâm ý.

Đường Văn Hàn tâm lý nghĩ như thế, nhưng trên mặt nhưng không có biểu hiện ra.

Hân cùng Đường Từ Yên đồng thời đi tới, hòa ái địa đối với Ninh Tiểu Đường cười cợt, chấp tay nói rằng: “Đường mạo ở đây cảm ơn Ninh Công Từ.”

Ninh Tiểu Đường thần sắc bình tĩnh, trả lời: “Đường đại nhân, không cần khách khí.”

Đường Văn Hàn lại tùy ý trò chuyện vài câu, nhân tiện nói: “Tôn diệt nữ, Ninh Công Tử liền do ngươi cùng đi đi, ta trước hết qua bên kia.”

Nói, Đường Văn Hàn hướng Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, liền không tiếp tục đề ý, chiết thân trở về, tiếp tục cùng Hàn lão mời tới cái kia sáu vị võ lâm bằng hữu bắt đầu trò chuyện.

Đường Tử Yên thấy Đường Văn Hàn đối với Ninh Tiểu Đường cũng không quá nhiệt tình, nàng không khỏi lúng túng le lưỡi một cái, đi tới Ninh Tiểu Đường bên người, nói rằng: “Ninh Công Tử, xin mời chớ trách. Đường gia gia hẳn không biết thân phận của ngươi, có lẽ có thất lễ, kính xin ngươi thứ lỗi.”

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý lắm, từ tốn nói: “Không có gì.”

Hắn này một chuyến sở dĩ lại đây, chủ yếu là trong lòng hiếu kỳ, muốn coi trộm một chút vị kia tu luyện Thao Thiết Ma Công người, đến cùng là thần thánh phương nào.

Cho tới những người khác thái độ đối với chính mình,

Ninh Tiểu Đường là không cần thiết chút nào, chỉ cần đối phương không phải quá phận quá đáng, hắn cũng có thể ngoảnh mặt làm ngơ.

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói rằng: “Đúng rồi, các ngươi biết cái kia hai bộ thi thể hiện tại để chỗ nào sao? Ta nghĩ quá đi xem một chút.”

Hứa Diệc Tinh lắc lắc đầu nói: “Cái này, ta cũng không rõ ràng.”

Đường Tử Yên nói: “Ta đi hỏi một chút Đường gia gia được rồi.”

Nói, nàng lại đi tới Đường Văn Hàn bên người, nhỏ giọng hỏi vài câu.

Bên kia, Đường Văn Hàn trên mặt hơi lộ ra vẻ kinh ngạc, hướng về Ninh Tiểu Đường bên này liếc mắt nhìn, tựa hồ đang kỳ quái Ninh Tiểu Đường vì sao lại muốn đến xem thi thể. Có điều cuối cùng, hắn vẫn là nói cho Đường Tử Yên đáp án.

Đường Tử Yên được đáp án sau khi trở lại, nói rằng: “Ninh Công Tử, Đường gia gia nói rồi, cái kia hai bộ thi thể tạm thời gửi ở phòng chứa củi, hiện tại do nha môn một ít Bộ Khoái trông giữ lắm.”

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, nói rằng: “Phòng chứa củi ở đâu ngươi biết chưa? Chúng ta hiện tại liền quá khứ.”

Đường Tử Yên nói: “Hừm, ta biết.”

Ngay ở ba người mới vừa muốn rời đi thì, Đường Văn Hàn bên kia Võ Lâm Nhân Sĩ, bỗng nhiên có người lớn tiếng nói.

“Đường đại nhân, cái kia vị trẻ tuổi cũng là đến trợ trận sao? Đây cũng quá tuổi trẻ. Đường đại nhân, ngươi cũng không nên bị lừa a, như vậy người trẻ tuổi, lại sẽ cao bao nhiêu võ công?”

“Đúng đấy, Đường đại nhân, Chu Nghĩa huynh nói không sai. Chỉ bằng tiểu tử kia tư thái, văn Văn Nhược nhược, sẽ có võ công gì? Như hung thủ kia thật sự đến rồi, e sợ cái thứ nhất chạy trốn, nhất định sẽ là hắn!”

“Đường đại nhân, Bành Viêm huynh nói không sai, người như vậy, vẫn là cần phòng bị một hồi, chí ít không thể dặt chúng ta chân sau không phải?”

Âm thanh rõ ràng địa truyền tới, hiển nhiên là đang cố ý nói cho Ninh Tiểu Đường nghe.

Đường Văn Hàn một trận lúng túng, hắn tuy rằng tâm lý cũng không cảm thấy Ninh Tiểu Đường sẽ cao bao nhiêu võ công, nhưng hắn không nghĩ tới Chu Nghĩa cùng Bành Viêm hai người này, dĩ nhiên lại đột nhiên nhắm vào cái kia vị công tử trẻ tuổi.

Có điều lập tức, hắn lập tức liền hiểu được.

Hàn lão mời tới mấy vị này võ lâm bằng hữu, sở dĩ sẽ tới hỗ trợ, sợ cũng là xem ở chính mình đã từng thân là triều đình Nhị Phẩm quan chức về mặt thân phận đi.

Mà bọn họ như vậy nhắm vào cái kia công tử trẻ tuổi, là sợ cái kia vị công tử trẻ tuổi cướp công sao?

Có thể điều này cũng quá bụng dạ hẹp hòi chứ?

Đường Văn Hàn tâm lý mơ hồ có chút tức giận, đều lúc nào, còn muốn lên nội chiến.

Có điều, nghĩ đến đón lấy còn muốn dựa vào mấy vị này võ lâm bằng hữu xuất lực, Đường Văn Hàn tuy rằng khó chịu trong lòng, nhưng chung quy không nói gì.

Một bên khác, Đường Tử Yên cùng Hứa Diệc Tinh nghe xong, đều đầy mặt tức giận.

Ninh Tiểu Đường cũng vẫn như cũ thần sắc bình tĩnh, hần chỉ là lạnh lùng liếc mắt hai người kia, sau đó đối với Đường Tử Yên cùng Hứa Diệc Tinh nói rằng: “Không cần để ý bọn họ, chúng ta đi phòng chứa củi.”

Đường Tử Yên cùng Hứa Diệc Tinh cảm giận bất bình dậm chân, cuối cùng vẫn là không để ý tới hai người kia.

Đi tới sái cửa phòng, có hai vị Bộ Khoái chờ đợi ở đây, nghe tới Ninh Tiểu Đường ba người muốn đi vào kiểm tra thi thể, tự nhiên là không đồng ý.

Ninh Tiểu Đường cũng không muốn tốn nhiều miệng lưỡi, tùy ý giơ tay áo bảo, hai vị Bộ Khoái lúc này bị phiền hôn mê bất tỉnh.

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên không khỏi nuốt ngụm nước bọt, thầm nghĩ: Vị tiền bối này quả nhiên khủng bố cực kỳ, vung phát ống tay áo, liền đem người phiền hôn mê.

Đi vào phòng chứa củi, bên trong quả nhiên gửi hai bộ thi thể, mỗi bộ thi thể đều khô quắt cực kỳ, phảng phất là chết rồi mấy trăm hơn một nghìn năm khô.

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên lại một lần nữa nhìn thấy này hai bộ thi thể, vẫn như cũ không nhìn được cảm thấy một trận sờn cả tóc gáy.

Ninh Tiểu Đường nhìn hai bộ thi thể, trong mắt mơ hồ có ánh sáng hiện lên, nhìn kỹ lại, trong con ngươi một bức tương tự Thái Cực đồ án, như ẩn như hiện.

Rất nhanh, lông mày của hắn hơi nhíu lại, trầm giọng nói rằng: “Không phải Thao Thiết Ma Công.”

“Cái gì?” Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên hai người không khỏi ngẩn người, hơi nghi hoặc một chút địa nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

“Bọn họ không phải là bị Thao Thiết Ma Công giết chết!” Ninh Tiểu Đường lạnh lùng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Nguyên nhân cái chết (2)

Đối với Thao Thiết Ma Công, Ninh Tiểu Đường vẫn tương đối quen thuộc.

Vì lẽ đó, khi hắn nhìn thấy này hai cỗ bị hút khô tinh huyết thi thể sau, liền mơ hồ cảm thấy có gì đó không đúng.

Lập tức, hắn tiến hành rồi một phen cẩn thận tra xét, phát hiện hai người này quả nhiên không phải là bị Thao Thiết Ma Công giết chết.

Ở ngõ đạo thạch dưới sự giúp đỡ, Ninh Tiểu Đường tầm nhìn bên trong, chỉ thấy trên người hai người này, tất cả đều quần quanh từng tia một khùng bó màu đen tinh lực.

Từ những này màu đen tinh lực trên, Ninh Tiểu Đường cảm thấy một loại hết sức Hung Lệ khí tức.

Loại này Hung Lệ khí tức, quả thực so với Thao Thiết Ma Công còn muốn làm đến tà ác.

“Không phải là bị Thao Thiết Ma Công giết chết?” Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên nghe được câu này sau, trên mặt đều không khỏi mà lộ ra một trận kinh ngạc về.

Các nàng lúc trước nghe ngổ làm nói thi thể bị hút khô rồi tinh huyết, ý nghĩ đầu tiên đã nghĩ đến Thao Thiết Ma Công, mà này vẫn là từ Ninh Tiểu Đường nơi đó nghe tới.

Bây giờ nghe Ninh Tiểu Đường nói, hai người này cũng không phải là bị Thao Thiết Ma Công giết chết, tự nhiên làm cho các nàng lấy làm kinh hãi.

“Ninh Công Tử, bọn họ không phải là bị Thao Thiết Ma Công giết chết, vậy bọn họ lại là chết như thế nào?” Đường Tử Yên không khỏi hỏi.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu mày, nói rằng: “Nên cũng là bị hút khô tinh huyết mà chết, chỉ có điều, hung thủ sử dụng công pháp cũng không phải Thao Thiết Ma Công.”

Hứa Diệc Tinh nghi ngờ nói: “Lẽ nào ngoại trừ Thao Thiết Ma Công, cõi đời này còn có những công pháp khác, cũng có thể hấp nhân tinh huyết?”

“Bây giờ nhìn lại, xác thực chỉ có lời giải thích này. Nghĩ đến cõi đời này, còn tồn tại mặt khác một môn có thể hấp nhân tinh huyết công pháp.” Nói tới chỗ này, Ninh Tiểu Đường sắc mặt hơi có vẻ hơi nghiêm nghị, “Hơn nữa môn công pháp này Phi Thường Tà Ác, so với Thao Thiết Ma Công còn muốn tà ác!”

“So với Thao Thiết Ma Công còn muốn tà ác!” Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên không khỏi nhìn nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt kinh hãi.

“Đúng thế.” Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, “Cái môn này Tà Công chỗ lợi hại, e sợ sẽ vượt xa khỏi người thường tưởng tượng.”

Nói đến đây, Ninh Tiểu Đường không khỏi thầm nói: Tà ác như thế công pháp, sẽ là gì chứ?

Đối với này, hẳn càng ngày càng địa cảm thấy hiếu kỳ lên.

Liên tục ba ngày, hung thủ kia Lý Tu đều không có lại xuất hiện, liền phảng phất hoàn toàn biến mất.

Có điều Đường phủ trên dưới, nhưng không người nào dám thả lỏng cảnh giác.

Ngày hôm đó, Sơn Âm thị trấn phía tây nam hướng về Hội Kê trong núi, một toà Vô Danh sơn động nhỏ bên trong, một bóng người nhắm chặt hai mắt, không hề động đậy mà khoanh chân ngồi.

Đây là một vị hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, mặt hình gầy gò đến có chút khuếch đại, nhìn qua quả thực chính là da bọc xương.

Trên người hắn mặc một bộ mặc áo bào màu xanh lục, hai tay tạo thành một quái lạ Thủ Ấn, tựa hồ đang tu luyện một loại nào đó công pháp.

Theo công pháp vận chuyển, hẳn trên dưới quanh người hiện ra một tầng nồng nặc sương mù đỏ ngòm.

Hiển nhiên, hắn tu luyện cũng không phải cái gì chính đạo võ công, mà là một loại nào đó tà ác công pháp.

Sương mù đỏ ngòm đang không ngừng hơi phồng lên xẹp xuống, qua lại lặp lại, nhìn qua liền phảng phất có một con Tà Thú ở nuốt mây nhả khói.

Thời gian không biết quá khứ bao lâu, bỗng nhiên, những kia sương mù đỏ ngòm đột nhiên ngoài triều: Hướng ra ngoài tăng vọt một thước, nhưng khấn đón lấy, lại đột nhiên trong triều than sức, toàn bộ bị hút vào người đàn ông trung niên thân thể, một tia không dư thừa.

Cùng lúc đó, người đàn ông trung niên đóng chặt hai con mắt, cũng vào đúng lúc này đột nhiên mở, bắn ra hai đạo hào quang đỏ ngầu, lóe lên một cái rồi biến mất.

Hắn âm thanh khàn khàn, lầm bầm lầu bầu nói rằng: “Hai người kia tinh huyết, trải qua ba ngày ba đêm liên tục vận công, rốt cục bị ta triệt để tiêu hóa.”

“Hê hê, mà ta cũng rốt cục bước vào đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra ngũ mạch.” Người đàn ông trung niên âm thầm thầm địa cười nói, “Ai có thể nghĩ tới, ngắn ngắn thời gian tám năm, ta Lý Tu liền từ một người bình thường, liền như vậy bước vào đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ.”

Nguyên lai, trung niên nam tử này, dĩ nhiên chính là vị kia khiến cho Đường phủ trên dưới như gặp đại địch Lý Tu.

"Thông Mạch cảnh hậu kỳ a, trên giang hồ bao nhiêu người trong võ lâm tha thiết ước mơ cảnh giới, liền như thế để ta ở ngắn ngắn thời gian tám năm bên trong đạt đến,

Chuyện này quả thật so với những kia hàng đầu Vô Lâm Môn Phái Thiên Tài Võ Học còn lợi hại hơn!"

Lý Tu xòe bàn tay ra đột nhiên hướng về bên cạnh Thạch Bích vỗ tới, màu máu Khí Kinh trong nháy mắt hiện lên ở chưởng trên mặt.

Sau một khắc, chưởng diện cùng Thạch Bích chớp mắt ẩn ở cùng nhau.

Truyện Của Tui . net

“Ừm ~” một tiếng, bàn tay cùng Thạch Bích tách ra.

Chỉ thấy trên vách đá, một con dấu tay huyết sắc, ấn vào Nham Bích đầy đủ hai tắc sâu.

Nhìn thấy kết quả này, Lý Tu gầy gò trên mặt, lộ ra một tia thoả mãn nụ cười, nói rằng: “Môn công pháp này quả nhiên lợi hại, tuy rằng ở quá trình tu luyện bên trong, cần hấp thụ vô số người tinh huyết, tựa hồ có hơi máu tanh. Có điều, vậy thì như thế nào?”

“Có câu nói, nhất tướng công thành vạn cốt khô. Có môn công pháp này, ta Lý Tu nhất định có thể đứng ở Vô Đạo Diên Phong. Cái gì một tự nhìn qua hai các tam tông sáu phái, hết thấy muốn thân phục ở ta dưới chân. Còn những kia bị ta hút đi tinh huyết giun dế, bọn họ có thể trở thành ta hướng đi đỉnh cao đá đập chân, có cái gì không được, đó là phúc phận của bọn họ.”

Một nghĩ tới tương lai, sẽ có vô số bề tôi phục ở chính mình dưới chân, Lý Tu liền si ngốc cười khẩy lên.

Có điều khăn đống lấy, hấn lại bỗng nhiên quý dị mà thu lại nụ cười, tự lẩm bẩm: “Nhắc tới cũng kỳ quái, này Sơn Âm huyền, tựa hồ có món đồ gì hấp dẫn ta, nên đối với ta rất trọng yếu, sẽ là gì chứ?”

“Quên đi, không muốn, trước tiên giải quyết Đường phủ đám người kia lại nói.” Lý Tu sắc mặt đột nhiên trở nên âm lãnh lên, “Hừ, hai mươi năm trước, lại dám đánh đoạn ta chân. Hôm nay, ta liền đồ người cả nhà!”

Tiếng nói vừa dứt, Lý Tu bóng người lóe lên, lúc này hóa thành một điều màu máu Vụ Ảnh, hăng hái hướng ngoài động lao đi.

Sơn Âm thị trấn, kho kiều phường, Đường phủ.

Ba ngày qua này, trong phủ từ trên xuống dưới người, một mảnh thần hồn nát thần tính.

Hàn lão mời tới sáu vị võ lâm bằng hữu, mỗi ngày đều chờ ở Đường Văn Hàn bên người.

Nhìn sáu người không ngừng thay phiên nói khoác võ công, Đường Văn Hàn tâm lý đều âm thầm có chút phiền.

Sáu người lần này biểu hiện khoe khoang, Đường Văn Hàn làm sao không hiểu bọn họ ý tứ, hiển nhiên là muốn thông qua con đường của chính mình, leo lên triều đình quan hệ.

Trên thực tế, Đường Văn Hàn ngược lại cũng không ngại đem bọn họ đề cử cho triều đình. Chỉ là nghe bọn họ ý tứ trong lời nói, tựa hồ là muốn tiến vào Lục Phiến Môn làm một người Tổng Bộ Đầu.

Nếu như là như vậy, cái kia thì khó rồi.

Dù sao, Lục Phiến Môn tổng cộng mới mười hai vị Tổng Bộ Đầu, mỗi người là dựa vào công lao từng bước từng bước đi tới.

Sáu người này ngược lại tốt, muốn một bước lên trời, trực tiếp làm Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu, sao có thể có chuyện đó?

Có điều xem ở mình còn có cầu với sáu người, Đường Văn Hàn cũng không tốt biểu hiện ra thiếu kiên nhẫn về, không thể làm gì khác hơn là lá mặt lá trái trước tiên ứng phó lại nói.

Trong mấy ngày này, Ninh Tiểu Đường cũng hồ hững cực kỳ, mỗi ngày ở trong sân, uống chút trà, nhìn thư, nhàn nhã tự tại.

Hắn sát vách sân, ở Hứa Diệc Tinh, Đường Tử Yên, cùng với Đường Văn Hàn tôn nữ Đường Nghiên nhi ba người.

Có chính mình ở đây nhìn, ba người an toàn ngược lại cũng không cần lo lắng.

Cùng thường ngày, lúc này Ninh Tiểu Đường chính một bên uống trà, một bên xem trong tay sách vở.

Bỗng nhiên, hấn lông mày nhẹ nhàng nhíu nhíu, hướng Đường phủ phòng khách phương hướng nhìn tới.

“Rốt cục đến rồi!”

Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói rằng, một tương tự Thái Cực đồ án ở trong mắt hấn như ẩn như hiện.

Chỉ thấy trong tầm mắt của hấn, phòng khách cái hướng kia phía chân trời, hoàn toàn đỏ ngầu sắc chính hăng hái lướt tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Hung thủ Lý Tu (1)

“Cũng không biết người kia tu luyện chính là công pháp gì? Coi là thật là tà ác cực kỳ.”

Ninh Tiểu Đường nhìn chăm chăm xa xa phía chân trời cái kia mảnh đỏ như màu máu lẩm bẩm nói rằng.

Hắn thả roi xuống quyển sách trên tay tịch, vừa định lên đường (chuyển động thân thể) đi tới, có điều ngấm nhìn sát vách sân sau, hấn quyết định vẫn là

trước tiên đi thông báo một hồi Hứa Diệc Tinh ba người lại nói.

Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, lúc này biến mất ở tại chỗ.

Sau đó sau một khắc, bóng người của hắn liền xuất hiện ở sát vách trong sân.

Hứa Diệc Tinh ba vị thiếu nữ, lúc này đang ngồi ở trong sân bên cạnh cái bàn đá tán gẫu.

Thấy trong sân đột nhiên xuất hiện một bóng người, ba người không khỏi sợ hết hồn.

Có điều, nhìn thấy người đến là Ninh Tiểu Đường sau, cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

“Tiền bối... A không, Ninh Công Tử, người làm sao đến rồi? Đã xảy ra chuyện gì sao?” Đường Từ Yên có chút ngạc nhiên hỏi.

Dù sao, mấy ngày nay Ninh Tiểu Đường chưa bao giờ bước vào quá các nàng sân, lúc này đột nhiên lại đây, sợ là có chuyện gì.

Ninh Tiểu Đường hướng ba người khẽ gật đầu, nói rằng: “Hung thủ kia đến rồi, liền ở phòng khách cái hướng kia, các người cẩn thận một chút, ta hiện tại liền quá khứ.”

Nghe được cái kia hung thủ đến rồi, Hứa Diệc Tinh ba người không khỏi giật nảy cả mình, tất cả đều trạm lên, nơi nào còn có thể tọa được.

Hứa Diệc Tinh nói: “Ninh Công Tử, chúng ta cùng người cùng đi đi.”

Đường Từ Yên cũng gật gật đầu nói: “Đúng đúng đúng, chúng ta cùng đi.”

Ninh Tiểu Đường trong lòng cân nhắc một chút, cảm thấy Hứa Diệc Tinh ba người cùng mình một đạo quá khứ cũng được, ngược lại có chính mình nhìn, cũng không ai bị thương các nàng.

Đúng là làm cho các nàng ở lại chỗ này, vạn nhất hung thủ còn có đồng bọn, ngược lại sẽ làm cho các nàng đặt cảnh hiểm nguy bên trong.

Liền, Ninh Tiểu Đường liền gật đầu, nói rằng: “Được, vậy chúng ta liền cùng đi. Có điều chờ một lúc, các người đều chờ ở bên cạnh ta, tuyệt đối đừng chạy loạn. Hung thủ kia vô cùng tà ác, thật không đơn giản.”

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường một mặt nghiêm nghị đáng sợ, Hứa Diệc Tinh ba trong lòng người nhất thời rùng mình.

Đặc biệt hứa cũng tĩnh cùng Đường Từ Yên hai người, các nàng là biết Ninh Tiểu Đường lợi hại, hiện tại liền Ninh Tiểu Đường đều trở nên ngưng trọng như thế, các nàng nơi nào còn dám có nửa phần ý nghĩ khinh địch.

“Được rồi, Ninh Công Tử, chúng ta tuyệt sẽ không chạy loạn.” Ba vị thiếu nữ đều gật đầu đáp ứng nói.

Làm Ninh Tiểu Đường cùng ba vị thiếu nữ đồng thời đi tới phòng khách thì, hung thủ kia cùng Đường Văn Hàn chờ người, đã ở phòng khách phía trước trên đất trống giăng co lẫn nhau lên.

“Đây chính là vị kia hung thủ Lý Tu sao?”

Hứa Diệc Tinh ba vị thiếu nữ đều hiếu kỳ địa nhìn cách đó không xa vị kia hung thủ.

Đây là một vị hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, mặt hình gầy gò cực điểm, Uyển Như da bọc xương. Hắn mặc một bộ mặc áo bào màu xanh lục, thân hình đơn bạc, nhìn qua phảng phất một con gió liền có thể đem hắn thổi ngã.

Nhưng mà chính là như thế một vị nhìn qua gầy yếu cực kỳ người đàn ông trung niên, nhưng khiến cho Đường phủ trên dưới một trận thần hồn nát thần tính.

Ninh Tiểu Đường cũng nhìn chăm chú nhìn vị trung niên nam tử này, trong con người mơ hồ có ánh sáng lưu chuyển, tương tự Thái Cực đồ án như ẩn như hiện.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường tầm nhìn bên trong, vị trung niên nam tử này khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều bị một tầng nồng nặc sương mù đỏ ngòm bao phủ, huyết vụ phun trào lẫn lộn, biểu lộ cực kỳ tà ác khí tức.

Ninh Tiểu Đường chân mày hơi nhíu lại, thầm nói: Kỳ quái, hắn tu luyện cái môn này Tà Công, đến cùng là cái gì? Dĩ nhiên để ta sinh ra một tia kiêng kỵ tâm tình đến.

Này tia kiêng kỵ, ngược lại không là kiêng kỵ với người đàn ông trung niên thực lực. Bởi vì lấy người đàn ông trung niên thực lực, còn rất xa không có cách nào để Ninh Tiểu Đường sinh ra lòng kiêng kỵ.

Hắn chân chính kiêng kỵ, là người đàn ông trung niên tu luyện cái kia môn Tà Công.

Cùng lúc đó, Đường Văn Hàn chờ người, cũng đều chết nhìn chòng chọc vị trung niên nam tử kia.

Đường Văn Hàn thờ dài, nói rằng: “Lý Tu, không nghĩ tới hai mươi năm không gặp, ngươi dĩ nhiên vào tà đạo.”

Lý Tu cười lạnh một tiếng: "Ta vào không vào tà đạo, có liên quan gì tới ngươi? Chỉ cần có thể tăng cao sức mạnh của ta, coi như ta đi tà đạo vậy lại như thế nào? Cõi đời này vốn là cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn. Cái gì nhân nghĩa đạo đức toàn hần mẹ đều là giả,

Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, hết thảy đến thần phục. Lại như hôm nay ta muốn tiêu diệt ngươi cả nhà, ngươi có thể nài ta làm sao?"

“Hừ, diệt người cả nhà, khẩu khí thật là lớn! Liên ngươi này yếu đuối mong manh thân thể, cũng muốn diệt người cả nhà? Ta một ngón tay, là có thể triệt để đè chết ngươi.” Vị kia Từ Châu khéo léo Chu Nghĩa mở miệng châm chọc nói.

Ở chưa thấy Lý Tu bản thân trước, đối phương cái kia hấp nhân tinh huyết thủ đoạn, xác thực để hắn rất là kiêng kỵ.

Có điều, làm Chu Nghĩa nhìn thấy Lý Tu chỉ là như thể một bộ gầy yếu thân thể, phảng phất gió vừa thổi sẽ cũng đáng về, nhất thời liền nổi lên sự coi thường.

Hơn nữa theo Chu Nghĩa, tuy rằng vị này Lý Tu dung mạo nhìn qua, tựa hồ là có chứa một luồng tà ý, nhưng trên người đối phương căn bản cũng không có cái gì chân khí gọn sóng, nhìn qua bình thường, không một chút nào như võ công cao thủ.

Phải biết, coi như là Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ, tuy rằng có thể làm được nhược hóa chân khí gọn sóng, nhưng ít nhiều gì vẫn là sẽ làm cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được.

Nào giống trước mắt vị này, nhìn qua rất là bình thường.

Chu Nghĩa suy đoán, đối phương võ công phòng chừng đều còn không bước vào đến Thông Mạch cảnh.

Hay là, cũng là đối phương cái kia hấp nhân tinh huyết thủ đoạn, khiến người ta thoáng cảm thấy có chút vướng tay chân. Có điều ở thực lực tuyệt đối phía trước, những này bằng môn tà đạo thủ đoạn, căn bản không làm nên chuyện gì.

Nghĩ tới đây, Chu Nghĩa liền hoàn toàn yên tâm, cảm giác mình ló mặt cơ hội tới.

Chỉ là để Chu Nghĩa vĩnh viễn cũng không nghĩ ra chính là, hắn không cảm giác được đối phương chân khí gọn sóng, cũng không phải đối phương thật sự võ công thấp kém, mà là bởi vì vị này Lý Tu tu luyện công pháp cực kỳ đặc thù, có thể bí mật tự thân chân khí gọn sóng.

Dù sao, Lý Tu tu luyện cái môn này Tà Công, liền Ninh Tiểu Đường đều cảm thấy một tia kiêng kỵ.

<http://truyenCuatui.net/>

Nhưng mà, tất cả những thứ này Chu Nghĩa đều sẽ không biết.

Cho nên khi Chu Nghĩa ngôn ngữ khiêu khích Lý Tu thì, Lý Tu liền phảng phất xem kẻ ngu si như thể nhìn hắn, lạnh lùng nói rằng: “Đường Văn Hàn, ngươi thực sự là càng già càng bị hồ đồ rồi. Ngươi dĩ nhiên sẽ xin mời loại này ngu không thể nói nhược trí đến bảo vệ ngươi? Đây coi là thật là thật là tức cười!”

Nghe được Lý Tu chửi mình là nhược trí, Chu Nghĩa nhất thời lửa giận ngút trời, hét lớn một tiếng: “Muốn chết, xem chiêu!”

Nói, Chu Nghĩa vừa muốn xông lên, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên lên tiếng nhắc nhở: “Đừng khinh địch, hắn rất lợi hại.”

Nhưng mà, tuy rằng Ninh Tiểu Đường là lòng tốt nhắc nhở, nhưng ở Chu Nghĩa âm u trong lòng xem ra, đây là Ninh Tiểu Đường ở trần trụi địa cười nhạo hắn.

Dù sao mấy ngày trước, hắn cùng Bành Viêm nhằm vào quá Ninh Tiểu Đường.

Hắn đối với Ninh Tiểu Đường thái độ hung dữ, nổi giận nói: “Xú tiểu tử, đừng lắm miệng, ta cần phải ngươi tới nhắc nhở?”

Bành Viêm cũng lạnh lùng nói rằng: “Tiểu tử, đừng ra vẻ hiểu biết. Ngươi luyện nữa ba mươi năm võ công, mới có tư cách lên tiếng.”

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, không cần phải nhiều lời nữa.

Nếu người kia muốn vội vã đi tìm chết, liền để hắn đi chết được rồi. Hắn vừa vặn có thể nhìn một chút, vị kia Lý Tu võ công nội tình.

Nghe được Chu Nghĩa cùng Bành Viêm lời của hai người, Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên cảm giận bất bình, Đường Tử Yên thờ phỉ phò nhô lên quai hàm giúp, chính muốn mở miệng bác bỏ bọn họ.

Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường dùng ngưng thanh thành tia phương pháp, đem âm thanh truyền vào hai trong tai người.

“Đừng đi để ý đến bọn họ, người kia là đi chịu chết, nếu hắn muốn đi chết, liền để hắn đi chết được rồi.”

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên kinh ngạc nhìn phía Ninh Tiểu Đường, nhưng Ninh Tiểu Đường vẫn đóng chặt miệng, tựa hồ căn bản không có mở miệng nói chuyện nhiều.

Các nàng mới vừa hoài nghi mình có phải là nghe lầm thì, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên cười hướng các nàng nháy mắt một cái, âm thanh lần thứ hai truyền vào các nàng trong tai.

“Đừng để ý đến bọn họ.”

Nghe được câu này, Hứa Diệc Tinh, Đường Tử Yên trong lòng nhất thời hiểu rõ, thanh âm mới vừa rồi đúng là Ninh Tiểu Đường truyền đến.

Các nàng hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường còn có như vậy không thể tưởng tượng nổi truyền âm phương pháp, coi là thật là khó mà tin nổi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Hung thủ Lý Tu (2)

Thấy Ninh Tiểu Đường không lên tiếng nữa, Chu Nghĩa lạnh rên một tiếng, thầm nói: Cái gì cũng không hiểu xú tiểu tử, còn muốn đối với ta quơ tay múa chân, coi là thật là không biết trời cao đất rộng.

Bởi Chu Nghĩa sáu người cũng chưa thấy ngày đó Ninh Tiểu Đường cùng Thiên Âm Giáo Chúng người chém giết cảnh tượng, bởi vậy bọn họ đối với Ninh Tiểu Đường cái này tiểu tử vất vả chưa sạch, tất cả đều là khịt mũi con thường.

Nếu không thì, bọn họ nịnh bợ Ninh Tiểu Đường còn đến không kịp, sao lại như vậy xem thường?

Một bên khác, Lý Tu cũng nhìn nhiều mấy lần Ninh Tiểu Đường, bởi vì dưới cái nhìn của hắn, có thể xem ra bản thân lợi hại, nhân vật như vậy nghĩ đến sẽ không đơn giản.

Chỉ là, khi hắn nhìn thấy Ninh Tiểu Đường dài đến trẻ tuổi như vậy thì, không khỏi hơi sững sờ, lập tức trong lòng liền không nhận được xem thường lên.

Như Ninh Tiểu Đường là cái tóc bạc Bạch Mi lão già, hắn có lẽ sẽ nghiêm túc đối phó. Nhưng hiện tại sao, hắn chăm chú nhìn thêm sau, liền triệt để không còn quan tâm.

Lý Tu mất lạnh nhìn Chu Nghĩa, cười nhạt nói: “Vô tri giun dế, làm sao còn chưa động thủ? Lão tử sẽ chờ ở đây, xem ngươi có thể nài ta làm sao?”

Nghe đối phương một cái một con giun dế hô, Chu Nghĩa tức giận đến nổi trợn lồi đình, giận dữ nói: “Muốn chết!”

Nói, Chu Nghĩa từ trong lòng móc ra một cái Thiết Phiến Tử, lúc này thân thể nhảy một cái, bay thẳng đến Lý Tu vọt tới.

Chu Nghĩa trong tay Thiết Phiến loáng một cái, nhắm thẳng vào Lý Tu lồng ngực chỗ yếu.

Thiết Phiến trên bám vào ác liệt Khí Kinh, phát sinh “Xèo ~” sắc bén tiếng vang.

Thời khắc này, Chu Nghĩa Thông Mạch cảnh sơ kỳ thực lực triển lộ không thể nghi ngờ.

Dự Châu Hòa Long côn Bành Viêm không khỏi khen: “Chu Nghĩa huynh đệ này một chiêu Trục Đảo Hoàng Long, đó là làm cho càng ngày càng lợi hại. Nếu để cho ta tới đón Chu Nghĩa huynh đệ một chiêu, e sợ cũng không thể không đánh tới hoàn toàn tinh thần cẩn thận ứng đối.”

truyencua

tuivn Trung Châu thanh diệu kiếm khâu mới mình cũng mở miệng tán dương: “Chiêu thức ổn, chuẩn, tàn nhẫn, công kích thẳng đến chỗ yếu, quả thật không tệ.”

Kinh Châu Đồ thị huynh đệ đồng dạng khen không dứt miệng, thậm chí ngay cả Kim Tinh thương La Uy cùng Hàn lão hai vị này Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, cũng đều khẽ gật đầu.

Đường Văn Hàn không biết võ công, hắn thấy mấy người đều mở miệng tán thưởng, trong lòng thoáng thở phào nhẹ nhõm, nhưng sắc mặt vẫn như cũ có chút sốt sắng.

Hàn lão thấy Đường Văn Hàn tựa hồ còn đang lo lắng, liền cười cợt, nói rằng: “Đại nhân, xin mời cứ việc yên tâm. Bằng Chu huynh đệ võ công, coi như không bắt được Lý Tu, cũng có thể toàn thân trở ra. Huống hồ còn có chúng ta ở đây áp trận, cái kia Lý Tu coi như lại quý quái, cũng không lật nổi cái gì bọt nước.”

Hàn lão trước chưa thấy Lý Tu trước, xác thực đối với cái kia hấp nhân tinh huyết thủ đoạn khá là kiêng kỵ, cái này cũng là hắn sở dĩ đi xin mời sáu vị võ lâm bằng hữu quá đến giúp đỡ.

Có điều hiện tại, Hàn lão nhìn thấy Lý Tu chân nhân sau khi, hắn đối với Lý Tu kiêng kỵ, liền triệt để tan thành mây khói.

Dưới cái nhìn của hắn, coi như dựa vào chính hắn một người, đều có thể bắt này Lý Tu.

“Đại nhân, chúng ta liền cẩn thận xem Chu huynh đệ biểu diễn đi. Thuận tiện cũng nhìn, vị này Lý Tu đến cùng có cái gì quý quái thủ đoạn.” Hàn lão hồ hững nói rằng, không chút nào vì là Chu Nghĩa lo lắng.

Nghe được Hàn lão lời nói này, Đường Văn Hàn tự tin cũng đủ lên.

Mà đối diện, Chu Nghĩa công kích cũng rất cục đến Lý Tu phụ cận.

Nhìn trong tay mình Thiết Phiến sắp rơi xuống trên người đối phương, Chu Nghĩa khoe miệng lộ ra một tia nụ cười đắc ý.

Hòa Long côn Bành Viêm không nhịn được lớn tiếng cười nói: “Ha ha, Chu Nghĩa huynh đệ này một chiêu Trục Đào Hoàng Long quả nhiên lợi hại, đối phương đều dọa sợ, căn bản là quên né tránh.”

Nhưng mà, còn không chờ hắn lời nói xong,

Một bên khác, Lý Tu bỗng nhiên đối với Chu Nghĩa lộ ra một nụ cười khinh bỉ.

Sau đó, hắn đơn bạc thân thể nhẹ nhàng một bên, ở suýt xảy ra tai nạn trong nháy mắt đó, chớp mắt tránh thoát Chu Nghĩa Thiết Phiến công kích.

Khẩn đón lấy, Lý Tu duỗi ra một cái tay, đột nhiên trói lại Chu Nghĩa yết hầu.

Con kia trói lại yết hầu tay, đột nhiên bùng nổ ra ánh sáng đỏ ngòm.

Lập tức mà đến, là một mảnh quỹ dị khủng bố sương mù đỏ ngòm, liên tục lẫn lộn phun trào lên.

“A ~”

Chu Nghĩa phát sinh một tiếng tan nát tâm can, cuồn loạn kêu thảm thiết.

Nhưng khẩn đón lấy, Chu Nghĩa tiếng kêu thảm thiết liền trong nháy mắt im bất đi, lại không một tiếng động.

Tất cả những thứ này, đều phát sinh ở trong chớp mắt, sắp tới khiến người ta không kịp làm ra phản ứng.

“Chu Nghĩa huynh đệ!” Hòa Long côn Bành Viêm không nhịn được hô một tiếng, trên mặt không nói ra được hoảng sợ.

Cùng lúc đó, Đường Văn Hàn, Hàn lão chờ người, cũng tất cả đều lộ ra thần sắc kinh khủng, trong lòng một trận sờn cả tóc gáy.

Bởi vì đối diện Chu Nghĩa đang bị trói lại yết hầu sau, khuôn mặt của hắn, trong phút chốc liền trở nên khô quắt cực kỳ.

Sau đó, cả người hắn không còn âm thanh nữa. Nói cách khác, Chu Nghĩa trong nháy mắt, liền bị hút khô rồi tinh huyết, triệt để chết đi.

Tình cảnh này, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy một trận hãi hùng khiếp vía, khắp cả người phát lạnh.

“Thông Mạch cảnh hậu kỳ!” Hàn lão thất thanh nói, trong thanh âm mơ hồ có chút run.

Ở Lý Tu ra tay trong nháy mắt đó, Lý Tu thực lực cũng rất cục bại lộ.

Hàn lão chờ người không nghĩ tới, Lý Tu dĩ nhiên là một vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, hơn nữa thủ đoạn vẫn là kinh khủng như thế.

Một vị Thông Mạch cảnh sơ kỳ cao thủ, ở trong tay đối phương, không hề có chút sức chống đỡ, trong nháy mắt liền bị giết chết, hơn nữa còn bị chết thể thâm như thế.

Nhìn Đường Văn Hàn chờ người đầy mặt hoảng sợ, thân thể run, Lý Tu trong lòng không khỏi mà cảm thấy một trận thỏa mãn.

Hắn liền thích xem giun dế run như cây sậy đáng vẻ, sau đó ở trong sợ hãi bị chính mình một chút đoạt đi sinh mệnh.

Thời khắc này, Lý Tu có một loại ảo giác, hắn cảm giác mình chính là nhân gian Diêm Vương, muốn người sinh người sẽ sống, muốn người chết người sẽ

chết.

Loại này quyền sinh quyền sát trong tay cảm giác, thực sự là quá mỹ diệu.

Lý Tu lạnh lùng nhìn Đường Văn Hàn chờ người, cười nhạt nói: “Đường Văn Hàn, ngươi thực sự là càng già càng bị hồ đồ rồi, dĩ nhiên sẽ xin mời như vậy ngớ ngẩn đến bảo vệ Đường phủ. Liền thực lực của ta đều không làm rõ, liền nói khoác không biết ngưng địa nói muốn dùng một ngón tay đè chết ta. Thật hân mẹ khô hời!”

“Nói mạnh miệng là muốn trả giá thật lớn, ngươi xem một chút hân, hiện tại hân đã đi gặp Diêm Vương.”

Nói, Lý Tu cầm trong tay thi thể tiện tay ném một cái, phảng phất vứt một con kiến giống như vậy, đem Chu Nghĩa thi thể ném tới một bên.

Đường Văn Hàn sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, trong con ngươi vẻ kinh hãi bị thật sâu ẩn giấu đi, miễn cưỡng trang làm ra một bộ trấn định biểu hiện.

Hân lão chờ người, mỗi người như gặp đại địch.

Vào giờ phút này, bọn họ căn bản là không nhắc lên được bán chút lòng tin đến.

Nếu như đối phương chỉ là phổ thông Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, bọn họ hay là còn có lòng tin chống lại.

Thế nhưng, đối phương luyện nhưng là hấp nhân tinh huyết như vậy Tà Công, quang trên khí thế liền đè ép bọn họ một đầu.

Dù sao, vừa nghĩ tới tranh đấu thì, chính mình có lẽ sẽ bị hấp thành thây khô, trong lòng khó tránh khỏi sẽ có kiêng kỵ hoảng sợ trong lòng.

Đã như thế, tranh đấu thì, ít nhiều gì sẽ bó tay bó chân, căn bản là không có cách toàn lực ứng phó.

Ninh Tiểu Đường bên này, Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên hai người cũng tất cả đều sắc mặt trắng bệch, các nàng không nhịn được nuốt ngụm nước bọt, thầm nghĩ: Ninh Công Tử nói quả nhiên không sai, người kia quả nhiên là chính mình ở chịu chết. Có điều, vị kia Lý Tu, cũng quá khủng bố điểm đi.

Hồi tưởng trước cái kia một màn kinh khủng, Hứa Diệc Tinh, Đường Tử Yên cùng với vị kia Đường Nghiễn nhi, trong lúc vô tình, tất cả đều hướng về Ninh Tiểu Đường áp sát quá khứ.

Ninh Tiểu Đường trong con ngươi ánh sáng lưu chuyển, tương tự Thái Cực đồ án ở trong mắt như ẩn như hiện.

Nhìn Lý Tu ra tay toàn quá trình sau, Ninh Tiểu Đường một phen thôi toán, rốt cục thôi toán ra đối phương Tà Công một phần nhỏ nội tình.

Trong miệng hân dùng nhỏ đến mức không thể nghe thấy âm thanh, lẩm bẩm nói rằng: “Công pháp này coi là thật là tà ác cực kỳ, dĩ nhiên là dựa vào không ngừng hấp thụ người khác tinh huyết đến tăng lên công lực. Người này tu luyện đến cảnh giới bây giờ, cũng không biết hút bao nhiêu người tinh huyết. Người như vậy, nguy hại thực sự quá lớn...”

Nói xong lời cuối cùng, Ninh Tiểu Đường hơi nheo mắt lại nhìn về phía Lý Tu, trong con ngươi mơ hồ có hàn quang thoáng hiện.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Phản bội

Nhìn Đường Văn Hàn chờ người từng cái từng cái cảm như hén đáng về, Lý Tu rất là đắc ý.

Đây chính là nắm giữ mạnh mẽ vũ lực mang đến đúng lúc nơi, có thể chi phối người khác sự sống còn, coi rẻ tất cả.

Mà vừa nghĩ tới chỉ cần hấp thụ giữa trường tất cả mọi người tinh huyết, công lực của chính mình lại có thể tăng lên một đoạn dài, Lý Tu liền không nhịn được dùng đầu lưỡi liếm môi một cái, lộ ra một tia tà tà cười.

“Tiếp đó, đến phiên các ngươi.” Lý Tu khinh bỉ nói rằng, phảng phất xem con mồi giống như vậy, lạnh lùng nhìn chăm chăm Đường Văn Hàn chờ người.

Hân lão sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, liếc mắt một cái bên người còn lại năm vị vô lâm bằng hữu, trầm giọng nói rằng: “Các vị bằng hữu, trước là chúng ta khinh địch, cho tới để Chu Nghĩa huynh đệ mất mạng địch thủ. Tiếp đó, chúng ta nhất định phải chung sức hợp tác, đồng thời liên thủ, như vậy mới có thể

cùng với đối kháng.”

Lương Châu Kim Tinh thương La Uy biểu hiện nghiêm túc, gật gật đầu nói rằng: “Lão Hàn, người nói không sai, đón lấy chúng ta chỉ có thể đồng thời liên thủ chống lại. Nếu không thì, đơn đả độc đấu, chỉ có điều là đi chịu chết.”

Dự Châu Hòa Long côn Bành Viêm, Trung Châu thanh diệu kiếm khâu mới mình cùng với Kinh Châu Đổ thị hai huynh đệ, cũng tất cả đều gật gật đầu, rất tán thành.

Dù sao, từng trải qua Lý Tu khủng bố sau khi, mọi người nơi nào còn có thể có một mình chống lại ma đầu kia ý nghĩ?

Chỉ có điều, tuy rằng mọi người dự định đồng thời liên thủ, nhưng bọn họ nội tâm vẫn như cũ là có chút chột dạ.

“Cùng tiến lên!”

Hàn lão cắn răng, lúc này cái thứ nhất xông lên trên.

Sau đó, La Uy bóng người cũng nhảy lên một cái, trường thương trong tay tăng tăng quét về phía Lý Tu.

Khẩn đón lấy, Dự Châu Hòa Long côn Bành Viêm, Trung Châu thanh diệu kiếm khâu mới mình cùng với Kinh Châu Đổ thị hai huynh đệ, cũng là từng người cầm binh khí, một tiếp theo một tất cả đều đánh về phía Lý Tu.

Nhìn mọi người liên thủ hướng mình tấn công tới, Lý Tu khinh thường bĩu môi, căn bản không đem mấy người đề ở trong mắt.

Hàn lão công kích cái thứ nhất đến, theo sát mà tới chính là La Uy trường thương.

Hai người đều là Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, liên thủ công kích mang theo thanh thế, ngược lại cũng khá là không tầm thường.

Ác liệt Khí Kinh, dường như sắc bén lưỡi dao, không ngừng hướng về Lý Tu trên người bắt chuyện.

Chỉ là, những công kích này ở trong mắt người bình thường hay là Cường Mãnh cực kỳ, nhưng đối với Lý Tu tới nói, uy lực vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Hắn bóng người lóe lên, liền dễ như ăn cháo tránh thoát những công kích này.

Sau đó, chỉ thấy hắn hai cái tay múa, trên tay huyết quang thoáng hiện, huyết vụ phun trào mà ra, từng đạo từng đạo huyết vụ dường như Chưong Ngư xúc tu giống như vậy, chớp mắt hướng về Hàn lão cùng La Uy cuốn cuộn cuốn tới.

“Cẩn thận, huyết vụ có gì đó quái lạ!”

“Mọi người tận lực không muốn tiếp xúc huyết vụ!”

Hàn lão cùng La Uy ở đụng chạm đến huyết vụ trong nháy mắt, lúc này kêu lên sợ hãi nhắc nhở.

Này huyết vụ quỷ dị cực kỳ, thân thể một khi đụng chạm đến sau, liền phảng phất bị ngọn lửa hùng hực thiêu đốt giống như vậy, khiến người ta cảm thấy cực kỳ đau đớn.

Mấy hơi thở sau, cùng huyết vụ tiếp xúc qua trên da, liền có đạo đạo máu tươi thẩm thấu mà ra.

Những huyết vụ này, phảng phất là hoạt giống như vậy, dĩ nhiên có thể xuyên thấu qua da thịt hấp thụ huyết dịch, coi là thật là cực kỳ quỷ dị!

Phát hiện đến điểm này sau, Hàn lão cùng La Uy trong lòng ngơ ngác không ngớt, liên tục nhắc nhở mấy người khác.

Có nhắc nhở sau, Dự Châu Hòa Long côn Bành Viêm, Trung Châu thanh diệu kiếm khâu mới mình cùng với Kinh Châu Đổ thị hai huynh đệ, vội vã tránh né hướng tự thân bao trùm tới sương máu.

Nhưng mà, bốn người võ công có điều Thông Mạch cảnh sơ kỳ, tuy rằng vừa bắt đầu tránh thoát mấy lần huyết vụ tập kích, nhưng ở Lý Tu vị này Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ toàn lực công kích dưới, Đổ thị hai người huynh đệ đầu tiên bị huyết vụ tập bên trong.

Hai người mỗi người có một cánh tay, bị huyết vụ chăm chú cuốn lấy, làm sao bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, dường như da trâu thuốc cao bình thường dính vào trên cánh tay.

Một lát sau, hai người kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng vang lên.

Hàn lão, La Uy đám người sắc mặt biến đổi, vội vàng hướng Lý Tu gia tăng sức mạnh tấn công, một phen trợ giúp dưới, cuối cùng cũng coi như đề Đổ thị hai huynh đệ thoát khỏi huyết vụ quần quanh.

Có điều, Đổ thị hai huynh đệ cái kia bị huyết vụ quần quanh quá cánh tay, từ lâu máu me đầm đìa,

Hơn nữa cánh tay bắp thịt biến hình, xem như là triệt để phế bỏ.

Mọi người thấy cảnh này, trong lòng kinh hãi không ngớt, không nghĩ tới này huyết vụ kinh khủng như thế.

Không đợi mọi người lấy hơi, Lý Tu lần thứ hai hướng khởi xướng công kích.

Đỗ thị hai huynh đệ cánh tay bị phé, sức chiến đấu tự nhiên giảm nhiều. Mà điều này làm cho vốn là đỡ trái hổ phải cục diện, triệt để tan vỡ ra.

Không bao lâu, Hỏa Long côn Bành Viêm liền bị đánh bay binh khí trong tay, sau đó bị Lý Tu một cái trói lại yết hầu.

Bành Viêm nhất thời sợ đến mặt không có chút máu, nghĩ đến Chu Nghĩa trong phút chốc bị hút sạch tinh huyết biến thành thây khô cái kia phó cảnh tượng thể thảm, hần liền hai cổ chiến chiến, hồn phi phách tán.

“Đừng, đừng giết ta! Ta đầu hàng! Cầu người đừng giết ta!”

Ở tử vong khủng bố uy hiếp dưới, Bành Viêm đột nhiên cuồng loạn xin tha lên.

“Ồ? Người nói người đầu hàng?” Lý Tu hơi có chút bất ngờ.

“Đứng đứng đứng, ta đầu hàng, cầu người đừng giết ta, ta không muốn chết!” Bành Viêm liên tục cầu xin tha thứ.

Bành Viêm đột nhiên đi theo địch, để mọi người cảm thấy bất ngờ, nhưng càng nhiều vẫn là phần nộ.

Hàn lão đại cả giận nói: “Bành Viêm, người vô liêm sỉ tiểu nhân!”

Bành Viêm phản bác: “Lão Hàn, đừng trách ta. Chúng ta căn bản không phải vì này tôn giá đối thủ, đừng lừa mình dối người. Muốn mạng sống, chỉ có đầu hàng con đường này!”

“Phi, người cái này rất sợ chết đồ, người cho rằng người đầu hàng, hần liền có thể buông tha người? Còn không phải một con đường chết!” Hàn lão trợn mắt nhìn, cảm giác mình thật mất bị mù, làm sao sẽ nhận như thế cái muốn sống sợ chết đồ làm bằng hữu?

Đối phương trận doanh bỗng nhiên có người phản loạn đầu hàng, Lý Tu cảm thấy thú vị cực điểm.

Lập tức, hần nghĩ tới rồi một cái so với mình trực tiếp giết Đường Văn Hàn càng thú vị sự tình.

Làm nguyên bản bảo vệ Đường Văn Hàn những Võ Lâm Nhân Sĩ đó, từng cái từng cái đầu hàng phản bội, sau đó sẽ để bọn họ ngược lại đi giết Đường Văn Hàn, đây tuyệt đối có thể làm cho Đường Văn Hàn cảm thấy cực kỳ tuyệt vọng cùng bị thương.

Vì lẽ đó, hần dự định tạm thời buông tha cái này đầu hàng giun dế, ngược lại muốn giết bất cứ lúc nào cũng có thể giết.

“Nếu người lựa chọn đầu hàng, vậy ta có thể tạm thời tha mạng chó của người, nhưng người đón lấy nhất định phải nghe lệnh của ta.” Lý Tu lạnh lùng nói rằng.

Bành Viêm nhất thời đại hỉ, nói rằng: “Đa tạ tôn giá on tha chết, tại hạ tất nhiên nghe lời răm rắp, tuyệt không vi phạm!”

“Các người thì sao, còn có người muốn đầu hàng sao? Ta có thể cho các người một lần lựa chọn cơ hội, đầu hàng hoạt, phản kháng chết!”

Lý Tu mắt lạnh nhìn phía mấy người còn lại.

Đỗ thị hai huynh đệ nhìn nhau, bất đắc dĩ nói rằng: “Chúng ta cũng đầu hàng.”

Lý Tu tiếp tục lạnh lẽo địa nhìn phía còn lại mấy người.

Thấy Đỗ thị hai huynh đệ cũng lựa chọn đầu hàng, Hàn lão tức điên mà cười: “Được được được! Có còn hay không muốn đầu hàng? Coi như ta Hàn mỗ người mất mù, dĩ nhiên sẽ nhận các người những này rất sợ chết, xảo trá đồ làm bằng hữu!”

“La huynh đệ, Khâu huynh đệ, các người thì sao? Muốn đầu hàng, cút nhanh lên!” Hàn lão lạnh lùng nhìn Kim Tinh thương La Uy cùng thanh diệu kiếm khâu mới mình hai người.

“Hàn lão...” Đường Văn Hàn đầy mặt cay đắng, không nghĩ tới nguyên bản xin mời đến giúp đỡ vô lâm bằng hữu, ở tử vong trước mặt, dĩ nhiên một tiếp theo một đầu hàng.

Kim Tinh thương La Uy lạnh lùng nói: “Hàn lão, người đem La mỗ làm người nào? Ta nếu đáp ứng hỗ trợ, sẽ một đám đến cùng, sao lại lâm trận chạy trốn?”

Thanh diệu kiếm khâu mới mình cũng từ tốn nói: “Hàn lão, không phải là chết sao? Ta Khâu mỗ người, tuy tiếc mệnh, nhưng cũng biết nghĩa tự vị trí. Yên tâm, ta sẽ cùng với người đứng ở thời khắc cuối cùng.”

Nghe được La Uy cùng khâu mới mình lời của hai người, Hàn lão hơi có chút cảm động, nói rằng: “Được! Hai vị huynh đệ tình nghĩa, ta Hàn mỗ người đòi

sau đến trả.”

Thời khắc này, mấy người đã thấy chết không sòn, bọn họ không cho là còn có trở mình cơ hội.

Dù sao, Lý Tu Tà Công kinh khủng như thế, hơn nữa có ba người đi theo địch, như vậy tử cục, thì lại làm sao phá đạt được?

Đường Văn Hàn mặt xám như tro tàn, trong bóng tối thờ dài: Lễ nào hôm nay Đường phủ thật sự muốn máu chảy thành sông, bị diệt cả nhà sao?

Đường Tử Yên cùng Hứa Diệc Tinh thấy Bành Viêm cùng Đỗ thị hai huynh đệ đi theo địch, không khỏi tức giận không ngớt, dồn dập mắng: “Vô liêm si tiểu nhân!”

Đường Nghiên nhi sắc mặt trắng bệch, mặc dù nàng không biết võ công, nhưng cũng biết lúc này e sợ đúng là Thập Tử Vô Sinh!

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường khẽ thở dài một cái, nói rằng: “Người, quả nhiên là loại kỳ quái động vật. Có người sẽ vì nghĩa mà lựa chọn chết, có người lại vì mạng sống mà lựa chọn phản bội.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Nghiên ép (1)

Ninh Tiểu Đường đi về phía trước mấy bước, một mặt bình tĩnh mà nhìn phía Bành Viêm cùng Đỗ thị huynh đệ ba người, nói rằng: “Các ngươi thật sự quyết định dự định đi theo địch sao?”

“Ta có thể cho các ngươi một lần một lần nữa lựa chọn cơ hội, chỉ muốn các ngươi một lần nữa quay đầu lại, ta có thể tha thứ các ngươi một lần.”

Nghe được Ninh Tiểu Đường câu nói này, giữa trường ngoại trừ Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên ở ngoài, những người khác tất cả đều một mặt mòng bức mà nhìn vị trẻ tuổi này.

“Cho chúng ta một lần một lần nữa cơ hội lựa chọn? Để chúng ta một lần nữa quay đầu lại?”

“Ha, người trẻ tuổi này, sẽ không là doạ ngốc hả? Không phải vậy làm sao sẽ nói ra như vậy ngớ ngẩn đến.”

Bành Viêm cùng Đỗ thị huynh đệ ba người cũng không nhịn được cười nhạo lên, bọn họ phảng phất xem kẻ ngu si như thế nhìn Ninh Tiểu Đường.

Tiểu tử thái này, dựa vào cái gì để cho mình ba người một lần nữa quay đầu lại?

Lễ nào hán không thấy, bên cạnh vị này tôn giá là khủng bố cỡ nào? Nếu như tự mình một khi lựa chọn tiếp tục đối kháng, cái nào còn có cơ hội sống sót?

Lý Tu ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường, hơi có chút kinh ngạc, hán không nghĩ tới vị trẻ tuổi này vẫn còn có lá gan đứng ra, thật không biết nên nói là hán gan lớn đây, vẫn là người ngốc?

Ninh Tiểu Đường tiếp tục nói: “Nhìn đáng đáp, các ngươi là không dự định một lần nữa quay đầu lại.”

Bành Viêm cười lạnh một tiếng, nói rằng: “Xú tiểu tử, cảm miệng, nơi này có thể không có phần của ngươi nói chuyện!”

Đỗ thị hai huynh đệ cũng đều đầy mặt sương lạnh mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường mặt không hề cảm xúc, từ tốn nói: “Đã như vậy, như vậy chờ một lúc các ngươi cũng đừng hối hận, ta đã cho các ngươi một cơ hội.”

Đường Văn Hàn, Hàn lão mấy người đều có chút không nói gì, mỗi một người đều lẳng lẳng nhìn Ninh Tiểu Đường.

Tuy nói vị trẻ tuổi này là phe mình trận doanh, thế nhưng thiếu niên, ngươi có phải là làm cái gì a?

Cục diện bây giờ, chính mình này mới có thể căn bản không chiếm ưu thế gì a, trái lại là đến sống còn bước ngoặt.

Người như thế nói khoác không biết ngược, thật sự được không?

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, một mặt hồ hững hờ Lý Tu, Bành Viêm chờ người đi đến.

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường chuẩn bị ra tay, Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên hai người nhất thời ánh mắt sáng lên, đầy mặt chờ mong.

Các nàng đối với Ninh Tiểu Đường thực lực, tối quá là rõ ràng. Biết chỉ cần vị tiền bối này ra tay, cái kia trước mắt thế cục này, nhất định sẽ lập tức xoay chuyển lại đây.

Hàn lão thấy Ninh Tiểu Đường dĩ nhiên dự định một thân một mình đối địch, không nhịn được mở miệng nói: “Vị công tử này, đừng kích động...”

Nhưng mà, còn không chờ hắn nói hết lời, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường bóng người, bỗng nhiên đột nhiên về phía trước nhảy một cái, phát lên trong tay nắm đấm, một quyền hướng về Lý Tu chờ người đánh tới.

Nắm đấm không có uy mãnh khí thế, cũng không có một chút nào Khí Kinh bám vào, nhìn qua lại như là người bình thường nắm đấm, bình thân không có gì lạ.

“Hóa ra là cái không có nửa điểm võ công nội tình tiểu tử ngốc.”

Lý Tu ba người nhìn thấy Ninh Tiểu Đường oanh đến nắm đấm sau, tâm lý đều không khỏi bốc lên cái ý niệm này.

Mà Hàn lão, La Uy cùng khâu mới mình ba người thì lại sắc mặt cùng nhau biến đổi, ám đạo không được, người trẻ tuổi này liền chân khí cũng không thể bên ngoài, như vậy đi tới há không phải đi muốn chết?

Bành Viêm lạnh rên một tiếng: “Ngớ ngẩn!”

Nói, hắn liền vũ khí trong tay cũng không nắm, trực tiếp một quyền đánh về Ninh Tiểu Đường nắm đấm.

Một bên nắm đấm khí thế hùng hổ, trên nắm đấm bám vào ác liệt Khí Kinh.

Một bên khác nắm đấm thường thường không có gì lạ, Quyền Thế chậm chậm, nhìn qua lại như là người bình thường nắm đấm.

Trong nháy mắt tiếp theo, hai nắm đấm ầm ầm đụng vào nhau.

“Ai, xong.” Hàn lão tam trong lòng người ai thán một tiếng.

Bành Viêm thì lại mặt lộ vẻ vui mừng, nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Thời gian phẳng phát hình ảnh ngắt quãng, từng quyền giao tiếp nơi, một luồng trước nay chưa từng có sức mạnh, đột nhiên bộc phát ra.

“Không thể! A!” Bành Viêm trong con ngươi tràn ngập sợ hãi, đau đớn kịch liệt, để trong miệng hắn không nhịn được hét thảm một tiếng.

Trong giây lát này, hắn trên nắm đấm bám vào ác liệt Khí Kinh, chớp mắt tan vỡ, tiếp theo quyền diện ao lồm vào, Thủ Cốt vận vẹo biến hình, cánh tay gãy vỡ,

Cuối cùng toàn bộ thân thể đột nhiên hướng sau quảng lên.

“Ầm~~” thân thể rơi ầm ầm mặt đất, Bành Viêm một ngụm máu tươi phun ra, sau đó hai mắt nhất bạch, trực tiếp hôn mê đi.

Hàn lão, La Uy, khâu mới mình trong nháy mắt tròn to hai mắt, đầy mặt không thể tưởng tượng nổi.

Trước một khắc, ba người còn vừa đang vì cái kia công tử trẻ tuổi thờ dài, cho rằng đối với chủ yếu chết ở Bành Viêm tay bên trong.

Nhưng không nghĩ tới mới thời gian một cái nháy mắt, bị đánh bay ra ngoài ngược lại là Bành Viêm, chuyện gì thế này?

Đường Văn Hàn, Đường Nghiên nhi đều một mặt kinh hi, không nghĩ tới vị công tử trẻ tuổi này lợi hại như vậy, vừa đối mặt, liền đánh cho Hòa Long côn Bành Viêm trọng thương hôn mê đi.

Hứa Diệc Tinh cùng Đường Tử Yên hai người trên mặt cũng đều là ý mừng, đối với kết quả này không ngạc nhiên chút nào.

Một quyền đánh bay Bành Viêm sau, Ninh Tiểu Đường Quyền Thế bất biến, vẫn như cũ hướng về phía trước đánh tới.

Đỗ thị hai huynh đệ thấy Bành Viêm bị một quyền đánh cho trọng thương ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh, trong lòng kinh hãi không ngớt, nhìn phía Ninh Tiểu Đường con người, tràn đầy hoảng sợ. Bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, người trẻ tuổi này, làm sao sẽ lợi hại như vậy?

“Nhìn nhầm!” Lý Tu đồng tử đột nhiên co rút lại, một luồng cảm giác nguy hiểm để toàn thân hắn căng thẳng lên.

Mắt nhìn đối phương nắm đấm tiếp tục oanh đến, hơn nữa phương hướng chính là mình, Lý Tu lạnh rên một tiếng, thân hình hơi động, lúc này cũng tiến lên

ngheh tiếp.

Tuy rằng vị trẻ tuổi này có chút quái lạ, cho Lý Tu rất lớn áp lực.

Nhưng Lý Tu đối với mình người mang cái môn này Tà Công, vẫn tương đối tự tin, hơn nữa bản thân hắn nắm giữ Thông Mạch cảnh hậu kỳ công lực, hẳn không tin mình sẽ thua với trước mặt vị trẻ tuổi này.

Lý Tu cũng không tính cứng đối cứng, đang đến gần Ninh Tiểu Đường thì, thân hình hắn đột nhiên biến đổi, vòng tới Ninh Tiểu Đường mặt bên.

Sau đó, Lý Tu hai tay vùng vẫy, một đoàn đoàn sương mù đỏ ngòm, từ hai tay của hắn xông ra, ngưng tụ thành hai cái màu máu vụ xà, giương nanh múa vuốt địa hướng về Ninh Tiểu Đường thân thể cuộn cuộn tới.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt không có một gợn sóng, nhàn nhạt liếc mắt hai cái màu máu vụ xà, cũng không né không tránh.

Trong nháy mắt tiếp theo, màu máu vụ xà đột nhiên cuộn lấy Ninh Tiểu Đường thân thể.

Lý Tu trên mặt lộ ra một nụ cười, nhưng mà sau một khắc, ý cười đột nhiên ngưng trệ.

“Hanh.”

Một tiếng nhàn nhạt hừ lạnh truyền đến, Ninh Tiểu Đường thân thể đột ngột đỏ nát ra, dường như tấm gương vỡ vụn, hóa thành vô số thân thể mảnh vỡ, lăm ta lăm tằm.

Đường Văn Hàn, Hàn lão, La Uy chờ người, thấy cảnh này, đều lấy làm kinh hãi, thân thể nát?

Mà vào đúng lúc này, Lý Tu nhưng cảm thấy toàn thân tóc gáy, trong nháy mắt thụ lên, một luồng trước nay chưa từng có cảm giác nguy hiểm, bỗng nhiên từ phía sau truyền đến.

“Dùng~~”

Một cái tay đột nhiên bỗng dưng từ Lý Tu phía sau xuất hiện, khác ở phía sau lưng hắn trên.

Lý Tu chỉ cảm thấy một luồng bàng bạc cực kỳ đại lực, từ cái tay kia trên truyền đến, thật giống như một tòa thật to nguy nga ngọn núi, mạnh mẽ nện ở trên người mình.

Cùng lúc đó, cùng truyền vào trong cơ thể mình, còn có một luồng ác liệt cực điểm Khí Kinh.

Trong phút chốc, Lý Tu ngũ tạng lục phủ, liền bị này cổ Khí Kinh bị thương vụn vụn.

“Phù phù~~”

Lý Tu liên tục phun ra thật mấy búng máu, thân thể như thiên thạch bình thường bay ra ngoài.

“Ầm~~” Lý Tu thân thể té xuống đất, như rơi xuống đất hồ lô bình thường lăn vài vòng, sau đó hắn thuận thể nhảy lên, bỏ mạng bình thường địa hướng Đường phù ở ngoài chạy đi.

“Hà? Thật mạnh sức sống, còn chưa có chết?” Ninh Tiểu Đường thân thể hiện ra hiện ra, nhìn hướng ra phía ngoài bỏ mạng bay trốn Lý Tu, hơi nhíu nhíu mày.

Hắn một chương này, dùng không ít sức mạnh, bình thường Thông Mạch cảnh hậu kỳ, trúng rồi một chương này sau, tám chín phần mười sẽ bị mất mạng tại chỗ.

Ninh Tiểu Đường không nghĩ tới vị này Lý Tu, trúng rồi một chương này sau, lại vẫn có thể bỏ mạng bay trốn.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Nghiền ép (2)

Nhìn Lý Tu bỏ mạng trốn ra phía ngoài đi, Ninh Tiểu Đường cười lạnh một tiếng, nói: “Muốn chạy trốn, có thể thoát được sao?”

Có điều, hắn cũng không có lập tức lên đường (chuyển động thân thể) đuổi theo, mà là nghiêng đầu đi nhìn phía Đỗ thị hai huynh đệ.

Ninh Tiểu Đường ánh mắt cũng không đáng sợ, nhìn qua bình tĩnh mà hờ hững.

Nhưng mà thời khắc này, Đỗ thị hai huynh đệ chỉ cảm giác mình phảng phất là bị Viễn Cổ hung thú tập trung giống như vậy, sợ đến vong hồn đại mạo, khắp cả người phát lạnh.

“Đừng tới đây, tha chúng ta đi, chúng ta sai rồi, chúng ta hiện tại trở về đâu. Thiếu Hiệp, cầu ngươi lại cho chúng ta một cơ hội, chúng ta thật sự sai rồi.”
Đỗ thị hai huynh đệ vội vã khò sở xin tha, hi vọng Ninh Tiểu Đường bỏ qua cho bọn họ.

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, chẳng muốn phí lời, lúc này đuổi ra một cái ngón trỏ, quay về Đỗ thị hai huynh đệ, phân biệt xa xa chỉ tay.

“Thờ phỉ phò ~”

Trong phút chốc, từ Ninh Tiểu Đường ngón trỏ, bắn ra hai đạo kinh khí ngưng tụ mà thành trong suốt chỉ kiếm, hướng về Đỗ thị hai huynh đệ hăng hái vọt tới.

“A ~” “A ~”

Khản đón lấy, liền vang lên hai đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Chỉ thấy Đỗ thị hai huynh đệ người từng người bụng của chính mình, trong nháy mắt co quắp ngã trên mặt đất, sắc mặt tro ngói, trong miệng không ngừng ngoài triều: Hướng ra ngoài liều lĩnh máu tươi, cả người uể oải cực kỳ, đã là sống dở chết dở.

Ninh Tiểu Đường cũng không thèm nhìn tới hai người, thu tay về, phụ ở sau lưng.

Hắn ngấm nhìn Đường Văn Hàn, Hàn lão, La Uy chờ người, từ tốn nói: “Ba người này liền giao cho các ngươi xử lý, ta hiện tại đuổi theo Lý Tu.”

Nói xong, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở trước mắt mọi người, rồi đi Đường phủ.

Hỏa Long côn Bành Viêm cùng Đỗ thị hai huynh đệ, đều bị Ninh Tiểu Đường phé bỏ đại nửa cái mạng, đã tạm thời không tạo thành được uy hiếp, Ninh Tiểu Đường liền giao cho Đường Văn Hàn chờ người xử trí.

Mà Ninh Tiểu Đường chính mình, thì lại đi truy sát Lý Tu đi tới,

Dù sao, uy hiếp to lớn nhất vẫn là Lý Tu, theo Ninh Tiểu Đường, người này là nhất định phải diệt trừ.

Chờ Ninh Tiểu Đường rồi đi một hồi lâu, Đường Văn Hàn, Hàn lão, La Uy đám người trên mặt, vẫn như cũ là một bộ khó có thể tin đáng đáp.

Vậy thì kết thúc?

Từ Ninh Tiểu Đường dừng cảm đứng ra, đến một quyền đánh bay Bành Viêm, lại tới một chưởng đánh cho Lý Tu bỏ mạng bay trốn, cuối cùng lại hai ngón tay phé bỏ Đỗ thị huynh đệ, tất cả những thứ này, kỳ thực có điều phát sinh ở trong chớp lát.

Trước một khắc, Hàn lão, Kim Tinh thương La Uy cùng với thanh diệu kiếm khâu mới mình, còn một bộ thấy chết không sờn, đang định liều mình Thủ Nghĩa.

Nhưng mà sau một khắc, cái kia Lý Tu liền bị đánh cho chạy mất dép, ba vị rất sợ chết mà đi theo địch vô liêm sỉ tiểu nhân, cũng bị phé bỏ đại nửa cái mạng.

Điều này làm cho nguyên bản Thập Tử Vô Sinh tuyệt cảnh, lập tức bị triệt để xoay ngược lại!

“Này không phải đang nằm mơ chứ?” Thanh diệu kiếm khâu mới mình lẩm bẩm nói rằng, đuổi ra một cái tay, mạnh mẽ nắm một cái cánh tay của chính mình.

Đau đớn một hồi kéo tới, khâu mới mình không khỏi nhe răng khoe miệng, nhưng hắn nhưng rất cao hứng. Vốn cho là chính mình hôm nay liền muốn chết ở này, không nghĩ tới kết quả cuối cùng sẽ là như vậy, dĩ nhiên là chính mình này mới thắng rồi.

“Cái kia vị công tử trẻ tuổi, vô công thực sự là khó mà tin nổi!” Kim Tinh thương La Uy trên mặt vẫn như cũ là một bộ chấn động về mặt.

Hắn cùng Lý Tu từng giao thủ, rất rõ ràng đối phương công lực có cỡ nào cao, vô công có cỡ nào Tà Tính.

Trước, mấy người bọn họ cùng nhau liên thủ đối chiến Lý Tu, nhưng xa xa không phải là đối thủ, thậm chí cuối cùng còn làm cho phe mình có ba người đi theo địch.

Nhưng mà, chính là như vậy một vị nhân vật hung ác, trong phút chốc liền bị cái kia vị công tử trẻ tuổi đánh cho chạy trốn chết.

Nếu không phải mình tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin tưởng trẻ tuổi như vậy một vị công tử, võ công càng sẽ cao đến trình độ như vậy, quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Đường Văn Hàn hơi nghiêng đầu đi liếc nhìn Hàn lão, trên mặt kinh sắc còn chưa thối lui, hắn trong thanh âm mang theo một tia chán chờ, tựa hồ còn có chút không thể tin được, nói: “Chúng ta thắng rồi?”

Hàn lão nuốt ngụm nước bọt, gật đầu một cái nói: “Thắng rồi, là cái kia vị công tử trẻ tuổi đã cứu chúng ta.”

Lúc trước nhìn thấy cái kia vị công tử trẻ tuổi bỗng nhiên đứng cảm đứng ra, Hàn lão đó là một mặt mừng rỡ.

Đặc biệt nghe được đối phương “Nói khoác không biết ngượng” để Bành Viêm, Đỗ thị huynh đệ một lần nữa quay đầu lại, hắn lúc đó còn tưởng rằng đối phương dọa sợ, bắt đầu nói mê sảng.

Không nghĩ tới, vị công tử trẻ tuổi này, thật là có thực lực như vậy.

“Vị kia Ninh Công Tử, tựa hồ là ta cái kia cháu gái mời tới giúp đỡ.” Đường Văn Hàn bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó, ngấm nhìn Đường Từ Yên.

Bên kia, Đường Từ Yên cùng Hứa Diệc Tinh hai người đều một mặt hưng phấn, tuy rằng các nàng sớm biết Ninh Tiểu Đường thực lực, nhưng lại một lần nữa nhìn thấy vị này Ninh Công Tử gọn gàng nhanh chóng địa nghiền ép kẻ địch, trong lòng các nàng vẫn là không nhịn được một trận hưng phấn.

Kim Tinh thương La Uy nhìn nằm trên mặt đất trên Bành Viêm cùng với Đỗ thị hai huynh đệ, bỗng nhiên nói: “Ba người bọn họ xử lý như thế nào?”

Thanh điệu kiêu ngạo mới mình lạnh lùng nói rằng: “Nếu bọn họ trước lựa chọn đi theo địch, vậy còn có cái gì tốt nói, một chữ, giết!”

Hàn lão hai con mắt cũng là hàn quang lóe lên, nói rằng: “Nếu không là vị công tử kia xuất thủ cứu giúp, lúc này nằm trên đất chỉ sợ cũng là chúng ta. Nếu bọn họ lựa chọn nương nhờ vào kẻ địch, như vậy bọn họ chính là kẻ địch của chúng ta!”

Lý Tu chạy ra Đường phủ ở ngoài sau, một đường bay trốn.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, vị công tử kia còn trẻ như vậy, võ công làm sao sẽ kinh khủng như thế?

Đối phương cái kia thân pháp, nhanh đến mức khó mà tin nổi, trong nháy mắt liền từ trước người mình đi tới phía sau.

Chính mình còn chưa kịp phản ứng, liền tầng tầng đã trúng đối phương một chiêu. Hơn nữa đối phương cái kia một chiêu, công lực sâu, sức mạnh chi lớn, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Nếu không phải mình tu luyện chính là có một không hai Tà Công, sớm đã bị một chiêu đánh chết.

Nghĩ đến trong cơ thể mình ngũ tạng lục phủ bị thương rồi tình rồi mù, Lý Tu liền thầm hận không ngớt.

Chính mình thương thế kia, không có cái mấy năm, căn bản không có cách nào khôi phục như cũ.

Đang lúc này, Lý Tu bỗng nhiên hướng về phía sau liếc mắt một cái, chỉ thấy xa xôi nơi phía trên đường chân trời, một bóng người chính hướng chính hắn một phương hướng, hăng hái bay lượn mà tới.

“Không được, thực sự là bám dai như đĩa, hắn đuổi theo!” Lý Tu sắc mặt khê thay đổi, nghĩ đến đối phương thực lực khủng bố, hắn cũng không kịp nhớ thương thế, vội vàng đem Tà Công thôi phát đến cực hạn.

Một đám mưa máu đột nhiên hiện ra, bao vây Lý Tu toàn bộ thân thể, hóa thành một đoàn Huyết Ảnh, hướng về phía trước nhanh chóng mà chạy.

Rất nhanh, một rộng lớn cực kỳ mặt hồ xuất hiện ở phía trước.

Lý Tu quay đầu lại ngấm nhìn đạo kia càng ngày càng gần bóng người, cười lạnh một tiếng: “Phía trước chính là hồ, xem ngươi làm sao truy!”

Bị huyết vụ bao vây Lý Tu, trực tiếp trốn vào hồ lớn, hắn liền phảng phất một đoá không có một chút nào trọng lượng huyết vân, ở trên mặt hồ bỗng bồng.

“Hừ, coi như võ công của ngươi cao đến đâu, ở trên mặt hồ thì lại làm sao truy ta?” Lý Tu cười lạnh nói.

Hắn nếu không là tu luyện cái kia Tà Công, cũng căn bản không thể ở trên mặt hồ phiêu, mặc dù công lực sâu hơn dày thì lại làm sao.

Nhưng mà sau một khắc, Lý Tu trên mặt vẻ mặt đột nhiên ngưng trệ, trở nên cực kỳ lúng túng.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường bóng người, dĩ nhiên cũng trực tiếp bay lượn tiến vào mặt hồ, hơn nữa như giẫm trên đất bằng, hồ lớn căn bản ngăn cản không được đối phương truy đuổi bước chân.

Thấy cảnh này, Lý Tu sợ đến hồn phi phách tán, mau mau tiếp tục bay trốn.

Hắn tả nhiều quẹo phải, trên mặt hồ đi vòng một vòng sau, lại đi vòng vào trở về trên bờ, muốn đến cách đó không xa một khu dân cư chạy.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường bóng người, lúc này cũng rút cục truy đuổi mà tới.

Hắn loé lên một cái, trực tiếp ngăn ở Lý Tu đường đi trên.

Toàn thân bị huyết vụ bao vây Lý Tu, âm thanh run địa nói rằng: “Người... Người đến cùng là ai? Sao lợi hại như vậy? Buông tha ta một mạng làm sao? Ta có thể cho người...”

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường chẳng muốn phí lời, không đợi hắn đem thoại nói, trực tiếp cách không một chương võ hướng về phía đối phương.

Một con Khí Kinh ngưng tụ mà thành cự bàn tay to, chớp mắt vỗ vào Lý Tu trên người.

“A ~”

Lý Tu lúc này hét thảm một tiếng, trên người sưng máu trực tiếp sụp đổ ra đến.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Huyết Ma dư nghiệt

“Ồ, còn chưa có chết?” Ninh Tiểu Đường hơi hơi kinh ngạc.

Chỉ thấy Lý Tu trên người sưng máu bị một chương võ tán sau, lộ ra bên trong Chân Thân.

Hắn lúc này, khắp toàn thân đều là máu tươi, phảng phất mới từ bên trong ao máu mò tới.

Hắn nửa quỳ trên mặt đất trên, khí tức yếu ớt, nhưng vẫn không có triệt để chết đi.

“Sức sống vẫn đúng là mạnh, là luyện cái kia môn Tà Công duyên có sao?” Ninh Tiểu Đường nhú nhú vểnh, thầm nghĩ trong lòng.

“Đừng giết ta...” Lý Tu trong miệng một bên ra bên ngoài phun ra huyết, một bên dùng thanh âm yếu ớt cầu xin tha thứ.

“Hanh.” Ninh Tiểu Đường không để ý chút nào, cách không hướng về Lý Tu, một chương võ lại đi.

“Àm ~”

Khí Kinh ngưng tụ mà thành cự bàn tay to, Uyển Như một tòa khổng lồ nguy nga ngọn núi, hướng về Lý Tu phủ đầu tầng tầng hạ xuống.

Lần này, Lý Tu cũng không kịp hét thảm một tiếng, trực tiếp đi đời nhà ma, triệt để không còn sinh lợi.

Hắn cả người dường như một bãi bùn nhão, xụi lơ ở địa.

“Hả?” Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường kinh ồ một tiếng, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Lý Tu thi thể.

Một màn làm người kinh hãi cực kỳ hình ảnh xuất hiện, chỉ thấy Lý Tu thi thể, đột nhiên phát sinh “Xì xì ~” tiếng vang, một lại một bóng máu ở trên thi thể bốc lên.

Mà Lý Tu thi thể, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, ở hăng hái tan rã. Thật giống như là khối băng hóa thủy giống như vậy, càng đổi càng nhỏ, đến cuối cùng, chỉ còn dư lại một vũng máu.

Ninh Tiểu Đường hai con mắt ánh sáng lấp lánh, trong con ngươi tương tự Thái Cực đồ án, như ẩn như hiện.

Trong tầm mắt của hắn, bãi kia huyết thủy phía trên quần quanh từng tia một tà ác hắc khí, bộc lộ ra Hung Lệ cực kỳ khí tức.

Ninh Tiểu Đường thấp giọng tự nói: “Xem ra đều là cái kia môn Tà Công duyên có, người tu luyện một khi chết đi, liền sẽ trực tiếp hóa thành huyết thủy.”

“Hừm, đó là cái gì?” Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên ánh mắt ngưng lại, ở bãi kia huyết thủy bên trong, hắn phát hiện một khối hai cái bàn tay to nhỏ Đồng Bài.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, đưa tay quay về Đồng Bài cách không hút một cái, đem nó quăng đến bên hồ tắm một cái, tẩy đi mặt trên vết máu sau, mới đem Đồng Bài nắm đến tay, tinh tế tra xem ra.

Đồng Bài chính diện biên giới, có khắc từng con từng con khủng bố dữ tợn hung thú đồ án, trung gian có khắc ba cái cổ xưa chữ triện —— Huyết Ma kinh.

“Cái kia môn Tà Công, gọi làm Huyết Ma kinh sao?” Ninh Tiểu Đường thấp giọng nói, lập tức hắn càng làm Đồng Bài xoay chuyển lại đây, phản diện Đồng Bài, cũng không khắc cái gì hung thú đồ án, nhưng cũng khắc đầy mấy chục chữ triện chữ nhỏ.

“Huyết Ma kinh cụ thể công pháp sao?” Ninh Tiểu Đường trong lòng trầm ngâm, lần thứ hai hiện ra tương tự Thái Cực đồ án, ánh sáng ẩn hiện.

Quá một hồi lâu, Ninh Tiểu Đường hai mắt khôi phục bình thường, lầm bầm nói: “Mặt trên có khắc Huyết Ma kinh công pháp, tựa hồ cũng không hoàn toàn, có điều cũng đủ để cho người tu luyện đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ.”

“Chỉ là này Huyết Ma kinh, nhưng là thông qua lấy hấp thụ người khác tinh huyết, đến nhanh chóng tăng cao thực lực bản thân. Như vậy tà ác công pháp, thực sự làm trái thiên cùng, vẫn là triệt để phá hủy tốt.”

Nói, Ninh Tiểu Đường song chưởng kết hợp lại, kẹp lấy Đồng Bài, sau đó Ngưng Thần đề khí, trực tiếp vận chuyển Huyền Công.

Khẩn đón lấy, liền thấy khối này Đồng Bài, bỗng nhiên bắt đầu “Rì rào tóc ~” đi xuống đồng phần.

Khoảng chừng hơn mười cái hô hấp sau, Ninh Tiểu Đường trong tay Đồng Bài, đã một tia không dư thừa, chỉ còn lại trên đất một đồng nhỏ kim loại bột phần.

Đang lúc này, xa xôi nơi phía trên đường chân trời, có ngũ bóng người, cưỡi ngựa thót, dọc theo quan đạo, hướng về Ninh Tiểu Đường phương hướng này hăng hái mà tới.

Đó là năm tên ăn mặc Bộ Khoái trang phục dung sai, nhìn qua tựa hồ có khẩn cấp việc chung tại người, ngựa bay nhanh, một đường bụi bặm tung bay.

Ninh Tiểu Đường vừa định xoay người rời đi, bỗng nhiên, cái kia năm tên Bộ Khoái ở cách đó không xa ngừng lại, một tên trong đó Bộ Khoái, quay về Ninh Tiểu Đường hô: “Tiền bối, là người sao?”

Ninh Tiểu Đường quay đầu lại, định thần nhìn lại, mới phát hiện càng là người quen.

Ninh Tiểu Đường khẽ cười cười, nói: “Hóa ra là La bộ đầu, người tại sao lại đến Sơn Âm huyền? Lần trước nghe người nói, người tựa hồ phải về kinh thuật chức,

Nhanh như vậy chuẩn bị xong?”

Người đến chính là Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu La Vô Địch, hắn cùng bốn vị Bộ Khoái đồng thời xuống ngựa, sau đó đi tới Ninh Tiểu Đường trước người.

Hắn đối với Ninh Tiểu Đường hơi cười khổ một cái, nói rằng: “Còn không về quá kinh, bởi vì ra một cái vụ án lớn, vì lẽ đó liền bị cấp trên phái tới Việt Châu. Hai ngày nay đã chạy thật mấy huyện, cũng không đầu mối gì, ngày hôm nay liền đến Sơn Âm huyền nhìn.”

“Hóa ra là có vụ án lớn a, chẳng trách.” Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, cũng không có hỏi tới.

Lúc này, La Vô Địch nhưng hỏi: “Tiền bối, người ở đây làm gì?”

Ninh Tiểu Đường cũng không kiêng kị, trực tiếp ăn ngay nói thật: “Vừa giết một người.”

Nghe được câu này, La Vô Địch phía sau bốn vị Bộ Khoái sắc mặt lúc này hơi đổi, có điều La Vô Địch cũng không về mặt gì.

Lấy hắn đối với vị tiền bối này hiểu rõ, vị tiền bối này giết chết người, e sợ tám chín phần mười là trên giang hồ vị nào ác nhân.

Đối với giang hồ chém giết, trước mặt triều đình từ lâu không có tình lực quản. Người trong võ lâm chỉ cần không phải đối với bình dân bách tính tiến hành tàn sát, triều đình bình thường đều là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Bây giờ Lục Phiến Môn, càng nhiều vẫn là nhằm vào những tà đạo đó bên trong người.

Dù sao, những Ma Đầu đó giết lên bình dân bách tính đến, đó là con mắt đều không nháy mắt một hồi.

“Nghĩ đến tiền bối là vì dân trừ hại, không biết tiền bối ngoại trừ trên giang hồ vị nào ác nhân?” La Vô Địch có chút ngạc nhiên hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: “Một người tên là Lý Tu.”

“Lý Tu?” La Vô Địch trong đầu hồi tưởng từng cái từng cái danh sách, nhưng không nhớ ra được này Lý Tu, đến cùng là cái nào người vật.

“Hắn tu luyện một môn Tà Công, dựa vào hấp người khác tinh huyết đến tăng lên công lực. Nhân vật như vậy, quá mức tà môn, ta liền thuận lợi đem hắn ngoại trừ.”

“Hấp nhân tinh huyết?” La Vô Địch bỗng nhiên kêu lên sợ hãi.

“Đúng, cư ta hiện nay biết, đây là một môn gọi Huyết Ma kinh Tà Công.” Ninh Tiểu Đường gắt gù.

“Huyết Ma kinh, không sai rồi!” La Vô Địch ánh mắt sáng lên, vội vàng nói: “Tiền bối, ta lần này đến Việt Châu, chính là vì tra những này Huyết Ma dư nghiệt.”

“Huyết Ma dư nghiệt?” Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, “Theo ý ngươi nói, tu luyện loại này võ công, còn không chỉ một cái người?”

“Đúng, tiền bối.” La Vô Địch gật gật đầu, lúc này đem tự mình biết có quan hệ Huyết Ma dư nghiệt tin tức, giảng cho Ninh Tiểu Đường nghe.

Lập tức, hắn lại nói cho Ninh Tiểu Đường, theo: Đê Lục Phiến Môn hiện nay nắm giữ tình báo, Việt Châu nơi đã ẩn giấu đi vài vị Huyết Ma dư nghiệt.

“Tiền bối, ngươi giết vị kia Huyết Ma dư nghiệt ở đâu? Chúng ta muốn qua xem một chút.” La Vô Địch nói.

Ninh Tiểu Đường chỉ chỉ cách đó không xa bãi kia huyết thủy, nói rằng: “Sẽ ở đó, thi thể đã hóa thành một vũng máu.”

La Vô Địch cùng phía sau hắn bốn vị Bộ Khoái, nhìn thấy bãi kia đã biến thành màu đen có mùi dòng máu, một trận sồn cả tóc gáy.

La Vô Địch đẩy mắt kính hắn nói rằng: “Nguyên lai hồ sơ ghi chép đều là thật sự, không chút nào nửa điểm khuếch đại, tu luyện Huyết Ma kinh những Huyết Ma đó dư nghiệt, một khi chết đi, thật sự đều đã biến thành một vũng máu.”

Trước kia, hắn còn tưởng rằng là hồ sơ ghi chép, có nói ngoa, không nghĩ tới sự thực đúng là như vậy, coi là thật là khó mà tin nổi.

Nhìn bãi kia khủng bố dọa người dòng máu, La Vô Địch cùng bốn vị Bộ Khoái tất cả đều không rét mà run. Có điều, bọn họ vẫn là đi tới, tinh tế tra xem ra.

Chỉ là kiểm tra hồi lâu, La Vô Địch năm người cũng không nhìn ra cái gì sân phơi.

Ninh Tiểu Đường đề nghị: “La bộ đầu, nơi này cách ta khách sạn không xa, chúng ta trước tiên đi khách sạn đi. Có lời gì, đến khách sạn lại nói.”

La Vô Địch suy nghĩ một chút, nơi này xác thực cũng tra không ra cái gì, liền gật đầu nói: “Được rồi, tiền bối.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Tăng cao thực lực (1)

Kính Hồ trấn, Tứ Hải Khách Sạn.

Làm Mạnh Hạo Vân nhìn thấy La Vô Địch lại trở về Sơn Âm huyền, không khỏi một trận kinh hi.

Nguyên bản hắn cho rằng, hai người lần thứ hai gặp lại, hay là muốn thật nhiều năm sau khi.

Không nghĩ tới mới quá hơn nửa năm thời gian, hắn lại một lần nữa nhìn thấy La Vô Địch.

“La đại ca, đúng là ngươi! Không nghĩ tới, nhanh như vậy lại gặp được ngươi.” Mạnh Hạo Vân đẩy mắt kính hi nói rằng.

Nhìn thấy Mạnh Hạo Vân, La Vô Địch cũng một mặt ý cười, nói rằng: “Đúng đây, Mạnh lão đệ, ta cũng không nghĩ tới, chúng ta có thể nhanh như vậy lại lần nữa gặp mặt.”

Hưng phấn một lát sau, Mạnh Hạo Vân nghi hoặc hỏi: “Đứng rồi, La đại ca, ngươi tại sao lại trở về núi Âm Huyền? Ngươi không phải phải về kinh thuật chức sao?”

La Vô Định giải thích: “Bởi vì đụng tới một vụ án lớn, vì lẽ đó bị cấp trên một lần nữa phái đến Việt Châu.”

“Hóa ra là như vậy a.” Mạnh Hạo Vân khẽ gật đầu, lập tức hiếu kỳ hỏi: “La đại ca, là cái gì vụ án lớn a?”

“La có quan hệ truy tra Huyết Ma dư nghiệt, ta chậm rãi nói đến ngươi nghe.”

Ninh Tiểu Đường nhìn hai người trò chuyện hăng say, nói rằng: “La bộ đầu, Hạo Vân, các ngươi trước tiên trò chuyện, ta đi Đường phủ một chuyến. Đường phủ người còn không rõ ràng lắm hung thủ kia đã bị ta lực giết, ta đi thông báo bọn họ một tiếng.”

Nói, Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa trở về Đường phủ.

Đường Văn Hàn chờ người biết được Lý Tu đã bị Ninh Tiểu Đường giết chết sau, tất cả đều triệt để thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao, nếu để cho Lý Tu cho chạy mất dép, cái kia Đường phủ sau đó sợ rằng sẽ cũng không tiếp tục phục an bình.

Đường Văn Hàn đối với Ninh Tiểu Đường đó là thiên ân vạn tạ, có điều, Ninh Tiểu Đường cũng không có ở Đường phủ chờ bao lâu, hắn nói xong tin tức sau, lập tức liền hướng về mọi người cáo từ, trở về khách sạn.

Nhìn Ninh Tiểu Đường lần thứ hai rời đi, Đường Văn Hàn thở dài nói: “Vị này Ninh Công Tử cứu Đường phủ, nếu không là hắn, e sợ hôm nay Đường phủ liền muốn máu chảy thành sông, bị diệt cả nhà.”

Hàn lão, Kim Tinh thương La Uy cùng với thanh điều kiếm khâu mới mình ba người, cũng đều khẽ gật đầu, rất tán thành.

“Đứng đây, nếu không là vị này Ninh Công Tử ngăn con sóng dữ, hôm nay chúng ta đều phải chết ở cái kia Lý Tu tay bên trong.” Hàn lão phát sinh cảm thán.

Kim Tinh thương La Uy mở miệng nói rằng: “Ta La Uy nợ vị kia Ninh Công Tử một cái mạng.”

Thanh điều kiếm khâu mới mình cũng nói: “Phân ân tình này, ta Khâu mỗ người chắc chắn vĩnh ghi vào tâm.”

Làm Ninh Tiểu Đường trở lại khách sạn, phát hiện trong khách sạn lại xuất hiện sáu tên Bộ Khoái.

Nhìn bọn họ trang phục, hắn là cùng La Vô Định đến từ cùng một nơi, đều là Lục Phiến Môn Bộ Khoái.

Có điều, cái kia sáu tên Bộ Khoái cùng La Vô Định quan hệ tựa hồ cũng không được, song phương đối chọi gay gắt, tràn ngập dày đặc mùi thuốc súng.

Cái kia sáu tên Bộ Khoái đầu lĩnh, là một vị râu quai nón xồm xoàm Đại Hán.

Ninh Tiểu Đường đi vào khách sạn thì, vị này Cầu Nhiễm Đại Hán, đối diện La Vô Định chế cười.

“La bộ đầu, những Huyết Ma đó dư nghiệt, không phải là dễ trừ. Bằng võ công của ngươi, có thể tóm đến những Huyết Ma đó dư nghiệt sao? Không muốn đến cuối cùng, trái lại bị những Huyết Ma đó dư nghiệt hấp thành người làm, hỏng rồi chúng ta Lục Phiến Môn danh tiếng.”

“Không người biết, còn cho là chúng ta Lục Phiến Môn Bộ Đầu, đều là như La bộ đầu loại này võ công thấp kém gỏi thêu hoa đây.”

Nghe nói như thế, tuy từng La Vô Định bốn tên Bộ Khoái, nhất thời mỗi người mặt đỏ lên, tức giận không thôi.

“Tào bộ đầu, ngươi đây là ý gì?” Một người trong đó bộ sắp không nhịn nổi giận dữ nói.

“Có ý gì? Không nghe rõ sao? La bộ đầu võ công thấp như vậy vì, qua nhiều năm như vậy, vẫn dừng lại với Thông Mạch cảnh sơ kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ mở ra một mạch, như vậy người ngu ngốc Tổng Bộ Đầu, ngươi nói đúng không là làm mất đi chúng ta Lục Phiến Môn mặt?” Cầu Nhiễm Đại Hán châm chọc nói.

“Tào bộ đầu, ngươi chớ quá mức!”

La Vô Định bên cạnh bốn vị Bộ Khoái, rối loạn tung búng, tựa hồ là muốn nhắm phía Cầu Nhiễm Đại Hán, có điều bị La Vô Định gắt gao ngăn cản.

Cùng lúc đó, La Vô Định trên cánh tay mình, gân xanh cũng từng cây từng cây nổi lên, hiển nhiên đồng dạng phần nộ tới cực điểm,

Chỉ là hắn cật lực khắc chế mà thôi.

Hắn lạnh lùng nói rằng: “Tào bộ đầu, xin tự trọng. La mỗ người cũng là phụng Truy Phong Thần Bộ mệnh lệnh đến tra án, lẽ nào ngươi muốn cản trở Truy Phong Thần Bộ mệnh lệnh?”

Cầu Nhiễm Đại Hán nói: “La bộ đầu, lời không thể nói lung tung a, ta nơi nào cản trở Truy Phong Thần Bộ mệnh lệnh? Ta hiện tại nói nhắc nhở, có điều là

muốn cho La bộ đầu cẩn trọng một chút thôi, miễn cho đến lúc đó bị Huyết Ma dư nghiệt hấp thành người làm.”

La Vô Địch cười lạnh nói: “La mỗ liền không làm phiền Tào bộ đầu nhọc lòng.”

“Hừ, chúng ta đi!” Cầu Nhiễm Đại Hán lạnh rên một tiếng, lúc này mang theo còn lại năm tên bộ mau rời đi khách sạn.

Ninh Tiểu Đường nhìn mấy người rời đi, nhú nhú mày nói rằng: “La bộ đầu, người kia cũng là các người Lục Phiến Môn? Làm sao vẫn đang tìm người tra?”

Mạnh Hạo Vân cũng tức giận nói rằng: “Đúng đấy, La đại ca, người kia thực sự quá vô lễ!”

La Vô Địch cười khở một tiếng, nói rằng: “Tiền bối, vị kia Tào bộ đầu gọi Tào Uy, cùng ta cũng như thế, đều là Lục Phiến Môn mười hai Tổng Bộ Đầu một trong.”

“Có một năm, ta bắt được nhà hán phạm tội thân thích, hán ngầm tìm đến ta, để ta buông tha nhà hán thân thích một con ngựa. Ta không có đáp ứng, vì lẽ đó sau khi hán liền ghi hận cho ta.”

“Có điều, hán có mấy lời ngược lại cũng nói không sai, mười hai vị Tổng Bộ Đầu ở trong, ta võ công là thấp kém nhất. Có điều điều này cũng hết cách rồi, ai kêu ta tập võ thiên phú có hạn đây.”

Nói đến đây, La Vô Địch không khỏi âm thầm thờ dài.

Ninh Tiểu Đường trầm ngâm chốc lát, nói rằng: “La bộ đầu, bằng người hiện tại võ công, muốn truy tra những Huyết Ma đó dư nghiệt, võ công đúng là thấp điểm, rất có thể sẽ đem người tính mạng của chính mình đều ném vào.”

La Vô Địch cười khở nói: “Mặc dù biết chuyện này nguy hiểm, nhưng cấp trên có mệnh lệnh, ta cũng không dám không tra a.”

Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên khẽ mỉm cười, nói rằng: “La bộ đầu, ta chỗ này ngược lại có một biện pháp, có thể tăng lên võ công của người.”

La Vô Địch con mắt nhất thời sáng ngời, nói rằng: “Tiền bối, người thật có biện pháp?”

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, nói: “Xác thực có một biện pháp, có điều người một khi tiếp thu cái này biện pháp, võ công của người thực lực, sẽ vĩnh viễn hình ảnh ngất quảng ở võ công tăng lên sau khi cái cảnh giới kia, người nhất định phải tiếp thu sao?”

La Vô Địch cười nói: “Tiền bối, đương nhiên tiếp nhận rồi, có thể tăng lên võ công, chuyện tốt như vậy cầu cũng không được. Còn sau khi cũng không bao giờ có thể tiếp tục tăng cao thực lực, ta hiện tại vốn là vẫn dừng lại không trước a.”

Mạnh Hạo Vân không khỏi hiếu kỳ nói: “Sự phụ, theo: Đề người biện pháp, La đại ca có thể tăng lên bao nhiêu thực lực a?”

“Đừng nóng vội, chờ một lúc liền biết rồi.” Ninh Tiểu Đường cười cợt, “La bộ đầu, đã như vậy, vậy người liền đi theo ta, ta hiện tại hay dùng cái kia biện pháp, cho người tăng cao thực lực.”

“Vâng, tiền bối.” La Vô Địch gật gật đầu nói.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường đem La Vô Địch mang tới khách sạn hậu viện trong đó một gian trong phòng, nói rằng: “Người khoanh chân ngồi dưới đất là tốt rồi, toàn thân thả lỏng, còn lại không cần phải để ý đến.”

La Vô Địch lúc này khoanh chân ngồi xuống, trong lòng mơ hồ có một luồng chờ mong, tiền bối nói có biện pháp có thể tăng lên thực lực của chính mình, cũng không biết đến cùng có thể tăng lên bao nhiêu.

Hay là biết đánh nhau thông Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong đệ nhị mạch? Lấy tiền bối năng lực, nên có thể làm được đi.

Như quá thực sự là như vậy, vậy thì quá tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tăng cao thực lực (2)

La Vô Địch trong lòng một trận chờ mong.

Nếu là Kỳ Kinh Bát Mạch một khi mở ra đệ nhị mạch, như vậy từ nay về sau, võ công của hắn ở Lục Phiến Môn mười hai vị Tổng Bộ Đầu ở trong, liền không xưng được lót đáy.

Bởi vì có khác hai vị Tổng Bộ Đầu, Kỳ Kinh Bát Mạch cũng có điều mở ra hai mạch mà thôi.

Ninh Tiểu Đường thấy La Vô Địch đã khoanh chân ngồi dưới đất, liền đi tới phía sau hắn.

Tiếp đó, Ninh Tiểu Đường rất tùy ý duỗi ra một bàn tay, đặt tại La Vô Địch đỉnh đầu.

“Toàn thân thả lỏng.” Ninh Tiểu Đường thanh âm bình tĩnh vang lên.

Sau một khắc, La Vô Địch chỉ cảm thấy một luồng vô cùng to lớn nội lực, bỗng nhiên từ đỉnh đầu cái tay kia trên truyền đến.

Này luồng nội lực sự mệnh mông, hoàn toàn vượt qua La Vô Địch tưởng tượng, dường như đại dương mệnh mông, cuộn cuộn không ngừng truyền vào trong cơ thể mình.

May là, này luồng nội lực vô cùng ôn hòa, vừa tiến vào La Vô Địch trong cơ thể sau, cũng không có như thoát cương ngựa hoang như vậy, chung quanh lung tung xông tới.

Nếu không thì, La Vô Địch thân thể, rất có thể sẽ bị này cỗ khổng lồ nội lực cho mạnh mẽ căng nứt.

Này luồng nội lực từ La Vô Địch đỉnh đầu, dọc theo kinh mạch một đường mà xuống, sau đó toàn bộ hội tụ đến La Vô Địch trong đan điền.

Khẩn đón lấy, này luồng nội lực lại từ hắn Đan Điền chảy ra, nhằm phía hắn Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong Đái mạch.

Này cỗ vô cùng to lớn nội lực, liền phảng phất là lũ quét, một đường như bẻ cành khô, phá tan tất cả ngăn cản đồ vật,

Trong phút chốc, La Vô Địch nguyên bản vẫn tắc Đái mạch, liền bị triệt để mở ra.

“Mở ra?” La Vô Địch trên mặt bỗng nhiên lộ ra một trận vẻ vui mừng.

Hắn không nghĩ tới mới thời gian nháy mắt, chính mình Kỳ Kinh Bát Mạch, đệ nhị mạch liền triệt để thông suốt.

Bao nhiêu năm a, chính mình vẫn dậm chân tại chỗ. Vào giờ phút này, chính mình cuối cùng cũng coi như lần thứ hai về phía trước bước tiến lên một bước.

“La bộ đầu, chớ lộn xộn, tiếp tục ngồi.” Ninh Tiểu Đường nhắc nhở âm thanh nhàn nhạt truyền đến.

La Vô Địch vội vã kiềm chế lại tâm tình kích động, trầm nghĩ trong lòng: Lễ nào thực lực của chính mình còn có thể tiếp tục nhắc lại cao?

Phải biết, lúc này La Vô Địch thấy mình mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong đệ nhị mạch, hắn đã rất hài lòng.

Mà bây giờ nghe vị tiền bối này ý tứ, tựa hồ còn không kết thúc?

Nghĩ tới đây, La Vô Địch vội vã thu lại tâm thần.

Trong cơ thể hắn cái kia cỗ khổng lồ mệnh mông nội lực, đang đã thông Đái mạch sau khi, tiếp theo liền nhằm phía Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong Âm Khiêu mạch.

Tắc Âm Khiêu mạch, trong nháy mắt bị mở ra.

“Lại mở ra?” La Vô Địch trên mặt lộ ra một tia kinh sợ.

Nhưng mà còn không chờ hắn kinh ngạc chốc lát, cái kia cỗ khổng lồ nội lực, đang đã thông Âm Khiêu mạch sau khi, ngược lại lại nhằm phía Dương Khiêu mạch.

Không ngờ nhiên chút nào, Dương Khiêu mạch cũng trong nháy mắt bị phá tan hết thủy tắc, triệt để mở ra.

“Ta hiện tại là mở ra bốn mạch chứ?” La Vô Địch há miệng, kinh ngạc không ngớt.

Lúc nào, Kỳ Kinh Bát Mạch trở nên như vậy dễ dàng mở ra?

Ngay ở La Vô Địch kinh ngạc như vậy trong nháy mắt, cái kia cỗ khổng lồ nội lực, đã nhằm phía Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong Âm Duy mạch.

Khẩn đón lấy, Âm Duy mạch cũng bị xông ra tắc.

Âm Duy mạch, mở ra!

La Vô Địch hai con mắt, đột nhiên tròn to.

Hắn có chút không dám tin tưởng, lúc này mới bao lâu trôi qua a, chính mình liền từ Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ mở ra một mạch, đã biến thành hiện tại Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra ngũ mạch.

Trời ạ, chính mình hiện tại xem như là Thông Mạch cảnh hậu kỳ đi.

Thực lực như vậy, có thể nói đã là mười hai tên Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu ở trong, võ công đứng đầu nhất mấy vị kia.

Tiếp theo sau một khắc, La Vô Địch hai mắt tiếp tục càng tròn càng lớn.

Bởi vì hắn khiếp sợ phát hiện, trong chớp mắt, hắn Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong dương duy mạch, cũng bị cái kia cổ khổng lồ nội lực xông ra tắc. Hắn dương duy mạch, cũng mở ra!

“Hiện tại... Hiện tại ta Kỳ Kinh Bát Mạch, đã mở ra Lục Mạch chứ?” La Vô Địch tự lẩm bẩm, đầy mặt khó có thể tin.

Cùng lúc đó,

Trong cơ thể hắn cái kia cổ mệnh môn cực kỳ nội lực, tuy rằng đã tiêu hao không ít, nhưng ở Ninh Tiểu Đường cuộn cuộn không ngừng đưa vào dưới, cái kia luồng nội lực vẫn như cũ rất là không lỗ.

Đang đã thông dương duy mạch sau, cái kia luồng nội lực tiếp tục hướng phía trước phóng đi, nhắm phía Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong Nhâm Mạch.

Hay là trước mở ra năm cái kinh mạch, xác thực tiêu hao quá Donay lực, lần này mở ra Nhâm Mạch, tốn không ít thời gian.

Nhưng cuối cùng, Nhâm Mạch vẫn bị xông ra tất cả tắc.

La Vô Địch Nhâm Mạch, cũng mở ra!

Đang đã thông Nhâm Mạch sau khi, Ninh Tiểu Đường rút cục đỉnh chỉ truyền nội lực. Mà La Vô Địch trong cơ thể cái kia cổ khổng lồ nội lực, cũng nhân tiêu hao quá độ, rút cục không có cách nào lại tiếp tục nhắm phía Đốc Mạch.

La Vô Địch Kỳ Kinh Bát Mạch, cuối cùng mở ra Thất Mạch.

“Được rồi, La bộ đầu, hiện tại có thể lên.”

Ninh Tiểu Đường âm thanh truyền đến, tỉnh lại nằm ở khiếp sợ ở trong La Vô Địch.

La Vô Địch là thật sự bị triệt để chấn động ở, lúc này mới bao lâu trôi qua, chính mình liền từ Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ mở ra một mạch, đã biến thành hiện tại Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra Thất Mạch!

Mà mình bây giờ, không nghĩ ngờ chút nào, đã là Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ.

Trời ạ, này tiền bối thủ đoạn, cũng quá khủng bố đi!

Dĩ nhiên mạnh mẽ sáng tạo một vị Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ!

“Tiền bối, ta này không phải đang nằm mơ chứ? Ta hiện tại đúng là Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ?” La Vô Địch bầm bầm cánh tay của chính mình, đầy mặt đại ra.

Lúc nào, trên giang hồ có thể thông qua cộng thêm thủ đoạn, trực tiếp sáng tạo Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ?

Nếu không phải mình tự mình nhìn thấy, hơn nữa còn là phát sinh ở trên người mình, La Vô Địch tuyệt sẽ không tin tưởng chuyện như vậy.

Thấy La Vô Địch một bộ khó có thể tin về mặt, Ninh Tiểu Đường khẽ cười cười, nói rằng: “Tự nhiên không phải đang nằm mơ, ngươi bây giờ, xác thực có thể nói là Thông Mạch cảnh viên mãn.”

“Ngươi nếu như không tin, đi, đi trong sân đánh một chương thử một chút thì biết.”

“Àm~~”

Phía ngoài phòng trong sân, La Vô Địch cách không một chương đánh ra, trên mặt đất một khối to bằng chậu rửa mặt tiểu nhân: Nhỏ bé tảng đá, trực tiếp bị đánh cho nát tan ra.

La Vô Địch ngơ ngác mà liếc nhìn bàn tay mình, một chương này, so với mình trước kia, không biết mạnh bao nhiêu lần.

Không nghĩ tới chính mình, dĩ nhiên đúng là Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ.

Trời ạ, chính mình thực lực bây giờ, không chỉ có vượt xa những Lục Phiến Môn đó Tổng Bộ Đầu, e là cho dù là tứ đại Thần Bộ, cũng không phải là mình đối thủ đi.

“La bộ đầu, ngươi hiện tại tuy rằng mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong Thất Mạch, thế nhưng, ngươi dù sao cũng là dùng ngoại lực cường tự tăng lên tới, cũng không phải là mình một bước một vết chân tu luyện mà thành. Bởi vậy, ngươi cùng cảnh giới đối thủ của hắc tranh đấu thì, thực lực sẽ thấp hơn không ít. Hay là có thể nói, ngươi là yếu nhất Thông Mạch cảnh viên mãn võ giả.” Ninh Tiểu Đường nhắc nhở.

“Đương nhiên, lấy thực lực của ngươi bây giờ, đối phó những Thông Mạch đó cảnh viên mãn trở xuống Võ Lâm Nhân Sĩ, vẫn là có thể ung dung nghiền ép.”

La Vô Địch đối với với mình là yếu nhất Thông Mạch cảnh viên mãn võ giả, đó là không một chút nào chú ý.

Phải biết, một phút trước, hắc Kỳ Kinh Bát Mạch còn chỉ là mở ra một mạch. Mà mình bây giờ, hắc Kỳ Kinh Bát Mạch đã mở ra Thất Mạch.

Lúc này hắc, thực lực đã so với trước không biết tăng cao bao nhiêu lần, này còn có cái gì không hài lòng đây?

Khách sạn Đại Đường, Mạnh Hạo Vân, A Đại A Nhị cùng với bốn vị Bộ Khoái, đều đang suy đoán La Vô Địch có thể tăng lên bao nhiêu thực lực.

Bốn vị Bộ Khoái tự tin cũng không đủ, bọn họ không cho là La Vô Địch có thể tăng lên bao nhiêu thực lực.

Trừ phi như tà đạo nhân sĩ như vậy khải được cường tự tăng lên, nhưng này đều chỉ là tạm thời tăng lên công lực, hơn nữa còn sẽ thương tổn được căn cơ, bọn họ không cho là La Vô Địch sẽ làm như vậy.

Nếu là không khải được, bọn họ thực sự không nghĩ ra được, còn có biện pháp gì có thể tăng lên trên diện rộng thực lực.

“Nếu như Đầu nhi biết đánh nhau thông Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong đệ nhị mạch, vậy thì tốt.” Trong đó một vị Bộ Khoái nói rằng.

“Ai, hi vọng như thế chứ.” Một vị khác Bộ Khoái thờ dài nói.

Nhưng bốn người đối với này đều không ôm cái gì hi vọng, dù sao, Kỳ Kinh Bát Mạch nào có như vậy dễ dàng mở ra. Nếu không, trên giang hồ mỗi người đều là cao thủ.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường cùng La Vô Địch đi ra.

Nhìn thấy hai người, Mạnh Hạo Vân lúc này hỏi: “La đại ca, ngươi tăng lên bao nhiêu thực lực a?”

Bốn tên Bộ Khoái cũng toàn đều nhìn La Vô Địch.

La Vô Địch đầy mặt ý cười, nói rằng: “Tăng lên không ít, ta hiện tại Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra Thất Mạch.”

“Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra Thất Mạch?” Mạnh Hạo Vân hơi ngẩn người, coi chính mình nghe lầm, liền hỏi lần nữa: “La đại ca, ngươi hiện tại Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra mấy mạch?”

“Ta Kỳ Kinh Bát Mạch, mở ra Thất Mạch, ta hiện tại đã là Thông Mạch cảnh viên mãn võ giả.” La Vô Địch lại một lần nữa nói rằng.

“Cái gì, mở ra Thất Mạch? Thông Mạch cảnh viên mãn võ giả?”

Mạnh Hạo Vân một mặt khó mà tin nổi.

Bốn tên Bộ Khoái càng là yên lặng như tờ, tất cả đều kinh ngạc mà nhìn La Vô Địch.

Lập tức, có người san chê cười nói: “Đầu nhi đây là đang nói đùa chứ?”

“Đầu nhi, ngươi đây là lừa gạt ai đó? Thông Mạch cảnh viên mãn, ha, sao có thể có chuyện đó?”

“Đúng đấy, Đầu nhi, xem ngươi mặt tươi cười, thực lực khẳng định tăng lên. Ngươi liền thành thật nói cho chúng ta, ngươi đến cùng tăng lên bao nhiêu thực lực?”

Chương 100: 4 Phương hội tụ (1)

Nhìn mình bốn vị thủ hạ tất cả đều một mặt không tin đáng vẽ, La Vô Địch hơi có chút bất đắc dĩ.

Thành thật mà nói, điều này cũng tại bọn họ không được.

Dù sao, chính mình ở một phút trước, Kỳ Kinh Bát Mạch còn chỉ là mở ra một mạch.

Hiện tại đột nhiên nói cho bọn họ biết, chính mình Kỳ Kinh Bát Mạch đã mở ra Thất Mạch, vị này ai sau khi nghe, đều sẽ không tin tưởng.

Phải biết, vậy cũng là Kỳ Kinh Bát Mạch a. Mỗi mở ra một mạch, đều là thiên nan vạn nan, cực kỳ không dễ.

Trong chón võ lâm, đại đa số người tập võ, thậm chí cả một đời, cũng không biết đánh nhau thông Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong bất kỳ một mạch.

Trong đó độ khó chi lớn, có thể tưởng tượng được.

Bởi vậy, khi mọi người nghe được La Vô Địch nói, hẳn Kỳ Kinh Bát Mạch đã mở ra Thất Mạch, trong lòng cái ý niệm đầu tiên, đều cho rằng hắn là đang nói đùa.

La Vô Địch hơi trầm ngâm một chút, rất chăm chú địa nói rằng: “Ta không có nói đùa, ta hiện tại Kỳ Kinh Bát Mạch, đúng là mở ra Thất Mạch, chỉ còn dư lại Đốc Mạch còn chưa mở ra.”

Thấy La Vô Địch một mặt vẻ chăm chú, không giống như là đang nói dối, vẻ mặt của mọi người, lại một lần nữa ngưng trệ.

Bốn tên Bộ Khoái trên mặt mỗi người khó mà tin nổi, phảng phất quái đản bình thường nhìn La Vô Địch.

“Đầu nhi, nói như vậy, ngươi... Ngươi Kỳ Kinh Bát Mạch thật mở ra Thất Mạch?”

“Lúc này mới trải qua bao lâu, Đầu nhi, ngươi làm sao có khả năng lập tức, liền từ Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ mở ra một mạch, biến thành mở ra Thất Mạch, sao có thể có chuyện đó?”

“Đúng đấy, Đầu nhi, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Mạnh Hạo Vân trong lòng cũng khiếp sợ không thôi, xem ra chính mình vị này La đại ca, Kỳ Kinh Bát Mạch e sợ thật sự đã mở ra Thất Mạch.

La Vô Địch cũng không có nói tí mĩ, chỉ là hơi giải thích: “Này đều là tiền bối công lao, là tiền bối giúp ta mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong mặt khác Lục Mạch.”

Bốn tên Bộ Khoái đều chấn động địa nhìn phía Ninh Tiểu Đường, không khỏi nuốt ngụm nước bọt, không nghĩ tới vị công tử trẻ tuổi này, dĩ nhiên có thể giúp người mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch, trực tiếp làm ra một Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ, đây cũng quá khó mà tin nổi đi!

Thủ đoạn như vậy, quả thực chưa từng nghe thấy, không thể tưởng tượng nổi.

Nếu là truyền tới trên giang hồ, khủng bố sẽ khiến cho toàn bộ võ lâm chấn động.

Khẩn đón lấy, nghĩ đến vị công tử trẻ tuổi này có thể trợ giúp người mở ra Kỳ Kinh Bát Mạch, bốn trong mắt người liền không nhịn được nóng hừng hực.

Coi như là Mạnh Hạo Vân, lúc này hai mắt cũng mơ hồ có chút nóng rực. Dù sao, nếu là có thể rất nhanh tốc tăng cao thực lực bản thân con đường, lại có ai có thể nhịn hấp dẫn như vậy đây?

Tựa hồ biết mấy người ý nghĩ, Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: “Các ngươi không cần có một bước lên trời ý nghĩ, cái này biện pháp đã dùng đến La bộ đầu trên người, hiện nay tạm thời dùng không được. Tập võ, hay là muốn một bước một vết chân mới được.”

Nghe xong Ninh Tiểu Đường giải thích, mọi người nguyên bản ước ao hòa hoãn, tất cả đều lập tức tắt xuống.

Đặc biệt Mạnh Hạo Vân, hẳn luôn cảm thấy Ninh Tiểu Đường câu nói này, là ở tự nhủ.

Nghe được một bước lên trời cái từ này, La Vô Địch trong lòng cảm khái không thôi.

Chính mình như thế trong thời gian ngắn, thực lực liền phát sinh biến hóa long trời lở đất, này không phải là một bước lên trời mà.

Hắn ngấm nhìn bên cạnh Ninh Tiểu Đường, trong lòng đối với vị tiền bối này, cảm kích không ngớt.

Tiền bối đối với hần tái tạo chi ân, hần ghi nhớ trong lòng, suốt đời khó quên, chính là lên núi đao xuống biển lửa, cũng tuyệt không chối từ.

Dù sao, nếu là không có vị tiền bối này trợ giúp, võ công của chính mình chỉ sợ cả đời từ đầu sẽ dậm chân tại chỗ.

Nào giống mình bây giờ, dĩ nhiên đã là Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ, Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra Thất Mạch, chuyện này quả thật cùng giống như nằm mơ.

Sau một chốc, Ninh Tiểu Đường lại nói: “La bộ đầu, mấy ngày nay ngươi liền cần thận làm quen một chút ngươi cảnh giới bây giờ, chờ quen thuộc xong sau khi, lại đi truy tầm những Huyết Ma đó dư nghiệt cũng không muộn.”

La Vô Địch không khỏi gật gật đầu, nói rằng: “Vâng, tiền bối.”

Xác thực, La Vô Địch Kỳ Kinh Bát Mạch lập tức từ lúc thông một mạch đã biến thành mở ra Thất Mạch, ở trong thực lực, không biết tăng lên bao nhiêu lần.

Nếu không là trước đó thích ứng một quãng thời gian, La Vô Địch e sợ liền toàn bộ thực lực hai, ba tầng đều không phát huy ra được.

Mà coi như thích ứng sau một thời gian ngắn, hần e sợ cũng chỉ có thể phát huy ra bảy, tám tầng khoảng chừng: Trái phải thực lực. Cùng những kia dựa vào chính mình một bước một vết chân bắt đầu tu luyện võ giả so với, không thể nghi ngờ phải yếu hơn không ít.

Có điều, mặc dù cuối cùng chỉ có thể phát huy ra bảy, tám tầng thực lực, La Vô Địch vẫn là rất hài lòng. Bởi vì thực lực như vậy, đã có thể nghiền ép phần lớn Thông Mạch cảnh hậu kỳ cảnh giới võ giả.

Sau đó mấy ngày, La Vô Địch liền cùng hần bốn vị thủ hạ, tạm thời ở tại khách sạn.

Mấy trăm dặm ở ngoài Dương Châu thành, làm Giang Nam khu vực to lớn nhất thành trì, trong thành cửa hàng san sát, thương hộ như mây; Lui tới khách thương rộn rộn ràng ràng, ngựa xe như nước, một mảnh bận rộn cảnh tượng.

Tuyết Tiên Lâu là Dương Châu tên mười Đại Từ Lâu một trong.

Ngày hôm đó, Nam Sơn phái trong môn phái Chấp Pháp Trưởng Lão Mã Nham, chính mang theo đệ tử ở Tuyết Tiên lâu dùng cơm.

Chính ăn được một nửa thì, bỗng nhiên, ánh mắt hần thoáng nhìn, thật giống nhìn thấy một vị bạn cũ.

Theo tầm mắt của hần, chỉ thấy một vị hơn sáu mươi tuổi ông lão, đang cùng hai vị người đàn ông trung niên, từ Tuyết Tiên lâu lầu hai đi xuống, nhìn dáng dấp tựa hồ là vừa dùng hết món ăn.

Mã Nham lúc này trạm lên, hướng vị lão giả kia chấp tay, nói: “Hạ huynh, đúng là ngươi, ngươi làm sao đến Dương Châu?”

Ông lão xoay đầu lại, nhìn thấy Mã Nham sau, cười cợt, nói: “Hóa ra là Mã huynh, may gặp may gặp.”

“Hạ huynh, ngươi hiếm thấy tới một lần Dương Châu, đêm nay ta làm chủ, chúng ta cố gắng tụ tập tới.”

Ông lão mặt lộ vẻ khó xử, nói rằng: “Mã huynh hảo ý ta chân thành ghi nhớ, có điều bởi vì một ít việc vặt phải xử lý, ta hiện tại còn phải lập tức chạy tới Việt Châu. Chờ ta xử lý xong sự tình sau khi, đến lúc đó trở lại Dương Châu tìm Mã huynh gặp nhau.”

Mã Nham chợt nói: “Thì ra là như vậy, như vậy Mã mỗ ngay ở Dương Châu chờ đợi Hạ huynh, Hạ huynh bác phần thời gian, có thể đừng quên a.”

“Nhất định sẽ không quên, cái kia Hạ mỗ trước hết cáo từ.”

“Được, Hạ huynh thuận buồm xuôi gió.”

“Tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Ông lão ôm quyền, mang theo hai vị người đàn ông trung niên, rời đi Tuyết Tiên lâu.

“Sư phụ, vị tiền bối này là ai vậy?” Mã Nham đệ tử, một hơn ba mươi tuổi nam tử hỏi.

Mã Nham nói: “Hần là U Châu Lưu Vân tông ngũ Đại Trưởng Lão một trong, Hạ Kiền.”

“Hạ Kiền, chính là Lưu Vân tông vị kia hạ Đại Trưởng Lão sao?”

“Đúng, không nghĩ tới lão này dĩ nhiên đến Dương Châu, chỗ cần đến tựa hồ còn ở Việt Châu, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên trên đến vị này lão gia hỏa cũng phát động rồi.”

Một bên khác, Hạ Kiền mang theo hai vị người đàn ông trung niên, một đường đi nhanh, ra Dương Châu thành.

Mà phía sau hắn trong đó một vị người đàn ông trung niên, vẻ mặt âm u, sắc mặt sa sút, chỉ là cúi đầu, cúi đầu chạy đi.

Hạ Kiền về liếc mắt một cái sau, dừng bước, nói rằng: “An bình, ngươi đã thấy ra chút, sự tình phát triển đến một bước này, không phải ngươi có thể chỉ phối.”

Người đàn ông trung niên vì vi ngẩng đầu lên, âm thanh khô khốc, nói rằng: “Nhưng là sư phụ lão nhân gia người... Không nghĩ tới hắn thật sự đi rồi cái kia nói.”

Hạ Kiền thở dài, nói rằng: “Đây là chúng ta Lưu Vân tông sĩ nhục, việc này ta sẽ cố gắng xử lý. Ngươi đã thấy ra chút, ngươi là ngươi, sư phụ ngươi là sư phụ ngươi, đây là hai việc khác nhau, không có quan hệ gì với ngươi. Thiên Hoa, ngươi cần thận khuyên một khuyên an bình.”

Một vị khác người đàn ông trung niên gật gật đầu, nói rằng: “Vâng, sư phụ.”

“Trương sư đệ, ngươi nhất định phải tỉnh lại lên, tuyệt đối đừng ử rử. Coi như sự tình trở nên lại xấu, sư phụ hắn nhất định sẽ thích đáng xử lý, ngươi phải tin tưởng sư phụ.”

“Lý sư huynh, ta biết, ta tin tưởng Sư Bá. Chỉ là vừa nghĩ tới sư phụ hắn dĩ nhiên sẽ đi cái kia đạo, ta này tâm liền... Ai, sư phụ hắn làm sao sẽ biến thành như vậy!”

Nghe lời của hai người, Hạ Kiền trầm mặc chốc lát, phun ra một cái trung khí, chậm rãi mở miệng nói rằng: “Đi thôi, hiện tại trọng yếu nhất, hay là tìm được sư phụ ngươi.”

Nói xong, ba người lại một lần nữa ra đi, đi về phía nam mới bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: 4 Phương hội tụ (2)

Ở Lưu Vân tông ba người đi tới Việt Châu đồng thời, một con đường khác trên, rất nhiều Lục Phiến Môn Bộ Khoái, cũng chính mệnh mông cuộn cuộn địa chạy tới Việt Châu.

Mang đội chính là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ một trong, Thần Bộ Truy Phong Cổ Vân Phi.

Ở Từ Châu vụ án giải quyết sau khi, hắn lập tức mang theo đại đội nhân mã, hướng Việt Châu tới rồi.

Bởi vì càng ngày càng nhiều tình báo biểu hiện, rất nhiều máu ma dư nghiệt, không biết nguyên nhân gì, chính đang hướng về Việt Châu tụ lại.

Mọi người xuyên qua một rừng cây, liền tạm thời ngừng lại, hơi làm nghỉ ngơi.

Cổ Vân Phi nhìn xa xôi nơi phía trên đường chân trời chập trùng bất định dãy núi, lên tiếng hỏi: “Chúng ta hiện tại đến nơi nào?”

Một vị trung niên Bộ Khoái lập tức đứng dậy, trả lời: “Đại nhân, chúng ta hiện tại đã tiến vào Việt Châu cảnh nội.”

“Ồ? Đã đến Việt Châu a.” Cổ Vân Phi khẽ gật đầu, “Đi đầu mấy vị Tổng Bộ Đầu, hiện tại có thể có tin tức mới nhất truyền đến?”

“Đại nhân, mới nhất tin tức truyền đến nói, Sơn Âm huyền cảnh nội xuất hiện lượng lớn Huyết Ma dư nghiệt hoạt động dẫu vết. Đi đầu ba vị Tổng Bộ Đầu, hiện tại cũng đã toàn bộ đến Sơn Âm huyền cảnh nội.”

“Xem ra, Sơn Âm huyền cảnh nội, có món đồ gì hấp dẫn những Huyết Ma đó dư nghiệt.” Cổ Vân Phi đạo, “Nói cho mọi người, nghỉ ngơi xong sau, chúng ta trực tiếp đi Sơn Âm huyền.”

“Vâng, đại nhân.”

Sơn Âm huyền Hội Kê sơn, từ đông đi tây, kéo dài mấy chục dặm.

Nơi này thế núi, cũng không phải cỡ nào nguy nga hiểm trở, nhưng thẳng ở sơn Thanh Thủy tú.

Ở một chỗ bí mật Tiểu Sơn Cốc bên trong, một bóng người cao lớn, chính đang cây rừng nhanh chóng qua lại.

Người này trên người mặc một bộ Thanh Y, vóc người khôi ngô, trên mặt mang một bộ mặt nạ quỷ, nhìn qua có chút Âm U khủng bố.

Bỗng nhiên, hắn ở một gốc cây khô héo đại thụ trước ngừng lại.

Hắn xoay người, mặt nạ quỷ trên mặt không, bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Hắn quay về phía sau không có một bóng người rừng cây, lạnh lùng nói rằng: “Vô tri khiêu lương tiểu sừ, theo ta lâu như vậy, hiện tại có thể đi ra đi.”

“Hừ, chẳng lẽ còn muốn ta quá khứ đem ngươi xách đi ra? Ngươi cho rằng ngươi tàng rất khá sao? Quả thực buồn cười. Lục Phiến Môn người, lúc nào trở nên như vậy ngu muội vô tri?”

Thanh Y người mặt quỷ một cái nói ra người truy đuổi thân phận.

Thấy thân phận mình bại lộ, một vị trên người mặc Lục Phiến Môn công phục Bộ Khoái, từ một mảnh lùm cây bên trong chui ra.

Đây là một vị người đàn ông trung niên, mặt chữ điền rộng ngạch, mắt hồ sáng quắc, hắn nhìn chăm chăm Thanh Y người mặt quỷ, hét lớn một tiếng: “Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu phùng kiều ở đây, Huyết Ma dư nghiệt, còn không bó tay chịu trời!”

Nghe nói như thế, Thanh Y người mặt quỷ bỗng nhiên hê hê nở nụ cười, nói: “Ngươi thực sự là Lục Phiến Môn Tổng Bộ Đầu? Làm sao như vậy sủa đầu sủa não?”

“Gọi ta bó tay chịu trời? Xem ra ngươi vẫn chưa hoàn toàn làm rõ chính mình tình cảnh a.” Thanh Y người mặt quỷ lắc đầu một cái nói rằng, “Trước tiên không nói ngươi là không phải là đối thủ của ta, ngươi hiện tại liền kẻ địch có bao nhiêu người đều không làm rõ, liền nói khoác không biết ngượng địa muốn bắt người, coi là thật là thật là tức cười.”

Phùng kiều cau mày, nói: “Ngươi muốn nói cái gì?”

Thanh Y người mặt quỷ xì cười một tiếng, nói: “Hiện tại Lục Phiến Môn Bộ Đầu, thực sự là càng ngày càng không xong rồi a, ta đều nói như thế rõ ràng, ngươi còn nghe không hiểu? Ngươi coi là thật cảm thấy, nơi này chỉ một mình ta Huyết Ma người sao?”

Phùng kiều con mắt lúc này nhắm lại, cảnh giác hướng bốn phía nhìn lại.

Thanh Y người mặt quỷ khẽ cười cười, hướng bốn phía rừng cây, lên tiếng hô: “Mọi người đều đi ra đi, nếu đều đến nơi này, không cần thiết trốn trốn tránh tránh.”

Lập tức, cây rừng phát sinh một trận tất tất tốt tốt tiếng vang.

Một đạo tiếp theo một đạo bóng người, từ cây rừng chui ra.

Người đến có tướng mạo hèn mọn lão già, có tóc bạc trắng Lão Ấu, cũng có hơn bốn mươi tuổi Độc Tí Đại Hán, cũng có trang phục phong tao trung niên nữ tử, thậm chí còn có hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi.

Nhìn chu vi hơn mười đạo lơ lửng, hiện ra hiện ra bóng người, phùng kiều sắc mặt lúc này biến đổi, cả viên trong lòng nặng trĩu, trịch,

Hắn khắp cả người phát lạnh, như rơi vào hầm băng.

Phùng kiều không nghĩ tới, nơi này dĩ nhiên sẽ có nhiều như vậy vị Huyết Ma dư nghiệt, chuyện này quả thật là khó mà tin nổi.

Nhìn một đạo tiếp theo một bóng người xuất hiện, Thanh Y người mặt quỷ mở miệng nói rằng: “Nghĩ đến mọi người có rất nhiều nghi vấn, có điều không cần phải gấp gáp, chờ một lúc ta sẽ đem ta bản thân biết, tất cả đều nói cho các ngươi.”

“Mà trước lúc này, ta nghĩ chúng ta có phải là đem này con Lục Phiến Môn giun dế, trước tiên bóp chết đưa hắn đi gặp Diêm Vương đây?”

Nghe được câu này, phùng kiều chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân trực thóan trán, nhiều như vậy vị Huyết Ma dư nghiệt, điều này làm cho hắn làm sao chống đối? Xem ra, lúc này tám chín phần mười muốn chết ở những này Huyết Ma dư nghiệt trong tay, chỉ tiếc không có cách nào đem tin tức lan truyền ra ngoài.

Chỉ là để phùng kiều cảm thấy kỳ quái chính là, bốn phía cái kia mười Dư Đạo Nhân ảnh, cũng không có hành động, vẫn như cũ đứng tại chỗ, lẫn nhau khoảng cách một khoảng cách, phảng phất như kẻ địch giống như vậy, từng người đề phòng.

Thanh Y người mặt quỷ tựa hồ cũng phát hiện một điểm, lên tiếng khuyên nhủ: “Mọi người không cần đề phòng lẫn nhau, đến thiếu trong một khoảng thời gian, mục tiêu của chúng ta lợi ích vẫn là nhất trí. Chờ chờ một lúc ta hướng về các ngươi giải thích xong, các ngươi liền sẽ rõ ràng, ta tại sao nói như thế.”

“Được rồi, xem ra các ngươi tạm thời là không thể cùng ta đồng loạt ra tay giải quyết này con Lục Phiến Môn giun dế. Đã như vậy, cái kia vẫn để cho ta tự mình tới giải quyết đi.”

Nói, Thanh Y người mặt quỷ nhìn phía phùng kiều, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo từ hán mặt nạ quỷ mắt không bên trong bắn ra.

Thời khắc này, phùng kiều chỉ cảm thấy một luồng làm người ngột ngạt cực kỳ khí thế khủng bố, từ trên người đối phương áp bức lại đây, để hán cảm giác mình thật giống là bị một con hung thú tập trung.

Phùng kiều nhất thời như gặp đại địch, toàn thân tóc gáy đều kiên lên.

Ngay vào lúc này, cái kia Thanh Y người mặt quỷ bóng người bỗng nhiên lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc, Thanh Y người mặt quỷ xuất hiện ở phùng kiều trước người, đưa tay thành trào, bay thẳng đến phùng kiều chớp tới.

Phùng kiều đồng tử đột nhiên co rút lại, đột nhiên về phía trước đánh ra một quyền, Khí Kinh bám vào quyền diện, vù vù vang vọng.

“Giun dế, quá yếu.”

Thanh Y người mặt quỷ lạnh rên một tiếng, Thủ Trảo thế đi bất biến, dĩ nhiên trực tiếp nắm lấy phùng kiều nắm đấm.

Phùng kiều trên nắm đấm ác liệt Khí Kinh, đối với Thanh Y người mặt quỷ căn bản không gây nên nửa điểm tác dụng.

“Như thế lợi hại!” Phùng kiều trong lòng hoảng hốt.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, Thanh Y người mặt quỷ Thủ Trảo trên bỗng nhiên bốc lên tăng lớn tăng lớn nồng nặc huyết vụ, lập tức đem phùng kiều nắm đấm cho bao vây lấy.

Lập tức, huyết vụ theo nắm đấm cuốn lấy phùng kiều cánh tay, tiếp theo lại cuốn lấy hán trên người, cuối cùng hán cả người đều bị huyết vụ nuốt chửng.

Tất cả những thứ này, tất cả đều phát sinh ở trong chớp mắt.

Phùng kiều chỉ kịp hét thảm một tiếng, liền cũng lại không một tiếng động.

Một lát sau, huyết vụ dần dần tản đi, chỉ thấy trên mặt đất nằm một bộ thi thể, toàn thân khô quắt cực kỳ, liền phẳng phát là một bộ chết rồi mấy trăm năm thấy khô.

Thanh Y người mặt quỷ chậm rãi thu tay về trào, đối với trên mặt đất thây khô cũng không thèm nhìn tới một chút, thật giống giết chết đúng là một con giun dế giống như vậy, bé nhỏ không đáng kể.

Thanh Y người mặt quỷ liếc nhìn bốn phía mùi Dư Đạo Nhân ảnh, nói rằng: “Được rồi, đáng ghét giun dế đã bị bóp chết. Trong lòng các ngươi có nghi hoặc, muốn biết đáp án, liền đi theo ta.”

Nói, Thanh Y người mặt quỷ bóng người lóe lên, lúc này hướng về trong rừng nơi sâu xa thoan đi.

Mà cái kia hơn mười vị bóng người, hơi do dự một lúc sau, liền một đạo tiếp theo một đạo, tất cả đều đi theo.

Kính Hồ trấn, Tứ Hải Khách Sạn.

Từ lúc mấy ngày trước, La Vô Địch cùng hán bốn vị thủ hạ, liền rời đi khách sạn, đi tới Sơn Âm thị trấn.

Mạnh Hạo Văn nhìn khách sạn bên ngoài trên quan đạo một đại ba Lục Phiến Môn Bộ Khoái bóng lưng, hơi có chút sững sờ.

Hán nghiêng đầu đi, ngấm nhìn bên cạnh vẻ mặt hồ hững Ninh Tiểu Đường, nói rằng: “Sư phụ, Sơn Âm huyền lập tức đến rồi nhiều như vậy vị Lục Phiến Môn Bộ Khoái, người nói đúng không là xảy ra đại sự a?”

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh nói rằng: “Có thể có đại sự gì? Không phải là những Huyết Ma đó dư nghiệt mà, bọn họ nếu như dám đến ta xuất hiện trước mặt, hết thảy một cái tát đập chết là được rồi.”

Mạnh Hạo Văn nuốt chút nữa bị một hơi sang đến, trong lòng oán thầm: Sư phụ hán, đây cũng quá thô bạo...

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Dưỡng Ma Nhân

Xanh um tươi tốt cây rừng, Thanh Y người mặt quỷ hăng hái bay lượn.

Ở sau người hần, mười Dur Đạo Nhân ảnh, tất cả đều đi sát đằng sau.

“Bá ~”

Phóng qua một chỗ cao điểm sau, Thanh Y người mặt quỷ bỗng nhiên ngừng lại.

Cùng lúc đó, cái kia đi sát đằng sau mười Dur Đạo Nhân ảnh, cũng nên tức một tiếp theo một đứng ở cách đó không xa. Bọn họ lẫn nhau tất cả đều cách một khoảng cách, Ngưng Thần đề phòng.

“Tại sao dừng lại?” Có người hỏi.

“Bởi vì chúng ta đến.” Thanh Y người mặt quỷ đạo, “Các ngươi có phát hiện hay không, loại kia không ngừng hấp dẫn chúng ta cảm giác, bắt đầu trở nên càng ngày càng mãnh liệt?”

Cái kia tướng mạo hèn mọn lão đầu gật gật đầu, nói: “Xác thực như vậy.”

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Vì lẽ đó a, chúng ta đến chỗ cần đến.”

“Chỗ cần đến? Là ngọn núi nhỏ kia sao?” Tướng mạo hèn mọn lão đầu hé mắt, nhìn phía mười mấy trượng ở ngoài một đỉnh núi nhỏ.

Ngọn núi nhỏ kia đầu cao có điều ba mươi trượng, chu dài chừng mò gần hai trăm trượng, trên núi mọc đầy xanh tươi ướt át cây rừng, nhìn qua thường thường không có gì lạ, cùng tầm thường đỉnh núi cũng giống như nhau.

Thanh Y người mặt quỷ nhìn ngọn núi nhỏ kia đầu, gật gật đầu nói: “Đúng, chính là ngọn núi nhỏ kia đầu.”

“Ngọn núi nhỏ kia đầu đến cùng là nơi nào? Còn có, vì sao chúng ta đều sẽ có cảm giác như vậy? Chúng ta nơi này hơn mười người, đến từ Thiên Nam Địa Bắc, bây giờ tụ hội nơi đây, e sợ đều là bị loại cảm giác đó hấp dẫn tới được chứ?” Vị kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tĩ Đại Hán mở miệng hỏi.

Còn lại người, cũng tất cả đều đầy mặt nghi hoặc mà vọng Hướng Thanh Y người mặt quỷ, hiển nhiên trong lòng đều có này nghi vấn.

Thanh Y người mặt quỷ chậm rãi nói rằng: “Không cần phải gấp, ta sẽ từ từ giải thích cho các ngươi nghe. Đang giải thích trước, còn phải trước tiên từ chúng ta tu luyện công pháp nói tới.”

“Nghĩ đến mọi người đều rõ ràng, chúng ta tu luyện môn công pháp này, gọi làm Huyết Ma kinh, là một môn dựa vào không ngừng hấp thụ người khác tinh huyết đến tăng lên công lực tà ác công pháp.”

“Đương nhiên, nếu mọi người đều lựa chọn con đường này, hiển nhiên là sẽ không chú ý nó đến cùng có phải là Tà Công. Dù sao, trên giang hồ cho tới nay đều là cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn. Chỉ cần có thể tăng lên thực lực mình, chết sống của người khác cùng chúng ta lại có gì làm? Những đạo lý này nghĩ đến không cần ta nhiều lời, ta hiện tại muốn nói đúng lắm, mọi người còn nhớ vừa thu được cái môn này Huyết Ma kinh thì tình cảnh sao?”

“Hay là mọi người thu được Huyết Ma kinh thì địa điểm, đa dạng, không giống nhau. Nhưng có một chút mọi người e sợ đều là giống nhau, chúng ta lúc đó có phải là đều chiếm được một khối Đồng Bài cùng một chiếc bình ngọc? Đồng Bài một mặt có khắc Huyết Ma kinh Tam Tự, mặt khác có khắc Huyết Ma kinh công pháp. Mà trong bình ngọc, thì lại gửi một giọt đen kịt như mực chất lỏng.”

Nói, Thanh Y người mặt quỷ từ trong lòng lấy ra một khối hai bàn tay to nhỏ Đồng Bài.

“Ta đoán, mọi người Đồng Bài hẳn là giống như đúc, ta này một khối, các ngươi có thể coi trộm một chút.” Thanh Y người mặt quỷ cầm trong tay Đồng Bài ném cho tướng mạo hèn mọn lão già.

Lão già tiếp nhận Đồng Bài sau, cũng từ ngực mình lấy ra Đồng Bài, hai người so sánh so sánh, quả nhiên là giống như đúc.

“Xác thực là như thế.” Lão già gật gật đầu, sau đó đem Thanh Y người mặt quỷ Đồng Bài ném cho một người khác.

Giữa trường hơn mười người, liền như vậy đem Đồng Bài truyền đến truyền đi, cùng từng người Đồng Bài khá là một phen, sau đó phát hiện Đồng Bài đúng là giống như đúc.

“Điều này nói rõ cái gì đây?” Một vị tóc bạc trắng Lão Ấu nói rằng.

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Bởi vì những thứ đồ này, tất cả đều là xuất thân từ cùng một người. Người kia, đem những thứ đồ này phân tán đến Thiên Nam Địa Bắc, cuối cùng bị chúng ta thu hoạch.”

Tướng mạo hèn mọn lão già kia nghi ngờ nói: “Này Huyết Ma kinh tuy nói là Tà Công, nhưng không phải không thừa nhận, đây là một môn mạnh mẽ công pháp. Người kia vì sao phải làm như vậy? Hắn tại sao muốn đem môn công pháp này lưu truyền đi? Này đối với hắn mà nói, lại có ích lợi gì?”

Thanh Y người mặt quỷ thờ dài, nói: “Đối với hắn mà nói, tự nhiên là mới có lợi. Bởi vì hắn là đường Ma Nhân,

Mà chúng ta tất cả đều là hần đường ma quả.”

“Đường Ma Nhân? Ma quả? Này lại là cái gì?” Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu không khỏi hỏi.

Thanh Y người mặt quỷ giải thích: “Chúng ta đều biết, Huyết Ma kinh là thông qua hấp thụ người khác tinh huyết đến tăng lên công lực. Nhưng có một chút mọi người e sợ không biết, một khi đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra Lục Mạch sau, người bình thường tinh huyết, liền cũng lại thỏa mãn không được chúng ta. Coi như hấp thụ nhiều hơn nữa người bình thường tinh huyết, tăng lên công lực cũng là bé nhỏ không đáng kể. Các vị bằng hữu, nói vậy trong các người đã đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, đối với này tràn đầy linh hội đi.”

Tướng mạo hèn mọn lão già kia gật gù đầu, nói: “Xác thực như vậy, ta liền kỳ quái làm sao hai năm qua, lão phu ta tại sao hấp thụ người khác tinh huyết, công lực đều là không lại tăng lên, hóa ra là có chuyện như vậy.”

Tóc bạc trắng bà lão kia cũng gật gù đầu nói: “Lão thân cũng là như vậy, không nghĩ tới là này nguyên nhân. Lẽ nào chúng ta võ công liền như vậy tại chỗ đập bực, không có biện pháp giải quyết sao?”

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Biện pháp tự nhiên là có, vậy thì là hấp thụ đồng dạng là tu luyện Huyết Ma kinh người tinh huyết, hơn nữa đối phương cảnh giới càng cao, hiệu quả càng tốt. Nhưng các người cũng biết, như thế làm, chính mình rất có thể sẽ ngược lại bị đối phương hấp thụ tinh huyết, ở trong nguy hiểm có thể nói rất lớn.”

Nghe đến nơi này, mọi người cách xa nhau khoảng cách nhất thời trở nên càng xa hơn, mỗi người Ngưng Thần đề phòng, như gặp đại địch.

Thanh Y người mặt quỷ ho khan một tiếng, nói: “Các người không cần sốt sắng, chúng ta hiện nay lợi ích tạm thời vẫn là nhất trí, bởi vì chúng ta còn có càng to lớn hơn kẻ địch chung muốn đối phó.”

“Cái gì kẻ địch?” Có người hỏi.

“Chính là chúng ta đường Ma Nhân.” Thanh Y người mặt quỷ đạo, “Mọi người nghĩ đến đều biết, hiện nay công pháp, chỉ có thể để chúng ta tu luyện đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ mà thôi. Mà hết thảy này, đều là chúng ta đường Ma Nhân giờ trở. Muốn chiếm được đón lấy công pháp, chúng ta thiết yếu tìm tới chúng ta đường Ma Nhân.”

“Huống chi, chúng ta làm ma quả, cùng chúng ta đường Ma Nhân, trời sinh chính là tử địch, không phải hần chết, chính là chúng ta chết!”

“Tại sao nói chúng ta là ma quả? Còn có cái kia thiên sống hay chết địch lại là cái gì thuyết pháp?” Vị kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tĩ Đại Hán hỏi.

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Mọi người đều biết, lần thứ nhất tu luyện Huyết Ma kinh thì, chúng ta là cần thông qua Ma Chủng Tiếp Dẫn, mới có thể tu luyện thành công. Mà Ma Chủng mọi người cũng biết, chính là năm đó chúng ta được giọt kia đen kịt chất lỏng.”

“Giọt kia Ma Chủng là chúng ta vị kia đường Ma Nhân dùng bí pháp ngưng tụ mà thành, chúng ta sử dụng hần ngưng tụ Ma Chủng, chúng ta tự nhiên liền trở thành hần ma quả. Mà hần sở dĩ ngưng tụ Ma Chủng, phân tán các nơi, đương nhiên là vì một ngày nào đó, đến hấp thụ chúng ta tinh huyết. Vì lẽ đó, chúng ta cùng chúng ta đường Ma Nhân, không phải hần chết, chính là chúng ta vong, chúng ta cùng hần thiên sống hay chết địch!”

“Mặt khác, chúng ta cùng chúng ta đường Ma Nhân tranh đấu thì, chúng ta công lực sẽ phải chịu áp chế, đơn đả độc đấu căn bản không phải là đối thủ. Bởi vậy, đang giết chết chúng ta đường Ma Nhân trước, chúng ta thiết yếu đoàn kết nhất trí!”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Việt Vương lăng

“Chúng ta cùng đường Ma Nhân tranh đấu thì, công lực tại sao lại bị áp chế?” Cái kia tướng mạo hèn mọn lão già hơi nhíu mày hỏi.

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Bởi vì đường Ma Nhân ở ngưng tụ Ma Chủng thời gian, liền đã bí mật làm thủ đoạn. Đối phương có thể ở ba trượng khoảng cách bên trong, quỷ rầy chúng ta chân khí trong cơ thể, để chúng ta Thập Tầng thực lực, chỉ có thể phát huy ra hai, ba tầng.”

“Như thế vương tay chân!” Cái kia tướng mạo hèn mọn lão già hơi kinh hãi.

“Đúng, hơn nữa đường Ma Nhân bản thân thực lực liền không yếu, bởi vì muốn ngưng tụ Ma Chủng, mặc cho, đốc hai mạch chí ít cần mở ra một mạch.” Thanh Y người mặt quỷ nói rằng, “Vì lẽ đó, vì đối phó như vậy đại địch, chúng ta nhất định phải đoàn kết lên.”

“Lão thân cảm thấy lẽ ra nên như vậy.” Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu gật đầu một cái nói, “Đang giải quyết đường Ma Nhân trước, chúng ta tuyệt không có thể lên nội chiến, ai như đi đầu trái với, chúng ta chắc chắn hợp nhau tấn công!”

Theo Lão Âu đi đầu tán đồng, những người khác cũng dồn dập gật đầu đáp lại.

“Có điều ta rất hiểu kì, ngươi đối với những chuyện này, làm sao biết như vậy rõ ràng?” Cái kia tướng mạo hèn mọn lão già đột nhiên hỏi.

Mọi người cũng đều nghi hoặc mà nhìn phía Thanh Y người mặt quỷ, hiểu kỳ bên trong mơ hồ mang theo một tia đề phòng.

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Bởi vì ta đã từng thấy một cái khác đường Ma Nhân, tuy rằng ta gặp được cái kia đường Ma Nhân thì, hắn đã chết rồi. Nhưng ta ở hắn ở lại trong sơn động, tìm tới rất nhiều có liên quan với loại này tin tức.”

“Thì ra là như vậy.” Cái kia tướng mạo hèn mọn lão già khẽ gật đầu nói, xem như là miễn cưỡng tiếp nhận rồi lời giải thích này.

Lúc này, vị kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tĩ Đại Hán, bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Đúng rồi, ngươi còn không nói với chúng ta, ngọn núi nhỏ kia đến cùng là nơi nào? Nơi đó có phải là cùng đường Ma Nhân có quan hệ? Còn có, loại kia hấp dẫn chúng ta cảm giác, có phải là cùng là đường Ma Nhân gây nên?”

Mọi người tất cả đều nhìn phía Thanh Y người mặt quỷ, chờ đợi hắn trả lời.

Thanh Y người mặt quỷ gật gù, nói rằng: “Ngọn núi nhỏ kia, xác thực cùng đường Ma Nhân có quan hệ, bởi vì đường Ma Nhân là ở chỗ đó.”

“Cái gì, đường Ma Nhân là ở chỗ đó?” Chúng người sắc mặt khẽ thay đổi.

Thanh Y người mặt quỷ tiếp tục nói: “Cho tới loại kia hấp dẫn chúng ta cảm giác, là bởi vì đường Ma Nhân ở thời thúc bí pháp, hắn chính chờ đợi chúng ta đến.”

Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu hơi nhíu nhíu mày, nói: “Hắn chờ chúng ta quá khứ, sau đó hấp thụ chúng ta tinh huyết sao?”

“Chính vậy.” Thanh Y người mặt quỷ đạo, “Đương nhiên, chúng ta cũng có thể lựa chọn có điều đi. Thế nhưng vì Huyết Ma kinh còn lại công pháp, chúng ta lại phải đi tìm vị kia đường Ma Nhân!”

Cái kia tướng mạo hèn mọn lão già mở miệng đồng ý nói: “Không sai, vì còn lại công pháp, chúng ta nhất định phải tới. Tuy nói cái kia đường Ma Nhân hay là rất lợi hại, nhưng chúng ta nơi này có nhiều người như vậy, chẳng lẽ còn sẽ sợ hãi sao?”

Mọi người nhìn nhau, đều từ người khác trên nét mặt, nhìn thấy tán thành vẻ mặt.

Bởi vì Huyết Ma kinh còn lại công pháp, đối với bọn họ tới nói, thực sự là quá trọng yếu.

Vị kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tĩ Đại Hán hỏi: “Như vậy, chúng ta hiện ở cùng đi tìm hắn sao?”

Thanh Y người mặt quỷ lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời không cần đi, chúng ta trước tiên ở phụ cận tìm địa phương chờ mấy ngày.”

♥đọc truyện tại [//truyencuatui.net/](http://truyencuatui.net/)

“Vì sao?” Độc Tĩ Đại Hán nghi ngờ nói.

Thanh Y người mặt quỷ không có trực tiếp trả lời, mà là nói: “Vừa nãy ngươi không phải hỏi ta ngọn núi nhỏ kia là nơi nào sao? Nếu là ta cho ngươi biết, đó là một ngôi mộ mộ, ngươi có tin hay không?”

“Cái gì, đó là một toà là phần mộ?” Độc Tĩ Đại Hán thất kinh nói.

Những người khác cũng đều là đầy mặt kinh hãi, tuy rằng ngọn núi nhỏ kia cũng không cao lớn, nhiều nhất sẽ không vượt qua ba mươi trượng. Thế nhưng, nếu là ngọn núi nhỏ kia, kỳ thực là một ngôi mộ mộ đây?

“Trời ạ, cõi đời này tại sao có thể có lớn như vậy phần mộ?” Có người không nhịn được cả kinh nói.

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Nó đúng là một ngôi mộ mộ, theo ta được biết, đây là trong truyền thuyết Việt Vương lăng.”

“Việt Vương lăng? Cái kia đường Ma Nhân, làm sao sẽ ở Việt Vương lăng bên trong?”

Đáp án này,

Thanh Y người mặt quỷ tự nhiên biết, có điều hắn cũng không muốn nói ra đến.

Hắn trầm ngâm chốc lát, nói rằng: “Đường Ma Nhân vì sao lại ở Việt Vương lăng bên trong ta không rõ ràng. Nhưng ta biết, hắn bị vây ở Việt Vương lăng bên trong, cả tòa Việt Vương lăng bị đóng chặt hoàn toàn. Hắn không ra được, chúng ta cũng không vào được.”

“Không vào được sao? Cái kia nên làm thế nào cho phải?” Có người vội la lên.

Lúc này, cái kia tóc bạc trắng Lão Âu mở miệng nói rằng: “Vừa nãy người nói để chúng ta trước tiên chờ mấy ngày, nghĩ đến người đã có biện pháp giải quyết đi. Không biết người làm sao để chúng ta đi vào?”

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Chúng ta cần chờ một người.”

“Chờ một người? Chờ ai?”

“Tur Không Huyền.”

“Chính là trên giang hồ cái kia đại danh đỉnh đỉnh, tinh thông Kỳ Môn Động Giáp cơ quan lão nhân Tur Không Huyền sao?”

“Chính là hắn.”

“Hắn có thể giúp chúng ta tiến vào Việt Vương lăng?”

“Không sai. Các người hay là không biết, cơ quan lão nhân bình sinh thích nhất làm sự, chính là khiêu chiến những cơ quan kia cạm bẫy tầng tầng đế vương lăng.”

“Vì lẽ đó, hắn sẽ tới nơi này?”

“Đúng, ta đã thông qua một số con đường, đem nơi này có Việt Vương lăng tin tức nói cho hắn, hắn nhất định sẽ tới nơi này.” Thanh Y người mặt quỷ rất khẳng định địa nói rằng, “Chờ hắn sau khi đến, tìm tới tiến vào Việt Vương lăng bên trong đường nối, chúng ta đến lúc đó lại lặng lẽ tùy tùng hắn tiến vào.”

Son Âm thị trấn, huyện nha bên cạnh cách đó không xa một toà sân, nơi này là Lục Phiến Môn mọi người tạm thời chỗ đặt chân.

Lúc này, Lục Phiến Môn Truy Phong Thần Bộ Cố Vân Phi, đã mang theo rất nhiều Lục Phiến Môn nhân mã, đến nơi này.

Cố Vân Phi lúc này triệu kiến đi đầu đi tới nơi này ba vị Tổng Bộ Đầu.

Khi hắn nhìn thấy chỉ có La Vô Địch cùng Tào Uy hai vị Tổng Bộ Đầu đến đây thì, không khỏi nghi ngờ nói: “Ồ, làm sao chỉ có hai người các người, Phùng bộ đầu người đâu?”

La Vô Địch nói: “Phùng bộ đầu đi lẫn theo những Huyết Ma đó dư nghiệt đi tới.”

Cố Vân Phi gật gù, cũng không có suy nghĩ nhiều, nói: “Các người khoảng thời gian này, có hay không cái gì cụ thể thu hoạch?”

La Vô Địch nói: “Đúng là phát hiện một chút bị hút sạch tinh huyết cây khô, có điều những Huyết Ma đó dư nghiệt quá mức giao hoạt, chúng ta cũng không nắm giữ xác thực của bọn họ hành tung, nhưng cũng đại thể xác định một chút phạm vi.”

Nói, La Vô Địch lấy ra một tờ địa đồ, chỉ chỉ trong đó một khối khu vực, nói rằng: “Những Huyết Ma đó dư nghiệt, chủ yếu hoạt động ở mảnh này chu vi mấy chục dặm Hội Kê trong núi.”

Cố Vân Phi khẽ gật đầu: “Được, ta biết rồi, địa đồ lưu lại, các người đi ra ngoài trước bận bịu đi, có tân tình huống, bất cứ lúc nào báo cáo.”

“Vâng, đại nhân.”

La Vô Địch cùng Tào Uy hai người ôm quyền, thi lễ một cái, đi ra ngoài.

Cố Vân Phi mở ra địa đồ, hơi hơi nhàu mảy, sau đó liền bắt đầu tinh tế nghiên cứu lên địa đồ đến.

Hai ngày sau, cách Việt Vương lăng nửa dặm ở ngoài một chỗ giữa sườn núi, một vị lão giả râu tóc bạc trắng, chính xa xa phóng tầm mắt tới.

Bên cạnh hắn, còn có một vị ngũ tuổi khoảng chừng tiểu cô nương.

Ông lão nhìn nửa dặm ở ngoài đỉnh núi nhỏ, trong miệng tám tắc lấy làm kỳ lạ: “Không nghĩ tới a, thật không nghĩ tới, nơi này còn thật sự có một toà Vương Lăng a.”

Chương 104: Bái phỏng

Ông lão râu tóc bạc trắng, sắc mặt hồng hào, mặc một bộ đạo bào màu xanh, nhìn qua một bộ tiên phong đạo cốt đáng đáp.

Hắn nhìn nửa dặm ở ngoài Việt Vương lăng, trong con ngói thần quang trong trẻo.

Nghĩ đến đây lại có lớn như vậy một toà Vương Lăng, hắn liền không nhịn được cảm thấy một trận hưng phấn.

Bên cạnh năm tuổi tiểu cô nương, thấy ông lão vẻ rất là háo hức, không khỏi bĩu môi, nói: “Gia gia, ngươi lại muốn đi trộm mộ a.”

Nghe nói như thế, ông lão sắc mặt không khỏi cứng đờ, vội ho một tiếng, nghiêm mặt nói: “Tiểu Diệp a, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, gia gia ta cùng những Đào Mộ Tặc đó là không giống, ta đây là khảo cổ, không phải Đào Mộ, là khảo cổ!”

Tiểu cô nương trát hai cái bím tóc, dài đến đực từ ngọc, đỏ bừng bừng trên khuôn mặt, hơi mang theo một điểm trẻ con phì, nhìn qua kiểu Tiểu Khả Ái.

Nàng mạnh mẽ khinh rên một tiếng, một mặt không tin, chu phần miệng, nhỏ giọng thầm thì nói: “Rõ ràng chính là Đào Mộ mà, cần phải nói cái gì khảo cổ, cho rằng ta đứa nhỏ chỉ dễ lừa sao?”

Ông lão tuổi tác tuy lớn, nhưng vẫn như cũ tai thính mắt tinh, tiểu cô nương nói thầm thanh hắn nghe xong cái rõ rõ ràng ràng, trên mặt lúng túng về mặt không khỏi càng nồng.

Hắn con ngươi chuyển động, nói rằng: “Tiểu Diệp a, ta dẫn ngươi đi một chỗ.”

“Nơi nào?” Tiểu Diệp một mặt cảnh giác, “Gia gia, trước đó có thể nói tốt, Đào Mộ ta sẽ không đi, ngươi muốn đến liền tự mình đi!”

Ông lão vội ho một tiếng, nói: “Yên tâm đi, Tiểu Diệp. Gia gia biết ngươi nhất gan, ta sẽ không dẫn ngươi đi cái loại địa phương đó.”

“Vậy thì tốt.” Tiểu Diệp gật gật đầu, sau đó nàng đáng yêu địa nghiêng đầu, có chút ngạc nhiên nói: “Gia gia, vậy ngươi muốn mang ta đi chỗ nào nhỉ?”

Ông lão nói rằng: “Tiểu Diệp, ngươi không phải thường thường nói muốn gặp gỡ một hồi những Thế ngoại cao nhân đó sao? Gia gia liền nhận thức như thế một vị, hắn vừa vặn ở tại nơi này phụ cận, ta mang ngươi cùng đi bái phỏng hắn một hồi.”

“Thế ngoại cao nhân!” Tiểu Diệp con mắt nhất thời sáng ngời, có điều lập tức nàng lại hoài nghi nói: “Gia gia, ngươi lúc này nói nhưng là thật sự? Mà không phải lại một lần gạt ta?”

Ông lão trên mặt nhất thời lộ ra căm giận bất bình vẻ, nói rằng: “Gia gia ta lúc nào đã lừa gạt ngươi?”

“Gia gia, ngươi liền đã lừa gạt ta!”

Tiểu Diệp bĩu môi, thờ phỉ phò nói: “Một năm trước ở Dự Châu, ngươi liền nói dẫn ta đi gặp cái gì Thế ngoại cao nhân, cuối cùng nhìn thấy, nhưng là một vị ra Lão Thiên con bạc. Mà nửa năm trước ở Thanh Châu, ngươi còn nói muốn dẫn ta đi gặp Thế ngoại cao nhân, sau đó nhìn thấy chính là một miệng đầy hoảng thoại liền thiên Đoán Mệnh Phương Sĩ.”

“Hiện tại, ngươi lại một lần nữa nói muốn dẫn ta đi gặp Thế ngoại cao nhân, gia gia, ngươi nói ta lần này có nên hay không tin ngươi đây?”

Tiểu Diệp cổ quái hàm giúp, một bộ ta bị ngươi lừa rất nhiều thứ, ta đã không tin đáng đáp của ngươi.

Ông lão lúng túng không thôi, đưa tay gỡ gỡ sau gáy, nói rằng: “Cái kia cái gì... Lần trước cái kia hai lão, quả thật có chút vô căn cứ. Có điều Tiểu Diệp, lần này ta cam đoan với ngươi, chúng ta lúc này đi vào bái phỏng người, tuyệt đối là vị Thế ngoại cao nhân.”

Thấy ông lão lời thề son sắt địa bảo đảm đạo, Tiểu Diệp nhưng thẳng không nổi bán chút lòng tin.

Nàng bất đắc dĩ hít khẩu, nói rằng: “Gia gia, ta nghĩ nhìn thấy Thế ngoại cao nhân, là người kể chuyện trong miệng, loại kia võ công sâu không lường được, bàng quan, không bị thể nhân biết võ lâm siêu cấp cao thủ, mà không phải những thứ ngôn ngữ kia phổ phùng đồ.”

Ông lão nói: “Tiểu Diệp, vậy ngươi lần này nhất định có thể được đền bù mong muốn. Bởi vì chúng ta lần này quá khứ bái phỏng vị kia, võ công của hắn cảnh giới, từ lâu đến người thường khó có thể mức tương đương.”

Tiểu Diệp nói: “Thật sự?”

Ông lão nói: “Đương nhiên là thật sự.”

Tiểu Diệp nói: “Đã như vậy, gia gia, vậy chúng ta đi nhanh một chút đi!”

Sau nửa canh giờ, ông lão mang theo Tiểu Diệp, đi tới một mảnh xanh um tươi tốt trúc hải trước.

Phóng tầm mắt nhìn tới, đây khắp núi đồi, tất cả đều là gậy trúc.

Gió núi thổi qua, trúc hải chấp trùng, sóng lớn mãnh liệt, vô biên vô hạn, đây là một mảnh hải dương màu xanh lục!

Tiểu Diệp nhìn khắp núi gậy trúc,

Không khỏi phát sinh một tiếng cảm thán: “Gia gia, nơi này thật u tĩnh, đẹp quá a!”

Nói, nàng quay đầu đi liếc nhìn ông lão, lại phát hiện ông lão chính vào trong ngực tìm tòi cái gì, tựa hồ chính đang tìm đồ vật.

Tiểu Diệp nghi ngờ nói: “Gia gia, ngươi đang tìm cái gì?”

Ông lão một bên tìm đồ vật, một bên trả lời: “Một khối Ngọc Giản, không có vật kia, chúng ta không qua được.”

“Không qua được?” Tiểu Diệp nghe được rơi vào trong sương mù.

Lúc này, ông lão bỗng nhiên từ trong lòng lấy ra một cái vật thập, nói rằng: “Tìm tới, chính là nó.”

Tiểu Diệp phóng tầm mắt nhìn lại, đó là một khối nho nhỏ Ngọc Giản.

“Gia gia, đây là vật gì?” Tiểu Diệp hỏi.

Ông lão nói: “Cái này a, ngươi liền coi nó là làm một viên chìa khoá được rồi.”

“Chìa khoá?” Tiểu Diệp càng nghi ngờ.

Ông lão không có giải thích thêm, nói: “Đến, Tiểu Diệp, chúng ta đi.”

Ông lão kéo Tiểu Diệp tay, đi vào rừng trúc.

Rất nhanh, hai người đi tới một cái sâu thẳm rừng trúc đường mòn trên.

Ông lão hơi nhíu nhíu mày, nói: “Tiểu Diệp, kéo căng ta tay, tuyệt đối đừng buông ra, không phải vậy sau đó lạc đường liền gay go.”

“Được rồi, gia gia.” Tiểu Diệp gật đầu một cái nói, “Có điều gia gia, chúng ta hiện tại đi được khỏe mạnh, vì sao lại lạc đường a?”

Ông lão khẽ cười cười, nói: “Ngươi lập tức liền biết rồi.”

Quả nhiên, đi không bao xa, Tiểu Diệp chợt phát hiện, trong rừng trúc dĩ nhiên sương mù bay.

Này vụ làm đến vô cùng mãnh liệt, mới mấy hơi thở, liền tràn ngập đến toàn bộ rừng trúc đều là. Sương mù nồng nặc cực kỳ, đưa tay không thấy được năm ngón.

“Gia gia.” Tiểu Diệp có chút sợ sệt dựa vào tay của ông lão.

Ông lão nói: “Tiểu Diệp, đừng sợ, chỉ cần nắm chặt ta tay, là không sao.”

Tiểu Diệp nói: “Gia gia, này trong rừng trúc, tại sao đột nhiên sương mù bay a?”

Ông lão nói: “Bởi vì nơi đây chủ nhân, ở đây bày xuống trận pháp. Chưa qua cho phép tự ý tiến vào nơi đây, liền sẽ bị lạc ở mảnh này vụ trận ở trong.”

Nói tới chỗ này, ông lão trong lòng cũng hơi hơi xúc động. Mặc dù mình ở trên giang hồ bị người tôn xưng vì là “Cơ quan lão nhân”, tinh thông Kỳ Môn Độn Giáp, nhưng cùng trước mắt thủ đoạn này so ra, quả thực chính là như gặp sự phụ, một là thiên một là địa.

Tiểu Diệp có chút kinh hoàng nói: “Gia gia, chúng ta thật giống cũng không trải qua đồng ý liền tiến vào nơi này đi, chúng ta sẽ bị lạc ở đây sao?”

Ông lão an ủi: “Đừng lo lắng, Tiểu Diệp. Chúng ta có cái này, thì sẽ không lạc lối phương hướng.”

Ông lão đem ngọc giản trên tay bắt được Tiểu Diệp trước mắt, Tiểu Diệp bỗng nhiên kinh ngạc phát hiện, trên thẻ ngọc dĩ nhiên có một màu xanh lam mũi tên, lóe lên lóe lên, rất là kỳ lạ.

“Gia gia, thẻ ngọc này thật kỳ quái nha, này màu xanh lam mũi tên là cái gì a?” Tiểu Diệp nghi ngờ nói.

Ông lão giải thích: “Ổ mảnh này sương mù bên trong, nhân loại phương hướng cảm sẽ triệt để mất đi hiệu lực. Nhưng chúng ta chỉ cần dựa theo trên thẻ ngọc cái này màu xanh lam mũi tên chỉ phương hướng cất bước, chúng ta liền có thể bình yên vô sự địa đi ra sương mù.”

Tiểu Diệp một mặt mừng rỡ, lập tức lại có chút ngạc nhiên: “Gia gia, người tại sao có thể có thẻ ngọc này a?”

Ông lão cười cười nói: “Thẻ ngọc này, tự nhiên là nơi đây chủ nhân tặng cho.”

Ở Ngọc Gian màu xanh lam mũi tên dưới chỉ thị, hai người cuối cùng bình yên vô sự địa đi ra sương mù.

Sau đó, một cái thật dài bậc thang bằng đá xanh xuất hiện.

Hai người tiếp theo tiếp tục cất bước, dọc theo thêm đá Thập Cấp mà trên.

Đi rồi ước chừng nửa khắc đồng hồ, một mảnh tường trắng đại ngói quần thể kiến trúc xuất hiện ở hai trong mắt người.

Đây là một chỗ xây dựng ở giữa sườn núi trang viên, đình đài lầu các, mái cong hơi vênh lên.

Sơn Trang cửa lớn bên cạnh, đứng thẳng một khối cự vách đá lớn, mặt trên có khắc “Tiêu dao Sơn Trang” bốn chữ.

Nhìn trước mắt Sơn Trang, ông lão mở miệng nói: “Tiểu Diệp, chúng ta đến.”

Đang lúc này, Tiểu Diệp bỗng nhiên ở Sơn Trang trên tường rào, phát hiện một con màu đen điều.

Đó là một con toàn thân đen thui điều, chỉ có linh tinh màu trắng lông chim tô điểm ở trên người, trên trán có một tiểu thốc màu đen mào, nó một đôi hoàng đế hắc đồng con mắt, mồm hở toát ra một luồng linh tính, làm cho người ta một loại trí tuệ cảm giác.

Tiểu Diệp mới vừa ở trong lòng nói một tiếng, thật kỳ quái điều.

Tiếp theo sau một khắc, liền thấy con kia hắc điều bỗng nhiên mở ra mỏ chim, mở ra đóng lại, nói tới tiếng người.

“Thảo, Đào Mộ lão đầu, là người! Người làm sao đến rồi?”

Tiểu Diệp biểu hiện trên mặt trong nháy mắt đại ra, miệng há thật to, lảm bảm nói: “Gia gia, ta thật giống xuất hiện ảo giác, ta dĩ nhiên nghe được một con chim nhi đang nói tiếng người.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Hồ đổi

Ông lão khi nghe đến âm thanh kia trong nháy mắt, sắc mặt liền hơi đổi.

Hắn quay đầu nhìn tới, ở Sơn Trang trên tường rào nhìn thấy đạo kia hắn tới không muốn gặp lại bóng người màu đen, tâm lý không khỏi mà nhỏ nước bọt: Ngọa thảo, này con vô liêm sỉ hắc điều làm sao chạy ra ngoài?

Đặc biệt nghe được đối phương gọi mình vì là Đào Mộ lão đầu, ông lão liền không nhịn được quặm mặt lại, nói rằng: “Cái gì Đào Mộ lão đầu, đừng nói đến khó nghe như vậy. Ta đó là khảo cổ, là khảo cổ!”

Trên tường rào tiểu tám nghe được khảo cổ hai chữ, không khỏi ngẩn người, tiếp theo liền không kiêng kị mà “Cạc cạc ~” cười to lên.

“Ha ha ha, khảo cổ? Ha ha ha, khảo cổ? Đào Mộ lão đầu, mấy năm không gặp, người quả nhiên càng ngày càng không biết xấu hổ!”

Ông lão sắc mặt càng đen, thẹn quá thành giận nói: “Người này con xú quạ đen, chết quạ đen, nói ta không biết xấu hổ? Chính người không chiếu tám gương nhìn? Người mới là không biết xấu hổ!”

Quạ đen hai chữ tựa hồ là tiểu tám nghịch lân, vừa nghe đến ông lão gọi mình là quạ đen, tiểu tám trực tiếp xù lông.

Nó vỗ cánh ở trên tường rào nhảy lên, the thé giọng nói giận dữ nói: “Thảo, Đào Mộ lão đầu, ngươi dĩ nhiên mạng ta là quạ đen! Ta là Bát ca, ta là Bát ca có được hay không!”

“Giống ta như thể anh tuần tiêu sái, Ngọc Thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng, cao to uy mãnh, đẹp trai cực kỳ Bát ca, làm sao có khả năng là quạ đen? Ngươi có gặp con nào quạ đen dài đến đẹp trai như vậy? Ta là Bát ca, ta là Bát ca!”

Nghe tiểu tám tự biên tự diễn, lúc này đến phiên ông lão không kiêng kị mà cười to lên, hân cười đến giữa tới giữa lui, liền cái bụng đều cười đau.

“Ha ha ha, ngươi này con xú quạ đen, quả nhiên vẫn là như vậy địa tự yêu mình cực kỳ, một chút cũng không thay đổi a. Ha ha, cười chết ta rồi, anh tuần tiêu sái? Ngọc Thụ Lâm Phong? Một con quạ đen càng nói mình anh tuần tiêu sái, Ngọc Thụ Lâm Phong?”

Thấy ông lão cười ha ha trào phúng chính mình, tiểu tám không khỏi mà nổi trận lôi đình, nó ở trên tường rào không ngừng mà nhảy nhót tung bưng, tức đến nổi phôi nói: “Đào Mộ lão đầu, ngươi cười cái gì cười? Ngươi chính là một Đào Mộ Tặc, Đào Mộ Tặc!”

“Xú quạ đen, ngươi mạng ai là Đào Mộ Tặc? Ta đây là khảo cổ có được hay không? Ta là ở thăm dò thượng cổ bí ẩn chưa có lời đáp, khai quật thời cổ di tích văn minh.”

“Đào Mộ Tặc, chửi đến chính là ngươi, không biết xấu hổ! Dem Đào Mộ nói thành khảo cổ, thật không biết xấu hổ!”

“Chết quạ đen, xú quạ đen, ngươi dám lặp lại lần nữa!”

“Đào Mộ Tặc! Đào Mộ Tặc!”

“Chết quạ đen, xú quạ đen!”

“Đào Mộ Tặc! Đào Mộ Tặc!”

“Chết quạ đen, xú quạ đen!”

...

Tiểu Diệp đang nhìn mình gia gia đồ mặt tia tai địa cùng một con hắc điều lẫn nhau mắng nhau, không khỏi mà há hốc mồm.

Nàng nguyên tưởng rằng là chính mình xuất hiện ảo giác đây, không nghĩ tới con kia hắc điều thật sự sẽ nói tiếng người, hơn nữa tựa hồ cùng gia gia mình còn nhận thức.

Bây giờ nhìn một người một chim lẫn nhau đối với đối, Tiểu Diệp cũng không biết nên làm gì.

Song phương vẫn đối với mắng, mắng có tới một phút, hai phe tựa hồ cũng có chút mắng mệt mỏi, bởi vì tiếng mắng chửi so với vừa bắt đầu nhọc không ít.

Ông lão chửi đến yết hầu rát, làm cực kì, nói rằng: “Này, chết quạ đen, ngươi chửi đến không mệt mỏi sao? Chúng ta dừng lại có được hay không?”

Tiểu tám tự nhiên cũng là chửi đến miệng khô lưỡi khô, nói rằng: “Đào Mộ Tặc, ngươi trước tiên dừng lại!”

“Chết quạ đen, làm gì không phải ngươi trước tiên dừng lại?”

“Đào Mộ Tặc, ngươi không dừng lại, ta liền không dừng lại!”

“Chết quạ đen, ta đếm tới ba, chúng ta đồng thời dừng lại.”

“Được.”

“Một, hai, ba.”

Song phương tiếng mắng im bật đi.

Tuy rằng đình chỉ chửi bậy, nhưng ông lão cùng tiểu tám một người một chim, vẫn như cũ lẫn nhau mắng to trừng mắt nhỏ.

Ông lão nói: “Này, dừng trừng mắt, ta là tới bãi phóng nhà ngươi trang chủ, ngươi còn không đi thông báo nhà ngươi trang chủ?”

“Cái kia ta cho ngươi biết, ngươi đến sai chỗ, nhà ta trang chủ không ở trong trang.” Tiểu tám râm rì một tiếng nói rằng.

“Không lại bên trong trang? Chết quạ đen, ngươi sẽ không gạt ta chứ?”

"Thảo,

Đào Mộ Tặc, ta nói nhà ta trang chủ không ở trong trang liền không ở trong trang, ai ăn no rửng mỡ muốn gat người?"

"Thật không ở sao?" Ông lão đích thị thăm một tiếng, trong lòng nghĩ muốn cũng là, này chết quạ đen tuy rằng cực vô căn cứ, nhưng dính đến nó gia trang chủ sự tình, nó vẫn là không dám nói dối.

Nghĩ đến muốn thăm dò toà kia Vương Lăng, ông lão liền cảm giác mình hay là muốn làm thêm chút chuẩn bị, tốt nhất là hướng về vị trang chủ kia thảo chút Giải Độc cùng với bảo mệnh loại hình đan dược, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Bởi vì toà kia Vương Lăng quy mô khổng lồ, hiểm thấy trên đời, trời mới biết bên trong có nguy hiểm gì.

Chuẩn bị tự nhiên là muốn làm đến càng đầy đủ càng tốt, nếu như có thể khuyên đến vị trang chủ kia cùng đi tới, cái kia không thể tốt hơn.

Ông lão ho khan vài tiếng, có chút lấy lòng nói rằng: "Cái kia cái gì... Bát gia..."

Tiểu tám một lão đảo, có chút không thể tin được mà nhìn ông lão, nói rằng: "Thảo, Đào Mộ Tặc, người dĩ nhiên gọi ta Bát gia, ta không có nghe lầm chứ?"

Nếu có việc cầu người, ông lão cảm thấy hô một tiếng Bát gia, cũng không có gì ghê gớm.

"Khắc khắc, Bát gia, này có cái gì ngạc nhiên. Ta lần này đến đây, chủ nếu là có sự tình muốn mời nhà người trang chủ hỗ trợ. Cái kia, người có biết hay không nhà người trang chủ hiện tại ở nơi nào? Lúc nào trở về?"

Nghe ông lão một cái một Bát gia hô chính mình, tiểu tám trong lòng có chút lơ mơ, vui rạo rức.

"Ta đương nhiên biết nhà ta trang chủ ở đâu, có điều ta tại sao phải nói cho người biết?" Tiểu tám nguýt một cái ông lão nói rằng.

Ông lão nói: "Bát gia, người trước đây không phải cảm thấy ta giảng những Vương Lăng đó bên trong hiểu biết, đại thể đều là khoác lác sao? Lúc này, ta lại phát hiện một Vương Lăng, người có hứng thú hay không cùng đi xông xông?"

Tiểu tám mơ hồ có chút động lòng, có điều vừa nghĩ tới chính mình không cách nào rời đi quá địa phương xa, nó liền có chút cảm tức nói rằng: "Thảo, Đào Mộ lão đầu, người cũng không phải không biết ta không thể rời đi quá địa phương xa. Người hiện tại lại nói lời này đến gây nên hứng thú của ta, là không phải cố ý à?"

Ông lão vội vàng nói: "Bát gia, lúc này không giống. Lần này ta phát hiện cái kia Vương Lăng, ngay ở Hội Kê trong núi, cách này không xa."

Nghe nói như thế, tiểu tám con mắt nhất thời sáng ngời: "Lời ấy thật chứ? Chung quanh đây, thật sự có Vương Lăng?"

"Chính xác trăm phần trăm, ta lần này lại đây, chính là vì thăm dò cái kia Vương Lăng, đồng thời muốn hướng về nhà người trang chủ cầu chút Giải Độc đan dược, để ngừa vạn nhất. Nếu là người không tin, người trực tiếp đem lời này nói cho nhà người trang chủ được rồi, ta tổng không đến nỗi ngay cả nhà người trang chủ cũng lừa gạt đi."

Tiểu tám suy nghĩ một chút cũng là, nhân tiện nói: "Được, vậy người ở đây chờ, ta hiện tại liền đi tìm nhà ta trang chủ."

Nói, tiểu tám bay lên trời, phảng phất một đạo màu đen mũi tên nhọn, vọt thẳng hướng về phía bầu trời.

Ngắm nhìn biến mất ở phía chân trời điểm đen, Tiểu Diệp bĩu môi nói rằng: "Gia gia, nguyên lai người là để van cầu đan dược a, ta còn tưởng rằng người đúng là dẫn ta tới thấy Thế ngoại cao nhân đây."

Ông lão lúng túng cười cợt, nói rằng: "Tiểu Diệp a, ta có thể không lừa người, vị trang chủ kia, còn đúng là Thế ngoại cao nhân. Trước rừng trúc cái kia mảnh vụ trận, còn có này con sẽ nói tiếng người hắc điều, người cảm thấy thế tục ở trong, có thể nhìn thấy như vậy chuyện lạ?"

Tiểu Diệp khê gật đầu, nói: "Được rồi, gia gia, coi như người không có gạt ta."

Lúc trước vụ trận, Tiểu Diệp vẫn không tính là có quá to lớn chấn động, nhưng này con sẽ nói tiếng người mở ra linh trí chim nhỏ, đúng là triệt để chấn động rồi nàng.

Nàng không nghĩ tới, cõi đời này, chim nhỏ dĩ nhiên cũng sẽ nói tiếng người, hơn nữa còn là cùng người mắng nhau, này hoàn toàn lật đổ nàng trước kia thế giới quan.

Kết quả là, nàng đối với vị kia Thế ngoại cao nhân, không khỏi mà mơ hồ chờ mong lên.

Chương 106: Mời

Kính Hồ trấn giữa bầu trời, một vết bóng đen hăng hái bay lượn mà qua, đi xuống mới Từ Hải Khách Sạn phóng đi.

“Cạc cạc ~”

“Tiểu đường, cái kia Đào Mộ lão đầu lại tìm đến ngươi!”

Tiểu tám từ khách sạn lầu ba cửa sổ, một con vọt vào Ninh Tiểu Đường gian phòng.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường đang ngồi ở trước bàn đọc sách, cúi đầu nhìn một quyển giang hồ Chí Dị.

Thấy tiểu tám đến, hẩn vì vi ngẩng đầu lên, nói: “Tur Không lão đầu lại tới nữa rồi sao?”

Tiểu tám đập cánh, trực tiếp bay đến Ninh Tiểu Đường trước người trên bàn sách, mở miệng nói rằng: “Đúng đấy, tiểu đường, ta để cái kia Đào Mộ lão đầu ở Sơn Trang trước đại môn chờ đấy.”

Nói, tiểu tám thanh Đào Mộ lời của lão đầu hướng về Ninh Tiểu Đường thuật lại một lần.

“Nói như vậy, Hội Kê trong núi thật sự có một toà Vương Lăng, Tur Không lão đầu dự định đi vào xông vào một lần?” Ninh Tiểu Đường có chút kinh ngạc nói.

Tiểu tám nói rằng: “Đào Mộ lão đầu là nói như vậy, cũng là để ta như thế nói cho ngươi, nghĩ đến hẩn cũng nhát gan lừa ngươi.”

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, thả roi xuống quyển sách trên tay tịch, nói rằng: “Đã như vậy, vậy ta rồi cùng ngươi trở về một chuyến được rồi, thuận tiện nghe một chút Tur Không lão đầu lời giải thích, cái kia Vương Lăng đến tốt cùng là chuyện ra sao.”

Tiểu tám cười nói: “Ha ha ha, tiểu đường, ngươi có phải là cũng đối với toà kia Vương Lăng cảm thấy hiếu kỳ?”

“Coi như thế đi.” Ninh Tiểu Đường cũng không phủ nhận, lập tức lại nói: “Vậy ta đi trước một bước, ngươi đuổi theo sát.”

Nói xong, Ninh Tiểu Đường bóng người bỗng nhiên động lại, toàn thân không nhúc nhích, liền phảng phát bị làm Định Thân Thuật.

“Này, tiểu đường, đừng đi đến nhanh như vậy, chờ ta nha!”

Tiểu tám cũng không thèm nhìn tới trước mặt này cụ Ninh Tiểu Đường bóng người, bởi vì nó biết chân chính Ninh Tiểu Đường từ lâu rồi đi.

Nó trực tiếp vỗ cánh, phảng phát một đạo màu đen mũi tên nhọn, chớp mắt lao ra cửa sổ.

Mà ngay ở nó lao ra cửa sổ trong nháy mắt đó, trong phòng Ninh Tiểu Đường bóng người, cũng đột nhiên vỡ vụn ra đến, phảng phát tám gương phá nát, chớp mắt hóa thành vô số thân thể mảnh vỡ, dương dương nhiều, tiêu tan trên không trung.

Tiêu dao Sơn Trang trước đại môn, ông lão cùng Tiểu Diệp đang đợi đồng thời, Tiểu Diệp chính hỏi ông lão có quan hệ tòa sơn trang này trang chủ tình huống.

“Gia gia, nói như vậy, ngươi ở mười mấy năm trước, liền nhận thức vị này Ninh Trang Chủ?”

“Đúng đấy, vị này Ninh Trang Chủ chính là đương đại kỳ nhân vậy. Gia gia ngươi ta xông xáo giang hồ nhiều năm như vậy, còn chưa từng gặp như Ninh Trang Chủ như vậy Thế ngoại cao nhân.”

Ngay vào lúc này, một đạo hồ hững âm thanh bỗng nhiên từ đằng xa truyền đến.

“Tur Không lão đầu, mấy năm không gặp, trải qua còn thật?”

Lên tiếng người tuy rằng còn cách rất xa, nhưng âm thanh này nhưng rõ ràng truyền vào đến ông lão cùng Tiểu Diệp trong tai.

Tur Không Huyền quay về không khí cười trả lời: “Lão già ta trải qua qua loa, vẫn là như cũ.”

Sau một khắc, một bóng người bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện ở Tur Không Huyền cùng Tiểu Diệp hai trước ở ngoài.

Tiểu Diệp nước long lanh con ngươi, trợn trừng lên, ánh vào nàng mi mắt, là một đạo tuổi trẻ bóng người.

Người kia ăn mặc một bộ nguyệt sắc quần áo, dài đến mi thanh mục tú, vẻ mặt hồ hững. Nhất làm cho nàng cảm thấy bất ngờ chính là, đối phương thực sự là quá tuổi trẻ điểm, tuổi trẻ đến quá thực có chút quá đáng.

Tiểu Diệp có chút không quá chắc chắn địa nhỏ giọng hỏi: “Gia gia, hẳn sẽ không chính là vị kia Ninh Trang Chủ chứ?”

Tư Không Huyền cười cười nói: “Chính là vị kia Ninh Trang Chủ.”

“Không thể nào, gia gia ngươi không phải nói mười mấy năm trước liền nhận thức Ninh Trang Chủ sao? Nếu như nếu như vậy, khi đó Ninh Trang Chủ mới vài tuổi a?”

“Tiểu Diệp, như thế nói cho ngươi đi. Mười mấy năm trước, ta gặp được Ninh Trang Chủ thì, hẳn chính là bộ này dung mạo.”

“Cái gì?” Tiểu Diệp đôi mắt đẹp trong nháy mắt tròn xoe, thất kinh nói: “Nói như vậy, hẳn chẳng phải là Thanh Xuân Vinh Trú?”

Tư Không Huyền cùng Tiểu Diệp hai người đối thoại, Ninh Tiểu Đường tự nhiên cũng đều nghe vào trong tai, có điều hẳn cũng không để ý.

Ninh Tiểu Đường ngắm nhìn Tiểu Diệp, cười nói với Tư Không Huyền: “Ta nói Tư Không lão đầu,

Ngươi lúc nào có thêm một tôn nữ? Ta nhớ tới ngươi cũng không có nhi tử a.”

Tư Không Huyền cười nói: “Ta nhận nuôi, thế nào? Tôn nữ của ta ngoan ngoãn chứ?”

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: “Không sai, rất tiểu cô nương khả ái.”

Tư Không Huyền nói: “Đến, Tiểu Diệp, cho Ninh Trang Chủ hành lễ.”

Tiểu Diệp lúc này tiến lên một bước, cung kính mà cúi chào, nói: “Tiểu Diệp gặp Ninh Tiền Bối.”

Nhìn trước mắt đứ từ ngọc đáng yêu tiểu cô nương, Ninh Tiểu Đường mỉm cười khoát tay áo một cái: “Không cần đa lễ.”

Tiếp đó, hẳn rồi hướng Tư Không Huyền cùng Tiểu Diệp hai người nói rằng: “Chúng ta đi vào trước nói sau đi.”

Ninh Tiểu Đường đi tới Sơn Trang trước đại môn, tùy ý hướng cửa lớn giờ giờ tay áo.

Chỉ thấy “Kẹt kẹt ~” một tiếng, Sơn Trang cửa lớn tự động địa hướng hai bên mở ra.

Nhìn tình cảnh này Kỳ Cảnh, Tiểu Diệp không khỏi mà che miệng lại ba, lộ làm ra một bộ giật mình vẻ mặt.

“Đồng thời vào đi.” Ninh Tiểu Đường vừa nói, một bên hướng về Sơn Trang cửa lớn đi đến.

Bên trong sơn trang, tiếp khách đại sảnh.

Ninh Tiểu Đường cùng Tư Không Huyền phân chủ khách ngồi xuống, tiểu tám cũng đã trở về, chính đứng ở một cái làm bằng gỗ hoa mấy trên.

Ách Phó vì mọi người bung lên nước trà, cái này cũng là hết cách rồi, thực sự là Ninh Tiểu Đường to lớn Sơn Trang, bây giờ cũng là Ách Phó một hạ nhân.

“Tư Không lão đầu, chiếu ngươi nói như vậy, toà này Vương Lăng quy mô không lồ, chính là đương đại hiếm thấy?” Ninh Tiểu Đường nói rằng.

“Chính là, toà này Vương Lăng rất khả năng chính là trong truyền thuyết Việt Vương lăng. Ninh Trang Chủ, không biết lúc này ngươi có hứng thú hay không cùng lão già ta cùng đi xông vào một lần toà này Việt Vương lăng đây?” Tư Không Huyền hỏi, trong lòng hẳn kỳ thực là phi thường hi vọng Ninh Tiểu Đường có thể đồng ý.

Bởi vì như Việt Vương lăng loại này trong truyền thuyết đại mộ, bên trong không biết bày xuống bao nhiêu cơ quan cạm bẫy, chính là Tư Không Huyền vị này chuyên môn cùng cơ quan đánh cá đời liên hệ tay già đời, đều không thể bảo đảm mình có thể không có sơ hở nào.

Dưới cái nhìn của hẳn, nếu như có thể kéo lên Ninh Tiểu Đường vị cao nhân này cùng đi tới, cái kia độ nguy hiểm sẽ lập tức giảm thấp rất nhiều.

“Toà này Việt Vương lăng thật sự ngay ở chung quanh đây?” Ninh Tiểu Đường hỏi.

Hắn đã có chút động lòng, lòng hiếu kỳ là một mặt, càng quan trọng chính là, hẳn là muốn đi Vương Lăng bên trong tìm kiếm như thế trong truyền thuyết vật thập.

Tư Không Huyền nói: “Chính xác trăm phần trăm, toà kia Vương Lăng, ngay ở mười dặm ở ngoài một chỗ bên trong thung lũng.”

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: “Được, nếu là như vậy, như vậy ngày mai ta rồi cùng ngươi cùng đi xông vào một lần toà kia Việt Vương lăng được rồi.”

Son Âm thị trấn, Lục Phiến Môn mọi người đặt chân cái kia nơi sân.

Lục Phiến Môn Thần Bộ “Truy Phong” Cố Vân Phi chính nghe một vị thủ hạ báo cáo.

“Thần Bộ đại nhân, chúng ta đã tìm tới Phùng bộ đầu, chỉ là...”

“Chỉ là cái gì?”

“Chỉ là chúng ta tìm tới Phùng bộ đầu thì, Phùng bộ đầu hắn đã chết đã lâu.”

Nghe được đáp án này, Cố Vân Phi nhất thời trầm mặc không nói, sắc mặt âm trầm đến đáng sợ.

Tuy rằng Phùng bộ đầu mất tích mấy ngày sau, Cố Vân Phi có dự tính xấu nhất. Nhưng khi thật xác định Phùng bộ đầu đã chết rồi, trong lòng hắn vẫn như cũ không nhận được sinh ra một luồng bi phẫn đến.

“Chết như thế nào?” Cố Vân Phi âm thanh có chút tối nghĩa.

“Phùng bộ đầu toàn thân bị hút sạch tinh huyết.”

Nghe nói như thế, giữa trường tất cả mọi người đều sắc mặt khê thay đổi.

Cố Vân Phi hít mắt lại, trầm giọng nói rằng: “Xem ra, Phùng bộ đầu là tìm tới đám kia Huyết Ma dư nghiệt tung tích, cho nên mới chịu khổ độc thù.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Sấm Vương lăng (1)

“Các người là ở nơi nào tìm tới Phùng bộ đầu?” Cố Vân Phi hỏi.

“Là ở đây.” Trong đó một vị Bộ Khoái đi lên trước, ở bản đồ trên bàn trên chỉ chỉ một vị trí nào đó.

Cố Vân Phi hơi nhíu nhíu mày, lập tức quay về mọi người ở đây phân phó nói: “Truyền lệnh xuống, ngày mai tất cả mọi người, tất cả đều đến khu vực này tiến hành sưu sơn, ta liền không tin, những Huyết Ma đó dư nghiệt sẽ không lưu lại chút dấu vết.”

“Vâng, Thần Bộ đại nhân.”

Ở đây các vị Bộ Khoái lập tức ôm quyền đáp.

Cố Vân Phi lại nói: “Tào bộ đầu, chờ một lúc người lại đi cùng Ngô huyện lệnh bàn bạc một hồi, cần phải để hắn ngày mai phái ra một số nhân mã, hiệp giúp chúng ta sưu sơn. Bằng không, quang dựa vào chúng ta Lục Phiến Môn nhân thủ, căn bản không đủ để thực thi một hồi phạm vi lớn sưu sơn hành động.”

Tào Uy lúc này đáp: “Vâng, đại nhân, vậy ta hiện tại liền quá khứ tìm Ngô huyện lệnh.”

Cố Vân Phi khẽ gật đầu, sau đó hắn lại nói với La Vô Địch: “La bộ đầu, chờ một lúc Phùng bộ đầu di thể vận đến sau, người đi sắp xếp xử lý một chút.”

La Vô Địch ôm quyền nói: “Vâng, đại nhân.”

Đối với Phùng bộ đầu tử vong, La Vô Địch trong lòng bi thương đồng thời, mang theo một phần cảnh giác.

Bởi vì Phùng bộ đầu võ công cũng không thấp, Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực, ở Lục Phiến Môn mười hai vị Tổng Bộ Đầu ở trong, cũng là xếp hạng trung du vị trí. Nhưng mặc dù nắm giữ thực lực như vậy, Phùng bộ đầu vẫn là chết ở những Huyết Ma đó dư nghiệt trong tay.

“Cũng còn tốt, ở tiền bối dưới sự giúp đỡ, bây giờ ta đã là Thông Mạch cảnh viên mãn, Kỳ Kinh Bát Mạch cũng mở ra Thất Mạch.” La Vô Địch trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm: “Nếu như ta vẫn là trước đây cái kia phân thực lực, e sợ cuối cùng kết cục cũng cùng Phùng bộ đầu như thế đi.”

Nghĩ tới đây, La Vô Địch đối với Ninh Tiểu Đường càng thêm tràn ngập lòng cảm kích.

Lúc này, chân trời bay tới một con bồ câu đưa thư, đập cánh rơi vào trong sân.

Có Bộ Khoái lúc này tiến lên, từ bồ câu đưa thư trên chân gỡ xuống mật thư, chạy tới giao cho Cổ Vân Phi.

“Đại nhân, tin.”

Cổ Vân Phi tiếp nhận mật thư, nhìn nội dung trong thư, chân mày hơi nhíu lại.

Tin là từ Lục Phiến Môn tổng bộ ký đến, mặt trên nói, còn lại ba vị Thần Bộ, hiện tại các nơi Thiên Nam Địa Bắc, đều ở công việc muốn án, phân thân thiếu phương pháp, tạm thời không có cách nào tới rồi trợ giúp, đề Cổ Vân Phi tận lực tự mình nghĩ biện pháp. Như kẻ địch thật sự mạnh mẽ quá đáng thậm chí có thể đi đâu lui ra đến.

http

://truyenCuatui.net/ Muốn cho Cổ Vân Phi lùi về sau, đó là không thể.

Bởi vì đến hiện nay loại cục diện này, bất luận làm sao, hẳn đều muốn đối với những Huyết Ma đó dư nghiệt một lần phát động vây quét.

Dù sao Phùng bộ đầu tử vong, đối với Lục Phiến Môn tới nói, xem như là ăn một lần thiệt lớn, hẳn thiết yếu hòa nhau một ván.

Bằng không, liền địch bóng dáng đều còn chưa nhìn thấy, trước hết hành lùi về sau, vậy hẳn sau đó ở trước mặt người, liền cũng không còn nửa phần uy tín.

Xem xong mật nội dung trong thư, Cổ Vân Phi trực tiếp đem thư nắm đến nát tan.

“Đại nhân...” Bốn phía Bộ Khoái có chút bận tâm mà nhìn Cổ Vân Phi.

“Không có chuyện gì, mọi người các bận bịu các đi.” Cổ Vân Phi khoát tay áo một cái, “Ngày mai suru son hành động, vẫn như cũ theo kế hoạch chấp hành.”

Ngày thứ hai, Sơn Âm thị trấn dân chúng chợt phát hiện, hơn trăm Lục Phiến Môn Bộ Khoái, lục tục từ một toà trong sân đi ra, sau đó đứng xếp hàng ngũ dọc theo đường phố hướng thành đi ra ngoài.

Cùng lúc đó, Ngô huyện lệnh cũng phái tới hơn mười vị nha dịch cùng hai trăm vị khoảng chừng: Trái phải thanh niên trai tráng, cùng đi theo Lục Phiến Môn đội ngũ mặt sau, chuẩn bị hiệp trợ Lục Phiến Môn Bộ Khoái suru son.

Nhiều như vậy người đồng thời xuất động, tự nhiên đưa tới bách tính vây xem.

Nào đó từ lâu lâu hai, Lưu Vân tông một nhóm ba người, đang dùng bữa sáng.

Nhìn dưới lầu đại đội nhân mã đi qua, ba người đều không khỏi hơi nhíu nhíu mày.

“Sư phụ, Lục Phiến Môn người toàn bộ điều động.” Lý Thiên hoa nói rằng, “Nhiều người như vậy, bọn họ khẳng định có hành động lớn.”

Hạ Kiên khẽ gật đầu, nói: “Xem ra, bọn họ hẳn là tìm tới những người kia hành tung.”

Trương an bình nói: “Sư Bá, vậy chúng ta đồng thời theo sau sao? Ta nghĩ chỉ cần theo bọn họ,

Chúng ta khẳng định có thể tìm được sư phụ tung tích.”

Hạ Kiên khẽ thờ dài một cái, bất đắc dĩ nói: “Từ khi đi tới Sơn Âm huyện sau, chúng ta liền triệt để mất đi ta người sư đệ kia tung tích. Bây giờ nhìn lại, như muốn tìm được ta người sư đệ kia, e sợ cũng chỉ có thể tạm thời theo những Lục Phiến Môn đó bộ sắp rồi.”

Lập tức, ba nhân mã trên kết liễu tiền cơm, sau đó đồng thời xuống lầu rồi đi từ lâu.

Bọn họ xa xa mà đi theo Lục Phiến Môn cái kia chi đội ngũ mặt sau, cũng không dám dựa vào được gần, để tránh khỏi gây nên hiểu lầm.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám ở Tư Không Huyền dẫn dắt đi, cũng rời đi Sơn Trang, cùng đi tới Việt Vương lăng.

Cho tới Tư Không Huyền tôn nữ Tiểu Diệp, thì lại tạm thời ở lại bên trong sơn trang.

Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám tốc độ cực nhanh, mà Tư Không Huyền võ công cũng không yếu, một phút sau, hai người một chim, liền đến Sơn Trang mười dặm ở ngoài một toà giữa sườn núi trên.

Ninh Tiểu Đường phóng tầm mắt tới nửa dặm ở ngoài phong cảnh, đó là một đỉnh núi nhỏ, cao không vượt qua ba mươi trượng, chu dài chừng hơn hai trăm trượng, trên núi mọc đầy xanh um tươi tốt cây rừng, nhìn qua thường thường không có gì lạ, cùng phổ thông đỉnh núi không cũng không khác biệt gì.

“Tur Không lão đầu, người nói ngọn núi nhỏ kia đầu, đúng là một toà Vương Lăng?” Ninh Tiểu Đường vẫn cứ có chút hoài nghi nói.

Tur Không Huyền gật gật đầu nói: “Chính xác trăm phần trăm. Người xem này địa hình, dựa vào núi, ở cạnh sông, nhất Âm nhất Dương, có thể nói là trong truyền thuyết Tụ Long nơi. Có thể chôn ở nơi đây giả, thân phận tất nhiên là cao quý không tả nổi, không phải đế vương tôn sư không thể táng.”

Ninh Tiểu Đường nói: “Nói như thế, ngọn núi nhỏ này đầu, đúng là cái kia Việt Vương lăng?”

Tur Không Huyền nói: “Không sai được, tuyệt đối là toà kia Việt Vương lăng không thể nghi ngờ.”

“Đã như vậy, vậy chúng ta quá khứ đi.” Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, “Tur Không lão đầu, còn như thế nào tìm vào miệng: Lối vào, liền giao tất cả cho người.”

Tur Không Huyền tự tin nở nụ cười, nói: “Yên tâm đi, bao hết ở trên người ta.”

Nói, hai người một chim, lúc này hướng về ngọn núi nhỏ kia bay vút qua.

Mà ở Việt Vương lăng phụ cận mặt khác trên một đỉnh núi, Thanh Y người mặt quý cùng mười mấy vị Huyết Ma dư nghiệt, tất cả đều ẩn giấu ở đây.

Đột nhiên, trong đó có một người hô: “Các người mau nhìn, có người đi chỗ đó Việt Vương lăng.”

Mọi người mau mau phóng tầm mắt nhìn tới, xa xa quả nhiên có hai bóng người, một ông già cùng một vị trẻ tuổi, chính hướng về Việt Vương lăng hăng hái bay vút qua.

Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu, liếc nhìn Thanh Y người mặt quý, hỏi: “Các hạ, vẫn là người đến xác nhận một hồi, xa xa ông lão kia, đến cùng có phải là vị kia cơ quan lão nhân Tur Không Huyền?”

Thanh Y người mặt quý nhìn một lát sau, gật gật đầu nói: “Không sai rồi, người kia đúng là cơ quan lão nhân Tur Không Huyền.”

Nghe được cơ quan lão nhân đến rồi, mọi người nhất thời đều lên tinh thần.

Thanh Y người mặt quý nói: “Mọi người chuẩn bị sẵn sàng, chờ cái kia cơ quan lão nhân Tur Không Huyền, tìm tới cái kia Vương Lăng lối vào sau khi đi vào, chúng ta lại cùng sau lưng hắn, tiến vào Vương Lăng.”

Một bên khác, Tur Không Huyền đi tới Việt Vương lăng sau, lúc này bắt đầu tìm kiếm lên vào miệng: Lối vào.

Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám thì lại yên tĩnh chờ ở một bên, không dám quấy nhiễu Tur Không Huyền vị này nhân sĩ chuyên nghiệp.

Này một tìm liền tìm nhanh một canh giờ, Tur Không Huyền đều sắp lật tung rồi cả đỉnh núi.

Tiểu tám không nhịn được bắt đầu oán giận: “Này, Đào Mộ lão đầu, người kỹ thuật đến cùng có được hay không a? Làm sao tìm được lâu như vậy, còn không tìm được vào miệng: Lối vào?”

“Tiểu tám, yên tĩnh.” Ninh Tiểu Đường ở một bên khuyên nhủ.

Đang lúc này, Tur Không Huyền bỗng nhiên nở nụ cười: “Ha ha ha, rốt cuộc tìm được.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Sấm Vương lăng (2)

Tur Không Huyền cười lớn một tiếng, dùng tay đẩy ra một mảnh lùm cây, lộ ra một hang núi đến.

“Vương Lăng lối vào nên liền ở ngay đây.” Tur Không Huyền vô cùng khẳng định địa nói rằng.

Tiểu tám nghi ngờ nói: “Đào Mộ lão đầu, này có điều là một hang núi thôi, người liền như thế xác định vào miệng: Lối vào ở đây?”

“Tự nhiên.” Tư Không Huyền gật đầu một cái nói, “Theo ta được biết, táng long nơi, cũng không phải là tuyệt cảnh tử địa. Vương Lăng cùng ngoại giới, thiết có bí mật đường nối, tránh khỏi Vương Lăng cùng ngoại giới thiên địa triệt để ngăn cách ra, trở thành Tuyệt Tử nơi. Bởi vì những kia chết đi vương hậu, còn ảo tưởng chính mình chết rồi, một ngày nào đó có thể đắc đạo Thăng Tiên, như thế nào sẽ để cho mình táng nơi, trở thành đại hung vị trí?”

Nghe Tư Không Huyền giảng giải có quan hệ Mộ Táng tri thức, Ninh Tiểu Đường không khỏi mà hứng thú.

Ninh Tiểu Đường nói: “Nhưng là Tư Không lão đầu, cỏi đời này lăng mộ bên trong, cái nào không phải quý khí âm trầm, âm khí nồng nặc, càng khỏi nói loại này quy mô to lớn Vương Lăng. Nghĩ đến toà này Vương Lăng bên trong, sợ là nguy hiểm tầng tầng, xưng là đại hung nơi, cũng không quá đáng a.”

Tư Không Huyền nói: “Này đại hung nơi, chỉ có thể nói là sau đó sinh thành. Mà ở Vương Lăng xây dựng trước, mỗi một khối táng long nơi, kỳ thực cũng có thể nói là tuyệt hảo Phong Thủy Bảo Địa. Dù sao, những kia vương hậu ảo tưởng chết rồi có thể đắc đạo Thăng Tiên, ở khi còn sống, tất nhiên sẽ trăm phương ngàn kế vì chính mình Vương Lăng chọn một khối tuyệt hảo phúc địa, chờ đợi dựa vào địa thế sức mạnh, đến trợ chính mình Thăng Tiên.”

“Thuyết pháp này, ngược lại cũng nói xuôi được.” Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, “Chỉ là, những chỗ này nếu vừa bắt đầu đều là Phong Thủy Bảo Địa, làm sao cuối cùng đều đã biến thành quý khí âm trầm đại hung nơi?”

Tư Không Huyền giải thích: “Chủ yếu có ba nguyên nhân, đệ một cái nguyên nhân, những kia vương hậu vì phòng ngừa chính mình lăng mộ bị trộm, sẽ ở Vương Lăng bên trong bố trí nhiều vô số kế cơ quan cạm bẫy, những này cơ quan cạm bẫy ở chống trộm mộ đồng thời, tự nhiên cũng làm cho Vương Lăng gia tăng rồi vô số Hung Sát Chi Khí.”

“Cái nguyên nhân thứ hai, làm vương hậu chết đi sau khi, bọn họ thi thể sinh thành âm sát khí, muốn so với thường nhân dày đặc gấp mấy lần. Hơn nữa, không ít Vương Lăng còn tiến hành người sống tuần táng, này càng là sinh thành lượng lớn oán khí cùng ác niệm.”

“Cái cuối cùng nguyên nhân, những này Vương Lăng, đều có rất lớn một phần là xây dựng ở dưới nền đất bên dưới. Bởi địa thông sát khí, những này lăng mộ đi ngang qua mấy trăm năm thậm chí hơn một nghìn năm lắng đọng, lăng mộ bên trong tích lũy Địa Sát Chi Khí, sẽ đạt tới một kinh người số lượng.”

“Này trên các loại nguyên nhân, cuối cùng làm cho nguyên bản là Phong Thủy Bảo Địa Vương Lăng, nhưng trở thành đại hung đại ác nơi.”

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường khoe miệng treo lên một nụ cười lạnh lùng, vì phúng nói: “Những này vương hậu muốn chết sau đắc đạo Thăng Tiên, khi còn sống trăm phương ngàn kế tìm kiếm Phong Thủy Bảo Địa, tiêu hao vô số tiền tài nhân lực, xây dựng những này Vương Lăng. Cũng không biết hơn mấy trăm ngàn năm sau khi, bọn họ Vương Lăng phản mà trở thành đại hung đại ác vị trí.”

Tư Không Huyền cũng thờ dài nói: “Đúng là kiện rất trào phúng sự tình.”

Hai người đều hơi trầm mặc chốc lát.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường lại nói: “Tư Không lão đầu, nếu đã tìm tới tiến vào Vương Lăng lối vào, như vậy chúng ta liền vào đi thôi.”

“Được.” Tư Không Huyền gật gù, từ bên người trong gói hàng lấy ra một cái ngọn nến, sau đó nhen lửa, cầm ngọn nến đi vào sơn động.

Mà Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám cũng nên tức theo Tư Không Huyền bóng người, đi vào.

Tối tăm dưới ánh nến, Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám theo sát Tư Không Huyền, một phen Thất Chuyển tám quai sau khi, Tư Không Huyền bỗng nhiên ngừng lại.

Trên mặt hần hơi hơi lúng túng, nói rằng: “Con đường phía trước bị phá hỏng.”

Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám vừa nhìn, quả nhiên, phía trước đường nối, bị một đồng lớn đá lớn cho toàn bộ đóng kín.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, nói: “Những này đá lớn, hẳn là cơ quan gây nên chứ?”

Tư Không Huyền nói: “Đúng là Cơ Quan Chi Thuật, xem ra chúng ta trước, cũng đã có người tiến vào Vương Lăng ở trong. Tiểu tử kia phỏng chừng cũng xui xẻo, không biết phát động cái gì cơ quan, liền ngay cả này điều liên tiếp Vương Lăng cùng ngoại giới đường nối, đều bị triệt để phá hỏng.”

”

“Con đường này đi không thông sao?” Ninh Tiểu Đường hỏi.

“Đi không thông.” Tư Không Huyền lắc đầu nói.

Nghe được câu trả lời này, tiểu tám nhất thời cảm tức nói: “Này, Đào Mộ lão đầu, nói như vậy, chúng ta là đi một chuyến uống công?”

Tư Không Huyền nói: “Hiện tại còn không rõ ràng lắm. Vương Lăng bên trong liên tiếp ngoại giới đường nối, trên thực tế có hai cái. Một cái vì là Minh Đạo, khác một cái vì là Ẩn nói.”

“Minh Đạo? Ẩn đạo?” Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày.

“Đúng thế.” Tư Không Huyền nói: “Minh Đạo còn có một cái khác cách gọi, được gọi là Sinh Môn, là ngoại giới tiến vào Vương Lăng lối đi duy nhất. Bởi

vì ở Minh Đạo thông điều kiện tiên quyết, ẩn đạo là không thông. Bởi vậy, bình thường mà nói, này điều Minh Đạo là sẽ không bị phong chết. Trừ phi kẻ xâm nhập, ở Vương Lăng bên trong xúc động cái gì cấm kỵ, làm cho Vương Lăng trực tiếp đóng kín Minh Đạo, muốn đem kẻ xâm nhập vây chết ở Vương Lăng.”

“Mà ở Minh Đạo thông thời điểm, ẩn đạo tự nhiên là phong bế, được gọi là Tử Môn. Chỉ có điều Sinh Môn cùng Tử Môn sẽ lẫn nhau chuyển biến, làm Minh Đạo bị đóng chặt hoàn toàn, trở thành Tử Môn sau, ẩn đạo liền sẽ mở ra, trở thành Sinh Môn.”

“Bây giờ Minh Đạo bị triệt để phá hỏng, như vậy muốn đi vào Vương Lăng, chúng ta cũng chỉ có thể thông qua ẩn đạo.”

Liền, hai người một chìm lại lần nữa lủi ra khỏi sơn động.

Ở tiểu tám oán giận trong tiếng, Tư Không Huyền bắt đầu một lần nữa tìm kiếm tiến vào Vương Lăng lối vào.

Làm nhân sĩ chuyên nghiệp, Tư Không Huyền tự nhiên không phải có tiếng không có miếng.

Ở một phen khổ cực tìm kiếm dưới, Tư Không Huyền ở dưới chân núi tìm tới cái kia ẩn nói.

Đây là một cái đầm nước nhỏ, có lòng đất Thanh Tuyền từ một bên bốc lên, chảy vào Thủy Đàm. Sau đó, nước suối lại từ một bên khác lưu vào lòng đất.

Mà cái kia ẩn đạo, chính vị với cái kia nước suối lưu vào lòng đất cái kia cửa động nơi.

Cái kia cửa động cao hơn nửa người, quanh thân bị bụi cây che chắn. Nếu không là cẩn thận tìm kiếm, căn bản phát hiện không được cái này lỗ hổng.

“Ta nói Đào Mộ lão đầu, đây chính là cái kia ẩn đạo? Người sẽ không lầm chứ?” Tiểu tám nghi ngờ nhìn Tư Không Huyền nói rằng.

Tư Không Huyền nói: “Sẽ không sai, đây chính là cái kia ẩn đạo lối vào chỗ.”

Nói, hần lần thứ hai nhen lửa ngọn nến, nói: “Vậy ta đi vào trước.”

Tư Không Huyền miêu thân thể, tiến vào cửa động.

Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám không do dự, lúc này cũng tùy tùng mà vào.

Có điều ở tiến vào cửa động trước trong nháy mắt, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên quay đầu lại hướng xa xa liếc mắt một cái.

Hần hé mắt, tựa hồ phát hiện cái gì.

Có điều Ninh Tiểu Đường cũng không nói thêm gì, lạnh rên một tiếng sau, vẫn là tiến vào cửa động.

Đây là một tháp bé động đá, cần miêu eo đi tới.

Dưới chân đều là nước suối, chuyển sông ngầm dưới lòng đất đi tới ước khoảng mười trượng, động đá độ cao bỗng nhiên gia tăng rồi hơn hai lần, khiến người ta có thể đứng thẳng lưng lên đi tới.

Có điều, động đá tựa hồ xa còn lâu mới có được phần cuối, Tư Không Huyền cầm trong tay ngọn nến, ở mặt trước dẫn đường.

Tiếp tục đi về phía trước ước chừng trăm trượng, động đá rộng rãi sáng sủa. Mà sông ngầm dưới lòng đất bên cạnh, cũng xuất hiện một cái thạch đường.

Tư Không Huyền từ trong nước đi ra, bắt đầu dọc theo thạch đường đi tới, Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám theo thật sát ở phía sau.

Rất nhanh, cái kia sông ngầm dưới lòng đất liền biến mất ở bọn họ tầm nhìn.

Thạch đường thất nhiều bát nhiều, tựa hồ vẫn ở hướng về lòng đất kéo dài.

Tiến lên ước chừng nửa dặm, ở quái quá cái cuối cùng loan sau, Tư Không Huyền bỗng nhiên ngừng lại.

“Đến.” Tư Không Huyền nói rằng.

Trên thực tế không cần Tư Không Huyền nhắc nhở, Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám cũng biết đến.

Bởi vì ở tại bọn hần mười trượng ở ngoài, xuất hiện một tấm to lớn Thanh Đồng môn.

Chương 109: Sấm Vương lăng (3)

Thanh Đồng môn rộng hai trượng, cao một trượng, mặt trên điêu khắc mấy chục loại chim quý hiếm mãnh thú đồ án.

Đồng trong môn phái ương thiên phía dưới vị trí, là một đôi thú diện phò thủ, mãnh thú tròn mắt, nhẹ răng hàm hoàn.

Hay là bởi niên đại quá mức lâu đời nguyên nhân, chính phiến Thanh Đồng trên cửa đều là rỉ sét loang lổ, mọc đầy đồng thau.

Mà ở thú diện phò thủ phía dưới một thước, là một cái hình chữ nhật Thanh Đồng mới khối, mới khối bị binh quân chia làm chín cách, lấy Cửu Cung tư thế sắp xếp.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường, Tư Không Huyền cùng tiểu tám đi tới cửa đồng lớn trước, hai người một chim đều hiểu kỳ mà nhìn này phiến trần ngập lịch sử cảm giác tang thương cửa đồng lớn.

“Đó là cái gì? Là tòa sao?” Ninh Tiểu Đường đầu tiên nhìn liền chú ý tới cái kia hình chữ nhật Thanh Đồng mới khối.

Tư Không Huyền cũng hết sức tò mò, hần đi lên trước, cẩn thận kiểm tra một phen sau, gật gật đầu nói: “Ngươi vẫn đúng là nói đúng, đây thực sự là tòa.”

Tiểu tám ngạc nhiên nói: “Cõi đời này, còn có như vậy tòa a, nó xem ra có thể không một chút nào như là tòa.”

“Đây là Cửu Cung tòa.” Tư Không Huyền giải thích, có điều hần rất nhanh lại phủ định, “Không đúng, này không phải Cửu Cung tòa. Trời ạ, đây là trong truyền thuyết từ lâu thất truyền cửu cửu tám một ngày cung tòa.”

Cửu Cung tòa Ninh Tiểu Đường từng ở sách vở trên gặp đôi câu vài lời, nhưng cửu cửu tám một ngày cung tòa, hần cũng là lần đầu tiên nghe nói.

Ninh Tiểu Đường hỏi: “Tư Không lão đầu, như thế nào cửu cửu tám một ngày cung tòa?”

Tư Không Huyền nói: “Này cửu cửu tám một ngày cung tòa, ta cũng chỉ là nghe sư phụ ta nhắc qua. Ngươi xem, này Thanh Đồng mới khối bị binh quân chia làm chín cách, lấy Cửu Cung tư thế sắp xếp, mới nhìn, còn tưởng rằng là Cửu Cung tòa. Nhưng ngươi lại nhìn kỹ, này mỗi một cách ở trong, có phải là lại bị binh quân chia làm chín cách? Đã như thế, này Thanh Đồng mới khối, kỳ thực tổng cộng bị binh quân chia làm tám mươi một cách.”

“Này mỗi một tiểu cách, cũng có thể di động. Một khi này tám mươi một cách đều di động lên, cái kia trong đó chỉ phiền phức trình độ, quả thực khó có thể tưởng tượng. So với Cửu Cung tòa, không biết muốn phức tạp nhiều thiếu lần. Có thể nói, đây là trên thế giới phức tạp nhất tòa!”

Nói đến đây, Tư Không Huyền hơi nhíu nhíu mày, nói: “Chỉ có điều nghe sư phụ ta nói, này cửu cửu tám một ngày cung tòa, từ lâu thất truyền nhiều năm, đến bây giờ, càng là hầu như không có ai biết sự tồn tại của nó. Không nghĩ tới, ở này Việt Vương lăng bên trong, lại có thể một lần nữa nhìn thấy này cửu cửu tám một ngày cung tòa.”

Tiểu tám nhào đánh một cái cánh, nói rằng: “Ta nói Đào Mộ lão đầu, ô khóa này phức tạp như thế, ngươi còn biết đánh nhau mở không? Không muốn đến cuối cùng, chúng ta này một chuyến lại bạch chạy a?”

Tư Không Huyền nói: “Yên tâm đi, Gia sư đã từng đem bộ này tòa giải pháp truyền cho ta, tuy rằng chưa bao giờ sử dụng tới, nhưng ta nghĩ cho ta chút thời gian, nên vẫn có thể mở ra.”

Tiểu tám đạo: “Đã như vậy, vậy ngươi mau mau bắt đầu đi.”

Tư Không Huyền gật gù, cũng không nói nhảm nữa, lúc này bắt đầu giải tòa.

Hần trước tiên cẩn thận nghiên cứu một phen bị chia làm tám mươi một cách Thanh Đồng mới khối, sau đó, hần duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng di nhúc nhích một chút một người trong đó tiểu mới cách.

Đang lúc này, đường nói hai bên, bỗng nhiên vang lên “Kèn kẹt ca ~” mấy mớ chuyển động tiếng vang.

Khẩn đón lấy, ở đường nói hai bên phía trên Thạch Bích, lộ ra từng cái từng cái hình tròn lỗ đen, từng cây từng cây hiện ra hàn quang sắc bén mũi tên, từ hình tròn trong hắc động dò xét đi ra, xa xa quay về phía dưới hai người một chim.

Tiểu tám lúc này sợ hết hồn, vội vã đập cánh hướng sau bay đi, trong miệng tả oán nói: “Thảo, nhiều như vậy mũi tên nhọn, Đào Mộ lão đầu, ngươi là không phải là chỗ yếu chết chúng ta a?”

Tur Không Huyền cũng sợ hết hồn, có điều nhìn qua sau, lập tức trấn định lại, nói rằng: “Không có chuyện gì, những này mũi tên sở dĩ xuất hiện, là bởi vì ta bắt đầu rồi giải tỏa động tác. Chỉ cần tiếp đó, ta giải tỏa không có sai lầm, những này mũi tên thì sẽ không phóng ra.”

Ở mũi tên xuất hiện trong nháy mắt đó, hai người một chim, cũng chỉ có Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ trước sau như một bình tĩnh.

Bởi vì hắn cũng không có cảm nhận được sinh mệnh chịu đến uy hiếp, những này mũi tên đối với hắn mà nói, tựa hồ còn rất xa cầu không thể thành nguy hại.

Ninh Tiểu Đường nói: "Tur Không lão đầu,

Ngươi tiếp tục đi."

Tur Không Huyền gật gù đầu, tiếp tục bắt đầu giải tỏa.

Hắn một bên cau mày suy nghĩ, một bên dùng ngón tay không ngừng di động Thanh Đồng mới khỏi bên trong tiểu mới cách.

Mũi tên quả nhiên không có bắn xuống đến, điều này cũng mang ý nghĩa chỉ ít cho tới bây giờ, Tur Không Huyền vẫn không có giải sai một bước.

Có điều dù vậy, tiểu tám vẫn như cũ lần đi rất xa, ở phía sau một bên quan sát từ đằng xa.

Thời gian một chút quá khứ, đại khái quá một phút sau.

Tiểu tám ở phía sau một bên không nhận được hô: “Này, Đào Mộ lão đầu, ngươi sao như thế chậm? Làm sao còn chưa khỏe? Ngươi đến cùng có thể hay không mở khóa a?”

Tur Không Huyền hơi dừng lại một chút, trả lời: “Đừng nóng vội, đây chính là từ trước tới nay, trên đời phức tạp nhất, nan giải nhất cửu cửu tám một ngày cung tỏa a, nào có như vậy dễ dàng giải? Lại cho ta hai canh giờ, ta nhất định có thể mở ra.”

“Thảo, còn muốn chờ hai canh giờ!” Tiểu tám không khỏi có chút táo bạo nói rằng.

Ninh Tiểu Đường cũng hơi hơi nhíu mày, hai canh giờ xác thực dài ra điểm.

//truyencuatui

.net/ Liền, hắn tiến lên một bước, nói với Tur Không Huyền: “Tur Không lão đầu, để cho ta tới thử xem đi.”

Thấy Ninh Tiểu Đường muốn thử nghiệm giải tỏa, Tur Không Huyền cũng không tiện nói gì.

Dù sao, Ninh Tiểu Đường cho hắn ấn tượng, vẫn là sâu không lường được.

Có điều, Tur Không Huyền cũng không tin Ninh Tiểu Đường sẽ giải này cửu cửu tám một ngày cung tỏa.

Vì lẽ đó, hắn đem vị trí tặng cho Ninh Tiểu Đường sau, liền xa xa mà lui lại, cùng tiểu tám trạm đến cùng một chỗ, hắn cũng không muốn bị những kia mũi tên xạ thành tổ ong vô về.

Cho tới Ninh Tiểu Đường an nguy, Tur Không Huyền cũng không không lo lắng. Dưới cái nhìn của hắn, lấy Ninh Tiểu Đường sâu không lường được võ công, đối phó những kia mũi tên còn không phải việc nhỏ như con thỏ.

Ninh Tiểu Đường tiếp nhận vị trí sau, cũng không có nóng lòng động thủ.

Hai mắt của hắn mơ hồ có ánh sáng lưu chuyển, một bộ tương tự Thái Cực đồ án, ở hắn trong con ngươi như ẩn như hiện.

Lúc này, ở ngũ đạo thạch dưới sự giúp đỡ, Ninh Tiểu Đường đại não thôi toán tốc độ, nhanh đến mức cực hạn, quả thực đến không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Từng cái từng cái giải tỏa phương án ở đầu óc hắn hiện lên, sau đó nhanh chóng biến mất.

Có điều mười mấy hơi thở công phu, thì có hơn mười triệu hơn trăm triệu giải tỏa phương án, ở đầu óc hắn né qua.

Cuối cùng, trải qua tầng tầng sàng lọc, không biết loại bỏ bao nhiêu cái giải tỏa phương án, một rõ ràng mà chính xác giải tỏa phương án, hiện lên ở Ninh Tiểu Đường đầu óc.

Một bên khác, Tur Không Huyền thấy Ninh Tiểu Đường vẫn đang suy tư, cũng không có giải tỏa, không khỏi thầm nói: “Cửu cửu tám một ngày cung tỏa, không phải là tốt như vậy giải. Dùng hai canh giờ mở ra, đã là rất sắp rồi.”

Tiểu tám cũng hơi nghi hoặc một chút, không hiểu Ninh Tiểu Đường tại sao còn chưa có bắt đầu giải tỏa.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên di chuyển, hắn duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng di động Thanh Đồng mới khỏi trên một người

trong đó tiểu mới cách.

Mũi tên vẫn như cũ treo ở đường nối hai bên, không có phóng ra, Ninh Tiểu Đường bước đi này giải đúng rồi.

Ninh Tiểu Đường cũng không có dừng lại, khẩn đón lấy, hần bắt đầu di động thứ hai tiểu mới cách, sau đó là người thứ ba, thứ tư...

Hần tốc độ di động càng lúc càng nhanh, cuối cùng chỉ có thể nhìn thấy một mảnh tay ảnh đang không ngừng nhanh chóng chỉ vào.

Tư Không Huyền cùng tiểu tám một người một chim, tất cả đều tròn mắt ngoác mồm mà nhìn Ninh Tiểu Đường tay ảnh, thỉnh thoảng lại nhìn phía treo ở đường nối hai bên mũi tên, xem mũi tên có hay không phóng ra.

Khoảng chừng quá mấy chục hô hấp công phu, bỗng nhiên “ㄟ ㄟ ㄟ” một tiếng, âm thanh dài lâu, dư âm vang vọng.

Theo này đạo tiếng vang, đóng chặt Thanh Đồng môn, từ trung gian lộ ra một cái khe, sau đó phùng trở nên càng lúc càng lớn.

Thanh Đồng môn vào đúng lúc này, mở ra.

“Vừa mới qua đi thời gian bao lâu? Thanh Đồng môn dĩ nhiên mở ra? Nhanh như vậy liền mở ra Thiên Cung khóa?”

Tư Không Huyền ngơ ngác mà nhìn trước mắt một màn, có chút khó có thể tin, cả người ngây người như phỗng.

“Thảo, nhanh như vậy!” Tiểu tám cũng kinh ngạc không ngớt, con mắt tròn tròn lên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Sấm Vương lăng (4)

Tư Không Huyền cùng tiểu tám, hoàn toàn không ngờ rằng Ninh Tiểu Đường có thể nhanh chóng như vậy địa mở ra cửu cửu tám một ngày cung tòa.

Đặc biệt Tư Không Huyền, trên mặt khỏi nói có bao nhiêu lúng túng.

Bởi vì ngay ở vừa, hần còn đang nói, chính mình còn cần dùng hai canh giờ đến mở ra Thiên Cung tòa, hơn nữa này đã xem như là rất sắp rồi.

Sau đó sau một khắc, Ninh Tiểu Đường liền như thế dễ như ăn cháo địa mở ra tòa.

Nhìn tình cảnh này, Tư Không Huyền đều có chút hoài nghi, này vẫn là trên thế giới nan giải nhất, phức tạp nhất Thiên Cung tòa sao?

Theo Thanh Đồng môn chậm rãi hướng hai bên mở ra, lộ ra bên trong một cái thật dài đen kịt đường nối.

Nhìn thấy Thanh Đồng môn triệt để mở ra, Tư Không Huyền cùng tiểu tám vội vã đi tới Ninh Tiểu Đường bên cạnh,

Hai người một chim, tất cả đều đầy mắt tò mò hướng về Thanh Đồng bên trong cửa nhìn tới.

Đó là một cái u sâu vô cùng đường nối, cũng không biết đi về nơi nào, một chút không nhìn thấy đáy, phảng phất đúng là đi về U Minh con đường.

Ninh Tiểu Đường nói: “Chúng ta vào đi thôi.”

Nói, liền muốn suất đi vào trước.

Tư Không Huyền nói: “Ta nghĩ vẫn là ta đi ở phía trước, bên trong nên còn thiết có các loại cơ quan cạm bẫy. Ta ở mặt trước dẫn đường, tận lực tách ra những cơ quan kia.”

Ninh Tiểu Đường đương nhiên sẽ không phản đối đề nghị này.

Tuy rằng hần đối với Cơ Quan Chi Thuật cũng có trải qua, nhưng chỉ sợ xây ở lăng mộ bên trong cơ quan khác hẳn nhau, tuyệt nhiên không giống.

Hiện tại có Tư Không Huyền vị này nhân sĩ chuyên nghiệp đánh trận đầu, Ninh Tiểu Đường tất nhiên là vui vẻ đáp ứng.

Tư Không Huyền cầm trong tay ngọn nến, cẩn thận từng li từng tí một địa tiến vào Thanh Đồng bên trong cửa, Ninh Tiểu Đường cùng tiểu tám theo sát phía sau.

Ngay ở hai người một chim, vừa nhảy vào Thanh Đồng môn, bỗng nhiên, “Đùng ~” một tiếng.

Chỉ thấy sâu thẳm đường nối hai bên, đột ngột sáng lên một nhánh chi cây đuốc, phảng phất là hai hàng thủ hộ ở lăng mộ bên trong vệ binh, hoan nghênh hai người một chim đến.

Phóng tầm mắt nhìn tới, mỗi cách một khoảng cách, đều nhen lửa một nhánh cây đuốc, từ Thanh Đồng môn con này, một đường hướng về đường nối nơi sâu xa kéo dài.

Lúc này, hai người một chim cũng rốt cục phát hiện, lối đi này cũng không phải thẳng tắp, mà là thoáng hiện ra hình dạng xoắn ốc, chậm rãi đi về lòng đất.

Tuy rằng có cây đuốc chiếu sáng, nhưng Tư Không Huyền cũng chưa hề đem trên tay ngọn nến tắt.

Hắn hơi dừng lại một lúc sau, liền cầm trong tay ngọn nến, tiếp tục hướng về đường nối nơi sâu xa đi đến.

Cùng lúc đó, Việt Vương lăng bên ngoài, Thanh Y người mặt quỷ cùng hơn mười vị Huyết Ma dư nghiệt, cũng tới đến cái kia nơi Thủy Đàm bên cạnh.

Mọi người nhìn cái kia cao hơn nửa người cửa động, đều hơi nhũn mảy.

Vị kia tướng mạo hèn mọn lão già mở miệng nói: “Lẽ nào đây chính là tiến vào Việt Vương lăng lối vào? Không phải là giả chứ?”

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Giả không được, vừa nãy mọi người không phải đều nhìn thấy, cái kia cơ quan lão nhân Tư Không Huyền, cuối cùng chính là từ nơi này diện đi vào.”

“Đã như vậy, chúng ta mọi người còn do dự cái gì, đồng thời đi vào được rồi. Lẽ nào chúng ta nhiều người như vậy, còn sợ cái kia Tư Không Huyền một người hay sao?” Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu dùng khăn khăn địa âm thanh nói rằng.

Cái kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tí Đại Hán cũng nói: “Nói không sai, nếu như chúng ta nhiều người như vậy, còn sợ Tư Không Huyền lão nhân kia một người. Một khi truyền đi, cái kia thật muốn bị người cười đến rụng răng.”

Hai người đều tự động địa đem Ninh Tiểu Đường cho quên, dưới cái nhìn của bọn họ, Ninh Tiểu Đường vị trẻ tuổi này lại có cái gì có thể coi trọng, đại khái là Tư Không Huyền đồ đệ đi.

Thanh Y người mặt quỷ không muốn lãng phí thời gian, lạnh lùng nói: “Đi thôi, ta cái thứ nhất đi vào.”

Nói, hắn trực tiếp miêu eo, lội nước lưu, tiến vào cửa động.

Khẩn đón lấy, còn lại Huyết Ma dư nghiệt, cũng một tiếp theo một tùy tùng mà vào.

Một bên khác, cự Việt Vương lăng mấy dặm ở ngoài một mảnh sơn lâm, Lục Phiến Môn chính tổ chức một số đồng người tay, tiến hành phạm vi lớn sưu son.

Theo sưu son hành động đầy mạnh, không ngừng có New Line tác bị phát hiện.

Một ít Lục Phiến Môn Bộ Khoái, lục tục chạy đến Thần Bộ Truy Phong Cổ Vân Phi trước mặt, báo cáo tìm tòi tiến triển.

"Thần Bộ đại nhân, bên kia phát hiện lượng lớn vết chân,

Nghi như máu ma dư nghiệt lưu."

“Thần Bộ đại nhân, căn cứ hiện trường phát hiện New Line tác, chúng ta suy đoán Huyết Ma dư nghiệt trước đây phía nam sơn lâm dò đi.”

“Thần Bộ đại nhân, ở phía nam sơn lâm, chúng ta phát hiện mới Huyết Ma dư nghiệt hoạt động dấu vết.”

“Thần Bộ đại nhân, chúng ta khóa chặt một ngọn núi, những Huyết Ma đó dư nghiệt, nên đều ở toà này đỉnh núi.”

“Thần Bộ đại nhân, chúng ta phát hiện một cái cửa động, những Huyết Ma đó dư nghiệt, rất khả năng đang ở bên trong.”

Huyết Ma dư nghiệt hình bóng, chung quy là bị khóa chặt lại.

Làm Cổ Vân Phi đi tới Thủy Đàm một bên, nhìn cái kia cao hơn nửa người cửa động, lông mày không khỏi mà cau lên đến.

“Huyết Ma dư nghiệt, đang ở bên trong?” Cổ Vân Phi nói.

“Thần Bộ đại nhân, nên đang ở bên trong.” Trong đó một vị trung niên Bộ Khoái đáp, “Chúng ta đã phái người đi vào bước đầu điều tra một phen, bên

trong hang núi này bộ phi thường sâu thẳm, cũng không biết đi về nơi nào. Bởi vì lo lắng bị những Huyết Ma đó dư nghiệt đánh lén, đi vào huyệt đệ đều đã trước tiên rút lui đi ra.”

Cổ Vân Phi khẽ gật đầu, trước tiên rút khỏi đến là đúng, không làm tốt đầy đủ chuẩn bị, mạo muội đi vào, đó là đối với sinh mạng không chịu trách nhiệm.

“Truyền lệnh xuống, tập hợp nhân thủ.” Cổ Vân Phi ra lệnh, “Để mọi người kiểm tra từng người binh khí, chuẩn bị kỹ càng cây đuốc, sau đó vào động tìm tòi, cần phải đem những Huyết Ma đó dư nghiệt tìm ra.”

“Tuân mệnh, đại nhân.” Bộ Khoái lúc này lĩnh mệnh mà đi.

Cổ Vân Phi rồi hướng phía sau hai vị Tổng Bộ Đầu hỏi: “La bộ đầu, Tào bộ đầu, các người thấy thế nào? Có thể có cái gì muốn kiến nghị?”

La Vô Địch suy nghĩ một chút, nói: “Đại nhân, từ mặt đất vết chân đến xem, những Huyết Ma đó dư nghiệt, có ít nhất mười mấy người, hơn nữa võ công cũng không thấp, liền Phùng bộ đầu Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực, vẫn như cũ khó thoát bọn họ độc thủ. Bằng vào chúng ta lần này vào động trước, nhất định phải nói cho mọi người, cần phải cẩn thận một chút, tuyệt không thể khinh thường.”

Cổ Vân Phi gật gù, nói: “Được, La bộ đầu, cái này người chờ một lúc lại đi hướng về mọi người nhắc nhở một lần.”

La Vô Địch nói: “Vâng, đại nhân.”

Lúc này, Tào Uy quái gờ địa nói rằng: “La bộ đầu, người cũng phải cẩn thận, ta nhớ tới võ công của người, là Thông Mạch cảnh sơ kỳ đi, thật giống Kỳ Kinh Bát Mạch mới mở ra một mạch, có thể tuyệt đối đừng chết ở những Huyết Ma đó dư nghiệt trên tay.”

La Vô Địch lạnh cười nói: “Cái kia ta còn cần cảm ơn Tào bộ đầu nhắc nhở.”

Cổ Vân Phi liếc nhìn hai người, khẽ cau mày, nói: “Đối đầu kẻ địch mạnh, các người cần phải đoàn kết, cũng không thể có tư tâm.”

Thấy Cổ Vân Phi đem thoại đều nói đến đây mức, hai người ôm quyền, nói rằng: “Vâng, đại nhân.”

Nhân thủ rất nhanh bị tụ họp nổi đến, Lục Phiến Môn Bộ Khoái ước hơn một trăm người, thêm vào Sơn Âm huyền phái tới hơn hai trăm thanh niên trai tráng, tổng số người đạt đến hơn ba trăm người.

Cổ Vân Phi chuẩn bị lưu lại hơn mười vị Lục Phiến Môn Bộ Khoái cùng ba mươi vị thanh niên trai tráng chờ đợi ở cửa động phụ cận, còn lại người, thì lại toàn bộ đồng thời vào hang núi tìm tòi.

Mọi người ở đây sắp xuất phát thì, bỗng nhiên có mấy vị Lục Phiến Môn Bộ Khoái đến báo.

“Đại nhân, chúng ta ở phụ cận phát hiện có ba người lén lút lút, liền lên trước bàn hỏi một phen, đối phương nói là Lưu Vân tông đệ tử, đưa ra muốn gặp người.”

Nghe nói như thế, Cổ Vân Phi không khỏi hơi nhíu nhíu mày, nghi ngờ nói: “Lưu Vân tông đệ tử? Lưu Vân tông nhưng là cách xa ở U Châu, bọn họ người làm sao chạy đến nơi đây đến rồi?”

Không nghĩ ra, Cổ Vân Phi quyết định vẫn là trước tiên gặp mặt một lần lại nói.

“Đem người mang tới đi.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Sấm Vương lăng (5)

Làm Lưu Vân tông ba người bị mang tới Cổ Vân Phi trước mặt thì, hẳn không khỏi hơi ngần ngại.

Cổ Vân Phi nghe thủ hạ nói Lưu Vân tông đến rồi ba vị đệ tử, vốn cho là đến chỉ là phổ thông đệ tử trẻ tuổi.

Lúc này vừa nhìn, trong ba người, một vị là hơn sáu mươi tuổi ông lão, còn lại hai vị cũng là hơn bốn mươi tuổi người trung niên. Nhìn bọn họ tuổi tác, ở

Lưu Vân tông nên đều là trưởng bối cấp nhân vật.

Đặc biệt vị lão giả kia, như vậy tuổi tác, chỉ sợ là Lưu Vân tông trưởng lão đi.

Song phương lẫn nhau chấp tay hỏi thăm sau, vị kia hơn sáu mươi tuổi ông lão làm mở miệng trước nói rằng: “Lão phu Lưu Vân tông Hạ Kiền, lúc này tới gặp cô Thần Bộ, chủ yếu là muốn trợ cố Thần Bộ một chút sức lực.”

Nghe được Lưu Vân tông Hạ Kiền mấy chữ, Cố Vân Phi trong lòng không khỏi khẽ động, hơi kinh ngạc mà nhìn ông lão, nói rằng: “Hạ Kiền? Ngươi là Lưu Vân tông ngũ Đại Trưởng Lão một trong, vị kia hạ Đại Trưởng Lão?”

Hạ Kiền gật gù đầu, nói: “Chính là lão phu.”

Cố Vân Phi vừa cẩn thận liếc nhìn nhìn đối phương, Lục Phiến Môn bên trong, đối với một ít võ lâm giới nhân vật trọng yếu, đều làm chân dung. Mà vị này Lưu Vân tông hạ Đại Trưởng Lão, tự nhiên cũng là những nhân vật trọng yếu một trong.

Cố Vân Phi về suy nghĩ một chút trong ký ức có quan hệ Hạ Kiền chân dung, phát hiện đối phương cùng chân dung xác thực rất tương tự, hiển nhiên là chân nhân trước mặt.

Liền, hần vội vã lần thứ hai ôm quyền thi lễ, nói rằng: “Hóa ra là Lưu Vân tông Hạ tiền bối giá lâm, tại hạ thất lễ.”

Hạ Kiền đáp lễ nói: “Cô Thần Bộ khách khí.”

Cố Vân Phi nghi hoặc hỏi: “Lưu Vân tông cách xa ở U Châu, tựa hồ rất ít đặt chân phía nam, Hạ tiền bối lần này đến đây Việt Châu, không biết mùi vị chuyện gì?”

Hạ Kiền khẽ thở dài một cái, nói: “Cô Thần Bộ, nói vậy các ngươi ở đây, là vì lòng bất những tà đạo đó người. Nói ra không sợ người chê cười, ta Lưu Vân tông cũng có người vào tà đạo, chúng ta một đường lần theo đến đó, chính là vì thanh lý môn hộ!”

Làm Hạ Kiền nói đến thanh lý môn hộ bốn chữ thì, Lưu Vân tông hai vị người đàn ông trung niên ở trong trong đó một vị, sắc mặt bỗng nhiên hơi trắng bạch.

Cố Vân Phi sắc mặt vui vẻ, căn cứ Lục Phiến Môn nắm giữ tình báo, vị này Lưu Vân tông hạ Đại Trưởng Lão, chính là một vị Thông Mạch cảnh viên nấn cao thủ. Đây chính là so với Cố Vân Phi võ công, đều cao hơn một cảnh giới.

Có như thế cường viện gia nhập, đối với vây quét những Huyết Ma đó dư nghiệt, không thể nghi ngờ là một sự giúp đỡ lớn.

“Cô Thần Bộ, không biết ba người chúng ta có thể hay không gia nhập lòng bất đội ngũ?” Hạ Kiền hỏi.

Cố Vân Phi vui vẻ nói: “Cái này đương nhiên có thể, có Hạ tiền bối gia nhập, như hổ thêm cánh, chúng ta vui vô cùng.”

“Hạ tiền bối ngươi xem, những Huyết Ma đó dư nghiệt, ngay ở bên trong hang núi này, chúng ta đang chuẩn bị vào núi động tiến hành vây quét.” Cố Vân Phi chỉ chỉ cái kia cao hơn nửa người cửa động nói rằng.

Hạ Kiền khẽ gật đầu, nói: “Ba người chúng ta, toàn nghe cố Thần Bộ sắp xếp, phải làm như thế nào, cố Thần Bộ xin cứ việc phân phó được rồi.”

Cố Vân Phi nói: “Được, ta là như thế dự định. Bởi vì những Huyết Ma đó dư nghiệt võ công cũng không thấp, chúng ta thậm chí có một vị Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực Tổng Bộ Đầu, đều chết ở những người kia trong tay. Vì lẽ đó ta dự định do ta đánh trận đầu, không phải vậy những kia phổ thông Bộ Khoái, căn bản là ứng phó không được. Hiện tại nếu Hạ tiền bối cũng gia nhập, ta nghĩ để Hạ tiền bối cùng ta đồng thời đánh trận đầu.”

Hạ Kiền không nghĩ nhiều, gật gù đầu nói: “Được, không thành vấn đề.”

Cố Vân Phi nói: “Như vậy, việc này không nên chậm trễ, Hạ tiền bối, chúng ta hiện tại liền xuất phát.”

Nói, hần rồi hướng giữa trường hơn ba trăm người phát ra mệnh lệnh: “Mọi người chuẩn bị kỹ càng đồ vật, chúng ta xuất phát.”

Cố Vân Phi cùng Hạ Kiền hai người trước tiên miêu eo tiến vào cửa động, theo sát phía sau, là hai vị kia Lưu Vân tông người trung niên cùng với La Vô Địch, Tào Uy hai vị Tổng Bộ Đầu. Mà còn lại Lục Phiến Môn Bộ Khoái cùng gần như hai trăm Sơn Âm huyền thanh niên trai tráng, thì lại cuối cùng tiến vào.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường, Tư Không Huyền cùng tiểu tám, hai người một chim, dọc theo đường đi sâu thăm thẳm, không ngừng đi tới.

Đại khái quá một phút, bọn họ ở một cái phân nhánh khẩu ngừng lại.

Tiểu tám đứng ở Ninh Tiểu Đường trên bả vai, tà liếc mắt nhìn,

Hữu liếc mắt nhìn, cuối cùng nhìn chăm chăm Tư Không Huyền, hỏi: “Này, Đào Mộ lão đầu, hiện tại nên đi vừa đi a?”

Tư Không Huyền một tay cầm ngọn nến, một cái tay khác vuốt vuốt râu bạc trắng, nói rằng: “Nhất Âm nhất Dương, Tả Hư hữu thực, chúng ta hướng về

bên phải đi.”

Thấy Tư Không Huyền không chút suy nghĩ, liền như thế trực tiếp làm ra phán đoán, tiểu tám không khỏi hồ nghi nói: “Đào Mộ lão đầu, ngươi liền không nhiều suy nghĩ suy nghĩ, nhanh như vậy làm ra quyết đoán, sẽ không cuối cùng lại đi nhầm chứ?”

Tư Không Huyền nói: “Làm sao có khả năng đi nhầm? Tin tưởng ta, sẽ không sai.”

Tiểu tám tả oán nói: “Vừa nãy bên ngoài liền đi sai rồi, hại cho chúng ta nhiều đi rồi chặng đường oan uổng.”

Tư Không Huyền một mặt lúng túng, nói rằng: “Đó là bất ngờ. Kỳ thực chúng ta không đi sai, chỉ là không biết cái nào kẻ xui xẻo tiến vào Vương Lăng sau, phạm vào cấm kỵ, để Vương Lăng phát động cơ quan, đóng chặt hoàn toàn trước kia đường nói, lúc này mới để chúng ta không thể không khác tìm đường nói tiến vào. Hiện tại yên tâm được rồi, chúng ta đây là thông qua ẩn đạo tiến vào, nơi này sẽ không có vấn đề.”

Ninh Tiểu Đường cũng không đáng kể, nếu Tư Không Huyền lựa chọn đi bên phải đường nói, hẳn mở miệng nói rằng: “Tư Không lão đầu, liền y quyết định của ngươi, chúng ta tiếp tục đi thôi.”

Tiểu tám thấy Ninh Tiểu Đường cũng đồng ý Tư Không Huyền, rầm rì một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Hai người một chim, lập tức quai hướng về bên phải đường nói, tiếp tục tiến lên.

Sau khi lộ trình, chậm rãi bắt đầu có cơ quan cạm bẫy.

Phần lớn cơ quan cạm bẫy, Ninh Tiểu Đường đều là biết rõ, có thể sử dụng tương ứng Cơ Quan Chi Thuật phá giải. Mà một phần nhỏ khác, chính là Ninh Tiểu Đường cũng chưa từng thấy, thật muốn xông e sợ chỉ có thể bằng thực lực xông vào.

Có điều, có Tư Không Huyền vị này nhân sĩ chuyên nghiệp ở, hết thấy cơ quan cạm bẫy, đều bị hấn dùng Cơ Quan Chi Thuật từng cái loại bỏ.

truyencuatui.vn

Hiển nhiên, Tư Không Huyền “Cơ quan lão nhân” cái ngoại hiệu này, cũng không phải có tiếng không có miếng, mà là danh xứng với thực.

Ngay ở Ninh Tiểu Đường hai người bọn họ một chim, một đường phá giải cơ quan, tiến vào Vương Lăng nơi sâu xa thì. Một bên khác, Thanh Y người mặt quý cùng hơn mười vị Huyết Ma dư nghiệt, cũng tới đến cái kia phân nhánh khẩu.

Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu, nhú nhú mày, hỏi: “Hiện tại, chúng ta đi bên kia?”

Thanh Y người mặt quý nói: “Rất đơn giản, mọi người nhắm mắt lại cẩn thận cảm ứng một hồi, loại kia triệu hoán cảm giác ở đâu một bên, chúng ta liền đi bên nào.”

Nói, chính hấn trước tiên cảm ứng lên.

Còn lại hơn mười vị Huyết Ma dư nghiệt thấy thế, cũng nên tức nhắm mắt lại, các tự cảm ứng lên.

Cũng không lâu lắm, Thanh Y người mặt quý bỗng nhiên nói: “Bên trái.”

Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu cũng “Bá” địa mở con mắt, nói: “Ồ lối đi bên trái.”

“Là ở bên trái.”

“Chúng ta đi phía trái vừa đi.”

Vị kia tướng mạo hèn mọn lão già cùng vị kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tí Đại Hán chờ những người khác, lúc này cũng đều xác định phương hướng, dồn dập mở miệng nói rằng:

“Đi.”

Thanh Y người mặt quý trước tiên tiến vào lối đi bên trái, những người khác cũng không do dự, lập tức đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Sấm Vương lăng (6)

Thanh Y người mặt quỷ cùng hơn mười vị Huyết Ma dư nghiệt, hướng về lối đi bên trái một đường tiến lên.

Rất nhanh, bọn họ cùng Ninh Tiểu Đường bên kia như thế, gặp phải các loại cơ quan cạm bẫy.

Nhưng mà, những này Huyết Ma dư nghiệt, cũng không hiểu cái gì Cơ Quan Chi Thuật, bọn họ chỉ có thể dựa vào từng người thực lực xông vào.

Đã như thế, thương vong liền không thể tránh khỏi xuất hiện.

Thanh Y người mặt quỷ nghề này, tổng cộng có mười ba người, mỗi một người võ công, đều có Thông Mạch cảnh thực lực.

Trong đó một ít cường, đã đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra Lục Mạch. Nhưng cũng có một chút nhược, thực lực ở Thông Mạch cảnh trung kỳ, thậm chí còn có một vị mới Thông Mạch cảnh sơ kỳ.

Bởi vậy, làm đám người chuyển này bắt đầu xông vào những cơ quan kia cạm bẫy thì, những kia võ công tương đối kém người, trên người lập tức bắt đầu bị thương.

Cũng còn tốt, có Thanh Y người mặt quỷ, vị kia tóc bạc trắng Lão Âu mấy vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ ra tay giúp đỡ, mới không có ai chết ở những cơ quan kia trong bẫy rập.

“Tiên sư nó, những này cơ quan đều là tên khốn kiếp nào thiết, thực sự là khanh chết lão tử.” Một người trong đó trên cánh tay tất cả đều là huyết người đàn ông trung niên hùng hùng hổ hổ nói rằng.

“Ai nói không phải đây? Những này câu bức cơ quan cạm bẫy! May là lão tử chạy trốn nhanh, không phải vậy ta này chân liền không còn.” Một cái khác gầy gò nam tử lòng vẫn còn sợ hãi nói rằng, đuôi phải của hắn trên bị cắt ra một miếng lớn, tuy rằng trải qua qua loa băng bó, nhưng vẫn có huyết không ngừng thấm thấu ra.

Mà còn lại bị thương người, cũng đều bởi vì ăn những cơ quan kia cạm bẫy thiệt thòi, trong miệng không ngừng chửi bậy.

Mười ba người ở trong, đã có bảy trên thân thể người đều treo thây.

Đang lúc này, bỗng nhiên có người hô.

“Các ngươi xem, phía trước thật giống có cái Thạch Thất.”

Mọi người ngẩng đầu nhìn tới, quả nhiên đại khái mấy chục trượng ở ngoài, cuối lối đi, lập tức trở nên rộng rãi, nơi đó tựa hồ là một gian Thạch Thất, tia sáng cũng so với đường nối bên này sáng sủa rất nhiều.

Thanh Y người mặt quỷ nói: “Chúng ta đi, mọi người đều cẩn thận chút.”

Khi mọi người đi tới cuối lối đi, nơi này quả nhiên là một gian Thạch Thất. Có điều, này Thạch Thất nên chỉ là một chỗ đi về Vương Lăng những nơi khác trung chuyển nơi.

Bởi vì Thạch Thất mặt khác ba phương hướng, tương tự có một cánh cửa.

Thanh Y người mặt quỷ không thể làm gì khác hơn là lần thứ hai cảm ứng một hồi loại kia triệu hoán cảm, sau đó mở miệng nói rằng: “Chúng ta đi bên kia.”

Lựa chọn phương hướng sau, mọi người lập tức rời đi chỗ thạch thất này, lại lần nữa tiến vào mặt khác một con đường.

Liền như vậy, mọi người mỗi đi xong một đoạn đường nối, đều sẽ có một Thạch Thất xuất hiện. Mà Thạch Thất bốn cái phương hướng, đều có một cánh cửa, đi về những chỗ khác.

Liền, đường nối, Thạch Thất, đường nối, Thạch Thất, liền như thế không ngừng lặp lại. Xem ra, lại như là một mê cung.

Hơn nữa, mỗi một đoạn trong đường nối, đều bị thiết trí rất rất nhiều, đủ loại cơ quan cạm bẫy.

Nhân vì mọi người không thông Cơ Quan Chi Thuật, vì lẽ đó mọi người không thể làm gì khác hơn là dựa vào từng người võ công, cường lực xông vào.

Mà cách làm như thế, tự nhiên là trên người bị thương người, bắt đầu trở nên càng ngày càng nhiều.

Đến cuối cùng, chính là liền Thanh Y người mặt quỷ trên người, đều bị cắt ra một vết thương, bị thương nhẹ.

Mà cùng lúc đó, mười ba người ở trong, cái kia võ công yếu nhất, thực mới mới Thông Mạch cảnh sơ kỳ gia hỏa, cũng rốt cục bị một chỗ cơ quan cạm

bầy cho giết chết.

Chết rồi phía sau một người, còn lại người, tự nhiên trở nên càng thêm cẩn thận lên.

Một bên khác, Cổ Vân Phi mang theo gần 300 người, một đường mệnh mỏng cuộn cuộn, quá Thanh Đồng môn, xuyên đường nối, mãi đến tận ở cái kia giao nhau khâu thì, mới dừng lại một chút một chút.

Sau đó, Cổ Vân Phi căn cứ vết chân nhiều ít, cũng lựa chọn tiến vào lối đi bên trái.

Nhưng tùy theo trong đường nối xuất hiện cơ quan cạm bẫy, lại làm cho Cổ Vân Phi một hồi lâu sút đầu mồ trán.

Tuy rằng phía trước Thanh Y người mặt quý những Huyết Ma đó dư nghiệt, dựa vào man lực mạnh mẽ xông vào, để không ít cơ quan cạm bẫy đều chịu đến hư hao, nhưng trong đường nối vẫn như cũ bảo lưu một ít hoàn hảo có thể vận chuyển cơ quan cạm bẫy.

Vì để tránh cho thủ hạ vô vị thương vong,

Cổ Vân Phi liền tự mình ra trận phá giải cơ quan.

Cũng còn tốt thân là Lục Phiến Môn Thần Bộ, Cổ Vân Phi ít nhiều gì cũng học được một ít Cơ Quan Chi Thuật.

Hơn nữa có Lưu Vân tông Hạ Kiền vị này Thông Mạch cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ giúp đỡ, Cổ Vân Phi cuối cùng cũng coi như phá giải ngăn cản đường đi cái thứ nhất cơ quan cạm bẫy.

“Rốt cục phá giải.” Cổ Vân Phi lau vệt mồ hôi nói rằng.

Tuy rằng tiêu hao không ít thời gian, nhưng chỉ cần không ai thương vong, Cổ Vân Phi cũng không ngại dùng nhiều chút thời gian.

Bởi vì này một đường đi tới, nhìn trong đường nối một ít bị phá hỏng cơ quan cạm bẫy mặt trên, lưu lại lượng lớn vết máu, Cổ Vân Phi biết, những Huyết Ma đó dư nghiệt, hiển nhiên là dựa vào man lực ngành xông qua, hơn nữa trả giá bằng máu, đối phương không ít người nên đều bị thương.

Thành thật mà nói, Cổ Vân Phi hết sức tò mò, những Huyết Ma đó dư nghiệt, đến cùng là nguyên nhân gì, xúc khiến cho bọn họ đi tới cái này che kín cơ quan cạm bẫy quý dị mà mới.

Nghĩ đến lúc trước cái kia phiến cửa đồng lớn, cùng với trong đường nối có khắc một ít đồ án, Cổ Vân Phi dĩ nhiên đoán được, nơi này, chỉ sợ là một tòa thật to lăng mộ.

“Cổ Thần Bộ, nơi này, quý dị cực kì, chúng ta hay là muốn cẩn thận nhiều hơn.” Hạ Kiền mở miệng nhắc nhở nói rằng, nơi này cơ quan cạm bẫy số lượng, chính là liên vị này Lưu Vân tông Đại Trưởng Lão, da đầu đều hơi tê tê.

Cổ Vân Phi gật gật đầu nói: “Hạ tiên bối nói tới là, nơi này chúng ta không riêng đến để phòng những Huyết Ma đó dư nghiệt, đồng thời cũng phải cẩn thận những cơ quan kia cạm bẫy.”

Sau đó, Cổ Vân Phi chờ người lần thứ hai tiến lên. Nhưng bởi vì thỉnh thoảng hữu cơ quan cạm bẫy xuất hiện, bọn họ tốc độ tiến lên, một hồi trở nên chậm lại.

Thanh Y người mặt quý chờ mười hai người, tuy rằng ở chết rồi một người sau khi, biến đến cẩn thận một chút rất nhiều. Nhưng mọi người tiến lên tốc độ vẫn như cũ rất nhanh, bởi vì loại kia triệu hoán cảm giác, trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

“Đại gia người, này lúc nào là cái đầu a? Lại tiếp tục như thế, lão tử sớm muộn muốn treo.” Cái kia gầy gò nam tử uể oải địa nói rằng.

Hắn bị thương trên đùi, lại bị cắt ra vài cái lỗ hồng, vết máu thấm thấu đến càng ngày càng lợi hại.

Hay là bởi vì mất máu quá nhiều, hắc sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ.

“Đừng đấy, nơi này cơ quan cạm bẫy, quả thực nhiều vô số kể.” Một xấu xí người trung niên gật gật đầu nói.

Hắn vận may tốt hơn, chỉ là bị cắt đứt hai ngón tay đầu, trên lưng cắt ra mấy cái miệng nhỏ, nhưng lúc này cũng đã cầm máu.

“Có điều, ta cảm thấy sắp đến rồi. Người không cảm thấy cái kia cổ triệu hoán cảm giác, đã càng ngày càng mãnh liệt sao?”

Đang lúc này, Thanh Y người mặt quý bỗng nhiên nói rằng: “Mọi người thêm đem kính, phía trước nên chính là chỗ cần đến.”

Cuối lối đi, xuất hiện lần nữa một Thạch Thất. Cái nhà đá này nhìn qua, tựa hồ so với trước xuất hiện Thạch Thất phải lớn hơn gấp mấy lần.

Mọi người vội vã vọt tới, chờ vọt vào Thạch Thất, bọn họ giật mình phát hiện, cái nhà đá này, so với trước xuất hiện, đầu chỉ lớn hơn vài lần, quả thực lớn hơn mười mấy lần.

Đây là một khổng lồ Thạch Thất, dài rộng vượt qua bốn mươi trượng, cao cũng có khoảng ba trượng.

Chính giữa nhà đá, thành lập một đài cao. Trên đài cao, dựng đứng từng cây từng cây trụ đá. Nhìn qua, phảng phất là một Tế Tự vị trí.

Đang lúc này, vị kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tĩ Đại Hán, bỗng nhiên kinh hãi nói: “Mọi người cẩn thận, bệ đá bên trái, cái thứ năm Trụ Tử bên cạnh, có người!”

Nghe nói như thế, mọi người vội vã hướng Độc Tĩ Đại Hán nhắc nhở cái hướng kia nhìn lại, ở một cái trụ đá bên cạnh, quả nhiên thấy một đạo bóng người màu đen.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Sấm Vương lăng (7) tiểu thuyết: Trường Sinh trang chủ tác giả: Thiên Thượng Hữu Phi Ngư

Đạo kia bóng người màu đen khoanh chân ngồi trên mặt đất, bóng lưng đối diện mọi người.

“Người này, lẽ nào chính là cái kia đường Ma Nhân?” Có người sợ hãi nói rằng.

“Ta liền không tin, chúng ta nhiều người như vậy, chẳng lẽ còn sợ hãi một người hay sao?” Tên còn lại lạnh rên một tiếng, nhưng tiếng nói nhưng hơi run, không hề sức lực, tựa hồ càng nhiều vẫn là đang vì mình đánh bạo.

Bởi vì đường Ma Nhân đáng sợ, bọn họ đã nghe Thanh Y người mặt quỷ giảng quá. Cùng đường Ma Nhân tranh đấu thì, công lực sẽ bị áp chế, mười phần thực lực chỉ có thể phát huy ra hai, ba phần mười.

Loại này quý dị áp chế, để bọn họ đối với đường Ma Nhân kiêng dè không thôi.

Nhìn đạo kia bóng người màu đen, Thanh Y người mặt quỷ cũng biến thành ngưng trọng dị thường.

Hắn lách rồi nghiêng đầu, đối với giữa trường có người nói: “Mọi người cùng nhau vây lên đi.”

Nói, hắn đi đầu chậm rãi xê dịch về đạo kia bóng người màu đen.

Những người khác thấy thế, cũng nên tức đi theo.

Cách đạo kia bóng người màu đen ba trượng ở ngoài, mọi người hơi đứng lại, sau đó liếc mắt nhìn nhau.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, mọi người đột nhiên phát động công kích, rất có ăn ý đồng thời hướng đạo kia bóng người màu đen công quá khứ.

đọc truyện với <http://truyencuatui.net/>

Trong lúc nhất thời, giữa trường huyết vụ tràn ngập, nhân vì mọi người triển khai võ công, tất cả đều là Huyết Ma kinh trên công pháp.

Có điều chỉ chốc lát sau, mọi người tất cả đều ngưng lại, trên mặt mỗi người đều lộ ra kinh ngạc vẻ.

Nguyên lai đạo kia bóng người màu đen, cũng không có khởi xướng đánh trả, này hoàn toàn ra khỏi mọi người dự liệu.

Ngược lại là ở mọi người một trận công kích mãnh liệt sau khi, đạo kia bóng người màu đen, bỗng nhiên hướng một bên ngã xuống.

Mọi người định thần nhìn lại, lúc này mới phát hiện, nguyên lai đối phương dĩ nhiên chỉ là một bộ mục nát đi thi thể.

“Dĩ nhiên là Từ Thi?”

“Đường Ma Nhân chết rồi?”

“Hắn thực sự là đường Ma Nhân sao? Cái kia đường Ma Nhân, sẽ không còn trốn ở những nơi khác chứ?”

Mọi người thở phào nhẹ nhõm đồng thời, dồn dập mở miệng nói rằng.

Thanh Y người mặt quỷ lạnh lùng ngắm nhìn cổ tử thi này, sau đó liền không còn quan tâm. Hắn cũng không cho là dường Ma Nhân sẽ chết đi dễ dàng như vậy, nghĩ đến những người khác đại thể cũng là như thế cho rằng. Nhân vì mọi người rất nhanh đều tản đi, bắt đầu ở bốn phía suu tầm lên.

Lúc này, bỗng nhiên có người hô: “Các người mau tới đây xem, đây là cái gì?”

Người kia đang đứng ở một cái trụ đá bên, hiển nhiên hẳn ở trụ đá mặt sau phát hiện món đồ gì.

Nghe được tiếng la của hắn, mọi người lập tức vây lại.

Chỉ thấy trụ đá mặt sau trên đất, bày ra một mặt đường kính ước khoảng nửa trượng Thanh Đồng mâm tròn.

Thanh Đồng mâm tròn trên, có khắc từng cái từng cái quý dị cực kỳ hoa văn. Mà ở mâm tròn trung gian vị trí, là mười ba cái lỗ nhỏ, vừa vặn làm thành một vòng tròn.

Lỗ nhỏ bên trong, cái đĩa mười ba nhỏ đen kịt dịch nhỏ.

“Ồ, cái kia màu đen dịch nhỏ, sẽ không là Ma Chủng chứ?” Có người nghi ngờ nói.

Mọi người vừa nhìn, cái kia mâm tròn lỗ nhỏ bên trong màu đen dịch nhỏ, quả nhiên cùng năm đó được Ma Chủng giống như đúc.

“Các người xem, mâm tròn trên những kia hoa văn, tựa hồ đang phát sáng.” Cái kia xấu xí người trung niên nhắc nhở nói rằng.

Lúc này, Thanh Y người mặt quỷ cũng chen lên trước, hắn nhìn Thanh Đồng mâm tròn trên cái kia mười ba nhỏ màu đen dịch nhỏ cùng với những kia toả ra hồng quang hoa văn, nói với mọi người nói: “Đây quả thật là Ma Chủng, hơn nữa này Thanh Đồng mâm tròn trên phát sáng hoa văn, hẳn là một loại nào đó cổ xưa triệu hoán trận pháp. Chúng ta từ Thiên Nam Địa Bắc, bị triệu hoán đến chỗ này, nghĩ đến cũng là bởi vì này Thanh Đồng mâm tròn ra trận pháp triệu hoán.”

Nghe nói như thế, mọi người vội vã nhắm mắt lại, lần thứ hai cảm ứng một phen loại kia bị triệu hoán cảm giác.

Rất nhanh, mọi người mở mắt ra, không khỏi kinh ngạc nói rằng: “Loại kia triệu hoán cảm giác, quả nhiên là từ này Thanh Đồng mâm tròn trên truyền đến.”

Thanh Y người mặt quỷ lại nói: “Còn có này mười ba nhỏ Ma Chủng, hẳn là cùng chúng ta năm đó được Ma Chủng có quan hệ. Ta nghĩ, chúng ta phải phá hủy này mười ba nhỏ Ma Chủng, để ngừa chúng ta bị người khống chế.”

Trong lòng mọi người rung mình, ngẫm lại xác thực như vậy. Nếu như không có này mười ba nhỏ Ma Chủng, muốn đem chính mình những người này từ Thiên Nam Địa Bắc triệu hoán đến đó,

Bằng vào cái kia Thanh Đồng mâm tròn, e sợ cũng không làm được đi.

Như chi là triệu hoán cái kia khá tốt, sợ chỉ sợ vạn nhất có người thông qua này mười ba nhỏ Ma Chủng, đến khống chế chính mình những người này.

Nghĩ tới đây, mọi người dồn dập gật đầu nói: “Không sai, nhất định phải đem này mười ba nhỏ Ma Chủng triệt để phá hủy.”

Nói, mọi người lúc này ra tay, từng đạo từng đạo huyết vụ mang theo ác liệt Khí Kinh, bắn về phía cái kia mười ba nhỏ Ma Chủng.

Khi này chút Ma Chủng bị triệt để phá hủy sau, mọi người lần thứ hai cảm ứng loại kia triệu hoán cảm giác thì, quả nhưng đã không cảm ứng được.

Sau đó, mọi người lần thứ hai ở bốn phía suu tầm lên, đặc biệt cái kia từng cây từng cây trụ đá phụ cận, càng bị trọng điểm chăm sóc địa phương.

Đúng như dự đoán, rất nhanh lại có người ở trụ đá phụ cận tìm tới đồ vật.

“Các người mau tới đây xem, ta chỗ này tìm tới một ít giới thiệu, là liên quan với Huyết Ma kinh.” Có người la lớn.

Khi mọi người vì lại đây thì, người kia cầm trên tay một tấm da dê quỳn, mặt trên tràn ngập chữ viết.

“Mặt trên nội dung, đều là liên quan với Huyết Ma kinh, trong đó rất nhiều nội dung, chúng ta nên đều chưa từng nghe tới.” Người kia một bên cầm trong tay da dê quỳn trải ra, một vừa mở miệng nói, “Tỷ như, dường Ma Nhân tại sao muốn đến này Vương Lăng bên trong đến, mặt trên thì có giải thích.”

Có người hỏi: “Vậy thì vì cái gì?”

Người kia hồi đáp: “Mặt trên giảng, Huyết Ma kinh người tu luyện, như muốn bước vào Thông Mạch cảnh viên mãn, mở ra Nhâm Đốc Nhị Mạch, cần ở loại kia Cực Âm trong hoàn cảnh tu luyện, mới có thể thành công, mà Vương Lăng bên trong chính là âm khí cực kỳ nồng nặc địa phương. Mặt khác, mặt trên còn giảng, như muốn xung kích Tiên Thiên Cảnh, còn cần tìm kiếm một loại gọi Âm Minh thú Kỳ Thú, mà loại này Kỳ Thú chỉ sinh sống ở Vương Lăng loại này loại cỡ lớn lăng mộ âm khí cực thịnh nơi.”

“Âm Minh thú, đó là cái gì?” Có người hỏi.

“Nếu là xung kích Tiên Thiên Cảnh mới chịu dùng đến, quân nó là cái gì, Tiên Thiên cách chúng ta quá xa.” Tên còn lại trả lời, “Ta nghĩ, chúng ta hiện tại trọng yếu nhất, hay là tìm được Huyết Ma kinh đến tiếp sau công pháp đi.”

Kinh như thế vừa đề tỉnh, tất cả mọi người nghĩ tới, bọn họ sợ dĩ mạo hiểm tiến vào Vương Lăng, nói cho cùng vẫn là vì Huyết Ma kinh đến tiếp sau công pháp.

Lập tức, mọi người lần thứ hai phân tán ra đến, bắt đầu tìm kiếm Huyết Ma kinh đến tiếp sau công pháp.

Không có để mọi người thất vọng, Huyết Ma kinh đến tiếp sau công pháp rất nhanh bị tìm tới, nó bị khắc vào một cái trên trụ đá.

Mọi người lập tức đều xúm lại đây, nhìn khắc vào trên trụ đá kinh văn, đều hưng phấn không thôi, chính là liên Thanh Y người mặt quý, đều có chút ức chế không được kích động.

Mỗi người đều một cách hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm trên trụ đá Huyết Ma kinh đến tiếp sau công pháp, nhìn ra như mê như say.

Ngay vào lúc này, vị kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tí Đại Hán, bỗng nhiên đối với bên cạnh một vị trung niên khởi xướng công kích.

“Ngươi làm gì, a!”

Nồng nặc sương máu bao vây vị kia người trung niên, một trận qua lại lẫn lộn, sau khi huyết vụ toàn bộ co vào Độc Tí Đại Hán trong cơ thể.

Mà vị kia người trung niên, thì bị hút sạch toàn thân tinh huyết, triệt để đã biến thành một cỗ thây khô, chết đến mức không thể chết thêm.

Bất thành linh một màn, để mọi người giật mình.

Vị kia tóc bạc trắng Lão Âu, lạnh giọng quát lên: “Lớn mật! Trước chúng ta có thể đều đã nói, đang giải quyết đường Ma Nhân trước, chúng ta tuyệt đối không thể tàn sát lẫn nhau. Ai trái với, chúng ta hợp nhau tấn công!”

Độc Tí Đại Hán xì cười một tiếng, nói rằng: “Cái kia đường Ma Nhân đây? Gọi hắn đi ra a! Nếu ta hiện tại đã chiếm được đến tiếp sau công pháp, ta tại sao không trực tiếp đem thực lực bản thân tăng lên tới Thông Mạch cảnh viên mãn, mà thị phi đến đợi được giải quyết cái kia đường Ma Nhân sau khi trở lại làm việc này đây?”

“Cho ta một ngày, ta liền có thể mở ra Nhâm Đốc Nhị Mạch trong đó một mạch. Đến lúc đó, coi như đường Ma Nhân đến rồi, vậy lại như thế nào? Huống chi, nói không chắc cái kia đường ma người đã chết rồi đây.” Nói, Độc Tí Đại Hán ngăm nhìn vừa bắt đầu bộ thi thể kia.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Sấm Vương lăng (8)

Độc Tí Đại Hán, để mọi người rối loạn tung bưng.

“Ngươi làm như vậy, hại người hại đã, vạn nhất đường Ma Nhân...” Vị kia tóc bạc Lão Âu lời mới vừa mới nói được một nửa.

Đang lúc này, trong đám người bỗng nhiên lại phát sinh một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

“A!”

Chỉ thấy một vị hơn ba mươi tuổi nam tử, toàn thân bị một đám mưa máu bao phủ, giãy dụa một lát sau, triệt để ngã trên mặt đất không nhúc nhích.

Chờ huyết vụ tàn đi sau, mọi người cúi đầu nhìn lại, người kia dĩ nhiên đã biến thành một cỗ thây khô.

Lúc này ra tay, là vị kia tướng mạo hèn mọn lão già.

Hắn thừa dịp mọi người sự chú ý, đều bị tóc bạc Lão Âu cùng Độc Tí Đại Hán hấp dẫn thì, đột nhiên đối với vị kia hơn ba mươi tuổi nam tử phát động đánh lên.

Hèn mọn lão già bản thân thực lực liền muốn so với đối phương cao hơn một đoạn dài, hơn nữa là đánh lén, có điều mấy hơi thở, hần liền gọn gàng nhanh chóng địa hút sạch đối phương một thân tinh huyết.

Tựa hồ là hút tinh huyết duyên cớ, hèn mọn lão già sắc mặt hơi có chút đỏ lên.

Hần cười lạnh một tiếng, nói rằng: “Vị huynh đài này nói không sai, nếu đường Ma Nhân chưa từng xuất hiện, chúng ta trọng yếu nhất, vẫn là tăng cao chúng ta thực lực của tự thân. Chỉ cần chúng ta Nhâm Độc Nhị Mạch mở ra trong đó một mạch, bước vào Thông Mạch cảnh viên mãn. Đến thời điểm, coi như là đường Ma Nhân đến rồi, vậy thì như thế nào?”

Thấy hèn mọn lão già cũng đứng ở Độc Tĩ Đại Hân phía bên kia, điều này làm cho không khí trong sân, lập tức trở nên giương cung bạt kiếm lên.

Giữa trường mỗi người, tất cả đều từng người cách khá xa xa, lẫn nhau cảnh giác đối phương.

Đặc biệt những kia võ công là Thông Mạch cảnh trung kỳ cùng sơ kỳ, lúc này càng là như gặp đại địch, con mắt chết nhìn chòng chọc còn lại mấy cái Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ.

Lúc này, Thanh Y người mặt quỷ cũng mở miệng, nói rằng: “Đã như vậy, như vậy...”

Nói được nửa câu, hần bóng người đột nhiên di chuyển, hướng về cách đó không xa cái kia đồi phải bị thương gãy gò nam tử bay vút qua.

“Chết tiệt, đừng tới đây!” Gãy gò nam tử sợ hãi muôn dạng, hoảng hốt không ngớt.

Trong chớp mắt, song phương liền giao thủ đến một khối.

Có điều Thanh Y người mặt quỷ võ công hiển nhiên muốn cao hơn rất nhiều, không quá mấy chiêu, gãy gò nam tử liền bị huyết vụ toàn bộ bao trùm vào.

Khẩn đốn lấy, chính là một tiếng cuồng loạn tiếng kêu thảm thiết, nương theo trong huyết vụ bóng người kịch liệt gãy dựa.

Giây lát, gãy dựa đỉnh chỉ, chờ huyết vụ tản đi, trên mặt đất chỉ còn dư lại một bộ khô quắt thân thể.

“Ngươi...” Tóc bạc Lão Âu đồng tử co rụt lại, không nghĩ tới Thanh Y người mặt quỷ cũng ra tay rồi.

Hơi do dự một lúc, tóc bạc Lão Âu rốt cục cũng hạ quyết tâm.

Sắc mặt nàng lạnh lẽo, tàn nhẫn mà trùng mắt cách đó không xa một vị mặt ngựa người đàn ông trung niên sau, cả người lúc này hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng đối phương bay vút qua.

Cùng lúc đó, còn lại còn chưa từng ra tay, vào đúng lúc này, cũng tất cả đều chuyển động.

Trong lúc nhất thời, giữa trường gọi sát trận trận, huyết vụ tràn ngập.

Trải qua một phen kịch liệt địa tranh đấu, trong cả sân, chỉ còn dư lại sáu người.

Sáu người này, ngoại trừ lúc trước Thanh Y người mặt quỷ, hèn mọn lão già cùng Độc Tĩ Đại Hân. Ba người còn lại phân biệt là tóc bạc Lão Âu, một vị trang phục phong tao trung niên nữ tử, cùng với một xấu xí người trung niên.

Sáu người vẫn như cũ lẫn nhau đối lập, đặc biệt vị kia trang phục phong tao trung niên nữ tử cùng cái kia xấu xí người trung niên, đối với hần dư bốn người rất là cảnh giác.

Bởi vì sáu người bên trong, bọn họ võ công thấp nhất. Kỳ Kinh Bát Mạch so với bốn người khác thiếu mở ra một mạch, chỉ mở ra ngũ mạch.

Đã như thế, bọn họ tự nhiên sợ sệt còn lại bốn người, sẽ tiếp tục đối với bọn họ hạ độc thủ.

Có điều lúc này, Thanh Y người mặt quỷ mở miệng nói rằng: “Chúng ta sáu người, cũng đã hấp quá người khác tinh huyết. Tiếp đó, chúng ta tốt nhất đình chỉ công kích lẫn nhau. Bởi vì chúng ta vừa hấp thụ tinh huyết, chỉ phải cố gắng đem nó luyện hóa, đầy đủ để chúng ta lại mở ra một cái Kỳ Kinh Bát Mạch, không cần thiết lại tiếp tục chém giết lẫn nhau.”

Độc Tĩ Đại Hân cũng nói: “Ta đồng ý, đón lấy tiếp tục công kích lẫn nhau xuống, không có nửa điểm ý nghĩa.

Còn không bằng trước tiên cố gắng luyện hóa hấp thụ tinh huyết, tăng lên thực lực bản thân. Nếu không thì, liền thật tiện nghi vị kia đường Ma Nhân.”

“Nói không sai, đúng là đạo lý này.” Hèn mọn lão già cũng mở miệng nói rằng.

Tóc bạc Lão Âu lạnh rên một tiếng, nói: “Hừ, hi vọng lần này các ngươi thật sự có thể giữ lời hứa.”

Hiển nhiên, đối với trước Độc Tĩ Đại Hân trước tiên trái với ước định, tóc bạc Lão Âu vẫn như cũ canh cánh trong lòng.

Nói thật, trải qua vừa nãy cái kia phiên lẫn nhau chém giết sau, mọi người trong lúc đó, dĩ nhiên không có bất kỳ tín nhiệm có thể nói.

Chỉ là tiếp tục chém giết lẫn nhau xuống, xác thực cũng không cần thiết.

Dù sao, vị kia dường Ma Nhân đến cùng có chết hay không, mọi người còn chưa làm rõ.

Bởi vậy, tạm thời thỏa hiệp, vẫn là tất yếu.

Vị kia trang phục phong tao trung niên nữ tử cùng cái kia xấu xí người trung niên, thấy còn lại bốn người đều không có tiếp tục chém giết tiếp ý tứ, hai người không khỏi mà thở phào nhẹ nhõm.

Căn cứ da dê cuốn lên nội dung thuyết pháp, muốn mở ra Nhâm Đốc Nhị Mạch, cần ở Cực Âm trong hoàn cảnh tu luyện, bởi vậy Thanh Y người mặt quý, hèn mọn lão già bọn người tạm thời không hề rời đi Việt Vương lăng.

Bọn họ ngược lại không là không hoài nghi da dê cuốn lên nội dung chân thực tính, nhưng kết hợp trước đây tu luyện kinh nghiệm, tu luyện Huyết Ma kinh thì, đúng là ở càng âm lãnh trong hoàn cảnh, tu luyện hiệu quả càng tốt.

Bởi vậy, cân nhắc một phen sau, Thanh Y người mặt quý, hèn mọn lão già chờ người, vẫn là quyết định ở Việt Vương lăng bên trong xung kích Nhâm Đốc Nhị Mạch. Dù sao, này kỳ thực cũng hoa không được thời gian bao lâu, nhiều nhất mấy ngày, liền có thể thấy hiệu quả.

Mà vị kia trang phục phong tao trung niên nữ tử cùng cái kia xấu xí người trung niên, ở xoắn xuýt một phen sau, tương tự cũng không hề rời đi Việt Vương lăng. Bởi vì bọn họ dự định đang đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch thứ sáu mạch sau, cũng chuẩn bị thử nghiệm xung kích Nhâm Đốc Nhị Mạch.

Liền, sáu người đều tự tìm một vùng, lẫn nhau cách khá xa xa, sau đó ngồi khoanh chân, bắt đầu luyện hóa hấp đến tinh huyết.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường, Tư Không Huyền cùng tiểu tám, hai người một chim, một đường phá giải cường điệu trùng cơ quan cạm bẫy.

Trong đó có ba chỗ, chính là liên Tư Không Huyền cũng phá giải không được. Cuối cùng, vẫn là Ninh Tiểu Đường lấy man lực, mạnh mẽ phá hoại.

Ninh Tiểu Đường phòng chừng, này ba chỗ cơ quan, e là cho dù là Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ đến rồi, cũng sẽ bó tay toàn tập.

Mà Tư Không Huyền thấy Ninh Tiểu Đường trực tiếp dùng man lực mạnh mẽ phá tan ngay cả mình đều không giải được cơ quan cạm bẫy, tâm lý mừng rỡ không ngớt, ám đạo đem vị này Ninh Trang Chủ kéo tới Vương Lăng, quả nhiên là kiện chính xác cực kỳ sự tình.

Cuối cùng, hai người một chim, đi tới một toà thiên nhiên trong động đá vôi.

Toà này động đá cao hơn mười trượng, diện tích hơn trăm trượng, cũng không biết trong lòng đất bao sâu nơi.

Động đá ngay chính giữa, là một chỗ đài cao, trên đài cao kiến tạo một đồng ngay ngắn chỉnh tề nhà đá.

Nhà đá đường nét giản lược, cảm xúc nặng nề, xa xa nhìn tới, mang theo một phần nồng đậm lịch sử cảm giác tang thương.

Tư Không Huyền ngẩng nhìn trên đài cao toà kia nhà đá, hưng phấn nói rằng: “Mau nhìn, cái kia nhà đá nên chính là Việt Vương quan tài sắp đặt nơi.”

Tiểu tám phiết phui miệng, nói rằng: “Thảo, Đào Mộ lão đầu, ngươi kích động cái gì? Không phải là thả quan tài địa phương mà.”

Tư Không Huyền nói: “Ngươi không hiểu. Ngươi cũng không suy nghĩ một chút, toà này Việt Vương lăng quy mô có bao nhiêu khổng lồ. Có thể dựng lên như thế một toà khổng lồ Vương Lăng, trong đó sắp đặt quan tài địa phương, ngươi nói sẽ đơn giản được không?”

Tiểu tám đạo: “Chẳng lẽ có rất nhiều bảo bối?”

Tư Không Huyền nói: “Cái này tự nhiên, bên trong Kỳ Trân Dị Bảo khẳng định thiếu không được, còn ngoài ra còn có cái gì, vậy sẽ phải tự mình vào xem xem mới có thể biết.”

Ninh Tiểu Đường nhìn trên đài cao toà kia nhà đá, tâm lý cũng hết sức tò mò, nói rằng: “Đã như vậy, vậy chúng ta qua xem một chút đi.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Sấm Vương lăng (9)

Ninh Tiểu Đường, Tư Không Huyền cùng tiểu tám, hai người một chim, lúc này hướng về trên đài cao toà kia nhà đá đi đến.

Đi tới gần, hai người một chim ngẩng đầu nhìn tới, nhà đá này cao chừng ba trượng, dài rộng các chín trượng, kiến đến ngay ngắn chỉnh tề, hình thức ngăn gọn, thô cuồng bên trong mang theo một phần nặng nề. Thạch Bích loang lổ, biểu lộ năm tháng tang thương.

Nhà đá có xây một tấm hình vòm cửa đá.

Từ cửa đá tiến vào, đầu tiên ánh vào hai người một chim mi mắt, là hai hàng gốm màu chế thành võ sĩ dũng.

Mỗi một vị võ sĩ dũng vóc người khôi ngô, khuôn mặt cương nghị, trông rất sống động.

Trong tay bọn họ cầm Thanh Đồng Trường Qua, phảng phất là tận trung tận chức bất tử vệ binh, thủ hộ Việt Vương Lăng Tẩm an bình.

Hai người một chim từ hai hàng võ sĩ dũng trung gian cất bước xuyên qua, sau đó xuất hiện ở tại bọn hắn trước mắt, là một loạt bài thạch quý.

Mỗi một hàng thạch cửa hàng, đều đặt đủ loại hi thể Trân Bảo.

Bên trong, có hoàng xán xán to bằng chậu rửa mặt tiểu nhân: Nhỏ bé đầu chó kim, có óng ánh long lanh Ngọc Thạch, có tạo hình tinh mỹ đồ đồng thau bồn, có Ngũ Quang Thập Sắc mã não bảo thạch, còn có trứng gà to nhỏ biến sâu trên châu...

Nơi này mỗi một kiện chôn cùng item, đều có giá trị không nhỏ. Tùy tiện nắm một cái đi ra ngoài, đều đủ để khiến người ta phú quý một đời, cả đời đều ăn mặc không lo.

Ninh Tiểu Đường nhìn trước mắt thạch cửa hàng rực rỡ muôn màu châu báu Ngọc Thạch, cũng hơi có chút giật mình. Hắn không nghĩ tới Việt Vương vật chôn cùng, không chỉ có kiện kiện báu vật, hơn nữa số lượng còn như vậy khổng lồ.

Bất quá đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, những thứ đồ này đã không quá kích nổi hứng thú của hắn, bởi vì hắn cũng không thiếu châu ngọc bảo thạch những này vật ngoại thân.

Mà tiểu tám làm một chỉ Bát ca, đối với những người này loại trong mắt Trần Phẩm càng là không có hứng thú.

Nó không nhìn những này sáng lên lấp lánh đồ vật, trực tiếp hướng về nhà đá nơi càng sâu bay đi.

Cùng Ninh Tiểu Đường, tiểu tám không giống, Tư Không Huyền nhìn thấy những này châu ngọc bảo thạch sau, nhưng hưng phấn dị thường.

Hắn không ngừng xoa xoa tay, lớn tiếng cười nói: “Ha ha ha, lần này quả nhiên không uổng công, không nghĩ tới nơi này dĩ nhiên có như thế nhiều hi thể Trân Bảo.”

“Cái kia... Ninh Trang Chủ, những thứ đồ này, nếu không chúng ta một người một nửa?” Tư Không Huyền hướng về Ninh Tiểu Đường trung cầu chú ý thấy.

Ninh Tiểu Đường khẽ cười cười, lơ đãng nói: “Cái này ngươi làm chủ được rồi.”

Tư Không Huyền nói: “Ha ha, được, vậy chúng ta liền một người một nửa.”

Ninh Tiểu Đường lại nói: “Có điều Tư Không lão đầu, nơi này nhiều đồ như vậy, ngươi xác định ngươi có thể đem nó toàn bộ mang đi?”

Nghe nói như thế, Tư Không Huyền nhìn trước mắt số lượng khổng lồ chôn cùng Trần Phẩm, không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, bất đắc dĩ nói: “Xác thực mang không hết.”

Đang lúc này, bỗng nhiên truyền đến tiểu tám hô to gọi nhỏ âm thanh.

“Tiểu đường, Đào Mộ lão đầu, các ngươi mau tới đây, xem ta phát hiện cái gì? Nơi này có một bộ quan tài đồng tài ai!”

“Quan tài?” Tư Không Huyền hơi ngần ngại, lập tức vui vẻ nói: “Hắn là Việt Vương Thanh Đồng vương quan! Ninh Trang Chủ, chúng ta nhanh qua xem một chút đi.”

Ninh Tiểu Đường cùng Tư Không Huyền rất nhanh tìm tới tiểu tám, xuất hiện ở tại bọn hắn trước mắt, là một bộ dài khoảng một trượng quan tài đồng thau cổ.

Quan tài đồng thau cổ mặt trên, điêu khắc Nhật Nguyệt Tinh Thần, sơn hà hồ nước; Cùng với chim bay thú chạy, kỳ hoa dị thảo.

Tư Không Huyền nhìn chằm chằm quan tài đồng thau cổ, ánh mắt sáng quắc, trầm giọng nói rằng: “Xem này quan tài đồng thau cổ hình thức cùng quy cách, nên chính là Việt Vương vương quan không thể nghi ngờ.”

truy♥cập <http://truyencuatui.net/> đ

ể đọc truyện Tiểu tám hiếu kỳ nói: “Nói như vậy, vị kia Việt Vương, ngay ở này Thanh Đồng trong quan tài?”

Tư Không Huyền nói: “Nghĩ đến đúng không.”

Ninh Tiểu Đường hỏi: “Tư Không lão đầu, người biết vị này Việt Vương xác thực thân phận không? Không biết hẳn là vị nào Việt Vương?”

Tư Không Huyền nói: “Từ Vương Lăng bên trong lưu lại những kia manh mối đến xem, ta đoán này Vương Lăng chủ nhân, nên chính là đó là vị hoàng mới đại khái đời thứ mười chín Việt Vương.”

Ninh Tiểu Đường nói: “Đời thứ mười chín Việt Vương? Hẳn khoảng cách hiện nay, gần như có mấy trăm năm đi.”

Tư Không Huyền gật gật đầu nói: “Nói một cách chính xác, hẳn là có hơn 700 năm.”

"Thảo,

Hơn 700 năm!" Tiểu tám con mắt hơi trừng, nói rằng: "Đều trải qua nhiều năm như vậy a, vị này Việt Vương, sợ là sớm đã chỉ còn dư lại một đồng xương vụn đi."

Tư Không Huyền khẽ lắc đầu một cái, nói: “Cái này cũng khó nói.”

Tiểu tám nghi ngờ nói: “Khó nói, tại sao?”

Tư Không Huyền nói: “Tục truyền ngủ bên trong giếng, Việt Vương đã từng mời chào quá một vị thần bí Phương Sĩ, vị kia Phương Sĩ có nhất tuyệt hoạt, có thể bảo vệ thi thể trông rất sống động, ngàn năm Bất Hủ!”

“Bảo vệ thi thể trông rất sống động, ngàn năm Bất Hủ?” Ninh Tiểu Đường nghe được cái này, trong lòng nhất thời hứng thú.

Nếu như chỉ là đơn thuần làm được thi thể ngàn năm Bất Hủ, này hay là cũng không phải quá khó khăn, bởi vì thầy cô liền vừa vặn phù hợp này một cái kiện.

Thế nhưng, như cái này thi thể ngàn năm Bất Hủ, là muốn bảo đảm thi thể trông rất sống động điều kiện tiên quyết, vậy thì có chút khó mà tin nổi.

Tiểu tám trừng hai mắt ngạc nhiên nói: “Ý của người là nói, này trong quan tài Việt Vương, căn bản là không biến thành Khô Cốt?”

Tư Không Huyền gật đầu một cái nói: “Như nghe đồn không giả, mà vị này bên trong quan tài đồng thau cổ Việt Vương, lại vừa vặn bị vị kia Phương Sĩ xử lý qua. Như vậy, vị này Việt Vương hay là thật sự rất khả năng còn duy trì vừa mới chết đi thì đáng đáp.”

Nghe đến nơi này, tiểu tám con mắt nhất thời sáng ngời, nói rằng: “Thảo, Đào Mộ lão đầu, nếu như vậy, cái kia mau mau mở ra nhìn nhĩ?”

“Khắc khắc ~” Tư Không Huyền một lão đảo, thâm nghĩ này chết quạ đen trong mắt, quả nhiên không có nửa phần quy củ nguyên tắc có thể nói, này mở người quan tài, chính là Đại Bất Kính có được hay không?

Chính mình tuy nói tiến vào vô số vương hậu lăng mộ, nhưng còn chưa bao giờ mở ra mộ chủ nhân quan tài, bởi vì có một bất thành văn quy tắc cũ, tiến vào mộ không mở quan tài.

Có điều, nói đi nói lại, Tư Không Huyền tâm lý kỳ thực cũng là thật tò mò, hẳn cũng rất muốn đánh ra quan tài đồng thau cổ nhìn, vị này Việt Vương thi thể, đến cùng có phải là vẫn như cũ trông rất sống động, ngàn năm Bất Hủ?

Thế nhưng, cái kia bất thành văn quy tắc cũ, lại ràng buộc hẳn.

Điều này làm cho Tư Không Huyền nhất thời xoắn xuýt lại, này quan tài đồng thau cổ đến cùng là mở vẫn là không ra đây?

Thấy Tư Không Huyền chần chờ bất quyết, tiểu tám trừng hai mắt nói rằng: “Đào Mộ lão đầu, người sẽ không phải là nhất gan không dám đánh mở này quan tài chứ? Thảo, người không đến, để cho ta tới mở ra này quan tài được rồi.”

Nói, tiểu tám đập cánh bay đến quan tài đồng thau cổ trên.

Ninh Tiểu Đường cũng không có ngăn cản, bởi vì hẳn lúc này cũng bị triệt để làm nổi lên lòng hiếu kỳ.

Hẳn cũng rất muốn biết, này bên trong quan tài đồng thau cổ Việt Vương thi thể, đến cùng có phải là vẫn trông rất sống động?

Tiểu tám bay đến quan tài đồng thau cổ phía trên sau, không do dự chút nào, bay thẳng đến quan tài đập hai lần.

Hai đạo ác liệt Khí Kinh từ nó cánh bắn ra, bắn tới quan tài đồng thau cổ biên giới nơi.

“Chờ đã!”

Thấy tiểu tám ra tay, Tư Không Huyền vội vã mở miệng ngăn cản.

Nhưng mà, hấn vẫn là chậm một bước.

Tiểu tám cánh bắn ra Khí Kinh, chớp mắt liền đánh tới quan tài đồng thau cổ mặt ngoài, nhất thời một trận tia lửa văng khắp nơi, phát sinh “Đang đang ~” hai tiếng kim loại tiếng rung tiếng vang.

Nhưng mà, quan tài đồng thau cổ vẫn vẫn không nhúc nhích, không có động tĩnh chút nào.

Tiểu tám quay đầu lại liếc nhìn Tư Không Huyền, nghi ngờ nói: “Sao rồi? Làm gì chờ chút?”

Tư Không Huyền nói: “Ngươi chớ lộn xộn quan tài, mặt trên rất khả năng còn có cơ quan, mở quan tài vẫn để cho ta đến đây đi.”

Nghe được quan tài đồng thau cổ trên, khả năng còn thiết hữu cơ quan chạp bấy, tiểu tám sợ hết hồn, vội vã vỗ cánh bay trở về.

Nó không khỏi trách cứ: “Thảo, Đào Mộ lão đầu, ngươi làm gì thế không nói sớm!”

Đang lúc này, cái kia phó quan tài đồng thau cổ trên, bỗng nhiên phát sinh “Kèn kẹt ca ~” cơ quan vang động âm thanh.

Khẩn đón lấy, “Rào xoạt ~” một tiếng, chỉ thấy quan tài đồng thau cổ mặt trên nắp quan tài, trực tiếp từ động dôi!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Sấm Vương lãng (10)

Thấy quan tài đồng thau cổ bỗng nhiên dôi nắp quan tài, hai người một chim đều lấy làm kinh hãi.

Có điều lập tức, bọn họ con mắt nhất thời sáng ngời.

Bọn họ nguyên bản liền chuẩn bị mở ra quan tài đồng thau cổ, hiện tại quan tài đồng thau cổ tự động dôi nắp quan tài, vậy thì thật là tốt có điều.

Tiểu tám không nhịn được lại bay qua, sau đó tò mò hướng bên trong quan tài đồng thau cổ liếc mắt một cái.

Khi thấy Thanh Đồng cổ bên trong tình hình, tiểu tám không khỏi hơi sững sờ.

Khẩn đón lấy, nó hú lên quái dị, nói: “Đào Mộ lão đầu, ngươi có thể nói sai rồi, nào có ngàn năm Bất Hủ thi thể! Đây Việt Vương thi thể, mẹ nhà hấn nát đến liền xương vụn đều không dư thừa rồi.”

Nghe được tiểu tám, Ninh Tiểu Đường cùng Tư Không Huyền không khỏi nhìn nhau. Lập tức, hai người vội vã đi tới quan tài đồng thau cổ trước mặt, sau đó hướng trong quan tài cổ nhìn tới.

Đã thấy bên trong quan tài đồng thau cổ, rỗng tuếch, không có thứ gì.

Tư Không Huyền có chút không nói gì mà nhìn tiểu tám, phát hiện này chết quạ đen đầu óc dường về không bình thường.

Đây rõ ràng chính là không quan, này chết quạ đen một mực muốn khuếch đại địa nói thành thi thể mực nát đến liền bột phấn đều không dư thừa.

Tư Không Huyền nói: “Ta nói ngươi này con chết điều, đây là không quan có được hay không, căn bản cũng không có thi thể.”

“Không quan?” Tiểu tám hơi ngần ngại, “Thảo, hóa ra là không a, ta còn tưởng rằng cái kia Việt Vương nát đến liền xương vụn đều không có.”

Ninh Tiểu Đường tức xạm mặt lại, cũng có chút không nói gì mà liếc nhìn tiểu tám.

Tiểu tám đạo: “Nếu là không quan, cái kia Việt Vương thi thể đây?”

Đúng đấy, Việt Vương thi thể đây? Cái nghi vấn này cũng tương tự xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường cùng Tư Không Huyền đầu óc.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xoay người, hướng về đường tới lạnh lùng nhìn tới, trong miệng hừ một tiếng, quát lên: “Món đồ gì? Đi ra!”

Nghe được Ninh Tiểu Đường Đột Như Kỳ Lai quát lạnh, Tư Không Huyền cùng tiểu tám tâm lý đột nhiên cả kinh, một người một chim, lúc này hướng về đường tới nhìn tới.

Chỉ thấy hai trượng ở ngoài một chỗ chỗ ngoặt bóng tối, xuất hiện một đôi tinh hồng con mắt.

“Thảo, đó là món đồ quý quái gì vậy?” Tiểu tám trong miệng hú lên quái dị.

Theo tiểu tám tiếng nói vừa dứt, ả giấu ở cái kia bóng tối ở trong đồ vật, cũng rút cục đi ra.

Đây là một con tướng mạo kỳ lạ hung ác quái thú.

Nó mọc ra một tương tự hầu tử đầu, mỏ nhọn lợi nha, một đôi Tinh Hồng con mắt, biểu lộ Hung Lệ độc ác ánh sáng. Mà thân thể của nó, cùng lang không xê xích bao nhiêu, chỉ là trên người nó không có mao, toàn thân bao trùm cứng rắn Lân Giáp, nhìn qua trái lại khá giống Xuyên Sơn Giáp.

Cùng lúc đó, nó tứ chi, rắn chắc mà cường tráng, mặt ngoài đồng dạng bao trùm Lân Giáp. Cái kia sắc bén móng vuốt, liền dường như thiên nhiên sinh ra được lưỡi dao, hiện ra uy nghiêm đáng sợ hàn mang.

Nhìn con này nhìn qua cực kỳ không dễ trêu quái thú, Tư Không Huyền cùng tiểu tám toàn thân tóc gáy đều thụ lên, tâm lý một trận sơn cả tóc gáy.

“Này rốt cuộc là thứ gì?” Tư Không Huyền âm thanh tối nghĩa hỏi.

Ninh Tiểu Đường ánh mắt sáng quắc, từ trên xuống dưới đánh giá đối diện đầu quái thú kia.

Sau một chốc sau, Ninh Tiểu Đường rút cục xác định đầu quái thú kia thân phận, hần mang theo hưng phấn nói rằng: “Đây là Âm Minh thú, không sai rồi!”

“Âm Minh thú? Đây là vật gì?” Tư Không Huyền hơi ngần người, nghi hoặc hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: “Này Âm Minh thú, chính là chuyên môn sinh sống ở Chí Âm Chí Hàn Chi Địa một loại Kỳ Thú. Ta lần này cùng Tư Không lão đầu người đồng thời đến Việt Vương lăng, mục đích chủ yếu, chính là vì tìm kiếm này Âm Minh thú. Bởi vì Âm Minh thú, đại thể xuất hiện ở như Việt Vương lăng loại này Vương Lăng đại mộ ở trong. Bây giờ nhìn lại, quả nhiên là đến đúng rồi.”

“Người đi theo ta Việt Vương lăng, chính là vì tìm kiếm này Âm Minh thú?” Tư Không Huyền trên mặt lộ ra một tia ngạc nhiên, “Chỉ là, con này Âm Minh thú, nhìn qua có thể không dễ trêu, nó tổng cho ta một loại nguy hiểm cực kỳ cảm giác.”

Tiểu tám cũng nói: “Thảo, chỉ nhìn con quái vật này, ta liền muốn quay đầu liền chạy.”

Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười, nói: “Nó xác thực không dễ trêu, nếu như các người sau đó nhìn thấy này Âm Minh thú, tự nhiên là chạy càng xa càng tốt. Bởi vì này Âm Minh thú,

Có thể nói là Tiên Thiên bên dưới sự tồn tại vô địch, tốc độ nó cực nhanh, chính là những Thông Mạch đó cảnh viên mãn, Kỳ Kinh Bát Mạch đã toàn bộ mở ra siêu cấp cao thủ, gặp phải này Âm Minh thú, cũng thảo không được nửa điểm tốt.”

“Này Âm Minh thú, càng lợi hại như vậy?” Tư Không Huyền trên mặt lộ ra một tia kinh sợ, có điều nhìn thấy Ninh Tiểu Đường ung dung như thường về mặt sau, hần lại thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy vị này Ninh Trang Chủ hẳn là có biện pháp đối phó Âm Minh thú.

Tư Không Huyền thầm nghĩ trong lòng: Cũng còn tốt là cùng vị này Ninh Trang Chủ đồng thời tiến vào, nếu là mình một người đến xông này Việt Vương lăng, một khi gặp phải này Âm Minh thú, sợ là bỏ mạng ở ở đầu quái thú này khẩu bên trong.

Lập tức, Tư Không Huyền tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, hiếu kỳ hỏi: “Ninh Trang Chủ, người vì sao phải tìm kiếm này Âm Minh thú?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Trong cơ thể nó có một loại gọi tránh Lôi Châu đồ vật, đối với ta hữu dụng.”

Tư Không Huyền về mặt vô cùng nghi hoặc: “Tránh Lôi Châu? Này lại là cái gì?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Đây là sinh trưởng ở Âm Minh Thú Thể bên trong một hạt đặc thù hạt châu, có người nói có tránh lôi tác dụng.”

“Tránh lôi tác dụng?” Tư Không Huyền càng nghi ngờ, có chút không tìm được manh mối.

Nghe được tránh lôi hai chữ, tiểu tám con mắt bỗng nhiên dần dần lộng lên.

Ninh Tiểu Đường tiếp tục giải thích: “Trong truyền thuyết, Âm Minh thú nguyên bản cũng không phải thể giới này sinh vật, nó đến từ chính Âm Minh nơi. Âm Minh thú bởi hi thực thi thể của con người, liền từ Âm Minh nơi đi tới trên đời. Nhưng loại này đến từ Âm Minh nơi tà ác sinh vật, chịu đến trời xanh bài xích. Nó vừa xuất hiện ở trên đời này sau, trời xanh sẽ hạ xuống Lôi Kiếp, đem nó hủy diệt.”

Đối với thuyết pháp này, Tư Không Huyền khịt mũi con thường, có chút không quá tin tưởng, nói rằng: “Nếu như vậy, vậy này đầu Âm Minh thú làm sao sống cho thật tốt?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Có người nói trời xanh có đức hiếu sinh, sẽ lưu lại một chút hi vọng sống. Trên đời phần lớn Âm Minh thú bị hủy diệt sau, còn có cực nhỏ một phần sẽ tiếp tục sinh sống.”

“Mà này bộ phận Âm Minh thú mặc dù có thể sinh tồn, là nhân vì chúng nó trong cơ thể phát sinh biến dị. Ở chúng nó trong cơ thể, sinh thành một loại hạt châu, một loại có tránh lời tác dụng hạt châu. Như vậy, chúng nó mới có thể tách ra Lôi Kiếp, do đó ở trên đời này tiếp tục sinh sống. Nghĩ đến, đây chính là một đường sinh cơ kia.”

“Mặt khác, này bộ phận tiếp tục sinh sống Âm Minh thú, đối với hoàn cảnh sinh tồn yêu cầu cực cao, chỉ có thể sinh tồn ở loại kia Chí Âm Chí Hàn Chí Địa.”

Tư Không Huyền nghe đến đó, không nhịn được lắc lắc đầu, nói rằng: “Người nói những này, ta là không quá tin tưởng. Những thứ đồ này nghe tới, lại như là truyền thuyết cổ sự, thực sự quá mức không thể tưởng tượng nổi.”

Dù sao, cái gì Âm Minh nơi a, cái gì Lôi Kiếp a, giờ a, này nghe tới hoàn toàn chính là truyền thuyết cổ sự có được hay không!

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý lắm, cười cười nói: “Kỳ thực những thứ đồ này ta cũng là từ một quyển sách trên xem ra, nghe một chút là tốt rồi, không cần để ý. Đúng là cái kia thư trên miêu tả Âm Minh thú, xác thực cùng trước mắt này con giống như đúc. Còn trong cơ thể đến cùng có hay không tránh Lôi Châu, vậy chỉ có chờ đem nó giết sau khi chết, mới có thể biết được.”

Nói, Ninh Tiểu Đường con mắt không khỏi hơi hí hí, nhìn chăm chú nhìn cách đó không xa đầu kia Âm Minh thú.

Mà lúc này, đầu kia Âm Minh thú, cũng quay về hai người một chim nhe răng nhếch miệng, mắt lộ ra hung quang, trong miệng phát sinh “Gào gào gào ~~~” trầm thấp tiếng gào.

Ninh Tiểu Đường cười lạnh, nói: “Xem ra, nó cũng chờ không vội, đang muốn muốn công kích chúng ta đây.”

Vừa dứt lời, chỉ thấy đầu kia Âm Minh thú bỗng nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng về hai người một chim mạnh mẽ đập tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Sấm Vương lăng (11)

Âm Minh thú tốc độ cực nhanh, liền phảng phát một đạo tia chớp màu đen, hăng hái hướng về hai người một chim mạnh mẽ nhào xẹt qua đến.

Ninh Tiểu Đường trên mặt mang lên một nụ cười lạnh lùng, đứng tại chỗ không nhúc nhích, tựa hồ cũng không có bất luận động tác gì.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, một bàn tay bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện, che ở Âm Minh thú đường đi trên. Sau đó, bàn tay tiếp tục hướng phía trước, “Dùng ~~~” một tiếng vỗ vào Âm Minh thú trên mặt.

Bàn tay động tác ung dung tùy ý, nhưng chính là này tùy ý một chương, trong nháy mắt liền ngừng lại Âm Minh thú nhào tới trước thế, hơn nữa còn đem Âm Minh thú cả khuôn mặt đập đến vụn vụn, miệng tị vỡ toang, máu tươi chảy ròng.

“Gào gào gào ~~~”

Âm Minh thú phát sinh một tiếng thống khổ gầm rú, nó đối với bỗng nhiên xuất hiện ở trước người bàn tay, cảm thấy giật mình.

Khẩn đốn lấy, nó càng kinh ngạc phát hiện, không biết lúc nào, nó bên trái đằng trước thêm ra một đạo tuổi trẻ bóng người, vừa nãy cái kia một chương chính là người trẻ tuổi này đánh tới.

Bị thiệt thòi Âm Minh thú, giận tím mặt.

Nó chỉ sau súc thể đột nhiên giảm một cái, đang muốn đánh về phía bên trái đằng trước đạo kia tuổi trẻ bóng người thì.

Đột nhiên, nó kinh ngạc phát hiện, hữu phía trước cũng xuất hiện một đạo tuổi trẻ bóng người. Hơn nữa để nó cảm thấy nghi hoặc chính là, này hai đạo

tuổi trẻ bóng người tựa hồ là giống như đúc.

Chuyện gì thế này?

Âm Minh thú vừa sinh ra cái ý niệm này, nó liền kinh hãi phát hiện, hữu phía trước đạo kia tuổi trẻ bóng người trong nháy mắt hướng chính mình đánh tới một chương.

Một chương này cùng trước cái kia một chương giống như đúc, tương tự ung dung tùy ý, nhưng sức mạnh cũng đồng dạng lạ kỳ đến đại.

“Đùng ~” một tiếng, bàn tay lại khắc ở Âm Minh thú trên mặt, đập cho nó đầu óc choáng váng, máu tươi tung toé.

“Gào gào gào ~” Âm Minh thú lên con giận dữ, giận dữ không thôi.

Có điều, còn không chờ Âm Minh thú có càng nhiều phản ứng, thân thể hần bên phải cũng xuất hiện một đạo tuổi trẻ bóng người, lập tức lại một chương vỗ ở trên người nó.

“Ầm ~” Âm Minh thú một lão đảo, suýt chút nữa nằm trên mặt đất, nó chỉ cảm thấy phảng phất có một toà nguy nga dãy núi trực tiếp đánh vào trên người mình, ép tới nó trạm không đứng dậy đến.

Sau đó, còn chưa chờ Âm Minh thú hoãn khẩu khí, thân thể hần bên trái cũng xuất hiện một bóng người, tiếp theo đồng dạng một chương vỗ đến.

Lại “Ầm ~” một tiếng, Âm Minh thú hai cái chi sau lại cũng không chịu nổi, trực tiếp quỵ trên mặt đất.

Mà đón lấy một màn, càng làm cho Âm Minh thú sợ run tim mất mặt.

Chỉ thấy cái kia tuổi trẻ bóng người một đạo tiếp theo một đạo, không ngừng xuất hiện ở nó chu vi. Sau đó, theo sát mà đến chính là một chương tiếp theo một chương đánh xuống.

“Ầm ầm ầm ~”

Lại liên tục đã trúng sáu, bảy chương, Âm Minh Thú Thể biểu tuy rằng mọc ra cứng rắn Lân Giáp, nhưng vẫn bị chấn động đến mức nội tạng bốc lên, Lân Giáp khe hở thậm chí đã có máu tươi chảy ra.

“Gào gào gào ~” Âm Minh thú trong miệng phát sinh thống khổ kêu rên, giờ khắc này nó đã ý thức được sự mạnh mẽ của kẻ địch.

Vốn là, tốc độ là nó am hiểu nhất lĩnh vực, cái này cũng là nó mặc dù có thể trước thiên bên dưới vô địch dựa dẫm.

Bởi vì Âm Minh thú tốc độ rất nhanh, sắp tới liền những Thông Mạch đó cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ, đều không thể đuổi tới tốc độ của nó.

Vậy mà lúc này, nhưng có người so với tốc độ của nó càng nhanh hơn, hơn nữa sắp tới liền Âm Minh thú đều không phản ứng kịp.

Âm Minh thú tinh hồng con người không ngừng mà đảo quanh, ở tầm mắt của nó bên trong, cái kia tuổi trẻ bóng người một đạo tiếp theo một đạo, liên tục không ngừng xuất hiện ở nó chu vi, nhìn qua liền phảng phất có một đám người vây nhốt nó.

Âm Minh thú không nhận được cảm thấy sợ hãi một hồi, nó cảm giác mình bị vây đánh, bị rất nhiều dài đến thân ảnh giống nhau như đúc vây đánh.

Liền, Âm Minh thú không chút do dự, quay đầu liền chạy, hướng về đường tới chạy mất dép.

Tất cả những thứ này, đều phát sinh ở trong chớp mắt.

Ở Tư Không Huyền cùng tiểu tám thị giác bên trong, bọn họ vừa nhìn thấy đầu kia Âm Minh thú hóa thành một đạo tàn ảnh, nghe răng nhếch miệng địa hướng về chính mình đập tới.

Nhưng tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ nhưng kinh ngạc phát hiện, đầu kia Âm Minh thú dĩ nhiên trực tiếp quay đầu chạy trốn.

Cùng lúc đó,

Bọn họ ở giữa sân, nhìn thấy mười mấy đạo nhân ảnh, cái kia tất cả đều là Ninh Tiểu Đường bóng người.

Những này bóng người, tất cả đều ở trong chớp mắt bỗng nhiên hiện ra.

Tư Không Huyền không khỏi kinh hãi thán ngữ: Trong thời gian ngắn liền hình thành nhiều như vậy bóng người, vị này Ninh Trang Chủ tốc độ đến tột cùng đến mức độ cỡ nào?

Mà tiểu tám nhìn Ninh Tiểu Đường tốc độ toàn mở, cũng trợn to hai mắt. Ở nó trong ấn tượng, Ninh Tiểu Đường tựa hồ còn chưa bao giờ từng dùng tới nhanh như vậy tốc độ.

Âm Minh thú tốc độ nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt liền biến mất ở Tư Không Huyền cùng tiểu tám tầm nhìn bên trong.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường âm thanh, cũng vang lên ở tại bọn hắn bên tai: “Các người ở đây chờ, ta đuổi theo Âm Minh thú.”

Theo Ninh Tiểu Đường tiếng nói vừa dứt, Tư Không Huyền cùng tiểu tám bên cạnh đạo kia Ninh Tiểu Đường bóng người, bỗng nhiên “Răng rắc ~” một tiếng vỡ vụn ra đến.

Khẩn đón lấy, giữa trường còn lại mười mấy đạo Ninh Tiểu Đường bóng người, cũng là một đạo theo một đạo, toàn bộ vỡ vụn ra đến, hóa thành vô số mảnh vỡ, lăm ta lăm tằm, tiêu tan ở trong không khí.

Ngoài nhà đá, một vệt bóng đen bỗng nhiên vọt ra, hướng về động đá một góc chạy trốn, nơi đó tựa hồ có một cái cửa động.

Theo sát bóng đen này, một đạo bóng người màu trắng cũng từ bên trong nhà đá lao ra, chính là Ninh Tiểu Đường.

Hắn nhìn trốn vào cửa động Âm Minh thú, lạnh rên một tiếng, nói: “Muốn chạy? Nào có như vậy dễ dàng!”

Nói, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, đi thẳng tới cửa động ở ngoài. Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người đột nhiên biến mất, hiện ra nhưng đã vọt vào động trong miệng.

Bên trong nhà đá, Ninh Tiểu Đường rời đi sau đó không lâu, Tư Không Huyền cùng tiểu tám liền không kiềm chế nổi, bắt đầu suu tầm bên trong nhà đá những nơi khác.

Cũng không biết xúc động cái nào cơ quan, bỗng nhiên “Kèn kẹt ca ~” thanh âm vang lên.

Tư Không Huyền cùng tiểu tám đột nhiên cả kinh, khẩn đón lấy, ở tại bọn hắn ánh mắt kinh ngạc dưới, quan tài đồng thau cổ cách đó không xa mặt đất, bỗng nhiên mở ra một cái cửa động, cửa động bên trong có một cái thềm đá, đi về sâu dưới lòng đất. Thềm đá bên trái trên tường, nhen lửa một cái lại một cái cây đuốc.

“Thảo, vẫn còn có mật đạo!”

Tiểu tám kinh hô một tiếng, lập tức nó ngẩng nhìn Tư Không Huyền, hỏi: “Đào Mộ lão đầu, nếu không đồng thời đi xuống xem một chút?”

Tư Không Huyền cũng có chút ngạc nhiên, chần chờ một chút sau, gật đầu nói: “Được, đồng thời đi xuống xem một chút đi, bất quá chúng ta đừng đi xa, không phải vậy nhà người trang chủ trở về, sẽ không tìm được chúng ta.”

Tiểu tám đạo: “Không thành vấn đề, chúng ta lập tức trở về được rồi.”

Nói, một người một chim liền dọc theo thềm đá đi xuống đi.

Nhưng mà, bọn họ mới vừa mới đi ra xa hai trượng, phía sau bỗng nhiên “Oanh xoạt ~” một tiếng, cái kia cửa động dĩ nhiên phong bế.

“Không được, cửa động phong bế!” Tư Không Huyền kinh hãi nói, vội vã đi trở về, sau đó ở cửa động phụ cận, tìm kiếm một lần nữa mở ra cửa động cơ quan.

Tiểu tám cũng bay trở về, nhìn bị phong bế cửa động, có chút há hốc mồm, nói: “Thảo, Đào Mộ lão đầu, chúng ta sẽ không phải bị vây ở chỗ này, không ra được chứ?”

Tư Không Huyền tìm kiếm một lát sau, vẫn như cũ không phát hiện một lần nữa mở ra cửa động cơ quan.

Hắn ngẩng đầu lên, bất đắc dĩ nói: “Cái này cửa động từ bên trong không mở ra, chỉ có ở bên ngoài mới có thể mở ra. Bây giờ nhìn lại, chúng ta chỉ có thể tiếp tục đi vào bên trong, hi vọng đến thời điểm có thể tìm tới mặt khác lối ra: Mở miệng đi.”

Liền, một người một chim, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục dọc theo thềm đá, hướng về sâu dưới lòng đất đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Sấm Vương lăng (12)

Một bên khác, Cổ Vân Phi, Hạ Kiên chờ gần hơn ba trăm người, bởi vì dọc theo đường đi cần phải không ngừng loại bỏ cơ quan cạm bẫy, tiến lên tốc độ cũng không nhanh.

Nhưng dù vậy, bỏ ra đại thời gian nửa ngày sau, trải qua một đường lần theo, bọn họ rốt cục đi tới một gian bằng thạch thất lớn trước.

Lúc này, một đường truy tìm đến đây, còn sót lại khoảng hơn trăm người.

Còn lại người, đều bị Cổ Vân Phi sắp xếp lúc trước trải qua mỗi cái Thạch Thất đợi mệnh, để ngừa trở về thì lạc đường.

Xuất hiện ở trước mắt mọi người này Thạch Thất, so với trước gặp phải bất kỳ Thạch Thất cũng phải lớn hơn.

Nó dài rộng vượt qua bốn mươi trượng, cao cũng có khoảng ba trượng.

Làm Cổ Vân Phi, Hạ Kiên chờ người đi vào Thạch Thất sau, đầu tiên nhìn thấy, là xây dựng ở chính giữa nhà đá một tòa thật to bệ đá.

Trên đài đá dựng đứng từng cây từng cây trụ đá, số lượng có mấy chục rễ: Cái. Mỗi cái trên trụ đá đều điêu khắc Phi Cầm Cổ Thú, mỗi người nghe rằng nhếch miệng, hung tàn Bạo Lệ, nhìn qua mơ hồ mang theo một tia quỷ dị.

“Đây là địa phương nào?” Có Bộ Khoái mở miệng nói.

Chỉ là, vấn đề này hiển nhiên hỏi không, ở đây không ai có thể trả lời vấn đề này.

Cổ Vân Phi cảnh giác nhìn quét bốn phía, đối với mọi người nhắc nhở: “Mọi người cẩn thận rồi, những Huyết Ma đó dư nghiệt, rất có thể ngay ở chung quanh đây. Đặc biệt những kia trụ đá mặt sau, mọi người muốn lưu ý nhiều.”

“Vâng, đại nhân.” Chúng Bộ Khoái cùng kêu lên đáp.

Mọi người ở đây tản ra, đang chuẩn bị tiến lên tìm tòi tí mĩ thì, Hạ Kiên bỗng nhiên tiến lên một bước, ngăn cản mọi người, trầm giọng nói rằng: “Chờ một chút, bọn họ đã đi ra.”

Nguyên lai, ở mọi người mới vừa bước vào Thạch Thất thì, chính đang trụ đá mặt sau luyện hóa tinh huyết sáu vị Huyết Ma dư nghiệt, liền “Bá ~” địa một hồi, tất cả đều mở mắt ra.

Lúc này Hạ Kiên tiếng nói vừa dứt, quả nhiên một đạo tiếp theo một bóng người, tổng cộng sáu bóng người, từ trụ đá mặt sau đi ra, chính là Thanh Y người mặt quý, hèn mọn lão già chờ sáu trên thân thể người, tất cả đều toả ra từng luồng từng luồng tà ác khí tức.

Hay là vừa ở luyện hóa tinh huyết duyên cớ, lúc này Thanh Y người mặt quý, hèn mọn lão già chờ sáu trên thân thể người, tất cả đều toả ra từng luồng từng luồng tà ác khí tức.

Cổ Vân Phi chờ người chúng Bộ Khoái, tất cả đều đầy mặt nghiêm nghị, bởi vì những kia khí tức tà ác, là mạnh mẽ như vậy.

Cho tới những kia võ công thấp kém Bộ Khoái cùng những kia Sơn Âm huyền thanh niên trai tráng, ở quay về cái kia sáu bóng người thì, liền phảng phất là đang đối mặt tới từ địa ngục ma quỷ giống như vậy, khiến người ta cảm thấy kinh hồn bạt vía, không rét mà run.

Hạ Kiên ở cái kia sáu bóng người xuất hiện trong nháy mắt, ánh mắt liền gắt gao tập trung một người trong đó, vị kia Thanh Y người mặt quý.

La Vô Địch cùng Tào Uy hai vị Tổng Bộ Đầu, tất cả đều sắc mặt lẫm liệt địa trạm sau lưng Cổ Vân Phi.

“Đại nhân, cái kia sáu vị Huyết Ma dư nghiệt, xem ra tựa hồ rất mạnh a.” La Vô Địch không nhịn được mở miệng nói.

Cổ Vân Phi hơi lộ ra một nụ cười khổ, quay về hai người nhỏ giọng nói rằng: “Lúc này thất sách, cái kia sáu vị Huyết Ma dư nghiệt, tất cả đều là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, trong đó bốn người thực lực, căn bản không thấp hơn ta.”

“Cái gì, mạnh như vậy!” Tào Uy trong lòng không khỏi hoảng hốt, sắc mặt trở nên khó coi cực kỳ.

Sáu vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, như vậy thực lực tổng hợp, quả thực cũng có thể tiêu diệt đại đa số Võ Lâm Môn Phái.

Mà lúc này phía bên mình, theo Tào Uy, cũng chỉ có Thần Bộ Cổ Vân Phi cùng vị kia Lưu Văn tông hạ Đại Trưởng Lão, mới có tư cách cùng đối phương giao thủ.

Nhưng hai so với sáu, sao có thể có chuyện đó thắng được?

Tào Uy có chút không thể tin được mà nói rằng: “Đối diện cái kia sáu vị Huyết Ma dư nghiệt, làm sao đều là Thông Mạch cảnh hậu kỳ? Lúc nào Thông Mạch cảnh hậu kỳ trở nên như vậy không đáng giá?”

Cổ Vân Phi cười khổ nói: “Từ bọn họ toát ra đến khí tức đến xem, bọn họ xác thực đều là Thông Mạch cảnh hậu kỳ.”

Sáu vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, này đại đại nằm ngoài dự đoán của Cổ Vân Phi.

Nguyên bản, hẳn cho rằng đối phương có một hai vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, cái kia cũng gần như, nơi nào nghĩ đến đối phương sáu người, dĩ nhiên mỗi người đều là Thông Mạch cảnh hậu kỳ.

Nếu như sớm biết thực lực đối phương cường đại như thế, hẳn tình nguyện chờ lâu chút thời gian,

Chờ Lục Phiến Môn tổng bộ sai nhân thủ sau khi, sẽ hành động lại cũng không muộn.

Tào Uy hỏi: “Đại nhân, cái kia bây giờ nên làm gì?”

Cố Vân Phi nói: “Chờ một lúc ta cùng Lưu Vân tông Hạ tiền bối ngăn cản bọn họ, các người dẫn người đường cũ rút về, xuống truyền lệnh đi.”

Nghe được đề cho mình trước tiên triệt, Tào Uy tâm lý không khỏi vui vẻ, vội vàng nói: “Vâng, đại nhân.”

La Vô Địch suy nghĩ một chút, nói: “Đại nhân, nếu không ta lưu lại giúp các người? Bằng vào đại nhân người cùng Hạ tiền bối, chỉ có hai người, thực sự là quá ít một chút.”

Cố Vân Phi cười cười nói: “La bộ đầu, người hảo ý ta chân thành ghi nhớ, có điều người vẫn là mang theo những người khác đồng thời trước tiên triệt đi, đây là mệnh lệnh!”

Thấy Cố Vân Phi đem mệnh lệnh đều chuyển đi ra, La Vô Địch đem câu kia đã đến bên mép “Ta là Thông Mạch cảnh viên mãn”, lại miễn cưỡng nuốt trở vào.

La Vô Địch suy nghĩ một chút, cảm thấy lời này nói ra phỏng chừng cũng không ai tin, chờ một lúc chính mình vẫn là trực tiếp ra tay được rồi.

Hắn ngoài miệng lại nói cụt: “Vâng, đại nhân.”

Tào Uy khinh bỉ mà liếc nhìn La Vô Địch, không nhận được châm chọc nói: “Ta nói La bộ đầu, người Kỳ Kinh Bát Mạch mới mở ra một mạch, liền thực lực như vậy, cũng muốn giúp đại nhân, người này không phải mù thêm phiền mà.”

Nghe nói như thế, La Vô Địch sắc mặt chìm xuống, không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Cố Vân Phi thấy Tào Uy đến lúc này, còn muốn lên nội chiến, hơi có chút không vui, nói: “Tào bộ đầu, đừng nói nhảm, còn không mau mau xuống truyền lệnh. La bộ đầu, người cũng xuống truyền lệnh đi.”

“Vâng, đại nhân.” Hai người ôm quyền, lùi tới trong đám người, bắt đầu âm thầm truyền lệnh.

Cố Vân Phi tiến lên một bước, cùng Hạ Kiên trạm đến cùng một chỗ.

Đối diện bọn họ, Thanh Y người mặt quý, hèn mọn lão già chờ sáu người đều lạnh lùng nhìn sang, liền phảng phất là ở xem một đám tức sắp chết đi giun dế.

Hèn mọn lão già cười khằng khặc quái dị nói: “Những này khiến người ta phiền chán sâu, ta xem mấy người chúng ta vẫn là đồng thời đem bọn họ hết thảy đều đập chết đi, không phải vậy đều không thể an tâm luyện công.”

Tóc bạc Lão Âu cũng cười lạnh một tiếng nói: “Những này Lục Phiến Môn chó săn, đã sớm nhìn bọn họ không hợp mắt. Hôm nay những này chó săn nếu đưa tới cửa, vậy thì đều khỏi muốn đi!”

Độc Tĩ Đại Hán cũng lạnh giọng nói rằng: “Không nghĩ tới là tứ đại Thần Bộ một trong Truy Phong cố Thần Bộ tự mình dẫn đội a. Tốt, năm đó các người Lục Phiến Môn đoạn ta một tay, này cụt tay mỗi thù, hôm nay ta trước hết thu điểm lợi tức.”

Vị kia trang phục phong tao trung niên nữ tử cùng vị kia xấu xí người trung niên, cũng không mở miệng nói chuyện, nhưng đều ánh mắt lạnh lẽo địa dán mắt vào Cố Vân Phi mọi người.

Mà thời khắc này, Thanh Y người mặt quý cũng rất kỳ quái địa không có mở miệng.

Hắn ở Hạ Kiên dán mắt vào hắn trong nháy mắt đó, hắn ánh mắt lạnh như băng, cũng xuyên thấu qua mặt nạ, nhìn phía Hạ Kiên.

Sau một lúc lâu, Hạ Kiên bỗng nhiên thở dài một hơi, nói rằng: “Nhị Sư Đệ, người quay đầu lại đi. Chỉ cần người có thể quay đầu lại, ta bảo đảm người một mạng, người vẫn như cũ là chúng ta Lưu Vân tông người.”

Nghe được Hạ Kiên bỗng nhiên gọi Nhị Sư Đệ, Cố Vân Phi chờ người toàn đều thất kinh.

Cố Vân Phi kinh ngạc nói: “Hạ tiền bối, vị kia Huyết Ma dư nghiệt, lẽ nào hắn là...”

Chương 119: Sấm Vương lăng (13)

Hạ Kiền bắt đầu đi gặt gặt đầu, nói: “Người kia chính là lão phu Nhị Sư Đệ, chính là ta Lư Vân tông người.”

Nghe được đáp án này, Cổ Vân Phi tâm lý rất là khiếp sợ.

Căn cứ Lục Phiến Môn tình báo, Hạ Kiền Nhị Sư Đệ, chính là Lư Vân tông ngũ Đại Trưởng Lão bên trong Nhị Trưởng Lão Lôi Chính, địa vị tôn sùng không nói, còn là một vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ. Hắn không nghĩ tới nhân vật như vậy, dĩ nhiên cũng bước vào tà đạo, trở thành Huyết Ma dư nghiệt.

Mà còn lại Lục Phiến Môn người nghe nói như thế sau, cũng tất cả đều khiếp sợ không thôi.

Dù sao, dưới cái nhìn của bọn họ, Lư Vân tông chính là một tự nhìn qua hai các tam tông sáu phái ở trong tam tông một trong, vậy cũng là chính đạo võ lâm đứng đầu nhất siêu cấp môn phái a.

Liền như vậy đại tông môn dĩ nhiên cũng có người rơi vào tà đạo, hơn nữa đối phương vẫn là vị kia hạ Đại Trưởng Lão Sư Đệ, địa vị cực cao, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi!

Cùng lúc đó, đối diện còn lại năm vị Huyết Ma dư nghiệt, tương tự khiếp sợ với Thanh Y người mặt quỷ thân phận.

Thanh Y người mặt quỷ vẫn mang mặt nạ, chưa bao giờ kỳ bộ mặt thật với người, bọn họ tự nhiên cũng không biết thân phận thực sự.

Lúc này bỗng nhiên nghe người ta nói, hẳn chính là Lư Vân tông người, hơn nữa tựa hồ địa vị còn không thấp, này kinh cho bọn họ cảm đều rơi xuống một chỗ.

Hạ Kiền ánh mắt phức tạp nhìn Thanh Y người mặt quỷ, tiếp tục nói: “Sư đệ, quay đầu lại là bờ, ngươi vẫn là...”

“Cái gì sư đệ, ta xem ngươi nhận lầm người! Làm sao đến quay đầu lại là bờ?” Thanh Y người mặt quỷ bỗng nhiên đánh gãy Hạ Kiền.

Nghe nói như thế, Hạ Kiền không nhịn được cả giận nói: “Lôi Chính, ngươi không muốn lại u mê không tỉnh! Ngươi cho rằng ngươi đá cái mặt nạ, ta cũng không nhận ra ngươi?”

“Sư phụ!” Lúc này, Lư Vân tông cái kia hai trung niên người ở trong trong đó một vị, bỗng nhiên lên tiếng hô, “Ngươi liền nghe Sư Bá một lần đi, quay đầu lại là bờ, không muốn lại sai xuống!”

Thanh Y người mặt quỷ lạnh lùng ngắm nhìn vị kia mở miệng Lư Vân tông người trung niên, hừ một tiếng, nói: “Ta không phải sư phụ ngươi!”

“Sư phụ! Một ngày sư phụ, chung thân sư phụ, ngài vĩnh viễn là ta trương an bình sư phụ!” Cái kia Lư Vân tông người trung niên la lớn.

Tựa hồ một ngày sư phụ, chung thân sư phụ câu nói này xúc động Thanh Y người mặt quỷ, thân thể hắn không thể phát hiện địa khẽ run lên, lập tức lại khôi phục bình thường, hẳn không có lại tiếp tục phủ nhận thân phận của chính mình, nhưng cũng không có lập tức thừa nhận.

Quá một hồi lâu, Thanh Y người mặt quỷ bỗng nhiên giơ tay lên, lấy xuống trên khuôn mặt cụ, lộ ra một tấm giả nua khuôn mặt.

Nhìn thấy tấm kia khuôn mặt quen thuộc, trương an bình không khỏi vui vẻ, nói: “Sư phụ, ta liền biết là ngươi! Ngươi quay đầu lại đi, sư phụ. Vẫn tới kịp, đừng mắc thêm lỗi lầm nữa!”

“Quay lại? Ngươi cảm thấy còn có thể sao?” Thanh Y người mặt quỷ cười lạnh, “An bình, ngươi trở về đi thôi, đừng tiếp tục lẫn vào này giao du với kẻ xấu.”

“Sư phụ!”

“Hừ, ai là sư phụ ngươi? Ta từ lâu không còn là sư phụ ngươi, cùng ngươi cũng không có nửa điểm can hệ!”

Hạ Kiền lớn tiếng quát: “Lôi Chính, ngươi coi là thật phải tiếp tục u mê không tỉnh, khư khư cố chấp sao?”

Lôi Chính lạnh lùng trả lời: “Hừ, là thì thế nào? Chuyện của ta, không cần các ngươi tới quản!”

Hạ Kiền giận dữ mà cười, nói: “Hay, hay đến mức rất! Đã như vậy, vậy ta liền vì là tông môn thanh lý môn hộ, miễn cho ngươi lại làm xằng làm bậy, làm sát kẻ vô tội, hồng rồi ta Luru Vân tông danh tiếng!”

Nói, Hạ Kiền bóng người lóe lên, bay thẳng đến Lôi Chính nhào xẹt qua đi.

Lôi Chính cười lạnh một tiếng, lúc này cũng tiến lên nghênh tiếp.

Thấy hai người vừa động thủ, còn lại năm vị Huyết Ma dư nghiệt, cũng lập tức hướng về Cổ Vân Phi chờ người vô giết tới.

Cổ Vân Phi nói thầm một tiếng không được, nhưng chỉ có thể nhắm mắt đón nhận.

Hắn cũng không liều mạng, trực tiếp quán lấy một vị tóc bạc trắng Lão Ấu cùng một vị tướng mạo hèn mọn lão đầu.

Cổ Vân Phi một bên tranh đấu một bên hô: “Hạ tiên bối, kẻ địch mạnh mẽ quá đáng, chúng ta không năng lực địch, trước tiên triệt vì là trên, ta cùng ngươi đoạn hậu! Bằng không những người khác căn bản không phải là đối thủ, sẽ từ thương quá nhiều.”

Lúc này, Hạ Kiền cùng Lôi Chính hai người từ lâu quá hơn hai mươi chiêu.

Hai người thân ảnh hăng hái lấp lóe, lưu lại đạo đạo tàn ảnh.

Hạ Kiền Kỳ Kinh Bát Mạch đã mở ra Thất Mạch, chính là Thông Mạch cảnh viên mãn thực lực, giờ khắc này triển khai một bộ Luru Vân Chương Pháp, Chương Pháp phiêu dật, nước chảy mây trôi, nhưng chương chương trí mạng, uy lực không tầm thường, áp chế gắt gao ở Lôi Chính.

Lôi Chính Kỳ Kinh Bát Mạch tạm thời còn chỉ mở ra Lục Mạch, thực lực thấp một bậc.

Có điều, hắn triển khai Huyết Ma kinh trên võ công, từng đạo từng đạo huyết vụ tràn ngập, chiêu thức quỷ dị mà độc ác, tuy rằng bị áp chế, nhưng không có bị thua dấu hiệu, Hạ Kiền căn bản không làm gì được hắn mấy may.

đọc truyện ở <http://truyencuatui.net>

Nghe được Cổ Vân Phi sau, Hạ Kiền con mắt hướng những Bộ Khoái đó môn liếc nhìn một chút, nhất thời nhú mày.

Chỉ thấy còn lại cái kia ba vị Huyết Ma dư nghiệt, giết tiến vào đoàn người sau, quả thực như lang vào dương quần.

Những kia phổ thông Bộ Khoái cùng thanh niên trai tráng, căn bản không phải cái kia ba vị Huyết Ma dư nghiệt đối thủ.

Chỉ vừa đối mặt, liền có sáu, bảy người ngã xuống đất không nổi, cũng không biết là trọng thương vẫn là chết.

Tào Uy thấy thế, hoảng hốt không ngớt, trong miệng hô: “Mọi người mau mau chạy!”

Nói, chính hắn trước tiên chạy mất dép.

La Vô Địch thấy mình này mới, trong nháy mắt liền từ thương sáu, bảy người, nhất thời giận dữ.

Hắn quát lên một tiếng lớn, nói: “Lớn mật Huyết Ma dư nghiệt, xem chiêu!”

Nói, La Vô Địch bóng người lóe lên, trực tiếp đánh về phía cách mình gần nhất vị kia Huyết Ma dư nghiệt, một xấu xí người trung niên.

Nhìn La Vô Địch hướng chính mình đập tới, cái kia xấu xí người trung niên cười lạnh, nói: “Hừ, nếu muốn chết như vậy, vậy ta sẽ tác thành ngươi được rồi.”

Dưới cái nhìn của hắn, La Vô Địch cùng những kia phổ thông Bộ Khoái cũng không khác nhau gì cả.

Cổ Vân Phi cũng vừa thật nhìn thấy tình cảnh này, hắn thấy La Vô Địch không có rút đi, trái lại giết hướng về phía vị kia Huyết Ma dư nghiệt, không khỏi sốt sắng nói: “La bộ đầu, ngươi tại sao còn chưa đi, đi nhanh lên a!”

Đối với La Vô Địch người này, Cổ Vân Phi vẫn hơi hiểu biết, vị này Tổng Bộ Đầu làm người phóng khoáng, quang minh lẫm liệt, không có những kia ác tha tâm tư, chính là võ công thấp điểm, Kỳ Kinh Bát Mạch mới mở ra một mạch. Nhưng Cổ Vân Phi rất yêu thích người như vậy, bởi vậy mặc dù La Vô Địch võ công không cao, nhưng La Vô Địch vẫn như cũ vững vàng trở thành Lục Phiến Môn mười hai vị Tổng Bộ Đầu một trong.

Lúc này thấy La Vô Địch không công đi chịu chết, Cổ Vân Phi coi là thật là tức giận không ngớt.

Vị kia xấu xí người trung niên, thấy La Vô Địch nhào lược tới được thân thể càng ngày càng gần, trên mặt mang lên khinh bỉ cười gằn.

Nhưng mà, ngay ở hai người cách nhau một trượng thì, cái kia xấu xí người trung niên, trên mặt cười gằn đột nhiên động lại, hắn khó mà tin nổi mà nhìn La Vô Địch.

Bởi vì trong giây lát này, La Vô Địch trên người, đột nhiên bùng nổ ra một luồng vô cùng mạnh mẽ khí tức, luồng hơi thở này, quả thực so với bọn họ

những này Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ còn mạnh mẽ hơn nhiều.

“Hơi thở của hắn làm sao đột nhiên trở nên cường đại như vậy?” Cái kia xấu xí người trung niên nhất thời có chút há hốc mồm.

Cùng lúc đó, La Vô Địch đâm ra một quyền, trên nắm đấm mạnh mẽ sắc bén Khí Kinh, thổi đến cái kia xấu xí người trung niên khuôn mặt đau đớn không ngớt, liên phảng phất có lên tới hàng ngàn, hàng vạn rễ: Cái Cương Châm trát ở phía trên.

Một bên khác, Cổ Vân Phi cũng cả kinh con người đều sắp trừng đi ra: “Ngọa thảo, La bộ đầu lúc nào trở nên lợi hại như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Sấm Vương lăng (14)

Đối mặt La Vô Địch này ác liệt cực điểm một quyền, cái kia xấu xí người trung niên nào dám có nửa điểm bất cẩn.

Hắn đột nhiên về phía trước đánh ra một chưởng, một đạo nòng nặc huyết vụ từ lòng bàn tay dâng lên mà ra, phảng phất một cái dữ tợn Huyết Long hướng về La Vô Địch nắm đấm cuộn cuộn tới.

Cùng lúc đó, cái kia xấu xí người trung niên dưới chân tầng tầng đạp xuống, cả người “Bá ~” địa một hồi hướng lùi về sau đi.

Mà trong cùng một lúc, La Vô Địch nắm đấm cũng một quyền oanh vào huyết vụ ở trong.

“Hô ~” trên nắm đấm ác liệt Khí Kinh, liên phảng phất ngàn vạn thanh đao nhận, mạnh mẽ chém ở huyết trên thân rồng, toàn bộ Huyết Long lúc này bị chém đến vụn vặt, triệt để sụp đổ ra đến.

Khẩn đón lấy, Quyền Thế liên tục, tiếp tục hướng phía trước đánh tới, đánh vào trước cái kia xấu xí người trung niên đứng thẳng vị trí.

“Ầm ~”

Nắm đấm đánh ở trong không khí, phát sinh một tiếng nổ vang. Lấy nắm đấm làm trung tâm, một vòng Khí Kinh gọn sóng hướng về bốn phía dập dờn mở ra.

“Thật công lực thâm hậu!” Cái kia xấu xí người trung niên một mặt ngưng trọng nhìn La Vô Địch, hắn không nghĩ tới đối phương trong trận doanh, còn ẩn giấu đi như thế một vị võ công cao thâm Đại Cao Thủ.

Cổ Vân Phi nhìn La Vô Địch một quyền bức lui cái kia xấu xí người trung niên, không khỏi mà mừng rỡ không thôi.

Này quá dễ hắn bất ngờ, ở hắn trong ấn tượng, La Vô Địch Kỳ Kinh Bát Mạch xác thực chỉ mở ra một mạch a, không nghĩ tới La Vô Địch võ công đã đến loại tầng thứ này.

Từ La Vô Địch đặt lan ra đến cái kia cổ chân khí dư âm đến xem, Cổ Vân Phi cảm thấy La Vô Địch công lực thậm chí còn cao hơn mình, chuyện này quả thật dễ hắn cảm thấy khó mà tin nổi.

Dù sao, lấy La Vô Địch hiện tại võ công, cái kia đều so với Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ còn lợi hại hơn, này nơi nào vẫn là vị kia võ công thấp kém La bộ đầu a?

Không nghĩ ra La Vô Địch tại sao đột nhiên sẽ trở nên lợi hại như vậy, Cổ Vân Phi cũng không suy nghĩ thêm nữa, hắn lớn tiếng nói: “La bộ đầu, người tận lực cuốn lấy cái kia ba vị Huyết Ma dư nghiệt, cho mọi người rút đi tranh thủ thời gian.”

“Vâng, đại nhân.” La Vô Địch đáp, con người lạnh lùng quét mắt cái kia xấu xí người trung niên, lập tức bóng người lóe lên, bỗng hướng cái kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tĩ Đại Hán phi về tới.

Bởi vì cái kia Độc Tĩ Đại Hán đối diện chúng Bộ Khoái trắng trơn giết chóc, trong chớp mắt lại có hai vị Bộ Khoái ngã trên mặt đất không nổi.

“Muốn chết!”

La Vô Địch bay người lên, một cước đá hướng về cái kia Độc Tĩ Đại Hán lồng ngực.

Cái kia Độc Tĩ Đại Hán nhìn La Vô Địch tấn công tới, lúc này dừng lại công kích mặt khác một vị Bộ Khoái, thân thể một cách di, tránh thoát La Vô Địch công kích.

“Mọi người mau bỏ đi!” La Vô Địch cũng không liều mạng, cùng Độc Tĩ Đại Hán quá mấy chiêu sau, bỗng nhiên hướng về cái kia trang phục phong tao trung niên nữ tử phi vô tới, quá bốn, năm chiêu sau, hần ngược lại lại lần nữa hướng về cái kia xấu xí người trung niên công tới.

Liên như vậy, La Vô Địch ở ba người không ngừng qua lại đột kích gây rối, khiến cho đến ba người không có dư lực lại đi đánh giết những người khác.

Mà lúc này, Hạ Kiền cũng không lại một mực địa đối với Lôi Chính cùng truy chết đánh, mà là rút về, hần cũng lúc bắt đầu thỉnh thoảng đột kích gây rối còn lại mấy vị Huyết Ma dư nghiệt, khiến cho bọn họ không có tinh lực đi truy sát những kẻ phổ thông bọn bộ khoái.

Lôi Chính thấy Hạ Kiền rút về, cười lạnh, không chút do dự giết tiến vào đoàn người.

Hạ Kiền thấy thế, chỉ có thể lần thứ hai cùng Lôi Chính giao thủ, nhưng hần không lại toàn lực công kích, hơi có cơ hội, hần liền đi đột kích gây rối mấy vị khác Huyết Ma dư nghiệt.

Đã như thế, những Huyết Ma đó dư nghiệt, chung quy không có cơ hội lại đi chém giết những kẻ phổ thông Bộ Khoái cùng thanh niên trai tráng.

Thời khắc này, song phương chiến cuộc, tựa hồ đạt thành một loại cân bằng, người này cũng không thể làm gì được người kia.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường đuổi vào cửa động sau, cũng không có vội vã cản giết Âm Minh thú, mà là tùy tùng Âm Minh thú lưu lại vết máu, một đường xa xa theo đuổi.

Bên trong động địa hình, vô cùng phức tạp, các loại xoa đạo nhằng nhịt khắp nơi, bốn phương thông suốt, phẳng phất là đi tới bị phóng to lòng đất tổ kiến, không cẩn thận, liền sẽ bị lạc trong đó.

Âm Minh thú một đường bay trốn, thỉnh thoảng còn sau này trưng liếc mắt một cái, phát hiện không có đạo nhân ảnh kia sau, nó không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nó cũng không có trực tiếp về chính mình sào huyệt,

Mà là đi một vòng lớn sau, thấy đạo nhân ảnh kia thật không có theo tới, lúc này mới trở lại một nửa hình tròn hình sơn động.

Nó vừa về tới chính mình sào huyệt, liền một con bò ở trên mặt đất, mở ra cái miệng lớn như chậu máu, thờ hồng hộc.

Ninh Tiểu Đường dọc theo vết máu, một đường quẹo trái rẽ phải, ở mười mấy hơi thở sau, cũng rốt cục truy tìm mà tới.

Lúc này, Âm Minh thú chính nằm trên mặt đất liếm vết thương.

Thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xuất hiện, nó sợ hết hồn, vội vã đứng lên đến thân đến, quay về Ninh Tiểu Đường nghe răng nhếch miệng, tình hồng trong con ngươi nhưng mang theo một tia kinh hoảng.

Nó làm sao cũng không nghĩ tới, Ninh Tiểu Đường lại có thể truy tìm đến đây, tìm tới sào huyệt của nó.

Ninh Tiểu Đường cười lạnh, nói: “Không có mở ra linh trí, súc sinh chính là súc sinh, liền lưu trên đất vết máu, cũng không hiểu đến thanh trừ.”

“Gào gào gào ~”

Âm Minh thú trầm thấp địa gào thét, phát sinh cảnh cáo.

Nhưng theo Ninh Tiểu Đường, nhưng là ngoài mạnh trong yếu, ánh mắt của nó từ lâu bại lộ tất cả, nó hoảng thần.

Ninh Tiểu Đường cũng không có vội vã ra tay, hần tỉ mỉ mà nhìn quét một chút sơn động, tự lẩm bẩm: “Trên thư viết, Âm Minh thú sào huyệt, sinh trưởng một loại thảo, tên là Âm Minh thảo. Âm Minh thảo, chính là thiên hạ mười tám loại kỳ hoa kỳ thảo một trong, như dùng để Luyện Đan, có khởi tử hồi sinh hiệu quả.”

“Âm Minh thảo, ở chỗ nào?” Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, nhìn quét sơn động.

Âm Minh thú thấy Ninh Tiểu Đường cũng không có lập tức công kích, mà là đang tìm cái gì đồ vật, nó hơi cảm thấy có chút kỳ quái, không hiểu cái này đáng ghét nhân loại, đến cùng đang giờ trò quỷ gì.

Nếu như không phải đánh không lại kẻ nhân loại này, nó thật muốn một cái ăn kẻ nhân loại này. Vừa nãy những công kích đó, đúng là đánh đau nó, có thể nói từ khi ra đời tới nay, nó còn chưa bao giờ bị thiệt thòi lớn như vậy.

“Ồ, đó là...” Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường ánh mắt sáng lên, ở hang động bên trái một chỗ âm u góc, phát hiện một cây thực vật.

Đó là một cây toàn thân Tử Hắc thực vật, chỉ có một bàn tay cao như vậy, nếu không là cẩn thận kiểm tra, rất dễ dàng liền lơ là nó.

Nó mọc ra chín mảnh từ lá cây màu đen, mơ hồ làm thành một vòng. Lá cây trung gian, mọc ra một đóa từ đóa hoa màu đen, xa xa nhìn tới, nó lại như một cây khô héo nát đi thực vật.

Ninh Tiểu Đường dùng mũi nhẹ nhàng ngửi một cái, phát hiện trong không khí mơ hồ bỗng bồng một luồng thấm ruột thấm gan kỳ lạ hương vị.

“Không sai, chính là nó, nó chính là Âm Minh thảo.” Ninh Tiểu Đường rất khẳng định địa nói rằng.

Tuy rằng Âm Minh thảo xem ra như nát đi thực vật, nhưng nó ngửi lên không chỉ có không có mục nát mùi vị, trái lại có một loại kỳ lạ hương vị.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, đi tới Âm Minh thảo bên cạnh.

Hắn từ trong lòng lấy ra một cái hộp ngọc, vừa định xoay người lại hái.

Bỗng nhiên, Âm Minh thú phát sinh một tiếng “Gào gào gào ~” sự phản nộ rít gào, nó Tinh Hồng con người biểu lộ hung quang, nhe răng nhếch miệng, hung thần ác sát, sau đó toàn bộ thân thể đột nhiên hướng về Ninh Tiểu Đường đập tới.

Nó tuy rằng không mở ra linh trí, nhưng tiềm thức nói cho nó biết, cây cỏ này đối với nó rất trọng yếu.

Nó đã ở đây thủ hộ cây cỏ này rất nhiều năm, lúc này thấy Ninh Tiểu Đường muốn đi hái, nó lại cũng không có trong lòng đối với kẻ nhân loại này hoảng sợ, tàn bạo mà hướng Ninh Tiểu Đường đập tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Sấm Vương lăng (15)

Nhìn Âm Minh thú hung thần ác sát địa hướng chính mình đập tới, Ninh Tiểu Đường trên mặt cười lạnh: “Vốn còn muốn để ngươi sống thêm chút lát, nếu ngươi như thế vội vã muốn tìm cái chết, liền như ngươi mong muốn được rồi.”

Nói xong, trong hang núi trong nháy mắt thêm ra mười mấy bóng người, sau đó mỗi một bóng người, đều giơ tay lên chuông, quay về Âm Minh Thú Khu thể mạnh mẽ vỗ xuống đi.

“Ầm ầm ầm ~”

Trong phút chốc, Âm Minh thú trên người thể thì hơn mười chuông, mỗi một chuông đều phảng phất so với nguy nga dãy núi còn trầm trọng hơn, Âm Minh thú cả người lập tức bị đánh cho nằm trên mặt đất, không thể động đậy.

Cùng lúc đó, Âm Minh thú trên thân thể cứng rắn Lâm Giáp, càng bị đánh cho vụn vặt, toàn bộ bên ngoài thân một mảnh máu thịt be bét. Nó tám kia cái miệng lớn như chậu máu, không ngừng phun ra máu tươi, về mặt thống khổ cực điểm, hiển nhiên chịu cực thương thể nghiêm trọng.

Trước ở nhà đá, Ninh Tiểu Đường vì tìm tới Âm Minh thảo, cũng không có đối với Âm Minh thú thống hạ từ thủ.

Nhưng lúc này, Âm Minh thảo đã tìm tới, hơn nữa vì được Âm Minh Thú Thể bên trong tránh Lôi Châu, Ninh Tiểu Đường trực tiếp dùng tới bảy, tám tầng sức mạnh.

“Ồ, còn chưa có chết?”

Ninh Tiểu Đường thấy Âm Minh thú miệng lớn phun ra huyết, nhưng không có mất mạng, hơi hơi kinh ngạc.

“Sức sống cũng đủ cường, có điều, ngươi có thể chống đỡ bao lâu đây?” Ninh Tiểu Đường ánh mắt phát lạnh, tùy ý giơ lên chính mình tay trái, đang muốn thống hạ từ thủ, triệt để lực giết con này Âm Minh thú thì.

Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường con mắt dư quang thoáng nhìn, phát hiện Âm Minh trên cỏ mới một tảng đá lớn, hay là vừa chịu đến Ninh Tiểu Đường công kích vận may kinh dư âm chấn động, lúc này bắt đầu buông lỏng, đang muốn rút xuống.

Ninh Tiểu Đường vội vã tạm hoãn đối với Âm Minh thú công kích, hắn bóng người lóe lên, đi thẳng tới Âm Minh thảo bên cạnh.

Sau đó, hấn giờ lên tay trái, quay về phía trên đá lớn cách không một chường đánh tới.

Một đạo chân khí ngưng tụ Khí Kinh bàn tay, trong nháy mắt sinh thành, hướng về đá lớn vỗ tới.

Cùng lúc đó, lấy Ninh Tiểu Đường thân thể làm trung tâm, chớp mắt đẩy lên một cái vòng tròn hình chân khí vòng bảo vệ, đem trên đất Âm Minh thảo cho bao phủ đi vào.

“Oanh ~”

Khí Kinh bàn tay mạnh mẽ đánh vào trên tảng đá lớn, phát sinh một tiếng vang thật lớn, cả khối đá lớn lúc này bị đập đến chia năm xẻ bảy, nứt thành vô số tiểu đá vụn, phẳng phát sắc bén mũi tên, hướng về bốn phương tám hướng bắn nhanh mà đi.

Có điều, những này đá vụn hết thảy bị che ở Ninh Tiểu Đường chân khí vòng bảo vệ ở ngoài, hấn cùng trên đất Âm Minh thảo tất cả đều không bị ảnh hưởng chút nào.

Mà bị Ninh Tiểu Đường đánh thành trọng thương Âm Minh thú, cũng ở Ninh Tiểu Đường bóng người vọt đến Âm Minh thảo cái khác một khác đó, trên người đột nhiên sáng lên một tầng huyết quang, sau đó hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp chạy mất dép.

Âm Minh thú là triệt để sợ, nó hoàn toàn cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết.

Ở nhà đá thì, nó liền biết Ninh Tiểu Đường là một kẻ đáng sợ loại, là nó không cách nào lực địch nhân vật khủng bố. Nhưng nó không nghĩ tới, kẻ nhân loại này, dĩ nhiên sẽ đáng sợ như thế!

Dù sao lúc trước, Âm Minh thú đã trúng Ninh Tiểu Đường đánh một trận sau, chỉ là chịu một điểm thương.

Thế nhưng lần này, mười mấy chưởng ai hạ xuống, Âm Minh thú chỉ cảm giác mình trong cơ thể ngũ tạng lục phủ, đều bị chấn động đến cơ hồ muốn vỡ vụn ra đến, mà nó bên ngoài thân Lâm Giáp càng là vụn vặt, máu thịt be bét.

Kết quả này, để Âm Minh thú sợ đến hồn phi phách tán, tim mật sợ nứt. Nó rất rõ ràng, chỉ cần trở lại như thế một hồi, chính mình nhất định phải triệt để mất mạng ở cái này nhân loại đáng sợ tay bên trong.

Liền, nó lại cũng không kịp nhớ Âm Minh thảo, thừa dịp Ninh Tiểu Đường bảo vệ Âm Minh thảo thời khắc, trực tiếp triển khai bí thuật, chạy mất dép.

Ninh Tiểu Đường thấy Âm Minh thú thoát đi, cười lạnh một tiếng, cũng không có lập tức đi truy.

Hấn chờ chung quanh bắn nhanh đá vụn yên tĩnh sau, cúi người xuống, cẩn thận từng li từng tí một địa đem Âm Minh thảo hái xuống, sau đó nhẹ nhàng để vào đến trong hộp ngọc.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Ninh Tiểu Đường đứng thẳng lưng lên, thở phào một hơi.

Sau đó, hấn không chần chừ nữa, bóng người lóc lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ, truy sát Âm Minh thú đi tới.

Một bên khác, Cổ Vân Phi chờ người cùng sáu vị Huyết Ma dư nghiệt chiến cuộc, vẫn như cũ giăng co.

Bỗng nhiên, một trận “Kèn kẹt ca ~~~” âm thanh, vang lên ở mọi người bên tai.

Thanh âm này nghe tới, tựa hồ là cơ quan bánh răng ở chuyển động tiếng vang.

“Thanh âm gì?” Mọi người nghi ngờ không thôi, dồn dập đình chỉ tranh đấu, sau đó ánh mắt tất cả đều hướng về thanh âm vang lên địa phương nhìn tới.

Âm thanh là từ bệ đá một góc truyền tới, chỗ ấy dựng đứng hai cái trụ đá.

Đang lúc này, “Kèn kẹt ca ~” tiếng vang im bất đi, nhưng tiếp theo chính là “Oanh xoạt ~” một tiếng, nơi đó bệ đá mặt đất, đánh mở một cái lỗ.

Ở ánh mắt mọi người nhìn kỹ, một con màu đen chim nhỏ từ cửa động bên trong bay ra.

Đây là một con toàn thân đen thui chim nhỏ, trên người tô điểm linh tinh màu trắng lông chim, trên trán có một tiểu thốc màu đen mào, nó một đôi hoàng đế hắc đồng con mắt, biểu lộ một luồng linh tính.

“Đây là cái gì? Một con quạ đen? Cái kia cửa động làm sao có một con quạ đen bay ra ngoài?” Vị kia tướng mạo hèn mọn lão già kỳ quái nói.

Đối với này, trong lòng mọi người đồng dạng nghi hoặc không rõ, càng nhiều vẫn là cảnh giác.

Dù sao, ở tòa này Việt Vương lăng bên trong, bỗng nhiên xuất hiện một con quạ đen, nhìn qua luôn cảm thấy không phải chuyện tốt lành gì.

Tiểu tám Nhất Phi xuất động khẩu, trong miệng tăng tăng phun ra một hơi, nói: “Ha ha ha, Bát gia ta rốt cục đi ra, còn tưởng rằng muốn vĩnh viễn bị giam ở bên trong đây.”

Nhưng cũng trong lúc đó, tiểu tám tựa hồ nghe có người ở nói mình là một con quạ đen, chuyện này nhất thời xúc động vấy ngược của nó, triệt để nhạ mao nó.

Tiểu tám tìm theo tiếng nhìn tới, đó là một người đáng dấp hèn mọn lão già.

Tiểu tám không khỏi giận dữ nói: “Thảo, người cái này tướng mạo hèn mọn lão già nát rượu, người nói ai là quạ đen? Người mới là quạ đen! Cả nhà người đều là quạ đen! Người tổ tông mười tám đời đều là quạ đen! Người có phải là mất mù a? Nơi nào có cái gì quạ đen? Ta là Bát ca có được hay không!”

“Người gặp con nào quạ đen, có ta như thế anh tuần tiêu sái, Ngọc Thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng, cao to uy mãnh? Người dĩ nhiên nói ta là quạ đen! Người dĩ nhiên nói ta là quạ đen loại kia Hạ Đẳng mặt hàng! Ta cho người biết, ta là Bát ca, ta là Bát ca có được hay không!”

Mọi người thấy này con toàn thân đen thui chim nhỏ, đột nhiên bắt đầu tức giận nói tiếng người, đều không khỏi há hốc mồm.

“Chuyện này... Đây là vật gì? Đây chim nhỏ dĩ nhiên đang nói tiếng người?” Hèn mọn lão già ngoác mồm lộ lưỡi, một mặt khó mà tin nổi địa nhìn chăm chăm tiểu tám nói rằng.

Một con sẽ nói tiếng người chim nhỏ, hơn nữa nhìn đi tới, vẫn là một con thông linh trí chim nhỏ, chuyện này quả thật khiến người ta khó có thể tin!

Lôi Chính cũng một mặt ngưng trọng nhìn tiểu tám, đối với hần dư năm vị Huyết Ma dư nghiệt nói rằng: “Mọi người cẩn thận chút, này chim nhỏ quá quái lạ, nói không chắc là cái kia dưỡng Ma Nhân thủ đoạn.”

Nghe nói như thế, còn lại năm vị Huyết Ma dư nghiệt trong lòng lúc này rung mình. Đặc biệt cái kia hèn mọn lão già, càng là đầy mặt đề phòng, bởi vì này con quái lạ chim nhỏ, tựa hồ chính đang nói chuyện với hần.

Mà nghe tới cái kia chim nhỏ chủ mình là tướng mạo hèn mọn lão già nát rượu thì, hần nhanh khí nổ, tuy nói mình dài đến là hèn mọn, nhưng nghe này con hắc điều liên như thế trực tiếp mắng ra đến, hần coi là thật là nổi trận lôi đình.

Chỉ là, này con chim nhỏ quá mức quái lạ, hèn mọn lão già lúc này đề phòng còn đến không kịp, nào dám một mình trên đi đối phó nó.

Cùng lúc đó, Cổ Vân Phi bên kia, cũng tất cả đều Ngưng Thần đề phòng tiểu tám.

“Mọi người cẩn thận chút, này con chim nhỏ quá quái lạ.” Cổ Vân Phi nói.

Hạ Kiền cũng là đầy mặt ngạc nhiên: “Một con sẽ nói tiếng người chim nhỏ, tựa hồ còn mở ra linh trí, này coi là thật là khó mà tin nổi! Lão phu sống nhiều năm như vậy, còn chưa từng gặp như vậy chuyện lạ.”

Đang lúc này, vừa mới cái kia cửa động, một râu tóc bạc trắng nhân loại đầu, bỗng nhiên xông ra.

Nhìn thấy tình cảnh này, ở đây tất cả mọi người, trong lòng không khỏi rung mình.

“Mọi người cẩn thận, có người muốn đi ra.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Sấm Vương lãng (16)

Vào giờ phút này, mọi người đem cảnh giác tất cả đều nhắc tới điểm cao nhất.

Dù sao, một con sẽ nói chim nhỏ, đã làm cho mọi người rất là cảnh giác. Mà hiện tại lại từ cái kia cửa động ra tới một người, điều này làm cho giữa trường tất cả mọi người tâm lý đều nghi ngờ không thôi.

Người này là ai? Cùng này con sẽ nói tiếng người Quái Điều lại là quan hệ gì? Cái kia cửa động, lại là đi về nơi nào?

Thời khắc này, có quá nhiều nghi vấn ở trong lòng mọi người.

Tất cả mọi người đều không hề chớp mắt mà nhìn cửa động đạo nhân ảnh kia, như gặp đại địch, Ngưng Thần đề phòng, để ngừa đối phương có cái gì

đột nhiên cử động.

Bởi vậy, làm Tư Không Huyền cả người từ cửa động sau khi ra ngoài, nhìn thấy một đám người đều nhìn chăm chăm không chớp mắt địa theo dõi hần nhìn lên, cả người hần trong nháy mắt sùng sốt.

“Híc, cái kia cái gì... Các ngươi tùy ý, không cần phải để ý đến ta.” Tư Không Huyền nuốt ngụm nước bọt, cảm thấy thật có áp lực.

Trong lòng hần có chút kỳ quái, nơi này tại sao có thể có nhiều người như vậy? Hơn nữa mỗi người, làm sao đều nhìn mình chăm chăm? Trên mặt chính mình vừa không có tổn, dài đến lại không soái, một lão già nát rượu lại cái gì tốt xem.

Sau đó, hần nhìn thấy phi ở giữa không trung tiểu tám, đi tới, nói: “Ta nói chết điều, nơi này đến cùng là xảy ra chuyện gì?”

Tiểu tám tròn tròn mắt, nói: “Ta làm sao biết đây? Ta cũng vừa mới mới ra đến.”

Lúc này, Lôi Chính nhìn rõ ràng Tư Không Huyền dung mạo sau, không khỏi kinh ngạc nói: “Hóa ra là ngươi, cơ quan lão nhân!”

Cùng lúc đó, trong lòng hần hơi thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cần không phải cái gì khác nhân vật thần bí là tốt rồi, dù sao cơ quan lão nhân nội tình, hần bao nhiêu vẫn còn có chút rõ ràng.

Còn lại năm vị Huyết Ma dư nghiệt nghe được là cơ quan lão nhân sau, cũng không khỏi ám thở phào nhẹ nhõm, trước bọn họ còn tưởng rằng là cái gì nhân vật không tầm thường đây, hóa ra là cơ quan lão nhân.

Chỉ là để bọn họ cảm thấy kỳ quái chính là, cơ quan này lão nhân, làm sao sẽ cùng một con sẽ nói tiếng người chim nhỏ cùng nhau.

Hạ Kiền cũng là nhận thức Tư Không Huyền, thấy người tới là hần sau, liền chấp tay nói: “Hóa ra là Tư Không huynh, lâu không gặp.”

Thấy có người nhận biết mình, Tư Không Huyền liếc nhìn Lôi Chính, lại ngấm nhìn Hạ Kiền, bất ngờ nói: “Ồ, hóa ra là Lưu Vân tông hạ Đại Trưởng Lão cùng lời Nhị Trưởng Lão a, lâu không gặp lâu không gặp!”

“Có điều, xem ra các ngươi tựa hồ đang lẫn nhau đối lập a? Ta nói hạ Đại Trưởng Lão, chuyện gì thế này?”

Hạ Kiền lộ ra một nụ cười khổ, nhất thời không biết nói như thế nào lên.

Lúc này, Cố Vân Phi nói: “Sur Thúc, hóa ra là ngươi, quá tốt rồi. Ngươi đến rất đúng lúc, mau mau giúp chúng ta một chút sức lực!”

Tư Không Huyền quay đầu nhìn tới, lúc này mới phát hiện, nguyên lai lại là một vị người quen.

Hần có chút kinh ngạc nói: “Ồ, là cố Sur Diệt a, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Có vụ án lớn? Các ngươi tra án làm sao tra được phần mộ bên trong đến rồi? Chẳng lẽ ngươi chuẩn bị cái kỳ đồ đổi màu cờ, không đi sư phụ ngươi đạo, dự định cái đi ta lão già đạo?”

“Ai nha, nếu như vậy, tốt lắm a. Lão già ta chắc chắn sẽ không mề khen mề dài đuôi, cái gì tìm long đảo huyết, khám tra sơn thủy xu thế, chỉ cần ngươi muốn học, lão già ta hết thấy dạy cho ngươi.”

Cố Vân Phi lắc đầu cười khổ nói: “Sur Thúc, ngươi cũng thật là biết nói đùa, tuyệt học của ngươi, ta cũng không dám học.”

Tư Không Huyền nói: “Vậy sao ngươi đến cái phần mộ này bên trong đến rồi?”

Cố Vân Phi nói: “Chúng ta là truy tra Huyết Ma dư nghiệt mà đến, sáu người này đều là Huyết Ma dư nghiệt, vị này Lưu Vân tông lời Nhị Trưởng Lão, cũng rơi vào Huyết Ma tà đạo.”

“Huyết Ma dư nghiệt!” Nghe được bốn chữ này, Tư Không Huyền trong lòng nhất thời cả kinh.

Hần đối với Huyết Ma dư nghiệt, mặc dù biết cũng không phải rất tỉ mỉ, nhưng ít nhiều gì còn là hiểu rõ một ít. Biết những ma đầu này chỉ cần vừa xuất hiện, ở trên giang hồ đều sẽ nhắc lên một phen gió tanh mưa máu.

“Thực sự là không nghĩ tới a, ta nói lời Nhị Trưởng Lão, ngươi muốn tên có tiếng, muốn võ công có võ công, làm sao sẽ đi rơi vào Huyết Ma này điều tà đạo đây?” Tư Không Huyền liếc nhìn Lôi Chính thờ dài nói, “Huyết Ma này điều tà đạo, làm trái nhân hòa, đi không được a!”

Lôi Chính lạnh rên một tiếng, nói: “Chuyện của ta, không cần các ngươi những người ngoài này đến kỳ kỳ méo mó.

Nhìn đáng đáp, cơ quan lão nhân ngươi là dự định nhúng tay chuyện này?”

Tư Không Huyền nói: “Hạ Đại Trưởng Lão nói thế nào cũng là bằng hữu ta, hơn nữa cố Sur Diệt lại ở đây, lão già ta, hôm nay tự nhiên là lựa chọn trạm ở tại bọn hần bên này.”

Nhất thời, song phương trong lúc đó bầu không khí, lần thứ hai bắt đầu trở nên giương cung bạt kiếm lên.

Tiểu tám thấy thế, lập tức vỗ cánh, một bên phi một bên hưng phấn kêu lên: “Đào Mộ lão đầu, ngươi chuẩn bị đánh nhau nhỉ? Tốt tốt, ta ở một bên nhìn,

vì người tiếp sức ha. Có điều, chờ một lúc người nếu như đánh không lại, bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, có thể tuyệt đối đừng tìm đến ta hỗ trợ a. Bởi vì người nếu như đánh không lại, tìm Bát gia ta cũng vô dụng thôi, ta khẳng định cũng là đánh không lại.”

Nghe nói như thế, Tư Không Huyền tức xạm mặt lại, hần liền biết, từ này con chết miệng xui xẻo bên trong, thổ không ra cái gì tốt thoai đến.

Hạ Kiền cùng Cố Vân Phi cùng với La Vô Địch mấy người, nghe nói như thế sau, cũng đều hơi hơi lúng túng.

Này hắc điều, quả thực chính là cực phẩm, song phương đều còn chưa mở đánh đây, làm sao liền bắt đầu diệt người mình uy phong? Cái gì bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, không muốn đi tìm nó hỗ trợ, này đều cái gì cùng cái gì nha.

Cố Vân Phi hiểu kỳ nói: “Này con chim nhỏ sẽ nói tiếng người, cũng rất thần kỳ, Sư Thúc, người khi nào thì bắt đầu đường điều?”

Tư Không Huyền than thở: “Này không phải là ta dưỡng chim nhỏ, đây là ta một vị bằng hữu đường điều. Nếu như ta có như thế một con chim nhi, sớm muộn sẽ bị tươi sống tức chết, hần đây mẹ chính là một con đại gia.”

Tiểu tám đạo: “Cạc cạc, Đào Mộ lão đầu, người nói đúng, Bát gia ta, chính là đại gia!”

Nghe được tiểu tám lời này, Cố Vân Phi mấy người đều có chút không biết nên khóc hay cười. Đồng thời, trong lòng bọn họ đều hết sức tò mò, không biết Tư Không Huyền trong miệng vị bằng hữu kia, đến cùng là nhân vật nào, dĩ nhiên nuôi như thế một con thần kỳ chim nhỏ. Này chim nhỏ hiển nhiên đã mở khai linh trí, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Tiểu tám ngắt lời, chỉ là hơi giảm bớt điểm bầu không khí căng thẳng. Nhưng lập tức, song phương đối lập trở nên càng ngày càng nghiêm túc lên, chiến đấu động một cái liền bùng nổ.

Tiểu tám rơi vào một cái phía trên trụ đá, tròn to mắt nhìn mọi người, nó hiếm thấy không lại nói lung tung, yên tĩnh chờ đợi chiến đấu bạo phát.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một đạo nhỏ gầy bóng người màu đen, bỗng nhiên từ Thạch Thất một cái cửa trong động bay ra.

Tốc độ kia nhanh chóng, quả thực đạt đến không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Mọi người chỉ cảm thấy ánh mắt hoa lên, người kia trực tiếp xuất hiện ở thạch trên đài, vênh vào hung hăng mà nhìn giữa trường tất cả mọi người.

Chờ nhìn rõ ràng người đến bên ngoài sau, mọi người toàn đều thất kinh.

Người này, dĩ nhiên là một vị thân cao không tới ba thước Chu Nho.

Hần sắc mặt già nua, tóc bạc da mồi, một đôi mắt nham hiểm cực kỳ, mơ hồ có từng tia một huyết quang tràn ngập trong đó. Trên người hần mặc một bộ rộng lớn áo bào, so với hần thấp bé thân thể dài ra thật lớn một đoạn, hiển nhiên này cũng không phải y phục của hần, tựa hồ là từ người kia trên người lâm thời mang tới.

Mà trên tay của hần, chính nhắc theo một mắt đi tri giác người. Người này cùng hần thấp bé thân thể so với, hiển nhiên phải lớn hơn nhiều. Nhưng hần nhưng dễ dàng mà đem người nhắc trong tay, phảng phất đề cũng không phải người, mà là một con đoid làm thịt kê.

Hần liền như thế kiệt ngạo không kém nhìn mọi người, một bộ bề ngễ thiên hạ đáng đáp, ai cũng không để vào mắt.

Cố Vân Phi nhìn thấy Chu Nho trên tay người kia đáng đáp sau, không khỏi thất thanh cả kinh kêu lên: “Trời ạ, bị cái kia Chu Nho đề ở trên tay, là Tào bộ đầu a!”

Cùng lúc đó, Lôi Chính chờ sáu vị Huyết Ma dư nghiệt nhìn vị này thần bí Chu Nho, sắc mặt tất cả đều nghiêm nghị tới cực điểm. Bởi vì thời khắc này, trong lòng bọn họ dĩ nhiên không bị khổng chế địa sinh ra một chút sợ hãi.

Vị kia xấu xí người trung niên, con người biểu lộ cực kỳ vẻ hoảng sợ, âm thanh run địa nói rằng: “Người... Người là vị kia đường Ma Nhân?”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Sấm Vương lăng (17)

Nghe được đường Ma Nhân Tam Tự, cái kia Chu Nho bỗng nhiên dán mắt vào xấu xí người trung niên, lộ ra một nụ cười quý dị, nói rằng: “Hê hê, không tồi không tồi, vẫn còn biết đường Ma Nhân. Nghĩ đến, các người cũng biết các người đón lấy vận mệnh đi.”

Chu Nho sắc mặt già nua, nhưng phát sinh âm thanh, nhưng là non nót đồng âm, này một lão một ấu mãnh liệt so sánh, có vẻ vô cùng quý dị cùng vi cùng.

Mà Lôi Chính chờ sáu vị Huyết Ma dư nghiệt nghe được đường Ma Nhân, tất cả đều biến sắc mặt.

Bọn họ làm ma quỷ, nếu không liều mạng phản kháng, đón lấy vận mệnh, tự nhiên là bị đường Ma Nhân hút sạch toàn thân tinh huyết.

Như phải sống sót, bọn họ chỉ có thể liều mạng phản kháng, đem đường Ma Nhân giết chết. Bởi vì song phương Thủy Hỏa Bất Dung, người không chết, chính là ta hoạt, chỉ có một mới mới có thể sống sót.

Nhưng mà muốn phản kháng lại nói nghe thì dễ, trước tiên không đề cập tới đường Ma Nhân bản thân võ công cảnh giới liền cao hơn bọn họ. Càng bết bát chính là, lúc này còn chưa đấu võ, bọn họ đối mặt đường Ma Nhân thì, đáy lòng dĩ nhiên không bị khống chế địa sinh ra tia chút sợ hãi, không ngừng suy yếu sự phản kháng của bọn họ tâm tư, điều này làm cho bọn họ cảm thấy một trận sờn cả tóc gáy.

“Lẽ nào đây chính là đường Ma Nhân đối với chúng ta công lực áp chế sao?” Giữa trường sáu vị Huyết Ma dư nghiệt tâm lý đều không khỏi trầm nghĩ.

Nhìn sáu vị Huyết Ma dư nghiệt một bộ dáng dập như lâm đại địch, đường Ma Nhân quý dị mà lẽ lưỡi liềm môi một cái, âm thanh nói rằng: “Không tồi không tồi, các người có thể tu luyện đến một bước này, nói vậy Huyết Ma tinh huyết thuần cực kì, cũng coi như miễn cưỡng phù hợp yêu cầu của ta.”

Thấy đường Ma Nhân như xem đồ ăn như thể nhìn mình những người này, Lôi Chính một mặt nghiêm nghị nói rằng: “Mọi người đứng ở đồng thời, tuyệt đối đừng tách ra, để tránh khỏi bị này đường Ma Nhân tiêu diệt từng bộ phận!”

Không cần Lôi Chính nhắc nhở, mấy vị khác Huyết Ma dư nghiệt, đã tất cả đều lẫn nhau áp sát lại đây, mỗi người trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Cổ Vân Phi mấy người cũng tất cả đều Ngưng Thần đề phòng, đặc biệt bọn họ nhìn thấy Lôi Chính sáu vị Huyết Ma dư nghiệt, nhìn thấy cái kia Chu Nho sau, quả thực lại như là con chuột gặp phải mèo, một bộ dụng tới thiên địch căng thẳng đáng sợ, bọn họ liền biết, vị này Chu Nho, chỉ sợ là khó có thể tương tượng nhân vật khủng bố.

Mặc dù biết vị này Chu Nho không dễ trêu, nhưng Cổ Vân Phi thấy Tào bộ đầu bị cái kia Chu Nho tùy ý nhắc trong tay, không rõ sống chết, do dự một chút sau, chung quy mới lên tiếng nói: “Các hạ đến cùng là người phương nào? Vì sao phải thương ta Lục Phiến Môn người?”

Cái kia Chu Nho nghiêng đầu đi nhìn phía Cổ Vân Phi, dùng đồng âm âm thanh nói rằng: “Hóa ra là Lục Phiến Môn người, vậy thì thật là tốt có điều. Năm đó Lục Phiến Môn có thể hồng rồi ta không ít chuyện tốt, hôm nay ta liền sát quang các người những này Tay Sai, trước tiên thu điểm lợi tức đi.”

Lôi Chính ngẩng nhìn Cổ Vân Phi, nói: “Cổ Thần Bộ, xem ra chúng ta tạm thời có cùng chung kẻ địch. Hai người bọn ta một bên, có phải là trước tiên đem ân oán để qua một bên? Chờ đem này đường Ma Nhân giải quyết, sau khi lại đề giải quyết hai người bọn ta một bên sự, khỏe không?”

Cổ Vân Phi về liếc mắt một cái, khẽ gật đầu, nói: “Có thể.”

Lôi Chính lại nhìn phía Hạ Kiền.

Hạ Kiền hừ một tiếng, không nói gì, tựa hồ là ngầm thừa nhận cái này tạm thời liên minh.

Giữa trường người chẳng ai nghĩ tới, trước song phương vẫn là giương cung bạt kiếm, chuẩn bị đánh nhau chết sống. Sau đó sau một khắc, này thần bí Chu Nho vừa đến, trái lại đem song phương tạm thời đẩy lên đồng nhất trận tuyến.

Chu Nho cười lạnh nhìn song phương, không một chút nào quan tâm mọi người liên thủ, cũng không biết là người khác gốc, cũng thật là người tài cao gan lớn.

“Đều nói xong sao?” Chu Nho phát sinh quý dị đồng âm, “Nếu như vậy, vậy kể tiếp, ta liền hết thầy đưa các người đi gặp Diêm Vương.”

Tư Không Huyền cũng không biết Chu Nho nội tình, thấy này Chu Nho thật muốn lấy sức lực của một người, cùng giữa trường tất cả mọi người là địch, hẳn không nhận được châm chọc nói: “Các hạ cũng thật là ngông cuồng tự đại, hi vọng chờ một lúc đừng thiểm đầu lưỡi.”

Cổ Vân Phi, Hạ Kiền cùng với La Vô Địch ba người, cũng đều cảm thấy này Chu Nho quá tự hơi lớn. Bọn họ không giống cái kia sáu vị Huyết Ma dư nghiệt, có thể rõ ràng cảm nhận được cái kia Chu Nho khủng bố. Bởi vậy, thấy này Chu Nho thật muốn lấy sức lực của một người, cùng tất cả mọi người là địch, tâm lý cũng không khỏi giác được đối phương có chút quá mức không coi ai ra gì.

Lúc này,

[tRuyen cua tui 00 vn

] Những kia phổ thông Bộ Khoái cùng thanh niên trai tráng từ lâu đều rời đi.

Nhưng lưu lại người, tất cả đều là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, hơn nữa Hạ Kiền, Tư Không Huyền cùng với La Vô Địch ba vị Thông Mạch cảnh viên mãn, nhiều như vậy cao thủ, thậm chí cũng có thể cùng Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra siêu cấp cao thủ chống đỡ được.

Cái kia Chu Nho lạnh lùng nhìn phía Tư Không Huyền, dùng quý dị đồng âm nói rằng: “Hê hê, ngươi là người phương nào? Ngươi là muốn vội vã đi chết sao?”

Tư Không Huyền lạnh rên một tiếng, nói: “Lão phu Quý Cốc môn, Tư Không Huyền.”

Nghe được Quý Cốc môn Tam Tự, Chu Nho bỗng nhiên kinh ồ một tiếng, nói: “Ngươi là Quý Cốc môn người? Quý Cốc Từ Hiên Viên kỳ là ngươi người phương nào?”

Tư Không Huyền không khỏi ngẩn người, nói: “Chính là Gia sư.”

Nghe Chu Nho hỏi Hiên Viên kỳ danh tự này, Tư Không Huyền là thật sự có chút ngoài ý muốn.

Bởi vì chính mình sư phụ Hiên Viên kỳ danh tự này, trong chốn giang hồ từ lâu không người biết được. Biết danh tự này, e sợ cũng chỉ có những kia lãnh đời không ra siêu cấp khủng bố Lão Quái Vật.

Mà này Chu Nho dĩ nhiên biết Hiên Viên kỳ danh tự này, lẽ nào hẳn cũng là như vậy nhân vật khủng bố?

Nghĩ tới đây, Tư Không Huyền mồ hôi lạnh trên trán liền không ngừng chảy ròng ròng chảy xuống.

Cùng lúc đó, Chu Nho cũng hê hê cười gằn lên, nói: “Hóa ra là Hiên Viên kỳ đồ đệ a. Chà chà, nếu như sư phụ ngươi ở đây, ta bảo đảm cũng không quay đầu lại, lập tức liền đi. Nhưng ngươi mà, tiểu gia hòa, ngươi quá yếu.”

Nghe được cái kia Chu Nho gọi mình vì là tiểu gia hòa, Tư Không Huyền tâm lý sợ hãi cả kinh, này Chu Nho, lẽ nào thật sự cùng chính mình sư phụ là đồng nhất bối nhân vật?

Mà lúc này giữa trường những người khác, nghe được Chu Nho lời này, cũng tất cả đều kinh hãi đến biến sắc.

Cơ quan lão nhân Tư Không Huyền bối phận cũng coi như rất lớn, không nghĩ tới này Chu Nho dĩ nhiên gọi Tư Không Huyền vì là tiểu gia hòa.

Trời ạ, này Chu Nho đến cùng là ra sao nhân vật khủng bố a?

Vào giờ phút này, cũng chỉ có tiểu tám vẫn như cũ cứng đầu cứng cổ, không biết tỵ.

Tuy rằng nó bình thường thường thường dùng ngôn ngữ si nhục Tư Không Huyền, nhưng lúc này thấy Tư Không Huyền bị này Chu Nho mấy câu nói nói rằng đến, nói tới sắc mặt trắng bệch, nó tâm lý khó chịu cực điểm.

Nó từ trên trụ đá phi đi, rơi xuống Tư Không Huyền trên bả vai, sau đó mở to một đôi mắt, trừng mắt về phía cái kia Chu Nho, vô cùng phách lối mắng: “Thảo, ngươi này Tiểu Ái tử, như thế hung hăng a! Nói cho ngươi, ta cũng không sợ ngươi!”

Cái kia Chu Nho thấy một con hắc điều bỗng nhiên mở miệng nói tiếng người, rõ ràng địa lấy làm kinh hãi. Đặc biệt này con hắc điều, hiển nhiên đã là mở ra linh trí, điều này làm cho hắn cảm thấy kinh ngạc.

Hắn sống nhiều năm như vậy, còn chưa từng gặp ngoại trừ nhân loại ở ngoài động vật, lại có thể mở ra linh trí.

Chu Nho háp háy mắt, nở nụ cười, giọng the thé nói: “Thú vị, thật thú vị. Không nghĩ tới, cõi đời này vẫn còn có mở ra linh trí quạ đen, coi là thật là không thể tưởng tượng nổi.”

Nghe được quạ đen hai chữ, tiểu tám lúc này lại bị nhạ mao, nó cảm giận bất bình mắng: “Thảo, ngươi này lại xấu lại xúc vừa già Tiểu Ái tử, ngươi mới là quạ đen, cả nhà ngươi đều là quạ đen! Giống ta như thế anh tuấn tiêu sái, Ngọc Thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng, cao to uy mãnh, đẹp trai cực kỳ Bát ca, ngươi dĩ nhiên nói ta là quạ đen? Ngươi có thấy như thế đẹp trai quạ đen sao?”

Chu Nho đối với tiểu tám mắng lời của mình, cũng không để ý lắm.

Trên mặt hắn một bộ hứng thú dạt dào vẻ mặt, dùng quý dị đồng âm nói rằng: “Dĩ nhiên thật sự mở ra linh trí, quá thú vị. Chờ ta thu thập tất cả mọi người sau, trở lại cố gắng nghiên cứu một chút ngươi này con điều.”

Nói xong, Chu Nho bóng người lúc này lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Mà hắn nhấc trong tay người, vị kia Tào bộ đầu, thì lại co quắp ngã trên mặt đất. Mọi người hướng hắn liếc mắt một cái, chỉ thấy cái kia Tào bộ đầu dĩ nhiên hóa thành một cỗ cây khô, chết đến mức không thể chết thêm.

“Không được, hắn bắt đầu công kích, mọi người cẩn thận!”

Nhưng mà, cái kia Chu Nho tốc độ nhanh thực sự là không thể tưởng tượng nổi, mọi người chỉ cảm thấy một đạo thân ảnh mơ hồ ở xung quanh lóe lên một cái rồi biến mất, căn bản là bắt giữ không tới đối phương cụ thể phương vị.

Giữa trường tất cả mọi người mặt đều biến sắc, trong lòng run sợ, không rét mà run.

Liên thân ảnh của đối phương đều bắt giữ không tới, kẻ địch như vậy, thì lại làm sao đi chiến thắng?

Có điều khăn đón lấy, cái kia Chu Nho bóng người lại bỗng nhiên lần thứ hai hiển hiện, xuất hiện ở một cái trụ đá bên, cùng mọi người cách một khoảng cách.

Thấy thế, tất cả mọi người hơi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, tất cả mọi người sắc mặt đều trở nên trắng bệch một mảnh.

Mọi người trung gian, một bóng người bỗng nhiên chậm rãi co quắp ngã xuống đất, cả người hẳn dĩ nhiên bị hút sạch tinh huyết, đã biến thành một cỗ cây khô.

Vị kia xấu xí người trung niên, chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Sấm Vương lăng (18) tiểu thuyết: Trường Sinh trang chủ tác giả: Thiên Thượng Hữu Phi Ngư

Nhìn co quắp ngã xuống đất đã biến thành cây khô xấu xí người trung niên, mọi người không nhịn được nuốt ngụm nước bọt, sau đó lại ngẩng đầu lên nhìn phía cái kia Chu Nho, tất cả đều đầy mắt kinh sợ.

Cái kia xấu xí người trung niên, tốt xấu cũng là Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra ngũ mạch Đại Cao Thủ. Cao thủ như vậy, đặt ở Vô Lâm Môn Phái bên trong cái kia đều là trường lão cấp nhân vật.

Thế nhưng, chính là như vậy một vị thủ ở trên giang hồ được cho cao thủ mạnh mẽ, trong chớp mắt, liền bị cái kia Chu Nho hút sạch tinh huyết, đã biến thành một cỗ cây khô.

Này Chu Nho thực lực, quả thực khủng bố tới cực điểm.

Nghĩ đến đối phương nhanh như vậy tốc độ, mọi người một trận sờn cả tóc gáy, hải hùng khiếp vía.

Bởi vì đối phương một khi lần thứ hai tiến công, bọn họ căn bản là không thể phản ứng lại.

Tiểu tám cũng nhìn ra có chút há hốc mồm, trong miệng không nhịn được mắng một câu: “Thảo, cái kia Tiểu Ái tử, tốc độ làm sao sẽ như vậy nhanh? Thế thì còn đánh như thế nào?”

Cái kia trang phục phong tao trung niên nữ tử, sắc mặt trắng bệch, âm thanh khê run nói: “Dường Ma Nhân quá mạnh mẽ, chúng ta làm sao bây giờ?”

Lôi Chính sắc mặt nghiêm túc cực kỳ, sau khi suy nghĩ một chút, vọng nói với Cố Vân Phi: “Ta nghĩ, chúng ta người của song phương, tận lực đứng ở đồng thời, làm thành một vòng, không muốn tách ra.”

Cố Vân Phi cũng ngưng trọng gật gật đầu, nói: “Được.”

Lúc này, Cố Vân Phi bên này mấy người, cũng tất cả đều cùng Lôi Chính bọn họ năm vị Huyết Ma dư nghiệt đứng ở cùng nơi.

Chu Nho đối với Cố Vân Phi động tác của bọn họ làm như không thấy, không để ý chút nào.

Hắn lẽ lười liếm liếm môi, phát sinh chà chà tiếng vang, nói: “Không tôi không tôi, này Huyết Ma tinh huyết, Tinh Thuần cực kì. Hơn nữa các ngươi mấy vị, toàn bộ sau khi luyện hóa, nghĩ đến là có thể xung kích cái cảnh giới kia.”

Nói xong, Chu Nho trong mắt bắn ra hai đạo tham lam ánh sáng.

Tiếp theo sau một khắc, hắn bóng người lóe lên, lần nữa biến mất ở tại chỗ.

“Không được, mọi người cẩn thận, hắn lại tới nữa rồi!”

Mọi người chỉ cảm thấy ở một đạo như ẩn như hiện bóng đen, ở mọi người làm thành ngoài vòng tròn hăng hái xẹt qua.

Trong nháy mắt tiếp theo, Chu Nho lại trở về hần trước kia đứng thẳng địa phương, phảng phất từ chưa rời khỏi.

Chu Nho toét miệng, lộ ra một cái hắc nha, tà tà địa cười nhìn mọi người.

“Cái kia đường Ma Nhân công kích quá?” Cái kia tướng mạo hèn mọn lão già có chút không quá chắc chắn địa nói rằng, trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Những người khác trong lòng cũng không khỏi phát lên nghi hoặc, nhưng khản đón lấy, cái kia tóc trắng phơ Lão Ấu, phát sinh một tiếng thét kinh hãi, trong thanh âm tràn đầy hoảng sợ.

“Chúng ta... Trong chúng ta, lần này đã chết hai người!”

Mọi người vội vã quay đầu lại liếc mắt một cái, chỉ thấy cái kia hơn bốn mươi tuổi Độc Tĩ Đại Hán cùng cái kia trang phục phong tao trung niên nữ tử, thân thể bắt đầu chậm rãi ngã quấp, bọn họ cả người đã trở nên khô quắt cực kỳ.

Thời khắc này, tất cả mọi người da đầu đều cảm thấy tê dại một hồi, không rét mà run.

Cái kia Độc Tĩ Đại Hán cùng cái kia trung niên nữ tử, vô thanh vô tức liền bị cái kia Chu Nho hút sạch tinh huyết, đã biến thành hai cỗ cây khô, thủ đoạn này, quả thực khủng bố đến mức độ không còn gì hơn.

Mà đối phương con mắt toát ra đến vẻ mặt, cái kia hoàn toàn chính là một bộ trêu tức thần thái.

Nói vậy, cái kia Chu Nho là lấy một loại game tâm thái ở giết người, hần cũng không giết nhiều, một lần liền giết một hai cái.

Bởi vì lấy đối phương triển hiện ra thực lực khủng bố, hoàn toàn có thể đem giữa trường tất cả mọi người trong thời gian ngắn đều giết chết. Đối với hần mà nói, có điều dễ như ăn cháo, căn bản dễ như ăn bánh.

“Không tôi không tôi, mùi vị thật không tệ.” Chu Nho liếm liếm môi, lộ làm ra một bộ hưởng thụ thần thái.

“Cái kia đường Ma Nhân, thật giống là trước giết chúng ta sáu người!” Vị kia tóc bạc trắng Lão Ấu cả người run rẩy nói rằng.

Lúc này mọi người cũng đều phát hiện, cái kia Chu Nho liền giết ba người, tất cả đều là Huyết Ma dư nghiệt.

Tuy rằng không biết đối phương tại sao cách làm như vậy, lại làm cho Cố Vân Phi mấy người thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao, Huyết Ma dư nghiệt còn có ba vị. Như đối phương đúng là dự định trước hết giết sạch Huyết Ma dư nghiệt, lại giết còn lại người. Vậy ít nhất còn muốn lại chết ba người,

Mới đến phiên bọn họ.

Cố Vân Phi đối với Tư Không Huyền nhỏ giọng nói rằng: “Sur Thúc, cái kia Chu Nho quá mạnh mẽ, người có thể hay không bắt lấy đối phương bóng người?”

Tư Không Huyền cười khổ lắc đầu nói: “Ta không có cách nào bắt giữ. Cái kia Chu Nho nên còn không phải Tiên Thiên Cảnh, cảnh giới nên chỉ cao hơn ta một cảnh giới nhỏ, nhưng võ công của hần nhưng so với ta cao hơn quá nhiều. Cũng không biết hần luyện được công pháp gì, tốc độ nhanh quả thực không thể tưởng tượng nổi.”

Cố Vân Phi nói: “Vậy chúng ta nên làm thế nào cho phải? Còn tiếp tục như vậy, chúng ta sớm muộn đến chết ở chỗ này.”

Mà lúc này, Lôi Chính ba vị Huyết Ma dư nghiệt, so với Cố Vân Phi bọn họ càng gấp.

Bọn họ từ lâu không có cùng Chu Nho đối kháng tâm tư, hiện ở suy nghĩ trong lòng, chính là làm sao bảo mệnh. Bởi vì như tiếp tục chờ ở tại chỗ, cái kia chỉ có một con đường chết.

Lôi Chính chần chờ một chút sau, khề cấn răng nói rằng: “Chờ đợi thêm nữa chắc chắn phải chết, mọi người tách ra trốn!”

đọc truyện Cùng <http://truyencuatui.net/>

Nói xong, hần toàn lực vận lên Kinh Công, bóng người vút qua, bay thẳng đến một người trong đó ló ra: Mở miệng bỏ chạy.

Mà cái kia tướng mạo hèn mọn lão già cùng cái kia tóc bạc trắng Lão Ấu, thấy thế cũng nên tức bùng nổ ra mạnh nhất thực lực, liều mạng hướng mặt khác hai cái phương hướng bỏ chạy.

“Hừ, muốn từ ta ngay dưới mắt đào tẩu, thực sự là buồn cười, có thể sao?” Chu Nho phát sinh một tiếng cười gần.

Khăn đón lấy, hấn bóng người trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Trong nháy mắt tiếp theo, Chu Nho xuất hiện ở cái kia tướng mạo hèn mọn lão già trước người, một đạo Huyết Ảnh né qua.

“Không!”

Cái kia tướng mạo hèn mọn lão già âm thanh trả về đằng ở thạch thất bên trong, nhưng hấn người đã xụi lơ ngã xuống, cả người khô quắt cực kỳ, đã biến thành một cổ cây khô.

Khăn đón lấy, Chu Nho bóng người lần nữa biến mất, sau đó xuất hiện lần nữa.

Cái kia tóc bạc trắng Lão Âu nhìn thấy xuất hiện ở bên người mình Chu Nho, nhất thời sợ đến mặt không có chút máu.

Lập tức, một đạo Huyết Ảnh né qua sau, cái kia tóc bạc trắng Lão Âu trong nháy mắt bị hút sạch một thân tinh huyết.

Nàng cũng đã biến thành một cổ cây khô, chết đến mức không thể chết thêm.

Tất cả những thứ này, có điều phát sinh ở hai cái hô hấp.

Mà lúc này, Lôi Chính cũng vừa mới vừa chạy trốn tới cái kia lối ra: Mở miệng. Một bên khác, Cổ Vân Phi mấy người, thì lại đều trốn hướng về còn lại cái kia lối ra: Mở miệng. Bọn họ cũng không dám cùng Huyết Ma dư nghiệt chạy trốn tới cùng nơi, cái kia chẳng phải là nhân bị chết không đủ nhanh?

Chu Nho nhìn Lôi Chính bóng lưng, tà tà địa nở nụ cười: “Còn có cái cuối cùng ma quả, trốn được không?”

Nói, hấn vừa muốn đuổi theo. Bỗng nhiên, hấn khẽ cau mày, nhìn phía Cổ Vân Phi mấy người thoát đi cái hướng kia.

Lúc này, Cổ Vân Phi bọn họ, cũng chạy mau đến lối ra: Mở miệng trước.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một đạo hiện ra huyết quang bóng đen, bỗng nhiên từ lối ra: Mở miệng vút nhanh đi ra, từ Cổ Vân Phi bên cạnh bọn họ xẹt qua, dọa cho bọn họ mau mau dừng lại, dồn dập hướng phía sau bóng đen kia nhìn tới.

Bóng đen kia trực tiếp đứng ở chính giữa nhà đá.

Đó là một con tướng mạo kỳ lạ hung ác quái thú, nó mọc ra một tương tự râu từ đầu, mỏ nhọn lợi nha, tứ chi rắn chắc mà cường tráng, nó mọc ra cùng lang không xê xích bao nhiêu thân thể, toàn thân bao trùm cứng rắn Lân Giáp.

Chỉ có điều, lúc này trên người nó Lân Giáp, tất cả đều vụn vỡ, máu thịt be bét, hiển nhiên chịu cực kỳ thương thế nghiêm trọng.

Nó thú miệng, còn không ngừng phun ra máu tươi, khí tức uể oải, tứ chi lão đã lão đảo, liền đứng lập đều có chút khó khăn.

Vào giờ phút này, nó trừng mắt một đôi Tinh Hồng con mắt, nhìn cách đó không xa đạo kia ả bóng người nhỏ bé, tâm lý thực sự là oan ức chết rồi.

Này coi là thật là thoát đi hổ miệng, lại vào lang oa a.

Chu Nho nhìn Âm Minh thú, tà tà địa nở nụ cười, cười đến rất vui vẻ.

“Ha ha ha, người này con Nghiệt Súc, cũng có ngày hôm nay a. Trước đây, người và ta kẻ tám lạng người nửa cân, người này cũng không thể làm gì được người kia. Có điều hiện tại mà, xem người đáng vẻ, bị thương không nhẹ a. Khả khả, đã như vậy, tự nhiên là sẵn người bệnh, đòi mạng người!”

Nói xong lời cuối cùng, Chu Nho đằng đằng sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Sấm Vương lăng (19) tiểu thuyết: Trường Sinh trang chủ tác giả: Thiên Thượng Hữu Phi Ngư

Chu Nho trên người toát ra đến nồng đậm sát ý, Âm Minh thú tự nhiên cũng là cảm nhận được.

Nó không ngừng nhe răng nhếch miệng, tình hồng con mắt tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Chu Nho.

Song phương cũng có thể nói là nhận thức nhiều năm “Bạn cũ”, lẫn nhau cũng đấu rất nhiều năm.

Bởi Chu Nho cùng Âm Minh thú thực lực gần gũi, trước song phương người này cũng không thể làm gì được người kia.

Nhưng lúc này, Chu Nho thấy Âm Minh thú không biết nguyên nhân gì, chịu thương thế nghiêm trọng. Như vậy cơ hội ngàn năm một thuở, hẳn lại sao sẽ bỏ qua cho?

“Ha ha ha, bao nhiêu năm, ta cho rằng cũng lại không có cơ hội giết chết người này con Nghiệt Súc. Không nghĩ tới a không nghĩ tới, người dĩ nhiên cũng sẽ bị thương.”

Chu Nho cười to lên, quý dị đồng âm bên trong tràn ngập hưng phấn.

Ánh mắt của hắn sáng quắc địa nhìn chăm chăm Âm Minh thú, không nhận được là lưỡi liếm môi một cái.

Nhìn đặng đặng sát khí Chu Nho, Âm Minh thú tâm bên trong đúng là uất ức cực kỳ. Nếu không phải mình bị cái kia đáng ghét nhân loại khủng bố cho làm bị thương, hơn nữa vì thoát thân nó triển khai bí thuật, làm cho thương thế của nó trở nên càng nghiêm trọng hơn. Nếu không, nó mới không sợ cái này Tiểu Ái người đâu.

Nhưng vào giờ phút này, Âm Minh thú từ lâu là lão đà lão đảo, liền đứng lập đều khó khăn, một khi cùng Chu Nho giao thủ, nó phỏng chừng liền mệnh cũng khó khăn bảo đảm.

“Gào gào gào ~~~” Âm Minh thú phát sinh trầm thấp gào thét, trong nháy mắt tiếp theo, nó bóng người lóe lên, lúc này hướng về một cái khác lối ra: Mở miệng háng hái bỏ chạy.

“Hừ, muốn chạy trốn, nằm mơ!” Chu Nho cười lạnh, hẳn lại sao để Âm Minh thú thoát đi, vì sản Âm Minh thú bị thương cơ hội ngàn năm một thuở này, triệt để đem giết chết, Chu Nho chính là liền cái kia Lôi Chính đều tạm thời không để ý tới đi truy sát.

Chu Nho bóng người lóe lên, sau một khắc trực tiếp quán lấy Âm Minh thú.

Nhất thời, trong sân huyết vụ tràn ngập, phần nộ tiếng hô, kịch liệt tiếng đánh nhau, đan vào lẫn nhau lẫn lộn.

Khẩn đốn lấy, mấy hơi thở sau, tiếng vang dần tức, huyết vụ thu lại.

Chỉ thấy Âm Minh thú toàn bộ thân thể co quắp ngã trên mặt đất, không nhúc nhích, hiện ra nhưng đã bị Chu Nho triệt để giết chết.

Âm Minh thú trước ngực bị phá tan rồi một lỗ hồng, máu me đầm đìa.

Đối với này, Chu Nho không để ý chút nào, hắn trực tiếp đưa tay phải ra, từ cái kia lỗ hồng thân tiến vào, ở bên trong một trận mua bán lại.

Lập tức, hắn từ Âm Minh Thú Thể bên trong lấy ra một hạt châu.

Hạt châu kia dường như một viên trứng chim to nhỏ, óng ánh long lanh, mặt ngoài có từng cái từng cái Kỳ Dị hoa văn, nhìn qua tự tự không phải tự, Uyển Như Thiên Thư.

Chu Nho kinh ngạc mà vọng trong tay hạt châu, hưng phấn run rẩy lên, hắn âm thanh kêu lên: “Ha ha ha, tránh Lôi Châu, ta rốt cục được nó. Từ nay về sau, ta có thể yên tâm lớn mật địa xung kích Tiên Thiên Cảnh, không cần tiếp tục phải lo lắng đang trùng kích Tiên Thiên Cảnh thì bị sét đánh! Ha ha ha!”

Nguyên lai, bởi tu luyện Huyết Ma kinh làm trái thiên cùg, Huyết Ma kinh người tu luyện đang trùng kích Tiên Thiên Cảnh thì, trời xanh sẽ hạ xuống lôi đình tiến hành quấy rầy, điều này làm cho rất nhiều Huyết Ma kinh người tu luyện đang trùng kích Tiên Thiên Cảnh thì chết ở lôi đình bên dưới.

Sau đó, một cái nào đó tu luyện Huyết Ma kinh tiền bối, tìm tới một cái biện pháp giải quyết, vậy thì là tìm kiếm trong truyền thuyết tránh Lôi Châu, một loại tồn tại với Âm Minh Thú Thể bên trong hạt châu.

Một khi có tránh Lôi Châu sau, Huyết Ma kinh Tu Luyện Giả đang trùng kích Tiên Thiên Cảnh Giới thì, liền sẽ không lại chịu đến lôi đình quấy rầy.

Đương nhiên, trên thực tế những Huyết Ma đó dư nghiệt biết việc này cũng không nhiều, cũng chỉ có như Chu Nho loại này đứng đầu nhất đường Ma Nhân, mới biết việc này.

Mà cũng bởi vậy, Chu Nho vừa mới đến Việt Vương lăng bên trong, tìm kiếm Âm Minh thú tẩm tích.

Sau đó, hắn xúc động Vương Lăng bên trong cấm kỵ cơ quan, làm cho Vương Lăng phong bế, đem chính hắn cũng cho nhốt tại Vương Lăng ở trong. Lại sau khi, hắn tuy rằng tìm tới Âm Minh thú, lại phát hiện Âm Minh thú thực lực thậm chí không thấp hơn nó, hắn căn bản là nắm đối phương không có cách nào.

Cũng còn tốt, làm đường Ma Nhân, Chu Nho nắm đó ở bên ngoài đầu lưu lại rất nhiều Ma Chúng. Chờ cho tới bây giờ, thời gian vừa đến, ma quả gần

như đã thành thực, Chu Nho liền bắt đầu thi pháp triệu hoán những kìa ma quả, hi vọng ở bên ngoài đầu những kìa ma quả, có biện pháp một lần nữa mở ra Vương Lăng, để cho mình đi ra ngoài.

Mà bây giờ nhìn lại, Chu Nho cảm giác mình vận may thật không tệ.

Không chỉ có những kìa ma quả một lần nữa mở ra Việt Vương lăng, hơn nữa liền Âm Minh thú cũng bởi vì bị thương duyên có chết ở trên tay mình, để cho mình thuận lợi được tránh Lôi Châu.

Đã như thế, hấn xung kích Tiên Thiên Cảnh lại không trở ngại. Mà sau khi con đường, cũng đem cang thông suốt rộng lớn.

“Ha ha ha.” Nghĩ tới đây, Chu Nho liền can rở địa cười to lên.

Khẩn đón lấy, Chu Nho tiếng cười im bất đi, hấn nghiêng đầu đi tà tà địa hướng Cổ Vân Phi mấy người nhìn sang.

Từ Âm Minh thú xuất hiện, đến Âm Minh thú bị Chu Nho giết chết, mới bắt quá mấy hơi thở công phu.

Cổ Vân Phi mấy người hơi dừng lại một chút sau, cái kia Chu Nho cũng đã giải quyết triệt để Âm Minh thú.

Tiểu tám cùng Tư Không Huyền kinh ngạc nhìn nhau, Tư Không Huyền nuốt ngum nước bọt, nói: “Cái kia Âm Minh thú, làm sao chạy đến nơi đây đến rồi? Nhà ngươi trang chủ đây? Hấn không phải đi truy Âm Minh thú sao?”

Tiểu tám đạo: “Nhà ta trang chủ ở đâu, ta làm sao biết, ta không phải vẫn đi cùng với ngươi mà.”

Nghe được Tư Không Huyền cùng tiểu tám đối thoại, Cổ Vân Phi, Hạ Kiền cùng La Vô Địch ba người trên mặt đều lộ ra một tia kinh ngạc.

Bọn họ không nghĩ tới Tư Không Huyền cùng tiểu tám dĩ nhiên nhận thức con quái thú kia, hơn nữa nghe một người một chim ý tứ trong lời nói, tựa hồ còn có một vị trang chủ cũng tới đến lăng mộ ở trong.

Lúc này, Tư Không Huyền lại nói: “Nhà ngươi trang chủ đã từng nói, hấn tựa hồ là đang tìm kiếm cái gì hạt châu chứ? Ngươi xem, có phải là cái kia Chu Nho trên tay cái kia viên?”

Tiểu tám đạo: “Thảo, rất có thể a. Có điều Đào Mộ lão đầu, chúng ta hiện tại có thể quản không được những này, chúng ta mau mau chạy đi. Ngươi xem cái kia Tiểu Ái tử, hiện tại lại nhìn chăm chăm chúng ta rồi, chúng ta nếu như nếu không chạy, liền chạy không được a.”

Nghe được tiểu tám, Cổ Vân Phi mấy người lúc này cả kinh, vội vã hướng cái kia Chu Nho nhìn tới, quả nhiên nhìn thấy đối phương chính Tà Khí Lẫm Nhiên địa hướng bên này trông lại.

“Hê hê, các ngươi làm tốt chết chuẩn bị sao, đón lấy liền đến phiên các ngươi.”

đọc tRuyện ở [http://](http://truyencuatui.net)

truyencuatui.net Chu Nho quỹ dị đồng âm truyền tới, để Cổ Vân Phi chờ người một trận sơn cả tóc gáy, khắp cả người phát lạnh.

“Mọi người tách ra chạy!” Cổ Vân Phi lớn tiếng nói.

Mấy người thân ảnh đang muốn khởi động, nhưng mà đúng vào lúc này, một đạo giọng ôn hòa, chợt nhớ tới ở mỗi người bên tai.

“Ồ, tiểu tám, Tư Không lão đầu, các ngươi làm sao ở chỗ này?”

Một đạo tuổi trẻ bóng người, không biết lúc nào, xuất hiện ở Cổ Vân Phi chờ người phía sau.

Nghe được Ninh Tiểu Đường âm thanh, tiểu tám đang muốn đập cánh, lại ngừng lại.

Nó kinh hi như điên, nói: “Quá tốt rồi, tiểu đường, ngươi rút cục đến rồi! Ngươi nếu như không xuất hiện nữa, Bát gia ta liền muốn biến thành một con chết điều rồi!”

Tư Không Huyền nhìn thấy Ninh Tiểu Đường đến rồi, cũng nên tức thở phào nhẹ nhõm.

Tuy rằng cái kia Chu Nho xác thực lợi hại đến mức có chút khủng bố, nhưng Tư Không Huyền biết, vị này Ninh Trang Chủ, võ công đồng dạng sâu không lường được. Có vị này Ninh Trang Chủ ở đây, mọi người tính mạng cơ bản không lo.

Cổ Vân Phi cùng Hạ Kiền nhìn thấy phía sau bỗng nhiên xuất hiện một vị trẻ tuổi, không khỏi trong lòng cả kinh, bởi vì bọn họ căn bản là không nhận ra được đối phương là lúc nào xuất hiện, lại là làm sao xuất hiện? Hiển nhiên, người đến là một vị cao thủ!

Người trẻ tuổi này là ai? Hai trong lòng người đều sinh ra một nghi vấn.

Mà La Vô Địch cũng chú ý tới Ninh Tiểu Đường, trên mặt hấn lộ ra một vẻ vui mừng, nói rằng: “Ninh Tiên Bối, là ngươi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Ninh Tiểu Đường cười cợt, nói: “La bộ đầu, chúng ta lại gặp mặt.”

Thấy La Vô Địch dĩ nhiên nhận thức vị trẻ tuổi này, Cố Vân Phi không nhịn được hơi kinh ngạc, đặc biệt nghe La Vô Địch còn gọi đối phương vì là Ninh Tiên Bối, để điều này làm cho Cố Vân Phi cả kinh cảm đều muốn rơi xuống, trong lòng vô cùng không rõ.

Lúc này, Tư Không Huyền mở miệng nói: “Ta nói Ninh Trang Chủ, ngươi không phải ở truy cái kia cái gì Âm Minh thú mà, con kia Âm Minh thú, đã chết rồi. A, liền bị cái kia Chu Nho giết chết. Còn có, ngươi muốn tìm cái kia cái gì hạt châu, ngươi xem một chút, có phải là cái kia Chu Nho trên tay cái kia viên?”

Nghe được Tư Không Huyền, Cố Vân Phi cùng Hạ Kiền trong lòng không khỏi thầm nói: Hẳn chính là vị trang chủ kia sao.

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt ngắm nhìn cái kia Chu Nho, sau đó lại nhìn phía trong tay đối phương cái kia viên óng ánh long lanh hạt châu, hơi hơi nhíu mày, nói: “Ta nghĩ, nên chính là ta muốn tìm hạt châu.”

Đối diện, ở Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xuất hiện trong nháy mắt đó, Chu Nho cũng vì lấy làm kinh hãi, đối phương tốc độ nhanh chóng, quả thực vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

Đây là một vị siêu cấp cao thủ! Chu Nho trong nháy mắt liền làm ra phán đoán.

Liền, Chu Nho sự chú ý, lúc này từ Cố Vân Phi chờ trên thân thể người, chuyển tới Ninh Tiểu Đường mặt trên.

Hắn đầy mặt nghiêm nghị, đối phó siêu cấp cao thủ, hắn từ trước đến giờ đều là toàn lực ứng phó.

Lúc này, Chu Nho chợt nghe đối diện cái kia vị trẻ tuổi, hướng chính mình mở miệng nói ra một câu.

“Đem hạt châu cho ta, ta cho một mình ngươi thoải mái.”

Âm thanh hồ hững ôn hòa, nhưng trong lời nói nội dung, lại làm cho Chu Nho giật tím mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Sấm Vương lăng (20)

“Hừ, tiểu tử, khẩu khí thật là lớn!” Chu Nho quý dị đồng âm băng Lãnh Vô Tình, ánh mắt bất thiện nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường.

Hắn tuy rằng cảm thấy Ninh Tiểu Đường là một vị siêu cấp cao thủ, nhưng muốn cho hắn liền như vậy tẩy cảnh liền lạc, chuyện này quả là chính là chuyện cười!

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh, nói: “Đã như vậy, vậy ta quá khứ cảm cần thận.”

Nói, hắn trực tiếp bước đi bước chân hướng Chu Nho đi tới, về mặt hồ hững, bước tiến tùy ý,

Cố Vân Phi cùng Hạ Kiền hai người không khỏi hơi sững sờ, nghĩ đến cái kia Chu Nho khủng bố tốc độ, hai trong lòng người không nhịn được sinh ra một tia sầu lo.

“Sư Thúc, để vị công tử này một người đi đối kháng cái kia Chu Nho, thật sự không có chuyện gì sao?” Cố Vân Phi ngắm nhìn Tư Không Huyền hỏi.

Hạ Kiền cũng có chút lo lắng, mặc dù đã đoán ra Ninh Tiểu Đường hẳn là vị Đại Cao Thủ, nhưng đối với mới thực sự quá trẻ điểm. Mà cái kia Chu Nho khủng bố, bọn họ xác xác thực thực là tận mắt nhìn thấy. Vị công tử trẻ tuổi này chỉ dựa vào một người, coi là thật có thể địch nổi cái kia Chu Nho?

Tư Không Huyền nhưng tự tin tràn đầy, nói rằng: “Các người cứ việc yên tâm đi, nhìn là tốt rồi.”

Theo Tư Không Huyền, cái kia Chu Nho coi như lợi hại đến đâu, lại không phải Tiên Thiên Cảnh. Mà hắn đối với vị này Ninh Trang Chủ hiểu rõ, Tiên Thiên bên dưới tựa hồ vẫn không có ai là vị này Ninh Trang Chủ đối thủ.

Theo Ninh Tiểu Đường từng bước từng bước hướng đi Chu Nho, tất cả mọi người nhìn chăm chăm không chớp mắt địa nhìn chăm chăm giữa trường.

Chu Nho cười lạnh, nhưng sự chú ý nhưng trước nay chưa từng có tập trung. Mà hấn khí tức trên người, cũng ở từ từ tăng mạnh, trở nên càng ngày càng khủng bố.

Làm hai người cách nhau xa ba trượng thì, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên ngừng lại.

Hắn ngấm nhìn đã biến thành một bộ thi thể Âm Minh thú, đối với Chu Nho nói rằng: “Kỳ thực, ngươi nên cảm tạ ta. Nếu không là ta đã đánh cho Âm Minh thú trọng thương, ngươi há có thể như vậy dễ dàng thu được tránh Lôi Châu?”

“Cái gì?” Chu Nho một mặt kinh ngạc.

Chưa kịp để hắn suy nghĩ nhiều, Ninh Tiểu Đường tiếp tục mở miệng nói rằng: “Có điều, những này đều không trọng yếu. Như ngươi loại này Huyết Ma dư nghiệt, ta từ trước đến giờ đều là giết chết không cần luận tội, chưa bao giờ nuông chiều.”

Nói tới chỗ này, Ninh Tiểu Đường bóng người trong nháy mắt phân ra hơn mười đạo, lần lượt từng bóng người phân tán ở Chu Nho bốn phía, đem bao quanh vây nhốt.

Chu Nho trong lòng lúc này kinh hãi, nhưng lập tức liền cười lạnh.

Ninh Tiểu Đường chớp mắt phân ra hơn mười bóng người, vẫn đúng là dọa Chu Nho nhảy một cái. Nhưng khẩn đốn lấy, hắn liền lưu ý đến Ninh Tiểu Đường khí tức trên người gọn sóng. Cái kia vẫn như cũ là chân khí, cũng không phải cương khí.

Mà chuyện này ý nghĩa là đối phương, còn không phải Tiên Thiên Cường Giả. Chu Nho tự nghĩ lấy võ công của chính mình, Tiên Thiên bên dưới đó là sự tồn tại vô địch. Chỉ cần không phải Tiên Thiên Cường Giả, hắn lại há sẽ sợ?

Liền, Chu Nho phát hiện Ninh Tiểu Đường không phải Tiên Thiên Cảnh sau, lúc này cười gần không ngớt.

Mà phân tán ở bốn phía những Ninh Tiểu Đường đó bóng người, Chu Nho càng là không phản đối, cho rằng cái kia có điều là huyền ảnh thôi.

“Cố làm ra vẻ bí ẩn.” Chu Nho cười lạnh một tiếng, bóng người lóe lên, chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

Khẩn đốn lấy, “Àm âm âm ~” ba tiếng vang trầm trầm xuất hiện, sau đó chính là Chu Nho tiếng kêu sợ hãi.

“Không thể! Làm sao mỗi bóng người đều là thực? Ngươi không phải Tiên Thiên Cảnh, tốc độ làm sao có khả năng như vậy nhanh?”

Chu Nho bóng người một lần nữa hiển hiện, trở lại trước kia vị trí.

Ninh Tiểu Đường thanh âm nhàn nhạt cũng vang lên: “Không có cái gì không thể.”

Nguyên lai, Chu Nho thân ảnh biến mất sau, trong nháy mắt công kích ba cái phương hướng khác nhau Ninh Tiểu Đường bóng người, muốn phá tan trong đó một ít bóng mờ.

Nhưng Chu Nho nhưng kinh ngạc phát hiện, mỗi bóng người, đều đang thực. Mà muốn làm được điểm này, cái kia tốc độ của đối phương, muốn xa xa nhanh với mình mới được, điều này làm cho hắn giật nảy cả mình.

Dù sao, Chu Nho đối với với tốc độ của chính mình, luôn luôn là rất tự tin. Hắn tự nhận là, Tiên Thiên bên dưới, không người có thể nhanh quá tốc độ của chính mình. Coi như là lấy tốc độ tăng trưởng Âm Minh thú, cùng mình so với, cũng có điều sần sần với nhau.

“Đúng rồi, Âm Minh thú, hắn mới vừa nói là hắn đã thương Âm Minh thú!” Chu Nho sắc mặt hơi trở nên hơi khó coi,

Có thể đem Âm Minh thú đã thương, tốc độ kia ít nhất phải so với Âm Minh thú nhanh mới được. Không phải vậy lấy Âm Minh thú tốc độ, một khi quyết định chạy mất dép, thì lại làm sao bị thương nó?

Nghĩ tới đây, Chu Nho sắc mặt âm trầm đến nhanh chảy ra nước, hắn không nghĩ tới, Tiên Thiên bên dưới, dĩ nhiên có người so với tốc độ của hắn còn nhanh hơn. Hơn nữa vừa nghĩ tới cái kia Âm Minh thú thương thể, Chu Nho tâm càng là chìm xuống dưới.

“Người trẻ tuổi này, thật sự lợi hại như vậy?” Chu Nho hí mắt, trong lòng kinh nghi bất định.

Một bên khác, Cố Vân Phi cùng Hạ Kiền đều đầy mặt giật mình, không nghĩ tới cái kia công tử trẻ tuổi tốc độ, có thể đạt đến như vậy không thể tưởng tượng nổi mức độ, liền cái kia Chu Nho đều truy đuổi không được.

Tư Không Huyền cùng La Vô Định thấy cái kia Chu Nho rốt cục ăn quả đắng, tâm lý mừng thầm không ngớt.

Mà tiểu tám càng là cười nhạo cái kia Chu Nho, nói: “Cạc cạc, này Tiểu Ái tử, vừa này không phải thật khước đại sao? Hiện tại gặp phải nhà ta trang chủ, ăn quả đắng đi.”

Ninh Tiểu Đường cùng Chu Nho thử mấy chiêu sau, tâm lý cũng hơi hơi dễ.

Này Chu Nho thực lực, xác thực không thể khinh thường. Hắn cảm thấy, coi như là Không Hòa Thượng đối đầu này Chu Nho, phỏng chừng cũng không

chiếm được lợi ích. Bởi vì này Chu Nho không chỉ có tốc độ nhanh vô cùng, hơn nữa hấn cái kia thân Huyết Ma công pháp quý dị ác độc, người thường e sợ liền vừa đối mặt đều không thể kiên trì.

Nếu không là gặp phải chính mình, này Chu Nho có thể nói là Tiên Thiên bên dưới sự tồn tại vô địch.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường càng là rơi xuống diệt trừ đối phương quyết tâm. Như vậy phần tử nguy hiểm, một khi xuất hiện ở trên giang hồ, tuyệt đối là võ lâm đại nạn.

(Chương này trước tiên càng những này, vẫn chưa xong, nguyên nhân các người biết đến, 12 giờ muốn đến... Chương này nội dung phía sau ta tiếp tục viết)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Sấm Vương lăng (21)

“Vậy thì kết thúc?”

Cổ Vân Phi, Hạ Kiền hai người không nhịn được nuốt ngụm nước bọt, nhìn nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương chấn động.

Cái kia Chu Nho lợi hại, bọn họ có thể nói là đích thân thể nghiệm qua. Đối phương giết lên Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, quả thực liền đường như giống như ăn cháo, dễ như ăn bánh.

Nhưng mà chính là như thế một vị khủng bố siêu cấp cao thủ, mới bắt quá mấy hơi thở công phu, liền bị triệt để đánh giết đến liền không còn sót lại một chút cặn!

Kết quả như thế, giản làm cho người ta khó có thể tin, cái kia vị công tử trẻ tuổi cũng quá khủng bố điểm đi!

Hấn đến cùng là ai? Làm sao có khả năng sẽ có thực lực kinh khủng như thế? Trước đây ở trên giang hồ, như thế nào chưa từng nghe người nhắc qua? Thời khắc này, hai trong lòng người tràn đầy nghi vấn.

Cùng lúc đó, Tư Không Huyền cùng La Vô Địch hai người đồng dạng giật mình không thôi. Bọn họ mặc dù biết Ninh Tiểu Đường rất lợi hại, nhưng này Chu Nho đồng dạng là một vị cao thủ khủng bố, không nghĩ tới mới sau một chớp, cái kia Chu Nho liền bị Ninh Tiểu Đường gọn gàng nhanh chóng địa triệt để đánh giết, liền không còn sót lại một chút cặn.

Nhìn thấy cái kia Chu Nho đã bị triệt để đánh giết, tiểu tám đập cánh, hưng phấn không thôi, kêu ầm lên: “Cạc cạc, cái kia Tiểu Ái tử vừa nãy không phải thật khuech đại sao? Người xem hiện tại, hấn bị chết liền tra đều không có rồi!”

Ninh Tiểu Đường nhìn Chu Nho trước kia đứng thẳng địa phương, mặt đất kia trên, có một viên trứng chim to nhỏ hạt châu, toàn thân óng ánh long lanh, mặt ngoài hiện ra từng cái từng cái Kỳ Dị hoa văn, nhìn qua tự tự không phải tự, Uyển Như Thiên Thư, chính là cái kia viên tránh Lôi Châu.

Này tránh Lôi Châu, chính là Ninh Tiểu Đường chuyển này tiến vào Việt Vương lăng mục đích chủ yếu nhất.

Vừa nghĩ tới nắm giữ này châu sau, chính mình đem có thể đi ra khu vực này, cũng không tiếp tục được cái kia Tiên Kiếp gò bó, trong lòng hấn liền không nhịn được nổi lên một tia sóng lớn.

“Hai mươi năm, rốt cục có thể đi ra ngoài sao...” Ninh Tiểu Đường trong miệng lẩm bẩm nói rằng.

Lập tức, hấn đưa tay ra, quay về cái kia tránh Lôi Châu cách không hút một cái.

“Xèo ~”

Tránh Lôi Châu lúc này từ trên mặt đất bay lên, rơi xuống Ninh Tiểu Đường trong tay.

Hấn tò mò xem trong tay tránh Lôi Châu, trong đôi mắt ánh sáng lấp lánh, một bộ tương tự Thái Cực đồ án ở hấn trong con ngươi như ẩn như hiện.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường trong mắt ánh sáng thu lại, hấn hơi nhíu nhíu mày, nói: “Thật là phức tạp, thật Huyền Ảo, đây chính là trong truyền thuyết đạo sao.”

Vừa nãy, Ninh Tiểu Đường thôi thúc ngộ đạo thạch, ở trong tầm mắt của hắn, chỉ thấy cái kia tránh Lôi Châu bên trong, đầy rẫy vô số Huyền Áo Đạo Tắc, cao thâm khó dò, nhìn ra hắn một trận hoa mắt váng đầu.

Ninh Tiểu Đường rõ ràng, lấy cảnh giới bây giờ của hắn, e sợ còn rất xa không tới tìm hiểu những ngày qua địa đạo thì lại thời điểm.

Liền, Ninh Tiểu Đường lập tức đình chỉ thôi thúc ngộ đạo thạch, mà tầm mắt của hắn cũng nên tức khôi phục bình thường.

Vào giờ phút này, tránh Lôi Châu đã bị Ninh Tiểu Đường thu được. Đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, lần này Việt Vương lăng hành trình, cũng nên là đến lúc kết thúc.

Bởi vì Việt Vương lăng bên trong, đã không có món đồ gì có thể hấp dẫn hắn.

Nghe Ninh Tiểu Đường muốn rời khỏi Việt Vương lăng, Tư Không Huyền xoắn xuýt một hồi lâu, hắn đúng là còn muốn tiếp tục thăm dò Việt Vương lăng đây.

Nhưng cuối cùng, hắn cân nhắc một phen sau, vẫn là từ bỏ thăm dò, dự định cùng rời đi.

Cho tới Cổ Vân Phi, La Vô Địch hai người, cũng không có vội vã cùng rời đi.

Trước, có không ít Lục Phiến Môn Bộ Khoái chết ở những Huyết Ma đó dư nghiệt trong tay, hiện tại thì thể còn đều nằm ở nơi đó, chưa kịp xử lý.

Bởi vậy, Cổ Vân Phi, La Vô Địch hai người không thể không lưu lại, xử lý một ít khắc phục hậu quả công việc.

Mà Hạ Kiền vị này Lưu Vân tông Đại Trưởng Lão, tương tự cũng không vội vã rời đi.

Bởi vì Lôi Chính chạy thoát, vị này Lưu Vân tông sĩ nhục, thời khắc sống còn cũng không có bị cái kia Chu Nho giết chết, ngược lại thoát được một mạng.

Mà muốn phải tìm Lôi Chính hình bóng, Hạ Kiền cảm thấy vẫn là hợp tác với Lục Phiến Môn cho thỏa đáng.

Hắn biết, Lục Phiến Môn đồng dạng sẽ không bỏ qua Lôi Chính vị này võ công cao cường Huyết Ma dư nghiệt.

Nhìn Ninh Tiểu Đường, Tư Không Huyền cùng tiểu tám rời đi bóng lưng, Cổ Vân Phi rốt cục không nhịn được hỏi: "La bộ đầu,

Ngươi thật giống như nhận thức cái kia vị công tử trẻ tuổi, hắn đến cùng là lai lịch ra sao?"

Hạ Kiền cũng dựng thẳng lên lỗ tai, hắn đối với thân phận của Ninh Tiểu Đường, tương tự rất hiếu kỳ. Đối phương dài đến trẻ tuổi như vậy, một thân võ công nhưng kinh thể hãi tục, khủng bố cực điểm, liền Chu Nho như vậy siêu cấp cao thủ, cũng ở mấy hơi thở, bị triệt để đánh giết. Như vậy nhân vật kinh khủng, lẽ ra nên không phải không có tiếng tăm gì hạng người a?

La Vô Địch nhất thời không biết từ nơi nào bắt đầu giải thích được, nghĩ đến một lát sau, nói rằng: "Đại nhân, kỳ thực Ninh Tiền Bối, là một vị lãnh đời lão tiền bối."

"Ninh Tiền Bối? Lãnh đời lão tiền bối?"

Cổ Vân Phi kinh ngạc mà nhìn La Vô Địch, sắc mặt quái lạ.

Hạ Kiền đồng dạng khó hiểu mà nhìn La Vô Địch, lấy La Vô Địch tuổi, cũng có thể làm vị công tử kia trưởng bối, làm sao ngược lại gọi đối phương vì là tiền bối?

Đối với phản ứng của hai người, La Vô Địch cũng không cảm thấy bất ngờ, hắn tiếp tục nói: "Đại nhân, ngươi không phải vẫn kỳ quái ta võ công vì sao lại đột nhiên trở nên lợi hại như vậy sao?"

Cổ Vân Phi gật gù, nói: "Xác thực, kỳ thực ta đã sớm muốn hỏi ngươi. La bộ đầu, chuyện gì thế này? Ta nhớ không lầm, ngươi thật giống như Kỳ Kinh Bát Mạch xác thực chỉ mở ra một mạch. Hơn hai mươi ngày trước ở Từ Châu thì, ngươi cũng là thực lực như vậy. Nhưng theo: Đề La bộ đầu thực lực của ngươi bây giờ, tựa hồ còn ở trên ta, Kỳ Kinh Bát Mạch, phỏng chừng chỉ ít mở ra Thất Mạch đi. Khoảng thời gian này, trên người ngươi đến cùng phát sinh cái gì?"

Nghe được Cổ Vân Phi, Hạ Kiền có chút khó có thể tin địa nhìn về phía La Vô Địch.

Hắn không nghĩ tới vị này võ công chỉ so với mình hơi yếu một bậc trung niên Bộ Đầu, ở hơn hai mươi ngày trước Kỳ Kinh Bát Mạch dĩ nhiên chỉ mở ra một mạch, sao có thể có chuyện đó?

La Vô Địch nói: "Đại nhân, khoảng thời gian này ta võ công mặc dù có thể tăng nhanh như gió, kỳ thực tất cả đều là vị kia Ninh Tiền Bối duyên cớ."

Nói, La Vô Địch lúc này đem mình làm sao được sự giúp đỡ của Ninh Tiểu Đường, từ Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ mở ra một mạch, đến cuối cùng mở ra Thất Mạch trải qua, cặn kẽ nói một lần.

Nghe xong La Vô Địch giải thích, Cổ Vân Phi cùng Hạ Kiền hai người tất cả đều là một bộ khó có thể tin khiếp sợ đáng dấp.

Cổ Vân Phi một mặt khó mà tin nổi địa nói rằng: “La bộ đầu, ngươi là nói, võ công của ngươi sở dĩ lập tức trở nên lợi hại như vậy, là bởi vì vị công tử kia đem nội lực truyền cho ngươi, trợ ngươi mở ra còn lại Lục Mạch?”

Hạ Kiền cũng là đầy mặt không thể tưởng tượng nổi, nói rằng: “Không nghĩ tới, nội lực lại vẫn có thể như vậy tiến hành trực tiếp truyền tống? Đây làm thật là khiến người ta khó có thể tin, chưa từng nghe thấy!”

Khẩn đốn lấy, La Vô Địch lại đem mình làm sao nhận thức Ninh Tiểu Đường đầu đuôi câu chuyện, tỉ mỉ giảng giải một lần.

Sau khi nghe xong, Cổ Vân Phi ngạc nhiên nói: “Nói như vậy, vị công tử kia, kỳ thực là một vị dung nhan vĩnh trú lãnh đời lão tiền bối?”

Hạ Kiền cũng không nhận được than thở: “Thật không nghĩ tới, nho nhỏ Sơn Âm huyền, vẫn còn có như vậy lão tiền bối ẩn cư! Vị này lão tiền bối, tuyệt đối là Tiên Thiên Cảnh nhân vật khủng bố a.”

Hạ Kiền, Cổ Vân Phi cùng La Vô Địch đều rất tán thành.

Dù sao, liền cái kia Chu Nho như vậy nhân vật khủng bố, đều ở mấy hơi thở, bị đánh giết đến liền không còn sót lại một chút cặn. Có thể làm được điểm này, hiển nhiên vị kia Ninh Tiên Bối thực lực đã là Tiên Thiên Cảnh.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường, Tư Không Huyền cùng tiểu tám mới vừa đi ra Việt Vương lăng, chính phải rời đi thì.

Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường xoay người lại, yên lặng nhìn phía sau Việt Vương lăng, nhú nhú mày.

Tư Không Huyền nói: “Ta nói Ninh Trang Chủ, làm sao?”

Ninh Tiểu Đường lắc lắc đầu, nói: “Không có gì, khả năng là ta quá miễn cảm, đi thôi.”

Lập tức, hai người một chim rời đi luôn.

Cùng lúc đó, Việt Vương lăng bên trong, ngày đó nhiên động đá trong thạch phòng, quan tài đồng thau cổ vẫn như cũ mở ra nắp quan tài, quan bên trong vẫn là rỗng tuếch.

Nhưng mà ai cũng không nghĩ ra chính là, quan tài đồng thau cổ ba trượng bên dưới, mai táng một bộ càn to lớn hơn quan tài đồng thau cổ.

Ở cái kia phó bên trong quan tài đồng thau cổ, một bộ ăn mặc đế vương bào thi thể, nằm ở trong đó.

Thi thể trông rất sống động, liền phảng phất vừa mới chết không lâu.

Bỗng nhiên, thi thể kia hai mắt nhắm chặt, đột nhiên mở, đó là một đôi tinh hồng con mắt.

Khóe miệng hần hơi cong lên, lộ ra một tia quý dị cười.

Khẩn đốn lấy, thi thể hai mắt lần thứ hai khép kín, phảng phất từ chưa mở quá như thế.

Mà khóe miệng hần cái kia tia quý dị cười, cũng lập tức biến mất.

Thi thể vẫn như cũ trông rất sống động, tất cả khôi phục nguyên dạng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Chuẩn bị đi xa

Một phút sau, hai người một chim liền trở lại Sơn Trang.

Thấy gia gia mình trở về, Tiểu Đệp lúc này cuốn lấy Tư Không Huyền, để hần giảng lần này thăm dò Vương Lăng trải qua.

Tiểu cô nương tuy rằng chán ghét lăng mộ, nhưng đối với loại này thám hiểm quá trình, vẫn là rất cảm thấy hứng thú.

Tư Không Huyền không cưỡng được cháu gái của mình, không thể làm gì khác hơn là chuyển cái ghế ngồi xuống, bắt đầu giảng giải lần này thăm dò quá trình.

Nói một lúc, Tư Không Huyền chính mình hứng thú cũng đất đỏ lên, giảng giải nội dung càng ngày càng địa nói chuyện không đâu, nói tới thiên hoa loạn trụ, lấy nói khoác thành phần chiếm đa số.

Ninh Tiểu Đường thấy đôi này: Chuyện này đối với ông cháu hứng thú đất đỏ, cũng không đi quấy rối, khẽ lắc đầu một cái, liền một thân một mình trở lại thư phòng.

Từ trong lồng ngực lấy ra tránh Lôi Châu, nhìn này viên trứng chim to nhỏ hạt châu, Ninh Tiểu Đường biết, đón lấy chính mình có khó khăn.

Chỉ là cảm hạt châu này, cũng không thể trực tiếp né tránh Tiên Kiếp. Chỉ có kích phát tránh Lôi Châu bên trong những kia đặc thù Đạo Tắc, mới có thể tạo được tránh lôi hiệu quả.

Bởi vậy, Ninh Tiểu Đường sau đó phải làm, chính là làm sao kéo dài địa kích phát tránh Lôi Châu bên trong những kia đặc thù Đạo Tắc.

Đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, việc này ngược lại cũng không khó.

Hắn đối với trận pháp đã có nhất định trình độ, sở học đông đảo trong trận pháp, có một môn tựa hồ chính là chuyên môn nhằm vào tình huống như thế.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường chỉ cần đem cái môn này trận pháp cùng tránh Lôi Châu chính hợp đến đồng thời, kích thích ra tránh Lôi Châu bên trong những kia đặc thù Đạo Tắc, vậy cho dù xong việc.

Sau ba ngày, Tư Không Huyền cùng Tiểu Diệp cáo biệt Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường đi ra tổng biệt một phen sau, lại lập tức trở lại thư phòng, tiếp tục tiến hành trận pháp cùng tránh Lôi Châu chính hợp.

Như vậy lại quá bảy ngày, Ninh Tiểu Đường rốt cục đại công cáo thành.

Lúc này tránh Lôi Châu, so với trước lớn hơn một vòng.

Chỉ thấy tránh Lôi Châu tầng ngoài, bao vây một tầng mỏng manh Thanh Ngọc.

Tầng này Thanh Ngọc mặt trên, có khắc so với cực nhỏ chữ nhỏ còn nhỏ hơn mấy lần Kỳ Dị phù văn, những này Kỳ Dị phù văn lít nha lít nhít, chiếm đầy toàn bộ tầng ngoài.

Ninh Tiểu Đường bàn tay nâng tránh Lôi Châu, hơi nhắm mắt lại, tĩnh tâm Ngưng Thần, tĩnh tế cảm thụ.

Khẩn đón lấy, hắn liền cảm nhận được tránh Lôi Châu bên trong, lúc ẩn lúc hiện có một luồng năng lượng kỳ dị lóe ra, truyền tới trên tay. Sau đó, dọc theo cánh tay hướng lên trên, cuối cùng truyền về cả người.

Ninh Tiểu Đường mở mắt ra, nhẹ giọng nói rằng: “Tránh Lôi Châu rốt cục bị kích phát rồi, tiếp đó, phải đi nhìn thử một chút, nhìn này tránh Lôi Châu, đến cùng có thể hay không để cho ta tách ra cái kia Tiên Kiếp.”

Nắm lấy tránh Lôi Châu, Ninh Tiểu Đường mang theo tiểu tám rồi đi Sơn Trang, đi tới “Âm Dương Ngũ Hành càn khôn đại trận” biên giới.

Đây là một chỗ không người Tiểu Thổ pha, Ninh Tiểu Đường một bộ nguyệt sắc quần áo, chấp hai tay, đứng bình tĩnh đứng thẳng.

Tiểu tám đứng ở Ninh Tiểu Đường trên bả vai, một đôi mắt nhìn chăm chăm phía trước bầu trời, nói rằng: “Ta nói tiểu đường, ngươi thật muốn đi thử nghiệm? Vạn nhất cái kia tránh Lôi Châu mất linh, ngươi há không nên bị sét đánh?”

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh nói rằng: “Chúng quy phải đi thử một chút, nếu không, không biết còn muốn vây ở chỗ này bao nhiêu năm.”

“Tiểu tám, ngươi có muốn hay không thử một lần?”

Tiểu tám lập tức đem đầu điều như đánh trống châu như thế, nói rằng: “Ta mới không muốn thí, vạn nhất cái kia tránh Lôi Châu mất linh, Bát gia ta há không nên bị cái kia sét đánh?”

Ninh Tiểu Đường khẽ cười cười, cũng không để ý lắm, hắn hai mắt quang mang lóe lên, một bộ trương tự Thái Cực đồ án ở hắn trong con ngươi như ẩn như hiện.

Ninh Tiểu Đường tầm nhìn bên trong, phía trước trước kia trời xanh quang đăng bầu trời, bỗng nhiên trở nên mây đen nằm dày đặc.

Cái kia đen thui trong tầng mây, thỉnh thoảng to bằng vại nước tia chớp màu tím, lóe lên một cái rồi biến mất, mang theo từng luồng từng luồng Hủy Thiên Diệt Địa khí thể khủng bố.

Nhìn bộ này không bỏ cảnh tượng, Ninh Tiểu Đường trong lòng hơi lạnh lẽo.

Có điều, làm cảm thụ trong lòng cái kia tránh Lôi Châu truyền ra ngoài từng tia một kỳ Dị Năng Lượng, Ninh Tiểu Đường lại hơi có chút an tâm.

Cái kia từng tia một kỳ Dị Năng Lượng, đem Ninh Tiểu Đường cả người bao trùm vào, tựa hồ đem hắn cùng vùng thế giới này ngăn cách ra.

Ninh Tiểu Đường nói: “Tiểu tám, ngươi tạm thời lui về phía sau, ta muốn qua đi.”

Tiểu tám chân chờ một chút, nói rằng: “, tiểu đường, ngươi thật dưới quyết định? Kỳ thực đợi ở chỗ này cũng không sai a, làm gì cần phải mạo hiểm?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Yên tâm đi, ta sẽ chú ý. Ta chỉ là trước tiên bước ra một bước thử xem, như tình huống không đúng, ta sẽ lập tức lui về đến, nếu không ta mệnh.”

Cái này cũng là lời nói thật, lấy Ninh Tiểu Đường thực lực, mặc dù đối với kháng không được cái kia Tiên Kiếp dư uy, nhưng chỉ là bước ra một bước nhỏ, hiểu ra đến tình huống không đúng lập tức lui về đến, bảo mệnh vẫn là thừa sức.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Rời đi

Từ nhân sâm tinh lưu lại văn tự ghi chép nhìn lên, Bách Thảo Viên vị trí, đại khái ở hiện nay Đại Tấn Hoàng Triều thực châu lấy tây trong dãy núi.

Năm đó, nhân sâm tinh Du Lịch thiên hạ, ở nơi đó phát hiện một chỗ linh khí đầy đủ phúc địa. Liền, hắn thuận lợi cải tạo một phen, mở ra thành một chỗ Dược Viên, gieo xuống một chút dược liệu.

Bây giờ, vật đổi sao dời, thương hải tang điền.

Thời gian ít nói đã qua đi tới hơn một nghìn năm, Ninh Tiểu Đường không biết cái kia nơi Bách Thảo Viên có hay không còn bảo tồn hoàn hảo.

Mà Ninh Tiểu Đường hiện ở trên tay thiếu thốn nhất, chính là những kia quý giá dược liệu.

Không có tốt dược liệu, liền không cách nào luyện chế một ít tốt đan dược, tỷ như Hoạt Tử Nhân đan, Ninh Tiểu Đường nhiều nhất chỉ có thể luyện chế hạ phẩm đan.

Bởi vậy, làm Ninh Tiểu Đường không hề bị Tiên Kiếp hạn chế, có thể ra ngoài xem xem thế giới bên ngoài thì, hắn cái ý niệm đầu tiên chính là đi tìm những kia quý giá dược liệu. Mà Bách Thảo Viên, tự nhiên tiến vào Ninh Tiểu Đường tầm nhìn, trở thành đích đến của chuyến này.

Trước lúc ly khai, Ninh Tiểu Đường đem Cốc Lương Hiểu Nhu, Mạnh Hạo Vân, Mạnh Ngọc Đình cùng với A Đại, A Nhị năm người chiêu tập đến đồng thời, đối với mấy người tiền hành rồi một phen căn dặn.

“Ta phải đi xa nhà một chuyến, khách sạn như có quấy rối người, một ít xử lý không được cao thủ, các ngươi liền không muốn cạy mạnh, để tránh khỏi thương tổn được chính mình. Tiểu Bát sẽ chờ ở khách sạn, những kia đối phó không được cao thủ, các ngươi cũng có thể giao cho Tiểu Bát xử lý.”

“Sư phụ, ngươi muốn đi nơi nào? Ta cũng muốn cùng đi.” Cốc Lương Hiểu Nhu con ngươi lóe lên ánh sáng, một mặt ước ao nói rằng.

Ninh Tiểu Đường mới không muốn mang một tiểu thí hài ở bên người, lúc này lắc lắc đầu cự tuyệt nói: “Chuyến này ta một thân một mình đi, Hiểu Nhu ngươi liền thành thật chờ ở khách sạn, luyện thật giỏi vũ. Chờ ngày nào đó các ngươi tiến vào Thông Mạch cảnh, muốn đi ra ngoài xông xông, ta đương nhiên sẽ không ngăn.”

Lập tức, Ninh Tiểu Đường rời hướng Tiểu Bát dặn một phen, để nó cố gắng thủ hộ khách sạn.

Tiểu Bát tự nhiên đáp ứng: “Yên tâm đi, Tiểu Đường. Có điều Tiểu Đường, ngươi lần này đi ra ngoài, tốt nhất cũng giúp ta làm một viên tránh Lôi Châu a.”

Nguyên lai, trước Tiểu Bát bay ra ngoài một phen sau, tâm lý cũng mơ hồ bốc lên muốn phi đến thế giới bên ngoài nhìn ý nghĩ.

Có điều tránh Lôi Châu tạm thời chỉ có một viên, tuy nói Tiểu Bát có thể không thì không khác chờ ở Ninh Tiểu Đường trong phạm vi một trượng, nhưng vạn nhất gặp phải tình huống khẩn cấp, Ninh Tiểu Đường đột nhiên di động lên, vậy nó liền thối.

Bởi vậy, Tiểu Bát không thể làm gì khác hơn là lưu lại thủ hộ khách sạn.

Đối với Tiểu Bát yêu cầu này, Ninh Tiểu Đường không chút do dự đồng ý.

“Không thành vấn đề. Chỉ là Tiểu Bát ngươi cũng biết, Âm Minh thứ thứ này hi thể hiếm thấy, có thể gặp không thể cầu. Nếu để cho ta gặp phải, ta nhất định giúp ngươi làm một viên tránh Lôi Châu trở về.”

Tiểu Bát đương nhiên cũng biết thứ này cường cầu không được, không phải vậy Ninh Tiểu Đường cũng sẽ không khốn ở chỗ này nhiều năm như vậy.

“Vậy ta sẽ chờ ngươi tin tức tốt rồi, nếu là ngươi không tìm được, đến lúc đó ngươi trở về, ngươi tránh Lôi Châu, đến để ta đãi một quãng thời gian a.”

“Ha ha, có thể.” Ninh Tiểu Đường cười nói.

Cùng ngày, Ninh Tiểu Đường cũng lấy một bao quần áo, rồi đi Sơn Âm huyện.

Thời gian trở lại sáu ngày trước.

Sơn Âm thị trấn, Cổ Vân Phi bỏ ra mấy ngày, rốt cục xử lý xong Huyết Ma dư nghiệt khắc phục hậu quả công việc.

Mấy ngày trước Việt Vương lăng hành trình, Lục Phiến Môn đã chết hai người Tổng Bộ Đầu, ba cái Bộ Khoái, tổn thương bảy người. Mà Sơn Âm huyện thanh niên trai tráng, chết rồi năm cái, tổn thương mười một cái.

Nói tóm lại, kết quả này, đã là trong bất hạnh rất may.

Dù sao, những Huyết Ma đó dư nghiệt, mỗi người đều là Thông Mạch cảnh cao thủ, thật nhiều vẫn là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ.

Đặc biệt đến cuối cùng, liền Chu Nho như vậy siêu cấp nhân vật kinh khủng đều xuất hiện.

Dựa theo hồ sơ ghi chép, mấy chục năm trước cái kia lên Huyết Ma dư nghiệt gây nên vụ án, Lục Phiến Môn có thể nói là tổn thất nặng nề.

Không chỉ có liền ngay lúc đó môn chủ đều bị trọng thương, hơn nữa còn tổn thất hai vị Thần Bộ, mười vị Tổng Bộ Đầu, cùng với vô số phổ thông Bộ Khoái. Mà cái này cũng chưa tính còn lại chính đạo môn phái tổn hại nhân thủ.

Cùng lần kia tổn thất so ra, lần này, chết người quả thực có thể nói là nhỏ bé không đáng kể.

Cổ Vân Phi cũng không tiếp thu là chính mình gặp được Huyết Ma dư nghiệt yếu đi, cái kia Chu Nho khủng bố, có thể không một chút nào so với hồ sơ ghi chép những Huyết Ma đó dư nghiệt nhỏ yếu.

Sở dĩ xuất hiện kết quả như thế, theo Cổ Vân Phi, là bởi vì bọn họ lần này, gặp phải một vị võ công so với cái kia Chu Nho càng kinh khủng lão tiền bối, vị kia xem ra rất trẻ trung Ninh Trang Chủ.

Là vị kia Ninh Trang Chủ cứu bọn họ, nếu không, bọn họ mấy trăm người, e sợ hầu như đều muốn tổn hại ở Vương Lăng chỉ bên trong.

Có quan hệ vị này lão tiền bối tin tức, Cổ Vân Phi từ La Vô Địch khẩu bên trong hiểu được không ít, biết đối phương ẩn cư ở chỗ này, còn ở Kính Hồ trên trần mở ra một nhà Tứ Hải Khách Sạn.

Sau đó, hấn phát động nhân thủ, lại từ mấy người trong miệng, hiểu rõ đến trước ở Lô Phong Tự chuyện xảy ra.

Cổ Vân Phi do đó lên một chuyến Lô Phong Tự, bái phỏng một lần Liễu Không Đại Sư.

Từ Liễu Không Đại Sư trong miệng, Cổ Vân Phi được càng nhiều có quan hệ Ninh Tiểu Đường tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Kỳ quái thôn xóm

Cùng lúc đó, vị kia người trung niên xem xong bảy phong thư kiện sau khi, trên mặt cũng không nhịn được lộ làm ra một bộ khiếp sợ vẻ mặt.

Người trung niên thờ dài nói: “Không nghĩ tới khoảng thời gian này, Việt Châu bên kia dĩ nhiên phát sinh công việc bề bộn như vậy!”

“Đúng đấy.” Ông lão cũng khe khẽ thờ dài, “Truy Phong lần này xem như là đi rồi vận, trùng hợp gặp phải vị kia võ công cao cường lãnh đời tiền bối. Nếu không, bọn họ lần này e sợ muốn toàn quân bị diệt.”

Người trung niên nghĩ mà sợ nói: “Nói không sai, không nghĩ tới lão tứ nơi đó, dĩ nhiên xuất hiện nhiều như vậy vị Huyết Ma dư nghiệt, hơn nữa còn mỗi người võ công cao cường. Đặc biệt trong thư nhắc tới vị kia Chu Nho, quả thực chính là sự tồn tại vô địch. Theo: Đề trong thư từng nói, cái kia Chu Nho giết Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, liền dường như giết gà giống như vậy, dễ như ăn bánh. Nhân vật khủng bố như vậy, chỉ là ngấm lại cũng làm cho người cảm thấy tê cả da đầu, cũng còn tốt cuối cùng lão tứ bọn họ đụng tới vị kia lãnh đời tiền bối.”

Nói tới chỗ này, người trung niên hơi thờ phào, khẩn lại nói tiếp: “Nói đến, vẫn đúng là làm người ta bất ngờ, không nghĩ tới Việt Châu Sơn Âm huyền cái kia hẻo lánh địa phương nhỏ, ngoại trừ Liễu Không Đại Sư ở ngoài, lại vẫn ẩn cư như thế một vị Tiên Thiên Cảnh tiền bối nhân vật.”

Ông lão cũng có chút bất ngờ than thờ: “Quả thật làm cho người không nghĩ tới, cũng không biết vị tiền bối kia là vị cao nhân nào. Theo ta được biết, những Tiên Thiên Cảnh đó tiền bối, đã đến mấy chục năm không lộ diện, trong đó không ít phỏng chừng đều từ lâu đi về cõi tiên.”

Trung niên nhân nói: “Nói như vậy, Sơn Âm huyền vị tiền bối kia, là hiện nay duy nhất biết Tiên Thiên Cảnh tiền bối.”

Nói, người trung niên lại cảm lấy cuối cùng một phong thư một lần nữa xem lướt qua lên.

Trong thư này, chuyên môn tỉ mỉ giới thiệu có quan hệ Ninh Tiểu Đường tin tức.

Chờ nhìn thấy một con sẽ nói tiếng người chim nhỏ sau, người trung niên hơi hơi dừng một chút, nói: “Môn chủ, người tin tưởng chim nhỏ thật sự sẽ nói tiếng người sao?”

Ông lão nói: “Cõi đời này sẽ nói tiếng người chim nhỏ đương nhiên là có, như những Anh Vũ đó loại hình chim nhỏ chính là. Có điều, theo: Đề trong thư lời giải thích, Sơn Âm huyền con kia chim nhỏ, rõ ràng là mở ra linh trí, trí tuệ cùng nhân loại không khác. Nếu là nếu như vậy, vậy thì chưa từng nghe thấy.”

Tiếp đó, ông lão lại cười cười nói: “Có điều nói đi nói lại, La bộ đầu lúc này đúng là chó ngáp phải ruồi, theo: Đề hần lời giải thích, võ công của hần mặc dù có thể tăng lên, cũng là lấy vị tiền bối kia phúc.”

Người trung niên không nhịn được hăm mộ nói: “Chuyện này quả thật chính là vận may phù đầu, phúc tinh cao chiếu a! Thông Mạch cảnh viên mãn a, này đều so với ta còn lợi hại hơn.”

Ông lão cười nói: “Thiên cơ, người cũng không cần ước ao, các người tứ đại Thần Bộ, mỗi một cái Kỳ Kinh Bát Mạch đều mở ra Lục Mạch, chỉ cần lại cố gắng một chút, mở ra thứ bảy mạch cũng là chuyện sớm hay muộn.”

Người trung niên cười khổ nói: “Môn chủ, người nói đến cũng nhẹ, muốn mở ra thứ bảy mạch, vẫn là rất khó.”

Ông lão nói: “Sự ở người vì là mà.”

Sự ở người vì là sao? Người trung niên khẽ lắc đầu một cái, này nói đến dễ dàng, muốn làm được nhưng khó như lên trời.

Thông Mạch cảnh mỗi mở ra một mạch, đều không phải dễ dàng như vậy, đặc biệt cuối cùng Nhâm Đốc Nhị Mạch. Trong chốn võ lâm tám chín phần mười Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, đều bị kẹt ở cửa ải này, cả đời không cách nào ở thôn tiến một bước.

Nghĩ tới đây, người trung niên không nhịn được hỏi: “Môn chủ, người nói cõi đời này, thật sự có trực tiếp tăng lên người khác nội lực cảnh giới chuyện như vậy? Hơn nữa còn là từ Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra một mạch trực tiếp biến thành mở ra Thất Mạch, đây cũng quá khuếch đại, quả thực có chút khó mà tin nổi!”

Ông lão than thờ: “Thế giới chi lớn, không gì không có. Thường nói, Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên. Chúng ta chưa từng nghe nói, cũng không có nghĩa là không tồn tại.”

Đại Thiên Thế Giới bên trong, tồn tại quá nhiều không biết sự vật.

Dù sao, chỉ là một Đại Tấn Hoàng Triều, liền có rất nhiều nơi, còn chưa bị loài người đặt chân.

Hai người một là Lục Phiến Môn môn chủ, một là tứ đại Thần Bộ một trong, biết rất nhiều người thường không biết bí ẩn.

Bọn họ rất rõ ràng, thế giới này, rất không giống mặt ngoài nhìn thấy bình tĩnh như vậy.

Trong lúc nhất thời, hai người đều trở nên trầm mặc.

Quá một hồi lâu,

Ông lão mở miệng nói: “Truy Phong bên kia, Huyết Ma dư nghiệt còn có một người ở lẫn trốn. Cái kia lọt lưới người, chính là Lưu Vân tông vị kia lòi Nhị Trưởng Lão Lôi Chính. Cái kia Lôi Chính chính là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ, Kỳ Kinh Bát Mạch thông Lục Mạch, hơn nữa đối với mới người mang Huyết Ma Tà Công, có thể nói uy hiếp rất lớn.”

“Bằng vào Truy Phong cùng La bộ đầu, muốn bắt giết cái kia Lôi Chính, ta xem khá là huyền. Huống hồ, trong thư nói, Lưu Vân tông vị kia hạ Đại Trưởng Lão Hạ Kiền, cũng cùng Truy Phong bọn họ cùng nhau. Tuy rằng cái kia hạ Đại Trưởng Lão trên miệng nói muốn thanh lý môn hộ, nhưng thật đến thời khắc mấu chốt, cái kia hạ Đại Trưởng Lão có thể hay không nhường, còn chưa thể biết được. Vì lẽ đó thiên cơ, ta nghĩ để người mang một số nhân mã, đi một chuyến Việt Châu, cùng Truy Phong bọn họ hội hợp, hãy mau đem cái kia Lôi Chính giải quyết.”

Người trung niên gật gật đầu nói: “Vâng, môn chủ. Như vậy ngày mai, ta liền mang tới nhân mã, đi tới Việt Châu cùng lão tứ hội hợp.”

Ninh Tiểu Đường rời đi Sơn Âm huyền sau, một đường đi tây, ở Việt Châu thành ở một đêm, ngày thứ hai liền ngược lại hướng về Bắc Hành.

Hắn chuẩn bị đến Dương Châu tọa thuyền, sau đó dọc theo đại giang Tây Hành, thẳng tới thực châu.

Ninh Tiểu Đường đi được cũng không nhanh, vừa đi một vừa thường thức dọc theo đường cảnh sắc.

Theo Vân Vụ Sơn Mạch bên trong quan đạo tuần công, càng ngày càng nhiều Thương Lữ cùng Võ Lâm Nhân Sĩ, bắt đầu hướng về Việt Châu bên này chạy, dự định đi tới Nam Cương nơi đãi vàng.

Bởi vậy, Dương Châu đến Việt Châu một đoạn này trên quan đạo, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một nhánh chi Thương Lữ cùng kết bạn mà đi Võ Lâm Nhân Sĩ.

Quan đạo cũng không phải thẳng tắp lên phía bắc, mà là dọc theo mỗi cái thị trấn, một đường uốn lượn hướng về bắc.

Liền, đi rồi một đoạn lộ trình sau, Ninh Tiểu Đường đi dạo quan đạo quá tốn thời gian, liền rời khỏi quan đạo, bay thẳng đến bắc mà đi.

Đi tới đi tới, bình nguyên dần dần biến mất, phía trước xuất hiện xanh um tươi tốt sơn lâm.

Nhìn cái kia chập trùng bất định dãy núi, Ninh Tiểu Đường biết Việt Châu cùng Dương Châu Biên Giới khu vực đến.

Chờ xuyên qua những kia dãy núi, lại một ngày đường trình, liền đến Dương Châu cảnh nội.

Ninh Tiểu Đường dọc theo một cái lối nhỏ, tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

Sắc trời dần dần tối lại, Ninh Tiểu Đường đang định ở dã ngoại nghỉ ngơi một đêm, bỗng nhiên, hắc ánh mắt sáng lên, chỉ thấy phía trước nửa dặm ở ngoài khe núi, tựa hồ có một thôn xóm.

Thấy có thôn xóm, Ninh Tiểu Đường liền không muốn ở dã ngoại nghỉ ngơi.

Hắn hướng về cái kia thôn xóm đi đến, đây là một khá lớn thôn xóm, có chừng sáu mươi, bảy mươi gia đình.

Chỉ là để Ninh Tiểu Đường cảm thấy kỳ quái chính là, hắn tiến vào trong thôn sau, phát hiện từng nhà cửa sổ đóng chặt, không có một người ở bên ngoài đi lại.

Nhìn tình cảnh này, Ninh Tiểu Đường trong lòng không khỏi thầm nói: “Này thôn xóm tựa hồ có hơi quái lạ, nếu không tìm gia đình hỏi một chút?”

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường lúc này hướng về cách đó không xa một gia đình đi đến.

Gia đình kia cửa sổ đóng chặt, một tia tối tăm ánh nến, từ trong nhà theo cửa sổ khe hở, xuyên thấu mà ra.

Ninh Tiểu Đường tiến lên nhẹ nhàng gõ gõ môn, hô: “Có ai không? Tại hạ đi ngang qua quý thôn, muốn mượn túc một đêm, không biết...”

Không đợi Ninh Tiểu Đường nói hết lời, trong phòng ánh nến đột nhiên tắt, sau đó bên trong phát sinh tất tất tốt tốt tiếng vang. Ninh Tiểu Đường mơ hồ nghe có người nói câu “Xuyt, nhẹ chút, đừng nói chuyện, cẩn thận bị bên ngoài người kia nghe được”.

Ninh Tiểu Đường không khỏi có chút không nói gì, người nói người muốn cự tuyệt người khác ngủ lại, người trực tiếp từ chối được rồi, làm sao khiến cho như làm tặc tự.

Ninh Tiểu Đường trực tiếp rời đi, hướng về nhà tiếp theo đi đến.

Nhưng mà, để Ninh Tiểu Đường không rõ chính là, hắn liên tục gõ bảy, tám gia đình, mỗi một gia biểu hiện, đều cùng đệ nhất gia như thế.

Chức đẳng bỗng nhiên tắt, sau đó bất luận Ninh Tiểu Đường nói như thế nào, bên trong người đều không trả lời, phảng phất gia đình này không ai. Nhưng Ninh Tiểu Đường biết, mỗi một gia đình, kỳ thực đều là có người.

Ninh Tiểu Đường tức giận đến suýt chút nữa trực tiếp xông môn mà vào, chần chờ một chút sau, hắn vẫn là nhịn xuống, chọn rời đi, hướng về nhà tiếp theo đi đến.

Quẹo qua một cái cua quẹo sau, Ninh Tiểu Đường chợt phát hiện, phía trước cách đó không xa, tựa hồ có một hộ gia đình giàu có, cao môn đại trạch, cửa hai cái lồng đèn lớn thật là đáng chú ý.

Ninh Tiểu Đường bay thẳng đến cái kia hộ đại trạch đi đến, chỉ là mới đi rồi mười mấy bước, bỗng nhiên, hắn nghe có người tựa hồ đang gọi mình.

Hắn quay đầu nhìn tới, phát hiện bên cạnh có một gia đình, đang sáng ánh nến, một bóng người cách cửa sổ, chính hướng về chính mình gọi hàng.

“Vị công tử kia, đừng đi về phía trước, tuyệt đối đừng đi về phía trước!”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Vu gia thôn (1)

Nghe được tiếng la, Ninh Tiểu Đường không khỏi dừng bước.

Trong lòng hắn hơi có chút ngạc nhiên, mở miệng hỏi: “Xin hỏi, vì sao không thể đi về phía trước?”

Trong phòng người kia hồi đáp: “Công tử, ngươi không nên hỏi nhiều. Nghe ta, đừng tới là được rồi, ngươi tốt nhất rời đi bản thôn, muộn trên tuyệt đối không nên ở trong thôn đi lung tung!”

Mới vừa vào thôn xóm thì, Ninh Tiểu Đường liền cảm thấy thôn này có chút quái lạ. Bây giờ nghe vị chủ nhà này người nói như thế, trong lòng hắn càng thêm hiếu kỳ.

“Đây là vì sao?” Ninh Tiểu Đường hỏi, “Huống hồ lúc này sắc trời đã tối, nơi này trước không được thôn sau không được điểm, nếu là rời đi nơi này, tại hạ chỉ có thể ngủ ngoài trời đã ngoại!”

“Xin hỏi có thể không tạo thuận lợi, để tại hạ tá túc một đêm, ta có thể thanh toán một ít dùng chân tiền bạc.”

Đối phương trong phòng, lập tức yên tĩnh lại, có điều ánh nến cũng không có tắt, tựa hồ đối với ngay ngắn đang do dự.

Khẩn đón lấy, cái kia trong phòng lại vang lên thanh âm huyền ảo, thật giống đang thảo luận cái gì.

Quá sau một lúc lâu, cái kia phòng ốc đóng chặt cửa gỗ, “Chi ~~~” một tiếng bị mở ra, từ bên trong dò ra một đầu.

Đó là một vị hơn năm mươi tuổi lão hán, tóc trắng phơ, trên mặt tất cả đều là nếp nhăn, một đôi vẫn đục con mắt, mang theo cảnh giác nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Thấy Ninh Tiểu Đường chỉ là một vị công tử trẻ tuổi ca, hơn nữa dài đến mi thanh mục tú, cũng không giống cái gì Đại Gian Đại Ác người, lão hán trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Hắn từ môn sau lưng đi ra, nói rằng: “Vị công tử này, xin mời vào đi.”

Ninh Tiểu Đường chấp tay nói cảm ơn: “Đa tạ lão trưởng.”

Chờ Ninh Tiểu Đường đi vào nhà sau, lão hán mau mau nhắm lại cửa gỗ, thật giống bên ngoài có cái gì ăn thịt người mãnh thú.

Trong phòng rất đơn sơ, trung gian bày đặt một cái bàn gỗ, nhà bếp ngay ở bên cạnh, một vị lão phụ nhân chính đang nấu cơm, hắn là lão hán thê tử.

Thấy Ninh Tiểu Đường đi vào, bà lão kia người tò mò đánh giá vài lần Ninh Tiểu Đường, sau đó lại cúi đầu, tự mình làm cơm.

“Gian nhà đơn sơ, vị công tử này, mời ngồi đi.” Lão hán đi tới nói rằng “Không biết công tử xưng hô như thế nào?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Tại hạ Ninh Tiểu Đường.”

Lão hán nói: “Hóa ra là Ninh Công Tử, xem Ninh Công Tử quần áo trang phục, hẳn là người đọc sách đi. Bản thân kỳ thực rất hẻo lánh, Ninh Công Tử làm sao sẽ đi tới nơi này?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Không đối gặt lão trượng, tại hạ đang chuẩn bị đi tới Dương Châu, đi ngang qua Bảo Địa, thấy sắc trời đã tối, liền dự định ở quý thôn tá túc một đêm”

Lão hán gật đầu một cái nói: “Thì ra là như vậy.”

Ninh Tiểu Đường hỏi: “Lão trượng, vì sao ta vào thôn thì, thấy từng nhà đều cửa sổ đóng chặt? Hơn nữa ta một khi vang lên đối phương cửa phòng, đối phương lập tức liền tắt ánh nến, bất luận ta ở bên ngoài làm sao gọi hàng, đối phương cũng không làm trả lời. Nơi này, có phải là chuyện gì xảy ra?”

Lão hán thở dài, nói rằng: “Bản thân xác thực phát sinh một chút việc không tốt.”

Ninh Tiểu Đường nói: “Không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, lão trượng có thể không cụ thể nói một chút? Còn có lão trượng vừa nãy gọi ta không muốn cùng đi về phía trước, lẽ nào cũng cùng này có quan hệ?”

Lão hán gật gù đầu, nói rằng: “Không sai. Nếu công tử hỏi, lão già kia ta liền kể cho ngươi giăng đi.”

“Thôn chúng ta, gọi Vu gia thôn, tổng cộng bảy mươi ba gia đình. Vừa nãy công tử muốn đi cái kia gia, là thôn chúng ta nhà giàu, với hưng tài gia. Với hưng tài từ nhỏ ở bên ngoài đầu làm ăn, kiếm lời không ít tiền. Sau đó bởi vì tuổi tác lớn hơn, liền ở năm năm trước trở lại Vu gia thôn. Với hưng tài tuy rằng có tiền, nhưng làm người cũng không bá đạo. Người trong thôn nhà ai có khó khăn, hẳn cũng sẽ giúp đỡ một ít, có thể nói là một rất hiền lành người.”

“Ở hai năm trước, với hưng tài một bà con xa chất tử xin vào dựa vào hẳn, một ít việc không tốt, cũng là từ năm đó bắt đầu xuất hiện. Với hưng tài một nhà, có bảy thanh người, hơn nữa một ít hạ nhân, toàn bộ toàn gia tổng cộng mười ba miệng ăn. Nguyên bản, với hưng tài mỗi ngày đều sẽ ra ngoài cùng lão nhân trong thôn nói chuyện phiếm, mãi đến tận có một ngày, với hưng tài cũng lại không từ gia đình hẳn đi ra. Không đúng, phải nói cũng lại không cùng mọi người nói câu nào.

”

Ninh Tiểu Đường nghi hoặc hỏi: “Cái kia với hưng tài trên người xảy ra chuyện gì?”

Lão hán nói: “Vừa bắt đầu chúng ta cũng không biết, sau đó a, vẫn là nhà hẳn hai cái hạ nhân chạy ra, chúng ta thế mới biết với hưng tài một nhà xảy ra vấn đề rồi.”

“Ngoại trừ cái kia hai cái hạ nhân, nhà hẳn còn lại mười một miệng ăn, tất cả đều bị với hưng tài cái kia phương xa chất tử, làm tà thuật, bị câu đi rồi hồn phách.”

Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày nói: “Bị câu đi rồi hồn phách? Điều bị giết chết?”

Lão hán lắc lắc đầu nói: “Không phải là bị giết chết, người còn sống sót, nhưng đều không còn hồn phách.”

“Người còn sống sót? Nhưng không còn hồn phách?” Ninh Tiểu Đường có chút không tìm được manh mối, “Lão trượng, có thể nói một chút cụ thể là chuyện ra sao sao?”

Lão hán nói: “Chính là bọn họ như thường có thể đi lại, cũng có hô hấp, thế nhưng ngươi muốn nói chuyện cùng hẳn, hẳn nhưng không có trả lời ngươi, phảng phất mất hồn.”

“Lúc đó, chúng ta nghe hai vị kia hạ nhân nói với hưng tài một nhà bị câu đi rồi hồn, phản ứng đầu tiên cũng là cho rằng bọn họ toàn gia bị người hại, bằng vào chúng ta ngay lập tức liền báo quan. Nhưng mà chờ quan phủ Bộ Khoái sau khi đến, với hưng tài một nhà vẫn sống sờ sờ đứng mọi người trước mặt. Bọn họ có hô hấp, cũng có thể cất bước, chính là sắc mặt có chút quái lạ, biểu hiện mất cảm giác, mọi người hỏi bọn họ thoại, bọn họ cũng không trả lời, lại như mất hồn.”

“Như vậy quái lạ tình hình, tự nhiên cũng gây nên những kia quan phủ Bộ Khoái chú ý, nhưng bọn họ cũng không tin với hưng tài một nhà bị câu đi rồi hồn phách cái thuyết pháp này, vì chuyện này cuối cùng chỉ có thể sống chết mặc bay. Bất quá bọn hẳn không tin, chúng ta tin tưởng a. Ngươi nói trạng huống như vậy, không phải là bị câu đi rồi hồn, cái kia lại là cái gì?”

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, nói: “Lão trượng, nghe ngươi vừa nói như thế, sự tình xác thực rất cổ quái.”

Lão hán nói: “Ninh Công Tử, ngươi là không biết, sau đó a, thôn chúng ta lại có tốt hơn một chút người bị câu đi rồi hồn. Trong đó có ba người, là bởi vì hiếu kỳ tiến vào với hưng tài gia, sau đó chờ sau khi ra ngoài, liền biến thành cùng với hưng tài như thế, có thể hô hấp, sẽ đi lại, nhưng ngươi nếu như hỏi bọn họ, bọn họ không có trả lời ngươi bất cứ vấn đề gì.”

“Mà mặt khác có năm người, là bởi vì buổi tối không về nhà, ở trong thôn đi dạo, sau đó chờ người nhà phát hiện bọn họ thời điểm, bọn họ hồn cũng bị câu đi rồi. Vì lẽ đó a, đây chính là vì hà một đến buổi tối, chúng ta toàn Thôn Thượng dưới, từng nhà đều cửa sổ đóng chặt, bởi vì sợ bị câu đi rồi hồn a!”

“Hơn nữa sự tình khá là quái lạ chính là, những kia bị câu đi rồi hồn thôn dân, đến cuối cùng, tất cả đều vào ở với hưng tài trong nhà.”

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường lông mày càng trứu càng chặt, hần biết, tất cả những thứ này quá lạ mầu chốt của sự tình, đều ở chỗ hưng tài vị kia bà con xa chất tử trên người. Nếu muốn phá giải câu đó, đến tử trên người hần ra tay.

Xem ra, ngày mai phải đến “Bái phỏng” một hồi với hưng tài vị kia bà con xa chất tử, Ninh Tiểu Đường tâm lý âm thầm suy nghĩ.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên lỗ tai hơi động, nghiêng đầu đi hướng cửa sổ nhìn lại.

Lão hán nghi ngờ nói: “Ninh Công Tử, làm sao?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Lão trượng, bên ngoài thật giống có mấy người, chính hướng về cái kia với hưng tài gia đi đến đây.”

“Cái gì? Ai to gan như vậy, này đại buổi tối, lại vẫn hướng về với hưng tài gia chạy!” Lão hán giật nảy cả mình, vội vã từ bên cạnh bàn trạm lên, vội vã đi tới cửa sổ bên, xuyên thấu qua khe hở hướng ngoài cửa sổ nhìn tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Vu gia thôn (2)

Chờ nhìn rõ ràng bên ngoài mấy bóng người sau, lão hán không khỏi lấy làm kinh hãi.

Đó là hai cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nữ tử cùng một vị mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ.

Ba người đều ăn mặc một bộ quần áo màu đen, trong tay nắm kiếm, bước chân trầm ổn, một bộ giang hồ nhân sĩ trang phục.

Các nàng tiến lên phương hướng, chính là với hưng tài gia.

Lão hán vốn định ló ra: Mở miệng gọi lại bên ngoài ba vị nữ tử, nhưng nhìn thấy ba trong tay người cầm kiếm sau, hần lại không khỏi do dự lên, mình rốt cuộc có muốn hay không gọi lại các nàng đâu?

Cuối cùng, lão hán hay là cảm thấy lương tâm trên không qua được, đặc biệt ba người ở trong còn có một vị mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ, hần suy nghĩ một chút, vẫn là mở miệng hô: “Mấy vị Nữ Hiệp, các người không muốn càng đi về phía trước, phía trước không đi được.”

Nghe được lão hán âm thanh, chính hướng về tiến lên tiến vào ba vị nữ tử, không khỏi dừng bước.

Trong đó một vị trung niên nữ tử quay đầu lại, hơi nhíu trứu mày liễu, nói: “Vì sao phía trước không đi được?”

Lão hán cách cửa sổ trả lời: “Mấy vị Nữ Hiệp, nghe ta, phía trước ở nháo tà, thật không đi được a.”

Một vị khác trung niên nữ tử nói: “Sur Tỷ, chúng ta thật vất vả tìm tới nơi này, tiếp tục đi thôi, đừng để ý tới hần.”

Nói, nàng tiếp tục đi về phía trước, hai người khác lập tức cũng đuổi tới.

Lão hán thấy cái kia ba vị nữ tử không nghe chính mình khuyến cáo, vẫn như cũ tiếp tục hướng về với hưng tài gia đi đến, không khỏi gấp đến độ dậm chân.

Hần chần chờ một chút, cuối cùng khẽ cắn răng đi tới trước cửa, mở cửa phòng đi ra ngoài.

Thấy thế, Ninh Tiểu Đường cũng từ bên cạnh bàn trạm lên, đi ra ngoài phòng.

Lão hán một mở cửa phòng, liền ở đằng xa gọi nói: “Ba vị Nữ Hiệp, đừng tới, tuyệt đối đừng quá khứ! Nơi đó nháo tà a!”

Thấy lão hán mở ra cửa phòng đi ra, ba vị nữ tử lại một lần nữa dừng bước.

Các nàng xoay người lại, xa xa nhìn lão hán.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng đi ra, đứng cửa một bên.

Lão hán tiếp tục nói: “Ba vị Nữ Hiệp, bên kia ở nháo tà, các ngươi đừng tới!”

“Nháo tà, chúng ta không sợ đây.” Vị kia mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ vung vẩy trong tay kiếm nói rằng, “Lão bá, đừng lo lắng, chúng ta biết võ công.”

Lão hán đối với võ công cũng không biết, nhưng người bị câu đi rồi hồn phách sau, loại kia ánh mắt đờ đẫn, cùng người cũng không còn cách nào giao lưu không bỏ thăm cảnh, hẳn là tận mắt nhìn.

Dưới cái nhìn của hắn, nếu như người bị câu đi rồi hồn phách, coi như là biết võ công, cái kia thì có ích lợi gì?

Liền, lão hán tiếp tục khuyên nhủ: “Mấy vị Nữ Hiệp, thật sự không muốn sẽ đi qua. Nơi đó nháo tà, các ngươi quá khư, sẽ bị câu đi hồn phách.”

“Sẽ bị câu đi hồn phách?” Trong đó một vị trung niên nữ tử nhíu nhíu mày.

Lão hán nói: “Đúng, một khi bị câu đi hồn phách sau, ngươi tuy rằng còn sống sót, nhưng ánh mắt sẽ trở nên dại ra, cùng người cũng không còn cách nào giao lưu. Như vậy tháng ngày, cùng chết rồi có cái gì khác nhau chứ? Mấy vị Nữ Hiệp, nghe ta khuyên đi, tuyệt đối đừng quá khư.”

Nghe xong lão hán, hai vị trung niên nữ không khỏi mà nhìn nhau, trong đó một vị trung niên nữ tử nói rằng: “Sur Ty, xem ra chúng ta tìm đúng rồi, người kia thật sự trốn ở chỗ này.”

Nói, nàng lại hướng về lão hán hỏi: “Vị này lão trượng, ngươi nói cái kia nháo tà, là từ khi nào thì bắt đầu?”

Lão hán không biết nàng tại sao nếu hỏi điều này, nhưng vẫn là hỏi đáp: “Đại khái từ hai năm trước đi, cái kia với hưng tài chất từ đến rồi sau, liền xuất hiện như vậy tà chuyện.”

“Hai năm trước, Sur Ty, tuyệt đối không sai rồi, cái kia Tiểu Ma Đầu chính là hai năm trước từ chúng ta trên tay đào tẩu, không nghĩ tới cái kia Tiểu Ma Đầu vẫn trốn ở chỗ này.”

“Hừm, sur muội, vậy chúng ta quá khư đi, lần này tuyệt đối không thể lại để hắn đào tẩu.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Vu gia thôn (3)

Với hưng tài toà kia đại trạch.

Làm hai vị kia trung niên nữ tử cùng vị kia mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ đi vào trong đó sau, chỉ thấy cái kia phiến mở ra cửa lớn, bỗng nhiên “Chi ~” một tiếng, lại một lần nữa tự động đóng lại.

Cùng lúc đó, nguyên bản đen thui trong sân, chớp mắt dấy lên sáu cái cao chân chậu than, bồn bên trong hỏa diễm sáng tối chập chòn, phảng phất là đến từ Cửu U Địa Ngục Hỏa diễm, tiết lộ một luồng u lạnh lạnh lẽo âm trầm.

Hai vị kia trung niên nữ tử mặt không hề cảm xúc mà nhìn tình cảnh này, trong đó một vị không nhịn được cười lạnh một tiếng, nói: “Hừ, giả thần giả quỷ. Vu Hàn, ngươi này Tiểu Ma Đầu, cứ nhanh lên đi ra! Loại này vụng về thủ đoạn, cũng là lừa gạt lừa gạt những kia mới ra đời tiểu bối. Muốn hù dọa chúng ta, quả thực thật là tức cười!”

Theo dứt tiếng, trong viện dần dần yên tĩnh lại, chỉ có cái kia sáu bồn hỏa diễm phát sinh “Bùm bùm ~” tiếng vang.

Quá một hồi lâu, mới có một đạo thanh âm u lãnh từ tòa nhà nơi sâu xa bay tới.

“Hê hê ~ Trảm Thi Môn xú đàn bà, vẫn đúng là hán nương bám dai như đĩa! Ta cũng đủ an phận đi, trốn ở chỗ này đều hai năm không đi ra ngoài, lại vẫn không buông tha lão tử!”

Trong đó một vị trung niên nữ tử lạnh giọng nói rằng: “Hừ, các ngươi những này Dương Thi Phái Ma Đầu, mỗi người đáng chết, trời tru đất diệt. Trên đời này, liền không nên tồn tại các ngươi như vậy nghiệp chương!”

Mà vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường cũng tới đến giữa trường. Hắn giấu ở một bóng ma bên trong, song phương ai cũng không phát hiện hắn đến.

“Trâm Thi Môn? Dưỡng Thi Phái? Đây là môn phái nào?” Ninh Tiểu Đường trong lòng nghi ngờ nói.

Đan từ hai môn phái này tên nhìn lên, tựa hồ cũng không phải cái gì chính đạo môn phái, tám chín phần mười hẳn là những kìa tà ma ngoại đạo.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường liền không vội hiện thân, hắn dự định tiếp tục giấu ở chỗ tối, chuẩn bị nhiều quan sát quan sát sau lại nói.

Lúc này, đạo kia thanh âm u lãnh lần thứ hai truyền đến: “Hê hê, đã như vậy, như vậy hôm nay ngươi không chết, chính là ta vong!”

Theo âm thanh này, một đám người từ tòa nhà nơi sâu xa đi ra.

Không sai, chính là một đám người.

Ninh Tiểu Đường qua loa vừa nhìn, ít nói cũng có gần hai mươi người.

Những người này ở trong, trẻ có già có, nữ có nam có. Bọn họ mỗi người biểu hiện mất cảm giác, ánh mắt đại ra; Đi lại lên, động tác cũng cứng ngắt cực kỳ, thật giống như là xác chết di động.

Nhìn đám người kia, Ninh Tiểu Đường lòng mày không khỏi cau lên đến, hắn cảm thấy những người này quá quái lạ, tựa hồ căn bản không có sự sống, chính như cái kia lão trượng nói tới, phảng phất là bị câu đi rồi hồn phách như thế.

“Là người chết sao?” Ninh Tiểu Đường thầm nghĩ trong lòng, lập tức liền lắc lắc đầu, phủ định cái ý niệm này.

Bởi vì hắn thấy rõ, những người kia lồng ngực còn ở hơi đập trùng, hiển nhiên còn có hô hấp, cũng chưa chết đi.

Chuyện gì thế này?

Không nghĩ ra sau, Ninh Tiểu Đường liền tạm thời không suy nghĩ thêm nữa, hắn tiếp tục nhìn phía giữa trường, chờ đợi chuyện tiếp theo thái phát triển.

Giữa trường, hai vị kìa trung niên nữ tử nhìn này một đám nam nam nữ nữ, già trẻ lớn bé, sắc mặt không khỏi một trận tái nhợt, một người trong đó nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: “Vu Hàn, ngươi ma đầu kia, dĩ nhiên hại nhiều người như vậy, hôm nay ta tất lấy mạng của ngươi!”

“Hê hê ~ hai người các ngươi Mụ già, đừng chỉ nói không luyện a, có loại giết tới a! Hiện tại ta, các ngươi cảm thấy vẫn là hai năm trước ta sao? Khả khả, hôm nay, lão tử muốn đem các ngươi tiến sát hậu gian, sau đó sẽ làm thành thi sùng, tương lai chậm rãi hưởng dụng!”

Nghe lời này, Ninh Tiểu Đường lòng mày chăm chú cau lên đến.

Hắn tầm mắt xuyên thấu qua đám người kia xa xa nhìn quá khứ, cái kia người nói chuyện là một khoảng ba mươi tuổi nam tử, ánh mắt nham hiểm, sắc mặt tái nhợt, là loại kia người chết như thế trắng xám. Nếu không là đối phương chính đang nói chuyện, rất dễ dàng đem hắn ngộ nhận là một kẻ đã chết.

Hiển nhiên, người này nên chính là với hung tài vị kia bà con xa chất từ Vu Hàn.

Cùng lúc đó, hai vị kìa trung niên nữ tử nghe được này lời của nam tử sau, nhất thời giận tím mặt.

“Miên tử, cố gắng chờ ở tại chỗ, đừng tới đây.” Trong đó một vị trung niên nữ tử đối với phía sau thiếu nữ căn dặn một câu,

Sau đó nghiêng răng nghiêng lợi địa nói rằng: “Sur muội, ngươi ta liền tới đây, lấy cái kia nghiệp chương mạng chó!”

“Được, Sur Tỷ, này nghiệp chương khinh người quá đáng, hôm nay chắc chắn hẳn phần vận thi thể vạn đoạn!”

[truyện của tui | Net]

Nói, hai vị trung niên nữ tử “Sang ~” địa một tiếng rút tay ra bên trong trường kiếm, mà hậu thân thể nhảy một cái, vọt lên Kinh Công, lúc này đang đẳng sát khí địa hướng về Vu Hàn lược giết tới.

Nhìn hai người đánh tới, trốn ở đoàn người sau lưng Vu Hàn cười lạnh một tiếng, nói: “Thực sự là hai người ngu ngốc, còn tưởng là là hai năm trước ta sao?”

Chỉ thấy hắn bỗng nhiên kết liễu mấy cái quái lạ Thủ Ấn, từng luồng từng luồng hắc khí từ trên người hắn xông ra.

Lập tức, hắn đám người trước người, bắt luận già trẻ nam nữ, mỗi người tất cả đều đột nhiên ngừng đầu lên lơ, nguyên bản đại ra ánh mắt, cũng biến thành đỏ như máu một mảnh.

Khán đón lấy, những này già trẻ nam nữ phảng phất chịu đến thống nhất chỉ lệnh giống như vậy, đột nhiên như là phát điên hướng về hai vị trung niên nữ tử nhào tới.

Hai vị trung niên nữ tử lúc này bị này hai mươi vị già trẻ nam nữ cho gắt gao vây lại, trong nháy mắt tiếp theo, trong đám người bùng nổ ra một mảnh ánh

kiếm.

Thoáng ép ra đoàn người, hai vị trung niên nữ tử dựa lưng vào nhau, vẻ mặt cũng biến thành nghiêm nghị lên.

“Sur Ty, ma đầu này hai năm không gặp, công lực dĩ nhiên tăng trưởng đến trình độ như vậy. Hôm nay nhất định phải đem hấn diệt trừ, bằng không lại để hấn tiếp tục trưởng thành, chúng ta cũng không còn cách nào hạn chế ma đầu kia.”

“Hê hê, xú đàn bà, các ngươi thật sự cho rằng bây giờ còn có thể hạn chế ta sao?”

“Hừ, nghiệp chương, đừng cao hứng quá sớm, chúng ta còn không lấy ra bản lĩnh sở trường đây.”

“Hê hê, thật sao? Cái kia cứ việc thử một chút được rồi!”

Tiếng nói vừa dứt, song phương lại một lần nữa bắt đầu chém giết.

Nhìn song phương chiến đấu, Ninh Tiểu Đường chau mày, tâm lý kỳ quái cực kì.

Hấn phát hiện, hai vị kia trung niên nữ tử, không biết đâm bao nhiêu kiếm ở những kia nam nữ già trẻ trên người. Nhưng này chút nam nữ già trẻ, thật giống như không có chuyện gì giống như vậy, trên người cũng không có chảy máu, coi là thật quý dị cực kỳ.

Những kia nam nữ già trẻ cũng không biết võ công, chỉ có thể như là phát điên không ngừng dùng tay trao, dùng miệng cắn, không muốn sống địa đánh về phía hai vị kia trung niên nữ tử.

“Sur muội, ngươi yểm hộ ta!”

“Được rồi, Sur Ty.”

Hai vị trung niên nữ tử một người trong đó ngăn trở đoàn người, tên còn lại đưa tay từ trong lồng ngực một đào, lấy ra một cái vật thập.

Ninh Tiểu Đường phát hiện, đó là hơn mười cây trâm cài tóc giống như độ lớn Ngân Châm, mỗi một cái đều có bàn tay như thế trường.

Cái kia trung niên nữ tử lấy ra Ngân Châm sau, hô một tiếng: “Sur muội, để cho ta tới!”

Nói xong, nàng lúc này hướng trong đó một vị người đàn ông trung niên nhào tới, trong tay Ngân Châm lập tức xen vào đối phương trái tim, tiếp theo lại lấy ra một cái Ngân Châm xen vào đối phương đỉnh đầu huyết Bách hội, cuối cùng lại lấy ra một cái Ngân Châm xen vào đối phương mi tâm.

Trung niên nam tử kia bị xen vào ba cái Ngân Châm sau, thân thể lúc này ngừng lại, liền phảng phất trúng rồi Định Thân Thuật giống như vậy, đứng tại chỗ không nhúc nhích, trong mắt hấn đỏ như máu sắc, cũng lập tức tiêu lui xuống.

Mà trung niên nữ tử quyết định người đàn ông trung niên sau, lúc này lại hướng tên còn lại nhào tới, ngân châm trong tay, một cái vẫn như cũ xen vào đối phương trái tim. Còn lại hai cái nhưng có chỗ bất đồng, một cái xen vào đối phương thái dương huyết, khác một cái xen vào đối phương Đan Điền vị trí.

Làm ba cái Ngân Châm xen vào sau, thân thể người nọ cũng nên tức bị ổn định, không nhúc nhích đứng tại chỗ.

Nhìn tình cảnh này, Ninh Tiểu Đường không khỏi cảm thấy có chút mới mẻ.

Hai vị kia trung niên nữ tử không ngừng luân phiên yểm hộ, từ trong lồng ngực lấy ra Ngân Châm, xen vào những kia nam nữ già trẻ trong thân thể.

Ninh Tiểu Đường phát hiện, các nàng trong tay Ngân Châm xen vào những kia nam nữ già trẻ trên người vị trí, đại đa số cũng không giống nhau, tựa hồ là tùy theo từng người. Xen vào Ngân Châm số lượng, cũng bất tận đều là ba cái, có lúc bốn cái, có lúc năm cái, tựa hồ cũng là căn cứ người khác nhau đến thi châm.

Một lát sau, giữa trường gần hơn hai mươi vị nam nữ già trẻ, liền bị toàn bộ ổn định thân thể.

Hai vị trung niên nữ tử khinh thờ phào một cái, sau đó một mặt cười lạnh nhìn phía Vu Hàn.

Vị kia mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ thấy chính mình sư phụ cùng Sur Thúc quyết định kẻ địch, cũng hơi thờ phào nhẹ nhõm, nàng nắm kiếm trên tay, tất cả đều là mồ hôi.

“Nghiệp chương, xem ngươi hiện tại còn thủ đoạn nào nữa?” Trong đó một vị trung niên nữ tử lạnh lùng nói rằng.

Vu Hàn cũng không hoảng hốt, hấn nhếch miệng cười cợt, nói: “Xú đàn bà, các ngươi thật cảm giác mình thắng sao?”

“Hừ, không phải sao?”

“Khà khà khà!” Vu Hàn không lại trả lời, chỉ thấy hấn không ngừng kết quái lạ Thủ Ấn, tiếp theo hấn khí tức đột nhiên biến đổi, trên người cái kia từng luồng từng luồng hắc khí, đột nhiên chuyển biến thành màu máu.

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy một bóng người bỗng nhiên từ trạch viện nơi sâu xa tiêu biến ra, tốc độ kia nhanh chóng, chính là liên Ninh Tiểu Đường cũng khẽ ồ lên một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Vu gia thôn (4)

Bóng người kia, chớp mắt liền tới đến trước mặt, đứng Vu Hàn cùng hai vị kia trung niên nữ tử trung gian.

Ninh Tiểu Đường phóng tầm mắt nhìn tới, đó là một hơn năm mươi tuổi lão mập, khuôn mặt đại ra, hai con mắt hoàn toàn đỏ ngầu, hấn mặc một bộ màu xanh lam áo lụa, vóc người tầm trung, thân thể vô cùng mập mạp.

Rất muốn tượng chính là như vậy một bộ mập mạp thân thể, ở vừa bùng nổ ra quý mị bình thường tốc độ,

Tốc độ kia nhanh chóng, Ninh Tiểu Đường đánh giá cũng có thể cùng những Thông Mạch đó cảnh hậu kỳ cao thủ so với.

Nhìn trước mặt lão mập, hai vị trung niên nữ tử đều một mặt nghiêm nghị.

Trong đó một vị trung niên nữ tử lạnh rên một tiếng, nói: “Đây chính là nguoi lá bài tẩy?”

Vu Hàn cười lạnh: “Đúng, đây chính là ta lá bài tẩy, đủ để giết chết hai người các nguoi xú đàn bà!”

“Hừ, nói khoác không biết nguoi! Sur Ty, cùng tiến lên!”

Lúc này, hai vị trung niên nữ tử bóng người đột nhiên nhảy một cái, cầm kiếm hai bên trái phải hướng về lão mập hăng hái đâm tới.

“Bá ~” lão mập thân thể chéch chéch, dễ dàng tránh thoát hai người giáp công.

“Tốc độ thật nhanh!” Hai vị trung niên nữ tử trong lòng rung mình, sắc mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

“Sur Ty, ta yểm hộ nguoi!”

Nói, nàng cầm kiếm “Xèo xèo xèo ~” đâm mấy kiếm, kiếm pháp tốc độ nhanh chóng, lập tức lại tăng lên gấp đôi không thôi.

Vu Hàn khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, hai tay sờ một cái, quai lạ Thủ Ấn đột nhiên biến đổi.

Lúc này, lão mập không tránh không né, bay thẳng đến trung niên nữ tử phản vỗ tới.

Trong nháy mắt tiếp theo, lợi kiếm lập tức đâm vào lão mập trên nguoi.

Nhưng mà, trung niên nữ tử chỉ giác đến kiếm trong tay của chính mình, phảng phất là đâm vào sợi bông trên giống như vậy, mềm nhũn, không gây nên chút nào tác dụng.

Cũng trong lúc đó, lão mập duỗi ra hai cái tay, mạnh mẽ hướng về trung niên nữ tử thân thể Chop tới.

Trung niên nữ tử vội vã vùng kiếm về phòng, lợi kiếm cùng Thủ Trảo giao kích cùng nhau, nhất thời đốm lửa tung toé, phát sinh một trận “Coong coong coong ~” sắt thép va chạm thanh.

“Cái gì?” Trung niên nữ tử không khỏi giật nảy cả mình, có chút khó mà tin nổi mà nhìn lão mập cặp kia Thủ Trảo.

Đó là một đôi đen thui Thủ Trảo, mặt ngoài hiện ra kim loại ánh sáng lộng lẫy, phảng phất chính hai tay trảo đều là tinh sắt chế tạo như thế.

“Sur Ty, cẩn thận này lão mập, hai tay của hắn, đã chuyển hóa thành Thiết Trảo.” Trung niên nữ tử lớn tiếng nhắc nhở.

Chính vòng tới lão mập phía sau mặt khác một vị trung niên nữ tử, nghe nói như thế sau, tâm lý không khỏi cả kinh.

Nàng thoáng chần chờ một chút sau, khẽ cắn răng bắt đắc dĩ nói: “Sur muội, chúng ta triệt, chúng ta đã không phải đối thủ của hắn.”

Nói, nàng bóng người lóe lên, trực tiếp lui lại đến ngoài một trượng.

“Thật là đáng chết!” Mặt khác một cô gái trung niên có chút không cam lòng địa mắng một câu, nàng bóng người đồng dạng lóe lên, lui ra.

Vu Hàn nhìn chằm chằm hai người, âm trầm nói: “Xú đàn bà, hiện tại còn muốn đi? Chậm.”

“Thực sự là ngông cuồng cực điểm!” Cẩm kiếm trung niên nữ tử lạnh rên một tiếng, “Người này cụ thi khô, có điều Thủ Trảo hóa thành Tinh Thiết, cùng chân chính Thiết Thi còn cách nhau rất xa. Chỉ bằng nó muốn giữ lại chúng ta, thực sự là nằm mơ!”

Ẩn ở trong bóng tối Ninh Tiểu Đường, nghe được thi khô hai chữ sau, không khỏi cau mày nhìn phía cái kia lão mập, thầm nói: “Là người chết sao? Nhưng là tại sao hắn còn có hô hấp?”

Vu Hàn tà tà nở nụ cười: “Hê hê, có phải là ngông cuồng, thử một chút chẳng phải sẽ biết?”

“Sur muội, chúng ta đi.”

Hai vị trung niên nữ tử lạnh lùng liếc mắt Vu Hàn, lúc này hướng cô gái kia đứng thẳng phương hướng thối lui.

“Đều đứng lại cho ta đến đây đi!” Vu Hàn Thủ Ấn biến đổi.

Nhất thời, lão mập thân thể phảng phất một đạo mũi tên, đột nhiên hướng về hai vị trung niên nữ tử tiêu biến xuyên qua.

“Cẩn thận, Sur Ty!”

“Muốn chết!”

Hai vị trung niên nữ tử lúc này xoay người, một lần nữa cùng lão mập chém giết đến cùng nơi.

“Coong coong coong ~”

Lão mập Thủ Trảo cùng hai vị trung niên nữ tử lợi kiếm đánh tới đồng thời, chạm ra từng đạo từng đạo sao Hỏa.

“Ồ.” Ẩn ở trong bóng tối Ninh Tiểu Đường hơi kinh ồ một tiếng, hắn phát hiện cái kia lão mập thân hình linh hoạt, Chiêu Pháp tàn nhẫn, ngoại trừ không có nội lực ở ngoài, thực lực tổng hợp hoàn toàn không thấp hơn một vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ.

Mà hai vị kia trung niên nữ tử võ công, Ninh Tiểu Đường cũng đã sớm nhìn ra rồi, gần như Thông Mạch cảnh trung kỳ đáng vẽ.

Liên, ở lão mập một trận đánh mạnh dưới, hai mươi, ba mươi chiêu sau, hai vị kia trung niên nữ tử hoàn toàn rơi vào lại phong.

“Tê rồi ~” một tiếng.

Trong đó một vị trung niên nữ tử không cẩn thận, trên cánh tay bị tóm ra một vết máu đỏ sẫm.

“A!” Nàng không nhận được bị đau địa kêu một tiếng.

“Sur phụ!” Vị kia mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ thấy thế, nhất thời lòng như lửa đốt.

Khẩn đón lấy, thiếu nữ cắn cắn hàm răng, “Sang” một tiếng rút ra lợi kiếm trong tay, lớn tiếng nói: “Sur phụ, Sur Thúc, ta đến giúp các người!”

Nói xong, nàng cầm kiếm trực tiếp đâm hướng về cái kia lão mập.

Hai vị trung niên nữ tử thấy thiếu nữ càng hướng về phía bên mình vọt tới, lo lắng không ngớt.

“Miên Từ, hồ đồ, đừng tới đây!”

Cũng đang lúc này, lão mập bỗng nhiên bóng người lóe lên, bay thẳng đến thiếu nữ nhào tới.

Ẩn ở trong bóng tối Ninh Tiểu Đường, khẽ cau mày, từ trong lồng ngực lấy ra một viên tiền đồng, nắm ở trên tay.

Hắn vẫn không ra tay, là bởi vì trước cảm thấy song phương đều là tà ma ngoại đạo, vì lẽ đó dự định trước tiên núp trong bóng tối xem cuộc vui.

Nhưng hiện tại xem ra, bất kể là các nàng sử dụng võ công, vẫn là các nàng nói để lộ ra đến tin tức, này Trảm Thi Môn ba vị nữ tử, tựa hồ cũng không phải tà ma ngoại đạo.

Nhận ra được điểm này sau, Ninh Tiểu Đường rốt cục dự định ra tay rồi.

Hắn nắm ở trên tay tiền đồng, rất tùy ý ném về cái kia lão mập.

Đối diện, hai vị kia trung niên nữ tử thấy lão mập đột nhiên hướng về thiếu nữ vô giết tới, lúc này sợ đến sắc mặt trắng nhợt.

“Miên Từ, mau tránh ra!” Hai người không hẹn mà cùng la lớn.

Lập tức, các nàng thân thể nhảy một cái, vội vã hướng về lão mập bóng lưng hăng hái đuổi theo, muốn đem đối phương ngăn lại.

Nhưng mà, lão mập tốc độ nhanh chóng, vượt quá tưởng tượng.

Trọng nháy mắt tiếp theo, thiếu nữ kiểm trực tiếp đâm vào lão mập trên người, hay là nói một cách chính xác hẳn là lão mập thân thể trực tiếp đánh vào thiếu nữ kiểm trên.

Nhưng đối với lão mập tới nói, lợi kiếm đâm ở trên người, căn bản không có một chút nào tác dụng, phảng phất cùng nạo ngứa.

Cùng lúc đó, móng vuốt của hắn, trực tiếp chụp vào thiếu nữ đầu.

Thời khắc này, thiếu nữ sợ đến hoa dung thất sắc.

“A!” Thiếu nữ hét rầm lên.

“Miên Từ!” Hai vị trung niên nữ tử muốn rách cả mí mắt, nhưng mà các nàng cùng lão mập còn có một trọng khoảng cách, căn bản không kịp cứu giúp.

Cũng trong lúc đó, một viên bình thường tiền đồng, bỗng nhiên vượt qua không gian, trực tiếp khắc ở lão mập trên lồng ngực.

Sau đó, ở ba vị nữ tử ánh mắt kinh ngạc dưới, lão mập thân thể thật giống như điều đứt dây, trực tiếp bay ngược lên, tầng tầng ngã tại hai trọng ở ngoài.

“Cái gì!” Vu Hàn trong lòng đột nhiên cả kinh.

Khẩn đón lấy, hắn liền liên tục cười lạnh: “Chết tiệt Xú Bà Nương, đúng là ta coi thường các ngươi, vẫn còn có giúp đỡ.”

“Giúp đỡ?”

Hai vị trung niên nữ tử cùng thiếu nữ nhìn nhau, đều là một mặt mộng bức.

Các nàng Trâm Thi Môn liền đến ba người, đều ở nơi này a, cái nào còn có cái gì giúp đỡ.

Có điều, ba người cũng biết, vừa nãy hẳn là có người ra tay giúp đỡ các nàng.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng từ chỗ tối đi ra.

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường tuổi trẻ bóng người sau, hai vị kia trung niên nữ tử cùng thiếu nữ đều lấy làm kinh hãi.

“Là ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Vu gia thôn (5)

Nhìn người tới là Ninh Tiểu Đường sau, hai vị trung niên nữ tử cùng thiếu nữ đều phi thường kinh ngạc.

Lúc trước, các nàng bị lão trọng gọi lại thì, liền gặp Ninh Tiểu Đường bóng người.

Lúc đó Ninh Tiểu Đường đứng cửa bên cạnh, các nàng cho rằng là lão trọng người nhà, liền không hề quan tâm quá nhiều.

Bây giờ nhìn lại, các nàng tựa hồ nhìn nhầm, vị công tử trẻ tuổi này, hiển nhiên còn là một vị võ công cao thủ.

Đối phương không biết ở trong bóng tối triển khai võ công gì, cách khoảng cách xa như vậy liền đánh bại lão mập, nghĩ đến hẳn là một loại ám khí đi.

Nghĩ đến trước cái kia nguy hiểm một màn, ba người vẫn như cũ là một trận lòng vẫn còn sợ hãi.

“Đa tạ công tử xuất thủ cứu giúp.” Hai vị trung niên nữ tử cùng thiếu nữ đều ôm quyền chân thành nói cảm ơn.

Ninh Tiểu Đường hướng ba người khẽ gật đầu, nói: “Dễ như ăn cháo, không cần khách khí.”

Một bên khác, Vu Hàn thấy lão mập bị đánh ngã xuống đất, trong lòng nhất thời cả kinh.

Có điều, khi hắn kết liễu mấy cái Thủ Ấn, tinh tế cảm giác một phen, phát hiện lão mập chỉ là bị kích phiền ở địa, cũng không lo ngại sau, hắn cười lạnh một tiếng, nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường điềm nhiên nói: “Tiểu tử, vừa nãy là ngươi quản việc không đâu đi, đã như vậy, ngươi cũng cùng nhau ở lại đây đi. Ta xem đem ngươi luyện thành thi khôi, nhất định rất tốt!”

Vừa nãy, lão mập bị đột nhiên đánh bay ngã xuống đất, Vu Hàn xác thực sợ hết hồn, đối với Ninh Tiểu Đường cũng tràn ngập kiêng kỵ.

Thế nhưng, tương đương với hắn phát hiện lão mập cũng không lo ngại sau, hắn lập tức lại bắt đầu xem nhẹ Ninh Tiểu Đường.

Đặc biệt Ninh Tiểu Đường còn dài đến trẻ tuổi như vậy, dưới cái nhìn của hắn, Ninh Tiểu Đường có lẽ có chút tài năng, có điều thật muốn gần người bắt đầu chém giết, hắn cũng không cho là Ninh Tiểu Đường như vậy công tử trẻ tuổi, sẽ là lão mập đối thủ.

“Hừ, ngươi ma đầu kia, không phải là ý vào bộ kia thi khôi mới có thể làm mưa làm gió, hiện tại ngươi không còn cái kia thi khôi giúp đỡ, xem ngươi còn có thể làm sao làm dữ?” Thiếu nữ không nhịn được hừ một tiếng nói.

Vu Hàn tà tà nở nụ cười, nói rằng: “Thật sao? Ngươi thật sự cho là như thế?”

Nói, Vu Hàn khí tức đột nhiên ngưng lại, hai tay ngắt mấy cái quái lạ Thủ Ấn.

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy nguyên bản nằm trên đất lão mập, bỗng nhiên lại lần nữa đứng thẳng lên, con mắt đỏ ngầu chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường mấy người.

Nhìn một lần nữa đứng thẳng lên lão mập, Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày.

Trước hắn cái kia một viên tiền đồng, chính là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ bị bắn trúng, e sợ cũng phải đi đòi nhà ma.

Nhưng trước mắt này lão mập, thực sự là quỷ dị cực kỳ.

Này lão mập rõ ràng cũng trúng chiêu, hơn nữa còn là trong lòng ngực chiếu, bị bắn trúng địa phương, thậm chí còn xuất hiện một vết lỗ thủng.

Nhưng mà, này lão mập thật giống chẳng có chuyện gì, lại lần nữa trạm lên.

“Chuyện gì thế này? Lòng ngực đều bị đánh xuyên qua, lại vẫn có thể một lần nữa đứng lên đến?” Ninh Tiểu Đường cau mày nhẹ giọng nói.

Lúc này, trong đó một vị trung niên nữ tử giải thích: “Công tử, điểm ấy thương, đối với thi khôi tới nói, cũng không tính là gì.”

“Thi khôi?” Ninh Tiểu Đường đã nhiều lần nghe được cái từ này, hắn nghi hoặc mà liếc nhìn trung niên nữ tử, hỏi: “Thi khôi là cái gì?”

Trung niên nữ tử giải thích: “Thi khôi là Dưỡng Thi Phái những Ma Đầu đó, dùng vừa mới chết đi thi thể, chế tác con rối. Những Ma Đầu đó, có thể sử dụng tà pháp khống chế những con rối này, cùng người tiến hành chém giết tranh đấu.”

“Thi thể? Những người này thật sự toàn bộ chết rồi?” Ninh Tiểu Đường cau mày ngấm nhìn lão mập, cùng với những kia không nhúc nhích nam nữ già trẻ.

Trung niên nữ tử nói: “Chết rồi, tất cả đều chết sớm.”

Trên thực tế, Ninh Tiểu Đường cũng đã sớm hoài nghi những người này đều chết rồi.

Thế nhưng, khi hắn nhìn thấy những người kia lòng ngực còn đang phập phồng, tựa hồ còn có thể hô hấp, hắn lại cảm thấy, những người này hay là bị người đã khống chế thần trí, người nên còn sống sót.

Nhưng mà, sự thực nhưng là tàn khốc, giữa trường gần hai mươi vị nam nữ già trẻ, đều từ lâu chết rồi.

Trước mắt, có điều là từng bộ từng bộ thi thể thôi.

“Nhưng bọn họ nhìn qua, còn giống như có thể hô hấp?” Ninh Tiểu Đường lại hỏi một câu.

Trung niên nữ tử nói: “Đó là khu thi trùng đang khống chế thi thể là phổi,

Đề thi thể nhìn qua tận lực cùng người sống như thế, duy trì thi thể mới mẻ, phòng ngừa mục nát.”

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày: “Khu thi trùng?”

[truyện của tui đốt♥net]

Trung niên nữ tử nói: “Đó là Dưỡng Thi Phái Ma Đầu dùng để khống chế thi thể một loại Kỳ Dị sâu. Mặt khác, những Ma Đầu đó còn có thể từ khu thi trùng ở trong, lấy ra một loại thần bí năng lượng, dùng để nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình. Lại như vị này Tiểu Ma Đầu, hai năm trước, còn bị chúng ta đánh cho chạy trời chết, chạt vật mà chạy. Nhưng bây giờ, chúng ta cũng đã không phải là đối thủ của hắn. Nói vậy hai năm qua, ma đầu kia lợi dụng khu thi trùng, nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình, cho tới để hắn đường ra Thiết Thi khô!”

“Thiết Thi khô?”

“Chính là cái kia lão mập, móng vuốt của hắn đã bắt đầu chuyển hóa thành tinh thiết, đây là Thiết Thi khô sơ thành tiêu chí. Tuy nói trước mắt này cụ Thiết Thi khô có điều sơ thành, còn rất xa không thể nói là đại thành Thiết Thi khô, cũng đã cũng không chúng ta có thể đối phó.”

“Thủ Trảo hóa thành Tinh Thiết, này xảy ra chuyện gì? Là rớt vào sát lòng sao?” Ninh Tiểu Đường hỏi.

Trung niên nữ tử trả lời: “Không phải, những Tinh Thiết đó, kỳ thực là khu thi trùng phân bố đi ra, độ cứng rắn, vượt xa bình thường Tinh Thiết. Nếu là rớt vào sát lòng, vậy này cụ thi khô sẽ bị trực tiếp phế bỏ, căn bản là không có cách lại điều khiển.”

Ninh Tiểu Đường gật gù đầu, lại hỏi: “Cái kia đại thành Thiết Thi khô cùng sơ thành Thiết Thi khô đây, hai người này có cái gì khác nhau chứ?”

Trung niên nữ tử nói: “Chỉ cần thi khô trên người, có một phần chuyển hóa Tinh Thiết, liền được cho là sơ thành Thiết Thi khô. Mà đại thành Thiết Thi khô, ta cũng chưa từng thấy, chỉ là nghe một ít trường bối nhắc qua. Có người nói, đại thành Thiết Thi khô, chính bộ thi thể đều sẽ chuyển hóa thành tinh thiết, biến thành một bộ đao thương bất nhập Thiết Nhân. Thực lực đó sự khủng bố, chính là Thông Mạch cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ, đều không phải đối thủ.”

“Thì ra là như vậy.” Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Nghe xong trung niên nữ tử giải thích, Ninh Tiểu Đường đối với thi khô cũng coi như có đại khái hiểu rõ.

“Phí lời đều nói xong chưa? Nếu như nói xong, vậy thi chuẩn bị chịu chết đi!” Vu Hàn thanh âm lạnh lùng truyền đến.

Trung niên nữ tử vội hỏi: “Vị công tử này, chúng ta đi nhanh lên, chúng ta đối phó không được Thiết Thi khô!”

Theo các nàng, tuy rằng Ninh Tiểu Đường vừa nãy dùng ám khí đánh bay lão mập, nhưng điểm ấy thương tổn đối với lão mập tới nói, căn bản không tính là gì.

Các nàng cũng không cho là, vị này mi thanh mục tú công tử trẻ tuổi, có thể đối phó đạt được lão mập.

Ninh Tiểu Đường nhưng một mặt hồ hững nói rằng: “Yên tâm đi, không cần đi, đón lấy đều giao cho ta được rồi.”

“Cái gì!” Hai vị kia trung niên nữ tử thấy Ninh Tiểu Đường càng muốn lưu lại đối phó cái kia lão mập, không khỏi gấp đến độ dậm chân.

Đang lúc này, “Ầm ~” một tiếng, tòa nhà cửa lớn càng bị người từ bên ngoài phá tan.

Ninh Tiểu Đường chờ người, không khỏi lệch rồi nghiêng đầu nhìn tới.

Chỉ thấy sáu, bảy cái thôn dân đứng cửa, cầm đầu chính là người lão hán kia, bọn họ trên tay đều cầm mộc côn cùng thiết xoa.

Ninh Tiểu Đường khẽ ồ lên một tiếng, nói: “Lão trượng, người làm sao đến rồi?”

Lão hán nói: “A, Ninh Công Tử, chúng ta là đến giúp đỡ.”

Khẩn đón lấy, hắn nhìn thấy lão mập lúc này đáng đáp, không khỏi lấy làm kinh hãi, nói: “Này không phải với hưng tài sao? Làm sao con mắt đồ ngấu, xem ra cũng quá làm người ta sợ hãi.”

Đang lúc này, lão mập thân hình hơi động, bỗng nhiên hướng Ninh Tiểu Đường chờ người vồ giết tới.

“Hanh.”

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, một bước bước ra, lập tức tiến lên nghênh tiếp.

Chương 136: Vu gia thôn (6)

Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, trực tiếp ngăn cản lão mập đường đi.

Vu Hàn cười lạnh, quái lạ Thủ Ấn biến đổi.

Lúc này, lão mập cặp kia hiện ra ánh kim loại đen kịt Thủ Trảo, bay thẳng đến Ninh Tiểu Đường chớp tới.

Hai vị trung niên nữ tử thấy thế, không nhịn được lớn tiếng nhắc nhở: “Công tử, cẩn thận, mau tránh ra!”

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà nhìn hướng chính mình chớp tới đen kịt Thủ Trảo, cũng không né không tránh.

Trong nháy mắt tiếp theo, đen kịt Thủ Trảo mạnh mẽ vỡ vào Ninh Tiểu Đường thân thể.

“Cái gì?” Hai vị trung niên nữ tử cùng thiếu nữ thấy thế, sợ đến hoa dung thất sắc, ngơ ngác không ngớt.

Thiết Thi khôi Thủ Trảo trực tiếp vỡ vào thân thể, này còn có thể sống mệnh sao?

Các nàng thực sự là không nghĩ ra, vị công tử trẻ tuổi này vỡ công rõ ràng phải rất khá a, làm sao sẽ ngay ngốc đứng tại chỗ không né không tránh đây?

Tòa nhà cửa, lão hán chờ sáu, bảy vị thôn dân, đều đầy mặt kinh hãi mà nhìn với hưng tài hai tay vỡ vào Ninh Tiểu Đường thân thể.

“Không tốt rồi, với hưng tài giết người rồi!”

Một người trong đó thôn dân sợ đến thất thanh kêu lên sợ hãi.

Có điều, đen kịt Thủ Trảo vỡ vào Ninh Tiểu Đường thân thể sau, cũng không như trong tưởng tượng máu tươi phun ra, mà là ở mọi người càng thêm ánh mắt khiếp sợ bên trong, cả người bỗng nhiên nứt toác ra, hóa thành vô số thân thể mảnh vỡ.

Tình cảnh này, chính là Vu Hàn cũng lấy làm kinh hãi, trong lòng không khỏi nói thầm: Này cụ Thiết Thi khôi lúc nào trở nên lợi hại như vậy? Một trảo xuống, dĩ nhiên trực tiếp vỡ nát thân thể.

Có điều tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, mọi người về mặt lần thứ hai biến đổi, tất cả đều trở nên một mặt khó mà tin nổi.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường thân thể bỗng nhiên lần thứ hai hiển hiện, hơn nữa xuất hiện còn không hết một thân thể, mà là trực tiếp xuất hiện sáu bóng người, phân chia ở lão mập bốn phía.

Này sáu bóng người, đồng thời duỗi ra một bàn tay trắng nõn, sau đó tầng tầng vỡ vào lão mập trên người.

“Ầm ầm ầm ~”

Bàn tay trắng nõn rơi vào lão mập trên người, liền phảng phất là từng toà từng toà ngọn núi to lớn nện xuống, trực tiếp đem lão mập đập ngã xuống đất, hán toàn bộ nửa người đều bị vỡ cái nát bét, lộ ra từng cây từng cây bạch cốt cùng biến thành màu đen huyết nhục.

Thấy Ninh Tiểu Đường vô sự, Trầm Thi Môn hai vị trung niên nữ tử cùng cô gái kia đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm, sau đó các nàng nhìn ngả trên mặt đất, toàn bộ nửa bên thân thể đều bị đập đến nát bét lão mập, trên mặt chấn động không ngớt.

Lão mập thực lực, hai vị trung niên nữ tử tối quá là rõ ràng, vậy cũng là sơ thành Thiết Thi khôi a.

Có thể các nàng không nghĩ tới, mới thời gian nháy mắt, này cụ sơ thành Thiết Thi khôi toàn bộ nửa người, liền bị cái kia vị công tử trẻ tuổi cho đập đến nát bét.

Này nên có bao nhiêu công lực thâm hậu a?

Thời khắc này, các nàng lại như như nhìn quái vật nhìn Ninh Tiểu Đường.

Chương 137: Quái thuyền (1)

Trạch cửa viện, lão hán cùng mấy vị thôn dân nhìn trên mặt đất Vu Hàn thi thể, mỗi người mừng đến phát khóc.

Trong hai năm qua, toàn bộ Vu gia thôn đều bị Vu Hàn tên ma đầu này, ép tới không kịp thở. Bao nhiêu thôn dân, tất cả đều cả ngày lẫn đêm ở vào to lớn hoảng sợ ở trong, sợ sệt chính mình một ngày kia bị Vu Hàn tên ma đầu này câu đi rồi linh hồn.

Chờ đến lúc này, thấy ở hàn rốt cục bị người giết chết, vẫn đặt ở trong lòng mọi người tảng đá kia, cũng rốt cục triệt để nát tan ra.

“Chết rồi, với hung tài cháu kia rốt cục chết rồi...”

“Chúng ta Vu gia thôn, rốt cục được cứu trợ!”

“Tên ma đầu này, bị chết được! Bị chết tốt!”

Lão đầu cùng mấy vị thôn dân tất cả đều nghẹn ngào không ngớt.

Lúc này, với hung tài cùng trong viện gần hai mươi vị nam nữ già trẻ, bỗng nhiên từng cái từng cái xụi lơ xuống.

Cùng lúc đó, từng con từng con to bằng móng tay màu đỏ sẫm, từ những người này trong miệng, trong mắt, trong mũi, trong tai các nơi bò đi ra, lít nha lít nhít, số lượng, hàng trăm hàng ngàn, khiến người ta nhìn ra một trận tê cả da đầu.

“Là Khu Thi Trùng, đến mau mau diệt những này chết tiết sẫm, không phải vậy để chúng nó chạy trốn tới trong thôn, sẽ xúc phạm tới những thôn dân kia.” Trong đó một vị trung niên nữ tử kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Tiếng nói vừa dứt, Trầm Thi Môn ba người lúc này từ trong lồng ngực lấy ra một bao bao bột màu trắng, tát đến trên mặt đất từng bộ từng bộ trên thi thể.

Những kia màu đỏ Khu Thi Trùng, vừa tiếp xúc với những này bột màu trắng sau, nhất thời bốc lên khói trắng, phảng phất là dầu gặp phải hỏa, mãnh liệt bốc cháy lên.

Ninh Tiểu Đường cũng giúp đỡ đồng thời giết chết sẫm, hần tùy ý một chưởng tiếp theo đẩy một cái cách không vỗ xuống đi.

Mỗi đập một chưởng xuống, những kia màu đỏ Khu Thi Trùng trực tiếp hóa thành một đồng đồng màu đỏ tra phẩn.

Một lát sau, những kia nam nữ già trẻ trên người Khu Thi Trùng, cơ bản bị tiêu diệt sạch sẽ.

Những thi thể này không có Khu Thi Trùng, nhất thời lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nhanh chóng mục nát lên, còn phát sinh từng trận tanh tưởi.

Lão hán cùng mấy vị thôn dân, nhìn này buồn nôn một màn, lúc này quay đầu đi, nôn khan không ngớt.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu trữu v, nói: “Chúng ta rời khỏi nơi này trước đi.”

Trầm Thi Môn ba vị nữ tử đều gật gật đầu, hiển nhiên cũng không muốn chờ ở chỗ này.

Rời đi với hung tài trạch viện, Ninh Tiểu Đường chờ người tạm thời trở lại lão hán trong nhà.

Mà Vu Hàn tên ma đầu này đã bị giết chết tin tức tốt, cũng ở mấy vị thôn dân lan truyền dưới, bị càng ngày càng nhiều thôn dân biết được.

Rất nhanh, toàn bộ Vu gia thôn cũng bắt đầu sôi trào lên. Rất nhiều gan lớn thôn dân, đi ra khỏi cửa, đi tới lão hán gia, đến đây xác nhận tin tức, đồng thời cũng nên diện cảm tạ Ninh Tiểu Đường chờ người.

Làm tin tức bị xác nhận sau, hầu như hết thấy thôn dân đều mừng đến phát khóc.

Sau đó, rất nhiều thôn dân nắm ra khỏi nhà gả vị hiếp đáp, ở lão hán gia làm đón chúc mừng yến, cảm tạ Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Thi Môn ba vị nữ tử.

Nghỉ ngơi một đêm sau, ngày thứ hai vừa rạng sáng, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Thi Môn ba vị nữ tử, liền đều rời đi Vu gia thôn.

Mà Vu gia thôn các thôn dân, cũng bắt đầu phái người đi báo quan, dù sao chết rồi gần hơn hai mươi người, như vậy vụ án nhất định là muốn lên báo quan phủ.

Cho tới chân tướng của sự tình, Trầm Thi Môn ba vị nữ tử, cũng đại thể cùng các thôn dân giảng giải một lần.

Vừa bắt đầu, các thôn dân còn chưa tin những kia sẽ đi lại nam nữ già trẻ, đã chết rất lâu. Sau đó các thôn dân xem qua những thi thể này sau, mới cơ bản tiếp thu cái này chân tướng.

Bởi vì ngoại trừ Vu Hân, những kia thi thể người chết đang không có Khu Thi Trùng sau khi, tất cả đều trở nên độ cao mục nát, hiển nhiên ở trước đây thật lâu đã chết rồi.

Mà chờ quan phủ phái người lại đây sau khi, đặc biệt ngộ làm kiểm tra những thi thể này, phát hiện những thi thể này, đại đa số đều đã chết rồi nhanh hai năm. Cái này chân tướng, để quan phủ người sờn cả tóc gáy.

Dù sao, trước bọn họ cũng phái người đến qua nhiều lần.

Khi đó, với hưng tài gia những kia nam nữ già trẻ, ngoại trừ khuôn mặt đại ra, không có trả lời người khác câu hỏi ở ngoài, nhìn qua mỗi người là hành động như thường, cùng người sống cũng giống như nhau.

Không nghĩ tới sự tình cuối cùng chân tướng,

Dĩ nhiên là những người này sớm bị người giết chết. Mà mặc dù có thể đi lại, chỉ là bị người dùng tà thuật khống chế.

Cái này quý dị vụ án, tự nhiên rất nhanh sẽ bị đăng báo, sau đó bị đưa đến Lục Phiến Môn trong tay.

Lục Phiến Môn đối với loại này chuyện quý dị, đã sớm chuyện thường ngày ở huyện. Phát hiện sự tình đã bị người giải quyết, liền trực tiếp tiến hành đệ đơn.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Thi Môn ba vị nữ tử, rồi đi Vu gia thôn sau, liền lại cùng nhau được rồi một đoạn lộ trình, mãi đến tận ở một cái huyện thành nhỏ, mới lần nhau chia tay.

Mà trên đường trải qua một phen giao lưu, Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Thi Môn cũng có càng nhiều hiểu rõ.

Này Trầm Thi Môn ba vị nữ tử, một người tên là Dịch Hiểu Vân, một người khác tên là Thu Vô Thủy. Mà thiếu nữ kia, nhưng là Dịch Hiểu Vân đồ đệ Mai Miên Từ.

Cái này tên môn phái, nghe tới tuy rằng có chút tà, nhưng trên thực tế nó nên được cho là chính đạo môn phái.

Nhân vì là môn phái này chuyên môn là nhằm vào Dưỡng Thi Phái cái kia tà đạo môn phái. Chính là tên môn phái, đều có chút đối chọi gay gắt ý tứ.

Mà để Ninh Tiểu Đường có chút bất ngờ chính là, cái này Trầm Thi Môn còn đều là do nữ tử tạo thành.

Nghĩ đến những thứ này nữ tử thường thường cùng những thi thể này con rồi liều mạng chém giết, Ninh Tiểu Đường tâm lý liền tự đáy lòng địa khâm phục.

Cùng Dịch Hiểu Vân, Thu Vô Thủy, Mai Miên Từ ba người phân biệt sau, Ninh Tiểu Đường tiếp tục lên phía bắc, đi tới Dương Châu thành.

Dương Châu thành là Giang Nam to lớn nhất thành trì, nhân khẩu gần trăm vạn, coi như là ở toàn bộ Đại Tấn Hoàng Triều, cũng là số một số hai thành trì lớn.

Bởi vậy, Ninh Tiểu Đường cũng không có vội vã rời đi.

Mà là ở Dương Châu trụ một chút thiên, du ngoạn mấy ngày sau, lúc này mới lên một cái đi thực châu khách thuyền.

Khách thuyền rất lớn, trên thuyền có gần trăm khách nhân.

Những khách nhân này ở trong, có thương nhân, có học tử, cũng có một chút du khách.

Trong đó đại thể là kết bạn mà đi, như Ninh Tiểu Đường như vậy độc thân, cũng ít khi thấy.

Mà những người này ở trong, một đám mười tám mười chín tuổi thiếu nam thiếu nữ, bắt mắt nhất là.

Đám người kia có chừng khoảng hai mươi người, nam mỗi người áo mũ chỉnh tề, hào hoa phong nhã, nữ tất cả đều đất thiềm náy sinh hiển tài, cảnh vàng lá ngọc.

Trên người bọn họ đều mang theo kiếm, nhìn qua tựa hồ học được điểm võ công, nghĩ đến hẳn là Dương Châu bản địa các công tử tiểu thư.

Đám người kia thường ngày nói chuyện nội dung, trừ một chút Thi Từ Ca Phú ở ngoài, càng nhiều vẫn là một ít giang hồ chuyện lý thú.

Nói chuyện đến chuyện trên giang hồ, những người này đều là hứng thú đất đỏ.

Ninh Tiểu Đường tình cờ cũng sẽ đình ở bên cạnh, nghe bọn họ nói một ít giang hồ chuyện lý thú, nhưng phần lớn thời gian vẫn là đứng ở đầu thuyền, đón giang phong, thưởng thức hai bờ sông cảnh sắc.

Khách thuyền một đường thuận Giang Tây hành, mỗi hành ba ngày, khách thuyền đều sẽ ở vùng ven sông trọng đại thành trì, cặp bờ dừng lại nửa ngày, bổ sung một ít Đạm Thủy cùng vật tư.

Mà trên thuyền một ít lữ khách, cũng sẽ nhân cơ hội lên bờ du ngoạn mấy cái canh giờ.

Ngày hôm đó, khách thuyền lại ở một tòa thành trì ngừng nửa ngày, sau khi một lần nữa khởi hành.

Cũng không lâu lắm, trên thuyền đám kia thiếu nam thiếu nữ, lại tụ tập cùng một chỗ, líu ra líu ríu đàm luận cái gì.

Ninh Tiểu Đường đứng ở đầu thuyền thổi phong, nhìn đám kia thiếu nam thiếu nữ lại đàm luận lên, hần liền tùy ý nghe xong một hồi.

Bỗng nhiên, trong đó mấy lời ngữ, hơi gây nên hần hiếu kỳ.

“Ta nghe nói, gần nhất bên này trên mặt sông, xuất hiện một chút chuyện quái dị.”

“Cái gì chuyện quái dị?”

“Chính là mỗi đến tối, trên mặt sông đều sẽ xuất hiện một chiếc mang theo đèn lồng màu đỏ thuyền.”

“Mang theo đèn lồng màu đỏ thuyền, này có cái gì quái dị.”

“Ta còn chưa nói hết đây, vấn đề là trên chiếc thuyền này, căn bản là không ai.”

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Quái thuyền (hai)

□ □

“Trên thuyền không ai?”

“Đúng, trên thuyền không ai.”

“Vậy thì là không thuyền đi, điều này cũng không cái gì a.”

Lúc này, tên còn lại cũng xen mồm đi vào.

“Cư ta hỏi thăm được tình huống, cái kia chiếc quái lạ thuyền, đã tạo thành không ít mất tích bí ẩn án.”

“Mất tích bí ẩn án? Từ công tử, cụ thể xảy ra chuyện gì? Ngươi mau mau cho mọi người nói một chút.”

Vị kia Từ công tử, lập tức gây nên hưng phấn của mọi người thú, chính là người thứ nhất người nói chuyện, cũng dựng thẳng lên lỗ tai, một bộ hiếu kỳ vẻ mặt.

Vị kia Từ công tử dừng một chút, nói rằng: “Ta một vị biểu ca liền ở trước đó tòa thành kia nha môn người hầu, cư hần giảng, cái kia chiếc mang theo đèn lồng màu đỏ thuyền, mỗi một lần xuất hiện, đều sẽ tùy cơ chọn một chiếc trên mặt sông thuyền, sau đó không xa không gần địa theo ở phía sau, làm sao bỏ cũng không xong.”

“Một khi bị nó đuổi tới, như vậy chiếc thuyền này chỉ trên ít nhiều gì đều sẽ xuất hiện mất tích người, chậm thì một người, nhiều thì bảy, tám người. Hơn nữa mất tích người, tất cả đều là nữ tử.”

“À!” Nghe được mắt tích người tất cả đều là nữ tử, mấy người nhất gan thiếu nữ không nhịn được phát sinh rít lên một tiếng.

“Từ công tử, lẽ nào là Thủy Phi làm vụ án?” Có người hỏi cú.

Vị kia Từ công tử lắc đầu nói: “Nên không phải, bởi vì những kia mắt tích nữ tử ở biển mất thì, tất cả đều là vô thanh vô tức. Nếu như Thủy Phi trói người, nhất định sẽ làm ra động tĩnh, bọn họ cũng không có loại kia sâu không lường được thủ đoạn. Hơn nữa, ta nghe nói mắt tích nữ tử ở trong, có một vị vẫn là một cái nào đó môn phái trưởng lão đệ tử thân truyền, bản thân liền nắm giữ không tầm thường thực lực. Nhưng cuối cùng, vẫn là lặng yên không một tiếng động mất tích.”

“Vậy đối phương thủ đoạn cũng quá lợi hại đi!”

“Từ công tử, nếu biểu ca người ở quan phủ người hầu, đều ra chuyện như vậy, quan phủ lẽ nào liền không có động tác gì?”

Vị kia Từ công tử than thở: “Hiện tại đầu mối duy nhất chính là cái kia chiếc mang theo một con đèn lồng màu đỏ thuyền, nhưng mệnh môn đại giang, quan phủ muốn tìm như thế một chiếc thuyền, nói nghe thì dễ.”

Nghe đến nơi này, Ninh Tiểu Đường tâm lý cũng hơi cảm thán: Đây trên giang hồ, quả nhiên không bình tĩnh a.

Một chiếc quái dị thuyền gọi ra mắt tích án, chuyện này rất nhanh bị khách trên thuyền càng ngày càng nhiều người biết được.

Vừa bắt đầu, xác thực gây nên không ít khủng hoảng, nhưng đón lấy mấy ngày thuyền đều bình an vô sự, trên thuyền cũng không có người mất tích, trên mặt sông càng là chưa bao giờ từng xuất hiện cái kia chiếc mang theo một con đèn lồng màu đỏ thuyền.

Dần dần, trên thuyền đại đa số người, đều đem việc này quên lãng lại đi, càng nhiều chính là đem coi như giang hồ cổ sự tới nghe.

Ngày hôm đó, khách thuyền đã tiến vào Kinh Châu cảnh nội, mà thuyền cũng lần thứ hai ở một tòa vùng ven sông thành trì ngừng thời gian nửa ngày.

Sau đó, thuyền tiếp tục khởi hành. Nhưng khách trên thuyền không ít người, lại một lần nữa trở nên thấp thỏm bất an lên.

Bởi vì lúc trước trong thành trì, bọn họ lại một lần nữa nghe nói cái kia chiếc mang theo một con đèn lồng màu đỏ quái thuyền, nó lại xuất hiện.

Hơn nữa, lần này gọi ra mắt tích án, càng nghiêm trọng hơn.

Một chiếc mang theo năm mươi người thuyền, trên thuyền tiếp cận một phần ba nhân viên, tổng cộng mười lăm vị nữ tử, tất cả đều vô thanh vô tức mất tích.

Mà sự tình phát sinh thời gian điểm, ngay ở đêm qua. Địa điểm, thì ở phía trước cái kia đoạn giang trên.

Tin tức này, để khách trên thuyền bầu không khí, bao nhiêu trở nên nghiêm nghị lên.

Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ như bình thường giống như vậy, đứng ở đầu thuyền thổi giang phong, thưởng thức hai bờ sông cảnh sắc.

“Ninh Đại Ca, người lại đang ngắm phong cảnh a.”

Đây là một mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, mày kiếm mắt sao, tướng mạo đường đường, mặc một bộ bảo quần áo màu xanh lam.

Thiếu niên họ Thẩm, tính cách hoạt bát rộng rãi, có chút như quen thuộc.

Hay là nhìn thấy Ninh Tiểu Đường giống như hấn, đều là một thân một mình tọa thuyền, bởi vậy hấn thỉnh thoảng tìm đến Ninh Tiểu Đường tán gẫu.

Bằng chừng ấy tuổi, liền dám ở bên ngoài một mình lang bạt, Ninh Tiểu Đường đối với hấn cũng khá là khâm phục.

“Hóa ra là Thẩm tiểu huynh đệ tới rồi.” Ninh Tiểu Đường hơi cười cười nói.

“Ninh Đại Ca, cái kia chiếc mang theo một con đèn lồng màu đỏ quái thuyền lại xuất hiện đây, người thấy thế nào?” Thiếu niên hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: “Còn có thể thấy thế nào, xuất hiện liền xuất hiện chứ.”

Thiếu niên nói: “Cũng là nha, coi như xuất hiện, mắt tích cũng là nữ hài tử đó, quản chúng ta con trai chuyện gì.”

Lúc này, một đạo tức giận giọng cô gái truyền tới: “Này, họ Thẩm, người làm sao có thể máu lạnh như vậy? Đại trọng phụ, không nên Đình Thiên Lập Địa, gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ sao?”

Cô gái kia cùng thiếu niên tuổi tác xấp xỉ, dài đến mắt ngọc mày ngài, dáng ngọc yêu kiều, trên người mặc một bộ Tử Sắc quần áo, phảng phất một đoá nụ hoa muốn thả Từ La Lan, thanh xuân sáng rực rỡ.

Thiếu nữ bên cạnh, còn đứng một vị tuổi tác hơi dài mấy tuổi nữ tử. Nàng vàng trán Nga Mi, băng cơ ngọc cốt, trên người một bộ màu trắng thiếp thân Sa Y, bộ ngực no đủ đứng thẳng, phác hoạ ra một cái mê người đường vòng cung.

Đây là một đôi tỷ muội, tỷ tỷ Diệp Thi Dong cùng muội muội Diệp Thi Lan.

Trước kia, Ninh Tiểu Đường cùng đôi này: Chuyện này đối với tỷ muội cũng chưa quen thuộc, đúng là thiếu niên cùng vị kia Diệp Thi Lan, bình thường tán gẫu đến rất nhiều. Mà thiếu niên lại thường thường hướng về Ninh Tiểu Đường bên này chạy, điều này làm cho Diệp Thi Lan hai tỷ muội, cũng thường thường xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường trước mặt.

Dần dần, Ninh Tiểu Đường cùng đôi này: Chuyện này đối với tỷ muội, cũng quen thuộc lên.

Thấy hai tỷ muội đến, Ninh Tiểu Đường hơi hướng hai người gật gật đầu, toan đánh một tiếng bắt chuyện.

Diệp Thi Dong cũng hướng Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu đáp lễ.

Diệp Thi Lan tức giận, hiển nhiên bị thiếu niên lời nói mới rồi khí đến.

Thiếu niên tăng hắng một cái, hơi hơi lúng túng, ngoài miệng vội vã sửa lời nói: “Hóa ra là Diệp Cô Nương đến rồi a. Yên tâm đi, Diệp Cô Nương, nếu như Diệp Cô Nương có phiền phức, tiểu gia ta tự nhiên phần đầu quên mình, đừng cảm đứng ra!”

Cùng lúc đó, thiếu niên nhưng ở trong lòng thầm nói: Tiểu gia ta lại không biết võ công, thật gặp phải phiền phức, đương nhiên là 36 Kế, trước tiên lưu lại nói a.

“Hừ, ai tin a? Ngươi chỉ cần đến lúc đó đừng cái thứ nhất chạy, ta liền cảm ơn trời đất.” Thiếu nữ hừ một tiếng nói.

“Làm sao có khả năng? Tiểu gia ta sao lại là loại người như vậy?” Thiếu niên lớn tiếng nói.

Ninh Tiểu Đường nhìn hai người đầu võ mồm, cười cợt xoay người, tiếp tục thưởng thức hai bờ sông phong cảnh.

Thiếu niên tâm tính, trải qua khoảng thời gian này quan sát, hẳn cũng đại khái thăm dò. Đây chính là một đứa bé lanh lợi, bởi thiếu niên bản thân không biết võ công, muốn ở đây trong chốn giang hồ mạng sống, tự nhiên đến duy trì một phần cơ cảnh.

Cho tới đôi kia tỷ muội, Ninh Tiểu Đường từ lâu phát hiện, hai người đều là hiểu võ công, hơn nữa còn không thấp.

Đặc biệt tỷ tỷ kia Diệp Thi Dong, Ninh Tiểu Đường phát hiện đối phương nội công cảnh giới, dĩ nhiên đạt đến Thông Mạch cảnh.

Cái tuổi này, có thể có phần này thực lực, hiển nhiên đối phương cũng không phải người bình thường, rất khả năng là cái nào võ lâm Đại Phái đệ tử nòng cốt.

Diệp Thi Dong đi tới đầu thuyền, nhìn xa xa giang cảnh, đôi môi khẽ mở, nói: “Ninh Công Tử là đi Thục Châu sao?”

Ninh Tiểu Đường nói: “Chính vâng.”

“Cái kia Ninh Công Tử ở trên thuyền, còn phải chờ một quãng thời gian mới được. Ta cùng muội muội sắp rời thuyền, chúng ta là đi Kinh Châu thành.” Diệp Thi Dong nói.

Ninh Tiểu Đường gật đầu một cái nói: “Cái kia xác thực nhanh hơn, hai ngày nay, thuyền phóng chừng lẽ ra có thể đến Kinh Châu thành.”

Diệp Thi Dong ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường, chần chờ một chút sau, nói: “Ninh Công Tử, ta khuyên ngươi cũng ở Kinh Châu bên dưới thành đi.”

Ninh Tiểu Đường trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc.

Diệp Thi Dong nói: “Cái kia chiếc quái lạ thuyền gọi ra nhất hệ mật tích án, hẳn là xác thực có việc này. Chiếc thuyền kia quá quý dị, khoảng thời gian này ở trên mặt sông đi thuyền, rất không an toàn. Công tử còn không bằng ở Kinh Châu bên dưới thành thuyền, cái đi đường bộ.”

Ninh Tiểu Đường cười cười nói: “Đa tạ cô nương hảo ý, có điều ta vẫn là lựa chọn tọa thuyền thẳng tới Thục Châu, như vậy càng nhanh hơn điểm.”

Diệp Thi Dong gật gật đầu, cũng không nhiều hơn nữa khuyên.

Màn đêm, lại một lần nữa giáng lâm.

Khoang thuyền bên trong gian phòng, Ninh Tiểu Đường khoanh chân ngồi ở trên giường, tĩnh tâm Ngưng Thần, Ngũ Cầm cũng biến thành dị thường nhay bèn.

Trên thuyền rất nhiều lời nói thanh, rõ ràng truyền vào Ninh Tiểu Đường trong tai.

Hay là lần thứ hai nghe nói cái kia chiếc quái thuyền ở vùng này xuất hiện, những người trên thuyền, đàm luận cũng phần lớn có liên quan với đó.

Tỷ như những thiếu nam kia thiếu nữ, lúc này ở một cái đại bên trong gian phòng, chính đàm luận cái đề tài này.

Có người hỏi: “Nghe người ta nói, cái kia chiếc quái thuyền, ngay ở vùng này qua lại, các người nói thuyền của chúng ta, có thể hay không bị cái kia chiếc quái thuyền nhìn chăm chăm a?”

“Yên tâm đi, Uyển Nghi, có chúng ta ở đây, coi như cái kia quái thuyền tới, thì thế nào? Muốn thương tổn các người, cái kia đến xem chúng ta đao kiếm trong tay có đáp ứng hay không!”

“Các vị đại mỹ nữ môn, đừng mù lo lắng. Lão Ngô cùng lão Chu, vậy cũng là Đường Khí Cảnh trung kỳ cao thủ đây. Có bọn họ ở, có cái gì thật sợ hãi!”

...

Gió đêm phơ phất, nước sông ào ào.

Khách thuyền theo gió vượt sóng, về ra từng cái từng cái bọt nước.

Không biết lúc nào, một chiếc dài bốn trượng phăng thuyền, đi theo khách thuyền mặt sau.

Hai chiếc thuyền cách đến không xa không gần, đại khái cách nhau hai mươi, ba mươi trượng khoảng cách.

Phăng thuyền đầu thuyền, mang theo một con màu đỏ đèn lồng, ở đêm đen nhánh mạc bên trong, phát sinh sáng tối chập chòn hồng quang.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Quái thuyền (ba)

□

“A ~”

Một tiếng sắc bén chói tai thanh âm cô gái đột ngột vang lên, vang vọng chính chiếc khách thuyền.

“Làm sao? Xảy ra chuyện gì?”

“Âm thanh thật giống là từ đuôi thuyền truyền đến.”

“Đi, mọi người cùng nhau đi xem xem.”

Khoang thuyền cửa phòng từng cái từng cái mở ra, rất nhiều khách nhân dồn dập từ trong phòng đi ra, sau đó hướng về đuôi thuyền đi đến.

“Oành oành oành ~” Ninh Tiểu Đường cửa phòng bị vang lên.

Cùng lúc đó, ngoài cửa vang lên cái kia họ Thẩm thiếu niên âm thanh.

“Ninh Đại Ca, đuôi thuyền thật giống xảy ra vấn đề rồi đây, chúng ta cũng đồng thời qua xem một chút đi.”

Thiếu niên tính cách hiếu động, nghe được đuôi thuyền tiếng rít gào kia sau, vội vã chạy ra gian phòng, tiện đường lại đây gọi Ninh Tiểu Đường cùng noi đi đuôi thuyền nhìn.

Nghe được tiếng rít gào kia, Ninh Tiểu Đường cũng có chút ngạc nhiên, không biết có chuyện gì xảy ra.

Hắn mở cửa phòng, đối với cửa thiếu niên nói rằng: “Được, cùng đi nhìn.”

Nửa đường, Ninh Tiểu Đường cùng thiếu niên còn gặp phải đôi kia Diệp thị tỷ muội, các nàng cũng vừa thật đi ra khỏi phòng, lẫn nhau gật đầu hỏi thăm sau, mọi người liền tiếp tục hướng đuôi thuyền đi đến.

Làm Ninh Tiểu Đường bốn người đi tới đuôi thuyền thì, nơi này đã đến không ít người.

Rít gào lên, là một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ.

Nàng người cũng không có chuyện, sờ dĩ rít gào lên, là bởi vì nàng nhìn thấy một chiếc thuyền, một chiếc đầu thuyền mang theo một con đèn lồng màu đỏ thuyền.

Vào giờ phút này, đuôi thuyền ánh mắt của mọi người, đều bị cái kia chiếc quái thuyền hấp dẫn ở.

“Trời ạ, chiếc thuyền kia, lẽ nào chính là nghe đồn bên trong cái kia chiếc quái thuyền?”

“Sẽ không có sai rồi, các người xem, nó đầu thuyền mang theo một con đèn lồng màu đỏ, trên thuyền tựa hồ cũng không có ai.”

“Cái kia nghe đồn bên trong nói, bị cái kia chiếc quái thuyền nhìn chăm chăm sau, trên thuyền đón lấy sẽ xuất hiện thuyền viên mất tích bí ẩn.”

“Vậy phải làm thế nào? Nó thật giống nhìn chăm chăm thuyền của chúng ta.”

“Mất tích thật giống đều là nữ tử, ta kiến nghị, đêm nay hết thấy nam cũng không muốn ngủ, đem bên người nữ quyến bảo vệ tốt.”

“Đúng đúng đúng, lẽ ra nên như vậy.”

Ninh Tiểu Đường bốn người đứng đuôi thuyền, đều hơi nhú lông mày, nhìn hai mươi, ba mươi trượng ở ngoài cái kia chiếc phăng thuyền.

“Ninh Đại Ca, người nói nghe đồn là có thật không?” Cái kia họ Thẩm thiếu niên hiếu kỳ hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: “Nếu sự tình lưu truyền đến mức sôi sùng sục, nghĩ đến sẽ không là không có lửa mà lại có khói.”

Thiếu niên chà chà nói rằng: “Thật không nghĩ tới, thuyền của chúng ta cũng bị nhìn chăm chăm, cũng còn tốt tiểu gia ta không phải nữ tử, không phải vậy đêm nay nhưng là nguy hiểm đi.”

“Hanh.” Nghe được thiếu niên có chút cười trên sự đau khổ của người khác ngữ khí, bên cạnh Diệp Thi Lan không nhịn được bất mãn mà hừ một tiếng.

Thiếu niên lúng túng cười cợt, nói: “Cái kia Diệp Cô Nương, các người đêm nay hay là muốn cẩn thận nhiều hơn điểm, như một khi phát hiện gặp nguy hiểm, nhất định phải lớn tiếng nhõn gọi ra, lại như vừa nãy vị kia, lớn như vậy gia sẽ ngay lập tức chạy tới.”

“Phốc ~” Diệp Thi Lan nhịn không được cười lên, nói: “Người đây là cái gì xú chủ ý a, không cần người mù bận tâm rồi, ta cùng tỷ tỷ tự nhiên sẽ cẩn thận.”

Đang lúc này, khách trước thuyền một bên bỗng nhiên truyền đến vài tiếng sợ hãi tiếng kêu.

“Trời ạ, vợ ta không gặp rồi! Vừa nãy nàng rõ ràng còn ở, làm sao vừa quay đầu lại nàng đã không thấy tăm hơi? Các người có nhìn thấy hay không vợ ta?”

“Không được, Đại tỷ của ta cũng không gặp! Đại tỷ, người ở đâu? Đừng dọa ta a!”

“Muội muội ta đây? Trời ạ, muội muội ta đây?”

Khách trước thuyền một bên một trận ầm ỉ, lượng lớn nhân viên qua lại bốn ba.

Lúc này ở đuôi thuyền, có chừng gần hơn ba mươi người, nghe được khách trước thuyền một bên đã có người bắt đầu mất tích, mọi người sắc mặt đều không khỏi hơi đổi một chút, sau đó tất cả đều một mặt hoảng sợ nhìn phía hai mươi, ba mươi trượng ở ngoài cái kia chiếc phăng thuyền.

“Mọi người đừng hoảng hốt, chúng ta cùng đi phía trước nhìn, nhìn đến tận cùng là chuyện ra sao.” Một hơn bốn mươi tuổi, khí chất trầm ổn nam tử mặc áo tím đứng dậy nói rằng.

Nói xong, hần lúc này đi đầu hướng khách trước thuyền vừa đi đi. Thấy có người đi đầu, những người khác lập tức cũng từng cái từng cái đi theo.

Ninh Tiểu Đường lông mày hơi nhú, ngắm nhìn chiếc thuyền kia đầu mang theo một con đèn lồng màu đỏ phăng thuyền, đón lấy, hần lại quay đầu, hướng về khách thuyền bên phải mặt sông nhìn tới, nơi đó một vùng tăm tối, cái gì cũng không nhìn thấy.

“Kỳ quái.” Ninh Tiểu Đường nhìn cái kia mảnh đen kịt mặt sông, hơi nheo mắt.

“Ninh Đại Ca, chúng ta cũng đi phía trước xem một chút đi.” Cái kia họ Thẩm thiếu niên mở miệng nói.

Lúc này, những người khác đã toàn bộ hướng khách trước thuyền vừa đi đi, đuôi thuyền chỉ còn dư lại Ninh Tiểu Đường bốn người.

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu: “Đi, đi xem xem”

Nhưng mà, bốn người mới đi mấy bước, phía trước bỗng nhiên lại truyền tới vài đạo kinh ngạc thốt lên, trong thanh âm mang theo cực kỳ sợ hãi.

“Uyển Nghi người đâu? Nàng vừa còn ở, làm sao không gặp?”

“Không được, Xảo Yên cũng không gặp!”

“Còn có Úc Thái, Úc Thái đồng dạng không gặp!”

“Trời ạ, Nhược Thanh cũng như thế, nàng vừa còn ở!”

Lần này có chuyện, là đám kia thiếu nam thiếu nữ.

Bọn họ vừa đều ở đuôi thuyền, thấy phía trước có chuyện, liền theo mọi người một đạo đi phía trước kiểm tra tình huống. Không nghĩ tới ở trên đường, dĩ nhiên xảy ra vấn đề rồi.

Ninh Tiểu Đường bốn người rất nhanh theo tới, mà nguyên bản đi ở phía trước nam tử mặc áo tím chờ những người khác, thì lại tất cả đều chiết thân mà phản.

“Đến cùng là xảy ra chuyện gì? Người lúc nào không gặp?” Nam tử mặc áo tím trầm giọng hỏi.

Một người trong đó mười tám mười chín tuổi nam tử đáp: “Uyển Nghi chuyển qua đạo kia loan sau, liền bỗng nhiên không gặp.”

“Xảo Yên là đi qua cái này loan đạo, bỗng nhiên không gặp.” Một đồng dạng tuổi nam tử nói rằng.

“Úc Thái là đi tới cái kia loan, ta sau khi đi qua, nàng người liền không ở mặt trước.” Khác một người thiếu niên nam tử mở miệng nói.

“Nói như thế, các nàng biến mất, đều là ở tầm mắt góc chết biến mất.” Nam tử mặc áo tím nhú nhú mày nói.

Ninh Tiểu Đường bốn người, tương tự đều chau mày.

“Hả? Người tại sao run?” Nam tử mặc áo tím bỗng nhiên nhìn phía một cầm kiếm thiếu niên hỏi.

Chỉ thấy cái kia cầm kiếm thiếu niên cả người run rẩy, đặc biệt cái tay kia, run đến liền kiểm đều sắp không cầm được.

Thiếu niên kia âm thanh run địa nói rằng: “Ta... Ta tận mắt đến Úc Thái ở trước mặt ta, liền như thế đột nhiên biến mất.”

Nghe nói như thế, nam tử mặc áo tím con mắt nhất thời sáng ngời, hỏi: “Vậy người xem đến hung thủ hay chưa?”

Cầm kiếm thiếu niên lắc lắc đầu nói: “Không có, không thấy cái gì hung thủ. Úc Thái chính là biến mất không còn tăm hơi, cả người liền như thế bỗng nhiên biến mất không còn tăm hơi.”

Nói xong lời cuối cùng, cầm kiếm thiếu niên mang theo tiếng khóc nức nở nói: “Các người nói, các nàng có phải là bị quỷ bắt đi a?”

Bị quỷ bắt đi?

Nghe nói như thế sau, mọi người chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh từ tích lương cốt xông thẳng trán.

Này mắt tích án khắp nơi tiết lộ quỷ dị, như vậy không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, quả thực liền không giống như là nhân loại gây nên.

Muốn nói là bị quỷ bắt đi, thật là có khả năng này.

Nghĩ tới đây, rất nhiều người chân cũng bắt đầu như nhũn ra lên.

Người cùng quỷ, chuyện này làm sao đối kháng?

Thấy phản lớn người đều là một bộ nom nớp lo sợ, kinh hoàng đáng đáp bất an, một vị hơn năm mươi tuổi ông lão mặc áo xanh đứng dậy.

Hắn quay về mọi người ôm quyền, nói rằng: “Trước mắt này mắt tích án quá mức quỷ dị, hiện tại đầu mối duy nhất, chính là chiếc thuyền kia đầu mang theo một con đèn lồng màu đỏ phảng thuyền. Lão phu chính là Kinh Châu Huyền Kiếm môn Tôn Hạc, hiện tại đang định đi chỗ đó chiếc phảng thuyền nhìn một chút, hay là có thể phát hiện gì đó. Không biết ở đây các vị, có thể có muốn cùng lão phu cùng đi tới?”

Nam tử mặc áo tím kia cũng đứng dậy, đối với ông lão ôm quyền, nói: “Nguyên lai tới là Huyền Kiếm môn Tôn trưởng lão, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu. Tại hạ Trường Hà Bang Hàn Văn Lâm, nguyện cùng Tôn trưởng lão cùng đi tới.”

Ông lão mặc áo xanh nói: “Hóa ra là Hàn bang chủ, được, đã như vậy, chúng ta vậy thì quá khứ.”

Lập tức, mọi người một lần nữa đi tới đuôi thuyền.

Khách thuyền tạm thời rơi xuống phàm, đình chỉ đi. Kỳ quái chính là, cái kia chiếc phảng thuyền, cũng ngừng lại.

Nhìn hai thuyền hai mươi, ba mươi trượng khoảng cách, ông lão mặc áo xanh Tồn Hạc mang tới mấy cái mộc chậu rửa mặt, cầm lấy một hướng về mặt sông dùng sức ném đi. Sau đó hất lại một tay cầm lên một, vừa định vận lên Khinh Công bay người lên.

Bỗng nhiên, một đạo giọng cô gái vang lên: “Tại hạ Thủy Nguyệt phái Diệp Thi Dong, nguyện cùng hai vị tiền bối cùng đi tới.”

“Ồ, Thủy Nguyệt phái?” Ông lão mặc áo xanh tạm thời ngừng lại, tò mò ngắm nhìn Diệp Thi Dong, lập tức cười cười nói: “Được, nếu Diệp Cô Nương cũng nguyện cùng đi tới, cái kia không thể tốt hơn. Chỉ là, Diệp Cô Nương người Khinh Công làm sao, có thể không có trở ngại?”

Diệp Thi Dong ngắm nhìn ông lão trong tay chậu gỗ, khẽ mỉm cười, nói: “Mượn những này chậu gỗ, tại hạ có thể không có trở ngại.”

“Được, lão phu kia đi trước, Hàn bang chủ thứ hai, Diệp Cô Nương người cuối cùng, nhất định phải cẩn thận nhiều hơn.”

Nói, ông lão tay trái tay phải các cầm lấy một chậu gỗ, lúc này bay người lên, hướng về mặt sông rơi đi.

Ông lão công lực thâm hậu, Khinh Công không tầm thường, cả người nhẹ như Vũ Yến, ở trên mặt sông hăng hái bay lượn.

Chờ gần như xa sáu, bảy trượng sau, ông lão dưới chân nhẹ nhàng giẫm một hồi trước ném chậu gỗ, như như chuồn chuồn lướt nước (vô cùng hời hợt), lập tức cả người lần thứ hai bay lên trời.

Cùng lúc đó, hất trong đó một cái tay trên chậu gỗ, dùng sức hướng phía trước mặt sông ném ra.

Như vậy lại bay lượn xa sáu, bảy trượng sau, ông lão dưới chân lần thứ hai giẫm giẫm trên mặt sông chậu gỗ, thân thể cũng lại một lần nữa bay lên trời.

Mà trong tay hất còn sót lại một con chậu gỗ, cũng lần thứ hai dùng sức hướng phía trước mặt sông ném ra ngoài.

Lại bay lượn xa sáu, bảy trượng sau, ông lão một lần cuối cùng giẫm giẫm trên mặt sông chậu gỗ, cả người đột nhiên nhảy lên, hăng hái hướng về cái kia chiếc phăng thuyền rơi đi.

“Àm~~” một tiếng, ông lão vững vàng rơi vào cái kia chiếc phăng thuyền đầu thuyền trên boong thuyền.

Thấy ông lão động tác mau lẹ, mấy cái nhảy vọt, liền lướt qua hai mươi, ba mươi trượng mặt sông, rơi xuống cái kia chiếc phăng trên thuyền, bên này quan sát mọi người, không nhận được kêu một tiếng “Thật”!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Quái thuyền (bốn)

□

Ông lão rơi xuống trên boong thuyền sau, cũng không có lập tức hành động, mà là đứng tại chỗ, hướng về khách thuyền phương hướng vẫy vẫy tay.

Khách trên thuyền, nhìn thấy ông lão tín hiệu sau, nam tử mặc áo tím đối với Diệp Thi Dong ôm quyền, nói rằng: “Diệp Cô Nương, cái kia Hàn mỗ trước hết hành một bước.”

Nói, nam tử mặc áo tím lúc này thân thể nhảy một cái, bay người lên, hướng về đối diện phăng thuyền hăng hái bay vút qua.

Ở trên mặt sông xẹt qua xa sáu, bảy trượng sau, nam tử mặc áo tím thân thể chậm rãi tầm tích, chờ nhanh rơi đến mặt sông thì, hất mũi chân cấp tốc giẫm giẫm trên mặt sông chậu gỗ, chợt thân thể lần thứ hai bay lên trời.

Như vậy giẫm ba lần chậu gỗ sau, nam tử mặc áo tím cũng rốt cục rơi xuống cái kia chiếc phăng thuyền đầu thuyền boong tàu.

Diệp Thi Dong hơi hít một hơi, đang chuẩn bị vận lên Khinh Công xuất phát.

Diệp Thi Lan không nhận được nói cú: “Tỷ tỷ, cẩn thận một chút.”

Trên mặt nàng tràn đầy vẻ lo âu.

Diệp Thi Dong khẽ cười cười, nói: “Ta sẽ, ngươi cũng cẩn thận chút, đừng có chạy lung tung, tận lực chờ ở nhiều người địa phương.”

Nói xong, Diệp Thi Dong bay lên không nhảy một cái, tay áo bay lượn, phăng phất trong truyền thuyết Tiên Từ, ở trên mặt sông Nhất Phi mà qua.

Trên đường giảm ba lần chậm rãi sau, Diệp Thi Dong cuối cùng cũng an toàn rơi xuống cái kia chiếc phăng thuyền đầu thuyền trên boong thuyền.

Mà lúc này, cái kia họ Thâm thiếu niên trên mặt, vẫn như cũ duy trì một bộ kinh ngạc vẻ mặt. Hắn không nghĩ tới vị kia Diệp Thi Dong, dĩ nhiên là Thủy Nguyệt phái đệ tử.

Thủy Nguyệt phái đại danh, đối với hắn mà nói đó là như sấm bên tai, đây chính là Đại Tấn Hoàng Triều đứng đầu nhất Vô Lâm Môn Phái một trong a.

Hắn giật mình mà liếc nhìn Diệp Thi Lan, nói rằng: “Ngươi... Tỷ tỷ của ngươi dĩ nhiên là Thủy Nguyệt phái đệ tử?”

Nhìn thiếu niên đầy mặt bộ dáng giật mình, Diệp Thi Lan không khỏi một nhạc, nói rằng: “Đây có cái gì tốt kinh ngạc, ta cũng là Thủy Nguyệt phái đệ tử nha.”

“A? Ngươi cũng là Thủy Nguyệt phái đệ tử?” Thiếu niên trên mặt giật mình vẻ mặt càng nồng, miệng há thật to, quá đã lâu, mới nói cú: “Tỷ tỷ của ngươi võ công cũng thật là lợi hại!”

Đây là thiếu niên lời nói thật lòng, bất kể là trước ông lão kia cùng nam tử mặc áo tím, vẫn là Diệp Thi Dong, ba người bày ra Khinh Công, để thiếu niên mở mang tầm mắt. Hắn không nghĩ tới, nhân loại dĩ nhiên có thể giống như Yến Từ mềm mại.

Đối diện phăng trên thuyền, đứng ở đầu thuyền ba người, hơi thương lượng một lát sau, liền lập tức bắt đầu hành động. Ba người không có tách ra, mà là đồng thời cẩn thận từng li từng tí một địa tiến vào phăng trong thuyền bộ.

Mà khách thuyền đầu thuyền mọi người, nhìn thấy đối diện ba người tiến vào phăng trong thuyền bộ sau, dồn dập bắt đầu nghị luận.

“Không nghĩ tới, Huyền Kiếm môn Tôn trưởng lão cùng Trường Hà Bang Hàn bang chủ cũng ở trên thuyền. Có bọn họ ở, này mất tích án, mới có thể tra đến cháy nhà ra mặt chuột đi.”

“Nhất định có thể, các ngươi vừa nãy cũng nhìn thấy, Tôn trưởng lão cùng Hàn bang chủ cái kia Khinh Công, có thể nói là người nhẹ như yến, như chuẩn chuẩn lướt nước (vô cùng hơi hợt), giản làm cho người ta mở mang tầm mắt. Có như vậy võ công cao thâm kẻ bên người, coi như đứng là quỷ hồn làm sự, e sợ cũng phải nhượng bộ lui binh.”

“Còn có Thủy Nguyệt phái vị kia tuổi trẻ Tiên Từ, Khinh Công cùng Tôn trưởng lão, Hàn bang chủ so với, cũng là không kém chút nào. Thủy Nguyệt phái quả nhiên không hổ là chúng ta Đại Tấn Hoàng Triều đứng đầu nhất Vô Lâm Môn Phái, tiên từ kia còn trẻ như vậy, võ công dĩ nhiên đã đến mức độ này!”

Họ Thâm thiếu niên dựng thẳng lỗ tai cẩn thận nghe mọi người nghị luận, nghe tới Huyền Kiếm môn cùng Trường Hà Bang sau, hắn không nhịn được hỏi bên cạnh Diệp Thi Lan.

Hắn nhỏ giọng hỏi: “Diệp Cô Nương, Huyền Kiếm môn cùng Trường Hà Bang là nơi nào môn phái a? Nên so với không được các ngươi Thủy Nguyệt phái chứ?”

Diệp Thi Lan giải thích: “Hai môn phái này đều là chúng ta Kinh Châu bản địa Vô Lâm Môn Phái, chúng ta Thủy Nguyệt phái xếp số một, Huyền Kiếm môn bài thứ hai, Trường Hà Bang bài đệ tam.”

Họ Thâm thiếu niên khẽ gật đầu, chợt nói: “Thì ra là như vậy, có thể xếp đệ nhị cùng đệ tam, vậy cũng toán lợi hại. Có điều, vẫn là các ngươi Thủy Nguyệt phái càng lợi hại. Diệp Cô Nương, võ công của ngươi có phải là cũng rất lợi hại nhỉ?”

Diệp Thi Lan chân chờ một chút, nhưng nhìn thấy thiếu niên một bộ chờ mong vẻ mặt, nàng gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, tuy rằng còn so với không được tỷ tỷ ta, nhưng bản cô nương võ công cũng coi như là có một chút thành tựu, đối phó năm sáu cái tráng hán, căn bản là bắt vào tay, dễ như ăn bánh.”

Họ Thâm thiếu niên mắt mào tinh tinh, ước ao địa nói rằng: “Vậy ngươi thật là lợi hại, ngươi có thể hay không dạy dỗ ta?”

“Phù phù ~” Diệp Thi Lan nhìn không được cười lên, nói rằng: “Chúng ta Thủy Nguyệt phái võ công, chỉ thích hợp nữ tử. Ngươi nếu thật muốn học, hay là chờ ngươi trở thành thái giám sau khi, ta cũng có thể thử dạy dỗ ngươi.”

Nói xong lời cuối cùng, nàng một mặt bốn cợt, cười hi hi nhìn họ Thâm thiếu niên.

“Híc, trở thành thái giám a...” Họ Thâm thiếu niên thần sắc động lại, lập tức lắc lắc đầu nói: “Cái kia hay là thôi đi, trở thành thái giám, này đánh đổi, cũng quá lớn hơn!”

Nhìn Tiểu Đường vẫn nhìn đối diện phăng thuyền, đầu thuyền đèn lồng màu đỏ, ở trong gió đêm chấp chôn bất định, phát sinh quỷ dị hồng quang.

Nhìn một lát sau, Ninh Tiểu Đường rốt cục quay đầu lại.

Lấy công lực của hấn, có thể vọng đến rất xa, hấn phát hiện cái kia chiếc phảng thuyền, cũng không có vấn đề. Hoặc là nói, mấu chốt của vấn đề chỗ, cũng không phải ở cái kia chiếc phảng trên thuyền.

Những kia mắt tích người, đều là ở khách trên thuyền đột nhiên biến mất. Vì lẽ đó mấu chốt của vấn đề, vẫn là ở này chiếc khách trên thuyền.

Thủ đoạn của đối phương, quả thật có chút quỷ dị.

Có điều, nếu là đối phương ở trước mặt mình ra tay, Ninh Tiểu Đường vẫn có tự tin đem đối phương bắt tới.

Đang lúc này, khách trên thuyền bỗng nhiên lại vang lên một đạo thê thảm tiếng kêu sợ hãi.

“Trời ạ, người tới đây mau, vợ ta cũng biến mất rồi! Liên ở trước mặt ta biến mất rồi!”

Âm thanh từ khách trước thuyền điện truyền đến, đuôi thuyền mọi người nghe được âm thanh này sau, không khỏi mà hai mắt nhìn nhau.

Vị kia Tôn trưởng lão, nam tử mặc áo tím cùng Diệp Thi Dong, đều đi thăm dò xem cái kia chiếc kỳ quái phảng thuyền.

Vào giờ phút này, đuôi thuyền đã không có ai đứng ra đi đầu, mọi người không khỏi mà bắt đầu hoảng loạn lên.

Họ Thảm thiếu niên liếc nhìn Diệp Thi Lan, có chút sốt sắng hỏi: “Làm sao bây giờ? Mau chân đến xem sao? Vô công của ngươi, có thể ứng phó chiếm được sao?”

Thấy đối phương càng hoài nghi mình vô công, Diệp Thi Lan không khỏi có chút tức giận, nói rằng: “Hừ, yên tâm đi, bản cô nương vô công tuy rằng không bằng tỷ tỷ lợi hại, nhưng dù gì cũng có thể ứng phó mấy cái tráng hán. Bản cô nương ngược lại muốn xem xem, đến cùng là thần thánh phương nào giờ trò, đi, chúng ta đi nhìn.”

Nói, Diệp Thi Lan lập tức hướng khách trước thuyền điện đi đến, họ Thảm thiếu niên do dự một chút, cắn răng, cũng vội vàng đuổi theo.

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, lúc này cũng vội vàng đi theo.

Hiện tại chỗ nguy hiểm nhất, chính là chiếc này khách thuyền.

Nếu như chính mình không theo tới, này Diệp Thi Lan chỉ sợ cũng phải tao đối phương độc thủ.

Ba người một trước một sau, đi ở một con đường bên trong.

Bỗng nhiên, họ Thảm thiếu niên phát sinh một tiếng sợ hãi rít gào: “A!”

Nguyên lai, đi ở phía trước Diệp Thi Lan, đột nhiên biến mất.

Một người lớn sòng sò, ở trước mặt hấn trở mất biến mất rồi!

Ninh Tiểu Đường ánh mắt ngưng lại, không khỏi hừ một tiếng, dám ở trước mặt hấn bắt người!

Lập tức, hấn bóng người lóe lên, đi tới họ Thảm thiếu niên bên cạnh, vỗ vỗ bả vai hấn, nói rằng: “Đi đuôi thuyền chờ, cùng mọi người chờ đồng thời, đừng độc thân, ta đuổi theo người!”

Nói xong, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Nghe được Ninh Tiểu Đường âm thanh, họ Thảm thiếu niên vội vã quay đầu lại, nhưng mà nơi nào còn có Ninh Tiểu Đường bóng người.

“A!” Họ Thảm thiếu niên lần thứ hai phát sinh rít lên một tiếng, cho rằng Ninh Tiểu Đường cũng mất tích bí ẩn.

□

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Quái thuyền (ngũ)

□ □

"Trời ạ, liên Ninh Đại Ca cũng đột nhiên biến mất rồi!" Họ Thảm thiếu niên sợ xanh mặt lại, "Không được, tiểu gia đến mau mau lui!"

Nghe tới đây, họ Thảm thiếu niên lúc này dạt ra chân, điên cuồng mà chạy, hướng về đuôi thuyền nhiều người địa phương bỏ chạy.

Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, đi thẳng tới khách thuyền đình chớp nhất, hấn đứng thuyền bên cạnh, nhìn bên phải đen kịt mặt sông, con mắt hơi nheo lại.

"Hừ, giả thần giả quỷ, dám ở trước mặt ta trối người! Liên đề cho ta tới nhìn, đến cùng là thần thánh phương nào quỷ phá?" Ninh Tiểu Đường cười lạnh một tiếng, chợt bóng người nhảy một cái, bay thẳng đến đen kịt mặt sông nhào tới.

Ninh Tiểu Đường dưới chân Khí Kinh dâng lên, mỗi cách ba, bốn trượng, hấn liền giơ chân lên dùng sức giẫm hướng về mặt sông, mạnh mẽ chân khí trực tiếp dạt ở nước sông trên, sinh thành một luồng mạnh mẽ phản lực, vững vàng nâng đỡ Ninh Tiểu Đường thân thể, để hấn xem ra liên phảng phát ở trên mặt sông Lăng Không Hư Độ.

Như vậy ở nước sông trên vượt qua sáu mươi, bảy mươi trượng khoảng cách sau, Ninh Tiểu Đường trong tầm mắt, xuất hiện một chiếc màu đỏ phảng thuyền.

Cái kia chiếc phảng Thuyền Trưởng khoảng năm trượng, chính chiếc thuyền chỉ đen kịt một mảnh, không có mây may tia sáng, hơn nữa mảnh này mặt sông cũng là đen kịt cực kỳ, khiến cho đến này chiếc phảng thuyền hoàn toàn địa hòa vào đến khu này hắc ám trong hoàn cảnh.

Nếu không là Ninh Tiểu Đường tự mình lại đây, căn bản không người nào có thể nghĩ đến, ở khách thuyền mười mấy trượng ở ngoài trên mặt sông, còn dùng khác một chiếc phảng thuyền.

"Hừ, nguyên lai trốn ở chỗ này!" Ninh Tiểu Đường trên mặt mang theo cười gằn, dưới chân Khí Kinh đột nhiên phun một cái, cả người đột nhiên gia tốc.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người trực tiếp biến mất ở trên mặt sông, lặng yên không một tiếng động địa mò tiến vào màu đỏ phảng thuyền bên trong.

Một bên khác, họ Thảm thiếu niên một đường hoang mang hoảng loạn địa rút cục chạy trốn tới đuôi thuyền.

Mọi người nhìn hấn đầy mặt kinh hoàng thất sắc đáng vẻ, một người trong đó không nhìn được hỏi: "Tiểu huynh đệ, ngươi làm sao? Ngươi có phải là cũng thấy có người biến mất rồi?"

Họ Thảm thiếu niên thờ hồng học mấy hơi thở, hoãn lại tâm thần sau, gật gật đầu nói: "Nhìn thấy rồi nhìn thấy rồi, cái kia Diệp Cô Nương cũng đột nhiên biến mất rồi!"

"Cái gì, cùng với ngươi vị kia Diệp Cô Nương cũng mất tích?"

"Đúng vậy, không chỉ có Diệp Cô Nương biến mất rồi, liên Ninh Đại Ca cũng biến mất rồi!" Họ Thảm thiếu niên lớn tiếng nói, "Không phải nói mất tích đều là nữ tử sao? Làm sao hiện tại liên nam cũng bắt đầu mất tích? Thực sự là hù chết tiểu gia ta!"

"Cái gì, nam cũng bắt đầu mất tích?"

Mọi người nghe nói như thế sau, sắc mặt cùng nhau biến đổi.

Lúc này, có người bỗng nhiên nói rằng: "Mau nhìn, Tôn trưởng lão, Hàn bang chủ còn có vị kia Diệp Cô Nương, bọn họ đi ra."

Mọi người vội vã nhìn về phía cái kia chiếc phảng thuyền, quả nhiên có ba bóng người từ phảng trong thuyền bộ đi ra, một lần nữa đứng ở đầu thuyền trên boong thuyền.

Sau đó, chỉ thấy một người trong đó thả người nhảy một cái, bắt đầu hướng bên này hăng hái lướt tới.

Chờ người kia nhanh lược đến khách thuyền thì, đạo thứ hai bóng người cũng rời đi phảng thuyền, lướt về phía mặt sông.

"Àm~~"

Đệ một bóng người rút cục trở lại khách thuyền, thân thể vững vàng mà rơi vào đuôi thuyền trên boong thuyền, người đến là Diệp Thi Dong.

"Diệp Cô Nương, làm sao? Cái kia chiếc phảng trên thuyền có thể có phát hiện gì?" Có người không thể chờ đợi được nữa hỏi.

Diệp Thi Dong khẽ lắc đầu một cái, nói: "Không có, trên thuyền kia không có thứ gì, một bóng người đều không có!"

"Àm~~" đạo thứ hai bóng người cũng lạc đến, đến chính là vị kia nam tử mặc áo tím Hàn Văn Lâm.

"Hàn bang chủ, làm sao, có thể có phát hiện?" Có người không cam lòng, hỏi lần nữa.

Hàn Văn Lâm bắt đầu đi lắc đầu một cái, nói: "Không có, cái gì đều không có!"

"Àm ~ "

Cái kia Tôn trưởng lão cũng trở về đến khách thuyền, quay về mọi người lắc đầu, nói rằng: "Lão phu cùng Hàn bang chủ, Diệp Cô Nương, tìm khắp cả chĩnh chiếc thuyền, bên trong không có thứ gì, liền nửa bóng người đều không có."

Tra không ra nhân viên mất tích nguyên nhân, tất cả mọi người đầy mặt thất vọng, trong đó mấy người thậm chí trở nên càng thêm kinh hoàng lên.

Lúc này, họ Thảm thiếu niên đoàn người đông đúc, về mặt đưa đám hướng đi Diệp Thi Dong.

Thấy họ Thảm thiếu niên hướng chính mình đi tới, Diệp Thi Dong đôi mi thanh tú hơi nhíu trướng, nói: "Thảm tiểu huynh đệ, ngươi làm sao? Còn có, Thi Lan nàng người đâu? Không phải cùng với ngươi sao?"

Họ Thảm thiếu niên mang theo tiếng khóc nói: "Vị này Diệp tỷ tỷ, Diệp Cô Nương nàng cũng biến mất rồi, ở trước mặt ta đột nhiên biến mất!"

"Cái gì! Thi Lan cũng biến mất rồi!" Diệp Thi Dong sắc mặt đột nhiên biến đổi, trở nên trắng bệch một mảnh, nàng tiến lên một bước, đôi mắt đẹp chết nhìn chòng chọc họ Thảm thiếu niên, nói rằng: "Đến cùng cụ thể xảy ra chuyện gì? Ngươi một lần nữa cùng ta nói tường tận một lần!"

Ông lão cùng Hàn Văn Lâm nghe được Diệp Thi Dong muội muội cũng biến mất rồi, lúc này xúm lại lại đây, hai người đồng thời nhìn thiếu niên, chờ đợi hắn trả lời.

Họ Thảm thiếu niên âm thầm nuốt ngụm nước bọt, tâm lý hơi có chút sốt sắng, tổ chức một hồi ngôn ngữ sau, hồi đáp: "Diệp tỷ tỷ, sự tình là như vậy..."

Ninh Tiểu Đường lặng yên không một tiếng động địa mò tiến vào màu đỏ phảng thuyền, vừa tiến vào trong, hắn liền phát hiện trên sàn nhà, nằm một loạt nữ tử.

Những cô gái này tổng cộng có mười mấy người, mỗi một vị đều hai con mắt đóng chặt, hôn mê bất tỉnh, Diệp Thi Lan cũng thình lình ở trong đó.

Ninh Tiểu Đường liếc mắt nhìn trên sàn nhà nữ tử, lập tức ngẩng đầu lên, nhìn phía bên trái góc cái kia mảnh hắc ám, quay về không khí lạnh lùng nói rằng: "Hừ, các hạ coi là thật thủ đoạn cao cường!"

"Ồ, ngươi có thể phát hiện ta?" Góc cái kia mảnh hắc ám truyền ra một đạo lạnh lẽo âm thanh, tiếp theo không khí một trận vận vẹo, hiển hiện ra một đạo toàn thân bao phủ ở Hắc Bào bên trong bóng người, thân ảnh kia trên mặt mang một bộ màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ.

"Hê hê, thú vị, ngươi không chỉ có thể cùng được với ta bước chân, lại vẫn có thể phát hiện ta."

Nghe đối phương lạnh lẽo dường như nữ tử âm thanh, Ninh Tiểu Đường khẽ nhíu chân mày, nói: "Ngươi là thái giám?"

"Hê hê, tiểu tử không muốn ăn nói linh tinh, bản tôn sao lại là thái giám loại kia thấp hèn đồ vật?"

Thanh âm đối phương vẫn lạnh lẽo cực kỳ, nghe được để Ninh Tiểu Đường nhíu chặt mày lên.

Mặc dù đối phương cũng không có thừa nhận chính mình là thái giám, nhưng thanh âm của đối phương nghe tới, xác thực cùng thanh âm của thái giám rất giống nhau.

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng: "Ta quản ngươi là thứ gì, ngược lại không phải nhân loại bình thường là được rồi."

"Hê hê, tiểu tử, ngươi đây là đang làm nhục ta sao?" Bóng người kia âm trầm địa nói câu, sau đó cũng không gấp hắn động tác, trong nháy mắt tiếp theo bỗng nhiên xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường trước mặt, một bàn tay quay về Ninh Tiểu Đường đầu phủ đầu đánh xuống.

Ninh Tiểu Đường mặt bình tĩnh, rất tùy ý giờ lên chính mình tay trái, nghênh ở đối phương bàn tay kia.

Hai bàn tay chớp mắt ập ở cùng nhau.

"Đùng ~ "

Âm thanh rất nhẹ, cũng không vang dội.

Không nổi chút nào sóng lớn, cũng không có Khí Kinh tràn ra, đòn đánh này là như vậy nhẹ nhàng như mây gió, không mang theo nửa điểm khí hỏa tức.

Sau một khắc, song phương đều thối lui một bước.

"Hê hê, tiểu tử, không tệ lắm." Bóng người kia đạo cú.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, mặt không hề cảm xúc.

Mà liền lúc trước song phương bàn tay tương ấn trong nháy mắt, một luồng cực lớn đến khó có thể tưởng tượng cường hãn kinh đạo, theo Ninh Tiểu Đường bàn tay, thân thể, hai chân, truyền đến thân thuyền, sau đó lại từ thân thuyền, truyền vào trong nước sông điện.

Ở kinh đạo truyền đến nước sông sau, phảng thuyền chu vi toàn bộ nước sông nhất thời sôi trào lên.

Phảng thuyền dưới nước ba trượng, chu vi hơn mười trượng trong phạm vi Du Ngự, vào đúng lúc này, tất cả đều trong nháy mắt mất mạng.

"Àm àm ~ "

Một tiếng đình tai như ọc nổ vang đột ngột vang lên.

Màu đỏ phảng thuyền chu vi hơn mười trượng bên trong nước sông, ở kinh đạo chèn ép xuống, bỗng nhiên trùng hướng thiên không.

Khách trên thuyền, mọi người nghe được Đột Như Kỳ Lai tiếng nổ lớn, tất cả đều lấy làm kinh hãi, nghi ngờ không thôi.

"Thanh âm gì? Sét đánh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Quái thuyền (sáu)

□

"Âm thanh tựa hồ là từ bên kia truyền đến, cảm giác không giống như là sét đánh."

"Có điều, nơi đó cái gì đều không có a? Đây nổ vang đến cùng là cái gì?"

Có người bắt đầu hướng khách thuyền bên phải mặt sông nhìn tới, nhưng mà nơi đó một vùng tăm tối, căn bản cái gì cũng không thấy rõ.

Màu đỏ phảng trong thuyền, Ninh Tiểu Đường cùng bóng người kia với bên ngoài phát sinh nổ vang, đều mất điếc tai ngơ, hai người liền như thế lẳng lặng mà giằng co lẫn nhau.

Cuối cùng, vẫn là Ninh Tiểu Đường suất mở miệng trước, hẩn hướng mặt khác một vùng tăm tối góc nhìn tới, quay về không khí nói rằng: "Các hạ, nhìn đã lâu như vậy, ta nghĩ người cũng nên đi ra đi."

"Hê hê, xem ra ngươi thật có thể phát hiện chúng ta!" Cái kia mảnh góc tối cũng truyền ra một đạo lạnh lạnh âm thanh, lập tức không khí một trận vận vẹo, nơi đó cũng hiển hiện ra một bóng người đến, trên mặt đồng dạng mang một bộ màu sắc rực rỡ quỷ quái mặt nạ.

Đối phương loại này quỷ dị cực kỳ ẩn thân thủ đoạn, để Ninh Tiểu Đường cảm giác hiếu kỳ. Lúc này, hẩn trong con ngươi quang mang loé lên, trong mắt tương tự Thái Cực đồ án, như ẩn như hiện.

Chỉ thấy trước mắt này hai bóng người trên người, toả ra từng tia một Kỳ Dị chân khí năng lượng, mà những này đặc thù chân khí, tựa hồ có vận vẹo tia sáng kỳ hiệu.

Xem tới đây, Ninh Tiểu Đường chợt nói: "Hóa ra là công pháp duyên cớ, loại này ẩn thân thủ đoạn, cũng thật sự có chút đặc biệt."

"Ồ, ngươi liền điều này cũng có thể nhìn ra? Ngươi làm sao thấy được?" Bóng người kia hơi kinh ngạc nói.

Ninh Tiểu Đường nói: "Đừng động ta làm sao thấy được, ta tự nhiên có ta phương pháp của chính mình. Đúng rồi, các ngươi này luyện chính là công pháp gì? Không ngại nói cho tên ta chứ?"

"Hê hê, đối với một kẻ hấp hối sắp chết, điểm ấy nho nhỏ yêu cầu, liền thỏa mãn ngươi đi. Nghe rõ, môn công pháp này, gọi là Vô Ảnh thân công." Bóng người kia cũng không ngại nói ra công pháp tên, dưới cái nhìn của hẩn Ninh Tiểu Đường cùng chết người đã không khác nhau gì cả.

Tuy nói Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra thực lực, tựa hồ cùng bọn họ kẻ tám lạng người nửa cân. Nhưng bọn họ có hai người, hai đối với một, bọn họ có

lòng tin giết chết vị này kỳ quái người trẻ tuổi.

"Nguyên lai môn công pháp này gọi Vô Ảnh thần công." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu nói, "Xem các ngươi đáng về, sợ là cũng không kịp đợi muốn ra tay rồi. Có điều, chỗ này quá nhỏ, chúng ta đi bên ngoài đánh!"

Nói, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, trực tiếp ra màu đỏ phảng thuyền.

"Chúng ta cũng đi thôi, đánh hỏng rồi nơi này, vậy thì phí công một chuyến." Trong đó một bóng người nói rằng, hiển nhiên cũng là sợ ngộ thương rồi thuyền bên trong những cô gái kia, đến nỗi làm không công một hồi.

Nói, trong thuyền hai bóng người, cùng nhau lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Cách màu đỏ phảng thuyền ba mươi trượng ở ngoài trên mặt sông, Ninh Tiểu Đường đứng lơ lửng trên không, dưới chân Khí Kinh dâng lên, vàng vàng nâng đỡ thân thể của hắn.

"Bá ~ "

Hai bóng người chớp mắt xuất hiện, tương tự lảng không đứng ở trên mặt sông, phân chia ở Ninh Tiểu Đường phía trước hai bên, thành thế đối chọi, gắt gao tập trung Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường hơi tập trung ý chí, hiếm thấy bắt đầu chăm chú lên.

Trước mắt hai người này, là hiếm thấy siêu cấp cao thủ. Đối phương võ công cao, so với Việt Vương lảng bên trong cái kia Chu Nho còn lợi hại hơn một bậc, đã vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Cảnh.

Bởi vì tu luyện công pháp nguyên nhân, Ninh Tiểu Đường lúc này công lực, cũng không phải nằm ở trạng thái đỉnh cao nhất. Vì lẽ đó, muốn đối phó trước mắt hai người này, Ninh Tiểu Đường không thể không lấy ra một tia chăm chú thái độ đến.

Nếu không, nếu là lật thuyền trong mương, cái kia Ninh Tiểu Đường thực sự là muốn khóc không ra nước mắt.

Cái kia hai bóng người nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường, không có quá nhiều lời nói, trong nháy mắt tiếp theo, hai người chớp mắt biến mất.

Nhưng trong nháy mắt, hai người lại lần nữa trong nháy mắt xuất hiện, hai bên trái phải xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường bên cạnh người.

Hai người các duỗi ra một bàn tay, hơi hốt địa đánh về Ninh Tiểu Đường.

Này Chương Pháp, xem ra bình thường, tốc độ cũng không nhanh, phảng phất không có một chút nào uy lực có thể nói.

Ninh Tiểu Đường nhưng thần sắc cứng lại, nói một tiếng: "Đến hay lắm!"

Nói, hắn hai bên trái phải duỗi ra hai bàn tay, lúc này tiến lên nghênh tiếp.

Đồng dạng nhẹ như mây gió, không mang theo chút nào khói lửa tức.

"Ừm ~ " một tiếng.

Song phương lại như là xé chiều lão nhân ở so chiều, Chương Pháp xem ra mềm nhũn, không nhìn ra nửa điểm sức mạnh.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, một luồng cực lớn đến tốt đỉnh khủng bố kinh đạo, từ song phương bàn tay tiếp hợp nơi bộc phát ra.

Hay là sợ ngộ thương cách đó không xa màu đỏ phảng thuyền, này cổ kinh đạo cũng không có dọc theo trình độ phương hướng khuếch tán ra, mà là bay thẳng đến mặt nước cùng bầu trời phóng đi, liền phảng phất một cái vô hình khủng bố hình trụ, nối liền trời đất.

Nhất thời, lấy song phương làm trung tâm, chu vi trong phạm vi mười trượng mặt sông, vô số điều con cá lật lên bạch cái bụng, bồng bềnh đến trên mặt nước. Trong nháy mắt này, những này giang con cá trong nước, tất cả đều ở trong chớp mắt bị đánh chết.

Khẩn đón lấy, nước sông mãnh liệt lên, phảng phất có cái gì sức mạnh kinh khủng ở đè ép những này nước sông.

"Ầm ầm!"

Một tiếng so với lúc trước còn muốn vang dội mười mấy lần nổ vang, ở trong màn đêm đột ngột vang lên.

Song phương trong phạm vi mười trượng nước sông, toàn bộ phóng lên trời, liền phảng phất là được đến đại địa đè ép lòng đất suối phun, vọt lên vô số điều dải lụa màu trắng.

Một bên khác, khách trên thuyền mọi người, nghe được này thanh so với trước càng thêm vang dội tiếng nổ mạnh sau, tất cả đều từng cái từng cái trợn to hai mắt, bọn họ nhìn đen kịt mặt sông, trên mặt về mặt kinh hoàng không ngớt.

"Đây là thanh âm gì? Thật giống sẽ ở đó một bên trên mặt sông, cách này không xa!"

Thời khắc này, Huyền Kiếm môn Tôn trưởng lão, Trường Hà Bang Hàn Văn Lâm hai người con mắt chết nhìn chòng chọc bên phải mặt sông, trên mặt nghi ngờ không thôi, bọn họ đã xác định, đây căn bản không phải cái gì sét đánh thanh, mà là bên kia cách đó không xa trên mặt sông, tựa hồ chính phát xảy ra chuyện gì.

Diệp Thi Dong cũng tương tự bị đòi đi sự chú ý, không lại đối với họ Thẩm thiếu niên bảo tìm tòi để địa tế hỏi muội muội mình mất tích sự tình, nàng cặp kia đôi mắt đẹp chết nhìn chòng chọc mặt sông, trên mặt thần sắc biến ảo, một trận ngạc nhiên nghi ngờ.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường cùng hai vị kia mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ bóng người, song phương ở một đưa trước tay sau khi, trong thời gian ngắn, lại quá hơn mười chiêu.

Trên mặt sông, song phương bóng người không ngừng thoáng hiện, Quyền Chương giao kích, như lôi đình giống như khủng bố tiếng nổ mạnh, không ngừng vang lên.

Vô số cột nước trùng hướng thiên không, trong không khí bùng bùng lượng lớn Thủy Khí, một tầng nhân nhạ hơi nước bắt đầu ở trên mặt sông tràn ngập ra.

"Àm~~"

Lại một lần nữa Quyền Chương giao kích sau, song phương tạm thời phân chia ra.

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, trước mắt hai người này, tốc độ nhanh chóng, công lực sâu, đều vượt xa Vương Lăng bên trong vị kia Chu Nho. Muốn bắt hai người này, chính mình e sợ còn phải tăng lên một hồi công lực cùng tốc độ.

Mà đối phương hai người, tất cả đều nghi ngờ không thôi mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Một người trong đó âm thanh nói rằng: "Người cũng không phải Tiên Thiên Cảnh, thực lực của người làm sao có khả năng cường hãn như thế? Có thể lấy sức lực một người, cùng ta hai chống lại, sao có thể có chuyện đó? Người đến cùng là ai?"

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Ta là ai, các người đã không cần biết. Bởi vì, là thời điểm nên kết thúc."

"Cái gì?" Đối phương hai người đầy mặt nghi hoặc.

Nhưng khẩn đốn lấy, hai người trên mặt lộ ra vẻ khó mà tin nổi, cả kinh kêu lên: "Làm sao có khả năng, hơi thở của người làm sao lập tức trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy?"

"Không đúng, vẫn như cũ không phải Tiên Thiên Cảnh, nhưng người làm sao còn có thể trở nên mạnh mẽ? Cái này không thể nào!"

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người đột nhiên biến mất, tốc độ lập tức tăng lên hai lần có thừa.

"Làm sao nhanh như vậy? Chết tiệt, người có phải là ẩn giấu Tiên Thiên Cảnh khí tức? Người đến cùng là vị nào Lão Quái Vật?"

"Àm àm!"

Song phương giao thủ lần nữa, Ninh Tiểu Đường ý vào tốc độ, một chiêu đánh bay trong đó một bóng người.

Một bên khác khách thuyền mọi người, nghe tiếng nổ mạnh liên tiếp lại vang lên, mọi người tâm lại một lần nữa nâng lên.

Xa xa trên mặt sông, một tầng hơi nước dần dần nhẹ nhàng lại đây, mà trên mặt sông cuộn sóng, cũng biến thành càng ngày càng kịch liệt.

Thời khắc này, Huyền Kiếm môn Tôn trưởng lão tựa hồ nghĩ rõ ràng cái gì, không khỏi kinh hô một tiếng nói: "Ta biết là xảy ra chuyện gì, có cao nhân tiền bối ở mảnh này trên mặt sông giao thủ!"

Nghe nói như thế, Trường Hà Bang Hàn Văn Lâm đột nhiên cả kinh, hơi suy nghĩ một chút sau, nhưng càng nghĩ càng thấy đến có khả năng này, hần gật đầu nói: "Tôn trưởng lão, người vừa nói như thế, vẫn đúng là như là có cao nhân tiền bối ở mảnh này trên mặt sông giao thủ!"

"Cái gì, có cao nhân tiền bối ở mảnh này trên mặt sông giao thủ?" Những người khác thấy Tôn trưởng lão cùng Hàn Văn Lâm đều nói như vậy, không khỏi giật nảy cá mình.

Như vậy động tĩnh lớn, dĩ nhiên là do cao nhân tiền bối giao thủ gây nên?

Trời ạ, đây là ra sao cao nhân tiền bối? Chỉ là cái kia tranh đấu âm thanh, liền dường như như sét đánh, chuyện này quả thật không giống như là nhân loại gây nên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Quái thuyền (bảy)

Nghe cái kia từng tiếng như lời đình giống như tiếng vang cực lớn, họ Thẩm thiếu niên không nhìn được nuốt ngụm nước bọt.

Sau đó, hắn ngẩng nhìn trước mặt Diệp Thi Dong, nột nột hỏi: "Cái kia... Diệp tỷ tỷ, người nói như vậy cự động tĩnh lớn, thật là có cao nhân tiền bối ở giao thủ dẫn dắt lên sao? Vô công uy lực, có thể đạt đến mức độ này? Điều này cũng quá khó mà tin nổi chứ?"

Diệp Thi Dong đôi mi thanh tú hơi nhíu, đôi mắt đẹp không hề chớp mắt nhìn chăm chăm mặt sông, nghe được họ Thẩm thiếu niên hỏi dò, nàng cũng không có trực tiếp trả lời, trầm mặc một lát sau, mới khẽ thở dài một cái nói: "Phổ thông vô công uy lực, tự nhiên không thể có lợi hại như vậy. Thế nhưng, một ít trong truyền thuyết lãnh đời lão tiền bối, vô công đã đạt đến người thường khó có thể tượng nghĩ tới mức độ. Một khi động lên tay đến, cát bay đá chạy, Giang Hà bốc lên, uy năng chi lớn, người bình thường căn bản là không có cách tưởng tượng."

Họ Thẩm thiếu niên nghe được kinh hồn bạt vía, khăn đón lấy, hắn chỉ chỉ mặt sông, nói rằng: "Diệp tỷ tỷ, người nói Giang Hà bốc lên, có phải là giống như vậy?"

Lúc này, trên mặt sông cuộn sóng, trở nên càng ngày càng sóng lớn mãnh liệt lên. Bọt nước một làn sóng cao hơn một làn sóng, hướng về khách thuyền đánh tới, khiến cho đến to lớn khách thuyền, chợt bắt đầu lay động lên.

Diệp Thi Dong khẽ gạt đầu, nói rằng: "Xem ra bên kia vô lâm tiền bối, đánh cho càng ngày càng kịch liệt."

"Àm ~~~" "Àm âm ~~~ "

Hai bóng người như thiên thạch giống như vậy, bị nặng nề đập vào giang trong nước.

Nhưng khăn đón lấy, cái kia hai bóng người lại từ nước sông bên trong lao ra, dưới chân Khí Kinh phụt lên, miễn cưỡng đứng ở trên mặt sông.

Bọn họ y phục trên người từ lâu tổn hại, toàn thân ướt nhẹp, trên người thật nhiều địa phương bị đánh cho nứt ra rồi lỗ hổng, máu tươi bí mật mang theo nước sông, tí tí tách tách rơi xuống, rơi xuống nước sông bên trong.

Bọn họ đối diện, Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, đứng lơ lửng trên không, một mặt bình tĩnh mà nhìn xuống hai người.

Trong đó một bóng người, lời kéo lạnh lạnh tiếng nói, không nhìn được mở miệng nói: "Các hạ, người thật sự quyết tâm muốn đối địch với chúng ta?"

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt nói: "Các người nói sao?"

Bóng người kia nói rằng: "Các hạ, chúng ta thừa nhận thực lực của người, xác thực nằm ngoài dự liệu của chúng ta. Thế nhưng, ta không ngại nói cho người, chúng ta thế lực sau lưng khổng lồ, vượt xa sự tưởng tượng của người, tuyệt đối không phải là người có thể đối đầu. Người có thể tưởng tượng được rồi, thật sự phải tiếp tục đối địch với chúng ta? Chỉ cần người liền như vậy thối lui, chúng ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

"Há, các người thế lực sau lưng?" Ninh Tiểu Đường lộ ra một tia hiếu kỳ, nói rằng: "Nói một chút coi xem, các người sau lưng là cái gì thế lực? Nếu thật có thể để ta kiêng kỵ, ta tự nhiên sẽ dừng tay như vậy."

Bóng người kia hừ một tiếng, nói: "Lấy các hạ thực lực, nói vậy cũng không phải hạ người vô danh, các hạ hẳn là trong chốn giang hồ một cái nào đó lãnh đời Lão Quái đi. Nói cho người cũng không sao, chúng ta thế lực sau lưng, chính là Hồng Lâu."

"Hồng Lâu?" Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày.

"Khà khà, nghe nói qua chứ. Hồng Lâu tên, đối với phổ thông người giang hồ tới nói, hay là chưa từng nghe thấy. Nhưng đối với các người những này lãnh đời Lão Quái tới nói, hẳn là như sấm bên tai đi."

Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, từ tốn nói: "Rất xin lỗi, ta chưa từng nghe nói Hồng Lâu tên, đây là lần đầu tiên nghe nói. Hồng Lâu, là hát hí khúc sao? Vẫn là nói, là khói hoa nơi?"

"Lớn mật, người dám ô nhục Hồng Lâu tên!" Cái kia hai bóng người nhất thời giận tím mặt.

Dưới cái nhìn của bọn họ, lấy Ninh Tiểu Đường thực lực, khẳng định là vị nào lãnh đời Lão Quái Vật. Nhân vật như vậy, lại làm sao có khả năng chưa từng nghe nói tên Hồng Lâu?

Hồng Lâu làm bí ẩn thể lực, bình thường xác thực không hiện ra với phổ thông người giang hồ trong mắt. Nhưng đối với những kìa lãnh đời vô lâm cao nhân tới nói, Hồng Lâu tên tuyệt đối là như sấm bên tai.

Mà người trước mắt này, dĩ nhiên đem Hồng Lâu so sánh khỏi hoa noi, chuyện này quả thật là kinh người quá đáng!

Nếu không là thực lực không đủ, hai người đã sớm nhắm phía Ninh Tiểu Đường, đem hắc bầm thành tám mảnh.

Có điều, Ninh Tiểu Đường cũng xác thực không có nói láo thoại, hắc đúng là lần đầu tiên nghe nói Hồng Lâu danh tự này.

"Các hạ, rất khỏe mạnh, chúng ta nhớ kỹ. Các hạ không chỉ có cùng ta Hồng Lâu đối nghịch, còn ô nhục ta Hồng Lâu tên, coi là thật là thật can đảm! Ta hai tuy rằng không phải các hạ đối thủ, nhưng bằng ta Hồng Lâu tư thể lực, sao lại sợ các hạ? Các hạ chờ xem, sẽ có người tìm đến các hạ, chúng ta đi!"

"Hừ, còn muốn đi? Hai vị mơ mộng quá rồi đi."

"Làm sao? Ngươi muốn giữ lại chúng ta? Chuyện cười! Chúng ta thừa nhận không phải là đối thủ của ngươi, nhưng chúng ta thật muốn phải đi, e sợ dựa vào các hạ thực lực, còn không giữ được chúng ta?"

"Thật sao? Vậy bây giờ đây?"

"Làm sao có khả năng? Hơi thở của ngươi tại sao lại trở nên mạnh mẽ?"

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường thực lực và tốc độ, lại một lần được tăng lên.

"Bá ~ "

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người chớp mắt biến mất.

Cái kia hai bóng người thấy thế, sợ hãi không ngớt.

"Tách ra chạy!"

Hai đạo tàn ảnh lúc này hướng hai cái phương hướng bỏ chạy.

"Muốn đi, không cửa, chết!"

Ninh Tiểu Đường thân thể trong nháy mắt xuất hiện ở trong đó một bóng người trước mặt, một chương khác ở đối phương trên lồng ngực.

Một chương này tốc độ nhanh chóng, khiến cho được đối phương căn bản không phản ứng kịp, đối phương con mắt còn nhìn về phía trước, nhưng Ninh Tiểu Đường một bàn tay lạng yên không một tiếng động địa liền vỗ vào đối phương trên lồng ngực, sau đó toàn bộ lồng ngực trong nháy mắt ao lún xuống dưới.

Trong giây lát này, đối phương ngũ tạng lục phủ toàn bộ bị chấn động thành thịt nát.

Chợt, trong mắt đối phương hào quang, chớp mắt ảm đạm xuống, thân thể càng là như thiên thạch giống như vậy, trực tiếp đập vào nước sông bên trong, nước chảy bèo trôi, cũng không còn lên.

Một chương vỗ chết phía sau một người, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, trực tiếp lại ngăn cản tên còn lại đường đi.

"Chết!"

Ninh Tiểu Đường duỗi ra chỉ tay, trực tiếp điểm hướng về đối phương mi tâm.

"Không! Hồng Lâu nhất định sẽ đến tìm được ngươi rồi!"

Bóng người kia chỉ kịp để lại một câu nói, liền bị Ninh Tiểu Đường chỉ tay điểm vào mi tâm.

"Xoạt ~ "

Đối phương mi tâm chớp mắt bị xuyên thủng, máu tươi trực tung, thân thể vô lực rơi vào mặt sông.

Ninh Tiểu Đường một mặt lạnh nhạt đứng lơ lửng trên không, con mắt dư quang hơi liếc mắt một cái tầm tích thi thể.

Chỉ thấy đối phương trên mặt, cái kia phò màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ, bỗng nhiên vỡ vụn ra đến, lộ ra bên trong một tấm gương mặt trắng nõn.

Đó là một bộ mỹ lệ mặt, hoa nhường nguyệt thẹn, tú sắc khả xan, nhìn qua liền như cùng một đóa xinh đẹp hoa tươi, khiến cho người thương tiếc.

Nếu không là đối phương yết hầu trên có một chỗ rõ ràng hầu kết, Ninh Tiểu Đường đều muốn cho rằng đối phương là nữ tử.

"Thật cổ quái nam tử, dài đến dĩ nhiên so với đại đa số nữ tử còn dễ nhìn hơn." Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày.

Cùng lúc đó, trong lòng hán đối với cái kia Hồng Lô, cũng sinh ra một tia cảnh giác, cái kia đến tột cùng là một ra sao thế lực?

"Mặt khác, công pháp của ta tu luyện, đã nằm ở then chốt thời kì. Lần sau, tuyệt không có thể như thế lỗ mãng tăng cao thực lực." Ninh Tiểu Đường tâm lý thầm nói.

Chợt, trên người hán khí tức kinh khủng, bắt đầu một chút không ngừng giảm xuống.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường ngắm nhìn xa xa màu đỏ phảng thuyền, nghĩ một hồi sau, hán bóng người lóc lên đi thẳng tới màu đỏ phảng trên thuyền.

Hán đi tới đuôi thuyền, dưới chân xảo diệu địa không chế sức mạnh, phảng thuyền lúc này chậm rãi thay đổi phương hướng, nhắm ngay xa xa mấy chục trượng khách lạ thuyền vị trí.

Tiếp đó, Ninh Tiểu Đường giơ chân lên nhẹ nhàng đạp xuống, một nguồn sức mạnh chớp mắt thêm ở màu đỏ phảng thân thuyền trên. Chợt, màu đỏ phảng thuyền bắt đầu chuyển động, lấy nhất định tốc độ, hướng về phía trước chạy tới.

Khách trên thuyền, theo cái kia như tiếng sấm tiếng ầm ầm dần dần yên tĩnh, không lại truyền đến, trong lòng mọi người cũng khó khăn miễn có chút thấp thòm, lo sợ bất an.

"Tôn trưởng lão, cái kia từng tiếng nổ vang thật giống dừng lại, lẽ nào bên kia trên mặt sông cao nhân tiền bối, đã phân ra thắng bại?" Có người không nhìn được hỏi.

Tôn Hạc không hề trả lời, chỉ là chân mày hơi nhíu lại.

Trong lòng hán phi thường rõ ràng, như trước loại kia tranh đấu, hoàn toàn không phải bọn họ nhân vật như thế có thể tham dự, chính là liên quan chiến cũng không thể. Bằng không không cẩn thận, đối phương một điểm tranh đấu dư âm, liền đủ khiến chính chiếc khách người trên thuyền, đều bị chết không còn một mống.

Ngay vào lúc này, bỗng nhiên có người cả kinh kêu lên: "Các người mau nhìn, đó là cái gì? Thật giống là một chiếc thuyền, chính đang hướng về chúng ta bên này lái tới."

Mọi người mau mau nhìn tới, quả nhiên, ở hai mươi, ba mươi trượng ở ngoài trên mặt sông, một chiếc thuyền như ẩn như hiện, chính hướng về phương hướng này lái tới.

Sau một chốc, chờ cái kia thuyền cách đến càng gần hơn chút, mọi người phát hiện, đó là một chiếc độ dài khoảng năm trượng màu đỏ phảng thuyền.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Quái thuyền (tám)

□ □

"Mọi người tăng cao cảnh giác!"

Mọi người nhìn càng sử càng gần màu đỏ phảng thuyền, tâm dần dần nâng lên.

"Hàn bang chủ, Diệp Cô Nương, chúng ta cùng đi tra xét một phen làm sao?" Tôn Hạc ngắm nhìn Hàn Văn Lâm cùng Diệp Thi Dong nói rằng.

"Được, Tôn trưởng lão."

Hàn Văn Lâm cùng Diệp Thi Dong hai người đều gật gật đầu.

Rất nhanh, hai chiếc thuyền đã cách nhau không tới hai trượng.

Thấy thế, Tôn Hạc nói một tiếng: "Đi."

Tiếng nói vừa dứt, Tôn Hạc cả người nhất thời bay lên trời, hướng về đối diện màu đỏ phảng thuyền bay vút qua.

Khăn đón lấy, Hàn Văn Lâm cùng Diệp Thi Dong hai người cũng thả người nhảy một cái, hướng về đối diện lao đi.

"Àm~~ "

Ba người lần lượt rơi xuống màu đỏ phảng trên thuyền, sau đó cẩn thận từng li từng tí một địa hướng phảng thuyền bên trong sò soạng.

Làm ba người tiến vào phảng thuyền sau, đầu tiên nhìn nhìn thấy chính là nằm ở trên boong thuyền một loạt nữ tử.

Hàn Văn Lâm không nhịn được nói rằng: "Những người này, sẽ không phải là chúng ta trên thuyền biển mất những cô gái kia chứ?"

Khăn đón lấy, bên cạnh Diệp Thi Dong bỗng nhiên phát sinh một đạo tiếng vui mừng.

"Muội muội, muội muội ta ở đây!"

Nguyên lai, Diệp Thi Dong ở cùng nữ tử ở trong, nhìn thấy một đạo bóng người quen thuộc, chính là em gái của nàng Diệp Thi Lan.

Trước ở khách trên thuyền nghe nói muội muội mình sau khi mất tích, Diệp Thi Dong lúc này rối loạn tâm lòng, nội tâm kinh hoảng không ngớt.

Hiện tại nàng nhìn thấy muội muội mình liền ở ngay đây, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Có điều, nhìn thấy Diệp Thi Lan không nhúc nhích nằm ở trên boong thuyền, nàng vẫn còn có chút lo lắng, vội vã đi tới, ngồi xổm người xuống tinh tế kiểm tra một phen.

Phát hiện Diệp Thi Lan chỉ là tạm thời ngất đi, người cũng không lo ngại sau, Diệp Thi Dong rốt cục triệt để yên lòng.

Sau đó, nàng lại kiểm tra bên cạnh mấy vị khác nữ tử, phát hiện đều chỉ là hôn mê bất tỉnh, người đồng dạng không có chuyện gì.

Diệp Thi Dong đứng lên tới nói nói: "Những người này đều không quá đáng lo, đều chỉ là tạm thời hôn mê mà thôi."

"Người không có chuyện gì là tốt rồi, xem ra những thứ này đều là chúng ta trên thuyền biển mất những cô gái kia." Tôn Hạc khẽ gật đầu nói, "Đi, chúng ta lại đi trên thuyền những nơi khác nhìn, đều cẩn thận chút, chú ý an toàn."

Hàn Văn Lâm cùng Diệp Thi Dong đều gật gật đầu, sau đó ba người một đạo tiếp tục cẩn thận từng li từng tí một địa sưu tầm này chiếc màu đỏ phảng thuyền.

Nửa khắc đồng hồ sau, ba người sưu tầm phảng trên thuyền mỗi một góc, nhưng ngoại trừ nằm ở trên boong thuyền những cô gái kia ở ngoài, liền nửa bóng người đều không có.

Hàn Văn Lâm nhíu nhíu mày hỏi: "Tôn trưởng lão, người nói này đến tốt cùng là chuyện ra sao?"

Tôn Hạc suy nghĩ một chút, than thở: "Xem ra, là có cao nhân tiền bối cứu các nàng."

Hàn Văn Lâm nói: "Tôn trưởng lão, nói như vậy, vừa nãy cái kia trên mặt sông kịch liệt tranh đấu, hẳn là vị tiền bối kia cao nhân, cùng những thần bí đó ác thế lực ở giao thủ?"

Tôn Hạc nói: "Nên chính là như vậy. Có điều, những kia ác thế lực cũng không đơn giản a, vừa nãy tiếng đánh nhau, các người cũng cũng nghe được, kéo dài thật dài một quãng thời gian. Cũng còn tốt, vị tiền bối kia, cuối cùng vẫn là thắng được thắng lợi."

Diệp Thi Dong đôi mi thanh tú hơi nhíu trứ, nói: "Tôn trưởng lão, hiện ở trên thuyền ngoại trừ những này bị bắt đi nữ tử, cũng không có nhìn thấy những người khác. Lễ nào vị tiền bối kia cao nhân đã đi rồi? Còn có, những kia làm ác người cũng không thấy tăm hơi, lễ nào đều bị đánh chạy? Nếu là như thế, những ác nhân đó còn có thể hay không một lần nữa trở về?"

Nghe nói như thế, Tôn Hạc cũng không khỏi mà chần chờ một chút, sau đó nói rằng: "Ta nghĩ, vị tiền bối kia nếu đem chiếc thuyền này đưa đến chúng ta trước mắt, hẳn là giải quyết triệt để những thần bí đó ác thế lực, chúng ta cứ an tâm đi. Nếu không, bằng những thần bí đó ác thế lực cao thâm khó dò thủ đoạn, liền coi như chúng ta nhắc lại cao cảnh giác, cuối cùng e sợ cũng là uống tổn sức, phí công vô ích."

Hàn Văn Lâm cùng Diệp Thi Dong đều khẽ gật đầu, ngẫm lại cũng là, những thần bí đó ác thế lực nếu như thật sự một lần nữa trở về, bằng vào bọn họ những người này, coi như nhắc lại cao cảnh giác, cái kia thì có ích lợi gì?

Cũng còn tốt có vị tiền bối kia cao nhân ở, giải quyết việc này. Bằng không những này bị bắt đi nữ tử, e sợ đúng là muốn triệt để bất vô âm tín.

Chương 145: Khấp nơi phản ứng

□

Ngày thứ hai trời vừa sáng, khách thuyền liền ở một tòa vùng ven sông thành trì ngừng đi.

Tuy nói trên thuyền mất tích nữ tử, cuối cùng đều an toàn trở về, cũng không có có chuyện. Nhưng trước những kia quý dị mất tích án, dù sao cũng là phát sinh.

Bởi vậy, khách thuyền vừa đến toà thành tiếp theo, nhà đồ lập tức cấp bờ, đem sự tình đăng báo quan phủ.

Vừa vặn, toà thành trì này có Lục Phiến Môn Bộ Khoái đóng quân ở đây, nghe tin sau lập tức chạy tới, hướng về trên thuyền mọi người hỏi dò chuyện đã xảy ra.

Mang đội chính là một vị họ Ngô Bộ Khoái, khi hắn biết trên thuyền còn có Huyền Kiếm môn Tôn Hạc cùng Trường Hà Bang Hàn Văn Lâm hai vị cao thủ ở phía sau, lúc này không lại hỏi dò những người khác, mà là chuyển hướng hai người tinh tế hiểu rõ lúc đó tình huống.

Nghe xong chuyện đã xảy ra sau, cái kia Ngô tính Bộ Khoái khẽ cười khổ nói rằng: "Tôn trưởng lão, Hàn bang chủ, ta cũng không biết nên nói các người chiếc thuyền này là may mắn vẫn là bất hạnh."

Tôn Hạc cau mày, nói: "Ngô bộ khoái, lời ấy nghĩa là sao?"

Hàn Văn Lâm cũng nghi hoặc mà nhìn về phía vị này Lục Phiến Môn Bộ Khoái.

Cái kia Ngô tính Bộ Khoái giải thích: "Không đối gạt hai vị, này đại giang trên hệ liệt quý dị mất tích án phát sinh sau, ta Lục Phiến Môn vô cùng coi trọng, phái hơn hai trăm vị Lục Phiến Môn Bộ Khoái, phân biệt đóng quân ở vùng ven sông các thành trì lớn. Từ thông báo các nơi tin tức xem, những này quý dị mất tích án đã phát sinh mấy chục lên, mất tích nữ tử càng là đạt đến hơn hai trăm người."

"Càng mất tích nhiều người như vậy!" Tôn Hạc cùng Hàn Văn Lâm nhìn nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương kinh ngạc.

"Hơn nữa không ít mất tích vụ án, vẫn là phát sinh ở cùng một buổi tối, cách xa nhau bên ngoài mấy trăm dặm trên mặt sông." Nói đến đây, cái kia Ngô tính Bộ Khoái vẻ mặt hơi có chút nghiêm nghị, "Chúng ta phán đoán, đối phương sau lưng có một thế lực khổng lồ, phân biệt ở mỗi cái trên mặt sông đồng thời gây án. Hơn nữa, từ gần nhất mặt trên truyền đến mệnh lệnh, tựa hồ cũng đang ám chỉ đối với phe thế lực khổng lồ. Cấp trên chỉ để chúng ta đem vụ án tí mĩ ghi chép xuống, cũng không cho chúng ta tiến hành những tay."

Tôn Hạc trên mặt không khỏi lộ ra một tia khiếp sợ, nói rằng: "Đối phương đến cùng khủng bố đến mức nào, thậm chí ngay cả các người Lục Phiến Môn cũng phải nhượng bộ lui binh?"

Cái kia Ngô tính Bộ Khoái lộ ra một nụ cười khổ: "Chúng ta Lục Phiến Môn sức mạnh quá phân tán, hơn nữa từ đối phương gây án thủ đoạn đến xem, trừ phi là chúng ta Lục Phiến Môn môn chủ đích thân tới, bằng không căn bản nắm đối phương không có cách nào."

Tôn Hạc cùng Hàn Văn Lâm đều rất tán thành, nghĩ đến trước trên thuyền những cô gái kia ở trước mặt mình bỗng nhiên quý dị biến mất, hai người lúc này vẫn như cũ có chút lòng vẫn còn sợ hãi. Như vậy vô thanh vô tức thủ đoạn, nếu là dùng để giết người, quả thực thuận buồm xuôi gió, căn bản không thể có người ứng phó được.

E là cho dù Lục Phiến Môn môn chủ, cũng không có thủ đoạn như vậy chứ?

Chỉ là muốn đến đối phương tứ vô kỵ đạn bắt người, Tôn Hạc trong lòng liền có chút không cam lòng: "Lẽ nào liền như vậy để bọn họ cố tình làm bậy địa làm xằng làm bậy, liền không có cách nào đối phó được bọn họ?"

Cái kia Ngô tính Bộ Khoái hơi có chút bất đắc dĩ, nói rằng: "Tạm thời không có biện pháp gì tốt, có điều cấp trên nói, trải qua một thời gian nữa, đối phương liền sẽ tự động tiêu dừng lại."

Hàn Văn Lâm hỏi: "Ngô bộ khoái, vậy người có biết đối phương đến tốt cùng là hà phe thế lực?"

Cái kia Ngô tính Bộ Khoái lắc đầu một cái: "Ta đây cũng không biết, nhưng ta nghĩ người ở phía trên, nên ít nhiều gì biết một chút."

Hàn Văn Lâm hơi than thở: "Cái này khủng bố thần bí thế lực, thật làm cho người cảm thấy sợ sệt!"

"Đúng đấy, đối phương khủng bố, vượt qua thường nhân tưởng tượng." Cái kia Ngô tính Bộ Khoái cũng than thở: "Vì lẽ đó ta nói, các người trên chiếc

thuyền này mất tích từ bị cao nhân tiền bối cứu dưới, cũng không biết là may mắn vẫn là bất hạnh."

"Người được cứu đến, hay là được cho là may mắn. Nhưng các ngươi phải hiểu, đối phương là một khủng bố cực kỳ thế lực. Các ngươi trên chiếc thuyền này mất tích những cô gái kia, là này hệ liệt vụ án ở trong, duy nhất được cứu đến. Nhưng cách làm như thế, e sợ rất có thể đưa tới đối phương trả thù. Vì lẽ đó ta kiến nghị, các ngươi tiếp đó, cũng không muốn ngồi nữa thuyền, đi đường bộ đi."

Tôn Hạc cùng Hàn Văn Lâm thoáng sau khi tự hỏi, đều gật gù.

Liền, vì lý do an toàn, khách trên thuyền tất cả mọi người đều bị xin mời rời xuống thuyền, đều bị kiến nghị cái đi đường bộ.

Mà Diệp gia hai tỷ muội cùng Ninh Tiểu Đường, họ Thảm thiếu niên cáo biệt một tiếng sau, liền vội vã rời đi, vội vã trở về chính mình tông môn.

Nói vậy hẳn là Diệp Thi Lan bị cái kia thần bí thế lực bắt đi quá, hai tỷ muội sợ bị đối phương trả thù đi.

Ninh Tiểu Đường cùng họ Thảm thiếu niên cũng rời đi khách thuyền.

Nhìn diện mười ba người đứng đầu bốn tuổi thiếu niên, Ninh Tiểu Đường hơi cười cười nói: "Thảm tiểu huynh đệ, ta dự định trước tiên đi Kinh Châu thành, ngươi chuẩn bị đi nơi nào?"

Bởi khách thuyền ngừng chính là một toà vùng ven sông thành nhỏ, nơi này cũng không có đi Thục Châu thuyền. Bởi vậy, Ninh Tiểu Đường chuẩn bị trước tiên đi Kinh Châu thành, đó là đại thành, nghĩ đến đến nơi đó, lẽ ra có thể tìm tới đi Thục Châu thuyền.

Cùng lúc đó, nơi này đến Kinh Châu thành, có điều hai, ba thiên lục lộ hành trình. Ninh Tiểu Đường cũng lười tọa thuyền, dự định cái đi đường bộ, nhìn trên lục địa phong cảnh cũng tốt.

Nghe được Ninh Tiểu Đường dự định đi Kinh Châu thành, họ Thảm thiếu niên ánh mắt sáng lên, nói rằng: "Ninh Đại Ca, ta cũng là đi Kinh Châu thành, chúng ta tiện đường đây, chúng ta cùng đi đi."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói: "Được, vậy thì cùng đi."

Nước sông ào ào, cuộn sóng lẫn lộn.

Ở một chỗ bờ sông bãi bùn, sinh trưởng một đám lớn cỏ lau.

Hai cổ nhân loại thân thể, nước chảy bèo trôi.

Chờ bay tới mảnh này cỏ lau địa sau, dòng nước dần dần trở nên bằng phẳng, cái kia hai cổ thân thể con người, một trước một sau, cuối cùng đứng ở bụi lau sậy ở trong.

Không biết qua bao lâu, trong bụi lau sậy, bỗng nhiên không khí một trận vận vẹo, hiển hiện ra hai đạo bóng người màu đen đến.

Bọn họ lẳng không đứng ở nước sông bên trên, trên mặt đều mang một bộ màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ.

Chỉ thấy một người trong đó lời kéo lạnh lạnh tiếng nói nói rằng: "Chẳng trách không kiến giải tự số bảy cùng số tám báo lại, không nghĩ tới bọn họ đã bị người giết chết."

Tên còn lại cũng âm thanh nói rằng: "Dựa vào Địa Tự số bảy cùng số tám võ công, này trong chốn giang hồ có thể giết chết bọn họ người cũng không nhiều. Lẽ nào là những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Quái Vật đã hạ thủ?"

Lúc trước người kia nói: "Hừ, phỏng chừng chính là bọn họ đã hạ thủ, chính là không biết là vị nào đã hạ thủ."

Người còn lại nói: "Hê hê, xem ra chúng ta Hồng Lâu cửu không ra giang hồ, những lão quái vật kia quên chúng ta Hồng Lâu lợi hại, dám đối với chúng ta Hồng Lâu người ra tay!"

"Đi thôi, chúng ta đi về trước, đem tin tức báo lên. Nếu dám đối với chúng ta Hồng Lâu người ra tay, tất nhiên cần phải trả giá cái giá bằng cả mạng sống!"

Lúc này, không khí lần thứ hai vận vẹo, cái kia hai bóng người dần dần biến mất, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất từ chưa từng xuất hiện.

Trường An thành, nào đó toà dưới chân núi.

Đây là một toà hẻo lánh phủ đệ, cửa lớn sơn loang lổ, màu sắc ám cự; cửa lớn hai bên, bày ra một đôi nhe răng nhếch miệng sư tử bằng đá. Đôi này : chuyện này đối với sư tử bằng đá bề ngoài, mọc đầy râu xanh, nhìn qua mơ hồ mang theo một phần nặng nề lịch sử tang thương.

Trên cửa chính mang theo một khối bảng hiệu, mặt trên có khắc ba cái mạ vàng đại tự, bộc lộ ra một luồng không nói ra được uy nghiêm.

Ba chữ kia, gọi "Lục Phiến Môn" !

Nơi này chính là toàn bộ Đại Tẩn Hoàng Triều tiếng tăm lừng lẫy Lục Phiến Môn tổng bộ.

Phủ đệ bên trong thư phòng, một vị năm gần sáu mươi ông lão, đang ngồi ở trước bàn đọc sách xử lý Văn Ấn.

Ông lão mặt chữ điền ung mục, ánh mắt lấp lánh, mặc một bộ màu đen quan phục, khí độ bất phàm

"Thùng thùng ~" một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

"Đi vào." Ông lão âm thanh uy nghiêm vang lên.

"Chi ~" phòng cửa bị mở ra, từ bên ngoài tiến vào tới một người hơn năm mươi tuổi lão đầu, trên tay hẩn cầm một phong mật thư.

Trước bàn đọc sách ông lão cũng không ngần đầu lên, nói rằng: "Lạc lão, lại tới tin tức?"

Cái kia hơn năm mươi tuổi lão đầu gật gật đầu nói: "Đúng, môn chủ, hơn nữa còn là kịch liệt thư tín."

Nguyên lai, trước bàn đọc sách ông lão, chính là đương nhiệm Lục Phiến Môn môn chủ, Hoàng Phủ Viêm.

Hoàng Phủ Viêm tiếp nhận thư tín, lúc này mở ra xem lên.

"Ồ?" Hoàng Phủ Viêm không nhin được phát sinh một tiếng ồ ngạc nhiên.

Vị kia hơn năm mươi tuổi lão đầu nghi ngờ nói: "Môn chủ, không biết trong thư nói tới chuyện gì?"

Hoàng Phủ Viêm ngẩng đầu lên, kinh ngạc nói rằng: "Lạc lão, trong thư nói, có cao nhân tiền bối, từ Hồng Lô trong tay cứu ra những kia mắt tích nữ tử!"

"Cái gì, có cao nhân tiền bối ra tay với Hồng Lô?" Nghe nói như thế, vị kia lạc lão vẫn đục con mắt, lập tức mở thật lớn, trong con ngươi bắn ra hai tia sáng mạng, hiển nhiên là giật mình không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: Đêm mưa (một)

□

"Đúng đấy, cũng không ngờ là vị tiền bối nào cao nhân ra tay." Hoàng Phủ Viêm khe khẽ thở dài.

Hồng Lô nội tình, như bọn họ những này Lục Phiến Môn cao tăng, ít nhiều gì đều là biết một ít.

Đây là một khủng bố bí ẩn tổ chức, đã có mấy trăm năm lịch sử. Cái tổ chức này trong ngày thường hoàn toàn giấu ở chỗ tối, không hiện ra với giang hồ, phổ thông Võ Lâm Nhân Sĩ, thậm chí đều chưa từng nghe nói Hồng Lô danh tự này.

Nhưng cái thế lực này nhưng dị thường khủng bố mạnh mẽ, mỗi cách mười năm, cái tổ chức này đều sẽ phái ra Hồng Lô sứ giả, ở đại giang bên trên mạnh mẽ bắt người.

Mỗi một lần, đều sẽ bị bắt đi mấy trăm tên cô gái trẻ. Sau khi, những này Hồng Lô thế lực liền sẽ tự động biến mất, liên đới những cô gái kia cũng triệt để mất tích không gặp. Mãi đến tận mười năm sau, những Hồng Lô đó sứ giả lại một lần nữa lại xuất hiện.

Hồng Lô như vậy không kiêng kị mà hành ác, tự nhiên cũng đưa tới quá Lục Phiến Môn cùng với còn lại võ lâm Đại Phái liên thủ vây quét, đáng tiếc cuối cùng đều thất bại.

Bởi vì mỗi một vị Hồng Lô sứ giả, võ công đều sâu không lường được. Nếu như không phải Tiên Thiên Cảnh cường giả, căn bản là đối phó bọn họ không được.

Tỷ như trăm năm trước, thì có lãnh đời Tiên Thiên Cảnh tiền bối ra tay đối phó Hồng Lô, giết chết quá mấy vị Hồng Lô sứ giả. Nhưng cuối cùng, cũng

đưa tới Hồng Lôu Tiên Thiên Cảnh cường giả, hơn nữa còn là hai vị Tiên Thiên Cảnh cường giả.

Song phương đại chiến một trận, cuối cùng kết quả, vị kia lãnh đời Tiên Thiên Cảnh tiền bối không địch lại, chết thảm ở trong tay đối phương.

Sau đó, chính đạo võ lâm lại đi ra ba vị Tiên Thiên Cảnh lãnh đời tiền bối, mà Hồng Lôu phương diện, thì lại lấy bốn vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ cường thế đáp lại.

Song phương giương cung bạt kiếm đối lập một phen sau, cuối cùng không có đánh tới đến.

Nhưng nhìn một đóm mà biết toàn thân báo, Hồng Lôu có thể lập tức phái ra bốn vị Tiên Thiên Cảnh cường giả, từ bên trong có thể thấy được Hồng Lôu góc gác cùng khủng bố.

Từ đó về sau, Lục Phiến Môn cùng còn lại Võ Lâm Môn Phái, đối với Hồng Lôu làm việc, tất cả đều là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Một mặt, đối phương bình thường mười năm mới xuất hiện một lần. Mặt khác, thực sự là Hồng Lôu thế lực quá mức khủng bố.

Vị kia lạc lão đề xuống ban đầu khiếp sợ sau, chậm rãi mở miệng nói rằng: "Thành thật mà nói, Hồng Lôu làm việc, lão già ta cũng đã sớm nhìn bọn họ khó chịu. Nói vậy, vị kia lãnh đời lão tiền bối, tất nhiên cũng là không nhìn nổi, mới hung hãn ra tay."

Hoàng Phủ Viêm có chút lo lắng nói: "Chỉ là, vị kia lạc lão tiền bối ra tay, cũng không thông báo sẽ không đưa tới Hồng Lôu bên trong những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Quái Vật trả thù. Trăm năm trước cái kia tràng đối lập, ta nghĩ lạc lão người nên cũng rõ ràng. Hồng Lôu thế lực, thực sự là quá khủng bố."

Lạc lão than thở: "Hồng Lôu, xác thực mạnh đến nỗi có chút thái quá. Có điều, cũng không cần lo lắng quá mức, bọn họ hẳn là sẽ không xằng bậy. Nếu không thì, Thái Hư Quan cùng Huyền Không Tự bên trong những lão quái vật kia, chỉ sợ cũng phải ngồi không yên. Huống chi, còn có trong hoàng tộc vị kia đây."

Hoàng Phủ Viêm bất đắc dĩ cười cười nói: "Nói cũng là, thần tiên đánh nhau, chúng ta là không xen tay vào được. Coi như trời sắp xuống, còn có những lão quái vật kia đây đây."

Ninh Tiểu Đường cùng họ Thẩm thiếu niên kết bạn mà đi, đi đường bộ một đạo đi tới Kinh Châu thành.

Theo tiến thêm một bước giao lưu, Ninh Tiểu Đường hiểu rõ đến, họ Thẩm thiếu niên là Trung Châu Thẩm gia hậu bối con cháu, hẳn còn có một chị gái. Nhưng bởi vì bọn họ mạch này thuộc về chi mạch, cho nên cũng không được coi trọng. Hẳn cũng tỷ tỷ của hắn bị phái đến Kinh Châu Thẩm gia hiệu buôn tới làm sự, quanh năm sinh sống ở Kinh Châu thành.

Họ Thẩm thiếu niên trước bởi vì chờ ở nơi ở chờ chán, liền thâu lên đi ra ngoài quây một cái.

Đối với này, Ninh Tiểu Đường có chút không nói gì, cũng không biết nên nói đối phương đến tốt cùng là can đảm hơn người vẫn là ngu muội vô tri.

Một không võ công thiếu niên, dĩ nhiên một mình lên đi ra ngoài lãng?

Này coi là thật là nghề con mới sinh không sợ cộp a!

Phải biết, ở cái này có giang hồ có tà ma ngoại đạo trong thế giới, hành động như vậy, quả thực chính là cùng tự tìm đường chết gần như, không cẩn thận, sẽ làm mất đi cái mạng nhỏ của chính mình.

Họ Thẩm thiếu niên tên đầy đủ Trầm Duyệt Duyệt, mới vừa nghe được danh tự này thì, Ninh Tiểu Đường không nhịn được bật cười.

"Trầm Nguyệt nguyệt? Ha ha ha." Ninh Tiểu Đường cười đến trước ngưỡng sau phiến.

Nhìn Ninh Tiểu Đường cười to lên, thiếu niên một mặt bất đắc dĩ, than bụng tay nói rằng: "Cười ba cười đi, ta cũng biết, danh tự này nghe tới rất giống nữ hài tên."

Ninh Tiểu Đường khó khăn ngưng cười thanh, nói: "Người làm sao sẽ lấy danh tự này?"

"Ta làm sao biết? Đây là cha mẹ ta lấy tên nha, trời mới biết bọn họ làm sao sẽ cho tiểu gia ta lấy như vậy một nữ tính hóa tên!" Thiếu niên thờ phỉ phò nói rằng.

Ninh Tiểu Đường nói: "Tháng này là chỉ mặt trăng nguyệt sao?"

Thiếu niên lắc lắc đầu nói: "Không phải, không phải, là tâm duyệt thần di duyệt."

Ninh Tiểu Đường nói: "Thì ra là như vậy, lời nói thật giăng. Duyệt Duyệt hai chữ này, kỳ thực ý cảnh rất tốt đẹp."

Thiếu niên ừ rừ nói rằng: "Ý cảnh thật có tác dụng chó gì, có người gọi tên ta, ta cũng không dám trả lời."

"Trầm Duyệt Duyệt, Trầm Nguyệt nguyệt... Ha ha!" Ninh Tiểu Đường không nhịn được lại nở nụ cười.

Thiếu niên sâu kín nhìn Ninh Tiểu Đường.

"Duyệt Duyệt, đừng nhìn ta như vậy, chúng ta tiếp tục lên đường đi."

"Ta nói Ninh Đại Ca, ngươi có thể hay không đừng gọi ta Duyệt Duyệt?"

"Vậy ta xưng hô ngươi như thế nào?"

"Sau đó gọi ta Thẩm tiểu đệ thế nào? Ta đều gọi ngươi Ninh Đại Ca đây."

"Nhưng ta cảm thấy làm sao vẫn là Duyệt Duyệt càng êm tai chút? Ta vẫn là gọi Duyệt Duyệt được rồi."

"A ! !" Thiếu niên một trận phát điên, sớm biết như vậy, hắn liền không nói cho Ninh Tiểu Đường tên.

Ngày mùa hè khí trời, thay đổi trong nháy mắt.

Nguyên bản trời xanh quang đãng bầu trời, bỗng nhiên trở nên một mảnh đen kịt, toàn bộ phía chân trời đều là mây đen nằm dày đặc, mây mù lẫn lộn.

"Răng rắc, ầm ầm!"

Mây đen ở trong, xẹt qua một đạo sáng sủa điện quang, tiếp theo chính là ầm ầm tiếng sấm hừng.

Ninh Tiểu Đường ngẩng nhìn bầu trời, đối với thiếu niên nói rằng: "Lập tức sắp mưa rồi, nhìn đáng dấp tạm thời cần không được đường. Phía trước chân núi, thật giống có gian phòng, chúng ta quá khứ trốn một hồi vũ."

"Được, Ninh Đại Ca." Thiếu niên gật gù.

Làm hai người mới vừa đã tìm đến cái kia phòng nhỏ thì, hoàng giọt mưa lớn như hạt đậu liền bùm bùm địa từ giữa bầu trời rơi xuống.

Rất nhanh, cuồng phong gào thét, mưa xối xả mưa tầm tã, vũ bắt đầu càng rơi xuống càng lớn.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt đi vào nhà tử, này tựa hồ là một gian bỏ đi đèn miếu.

Trong phòng ngoại trừ một tấm cũ nát hương án ở ngoài, trống rỗng, cái gì cũng không còn sót lại, liền cái kia cung phụng thần tượng, cũng không biết đi nơi nào.

Sắc trời dần muộn, mưa bên ngoài vẫn như cũ dưới cái liên tục.

"Xem ra, đêm nay đến tạm thời ở nơi này." Ninh Tiểu Đường nói rằng.

Nói, hắn ở bên trong phòng tìm một chút gỗ vụn đầu, ở gian nhà góc dấy lên một đống lửa.

Hai người ngồi ở bên cạnh đống lửa, một bên sưởi ấm một bên nghỉ ngơi.

Đại khái quá nửa canh giờ đáng vẻ, ngoài phòng vang lên một trận ầm ầm tiếng bước chân.

"Nơi này có gian phòng, đêm nay liền ở ngay đây đặt chân, mưa lớn như thế, thực sự là phiền phức."

"Chi ~ ~ "

Cửa phòng bị đẩy ra, từ bên ngoài đi vào tám, chín cái mạng theo đạo kiếm đại hán vạm vỡ, những người này hộ vệ một vị mười bảy mười tám tuổi tuấn lãng bạch y công tử.

Những người kia vừa vào nhà, liền nhìn thấy ngồi ở góc nghỉ ngơi Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt.

Làm phát hiện chỉ là một người trẻ tuổi cùng một mười ba mười bốn tuổi thiếu niên sau, những kia đại hán vạm vỡ cảnh giác ánh mắt bắt đầu hơi thả lỏng.

Những người kia cũng không có cùng Ninh Tiểu Đường hai người chào hỏi, tự nhiên bận việc lên.

"Công tử, đêm nay liền muốn oan ức ngươi một đêm, chung quanh đây thực sự không tìm được cái gì chỗ đặt chân." Một người trong đó đại hán vạm vỡ nói rằng.

Cái kia tuấn lãng bạch y công tử không để ý lắm, thanh âm chất chứa, nói rằng: "Lý thúc, không có chuyện gì, nơi này rất tốt, ta còn không từ ở qua nơi như thế này đây."

Bên này, Trầm Duyệt Duyệt tò mò đánh giá đối phương, có điều nhìn thấy mấy vị đại hán vạm vỡ mạnh mẽ trừng đến sau, không khỏi mà hơi co lại đầu.

Ninh Tiểu Đường nhân nhạ ngẩng nhìn vị kia tuấn lãng bạch y công tử, lập tức lại nhắm hai mắt lại, ở đáy lòng khẽ lắc đầu một cái.

"Công tử sao? Rõ ràng chính là một thiếu nữ mà."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Đêm mưa (hai)

□

Bóng đêm dần thâm, bên ngoài vẫn rơi xuống như trút nước mưa to.

Đối diện mấy vị đại hán vạm vỡ, rất bạo lực địa đỡ bỏ tám kia hương án, tiếp theo ngay tại chỗ đẩy lên một đồng lửa.

Sau đó, cái kia bảy, tám cái bóng người, liền đồng thời ngồi vây quanh ở bên cạnh đồng lửa sưởi ấm, đồng thời cũng lấy ra bên người mang theo lương khô bắt đầu ăn.

Bọn họ vừa ăn một bên trò chuyện, nói chuyện nội dung cũng đa số là chút trên giang hồ ân oán báo thù.

Ninh Tiểu Đường nhắm mắt dưỡng thần, cũng không để ý tới.

Trầm Duyệt Duyệt đối với những kia chuyện trên giang hồ cũng rất cảm thấy hứng thú, nghe được tràn đầy phấn khởi, có điều hắn cũng không dám hướng về bên kia nhìn tới, trước bị những kia đại hán vạm vỡ trùng vài lần, đến hiện tại hắn còn có chút sợ hãi.

Rất nhanh, vị kia tướng mạo tuấn lãng bạch y công tử, cũng gia nhập tán gẫu ở trong.

"Ly thúc, trên giang hồ thật sự nguy hiểm như thế sao?" Bạch y công tử nhíu nhíu mày hỏi.

Bên cạnh một vị hơn bốn mươi tuổi hán tử trung niên mở miệng nói: "Đương nhiên, này trong chốn giang hồ, mỗi một ngày cũng không biết muốn phát sinh bao nhiêu tranh đấu cùng chém giết, càng là không biết muốn chết đi bao nhiêu người tính mạng. Nói cho cùng, này giang hồ hai chữ, kỳ thực liền mang ý nghĩa xung đột cùng vong." "

Bạch y công tử nói: "Nhưng chúng ta một đường đi tới, đều là bình an a."

Hán tử trung niên cười cợt, nói: "Công tử, đó là bởi vì chúng ta người đồng thể mạnh, ở một ít người giang hồ xem ra, chúng ta cũng không dễ trêu. Nếu là đơn độc cất bước, e sợ đã có vài nhóm người tìm chúng ta phiền phức."

Bạch y công tử nói: "Nói như vậy, thật sự liền không thể một thân một mình xông vào giang hồ?"

Hán tử trung niên nói: "Trừ phi là những kia võ công cao cường Đại Hiệp cùng võ lâm tiền bối, bằng không bình thường Võ Lâm Nhân Sĩ đều yêu thích kết bạn mà đi, đồng hành càng nhiều người liền càng an toàn."

Bạch y công tử lại nói: "Ly thúc, nếu như là hai người đồng hành đây? Hai người đồng hành là không là vấn đề liền không lớn. Người xem, hai người bọn họ liền cẩn thận đây." Nói, bạch y công tử chỉ chỉ Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người.

Hán tử trung niên hướng Ninh Tiểu Đường bên này liếc mắt nhìn, nói rằng: "Công tử, hai người kia xem ra cũng có chút giống thư sinh, cũng không biết là nhà ai công tử, hai người liền dám đi xa, đúng là có chút sự can đảm. Có điều, ở này trên giang hồ, như chỉ có sự can đảm mà không có bản lĩnh, cái kia sẽ càng chóng chết."

Lúc này, một đại hán vạm vỡ cũng xen mồm đi vào, hắn cười to nói: "Người tuổi trẻ bây giờ là gan vẫn đúng là lớn, hai người liền dám đi xa. Cũng còn tốt gặp phải chính là chúng ta, nếu như gặp phải một ít cùng hung cực ác đồ, hai người này e sợ không sống hơn đêm nay."

Một cái khác đại hán vạm vỡ cũng nói: "Bình thường thư sinh đi xa, đều là mười mấy người đồng hành, bên người còn có thể theo hộ vệ. Như hai người bọn họ như vậy, cũng thật là chưa từng thấy. Bọn họ nếu như tiếp tục như vậy đi đường, sớm muộn sẽ làm mất mạng."

Trầm Duyệt Duyệt nghe những kia đại hán vạm vỡ đối với mình cùng Ninh Tiểu Đường hai người, không kiêng kị mà xoi mói bình phẩm, hắn không khỏi mà hơi có lại đầu.

Hắn nghiêng đầu đi ngắm nhìn bên cạnh Ninh Tiểu Đường, phát hiện Ninh Tiểu Đường hai con mắt đóng chặt, hô hấp lâu dài, phảng phất đã ngủ giống như vậy, đôi với chuyện bên ngoài mắt điếc tai ngơ.

Lúc này, Trầm Duyệt Duyệt cũng mau mau nhắm mắt lại, làm bộ chính mình cũng ngủ.

Nhưng trong lòng hắn nhưng thấp thỏm không ngớt, nghe đối diện những kia đại hán vạm vỡ lời nói, hắn phát hiện mình đối với giang hồ nguy hiểm, thật giống có chút nhận thức không đủ.

Lẽ nào này trên giang hồ, thật sự có nguy hiểm như thế, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể ném mất mạng nhỏ?

Nghĩ tới đây, Trầm Duyệt Duyệt tâm lý khe khẽ thở dài: Ai, nếu như tiểu gia ta cũng biết võ công, vậy thì tốt.

Đối diện những kia đại hán vạm vỡ, lại hàn huyền ước chừng nửa canh giờ, liền bắt đầu tiêu dừng lại.

Ngoại trừ hai người gác đêm, những người khác đều bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi.

Cái kia bạch y công tử lấy ra một bộ trường bào, trải trên mặt đất, cũng chấp nhận ngủ đi.

Cho tới cái kia họ Lý hán tử trung niên, hắn cũng không ngủ, chỉ là khoanh chân tọa ở một bên, nhắm mắt dưỡng thần, thủ hộ bạch y công tử.

Ngoài phòng mưa gió vẫn gào thét, mưa gió từ khe cửa chui vào, thổi đến mức ánh lửa một trận dập tắt, ở trên vách tường lòi ra mọi người vằn vện cái bóng.

"Răng rắc, ầm ầm ầm! ! !"

Một đạo chói mắt điện quang ở chân trời xẹt qua, tiếp theo truyền đến đinh tai nhức óc tiếng nổ vang rền.

Đang lúc này, "Chi ~~~" một tiếng, cửa phòng bị người từ bên ngoài đẩy ra, một bóng người chậm rãi đi vào, bí mật mang theo lượng lớn nước mưa.

"Ai!"

Những kia đại hán vạm vỡ vào đúng lúc này tất cả đều "Bá" một hồi mờ mắt ra.

Khẩn đón lấy, "Khanh ~~~" một tiếng, bọn họ đao kiếm trong tay tất cả đều rút ra, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm người đến.

Lần này động tĩnh, cũng làm cho bạch y công tử tỉnh lại.

Cùng lúc đó, Trầm Duyệt Duyệt nguyên bản mơ mơ màng màng, đang muốn ngủ, lúc này cũng bị cả kinh mở mắt ra, hướng phía cửa nhìn tới.

Chỉ có Ninh Tiểu Đường, vẫn như cũ nhắm con mắt, phảng phất ngủ đến mức rất chết, như lợn chết như thế, không phản ứng chút nào.

Người tới cửa, là một vị năm mươi tuổi khoảng chừng ông lão, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều bị nước mưa xối ướt, nhìn qua vô cùng chật vật.

Hắn liếc nhìn trong phòng, lạnh rên một tiếng, trực tiếp hướng đi Trầm Duyệt Duyệt vị trí cái kia mảnh góc.

Hiển nhiên, hắn nhìn thấy trong phòng những kia đại hán vạm vỡ sau, cũng không muốn gây chuyện, cho nên liền hướng ít người địa phương đi đến.

Trầm Duyệt Duyệt nhìn đối phương từng bước một đi tới, không khỏi mà sốt sáng lên đến.

"Hừ, nhìn cái gì vậy!"

Ông lão kia mạnh mẽ trừng một chút Trầm Duyệt Duyệt, sợ đến Trầm Duyệt Duyệt suýt chút nữa nhảy lên đến.

Có điều lập tức, ông lão kia trực tiếp đặt mộng ngồi trên mặt đất, nhắm mắt dưỡng thần, không tiếp tục để ý Trầm Duyệt Duyệt.

Trầm Duyệt Duyệt lúc này mới ám thở phào nhẹ nhõm, ông lão này hung thần ác sát, thực sự thật đáng sợ.

Một bên khác, những kia đại hán vạm vỡ thấy ông lão không có nguy hiểm gì cử động, liền đem đao kiếm một lần nữa thả lại. Nhưng mỗi người tâm thần vẫn như cũ độ cao đề phòng, không có nửa điểm thả lỏng.

"Lý thúc, người kia là ai? Trên người hắn còn giống như có vết máu." Bạch y công tử nhỏ giọng nói rằng.

Ông lão kia từ cửa đi tới hiện tại chỗ ngồi, dọc theo đường đi nhỏ xuống lượng lớn nước mưa, nước mưa bên trong còn mang theo không ít vết máu.

Hán tử trung niên chân mày hơi nhíu lại, liên tục đánh giá ông lão, hắn từ trên người ông lão phát hiện một ít vết thương, những vết máu hiển nhiên là từ những vết thương kia bên trong chảy ra. Có điều, những kia đều không phải vết thương trí mệnh, vấn đề ngược lại cũng không lớn.

"Không quen biết, có điều không cần để ý tới, chúng ta duy trì cảnh giác liền có thể." Hán tử trung niên nói rằng.

Trong phòng lại dần dần yên tĩnh lại, ông lão vẫn đang nhắm mắt dưỡng thần, hiển nhiên trước trải qua một hồi kịch liệt chém giết, lúc này cực cần bổ sung tinh lực.

Như vậy quá một canh giờ, ở một tiếng sấm rền sau khi, bỗng nhiên, một đạo sắc bén tiếng xé gió đột nhiên vang lên.

"Xèo ~ ~ "

Âm thanh sắc bén chói tai, bồi đen ánh từ ngoài phòng bỗng nhiên bắn vào, trực tiếp bắn vào trong vách tường.

Thời khắc này, trong phòng tất cả mọi người tất cả đều lập tức mở mắt ra, bao quát Ninh Tiểu Đường.

"Không được, mọi người cẩn thận, là ám khí!" Vị kia hơn bốn mươi tuổi hán tử trung niên kinh hô một tiếng, sau một khắc, tất cả mọi người đều rút ra đao kiếm trong tay.

Mà vị lão giả kia, ngẩng nhìn bắn vào vách tường bên trong cái kia mũi ám khí, đồng tử không khỏi co rụt lại, tiếp theo sắc mặt đột nhiên đại biến.

Đó là một viên kim loại màu đen chế thành ám khí, đặt trên điêu khắc một đóa màu đen hoa hồng.

"Gay go, bọn họ đuổi theo!" Ông lão nói thầm một tiếng không được, trên người cường hãn chân khí chớp mắt bộc phát ra, cả người đột nhiên hướng phía trên nhảy lên một cái, phá tan nóc nhà bay ra ngoài.

"Mã Thừa Viễn, ngươi chạy không được, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!"

Ngoài phòng vang lên một đạo Băng Hàn thấu xương lạnh lùng âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Đêm mưa (ba)

□

"Mã Thừa Viễn, hóa ra là hần." Hán tử trung niên tựa hồ nhớ tới người kia là ai.

Bạch y công tử không khỏi hỏi: "Lý thúc, ngươi biết hần nhi? Hần là ai a?"

Hán tử trung niên dừng một chút, nói rằng: "Công tử, vị này Mã Thừa Viễn, chính là Hoa Quyền Môn đương đại môn chủ."

Bạch y công tử không nhịn được kinh ngạc nói: "Cái gì! Hoa Quyền Môn đương đại môn chủ? Liền vừa nãy lão tiên sinh kia?"

Hán tử trung niên cũng có chút chần chừ, nói rằng: "Nghĩ đến nên chính là vị kia Mã môn chủ, ta chưa từng thấy Mã môn chủ, vì lẽ đó vừa nãy cũng không nhận ra được."

Bạch y công tử nghi ngờ nói: "Lý thúc, vị kia Mã môn chủ làm sao đến nơi này? Nhìn dáng dấp hần tựa hồ gặp phải phiền toái gì?"

Tiếng nói vừa dứt, bên ngoài vang lên kịch liệt tiếng đánh nhau.

"Lý thúc, vị kia Mã môn chủ, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?" Nghe bên ngoài kịch liệt tranh đấu, bạch y công tử có chút bận tâm nói rằng.

Hán tử trung niên nói: "Nên vấn đề không lớn. Ngươi cũng biết, Hoa Quyền Môn cùng ta Hán Lâm giúp, đều là Kinh Châu thập đại võ lâm bang phái một trong. Chúng ta Hán Lâm giúp bài người thứ mười, Hoa Quyền Môn bài người thứ chín. Vị này Mã môn chủ, có người nói đã là Thông Mạch cảnh trung kỳ võ công cao thủ, khoảng cách Thông Mạch cảnh hậu kỳ, cũng chỉ có cách xa một bước. Có võ công như thế, phổ thông Võ Lâm Nhân Sĩ, ai có thể làm sao cho hần?"

Bạch y công tử không khỏi than thở: "Thông Mạch trung kỳ a, thật là lợi hại! Lý thúc, ngươi nói cha ta cùng vị này Mã môn chủ so với, ai võ công càng lợi hại chứ?"

Hán tử trung niên mở miệng nói: "Bang Chủ võ công từ lâu vào Thông Mạch cảnh trung kỳ, cùng vị này Mã môn chủ so với, nên ở sàn sàn với nhau đi."

"Cái kia Lý thúc người đây? Ta nghe người ta nói, người thật giống như cũng là Thông Mạch cảnh cao thủ đây." Bạch y công tử nói.

Hán tử trung niên lắc đầu nói: "Công tử cất nhắc ta, ta mới bắt quá mới vừa vào Thông Mạch cảnh, Kỳ Kinh Bát Mạch cũng là mở ra một mạch mà thôi, cùng Bang Chủ bọn họ so ra, kém quá xa, có thể không coi là cái gì cao thủ."

"Lý thúc khiêm tốn, dưới cái nhìn của ta, có thể vào Thông Mạch cảnh, chính là cao thủ rồi." Bạch y công tử khẽ mỉm cười nói.

Sau đó, bạch y công tử bỗng nhiên đi tới bên tường, có chút ngạc nhiên địa nhìn phía cái viên này bắn vào vách tường ám khí, hỏi: "Lý thúc, ám khí kia lại lịch ra sao nhỉ? Người tới xem một chút, ám khí kia thật kỳ quái, mặt trên của nó còn có khắc một đóa hoa đây, thật giống là hoa hồng."

"Có khắc hoa hồng ám khí?" Hán tử trung niên khẽ nhủ chân mày, lập tức, hán tử thật giống nghĩ tới điều gì, sắc mặt không khỏi biến đổi, vội vàng vàng chạy đến bên tường, nhìn về phía trên vách tường cái kia mũi ám khí.

Đó là một viên kỳ quái ám khí, do màu đen kim loại chế thành, mặt trên có khắc một đóa màu đen hoa hồng.

Chờ nhìn rõ ràng này mũi ám khí sau, hán tử trung niên sắc mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt.

Bạch y công tử cũng phát hiện hán tử trung niên sắc mặt biến hóa, trong lòng không nhịn được cả kinh, hỏi: "Lý thúc, người làm sao? Có phải là phát hiện cái gì?"

Hán tử trung niên âm thanh tối nghĩa nói: "Công tử, chúng ta khả năng có phiền phức. Đây mũi ám khí đại biểu Hắc Mân Côi a, vị kia Mã môn chủ, cũng không biết làm sao chọc Hắc Mân Côi, sợ là chúng ta cũng phải bị liên lụy."

"Hắc Mân Côi? Cái gì Hắc Mân Côi?" Nghe được có phiền phức, bạch y công tử không khỏi có chút sốt sắng, "Lý thúc, đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Hán tử trung niên lấy lại bình tĩnh, nói rằng: "Công tử, này Hắc Mân Côi, chính là trong chốn vô lâm hung ác nhất, bí ẩn nhất, cũng là mạnh mẽ nhất tổ chức sát thủ. lịch sử chỉ ít có thể truy tố đến mấy trăm năm trước, so với chúng ta Đại Tấn Hoàng Triều lịch sử còn muốn lâu đời. Bị Hắc Mân Côi nhìn chăm chăm người, trên căn bản là chắc chắn phải chết. Coi như là những kia đứng đầu nhất Vô Lâm Môn Phái chương môn, đối với Hắc Mân Côi cũng là kiêng dè không thôi. Bởi vì một khi bị Hắc Mân Côi nhìn chăm chăm, chính là bọn họ, không cần thận cũng có thể trúng chiêu Thân Vãn. Trong lịch sử, thì có tốt hơn một chút hàng đầu Vô Lâm Môn Phái chương môn cùng trưởng lão chết ở Hắc Mân Côi trong tay."

"Chuyện này... Lợi hại như vậy..." Bạch y công tử căng thẳng đến có chút nói năng lộn xộn, "Lý thúc, người thật xác định bên ngoài chính là Hắc Mân Côi?"

Hán tử trung niên nói: "Hắn là sẽ không sai rồi, nghe đồn bên trong, Hắc Mân Côi ở giết người trước, đều sẽ phát sinh một viên mang tính tiêu chí biểu trưng ám khí. Ta ở trong sách cổ từng thấy, lại như loại này, toàn thân do kim loại màu đen chế thành, mặt trên có khắc một đóa màu đen hoa hồng."

"Lý thúc, vậy chúng ta nên làm gì?"

"Công tử, đợi lát nữa nhất định phải chờ ở bên cạnh ta, tuyệt đối đừng chạy loạn. Những Hắc Mân Côi đó mục tiêu, hẳn là vị kia Mã môn chủ. Hi vọng những Hắc Mân Côi đó sát thủ hoàn thành nhiệm vụ sau, cứ vậy rời đi. Nếu không thì, chúng ta phiền phức liền lớn hơn!"

Hán tử trung niên cùng bạch y công tử đối thoại, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt tự nhiên cũng đều nghe thấy.

Ninh Tiểu Đường vẻ mặt vẫn như cũ bình tĩnh cực kỳ, trong miệng lẩm bẩm nói: "Hắc Mân Côi? Tổ chức sát thủ?"

Trầm Duyệt Duyệt vẻ mặt có chút sốt sắng lên, nhỏ giọng nói rằng: "Ninh Đại Ca, sự tình tựa hồ có hơi không tốt lắm a."

Hắn vừa mới dứt lời, ngoài phòng tiếng đánh nhau, đột nhiên chuyển đến trên nóc nhà.

Khẩn đón lấy, một đạo không tình cảm chút nào thanh âm lạnh như băng vang lên: "Chết!"

Sau một khắc, "Oanh ~" một tiếng, nóc nhà bị đập ra một cái lỗ thủng, nương theo mái ngói gỗ vụn hạ xuống, một bóng người cũng từ nóc nhà đập xuống.

"Ầm ~" bóng người tầng tầng ngã tại trên mặt đất, thất khiếu chảy máu, không nhúc nhích, dĩ nhiên chết đến mức không thể chết thêm.

Thi thể này tự nhiên là trước rồi đi vị lão giả kia, cũng chính là vị kia Hoa Quyền Môn Mã môn chủ.

Hắn lúc này, khắp toàn thân từ trên xuống dưới bị cắt ra mấy chục đạo lỗ hồng, máu me đầm đìa, vô cùng thê thảm. Hắn ngực trái, càng là có một đoạ người lỗ máu, bên trong trái tim đã bị triệt để xoắn nát, máu tươi từ lỗ máu bên trong không ngừng phun tung toé đi ra.

Nước mưa từ nóc nhà lỗ thủng xuyên thấu mà xuống, rơi xuống đất trên, cùng máu tươi lẫn lộn đến đồng thời, hướng về bốn phía chậm rãi chảy tới.

U ám mặt đất đã bị nhiễm đến đỏ như máu một mảnh, nhìn qua khiếp người cực kỳ.

"A! ! !"

Nhìn thấy Mã môn chủ cảnh tượng thâm thâm, bạch y công tử không nhịn được phát sinh rít lên một tiếng.

Trầm Duyệt Duyệt cũng sợ đến run cầm cập lên, hán nơi nào từng thấy thâm như vậy tượng thi thể.

Hán tử trung niên cùng mấy vị khác đại hán vạm vỡ, sắc mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị, tâm lý càng là có chút nhút nhát.

Hoa Quyền Môn chương môn, một vị Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ a, liền như thế chết rồi, hơn nữa còn là bị chết khốc liệt như vậy, này xem cho bọn họ một trận sợ mất mật.

Trên nóc nhà, đứng bình tĩnh sáu bóng người.

Bọn họ đều mang đầu bông, toàn thân khoác áo toi, trên tay cầm hiện ra hàn quang lợi kiếm.

Trong đó năm người trên mặt đều mang màu đen đầu tráo, chỉ lộ ra hai cái mắt không, bọn họ toàn đứng một vị mang thiết mặt nạ bóng người phía sau, như chúng tinh phùng nguyệt giống như bảo vệ quanh đối phương.

Trong đó một vị đầu bông người nói rằng: "Đại nhân, phía dưới còn có những người khác, muốn toàn bộ giải quyết sao?"

Thiết diện người lạnh lùng nói ra bốn chữ: "Không giữ lại ai."

Đầu bông người lại nói: "Đại nhân, phía dưới còn có một cô gái. Ở giết nàng trước, có phải là để các anh em trước tiên hưởng thụ một phen. Liên tục đuổi cái kia Mã Thừa Viễn ba ngày ba đêm, các anh em đều có chút bì."

Thiết diện người lạnh lùng nói: "Chỉ cho các người một phút."

Năm vị đầu bông người trầm miệng một lời nói: "Đa tạ Đại nhân."

Trong nháy mắt tiếp theo, năm vị đầu bông nhân thân tử nhảy một cái, trực tiếp từ nóc nhà lỗ thùng nhảy xuống.

"Àm ~ "

Năm người rơi xuống đất trên, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm trong phòng những người khác.

"Đem nam toàn bộ giết, cái kia nữ lưu lại, chờ hưởng sau khi dùng xong lại giết không muộn!"

Tiếng nói vừa dứt, toàn bộ gian nhà trong nháy mắt tràn ngập lạnh lẽo cực kỳ sát khí.

Khẩn đón lấy, ngũ người thân ảnh lóe lên, cầm lợi kiếm, hướng về từng người mục tiêu vồ giết tới.

Trong đó bốn người giết hướng về phía bạch y công tử bên kia, một người hướng Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt bên này đánh tới.

"Bảo vệ công tử!"

Hán tử trung niên cùng mấy vị khác đại hán vạm vỡ, sắc mặt đều trở nên trắng bệch cực kỳ, nhưng vẫn như cũ rút ra đao kiếm trong tay, khễ cắn răng hướng về đầu bông người nhào tới.

"Coong coong coong ~ " đao kiếm giao kích, hàn quang bắn ra bốn phía.

Hán tử trung niên mới vừa cùng trong đó một vị đầu bông người đưa trước tay, trong lòng liền không khỏi mà rung mình. Đối phương võ công, còn cao hơn chính mình ra một đoạn, Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ ít là thông hai mạch.

Vừa nghĩ tới đó, trong lòng hán liền cay đắng cực kỳ.

Mấy vị khác đầu bông người, võ công tự nhiên cũng sẽ không thấp đi nơi nào, nhưng mình những huynh đệ này môn, vậy thì thâm. Trừ mình ra là Thông Mạch ngoại cảnh, những người khác có điều Dưỡng Khí Cảnh, thì lại làm sao địch nổi những này võ công cao cường tàn nhẫn sát thủ?

Đúng như dự đoán, mấy hơi thở sau, liền có người liên tiếp địa phát ra tiếng kêu thảm, hiển nhiên là trúng rồi đối phương lợi kiếm.

Trầm Duyệt Duyệt nhìn hướng phía bên mình vồ giết tới đầu bông người, sợ đến hai cổ chiến chiến, không nhịn được phát sinh rít lên một tiếng.

"A, Ninh Đại Ca, làm sao bây giờ a?"

Ninh Tiểu Đường mặt bình tĩnh mà nhìn chém giết tới đầu bông người, khễ thở dài một cái nói: "Ai, vốn là không nghĩ ra tay, nhìn đáng dấp tới nay đến giết những người này."

Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ khoanh chân ngồi dưới đất, không có đứng dậy.

Hắn từ trên mặt đất nhật lên một ngón tay giống như độ lớn nhánh gỗ, nhẹ nhàng bẻ một đoạn, sau đó liền như thế tùy ý ném ra ngoài. Đây một động tác xem ra vô cùng chậm rãi, nhưng kì thực mau lẹ như điện.

Tất cả những thứ này, tất cả đều phát sinh ở trong chớp mắt!

Vị kia đấu bông người, nguyên bản nhìn thấy chính mình chỉ cần đối phó một người trẻ tuổi cùng thiếu niên, còn coi chính mình vận khí không tệ, nhiệm vụ này quả thực bắt vào tay, không muốn quá đơn giản.

Hắn mắt thấy liền muốn vọt tới cái kia trước người hai người, nhưng mà ngay trong nháy mắt này, toàn thân hắn tóc gáy bỗng nhiên nổi lên, một luồng trước nay chưa từng có nguy hiểm khí tức tràn ngập trong lòng.

Hắn nhìn thấy một bức tranh, hắn nhìn thấy người trẻ tuổi kia rất tùy ý nhật lên một cái nhánh gỗ, sau đó bẻ một đoạn, hướng chính mình ném tới.

Hình ảnh này xem ra là như vậy địa chầm chậm, nhưng cùng lúc đó nó lại là như vậy địa mau lẹ, tốc độ nhanh đến hắn căn bản không kịp làm ra phản ứng.

Đây chính là một bức mâu thuẫn cực điểm hình ảnh.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, hắn triệt để mất đi ý thức.

Một đốm máu cửa động, xuất hiện ở mi tâm của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Đêm mưa (bốn)

□ □

"Àm~~"

Đấu bông người cả người co quắp ngã xuống, máu tươi từ mi tâm cửa động rỉ ra, tiền một chỗ.

Còn lại bốn vị đấu bông người, dư quang liếc về tình cảnh này sau, toàn thân tóc gáy lúc này cũng nổi lên, chỉ cảm thấy một trận sơn cả tóc gáy.

"Cao thủ! Tuyệt đối cao thủ!"

Thời khắc này, bốn vị bán lạc người trong nháy mắt bứt ra trở ra, tạm dừng tranh đấu, sau đó song song đứng ở đồng thời, vẻ mặt cực kỳ ngưng trọng nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Bọn họ không nghĩ tới, vị kia mi thanh mục tú, xem ra như thư sinh yếu đuối người trẻ tuổi, dĩ nhiên sẽ là một vị siêu cấp võ công cao thủ. Mới vừa đối mặt, phía bên mình liền tổn thất một người. Võ công như thế, thực tại có chút khủng bố dọa người.

Một bên khác, bốn vị đấu bông người bỗng nhiên bứt ra, nhất thời để vị kia họ Lý hán tử trung niên cùng với mấy vị khác đại hán vạm vỡ thờ phào nhẹ nhõm.

Lúc này, bọn họ cũng phát hiện giữa trường dị thường, tựa hồ có một vị đấu bông người đã ngã trên mặt đất, chảy đầy đất huyết, lẽ nào chết rồi?

Lúc này mới quá mấy hơi thở? Những hung tàn đó sát thủ sẽ chết một người, này xảy ra chuyện gì?

Cái kia họ Lý hán tử trung niên cùng mấy vị khác đại hán vạm vỡ đều hai mặt nhìn nhau, bọn họ rất rõ ràng những này đấu bông người đáng sợ dường nào. Những này đấu bông người muốn giết sạch bọn họ, e sợ đều dùng không được hai thời gian mười hơi thở.

Nếu không là cái kia bốn vị đấu bông người bỗng nhiên chủ động đình chỉ tranh đấu, bọn họ hiện tại e sợ đã có không ít người bị giết chết, chắc chắn sẽ không như hiện tại chỉ có bốn trên thân thể người chịu điểm kiếm thương.

Mà làm cho cái kia bốn vị đấu bông người bỗng nhiên ngừng tay nguyên nhân, họ Lý hán tử trung niên cùng mấy vị khác đại hán vạm vỡ cũng chú ý tới,

tựa hồ là bởi vì đối diện vị kia mi thanh mục tú thư sinh trẻ tuổi?

Lẽ nào vị kia xem ra vẫn Văn Nhược nhược thư sinh, còn biết võ công hay sao? Bọn họ đều đầy bụng nghi ngờ nhìn về phía Ninh Tiểu Đường.

Cùng lúc đó, cái kia bốn vị đầu bông người mỗi một người đều vô cùng nghiêm nghị, làm sát thủ, cảm nhận của bọn họ muốn so với võ giả tầm thường nhạy bén nhiều lắm.

Giờ khắc này, bọn họ đối mặt Ninh Tiểu Đường, liền phảng phất là đang đối mặt một con thượng cổ hung thú giống như vậy, một luồng trước nay chưa từng có nguy hiểm khí tức, quanh quẩn ở tại bọn hắn trái tim.

Bọn họ biết, chính mình bất cẩn rồi, đối diện người trẻ tuổi, ở đâu là cái gì thư sinh yếu đuối? Đây hoàn toàn chính là một vị ăn tươi nuốt sống siêu cấp võ công cao thủ!

"Các hạ giấu đi vẫn đúng là thâm, đúng là chúng ta bất cẩn rồi." Trong đó một vị đầu bông người lạnh lùng nói rằng.

Khẩn đón lấy, hần lại hướng phía trên mắt liếc, quay về nóc nhà lớn tiếng nói: "Đại nhân, trong phòng có cái điểm quan trọng (giọt) đâm tay, kính xin đại nhân giúp đỡ!"

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên hơi tay lên bên trong nhánh gỗ, lập tức đến trước người.

Thấy thế, cái kia bốn vị đầu bông người sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Mọi người cùng nhau tiến lên!"

Thấy Ninh Tiểu Đường lại muốn lại ra tay, cái kia bốn vị đầu bông người lúc này quyết định liên thủ xuất kích.

"Cheng ~ ~ "

Cái kia bốn vị đầu bông người chân khí hùng hậu, chớp mắt rút vào đến trong tay lợi kiếm bên trong. Chợt, thân kiếm hơi bắt đầu run rẩy, phát sinh một tiếng tiếng rung.

"Giết!"

Bốn người đồng thời phát sinh một tiếng quát lạnh, mà hậu thân thể đột nhiên nhảy một cái, trong tay cầm lợi kiếm, đằng đằng sát khí địa hướng về Ninh Tiểu Đường lược giết tới.

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia họ Lý hần tử trung niên cùng mấy vị khác đại hán vạm vỡ, sắc mặt đều không khỏi hơi đổi một chút,

Bốn tên sát thủ liên thủ công kích, cái kia vị trẻ tuổi có thể ngăn cản được sao?

Cùng lúc đó, họ Lý hần tử trung niên phía sau vị kia bạch y công tử, con mắt cũng lập tức trợn to, không nhìn được dùng tay che miệng lại, có chút thật không dám đi suy đoán đón lấy cục diện.

Mà Trầm Duyệt Duyệt về mặt vẫn như cũ duy trì ngơ ngác đáng đáp, tựa hồ còn chưa từ vừa nãy Ninh Tiểu Đường ra tay đánh giết đầu bông người kinh biến bên trong khôi phục như cũ.

Đối mặt bốn vị đầu bông người đánh giết, Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ khoanh chân ngồi dưới đất, liền đứng đều không có đứng lên đến.

Hần một mặt bình tĩnh, lập tức nhánh gỗ cái tay kia, bỗng nhiên nhẹ nhàng chấn động, một tia cường hãn Khí Kinh tràn ra, cái kia nhánh gỗ trong nháy mắt bị chấn động thành bốn đoạn.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường cái tay kia hơi hột địa về phía trước đẩy một cái, cái kia bốn đoạn gỗ vụn, lúc này mang theo cực kỳ cường hãn Khí Kinh, hướng về cái kia bốn vị đầu bông người hăng hái vọt tới.

"Xèo ~ ~ "

"Cẩn thận ám khí!"

Thân là Hắc Mân Côi tổ chức sát thủ, bốn vị đầu bông người tự nhiên cũng là tinh thông ám khí võ công.

Vừa nghe đến cái kia sắc bén tiếng vang, bọn họ không chút suy nghĩ, lúc này hơi kiếm che ở trước người.

"Coong! ! !"

Bốn đoạn gỗ vụn thật xảo bắt xảo đụng vào lợi trên thân kiếm, phát sinh một đạo vang dội tiếng va chạm.

"Chặn lại rồi!" Cảm thụ trên thân kiếm truyền đến to lớn sức mạnh, bốn vị đầu bông trong lòng người không khỏi mà vui vẻ.

Tuy rằng cảm kiếm cái tay kia, bị chấn động đến mức hơi tê tê, nhưng chỉ cần có thể ngăn cản đối phương ám khí, vậy thì mang ý nghĩa thực lực của hai bên còn chưa cách xa đến không cách nào đối kháng mức độ.

Trước đồng bạn bị giết, hay là chỉ là hấn bắt cần thôi. Hiện tại chính mình bốn người có đề phòng, còn không phải phòng vệ cái kia ám khí.

Những này tâm tư, đều là trong nháy mắt thoáng hiện.

Bởi vì tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, sắc mặt của bọn họ, chớp mắt trở nên trắng bệch cực kỳ.

Bọn họ kinh hãi phát hiện, vừa nãy cái kia một đòn gây ra sức mạnh, có điều chỉ là mới vừa vừa mới bắt đầu mà thôi.

Vào giờ phút này, một luồng không gì sánh kịp, trước nay chưa từng có cường hấn sức mạnh, từ lợi trên thân kiếm lần thứ hai truyền đến.

Nguồn sức mạnh này, so với lúc trước mạnh mẽ không biết bao nhiêu lần, liền phảng phất trước có điều là Quân Tiên Phong, hiện tại đến mới thật sự là bộ đội chủ lực.

"Loảng xoảng ~ "

Trong nháy mắt tiếp theo, bốn người trên tay kiếm, lại cũng không chịu nổi này cỗ cường hấn sức mạnh, thân kiếm lập tức gãy vỡ ra, vỡ thành mấy đoạn.

"Không được, xong!" Thời khắc này, bốn vị đầu bồng người tất cả đều sinh ra này một ý nghĩ.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, "Phốc ~" một tiếng, gỗ vụn tiếp tục hướng phía trước vọt tới, trực tiếp bắn vào bốn vị đầu bồng người mi tâm.

Bốn vị đầu bồng người ý thức, ở trong nháy mắt này, triệt để chung kết.

"Ầm ~ "

Bốn vị đầu bồng người ngã xuống đất không nổi, dĩ nhiên đã biến thành bốn bộ thi thể.

"Đều chết rồi?"

Họ Lý hán tử trung niên cùng mấy vị khác đại hán vạm vỡ, không nhận được đều nuốt ngum nước bọt.

Tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, từ bốn vị đầu bồng người phát động tấn công, đến bốn người bị giết chết, có điều một hô hấp công phu.

Bọn họ không nghĩ tới, bốn vị vô cùng mạnh mẽ Hắc Mân Côi sát thủ, liền như thế bị giết chết, gọn gàng nhanh chóng, ngắn gọn sáng tỏ.

"Thật là lợi hại ám khí! Thật công lực thâm hậu!" Mấy người ở trong lòng không nhận được phát sinh thán phục.

Trước Ninh Tiểu Đường giết người thứ nhất đầu bồng người thì, bọn họ vẫn chưa từng thấy trình. Nhưng lần này, bọn họ nhưng là rõ rõ ràng ràng địa nhìn thấy.

Dùng một cái nhánh gỗ làm ám khí giết người, hơn nữa những kia gỗ vụn cuối cùng còn trực tiếp sụp đổ rồi Tinh Cương Kiếm thân, đây rốt cuộc nên thâm hậu bao nhiêu công lực?

Càng khiến người ta khó mà tin nổi chính là, đối phương còn là một vị mi thanh mục tú, tướng mạo Văn Nhược người trẻ tuổi. Chính là như thế một vị trẻ tuổi, võ công dĩ nhiên đạt đến như vậy sâu không lường được mức độ, chuyện này quả thật là không thể tưởng tượng nổi!

Bạch y công tử cũng kinh ngạc mà nhìn Ninh Tiểu Đường, hoàn toàn không nghĩ tới người trẻ tuổi này, võ công càng đến như vậy cảnh giới, khoảnh khắc chút đầu bồng người, liền dường như giết gà giống như vậy, hoàn toàn là dễ như ăn bánh.

Lúc này, Trầm Duyệt Duyệt cũng giật mình tỉnh lại, hấn lảng lảng nhìn Ninh Tiểu Đường, nói: "Chuyện này... Cái này cũng là võ công? Ninh Đại Ca, ngươi... Ngươi thực sự quá lợi hại!"

Nói xong lời cuối cùng, hấn trong con ngươi phát sinh cực kỳ kính ngưỡng ánh sáng.

Ngay vào lúc này, "Oanh ~" một tiếng, nóc nhà lần thứ hai bị phá tan một cái lỗ thủng, vô số gạch vụn gỗ vụn dồn dập rớt xuống.

Một vị trên mặt mang thiết mặt nạ đầu bồng người, từ trên trời giáng xuống.

"Ầm ~ "

Hấn vũng vàng rơi xuống đất, sau đó Băng Hàn ánh mắt, lạnh lùng dán mắt vào Ninh Tiểu Đường, từng chữ từng chữ địa nói rằng: "Rất khỏe mạnh, ta liền muốn hạ xuống hai cái hô hấp công phu, thủ hạ của ta liền bị ngươi giết đến không còn một mống. Ngươi nói xem, ta nên làm như thế nào nhỉ?"

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng rốt cục chậm rãi đứng dậy, hấn bình tĩnh mà nhìn đối phương, từ tốn nói: "Làm thế nào? Rất đơn giản, ngươi cũng cùng đi

chết được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Đêm mưa (ngũ)

□ □

Ninh Tiểu Đường âm thanh bình tĩnh mà hờ hững, thật giống như đang nói một chuyện bé nhỏ không đáng kể như thế.

Vị kia mang thiết mặt nạ đấu bông người nghe nói như thế sau, đầu tiên là hơi sững sờ, tiếp theo liền giận dữ mà cười, nói: "Được lắm tiêm nha lợi chủ tiểu tử! Người có thể giết chết thủ hạ của ta, xác thực toán có chút bản lĩnh. Có điều, cũng chỉ tới đó mới thôi. Người muốn giết ta, vốn là mơ hồ!"

Dưới cái nhìn của hắn, người trẻ tuổi trước mắt này, hay là một cái nào đó hàng đầu Võ Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử. Có thể giết chết tự mình những kia thủ hạ, cũng chẳng có gì lạ.

Dù sao, chính mình cái kia năm cái thủ hạ, thực lực cũng có điều Thông Mạch cảnh sơ kỳ, một người lợi hại nhất, Kỳ Kinh Bát Mạch cũng có điều mở ra hai mạch mà thôi. Thực lực như vậy, muốn đối phó những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử, tự nhiên là không đủ sức. Bị người ta giết chết, cũng không có gì để nói nhiều.

Thế nhưng, trước mắt cái này hàng đầu Võ Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử, còn muốn giết chết chính mình, chuyện này quả thật là thật là tức cười.

Chính mình tốt xấu cũng là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, chính là ở những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái, vậy cũng là trưởng lão cấp tồn tại.

Người trẻ tuổi này thật sự cho rằng giết mình mấy tên thủ hạ, liền có thể giết chính mình?

Chuyện này quả thật ngông cuồng đến không một bên!

Nghĩ tới đây, thiết diện đấu bông người lạnh lùng tiếp tục nói: "Ta có thể không giống những này ngớ ngẩn như vậy vô dụng, người cho rằng ta Hắc Mân Côi liền chút thực lực này sao? Ta sẽ để người rõ ràng, cùng ta Hắc Mân Côi là địch, cho dù chết, cũng là một cái xa xỉ sự tình."

"Thật sao?" Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt nói ra hai chữ, âm thanh không nổi chút nào sóng lớn.

Một bên khác, cái kia họ Lý hán tử trung niên nhìn thấy thiết diện đấu bông người hoá trang thì, sắc mặt nhất thời trở nên cực kỳ khó coi, trong miệng lầm bầm nói rằng: "Dĩ nhiên là Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ! Chẳng trách liền Hoa Quyền Môn Mã môn chủ, cũng khó thoát độc thủ."

Họ Lý hán tử trung niên âm thanh nói tới cực kỳ nhẹ nhàng, nhưng trốn sau lưng hắn bạch y công tử vẫn là nghe đến.

Bạch y công tử không nhịn được có chút ngạc nhiên, nhỏ giọng hỏi: "Lý thúc, cái gì là Thiết Diện Sát Thủ?"

Nghe được bạch y công tử hỏi dò, họ Lý hán tử trung niên không khỏi chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là nhỏ giọng giải thích nói rằng: "Công tử, ta đã từng từ một quyền cô tịch trên từng thấy, mặt trên nói Hắc Mân Côi tên sát thủ này trong tổ chức, bọn sát thủ theo : đề thực lực không giống, từ thấp đến cao, chia làm phổ thông sát thủ, Thiết Diện Sát Thủ, Ngân Diện sát thủ cùng Kim Diện sát thủ."

"Phổ thông sát thủ phỏng chừng lại như trên mặt đất những kia đã chết đi sát thủ, bọn họ võ công tuy không thể nói được phi thường lợi hại, nhưng đối phó với chúng ta loại này phổ thông Võ Lâm Nhân Sĩ, đã là thừa sức."

"Mà Thiết Diện Sát Thủ, võ công thì lại cao không ngừng một cấp độ. Bọn họ giết người mục tiêu, đều là những kia giang hồ Võ Lâm Môn Phái cường môn cùng trưởng lão."

"Cho tới Ngân Diện sát thủ, cái kia liền càng thêm lợi hại. Bọn họ một khi điều động, đều là lấy võ lâm ở trong những kia đứng đầu nhất Võ Lâm Môn Phái cường môn, trưởng lão vì là mục tiêu."

"Mà cuối cùng Kim Diện sát thủ, càng là tồn tại ở trong truyền thuyết. Có người nói những Kim Diện đó sát thủ, săn giết mục tiêu, đều là những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái bên trong lãnh đời không ra nhân vật cấp bậc Thái Thượng trưởng lão."

Nghe đến nơi này, bạch y công tử không nhịn được sợ hãi nói: "Lý thúc, cái này... Cái này Hắc Mân Côi thực lực, cũng thật đáng sợ đi!"

Ở bạch y công tử nguyên bản trong thế giới quan, Đại Tấn Hoàng Triều những kia đứng đầu nhất Vô Lâm Môn Phái, chính là đại diện cho vô lâm giới thái son bắc đầu, là trong chốn giang hồ người đứng đầu giả. Những môn phái này bên trong chương môn cùng Thái Thượng Trưởng Lão, càng là mong muốn không thể thành nhân vật mạnh mẽ.

Nhưng bây giờ nghe cái này Hắc Mân Côi bên trong Kim Diện sát thủ, Ngân Diện sát thủ, càng là lấy cường đại như vậy nhân vật làm ám sát mục tiêu, này hoàn toàn lật đổ bạch y công tử thế giới quan.

Lúc này, vị kia thiết diện đầu bóng người bỗng nhiên quay đầu liếc mắt một cái họ Lý hán tử trung niên, lạnh lùng hừ một tiếng: "Không nghĩ tới, ngươi đối với chúng ta Hắc Mân Côi, biết đến vẫn thật nhiều. Chờ ta giải quyết trước mắt tiểu tử này, lại chậm rãi tới tìm các ngươi tính sổ!"

Họ Lý hán tử trung niên cùng bạch y công tử sắc mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt một mảnh, bọn họ không nghĩ tới chính mình nhỏ giọng đối thoại, dĩ nhiên hoàn toàn bị đối phương nghe xong đi.

Ninh Tiểu Đường cũng có chút ngoài ý muốn ngắm nhìn họ Lý hán tử trung niên, không nghĩ tới này hán tử trung niên đối với Hắc Mân Côi tên sát thủ này tổ chức, hiểu rõ đến nhiều như vậy.

Thiết diện đầu bóng người một lần nữa quay đầu lại, lạnh lùng nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Tiểu tử, ta đoán ngươi nên là một cái nào đó hàng đầu Vô Lâm Môn Phái Chân Truyền Đệ Tử đi. Khả khả, thiên chi kiêu tử mà, đều là cậy tài khinh người, coi trời bằng vung."

"Có điều không liên quan, tiếp đó, ta sẽ cho ngươi biết, Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ, đến tốt cùng mạnh mẽ đến mức nào. Ta nghĩ, nếu như đem ngươi giết chết ở chỗ này, ngươi tông môn biết được, tất nhiên sẽ rất thương tâm đi."

Nói, thiết diện đầu bóng người chậm rãi từ bên hông rút ra một thanh hiện ra ánh sáng lạnh trường kiếm màu đỏ ngòm, trường kiếm kia nhìn qua lại như mới từ bên trong ao máu mò đi ra giống như vậy, khiến người ta thấm đến hoảng.

Mất thấy thiết diện đầu bóng người liền muốn phát động tấn công, bên kia họ Lý hán tử trung niên chờ người, tất cả đều thấp thỏm không ngớt.

Giờ khắc này, vận mệnh của bọn họ hoàn toàn thất ở đối diện cái kia vị công tử trẻ tuổi trên người. Nếu là cái kia vị công tử trẻ tuổi đánh thắng, bọn họ tự nhiên là được cứu trợ. Nhưng nếu cái kia vị công tử trẻ tuổi đánh thua, như vậy bọn họ cũng tương tự sẽ chết thảm ở vị này thiết diện đầu bóng nhân thủ bên trong.

Bạch y công tử không nhịn được nhỏ giọng hỏi: "Lý thúc, vị công tử kia có thể đánh thắng sao?"

Họ Lý hán tử trung niên cay đắng địa lắc đầu một cái: "Không biết."

Trong lòng hắn là thật không chắc chắn, tuy rằng trước cái kia vị công tử trẻ tuổi gọn gàng nhanh chóng Địa Sát chết rồi năm vị đầu bóng người, công lực có thể nói là sâu không lường được, hơn nữa nghe thiết diện đầu bóng người nói, đối phương rất khả năng vẫn là một cái nào đó hàng đầu Đại Phái Chân Truyền Đệ Tử.

Thế nhưng, thiết diện đầu bóng nhân thân vì là Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ, võ công đồng dạng cực kỳ cường hãn, liền Hoa Quyền Môn Mã môn chủ vị này cách Thông Mạch cảnh hậu kỳ chỉ có cách xa một bước võ công cao thủ, đều chết thảm ở trong tay đối phương. Từ bên trong có thể thấy được, vị này thiết diện đầu bóng người, võ công chỉ ít là Thông Mạch cảnh hậu kỳ.

Bởi họ Lý hán tử trung niên cũng chưa từng thấy Thông Mạch cảnh hậu kỳ võ công cao thủ ra tay toàn lực thì uy lực, bởi vậy hắn căn bản là không có cách làm ra phán đoán, cái kia công tử trẻ tuổi cùng thiết diện đầu bóng người, đến cùng ai mạnh ai yếu.

Ninh Tiểu Đường nhìn thiết diện đầu bóng người từ bên hông chậm rãi rút ra một thanh trường kiếm màu đỏ ngòm, bỗng nhiên nói rằng: "Ngươi, phí lời thực sự quá có thêm!"

Nói, Ninh Tiểu Đường bóng người tựa hồ hơi giật giật, nhưng nhìn qua vừa tựa hồ đứng tại chỗ không động tới.

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, thiết diện đầu bóng người nói, nhưng không thể nghĩ ngờ chứng minh Ninh Tiểu Đường bóng người xác thực di động quá.

Thiết diện đầu bóng người âm thanh trở nên hơi quái dị, thật giống trong cổ họng có món đồ gì như thế.

Hắn nói chuyện ngữ khí, nghe tới tựa hồ dị thường kinh hãi, lại vô cùng không cam lòng, cũng hoặc là có một loại khó có thể tin ý vị.

Hắn dứt quãng địa nói rằng: "Ngươi... Ngươi tuyệt không là những Đại Phái đó Chân Truyền Đệ Tử, võ công của ngươi... Làm sao có khả năng so với những Đại Phái đó chương môn còn lợi hại hơn! Ngươi... Ngươi đến cùng là ai..."

Nói tới chỗ này, thiết diện đầu bóng người âm thanh im bật đi.

Khán đón lấy, ở họ Lý hán tử trung niên chờ người ánh mắt khiếp sợ bên trong, thiết diện đầu bóng người bỗng nhiên co quắp ngã xuống đất, máu tươi từ mũi miệng của hắn tràn ra, chảy tới thiết diện nạ ở ngoài.

Thiết diện đầu bóng người, triệt để không còn sinh lợi!

Thời khắc này, bọn họ triệt để chấn kinh rồi, vị này Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ, làm sao đột nhiên chết rồi?

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Đêm mưa (sáu)

□

Họ Lý hán tử trung niên chờ người, mỗi người khiếp sợ không hiểu.

Lấy nhãn lực của bọn họ, căn bản là không cách nào nhận ra được Ninh Tiểu Đường thân thể di động.

Bởi vậy ở tầm mắt của bọn họ bên trong, Ninh Tiểu Đường vẫn đứng tại chỗ. Sau đó, cái kia Thiết Diện đấu bông người vừa đem bên hông trường kiếm màu đỏ ngòm đánh vào một nửa, đột nhiên kỳ quái đứt quãng nói một chút thoại. Khẩn đón lấy, hán liền triệt để ngã xuống đất không nổi.

Tình cảnh này, để họ Lý hán tử trung niên chờ người nhìn ra trốn mất ngoác mồm, trở mất ngoác mồm.

Bọn họ nguyên tưởng rằng, đón lấy song phương sẽ có một hồi kịch liệt liều mạng tranh đấu đây, không nghĩ tới cuối cùng càng là như vậy một kết quả.

"Này Thiết Diện đấu bông người, đến cùng là chết như thế nào?" Thời khắc này, trong lòng bọn họ đều vạn phần nghi hoặc.

Thiết Diện đấu bông người đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ chết đi, từ đối phương đứt quãng trong lời nói, bọn họ đã mơ hồ suy đoán ra, Thiết Diện đấu bông người chết, khẳng định cùng cái kia vị công tử trẻ tuổi có quan hệ.

Chỉ là bọn họ hán mất vụng về, không cách nào nhìn ra cái kia vị công tử trẻ tuổi là làm sao ra tay thôi.

Nghĩ tới đây, họ Lý hán tử trung niên chờ người chấn động không ngớt.

Vị công tử trẻ tuổi này vô công, đến tốt cùng đến cảnh giới cỡ nào? Liền Thiết Diện đấu bông người loại này chỉ ít đã là Thông Mạch cảnh hậu kỳ võ công cao thủ, cũng trong nháy mắt bị giết chết, liền nửa điểm sức lực chống đỡ lại đều không có.

Đặc biệt này công tử trẻ tuổi đến cùng là làm sao ra tay, bọn họ căn bản liền không nhìn ra bán chút đầu mối.

Thần bí như vậy khó lường thủ đoạn, quả thực khủng bố tới cực điểm!

Này vẫn là võ công sao? Chẳng lẽ vị công tử trẻ tuổi này có một ít quỷ thần thủ đoạn hay sao?

Ninh Tiểu Đường sắc mặt vẫn như cũ bình tĩnh cực kỳ, hán ngắm nhìn nằm trên mặt đất trên Thiết Diện đấu bông người, trầm nghĩ trong lòng: Cuộc sống này mệnh lực ngược lại thật sự là đủ ngoan cường, trúng rồi ta một chương, lại vẫn có thể nói chuyện.

Lúc trước, Ninh Tiểu Đường trong nháy mắt đi tới Thiết Diện đấu bông nhân thân trước, nặng nề một chương võ ở đối phương trên ngực, sau đó lại trong nháy mắt trở về nguyên lai đứng thẳng vị trí.

Này vừa đi một hồi, liền một sát na đều dùng không được, tốc độ nhanh chóng, sắp tới người ở bên ngoài xem ra, Ninh Tiểu Đường căn bản cũng không có rời khỏi, phảng phất vẫn đứng ở vị trí ban đầu.

Ninh Tiểu Đường một chương võ dưới, Thiết Diện đấu bông người căn bản là phản ứng không kịp nữa.

Hán chỉ cảm giác mình trong lòng đột nhiên có một nguồn sức mạnh kéo tới, liền phảng phất một toà ngọn núi to lớn mạnh mẽ nện ở bộ ngực mình trên.

Ở trong nháy mắt đó, Thiết Diện đấu bông trái tim của người ta chớp mắt vỡ ra được, tiếp theo chính là ngũ tạng lục phủ, tương tự bị to lớn kinh lực chấn động thành thịt nát.

Nếu là tầm thường người bình thường, chịu đến nghiêm trọng như vậy thương tích, tất nhiên sẽ trong nháy mắt mất mạng.

Có điều, Thiết Diện đấu bông nhân thân vì là Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ, ý chí lực không phải bình thường mạnh mẽ.

Hắn dựa vào cứng cỏi ý chí lực, vẫn cứ chống đỡ không có lập tức chết đi, mà là đứt quãng địa nói hết lời, lúc này mới nuốt cuối cùng một hơi.

Ninh Tiểu Đường ngẩng đầu lên, tùy ý hướng về bạch y công tử, họ Lý hán tử trung niên bên kia liếc mắt nhìn.

Cái nhìn này, chỉ là bình thường một chút, nhưng cũng để họ Lý hán tử trung niên chờ người sợ hết hồn, còn tưởng rằng Ninh Tiểu Đường muốn hướng về bọn họ ra tay đây.

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới bọn họ, mà là trực tiếp đi tới mấy vị đầu bồng người bên cạnh thi thể, ở trên người bọn họ tìm tòi một phen.

Có điều, cuối cùng cũng không có phát hiện cái gì có giá trị item. Ninh Tiểu Đường ngẫm lại cũng là, những người này làm sát thủ, trừ một chút giết người dùng vũ khí, phỏng chừng còn lại item cũng sẽ không mang ở trên người.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường lại đi tới vị kia Hoa Quyền Môn Mã môn chủ bên cạnh thi thể. Ở trên người hắn, Ninh Tiểu Đường cũng phát hiện một cái thú vị item.

Đó là một tấm cổ xura da dê địa đồ, mặt trên đánh dấu Sơn Xuyên Hà Lưu cùng với một ít thành trì tin tức.

Ninh Tiểu Đường qua loa địa nhìn một chút, đây là một tấm Kinh Châu địa đồ.

Mặt trên đánh dấu Châu Phủ vị trí Kinh Châu thành, Trường Sa quận Trường Sa thành cùng với còn lại một ít huyện thành nhỏ, mặt khác mặt trên còn ghi chú rõ giang cùng Vân Mộng Trạch vị trí.

Tôi dẫn tới Ninh Tiểu Đường chú ý, là địa đồ ngoài cùng bên trái vị trí họa một cây thực vật, bên cạnh có mấy cái chữ nhỏ ghi chú rõ, viết "Tám trăm năm Hà Thủ Ô".

Nhìn thấy hàng chữ này, Ninh Tiểu Đường con mắt lúc này sáng ngời.

Hắn chuyển này tiến vào thực, chính là vì tìm kiếm ngàn năm trước nhân sâm kia tinh kiến Dược Viên, nhìn nơi đó có hay không có một ít thiên tài địa bảo cấp quý giả dược liệu.

Mà trên bản đồ này đánh dấu tám trăm năm Hà Thủ Ô, nếu là không giả, nó hiển nhiên cũng coi như là thiên tài địa bảo cấp dược liệu.

Ninh Tiểu Đường nhìn trên bản đồ Hà Thủ Ô vị trí, lẩm bẩm nói rằng: "Vị trí này, tựa hồ là Trương Tây nơi? Nếu không, trước tiên tới đó thử xem lại nói?"

Trương Tây cùng Tây Thục nơi so ra, vậy sẽ phải gần hơn nhiều.

Ninh Tiểu Đường cũng không xác định nhân sâm tinh kiến Dược Viên, ở ngàn năm sau khi, có hay không còn bảo tồn hoàn hảo.

Bởi vậy, nhìn thấy hiện tại hay là có cơ hội lấy được một cây thiên tài địa bảo cấp dược liệu, Ninh Tiểu Đường cũng không ngại trước tiên đi Trương Tây nơi nhìn.

Nếu thật sự có tám trăm năm Hà Thủ Ô, cái kia không thể tốt hơn. Như không có, đến lúc đó lại đi Thục Châu cũng không muộn.

Sau khi quyết định, Ninh Tiểu Đường liền muốn đem địa đồ thu hồi đến. Có điều ở thu hồi địa đồ trước, hắn ở da dê địa đồ mặt trái, cũng phát hiện một chút thú vị đồ án.

Mặt trái đồ án, tương tự với mê cung, vẽ ra các loại đường nét, biên giới nơi còn đánh dấu một ít chữ viết xa xưa.

Nhìn kỹ một lần, Ninh Tiểu Đường phát hiện bộ này thần bí đồ án, cũng không hoàn chỉnh, tựa hồ chỉ là một cái nào đó càng to lớn hơn đồ án trong đó một phần nhỏ.

"Chẳng lẽ còn có còn lại tương tự da dê địa đồ?" Ninh Tiểu Đường tâm lý thầm nói.

Lập tức, hắn lại nghĩ đến vị này Hoa Quyền Môn môn chủ bị Hắc Mân Côi truy sát, nói vậy cũng là bởi vì tấm này da dê địa đồ gây nên đi.

Hiển nhiên, này da dê địa đồ mặt trái đồ án, còn ẩn giấu đi một loại nào đó bí mật. Mà phía trước địa đồ, rất khả năng chỉ là mang vào mà thôi.

Có điều, đối với Ninh Tiểu Đường mà nói, bí mật gì không bí mật, đều không quan trọng. Trái lại là phía trước địa đồ đánh dấu cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô, mới là Ninh Tiểu Đường coi trọng nhất.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường đem địa đồ cất đi.

Lúc này, hắn phát hiện cái kia họ Lý hán tử trung niên tựa hồ đang chờ chuyện gì, sau một chốc, cái kia họ Lý hán tử trung niên cùng vị kia bạch y công tử, vẫn là một đạo đi tới.

Cái kia họ Lý hán tử trung niên đối với Ninh Tiểu Đường ôm quyền, nói rằng: "Tại hạ Kinh Châu Hán Lâm giúp Lý Sơn, vị này chính là chúng ta Tổng bang chủ thiên kim tiểu thư, lần này còn nhờ vào công tử ra tay giết tặc, bằng không hậu quả khó mà lường được. Công tử ân đức, chúng ta vô cùng cảm

kích, suốt đời khó quên!"

Bạch y công tử cũng ôm quyền nói: "Mạn tuyết đa tạ công tử ra tay giúp đỡ."

Ninh Tiểu Đường hơi hướng hai người gật gật đầu, nói: "Không có gì, bọn họ muốn giết ta, ta không thể làm gì khác hơn là đem bọn họ đều giết, như vậy mà thôi."

Suy nghĩ một chút, hắn lại nói: "Các ngươi tùy ý, ta chuẩn bị nghỉ ngơi trước."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới hai người lúng túng biểu hiện, trực tiếp trở lại trước kia bên cạnh đồng lửa.

Trầm Duyệt Duyệt thấy Ninh Tiểu Đường đi tới, trên mặt có một tia thấp thỏm cùng do dự, một bộ muốn hỏi lại không dám hỏi dáng vẻ.

Ninh Tiểu Đường đối với hắn ôn hòa địa cười cười nói: "Hôm nay đã rất muộn, nghỉ sớm một chút, ngày mai còn muốn chạy đi. Có chuyện gì, ngày mai nói sau đi."

Nghe nói như thế, Trầm Duyệt Duyệt nột nột địa gật gật đầu.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường một lần nữa khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu nhắm lại dưỡng thần.

Trầm Duyệt Duyệt chờ một chút, cũng chỉ đành nằm xuống nghỉ ngơi.

Một bên khác, hán tử trung niên Lý Sơn cùng nữ giả nam trang Tống mạn tuyết, nhìn nhau sau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương sự bất đắc dĩ.

Bọn họ lại đây, tự nhiên là muốn cùng Ninh Tiểu Đường vị này võ công sâu không lường được nhân vật thần bí kết giao một phen.

Có điều cuối cùng bọn họ cũng nhìn ra rồi, vị công tử trẻ tuổi này đối với bọn họ tựa hồ có hơi lạnh nhạt.

Hay là, loại này võ công sâu không lường được nhân vật, đều có ngạo khí đi, trong lòng bọn họ nghĩ như vậy.

Ngày thứ hai, vũ quá Thiên Tinh, vạn dặm không mây.

Bầu trời bị nước mưa thanh tẩy sau khi, xanh thắm một mảnh, phảng phất một khối to lớn Lam Bảo Thạch khảm nạm trên vòm trời bên trên.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt lần thứ hai ra đi.

Tối hôm qua Ninh Tiểu Đường bày ra thực lực cường đại, lúc này ít nhiều gì còn ảnh hưởng Trầm Duyệt Duyệt.

Dọc theo đường đi, Trầm Duyệt Duyệt thậm chí trở nên hơi câu nệ lên, một bộ muốn hỏi lại không dám hỏi dáng vẻ.

Cuối cùng, vẫn là Ninh Tiểu Đường cười cười nói: "Có cái gì muốn hỏi, liền cứ hỏi đi. Giấu ở trong lòng, nhiều không tốt."

Thấy Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ là một bộ ôn hòa thân mật dáng dấp, Trầm Duyệt Duyệt cũng bắt đầu dần dần một lần nữa trở nên hoạt bát lên.

Trầm Duyệt Duyệt hỏi: "Cái kia... Ninh Đại Ca, nguyên lai ngươi biết võ công a! Võ công của ngươi làm sao lợi hại như vậy?"

Ninh Tiểu Đường thấy Trầm Duyệt Duyệt trong mắt lập lòe hào quang, biết hắn đối với võ công cũng nổi lên hứng thú, nhân tiện nói: "Làm sao, ngươi cũng muốn học võ công không?"

Trầm Duyệt Duyệt lộ ra ước ao ánh mắt, nói: "Đĩ nhiên muốn, Ninh Đại Ca, ta có thể hướng về ngươi học võ công sao?"

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói rằng: "Học võ không phải là một ngày công lao, mà là cần nhiều năm tích lũy. Ngươi nếu thật muốn cố gắng học võ, vậy ngươi đón lấy mấy năm, đều muốn cùng ở bên cạnh ta. Ta bất luận đi nơi nào, ngươi cũng phải cùng theo, như vậy như vậy, ngươi đồng ý sao?"

Trầm Duyệt Duyệt sắc mặt nhất thời một khổ, nói rằng: "Ta ngược lại thật ra không thành vấn đề, nhưng ta tả chắc chắn sẽ không đồng ý."

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý lắm, cười nói: "Nếu như vậy, vậy ngươi học võ việc, chỉ có thể sau này hãy nói."

Trầm Duyệt Duyệt nhất thời buồn khổ không ngớt, bỗng nhiên, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, con ngươi chuyển động, hỏi: "Ninh Đại Ca, ngươi cưới vợ hay chưa?"

Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu, nói: "Không có."

Trầm Duyệt Duyệt lại hỏi: "Ninh Đại Ca, vậy ngươi có đối tượng không?"

Ninh Tiểu Đường lần thứ hai lắc đầu: "Cũng không có."

Nói, hắn đầy mặt nghi ngờ ngắm nhìn Trầm Duyệt Duyệt, không biết tiểu tử này đánh cho ý định gì.

Trầm Duyệt Duyệt con mắt nhất thời sáng ngời, nói: "Ninh Đại Ca, ta giới thiệu cho người đối tượng, có được hay không?"

"Khắc khắc ~~~ "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Sát thủ lại đến (một)

□ □

"Ninh Đại Ca, người không sao chứ?"

"Không có chuyện gì không có chuyện gì." Ninh Tiểu Đường khoát tay một cái nói, "Người mới vừa nói cái gì? Người muốn giới thiệu cho ta đối tượng?"

"Đúng vậy, Ninh Đại Ca người không phải vừa vặn không đối tượng mà, ta có thể giới thiệu cho người a." Trầm Duyệt Duyệt trong đôi mắt lập loè ánh sáng, cũng không biết ở đánh tính toán gì.

Nghe được đối tượng hai chữ, Ninh Tiểu Đường tâm lý cảm khái không thôi.

Hắn đi tới thế giới này đã hai mươi năm, hai mươi năm qua, hắn cơ bản vẫn chờ ở Sơn Trang luyện công, hơn nữa hắn vĩnh không thay đổi tuổi trẻ đáng đáp, bất tri bất giác bên trong, để hắn quên năm tháng trôi qua, thậm chí tâm thái của hắn, đều còn vẫn duy trì ở khi còn trẻ trạng thái.

Mà trên thực tế, nếu là xuyên qua trước tuổi tác, hơn nữa xuyên qua sau năm tháng, thật muốn tính ra, hắn đã là một vị nhanh bốn mươi tuổi đại thúc. Ở độ tuổi này, đối với thế giới này đại đa số nam tử mà nói, sinh ra hải từ e sợ đều muốn thành hôn.

Mà Ninh Tiểu Đường, bất kể là xuyên qua trước vẫn là xuyên qua sau, bốn mươi năm thời gian bên trong, vẫn là thân đơn bóng chiếc, một thân một mình.

"Hay là, là nên tìm một kết bạn với." Ninh Tiểu Đường hơi có chút thất thần, dùng nhỏ đến mức không thể nghe thấy âm thanh nhẹ nhàng nói rằng.

"Ninh Đại Ca, người cứ việc yên tâm được rồi, ta sẽ không khanh người, ta giới thiệu cho người đối tượng, tuyệt đối sẽ làm cho người thoải mái." Trầm Duyệt Duyệt âm thanh đem Ninh Tiểu Đường lại kéo về đến hiện thực ở trong.

Ninh Tiểu Đường hoàn hồn thần, tùy ý ứng phó rồi một câu: "Há, thật sao?"

Trầm Duyệt Duyệt vỗ vỗ chính mình lồng ngực, nói rằng: "Đương nhiên. Ninh Đại Ca, hai ngày trước khách trên thuyền đôi kia Diệp gia tỷ muội, dài đến đẹp dễ chứ?"

Ninh Tiểu Đường nghi hoặc mà liếc nhìn Trầm Duyệt Duyệt, không biết đối phương tại sao lại nhắc lên đôi kia Diệp gia tỷ muội, có điều hắn vẫn gật đầu nói: "Dung mạo không tồi."

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Cái kia là được rồi, nếu Ninh Đại Ca người cho rằng đôi kia Diệp gia tỷ muội dài đến đẹp dễ, vậy người nhất định sẽ thoải mái ta giới thiệu cho người đối tượng."

Ninh Tiểu Đường nói: "Há, tại sao?"

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Bởi vì ta giới thiệu cho người đối tượng, dung mạo so với Diệp gia tỷ muội còn dễ nhìn hơn lý!"

Ninh Tiểu Đường không nhịn được nở nụ cười: "Thật sao? So với Diệp gia tỷ muội dài đến còn dễ nhìn hơn, cái kia chẳng phải nói là quốc sắc thiên hương, nghiêng nước nghiêng thành?"

Trầm Duyệt Duyệt cũng theo cười nói: "Còn không hết đây, cái gì chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, đẹp như thiên tiên những này từ hết thấy cũng có thể dùng tới."

Ninh Tiểu Đường đang muốn hỏi Trầm Duyệt Duyệt nói tới người đến cùng là ai, Trầm Duyệt Duyệt câu nói tiếp theo lần thứ hai sang đến hắn.

"Ninh Đại Ca, người có phải là rất tò mò nàng là ai nhỉ? Ha ha, kỳ thực ta muốn giới thiệu cho người đối tượng, chính là tỷ tỷ ta rồi."

"Khắc khắc ~~~ "

Ninh Tiểu Đường hoàn toàn phục tiểu tử này, hàng này càng chào hàng lên tỷ tỷ của hắn đến rồi.

Trầm Duyệt Duyệt có chút ngượng ngùng, nói rằng: "Ninh Đại Ca, ta thật không lừa ngươi. Tỷ tỷ ta dài đến thật sự rất ưa nhìn lý, tuyệt đối so với Diệp gia tỷ muội còn dễ nhìn hơn!"

Ninh Tiểu Đường ngượng ngùng, nói rằng: "Đình chỉ, cái này chờ sau này hãy nói đi."

Nghe nói như thế, Trầm Duyệt Duyệt nhất thời có chút cuống lên, nói rằng: "Ninh Đại Ca, đừng sau này hãy nói nha, ta tả nhanh không kéo dài được rồi."

"Không kéo dài được?" Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nhìn Trầm Duyệt Duyệt.

Trầm Duyệt Duyệt phát hiện mình nói lỡ miệng, không khỏi có chút lúng túng gãi đầu một cái.

Hắn chần chờ một chút sau, vẫn là quyết định ăn ngay nói thật: "Cái kia, cái gì... Ninh Đại Ca, tỷ tỷ ta khả năng tuổi tác có bé tẹo như vậy."

"Tuổi tác lớn? Tỷ tỷ của ngươi năm nay vài tuổi?" Ninh Tiểu Đường nghi hoặc hỏi.

Trầm Duyệt Duyệt thật không tiện nói: "Hai mươi..."

"Hai mươi?" Ninh Tiểu Đường tâm lý rõ ràng, ở thế giới này, cô gái bình thường mười lăm, mười sáu tuổi đều lập gia đình. Hai mươi tuổi, xác thực có thể nói là lớn tuổi nữ tử.

Có điều, đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, điểm ấy tuổi tác không đáng kể chút nào. Giống như trước thế giới kia, hai mươi tuổi nhưng là tuổi trẻ đẹp đẽ, tới thời gian tươi đẹp a. Huống chi, thật muốn nói đến Ninh Tiểu Đường nhưng là bốn mươi tuổi đại thúc.

Đương nhiên, đối với điểm này hắn tuyệt sẽ không thừa nhận. Bởi vì bất luận hắn bên ngoài vẫn là tâm lý tuổi tác, hắn vẫn như cũ duy trì ở lúc còn trẻ.

"Cái kia Ninh Đại Ca, tỷ tỷ ta tuy rằng hai mươi, nhưng dài đến thật sự rất ưa nhìn nha, xem ra rồi cùng mười bảy mười tám tuổi không khác biệt. Không không không, rồi cùng mười lăm, mười sáu tuổi như thế!" Trầm Duyệt Duyệt tiếp tục chào hàng tỷ tỷ của hắn.

Hắn là thật sự vì là tỷ tỷ mình sốt ruột, hai mươi tuổi, còn không gả đi đi, thân là đệ đệ, có thể không nóng này sao được?

Thật vất vả nhìn thấy một vị đại ca, dài đến mi thanh mục tú, người cũng ôn hòa thân mật, trọng yếu nhất, là võ công cực cao, này hoàn toàn chính là một vị lý tưởng bên trong thật tỷ phu nha!

Ninh Tiểu Đường có chút không nói gì mà nhìn trước mặt vị này mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, này thật đúng là một vị mô phạm thật đệ đệ, chào hàng bắt nguồn từ gia tỷ tả đến làm thực sự là tận hết sức lực, để tâm cực kỳ.

Ninh Tiểu Đường bắt đầu dĩ nói: "Duyệt Duyệt, trước tiên đánh trụ. Việc này, sau này hãy nói, làm sao cũng trước tiên cần phải để ta xem qua tỷ tỷ của ngươi sau nói sau đi?"

"Được rồi, Ninh Đại Ca, ta nghĩ ngươi xem qua tỷ tỷ ta, nhất định sẽ thỏa mãn, tỷ tỷ ta dài đến thật sự rất ưa nhìn!" Trầm Duyệt Duyệt tự tin tràn đầy địa nói rằng.

Thành thật mà nói, thấy Trầm Duyệt Duyệt đem tỷ tỷ của hắn thổi đến mức thiên hoa loạn trụ, Ninh Tiểu Đường tâm lý vẫn đúng là có chút ngạc nhiên lên.

So với Diệp gia tỷ muội dài đến còn dễ nhìn hơn, dung mạo quốc sắc thiên hương, nghiêng nước nghiêng thành?

Đã như vậy, Trầm Duyệt Duyệt tỷ tỷ của hắn làm sao còn không gả đi đi? Lễ nào là nàng yêu cầu quá cao? Ninh Tiểu Đường tâm lý sinh ra một nỗi nghi hoặc.

Sau đó dọc đường, Trầm Duyệt Duyệt vẫn như cũ thỉnh thoảng nhắc lên tỷ tỷ của hắn, chỉ lo Ninh Tiểu Đường không biết tỷ tỷ của hắn thật.

Ninh Tiểu Đường đúng là lỗ tai đều sắp nghe ra kén đến rồi, có điều bằng định lực của hắn, cuối cùng không nhìn thẳng Trầm Duyệt Duyệt lời nói.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường trước tránh mưa cái kia bỏ đi đền miếu, giờ khắc này hơn mười vị đầu bóng người chính đang tỉ mỉ địa sưu tầm cái gì.

Cầm đầu hai vị, trên mặt đều mang một bộ Thiết Diện cụ, khí tức trên người Băng Hàn lạnh lùng, biểu lộ uy nghiêm đáng sợ mùi máu tanh.

Một phen cẩn thận lục soát sau, rất nhanh một vị tiếp một vị đầu bóng người, đi tới trước mặt hai người báo cáo.

"Đại nhân, đền miếu bên trong hết thầy địa phương cũng đã lục soát quá, cũng không có phát hiện vật chúng ta muốn tìm."

Nghe nói như thế, trong đó một vị Thiết Diện đầu bóng người nói rằng: "Thiết mười bảy, xem ra đồ vật đã bị người lấy đi."

Một vị khác Thiết Diện đầu bông nhân đạo: "Hừ, xem ra là giết chết Thiết Thập Cửu cái kia hung thủ lấy đi."

"Thiết mười bảy, người kia nếu có thể giết chết Thiết Thập Cửu cùng với hán năm vị thủ hạ, hiển nhiên võ công không kém. Người nói, chúng ta muốn theo tới sao?"

"Đương nhiên phải theo tới, dám giết ta Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ, đúng là ăn gan hùm mật gấu. Chúng ta nhất định phải tra ra đến cùng là ai làm, đặc biệt tám kia đồ, mặt trên đại nhân tình thế bắt buộc. Chúng ta nhất định phải đánh tra rõ ràng, đồ có phải là bị đối phương lấy đi."

"Cũng còn tốt, tám kia đồ trên, đã từng bị người của chúng ta thi qua tay chân. Hoa Quyền Môn môn chủ lão nhân kia, tuy rằng được đồ, còn không phải là bị Thiết Thập Cửu đuổi lại đây. Đáng tiếc, cuối cùng Thiết Thập Cửu cũng không tri ngộ đến người nào, chung quy là đã trắng xe cát. Bây giờ nhìn lại, chúng ta chỉ có thể để Huyết Điệp đến lần theo."

"Vậy thì thả ra Huyết Điệp đi, Huyết Điệp sẽ giúp giúp chúng ta tìm tới tám kia đồ. Mặt khác, lưu lại mấy người, xử lý một chút Thiết Thập Cửu cùng hán mấy tên thủ hạ."

Lập tức, một người trong đó Thiết Diện đầu bông người từ trong lồng ngực lấy ra một màu đỏ ống trúc, mở ra cái nắp.

Khăn đón lấy, một con đỏ như màu máu hồ điệp từ trong ống trúc bay ra.

Huyết Điệp trên không trung đi vòng một vòng, lập tức hướng về đền miếu ở ngoài bay đi.

"Bồi dưỡng Huyết Điệp thực sự không dễ, hi vọng nó có thể tìm tới tám kia đồ, chúng ta đuổi tới."

Lúc này, hai vị Thiết Diện đầu bông người mang theo sáu tên thủ hạ, hướng về Huyết Điệp bay khỏi phương hướng, vội vã truy đuổi tới.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt không nhanh không chậm địa hướng về Kinh Châu thành phương hướng chạy đi.

Đi ngang qua một rừng cây thì, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên hơi nhíu nhíu mày.

Cùng lúc đó, phía trước trên quan đạo, một nhóm hơn hai mươi người thương đội, vội vàng bốn, năm chiếc xe ngựa, chính hướng về phương hướng này lái tới.

Trầm Duyệt Duyệt nhìn thấy phía trước thương đội, bỗng nhiên kinh ngạc nói: "Là bọn họ, Vương gia thương đội."

Ninh Tiểu Đường nhân nhặt nhìn phía trước đám người kia, nói rằng: "Người biết bọn hán?"

Trầm Duyệt Duyệt phần nộ nói: "Sao có thể không quen biết? Bọn họ Vương gia cũng là đời đời kinh thương, cùng chúng ta Thẩm gia là thương trường bên trong đối thủ cũ, lẫn nhau đấu tranh hơn trăm năm. Phía trước những người kia, là Vương gia phái ở Kinh Châu thành trú viên."

"Ninh Đại Ca người xem, để một chiếc xe ngựa trên thiếu niên kia, gọi Vương Dương, là Vương gia Kinh Châu thành người phụ trách con trai của Vương Chí. Tiểu tử kia bởi vì hiểu được một điểm võ công, trong ngày thường hung hăng can quấy cực kì. Xem ai không hợp mắt, liền trực tiếp đi tới đánh một trận, hán chính là một tên khôn kiếp."

Thấy Trầm Duyệt Duyệt nói tới Vương Dương, một bộ nghiêng răng nghiêng lợi đáng vẻ, Ninh Tiểu Đường biết Trầm Duyệt Duyệt hiển nhiên cũng là ăn qua cái kia Vương Dương thiệt thòi.

Lúc này, đối diện những người kia thật giống cũng nhìn thấy Ninh Tiểu Đường hai người, song phương rất nhanh đi tới ở gần.

Cái kia Vương Dương nhìn thấy Trầm Duyệt Duyệt, chột cườì to lên, giễu cợt nói: "Yêu, này không phải Thẩm gia vị kia tiểu bạch kiểm sao? Nói cho mọi người, hán kỳ thực chính là một tảng bao, ha ha ha!"

Trầm Duyệt Duyệt tức giận địa trừng mắt Vương Dương, lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên vỗ vỗ Trầm Duyệt Duyệt vai, nói rằng: "Đừng đi loạn, chờ ở bên cạnh ta."

Trầm Duyệt Duyệt quay đầu lại ngấm nhìn Ninh Tiểu Đường, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường híp híp con mắt, nhìn phía bên cạnh rừng cây.

Một con màu máu hồ điệp, bỗng nhiên từ trong rừng bay ra, bay ở mọi người phía trên.

Chương 153: Sát thủ lại đến (hai)

□ □

Đỏ như màu máu hồ điệp, ở đỉnh đầu mọi người bay tới bay lui, thật là đáng chú ý.

Giữa trường tất cả mọi người, đều ngẩng đầu lên, tò mò nhìn phía con kia Huyết Diệp.

"Ninh Đại Ca, thật kỳ quái hồ điệp lý." Trầm Duyệt Duyệt không nhận được gãi đầu một cái nói rằng.

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới phi đến trên đỉnh đầu cái kia con bướm, hần vẫn cứ híp mắt, không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm bên cạnh cái kia mảnh rừng cây.

"Hừ, theo lâu như vậy, xem ra các ngươi chung quy vẫn là không nhận được." Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên lạnh lùng mở miệng nói rằng, "Đã như vậy, hà tất còn ẩn núp, đều đi ra đi."

Ninh Tiểu Đường, để giữa trường mọi người cảm một trận kinh ngạc không tên.

Vương Dương càng là cất tiếng cười to lên: "Ha ha ha, Trầm Duyệt Duyệt, đây là bằng hữu ngươi sao? Thực sự là hần nương khôì hài, bằng hữu ngươi làm sao làm bầm lầu bầu lên?"

Trầm Duyệt Duyệt tức giận trừng mắt Vương Dương, cũng không giải thích thêm. Hần là biết Ninh Tiểu Đường thực lực, biết mình vị này Ninh Đại Ca võ công sâu không lường được. Nếu chính mình Ninh Đại Ca nói như vậy, vậy khẳng định là phát hiện cái gì.

Có điều, ở Vương gia thương đội đại đa số người xem ra, Ninh Tiểu Đường nói xong toàn chính là khó hiểu.

Đương nhiên, Vương gia thương đội bên trong, cũng không phải tất cả mọi người đều là bình thường hạng người vô năng.

Một vị hơn năm mươi tuổi ông lão, đầy mặt ngưng trọng đi tới Vương Dương bên người.

Vương Dương thấy ông lão thần sắc nghiêm túc, trong lòng không khỏi mà rung mình.

Vị lão giả này gọi Trần Thông, là Vương gia trú Kinh Châu thành cung phụng, địa vị cực cao.

Tuy nói Vương Dương cha Vương Chí, là Vương gia ở Kinh Châu thành người tổng phụ trách. Nhưng trong ngày thường, Vương Chí đối với ông lão cũng là cung kính rất nhiều, có thể thấy được ông lão ở Vương gia địa vị.

Mà Vương Dương ở ông lão trước mặt, càng là không dám có chút bất kính, vẫn lấy văn bồi tự xưng.

"Trần thúc, có phải là xảy ra chuyện gì?" Vương Dương thấy ông lão vẻ mặt nghiêm túc, không nhận được hỏi.

"Công tử, chung quanh đây có chút quái lạ." Ông lão một mặt nghiêm nghị nói rằng, "Ta cảm giác được sát khí, rất nồng nặc sát khí."

Nghe nói như thế, Vương Dương sắc mặt không khỏi hơi đổi một chút, trong lòng một trận kinh hoàng.

Vương Dương không chút nào hoài nghi lời nói của ông lão, bởi vì hần biết, ông lão chính là một vị Thông Mạch cảnh trung kỳ Võ Lâm Cao Thủ, ngũ quan cảm giác muốn so với thường nhân nhạy bén nhiều lắm, có thể sớm phát hiện nguy hiểm vị trí.

"Trần thúc, đón lấy làm sao bây giờ?" Vương Dương có chút không biết làm sao nói.

Ông lão nói: "Công tử, chờ một lúc theo sát ta, không cần đi xa." Nói, ánh mắt hần cũng dán mắt vào bên cạnh rừng cây, sát khí chính là từ nơi nào phát ra.

Cùng lúc đó, ông lão lại không được dấu vết mà liếc nhìn Ninh Tiểu Đường.

Hần đối với vị trẻ tuổi này hết sức tò mò, đối phương dĩ nhiên cũng có thể phát hiện trong rừng cây nguy hiểm, hơn nữa tựa hồ so với mình còn muốn sớm một bước.

Hần là làm thế nào đến, cảm giác vì sao như vậy nhạy bén? Chẳng lẽ nói võ công của hần so với mình cao hơn một bậc?

Nhưng sao lại có thể như thế nhỉ? Chính mình nhưng là Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra bốn mạch.

Mà đối phương có điều là một người trẻ tuổi, võ công làm sao có khả năng so với mình còn lợi hại hơn?

Ông lão lúc này ở trong lòng phủ định cái này hẳn tự nhận là hoang đường ý nghĩ.

Đang lúc này, rừng cây chậm rãi đi ra tám bóng người, nồng nặc sát khí chính từ trên người bọn họ một cách tự nhiên toát ra đến.

"Thật dày đặc sát khí, những người này đến cùng giết bao nhiêu người?" Ông lão tâm thần tập trung cao độ không ngớt.

Những sát khí này, cũng không phải đối phương hết sức tàn mát ra. Mà là hoàn toàn bởi vì đối phương giết đến quá nhiều người, trên người bọn họ bắt đầu tự mang sát khí.

Tám bóng người thân thể, trở nên càng ngày càng rõ ràng, ông lão nhìn đối phương quần áo trang phục, sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch lên.

Chỉ thấy đối phương tám người, mỗi một đầu người trên đều mang đầu bồng, trên người khoác áo toi.

Trong đó sáu bóng người trên mặt, đều che lại màu đen đầu tráo, chỉ lộ ra hai cái lạnh như băng mắt không. Có khác hai bóng người, trên mặt mang chính là một bộ thiết chế mặt nạ, bộc lộ ra lạnh lùng cùng vô tình.

"Dĩ nhiên là bọn họ!" Ông lão sắc mặt kinh hoảng, khóe miệng đều có chút run cầm cập lên.

Vương Dương là lần thứ nhất nhìn thấy ông lão bộ này thất thố đáng dấp, hẳn có ngốc cũng biết, lần này hay là gặp phải đại phiền toái.

Dù sao, ở trong mắt hắn, ông lão chính là một vị võ lâm Đại Cao Thủ. Thực lực đó ở Vương gia hết thấy cung phụng ở trong, cũng là chiếm giữ hàng đầu.

Mà hiện tại, liền ông lão đều là sắc mặt đột nhiên biến, thấp thòm lo âu. Hiển nhiên, cái kia tám bóng người lại lịch thân phận cực kỳ khủng bố.

Vương Dương lo sợ bất an hỏi: "Trần thúc, những người kia có phải là rất đáng sợ?"

Ông lão cay đắng nói rằng: "Đầu chỉ đáng sợ, chúng ta lần này cũng không biết có thể không có thể còn sống trở về."

"Cái gì?" Vương Dương dưới chân mềm nhũn, sợ đến suýt chút nữa co quắp ngã xuống đất.

Liền sống sót trở lại cũng không thể? Hiện đang đối mặt tình thế, dĩ nhiên nghiêm túc đến mức độ này?

Vương Dương cố nén ý sợ hãi, âm thanh run rẩy địa nói rằng: "Trần thúc, bọn họ là ai nhỉ? Chúng ta lần này thật sự không có thể còn sống trở về?"

Ông lão nói: "Công tử, Hắc Mân Côi nghe nói qua chứ?"

Vương Dương gật gật đầu nói: "Chính là ám sát trịnh đại đầu trọc tên sát thủ kia tổ chức đi."

Trịnh đại đầu trọc là Trịnh gia sông bạc ông chủ, mở ra mười mấy gia sông bạc, ở Kinh Châu thành cũng coi như là số một thế lực. Trịnh đại đầu trọc bản thân nắm giữ Thông Mạch cảnh sơ kỳ thực lực, dưới tay càng là nuôi một đám tay chân.

Hai năm trước, trịnh đại đầu trọc cùng một vị ngoại lai phú thương kết thù. Cái kia ngoại lai phú thương tuyên bố muốn trả thù, mọi người vừa bắt đầu cho rằng đối phương chỉ nói là cười. Dù sao, trịnh đại đầu trọc làm địa đầu xà, thế lực không nhỏ, một vị ngoại lai phú thương có thể nào đấu thắng hắn?

Có điều sau đó, vị kia phú thương không biết đi rồi vậy cánh gì, bỏ ra 50 ngàn lượng bạc trắng, thỉnh cầu Hắc Mân Côi, ám sát trịnh đại đầu trọc.

Chuyện này, ở Kinh Châu thượng tầng quyền bên trong huyện nào sông sùng, Vương Dương cũng chính là vào lúc đó, biết được Hắc Mân Côi tên sát thủ này tổ chức.

Ông lão than thở: "Chính là ám sát trịnh đại đầu trọc tên sát thủ kia tổ chức. Có điều, cùng Hắc Mân Côi cái kia quái vật không nhỏ so ra, trịnh đại đầu trọc chỉ là một nhân vật nhỏ mà thôi. Chính là ám sát trịnh đại đầu trọc tên sát thủ kia, e sợ cũng chỉ là Hắc Mân Côi bên trong bình thường nhất sát thủ."

"Có người nói, Hắc Mân Côi bên trong những kia chân chính lợi hại sát thủ, chỉ đem những đại nhân vật kia làm ám sát mục tiêu, bọn họ ám sát, đều là một ít Võ Lâm Môn Phái chương môn cùng trưởng lão. Như trịnh đại đầu trọc loại tiểu nhân vật này, căn bản hấp dẫn không được hứng thú của bọn họ."

"Như thế... Khủng bố như vậy... Võ Lâm Môn Phái chương môn cũng giết!" Vương Dương có chút kết kết lắp lắp nói, "Trần thúc, vậy ý của ngươi, tám người kia đều là Hắc Mân Côi sát thủ?"

Ông lão bắt đầu nói rằng: "Nhìn bọn họ quần áo trang phục, hẳn là. Hơn nữa trong đó hai vị, vẫn là Hắc Mân Côi bên trong chân chính lợi hại sát thủ, được xưng Thiết Diện Sát Thủ, rất nhiều Võ Lâm Môn Phái chương môn cùng trưởng lão, chính là chết ở những này Thiết Diện Sát Thủ trong tay."

"Thiết Diện Sát Thủ... Những chương môn đó cùng trưởng lão đều chết ở Thiết Diện Sát Thủ trong tay?" Vương Dương vẻ mặt có chút đại ra.

Lập tức, hắn vẻ mặt đưa đám nói: "Trần thúc, ngươi không phải nói Hắc Mân Côi những kia chân chính sát thủ, đều là ám sát những đại nhân vật kia sao? Chúng ta nơi này lại không đại nhân vật gì, hơn nữa chúng ta trên xe ngựa cũng không vận cái gì món đồ quý trọng, làm sao có hai vị Thiết Diện Sát Thủ đến nơi này?"

Ông lão cũng hơi nghi hoặc một chút, hắn liếc nhìn Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt, nói rằng: "Công tử, hay là, bọn họ cũng không phải hướng

về phía chúng ta đến, mà là đến tìm bọn họ."

Nghe nói như thế, Vương Dương mặt đều tái rồi: "Trần thúc, người là nói bọn họ là tìm đến Thảm gia mặt trắng nhỏ kia? Chúng ta là chịu vạ lây?"

Ông lão than thở: "Ta nghĩ hẳn là."

Wương Dương kỳ quái nói: "Có thể Thảm gia mặt trắng nhỏ kia cùng người trẻ tuổi kia, tương tự cũng không phải đại nhân vật gì a?"

Ông lão lắc đầu nói: "Vậy thì không biết."

Theo Hắc Mân Côi cái kia tám tên sát thủ càng đi càng gần, uy nghiêm đáng sợ sát khí cũng biến thành càng ngày càng lạnh lẽo, liền phảng phất thảng chập trời đông giá rét Bắc Phong, thổi đến nhân sinh đau.

Thời khắc này, Vương gia thương đội tất cả mọi người, đáy lòng đều không khỏi tự địa bay lên thấy lạnh cả người.

Wương Dương càng là vẻ mặt đưa đám: "Xong xong, coi như những sát thủ kia nguyên bản không phải hướng về phía chúng ta đến, hiện tại chúng ta cũng đi không được a."

Hắn thực sự là hối hận chết rồi, sớm biết như vậy, vừa nãy liền không nên dừng lại cùng Thảm gia mặt trắng nhỏ kia phí lời. Hiện tại ngược lại tốt, họa trời giáng, hoàn toàn bị liên lụy.

Nhìn Hắc Mân Côi sát thủ xuất hiện lần nữa, Trầm Duyệt Duyệt tâm lý cũng không khỏi mà rất gấp gáp.

Những người trước mắt này, cùng với trước đèn miếu bên trong nhìn thấy sát thủ như thế trang phục, khí tức trên người đồng dạng lạnh lùng vô tình.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn chậm rãi đi tới tám vị đầu bóng người sát thủ, từ tốn nói: "Vốn là các người như không xuất hiện ở trước mắt ta, ta cũng lại động thủ nữa. Hiện tại sao, các người đã đã xuất hiện ở trước mắt ta, như vậy các người chuẩn bị sẵn sàng sao?"

"Chết chuẩn bị!"

□

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Sát thủ lại đến (ba)

□ □

Ninh Tiểu Đường lời nói, để ngoại trừ Trầm Duyệt Duyệt bên ngoài tất cả mọi người, đều không khỏi ngẩn người.

Wương gia thương đội những người kia, càng là như xem kẻ ngu si như thế nhìn Ninh Tiểu Đường.

Dưới cái nhìn của bọn họ, cái kia tám vị đầu bóng người tương không đảm đương nổi nhạ, chỉ là cái kia tản mát ra lạnh lẽo sát khí, liền để bọn họ trong lòng run sợ. Mà Ninh Tiểu Đường càng như vậy vô tri địa bất chấp thối, này không phải chủ động muốn chết sao?

Wương Dương có chút ngạc nhiên mà liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, hẳn không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường dĩ nhiên lớn lối như vậy.

Cho tới Vương Dương bên cạnh ông lão, cũng hơi có chút ngoài ý muốn nhìn phía Ninh Tiểu Đường, tâm lý thầm nói: Lẽ nào người trẻ tuổi này còn có lá bài tẩy gì sao?

Cùng lúc đó, cái kia tám vị đầu bóng người không khỏi dừng một chút, tất cả đều dừng bước.

Một người trong đó Thiết Diện đầu bóng người lạnh lùng mở miệng nói rằng: "Hừ, tiểu tử cuồng vọng! Xem ra đèn miếu bên trong ta những kia đồng bọn chết, cũng là cùng người có liên quan. Người là môn phái nào? Gọi người trưởng bối đi ra, bằng không, hiện tại liền làm thịt người!"

Bởi Ninh Tiểu Đường khí tức thu lại, Thiết Diện đầu bóng người rất tự nhiên coi Ninh Tiểu Đường là làm do trưởng bối trong bóng tối bảo vệ Đại Phái đệ tử. Chính là vừa Ninh Tiểu Đường một lời hô ra bọn họ hành tịc, cũng bị bọn họ cho rằng là có trưởng bối trong bóng tối dẫn âm cho Ninh Tiểu Đường

duyên có.

"Gọi trưởng bối đi ra?" Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, "Xem ra các người còn không rõ a, ta nói tới rất rõ ràng, là chính ta muốn động thủ giết các người a."

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường không nói nhảm nữa, bỗng nhiên một bước bước ra, bóng người lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở lời mới vừa nói vị kia Thiết Diện đầu bông nhân thân trước.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường giơ lên tay phải của chính mình, duỗi ra một cái ngón trỏ, chỉ điểm một chút hướng về đối phương mi tâm.

"Xoạt ~ "

Một đạo ác liệt Khí Kinh bắn ra, Khí Kinh coi Thiết Diện cụ dường như đất nặn, trực tiếp một xuyên mà thấu, bắn vào đối phương mi tâm.

"Cái gì!" Một vị khác Thiết Diện đầu bông người thấy thế, nhất thời sợ đến cả người tóc gáy dựng thẳng.

Thời khắc này, hần từ trên người Ninh Tiểu Đường, cảm giác được một luồng khí tức vô cùng nguy hiểm. Loại kia nguy hiểm khí tức, quả thực so với Hắc Mân Côi bên trong những Ngân Diện đó sát thủ còn còn đáng sợ hơn nhiều lắm.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, vị này mi thanh mục tú người trẻ tuổi, trước trong nháy mắt vẫn là một con mặc người xấu xí cừu con, trong nháy mắt tiếp theo liền đã biến thành một con Phệ Huyết hung tàn thượng cổ cự thú.

Còn lại vị này Thiết Diện đầu bông người, thân thể bản năng hăng hái bay ngược, đồng thời đưa tay rút ra bên hông trường kiếm màu đỏ ngòm.

Có điều khăn đón lấy, hần liền sắc mặt đại biến, kinh hãi không ngớt.

Bởi vì hần phát hiện Ninh Tiểu Đường trong nháy mắt liền như bóng với hình địa theo tới, một cái ngón trỏ xa xa điểm hướng về mi tâm của hắn.

Gặp lúc trước đồng bạn cảnh tượng thê thảm, Thiết Diện đầu bông người vội vã đem trường kiếm màu đỏ ngòm hoành ở trước người.

"Làm ~" một tiếng, ngón tay điểm ở trường kiếm màu đỏ ngòm trên, thân kiếm theo tiếng mà đứt, trực tiếp vỡ thành hơn mười tiết Tinh Cương mảnh vỡ.

Khăn đón lấy, Ninh Tiểu Đường thuận thế hóa chỉ thành chưởng, tùy ý về phía trước nhẹ nhàng đẩy một cái.

"Xoạt ~" cường hãn Chương Kính nhất thời dâng lên mà ra, như biển gầm sóng dữ giống như mãnh liệt mãnh liệt.

Những kia đồ nát thân kiếm mảnh vỡ, tại này cổ bá đạo chưởng phong Khí Kinh khóa huê dưới, lúc này chuyển hướng, hướng về Thiết Diện đầu bông người hăng hái vọt tới.

"Phốc phốc phốc ~ "

Thiết Diện đầu bông người căn bản là không phản ứng kịp, trong chớp mắt, trên lồng ngực của hắn, liền có bảy, tám tiết thân kiếm mảnh vỡ một không mà vào.

Những này Tinh Cương mảnh vỡ mang theo ác liệt Khí Kinh, trong nháy mắt liền triệt để cắn nát Thiết Diện đầu bông người ngũ tạng lục phủ.

Trong lồng ngực của hắn, trở nên thối nát một mảnh, huyết thủy bí mật mang theo thịt nát, bị thảm cực kỳ.

"Ầm ~ "

Người thứ nhất Thiết Diện đầu bông người rốt cục co quắp ngã xuống đất,

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường thân nhiên xoay người, quay về còn lại sáu vị đầu bông người sát thủ, đưa ngón trỏ ra, xa xa điểm sáu lần.

"Xoạt xoạt xoạt ~ ~ "

Lục Đạo chỉ kiếm, Uyển Như Lục Đạo cầu vòng, lúc này bắn nhanh mà ra.

Như đao Khí Kinh, lập tức từ sáu người hậu tâm xuyên thấu mà qua, xuyên thủng trái tim của mỗi người.

"Ầm ~ "

Người thứ hai Thiết Diện đầu bông người cũng ngã xuống đất không nổi, khăn đón lấy, chính là còn lại sáu vị đầu bông người sát thủ, một tiếp theo một ngã xuống.

Thời khắc này, tám vị đầu bông người sát thủ, tất cả đều ngã xuống đất không nổi, bị triệt để mất mạng, một không rời.

Mà hết thầy này, hầu như đều phát sinh ở trong chớp mắt.

Ninh Tiểu Đường tốc độ xuất thủ nhanh chóng, ngoại trừ người thứ hai Thiết Diện đấu bông người hơi hơi làm xảy ra chút phản ứng ở ngoài, còn lại người, căn bản liền phản ứng động tác cũng không kịp làm, tất cả đều mất mạng ở Ninh Tiểu Đường trong tay, có thể nói vốn là ngay cả mình chết như thế nào cũng không biết.

Nhìn co quắp ngã xuống đất tám vị đấu bông người sát thủ, Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, một mặt bình tĩnh hờ hững, liền phảng phất trước gây nên, tất cả đều có điều là bé nhỏ không đáng kể chuyện nhỏ, không đáng nhắc đến.

Chờ đến lúc này, Vương gia thương đội mọi người, mới từng cái từng cái phản ứng lại.

Bọn họ nhìn nằm trên mặt đất trên không nhúc nhích đấu bông người, trong lòng kinh hãi không ngớt, mỗi người trợn mắt ngoác mồm.

Vương Dương một mặt khó mà tin nổi, ngẩng nhìn bên cạnh ông lão, trong miệng kết kết lắp bắp nói: "Trần thúc, những sát thủ kia... Thật giống đều chết rồi... Là người trẻ tuổi kia làm sao? Đây mới bắt quá thời gian nháy mắt đi, hắn làm thế nào đến?"

Ninh Tiểu Đường tốc độ nhanh tới cực điểm, lấy Vương Dương nhãn lực cùng võ công trình độ, tự nhiên phát hiện không được Ninh Tiểu Đường là làm sao ra tay.

Cũng là ông lão, miễn cưỡng nhìn cái đại khái, nhưng Ninh Tiểu Đường cụ thể là làm sao ra tay, hắn kỳ thực cũng nói không rõ ràng.

Ông lão đầy mặt không thể tưởng tượng nổi, trong miệng lẩm bẩm nói rằng: "Võ công của hắn, làm sao có khả năng cao đến trình độ như vậy? Hắn đến tột cùng là ai, trên giang hồ lúc nào lại xuất hiện nhân vật này?"

Ninh Tiểu Đường biểu hiện, hoàn toàn chấn động rồi ông lão.

Trong nháy mắt, liền giết tám người. Hơn nữa giết này tám vị Hắc Mân Côi sát thủ, quả thực liền dường như giết gà giống như vậy, dễ như ăn bánh. Lúc nào, Hắc Mân Côi sát thủ trở nên như vậy yếu đi?

Phải biết trong đó hai vị, vẫn là Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ, đó là có ít nhất Thông Mạch cảnh hậu kỳ thực lực cao thủ a. Đây đám nhân vật, chính là ở những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái, vậy cũng là trưởng lão thậm chí chương môn giống như tồn tại.

Nghĩ tới đây, ông lão liền càng phát giác vị trẻ tuổi này khủng bố.

Trầm Duyệt Duyệt tuy rằng trước ở đền miếu đã từng trải qua Ninh Tiểu Đường thực lực, nhưng lúc này lần thứ hai nhìn thấy Ninh Tiểu Đường đại phát thần uy, vẫn như cũ không nhìn được nuốt ngụm nước bọt.

Hắn trầm nghĩ trong lòng: Ninh Đại Ca thực sự quá lợi hại! Ân, nhất định phải làm cho Ninh Đại Ca làm tỷ phu ta, như vậy sau đó ai cũng bắt nạt không được ta cùng ta tã.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên bóng người lóe lên, trở lại Trầm Duyệt Duyệt bên cạnh.

Hắn một mặt bình tĩnh mà nhìn phía Vương gia thương đội mọi người, sau đó nhìn chăm chăm Vương Dương, từ tốn nói: "Nghe nói người trước đây thường thường bắt nạt Duyệt Duyệt? Duyệt Duyệt, cần muốn ta giúp người đem hắn giết sao? Hoặc là đem bọn họ tất cả mọi người đều giết?"

"A?" Trầm Duyệt Duyệt không khỏi mà sững sốt, không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường lại đột nhiên tự hỏi mình như vậy.

Giết Vương Dương? Hoặc là giết bọn họ tất cả mọi người?

Này sẽ sẽ không thái quá? Không tốt lắm? Trầm Duyệt Duyệt ở trong lòng trầm nghĩ.

Dù sao, Vương Dương trước đây nhiều nhất cũng là bắt nạt một hồi chính mình, cũng không thể nói là sinh tử kẻ thù. Trực tiếp tăng lên trên đến giết người, Trầm Duyệt Duyệt vẫn đúng là không nghĩ tới, nhiều nhất cũng là huyền nghĩ một hồi đem đối phương đè xuống đất mạnh mẽ đánh một trận.

Mà Vương gia mọi người, nghe được Ninh Tiểu Đường câu nói này, nhất thời toàn thân tóc gáy đều nổi lên, liền phảng phất đi tới vào đông trời đông giá rét, chỉ cảm thấy một đạo băng hàn thấu xương, tập chăm chú lên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Đe dọa

□ □

Lúc này Ninh Tiểu Đường, ở Vương gia thương đội trong mắt những người kia, quả thực chính là một vị trăm phần trăm không hơn không kém đại sát thần.

Bọn họ không nghi ngờ chút nào Ninh Tiểu Đường lời nói, không thấy tên sát thần này, trong chớp mắt liền đem cái kia tám tên đầu bồng người cho giết sao? Như đối phương thật muốn đại khai sát giới, bọn họ căn bản là không cách nào chống đối.

Thời khắc này, mọi người tất cả đều nom nớp lo sợ, cảm như hén.

Vương Dương càng là sợ đến sắc mặt trắng bệch, bị Ninh Tiểu Đường nhìn chăm chăm, hắn chỉ cảm thấy phảng phất có một con Viễn Cổ hung thú nhìn kỹ chính mình, hơi bất cẩn một chút sẽ bị đối phương một cái nuốt vào, liền không còn sót lại một chút cặn.

Hắn kết kết lắp lắp nói: "Đừng... Đừng giết ta..."

Ông lão trên mặt cũng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, vội vã khẩn cầu: "Vị này tôn giá, công tử nhà ta trẻ người non dạ, trước đây là có chỗ không bình thường, Trần mỗ ở đây đại công tử nhà ta hướng về Thâm thiếu gia xin lỗi. Kính xin tôn giá đại nhân đại lượng, bỏ qua cho công tử nhà ta một lần đi."

Hắn tư thái xếp đặt đến mức rất thấp, ngữ khí càng là thành khẩn vạn phần, không dám có chút bất kính.

Dù sao, từng thấy Ninh Tiểu Đường dường như giết gà bình thường đem cái kia tám tên Hắc Mân Côi sát thủ giết chết sau, ông lão là triệt để sợ vỡ mật.

Liền hai vị Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ, ở vị trẻ tuổi này trên tay đều sống không qua một hiệp, vừa đối mặt liền bị trong nháy mắt giết chết.

Như vậy nhân vật kinh khủng, ông lão cảm thấy coi như toàn bộ Vương gia tất cả cao thủ tập hợp lên, cũng không đủ đối phương một người giết.

Bởi vậy, nếu vũ lực phản kháng không có một chút nào hi vọng, như vậy muốn còn sống, không thể làm gì khác hơn là ăn nói khép nép địa khẩn cầu đối phương buông tha.

Ninh Tiểu Đường nhân nhật quét mắt ông lão, nói rằng: "Muốn cho ta buông tha các ngươi? Nói với Duyệt Duyệt đi, nếu là Duyệt Duyệt chịu tha thứ các ngươi, ta cũng có thể không giết các ngươi. Nếu không thì, hôm nay các ngươi cũng đừng muốn sống rồi đi."

Ninh Tiểu Đường âm thanh bình tĩnh hờ hững, cũng không có một chút nào sát khí. Nhưng nghe ở Vương gia thương đội trong tai mọi người, thanh âm này quả thực liền phảng phất tới từ địa ngục Ma Âm như thế.

Thời khắc này, Vương gia thương đội tất cả mọi người đều nhìn phía Trần Duyệt Duyệt, bởi vì lúc này Trần Duyệt Duyệt, đã trở thành bọn họ cuối cùng một cái nhánh cỏ cứu mạng.

Vương Dương vội vã quỳ rạp xuống Trần Duyệt Duyệt trước người, sau đó ôm chặt lấy Trần Duyệt Duyệt bắp đùi, một cái nước mũi một cái nước mắt địa khóc lớn tiếng nói: "Duyệt Duyệt huynh đệ, a không, Thâm lão đại, ngươi liền tha thứ tiểu đệ đi! Trước đây đều là ta không đúng, sau đó ta cũng không dám nữa. Thâm lão đại, ngươi liền đại nhân có lượng lớn, bỏ qua cho ta một lần đi. Sau đó ta chính là ngươi tiểu đệ, ngươi có bất cứ phân phó nào, tiểu đệ lên núi đao xuống biển lửa, tuyệt không chối từ."

Vương Dương khuếch đại biểu diễn, để Vương gia thương đội mọi người thấy đến瑟瑟瑟瑟, bọn họ không nghĩ tới chính mình công tử, vẫn như thế "Co được dân được".

Ông lão cũng nhìn ra mí mắt nhảy lên, có điều hắn cũng không hề nói gì. Đùa giỡn, hiện tại mọi người tính mạng, có thể toàn nằm ở cái kia Thâm gia tiểu tử trên tay. Chính mình công tử như vậy nhấn nhạ cầu toàn, không cùng là vì mọi người tính mạng mà.

Trần Duyệt Duyệt cũng bị Vương Dương lần này động tác khiến cho瑟瑟瑟瑟, hắn không nghĩ tới trước đây vĩnh vào hung hăng, ngang ngược ngang cuồng Vương Dương, thời khắc này càng trở nên dường như chó mất chủ.

Nhìn đối phương nước mắt nước mũi chảy ròng, Trần Duyệt Duyệt chần chờ một chút sau, nói rằng: "Vương Dương, ta nghĩ ngươi cũng nhìn thấy ta Ninh Đại Ca lợi hại, hi vọng ngươi nhớ kỹ ngày hôm nay chính mình theo như lời nói. Nếu không, lần sau chắc chắn sẽ không dễ tha ngươi."

Thấy Trần Duyệt Duyệt tha thứ tự mình, Vương Dương không khỏi thở phào nhẹ nhõm, trong miệng liền nói: "Đa tạ Thâm lão đại, đa tạ Thâm lão đại. Thâm lão đại yên tâm, ta Vương Dương tuyệt đối sẽ nhớ kỹ ngày hôm nay nói, ngươi sau đó chính là lão Đại ta."

Nói, Vương Dương mắt ba ba nhìn phía Ninh Tiểu Đường, chờ đợi hắn lên tiếng.

Mà Vương gia thương đội những người khác, tương tự đều瑟瑟瑟瑟 mà nhìn về phía Ninh Tiểu Đường, không dám thở mạnh một cái.

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, nói: "Nếu Duyệt Duyệt chịu tha thứ các ngươi, như vậy ta liền tạm thời tha các ngươi một mạng."

Ninh Tiểu Đường vốn là không có ý định muốn đối phương tính mạng, chỉ là lúc trước từ Trần Duyệt Duyệt trong lời nói, nghe ra đối phương tựa hồ bắt

nạt quá Trầm Duyệt Duyệt.

Bởi vậy, Ninh Tiểu Đường liền dự định ý vào vừa giết người oai, cố gắng hù dọa uy hiếp một phen Vương gia thương đội mọi người, làm cho bọn họ biết, Trầm Duyệt Duyệt sau lưng cũng là đứng người.

Như vậy sau đó Vương gia người làm việc, một khi đối mặt Trầm Duyệt Duyệt, liền ít nhiều gì sẽ có kiêng dè.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường lại nói: "Các người đều nhớ kỹ cho ta, Duyệt Duyệt là có ta che chở. Sau đó Duyệt Duyệt như lại chịu đến cái gì bất nạt, dù cho tổn thương một sợi lông, ta đều sẽ đi tìm các người! Vương gia ở trong mắt người khác, hay là tài cao thể lớn, không ai dám trêu chọc. Hừ hừ, nhưng ở trong mắt ta, cùng con kiến cũng không khác nhau gì cả, hi vọng đừng làm cho ta đi các người Vương gia đi một chuyến!"

Ninh Tiểu Đường uy hiếp lời nói, tuy rằng nghe tới chói tai cực kỳ, nhưng Vương gia thương đội mọi người, nhưng không có một người dám lộ ra không chút nào miễn cưỡng, tất cả đều một bộ cảm như hén đáng vẻ.

Vương Dương càng là gật đầu đến dường như tiểu gà mổ thóc như thế, trong miệng nói rằng: "Nhớ kỹ nhớ kỹ!"

Chính là Vương Dương bên cạnh ông lão, cũng hơi đem đầu thấp xuống, nói rằng: "Tôn giá cứ việc yên tâm, vị này Thẩm thiếu gia, sau đó chính là chúng ta tối bạn của tôn quý."

Người là một loại kỳ quái sinh vật, xứng nhận đến vô cùng nhục nhã hoặc là bị thiệt thòi sau khi, tổng sẽ sinh ra trả thù trong lòng. Thế nhưng, làm mạnh yếu chênh lệch giữa hai bên lớn đến dường như lạch trời giống như vậy, có một cái không cách nào vượt qua to lớn hồng câu sau khi, người yếu trong lòng chỉ còn dư lại đối với cường giả thần phục, không nhắc lên được nửa điểm tâm tư phản kháng.

Lại như lúc này Vương gia thương đội mọi người, tuy rằng bị Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ nhục nhã một phen, nhưng ý thức được song phương to lớn thực lực chênh lệch sau khi, bọn họ có khả năng lựa chọn, chỉ còn dư lại nói gì nghe vậy.

Bởi vì bọn họ rõ ràng, coi như liên lụy toàn bộ Vương gia, bọn họ cũng không cách nào nắm trước mắt vị trẻ tuổi này như thế nào, ngược lại sẽ chôn vùi toàn bộ Vương gia.

Làm người làm ăn, Vương gia tự nhiên sẽ làm ra lựa chọn sáng suốt nhất.

Dù sao, trên giang hồ, người yếu đối với cường giả thần phục, vốn là một loại Sinh Tôn Chi Đạo.

"Được rồi, các người cũng có thể đi rồi." Ninh Tiểu Đường vung vung tay, bắt đầu xua đuổi Vương gia thương đội mọi người.

Nghe nói như thế, Vương gia thương đội tất cả mọi người không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Bọn họ ở trong đại đa số người, phía sau lưng quần áo đã sớm bị mồ hôi lạnh thấm ướt, liền phảng phất là đi trước quỷ môn quan đi rồi một chuyến.

"Tôn giá, vậy chúng ta liền xin cáo từ trước."

Ông lão cung kính mà đối với Ninh Tiểu Đường ôm quyền đạo, lập tức liền dẫn mọi người, đánh xe ngựa, bắt đầu một lần nữa ra đi.

Đang lúc này, "Xèo ~" một tiếng, một đạo tương tự tiến mình tiếng vang lần thứ hai phát sinh.

Vương gia thương đội mọi người không khỏi sợ hết hồn, vội vã quay đầu lại nhìn tới, bọn họ còn tưởng rằng Ninh Tiểu Đường đổi ý, bắt đầu hướng về bọn họ ra tay rồi.

Ông lão cũng xoay người nhìn tới, một bức tranh ánh vào hần mi mắt.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường chỉ xéo hư không ngón tay, chậm rãi thu hồi.

Ở giữa không trung, một con đốm như màu máu hồ điệp, chậm rãi phiêu rơi xuống, liền phảng phất ngày mùa thu bên trong lá rụng, hướng xuống đất rơi đi.

Nhìn kỹ lại, cái kia đốm như màu máu hồ điệp trong thân thể ương, có một to bằng ngón tay hình tròn lỗ thủng.

Ninh Tiểu Đường quay về Trầm Duyệt Duyệt nói rằng: "Duyệt Duyệt, chúng ta cũng đi thôi."

Nhìn Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt càng chạy càng xa, từ từ biến mất bóng người, Vương gia thương đội mọi người, lúc này mới triệt để thở phào nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng.

"Vị này đại sát thần, rốt cục đi rồi." Thương đội bên trong có người không nhịn được mở miệng nói.

Vương Dương nhìn Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt thân ảnh biến mất phương hướng, nhú nhú mày, nói rằng: "Trần thúc, người nói Trầm Duyệt Duyệt tiểu tử kia, làm sao sẽ nhận thức như vậy nhân vật khủng bố? Còn có, Vương gia chúng ta nếu là ra tay toàn lực, có thể đối phó đạt được người trẻ tuổi kia sao?"

Ông lão vội vàng nói: "Công tử nói cẩn thận, người kia quá khủng bố, tuyệt không là Vương gia có thể đối phó."

Nghe nói như thế, Vương Dương trước tiên sửng sốt một chút, lập tức lẩm bẩm nói rằng: "Người kia càng khủng bố đến trình độ như thế này sao? Liền Vương gia chúng ta ra tay toàn lực, đều không có cách nào đối phó..."

Ông lão thờ dài nói: "Công tử, Vương gia dù sao cũng là lấy kinh thương làm chủ. Mà trong chốn vô lâm, vẫn là tồn tại không ít nhân vật khủng bố. Những người kia, cũng không phải Vương gia có khả năng trêu chọc được."

Wang Yang bất đắc dĩ nói: "Ai, nói như vậy, ta chẳng phải thật muốn trở thành Trầm Duyệt Duyệt tiểu tử kia tiểu đệ?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Da dê địa đồ bí mật

□ □

Trường An thành, Lục Phiến Môn tổng bộ.

Loang lổ cổ xưa chu cửa lớn màu đỏ, biểu lộ năm tháng tang thương.

Lục Phiến Môn bên trong tòa phủ đệ, đi về thư phòng thật dài hành lang bên trong, một đạo vóc người khôi ngô bóng người chính Long Hành Hồ Bộ địa hướng phía trước đi tới.

Đây là một vị hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, ăn mặc một bộ quần áo bó màu đen khố, trên người như nham thạch giống như bắp thịt, xuyên thấu qua quần áo hơi hướng ra phía ngoài nhô lên, mờ mờ tiết lộ một nguồn sức mạnh mùi vị.

Hắn khuôn mặt xương cốt góc cạnh rõ ràng, một đôi mắt hổ lấp lánh, hết sạch bắn ra bốn phía, cắm mọc ra dày đặc râu quai nón, nhìn qua có một luồng dũng mãnh uy mãnh khí chất.

Rất nhanh, hắn đi tới một gian phòng phía trước đứng vững, sau đó nhẹ nhàng gõ cửa phòng một cái.

"Là Thiết Thủ đến rồi đi, trực tiếp đi vào được rồi." Trong phòng truyền ra một đạo có chút âm thanh uy nghiêm.

Lập tức, người đàn ông trung niên đẩy cửa mà vào.

Gian phòng trong cùng, sắp đặt một tấm Hồng Mộc bàn học, trên mặt bàn chõng chất dày đặc công văn.

Bàn học mặt sau, ngồi một vị năm gần sáu mươi ông lão.

Hắn mặt chữ điền ung mục, ánh mắt trong vắt, trên người mặc một bộ màu đen quan phục, khí độ bất phàm, mang theo một luồng người ở vị trí cao lâu ngày khí tức.

Người đàn ông trung niên nhanh chân đi tiến lên, chờ cách bàn học xa một trượng sau, một lần nữa đứng lại, khom người thi lễ nói: "Thiết Thủ gặp môn chủ."

Ngồi ở bàn học mặt sau ông lão, chính là Lục Phiến Môn môn chủ Hoàng Phủ Viêm.

Chỉ thấy Hoàng Phủ Viêm thả hạ thủ bên trong bút lông, vì vì ngẩng đầu lên, cười cười nói: "Gọi người tới, biết là nhiệm vụ gì sao?"

Người đàn ông trung niên chần chờ một chút, nói: "Là đi Trường Sa quận sao?"

Hoàng Phủ Viêm khẽ gật đầu, nói rằng: "Chính là, nhiệm vụ lần này, dính đến Trường Sa Vương, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là phái người vị này tứ đại Thần Bộ đi một chuyến."

Nguyên lai, vị trung niên nam tử này, chính là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ đứng đầu, Thiết Thủ Hàn Mãnh.

Nghe được ông lão, Hàn Mãnh hơi nhú nhú mày, nói: "Dính đến Trường Sa Vương, nhiệm vụ lần này e sợ rất phiền phức chứ?"

Trường Sa Vương Tư Mã vũ, chính là Đương Kim Thánh Thượng đệ đệ. Vị này Vương gia, một đời si mê võ công, cùng giang hồ gặp nhau thâm hậu. Nếu là lan đến gần chuyện của hắn, tất nhiên sẽ không là cái gì chuyện đơn giản.

Hoàng Phủ Viêm thở dài nói: "Xác thực khá là phiền toái, người trước tiên nhìn một chút lần này cụ thể nhiệm vụ." Nói, hắn từ trên bàn lấy ra một phần công văn, đưa cho Hàn Mãnh.

Hàn Mãnh tiếp nhận công văn tinh tế xem lên.

Lập tức, hắn hơi nhíu mày, nói: "Môn chủ, Trường Sa Vương nói nhưng là thật sự?"

Hoàng Phủ Viêm gật gật đầu nói: "Đúng là thật sự, có điều Trường Sa Vương cũng ẩn giấu một ít chuyện."

Hàn Mãnh nghi hoặc mà nhìn phía Hoàng Phủ Viêm, chờ đợi hắn phía dưới.

Hoàng Phủ Viêm tiếp tục nói: "Cư chúng ta Lục Phiến Môn mật thám ty tình báo, Hắc Mân Côi xác thực dự định ở Trường Sa Vương năm mươi tuổi ngày mừng thọ thời điểm, ám sát Trường Sa Vương. Có điều, Trường Sa Vương nhưng ẩn giấu Hắc Mân Côi sở dĩ muốn ám sát hắn nguyên nhân."

"Nguyên nhân gì?" Hàn Mãnh bật thốt lên hỏi.

Hoàng Phủ Viêm nói: "Bởi vì Trường Sa Vương được một tấm thần bí da dê địa đồ."

"Thần bí da dê địa đồ?" Hàn Mãnh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, "Đây lại là cái gì? Lễ nào là cái gì Tàng Bảo Đồ hay sao?"

Hoàng Phủ Viêm nói: "So với Tàng Bảo Đồ còn muốn quý giá, bởi vì nó dính đến một chỗ Viễn Cổ Thời Kỳ tông môn di chỉ."

"Viễn Cổ Thời Kỳ tông môn di chỉ?" Hàn Mãnh đồng tử không khỏi co rụt lại.

Nếu như chuyện này là thật, vậy này trương thần bí da dê địa đồ giá trị, đúng là lớn đến khó có thể tưởng tượng, tuyệt đối là bảo vật vô giá.

Bởi vì, này dính đến Viễn Cổ Thời Kỳ tông môn di chỉ.

Đối với Viễn Cổ Thời Kỳ tông môn, Hàn Mãnh ít nhiều gì cũng hiểu rõ một ít.

Ở một ít bí ẩn thượng cổ văn hiến bên trong, có một ít đôi câu vài lời ghi chép.

Truyền thuyết Viễn Cổ Thời Kỳ, thiên địa chưa đại biến, ngay lúc đó nhân loại tu luyện võ công hết sức dễ dàng.

Cao thủ, liền phẳng phát cá diếc sang sông, Tiên Thiên Cảnh cao thủ hàng trăm hàng ngàn, thậm chí còn có thật nhiều so với Tiên Thiên Cảnh còn càng lợi hại hơn cường giả. Ngay lúc đó võ lâm tông môn, càng là khắp nơi đều có, vũ vận chi hưng thịnh, lập tức căn bản khó có thể tưởng tượng.

Có điều, sau tới thiên địa phát sinh đại biến, học võ trở nên càng ngày càng khó khăn. Lại trải qua vô số thiên tai Nhân Họa, hết thấy Viễn Cổ tông môn, cũng dần dần biến mất ở trong dòng sông lịch sử, bị thâm chôn dưới đất. Đến cuối cùng, thậm chí có một quãng thời gian, liền nội công đều triệt để thất truyền.

Mãi đến tận Thượng Cổ Thời Kỳ, một ít Viễn Cổ tông môn di chỉ bị khám phá ra. Ngay lúc đó nhân loại tìm tới một chút di chỉ bên trong không trọn vẹn công pháp, thông qua học tập, một ít Thiên Tài Võ Học, bắt đầu một lần nữa trong lòng bàn tay công.

Sau khi, những Thiên Tài Võ Học đó dựa vào từ Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong được những kia không trọn vẹn công pháp, bắt đầu sáng lập môn phái.

Có thể nói hiện nay trên giang hồ, những kia đứng đầu nhất Võ Lâm Môn Phái, đại đa số đều là vào lúc ấy thành lập.

Từ bên trong có thể thấy được, những kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong công pháp mạnh mẽ, vượt qua thường nhân tưởng tượng. Dù sao, những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái khai phái tổ sư, chỉ là dựa vào không trọn vẹn công pháp, là có thể khai sáng lập môn phái.

Có thể tưởng tượng, nếu là vạn nhất được một bộ hoàn chỉnh bản công pháp, cái kia chẳng lẽ có thể xưng bá võ lâm?

Bởi vậy, cái kia da dê địa đồ nếu thật sự liên quan đến Viễn Cổ tông môn di chỉ, nhất định sẽ ở trên giang hồ nhắc lên một lần sóng gió tanh mưa máu.

Hoàng Phủ Viêm tiếp tục mở miệng nói rằng: "Cư chúng ta Lục Phiến Môn mật thám ty hiện nay được tình báo, này thần bí da dê địa đồ cũng không chỉ một phần, hắn là một tấm đại đồ bị chia làm thật nhiều tiểu phân. Trường Sa Vương thị Vũ Thành tính người cũng biết, được như vậy thứ tốt, tự nhiên là muốn một người độc chiếm."

Hàn Mãnh khẽ lắc đầu một cái, nói: "Trường Sa Vương cũng là hồ đồ, nếu thật sự dính đến Viễn Cổ tông môn di chỉ, vật như vậy, muốn một người độc chiếm, quả thực là tự tìm đường chết."

Hoàng Phủ Viêm nói rằng: "Đúng đấy, này không, Hắc Mân Côi liền nhìn chăm chăm Trường Sa Vương. Trường Sa Vương cảm nhận được áp lực, liền dâng thư triều đình, muốn cho chúng ta Lục Phiến Môn giúp hắn chia sẻ một chút. Tuy nói hắn ẩn giấu chính mình được da dê địa đồ sự tình, nhưng hắn

tốt xấu cũng là chúng ta Đại Tán Hoàng Triều Vương gia. Bây giờ sinh mệnh chịu đến uy hiếp, chúng ta Lục Phiến Môn vẫn phải là phái người tới giúp hấn một tay."

Hàn Mãnh hơi nhú nhú mày, nói: "Môn chủ, nếu như thật sự dính đến Viễn Cổ tông môn đi chỉ, bây giờ Hắc Môn Côi lại tham gia trong đó, ta một người, sợ có lòng không đủ lực a."

Hoàng Phủ Viêm nói: "Lần này ta sẽ để lạc lõng cùng người cùng nơi quá khứ, sau khi, ta còn có thể phái Thiên Ky, Truy Phong bọn họ, đi trợ giúp các người."

Hàn Mãnh nói: "Như vậy, vậy ta liền yên tâm."

Hoàng Phủ Viêm lại nói: "Hắc Môn Côi chỉ là một phe thế lực, lần này khẳng định còn có thể có càng nhiều thế lực lẫn vào đi vào, một tự nhìn qua hai các tam tông sáu phái những Đại Phái đó, khẳng định cũng sẽ xuất hiện mấy nhà. Mà còn lại một ít Ma Môn tà đạo, càng là sẽ xía vào một chân."

"Đến thời điểm, bên kia e sợ sẽ loạn cực kì. Nhiệm vụ của các người, chủ yếu vẫn là bảo vệ Trường Sa Vương an toàn. Còn tám kia da dê địa đồ, coi như bị người cướp đi, cũng không sao."

Hàn Mãnh nói: "Rõ ràng."

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt lại được rồi một ngày đường trình sau, rốt cục chạy tới Kinh Châu thành.

Có điều, Ninh Tiểu Đường cũng không có vào thành, mà là ở cửa thành cùng Trầm Duyệt Duyệt chia tay.

Trầm Duyệt Duyệt đầy mặt tiếc nuối, bởi vì hấn còn muốn mang theo Ninh Tiểu Đường đi gặp một lần tỷ tỷ của chính mình đây.

"Ninh Đại Ca, lần sau người nhất định phải tới tìm ta a, người còn chưa từng thấy tỷ tỷ ta đây, tỷ tỷ ta dài đến thật sự rất đẹp lý!"

Đây là Trầm Duyệt Duyệt cùng Ninh Tiểu Đường phân biệt trước câu nói sau cùng.

Hấn đem mình nơi ở nói cho Ninh Tiểu Đường, để Ninh Tiểu Đường lần sau nhất định phải đi trong thành tìm hấn.

Ninh Tiểu Đường vốn là cũng là dự định vào thành, thế nhưng, khi hấn phát hiện lại có một con đồ như màu máu hồ điệp theo chính mình sau, hấn liền lập tức thay đổi chủ ý.

Mình bị lại một lần nữa theo dõi, điều này hiển nhiên là kiện khá là căm tức sự tình.

Như không giải quyết việc này, Ninh Tiểu Đường cũng không dám đi Trầm Duyệt Duyệt nơi ở, để tránh khỏi liên lụy đối phương.

Con kia đồ như màu máu hồ điệp phi đến mức rất cao, chỉ ít ở mười mấy trượng ở ngoài trên bầu trời. Nếu không là Ninh Tiểu Đường công lực thâm hậu, Ngũ Cảm nhạy bén, ánh mắt sắc bén, hấn căn bản là không cách nào phát hiện giữa bầu trời con kia đồ như màu máu hồ điệp.

Ninh Tiểu Đường ngẩng đầu lên vọng hướng thiên không, hé mắt, lẩm bẫm nói: "Bọn họ đến cùng là làm sao theo tới? Lẽ nào là tám kia da dê địa đồ duyên có? Đồ mặt trên bị người động chân động tay?"

Chân tướng của chuyện, lúc này bị Ninh Tiểu Đường đoán được tám chín phần mười.

"Ha, những này Hắc Môn Côi sát thủ, cũng thật là bám dai như đĩa a."

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, hướng về xa xa đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Tỷ đệ

□

Kinh Châu thành Thành Nam, tụ tập lượng lớn đến từ Ngũ Hồ Tứ Hải Thương gia.

Nơi này cửa hàng san sát, thương hộ như mây; du khách Thương Lữ rộn rộn ràng ràng, nói liền không dứt.

Đại Tấn Hoàng Triều rất nhiều kinh Thương thế gia, đồn dập ở đây thiết lập hiệu buôn.

Tỷ như Trung Châu Thẩm gia cùng Vương gia, ở Kinh Châu Thành Nam liền có thật nhiều sản nghiệp, hai nhà đều phải đệ tử trong tộc, quanh năm đóng quân ở đây.

Hà Tây phường, song tuyến hạng.

Thẩm gia ở Kinh Châu thành phần lớn đệ tử trong tộc, cơ bản đều bị thu xếp ở nơi này.

Trong ngõ hẻm, một toà không đáng chú ý trong nhà, hai đạo mỹ lệ Thiên Ảnh, đang ngồi ở một gốc cây Quế Hoa thụ dưới bên cạnh cái bàn đá, lẫn nhau nói chuyện.

Hai vị nữ tử tuổi tác cũng không lớn, trong đó một vị cô gái áo đỏ, đại khái hai mươi ba hai mươi bốn tuổi; một vị khác cô gái mặc áo trắng, tuổi càng nhỏ hơn chút, ước chừng chừng hai mươi tuổi.

Cô gái áo đỏ vàng trán Nga Mi, đôi môi hạo xi, dài đến xinh đẹp như hoa, trắng nõn da thịt, bộ ngực đầy đặn, vóc người mềm mại, nhìn qua liền như cùng một đóa kiêu diễm cảm động hoa mẫu đơn.

Mà cô gái mặc áo trắng dung mạo, càng là nghiêng nước nghiêng thành.

Dung mạo của nàng đất thiêng nảy sinh hiền tài, tiên tư ngọc cốt; ngũ quan tinh xảo mà không chút tí vết, mũi ngọc tinh xảo môi anh đào, Mi nhi thon nhỏ tú lệ; một đôi đẹp dễ mất hai mí phía dưới, thật dài đáng yêu lông mi, hơi rung động.

Nàng có một đôi mỹ lệ trong suốt con mắt, sóng mắt lưu chuyển, khoe miệng lộ ra nụ cười ngọt ngào, thật giống như trên núi cao Tuyết Liên, không bị người thế tục ô nhiễm, thánh khiết mà mỹ lệ.

Cô gái mặc áo trắng trên mặt mang theo nhợt nhạt mỉm cười, âm thanh nhu hòa, nói rằng: "Sur Tỷ, thật không nghĩ tới người sẽ tới nơi này xem ta."

Cô gái áo đỏ cũng cười cợt, đôi môi khẽ mở, nói rằng: "Chúng ta sư tỷ muội hai, cũng xác thực có tốt hơn một chút năm chưa từng gặp mặt. Trên thực tế, lần này ta lại đây, là bởi vì tiện đường, vì lẽ đó lúc này mới ghé thăm người một chút."

Cô gái mặc áo trắng hiếu kỳ hỏi: "Sư Tỷ đây là chuẩn bị muốn đi nơi nào?"

Cô gái áo đỏ nói: "Ta muốn đi một chuyến Trường Sa quận."

Cô gái mặc áo trắng "Ồ" một tiếng, nói rằng: "Sư Tỷ, vậy thì đúng dịp, quá chút thiên, ta cũng muốn đi Trường Sa quận đây. Thẩm gia có một nhóm hàng hóa muốn đưa đến Trường Sa Vương quý phủ đi, bởi vì ta hiểu võ công, vì lẽ đó cũng bị phái cùng đi áp giải hàng hóa."

Cô gái áo đỏ cười cười nói: "Cái kia xác thực đúng dịp."

Cô gái mặc áo trắng cười nói: "Sư Tỷ, đã như vậy, người đến lúc đó cùng ta đồng hành được rồi."

Cô gái áo đỏ nhưng thờ dãi, nói: "Sư muội, ta đây là tông môn nhiệm vụ a."

Nghे được tông môn nhiệm vụ bốn chữ, cô gái mặc áo trắng nụ cười trên mặt, cũng thu lại lên.

Cô gái áo đỏ nhìn thấy chính mình sư muội vẻ mặt, khe khẽ thờ dãi: "Sư muội, người còn sót lại thời gian hai năm đi."

Cô gái mặc áo trắng gật gật đầu nói: "Đúng đấy, còn có hai năm. Đến thời điểm, e sợ cũng phải cùng Sư Tỷ như thế."

Cô gái áo đỏ nói: "Sư muội, năm đó người liền không nên vào Thất Thánh môn."

Cô gái mặc áo trắng than thờ: "Năm ấy, ta cũng thực sự là không có cách nào, lúc đó ta nếu không học biết võ công, ta cùng đệ đệ ta hai người, phỏng chừng có thể không có thể sống sót cũng là cái vấn đề."

Cô gái áo đỏ nói: "Sư muội, coi như muốn học võ công, người cũng nên tìm những người khác học, mà không phải vào Thất Thánh môn, đây chính là cái sai lầm."

Cô gái mặc áo trắng bất đắc dĩ nói: "Sư Tỷ, người không cũng như thế, người không cũng là vào Thất Thánh môn?"

Cô gái áo đỏ yên lặng một hồi, sau một chốc sau, nói rằng: "Sư muội, này còn lại hai năm tự do thời gian, người liền cẩn thận hưởng thụ đi. Chờ đến đúng lúc, thời gian của người cùng tự do, cũng không tiếp tục là thuộc về mình."

Cô gái mặc áo trắng gật gù, nhẹ giọng nói rằng: "Sư Tỷ, ta hiểu được."

Thất Thánh môn cái đề tài này, quá mức trầm trọng, hai người trong lúc nhất thời đều trở nên trầm mặc.

Quá một hồi lâu, cô gái áo đỏ dời đi đề tài, hỏi: "Sur muội, người cái kia đệ đệ đây? Làm sao chưa thấy bóng người hấn?"

Nói tới chính mình đệ đệ, cô gái mặc áo trắng không khỏi mà thở dài, nói: "Hấn liền một quý linh tinh, chờ không được, lại đi ra ngoài đã. Ta cũng không biết hấn đi nơi nào, ngược lại thường thường biến mất cái mười ngày nửa tháng."

Cô gái áo đỏ khẽ cau mày, nói rằng: "Sur muội, phương diện này người còn phải đem hấn coi chừng. Nay trên giang hồ, có thể loạn cực kì, một đứa bé, lung tung đi ra ngoài, vạn nhất xảy ra điều gì bất ngờ, đến lúc đó người chính là hối hận cũng không kịp."

Cô gái mặc áo trắng thở dài nói: "Sur Tỷ nói đúng lắm, nhưng là tiểu tử thúi kia theo tuổi tác dần trưởng, càng ngày càng không nghe lời của ta, căn bản là không quản được."

Cô gái áo đỏ lạnh rên một tiếng, nói: "Nếu ta nói, không nghe lời, nên đánh. Hừ, sur muội người, e sợ chưa bao giờ cam lòng ra tay đánh hấn chứ?"

Cô gái mặc áo trắng bất đắc dĩ cười khổ, nàng xác thực chưa bao giờ đánh qua đệ đệ mình.

Dù sao, hai người cha mẹ, ở tại bọn hấn lúc còn rất nhỏ liền thân bí biến mất rồi. Tỷ đệ hai vẫn sống nương tựa lẫn nhau, làm tỷ tỷ, như thế nào cam lòng đánh đệ đệ?

Đang lúc này, một đạo thiếu niên âm thanh bỗng nhiên từ sân truyền ra ngoài đến.

"Tỷ tỷ, ta đã về rồi!"

Chỉ thấy một vị mười ba mười bốn tuổi thiếu niên đẩy cửa mà vào, hấn dài đến tướng mạo đường đường, mày kiếm mắt sao, trên người mặc một bộ bảo quần áo màu xanh lam, người đến chính là Trầm Duyệt Duyệt.

"Ồ, người là Mạc tỷ tỷ chứ?" Trầm Duyệt Duyệt nhìn thấy chính mình tỷ tỷ bên cạnh cô gái áo đỏ, do dự lại sau mở miệng nói rằng.

Cô gái áo đỏ gật gù, mỉm cười nói: "Không nghĩ tới Duyệt Duyệt còn có thể nhớ tới ta."

Trầm Duyệt Duyệt cười ha ha, nói: "Mạc tỷ tỷ người nhưng là tỷ tỷ ta Sur Tỷ lý, ta làm sao sẽ quên đây?"

"Tỷ tỷ." Trầm Duyệt Duyệt cười hi hi chạy hướng về cô gái mặc áo trắng.

Cô gái mặc áo trắng nghiêm sắc mặt, nói: "Người còn biết trở về? Ta đều nói cho người bao nhiêu lần, bên ngoài rất nguy hiểm, không nên chạy loạn đi ra ngoài, nhưng người vẫn không vâng lời!"

Trầm Duyệt Duyệt giải thích: "Tỷ tỷ, ta cũng là vì muốn học võ công, vì lẽ đó lúc này mới đi ra ngoài. Ai kêu võ công của người ta không thể học nhỉ? Không phải vậy ta học võ công của người được rồi, ta mới chẳng muốn đi ra ngoài."

Cô gái mặc áo trắng đôi mi thanh tú vừa nhú, nói: "Người còn dám mạnh miệng?"

Trầm Duyệt Duyệt vội vàng nói: "Tỷ tỷ, người đừng nóng giận mà! Ta lần này đi ra ngoài, trả lại người tìm đối tượng lý!"

"Xi xi ~~~" cô gái áo đỏ không nhịn được bật cười, cảm thấy chính mình sur muội vị thân đệ đệ này, cũng thật là thú vị.

Cô gái mặc áo trắng cũng không khỏi mà ngẩn người, miệng nói cứ: "Cái gì đối tượng?"

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Chính là tìm cho ta tương lai tỷ phu nha, tỷ tỷ tương lai người Tướng công nha."

Cô gái mặc áo trắng nhất thời hiểu được, khuôn mặt hơi đỏ lên, khẽ gất một cái, nói: "Ai muốn người tìm? Thực sự là mù bện tâm"

"Tỷ tỷ, người đều hai mươi, vẫn không có đối tượng. Ta làm người thân đệ đệ, có thể không vội sao?" Trầm Duyệt Duyệt lớn tiếng nói: "Tỷ tỷ, người cứ việc yên tâm được rồi, ta cho người tìm đối tượng, dài đến đáng vẽ đường đường, anh tuấn tiêu sái, càng quan trọng chính là, võ công còn siêu cấp lợi hại! Tuyệt đối là lý tưởng bên trong thật tỷ phu lý!"

"Đi đi đi! Đừng tiếp tục ăn nói linh tinh. Người còn chưa từng ăn cơm đi, mau mau đi nhà bếp ăn cơm đi, ta trước mới vừa làm, còn sót lại không ít." Cô gái mặc áo trắng khuôn mặt hồng hồng, trực tiếp bắt đầu căn người.

Trầm Duyệt Duyệt không thể làm gì khác hơn là trước tiên đi nhà bếp ăn cơm, có điều ở đi vào nhà từ trước, hấn lại một lần quay đầu lại, nói rằng: "Tỷ tỷ, ta nói chính là thật sự lý, không có nói đùa, ta thật sự cho người tìm vị đối tượng."

"Còn không đi ăn cơm!" Cô gái mặc áo trắng nổi giận đạo, trên mặt đỏ ửng bắt đầu bò đến cổ.

Trầm Duyệt Duyệt vội vã đầu co rút lại, mau mau chạy vào phòng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Bờ sông tranh đấu (một)

□

Cô gái áo đỏ khoe miệng mang theo nhàn nhạt mỉm cười, lẳng lặng mà nhìn chính mình sư muội Trầm Ngưng Nhi cùng đệ đệ của nàng Trầm Duyệt Duyệt giữa hai người âm áp hình ảnh.

Sau một chốc sau, nàng khe khẽ thở dài, trên mặt lộ ra một tia phiền muộn.

"Sư muội, đối với chúng ta mà nói, ái tình quá mức xa xỉ. Hay là chỉ có chờ đến đời sau, chúng ta mới có thể nắm giữ một phần chúc với tình cảm của chính mình đi."

Nghe nói như thế, Trầm Ngưng Nhi mặt cười trên xấu hổ về dần dần rút đi, khôi phục yên tĩnh, nói: "Sư Tỷ, ta hiểu được."

Cô gái áo đỏ xa xôi nói rằng: "Sư muội, chúng ta vận mệnh kỳ thực đã sớm bị quyết định được rồi, ở gia nhập Thất Thánh Môn một khắc đó, cũng đã bị quyết định được rồi."

Nói đến đây, nàng khoe miệng hơi lộ ra một tia châm chọc: "Ồ Thất Thánh Môn, chúng ta triệt để mất đi tự do. Nơi đó không có chúc với thời gian của chính mình, mọi người chỉ có thể duy mệnh là từ. Mặt trên dặn dò hạ xuống nhiệm vụ, bất luận nhiều khó khăn, cũng phải dùng hết khả năng hoàn thành, dù cho là trả giá cái giá bằng cả mạng sống. Chúng ta a, có điều chính là xác chết di động nô lệ!"

Trầm Ngưng Nhi nói: "Sư Tỷ..."

Cô gái áo đỏ tiếp tục nói: "Đây chính là gia nhập Thất Thánh Môn đánh đổi, một khi gia nhập, liền thân bất do kỷ. Chúng ta ở năm đó gia nhập thời gian, trên người liền bị gieo xuống tuyệt tình sâu độc. Loại này quý dị thù đoạn, căn bản là không cách nào loại trừ. Chúng ta không thể nắm giữ ái tình, cũng là bởi vì vật này. Chỉ cần một khi động tình, sẽ tìm như bị đao cắt, đau đến không muốn sống. Nếu là động tình sâu hơn, cái kia càng là đường như vạn nghị Phệ Tâm, sống không bằng chết!"

"Sư Tỷ, này tuyệt tình sâu độc thật sự khó giải sao?" Trầm Ngưng Nhi không nhịn được hỏi, "Người nói trên giang hồ, người trong truyền thuyết kia y thuật siêu phàm, Diệu Thủ Hồi Xuân An Thần Y, có thể hay không giải trừ này tuyệt tình sâu độc?"

"Không thể." Cô gái áo đỏ lắc lắc đầu nói: "Kỳ thực mười năm trước, trong môn phái thì có một vị Sư Tỷ, đi tìm quá An Thần Y hỗ trợ. An Thần Y tuy rằng bức ra phần lớn tuyệt tình sâu độc, nhưng cuối cùng vẫn như cũ vẫn có một phần Cỗ Trùng, vĩnh viễn lưu ở trong người không cách nào lấy ra."

"Càng khiến người ta tuyệt vọng chính là, tuyệt tình sâu độc phân bố một loại quý dị vật chất, triệt để cùng chúng ta thân thể dung hợp lại cùng nhau. Chúng ta không cách nào động tình, trên thực tế chính là loại kia quý dị vật chất đang phát sinh tác dụng."

"Sư Tỷ, làm sao người biết như vậy rõ ràng?" Trầm Ngưng Nhi hỏi.

Cô gái áo đỏ nói: "Nhân vì là tin tức này, kỳ thực chính là người ở phía trên cố ý để lộ ra đến. Người ở phía trên muốn cho chúng ta biết, chính là An Thần Y, cũng không cách nào giải quyết chúng ta trong cơ thể tuyệt tình sâu độc. Bọn họ thả ra tin tức này, chính là muốn cho chúng ta triệt để hết hy vọng, từ bỏ giấc mộng."

"Ai." Trầm Ngưng Nhi không khỏi mà thở dài.

Cô gái áo đỏ dừng một chút, lại nói: "Sư muội, người còn sót lại thời gian hai năm, chờ hai năm sau, người cũng phải bị triệu hồi Thất Thánh Môn. Này còn lại hai năm, người nhất định phải cố gắng quý trọng."

"Thời gian hai năm sao..." Trầm Ngưng Nhi trong con người né qua một tia mê man.

Sau đó, hai người nhất thời đều trở nên trầm mặc.

Ninh Tiểu Đường từ Kinh Châu thành cửa thành sau khi rời đi, liền hướng về bờ sông phương hướng đi tới, bởi vì đối phương tựa hồ liền ở cái hướng kia. Hắn cũng lại chờ đối phương tìm đến, chính mình trực tiếp tìm tới cửa.

Chờ sắp tới bờ sông thì, Ninh Tiểu Đường phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy ba bóng người đang đứng ở bờ sông trên.

Bọn họ nhìn thấy Ninh Tiểu Đường thì, tựa hồ cũng hơi có chút bất ngờ, không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường sẽ chủ động tìm đến.

Cái kia ba bóng người trên đầu đều mang đỉnh đầu đầu bông, người mặc áo to, bên hông mang theo một thanh trường kiếm.

Trong đó hai người trên mặt từng người mang một bộ thiết chế mặt nạ, mà tên còn lại trên mặt, mang cụ nhưng là màu bạc.

Mà phía sau bọn họ trên mặt sông, hai mươi, ba mươi chiếc to to nhỏ nhỏ thuyền, chính đi tới phương xa.

Những thuyền này chỉ, có không ít là mới vừa từ Kinh Châu thành bến tàu sử cách.

Trong đó một chiếc hai ngôi cỡ trung trên thuyền, chính mang theo hơn hai mươi bóng người, đón giang phong, hướng về phía tây mặt sông chạy tới.

Trên thuyền nam nữ già trẻ đều có, bên hông đều mang theo đao kiếm, hiển nhiên là một đám Võ Lâm Nhân Sĩ.

Những người võ lâm này sĩ tựa hồ thuộc về hai cái không giống môn phái, ở trong có gần mười vị nữ tử, mặc trên người thống nhất màu xanh nhạt quần áo. Mà còn lại người, thì lại mỗi người một bộ trường sam màu xanh.

Những người này, kỳ thực đều đến từ chính Đại Tấn Hoàng Triều đứng đầu nhất Võ Lâm Môn Phái.

Những cô gái kia, là Kinh Châu bản địa Thủy Nguyệt phái đệ tử. Mà những kia ăn mặc trường sam màu xanh người, nhưng là Trung Châu Thanh Huyền phái môn nhân.

Hai phái người, ở Kinh Châu trong thành gặp gỡ, biết được cũng là muốn đi Trường Sa quận sau, liền đồng thời kết bạn mà đi.

Lần này song phương mang đội người, đều là trong bốn môn đức cao vọng trọng trưởng lão.

Thủy Nguyệt phái mang đội, là một vị họ Đồng Lão Âu, là Thủy Nguyệt phái hiện nay chương môn Sư Tỷ.

Mà Thanh Huyền phái mang đội người, nhưng là một vị hơn năm mươi tuổi Phùng Tinh ông lão, là Thanh Huyền phái chương môn Sư Đệ.

Hai người ở từng người bên trong môn phái địa vị tôn sùng, võ công càng là cao cường cực kỳ, chính là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ.

Chuyến này do hai người mang đội, có thể thấy được hai phái cao tăng đối với lần này mục đích coi trọng.

Hai phái ở bề ngoài đối ngoại tuyên bố, đều là đi tham gia Trường Sa Vương năm mươi tuổi ngày sinh lễ ăn mừng.

Nhưng sự tế trên, hai vị mang đội trưởng lão tâm lý rõ ràng cực kỳ, bọn họ những người này kỳ thực đều là đi đi tiền trạm. Bọn họ lần này đi xa mục đích, chính là vì tìm kiếm cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ.

Vì mê hoặc ngoại giới, hai phái đều mang một chút đệ tử trẻ tuổi cùng đi tới.

Vào giờ phút này, sáu tên hai phái đệ tử trẻ tuổi, chính ý ở đầu thuyền, một vừa thưởng thức bờ sông cảnh sắc, một bên trò chuyện.

Thủy Nguyệt phái trong đó một vị Nữ Đệ Tử, bỗng nhiên nói: "Các người mau nhìn, bờ sông trên ba người kia trang phục thật kỳ quái nhỉ?"

Một vị khác Thanh Huyền phái nam đệ tử cũng mở miệng nói rằng: "Quả thật có chút kỳ quái, hiện tại lại không trời mưa, bọn họ lại vẫn mang đầu bông ăn mặc áo to?"

"Các người xem, trên mặt bọn họ còn mang mặt nạ đây."

"Mang mặt nạ? Ba người kia sẽ không là cái gì Giang Dương Đại Đạo chứ? Không phải vậy tại sao phải che chắn khuôn mặt chính mình?"

Mấy vị đệ tử trẻ tuổi chính trò chuyện hăng say, lúc này bọn họ mang đội trưởng lão cũng đồng thời đi tới.

Trong đó một vị Nữ Đệ Tử nói: "Đồng trưởng lão, người quá nhìn, bờ sông trên ba người kia thật kỳ quái nha."

Vị kia họ Đồng Lão Âu, chợt hướng về bờ sông nhìn tới. Chờ nhìn thấy ba người kia quần áo trang phục sau, nàng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, không khỏi mà biến sắc mặt.

Mà đội được nhìn rõ ràng ba người mặt nạ trên mặt sau, Lão Âu sắc mặt trở nên hơi khó xem ra.

"Là bọn họ, Hắc Mân Côi!" Nàng âm thanh tối nghĩa nói rằng.

Lập tức, nàng ngẩng nhìn bên cạnh vị kia hơn năm mươi tuổi ông lão, trịnh trọng nói rằng: "Phùng trưởng lão, người nhìn một chút ba người kia, có phải là Hắc Mân Côi sát thủ? Cũng không biết lão thân có hay không nhìn lầm?"

Phùng Tinh ông lão vội vã cũng hướng bờ sông nhìn tới, chờ nhìn rõ ràng ba người trang phục, đặc biệt nhìn thấy một người trong đó trên mặt mang mặt nạ màu bạc sau, sắc mặt hắn không khỏi hơi đổi một chút, sột sắng mà nói rằng: "Đúng là Hắc Mân Côi, vị kia mang mặt nạ màu bạc, còn giống như là

trong truyền thuyết Ngân Diện sát thủ! Nhanh, thông báo nhà dò! Đẻ thuyền Ly Giang ngạn xa một chút."

Rất nhanh, thuyền bắt đầu cách bên bờ càng ngày càng xa, Phùng Tinh ông lão cùng đồng tính Lão Âu thấy thế, đều không khỏi thờ phào nhẹ nhõm.

Khẩn đón lấy, hai người đều không hề chớp mắt nhìn chằm chằm bờ sông trên cái kia ba bóng người.

Hắc Mân Côi Ngân Diện sát thủ, vậy cũng là có thể ám sát võ lâm Đại Phái chương môn nhân vật khủng bố nha. Như vậy sát tinh, đứng ở đó bờ sông trên làm gì?

Hai trong lòng người không nhận được sinh ra cái nghi vấn này.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Bờ sông tranh đấu (hai)

□

Trên thuyền Thủy Nguyệt cùng Thanh Huyền hai phái mọi người, tất cả đều xa xa nhìn bờ sông trên cái kia ba vị đấu bông người.

Trừ bọn họ ra ở ngoài, lúc này trên mặt sông, còn có hai bóng người, chính không hề chớp mắt địa nhìn kỹ bờ sông trên cái kia ba vị đấu bông người.

Đó là một chiếc thuyền nhỏ, thân thuyền chậm rãi chạy ở giang tâm, cách bên bờ rất xa.

Thuyền nhỏ hỗn tạp ở mặt sông mấy chục chiếc thuyền chi bên trong, nhìn qua cũng không nổi bật.

Giờ khắc này bên trong khoang thuyền, hai bóng người chính đứng bình tĩnh đứng ở bên cửa sổ, xuyên thấu qua song huyền xa xa mà nhìn phía bờ sông.

Mà khiến người ta giật mình nhất chính là, hai người quần áo trang phục, càng cùng bờ sông trên cái kia ba vị Hắc Mân Côi sát thủ giống như đúc.

Hai người trên đầu đều mang đấu bông, người mặc áo toi, trên mặt còn mang một bộ mặt nạ.

Một người trong đó mang chính là một bộ thiết chế mặt nạ, tên còn lại nhưng là một bộ mặt nạ màu bạc.

Hiển nhiên, hai người bọn họ cùng bờ sông trên cái kia ba vị đấu bông người như thế, tương tự cũng là Hắc Mân Côi sát thủ.

Hai người không nói một lời mà nhìn bờ sông.

Sau một chốc sau, vị kia Thiết Diện người quay về bên cạnh Ngân diện nhân, cung kính nói rằng: "Đại nhân, chúng ta có điều đi không?"

Ngân diện nhân từ tốn nói: "Không cần đi, Ngân Bát cũng không thích chúng ta nhúng tay chuyện của hắn, chúng ta ngay ở này nhìn được rồi."

"Vâng, đại nhân." Thiết Diện người gật gật đầu, bỗng nhiên, hắn thật giống phát hiện cái gì, kinh ồ một tiếng, nói: "Đại nhân, người xem bên kia thật giống có một người, chính hướng về Ngân Bát đại nhân bọn họ đi đến. Lẽ nào người kia chính là Ngân Bát đại nhân muốn tìm người?"

Ngân diện nhân cũng kinh ngạc nói rằng: "Chà chà, lại vẫn chủ động hướng về Ngân Bát đi đến? Xem ra cũng là một vị tài cao mật lớn chủ nha. Có thể giết chết Ngân Bát thủ hạ ba vị Thiết Diện Sát Thủ, quả nhiên không phải cái gì nhân vật đơn giản. Người kia, tám chín phần mười chính là Ngân Bát muốn tìm người."

Dừng một chút sau, hắn lại nói: "Hừ hừ, lần này có thể có trò hay nhìn, cũng không biết Ngân Bát tên kia có thể hay không thuận lợi bắt đối phương? Nếu không, lần sau gặp phải Ngân Bát, ta nhất định phải cố gắng cười nhạo hắn một phen."

Lúc này, ở Ngân diện nhân xem ra, Ngân Bát nhiều nhất bắt không được đối phương. Còn sẽ xuất hiện hay không nguy hiểm đến tính mạng, làm mất mạng, hắn căn bản là không hướng về phương diện kia suy nghĩ.

Đùa giỡn, làm Hắc Mân Côi Ngân Diện sát thủ, đó là lấy ám sát hàng đầu Võ Lâm Môn Phái chương môn cùng trường lão nhân vật mạnh mẽ, võ công chí ít là Thông Mạch cảnh viên mãn!

Thực lực như vậy, mặc dù là gặp gỡ những kìa hàng đầu môn phái nhân vật cấp bậc Thái Thượng trưởng lão, coi như không phải là đối thủ, thoát thân cũng không thành vấn đề.

Có thể nói trước mặt trên giang hồ, chỉ cần những kìa lãnh đời Lão Quái Vật không ra, trên căn bản không có ai có thể uy hiếp đạt được tính mạng của bọn họ.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường đầy mặt bình tĩnh mà hướng về ba vị đầu bóng người đi đến.

Bước chân hẳn rất tùy ý, vẻ mặt rất dễ dàng, liền phảng phất là đi tới bờ sông tản bộ.

Ở song phương cách nhau ba, bốn trượng thì, Ninh Tiểu Đường ngừng lại.

Hắn nhìn trước mặt ba vị đầu bóng người, từ tốn nói: "Nói vậy các người vẫn đang tìm ta, như vậy ta hiện tại đến rồi."

Suy nghĩ một chút, Ninh Tiểu Đường từ trong lồng ngực lấy ra tấm kìa thần bí da dê địa đồ, nói rằng: "Ta trước có chút kỳ quái, các người là làm sao tìm được đến hành tung của ta? Có điều, ta hiện tại đại khái cũng đoán được, các người ở bức tranh này trên động tay động chân chứ?"

Ba vị đầu bóng mọi người hồ hững nhìn Ninh Tiểu Đường, khi thấy Ninh Tiểu Đường lấy ra tấm kìa thần bí da dê địa đồ sau, vị kìa Ngân Diện đầu bóng người lạnh lùng nói rằng: "Địa đồ quả nhiên bị người lấy đi, xem ra ta những kìa thủ hạ, cũng đều là người giết."

"Đúng đấy." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, cầm trên tay da dê địa đồ, lại thả lại trong lòng, nói rằng: "Kỳ thực vốn là ta cũng không muốn ra tay, thế nhưng người những kìa đồng bọn nhưng nhất định phải đến giết ta, vì lẽ đó ta không thể làm gì khác hơn là đem bọn họ đều giết."

Ninh Tiểu Đường âm thanh bình tĩnh mà hồ hững, nói tới giết chết cái kìa mấy cái Hắc Mân Côi sát thủ, thật giống như là đang bàn luận giết gà.

Ba vị đầu bóng mọi người chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường, phảng phất muốn từ trên mặt hắn nhìn ra hoa đến.

Ngân Diện đầu bóng người hé mắt, mặt nạ màu bạc trên mắt không, né qua hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Vào giờ phút này, hắn có chút nhìn không thấu Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường trên người tản mát ra khí tức, nhìn qua cũng không phải quá mạnh mẽ. Nhưng da dê địa đồ nếu ở trên tay đối phương, hiển nhiên chính mình ba vị thủ hạ, nên đều là chết ở trong tay đối phương.

Có thể giết chết chính mình ba vị Thiết Diện Sát Thủ, đối phương võ công nghĩ đến sẽ không quá thấp, thực lực chỉ ít nên ở Thông Mạch cảnh hậu kỳ đi.

Nếu thật sự chỉ là một vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, Ngân Diện đầu bóng người ngược lại không sẽ chần chờ.

Để hắn có chút nghi ngờ không thôi, là đối phương cái kìa phó tuổi trẻ bên ngoài.

Tuổi như vậy, liền nắm giữ giết chết Hắc Mân Côi Thiết Diện Sát Thủ thực lực, đây cơ hồ là chuyện không thể nào, trên giang hồ cũng chưa từng từng xuất hiện như vậy Thiên Tài Võ Học.

Hiển nhiên, đối với phương ngoại mạo biểu hiện tuổi, cũng không phải số tuổi thật sự. Điều này cũng mang ý nghĩa, đối phương tám chín phần mười nắm giữ Trúc Nhan thuật.

Mà nhân vật như vậy, liền không đơn giản, rất có thể là một vị Lão Quái Vật cấp tồn tại.

Ngân Diện đầu bóng người kiến thức cũng không thấp, chính là bởi vì thâm nghĩ đến có khả năng này, lúc này mới để hắn chậm chạp không dám mạo hiểm nhiên động thủ.

Nếu không thì, ở Ninh Tiểu Đường vừa xuất hiện thời điểm, hắn liền trực tiếp một chiêu kiếm đem đối phương giết.

"Các hạ đến cùng là người phương nào?" Ngân Diện đầu bóng người không nhận được hỏi cú.

Ninh Tiểu Đường lại nói: "Sắp chết người, cần gì phải hỏi những này? Phí lời liền không nói nhiều, đánh nhanh thắng nhanh, ta cũng không có thời gian hao ở trên người các người."

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, bay thẳng đến ba người lược giết tới.

Ba vị đầu bóng người không khỏi ngăn người, không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường nói đánh là đánh, so với bọn họ còn muốn sót ruột.

Thấy Ninh Tiểu Đường bóng người hăng hái lướt tới, Ngân Diện đầu bóng người đồng tử hơi hơi co lại, thâm nghĩ trong lòng: "Tốc độ thật nhanh, chẳng trách thiết mười bảy bọn họ sẽ chết ở người này trong tay. Hừ, có điều bằng vào thực lực này, liền muốn giết chết chúng ta, vậy thì thật là ngông cuồng tự lớn."

Ở Ngân Diện đầu bóng người xem ra, Ninh Tiểu Đường thời khắc này biểu hiện ra tốc độ, thực lực cũng là Thông Mạch cảnh viên mãn đáng vẻ, cùng mình cũng gần như.

Thực lực như vậy, còn rất xa không đủ để hấn kiềng ky. Bởi vậy, Ngân Diện đấu bông người không chút suy nghĩ, trực tiếp từ bên hông rút ra trường kiếm màu đỏ ngòm, quay về Ninh Tiểu Đường đâm tới.

Cùng lúc đó, bên cạnh hai vị Thiết Diện đấu bông người, tương tự rút ra trường kiếm, đâm hướng về Ninh Tiểu Đường.

Nhưng mà, Ngân Diện đấu bông người e sợ không nghĩ tới chính là, Ninh Tiểu Đường lúc này biểu hiện ra tốc độ, chỉ là hấn hết sức áp chế kết quả. Trước mắt chút thực lực này, căn bản là không phải Ninh Tiểu Đường ra tay toàn lực thì trạng thái.

Chờ song phương sắp tiếp cận thì, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên khẽ cười cười, sau đó hai bàn tay, đột nhiên về phía trước đẩy ra.

Một luồng không gì sánh kịp cường hấn Khí Kinh, trong nháy mắt này từ Ninh Tiểu Đường song chưởng dâng lên mà ra.

Này đạo kinh khí, liền phảng phát là biển gầm sóng lớn giống như vậy, mang theo Di Sơn Đảo Hải sức mạnh, một đường như bẻ cành khô, hướng về phía trước mãnh liệt mà đi.

Trong chớp mắt này, ba vị đấu bông sắc mặt người tất cả đều đại biến, trong con ngươi lộ ra vẻ cực kỳ sợ hãi.

Đây là một luồng ra sao sức mạnh a!

Ngân Diện đấu bông người chỉ kịp giờ kiếm chặn lại, sau đó một chưởng vỗ ở trên thân kiếm, phát động toàn thân công lực, chống đối đối diện mãnh liệt mà đến kinh khí cường đại.

Cho tới hai vị Thiết Diện đấu bông người, liền kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh một tiếng, trực tiếp bị tức kinh đánh vào trên người, đi đòi nhà ma.

Khẩn đón lấy, trên người hai người đấu bông, quần áo tất cả đều trong nháy mắt bị xé rách. Sau đó, hai bộ thi thể lại như hai con như điều đứt dây, hướng về phía sau tiếp tục quăng lạc, rơi vào nước sông bên trong.

Cùng lúc đó, này cỗ cực kỳ cường hấn Khí Kinh, tiếp tục hướng về phía sau mãnh liệt quá khứ.

Làm Khí Kinh cùng mặt sông tiếp xúc trong nháy mắt đó, trên mặt sông bỗng nhiên nổ lên một đạo hơn mười trượng rộng, cao ba, bốn trượng to lớn Thủy Tường.

Này đạo Thủy Tường bị Đại Lực Gia Trì, liền phảng phát một con khổng lồ trong nước cự thú, hung mãnh vô cùng hướng về giang tâm nhào tới.

Thủy Tường một đường cuộn trào mãnh liệt, Uyển Như thiên quân vạn mã, khí thế lấn liệt.

Thời khắc này, ở trên mặt sông chạy những kia thuyền, tất cả đều thất kinh, dồn dập tránh né.

Mà những kia trên thuyền thuyền viên, càng là cực kỳ kinh hãi mà nhìn này đạo bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện Thủy Tường.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Bờ sông tranh đấu (ba)

□

"Đó là cái gì?"

"Trời ạ, thật lớn Thủy Lăng! Trên mặt sông tại sao có thể có lớn như vậy Thủy Lăng?"

"Sẽ không là trong sông Long vương gia nổi giận chứ?"

"Nhanh tách ra!"

Ở trên mặt sông chạy thuyền, tranh nhau chen lấn địa chạy tứ tán.

Bằng không, thuyền một khi va vào Thủy Tường, nhất định là thuyền hủy người vong.

Mang theo Thủy Nguyệt cùng Thanh Huyền hai phái mọi người chiếc thuyền kia chỉ, cũng hằng hái hướng về xa xa bỏ chạy.

Mà trên thuyền mọi người, thì lại đều đi tới mép thuyền trên, nhìn xa xa đạo kia cuộn trào mãnh liệt Thủy Tường, đầy mặt chấn động.

Thân là Thủy Nguyệt, Thanh Huyền hai phái đệ tử, bọn họ kiến thức cũng không tính kém, nhưng cũng chưa từng từng thấy như vậy dọa người một màn, này vẫn là nhân lực gây nên sao?

Thủy Nguyệt phái vị kia đồng tính Lão Âu cùng Thanh Huyền phái vị kia hơn năm mươi tuổi ông lão, võ công của hai người là mọi người ở trong cao nhất, nhân lực của bọn họ tự nhiên cũng phải so với những người khác cao hơn nhiều, nhìn thấy đồ vật cũng càng toàn diện.

Giờ khắc này, ánh mắt của hai người, đều chết nhìn chòng chọc bờ sông. Nơi đó bởi vì tranh đấu, vung lên lượng lớn bụi bặm, đã thấy không rõ lắm tranh đấu hình ảnh.

Có điều, ở bụi bặm vung lên trước trong nháy mắt, hai người vẫn là bắt lấy một bóng người. Trước mắt lần này dọa người động tĩnh, tất cả đều là đạo nhân ảnh kia gây ra đó.

Lấy thị lực của bọn họ, tuy rằng thấy không rõ lắm người kia cụ thể tướng mạo, nhưng bọn họ vẫn là đại thể nhìn thấy, đó là một đạo tuổi trẻ bóng người.

Thủy Nguyệt phái vị kia đồng tính Lão Âu không nhịn được mở miệng nói rằng: "Tranh đấu gọn sóng, có thể gây nên như vậy động tĩnh lớn, công lực của người nọ, đến tốt cùng đến mức độ cỡ nào?"

Thanh Huyền phái cái kia hơn năm mươi tuổi ông lão thờ dài nói: "Công lực của người nọ, đã đến người thường khó có thể mức tưởng tượng. Nói vậy, hẳn là một cái nào đó vị lãnh đời lão tiền bối ra tay rồi."

Bằng hai người tầm mắt, đương nhiên sẽ không đem bờ sông trên đạo kia tuổi trẻ bóng người thật sự coi như là người trẻ tuổi, bọn họ cảm thấy đây là một vị dung nhan vĩnh trú lãnh đời lão tiền bối.

Cái kia đồng tính Lão Âu nói: "Chà chà, Hắc Mân Côi cái kia ba tên sát thủ, lần này xem như là đá vào tấm sắt. Liền coi như bọn họ một người trong đó, còn là một vị Ngân Diện sát thủ. Nhưng ở vị kia lãnh đời lão trong tay tiền bối, e sợ cũng không chiếm được lợi ích, thậm chí đến cuối cùng, đều có khả năng vẫn lạc ở đây."

Thanh Huyền phái lão già kia nói: "Nếu như vị kia Ngân Diện sát thủ thật sự vẫn lạc ở đây, vậy thì có thú vị. Những này Hắc Mân Côi sát thủ, chết rồi cũng xứng đáng. Không biết có bao nhiêu người, chết ở trên tay bọn họ. Bây giờ ngược lại bị người giết chết, vừa vặn đáp lại câu kia Thiên Lý Tuần Hoàn, báo ứng xác đáng!"

Cùng lúc đó, mang theo Hắc Mân Côi sát thủ cái kia chiếc trên thuyền nhỏ, lúc này vị kia Ngân Diện đấu bóng người, nhìn thấy bờ sông trên cái kia hạo động tĩnh lớn cùng với trên mặt sông đạo kia to lớn Thủy Tường sau, trong mắt không nhịn được bắn ra hai đạo kinh hãi ánh mắt.

Mà bên cạnh hẳn vị kia Thiết Diện đấu bóng người, càng bị triệt để chấn động rồi, nói chuyện đều có chút không quá lưu loát, lâm bảm nói: "Đối phương dĩ nhiên... Dĩ nhiên... Lợi hại như vậy!"

"Đại nhân, chúng ta muốn đi hỗ trợ sao?" Thiết Diện đấu bóng người quay đầu, không nhịn được nuốt ngụm nước bọt hỏi.

"Hỗ trợ? Đi chịu chết sao?" Ngân Diện đấu bóng tiếng người âm lạnh tới cực điểm, hẳn cất lực che giấu nội tâm chấn động.

Có thể gây nên như vậy động tĩnh lớn, Ngân Diện đấu bóng người rất rõ ràng, người ra tay kia công lực cao, đã đạt đến một khó có thể mức tưởng tượng. Coi như mình đi lên hỗ trợ, vậy cũng là không công đi tặng người đầu, căn bản không làm nên chuyện gì.

Lần này, Ngân Bát là triệt để xong.

"Đại nhân, vậy chúng ta đón lấy làm sao bây giờ?" Thiết Diện đấu bóng người hỏi.

"Đi, trước tiên trở về rồi hãy nói." Ngân Diện đấu bóng nhân đạo, "Người ra tay kia, đã không phải chúng ta có thể ứng phó hiểu rõ. Muốn đối phó người kia, e sợ chỉ có để trong tổ chức Kim Diện phát động rồi."

Bờ sông trên, Ninh Tiểu Đường chậm rãi thu hồi song chương, dựa vào sau lưng.

Lúc trước hai vị kia Thiết Diện đấu bóng người, triệt để không thấy bóng dáng, rơi vào nước sông bên trong, chết đến mức không thể chết thêm.

Cho tới vị kia Ngân Diện đấu bóng người sát thủ, ở một phen cạn kiệt chống đối sau khi, cuối cùng cũng coi như chống được này một lần sóng đại phạm vi công kích.

Có điều vào giờ phút này, trên đầu hấn đấu bóng, từ lâu không biết bị thổi đi nơi nào, tóc tai bù xù, rất chật vật.

Y phục trên người hẳn cũng rách rách rưới rưới, bị xé thành một cái một cái, như ăn mỳ. Thậm chí trên mặt hấn mặt nạ màu bạc, đều xuất hiện vài điều khe hở, nứt ra.

Mà dưới chân hấn, càng bị lê ra hai cái lại thâm sâu lại trường khe, cách trước kia đứng thẳng vị trí, có tới xa bảy, tám trượng.

Vị này Ngân Diện sát thủ, tứ chi run không ngừng, hấn hoảng sợ nhìn Ninh Tiểu Đường, âm thanh run địa nói rằng: "Ngươi... Ngươi là vị nào Lão Quái Vật? Ngươi thật muốn cùng ta Hắc Mân Côi là địch? Ta thừa nhận ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng Hắc Mân Côi bên trong, còn có thật nhiều so với ta nhân vật càng lợi hại. Ngươi như giết ta, Hắc Mân Côi chắc chắn sẽ không giảng hoà!"

Ninh Tiểu Đường cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi cảm thấy ta sẽ sợ sao? Vừa nhưng đã giết các ngươi nhiều người như vậy, cũng không để ý nhiều hơn nữa giết một mình ngươi."

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, trong nháy mắt tiếp theo, trực tiếp xuất hiện ở Ngân Diện sát thủ bên cạnh ngươi.

Lần này, Ninh Tiểu Đường tốc độ nhanh chóng, so với trước không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

Cái kia Ngân Diện sát thủ căn bản là không phản ứng kịp, hấn chỉ cảm thấy nháy một cái con mắt, trong nháy mắt tiếp theo, đối phương liền xuất hiện ở bên người mình.

Sau đó, hấn nhìn thấy đối phương giờ lên một ngón tay, hướng về chính mình thái dương huyết điểm lại đây.

Đối phương giờ ngón tay lên động tác, xem ra tựa hồ vô cùng chậm rãi, chính mình thoáng thiên một hồi đầu, liền có thể ung dung tránh thoát đi.

Nhưng mà sau một khắc, để Ngân Diện sát thủ cảm thấy cực kỳ sợ hãi chính là, đối mặt này vừa chậm chậm động tác, hấn căn bản là không có cách nào quay đầu đi.

Trong giây lát này, thân thể của hấn thật giống bị ổn định, chỉ có thể trở mắt nhìn đối phương ngón tay điểm tới, chính mình nhưng không có cách nào nhúc nhích dù cho mấy may.

Trên thực tế, Ninh Tiểu Đường này một chỉ điểm ra, động tác nhìn như vô cùng chậm rãi, nhưng kì thực nhanh tới cực điểm, so với một sát na thời gian còn muốn làm đến ngắn gọn.

Nhanh như vậy tốc độ, Ngân Diện sát thủ tự nhiên không có cách nào phản ứng lại, làm ra biện pháp tương ứng.

Liền, hấn chỉ có thể trở mắt mà nhìn chính mình cách cái chết thần càng ngày càng gần.

"Xoạt ~ "

Ninh Tiểu Đường ngón tay còn chưa đụng tới đối phương đầu, ác liệt Chi Kính liền chớp mắt xuyên thủng đối phương thái dương huyết.

Máu tươi phun tung toé mà ra, nhưng ở Ninh Tiểu Đường trước người một thước, toàn bộ bị một tầng vô hình Khí Kính, cho ngăn lại, chặn ở bên ngoài.

"Ầm ~ " Ngân Diện sát thủ thẳng tắp ngã xuống, triệt để mất đi Sinh Mệnh Khí Tức.

Dương bụi chậm rãi biến mất, trên mặt sông đạo kia to lớn Thủy Tường, cũng biến thành càng ngày càng nhỏ, cuối cùng trở nên cùng phổ thông cuộn sóng không khác.

Chỉ có những kia bị Thủy Lăng xung kích đến không ngừng lay động thuyền, cảnh cáo tổ người khác trước đạo kia Thủy Tường khủng bố cùng mãnh liệt.

Cũng còn tốt trên mặt sông thuyền đều chạy trốn rất nhanh, không có một chiếc thuyền chìm nghiêm.

Ninh Tiểu Đường một lần nữa chấp hai tay sau lưng.

Bỗng nhiên, trong lòng hấn tựa hồ có cảm ứng, xoay người hướng mặt sông nhìn tới.

Ánh mắt của hấn đi tới chỗ, là một chiếc thuyền nhỏ.

Ninh Tiểu Đường nhìn cái kia thuyền nhỏ, hơi nhíu nhíu mày.

Trên thuyền nhỏ, cái kia Ngân Diện đầu bóng người nhìn thấy Ninh Tiểu Đường trông lại, lúc này sợ đến hồn phi phách tán.

"Đi mau, để thuyền mau chóng rời đi nơi này!"

Thời khắc này, hấn hầu như là hồng đi ra, trong thanh âm mang theo phát ra từ sợ hãi của nội tâm.

Chương 161: Ba Lăng thành

□ □

"Là Hắc Mân Côi những sát thủ kia sao?" Ninh Tiểu Đường trong miệng nhẹ giọng tự nói, thấy cái kia giang tâm thuyền nhỏ hăng hái sử cách, càng ngày càng xa, hẳn cũng lại đi nghiệm chứng.

Những này Hắc Mân Côi sát thủ, ở đại đa số người trong võ lâm trong mắt, hay là khiến người ta nghe đến đã biến sắc nhân vật khủng bố. Nhưng đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, những người này có điều là chút chọc người phiền con ruồi thôi. Nếu dám trêu chọc chính mình, trực tiếp một cái tát đập chết được rồi.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường lại ngẩng đầu lên nhìn phía bầu trời, nơi đó một con đò như màu máu hồ điệp chính liên tục bay lượn.

Hay là bởi vì Hắc Mân Côi sát thủ đã chết, con kia Huyết Diệp không người khống chế, lúc này liền dường như không đầu con ruồi, ở trên bầu trời liên tục nhiều lần địa đảo quanh.

"Hanh." Ninh Tiểu Đường duỗi ra một ngón tay, tùy ý quay về bầu trời điểm một cái.

Sau đó, hẳn cũng không thèm nhìn tới kết quả, trực tiếp bóng người lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Mà giữa bầu trời con kia màu máu hồ điệp, múa cánh cũng nên tức ngừng lại. Cái kia Huyết Diệp liền dường như ngày mùa thu bên trong một mảnh lá khô, chậm rãi hướng xuống đất bay xuống.

Trên thuyền nhỏ, cái kia Ngân Diện sát thủ không ngừng mà căng thẳng nhìn lại bờ sông.

Như một khi bờ sông trên đạo nhân ảnh kia đuổi theo, hẳn sẽ không chút do dự lập tức chạy mất dép. Còn trên thuyền còn lại Hắc Mân Côi người, chỉ có thể để bọn họ tự cầu phúc.

Có điều kết quả cuối cùng, đúng là để Ngân Diện sát thủ thờ phào nhẹ nhõm.

"Cuối cùng cũng coi như không đuổi theo."

Cùng lúc đó, cái kia chiếc mang theo Thủy Nguyệt cùng Thanh Huyền hai phái hơn hai mươi người thuyền trên, mọi người xa xa nhìn bờ sông, trên mặt đều là một bộ kinh ngạc vẻ mặt.

Theo tranh đấu gây nên bụi mù từ từ tản đi, bờ sông trên từ lâu không có trước cái kia ba vị đấu bổng người, còn lại chỉ là một đạo mơ hồ thân ảnh màu trắng, có điều cũng ở chớp mắt sau khi hoàn toàn biến mất.

Thủy phái đồng tính Lão Âu thở dài nói: "Cao nhân tiền bối ra tay, coi là thật thị phi cùng người thường, chính là Hắc Mân Côi vị kia Ngân Diện sát thủ, cũng là hoàn toàn chết đi."

Thanh Huyền phái vị kia hơn năm mươi tuổi ông lão phụ họa nói: "Đúng đấy, như vậy võ công thủ đoạn, quả thực là không thể tưởng tượng nổi! Quả nhiên là Sơn Ngoại Hữu Sơn, Nhân Ngoại Hữu Nhân."

Ninh Tiểu Đường triển lộ ra thực lực, dành cho hai người rung động thật lớn. Bọn họ thậm chí cảm thấy, coi như lại cho mình thời gian mấy chục năm đến luyện võ, cũng xa xa không đạt tới vị tiền bối kia cao nhân vị trí độ cao.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường rời đi bờ sông sau khi, cũng không có về Kinh Châu thành.

Hắn đi thẳng tới bờ sông bến tàu, thuê một cái thuyền, đi tới Trường Sa quận.

Thuyền dài chừng ba trượng, không lớn cũng không nhỏ, trên thuyền bố trí đầy đủ hết, cũng không khó coi. Chủ thuyền là vị hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, họ Ngô, làm cả đời chèo thuyền nghề nghiệp, dưới tay còn có hai người trợ giúp.

Thấy Ninh Tiểu Đường muốn tọa thuyền đi Trường Sa quận, liền đỡ lấy này đan chuyện làm ăn. Có điều, hẳn trước đó cũng nói rõ, chỉ phụ trách đưa đến Ba Lăng thành. Lại về phía trước, liền không tiền, muốn Ninh Tiểu Đường chính mình đi tới.

Trước, Ninh Tiểu Đường cũng hướng về còn lại nhà dò nghe qua, thật giống đều là chỉ phụ trách đưa đến Ba Lăng thành.

Điều này làm cho Ninh Tiểu Đường cảm thấy có chút kỳ quái, hỏi kỹ chủ thuyền sau khi, hẳn mới hiểu được nguyên nhân ở trong, tất cả đều là bởi vì nạn

trộm cướp.

Ba Lãng thành là Trường Sa quận đệ nhị thành trì lớn, nó một mặt lâm đại giang, mặt khác quay về Vân Mộng Trạch.

Vân Mộng Trạch có thể nói là Đại Tấn Hoàng Triều tối hồ nước lớn, chu vi mấy ngàn dặm, nó duy nhất ra chỗ lối vào, chính là ở Ba Lãng thành phụ cận.

Vân Mộng Trạch cùng đại giang liên tiếp nơi vùng nước này, phân bố rất nhiều to to nhỏ nhỏ hòn đảo.

Hòn đảo chu vi, tất cả đều mọc đầy cao hơn một người cò lau, phóng tầm mắt nhìn, vô biên vô hạn.

Những này lít nha lít nhít cò lau, cho chu vi hòn đảo, chức nổi lên một đạo nghiêm mật tẩm chấn thiên nhiên.

Có như thế ưu thế vị trí địa lý, tự nhiên là hấp dẫn không ít cường đạo Thủy Phi, ở chỗ này dựng trại đóng quân.

Thời gian một cửu, những này trộm cướp cũng dần dần đã có thành tựu. Trong đó to lớn nhất một luồng, gọi Ba Lãng Lục Đại Đạo.

Này Ba Lãng Lục Đại Đạo, tự xưng cướp của người giàu giúp người nghèo khó, trộm cũng có đạo, chỉ cướp phú nhân hào cường, không đúng bách tính bình thường ra tay.

Hơn mười năm hạ xuống, ở Kinh Châu vô lâm trên, cũng coi như là bác đến một chút danh tiếng.

Nhưng còn lại trộm cướp, cũng mặc kệ những thứ này. Quân người là người nghèo phú nhân, nhìn thấy liền cướp.

Liền, chậm rãi, ở đại giang trên chạy thuyền, đều biết ở Ba Lãng thành phụ cận Vân Mộng Trạch bên trong nháo nạn trộm cướp, càng ngày càng nhiều nhà đồ, không dám tiến vào bên trong, nhiều nhất chỉ dám đem thuyền sử đến Ba Lãng thành phụ cận trên mặt sông.

Nghe xong giải thích, Ninh Tiểu Đường rất cục hiểu rõ, cũng không cường cầu nữa, đợi được Ba Lãng thành sau lại nói xong rồi.

Ninh Tiểu Đường khoanh chân ngồi ở mũi thuyền, trước người bày đặt một cái khay trà, hẩn một bên uống trà, một vừa tra xét trong tay da dê địa đồ.

Tấm này da dê trên bản đồ Hắc Mân Côi sát thủ lưu đã hạ thủ đoạn, đã sớm bị Ninh Tiểu Đường triệt để xóa đi.

Những Hắc Mân Côi đó sát thủ, trên địa đồ lưu lại một loại đặc thù mùi, người thường căn bản là không cách nào phát hiện. Chính là Ninh Tiểu Đường, cũng là phí không ít thời gian, mới đem cái kia mùi triệt để biến mất.

Xóa đi mùi sau khi, Ninh Tiểu Đường tin tưởng, những Hắc Mân Côi đó sát thủ, cũng không còn cách nào dựa vào đồ như màu máu hồ điệp đến truy tra hành tung của chính mình.

Ngược lại không là Ninh Tiểu Đường sợ bọn họ, chỉ là đối phương từng còn sống liên tiếp tìm tới cửa, thực sự là khiến người ta căm ghét không ngớt.

Ninh Tiểu Đường vụng trong tay da dê địa đồ, mặt trên họa cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô vị trí, đại khái ngay ở Trường Sa quận Tây Bộ trong dãy núi, cái kia nơi còn có một cái tên, gọi làm Tương Tây khu vực.

Tương Tây khu vực, lịch đem so sánh hỗn loạn, thường có tà ma ngoại đạo quấy phá, có nhiều chỗ, thậm chí so với Nam Cương nơi còn còn đáng sợ hơn.

Có điều, những này đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, cũng không tính là cái gì. Hẩn để ý nhất, vẫn là cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô.

Ngày này chạng vạng, chiều tà dần dần biến mất, Mộ Sắc giáng lâm.

Chủ thuyền bỗng nhiên đi tới Ninh Tiểu Đường trước người, nói rằng: "Ninh Công Tử, phía trước lập tức liền muốn đến Ba Lãng thành, chúng ta liền tạm thời đem người đưa tới đây. Cái kia Vân Mộng Trạch, chúng ta là không dám đi."

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Hẩn đứng ở đầu thuyền, nhìn phương xa. Nơi đó một toà mơ hồ thành trì đường viên, đã lúc ẩn lúc hiện xuất hiện ở trong tầm mắt.

Còn bên cạnh trên mặt sông, cũng chạy vài chiếc thuyền chỉ, xem bên trên những kia thừa viên quần áo trang phục, hiển nhiên đều là một ít phú thương hào cường.

Chủ yếu nhất, bọn họ thuyền chạy chỗ cần đến, tựa hồ cũng cùng Ninh Tiểu Đường áp chế thuyền như thế, đều là hướng về Ba Lãng thành vị trí phương hướng chạy tới.

Nhưng cũng không lâu lắm, trên mặt sông bỗng nhiên lại xuất hiện sáu chiếc to nhỏ không đều thuyền.

Những kia thuyền, lấy thế đối chọi, hai bên trái phải hướng về Ninh Tiểu Đường phụ cận mấy chiếc thuyền đập tới.

Ninh Tiểu Đường nhìn những kia thuyền, chân mày hơi nhíu lại.

Mà chủ thuyền nhìn thấy những kia thuyền sau, lúc này biến sắc mặt, nói: "Không được, là Ba Lãng thành phụ cận Thủy Phi! Bọn họ trước đây không phải đều ở Vân Mộng Trạch sao? Hôm nay chạy thế nào đến trên mặt sông đến đánh cướp?"

Tựa hồ đáp lại chủ thuyền, rất nhanh, đối diện trong đó một trên chiếc thuyền này, thuyền đến một đạo bá đạo mà thanh âm lạnh như băng: "Đều cho lão tử nghe rõ đi, Ba Lãng Lục Đại Đạo làm việc, đều bé ngoan giao ra tiền tài! Nếu không thì, ta liền đem các người hết thảy ném vào trong sông nuôi cá!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Bạch Diện Lang Quân

□

Ninh Tiểu Đường tìm theo tiếng nhìn tới, cái kia người nói chuyện, là một vị hơn ba mươi tuổi nam tử.

Nam tử kia mặt mày anh tuấn, mặt như ngọc, dài đến cao cao gầy gò, vóc người đơn bạc, nhìn qua có chút yếu đuối mong manh đáng vẻ, lại như là một vị có vẻ bệnh thư sinh.

Chỉ là không nghĩ tới đối phương vừa mở miệng, âm thanh là như vậy bá đạo lạnh lùng, phảng phất là một người khác, cùng hẳn bên ngoài khí chất tuyệt nhiên ngược lại.

Này lời của nam tử âm vừa rơi xuống, Ninh Tiểu Đường phụ cận mấy trên chiếc thuyền này phú thương hào cường môn, toàn sắc mặt đều đại biến, cảm như hén.

Ba Lãng Lục Đại Đạo tác phong làm việc, quả thực chính là khác tính của bọn họ. Này Ba Lãng Lục Đại Đạo, chuyên môn là nhằm vào bọn họ những người giàu có này khai đao, hơn nữa ra tay đặc biệt tàn nhẫn, rơi xuống trong tay đối phương, gia tài cơ bản sẽ bị trả đến không còn một mống.

Những Thủy Phi đó thuyền, rất nhanh đem phụ cận thuyền vây quanh lên, sau đó xua đuổi đến cùng một chỗ, cũng bao quát Ninh Tiểu Đường vị trí chiếc thuyền kia chỉ.

Trong đó có mấy vị hào cường, tựa hồ nhận ra trước cái kia nói chuyện nam tử thân phận, sắc mặt trở nên càng thêm trắng bệch.

Có người không nhận được thất thanh nói: "Người... Người là đệ Lục Đại Đạo? Vị kia Bạch Diện Lang Quân Vũ Văn Tuấn?"

"Hừ hừ, nếu nhận ra ta, vậy thì ngoan ngoãn đem tiền tài đều giao ra đây." Nam tử kia lạnh lùng nói rằng, "Nếu không, ta liền chặt đi các người tay chân, sau đó tự mình đến nhà các người đi đòi tiền!"

"Đừng, ta hiện tại liền đem tiền tài giao ra đây, ta hiện tại liền giao ra đây!" Trong đó một vị to mọng phú thương không nhận được đe dọa, lúc này sợ đến đem trên người hết thảy vật đáng tiền đều giao ra.

"Trời ạ, đúng là vị kia đệ Lục Đại Đạo Bạch Diện Lang Quân đến rồi." Lúc này, có nhiều người hơn nhận ra nam tử thân phận.

Cùng lúc đó, những Thủy Phi đó thì lại ở Vũ Văn Tuấn mệnh lệnh ra, cầm trong tay đao kiếm, bắt đầu đăng hướng về phú thương hào cường môn vị trí thuyền.

"Ta cũng đem tiền tài giao ra đây, chớ làm tổn thương ta!"

"Ta cũng là, ta cũng là!"

Nhìn những kia hung thần ác sát Thủy Phi đi tới chỗ ở mình trên thuyền, những kia phú thương hào cường môn rốt cục sợ đến tan vỡ. Hầu như tất cả mọi người lập tức mềm nhũn ra, dồn dập xin tha, đem trên người ngọc bội, hoàng kim, ngân phiếu các loại vật đáng tiền, đều móc đi ra.

Trong đó một vị mặt tròn lão đầu đem tiền trên người tài đều móc ra sau, không nhận được hỏi: "Xin hỏi Bạch Diện Lang Quân, ta đã đem trên người hết thảy tiền tài đều móc ra. Hiện tại, người là không phải có thể thả chúng ta đi rồi?"

Còn lại phú thương hào cường môn, cũng tất cả đều nhìn phía Vũ Văn Tuấn.

Vũ Văn Tuấn cười lạnh một tiếng, nói: "Lấy ra như thế ít tiền tài, đã nghĩ đi thẳng một mạch? Chư vị, các ngươi khi ta là kẻ ngu si sao? Ha ha, các ngươi những này giàu có đến mức nứt đổ đổ vách gia hỏa, không đem các ngươi cố gắng trả trên một hồi, làm sao có khả năng tha các ngươi đi?"

"Chư vị, các ngươi liền tạm thời ở lại đây đi. Sau đó, mỗi người viết đến một phong thư, gọi nhà các ngươi đưa tiền đây thực người. Nội dung bức thư các ngươi trước đó có thể tưởng tượng được rồi, nếu là nhà các ngươi đem ra thực người tiền tài, không cách nào ta thỏa mãn. Hừ hừ, như vậy, ta liền đem các ngươi hết thảy ném tới trong sông nuôi cá. Một chút món tiền nhỏ tài, có thể khỏi muốn đánh phát ta."

Nghe xong Vũ Văn Tuấn, hết thảy phú thương hào cường đều một mặt xúi quẩy, biết mình như muốn phải tiếp tục mạng sống, đến mạnh mẽ ra một đại ba "Huyết".

Lúc này, trong đó hai vị Thủy Phi, cũng leo lên Ninh Tiểu Đường vị trí thuyền.

Hai vị Thủy Phi thấy Ninh Tiểu Đường quần áo trang phục, tựa hồ là một vị quý công tử, lúc này nhếch miệng mạnh mẽ nói rằng: "Tiểu tử, vội vàng đem tiền trên người tài lấy ra! Nếu không thì, liền đem ngươi ném tới trong sông đi."

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn hai người trước mắt, bỗng nhiên khẽ mỉm cười, nói: "Các ngươi đây là đánh cướp ta sao?"

Một tên trong đó Thủy Phi nói: "Đương nhiên là đánh cướp ngươi, này không phải rất rõ ràng sự sao? Tiểu tử, đừng nói nhảm, vội vàng đem tiền trên người tài đều giao ra đây!"

Ninh Tiểu Đường nói: "Ta nói, các ngươi đánh cướp, cũng đến thiểu đối với người a."

"Cái gì thiểu đối với người? Vội vàng đem tiền tài lấy ra! Ngươi không nữa lấy ra, ta liền đem ngươi ném tới trong sông a!" Cái kia Thủy Phi lớn tiếng đe dọa.

Lúc này, những kia phú thương hào cường đều nhìn lại.

Vũ Văn Tuấn cùng một ít Thủy Phi, tương tự đều nhìn phía Ninh Tiểu Đường bên này, bọn họ tựa hồ không nghĩ tới, có người lại dám từ chối giao ra tiền tài.

"Tiểu tử kia thật khờ, tiền tài chính là vật ngoại thân. Chỉ cần có thể bảo mệnh, tiền tài không còn liền không còn, sau đó kiếm lại là được rồi."

"Đúng đấy, tiểu tử kia từ thù tiền tài không tha, nếu như mất mạng, cái kia tất cả liền hư rồi."

Một ít phú thương hào cường dồn dập nhỏ giọng thầm thì lên.

Ninh Tiểu Đường vị trí thuyền vị kia chủ thuyền, cũng không nhìn được đi tới bên cạnh hắn, một mặt lo âu khuyên như: "Ninh Công Tử, tiền tài không còn liền không còn, lưu đến Thanh Sơn ở, không sợ không củi đốt, ngươi vẫn là tận lực không phải đắc tội những này Thủy Phi."

"Không cần lo lắng cho ta." Ninh Tiểu Đường quay về chủ thuyền khẽ mỉm cười, sau đó bình tĩnh mà nhìn mắt hai vị trí đầu Thủy Phi, nói rằng: "Các ngươi là thật sự quyết định muốn đánh cướp ta sao?"

Hai vị Thủy Phi đều cười lạnh nhìn Ninh Tiểu Đường, bọn họ không biết vị trẻ tuổi này làm trò xiếc gì. Có điều, trong lòng bọn họ đã quyết định, như vị trẻ tuổi này tiếp tục từ chối giao ra tiền tài, bọn họ liền đem đối phương ném tới trong sông đi.

"Ai, như vậy đi, các ngươi xem trước một chút cái này, sau đó sẽ quyết định muốn không cần tiếp tục đánh cướp ta đi." Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xoay người nhìn phía cách đó không xa trong đó một chiếc thuyền.

Chiếc thuyền kia là Thủy Phi môn, lúc này mặt trên Thủy Phi đã sớm đăng đến còn lại trên thuyền, mặt trên không có một bóng người.

Ninh Tiểu Đường quay về thuyền, duỗi ra một bàn tay, sau đó cách không vồ xuống đi.

"Tiểu tử này đang làm gì? Phát cái gì thần kinh?"

Hai vị Thủy Phi đều một mặt mòng bức mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Một bên khác, Vũ Văn Tuấn cùng với những người khác, tương tự đều vô cùng khó hiểu mà nhìn Ninh Tiểu Đường này một cử chỉ cổ quái, không biết hắn đang làm gì.

Nhưng tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, tất cả mọi người đều hiểu được.

Mỗi người trên mặt đều lộ ra kinh hãi vẻ mặt, đây mặt khó mà tin nổi.

"Àm ầm ~" một tiếng sấm rền giống như nổ vang, bỗng nhiên bỗng dưng hiện ra.

Chỉ thấy bị Ninh Tiểu Đường bàn tay cách không đập xuống chiếc thuyền kia chi, toàn bộ nổ bể ra đến, hóa thành vô số gỗ vụn cuộn phim, trùng hướng thiên không, sau đó bay là tả hạ xuống, trên mặt nước khắp nơi phiêu đầy gỗ vụn bột phấn.

"Còn muốn hướng về ta đánh cướp sao?" Ninh Tiểu Đường hướng mắt hai vị trí đầu Thủy Phi, bỗng nhiên nhếch miệng cười cợt.

Hai vị Thủy Phi không khỏi mà nuốt ngụm nước bọt, sau đó không nhìn được lùi lại mấy bước, như như nhìn quái vật nhìn Ninh Tiểu Đường. Bọn họ hai tay không ngừng mà run rẩy, liên đao kiếm trong tay đều không cầm nổi, "Loảng xoảng ~" một tiếng rơi đến trên boong thuyền.

Một bên khác, Vũ Văn Tuấn chờ người, cũng tất cả đều tròn mắt ngoác mồm mà nhìn tình cảnh này.

Bị như thế cách không vỗ một cái, chĩnh chiếc thuyền chỉ liên nổ thành mảnh vỡ.

Trời ạ, đây là thủ đoạn gì? Hắn vẫn là người sao?

Vũ Văn Tuấn chính mình chính là một vị Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ, hẳn biết rõ, cách không một chưởng vỗ nát một chiếc thuyền, này nên thâm hậu bao nhiêu công lực, chuyện này quả thật là khó có thể tưởng tượng!

Nếu là bị vỗ tới trên người mình, chỉ tưởng tượng thôi cũng làm người ta không rét mà run.

Ninh Tiểu Đường không lại đi để ý tới hai vị kia Thủy Phi, bóng người lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở Vũ Văn Tuấn bên cạnh.

Ninh Tiểu Đường xòe bàn tay ra, đặt tại Vũ Văn Tuấn trên bả vai, lạnh nhạt nói: "Nghe nói ngươi là Lục Đại Đạo một trong Bạch Diện Lang Quân, Vũ Văn Tuấn, nghĩ đến là nơi này hết thấy Thủy Phi đâu?"

Thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xuất hiện ở bên người mình, một cái tay đặt tại chính mình trên bả vai, Vũ Văn Tuấn chỉ cảm thấy lông tóc dựng đứng, cũng không dám thở mạnh một hồi. Chỉ lo Ninh Tiểu Đường hơi dùng sức, chính mình toàn bộ liền trở thành một đồng huyết nhục bột phấn.

Hắn nom nớp lo sợ địa nói rằng: "Đại Hiệp tha mạng, ta chính là Lục Đại Đạo một trong Bạch Diện Lang Quân Vũ Văn Tuấn."

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Được, đã như vậy, ngươi hiện tại bị trung dụng. Tiếp đó, ngươi liền làm ta người chèo thuyền đi."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Si Mị loan (một)

□

"Bị trung dụng? Làm người chèo thuyền?" Vũ Văn Tuấn không khỏi mà ngẩn người, trong lúc nhất thời không phản ứng lại.

Có điều, Ninh Tiểu Đường không phải là đang trưng cầu đối phương ý kiến, cũng mặc kệ đối phương có đáp ứng hay không, trực tiếp nhắc theo đối phương vai, bóng người lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Khẩn đón lấy, hai người xuất hiện ở mặt khác trên một cái thuyền. Cái kia thuyền cũng là thuộc về Thủy Phi môn, lúc này trên thuyền còn có ba cái Thủy Phi chờ đợi.

Ninh Tiểu Đường ngắm nhìn trên thuyền ba tên Thủy Phi, từ tốn nói: "Chiếc thuyền này bị trung dụng. Ba người các ngươi, là chính mình nhảy xuống thuyền đây, vẫn là ta đem các ngươi ném vào trong sông?"

Cái kia ba tên Thủy Phi nghe được Ninh Tiểu Đường uy hiếp lời nói, không khỏi mà nuốt ngụm nước bọt.

Từ chối sao? Đùa giỡn, lão đại mình tính mạng, đều bị đối phương nắm ở trong tay, như chính mình loại này tiểu nhân vật, càng là không có phản kháng dư lực.

Vì lẽ đó, bọn họ như cấp ba cầu giống như vậy, rất nghe lời trực tiếp một con nhảy vào nước sông bên trong.

Ninh Tiểu Đường hài lòng gật gật đầu, sau đó hắn lấy ra chính mình đặt tại Bạch Diện Lang Quân trên bả vai cái tay kia, nói rằng: "Đi chèo thuyền đi."

Vũ Văn Tuấn tâm lý đúng là khóc không ra nước mắt, chính mình đường đường Ba Lãng Lục Đại Đạo một trong, Bạch Diện Lang Quân Vũ Văn Tuấn, dĩ nhiên lưu lạc tới làm cho người ta chèo thuyền mức độ.

Này nếu như thuyền đi, nhất định sẽ bị người cười đến rụng răng.

Có điều, Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ cùng khủng bố, lại làm cho hần sinh không nổi nữa điểm tâm tư phản kháng.

Không thấy đối phương cách không một chường võ dưới, chính chiếc thuyền chỉ đều bị đập đến nát nát sao?

Hần Bạch Diện Lang Quân Vũ Văn Tuấn, có điều Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực, đối mặt như vậy nhân vật kinh khủng, làm sao phản kháng đạt được?

E là cho dù là Ba Lăng Lục Đại Đạo toàn bộ tụ hội, cũng đối phó không được người trước mắt đi.

Tuy rằng Vũ Văn Tuấn không dám bạo lực phản kháng, nhưng xin tha hần vẫn là sẽ.

"Đại Hiệp, có thể hay không đừng tìm ta chèo thuyền? Ngươi xem nơi này còn có ta nhiều như vậy vị thủ hạ, muốn muốn tìm người chèo thuyền, ta tùy tiện phái mấy người lại đây giúp Đại Hiệp được rồi."

"Ngươi cũng đừng động cái gì còn lại tâm tư, an tâm cho ta chèo thuyền đi." Ninh Tiểu Đường từ tốn nói, "Cho tới thủ hạ của ngươi, để bọn họ tất cả giải tán đi. Ngược lại các ngươi cũng đoạt những kia phú thương hào cường một bút, cũng coi như có thu hoạch."

Ninh Tiểu Đường dẫn dò, Vũ Văn Tuấn nào dám không theo, vạn nhất chọc giận đối phương, khiến được đối phương nổi lên sát ý, cái kia sẽ không hay.

Liền, hần rất nhanh dựa theo Ninh Tiểu Đường dẫn dò, để thủ hạ của chính mình nắm lấy cướp được tài vật, trở lại từng người trên thuyền.

"Đại Hiệp, vậy chúng ta bây giờ đi đâu bên trong?" Vũ Văn Tuấn cung kính hỏi, tựa hồ đã nhận mệnh.

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói: "Đi Vân Mộng Trạch đi."

Nghe được Vân Mộng Trạch Tam Tự, Vũ Văn Tuấn sắc mặt không nhịn được hơi đổi.

Nhìn thấy đối phương vẻ mặt biến hóa, Ninh Tiểu Đường giải thích một câu, nói: "Yên tâm đi, ta biết các ngươi sào huyệt ở ngay gần, nhưng ta đối với các ngươi sào huyệt không cảm hứng thú gì."

Ninh Tiểu Đường, để Vũ Văn Tuấn không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Hần vẫn đúng là sợ Ninh Tiểu Đường là chuyên môn tới đối phó bọn họ Ba Lăng Lục Đại Đạo, nếu nói như thế, hần cho dù chết, cũng sẽ không mang đối phương đi chính mình sào huyệt.

Có điều tệ nghĩ một hồi, Vũ Văn Tuấn cũng cảm giác mình khả năng cả nghĩ quá rồi. Lấy đối phương thực lực khủng bố, thật muốn đối phó Ba Lăng Lục Đại Đạo, đối phương căn bản không thể có thể làm cho mình sống sót.

Chỉ cần một cái tát đập chết chính mình, sau đó sẽ từ chính mình những kia thủ hạ ở trong, tìm mấy cái sợ chết hạng người, để bọn họ dẫn đường đi sào huyệt liền có thể.

Hần không cảm giác mình những kia thủ hạ, sẽ mỗi người là xương cứng.

Xem ra, trước mắt vị này nhân vật kinh khủng, thật sự không phải đến tìm bọn họ Ba Lăng Lục Đại Đạo phiền phức.

Nghĩ tới đây, Vũ Văn Tuấn là triệt để yên tâm, đồng thời đối với Ninh Tiểu Đường đi Vân Mộng Trạch mục đích, cũng cảm thấy có chút hiếu kỳ.

Hần mở miệng hỏi: "Đại Hiệp, Vân Mộng Trạch lớn như vậy, chúng ta cụ thể đi nơi nào?"

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt nói: "Đội được Vân Mộng Trạch, ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết."

Bóng đêm dần thâm, trên vòm trời ánh sao óng ánh, ở mặt nước chiếu ra lấm ta lấm tã ánh sáng.

Vũ Văn Tuấn làm địa đầu xà, đối với nơi này thủy vực quen thuộc cực kỳ.

Thuyền ở trên mặt sông chạy sau nửa canh giờ, liền hướng nam quẹo vào một mảnh khác thủy vực.

Theo thuyền tiếp tục tiến lên, cũng không lâu lắm, bốn phía mặt nước, dần dần xuất hiện từng mảng từng mảng cỏ lau.

Ninh Tiểu Đường đứng ở đầu thuyền, nhìn thỉnh thoảng xuất hiện bụi lau sậy, bỗng nhiên mở miệng nói: "Các ngươi Ba Lăng Lục Đại Đạo sào huyệt, liền ở vùng nước này đi."

Nghe được câu hỏi, Vũ Văn Tuấn không khỏi mà hơi ngẩn ngơ, sau đó thoáng do dự sau, vẫn gật đầu một cái nói: "Đúng thế."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Đúng là chọn chỗ tốt, vùng nước này địa thế khá là phức tạp, đúng là dựng trại đóng quân tuyệt diệu vị trí."

Ninh Tiểu Đường lời bình xong một phen sau, không nói thêm gì nữa.

Thuyền tiếp tục hướng đi về phía nam sử, lại quá một canh giờ, bụi lau sậy bắt đầu chậm rãi biến ít, mà thủy vực trở nên càng ngày càng trống trải.

Vũ Văn Tuấn hiện tại là triệt để yên tâm, trước mắt vị này nhân vật kinh khủng, xem ra xác thực đối với bọn họ Ba Lăng Lục Đại Đạo sào huyết không có hứng thú.

Mất thấy thuyền càng ngày càng lái vào Vân Mộng Trạch nơi sâu xa, Vũ Văn Tuấn không nhịn được hỏi: "Đại Hiệp, chúng ta tiếp tục hướng nam được không?"

"Không, chúng ta đi tây hành, ta muốn đi Tương Tây." Ninh Tiểu Đường nói ra đích đến của chuyến này.

"Đi Tương Tây?" Vũ Văn Tuấn không khỏi mà ngẩn người, một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp, cuối cùng vẫn là không có nói ra.

Ở Vũ Văn Tuấn trong mắt, Tương Tây không phải là cái gì tốt mới, chỗ đó loạn cực kì, hơn nữa còn quỷ dị cực kỳ.

Có điều, nghĩ đến trước mắt vị này, cũng là một vị khủng bố cực điểm nhân vật, hẳn đem nhắc nhở lời nói lại miễn cưỡng nuốt trở vào.

Sau đó, thuyền bắt đầu ngược lại đi về hướng tây đi.

Một bên khác, Vũ Văn Tuấn những kia thủ hạ, cũng rốt cục trở lại Ba Lăng Lục Đại Đạo sào huyết.

Đây là một xây dựng ở trong hồ trên hòn đảo nhỏ trại, bốn phía thủy vực, tất cả đều là lít nha lít nhít cỏ lau.

Bụi lau sậy trong lúc đó, phân bố từng cái từng cái nhằng nhịt khắp nơi thủy đạo, chi chít như sao trên trời, dường như mê cung.

Trại tụ nghĩa đường, năm vị Đạo Tặc từng người ngồi ở trên ghế, chính nghe Vũ Văn Tuấn mấy vị thủ hạ báo cáo.

Nghe xong sự tình đầu đuôi câu chuyện sau, cầm đầu vị kia Đạo Tặc không nhịn được trạm lên, trong miệng nói rằng: "Nói như vậy, lão lục bị vị kia cao thủ khủng bố cho cưỡng chế coi như chèo thuyền người chèo thuyền."

"Đúng, Đại Đương Gia." Vị kia báo cáo thủ hạ gật gật đầu nói.

"Các người thấy thế nào?" Cầm đầu vị kia Đạo Tặc quay đầu nhìn phía còn lại bốn vị Đạo Tặc.

"Hiện nay xem ra, vị kia khủng bố cao thủ thần bí, đối với lão lục cũng không có ác ý gì. Nếu không thì, lão lục đã sớm mất mạng." Trong đó một vị Đạo Tặc mở miệng nói.

"Không sai." Một vị khác Đạo Tặc gật gù, "Có điều, chúng ta cũng không thể làm chờ. Hiện tại trọng yếu nhất, chính là muốn phái người tìm tới lão lục, sau đó xa xa theo bọn họ, nhìn bọn họ đến cùng đi nơi nào."

Đối với đề nghị này, mấy vị Đạo Tặc đều không có dị nghị.

"Cái kia cứ dựa theo lão tam nói làm đi." Cầm đầu Đạo Tặc gật gật đầu, lúc này tìm người đem việc này cho dặn dò lại đi.

Theo nhiệm vụ bố trí xuống đi, nhất thời, từng cái từng cái thuyền bắt đầu chạy khỏi trại bến tàu.

Ba Lăng Lục Đại Đạo làm địa đầu xà, thủ hạ người đông thế mạnh, theo nhân viên không ngừng tung đi ra ngoài, ở sau một ngày, bọn họ rốt cuộc tìm được Vũ Văn Tuấn tung tích.

Ninh Tiểu Đường từ lâu phát hiện những kia xa xa theo ở phía sau thuyền, có điều thấy bọn họ cũng không có tiến một bước cùng gần sau, Ninh Tiểu Đường cũng lại phản ứng, không nhìn thẳng bọn họ.

Điều này làm cho Vũ Văn Tuấn thở phào nhẹ nhõm, hẳn biết theo ở phía sau những kia thuyền, chỉ sợ là mấy vị đương gia biết được chuyện của chính mình sau, không yên lòng chính mình, trong trại đặc biệt phái ra nhân thủ.

Thuyền vẫn hướng tây tiến lên.

Ngày hôm đó chạng vạng, chờ thuyền chỉ trải qua một tiểu đảo sau, Vũ Văn Tuấn bỗng nhiên đình chỉ chèo thuyền, cũng không tiếp tục chịu về phía trước được rồi.

Thấy thuyền ngừng lại, Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày nói: "Làm sao không chèo thuyền? Làm gì để thuyền dừng lại?"

Vũ Văn Tuấn về mặt đưa đám, nói rằng: "Đại Hiệp yêu, người cũng không nhìn một chút chúng ta đi được cái nào? Nếu như càng đi về phía trước, ta là nói cái gì cũng không làm!"

Ninh Tiểu Đường nói: "Há, vậy người nói một chút xem, chúng ta đây là đến cái nào? Nếu là không cách nào thuyết phục ta, người không nữa chèo thuyền, ta hiện tại liền đem người ném vào trong nước."

Vũ Văn Tuấn mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Ta nhỏ gia a, chúng ta là đến Sĩ Mị loan, thật sự không thể đi về phía trước!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Sĩ Mị Loan (hai)

□

"Sĩ Mị Loan?" Ninh Tiểu Đường chân mày hơi nhíu lại, "Tại sao liền không thể đi về phía trước?"

Vũ Văn Tuấn nói: "Bởi vì Sĩ Mị Loan này mang thủy vực, là toàn bộ Vân Mộng Trạch vùng cấm."

"Hả, Vân Mộng Trạch vùng cấm?" Ninh Tiểu Đường không khỏi mà hứng thú, nói: "Cụ thể nói một chút coi, tại sao nơi này liền đã biến thành vùng cấm? Người thân là Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong, nghĩ đến là biết trong đó không ít bí ẩn đi."

Vũ Văn Tuấn do dự lại, gật gật đầu nói: "Chúng ta Ba Lăng Lục Đại Đạo, xác thực so với thường nhân biết đến càng nhiều hơn một chút."

"Người bình thường chỉ biết là, một khi đi nhầm vào mảnh này Sĩ Mị Loan thủy vực, sẽ cũng không thể ra ngoài được nữa. Còn nguyên nhân ở trong, đại đa số người đều không rõ ràng, thật là nhiều người thậm chí liên tưởng đến thủy quái nặt trên đi tới. Cho rằng là vùng nước này phía dưới sinh sống thủy quái, tiến vào bên trong nhân loại đều bị thủy quái ăn đi." Nói tới chỗ này, Vũ Văn Tuấn cười khổ lắc lắc đầu, "Trên thế giới này, làm sao có cái gì thủy quái?"

"Cư chúng ta Ba Lăng Lục Đại Đạo biết, mảnh này chu vi 200 dặm Sĩ Mị Loan trong thủy vực, tồn tại ba cái khủng bố cực kỳ thể lực. Đây ba cái thể lực, hầu như không vì là vô lâm biết, nhưng thực lực đó sự khủng bố, thậm chí so với những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái còn lợi hại hơn."

"Ba cái khủng bố cực kỳ thể lực? So với những kia hàng đầu Võ Lâm Môn Phái còn lợi hại hơn?" Ninh Tiểu Đường trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, hỏi: "Là ra sao thể lực? Biết tên chúng sao?"

Vũ Văn Tuấn lắc đầu một cái, nói: "Đây ba cái thể lực thực sự là quá mức thần bí, chính là chúng ta Ba Lăng Lục Đại Đạo, cũng không từng nghe nói tên chúng. Có điều, cư chúng ta biết, Sĩ Mị Loan vùng nước này, trên mặt hồ thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một ít quỷ dị thuyền. Những này quỷ dị thuyền, có ba loại hình thức, phân biệt đại diện cho cái kia ba bên thần bí thể lực."

Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày nói: "Quỷ dị thuyền? Là ra sao thuyền?"

Vũ Văn Tuấn nói: "Một loại là đầu nhọn thuyền, đuôi thuyền mang theo ba mặt cờ xí, phân biệt là lam, lục, hoàng ba màu. Một loại khác là tóc húi cua thuyền, ở đầu thuyền đuôi thuyền chỗ, sẽ thả đặt từng cái từng cái con rối người. Tối loại sau là phảng thuyền, đầu thuyền mang theo một con đèn lồng màu đỏ."

"Đầu thuyền mang theo đèn lồng màu đỏ phảng thuyền?" Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường không khỏi hơi sững sờ, này không phải Hồng Lô sao?

Lập tức, Ninh Tiểu Đường hé mắt, tâm lý thầm nói: Xem ra, Hồng Lô sào huyết, liền an ở vùng nước này a. Còn có, mặt khác hai phe thể lực tựa hồ cũng không đơn giản.

Dù sao, có thể cùng Hồng Lô cùng chỗ một cấp bậc thể lực, lại sao lại là kẻ đầu đường xó chợ?

Ninh Tiểu Đường vuốt cằm cân nhắc một phen, quyết định vẫn là tiếp tục tiến lên.

Bất kể là Hồng Lô vẫn là mặt khác hai phe thể lực, lúc này đều gây nên Ninh Tiểu Đường hứng thú.

Ninh Tiểu Đường cùng Hồng Lô người từng giao thủ, hẳn tự nhận là dựa vào thực lực của chính mình, chỉ cần không trực tiếp xông vào đối phương sào huyết, căn bản sẽ không có nguy hiểm gì. Nếu không có lần này công pháp tu luyện đến thời khắc mấu chốt nhất, võ công cũng không ở cao nhất, hẳn thậm chí ngay cả đối phương sào huyết đều muốn đi xông vào một lần.

"Chúng ta tiếp tục tiến lên." Ninh Tiểu Đường đối với Vũ Văn Tuấn từ tốn nói.

"Cái gì! Tiếp tục tiến lên?" Nghe nói như thế, Vũ Văn Tuấn lúc này sững sờ, hẳn không nghĩ tới chính mình vì là Ninh Tiểu Đường giải thích nhiều như vậy,

đôi phương lại vẫn nghĩ muốn tiếp tục tiến lên.

"Ta nhỏ gia yêu, ta đều cùng người nói tới như vậy rõ ràng, người làm sao còn muốn muốn hướng về nơi này đầu xuyên nha!" Vũ Văn Tuấn coi là thật là khóc không ra nước mắt, vị này gia làm sao liền như thế quật đây.

Tuy nói vị này gia võ công cũng là cực kỳ khủng bố, nhưng theo Vũ Văn Tuấn, vị này gia cùng Si Mị Loan bên trong những kia khủng bố thể lực so với, nên hay là muốn yếu hơn không ít.

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt ngắm nhìn Vũ Văn Tuấn, nói rằng: "Này có gì đáng sợ chứ, trước người nói cái kia đầu thuyền mang theo đèn lồng màu đỏ nguồn thể lực kia, ta lại không phải không cùng bọn họ từng giao thủ. Yên tâm, chúng ta chỉ là đi ngang qua, lại không đi bọn họ sào huyệt, bọn họ không làm gì được chúng ta."

"Cái gì, từng giao thủ!" Nghe nói như thế, Vũ Văn Tuấn tâm lý đột nhiên cả kinh.

Nếu như trước mắt vị này gia nói là thật, vậy vị này gia cũng quá khủng bố đi.

Lập tức, Vũ Văn Tuấn lại nghĩ đến Ninh Tiểu Đường nhất định phải hướng về Si Mị Loan bên trong xuyên, tâm lý không khỏi mà một trận ngơ vờ: Lẽ nào vị này gia là chuyên môn tìm đến trong đó một thể lực phiền phức?

Nếu như đúng là như vậy, vậy hẳn chỉ sợ là chết chắc rồi. Chuyện này quả thật chính là thần tiên đánh nhau, phạm nhân gặp xui xẻo mà.

Sắc mặt hắn biến ảo không ngừng, do dự một lúc, cẩn thận từng li từng tí một hỏi: "Ta nhỏ gia, người sẽ không phải là chuyên môn đến tìm bọn họ để gây sự chứ?"

Ninh Tiểu Đường trầm mặc một lát sau, lắc lắc đầu nói: "Lần này chỉ là đi ngang qua, người không cần nhiều hỏi, đi chèo thuyền đi."

Thấy Vũ Văn Tuấn một mặt do dự địa đứng tại chỗ, tựa hồ cũng không tiếp tục đi chèo thuyền ý tứ, Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày, nói: "Người như không đi nữa chèo thuyền, ta hiện tại liền đem người ném vào trong hồ."

Nghe được Ninh Tiểu Đường uy hiếp lời nói, Vũ Văn Tuấn vẻ mặt đưa đám nói: "Ta nhỏ gia, ta hiện tại liền đi chèo thuyền vẫn không được mà. Nhưng chờ một lúc, vạn nhất gặp phải những thể lực kia thuyền, người nhất định phải bảo đảm ta an toàn a."

Ninh Tiểu Đường không kiên nhẫn nói: "Yên tâm, ta còn muốn để người tiếp tục chèo thuyền, sẽ không cho người chết đi một cách dễ dàng."

Được Ninh Tiểu Đường đầu lưỡi an toàn bảo đảm, Vũ Văn Tuấn trong lòng tuy rằng một trăm không tình nguyện, nhưng vẫn là đành hoàng địa lại bắt đầu lại từ đầu chèo thuyền.

Thuyền chậm rãi lái vào Si Mị Loan thủy vực, vừa bắt đầu, Ninh Tiểu Đường còn đứng ở đầu thuyền, cảnh giới bốn phía.

Nhưng nửa canh giờ sau khi đi qua, Ninh Tiểu Đường vẫn cứ không có ở trên mặt nước phát hiện cái gì còn lại thuyền. Liền, hắn liền trực tiếp khoanh chân ngồi ở trên boong thuyền, bắt đầu nhắm lại đường thân.

Bóng đêm trở nên càng ngày càng sâu, trên vòm trời một vầng minh nguyệt treo lên thật cao.

Theo nguyệt quang tung xuống, ở trên mặt nước nổi lên một tầng sáng sữa ánh sáng màu bạc.

Vũ Văn Tuấn một khắc không ngừng mà hoa thuyền, bỗng nhiên, trong tay hắn thuyền mái chèo đột nhiên ngừng lại, ánh mắt đỡ dẫn địa nhìn chằm chằm phía trước.

Chỉ thấy xa xa trên mặt nước, một chiếc đầu thuyền mang theo đèn lồng màu đỏ thuyền, từ từ hướng về phương hướng này lái tới.

Cùng lúc đó, chiếc thuyền kia chỉ bên cạnh, còn có mặt khác hai chiếc thuyền.

Trong đó một con, đuôi thuyền mang theo lam, lục, hoàng ba màu cờ xí. Mặt khác một chiếc, đầu thuyền cùng đuôi thuyền các đặt hai hàng con rối người.

Nhìn càng sử càng gần ba chiếc thuyền, Vũ Văn Tuấn không nhịn được nuốt ngụm nước bọt, âm thanh run địa nói rằng: "Ta nhỏ gia, bọn họ đến rồi, đón lấy nên làm gì?"

Vũ Văn Tuấn hai chân run lấy bầy, đều suýt chút nữa đứng thẳng không được.

Thời khắc này, Ninh Tiểu Đường cũng rốt cục chậm rãi mở con mắt.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, bóng người của hắn lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở đầu thuyền.

Nhìn xa xa chính đang hướng về bên này lái tới thuyền, đặc biệt chiếc thuyền kia đầu mang theo đèn lồng màu đỏ thuyền, Ninh Tiểu Đường trong miệng lẩm bẩm nói rằng: "Không sai rồi, quả nhiên là Hồng Lâu."

Cùng lúc đó, đối diện cái kia ba chiếc thuyền, cũng đã sớm phát hiện Ninh Tiểu Đường vị trí chiếc thuyền này.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Si Mị Loan (ba)

□

Ninh Tiểu Đường quay đầu lại ngắm nhìn Vũ Văn Tuấn, thấy hần hai chân run, một bộ nom nóp lo sợ, thấp thòm lo âu đáng vẽ, không khỏi mà cười cười nói: "Ta nói người tốt xấu cũng là Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong, làm sao sợ thành đáng vẽ ấy?"

Vũ Văn Tuấn một mặt khóc không ra nước mắt, nói rằng: "Ta nhỏ gia, đối diện đến nhưng là vùng cấm bên trong cái kia ba cỗ khủng bố thể lực a, nghe đồn bên trong một khi gặp phải bọn họ, kết quả cuối cùng tất cả đều là mất tích bí ẩn, hài cốt không còn. Người nói ta có thể không sợ sao?"

Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, nói rằng: "Cố gắng chờ ở trên thuyền, sẽ không sao."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường lại quay đầu lại, một cách hết sức chăm chú mà vọng hướng về phía trước cái kia ba chiếc cang sử cang gần thuyền.

Ánh trăng mỏng lung, mặt hồ ánh bạc lờ lờ.

Cái kia ba chiếc thuyền đặt ngang hàng mà đi, không nhanh cũng không chậm.

Màu đỏ đèn lồng, ba màu cờ xí, cùng với cái kia một loạt bài con rối người, ở trong màn đêm tạo thành một bức quý dị hình ảnh.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, híp mắt, cũng không vội động thủ, một mặt bình tĩnh mà nhìn phía trước.

Chờ song phương cách nhau mười trượng thì, cái kia ba chiếc thuyền, rốt cục chậm rãi ngừng lại.

Lúc này, một đạo thanh âm khàn khàn, bỗng nhiên từ cái kia chiếc bầy ra con rối người trên thuyền vang lên.

"Hê hê, không nghĩ tới vẫn còn có người dám xông vào Si Mị Loan a, coi là thật là gan to bằng trời!"

Bên cạnh cái kia chiếc mang theo ba màu cờ xí thuyền, cũng truyền ra một thanh âm, âm thanh nhưng là quý dị đồng âm.

"Ít nói nhảm, các người Chu Nho Đảo có động thủ hay không? Các người như không động thủ, liền để chúng ta Tam Kỳ Phưởng đến."

Đạo kia thanh âm khàn khàn nhất thời bất mãn, nói rằng: "Gấp cái gì, liền coi như chúng ta Chu Nho Đảo không động thủ, còn có Hồng Lâu đây, các người Tam Kỳ Phưởng liền không hỏi một chút Hồng Lâu ý kiến?"

"Người..." Cái kia đồng âm một trận nghẹn lời, hơi dừng lại một chút sau, cái kia đồng âm hỏi: "Các người Hồng Lâu đây, muốn ra tay sao? Các người không nghĩ ra tay, chúng ta Tam Kỳ Phưởng liền lên rồi."

Cái kia chiếc mang theo đèn lồng màu đỏ thuyền, rốt cục truyền ra một thanh âm, một đạo lạnh lạnh âm thanh.

"Các người đã muốn trên, liền để cho các người Tam Kỳ Phưởng được rồi."

Nguyên lai, bởi ba phe thể lực sào huyệt, tất cả đều kiến ở mảnh này chu vi 200 dặm Si Mị Loan bên trong, bởi vậy lẫn nhau trong lúc đó, cũng là khá là quen thuộc. Thậm chí ba phe thể lực, ở Si Mị Loan còn triển khai liên hợp tuần tra, để liên hợp khắp nơi sức mạnh, làm hết sức địa đem hết thủy ngoại lai kẻ xâm nhập, toàn bộ bí mật giết chết.

Dựa theo ba bên ước định, giết chết kẻ xâm nhập, bọn họ những này tuần tra già đều có điểm cống hiến có thể nắm. Liền, ba bên tuần tra già thường thường bởi vì do ai xuất thủ trước mà phát sinh cãi vã.

Đương nhiên, này điểm cống hiến cũng căn cứ kẻ xâm nhập võ công cao thấp, có bao nhiêu có thiếu.

Lúc này, bọn họ nhìn thấy có người xông vào, tự nhiên là lập tức xông tới.

Có điều, nhìn thấy kẻ xâm nhập tuổi tác cũng không lớn sau, Hồng Lâu cùng Chu Nho Đảo chi người nhất thời sẽ không có ra tay hứng thú.

Dưới cái nhìn của bọn họ, hai vị này kẻ xâm nhập, hiển nhiên võ công sẽ không quá cao, coi như giết bọn họ, điểm công hiến e sợ cũng nắm không được bao nhiêu. Vì lẽ đó nhất thời mất hết cả hứng, chẳng muốn ra tay.

Mà Tam Kỳ Phưởng vị kia, gần nhất vừa vặn cần gấp điểm công hiến, lúc này thấy đã có người xông vào, mới mặc kệ đối phương võ công làm sao, giết bất được điểm công hiến lại nói. Dù sao, thịt muỗi lại tiểu, cũng là thịt a.

Thấy Hồng Lâu cùng Chu Nho Đảo người đều không có cùng mình tranh, cái kia đồng âm phát sinh một tiếng cười quái dị: "Hê hê, đây chính là chính các ngươi nói a, vậy ta liền không khách khí, do ta ra tay rồi."

Nurong theo này đồng âm, một đạo nam tử bóng người từ cái kia chiếc mang theo ba màu cờ xí thuyền bên trong đi ra, đứng ở đầu thuyền.

Nam tử kia hình thể to lớn, thân hình cao lớn, nhưng quý dị chính là, hấn gương mặt đó, dĩ nhiên là trương mặt con nít, nhìn qua rồi cùng năm, sáu tuổi nhi đồng như thể.

Cao to vóc người, cùng cái kia non nớt mặt con nít, hai người dĩ nhiên đồng thời xuất hiện ở một thân thể mặt trên, loại này mãnh liệt so sánh, làm cho người ta một loại không nói ra được vì cùng cảm.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường nghe cái kia ba chiếc thuyền lẫn nhau đối thoại, tâm lý không khỏi thầm nói: "Hồng Lâu ta biết, mặt khác hai phe thế lực, là gọi làm Tam Kỳ Phưởng cùng Chu Nho Đảo sao?"

Cùng lúc đó, Vũ Văn Tuấn cũng ở trong lòng âm thầm nói: "Nguyên lai, ẩn giấu ở Si Mị Loan cái kia ba cỗ khủng bố thế lực, phân biệt gọi làm Hồng Lâu, Tam Kỳ Phưởng cùng Chu Nho Đảo a."

Có thể biết được Si Mị Loan cái kia ba cỗ thần bí khủng bố tên thế lực, Vũ Văn Tuấn tâm lý vẫn là cảm thấy vô cùng bất ngờ.

Có điều, nội tâm hấn càng nhiều vẫn là kinh hoàng cùng bất an.

Bởi vì hấn không biết mình cuối cùng đến cùng có thể không có thể sống sót, hiện tại hấn chỉ có thể đem hi vọng đặt ở Ninh Tiểu Đường trên người.

Ninh Tiểu Đường thấy vị kia Tam Kỳ Phưởng người từ bên trong khoang thuyền đi ra sau, lông mày liền hơi nhíu lại.

Thật cổ quái người!

Một người trưởng thành thân thể, phối cái trước nhi đồng đầu, này nhìn qua, phải có nhiều quý dị thì có nhiều quý dị.

"Hê hê, người ngoại lai, chịu chết đi!" Đồng âm vang lên, đối phương bóng người đột nhiên từ đầu thuyền biến mất, đã biến thành một mặt màu xanh lam cờ xí.

Phía này màu xanh lam cờ xí, giống như u linh, chớp mắt hướng về Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng lại đây.

Cờ xí một bên bay, một bên biến ảo màu sắc, màu xanh lam, màu xanh lục, màu vàng, ba loại màu sắc không ngừng luân phiên biến ảo.

Nhìn phiêu bay đến cờ xí, Ninh Tiểu Đường con mắt không khỏi mà hí hí, tiếp theo hấn bước lên trước bước ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, bóng người của hấn trực tiếp xuất hiện ở cái kia diện cờ xí phía trên, đứng lơ lửng trên không.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường một cú đập nặng nề đập dưới.

Này đập xuống, lại như là Hồng Hoang người khổng lồ giẫm dưới một cước, sức mạnh chi lớn, dường như muốn đem toàn bộ đại địa đều dẫm đến chia năm xẻ bảy.

"Oanh ~ "

Ác liệt Khí Kinh ở mặt cờ trên đột nhiên bộc phát ra, chính diện cờ xí lúc này bị xé rách thành vô số mảnh vỡ, phảng phất khói hoa nổ tung ở trong hư không.

Một bóng người từ cờ xí mảnh vỡ bên trong rơi xuống đi ra, một bên quăng tung máu tươi, một bên hướng về phía dưới mặt nước ném tới.

"Ầm ~ " bóng người đập ầm ầm nước vào bên trong, bắn lên một đạo to lớn cột nước.

"Làm sao như thế nhược?" Ninh Tiểu Đường ngăn người, hơi nhíu nổi lên lông mày.

Hấn một khi giao thủ, mới phát hiện thực lực đối phương mặc dù là Thông Mạch cảnh viên mãn, nhưng Kỳ Kinh Bát Mạch có điều mờ ra Thất Mạch.

Thực lực như vậy, cùng trước cùng Ninh Tiểu Đường ở đại giang nộp lên tay hai vị kia Hồng Lâu người so với, quả thực nhược bạo.

Đại giang trên hai vị kia Hồng Lâu người, võ công đã vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Cảnh, có thể nói đã là nửa bước Tiên Thiên, chỉ thiếu một chút là có thể hoàn toàn tiến vào Tiên Thiên Cảnh.

Lúc đó, Ninh Tiểu Đường nhưng là phí hết đại kính, không ngừng tăng lên công lực sau khi, mới giải quyết hai người kia.

Mà vị này Tam Kỳ Phưởng người, Ninh Tiểu Đường chỉ điểm một cước, liền trực tiếp đem hắn trọng thương. Phải biết, Ninh Tiểu Đường lúc này còn chưa tăng lên quá công lực đây.

Ninh Tiểu Đường gọn gàng nhanh chóng địa trọng thương đối phương, nhìn thấy tình cảnh này, Vũ Văn Tuấn chấn động đồng thời, cũng không khỏi mà thờ phào nhẹ nhõm. Hắn biết, chính mình hay là thật sự có thể sống mà đi ra mảnh này Sĩ Mị Loan.

Đối diện, hồng phưởng cùng Chu Nho Đảo tuần tra giả, nhìn thấy kết quả này sau, đều không khỏi mà lấy làm kinh hãi.

Bọn họ không nghĩ tới, vị này tuổi trẻ kẻ xâm nhập, dĩ nhiên lợi hại như vậy. Tam Kỳ Phưởng vị kia tuần tra giả, dĩ nhiên không phải đối phương hợp lại chỉ địch.

"Kẻ xâm nhập, đúng là coi thường người." Thanh âm khàn khàn vang lên.

Một vị trên mặt tất cả đều là nếp nhăn chu nho, từ cái kia chiếc bày ra con rối người trong khoang thuyền đi ra.

Cùng lúc đó, cái kia chiếc mang theo đèn lồng màu đỏ thuyền, cũng đi ra một bóng người.

Người kia cả người bao phủ ở trường bào màu đen bên trong, trên mặt mang một bộ màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ.

Hai người toàn đều vô cùng ngưng trọng nhìn phía đứng lơ lửng trên không Ninh Tiểu Đường.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Sĩ Mị Loan (bốn)

□

Ninh Tiểu Đường ánh mắt, đầu tiên tìm đến phía vị kia mang màu sắc rực rỡ mặt nạ người áo đen.

Trong lòng hắn hơi nghi hoặc một chút, thầm nói: Đây ba phe thế lực, là Hồng Lâu người mạnh nhất sao? Vẫn là nói, lần này ta gặp phải những người này, thực lực đều tương đối kém?

Không nghĩ ra, Ninh Tiểu Đường không lại đi xoắn xuýt vấn đề này, hắn dự định trực tiếp ra tay thử một chút vị này mang màu sắc rực rỡ mặt nạ người áo đen, xem nhìn đối phương võ công có phải là cùng đại giang trên gặp được Hồng Lâu người như thế lợi hại.

"Ngoại lai kẻ xâm nhập, người không nên..." Vị kia chu nho còn chờ nói cái gì.

Nhưng vào lúc này, đứng lơ lửng trên không Ninh Tiểu Đường bóng người, đột nhiên biến mất.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường trực tiếp xuất hiện ở vị kia mang màu sắc rực rỡ mặt nạ người áo đen ở trên thuyền.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường đưa tay ra, một luồng hướng về đối phương đập tới.

Một luồng này đập đến hơi hốt, không mang theo chút nào khói lửa tức, tùy ý mà thân nhiên.

Nhưng này vị người áo đen, màu sắc rực rỡ sau mặt nạ diện sắc mặt, nhưng đột nhiên biến đổi.

Ninh Tiểu Đường con kia bình thường bàn tay, ở trong mắt hắn, liền phảng phất đã biến thành một toà lớn vô cùng nguy nga dãy núi, mang theo bàng bạc lấp lệt khí thế, hướng về hắn đè ép lại đây.

Người áo đen chỉ cảm thấy một luồng nguy hiểm cực điểm khí tức xông lên đầu, vội vàng mau mau một quyền đánh ra ngoài, muốn ngăn trở Ninh Tiểu Đường bàn tay.

"Đừng ~ ~ "

Quyền điện cùng đầu bàn tay ở cùng nhau, thời gian phảng phất trong nháy mắt này hình ảnh ngất quăng như vậy một hồi.

Chu vi âm thanh đều chớp mắt biến mất, thật giống thế gian tất cả, vào đúng lúc này đều yên tĩnh lại.

Khẩn đón lấy, Quyền Chương giao tiếp nơi, một đạo vô hình Khí Kinh sóng gợn, chớp mắt bộc phát ra.

"Oanh ~~~"

Thật giống như núi lửa bạo phát như thế, kịch liệt mà hung mãnh, cường hãn Khí Kinh không kiêng kỵ mà hướng về bốn phương tám hướng mãnh liệt mở ra.

Người áo đen đứng mũi chịu sào, hần con kia nắm đầm, cùng Ninh Tiểu Đường bàn tay tiếp xúc trong nháy mắt đó, chỉ cảm thấy phảng phất bị một ngọn núi đập một cái, một luồng khó có thể tưởng tượng cự lực trực tiếp đem xương tay đụng phải nát tan.

Tiếp đó, lực xung kích cực lớn tiếp tục hướng phía trước, hần toàn bộ cánh tay cũng vận vẹo biến hình lên. Mà trên người hần trang phục, càng là trong chớp mắt, tất cả đều bị sóng trùng kích xé rách thành vô số vụn.

Đồng thời, trên mặt hần màu sắc rực rỡ mặt nạ, cũng ở cường hãn kinh lực trùng kích vào, xuất hiện từng cái từng cái tri vết nứt như là mạng nhện.

Cuối cùng, liền hần cả người cũng quăng lên, như một viên rơi xuống đất thiên thạch, bay thẳng đến sau đập ra ngoài.

"Ầm ~~~" người áo đen đập ầm ầm tiến vào mặt nước bên trong.

Tất cả những thứ này, tất cả đều phát sinh ở trong chớp mắt.

Bên cạnh trên thuyền vị kia chu nho, trong miệng lời vừa nói ra được phân nửa, liền im bất đi, một mặt ngây ngốc nhìn tình cảnh này.

Hần không nghĩ tới, mới trong nháy mắt, Hồng Lô người cũng chịu đến trọng thương.

Lúc này, chỉ còn dư lại hần một người hoàn hảo không chút tổn hại.

"Người này đến cùng là ai? Làm sao kinh khủng như vậy?" Cái kia chu nho không nhận được nuốt ngụm nước bọt.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường lông mày hơi nhíu một hồi, tâm lý thầm nói: Người này cũng là Thông Mạch cảnh viên mãn, Kỳ Kinh Bát Mạch chỉ là mở ra Thất Mạch, so với ở đại giang trên gặp phải hai vị kia Hồng Lô người, nhỏ yếu hơn nhiều. Xem ra, đại giang trên gặp phải hai vị kia Hồng Lô người, thân phận không đơn giản a.

Ở trong lòng hơi cảm thán một phen sau, Ninh Tiểu Đường xoay người, nhìn phía bên cạnh trên thuyền cái kia chu nho.

"Còn có một mình ngươi." Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt mở miệng nói rằng.

Nghe nói như thế, cái kia chu nho không khỏi mà rút lui một bước.

Thời khắc này, hần chỉ cảm thấy phảng phất bị một con mãnh thú thuở hồng hoang tập trung giống như vậy, mà hần tự mình Uyển Như đã biến thành một con dơi làm thịt cừu con.

"Người trẻ tuổi này... Không đúng, đây rốt cuộc là vị nào Lão Quái Vật đến rồi?" Cái kia chu nho tâm lý kinh hoảng không ngớt, trong ánh mắt tiết lộ từng tia từng tia bất an cùng hoảng sợ.

Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra thực lực, ở cái kia chu nho xem ra, này tuyệt đối không phải là một vị trẻ tuổi có thể đạt đến, coi như là lợi hại đến đâu Thiên Tài Vô Học cũng không làm được.

Đã như thế, đối phương hiển nhiên là một vị Thanh Xuân Vĩnh Trú Lão Quái Vật.

Nghĩ tới đây, chu nho tâm lý coi là thật là khóc không ra nước mắt, cảm giác mình xui xẻo cực độ. Như vậy nhân vật kinh khủng, đã xa hoàn toàn không phải hần có thể đối phó, nhìn Hồng Lô cùng Tam Kỳ Phường người kết cục liền biết rồi.

Nhưng là hiện tại, hần muốn lùi cũng lùi không được, coi như hần mình muốn liền như vậy thối lui, hần cũng không cho là trước mắt vị trẻ tuổi này, sẽ bỏ qua cho chính mình.

Cuối cùng, chu nho vạn bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là khề cắn răng, nói dọa uy hiếp nói: "Các hạ, ta thừa nhận võ công của ngươi xác thực lợi hại. Có điều, vùng nước này cũng là ta Chu Nho Đảo, Tam Kỳ Phường cùng Hồng Lô ba phe thế lực đại bản doanh, ta khuyên ngươi không muốn quá phận quá đáng! Bằng không..."

"Bằng không thế nào?" Ninh Tiểu Đường khề nói cú, trong nháy mắt tiếp theo, bóng người loé lên một cái, đi thẳng tới cái kia chu nho sau lưng.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường quay về chu nho không chút do dự một chương vỗ lại đi.

Thời khắc này, chu nho toàn thân lỏng toả bỗng nhiên nổi lên, sợ đến cả linh hồn.

Hắn lúc này một lại cho vay nặng lãi, miễn cưỡng né qua.

Sau đó, bàn tay hắn ở thuyền trên boong thuyền đột nhiên vỗ một cái, một đạo khói trắng bỗng nhiên nổi lên, đem hắn cả người bao vây đi vào.

Chờ khói trắng tiêu tan, chu nho thân thể càng quý dị mà biến mất ở tại chỗ.

"Hừ, trò mèo." Ninh Tiểu Đường lạnh lùng thốt một câu, bóng người lóe lên, trực tiếp một quyền đánh về bày ra ở đầu thuyền cái kia hai hàng con rối người.

"Ầm ầm~~"

Ác liệt Khí Kinh phát quá, hai hàng con rối người lúc này toàn bộ nổ bể ra đến, vô số gỗ vụn đầu nhắm phía bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng đột nhiên vang lên.

Chỉ thấy một đạo thấp bé bóng người từ gỗ vụn ở trong rơi ra ngoài, đập về phía mặt nước.

Bóng người kia khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều trát đầy gỗ vụn mảnh, cả người nhuộm máu, hiển nhiên là chịu đến không nhỏ trọng thương.

"Ầm~~" cái kia ả bóng người nhỏ bé đập vào trong nước sau, cũng lại không hiện lên đến.

Cũng không biết là thật sự chết rồi, còn chỉ là ở đáy nước dưới giả chết, không dám nổi lên mặt nước.

Giải quyết ba người, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, lại trở về chính mình trên thuyền.

Hắn cũng không để ý ba người kia có phải là thật hay không chết rồi, chỉ cần không ngăn trở đường đi của chính mình, hắn căn bản là lại động thủ nữa.

"Đi chèo thuyền đi, chúng ta tiếp tục tiến lên." Ninh Tiểu Đường đối với vẫn cứ nơi đang khiếp sợ bên trong Vũ Văn Tuấn nói rằng.

"A? Là, được!" Vũ Văn Tuấn mau mau đáp.

Lúc này, tâm tình của hắn có thể nói là chấn động không gì sánh nổi, khó có thể bình phục. Hắn thật không nghĩ tới, trước mắt vị này, võ công càng sẽ kinh khủng đến trình độ như vậy. Liền Sĩ Mị Loan bên trong cái kia tam đại thần bí thế lực người, cũng năm vị này không có cách nào. Trái lại bị vị này, gọn gàng nhanh chóng Địa Toàn bộ trọng thương, rơi xuống trong nước không rõ sống chết.

Trời ạ, trước mắt vị này, đến cùng là vị tiền bối nào cao nhân?

Đối với này, Vũ Văn Tuấn không dám hỏi nhiều, chỉ là yên lặng mà lại bắt đầu lại từ đầu chèo thuyền.

Sĩ Mị Loan làm Hồng Lô, Tam Kỳ Phường cùng Chu Nho Đào ba phe thế lực đại bản doanh, vùng nước này trên chuyện đã xảy ra, nhất cử nhất động, đều trốn có điều tai mắt của bọn họ.

Không tới nửa ngày, ba phe thế lực lại lần nữa phái người tìm đến Ninh Tiểu Đường phiền phức.

Lần này đến người, là Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra siêu cấp cao thủ.

Có điều, cuối cùng vẫn bị Ninh Tiểu Đường như bẻ cành khô một đường quét ngang.

Mãi đến tận đệ nhị buổi trưa thì, lại tới nữa rồi một vị chu nho.

Vị này chu nho, mới cuối cùng cũng coi như để Ninh Tiểu Đường thoáng tưởng thật rồi lên.

Bởi vì thực lực của đối phương, đã cùng Ninh Tiểu Đường ở đại giang trên gặp phải hai vị kia Hồng Lô người võ công gần như, đã vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Cảnh, có thể nói là nửa bước Tiên Thiên tồn tại.

"Oanh~~" trên mặt hồ vọt lên vô số cột nước, phảng phất sóng biển.

Song phương đầu một chưởng sau, lại một lần nữa tách ra. Ninh Tiểu Đường vững vàng mà đứng lơ lửng trên không, mà vị kia chu nho rút lui hơn mười trượng sau, mới miễn cưỡng giữ vững thân thể.

Ninh Tiểu Đường quét mắt đối phương, từ tốn nói: "Ngươi không phải đối thủ của ta, lại chặn đường ta, ta liền không khách khí."

Bởi vị này chu nho là nửa bước Tiên Thiên tồn tại, Ninh Tiểu Đường như không tăng lên một lần công lực, vẫn đứng là nhất thời không bắt được đối phương.

Cái kia chu nho con mắt hiện ra hàn quang, lạnh lùng nói: "Các hạ quả nhiên thân thủ khá lắm, khó trách chúng ta bên này xuất hiện nhiều người như vậy tử thương. Có điều, nơi này chính là ta Chu Nho Đảo, Tam Kỳ Phưởng cùng Hồng Lâu ba phe thế lực môn hộ vị trí nơi, các hạ mạo muội xông vào, không hay lắm chứ?"

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt nói: "Ta chỉ là đi ngang qua, có tin hay không là tùy người. Xấu nói tới đằng trước, lại theo tới, người liền không cần lại đi."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, lại trở về trên thuyền, đối với Vũ Văn Tuấn đạo cú: "Chúng ta tiếp tục tiến lên."

Cái kia chu nho nhìn Ninh Tiểu Đường vị trí thuyền càng đi càng xa, chân chờ một lát sau, chung quy là không có tiếp tục tiến lên chặn lại.

Chờ thuyền biến mất ở tầm nhìn, chu nho bỗng nhiên mở miệng nói rằng: "Hai vị vì sao tới chậm? Không phải vậy chúng ta ba bên liên thủ, hay là có thể lưu lại người kia."

Theo chu nho tiếng nói vừa dứt, một mặt màu xanh lam cò xí ở trên hư không hiển hiện ra.

Tiếp đó, cái kia diện cò xí nhẹ nhàng run lên, một bóng người từ cò xí bên trong nhẹ nhàng đi ra, đồng thời vang lên một đạo đồng âm: "Không để lại, người kia võ công rất cao, e là cho dù chúng ta ba bên liên thủ, cũng không làm gì được hắn. Trừ phi là chúng ta ba bên bên trong, những lão bất tử kia ra tay."

Lúc này, bên cạnh hư không một trận vận vạo, một vị người áo đen cũng hiển hiện ra, trên mặt hắn còn mang theo một bộ màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ.

"Hê hê, liền để hắn đi thôi. Thế nhân đều cho rằng Sĩ Mị Loan là Vân Mộng Trạch vùng cấm, thực sự là ngu xuẩn a. Không biết, Vân Mộng Trạch chân chính vùng cấm, là cái kia mãnh thủy vực a. Nơi đó coi như đối với chúng ta ba phe thế lực mà nói, cũng là tuyệt đối không thể đặt chân từ vong vùng cấm!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Vùng cấm

□

Kiểm Gia bạc trắng, thủy đạo nằm dày đặc.

Một toà trong hồ tiểu đảo, giấu ở lút nha lút nhút trong bụi lau sậy.

Trên đảo có một trại, trại lâm thủy xây lên, nơi này chính là Ba Lăng Lục Đại Đạo sào huyệt.

Lúc này, trại tụ nghĩa đường, năm vị Đạo Tặc đang ngồi ở từng người chỗ ngồi.

Cầm đầu, là một vị hơn năm mươi tuổi ông lão mặc áo tím.

Ông lão tóc trắng xoá, trên mặt che kín nếp nhăn, tới gây cho người chú ý chính là, trên mặt hắn chỉ còn dư lại một con mắt phải, Tả Nhãn bị một mảnh vải đen che chắn lên.

Người này chính là Ba Lăng Lục Đại Đạo ở trong Đạo Tặc —— Độc Nhân lão nhân Tàn Duệ.

Hắn dưới thủ một bên, lại từng người ngồi bốn người.

Phân biệt là hai trộm không a kiếm, Lý Chính Bình; ba trộm thủy trên khinh yển, Đặng Phi; bốn trộm hồ dưới hắc quỷ, Lý Ngưu; cùng với ngũ trộm tương giang lãng tử, Hạ Thanh.

Năm vị Đạo Tặc đều nhìn đứng chính giữa đại sảnh vị kia trung niên thủ hạ, nghe đối phương báo cáo.

Chờ đến đối phương sau khi nói xong, năm vị Đạo Tặc sắc mặt mỗi người trở nên nghiêm nghị lên.

Đạo Tặc Độc Nhân lão nhân Tàn Duệ lông mày chăm chú nhìn đến đồng thời, chậm rãi mở miệng nói: "Nói như thế, lão lục cùng vị kia cao thủ thần bí,

thật sự tiến vào Si Mị Loan?"

Trung niên kia thủ hạ hồi đáp: "Đúng, Đại Đương Gia. Đây là tại hạ tận mắt nhìn thấy, hơn nữa không ngừng ta một, thật nhiều các anh em đều nhìn thấy. Sáu đương gia cùng vị kia cao thủ thần bí tiến vào Si Mị Loan sau, chúc người hạ đẳng không dám tùy tiện tiến vào, không thể làm gì khác hơn là trước về đến báo cáo."

Đạo Tặc Độc Nhân lão nhân Tần Duệ gật gù, nói rằng: "Các người lựa chọn là đúng, Si Mị Loan không phải các người có thể tiến vào. Được rồi, người đi xuống trước đi."

Tần Duệ phát phát tay, để vị này trung niên thủ hạ rời đi trước.

Chờ trung niên thủ hạ đi rồi, còn lại bốn vị Đạo Tặc sắc mặt dồn dập trở nên khó xem ra.

Cái kia ngũ trộm tương giang lãng tử Hạ Thanh không nhịn được nói: "Đại ca, này nên làm thế nào cho phải?"

Hai trộm không a kiểm Lý Chính Bình nói rằng: "Đại ca, chúng ta nơi này, người đối với Si Mị Loan hiểu rõ nhất. Lão lục hiện tại khiến người ta cho mạnh mẽ mang tới nơi đó, người nói chúng ta đón lấy đến cùng nên làm như thế nào?"

Tần Duệ lông mày chăm chú nhăn, trầm mặc một lát sau, phun ra một chữ: "Các loại."

"Chờ?" Còn lại bốn vị Đạo Tặc không khỏi ngăn người.

Bốn trộm hồ dưới hắc quỷ Lý Nguu tính tình khá là gấp, nói rằng: "Đại ca, lẽ nào chúng ta thật sự làm như vậy chờ?"

Tần Duệ thở dài, nói rằng: "Các người cũng không phải không biết, cái kia Si Mị Loan bên trong có ba cái khủng bố thế lực tồn tại, ba người kia thế lực, không cho phép người ngoài xông vào, ai xông vào ai sẽ chết."

Ba trộm thủy trên khinh yển Đặng Phi mở miệng nói: "Đại ca, nếu như chúng ta cẩn thận chút, một tìm tới lão lục, lập tức liền lui ra ngoài, mau vào mau ra, như vậy làm sao?"

Tần Duệ lắc lắc đầu nói: "Vô dụng, các người chưa từng thấy ba người kia thế lực ra tay, căn bản là không thể nào tương đương được đối phương khủng bố. Năm đó, có vị vô lâm tiền bối cao nhân xông vào Si Mị Loan, kết quả nhưng là cả người mang huyết chạy ra. Bên trong ba người kia thế lực nhưng theo sát không nghỉ, song phương ở Si Mị Loan ở ngoài thủy vực, lại bạo phát một hồi kinh thiên chém giết. Cuối cùng, vị tiền bối kia cao nhân, có thể nói là hài cốt không còn, vô cùng thê thảm! Mà ta này con Tà Nhân, cũng chính là ở cái kia trận chiến đấu dư âm bên trong bị ngộ thương."

Nói đến đây, Tần Duệ dừng một chút, trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Chính hán này con mù Tà Nhân, người không biết nhìn thấy, thường thường còn coi chính mình là ở trong chiến đấu bị người gây thương tích, tượng trưng một loại đã từng huy hoàng chiến tích.

Không biết, chính mình này con mắt, kỳ thực là thương ở một hồi cùng mình không hề can hệ chiến đấu dư âm bên trong.

Này nếu như nói ra, đúng là không mặt mũi gặp người.

"Đại ca, lẽ nào chúng ta thật sự liền một chút biện pháp đều không có?" Bốn trộm hồ dưới hắc quỷ Lý Nguu trừng mắt một đôi mắt to như chuông đồng nói rằng.

"Có thể có biện pháp gì? Nếu như chúng ta tùy tiện xông vào Si Mị Loan, chỉ sợ cũng là đá chìm đáy biển, cũng không thể ra ngoài được nữa." Tần Duệ mở miệng nói rằng, "Có điều nói đi nói lại, lão lục cũng không thể nói không có một con đường sống."

Hai trộm không a kiểm Lý Chính Bình nói: "Ồ? Đại ca lời ấy nghĩa là sao?"

Tần Duệ nói: "Then chốt ở vị kia cao thủ thần bí trên người."

Ngũ trộm tương giang lãng tử Hạ Thanh không nhịn được nói: "Đại ca, người không phải nói, liền vô lâm tiền bối cao nhân xông vào Si Mị Loan, cuối cùng cũng rơi vào cái hài cốt không còn sao? Lão lục một chút hi vọng sống, sẽ ở vị kia cao thủ thần bí trên người?"

Mấy vị khác Đạo Tặc, cũng đều nghi hoặc mà nhìn phía Tần Duệ.

Tần Duệ nói rằng: "Các người hay là tất cả đều coi thường vị kia cao thủ thần bí, từ trước mắt hiểu rõ đến tình huống đến xem, đối phương nếu có thể cách không một chường nổ nát một chính chiếc thuyền chỉ, hiển nhiên công lực đã cao đến một cảnh giới khó mà tin nổi. Vô công như thế, tuyệt đối không phải là bình thường vô lâm tiền bối có thể sánh được."

"Tuy rằng ta không biết vị kia cao thủ thần bí vì sao phải xông vào Si Mị Loan, thế nhưng chỉ cần đối phương cuối cùng có thể thuận lợi địa sống sót đi ra, nghĩ đến lão lục vẫn rất có khả năng một đạo sống sót."

Nói đến đây, Tần Duệ nhưng có điểm nói không được, bởi vì chân tướng của chuyện, có lẽ sẽ khá là tàn khốc.

Mặc dù vị kia cao thủ thần bí cuối cùng thật sự từ Sĩ Mị Loan sống sót đi ra, nhưng chuyện này cũng không hề mang ý nghĩa bọn họ lão lục cũng nhất định sẽ theo sống sót.

Nói cách khác, bọn họ lão lục một chút hi vọng sống, chỉ còn dư lại như vậy một tia cực kỳ nhỏ bé độ khả thi thôi.

Bên này, năm vị Đạo Tặc tất cả đều lo lắng lo lắng, lo lắng bọn họ lão lục Bạch Diện Lang Quân Vũ Văn Tuấn tính mạng an toàn.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường cùng Vũ Văn Tuấn hai người thừa dịp thuyền, tiến vào mặt khác một mảnh thủy vực.

Vùng nước này, thủy màu sắc có chút quái dị.

Ở gần xem hồ nước này, tựa hồ cùng bình thường hồ nước cũng giống như nhau.

Nhưng hướng về xa xa xem, hồ nước này màu sắc, nhìn qua dĩ nhiên là màu đen.

Ninh Tiểu Đường Ngũ Cảm vô cùng nhạy bén, hần từ hồ nước này trên, nhận ra được một tia thiên lạnh tính năng lượng quý dị.

Mà Vũ Văn Tuấn nhưng là cầu thả, thấy Sĩ Mị Loan cái kia ba thể lực lớn người, không lại truy giết tới, hần trái lại thờ phào nhẹ nhõm.

"Ha ha, những người kia rốt cục không lại đuổi theo, xem ra chúng ta đã triệt để rồi đi Sĩ Mị Loan phạm vi." Vũ Văn Tuấn cười to nói, "Quá tốt rồi, rốt cục sống sót đi ra!"

Vũ Văn Tuấn tâm tình rất tốt, hần không nghĩ tới chính mình có thể sống sót từ Sĩ Mị Loan đi ra, chuyện này quả thật khó mà tin nổi.

Nếu là đem việc này nói cho còn lại năm vị Đạo Tặc, nghĩ đến trên mặt bọn họ vẻ mặt nhất định sẽ rất đặc sắc đi.

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới Vũ Văn Tuấn, sắc mặt dần dần trở nên nghiêm nghị lên.

Vũ Văn Tuấn rất nhanh cũng chú ý tới Ninh Tiểu Đường sắc mặt biến hóa, thấy Ninh Tiểu Đường một bộ nghiêm nghị cực kỳ đáng đáp, Vũ Văn Tuấn tâm lý lúc này mụn nhọt một hồi.

Bởi vì ở hai ngày nay, coi như gặp phải Hồng Lô, Tam Kỳ Phưởng cùng Chu Nho Đảo ba phe thể lực vây giết, Ninh Tiểu Đường cũng xưa nay là một bộ nhẹ như mây gió đáng đáp, sắc mặt chưa bao giờ thay đổi.

Bây giờ nhìn đến Ninh Tiểu Đường sắc mặt bỗng nhiên trở nên nghiêm nghị lên, Vũ Văn Tuấn coi như có ngốc, cũng biết gặp phải phiền toái, hơn nữa là so với ba phe thể lực vây giết phiền toái lớn hơn nữa.

Vũ Văn Tuấn có chút bất an hỏi: "Ta gia, người có thể đừng dọa ta, chúng ta có phải là lại gặp phải cái gì đại phiền toái trúng rồi?"

Ninh Tiểu Đường sắc mặt nghiêm túc, nghiêm nghị nói rằng: "Người không cảm thấy, nơi này quá yên tĩnh điểm sao?"

Vũ Văn Tuấn suy nghĩ một chút, nói: "Ồ, người vừa nói như thế, cũng thật là, nơi này tựa hồ đúng là quá yên tĩnh điểm."

Ninh Tiểu Đường lại nói: "Hon nữa người nhìn thiên không bên trong, liền chim nhỏ đều không có một con."

Vũ Văn Tuấn vội vã ngẩng đầu lên vọng hướng thiên không, nhìn một lúc sau, nói rằng: "Bầu trời này, còn giống như thật sự không chim nhỏ, kỳ quái."

Thoại mới nói được này, Vũ Văn Tuấn bỗng nhiên sững sốt, giơ tay lên, chỉ vào giữa bầu trời một cái hướng khác, nói rằng: "Không đúng, chỗ ấy thật giống có chim nhỏ, chính hướng về bên này bay tới."

Ninh Tiểu Đường lúc này cũng vọng hướng thiên không, giữa bầu trời xác thực có hai con loại cỡ lớn thủy điều từ đông đi tây bay tới.

Mà cái kia thủy điều bay đến phương hướng, chính là Sĩ Mị Loan vị trí.

Có điều lập tức, chim nhỏ vị trí bên trong vùng trời kia, bỗng nhiên bỗng dưng phát lên một luồng phong.

Cái kia cỡ phong quay về cái kia hai con loại cỡ lớn thủy điều, nhẹ nhàng thổi một hơi mà qua.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, xuất ra hiện một màn, lúc này để Vũ Văn Tuấn lảng tại chỗ, ngây người như phỗng.

Chỉ thấy cái kia hai con loại cỡ lớn thủy điều, ở một con gió thổi qua sau khi, trong phút chốc hóa thành tro bụi, tiêu tan trên không trung.

Vũ Văn Tuấn không nhịn được nuốt ngụm nước bọt.

Chương 168: Dưới nước nhân vật khủng bố

□

Ninh Tiểu Đường nhìn cái kia hai con loại cỡ lớn thủy điều vô thanh vô tức hóa thành tro bụi, sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi.

Hắn ngửi được một tia khí tức nguy hiểm, này đối với hắn mà nói, quả thực là chuyện khó mà tin nổi.

Phải biết, hắn lúc này võ công cảnh giới, đã vượt quá đại đa số người tương đương. Mặc dù bây giờ, bởi vì Chủ Tu công pháp duyên cớ, võ công của hắn tạm thời giảm nhiều, chưa ở đỉnh cao. Thế nhưng, cảnh giới của hắn chính ở chỗ này, hắn Ngũ Cầm cũng quá mức bình thường nhạy bén.

Vì lẽ đó, có thể làm cho Ninh Tiểu Đường đều cảm thấy nguy hiểm, hiển nhiên vùng nước này, tồn tại một loại nào đó khó có thể tưởng tượng khủng bố sự vật.

Vũ Văn Tuấn hai chân hơi run, nhìn thấy trước mắt đến một màn, đã nằm ngoài khả năng nhận thức của hắn phạm trù.

Một con gió thổi qua, hai con loại cỡ lớn thủy điều liền trực tiếp hóa thành tro bụi, hơn nữa ở hóa thành tro trong nháy mắt đó, thủy điều còn duy trì nguyên bản hình dạng, này nhìn qua coi là thật là phải có nhiều quý dị thì có nhiều quý dị.

"Cái kia... Cái kia thủy điều hóa thành tro..." Vũ Văn Tuấn nói chuyện đứt quãng, liền thanh âm đều có chút không quá lưu loát.

Ninh Tiểu Đường đầy mặt ngưng trọng nhìn lên bầu trời, cái kia trận gió bỗng nhiên phát lên, lại đột nhiên biến mất, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Nhưng này trận gió quý dị cùng khủng bố, nhưng là không thể nghi ngờ.

Thậm chí vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ còn chưa làm rõ cái kia trận gió nội tình.

Có điều, trong lòng hắn bao nhiêu cũng có chút suy đoán.

Như vậy quý dị thủ đoạn, hiển nhiên là xuất thân từ cao hơn chính mình cảnh giới tồn tại.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường sắc mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị.

"Hiện tại... Bây giờ nên làm gì?" Vũ Văn Tuấn có chút không biết làm sao địa nói rằng, "Nếu không, chúng ta lại theo : đề đường cũ trở về?"

Theo Vũ Văn Tuấn, tuy rằng Si Mị Loan bên trong cái kia ba thế lực lớn cũng rất khủng bố, nhưng cùng vùng nước này so ra, cái kia ba thế lực lớn quả thực không muốn quá ôn hòa.

Hai đem so sánh, hắn là tình nguyện trở về Si Mị Loan, cũng không muốn tiếp tục đợi ở chỗ này.

Ninh Tiểu Đường không trả lời ngay, mà là xoay người, cau mày hướng thuyền mặt sau nhìn tới.

Chân chờ một chút, Ninh Tiểu Đường từ trên thuyền nhặt lên một cây côn gỗ, sau đó dụng lực địa hướng về khi đến mặt hồ ném ra ngoài.

Một cây ở giữa không trung xẹt qua một cái đường vòng cung, nhưng vào lúc này, bỗng nhiên "Xoạt ~" một tiếng, cái kia bị quăng đến giữa không trung một cây, trong phút chốc hóa thành màu xám bột phấn, từ không trung dương dương nhiều địa bay xuống, lọt vào trong hồ nước.

Nhìn tình cảnh này, Ninh Tiểu Đường trong miệng lầm bầm nói rằng: "Thì ra là như vậy, có trận pháp sao. Ngoại trừ trận pháp, tựa hồ còn có một chút ta tạm thời vẫn đề ý giải không được thủ đoạn."

Sau đó, hắn quay đầu ngắm nhìn Vũ Văn Tuấn, lạnh nhạt nói: "Đường phía sau đã đi không thông, chúng ta chỉ có thể tiếp tục hướng về phía trước đi."

Vũ Văn Tuấn sắc mặt một mảnh bi thảm, khi thấy cái kia cây côn gỗ trong phút chốc hóa thành tro bụi, hắn nơi nào còn không rõ nếu như đi trở về, chỉ có thể là một con đường chết.

Thuyền tiếp tục hướng về tiến lên tiến vào, vì tận mau rời khỏi mảnh này quý dị thủy vực, Ninh Tiểu Đường cũng bắt đầu đồng thời hỗ trợ chèo thuyền.

Như vậy tiến lên ước nửa canh giờ, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên đình chỉ trong tay thuyền mái chèo.

Vào giờ phút này, trong cơ thể hần Huyền Công, bắt đầu hết tốc lực vận hành lên. Khí tức trên người, cũng biến thành càng ngày càng khủng bố.

Vũ Văn Tuấn kinh hãi mà nhìn Ninh Tiểu Đường, không biết trước mắt vị này, khí thế tại sao trở nên càng ngày càng đáng sợ.

Ninh Tiểu Đường quét mắt Vũ Văn Tuấn, nói rằng: "Cẩn thận một chút, chờ một lúc e sợ sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm, ta đánh không ra tính lực đến chăm nom ngươi."

Nghe nói như thế, Vũ Văn Tuấn nhất thời trở nên mặt không có chút máu, trắng bệch một mảnh.

Hần biết rõ Ninh Tiểu Đường khủng bố, lúc này liền Ninh Tiểu Đường đều nói không cách nào chăm nom đến chính mình, vậy kể tiếp, đến cùng sẽ có cơ nào nguy hiểm?

Đối với này, Vũ Văn Tuấn căn bản là không có cách tưởng tượng.

"Nên chính là ở đây." Ninh Tiểu Đường trong lòng đột nhiên báo động đại sinh, hần hai con mắt chết nhìn chòng chọc trước mắt tảng lớn mặt hồ.

Mảnh này hồ nước màu sắc u sâu vô cùng, nhìn qua liền dường như màu đen mực nước giống như vậy, dù là ai nhìn đều sẽ tâm lý nhút nhát.

Hơn nữa, Ninh Tiểu Đường còn phát hiện, mảnh này mặt hồ nhiệt độ thấp đến mức có chút quá đáng. Nếu là đặt ở bên ngoài, như vậy nhiệt độ thấp dưới, hồ nước đã sớm kết băng. Thế nhưng, trước mắt mảnh này hồ nước, căn bản cũng không có nửa điểm kết băng dấu hiệu.

Mà nhất làm cho Ninh Tiểu Đường trong lòng kiêng dè không thôi, là ẩn giấu ở vùng nước này phía dưới một loại nào đó nhân vật khủng bố.

Trực giác nói cho hần, như vậy nhân vật khủng bố, đã có thể rất nghiêm trọng uy hiếp đến tính mạng của hần an toàn.

"Ba ba ba ~~~~"

Bỗng nhiên, lượng lớn bọt khí ở hai mươi, ba mươi trượng ở ngoài mặt hồ xuất hiện. Cái kia tình cảnh, nhìn qua thật giống như là toàn bộ hồ nước đều đang sôi trào lên.

Có điều một lát sau, những kia bọt khí lại toàn bộ biến mất không còn một mống, thật giống chưa bao giờ từng xuất hiện.

Tiếp đó, đại khái quá nửa khắc đồng hồ đáng vẽ, những kia bọt khí lại xuất hiện lần nữa.

Quý dị như thế hình ảnh, để Ninh Tiểu Đường cùng Vũ Văn Tuấn hai người đều không tìm được manh mối, nghi ngờ không thôi.

"Những kia bọt khí đến cùng là cái gì?" Vũ Văn Tuấn không nhịn được nói.

Ninh Tiểu Đường cau mày, cũng không trả lời, bởi vì hần trong lúc nhất thời cũng không làm rõ ràng được những kia bọt khí đến cùng là cái gì.

Làm hình ảnh quay lại dưới nước, hay là từ không có người nghĩ đến, mảnh này mặt hồ bên dưới, sẽ là như vậy sâu thăm.

Mảnh này hồ nước, liền phẳng phát là đi về Cửu U Địa Ngục giống như vậy, sâu đến hơn một nghìn trượng.

Mà ở hồ nước dưới đáy, càng là có một toà quái dị dưới nước dãy núi.

Ngon núi kia loan cao mười mấy trượng, dài rộng tiếp cận năm, sáu trăm trượng.

Dãy núi trước bộ, là một toà nhỏ hơn trên rất nhiều núi nhỏ.

Núi nhỏ giữa sườn núi, nhưng là hai cái đặt ngang hàng to lớn son động.

Cái kia cửa son động, lớn đến mỗi một cái cửa động cũng có thể nhét vào một gian phòng. Hơn nữa quý dị nhất chính là, mỗi quá nửa khắc đồng hồ, cái kia hai cái cửa son động, đều có hai cỗ mạnh mẽ khí thể chạy đến, sinh thành vô số to to nhỏ nhỏ bọt khí.

Nào đó thời khắc này, ngọn núi nhỏ này bao bỗng nhiên toàn bộ đều rung động lên.

Ở cái kia hai cái to lớn son động chéch phía trên, vô số hòn đá nứt ra, bùn đất rơi xuống. Hai cái càng thêm to lớn hình tròn cửa động, bắt đầu từ từ hiện ra hiện ra. Hai người này mới ra hiện cửa động, so với trước cái kia hai cái cửa động, lớn hơn đầy đủ mấy lần có thừa.

Ngay ở hai người này tân cửa động hiển hiện trong nháy mắt đó, bỗng nhiên hai đạo sáng sủa ánh sáng, làm lại cửa động bên trong bắn đi ra, chệnh chéch địa xạ hướng lên phía trên mặt nước.

Cùng lúc đó, một luồng khủng bố tới cực điểm khí tức, bắt đầu từ chính tòa thật to đáy nước dãy núi bên trong, chậm rãi tản mát ra.

Trên mặt nước Ninh Tiểu Đường, bỗng nhiên rung mình một cái.

Thời khắc này, hần chỉ cảm giác mình phẳng phát là bị cái gì khủng bố sự vật nhìn chăm chăm giống như vậy, cả người đều có chút cứng ngắc lên.

Cho tới Vũ Văn Tuấn, càng là sợ đến trực tiếp co quắp ngã xuống đất, run lấy bầy.

"Là đáy nước dưới cái kia nhân vật khủng bố sao." Ninh Tiểu Đường biểu hiện cực kỳ nghiêm nghị, trong cơ thể Huyền Công càng là vận hành đến cực hạn, thậm chí ngay cả trong đầu ngũ đạo thạch, cũng bắt đầu mơ hồ phát sinh ánh sáng.

Mà đáy nước dưới, cái kia bắn ra hai đạo sáng sủa ánh sáng cửa động, lần thứ hai phát sinh hào quang.

Cái kia hào quang nhìn qua, càng như là một loại sinh vật nào đó ánh mắt, biểu lộ nhân tính hóa trí tuệ cảm giác.

Đó là một loại ngạc nhiên, hiểu rõ, tùy theo lại biến thành một loại nào đó sâu sắc hồi ức.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Thanh Đồng Tiểu Kiếm

□

"Chuyện này... Chuyện gì thế này? Tại sao ta có loại ảo giác, thật giống bị cái gì khủng bố đồ vật nhìn chăm chăm?" Xụi lơ ở trên boong thuyền Vũ Văn Tuấn, hàm răng run lên, khanh khách vang vọng.

Ninh Tiểu Đường im lặng không lên tiếng, căn bản không có tinh lực đáp lại Vũ Văn Tuấn.

Lúc này Ninh Tiểu Đường, trong cơ thể Huyền Công cực tốc vận chuyển, hần hết thấy sự chú ý đều tập trung lên, trận địa sẵn sàng đón quân địch, không dám có chút phân tâm.

Cùng lúc đó, ngàn trượng trở xuống đáy nước, cái kia nhân vật khủng bố tựa hồ vẫn chìm đắm ở hồi ức ở trong, cũng không có cái gì còn lại động tác.

Quá một hồi lâu, cái kia hai cái mới ra hiện cửa động khổng lồ, hào quang lần thứ hai chuyển biến. Cái kia nhân vật khủng bố, cuối cùng từ hồi ức ở trong phục hồi tinh thần lại.

Sau đó, cái kia nhân vật khủng bố tựa hồ nghĩ tới điều gì, sau đó làm ra một cái nào đó quyết định.

Cửa động vị trí gò núi nhỏ, lại một lần nữa rung động lên, hơn nữa rung động đến càng thêm lợi hại, liên phảng phát địa chấn.

Vô số hòn đá, cát đất, từ núi nhỏ trên dồn dập lăn xuống, chu vi hồ nước bị quấy nhiễu một mảnh vẩn đục.

Khẩn đốn lầy, toàn bộ gò núi nhỏ, bỗng nhiên chia ra làm hai.

Một hơn mười trượng cao cửa động khổng lồ, chậm rãi hiện ra hiện ra.

Chỉ thấy cửa động bên trong, từng cây từng cây dài hai trượng răng nanh, lít nha lít nhít địa phân bố ở cửa động trên dưới, xem ra làm người sờn cả tóc gáy.

Sau đó, một chùm sáng hoa từ cửa động nơi sâu xa bắn mạnh đi ra, bắn vào vẩn đục trong hồ nước, hướng về phía trên mặt hồ hăng hái vọt tới.

Trên mặt nước, Ninh Tiểu Đường ngưng thần đề phòng.

Bỗng nhiên, hần trong lòng sinh ra ý nghĩ, phát hiện tựa hồ có món đồ gì, đang từ đáy nước hướng về mặt nước hăng hái vọt tới.

Ninh Tiểu Đường lúc này âm thầm tăng lên công lực, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay. Chỉ là, trong lòng hần cảm thấy có chút kỳ quái.

Tuy rằng loại kia bị nhìn chăm chăm cảm giác vẫn như cũ vẫn còn ở đó. Thế nhưng, trong lòng hần báo động cũng đã không có trước mãnh liệt như vậy.

Ngay vào lúc này, "Rầm ~" một tiếng, một chùm sáng hoa bỗng nhiên lao ra mặt nước, gây nên vô số bọt nước.

Ninh Tiểu Đường ánh mắt ngưng lại, vừa muốn ra tay, lại phát hiện đoàn kia Quang Hoa lao ra mặt nước sau, trực tiếp lơ lửng ở giữa không trung, cũng

không có tiến một bước động tác.

Hắn hơi hơi kinh ngạc, cũng không có vội vã động thủ.

"Đây là cái gì?" Vũ Văn Tuấn hàm răng vẫn còn đang run lên, trong con ngươi mang theo một tia bất an.

Bởi vì trước mắt này đoàn Quang Hoa, mang đến cho hắn một loại ngột ngạt, kinh sợ cảm giác.

Hắn cảm thấy, này cũng không phải vật gì tốt.

"Không biết." Ninh Tiểu Đường khẽ nói cú, sự chú ý vẫn như cũ độ cao tập trung, thời khắc phòng bị này đoàn thần bí ánh sáng.

Cùng lúc đó, hắn trong con ngươi ánh sáng lấp lóe, chuẩn bị mượn "Ngộ đạo thạch", đến điều tra này đoàn thần bí ánh sáng.

Đang lúc này, một đạo Thần Niệm, bỗng nhiên vô thanh vô tức địa truyền vào Ninh Tiểu Đường đầu óc.

"Rất mùi vị quen thuộc, ngươi vận hành công pháp, hắn là vị kia truyền thừa đi."

Đột nhiên nghe được âm thanh này, Ninh Tiểu Đường cả người lập tức banh lên.

"Không cần sốt sắng, ta không ác ý." Đạo kia Thần Niệm tiếp tục xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường đầu óc, "Nếu ngươi được vị kia truyền thừa, cũng coi như là vị kia đệ tử. Vật này đối với ta vô dụng, liền cho ngươi."

Đoàn kia Quang Hoa bắt đầu chậm rãi âm ỉ xuống, một thanh bàn tay to nhỏ Thanh Đồng Tiểu Kiếm, hiển hiện ra.

Mà vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường tâm lý coi là thật là lấy làm kinh hãi. Ngược lại không là giật mình giữa trời chuôi này hiển hiện ra Thanh Đồng Tiểu Kiếm, mà là giật mình với bên dưới hồ nước vị kia nhân vật khủng bố, dĩ nhiên từ chính mình vận hành công pháp, xem ra bản thân căn nguyên.

Hơn nữa nghe ý tứ, tựa hồ vẫn là nhận thức nhân sâm tinh.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường liền cảm thấy có chút tê cả da đầu, phía dưới vị kia, là ra sao lão cổ hiểu a?

Phải biết, nhân sâm tinh cũng đã chết rồi một ngàn năm.

Nếu là đối phương không có nói láo, thật sự nhận thức nhân sâm tinh. Vậy vị này tồn tại, chỉ ít là sống trên ngàn năm trở lên hóa thạch sống a!

Chẳng trách đối phương kinh khủng như thế, sống lâu như vậy, coi như là một con lợn, cũng nhanh thành tinh đi.

Cũng còn tốt hiện nay xem ra, đối phương chỉ ít không phải kẻ địch, điều này làm cho Ninh Tiểu Đường thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, chuôi này bàn tay to nhỏ Thanh Đồng Tiểu Kiếm, chậm rãi bay tới Ninh Tiểu Đường trước người.

"Xin hỏi, thanh kiếm này là cái gì? Có tác dụng gì sao?" Ninh Tiểu Đường chần chờ một chút, thử ở trong lòng hỏi.

Có điều, đạo kia Thần Niệm cũng không có đáp lại.

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút sau, trực tiếp mở miệng hỏi: "Xin hỏi, thanh kiếm này là cái gì? Có tác dụng gì sao?"

Lúc này, bên dưới hồ nước vị kia tồn tại, rốt cục bắt đầu đáp lại.

Ninh Tiểu Đường trong lòng hiểu rõ, xem đến tiếng lòng của chính mình, đối phương cũng không thể thăm dò. Chỉ có mở miệng nói ra, đối phương sau khi nghe, đối phương mới có thể sử dụng Thần Niệm đáp lại chính mình.

Có điều như vậy cũng được, bằng không đối phương có thể thăm dò người đắm chiêu suy nghĩ, vậy cũng quá tệ.

Đạo kia Thần Niệm ở Ninh Tiểu Đường đầu óc, giải thích: "Đây là tiến vào một cái nào đó Viễn Cổ tông môn di chỉ tín vật, đối với ta mà nói, không còn tác dụng gì nữa. Nhưng đối với ngươi, hay là bao nhiêu còn có chút tác dụng. Vì lẽ đó, ta nghĩ nghĩ, liền tặng nó cho ngươi."

Tiến vào Viễn Cổ tông môn di chỉ tín vật?

Nghe được cái này, Ninh Tiểu Đường trong lòng hơi hơi kinh ngạc.

Đối với Viễn Cổ tông môn di chỉ, Ninh Tiểu Đường từ nhân sâm tinh lưu sách vở bên trong, cũng ít nhiều gì hiểu rõ một ít.

Tục truyền, ở vùng đất này bên dưới, chôn dấu rất nhiều Viễn Cổ tông môn di chỉ. Những này Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong, ứng có thật nhiều giá trị lên thành công pháp bí tịch.

Đây đối với người giang hồ tới nói, tuyệt đối là khó có thể chống đối mê hoặc.

Mặt khác, Tư Không Huyền vị kia "Đào Mộ Tặc", đã từng cùng cùng Ninh Tiểu Đường nói tới Viễn Cổ tông môn di chỉ chuyện này.

Hắn nhớ tới lúc đó Tư Không Huyền nói, mỗi lần có Viễn Cổ tông môn di chỉ bị phát hiện, đều sẽ ở trên giang hồ gây nên một hồi gió tanh mưa máu.

Rất nhiều biến mất rồi rất nhiều năm vô lâm tiền bối, đều sẽ một lần nữa bước vào giang hồ, dù có thể thấy Viễn Cổ tông môn di chỉ đối với người trong vô lâm sức hấp dẫn.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường không khỏi mà hỏi: "Xin hỏi người biết cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ vị trí cụ thể sao?"

Đạo gia Thần Niệm hồi đáp: "Cái này ta cũng không biết, nhưng có cái này tín vật, ta nghĩ người sớm muộn sẽ phát hiện. Cái này tín vật, nó sau đó sẽ dẫn dắt người đi di chỉ vị trí nơi."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, sau đó hắn quay về đối diện ô môn quyền, nói: "Cái kia đa tạ tiền bối."

Nói, hắn đưa tay nắm chặt, trực tiếp đem trước người Thanh Đồng Tiểu Kiếm bắt được trong tay.

"Không cần khách khí." Cái kia Thần Niệm tiếp tục nói, "Tiếp đó, ta đưa các người đi ra ngoài. Sau đó, tận lực đừng tới nơi này."

"Vâng." Ninh Tiểu Đường gật gù, "Đúng rồi, tiền bối, ta có việc muốn đi tây hành, người có thể đưa ta qua bên kia sao?"

"Có thể."

Rất nhanh, thuyền lại bắt đầu lại từ đầu chạy lên.

Bất quá lần này, cũng không có người mái chèo, thuyền tự động hướng phía trước tiến lên.

Vũ Văn Tuấn tròn mắt ngoác mồm mà nhìn trước mắt tình cảnh này.

Lúc trước, hắn còn đang kỳ quái Ninh Tiểu Đường vì sao làm bầm lều bầu. Có điều một lát sau, hắn liền bị dời đi sự chú ý.

Hắn không nghĩ tới thuyền dĩ nhiên tự động chạy lên, hơn nữa tốc độ nhanh chóng, so với nhân loại chèo thuyền nhanh hơn đầy đủ gấp năm sáu lần.

Theo Ninh Tiểu Đường thuyền càng đi càng xa, hơn một nghìn trượng phía dưới đáy nước, cái kia trên ngọn đồi nhỏ cửa động, cũng một tiếp theo một khép kín. Cuối cùng, chỉ còn lại rơi xuống cái kia hai cái liêu linh khí thể sơn động.

Thuyền một đường tự động Tây Hành, mãi đến tận lại gần bờ hồ, mới cuối cùng chậm rãi dừng lại.

"Xem ra, nơi này hẳn là Vân Mộng Trạch phía tây nhất." Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, đến trên bờ, sau đó rồi hướng Vũ Văn Tuấn nói: "Đón lấy người tự do, người là lên bờ vẫn là chèo thuyền trở lại, đều theo người."

Chèo thuyền trở lại? Đùa giỡn!

Trải qua Sĩ Mị Loan cùng với cái kia mảnh khủng bố quỷ dị thủy vực, Vũ Văn Tuấn hiện tại đều có chút không dám tựa thuyền.

"Ta vẫn là lên trước trên bờ đi." Vũ Văn Tuấn nói rằng, lúc này cũng từ trên thuyền nhảy đến trên bờ.

Ninh Tiểu Đường lại hỏi: "Ta là tiếp tục hướng tây đi, người đây?"

Vân Mộng Trạch tới bờ tây, đã xem như là thuộc về Tương Tây khu vực.

Vừa nghĩ tới Tương Tây nơi đáng sợ, Vũ Văn Tuấn liền không nhịn được nuốt ngụm nước bọt, vội vàng nói: "Ta tạm thời vẫn là cùng gia người cùng đi đi."

Ninh Tiểu Đường gật gù, đối với này không đáng kể.

Lập tức, hai người tiếp tục đi tây hành.

Ước được rồi năm, sáu dặm đường, một rách nát thôn xóm xuất hiện hai trong mắt người.

Lúc này, sắc trời dần muộn, màn đêm sắp xảy ra.

Ninh Tiểu Đường nói: "Chúng ta đêm nay, sẽ ở đó cái làng đặt chân đi."

Vũ Văn Tuấn gật gù, cũng không có ý kiến. Cái kia thôn xóm xem ra tuy rằng rách nát điểm, nhưng dù sao cũng hơn ở vùng hoang dã ngủ ngoài trời mạnh hơn.

Lúc này, hai người hướng thôn xóm đi đến.

Chờ đến gần vừa nhìn, bọn họ phát hiện thôn này từ lâu hoang phế nhiều năm.

Hai người chậm rãi đi vào làng, trong thôn gian nhà, tất cả đều rách rách rưới rưới, đôi viên bại bích, ngôi vỡ tàn gạch.

Ninh Tiểu Đường lông mày, lúc này hơi nhíu lại, hần ngửi được một tia khí tức quái dị.

Vũ Văn Tuấn vừa đi vừa nói: "Thôn này xem ra thật là hoang vu, cũng không biết bỏ đi bao nhiêu năm. Ô, ta già, người làm sao không đi rồi?"

Lúc này, Ninh Tiểu Đường dừng bước, ánh mắt nhìn phía bên cạnh một toà rách nát sân, lông mày nhíu thành một mụn nhọt.

"Nói đó có cái gì không?" Vũ Văn Tuấn tầm mắt vừa lúc bị ngăn trở, hần lúc này cũng dừng bước lại, sau đó hướng sân phượng hướng đi mấy bước.

Chờ hần nhìn rõ ràng trong nhà cảnh tượng sau, lúc này sắc mặt nhất bạch, hải đến cơ hồ nói không ra lời.

Chỉ thấy cái kia rách nát trong sân, có một cái giếng, miệng giếng bên cạnh, nằm úp sấp một người.

Người kia, hiển nhiên đã chết đã lâu, thi thể từ lâu mục nát không thể tả.

Thi thể kỳ thực cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là, thi thể kia cánh tay, lại vẫn ở động, vòng đi vòng lại địa hướng về miệng giếng phía trên gổ mục đũng chộp tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Thực não Ma Trùng

□ □

Trước mắt tình cảnh này, coi là thật đem Vũ Văn Tuấn cho làm cho khiếp sợ, hần chỉ cảm thấy một trận sờn cả tóc gáy, không rét mà run.

"Chuyện này... Thi thể này... Nó sẽ động!" Vũ Văn Tuấn môi run cầm cập, kết kết lắp bắp nói.

Hần cũng coi như là người từng trải, nhưng nhìn thấy một bộ đã chết rồi không biết bao lâu, từ lâu mục nát không thể tả thi thể, dĩ nhiên chính mình ở động, một luồng hơi lạnh lúc này từ hần tích lương cốt xương đuôi nhắm trên thoán, chuyện này quả thật lật đổ thể giới của hần quan.

"Lẽ nào cõi đời này thật sự có quỷ?" Vũ Văn Tuấn hoảng sợ nói rằng.

Ninh Tiểu Đường về mặt hồ hững, bình tĩnh mà nhìn sân miệng giếng bên cạnh bộ thi thể kia, từ tốn nói: "Không phải quỷ, là sâu."

Nếu là lần thứ nhất nhìn thấy tình cảnh này, Ninh Tiểu Đường hay là cũng sẽ hướng về quỷ, cương thi loại hình trên người nghĩ. Nhưng ở Vu gia thôn, hần từng thấy Đường Thi Phái môn nhân, lợi dụng Khu Thi Trùng đến khổng chế thi thể quỷ dị thủ đoạn.

Vì lẽ đó giờ khắc này, hần ý nghĩ đầu tiên, nghĩ đến chính là có Đường Thi Phái môn nhân đang giờ trò quỷ.

"Sâu?" Vũ Văn Tuấn ngạc nhiên mà nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường gật gù đầu nói: "Không sai, thi thể bên trong có sâu, có người đang lợi dụng sâu khổng chế thi thể."

"Có người đang lợi dụng sâu khổng chế thi thể?" Nghe được lời giải thích này, Vũ Văn Tuấn không khỏi mà ngẩn người.

Khản đón lấy, trên mặt hần chính là một mảnh tức giận về mặt.

Muốn hần đường đường Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong, ở này Kinh Châu trong chốn võ lâm, cũng được cho là nhân vật có tiếng tăm, lại bị người dùng sâu sợ đến run lấy bấy. Này nếu như truyền đi, hần còn có mặt mũi gặp người sao?

"Nói như vậy, là có người đang hù dọa chúng ta?" Vũ Văn Tuấn có chút tức đến nổi phôi địa nói rằng.

Ninh Tiểu Đường không hề trả lời, hần hé mắt, bỗng nhiên quay đầu đi, nhìn phía trong đó một gian rách nát gian nhà, lạnh rên một tiếng nói rằng: "Là

chính người đi ra? Vẫn là ta đi đem người bắt tới?"

Nghe đến lời này, Vũ Văn Tuấn lúc này cũng hướng về cái kia rách nát gian nhà nhìn tới.

Một trận muộn gió thổi tới, dưới mái hiên một cái cũ nát vải khoảng chừng : trái phải bông bênh, mơ hồ mang theo một luồng nhân nhật thể lương.

Có điều, cái kia rách nát gian nhà, vẫn như cũ yên tĩnh một mảnh, tựa hồ cũng không giống có người đáng vẽ.

Vũ Văn Tuấn hơi nghi hoặc một chút mà liếc nhìn Ninh Tiểu Đường.

"Hanh." Ninh Tiểu Đường không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp giơ lên tay trái, duỗi ra một ngón tay, quay về cái kia rách nát gian nhà một chỉ điểm ra.

"Xèo ~ "

Một đạo cường hãn Khí Kinh, từ Ninh Tiểu Đường đầu ngón tay đột nhiên bắn ra, mang theo khủng bố sức mạnh, trực tiếp bắn vào cái kia rách nát gian nhà.

"Oanh ~ "

Cái kia rách nát trong phòng truyền ra một tiếng vang thật lớn, cũng không biết nổ nát cái gì, vô số tro bụi từ bên trong bông bênh đi ra.

Khẩn đốn lấy, một đạo khàn khàn tiếng ho khan từ cái kia rách nát trong phòng vang lên.

"Khắc khắc ~ các hạ thật công lực thâm hậu, lão thân thụ giáo."

Theo thanh âm này, cái kia đầy trời tro bụi bên trong, từ từ đi ra một cái gù lưng bóng người.

"Thật là có người trốn ở nơi đó?" Vũ Văn Tuấn nhìn có người từ cái kia rách nát trong phòng đi ra, không khỏi ngăn người.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh, nói rằng: "Miệng giếng bên cạnh bộ thi thể kia, là người đang giở trò quỷ chứ? Các người Đường Thi Phái, cả ngày cùng thi thể giao thiệp với, liền không cảm thấy buồn nôn sao?"

Bụi mù từ từ tiêu tan, cái kia gù lưng bóng người chậm rãi hiển hiện ra.

Đó là một vị tóc bạc trắng Lão Âu, dung mạo rất là kỳ quái, má trái trên che kín nếp nhăn, má phải trên da thịt nhưng bảo dưỡng rất tốt, xem ra như chừng bốn mươi tuổi trung niên nữ tử từ màu da.

Này hai bên trái phải hai bên mặt hình to lớn tương phản, coi là thật khiến người ta cảm thấy cực kỳ quái dị.

Bà lão kia chậm rãi mở miệng nói rằng: "Các hạ, xem ra người nên là làm, lão thân không phải là Đường Thi Phái môn nhân."

"Người không phải Đường Thi Phái?" Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, lập tức lạnh rên một tiếng, nói: "Ta muốn người có đúng hay không Đường Thi Phái môn nhân, chỉ ít miệng giếng bên cạnh bộ thi thể kia, là người đang lợi dụng Khu Thi Trùng tiến hành không chế đi."

Bà lão kia lại nói: "Các hạ, người lại sai rồi. Miệng giếng bên cạnh bộ thi thể kia, sở dĩ sẽ động, đúng là sâu duyên có. Có điều, cũng không phải lão thân đang không chế cái kia sâu."

Ninh Tiểu Đường nói: "Không phải người? Người cảm thấy ta sẽ tin sao? Chung quanh đây, chỉ có một mình người trốn ở gian phòng này bên trong. Trừ người ra, còn có ai đi không chế những Khu Thi Trùng đó?"

Bà lão kia không có trực tiếp giải thích, mà là nói rằng: "Các hạ không chỉ có biết Đường Thi Phái, còn biết Đường Thi Phái Khu Thi Trùng, xem ra các hạ đối với Đường Thi Phái việc, cũng không phải không biết gì cả. Chỉ là các hạ, người biết Khu Thi Trùng là làm sao đến sao?"

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt nói: "Không có hứng thú biết."

Bà lão kia cũng không nào, tự nhiên giải nói đến: "Khu Thi Trùng là một loại bị người công thuần hóa sâu, đã tính cùng nguy hại đều yếu đi rất nhiều. Như vậy, Đường Thi Phái những người kia, mới có thể hữu hiệu không chế những Khu Thi Trùng đó."

"Mà đang bị thuần hóa trước, Khu Thi Trùng gọi làm thực não Ma Trùng, là một loại chuyên môn yêu thích thực lấy nhân loại đại não quý dị sâu. Thậm chí vì thực lấy người não, chúng nó còn sẽ chủ động công kích người sống."

"Mặt khác, những này thực não Ma Trùng, còn yêu thích lấy thi thể của con người an oa. Lại như miệng giếng bên cạnh bộ thi thể kia, thi thể bên trong, chính là thực não Ma Trùng."

"Thực não Ma Trùng?" Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường tâm lý kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới trên đời còn có như vậy quý dị sâu.

Hắn liếc nhìn Lão Âu, nói rằng: "Làm sao người biết như vậy rõ ràng? Hoặc là nói, người kỳ thực chính là Đường Thi Phái người."

"Ây..." Lão Âu một trận nghẹn lời, không nghĩ tới tự mình nói nhiều như vậy, cuối cùng ngược lại làm cho chính mình càng như là Dương Thi Phái môn nhân.

Có điều đang lúc này, vẫn ở bên cạnh trầm mặc không nói Vũ Văn Tuấn, bỗng nhiên mở miệng nói: "Xin hỏi, ngươi là Thủy Nguyệt phái Thu tiền bối sao?"

Nghe nói như thế, bà lão kia bỗng nhiên kinh ngạc nhìn về phía Vũ Văn Tuấn, nói: "Ồ, ngươi biết ta?"

Vũ Văn Tuấn ánh mắt sáng lên, nói: "Xem ra ngươi thực sự là Thu tiền bối, mười mấy năm trước, Thu tiền bối đã tới ta Ba Lăng Lục Đại Đạo đại trại, lúc đó ta đã thấy ngươi, ta là sáu trộm một trong, vị kia Bạch Diện Lang Quân."

Lão Âu hồi ức một lát sau, chợt nói: "Hóa ra là ngươi nha, ta nhớ tới năm đó ngươi còn là một vị mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, thật giống ngươi tính vũ?"

"Đúng, không sai, ta tính vũ, gọi Vũ Văn Tuấn, không nghĩ tới Thu tiền bối còn nhớ ta." Vũ Văn Tuấn cười cười nói, "Thu tiền bối, kỳ thực trước ta đã nghĩ tiền lên quen biết nhau, chỉ là ngươi bên trái mặt làm sao biến thành đáng ghét kia? Nếu không là ngươi mặt bên phải còn giống như trước đây, ta còn thực sự không dám lên trước quen biết nhau."

Nghe được Vũ Văn Tuấn đề cập mặt của mình, Lão Âu hơi hơi lúng túng, than thở: "Ai, không nói cũng được, tu luyện xảy ra chút sự cố, vì lẽ đó biến thành bộ này quỷ đáng ghét."

Lúc này, Ninh Tiểu Đường liếc nhìn Vũ Văn Tuấn, nhủ nhủ mảy nói rằng: "Nàng thực sự là Thủy Nguyệt phái?"

Vũ Văn Tuấn gật gật đầu nói: "Ta gia, Thu tiền bối đúng là Thủy Nguyệt phái, nàng chính là Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão."

Xác nhận Lão Âu không phải Dương Thi Phái môn nhân sau, Ninh Tiểu Đường liền không lại hùng hổ dọa người.

"Thu trưởng lão đúng không, ngươi chẳng biết vì sao đến nơi này?" Ninh Tiểu Đường đạo, "Còn có, ngươi thật giống như bị thương đi, hơn nữa còn là bị thương không nhẹ."

Lão Âu nói: "Đúng là không gạt được các hạ, lão thân xác thực bị thương không nhẹ, trốn ở chỗ này, cũng là hành động bất đắc dĩ, có điều là vì tránh né những kia tà ma ngoại đạo truy sát thôi. Bởi vì khu vực này, chính là thực nảo Ma Trùng nạn sâu bệnh khu, coi như là những kia tà ma ngoại đạo, cũng rất ít người đồng ý đặt chân khu vực này."

"Đúng là các ngươi, làm sao tới nơi này?"

Lão Âu nghi hoặc mà nhìn về phía Ninh Tiểu Đường cùng Vũ Văn Tuấn.

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt nói: "Chỉ có điều đi ngang qua mà thôi."

Vũ Văn Tuấn một mặt cười khở, nói rằng: "Ta là bị vị này gia mạnh mẽ bắt đến chèo thuyền."

Hắn vừa định nói tới càng cận kề một ít, đang lúc này, xa xa bỗng nhiên vang lên "Sa Sa sa ~~~" quỷ dị âm thanh.

Nghe được thanh âm kia, Lão Âu sắc mặt nhất thời biến đổi, nói: "Không được, những kia thực nảo Ma Trùng lại muốn tới!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Trùng Triều

□

"Thực nảo Ma Trùng đến rồi?" Nhìn thấy trước mặt vị này Thu tiền bối bỗng nhiên hoàn toàn biến sắc, Vũ Văn Tuấn cũng không khô mà sốt sáng lên đến.

Hắn nhưng là biết vị này Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, võ công lợi hại đến mức nào. Hiện tại liền nàng đều hoàn toàn biến sắc, như vậy đón lấy phải đối mặt, hiển nhiên là cực kỳ chuyện kinh khủng.

Ninh Tiểu Đường đồng dạng lên tinh thần, tuy rằng hắn chưa từng thấy thực não Ma Trùng, nhưng trực giác nói cho hắn, sắp đến những kia sâu, e sợ có chút khó chơi.

"Sa Sa sa ~~~ "

Quý dị âm thanh, ở trong màn đêm có vẻ đặc biệt rõ ràng, chói tai.

Toàn bộ làng bốn phương tám hướng, tất cả đều vang lên loại này tiếng sần sạt , khiến cho người nghe sợ nổi da gà.

"Nhanh đi theo ta!" Lão Âu hướng về Ninh Tiểu Đường, Vũ Văn Tuấn hai người hô một tiếng, chính mình bóng người lúc này nhảy một cái, hướng về cách đó không xa một gian phòng chạy trốn.

Ninh Tiểu Đường cùng Vũ Văn Tuấn hai người nhìn nhau, lập tức cũng vội vàng đi theo.

Đi vào nhà giò tỳ, Ninh Tiểu Đường phát hiện gian nhà bốn phía trên mặt đất, vây quanh một vòng màu đen vật thập, từng luồng từng luồng gay mũi mũi thối đang từ những kia vật thập trên tản mát ra.

Vũ Văn Tuấn vội vã che miệng mũi lại, không nhận được nói: "Thu tiền bối, nơi này làm sao như vậy xú? Trên mặt đất cái kia một vòng là món đồ gì, là thi sao?"

Lão Âu khả khả cười cợt, nói rằng: "Không sai, chính là thi, đây là lão thân chuyên môn đặt."

Vũ Văn Tuấn cả kinh nói: "Cái gì, đúng là thi! Thu tiền bối, người làm gì thế ở trong phòng thả thi?"

Ninh Tiểu Đường cũng hơi nhú nhú mày, có điều cũng không nói thêm gì. Dưới cái nhìn của hắn, nếu vị bà lão này cách làm như vậy, hiển nhiên tự có đạo lý.

Quả nhiên, bà lão kia giải thích: "Đây là một loại Bạch Ngưu kéo thi. Loại này Bạch Ngưu, là Tương Tây khu vực đặc hữu, chúng nó yêu thích thực các loại Thảo Dược, kéo thi, có thể tỏa ra một loại kích thích tính khí vị."

"Đại đa số thực não Ma Trùng, nghe thấy được loại mùi này sau, đều sẽ xa xa rời đi. Vì lẽ đó, lão thân lúc này mới ở gian nhà bốn phía thả trên một vòng Bạch Ngưu thi."

Vũ Văn Tuấn có chút hoài nghi nói: "Thu tiền bối, thả trên những này thi, những kia thực não Ma Trùng, thật sự sẽ không tới nơi này?"

Lão Âu nói: "Khoảng thời gian này, ta vẫn ở thôn này đặt chân. Mỗi cách mấy ngày, những kia thực não Ma Trùng đều sẽ tới nơi đây càn quét. Có điều, mỗi lần chúng nó trải qua này gian nhà thi, đều sẽ xa xa rời đi. Vì lẽ đó, các người cứ việc yên tâm được rồi."

Lúc này, Ninh Tiểu Đường mở miệng hỏi: "Thu trưởng lão, vừa nãy người nói đại đa số thực não Ma Trùng nghe thấy được loại mùi này sau, đều sẽ xa xa rời đi. Như vậy, còn có một phần nhỏ thực não Ma Trùng đây? Này Bạch Ngưu thi mùi, có phải là không cách nào ngăn cản cái kia một phần nhỏ thực não Ma Trùng?"

Lão Âu hơi sùng sốt một chút, lập tức gật gật đầu nói: "Xác thực như vậy, ngoại trừ phần lớn phổ thông thực não Ma Trùng ở ngoài, còn có cực nhỏ một phần biến dị thực não Ma Trùng. Những kia biến dị thực não Ma Trùng, tính tình càng tàn bạo, lực công kích cũng càng mạnh mẽ hơn, Bạch Ngưu thi mùi, căn bản là không cách nào ngăn cản chúng nó."

"Có điều, loại này biến dị thực não Ma Trùng, cực sự hiếm thấy. Ta từ khi tiến vào mảnh này nạn sâu bệnh khu sau, còn chưa bao giờ từng thấy biến dị thực não Ma Trùng."

Vũ Văn Tuấn hỏi: "Thu tiền bối, vậy làm sao phân chia phổ thông thực não Ma Trùng cùng biến dị thực não Ma Trùng?"

Lão Âu nói: "Xem chúng nó màu sắc là có thể phân chia, phổ thông thực não Ma Trùng là màu đen, mà biến dị thực não Ma Trùng, nhưng là màu xanh lam."

"Sa Sa sa ~~~ "

Phía ngoài phòng, quý dị âm thanh càng ngày càng vang dội.

Vũ Văn Tuấn trong lòng hiếu kỳ, không nhận được từ rách nát trước cửa sổ nhìn ra bên ngoài.

Nhưng khi thấy phía ngoài phòng trong nháy mắt đó, hắn nhất thời cả người nổi lên một lớp da gà, nhìn ra tê cả da đầu.

Chỉ thấy trong tầm mắt của hắn, tất cả đều là tối om om một mảnh.

Ngoài phòng hết thảy trên đất trống, đều mọc đầy lít nha lít nhít màu đen sâu, phô thiên cái địa, đếm không xuể.

Những kia sâu xem ra đại khái to bằng ngón cái, Giáp Xác toàn thân đen thui, ở dưới ánh sao, hiện ra u lạnh ánh sáng lộng lẫy.

Ninh Tiểu Đường nhìn ngoài phòng nhiều vô số kẻ hắc ** trùng, nói rằng: "Những này thực nào Ma Trùng, so với Đường Thi Phái những Khu Thi Trùng đó hình thể đại hơn nhiều. Hơn nữa màu sắc cũng không giống, Khu Thi Trùng là màu đỏ."

Lão Âu gật đầu một cái nói: "Đường Thi Phái những kia hồng sâu, trải qua Đường Thi Phái môn nhân mấy trăm năm thuần dưỡng cùng sàng lọc, đã tính đã sớm bị triệt để mài đi, cái đầu cũng co lại rất nhiều. Nghiêm chỉnh mà nói, này đã không thể tính là thực nào Ma Trùng."

Phòng ốc bên ngoài, vô số thực nào Ma Trùng, phảng phất nước thủy triều đen kịt, từ làng một đầu, phô thiên cái địa hướng về một đầu khác mãnh liệt quá khứ.

Không có cái gì có thể ngăn cản chúng nó, bất kể là rách nát nhà cửa, vẫn là không trọn vẹn tường đất, những này thực nào Ma Trùng, tổng có thể tìm tới tiến lên con đường, mệnh mệnh cuộn cuộn, vĩnh viễn không thôi.

Có điều, khi chúng nó đi tới Ninh Tiểu Đường ba người vị trí nhà cửa phụ cận thì, tất cả đều sẽ vòng quanh mà qua, thật giống trong phòng có cái gì để chúng nó chán ghét đồ vật, chúng nó tình nguyện đi theo đường vòng, cũng không muốn vào nhà.

Vũ Văn Tuấn nhìn lít nha lít nhít thực nào Ma Trùng từ phía ngoài phòng vòng qua, mặc dù biết có Bạch Ngưu thi duyên cớ, những Ma Trùng đó sẽ không vào nhà, nhưng hắn vẫn là nuốt ngụm nước bọt, không nhịn được hỏi: "Thu tiên bối, những kia thực nào Ma Trùng thật sự sẽ không đi vào sao? Những này màu đen sâu, cũng quá có thêm điểm đi."

Lão Âu liếc nhìn phía ngoài phòng phô thiên cái địa màu đen làn sóng, tâm lý cũng có chút bồn chồn, mấy ngày trước, những kia thực nào Ma Trùng trải qua thôn xóm thì, có thể không nhiều như vậy số lượng, kim vốc sao nhiều như thế?

Lúc này phía ngoài phòng những kia thực nào Ma Trùng số lượng, so với trước đây có thêm đầy đủ mười mấy lần.

Giờ à, đêm nay sẽ không xảy ra chuyện gì chứ? Lão Âu tâm lý một trận nói thầm.

Có điều ở bề ngoài, Lão Âu vẫn như cũ một bộ định liệu trước đáng vẻ, nói rằng: "Yên tâm được rồi, có Bạch Ngưu thi ở, những kia màu đen thực nào Ma Trùng sẽ không tiến vào. Trừ phi, là những kia biến dị thực nào Ma Trùng, này Bạch Ngưu thi mới sẽ mất đi tác dụng."

"Biến dị thực nào Ma Trùng sao?" Vũ Văn Tuấn bỗng nhiên mang theo tiếng khóc nức nở, nói rằng: "Thu tiên bối, không biết có phải là ánh mắt ta xem bỏ ra, ta thật giống nhìn thấy một đám màu xanh lam sâu lại đây."

"Màu xanh lam sâu? Ha ha, làm sao có khả năng? Ngươi nhất định là nhìn lầm." Lão Âu cười nói, sau đó tiếng cười của nàng im bật đi.

Bởi vì nàng cũng nhìn thấy một đám màu xanh lam Ma Trùng, ở cái kia màu đen làn sóng bên trong, đặc biệt dễ thấy!

"Ngươi cái Tiên Nhân bản bản! Chẳng trách kim vốc thực nào Ma Trùng số lượng so với trước đây có thêm mười mấy lần, hóa ra là những kia biến dị Ma Trùng đến rồi!" Lão Âu không nhịn được văng tục, điều này cũng quá xui xẻo rồi, đi tới nạn sâu bệnh khu nhiều như vậy thời gian, cũng không từng gặp dù cho một con biến dị Ma Trùng.

Đêm nay ngược lại tốt, không chỉ có phổ thông màu đen thực nào Ma Trùng phô thiên cái địa, giống như là thủy triều. Hơn nữa liền cái kia biến dị Ma Trùng đều đến rồi một đoàn.

Nhìn cái kia lam thăm thẳm một đám lớn, số lượng e sợ có ít nhất hết mấy vạn.

"Thu tiên bối, làm sao bây giờ?" Vũ Văn Tuấn khóc không ra nước mắt nói.

Lão Âu nuốt ngụm nước bọt, nói rằng: "Còn có thể sao làm? Chờ một lúc mọi người ai đi đường này ba. Còn có thể không có thể sống sót, chỉ bằng từng người vận may."

Ninh Tiểu Đường cau mày, nhìn cái kia một đám lớn màu xanh lam Trùng Triều, tâm lý ở tính toán trình độ nguy hiểm.

Sau một chốc sau, Ninh Tiểu Đường tâm lý có quyết định.

Hắn hé mắt, đối với hai người nói câu: "Các ngươi ở này cố gắng đợi, ta đi nhìn thử một chút."

"Cái gì?" Lão Âu cùng Vũ Văn Tuấn hai người đều ngăn người.

Nhưng tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, biến mất ở hai trong mắt người.

Lại trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người, dĩ nhiên xuất hiện ở cái kia mảnh màu xanh lam Trùng Triều phía trước.

"Hắn... Hắn điên rồi sao? Hắn dĩ nhiên một người đi chặn cái kia mảnh biến dị thực nào Ma Trùng!" Lão Âu con mắt đột nhiên trừng tròn xoe, khó mà tin nổi địa nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Diệt trùng

□

Theo Lão Âu, Ninh Tiểu Đường cử động, quả thực cùng chịu chết uống không khác, hoàn toàn chính là bộ ngựa đầu xe, lấy trứng chọi đá!

Phải biết, vậy cũng là một đám lớn biến dị thực não Ma Trùng a.

Mặc dù Lão Âu chính là một vị Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ, nhưng năng lực tự hồi coi như chỉ là những kia phổ thông thực não Ma Trùng, năng lực cũng không dám một thân một mình đi đối mặt, huống chi vẫn là biến dị thực não Ma Trùng.

Dù sao, như vậy không hề số lượng Ma Trùng, chỉ là háo liên có thể dây dưa đến chết năng.

Lão Âu cùng Vũ Văn Tuấn hai người, tất cả đều nhìn chăm chăm không chớp mắt địa nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường bóng lưng.

Ninh Tiểu Đường một bộ nguyệt sắc quần áo, ở mảnh này không hề màu xanh lam biến dị thực não Ma Trùng trước mặt, có vẻ là như vậy đơn bạc cùng nhỏ bé.

Đặc biệt màu xanh lam biến dị thực não Ma Trùng chu vi, càng là tự lại số lượng không biết có thêm bao nhiêu lần phổ thông thực não Ma Trùng, tối om om, phổ thiên cái địa tất cả đều là những kia màu đen thực não Ma Trùng bóng người.

Trong tầm mắt chỗ, không chỗ không có, ở khắp mọi nơi!

Từ xa nhìn lại, Ninh Tiểu Đường liền phảng phất là ở màu đen biển gầm trước mặt một chiếc thuyền đơn độc, bất cứ lúc nào cũng có thể bị sóng lớn triệt để đánh đổ, lật úp.

Đối mặt trước mắt nhiều vô số kể thực não Ma Trùng, Ninh Tiểu Đường vẻ mặt vẫn như cũ không có một gợn sóng, bình tĩnh hờ hững.

"Sa Sa sa ~"

Nhìn thấy có người sống xuất hiện, những kia thực não Ma Trùng nhất thời rối loạn lên.

Mà những kia màu xanh lam biến dị Ma Trùng, càng là phát sinh "Tê ca tê ca ~" quỷ dị âm thanh.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn trước mắt lít nha lít nhít Ma Trùng, nhẹ giọng tự nói: "Phạm vi lớn công kích, hay dùng chiêu kia được rồi."

"Kèn kẹt ~ kèn kẹt ~"

Những kia màu xanh lam biến dị thực não Ma Trùng âm thanh, đột nhiên trở nên gấp gáp lên, thật giống ở phát sinh cái gì mệnh lệnh.

Khẩn đón lấy, những kia biến dị thực não Ma Trùng tốc độ bò, chớp mắt thêm nhanh hơn, Uyển Như một đạo màu xanh lam sóng biển, hướng về Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ đập tới.

Cùng lúc đó, những kia phổ thông thực não Ma Trùng đồng dạng tăng nhanh tốc độ.

Từng con sóng liên tiếp màu đen làn sóng, theo sát đạo kia màu xanh lam trùng lãng, mang theo không gì sánh kịp khí thế, nặng nề về phía trước ép tới.

Chính nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường bóng lưng Lão Âu cùng Vũ Văn Tuấn, sắc mặt hai người cùng nhau biến đổi.

Lão Âu không nhịn được kinh hô một tiếng: "Nhiều như vậy sâu đồng thời vây lên đến, e là cho dù là Tiên Thiên Cường Giả cũng không chiếm được lợi ích. Hẳn làm sao không trước tiên ở khoảng cách xa công kích những Ma Trùng đó? Khoảng cách gần cùng những kia sâu đầu, này không phải tự tìm đường chết sao?"

Mà Vũ Văn Tuấn mặc dù biết Ninh Tiểu Đường võ công rất lợi hại, nhưng lúc này nhìn thấy đếm không xuể, lít nha lít nhít Ma Trùng hướng về Ninh Tiểu Đường ép đi, hấn tâm cũng không khỏi nâng lên.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường nhìn sắp đánh tới trước người Trùng Triều, vẻ mặt vẫn như cũ cực kỳ bình tĩnh, hờ hững.

Sau một khắc, hấn bỗng nhiên rất kỳ quái địa mở ra hai tay, phảng phất là ở nghênh tiếp bạn tốt.

Sau đó, trong miệng hấn nhàn nhạt phun ra bốn chữ.

"Vạn kiếm tịch diệt!"

Theo bốn chữ này âm hạ xuống, Ninh Tiểu Đường cả người khí tức, đột nhiên biến đổi.

Một luồng khủng bố cực kỳ gọn sóng, từ trong cơ thể hấn phát ra đến.

Theo luồng rung động này, Ninh Tiểu Đường mặt ngoài thân thể, đột nhiên bùng nổ ra vô số do chân khí ngưng tụ mà thành bé nhỏ sợi tơ.

Những này sợi tơ, liền phảng phất từng cây từng cây tinh tế Ngân Châm, che kín Ninh Tiểu Đường khắp toàn thân từ trên xuống dưới, để hấn nhìn qua, liền phảng phất một con hình người nhím.

"Đi!"

Trong nháy mắt tiếp theo, vô số chân khí sợi tơ, lấy Ninh Tiểu Đường làm trung tâm, Uyển Như vạn kiếm cùng phát, chớp mắt hướng về bốn phương tám hướng hăng hái vọt tới.

"Xèo xèo xèo ~~~ "

Chân khí sợi tơ từng cơn sóng liên tiếp từ Ninh Tiểu Đường trong cơ thể bộc phát ra, liền miền không dứt; chân khí không kiệt, sợi tơ không ngừng.

"Phốc phốc phốc ~~~ "

Lúc này, hàng trăm hàng ngàn thực não Ma Trùng, dồn dập trúng chiêu.

Bất kể là màu đen phổ thông Ma Trùng, vẫn là màu xanh lam biến dị Ma Trùng, một khi bị cái kia chân khí sợi tơ bắn trúng, lập tức sẽ bị xạ lạnh thấu tim.

Có điều, Ma Trùng số lượng thực sự là quá mức khổng lồ, phía trước Ma Trùng trúng chiêu, mặt sau Ma Trùng lập tức tiếp tục bù đắp, tiền phó hậu kế, vĩnh viễn không thôi.

Hơn nữa những kia trúng chiêu chết đi Ma Trùng, càng là gây nên còn lại Ma Trùng Hung Tính.

Chúng nó phát sinh "Kèn kẹt ca ~~~" quỷ dị tiếng kêu, tốc độ lần thứ hai tăng lên rất nhiều, liều lĩnh địa hướng về Ninh Tiểu Đường mãnh liệt lại đây.

Vậy mà lúc này Ninh Tiểu Đường, liền phảng phất một vòng ánh sáng vạn trượng Đại Dương, không thì không khác bạo phát chói mắt ánh sáng tử vong.

Bất kỳ tới gần Ninh Tiểu Đường bóng người thực não Ma Trùng, tất cả đều ở trong chớp mắt bị đoạt đi tới sinh mệnh, chỉ lưu lại một bộ cụ Ma Trùng thi thể.

"Thật là cường hấn chân khí, thật là tinh diệu võ công!" Lão Âu nhìn Ninh Tiểu Đường bóng lưng, không khỏi mà phát sinh một tiếng thốt lên kinh ngạc.

Nàng phát hiện Ninh Tiểu Đường không chỉ có công lực kỳ sâu vô cùng, hơn nữa triển khai chiêu này võ công, tinh diệu tuyệt luân, so với mình không biết cao bao nhiêu lần.

Theo thời gian chuyển dời, trên mặt đất Ma Trùng thi thể càng ngày càng nhiều, một tầng điệp một tầng, màu đen, màu xanh lam lẫn nhau lẫn lộn cùng nhau.

Cùng lúc đó, thực não Ma Trùng Hung Tính, cũng biến thành càng ngày càng lợi hại.

Mấy trăm ngàn hơn triệu Ma Trùng, lít nha lít nhít địa tụ lại ở Ninh Tiểu Đường thân thể bốn phía, đem hấn hoàn toàn vây quanh lên.

Hơn nữa, còn không ngừng có tân thực não Ma Trùng, từ thôn xóm những nơi khác, hướng về nơi này tới rồi, dồn dập đến đây trợ giúp, tựa hồ không đem Ninh Tiểu Đường kẻ nhân loại này giết chết, thề không bỏ qua.

Có điều, thực não Ma Trùng môn nguyện vọng nhất định là muốn thất bại.

Bởi vì, Ninh Tiểu Đường chân khí, phảng phất vô cùng vô tận, căn bản sẽ không khô cạn.

Hấn bên ngoài thân chân khí sợi tơ, từng cơn sóng liên tiếp xạ hướng bốn phía thực não Ma Trùng môn, thu gặt chúng nó tính mạng.

Dần dần, Ninh Tiểu Đường một trượng bên ngoài trên mặt đất, lấy hấn làm trung tâm, chất lên từng vòng cao hơn nửa người Ma Trùng thi thể.

Những ma trùng này thi thể, số lượng, e sợ đã không xuống trăm vạn chỉ.

Mà những kia màu xanh lam biến dị thực não Ma Trùng môn, càng là cơ bản nhanh bị tiêu diệt hầu như không còn.

Lão Âu cùng Vũ Văn Tuấn hai người đều trợn mắt ngoác mồm mà nhìn tình cảnh này.

"Hắn... Hắn dĩ nhiên chỉ dựa vào bản thân một người, liền đem những kia thực não Ma Trùng cho ngăn trở chặn lại rồi!" Lão Âu có chút khó có thể tin địa nói rằng.

Lập tức, nàng liếc nhìn Vũ Văn Tuấn, hỏi: "Vũ Văn tiểu tử, ngươi là tại sao biết người kia?"

Nghe được Lão Âu hỏi dò, Vũ Văn Tuấn phục hồi tinh thần lại, cười khò một tiếng, nói rằng: "Thu tiền bối, ta kỳ thực là bị vị kia gia bắt đến."

Nói, Vũ Văn Tuấn lúc này đem sự tình đầu đuôi câu chuyện giảng giải một lần.

Làm Lão Âu nghe xong Vũ Văn Tuấn giải thích, trên mặt kinh sợ trái lại càng nồng nặc.

"Cái gì, các ngươi đi qua Si Mị Loan, hơn nữa còn bình yên vô sự địa một lần nữa đi ra?" Lão Âu thất kinh nói.

"Đúng đấy." Vũ Văn Tuấn mở miệng nói. Hắn bây giờ suy nghĩ một chút, vẫn như cũ cảm thấy có chút khó mà tin nổi, vậy cũng là Si Mị Loan a, chính mình dĩ nhiên hoàn hảo không chút tổn hại địa một lần nữa đi ra.

Sau đó, chỉ thấy Lão Âu lại tự lẩm bẩm: "Không trách người kia lợi hại như vậy, chỉ dựa vào sức lực của một người, liền có thể ngăn trở cái kia mảnh không bỏ Trùng Triều. Có thể bình yên vô sự địa ra vào Si Mị Loan người, lại sao lại là hạng người bình thường?"

Đối diện, theo Ninh Tiểu Đường không ngừng giết chết thực não Ma Trùng, đặc biệt giết chết hơn một triệu con sâu sau, những kia thực não Ma Trùng, tựa hồ bắt đầu biết sợ sệt.

"Kèn kẹt ca ~ ~ "

Còn sót lại vài con màu xanh lam biến dị Ma Trùng, phát sinh vài đạo quái dị tiếng vang sau.

Sau một khắc, thực não Ma Trùng rốt cục bắt đầu lùi lại, như thủy triều thoái lui.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Rời đi nạn sâu bệnh khu

□

Nhìn thấy xa xa Ma Trùng như màu đen như nước thủy triều thoái lui, Vũ Văn Tuấn không khỏi vui vẻ nói: "Quá tốt rồi, những kia thực não Ma Trùng rút đi!"

Lão Âu cũng thờ phào nhẹ nhõm, những phô thiên cái địa đó, nhiều vô số kể thực não Ma Trùng, thực sự cho nàng mang đến không nhỏ áp lực, mặc dù những Ma Trùng đó vẫn chưa trườn vào trong nhà.

Vào giờ phút này, theo những kia sống sót thực não Ma Trùng từ từ thoái lui, cái kia cổ cảm giác bị đè nén, cũng rốt cục dần dần tiêu tan.

Có điều, khi thấy phía ngoài phòng, cái kia chồng chất trên mặt đất, tầng tầng lớp lớp Ma Trùng thi thể, Lão Âu cùng Vũ Văn Tuấn hai trong lòng người, không khỏi mà âm thầm tặc lưỡi.

Đặc biệt là Ninh Tiểu Đường bốn phía, Ma Trùng thi thể, quả thực là đếm không xuể, chồng đến cùng Tiểu Thổ bao tự, có tới cao hơn nửa người.

Ninh Tiểu Đường mở ra địa hai tay chậm rãi buông xuống, một mặt bình tĩnh mà nhìn thực não Ma Trùng hướng về làng bên ngoài thoái lui.

Hắn bên ngoài thân chân khí sợi tơ, cũng thu sạch tiến vào trong cơ thể, không gặp chút nào hình bóng.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường thu tầm mắt lại, khi thấy chính mình bốn phía, cái kia tầng tầng lớp lớp, cao hơn nửa người Ma Trùng thi thể sau, hắn lông mày không khỏi hơi nhíu một hồi.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường "Hừ" một tiếng, nhấc lên chân phải của chính mình, tăng tăng đập ở trên mặt đất.

"Àm~~"

Một cái nặng nề như tiếng sấm đột nhiên vang lên, phảng phất là thiên thạch va chạm ở trên mặt đất.

Chỉ thấy lấy Ninh Tiểu Đường chân phải làm trung tâm, một vòng cực kỳ cường hãn kinh lực sóng gọn, phảng phất trong nước gọn sóng, chớp mắt hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

"Oanh~~" chông chát ở Ninh Tiểu Đường bốn phía thực não Ma Trùng thi thể, ở kinh lực sóng gọn cường hãn trùng kích vào, lúc này bị nổ đến bốn tán mất.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, trực tiếp trở lại gian nhà.

Nhàn nhạt ngắm nhìn trong phòng hai người, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng: "Cũng không có vấn đề, còn lại những kia thực não Ma Trùng, cũng đều đã rời đi. Nói vậy, đêm nay sẽ không lại có thêm Trùng Triều."

Ninh Tiểu Đường âm thanh không có một gọn sóng, phảng phất vừa nảy hân làm việc việc, có điều là việc nhỏ không đáng kể.

Chỉ là, Ninh Tiểu Đường vẫn bình tĩnh hờ hững, nhưng dù sao là để Lão Âu có một cảm giác sợ hết hồn hết vía.

Nàng mười phân rõ ràng, trước mắt vị này thực lực khủng bố cỡ nào. Nhìn cái kia khắp nơi đều có thực não Ma Trùng thi thể, liền rất tốt mà chứng minh thực lực của đối phương.

Lão Âu phỏng chừng, thực lực đối phương chỉ ít là nửa bước Tiên Thiên, thậm chí khả năng là Tiên Thiên Cao Thủ cũng nói không chừng.

Thực lực như vậy, so với bản thân nàng đó là muốn cao hơn nhiều, có thể nói là hai cái tầng thứ thực lực.

Nghĩ tới đây, Lão Âu lúc này chấp tay, nói rằng: "Lão thân Thủy Nguyệt phái Thu Tiêu, đa tạ các hạ ra tay, vô cùng cảm kích. Không biết các hạ xưng hô như thế nào? Là môn nào phái nào cao nhân tiền bối trước mặt?"

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường bề ngoài nhìn qua rất trẻ trung, nhưng Lão Âu cũng không nhận ra đây chính là đối phương số tuổi thật sự. Thân là Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, Trú Nhan thuật, nàng lại không phải chưa từng thấy.

Tỷ như bản thân nàng, nếu không là luyện công xảy ra sự cố, nàng lúc này bên ngoài nhìn qua, có điều hơn bốn mươi tuổi trung niên nữ tử đáng đáp. Ai sẽ biết nàng số tuổi thật sự, kỳ thực đã nhanh trăm tuổi.

"Không cần khách khí." Ninh Tiểu Đường không để ý lắm địa đạo, "Tại hạ Ninh Tiểu Đường, còn môn phái nào sao... Việt Châu Tiêu Diệu Sơn Trang."

"Việt Châu Tiêu Diệu Sơn Trang?" Lão Âu trong đầu cấp tốc hồi ức, cảm thấy danh tự này thật giống có chút quen thuộc, tựa hồ đang nơi nào nghe được.

Nghĩ đi nghĩ lại, nàng bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, kinh ngạc hỏi: "Ngươi... Ngươi là vị kia Ninh Trang Chủ sao? Quảng thời gian trước, ở Liễu Không Đại Sư trăm năm sinh nhật lễ ăn mừng trong đại hội từng ra tay vị cao nhân kia?"

"Ồ, ngươi biết ta?" Ninh Tiểu Đường có chút kinh ngạc nói, không nghĩ tới vị này Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, dĩ nhiên nghe nói qua chính mình.

Lão Âu cười cợt giải thích: "Ninh Trang Chủ có chỗ không biết, lúc đó chúng ta Thủy Nguyệt phái cũng có phái đại biểu đi tham gia Liễu Không Đại Sư lễ ăn mừng đại hội. Chờ cái kia vị đệ tử trở lại tông môn sau, Ninh Trang Chủ đại danh, tự nhiên cũng bị chúng ta biết được."

"Thì ra là như vậy." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Lão Âu cười nói: "Không nghĩ tới có thể ở đây gặp phải Ninh Trang Chủ, coi là thật là niềm vui bất ngờ."

Lúc này biết Ninh Tiểu Đường chính là vị kia Ninh Trang Chủ sau, Lão Âu càng là có chút muốn kết giao đối phương.

Nhớ tới lúc đó, Thủy Nguyệt phái cái kia vị đệ tử Cơ Tử Hàn, đem có quan hệ Việt Châu Lô Phong Tự nghe thấy, chuyển cáo trong tông môn cao tăng sau, tất cả mọi người là thần phục không ngớt, thậm chí còn có một chút người hoài nghi tin tức có hay không chuẩn xác.

Bởi vì tin tức truyền đến nói, vị kia Ninh Trang Chủ rất khả năng là một vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ. Phải biết, trên giang hồ đã có đến mấy chục năm không công khai từng xuất hiện Tiên Thiên Cảnh cao thủ.

Coi như là Thủy Nguyệt trong phái vị kia Tiên Thiên Cảnh lão tiền bối, cũng là rất nhiều năm không hề lộ diện. Mọi người cũng không biết đối phương là không phải là bởi vì tuổi tác quá to lớn đã từ trần, vẫn là ẩn cư ở một cái nào đó góc bể quan tu luyện vũ công.

Có điều hiện tại, Lão Âu tận mắt chứng kiến quá Ninh Tiểu Đường thực lực sau, nàng là triệt để tin tưởng Ninh Tiểu Đường là một vị Tiên Thiên Cảnh

Lão Quái Vật.

Tuy rằng Lão Âu phát hiện Ninh Tiểu Đường vị này Tiên Thiên Cảnh cao thủ tựa hồ có hơi quái lạ, bởi vì ra tay thì triển hiện ra, vẫn như cũ vẫn là chân khí, mà không phải Tiên Thiên Cương Khí. Thế nhưng, Lão Âu vẫn cảm thấy Ninh Tiểu Đường thực lực đã không thấp hơn Tiên Thiên Cảnh.

Dù sao, muốn tiêu diệt số lượng nhiều như thế thực nào Ma Trùng, coi như là nửa bước Tiên Thiên, e sợ cũng là có chút lực bất tòng tâm.

Ninh Tiểu Đường cùng Lão Âu quan hệ rút ngắn rất nhiều.

Này một đêm, Ninh Tiểu Đường hỏi Lão Âu rất nhiều liên quan với nạn sâu bệnh khu cùng với Tương Tây khu vực tin tức, Lão Âu đều nhất nhất tỉ mỉ giải đáp.

Đợi đến ngày thứ hai hừng đông, Ninh Tiểu Đường cùng Vũ Văn Tuấn chuẩn bị tiếp tục lên đường.

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Chúng ta muốn rời khỏi. Thu trưởng lão, người là tiếp tục đợi ở chỗ này đây, vẫn là cùng đi?"

Lão Âu nhất thời do dự lên, Trùng Triều tuy nhưng đã thoái lui, nhưng cái khó khó giữ được mấy ngày sau đó, còn có thể xuất hiện lần nữa.

Vì lẽ đó trải qua một phen trịnh trọng cân nhắc sau, Lão Âu dự định cùng Ninh Tiểu Đường, Vũ Văn Tuấn hai người cùng rời đi.

"Ta nghĩ, ta vẫn là cùng các người cùng đi đi." Lão Âu nói rằng.

Ninh Tiểu Đường gật gù: "Được."

Lập tức, ba người liền bắt đầu cùng nhau lên đường, rời đi cái này rách nát thôn xóm.

Theo : đề Lão Âu lời giải thích, nạn sâu bệnh khu có cách viên 200 dặm. trong phạm vi, hoang tàn vắng vẻ, trăm dặm không người, bản thân nhìn thấy thôn xóm thành trấn, tất cả đều là bỏ đi nhiều năm, rách nát không thể tả.

Ba người đều võ công cao cường, chính là võ công thấp nhất Vũ Văn Tuấn, vậy cũng là Thông Mạch cảnh trung kỳ cao thủ.

Vì tận mau rời khỏi nạn sâu bệnh khu, ba người đều triển khai Khinh Công đi nhanh.

Đại khái ở sau một ngày, ba người rốt cục an toàn rời đi mảnh này nạn sâu bệnh khu.

Có điều, mới vừa đi ra nạn sâu bệnh khu, ở trong một rừng cây, Ninh Tiểu Đường ba người bỗng nhiên gặp phải hai cái quái dị lão đầu chặn lại.

Hai người này quái dị lão đầu, trên người đều ăn mặc kỳ trang dị phục. Một cái đầu trên chỉ chừa năm cái màu trắng bím tóc, còn lại tóc tất cả đều bị tẩy quang. Một cái khác đỉnh đầu trước nửa bên giữ lại tùm la tùm lum tóc bạc, phần sau một bên nhưng là trọc lóc, xem ra quái lạ cực kỳ.

Hai người này quái dị lão đầu đều hung thần ác sát địa nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường ba người.

"Hê hê, Thu lão thái bà, người có thể để chúng ta thật chờ a."

Lão Âu nhìn thấy hai người này quái dị lão đầu, sắc mặt lúc này hơi đổi.

"Thu trưởng lão, xem ra là đến tìm được người rồi. Giang hồ ân oán ta liền không nhúng tay vào, các người tự tiện." Ninh Tiểu Đường liếc nhìn Lão Âu nói rằng, hướng về một bên thoái lui.

Tuy nói Ninh Tiểu Đường cùng Lão Âu đã quen thuộc không ít, nhưng hắn cũng không muốn chủ động nhúng tay đối phương giang hồ ân oán. Dù sao, hắn lại không phải đối phương bảo mẫu.

Lão Âu thấy Ninh Tiểu Đường không có hỗ trợ ý tứ, tâm lý không khỏi quynh lên, há miệng, nhưng căn bản không nói ra được câu người đến.

Hai người này quái dị lão đầu, mỗi một vị võ công, đều không thấp hơn nàng thời điểm toàn thịnh thực lực. Nàng vết thương trên người, chính là bởi hai người này ban tặng. Mà lúc trước nàng trốn vào nạn sâu bệnh khu, cũng là ở hai người này dưới sự đuổi giết, vạn bất đắc dĩ.

Lão Âu không nghĩ tới, chính mình dĩ nhiên như vậy xui xẻo. Mới ra nạn sâu bệnh khu, liền bị hai người này chặn đứng.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường muốn không đếm xỉa đến. Đáng tiếc, cái kia hai cái quái dị lão đầu, nhưng không nghĩ buông tha Ninh Tiểu Đường.

Hai người thấy Ninh Tiểu Đường chuẩn bị rời đi, một người trong đó quái dị lão đầu, bỗng nhiên bóng người lóe lên, ngăn ở Ninh Tiểu Đường trước người, tàn bạo nói nói: "Tiểu tử, ai bảo người đi rồi? Muốn đi, hỏi qua lão phu không?"

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn đối phương, từ tốn nói: "Ta vì sao không thể rời đi?"

Cái kia quái dị lão đầu bỗng nhiên cười quái dị một tiếng nói: "Hê hê, muốn đi cũng được, tự đoạn hai chân, sau đó cho gia gia ta đập đầu ba cái, liền cho phép người bỏ rời đi!"

Ninh Tiểu Đường khe khẽ thở dài, nói: "Ai, xem ra ta đến thay đổi chủ ý. Vốn là không muốn nhúng tay, thế nhưng người hiện tại nói làm việc, lại làm cho ta tức giận phi thường."

Cái kia quái dị lão đầu cười to nói: "Ha ha, để người tức giận? Ta chính là muốn tức chết người, người có thể làm gì được ta? Tiểu tử, ta hiện tại cũng thay đổi chủ ý. Người như muốn rời đi, không chỉ có chiếm được đoạn hai chân, còn muốn tự đoạn hai tay, lại cho gia gia khải mui cái đập đầu, cuối cùng lại từ gia gia dưới bước bò qua đi!"

Ninh Tiểu Đường sắc mặt nhất thời nghiêm túc: "Ta nói người cái này lại xấu lại tiện lão đầu trọc, muốn chết cũng không cần như vậy gấp nha!"

PS: Trung cầu một hồi Đại Gia Chủ giấc tên Sơn Trang, là dùng Tiêu Diêu Sơn Trang ni vẫn là Trường Sinh Sơn Trang đây, hoặc là còn lại? Mọi người có thể ở khu bình luận sách nhắc lại

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Một chương đánh bay

□

"Lão đầu trọc?" Cái kia quái dị lão đầu sắc mặt đột nhiên phát lạnh, "Tiểu tử, người dám lặp lại lần nữa nhìn?"

Hắn đáng ghét nhất người khác nói hắn là đầu trọc, bởi vì đã từng luyện công không kém, dẫn đến hắn tóc cơ bản đi quang, chỉ để lại ngũ buộc tóc, bị hắn trát thành năm cái bím tóc.

Trước đây cũng có người đã cười nhạo tóc của hắn, sau đó người kia bị hắn tươi sống dần vật năm ngày năm đêm, cuối cùng còn để hắn cho mạnh mẽ cắt bỏ đầu lô, đứt trong ngọn núi lộn rừng.

Ninh Tiểu Đường cười lạnh một tiếng nói: "Nói người đầu trọc cũng coi như là cắt nhắc người, như người như vậy cực kỳ xấu xí Lão Bất Từ, không biết buồn nôn bao nhiêu người."

"Tiểu tử, muốn chết, ta muốn sống sờ sờ quả người!" Cái kia quái dị lão đầu tức giận trùng thiên, hai mắt Xích Hồng, phảng phất một con Cuồng Hóa hung thú.

"Lão gia hòa, muốn chết chính là người." Ninh Tiểu Đường lạnh lùng nói rằng.

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia quái dị lão đầu bóng người đột nhiên lóe lên, hóa thành một đạo tàn ảnh, vọt thẳng hướng về phía Ninh Tiểu Đường.

Hắn một tay thành trảo, mạnh mẽ chụp vào Ninh Tiểu Đường hai mắt, muốn đem Ninh Tiểu Đường con người sống sờ sờ chụp đi ra, lấy bình trong lòng hắn con giận.

Ác liệt Khí Kinh, như dao, trước một bước xuyên thấu tiến vào Ninh Tiểu Đường bóng người.

Tiếp theo là cái kia quái dị lão đầu Thủ Trảo, khô gầy như que củi móng vuốt, chớp mắt chụp tiến vào Ninh Tiểu Đường hai mắt.

Nhưng mà ngay ở trong nháy mắt đó, quái dị lão đầu sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Không được, là tàn ảnh!"

Cùng lúc đó, không biết lúc nào, Ninh Tiểu Đường bóng người lặng yên không một tiếng động địa xuất hiện ở quái dị lão đầu sau lưng. Hắn một mặt bình tĩnh mà duỗi ra một bàn tay, rất tùy ý vỗ xuống đi.

"Đừng ~ " "

Một chương này đập đến hồi hột, không mang theo chút nào khói lửa tức.

Bàn tay nhìn qua, thật giống như là nhẹ nhàng vỗ vào quái dị lão đầu trên lưng.

Nhưng mà ngay ở bàn tay cùng quái dị lão đầu phía sau lưng tiếp xúc trong nháy mắt đó, một luồng bàng bạc tới cực điểm hùng hồn kinh lực, chớp mắt từ bàn tay tràn vào quái dị lão đầu trong cơ thể.

Thời khắc này, cái kia quái dị lão đầu chỉ cảm giác mình phía sau lưng, phảng phất là bị một tòa thật to nguy nga dãy núi, cho tầng tầng đập một cái.

Lúc này, hẳn cả người Uyển Như thiên thạch bình thường quăng bay ra ngoài, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ, đều bị chấn động đến mức đau rát, trong miệng càng là liên tục phun ra ba ngụm máu lớn.

"Cẩn thận!" Lúc này, một vị khác quái dị lão đầu nhắc nhở lời nói, mới miễn cưỡng truyền đến.

Ninh Tiểu Đường một chương này tuy rằng ở bề ngoài nhìn như chậm chậm, nhưng kì thực nhanh như thiểm điện. Từ hẳn bóng người vòng tới quái dị lão đầu phía sau lưng, đến một chương đánh ra, có điều một hô hấp công phu.

Trong thời gian ngắn ngủi như thế, một vị khác quái dị lão đầu muốn mở miệng nhắc nhở, hiển nhiên là uống công vô ích, căn bản là không kịp.

"Àm ~ "

Cái kia quái dị lão đầu thân thể ở giữa không trung xẹt qua một cái đường vòng cung, đập ầm ầm ở hơn mười trượng ở ngoài một gốc cây to bằng cái bát cây cối trên, trực tiếp đem chính cây tạp thành hai đoạn.

Một vị khác quái dị lão đầu thấy thế, sắc mặt nhất thời biến đổi, lập tức bóng người nhảy một cái, đi tới chính mình lão hữu bên người.

"Người thế nào? Bị thương làm sao?"

"Tạm thời... Tạm thời còn chết không được, nhưng thương tổn được ngũ tạng lục phủ, sợ là có chút phiền phức."

Đâu chỉ là phiền phức, cái kia quái dị lão đầu tự mình điều tra một phen, liền kinh hãi phát hiện, ngũ tạng lục phủ của mình, đã toàn bộ lệch vị trí.

Nếu không phải là mình công lực thâm hậu, e sợ vừa nãy cái kia một hồi, chính mình liền muốn đi gặp Diêm Vương.

Hắn lúc này, vết máu đầy người, khí tức suy yếu, coi là thật là chật vật tới cực điểm.

"Người trẻ tuổi kia không đơn giản, chúng ta sợ là chọc tới không nên dây vào người." Một vị khác quái dị lão đầu trầm giọng nói rằng.

Quái dị lão đầu một bên ho ra máu, vừa nói: "Chết tiệt, chúng ta nhất định là bị cái kia Thu lão thái bà cho hãm hại!"

Một vị khác quái dị lão đầu có chút không nói gì mà liếc nhìn chính mình vị lão hữu này, thầm nói: Vừa nãy người trẻ tuổi kia rõ ràng là không chuẩn bị những tay, là người nhất định phải đem đôi phương lưu lại, lúc này mới rước lấy tai họa.

Có điều, những câu nói này hẳn cũng chỉ là ở trong lòng ngầm lại, có thể không dám nói ra.

Dù sao, hiện tại song phương đã trở mặt, nói cái gì cũng đã chậm.

Một bên khác, Thủy Nguyệt phái vị bà lão kia, nhìn thấy tình cảnh này sau, đúng là mừng rỡ không thôi.

Vừa mới bắt đầu, thấy Ninh Tiểu Đường không dự định nhúng tay chuyện song phương, Lão Âu đúng là lòng như lửa đốt.

Không nghĩ tới sau khi sự tình chuyển biến đến nhanh như vậy, cái kia quái dị lão đầu, dĩ nhiên chủ động chọc Ninh Tiểu Đường.

Sau đó, song phương không hề ngoài ý muốn động nổi lên tay.

Nhìn thấy cái kia quái dị lão đầu bị Ninh Tiểu Đường một chương đánh bay, Lão Âu tâm lý coi là thật là thoải mái cực kỳ.

Đối diện, cái kia vẫn chưa bị thương quái dị lão đầu, đầy mắt kiêng kỵ mà nhìn Ninh Tiểu Đường, ôm quyền nói: "Các hạ, trước là ta lão hữu lỗi mắng, tại hạ hướng về người bởi cái không phải, người nhìn hẳn cũng chịu đến giáo huấn, chúng ta liền như vậy bỏ qua làm sao?"

"Liền như vậy bỏ qua? Nói tới cũng nhẹ." Ninh Tiểu Đường cười lạnh nói: "Vừa nãy các ngươi là nói thế nào? Muốn ta tự đoạn hai chân hai tay, sau đó còn muốn ta dập đầu, từ dưới bước bỏ qua đi, những câu nói này, ta nhưng là nhớ tới rõ ràng ràng."

"Hiện tại, ta liền nguyên văn xin trả. Các ngươi như không muốn chết, liền tự đoạn hai chân hai tay, sau đó khải hai mươi dập đầu. Còn từ dưới bước bỏ qua đi, ta không cái này yêu thích, cũng sẽ không yêu cầu các ngươi."

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, vị kia không bị thương quái dị lão đầu, sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, nói: "Các hạ, người vậy thì làm người khác khó chịu, cũng không nên quá phận quá đáng."

"Làm người khác khó chịu sao? Đây quá đáng sao?" Ninh Tiểu Đường châm chọc nói, "Đây chính là các ngươi trước yêu cầu a, ta chỉ là nguyên văn xin trả mà thôi."

"Tiểu tử, ngươi đừng nằm mơ! Muốn ta làm những chuyện này, ngươi liền giết ta đi!" Vị kia bị thương quá dị lão đầu trừng mắt con ngươi, giận tím mặt nói.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn hai vị quái dị lão đầu, từ tốn nói: "Đã như vậy, như vậy các ngươi đều đi chết đi cho ta!"

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường lúc này bóng người lóe lên, phảng phất một đạo mũi tên rời cung, bay thẳng đến đối diện hai người tiêu bản xuyên qua.

Hai vị quái dị lão đầu sắc mặt cùng nhau biến đổi, vị kia không bị thương quá dị lão đầu, vội vã đề từ bản thân lão hữu, sau đó thân thể nhảy một cái, hướng về cùng Ninh Tiểu Đường hướng ngược lại, hăng hái bỏ chạy.

Hắn một bên chạy một bên la lớn: "Âm Sát lão quý, ngươi còn không mau chạy ra đây hỗ trợ! Không phải đến hai chúng ta chết rồi, ngươi mới ra tay sao? Mối hờ rằng lạnh đạo lý ngươi có hiểu hay không?"

"Hê hê, đừng hô to gọi nhỏ, lão phu này không liền đến sao?"

Một thanh âm bỗng nhiên từ rừng cây nơi sâu xa truyền ra, theo sát mà tới, là một đạo toàn thân bao phủ ở màu đen viền vàng trường bào bên trong bóng người.

Bóng người kia tốc độ cực nhanh, chớp mắt liền đến.

Thân thể hắn bốn phía tràn ngập âm sát khí, tà phong từng trận, liền phảng phất là đến từ chính Cửu U ác ma, mang theo từng tia từng tia khí tức quái dị.

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, nói: "Đã sớm chờ ngươi."

Dứt lời, Ninh Tiểu Đường tay phải một chưởng đẩy ra, trực tiếp cách không đánh về hai vị kia quái dị lão đầu, tay trái thì lại một chưởng đánh về phía đạo kia bóng người màu đen.

"Oanh ~ "

Hai cổ khổng lồ mệnh môn Khí Kinh, từ Ninh Tiểu Đường tay trái tay phải phân biệt đẩy đi ra ngoài.

Này hai cổ cường hãn Khí Kinh, liền phảng phất hai cái Thần Long, giương nanh múa vuốt địa hướng về từng người mục tiêu nhào tới.

Một đường quét ngang, Vô Kiềm Bất Tội!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Lại hiện da dê địa đồ

□

"Oanh ~ "

Mệnh môn Khí Kinh lẫn lộn, một đường cát bay đá chạy.

Nghe được phía sau cự động tĩnh lớn, hai vị kia quái dị lão đầu, sắc mặt cũng không nhìn được biến đổi.

Vị kia chưa bị thương quá dị lão đầu, vội vội vã vã địa hướng phía sau đánh ra một chưởng, thân thể hắn nhưng không có một chút nào dừng lại, lấy tốc độ nhanh hơn hướng về xa xa bỏ chạy.

"Ầm ầm ~ "

Ninh Tiểu Đường đánh ra sóng khí, trực tiếp đánh tan quái dị lão đầu vội vàng đánh ra Chưởng Kính.

Sau đó sóng khí một đường như bẻ cành khô, chớp mắt liền đuổi theo hai vị kia quái dị lão đầu, đánh vào trên người hai người.

"Phù phù ~ " "

Hai người toàn cũng không nhận được phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống đất. Trên người trang phục cang là ở sóng khí trùng kích vào, bị xé rách thành một cái một cái.

"Đùng ~ " "

Một quyền tương tự địa đồ vật thập, từ một người trong đó trên người rơi ra ngoài.

Xa xa Ninh Tiểu Đường con mắt vừa vận liếc về này mạc, lúc này tay phải thành trào, xa xa một trào.

Một luồng cực cường sức hút chớp mắt từ Ninh Tiểu Đường vị trí truyền đến, cái kia vật thập lúc này bay lên, bay về phía Ninh Tiểu Đường.

"Không được, địa đồ!"

Trong đó một vị quái dị lão đầu sắc mặt lúc này đại biến, đáng tiếc lúc này hân thương thể trên người không nhẹ, căn bản vô lực ngăn cản, chỉ có thể tro mắt mà nhìn địa đồ bị hút đi.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường tay trái đánh ra cái kia đạo kinh khí, cũng hầu như vọt tới đạo kia đột nhiên xuất hiện bóng người màu đen trước mặt.

Nhìn Ninh Tiểu Đường đánh tới mệnh môn Khí Kinh, đạo kia bóng người màu đen không dám khinh thường, đầy mặt ngưng trọng một chương vỡ ra, một luồng lạnh lẽo Âm Sát Khí Kinh, lúc này từ lòng bàn tay của hắn cuộn cuộn không ngừng hung trào ra.

"Ầm ầm ~" Uyển Như sét đánh ngang tai, đỉnh tai nhức óc tiếng sấm đột nhiên vang lên.

Hai cổ Khí Kinh phảng phát ngập trời biển gầm ở mãnh liệt va chạm nhau, ở chạm vào nhau trong nháy mắt, đột nhiên muốn nổ tung lên.

Từng vòng cường hân vô cùng sóng khí, lúc này hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Chu vi vô số cây cối, đều bị thổi làm đông oai tây ngã, trong đó một ít thậm chí bị nhổ tận gốc, thật giống như là vừa được quá một hồi lốc xoáy tàn phá, liềng xiềng, khắp nơi bừa bộn.

Đạo kia bóng người màu đen ở sóng khí dư âm địa trùng kích vào, không khỏi mà hướng lùi về sau mấy trượng.

Nhưng khăn đón lấy, khi hắn nhìn thấy Ninh Tiểu Đường đem địa đồ cách không hút tới sau, nhất thời lạnh rên một tiếng.

Sau đó, hắn bóng người đột nhiên nhảy một cái, trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng về giữa không trung địa đồ lao đi, muốn giữa đường chặn đứng địa đồ.

Ninh Tiểu Đường xi cười một tiếng, nói: "Chuyện cười, đồ vật nếu đến trong tay ta, còn có thể bị các ngươi một lần nữa cầm sao?"

"Thu trưởng lão, đồ vật hỗ trợ thu một hồi."

Nói, Ninh Tiểu Đường bóng người lóc lên, trong nháy mắt đến đạo kia bóng người màu đen trước mặt, ngăn cản đối phương đường đi.

Mà trong cùng một lúc, bị Ninh Tiểu Đường cách không hấp đến địa đồ, cũng rơi xuống Thủy Nguyệt phải vị bà lão kia dưới chân.

Lão Âu nhìn thấy bên chân địa đồ, con mắt nhất thời sáng ngời, trong miệng không nhận được vui vẻ nói: "Là da dê địa đồ!"

Lúc này, bên cạnh Vũ Văn Tuấn không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Thu tiền bối, này da dê địa đồ là món đồ gì?"

Lão Âu mau mau nhặt lên địa đồ, nhân nhặt liếc nhìn Vũ Văn Tuấn, nói rằng: "Này da dê địa đồ dính đến Viễn Cổ tông môn di chỉ, không phải ngươi có thể tham dự. Ngươi vẫn là biết đến càng ít càng tốt, nếu không, nó mang đến nguy hiểm, đủ khiến các ngươi Ba Lăng Lục Đại Đạo triệt để diệt."

"Cái gì, như thế nguy hiểm!" Nghe được Lão Âu, Vũ Văn Tuấn sợ đến mau mau lùi về sau một bước.

Làm Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong, Vũ Văn Tuấn cũng là người từng trải, hắn biết rõ, nếu là mình thực lực không đủ, tuyệt đối không nên đi đụng chạm một số giang hồ bí ẩn. Nếu không thì, ngươi cuối cùng liền chết cũng không biết chết như thế nào.

Bây giờ nghe Lão Âu nói, tấm này da dê địa đồ thiếp cập bí mật, đủ để diệt Ba Lăng Lục Đại Đạo, Vũ Văn Tuấn nơi nào còn dám tiếp tục hỏi thăm, hắn hiện tại ước gì chính mình thấy đều chưa từng thấy tấm này da dê địa đồ.

Một bên khác, đạo kia bóng người màu đen thấy Ninh Tiểu Đường trong nháy mắt ngăn cản đường đi, hắn cũng chỉ đành tạm thời ngừng lại.

Hắn khắp toàn thân bộc lộ ra Âm Sát khí tức, không hề chớp mắt địa nhìn kỹ Ninh Tiểu Đường, lạnh lùng nói rằng: "Các hạ, như vậy cướp giật người khác tài vật, này không hay lắm chứ."

Ninh Tiểu Đường xi cười một tiếng, nói: "Người khác tài vật? Ngươi xác định tấm kia da dê địa đồ, đúng là chúc cho bọn họ, mà không phải từ những

người khác nơi đó cướp đến?"

Ninh Tiểu Đường trên người mình cũng có một tấm da dê địa đồ, hắn không cần đoán cũng biết, những này liên quan đến bí mật lớn da dê địa đồ, tám chín phần mười đều là người cướp ta đoạt, căn bản không thể tìm được chủ nhân cũ.

Cái kia bóng người màu đen nói: "Các hạ không có chứng cứ nói người khác đồ vật cũng là cướp đến, này có chút không giảng đạo lý đi."

"Không giảng đạo lý?" Ninh Tiểu Đường xì cười một tiếng, nói: "Với các người cần giảng đạo lý sao?"

Ninh Tiểu Đường cảm thấy thật hân nung khôi hài, lúc nào những này coi sinh mệnh như rom rác oai ma tà đạo cũng bắt đầu giảng đạo lý?

Đối phương có điều là phát hiện đánh không thắng chính mình sau, lúc này mới đem "Đạo lý" hai chữ dọn ra tô điểm.

Nghe được Ninh Tiểu Đường sau, đạo kia bóng người màu đen quanh thân Âm Sát khí tức một con chấn động, hiển nhiên tức giận không thôi, thậm chí đều có chút không khống chế được tâm tình của chính mình.

Chỉ là Ninh Tiểu Đường triển hiện ra thực lực, lại để cho hắn sâu sắc kiêng kỵ.

Hắn cũng sẽ không bị Ninh Tiểu Đường tuổi trẻ bề ngoài mê hoặc.

Dưới cái nhìn của hắn, Ninh Tiểu Đường dung mạo trẻ tuổi như vậy, nhưng ung có như thế sâu không lường được thực lực, hiển nhiên là thuộc về loại kia dung nhan vĩnh trú nhân vật khủng bố.

Cùng nhân vật như vậy giao thiệp với, bóng người màu đen tự nhiên là cẩn thận một chút tới cực điểm.

"Nếu các hạ như vậy bá đạo, lão phu kia không thể làm gì khác hơn là đến ước lượng một hồi các hạ năng lực." Bóng người màu đen do dự một lát sau, chung quy vẫn là muốn lại thử Ninh Tiểu Đường bản lĩnh.

"Xem chiêu!"

Cái kia bóng người màu đen lúc này vận lên công lực toàn thân, thân hình hơi động, đột nhiên một chương hướng về Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ đánh tới.

Thấy thế, Ninh Tiểu Đường không chút suy nghĩ, lúc này đưa tay phải ra, hơi hốt địa một chương tiến lên nghênh tiếp.

"Đùng ~ "

Hai bàn tay trong nháy mắt ấn ở cùng nhau, thời gian vào đúng lúc này, phảng phất bỗng nhiên đình trệ như vậy một hồi, toàn bộ thế giới đều chớp mắt yên tĩnh lại.

Nhưng này càng như là bão táp đến trước ngăn ngừ yên tĩnh, bởi vì tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, mưa dông gió giật liền đột nhiên mà tới.

"Ầm ầm ~ "

Bàn tay giao tiếp nơi, chớp mắt bùng nổ ra một đạo cực cường Khí Kinh gọn sóng, từng vòng gọn sóng giống như sóng gọn, khóa đất năng lượng bàng bạc cùng không khí, thoáng qua hướng về bốn phương tám hướng hăng hái khuếch tán ra.

Số lượng so với vừa nãy càng nhiều cây cối, ở sóng khí sóng trùng kích tàn phá dưới, dồn dập chặn ngang mà đứt.

"Rầm ~ " đạo kia bóng người màu đen không tự chủ được địa hướng lùi về sau năm, sáu trượng, dưới chân lê ra hai cái rãnh vù sâu hoắm

Cường hân sóng khí dư âm vọt tới Ninh Tiểu Đường trên người, lại như gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt. Thân thể của hắn như là bàn thạch, vẫn không nhúc nhích.

Đạo kia bóng người màu đen giữ vững thân thể sau, bình phục một hồi trong lồng ngực rung động khí tức, trong miệng lạnh lùng phun ra vài chữ: "Rất khỏe mạnh!"

Đứt lòi, hắn không do dự nữa, bóng người lóe lên, lúc này hướng về một bên khác hai vị kia quái dị lão đầu lao đi.

Ninh Tiểu Đường chần chờ một chút sau, chung quy không có đuổi tới.

Trải qua một phen giao thủ, Ninh Tiểu Đường phát hiện đối phương chính là nửa bước Tiên Thiên tồn tại, cùng từng ở trên mặt sông từng giao thủ Hồng Lâu người, là một cấp bậc tồn tại.

Cao thủ như vậy, như muốn triệt để lưu lại đối phương, Ninh Tiểu Đường phải tăng lên một lần công lực.

Nhưng hắn hiện tại tu luyện nằm ở then chốt thời kì, thường thường tăng lên công lực, đối với hắn tu luyện bất lợi.

Suy nghĩ một chút sau, Ninh Tiểu Đường quyết định vẫn là tạm thời buông tha đối phương một mạng.

Dù sao, hai vị kia quái dị lão đầu đã bị hấn đánh cho trọng thương ngã xuống đất, hơn nữa hấn còn phải đến một phần da dê địa đồ.

Nói tóm lại, hấn là kiếm được.

"Đi!" Đạo kia bóng người màu đen nâng dậy hai vị kia quái dị lão đầu sau, lúc này cấp tốc rời đi.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, bình tĩnh mà nhìn ba người biến mất ở trong rừng cây.

Chờ ba người hoàn toàn biến mất sau, hấn bóng người lóe lên, đi tới Lão Âu trước mặt.

"Thu trưởng lão, có thể cùng ta nói một chút, ba người kia lai lịch sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Da dê địa đồ lai lịch

□ □

Thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên đi tới trước mặt hỏi dò, Lão Âu khẽ gật đầu, nói rằng: "Không dối gạt Ninh Trang Chủ, vừa bắt đầu cái kia hai cái ăn mặc quái dị trang phục lão đầu, chính là tỳ tà trại hai vị lão tổ, nhân xưng tỳ tà Nhị lão. Còn sau đó vị kia người áo đen, ta đoán được không sai, hấn là Âm Sát môn trước đây môn chủ, Âm Sát lão quý."

"Tỳ tà trại tỳ tà Nhị lão, Âm Sát môn Âm Sát lão quý?" Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, "Này tỳ tà trại cùng Âm Sát môn, đều là tà đạo môn phái chứ?"

"Không sai, Ninh Trang Chủ, chúng nó xác thực thuộc về tà đạo môn phái." Lão Âu gật gật đầu nói: "Hơn nữa này tỳ tà trại, Âm Sát môn cùng cái kia Dưỡng Thi Phái, cùng cùng xưng là Tương Tây tam đại tà đạo Thánh Môn. Ở trong lấy Dưỡng Thi Phái thế lực lớn nhất, Tương Tây khu vực bảy phần mười trở lên người trong Tà đạo, đều ở đi dưỡng thi này một đạo, những người kia hoặc nhiều hoặc ít đều cùng Dưỡng Thi Phái có chút quan hệ."

"Bảy phần mười trở lên? Làm sao có nhiều như vậy?" Ninh Tiểu Đường hơi có chút kinh ngạc.

Lão Âu nói: "Quả thật có chút nhiều, còn nguyên nhân, tựa hồ nghe nói Dưỡng Thi Phái hạt nhân công pháp gặp phải tiết ra ngoài. Ở Tương Tây khu vực, những tà đạo đó bên trong người, rất dễ dàng được Dưỡng Thi Phái công pháp. Vì lẽ đó rất nhiều người trong Tà đạo, cũng bắt đầu đi dưỡng thi này một đạo."

"Dưỡng Thi Phái hạt nhân công pháp gặp phải tiết ra ngoài?" Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày, luôn cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy, mơ hồ có loại âm mưu mùi vị ở trong đó.

"Công pháp tao tiết ra ngoài, sự tình e sợ không đơn giản như vậy đi." Ninh Tiểu Đường không nhịn được nói cú.

Lão Âu gật gật đầu nói: "Trên giang hồ, cũng quả thật có người suy đoán, nói đây là Dưỡng Thi Phái quỷ kế. Cố ý đem công pháp tiết ra ngoài, vì là chính là để càng nhiều người đến bồi dưỡng thi khô, do đó trong tương lai một ngày nào đó, thực hiện một cái nào đó Đại Âm Mưu."

Ninh Tiểu Đường cười lạnh một tiếng: "Nhìn dáng dấp, coi như biết trong đó không đúng, thế nhưng những người kia cuối cùng vẫn là lựa chọn hướng về cái này hố lừa bên trong khiêu."

Lão Âu thở dài, nói: "Nếu như có thể nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình, cũng không phải tất cả mọi người đều có thể chống lại mê hoặc. Chính là tu luyện Chính Đạo Công Pháp, cũng có chỉ vì cái trước mắt, tẩu hỏa nhập ma cái thuyết pháp này, càng không nói đến những tà đạo đó bên trong người."

"Hơn nữa Dưỡng Thi Phái những kia tiết ra ngoài công pháp, nhập môn cực kỳ đơn giản, trong thời gian ngắn có thể tăng lên một đoạn dài thực lực, hấp dẫn như vậy, đại đa số người trong Tà đạo căn bản không chịu đựng được. Huống hồ Dưỡng Thi Phái âm mưu, này hiện nay cũng chỉ là suy đoán. Một bên là tu luyện Dưỡng Thi Phái công pháp, chính mình là có thể cấp tốc tăng cao thực lực, một bên khác là còn chưa trải qua chứng thực Âm Mưu Luận. Hai người này hai trước tiên một, rất dễ dàng đoán ra những tà đạo đó bên trong người, sẽ lựa chọn như thế nào."

Nghe đến nơi này, Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, không lại tiếp tục cái đề tài này. Ngược lại chỉ cần không chọc tới chính mình, hấn mới lại đi

quần cái kia Đường Thi Phái âm mưu gì.

Tiếp đó, Ninh Tiểu Đường liếc nhìn bị Lão Âu nắm ở trong tay da dê địa đồ, nói rằng: "Thu trưởng lão, nhìn đáng đáp ngại tựa hồ cũng biết tấm này da dê địa đồ. Tiếp đó, người liền đến nói một chút tấm này da dê địa đồ được rồi."

Lão Âu nghe nói như thế sau, mau mau trước tiên cầm trong tay da dê địa đồ đưa cho Ninh Tiểu Đường. Ở vị này cường nhân trước mặt, nàng cũng không dám đối với bản đồ này có chút lòng mơ ước.

Chờ Ninh Tiểu Đường tiếp nhận da dê địa đồ sau, Lão Âu chậm rãi mở miệng nói rằng: "Cư lão thân biết, này da dê địa đồ, dính đến một Viễn Cổ tông môn di chi."

"Chờ đã, Thu tiền bối, chờ ta đi xa chút người lại nói, những này bí ẩn, ta liền không nghe." Vũ Văn Tuấn thấy Lão Âu liền muốn nói tới da dê địa đồ bí mật, hấn sợ đến mau mau hướng về xa xa chạy đi.

Ninh Tiểu Đường hơi kinh ngạc mà liếc nhìn Vũ Văn Tuấn, Lão Âu đối với Ninh Tiểu Đường giải thích cứ: "Có chút bí mật, bọn họ biết không hẳn là việc tốt, vẫn là không biết cho thỏa đáng."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, cũng không nói thêm gì.

Đối với cách làm như thế, hấn cũng có thể hiểu được. Như tự thân cũng không đủ thực lực, nhưng dính đến hàng đầu tầng thứ đấu tranh, kết quả tự nhiên sẽ rơi rất thảm.

Ninh Tiểu Đường từ từ mở ra trong tay da dê địa đồ, trong miệng nói rằng: "Thu trưởng lão, người nói tiếp."

Lão Âu gật gù, nói: "Cái kia Viễn Cổ tông môn di chi phương vị đại khái, trên thực tế ở hơn 300 năm trước, đã bị người phát hiện. Chi là cái kia di chi chu vi, bị bày xuống vượt xa xuất thế người có thể hiểu được trận pháp, người ngoài căn bản là không có cách tiến vào bên trong."

"300 năm trước, có một vị cao nhân tiền bối, bỏ ra một đời thời gian, rốt cục phá giải bố trí ở di chi chu vi trận pháp. Chi là, muốn muốn tiến vào di chi, còn cần thiên thời cái điều kiện này, năm đó thời cơ vẫn chưa thành thực. Căn cứ vị tiền bối kia suy đoán, đại khái ở ba trăm năm sau, mới là tiến vào di chi thời cơ tốt nhất."

"Mà này da dê địa đồ, chính là năm đó vị tiền bối kia lưu, cư nói mặt trên viết phá giải trận pháp phương pháp."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, từ này da dê địa đồ cổ xưa trình độ nhìn lên, quả thật có mấy trăm năm lịch sử.

"Thu trưởng lão, này da dê địa đồ hiển nhiên là trương Tàn Đồ, người biết tông cộng có vài tờ sao?" Ninh Tiểu Đường hỏi.

Lão Âu gật gù nói: "Ninh Trang Chủ nói không sai, này da dê địa đồ, tông cộng có chín tấm. Cần chín tấm thu về đến, mới là hoàn chỉnh một bức tranh."

"Tông cộng có chín tấm a." Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng nói cứ, sau đó hấn nhìn da dê địa đồ mặt trái, những Uyển Như đó mê cung như thế quý dị đường nét, lại hỏi: "Thu trưởng lão, 300 năm trước vị tiền bối kia đây, người đối với hấn biết được bao nhiêu?"

Ninh Tiểu Đường đối với Trận Pháp Chi Đạo, cũng là có một chút thành tựu. Nhưng khi nhìn da dê trên bản đồ những kia quý dị đường nét, hấn đã càng ngày càng xác định, 300 năm trước vị cao nhân kia, đối với Trận Pháp Chi Đạo nghiên cứu, tựa hồ còn cao hơn mình.

Lão Âu nói: "300 năm trước vị tiền bối kia, Ninh Trang Chủ nói vậy cũng đã từng nghe nói, hấn chính là Đại Tấn Hoàng Triều khai quốc Đệ Nhất Trọng thần Công Tôn Long tiền bối."

"Công Tôn Long? Là hấn nha." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Từ sách sử trên, Ninh Tiểu Đường đối với vị này Công Tôn Long cũng có hiểu biết.

Cư ghi chép, vị này Công Tôn Long, chính là một vị Kinh Thiên Vĩ Địa bất thể chi tài, nắm giữ siêu phàm trí lực, bày mưu nghĩ kế, tính toán không một chỗ sai sót. Hấn phụ trợ Đại Tấn khai quốc Hoàng Đế Tư Mã hạo, nam chinh bắc chiến, đánh đông dẹp tây, Trục Lộ quần hùng, cuối cùng vẫn đỉnh thiên hạ.

Có thể nói, vị này Công Tôn Long công huân trác, thậm chí đều có chút công cao chấn chủ ý vị.

Trên thực tế, Thái tổ hoàng đế Tư Mã hạo, cũng xác thực đối với Công Tôn Long kiêng dè không thôi.

Bởi vì Công Tôn Long còn có một cái thân phận, chính là năm đó Thiên Cơ các Các Chủ.

Công Tôn Long không chỉ có võ công sâu không lường được, còn tinh thông quái tượng, trận pháp, càng là toán không lộ chút sơ hở. Nhân vật như vậy, như không có hoàn toàn chắc chắn, chính là Thái tổ hoàng đế Tư Mã hạo, cũng không dám động hấn.

Phải biết, năm đó Tư Mã hạo, cũng là khó gặp thiên hạ hùng chủ, tự thân võ công càng là đạt đến không thể tưởng tượng nổi mức độ.

Từ bên trong có thể thấy được, vị này Công Tôn Long cao thâm khó dò.

Lúc này, chính kiểm tra trong tay da dê địa đồ Ninh Tiểu Đường, bỗng nhiên kinh dị một tiếng: "Quả nhiên không có."

Nguyên lai Ninh Tiểu Đường phát hiện, trong tay tấm này da dê địa đồ, ở Tương Tây khu vực vị trí chỗ ở, cũng không có vẽ ra ngoài ngạch đồ án. Mà chính mình trước kia tấm kia da dê địa đồ, ở Tương Tây khu vực vị trí chỗ ở, đó là vẽ ra một cây Hà Thủ Ô.

"Lẽ nào chỉ có ta cái kia da dê trên bản đồ vẽ ra đồ án?" Ninh Tiểu Đường tâm lý thầm nói.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên nhìn phía Lão Âu, nói rằng: "Thu trưởng lão, người có thể không đem trên người người tấm kia da dê địa đồ, lấy ra để ta xem một chút?"

"Cái gì?" Ninh Tiểu Đường câu này không có dấu hiệu nào, nhất thời để Lão Âu kinh hãi đến biến sắc, sợ đến nằng trái tim đều sắp nhảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Thung lũng

□ □

"Ninh Trang Chủ, da dê địa đồ ta không phải đã đem nó đưa cho người sao?" Lão Âu cười khan nói.

Ninh Tiểu Đường ý tứ sâu xa địa ngắm nhìn Lão Âu, nói rằng: "Ta nói chính là trên người người tấm kia da dê địa đồ."

Nghe được câu này, Lão Âu sắc mặt nhất thời trở nên khó xem ra, nàng biết trước mắt vị này nhân vật khủng bố, sợ là thật sự phát hiện trên người mình tàng da dê địa đồ.

"Cái này... Cái này..." Lão Âu tâm lý làm Thiên nhân giao chiến, mâu thuẫn cực điểm.

Ninh Tiểu Đường thực lực mạnh mẽ, Lão Âu là tận mắt nhìn thấy, nhìn vừa nãy cái kia tụ tà Nhị lão, cơ hồ bị đánh thành thi. Nếu không là Âm Sát lão quỷ đúng lúc chạy tới, cái kia tụ tà Nhị lão phỏng chừng muốn triệt để đem mệnh bỏ ở nơi này.

Như vậy nhân vật kinh khủng, hướng mình yêu cầu da dê địa đồ, Lão Âu tự nhiên không dám không cho. Nhưng nàng càng sợ chính mình cho sau khi, da dê địa đồ cũng lại nếu không trở lại.

Thấy Lão Âu đầy mặt vẻ mặt kinh hoàng, một bộ xoắn xuýt đáng ghét, Ninh Tiểu Đường trong lòng cảm thấy có chút buồn cười, nói rằng: "Yên tâm, ta sẽ không mơ ước trên người người tấm kia da dê địa đồ. Nếu như ta thật muốn mạnh mẽ hơn cướp đoạt, người muốn thủ cũng không thủ được. Hơn nữa không nói gạt người, này da dê địa đồ, ta trên người mình còn có mặt khác một tấm."

Nói, Ninh Tiểu Đường lúc này từ trong lòng ngực của mình, móc ra mặt khác một tấm da dê địa đồ.

Lão Âu thấy Ninh Tiểu Đường thật sự lại từ trên người móc ra một tấm da dê địa đồ, không khỏi hơi kinh hãi.

Sau đó, nàng té nghĩ một hồi Ninh Tiểu Đường, giác được đối phương nói xác thực không sai. Nếu như Ninh Tiểu Đường thật muốn mạnh mẽ hơn cướp đoạt, nàng căn bản là không thủ được.

Nghĩ thông suốt điểm này, Lão Âu không lại xoắn xuýt, trực tiếp lấy ra giấu ở trên người mình tấm kia da dê địa đồ.

Lão Âu mở miệng nói: "Ninh Trang Chủ, địa đồ cho người."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, tiếp nhận Lão Âu trong tay da dê địa đồ sau, hẩn cẩn thận kiểm tra một hồi địa đồ chính phản hai mặt.

Đội điều tra sau khi xem xong, trong miệng hẩn nhẹ giọng nói rằng: "Quả nhiên cũng không có."

Lão Âu không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Ninh Trang Chủ, cái gì không có?"

"Chính là cái này." Ninh Tiểu Đường nắm ra bản thân tấm kia da dê địa đồ, chỉ chỉ họa ở phía trên cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô nói rằng.

"Ồ, thật là có chút khác với tất cả mọi người." Lão Âu nhìn thấy họa ở da dê trên bản đồ cái kia cây thực vật, không khỏi kinh ngạc nói.

Bản thân nàng tắm kia da dê địa đồ, cũng không có như vậy đồ án.

Mà tị tà Nhị lão bọn họ tắm kia da dê địa đồ, Lão Âu vừa nãy cũng nhìn, tương tự cũng không có tương tự đồ án.

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Ta đối với tiến vào Viễn Cổ tông môn di chỉ cũng không có hứng thú gì, này cây tám trăm năm Hà Thủ Ô, mới là ta mục đích chủ yếu. Vì lẽ đó Thu trưởng lão, ngươi cũng không cần lo lắng cho ta sẽ cướp đoạt ngươi da dê địa đồ."

Lão Âu hơi hơi lúng túng, xem ra là chính mình lấy lòng tiểu nhân độ quân từ chi phúc.

Lão Âu mở miệng nói: "Ninh Trang Chủ, chẳng trách ngươi một đường Tây Hành, ngươi đây là muốn đi trên bản đồ cái kia cây Hà Thủ Ô vị trí chỗ ở sao?"

Ninh Tiểu Đường gật gù đầu nói: "Chính vâng."

Lão Âu nhú nhú mày, lại một lần nữa cẩn thận tra liếc mắt nhìn cái kia cây Hà Thủ Ô trên địa đồ vị trí, nói rằng: "Ninh Trang Chủ, cái kia cây Hà Thủ Ô vị trí, tựa hồ chính là cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ vị trí nơi."

"Ồ?" Ninh Tiểu Đường không khỏi nhú mày, nói rằng: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Lão Âu gật đầu nói: "Không dối gạt Ninh Trang Chủ, lão thân quãng thời gian trước, chính là đi nơi nào. Sau đó gặp phải cái kia tị tà Nhị lão ám hại, bị trọng thương, lúc này mới không thể không mạo hiểm trốn đến nạn sâu bệnh khu bên trong."

Ninh Tiểu Đường nói: "Thì ra là như vậy, như vậy Thu trưởng lão, phiền phức ngươi dẫn ta đi đồ trên vị trí kia làm sao?"

Lão Âu không khỏi mà chần chờ một chút, có điều cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ gật gù đầu.

Nghe Ninh Tiểu Đường ngữ khí, nàng biết mình căn bản cũng không có từ chối quyền lực.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường lại tìm đến Vũ Văn Tuấn, hỏi hắn là tiếp tục cùng chính mình cùng đi, vẫn là tự động rời đi.

Ninh Tiểu Đường đem hắn chộp tới, có điều là vì có người cho mình chèo thuyền. Hiện tại nếu từ lâu lên bờ, Ninh Tiểu Đường cũng không lại ràng buộc vị này Ba Lăng Lục Đại Đạo tự do.

Vũ Văn Tuấn nghe nói mình có thể rời đi, còn nhỏ tiểu hưng phấn một hồi, vừa định nói mình dự định rời đi luôn.

Nhưng Lão Âu đón lấy một câu nói, trực tiếp sợ đến hắn bỏ đi cái ý niệm này.

Chỉ nghe Lão Âu nói rằng: "Vũ Văn tiểu tử, ta khuyên ngươi vẫn là tạm thời cùng chúng ta cùng đi. Hiện trong khoảng thời gian này, Tương Tây khu vực có thể không yên ổn. Không ít biến mất đã lâu tà đạo Lão Quái, đều tới bên này. Liên ngươi võ công như thế trình độ, khả khả..."

Lão Âu cũng không có nói kết quả cuối cùng sẽ như thế nào, nhưng Vũ Văn Tuấn đừng mơ tới nữa, liền biết chắc chắn sẽ không có cái gì tốt kết quả. Đặc biệt một khi rơi xuống những tà đạo đó Lão Quái trong tay, cái kia đúng là sống không bằng chết, chết đều sẽ biến thành một loại xa xỉ.

"Ta và các ngươi cùng đi!" Vũ Văn Tuấn vẻ mặt đưa đám nói rằng.

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Đã như vậy, việc này không nên chậm trễ, như vậy chúng ta hiện tại liền xuất phát."

Lúc này, ba người một đường triển khai Kinh Công, đi tới da dê trên bản đồ cái kia cây Hà Thủ Ô vị trí chỗ ở.

Như vậy liên tục được rồi ngũ ngày, ba người rốt cục đi tới chỗ cần đến.

Nơi này đã tới gần Tương Tây khu vực nơi sâu xa, mệnh mệnh vô bờ núi non trùng điệp cùng rừng già nguyên thủy, là trước mắt thường thấy nhất hình ảnh.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường ba người trạm ở một thung lũng trước.

Thung lũng hai bên, là hai toà cao tới mấy ngàn trượng nguy nga ngọn núi. Đưa mắt nhìn tới, còn mơ hồ có thể nhìn thấy đỉnh núi tuyết trắng mênh mang, chỉ là giữa sườn núi thỉnh thoảng xuất hiện mây mù, khiến người ta xem không rõ ràng lắm đỉnh núi bộ mặt thật.

"Cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô, liền ở ngay đây sao?" Ninh Tiểu Đường hí mắt nhìn phía trước thung lũng.

Lão Âu nói: "Trên bản đồ như đánh dấu đến không sai, nên chính là chỗ này."

Ninh Tiểu Đường nói: "Cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, cũng là nơi này?"

Lão Âu nói: "Chính là, ngay ở bên trong thung lũng kia. Đáng tiếc, thung lũng này có trận pháp bảo vệ, căn bản không vào được. Coi như là 300 năm trước vị kia học cứu Thiên nhân, cao thâm khó dò Công Tôn Long tiền bối, đối với này cũng không có biện pháp chút nào."

Nhìn trước mắt toà sơn cốc này, Ninh Tiểu Đường một mặt nghiêm nghị, trong mắt ánh sáng lấp lánh, tương tự Thái Cực đồ án ở hắc trong con ngươi như ẩn như hiện.

Ở trong tầm mắt của hắn, thung lũng bốn phía cùng với phía trên, có không hiểu Lưu Quang đang lóe lên, mơ hồ tỏa ra một luồng khí tức nguy hiểm. Như lại nhìn thật cẩn thận chút, chỉ thấy cái kia Lưu Quang ở trong hư không, liên tục dựa theo phiên phức quỹ tích xẹt qua, mức độ phức tạp, chính là Ninh Tiểu Đường đều nhìn ra có chút hoa mắt vẩn đục.

Sau một lúc lâu, Ninh Tiểu Đường quơ quơ đầu, trong mắt ánh sáng thu lại, tầm nhìn cũng khôi phục tầm thường.

Lúc này Ninh Tiểu Đường tầm nhìn, thung lũng kia cùng phổ thông thung lũng cũng giống như nhau. Chỉ là tình cờ bên trong thung lũng sẽ bay lên từng trận sương mù, che kín tầm mắt.

Ninh Tiểu Đường tâm lý thầm nói: "Này trận pháp quả nhiên vô cùng phức tạp, đã đại đại vượt qua chính mình hiện nay nắm giữ trận pháp trình độ. Cũng không biết cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô, là ở chung quanh đây đây, vẫn là ở cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong? Nếu là ở di chỉ bên trong, cái kia cũng có chút phiền phức."

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường quyết định trước tiên ở chung quanh đây tìm kiếm một phen. Nếu là không tìm được, thì lại chỉ có thể nghĩ biện pháp tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong nhìn.

Sau đó một quãng thời gian bên trong, Ninh Tiểu Đường bắt đầu ở phụ cận trong núi lớn, tìm kiếm cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô tung tích.

Nhưng mà liên tục tìm kiếm mười ngày, Ninh Tiểu Đường vẫn không có phát hiện cái kia cây Hà Thủ Ô dấu vết nào.

Liền, Ninh Tiểu Đường chỉ dự tính hay lắm, nghĩ biện pháp tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong nhìn.

"Thu trưởng lão, muốn muốn tiến vào này Viễn Cổ tông môn di chỉ, chỉ có thể tập hợp đủ chín tấm da dê địa đồ cái biện pháp này sao?" Ninh Tiểu Đường hỏi.

Lão Âu nói: "Hiện nay xem ra chỉ có cái biện pháp này, hơn nữa từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, thiên thời điều kiện cũng thành thực. Gần nhất càng ngày càng nhiều Lão Quái Vật bắt đầu xuống núi, đi tới này Trường Tây nơi."

Ninh Tiểu Đường nói: "Cái kia Thu trưởng lão còn biết còn lại da dê địa đồ tấm tích sao?"

Lão Âu nói: "Ngoại trừ hiện nay chúng ta ba tấm ở ngoài, theo ta được biết, Trường Sa Vương nơi đó thì có một tấm."

Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày: "Trường Sa Vương ở đâu?"

Lão Âu nói: "Không sai, việc này trên giang hồ không ít người đều biết. Hơn nữa, rất nhiều người trong Tà đạo, đã bắt đầu nhìn chăm chăm Trường Sa Vương trong tay tấm kia da dê địa đồ."

Nghe đến nơi này, Ninh Tiểu Đường hơi nheo mắt, nói rằng: "Đã như vậy, vậy ta cũng đi một chuyến Trường Sa thành được rồi, các ngươi thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Đi tới Trường Sa thành

□ □

Nghe được Ninh Tiểu Đường muốn đi Trường Sa thành, Lão Âu chần chờ một chút sau, nói rằng: "Lão thân nguyên cùng Ninh Trang Chủ cùng đi tới."

Thủy Nguyệt phái làm Đại Tấn Hoàng Triều đứng đầu nhất vũ lâm môn phái một trong, cùng triều đình ít nhiều gì cũng có chút qua lại.

Lần này Trường Sa Vương bị người trong Tà đạo nhìn chăm chăm, liền hướng các Đại Chính đạo tông môn phát sinh cầu viện. Đặc biệt cùng chỗ với Kinh Châu Thủy Nguyệt phái, càng là Trường Sa Vương cầu viện trọng điểm.

Mà Thủy Nguyệt phải cuối cùng cũng phải ra cửa bên trong võ công cao thủ, đi tới Trường Sa thành. Mang đội người, vẫn là hiện nay Thủy Nguyệt phải chường môn Sư Tỷ, một vị họ Đồng trưởng lão.

Những chuyện này, Lão Âu thân là Thủy Nguyệt phải Thái Thượng Trưởng Lão, tự nhiên cũng đều là biết được.

Có điều, làm Lão Âu ở Tương Tây khu vực đội sau một thời gian ngắn, nàng phát hiện tựa hồ có càng ngày càng nhiều tà đạo Lão Quái xuống núi.

Này không phải là một hiện tượng tốt, Lão Âu cảm thấy Trường Sa Vương trong tay tám kia da dê địa đồ, tám chín phần mười là không gánh nổi.

Hơn nữa đến thời điểm Trường Sa thành, thế cuộc biến đổi liên tục, nhất định sẽ hỏng. Phải đi Trường Sa thành những Thủy Nguyệt đó phải người, cũng sẽ người đang ở hiểm cảnh.

Bởi vậy, Lão Âu cân nhắc luôn mãi sau, quyết định chính mình vẫn là cùng vị này Ninh Trang Chủ, một đạo đi Trường Sa thành.

Cho tới Trường Sa Vương trong tay tám kia da dê địa đồ, Lão Âu là không dám đánh nó nửa phần chủ ý. Bởi vì đến lúc đó không chỉ có sẽ có đông đảo tà đạo Lão Quái đến đây tranh cướp, chỉ là trước mắt vị này Ninh Trang Chủ, chính là một toà càng có điều đi Cao Sơn.

Lão Âu mục đích chủ yếu, vẫn là vì bảo đảm Thủy Nguyệt phải những kia môn nhân sinh mệnh an toàn.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường cùng Lão Âu đều nhìn phía Vũ Văn Tuấn.

Vũ Văn Tuấn lộ ra một tia bất đắc dĩ, nói rằng: "Ta cũng đi được rồi."

Kỳ thực, đối với Lão Âu cùng Vũ Văn Tuấn, có theo hay không chính mình đi Trường Sa thành, Ninh Tiểu Đường là không quan tâm chút nào, hắn có điều là thuận miệng vừa hỏi.

Nhưng mà, Vũ Văn Tuấn không biết a. Hắn còn lấy Ninh Tiểu Đường ý tứ, là mạnh mẽ để hắn cùng đi tới Trường Sa thành đây.

"Đã như vậy, như vậy chúng ta hiện tại liền lên đường đi." Ninh Tiểu Đường từ tốn nói.

Đem thời gian hướng về trước đây, làm Ninh Tiểu Đường còn ở Vân Mộng Trạch thời điểm.

Kinh Châu trong thành, Hà Tây phường song tuyến hạng.

Nơi này là Thảm gia tộc người, ở Kinh Châu thành thu xếp nơi, cũng có thể nói là Thảm gia ở toàn bộ Kinh Châu khu vực tổng bộ vị trí.

Trong đó một toà không đáng chú ý trong tiểu viện, một vị tuổi trẻ cô gái mặc áo trắng, đang cùng một vị thiếu niên tranh luận cái gì.

Thiếu niên mười ba mười bốn tuổi, mày kiếm mắt sao, tướng mạo đường đường, mặc một bộ bảo quần áo màu xanh lam, chính là Trầm Duyệt Duyệt.

Mà tuổi trẻ cô gái mặc áo trắng, nhưng là Trầm Duyệt Duyệt tỷ tỷ —— Trầm Ngưng Nhi.

Trầm Ngưng Nhi dài đến đất thiêng nảy sinh hiền tài, tiên tư ngọc cốt; nghiêng nước nghiêng thành tuyệt sắc dung nhan trên, ngũ quan tinh xảo mà không chút tí vết, mũi ngọc tinh xảo môi anh đào, Mi nhĩ thon nhỏ tú lệ; nàng có một đôi đặc biệt đẹp đôi mắt hai mí, thật dài đáng yêu lông mi, thỉnh thoảng hơi rung động.

Trầm Ngưng Nhi con mắt, mỹ lệ mà trong suốt, sóng mắt lưu chuyển, khoe miệng lộ ra nụ cười ngọt ngào, thật giống như trên núi cao tuyết liên hoa, toả ra thánh khiết ánh sáng.

Giờ khắc này Trầm Duyệt Duyệt, đầy mặt căm giận bất bình, trong miệng lớn tiếng nói: "Tà, lần này ngươi nhất định phải mang ta đi Trường Sa thành, không thể bỏ lại ta một người!"

Trầm Ngưng Nhi đôi mi thanh tú nhú nhú, nói: "Ngươi đi theo làm gì? Cho nên ta quá khứ, đó là gia tộc sắp xếp nhiệm vụ."

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Ta mặc kệ, ngươi không mang ta đi, ta chỉ có một người đi!"

Trầm Ngưng Nhi đôi mi thanh tú lúc này thụ lên, tức giận nói rằng: "Duyệt Duyệt, ngươi lại không nghe lời!"

Trầm Duyệt Duyệt trực tiếp chơi xấu nói: "Tà, chính ngươi nhìn lầm đi, ngược lại Trường Sa thành ta là đi định."

Trầm Ngưng Nhi tức giận đến răng bạc cắn đến khảnh khách hưởng, nhưng nàng vẫn đứng là nắm chính hắn một không nghe lời đệ đệ không có cách nào.

Sau đó, Trầm Ngưng Nhi nghĩ đến mình cùng đệ đệ thời gian chung đụng đã không hơn nhiều. Hai năm sau, nàng liền muốn được vui về Thất Thánh Môn. Đến lúc đó vừa vào Thánh Môn, chính là thân bất do kỷ, chính là muốn lại muốn gặp mặt một lần đệ đệ mình, e sợ đều sắp trở thành một loại xa xỉ.

Nghĩ tới những thứ này sau, Trầm Ngưng Nhi cuối cùng vẫn gật đầu một cái, nói rằng: "Được rồi, lần này liền ngoại lệ cho phép ngươi theo ta cùng nơi đi

Trường Sa thành. Có điều, người phải đáp ứng ta, dọc theo đường đi đều muốn nghe lời của ta, tuyệt không có thể chạy loạn!"

Thấy Trầm Ngưng Nhi cuối cùng đồng ý chính mình đi Trường Sa thành, Trầm Duyệt Duyệt hưng phấn không thôi, vội vã bảo đảm nói: "Yên tâm đi, tỷ tỷ, ta nhất định nghe lời người, chắc chắn sẽ không chạy loạn!"

Trầm Ngưng Nhi hơi gật gù, nói rằng: "Như vậy, người hiện tại đi làm một hồi chuẩn bị công tác đi. Gia tộc thương đội, ngày mai sẽ phải xuất phát."

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Biết rồi, tỷ tỷ."

Đang nhìn mình đệ đệ chạy về trong phòng, Trầm Ngưng Nhi tâm lý mơ hồ có một loại cảm giác nói không ra lời, tựa hồ lần này Trường Sa hành trình, không đơn giản như vậy.

Lại liên tưởng đến chính mình sư tả Mạc Khinh Trần, bỗng nhiên bị Thất Thánh Môn phái đến Trường Sa thành, Trầm Ngưng Nhi suy đoán, nơi đó rất có thể sẽ phát sinh những chuyện gì.

"Ai, chỉ có thể đến lúc đó hậu hoà nhĩ duyệt, tận lực cẩn thận một chút." Trầm Ngưng Nhi trong lòng nghĩ như vậy nói.

Trường Sa thành ở Tương Tây mặt đông, Ninh Tiểu Đường ba người một đường vượt núi băng đèo, qua lại ở ít dấu chân người rậm rạp bên trong vùng rừng già nguyên thủy.

Mãi đến tận sau năm ngày, người ở mới dần dần bắt đầu tăng lên. Có điều một ít trộm cướp, cũng thuận theo mà tới.

Bởi vì Trường Sa quận khai phá, vẫn chưa tới năm mươi năm.

Ngoại trừ Quận Thành Trường Sa thành phụ cận, những nơi khác triều đình thế lực ngoài tầm tay với, các loại trộm cướp bợc phát. Tương Tây khu vực, càng là tà đạo thế lực đại bản doanh.

Có thể nói, ở Trường Sa quận, chính là không bao giờ thiếu khiếu tụ sơn lâm đạo tặc phi khấu.

Ninh Tiểu Đường ba người, liên thỉnh thoảng gặp phải những đạo phi đó đánh cướp.

Chỉ là những đạo phi đó, tuyệt đại đa số đều là chút ăn đói mặc rét lưu dân, mỗi người xanh xao vàng vọt, vũ khí càng là lấy mộc côn trúc bông làm chủ.

Đối với những người này, Ninh Tiểu Đường cùng Lão Âu ý vào thân phận mình, đều chẳng muốn ra tay, tất cả đều giao cho Vũ Văn Tuấn phái.

Mà thôi Vũ Văn Tuấn Thông Mạch cảnh trung kỳ thực lực, đối phó những người này, tự nhiên là một đường quét ngang, như bẻ cành khô.

Sau đó, khi đi ngang qua một nhà Hắc Điểm thì, Ninh Tiểu Đường ba người lại làm đến một chiếc xe ngựa.

Kết quả là, Vũ Văn Tuấn liền tạm thời làm đánh xe người chẵn ngựa.

Theo người ở bắt đầu đông đúc lên, chính là đạo phi chất lượng, cũng từ từ tăng lên rất nhiều.

Xuất hiện đạo phi, không chỉ có nhân số đông đảo, tướng mạo dũng mãnh, hơn nữa mỗi người cầm trong tay đao kiếm chày sắt thép binh khí.

Ngày hôm đó, Ninh Tiểu Đường ba người ngộ đến khu này khu vực mạnh mẽ nhất đạo phi thế lực —— sùng trâu lĩnh.

Sùng trâu lĩnh là phụ cận chu vi trăm dặm mạnh mẽ nhất đạo phi thế lực, không riêng là sùng trâu lĩnh đạo phi nhân số đông đảo, có mấy trăm chi chúng. Hơn nữa mấy vị chủ nhà, còn mỗi người là võ công cao thủ.

Làm Ninh Tiểu Đường ba người xe ngựa, bị sùng trâu lĩnh đạo phi vây nhốt sau, Vũ Văn Tuấn không khỏi hơi nhũn nhũn mày.

Ninh Tiểu Đường liếc về Vũ Văn Tuấn về mặt sau, từ tốn nói: "Làm sao, chúng ta Ba Lăng Lục Đại Đạo, sẽ không liên những này tiểu mao tặc cũng giải quyết không được chứ?"

"A, không phải, đối phó những này phổ thông trộm cướp, tự nhiên không thành vấn đề." Vũ Văn Tuấn phủ nhận nói, "Chỉ là, sùng trâu lĩnh mấy vị chủ nhà, hơi có chút phiền phức."

"Có chút phiền phức?" Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, "Người thật giác cho chúng ta sẽ có phiền phức, vẫn là nói bọn họ sẽ có phiền phức?"

Chương 179: Chặn lại

□

Nghe được Ninh Tiểu Đường câu nói này, Vũ Văn Tuấn nhất thời bừng tỉnh.

Đúng đấy, hấn căn bản là không cần lo lắng sừng trâu lĩnh mấy vị kia đương gia.

Nếu như chỉ có chính hấn một người, gặp phải sừng trâu lĩnh mấy vị kia chủ nhà, hay là xác thực sẽ khá vướng tay chân.

Nhưng hiện tại có bên cạnh vị này nhân vật khủng bố, thật muốn có phiền phức, cũng là sừng trâu lĩnh mấy vị kia đương gia có phiền phức.

"Mà người trên xe, tất cả đều hấn mẹ cho lão tử hạ xuống! Các người bị đánh cướp!"

"Muốn sống, vội vàng đem vật đáng tiền giao ra đây, xe ngựa cũng lưu lại!"

"Nhanh lên một chút xuống xe, không nữa xuống xe, lão tử liền động dao, đem các người mỗi người băm thành tám mảnh, làm thành người bánh bao thật!"

Vây quanh ở xe ngựa bên ngoài những đạo phi đó, tiếng mắng chửi không ngừng liên tiếp.

Nghe bên ngoài kêu gào, Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Mau mau trước tiên đem những người này đều phái đi, sau khi nếu như có người đối phó không được, ta tự sẽ xuất thủ."

Vũ Văn Tuấn nói: "Vâng, ta vậy thì đi đem bọn họ đuổi rồi."

Chợt, xe ngựa bên ngoài vang lên một trận "Leng keng leng keng" tiếng đánh nhau hừng.

Tiếp theo cũng không lâu lắm, những kia tiếng đánh nhau liền toàn bộ biến mất, ngược lại đã biến thành một mảnh thê thảm ai tiếng kêu gào.

"Chúng ta tiếp tục đi thôi." Bên trong xe ngựa truyền ra Ninh Tiểu Đường thanh âm nhàn nhạt.

"Vâng." Vũ Văn Tuấn một lần nữa trở lại trên xe, lái xe xe ngựa chậm rãi tiến lên, xe ngựa hai bên, ngang dọc tứ tung nằm đầy một chỗ đạo phi.

Nhìn xe ngựa dần dần đi xa, một người trong đó đầu lĩnh đạo phi, kêu rên từ dưới đất bò dậy, trong miệng lớn tiếng nói: "Người đến a, mau mau đi bẩm báo mấy vị chủ nhà. Lần này thảm, tử thương rồi nhiều người như vậy, lão tử làm sao bàn giao a?"

Sừng trâu lĩnh là hai toà hồ thành góc dãy núi, bởi vì nhìn như một đôi sừng trâu, vốn nhờ này được gọi tên.

Hai toà dãy núi trong lúc đó khe lõm, kiến một tòa thật to trại.

Nơi này là sừng trâu lĩnh bọn đạo phi sào huyệt, mấy trăm cùng hung cực ác bọn đạo phi, sinh sống ở trại bên trong.

Cách trại mười mấy trượng ở ngoài một chỗ tiểu trên sườn núi, có mười Dư Đạo Nhân ảnh chính bí mật ở đây.

Những người này nữ có nam có, nam đều là một thân Bộ Khoái trang phục, nữ ăn mặc thống một ăn mặc, tựa hồ là một cái nào đó vũ lâm môn phái đệ tử.

Cầm đầu là một vị hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, vóc người khô ngô, ăn mặc một bộ màu đen công phục, trên người như nham thạch giống như bắp thịt, xuyên thấu qua quần áo hơi hướng ra phía ngoài nhô lên, biểu lộ một nguồn sức mạnh mùi vị.

Hắn khuôn mặt xương cốt góc cạnh rõ ràng, một đôi mắt hổ lấp lánh, hết sạch bắn ra bốn phía, cầm giữ lại dày đặc râu quai nón, nhìn qua dũng mãnh mà sắc bén, liền phảng phất một con ngừ đồng ở trong rừng hung mãnh con cọp.

Người này chính là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ một trong, lão đại Thiết Thủ Hàn Mãnh.

Hàn Mãnh bị Lục Phiến Môn môn chủ phái đến Trường Sa thành, đến bảo vệ Trường Sa Vương sinh mệnh an toàn.

Theo Trường Sa Vương năm mươi ngày mừng thọ lễ ăn mừng tới gần, Trường Sa thành thế cuộc, càng ngày càng biến đổi liên tục lên.

Đặc biệt trước đoạn tháng ngày, Trường Sa thành phụ cận, dĩ nhiên phát sinh mấy chục lên nhi đồng mất tích án, nháo đến lòng người bàng hoàng.

Vì mau chóng bình tức bách tính trong lòng kinh hoảng, ổn định thế cuộc, Hàn Mãnh không thể làm gì khác hơn là tự thân xuất mã tra án.

Có điều, Lục Phiến Môn nhân thù, chủ yếu nhất vẫn là bảo vệ Trường Sa Vương an toàn, tra án căn bản phân không ra bao nhiêu người đến. Cuối cùng, vẫn là đi tới Trường Sa thành Thủy Nguyệt phái đệ tử, phái ra một ít nhân thù, hiệp trợ Hàn Mãnh đồng thời tra án.

Theo vu án đầy mạnh, một đường tìm hiểu nguồn gốc, bọn họ cuối cùng tra được sừng trâu lĩnh nhóm này đạo phi trên người.

Lúc này, Hàn Mãnh mang theo Lục Phiến Môn Bộ Khoái cùng Thủy Nguyệt phái mấy vị đệ tử, cùng ở trên sườn núi giám thị phía dưới bọn đạo phi.

Đang lúc này, mọi người chợt phát hiện, trại bên trong có mấy chục vị đạo phi, cầm đao kiếm đẳng binh khí, hướng về trại bên ngoài tuôn tới.

"Thật giống xảy ra chuyện gì?" Trong đó một vị Lục Phiến Môn Bộ Khoái nói rằng.

"Các ngươi xem, cái kia đi đầu hai vị, thật giống là sừng trâu lĩnh Tam Đương Gia cùng Tứ Đương Gia. Hai vị chủ nhà cùng ra tay, khẳng định là chuyện gì xảy ra." Tên còn lại Lục Phiến Môn Bộ Khoái nói rằng.

Hàn Mãnh cũng hơi nhú mảy, sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà đồng thời mang đám người rời đi, nghĩ đến xác thực hẳn là phát sinh một số biến cố.

Nhưng mà, lúc này Hàn Mãnh nhưng tạm thời không cách nào bứt ra rời đi.

Bởi vì trải qua mấy ngày nay giám thị, bọn họ đã có một chút mệt mỏi. Ngay ở hôm nay, một nhóm quái lạ người tiến vào trại, đó là mười mấy cái chu nho.

Hàn Mãnh lúc đó nhìn thấy những chu nho đó, trong lòng hẳn thì có mơ hồ có loại trực giác, những chu nho đó đi tới nơi này mục đích, tựa hồ chính là vì những kia bị sừng trâu lĩnh đạo phi bắt cóc nhi đồng.

Mất thấy vụ án sắp cháy nhà ra mặt chuột, Hàn Mãnh nơi nào chịu ở thời khắc mấu chốt này rời đi.

Thế nhưng, nhìn thấy sừng trâu lĩnh hai vị kia chủ nhà vội vã rời đi, Hàn Mãnh lại không tốt đối với này làm như không thấy, phái người đi vào điều tra, vậy còn là cần.

Liền, Hàn Mãnh đem chủ ý đánh vào mấy vị kia Thủy Nguyệt phái môn trên thân thể người.

Hàn Mãnh hướng Thủy Nguyệt phái một vị liễu tính trung niên nữ tử ôm quyền, nói rằng: "Liễu chấp sự, ta là tạm thời phân thân không thuật, không đi được. Sừng trâu lĩnh hai vị kia chủ nhà hướng đi, còn phải phiền toái chấp sự đi một chuyến, đi thăm dò tham một phen."

Liễu tính trung niên nữ tử ôm quyền đáp lễ nói rằng: "Hàn Thần Bộ khách khí, ta vậy thì mang theo mấy vị đệ tử quá khứ, nhất định đem sự tình cho tìm rõ."

Nói xong, liễu tính trung niên nữ tử lúc này mang theo Thủy Nguyệt phái ba vị Nữ Đệ Tử, hướng về sừng trâu lĩnh hai vị kia đương gia rời đi phương hướng, đi theo.

Một bên khác, Vũ Văn Tuấn đánh xe ngựa, chậm rãi chạy ở xóc nảy trên đường đất.

Đi ngang qua một mảnh rậm rạp sơn lâm thì, xe ngựa rốt cục chậm rãi ngừng lại.

Bởi vì phía trước, xuất hiện mấy chục đạo bóng người, chính là sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà và mấy chục vị hung thần ác sát đạo phi.

Sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà, đều là hơn bốn mươi tuổi, dài đến cao lớn vạm vỡ, lưng hùm vai gấu.

Trong đó Tam Đương Gia thế một người đầu trọc, đầy mặt dữ tợn, trong tay nắm một cái quỹ đầu Đại Khảm Đao.

Tứ Đương Gia trên mặt có một cái vết loét, một mặt hung tương, khiến chính là một thanh Tinh Cương lưỡi búa.

Nhìn ngó ở phụ xe vị trí Vũ Văn Tuấn, cái kia Tam Đương Gia bỗng nhiên nhếch miệng uy nghiêm đáng sợ nói rằng: "Ta ngược lại thật ra ai đó? Hóa ra là Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong Bạch Điện Lang Quân a."

"Vũ Văn Tuấn, các ngươi Ba Lăng Lục Đại Đạo cùng ta sừng trâu lĩnh, từ trước đến giờ nước giếng không phạm nước sông. Hôm nay, ngươi nhưng đánh chết đả thương ta nhiều như vậy vị huynh đệ, này không còn gì để nói chứ?"

Vũ Văn Tuấn lạnh lùng nói: "Lữ Khôi, là người của các ngươi trước tiên đánh kiếp đến trên đầu ta đến, ta lẽ nào liền không nên động thủ?"

Cái kia Tam Đương Gia nói: "Vũ Văn Tuấn, ngươi ra tay quá ác! Ngươi có biết hay không, vừa nãy chúng ta sừng trâu lĩnh chết rồi bao nhiêu vị huynh đệ?"

Được rồi, vừa nãy Vũ Văn Tuấn không có lo lắng sau, ra tay xác thực nặng chút. Có điều, sừng trâu lĩnh những đạo phi đó, mỗi người Ác Quán Mãn Doanh, không chuyện ác nào không làm, chết rồi cũng đã chết rồi. Phải biết, bọn họ Ba Lăng Lục Đại Đạo, trộm cũng có đạo, cướp của người giàu giúp người nghèo khó, đó là có nguyên tắc.

Vũ Văn Tuấn xì cười một tiếng, nói rằng: "Nếu đi ra đánh cướp, liền phải làm tốt bị giết ngược lại chuẩn bị."

Nói tới chỗ này, Vũ Văn Tuấn hơi dừng một chút, thầm cười khổ. Lại như chính hắn, đánh cướp đánh tới trong xe ngựa vị này gia trên người, cuối cùng chính mình ngược lại bị vị này gia bắt đi, đến hiện tại đều không có khôi phục thân thể tự do.

Cái kia Tam Đương Gia nói: "Thật ngại cái Vũ Văn Tuấn, vốn còn muốn cho các người Ba Lăng Lục Đại Đạo một ít mặt mũi, đã như vậy, chúng ta không thể làm gì khác hơn là so tài xem hư thực."

Cái kia Tứ Đương Gia cũng mở miệng nói: "Các người Ba Lăng Lục Đại Đạo, trả lại ai, đều đi ra đi."

Ở vị này Tam Đương Gia xem ra, có thể làm cho Vũ Văn Tuấn vị này Bạch Diện Lang Quân đánh xe, ngồi ở trong xe ngựa, tất nhiên là mấy vị khác Đạo Tặc.

Vũ Văn Tuấn ở Lục Đại Đạo bên trong xếp hạng cuối cùng, võ công cũng thấp nhất, sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà cũng không sợ hắn.

Thế nhưng, Lục Đại Đạo bên trong phía trước mấy vị Đạo Tặc, võ công liền muốn cao hơn nhiều, sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà vẫn có kiêng kỵ.

Cùng lúc đó, sơn lâm bên trong, khác có mấy bóng người, chính trốn ở ở giữa nhìn kỹ song phương đối lập.

Mấy người này, chính là Thủy Nguyệt phái cái kia liễu tính trung niên nữ tử cùng ba vị tuổi trẻ Nữ Đệ Tử.

Chỉ thấy trong đó một vị mười tám mười chín tuổi thiếu nữ nhìn song phương đối lập, bỗng nhiên chợt nói: "Nguyên lai sừng trâu lĩnh hai vị kia chủ nhà khi thể hùng hổ lại đây, chính là vị chặn lại vị kia Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong Bạch Diện Lang Quân nha. Các người nói, ngồi ở đó trong xe ngựa, lại sẽ là vị nào Đạo Tặc?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Giết chết đạo phỉ (một)

□

"Lẽ nào là đệ nhị Đạo Tặc không a kiểm Lý Chính Bình?" Một vị khác tuổi tác hơi trường tuổi trẻ Nữ Đệ Tử đôi môi khẽ mở nói rằng, "Nghe nói không a kiểm Lý Chính Bình, bởi vì quanh năm si mê với kiếm thuật, tính tình trở nên hơi quái lạ, không thích gặp người."

Sau đó còn lại vị kia tuổi trẻ Nữ Đệ Tử cũng mở miệng nói: "Ta đoán ngồi ở trong xe ngựa, cũng là không a kiểm Lý Chính Bình. Dù sao, như Đệ Tam Đại trộm thủy trên kinh yến Đặng Phi, đệ tứ đại đạo hồ dưới hắc quý Lý Ngưu, đệ ngũ Đạo Tặc tương giang lăng tử Hạ Thanh, mấy vị này mỗi người là đừng cảm người. Lấy tính cách của bọn họ, có thể dễ kích động vẫn chờ ở trong xe ngựa, mà để Bạch Diện Lang Quân một mình ở bên ngoài đánh xe."

Chỉ nghe vị kia mười tám mười chín tuổi thiếu nữ lại nói: "Cái kia không phải còn có vị Đạo Tặc sao? Ngồi ở trong xe, hay là vị kia Đạo Tặc Độc Nhân lão nhân đây."

Lúc này, cái kia liễu tính trung niên nữ tử mở miệng, nói rằng: "Không thể là vị kia Đạo Tặc Độc Nhân lão nhân, cư ta từng nói, vị kia Độc Nhân lão nhân Tần Duệ, chỉ ít đã có hơn mười năm chưa ở giang hồ đi lại. Hơn nữa, nếu là Độc Nhân lão nhân điều động, mấy vị khác Đạo Tặc, tám chín phần mười cũng sẽ theo đồng thời lại đây, mà không đơn thuần chỉ có vị kia Bạch Diện Lang Quân."

"Sư phụ, vậy người nói ngồi ở trong xe ngựa sẽ là ai?" Vị kia mười tám mười chín tuổi thiếu nữ hỏi.

Liễu tính trung niên nữ tử cũng không có trực tiếp trả lời, mà là đạo cú: "Chỉ đề ý nhìn là tốt rồi, người trong xe ngựa, nên chẳng mấy chốc sẽ đi ra."

Trên thực tế ở đáy lòng, liễu tính trung niên nữ tử cũng cảm thấy ngồi ở trong xe ngựa, rất khả năng chính là vị kia đệ nhị Đạo Tặc không a kiểm Lý Chính Bình.

Vũ Văn Tuấn một mặt ngưng trọng cùng sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà đối lập, hết cách rồi, hắn không thể không tập trung sự chú ý. Bởi vì đối diện hai vị, võ công mỗi người không thua kém chính mình. Đặc biệt vị kia Tam Đương Gia Lữ Khôi, võ công thậm chí so với mình mạnh hơn một bậc.

Nếu không là bên trong xe ngựa không chỉ có ngồi vị kia Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trường Lão Thu tiên bối, hơn nữa còn ngồi một vị so với vị kia Thu tiên bối nhân vật càng khủng bố hơn, hắn Vũ Văn Tuấn đã sớm chạy mất dép.

Bên trong xe ngựa, Ninh Tiểu Đường thấy Lão Âu đang muốn đứng dậy, liền nói với nàng cứ: "Vẫn là do ta đi đem bọn họ đuổi rồi, Thu trưởng lão liền đợi ở trong xe đi."

Lão Âu cung kính nói rằng: "Vây làm phiền Ninh Trang Chủ."

Khoảng thời gian này ở chung hạ xuống, Lão Âu cũng phát hiện vị này Ninh Trang Chủ tính cách hồ hững, làm người hòa khí, cùng trong truyền thuyết một số tính nét quái lạ siêu cấp Lão Quái Vật, cũng không giống nhau lắm.

Có điều, tuy rằng Ninh Tiểu Đường nói chuyện không có cái giá, nhưng Lão Âu đã từ từ bãi chính vị trí của chính mình.

Dưới cái nhìn của nàng, trước mắt vị này nhân vật khủng bố, hiển nhiên là so với mình bối phận còn muốn càng to lớn hơn siêu cấp Lão Quái Vật.

Bởi vậy, Lão Âu nói chuyện với Ninh Tiểu Đường thì, ngữ khí cũng bắt đầu trở nên càng ngày càng cung kính lên.

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường vén rèm xe lên, đi ra ngoài.

Xe ngựa bên ngoài, Vũ Văn Tuấn nhìn thấy Ninh Tiểu Đường sau khi ra ngoài, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, đối diện sừng trâu lĩnh những đạo phi đó môn, cũng không biết Ninh Tiểu Đường nội tình.

Sừng trâu lĩnh hai vị kia chủ nhà, nhìn thấy từ bên trong xe ngựa đi ra, là một vị dài đến mi thanh mục tú công tử trẻ tuổi sau, không khỏi hơi ngẩn người.

Khẩn đón lấy, hai người cũng không nhận được phình bụng cười to lên.

Cái kia Tam Đương Gia Lữ Khôi lớn tiếng cười nhạo nói: "Ta nói Vũ Văn Tuấn, người tốt xấu cũng là Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong, lúc nào dĩ nhiên làm cho người ta làm phụ xe? Hơn nữa, vẫn là cho một vị thiếu gia nhà giàu làm phụ xe. Ha ha ha, thực sự là cười chết ta rồi. Ta tính toán, nếu để cho mấy vị khác Đạo Tặc biết được việc này, tất nhiên sẽ bị người tươi sống tức chết!"

Từ Đương Gia bàng thạch nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường tuần lãng mạo nhìn một lúc, sau đó lại liếc nhìn Vũ Văn Tuấn, lập tức bỗng nhiên cất tiếng cười to lên: "Ha ha ha, Bạch Diện Lang Quân không hổ là Bạch Diện Lang Quân, nguyên lai người cũng còn tốt này một cái a! Bàng mỗ khâm phục khâm phục!"

Tam Đương Gia Lữ Khôi cùng những đạo phi khác môn, nghe đến lời này sau, đầu tiên là sừng sốt một chút, tiếp theo mỗi người cười đến ngựa tới ngựa lui, không đứng lên nổi đến.

Son lâm bên trong, ẩn giấu ở cây rừng Thủy Nguyệt phái bốn người, lúc này cũng tất cả đều kinh ngạc không ngớt.

Các nàng không nghĩ tới, từ trong xe ngựa đi ra, càng sẽ là một vị công tử trẻ tuổi ca.

Rất hiển nhiên, cái kia vị công tử trẻ tuổi ca, cũng không phải mấy vị khác Đạo Tặc.

"Cái kia công tử trẻ tuổi, đến cùng thân phận gì a? Làm sao liền Bạch Diện Lang Quân, đều ở cho hắn làm phụ xe?" Vị kia mười tám mười chín tuổi thiếu nữ hiếu kỳ hỏi.

Nhưng vấn đề này, hiển nhiên không ai có thể trả lời.

Bốn trong lòng người đều nghi hoặc cực kì, đường đường Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong Bạch Diện Lang Quân, dĩ nhiên cho một vị công tử trẻ tuổi làm phụ xe, vị này ai cũng sẽ xảy ra lên lòng hiếu kỳ. Nếu không có tận mắt nhìn thấy, các nàng thật có chút không dám tin tưởng.

"Cái kia công tử trẻ tuổi thân phận, nghĩ đến nên rất tôn quý đi." Năm ấy lĩnh hơi trường tuổi trẻ Nữ Đế Từ suy đoán nói.

Cũng không đủ tin tức, các nàng hiện nay, cũng chỉ có thể tạm thời suy đoán đến một bước này.

Một bên khác, Vũ Văn Tuấn nghe đối diện sừng trâu lĩnh Từ Đương Gia bàng thạch ô ngôn uế ngữ, sắc mặt một mảnh tái nhợt.

Hắn lạnh lùng nói rằng: "Hừ, tiếp đó, các người vẫn là lo lắng một hồi cái mạng nhỏ của chính mình đi."

Dám nói ô nhục mình và vị kia nhân vật khủng bố, chuyện này quả thật là vội vã đi gặp Diêm Vương a.

Nói, hắn còn len lén mắt liếc Ninh Tiểu Đường, lại phát hiện Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh, vẻ mặt căn bản cũng không có chút nào gợn sóng.

Ninh Tiểu Đường nghe đối diện bọn đạo phi tiếng cười lớn, mặt không hề cảm xúc, quá một hồi lâu, hắn mới mở miệng từ tốn nói: "Cười đi, tận lực nhiều cười chút. Bởi vì không nữa cười, đón lấy các người vĩnh viễn cũng không có cơ hội lại nở nụ cười."

Ninh Tiểu Đường âm thanh cũng không vang dội, nhưng mỗi một chữ, đều rõ ràng ràng địa truyền vào đến sừng trâu lĩnh bọn đạo phi trong tai.

Tam Đương Gia Lữ Khôi cùng Từ Đương Gia bàng thạch tiếng cười im bật đi, hai người không khỏi nhìn nhau, sắc mặt nghiêm nghị lên.

Tiếng nói ngưng thanh thành tia, bọn họ rất rõ ràng này một tay, cần thâm hậu bao nhiêu công lực.

Chính là lấy bọn họ Đại Đương Gia công lực, cũng xa kém xa làm được điểm này. Mà đối diện cái kia công tử trẻ tuổi, lại có thể làm được.

Hiển nhiên, cái kia vị công tử trẻ tuổi, cũng không phải cái gì tiểu bạch kiếm, mà là một vị siêu cấp Vô Lâm Cao Thủ.

Bất cần rồi.

Hai trong lòng người không nhận được bốc lên cái ý niệm này, có thể làm cho Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong Bạch Điện Lang Quân cam tâm tình nguyện trở thành phu xe, nhân vật như vậy, lại làm sao có khả năng đơn giản đạt được?

Cũng còn tốt hiện tại đã biết đối phương là vị nhân vật lợi hại, sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà, đương nhiên sẽ không lại khinh địch.

Thậm chí hai trong lòng người, đã bắt đầu mơ hồ bắt đầu sinh ý lui.

Những đạo phi khác thấy hai vị chủ nhà tiếng cười im bất đi, tuy rằng không biết là xảy ra chuyện gì, nhưng cũng dần dần ngưng cười thanh.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn phía trước chúng đạo phi, từ tốn nói: "Không cười? Làm sao không cười cơ chứ? Là cười xong chưa? Đã như vậy, như vậy đều đi chết đi cho ta!"

Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên đi về phía trước một bước, sau đó đưa ra hai cánh tay của chính mình, lòng bàn tay hướng về bầu trời, phảng phất ở ôm ấp tự nhiên.

"Hô ~ "

Khẩn đón lấy, một luồng khí tức kinh khủng, đột nhiên từ Ninh Tiểu Đường trên người tản mát ra, liền phảng phất là một con Viễn Cổ hung thú đang chậm chậm thức tỉnh.

Thời khắc này, sừng trâu lĩnh hết thấy bọn đạo phi, cũng không nhận được rung mình một cái, một luồng Băng Hàn thấu xương cảm giác mát mẻ, chớp mắt từ cột sống phần cuối bay lên, cả người lông tóc dựng đứng!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Giết chết đạo phi (hai)

□

Ninh Tiểu Đường khí tức, trở nên càng ngày càng khủng bố.

Từng tia một Khí Kinh, từ hần trên dưới quanh người lóe ra.

Chung quanh hần mặt đất, dần dần mà bắt đầu rung động lên, liền phảng phất là phát sinh địa chấn.

Vô số cành khô lá héo, chậm rãi trôi nổi mà lên, cách mặt đất ba thước.

Đối diện, sừng trâu lĩnh bọn đạo phi, tất cả đều sợ hãi không ngớt mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Bọn họ không nghĩ tới, vị này công tử trẻ tuổi ca, dĩ nhiên sẽ kinh khủng như thế!

Chỉ là tản mát ra Khí Kinh, liền gọi ra mặt đất rung động, lá khô trôi nổi.

Như vậy chấn động cảnh tượng, quả thực có chút khó mà tin nổi.

Sừng trâu lĩnh Tam Đương Gia Lữ Khôi cùng Tứ Đương Gia bàng thạch, sắc mặt khó coi cực kỳ.

Đối diện cái kia vị công tử trẻ tuổi, so với bọn họ tưởng tượng còn lợi hại hơn.

Chẳng trách thân là Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong Bạch Diện Lang Quân, dĩ nhiên sẽ trở thành đối phương phụ xe. Ở nhân vật khủng bố như vậy trước mặt, Bạch Diện Lang Quân xác thực không tính là gì.

Sùng trâu lĩnh hai vị chủ nhà có ngọc, giờ khắc này cũng hiểu được, đối phương căn bản là không phải cái gì phổ thông công tử trẻ tuổi, mà là một vị trong truyền thuyết dung nhan vĩnh trú siêu cấp Lão Quái Vật.

Phổ thông người trong giang hồ, hay là bởi vì kiến thức không đủ, khả năng chưa từng nghe nói dung nhan vĩnh trú.

Nhưng Lữ Khôi cùng bàng thạch hai người không giống, bọn họ thân là sùng trâu lĩnh chủ nhà, trong ngày thường cùng một cái nào đó mạnh mẽ thân bí thể lực, thường xuyên lui tới.

Cũng bởi vậy, hai người biết rồi rất nhiều giang hồ bí ẩn việc.

Lúc này thấy đến cái kia vị công tử trẻ tuổi, công lực khủng bố đến trình độ như vậy, hai người lập tức đã nghĩ đến trong truyền thuyết một số dung nhan vĩnh trú siêu cấp Lão Quái Vật.

"Tam ca, làm sao bây giờ?" Tứ Đương Gia bàng thạch mồ hôi lạnh trên trán liên tục, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, lần này ra ngoài, càng sẽ gặp phải như vậy nhân vật khủng bố.

Tam Đương Gia Lữ Khôi sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hắn ngắm nhìn chu vi, đó là cùng hắn cùng đi hơn mười vị sùng trâu lĩnh đạo phi.

Thế nhưng, hắn cuối cùng vẫn là khê cần rằng làm ra một gian nan quyết định: "Chạy, tứ đệ, hai chúng ta lập tức chạy!"

Tam Đương Gia Lữ Khôi cũng coi như là người quyết đoán, mắt thấy sự không thể làm, lập tức làm ra lập tức chạy trốn quyết định. Còn chu vi còn lại sùng trâu lĩnh bọn đạo phi làm sao bây giờ, hắn đã cố không được nhiều như vậy.

Chỉ cần mình cùng tứ đệ đi ra ngoài, những này thủ hạ chết rồi cũng là chết rồi, đến lúc đó một lần nữa lại chiêu là được rồi. Bởi vì Trường Sa quận không bao giờ thiếu, chính là muôn hình muôn vẻ các đường đạo phi.

Nhưng vào đúng lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng rốt cục khởi xướng công kích.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường đưa ra hai tay, bỗng nhiên hơi hướng lên trên nhắc lên.

Nhất thời, cái kia vô số trôi nổi cành khô lá héo, đột nhiên hăng hái xoay tròn lên, phát sinh "Ồ ô ô ~~~" tiếng vang.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường hai con mắt phút chốc hơi mở, trong miệng đạo cú: "Đi."

Hắn song chưởng đột nhiên hướng phía trước sùng trâu lĩnh chúng đạo phi vị trí phương hướng đẩy ra, lúc này, những kia trôi nổi cành khô lá héo, thật giống như là chịu đến cái gì chỉ lệnh giống như vậy, tất cả đều điên cuồng hướng về bọn đạo phi mãnh liệt quá khứ.

"Ào ào ào ~~~ "

Cuồng phong gào thét, mang theo vô số cành khô lá héo, lấy như bễ cành khô tư thế, xông về phía trước.

Đây chính là một mảnh thể không thể đỡ khô vàng biển gầm, trong chớp mắt liền vọt vào bọn đạo phi trong đám người.

"A! Con mắt của ta."

"Chạy mau nha!"

"Cánh tay của ta không rồi! Cánh tay của ta!"

"Trời ạ, ta ruột chảy ra rồi!"

Chúng trong đạo phi, lúc này vang lên từng trận liên tiếp thê tiếng kêu thảm thiết, liền phảng phất là trong địa ngục bị tra tấn ác quỷ môn, phát sinh cõi đời này thê thảm nhất kêu rên.

Vào giờ phút này, cái kia từng mảng từng mảng nguyên bản mềm mại khô vàng cành lá, tựa hồ trở nên so với Tinh Cương lưỡi dao sắc còn muốn sắc bén.

Những đạo phi đó môn thân thể bị khô vàng cành lá xẹt qua sau khi, nhất thời hiển hiện ra từng đạo từng đạo sâu thấy được tận xương khủng bố vết thương.

Có chút vận may không tốt, toàn bộ cánh tay đều bị cắt tới; một ít cái bụng bị cắt ra, ruột đều rơi mất đi ra; một ít viên mắt bị cành bắn vào, tổn thương đại não mà trực tiếp nổ chết; cũng có một ít trên người bị lá khô cắt hàng trăm hàng ngàn vết vết thương, thật giống như là chịu đến lăng trì chi hình, thân thể không nhúc nhích co quắp ngã trên mặt đất, từ lâu không có động tĩnh.

Đây chính là một bức địa ngục giữa trần gian giống như hình ảnh, đầu đầu cũng có chân tay cụt, máu tươi giàn giụa.

"Ào ào ~ "

Mảnh này khô vàng biển gầm ở đạo phi quần bên trong không kiêng kị mà tàn phá sáu, bảy cái hồ hấp sau, uy lực rất cực bắt đầu chậm rãi yếu đi.

Mà lơ lửng giữa không trung những kia cành khô lá héo, cũng bắt đầu từng mảng từng mảng rớt xuống.

Chỉ là thời khắc này, hầu như hết thấy đạo phi đều ngã trên mặt đất, đại đa số đạo phi đều chịu đến thương tích cực nặng, thoi thóp.

Một ít coi như tạm thời không có nguy hiểm tính mạng đạo phi, cũng mỗi người co quắp ngã xuống đất, trong miệng phát sinh thống khổ kêu rên.

"Khắc khắc ~ "

Tam Đương Gia Lữ Khôi cùng Tứ Đương Gia bằng thạch một trận ho khan, từng khẩu từng khẩu máu tươi từ bọn họ trong miệng ho ra.

Vừa nãy hai người cũng định rời đi, nhưng cuối cùng vẫn bị cuốn vào cái kia mảnh do cành khô lá héo tạo thành biển gầm bên trong.

Tuy rằng hai người dựa vào tương đối công lực thâm hậu, miễn cưỡng chống lại rồi trước cái kia một làn công kích, nhưng trên người bọn họ vẫn như cũ bị cắt ra từng đạo từng đạo lỗ hổng, máu tươi chảy ròng, coi là thật là vô cùng chật vật.

Hai người ngơ ngác mà nhìn bốn phía ngã một chỗ thân thể, trong mắt kinh hãi cực kỳ.

Cành khô lá héo, đều là binh khí.

Thủ đoạn như vậy, quả thực là làm người nghe kinh hãi, hoàn toàn chính là quân chiến khắc tinh.

Có võ công như thế, coi như đến bao nhiêu người cũng là toi công.

Mới bắt quá mấy hơi thở a, hơn mười vị đạo phi liền tất cả đều ngã xuống đất không nổi.

"Chúng ta đi!"

Tam Đương Gia Lữ Khôi cùng Tứ Đương Gia bằng thạch kinh hoàng không ngớt, bóng người lóe lên, lúc này chuẩn bị lại một lần nữa chạy mất dép.

Ninh Tiểu Đường không khỏi lạnh rên một tiếng, nói: "Đi được không?"

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường giơ lên tay trái, ngón trỏ cùng ngón cái nhẹ nhàng sờ một cái, trong tay phẳng phát biến Ma Thuật giống như vậy, bỗng nhiên xuất hiện hai mảnh khô vàng lá rụng.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, hai mảnh lá rụng lúc này hóa thành hai đạo Hoàng Quang, trong phút chốc xẹt qua hư không, bắn vào sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà phía sau lưng, chọt lại từ trước ngực bắn ra.

"Xoạt ~ "

Trái tim của hai người trong nháy mắt mạnh mẽ bị bắn nổ, vọt tới trước thân thể càng là lập tức mất đi không chế, ngã trên mặt đất.

Thời khắc này, sừng trâu lĩnh Tam Đương Gia cùng Tứ Đương Gia, triệt để mất đi sinh mệnh.

Vũ Văn Tuấn tuy rằng từ lâu từng trải qua Ninh Tiểu Đường võ công, nhưng lúc này lại một lần nữa nhìn thấy Ninh Tiểu Đường ra tay, hắn vẫn là không nhìn được nuốt ngậm nước bọt, nhìn ra trọn mắt ngoác mồm.

Mà một bên khác sơn lâm bên trong, Thủy Nguyệt phái bốn người, càng là mỗi người ngây người như phỗng.

Từ Ninh Tiểu Đường ra tay đến kết thúc, cũng có điều mười thời gian mấy hơi thở.

Ở như vậy thời gian ngắn ngủi, liền quét ngang hơn mười vị sừng trâu lĩnh đạo phi, hơn nữa còn giết sừng trâu lĩnh hai vị chủ nhà, phần này thực lực khủng bố, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

"Sur phụ, người kia đến cùng là ai vậy? Làm sao sẽ kinh khủng như thế?" Vị kia mười tám mười chín tuổi thiếu nữ không nhìn được hỏi.

Liễu tính trung niên nữ tử trên mặt một trận nghi ngờ không thôi, lúc này nàng cũng ý thức được không bình thường.

Một vị như vậy công tử trẻ tuổi ca, làm sao có khả năng sẽ nắm giữ như thế thực lực khủng bố? Đây quá không bình thường.

Vì lẽ đó, liễu tính trung niên nữ tử vào đúng lúc này, nghĩ đến dung nhan vĩnh trú.

Dung nhan vĩnh trú cái từ này, đối với liễu tính trung niên nữ tử tới nói, cũng không xa lạ gì. Bởi vì các nàng Thủy Nguyệt phái, thì có tương tự công pháp.

Tuy rằng hầu như tất cả mọi người đều không có luyện thành, nhưng trong tông môn nhưng có sáng tỏ ghi chép, đã từng Thủy Nguyệt phái quả thật có lão tiền bối làm được dung nhan vĩnh trú.

Bởi vậy ở Liễu tính trung niên nữ tử xem ra, cái kia vị công tử trẻ tuổi, tám chín phần mười chính là dung nhan vĩnh trú lão tiền bối.

Ngay vào lúc này, một thanh âm bỗng nhiên rõ ràng truyền vào bốn người lỗ tai.

"Bên kia bốn vị, nhìn lâu như vậy, có phải là nên đi ra?"

Thủy Nguyệt phái bốn người nghe được âm thanh này sau, lúc này hải đến hoa dung thất sắc, sợ hãi không ngớt.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường không biết lúc nào, xa xa địa hướng về các nàng vị trí, nhìn sang.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Địch đến (một)

□

"Không được, bị phát hiện!" Thủy Nguyệt phái một tên trong đó tuổi trẻ Nữ Đệ Tử, không nhịn được phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

Ninh Tiểu Đường ánh mắt bình tĩnh hờ hững, nhưng xem ở Thủy Nguyệt phái bốn trong mắt người, các nàng chỉ cảm giác mình phảng phất bị một con mãnh thú thuở hồng hoang tập trung giống như vậy, thân thể không tự chủ được địa trở nên cứng ngắc cực kỳ.

"Sư phụ, chúng ta đón lấy làm sao bây giờ?" Một người khác tuổi trẻ Nữ Đệ Tử có chút thất kinh địa nói rằng.

Liễu tính trung niên nữ tử một mặt cười khổ, bị như vậy một vị nhân vật khủng bố nhìn chăm chăm, các nàng còn có thể làm sao?

Lúc này, các nàng căn bản là không thể lại đi thoát.

Đã như vậy, như vậy các nàng không thể làm gì khác hơn là dựa theo ý của đối phương làm.

"Chúng ta đi ra ngoài đi." Liễu tính bên trong nữ tử bất đắc dĩ nói rằng.

"Sư phụ, chúng ta thật sự muốn đi ra ngoài?" Vị kia mười tám mười chín tuổi thiếu nữ trên mặt mang theo một vẻ hoảng sợ.

Ninh Tiểu Đường khủng bố, hoàn toàn vượt qua thiếu nữ tưởng tượng. Nàng tử không nghĩ tới, một người võ công, có thể đạt đến trình độ như vậy.

Nhìn xa xa cái kia từng bộ từng bộ đạo phi thi thể, thiếu nữ tâm lý liền không nhịn được bay lên một luồng hơi lạnh thấu xương.

"Đi thôi, theo sát ta." Liễu tính trung niên nữ tử khe khẽ thở dài, nói rằng: "Người kia võ công đã đạt đến cảnh giới khó mà tin nổi, nghĩ đến cũng là một vị vũ Lâm lão tiền bối. Chúng ta hiện tại quá khư cho thấy thân phận, hi vọng đối phương có thể xem ở Thủy Nguyệt phái trên mặt, không gặp qua đa số khó chúng ta."

Liễu tính trung niên nữ tử hiện tại chỉ ký hy vọng vào đối phương, không phải lạm sát kẻ vô tội Ma Đầu.

Cho tới xem ở Thủy Nguyệt phái trên, trung niên nữ tử nói câu nói này thì, chính mình cũng không tin, này có điều là nàng an ủi mấy vị Nữ Đệ Tử nói xong.

Dù sao, như đối phương là thị sát thành tính tà đạo Ma Đầu, lấy võ công của đối phương, căn bản không thể đem Thủy Nguyệt phái để ở trong mắt.

Nói, liễu tính trung niên nữ tử lúc này mang theo ba vị tuổi trẻ Nữ Đệ Tử, từ sơn lâm bên trong đi ra, hướng Ninh Tiểu Đường phương hướng đi đến.

Một lát sau, liễu tính trung niên nữ tử ở Ninh Tiểu Đường hai trượng ở ngoài đứng lại, cung kính mà đối với Ninh Tiểu Đường ôm quyền, thi lễ nói rằng: "Tại hạ Liễu Thanh Dung, gặp vị tiền bối này. Chúng ta là Thủy Nguyệt phái môn nhân, ba vị này là tại hạ đồ đệ. Chúng ta trước đây là lần theo những kia sùng trâu lĩnh đạo phi mà đến, cũng không phải có ý định trốn..."

"Thủy Nguyệt phái môn nhân?" Ninh Tiểu Đường không đợi đối phương nói xong, trực tiếp đánh gãy nàng, trên mặt hấn hơi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường quay lưng xe ngựa, nói rằng: "Thu trưởng lão, bốn người này nói là người đồ từ đồ tôn, người ra tới xem một chút đi, các nàng đến cùng có phải là người Thủy Nguyệt phái người."

Ninh Tiểu Đường, để Liễu Thanh Dung hơi kinh hãi, lẽ nào nơi này còn có một vị Thủy Nguyệt phái tiền bối ở? Thật sự giả?

Đúng rồi, Thu trưởng lão, họ Thu, lẽ nào là...

Trong nháy mắt tiếp theo, một vị tóc bạc trắng Lão Âu từ trong xe ngựa đi ra.

Lão Âu dung mạo hết sức kỳ quái, má trái trên che kín nếp nhăn, má phải trên da thịt nhưng bảo dưỡng rất tốt, xem ra như chừng bốn mươi tuổi trung niên nữ tử màu da. Đây hai bên trái phải hai bên mặt hình to lớn tương phản, khiến cho người rất : gì cảm kinh ngạc.

Mà khi Liễu Thanh Dung nhìn rõ ràng Lão Âu mạo sau, nhất thời ánh mắt sáng lên, mừng rỡ.

Nàng đầy mặt vui vẻ nói: "Thái Thượng Trưởng Lão, đúng là người!"

Nhìn thấy chính mình Thái Thượng Trưởng Lão thật sự ở đây, Liễu Thanh Dung tâm lý là triệt để thờ phào nhẹ nhõm

Bởi vì như thế vừa đến, vị kia nhân vật kinh khủng, hiển nhiên cũng không phải kẻ địch.

Lão Âu nhìn thấy Liễu Thanh Dung sau, cũng nhận ra nàng, nói rằng: "Thanh dung, là người a."

Khẩn đón lấy, Lão Âu lại nói với Ninh Tiểu Đường: "Ninh Trang Chủ, bốn người này đúng là ta Thủy Nguyệt phái môn nhân."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Đã như vậy, cái kia Thu trưởng lão các người trước tiên tán gẫu, ta trước về xe ngựa."

Nói, Ninh Tiểu Đường trực tiếp trở về bên trong xe.

"Thái Thượng Trưởng Lão, người tại sao lại ở chỗ này?" Liễu Thanh Dung kinh hỉ sau khi, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Mà phía sau nàng ba vị Nữ Đế Tử, lúc này cũng đều đầy mặt kinh ngạc mà nhìn trước mắt vị này dung mạo vô cùng quái dị Lão Âu.

Trong ngày thường, Lão Âu ở trong tông môn, cơ bản đều là đang bế quan tu luyện, cũng là Liễu Thanh Dung loại này trưởng bối cấp nhân vật, mới tình cờ gặp vị này Thái Thượng Trưởng Lão.

Cho tới phổ thông đệ tử trẻ tuổi, căn bản không thấy được Lão Âu bóng người, tỷ như Liễu Thanh Dung ba vị đồ đệ, lúc này chính là lần thứ nhất nhìn thấy vị này Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão.

Nghe được Liễu Thanh Dung hỏi mình vì sao ở đây, Lão Âu cũng không có trực tiếp trả lời, bởi vì nàng không cần hướng về tiểu bối giải thích, chỉ là nói cú: "Lão thân cùng vị kia Ninh Trang Chủ cùng đi Trường Sa thành, vừa vận đi ngang qua nơi đây thôi."

Liễu Thanh Dung thấy chính mình Thái Thượng Trưởng Lão không muốn nhiều lời, liền khẽ gật đầu, cũng không hỏi nhiều.

Có điều lập tức, Lão Âu nhưng hỏi Liễu Thanh Dung: "Đúng là thanh cho phép người, không phải để cho các người chờ ở Trường Sa thành bảo vệ Trường Sa Vương sao? Làm sao tới nơi này?"

"Thái Thượng Trưởng Lão, chúng ta là cùng Thần Bộ Thiết Thủ đại nhân đồng thời lại đây tra án." Lúc này, Liễu Thanh Dung đem sự tình đầu đuôi câu chuyện giảng giải một lần.

Lão Âu gật đầu một cái nói: "Thì ra là như vậy."

Lúc này, trở lại trên xe ngựa Ninh Tiểu Đường, bỗng nhiên truyền đến âm thanh nói rằng: "Thu trưởng lão, đón lấy người là cùng người Thủy Nguyệt phái môn nhân chờ đồng thời đây, vẫn là cùng ta tiếp tục lên đường?"

Nghe nói như thế, Lão Âu hơi chần chờ một chút.

Lập tức, Lão Âu nghĩ đến Liễu Thanh Dung bốn người, chính là đến hiệp trợ Thần Bộ Thiết Thủ tra án. Mà chính mình tốt xấu cũng là Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, thân phận của chính mình địa vị, chính là Thần Bộ Thiết Thủ thấy, cũng phải cung kính mà hô một tiếng tiền bối.

Chính mình muốn lưu lại hiệp trợ Thần Bộ Thiết Thủ tra án sao? Lão Âu lúc này phủ định ý nghĩ này.

"Ninh Trang Chủ, ta cùng người tiếp tục lên đường." Lão Âu mở miệng nói rằng

Có điều ở về trước xe ngựa, Lão Âu rồi hướng Liễu Thanh Dung đạo cú: "Ta phải tiếp tục chạy đi, chính các người chú ý an toàn, không muốn cậy mạnh. Nơi này sự tình chấm dứt sau khi, vẫn là mau chóng về Trường Sa thành đi."

Nói xong, Lão Ấu trực tiếp trở lại bên trong xe ngựa. Mà Vũ Văn Tuấn cũng một lần nữa ngồi trở lại đến phu xe vị trí.

"Bánh xe bánh xe ~~~ "

Xe ngựa lần thứ hai khởi động, chậm rãi biến mất ở Liễu Thanh Dung bốn người tầm nhìn bên trong.

"Sư phụ, nguyên lai vừa nãy vị kia chính là chúng ta Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão a?" Trong đó một vị tuổi trẻ Nữ Đệ Từ thờ dài nói, tựa hồ không nghĩ tới chính mình còn có thể nơi này nhìn thấy trong truyền thuyết Thái Thượng Trưởng Lão.

Liễu Thanh Dung khẽ gật đầu: "Không sai, chính là Thái Thượng Trưởng Lão nàng lão nhân gia. Nơi này sự tình đã xong, chúng ta cũng trở về đi thôi."

Một phút sau, Liễu Thanh Dung bốn người ở trở lại nửa đường, gặp phải một vị các nàng dự không nghĩ tới nhân vật.

"Thiết Thủ đại nhân, ngươi làm sao biến thành dáng vẻ ấy? Những người khác đâu?" Nhìn người trước mắt, Liễu Thanh Dung giật nảy cả mình.

Vào giờ phút này, tứ đại Thần Bộ đứng đầu Thiết Thủ Hàn Mãnh, coi là thật là không nói ra được chật vật.

Hắn máu me khắp người, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Hàn Mãnh nhìn thấy Liễu Thanh Dung bốn người sau, sắc mặt đầu tiên là vui vẻ, nhưng tiếp theo lại là hơi đổi.

"Chết rồi, những người khác đều chết rồi! Liễu chấp sự, các ngươi đi nhanh lên, không cần lo ta, mau chóng về Trường Sa thành!" Hàn Mãnh lo lắng nói rằng.

Liễu Thanh Dung nói: "Thiết Thủ đại nhân, ngươi đây là nói gì vậy? Chúng ta làm sao có khả năng một mình giữ ngươi lại đến?"

Hàn Mãnh vội la lên: "Liễu chấp sự, mặt sau những người kia quá mức lợi hại, ta sẽ liên lụy các ngươi. Các ngươi nếu không chạy, chờ bọn hắn một khi đuổi theo, liền cũng lại đi không được."

Liễu Thanh Dung nói: "Không cần lo lắng, Thiết Thủ đại nhân. Chúng ta vừa gặp phải chúng ta Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, chúng ta hiện tại liền đi tìm nàng!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Địch đến (hai)

□

"Gặp phải các ngươi Thái Thượng Trưởng Lão?" Nghe đến lời này sau, Hàn Mãnh lúc này ánh mắt sáng lên, hỏi: "Không biết là Thủy Nguyệt phái vị nào lão tiền bối đến rồi?"

Liễu Thanh Dung nói: "Đến chính là Thu sư tổ nàng lão nhân gia."

"Là Thu lão tiền bối sao? Cái kia quá tốt rồi!" Hàn Mãnh sắc mặt hơi vui vẻ.

Làm Lục Phiến Môn? tứ đại Thần Bộ một trong, Hàn Mãnh đối với những vũ lâm môn phái đó cao thủ hàng đầu, ít nhiều gì cũng có chút hiểu rõ.

Như vị này Thu lão tiền bối, Hàn Mãnh liền biết chính là một vị Thông Mạch cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ. võ công cao, ở Lục Phiến Môn bên trong cũng là môn chủ Hoàng Phủ Viêm có thể chống lại.

Liễu Thanh Dung nói: "Thiết Thủ đại nhân, việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại lập tức đi tìm Thu sư tổ nàng lão nhân gia."

Hàn Mãnh gật đầu nói: "Được."

Lúc này, Liễu Thanh Dung bốn vị Thủy Nguyệt phái môn nhân, nâng Hàn Mãnh, lần thứ hai theo : đề đường cũ trở về.

Dọc theo đường đi, Hàn Mãnh cũng hướng về liễu Thanh Nhân mấy người, tỉ mỉ giảng giải các nàng mấy người sau khi rời đi, sừng trâu lĩnh bên kia

chuyện đã xảy ra.

Nghe xong Hàn Mãnh giảng giải, Liễu Thanh Dung lông mày chăm chú cau lên đến: "Thiết Thủ đại nhân, chiếu nói như vậy, sừng trâu lĩnh những đạo phi đó, kỳ thực là ở cho những chu nho đó làm việc?"

Hàn Mãnh gật đầu nói: "Hiện nay nắm giữ tình huống, xác thực như vậy."

Liễu Thanh Dung lại hỏi: "Thiết Thủ đại nhân, những chu nho đó đến cùng đến từ chính phương nào? Làm sao lợi hại như vậy? Liền người cũng bị bọn họ đánh thành trọng thương."

Hàn Mãnh thở dài, nói rằng: "Ta đoán không sai, những người kia nên đến từ chính Chu Nho Đảo."

Liễu Thanh Dung vẻ mặt vô cùng nghi hoặc: "Chu Nho Đảo?"

Hàn Mãnh giải thích: "Đây là một bí ẩn thế lực, bọn họ rất ít ở trên giang hồ hoạt động, người bình thường cũng không biết sự tồn tại của bọn họ. Cur chúng ta Lục Phiến Môn nắm giữ tình báo, Chu Nho Đảo cái thế lực này, võ công cao thủ số lượng, thậm chí càng vượt qua đại đa số hàng đầu vũ lâm môn phái."

"Cái gì, càng lợi hại như vậy!" Liễu Thanh Dung lúc này lấy làm kinh hãi.

Hàn Mãnh nói: "Hiện tại có Chu Nho Đảo thế lực tham gia, Trường Sa thành phụ cận nhĩ đồng mắt tích án, chỉ có thể tạm thời có một kết thúc. Quang dựa vào chúng ta những người này, muốn đối phó Chu Nho Đảo, không khác nào thiếu thân lao đầu vào lửa."

Liễu Thanh Dung lặng lẽ, hiện nay xem ra, cũng chỉ có thể tạm thời như vậy.

Dù sao, Chu Nho Đảo thế lực quá mức khủng bố, lúc này liền các nàng tính mạng, đều chịu đến uy hiếp, làm sao đàm luận đi đối phó cái kia cái thế lực?

Đoàn người nhanh chóng qua lại ở sơn lâm bên trong, rất nhanh, Liễu Thanh Dung mấy người, lại trở về lúc trước gặp phải chính mình Thái Thượng Trương Lão địa phương.

Hàn Mãnh nhìn trước mắt đầy đất đạo phi thi thể, không khỏi mà sùng sốt.

"Nơi này... Nơi này đến cùng phát sinh cái gì?" Hàn Mãnh kinh ngạc mà nhìn trước mắt cảnh tượng thê thảm, đó là mấy chục bộ thi thể cùng vô số chân tay cụt.

Liễu Thanh Dung bốn người tuy rằng trước liền đến quá nơi này, nhưng lúc này lại một lần nữa nhìn thấy này tám máu tanh hình ảnh, vẫn như cũ cảm thấy từng tia từng tia hàn ý.

"Thiết Thủ đại nhân, sự tình là như vậy." Liễu Thanh Dung lập tức chuẩn bị giải thích lên.

Có điều đang lúc này, Hàn Mãnh sắc mặt bỗng nhiên hơi đổi, nói rằng: "Chúng ta đi, những chu nho đó lập tức sẽ đến rồi!"

Liễu Thanh Dung không dám trì hoãn, vội vã đỡ lấy Hàn Mãnh, triển khai Khinh Công, hăng hái rời đi.

Quả nhiên cũng không lâu lắm, liền có sáu, bảy bóng người, từ đằng xa hăng hái lướt tới.

Những bóng người này, thân cao đều dị thường thấp bé, xem ra rồi cùng năm, sáu tuổi nhi đồng gần như cao.

Nhưng tốc độ của bọn họ nhưng cực nhanh, bóng người qua lại ở cây rừng, thật giống như là linh hoạt viên hầu. Mỗi một lần lên được, đều có thể dễ dàng lướt qua ba, bốn trượng khoảng cách.

"Xoạt xoạt xoạt ~~~ "

Từng đạo từng đạo thấp bé bóng người, dồn dập rơi xuống đất.

Sau đó, khi bọn họ nhìn thấy trước mắt mấy chục bộ thi thể sau, dồn dập nhũn mày.

Cầm đầu, là hai cái Tử Y chu nho, bọn họ thấp bé trên thân thể, mọc ra một tấm giả nua khuôn mặt.

"Chết đều là sừng trâu lĩnh những người kia, Nghiêm lão quý, người thấy thế nào?" Trong đó một vị Tử Y chu nho mở miệng nói.

Một vị khác Tử Y chu nho hé mắt, nói: "Chết rồi không vượt qua một canh giờ, hơn nữa đều chết ở mặt đất trên những kia cảnh khô lá héo. Kiểu quý đầu, người kia là cao thủ, tuyệt đối cao thủ!"

"Hê hê, dùng cảnh khô lá héo giết người, thật công lực thâm hậu, hơn nữa một giết vẫn là mấy chục người, Nghiêm lão quý, chúng ta còn phải tiếp tục đuổi tới sao?" Được kêu là làm kiểu quý đầu chu nho hỏi.

"Đuổi theo, đương nhiên tiếp tục truy! Nếu chúng ta liền mặt của đối phương cũng không thấy, liền liền như vậy bị dọa lui. Một khi truyền tới Chu Nho

Đào đi tới, chúng ta e sợ cũng bị chuyện cười cả đời." Được kêu là Nghiêm lão quỷ chu nho nói rằng

"Hê hê, đã như vậy, như vậy chúng ta tiếp tục truy đi. Ta thích nhất uống những cao thủ võ lâm kia huyết, sinh ẩm lên, mùi vị đó, quả thực là nhân gian đến vị!"

"Đi!"

Hai vị Tử Y chu nho lúc này bóng người lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Cùng lúc đó, giữa trường còn lại chu nho môn, thân thể cũng dồn dập nhảy lên, lần thứ hai xuyên toa ở cây rừng.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường? ngồi xe ngựa, không nhanh không chậm địa chạy.

Bên trong xe, Ninh Tiểu Đường cùng Lão Ấu hai người, chính từng người nhắm mắt dưỡng thần.

Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường tựa hồ phát hiện cái gì, hai mắt nhắm chặt, chậm rãi mở ra.

"Đỗ xe." Ninh Tiểu Đường từ tốn nói.

"Luật ~" xe ngựa lúc này bị ngừng lại, ngừng lại.

"Híc, ta gia, làm sao?" Vũ Văn Tuấn dừng ngựa lại sau xe, không nhịn được hỏi.

Lão Ấu cũng mở mắt ra, nghi hoặc mà nhìn về phía Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường ngắm nhìn Lão Ấu, nói rằng: "Thu trưởng lão, người cái kia mấy cái Thủy Nguyệt phái môn nhân, lại đuổi theo."

Lão Ấu đầu tiên là hơi sững sờ, nhưng khẩn đốn lấy, nàng tựa hồ cũng phát hiện cái gì, sắc mặt khê thay đổi.

"Ninh Trang Chủ, cái kia lão thân trước tiên đi một chuyến." Lão Ấu vội hỏi.

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu nói: "Thu trưởng lão xin cứ tự nhiên."

Lão Ấu lập tức đứng dậy rời đi xe ngựa, sau đó bóng người lóe lên, hăng hái hướng xe ngựa phía sau chạy đi.

Bởi vì nàng nghe có người ở gọi "Thái Thượng Trưởng Lão cứu mạng", nghe thanh âm chính là trước vị kia Liễu Thanh Dung.

Tiếng la lo lắng mà cấp thiết, tựa hồ gặp phải cái gì nguy cơ sống còn.

Theo Lão Ấu rời đi, Ninh Tiểu Đường cũng đứng dậy xuống xe ngựa.

Vũ Văn Tuấn nhìn xe ngựa phía sau, mở miệng nói rằng: "Ta gia, mặt sau thật giống có người gặp phải phiền toái."

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Ta biết, chúng ta ở đây chờ được rồi."

"Àm ăm ~ " "

Rất nhanh, phía sau truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau, phát sinh từng trận Khí Kinh mãnh liệt nổ tung tiếng vang, dường như ngày mùa hè lôi đình.

Một bên khác, Lão Ấu đẩy lùi đối phương hai vị Tử Y chu nho sau, tự mình cũng không nhịn được "Phù phù ~" một tiếng, liền thổ ba ngụm máu tươi.

"Đi mau, các người mau mau đi xe ngựa cái kia, ta lại ngăn cản bọn họ một lúc!" Lão Ấu đối với phía sau Liễu Thanh Dung chờ người cấp thiết nói rằng.

Liễu Thanh Dung chờ người, nhìn thấy Lão Ấu bị thương thổ huyết, sắc mặt không nhịn được nhất bạch.

Đặc biệt Hàn Mãnh, nhìn thấy Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, ở đối diện hai vị Tử Y chu nho liên thủ công kích dưới, dĩ nhiên bị thương thổ huyết, tâm lý không khỏi mà một trận cười khổ, xem ra là chính mình hại Thủy Nguyệt phái chúng vị bằng hữu a.

Hàn Mãnh đối với bên người Liễu Thanh Dung nói rằng: "Các người đi nhanh đi, ta vẫn là lưu lại, bọn họ muốn giết chính là ta."

Liễu Thanh Dung không hề lên tiếng, trực tiếp nhắc lên Hàn Mãnh, vận lên Khinh Công hướng xe ngựa phương hướng hăng hái lao đi.

"Mau buông ta xuống!"

"Đừng nói nhảm, chúng ta đến xe ngựa cái kia, còn có hoạt hi vọng."

"Còn có hoạt hi vọng?"

Hàn Mạnh hơi ngần người, tâm lý vô cùng không rõ.

Trước mắt thế cuộc rất trong sáng a, liền Thủy Nguyệt phái vị kia Thái Thượng Trường Lão, đều không địch lại hai vị kia Từ Y chu nho, từ đâu tới hi vọng?

Mười mấy hơi thở sau, Liễu Thanh Dung chờ người, rốt cục đi tới xe ngựa bên này.

Liễu Thanh Dung thả xuống Hàn Mạnh sau, đối với Ninh Tiểu Đường cung kính cúi chào, nói: "Tiền bối, chúng ta..."

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh nói rằng: "Không cần nhiều lời, chờ ở đây được rồi."

"Tiền bối?" Hàn Mạnh thấy Liễu Thanh Dung gọi một vị công tử trẻ tuổi vì là tiền bối, nhất thời có chút mòng ép.

Lẽ nào vị này tuổi trẻ "Tiền bối", chính là Liễu Thanh Dung nói tới hi vọng?

Này đùa gì thế?

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Giết chết chu nho (một)

□ □

Ngay ở Liễu Thanh Dung mấy người đi tới xe ngựa bên này sau, trong nháy mắt tiếp theo, Lão Âu bóng người cũng hăng hái hướng về phương hướng này lướt tới.

Mà sau lưng Lão Âu, còn chăm chú theo sáu, bảy đạo thấp bé bóng người.

"Àm ~ "

Lão Âu bóng người bỗng nhiên hạ xuống, lao đảo một cái suýt chút nữa ngã xuống đất.

Khẩn đón lấy, "Phốc ~ " một tiếng, trong miệng nàng phun ra một ngụm máu lớn, khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy.

"Thái Thượng Trường Lão!"

Thủy Nguyệt phái bốn vị môn nhân, sắc mặt cùng nhau biến đổi.

Liễu Thanh Dung mau tới trước một bước, nâng lên Lão Âu thân thể.

"Thái Thượng Trường Lão, ngươi thương..." Liễu Thanh Dung đầy mặt lo lắng.

Lão Âu khoát tay áo một cái, nói rằng: "Không cần lo lắng, tạm thời không chết được."

"Khắc khắc khắc ~ " Lão Âu che miệng một trận ho khan, chờ nàng đem bỏ tay ra sau, trên bàn tay tất cả đều là từng tia từng tia vết máu.

Này nhìn ra Thủy Nguyệt phái bốn vị môn nhân lo lắng lo lắng, Lão Âu làm Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trường Lão, có thể nói là Thủy Nguyệt phái to lớn nhất trụ cột một trong. Vạn nhất muốn xuất hiện cái gì bất ngờ, tuyệt đối sẽ làm cho toàn bộ tông môn đều vì thế mà chấn động!

Lão Âu hướng Ninh Tiểu Đường chấp tay, nói rằng: "Khắc khặc... Xấu hổ, lão thân không địch lại những người kia, Ninh Trang Chủ, mong rằng ngươi xuất thủ cứu giúp."

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói: "Yên tâm, những người kia ta thì sẽ xử lý. Đúng là Thu trưởng lão ngươi, trước tiên điều tức một hồi nội tức đi. Ai, vết thương cũ không dứt, lại thêm tân thương."

Nói, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên bóng người lóe lên, đi tới Lão Âu phía sau, đột nhiên một chương khắc ở Lão Âu trên lưng.

"Àm~~ "

"Tiền bối, ngươi làm gì!" Liễu Thanh Dung nhìn thấy tình cảnh này, lập tức kinh nộ không ngớt, cho rằng Ninh Tiểu Đường vị này nhân vật kinh khủng, muốn đối với các nàng Thái Thượng Trưởng Lão bất lợi.

Còn lại ba vị Thủy Nguyệt phái tuổi trẻ Nữ Đệ Tử, trên mặt cũng dồn dập lộ ra sợ hãi cùng vẻ không hiểu.

"Thanh dung, không e rằng lý!" Lão Âu mau mau nói rằng, "Lão thân không có chuyện gì, không cần lo lắng, Ninh Trang Chủ đây là đang vì lão thân chữa thương."

"Ồ chữa thương?" Liễu Thanh Dung không khỏi ngẩn người, sau đó nhìn thấy Lão Âu quả nhiên bình yên vô sự, hơn nữa theo Ninh Tiểu Đường chân khí đưa vào, Lão Âu nguyên bản sắc mặt tái nhợt, cũng bắt đầu từ từ hồng hào lên.

Lão Âu đối với Ninh Tiểu Đường thành khẩn nói cảm ơn: "Đa tạ Ninh Trang Chủ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Không cần khách khí. Ta chỉ là tạm thời khống chế lại thương thế của ngươi chuyển biến xấu, nếu muốn triệt để trị tận gốc, e sợ đền tiền tốn không ít thời gian."

Nói, Ninh Tiểu Đường na mở tay ra chưởng, định chỉ chân khí đưa vào.

Hắn chấp hai tay sau lưng, con mắt xa xa nhìn phía mười trượng ở ngoài cái kia sáu, bảy bóng người.

Cái kia sáu, bảy bóng người, mỗi người thân cao thấp bé, dường như năm, sáu tuổi đứa bé. Nhưng giữa trường ngoại trừ Ninh Tiểu Đường ở ngoài, cũng không ai dám coi khinh bọn họ.

Cầm đầu cái kia hai cái Tử Y chu nho, ánh mắt lạnh lẽo mà ác độc, thật giống như hai con rắn độc, không hề chớp mắt dấn mắt vào xe ngựa bên này.

"Hê hê, làm sao không chạy? Tiếp tục chạy nha!" Một người trong đó Tử Y chu nho âm trầm địa nói rằng.

"Kiểu quý đầu, không muốn với bọn hắn phí lời, chúng ta trực tiếp giết tới!" Một cái khác Tử Y chu nho uy nghiêm đáng sợ nói rằng, "Trước tiên đem Thủy Nguyệt phái cái kia Lão Thái Bà làm thịt lại nói!"

Tuy rằng ngoài miệng nói như thế, có điều hai vị Tử Y chu nho đều không có vội vã động thủ.

Hai người con mắt liên tục nhìn quét xe ngựa bên này mấy người, đặc biệt Ninh Tiểu Đường cùng Vũ Văn Tuấn hai người, càng là hai vị Tử Y chu nho trọng điểm quan tâm đối tượng.

Nhân vì những thứ khác người thực lực, bọn họ đều đã từng gặp qua, cũng không có uy hiếp gì. Mặc dù là vị kia Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, tương tự bị bọn họ đánh cho trọng thương thổ huyết.

Chỉ là, lúc trước trong rừng cái kia hơn mười vị sùng trâu lĩnh đạo phi chết thảm cảnh tượng, nhưng tại mọi thời khắc cảnh giác hai người, còn tồn tại một vị siêu cấp Đại Cao Thủ.

"Vị kia siêu cấp cao thủ sẽ là hấn sao?"

Cuối cùng, hai vị Tử Y chu nho, đều đưa ánh mắt tìm đến phía Ninh Tiểu Đường.

Tuy rằng bọn họ vẫn chưa từ trên người Ninh Tiểu Đường cảm nhận được khí tức kinh khủng, thậm chí ngay cả mấy may chân khí gọn sóng đều không có. Nhưng cũng là bởi vì như vậy, mới có vẻ càng thêm không bình thường.

Ninh Tiểu Đường nhìn đối diện mấy vị chu nho, từ tốn nói: "Si Mị Loan Chu Nho Đảo?"

Trong đó một vị Tử Y chu nho hé mắt, nói rằng: "Chà chà, các hạ liền Si Mị Loan Chu Nho Đảo đều biết, xem ra cũng không phải phổ thông người. Bên kia hơn mười vị sùng trâu lĩnh bang chúng chết, cũng là các đã hạ thủ bút đi."

Ninh Tiểu Đường cũng không phủ nhận, nói rằng: "Sùng trâu lĩnh đạo phi, Ác Quán Mãn Doanh, chết chưa hết tội!"

Trong đó một vị Tử Y chu nho điềm nhiên nói: "Vậy các hạ có biết hay không? Những kia sùng trâu lĩnh bang chúng, chính là ta Chu Nho Đảo ngoại vi thể lực, ngươi liền không sợ ta Chu Nho Đảo trả thù?"

Ninh Tiểu Đường cười gằn: "Ngoại vi thể lực? Vậy thì như thế nào? Ta liền ngươi Chu Nho Đảo người đều giết qua, hưởng hỏ chỉ là chút ngoại vi quân cờ."

Nghe được Ninh Tiểu Đường nói liền Chu Nho Đảo người đều giết qua, hai cái Tử Y chu nho sắc mặt lúc này lạnh xuống.

"Ngươi là quãng thời gian trước, cái kia xông vào Si Mị Loan người?" Một người trong đó Tử Y chu nho mở miệng nói, đầy mặt ngưng trọng nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường.

Chu Nho Đảo đã có tốt hơn một chút năm không tổn hại nhân thủ, nhưng quãng thời gian trước, có một vị thần bí Lão Quái Vật, bỗng nhiên xông vào Si Mị Loan, làm cho Si Mị Loan ba thể lực lớn mặt mày xám xịt, tổn hại không ít nhân thủ.

Sau đó, nghe nói cái kia thần bí Lão Quái Vật tiến vào vùng cấm, Si Mị Loan ba thể lực lớn lúc này mới coi như thôi.

Chuyện này ở Chu Nho Đảo từ lâu lưu truyền đến mức mọi người đều biết, hai vị Tử Y chu nho tự nhiên cũng là biết được.

Hai người bọn họ còn nghe nói cái kia thần bí Lão Quái Vật võ công cao tới cực điểm, tám chín phần mười là nửa bước Tiên Thiên thậm chí Tiên Thiên Cảnh nhân vật khủng bố.

Nhân vật như vậy, tự nhiên không phải hai người bọn họ có thể đối phó.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà quét mắt đối diện mấy vị chu nho, nói rằng: "Là thì lại làm sao?"

Hai vị kia Tử Y chu nho sắc mặt lúc này biến đổi, nhìn phía Ninh Tiểu Đường ánh mắt, tràn ngập kiêng kỵ.

"Chúng ta đi!" Trong đó một vị Tử Y chu nho quyết định thật nhanh nói rằng.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên về phía trước vượt một bước, trong miệng từ tốn nói: "Hiện đang còn muốn chạy? Chậm."

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người đột nhiên biến mất ở tại chỗ, phảng phất một đạo mũi tên nhọn, hăng hái tiêu hướng về đối diện những chu nho đó môn.

Lúc này, Hàn Mãnh rốt cục không nhịn được hỏi: "Thu lão tiền bối, vị công tử trẻ tuổi này, hẳn đến cùng là vị cao nhân nào?"

Hắn thấy những chu nho đó tựa hồ đối với Ninh Tiểu Đường kiêng kỵ cực điểm, tâm lý rõ ràng, vị này bên ngoài xem ra rất công tử trẻ tuổi, e sợ cũng không phải phổ thông người, mà là một vị võ lâm cao nhân trước mặt.

Lão Âu giải thích nói rằng: "Hàn Thần Bộ, các người Lục Phiến Môn nghĩ đến cũng có tình báo, hẳn chính là Việt Châu vị kia Ninh Trang Chủ."

"Việt Châu vị kia Ninh Trang Chủ?" Hàn Mãnh hơi ngần người, lập tức bỗng nhiên nhớ tới, trợn mắt lên kinh hô: "Vị kia Hội Kê sơn Tiêu Điều Sơn Trang lão tiền bối!"

Lão Âu gật gù, nói: "Hàn Thần Bộ, xem ra người nghĩ tới."

Hàn Mãnh tự nhiên nghĩ tới, bởi vì quãng thời gian trước tình báo biểu hiện, Việt Châu Sơn Âm huyền Hội Kê sơn, nghi tự xuất hiện một vị Tiên Thiên Cảnh lão tiền bối. Như vậy tình báo, hẳn tự nhiên ký ức sâu sắc.

Hàn Mãnh nhìn Ninh Tiểu Đường hăng hái rồi đi bóng lưng, tâm lý thầm nói: "Nguyên lai hẳn chính là vị kia lão tiền bối, quả nhiên là Thanh Xuân Vĩnh Trú, xem ra càng như vậy tuổi trẻ. Nếu như cũng chưa từng thấy tận mắt vị này lão tiền bối, coi như đối phương đứng ở trước mặt mình, cũng căn bản không nhận ra a."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Giết chết chu nho (hai)

□

Ninh Tiểu Đường bóng người như gió như điện, trong phút chốc liền tới đến mấy vị kia chu nho trước mặt.

"Chúng ta đi!" Hai vị Tử Y chu nho thấy thế, hải đến hồn phi phách tán.

Bởi vì trong giây lát này, Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra tốc độ, chỉ ít là nửa bước Tiên Thiên trình độ. Đặc biệt cái kia dật lan ra đến chân khí gọn sóng, như vực sâu biển lớn, quả thực khủng bố tới cực điểm.

"Bá ~ "

Hai vị Tử Y chu nho lúc này bóng người lóe lên, hăng hái hướng phía sau bỏ chạy.

Nhưng khản đón lấy, bọn họ nhưng lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược trở về, "Ầm~~" một tiếng, hai vị Tử Y chu nho liền phảng phát hai viên thiên thạch giống như vậy, đập ầm ầm rơi vào trên mặt đất, bắn lên một vòng gọn sóng giống như tro bụi.

"Phốc~~" hai người trong miệng từng người phun ra một ngụm máu tươi, mà ngửa ra sau ngẩng đầu lên đầy mắt ngơ ngác địa hướng về đường tới cái hướng kia nhìn tới.

Không biết lúc nào, nơi đó từ lâu đứng một bóng người, chính là Ninh Tiểu Đường.

"Ta không phải đã nói rồi sao? Hiện đang còn muốn chạy, chậm." Ninh Tiểu Đường thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Hai vị Tử Y chu nho tâm lý kinh hãi không ngớt, không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường tốc độ càng sắp đến rồi trình độ như vậy, bọn họ thậm chí cũng không biết Ninh Tiểu Đường là lúc nào đến nơi đó.

Trước mặt sát na, bọn họ còn nhìn thấy Ninh Tiểu Đường chính hăng hái lướt tới, nhưng trong nháy mắt tiếp theo, đối phương liền thân không biết quỷ không hay mà so với bọn họ trước một bước đến phía sau.

Ninh Tiểu Đường liền phảng phát đột nhiên xuất hiện giống như vậy, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu, trực tiếp một cước đem hai vị chính lưu vong Tử Y chu nho cho đập trở lại.

Vào giờ phút này, nhìn cái kia một đạo tuổi trẻ bóng người, hai vị Tử Y chu nho là triệt để hoảng hồn.

Đối phương liền phảng phát là đến từ chính Địa Ngục Tử thần, xa xa mà đứng ở nơi đó, liền ép tới hai người không kịp thở.

"Mấy người các ngươi cho ta cùng tiến lên!" Một người trong đó Tử Y chu nho hoảng loạn lòng đất ra lệnh, trong thanh âm mang theo một tia tiếng rung.

Đối với cái này gần như cùng chịu chết không khác mệnh lệnh, còn lại năm vị chu nho không khỏi mà do dự cùng chần chờ lên.

"Làm sao, các ngươi dám to gan cái lệnh sao?" Một vị khác Tử Y chu nho âm thanh đột nhiên trở nên lạnh lẽo lên, "Cái lệnh kết cục gì, các ngươi đều là biết đến. Loại kia trừng phạt, lẽ nào các ngươi muốn thử một chút?"

Nghe nói như thế, năm vị chu nho thân thể không nhịn được run lên, mỗi một cái trong con ngươi đều toát ra vẻ sợ hãi, tựa hồ cái lệnh kết cục, so với chịu chết còn đáng sợ hơn.

Chợt, năm vị chu nho khẽ cắn răng, lập tức thân thể nhảy một cái, hướng về Ninh Tiểu Đường bay vút qua.

Mà ở cùng trong nháy mắt, hai vị Tử Y chu nho lập tức phi thân lên, hướng về mặt khác hai cái phương hướng tách ra mà chạy.

Nhìn hướng chính mình hăng hái bay xẹt tới năm vị chu nho, Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng.

Trong nháy mắt tiếp theo, tay phải của hắn không biết lúc nào, đã giơ lên trước ngực.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường xoay tay phải lại, như ảo thuật giống như vậy, vốn là không hề có thứ gì trong bàn tay, bỗng nhiên xuất hiện một mảnh khô vàng lá cây.

Ninh Tiểu Đường dùng ngón tay trở cùng ngón giữa kẹp lấy lá khô, liền như thế tùy ý hướng về năm vị chu nho ném tới.

Khô vàng lá cây, chợt nhìn lại, thật giống như một con uyển chuyển nhảy múa hồ điệp, tốc độ cũng không phải rất nhanh, thậm chí có thể nói là vô cùng chậm rãi, có loại pha quay chậm ảo giác.

Thế nhưng, chính là mảnh này nhìn như vô cùng chậm rãi khô vàng lá cây, tốc độ kì thực nhanh tới cực điểm.

Chớp mắt sau khi, mảnh này khô vàng lá cây liền từ Ninh Tiểu Đường chỉ, bay tới cái kia năm vị chu nho trước mặt.

Khản đón lấy, miếng lá cây này đột nhiên nổ bẻ ra đến, phảng phát quỷ dị Ma Thuật, trực tiếp chia thành năm phần, biến ảo thành năm mảnh giống như đúc khô vàng lá cây.

Sau đó, năm mảnh khô vàng lá cây, Uyển Như năm chuôi sắc bén phi đao, trong chớp mắt liền ở năm vị chu nho nơi cổ, bay vòng một vòng.

Tiếp đó, "Đùng~~" một tiếng, năm mảnh khô vàng lá cây tất cả đều nổ thành nát tan, bay lá tả phiêu rơi xuống.

Mà cùng lúc đó, năm vị chu nho nơi cổ, tất cả đều xuất hiện một vòng tinh tế hồng tuyến.

Hồng tuyến chậm rãi mở rộng, một hô hấp sau, "Xoạt~~" một tiếng, lượng lớn máu tươi đột nhiên từ hồng tuyến nơi dâng trào ra, thật giống như là một cái phun huyết dịch nước suối.

"Ầm~~" năm vị chu nho thân thể quán tính địa về phía trước ngã xuống, cái cổ vặn vẹo thành một khung bố góc độ, sinh lợi hoàn toàn không có.

Từ Ninh Tiểu Đường ném ra khô vàng lá cây, đến năm vị chu nho ngã xuống đất không nổi, tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, thậm chí cũng chưa tới hai cái hô hấp công phu.

Trong thời gian ngắn như vậy, hai vị kia Từ Y chu nho, căn bản không thể chạy đi bao xa.

Ninh Tiểu Đường cũng không thèm nhìn tới ngã xuống đất chết đi cái kia năm vị chu nho, hần trực tiếp một bước bước ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, bóng người hần trực tiếp xuất hiện ở trong đó một vị Từ Y chu nho phía sau.

"Có thể trốn được không?" Ninh Tiểu Đường âm thanh bình tĩnh mà lãnh đạm.

Nghe được Ninh Tiểu Đường âm thanh bỗng nhiên xuất hiện sau lưng tự mình, vị này Từ Y chu nho sợ đến vãi cả linh hồn.

"Cái gì, làm sao như vậy nhanh! Chết tiệt, những tên phế vật này, đến cùng có hay không tiến hành ngăn cản?"

Đáng tiếc, căn bản không cho vị này Từ Y chu nho suy nghĩ nhiều, trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường ngón tay, trực tiếp chỉ điểm một chút ở vị này Từ Y chu nho vị trí hậu tâm.

"Xoạt ~ "

Một đạo cường hần tới cực điểm Khí Kinh, đột nhiên từ Ninh Tiểu Đường đầu ngón tay dâng lên mà ra, lập tức phá tan Từ Y chu nho hộ thể chân khí, đi vào đối phương trong cơ thể.

Này cổ cường hần vô cùng Khí Kinh, một đường như bẻ cành khô, đầu đầu lung tung, Từ Y chu nho trái tim, càng là ngay đầu tiên bị mạnh mẽ bắn cho đến vỡ ra được.

Đau đớn kịch liệt, để Từ Y chu nho khuôn mặt vặn vẹo đến cực hạn, nhưng theo sát, khí tức sự sống của hần liền triệt để tiêu tan, chỉ để lại một bộ dữ tợn cực kỳ khuôn mặt.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường xoay người, thuận lợi từ bên cạnh lùm cây bẻ một cái cành, sau đó hơi hốt địa hướng về mặt khác một vị Từ Y chu nho ném tới.

"Xèo ~ "

Cành phát sinh sắc bén tiếng rít chói tai, thật giống như là một cái đến từ Thần Giới cây lao, trong phút chốc xuyên qua rồi vô số không gian cùng khoảng cách, đi tới vị kia Từ Y chu nho chỗ sau lưng.

"Phốc ~ "

Cành trực tiếp xuyên thủng qua, từ Từ Y chu nho phía sau lưng xuyên vào, sau đó đem Từ Y chu nho cả người, gắt gao chăm chú vào trên mặt đất.

Từ Y chu nho thân thể co quắp một trận, mấy hơi thở sau, liền triệt để không còn động tĩnh.

Mà cái kia cành, cũng trong nháy mắt này, "Đùng ~" một tiếng hóa thành vô số bột mịn.

Lúc trước cành mặt trên, bị Ninh Tiểu Đường rút vào chân khí khổng lồ, những này chân khí cũng ổn định cảnh hình.

Chờ đến lúc này, Khí Kinh triệt để bộc phát ra sau, cảnh hình cũng rốt cục duy trì không được, trực tiếp hóa thành bột phấn.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, nhân nhạ nhìn chung quanh một tuần, những Chu Nho Đảo đó người, vào đúng lúc này, rốt cục bị giải quyết triệt để.

Bên xe ngựa, trên mặt của mọi người, tất cả đều chấn động không ngớt.

Hàn Mãnh làm tứ đại Thần Bộ đứng đầu, kiến thức không thể bảo là không lớn, nhưng lúc này hần vẫn như cũ không nhận được nuốt ngụm nước bọt.

Những chu nho đó thực lực khủng bố, Hàn Mãnh có thể nói là tự mình lĩnh giáo.

Trước, hần bị những chu nho đó, truy sát được với thiên không đường, xuống đất không cửa, có thể nói là một thảm tự, suýt chút nữa đều Thân Vãn ở đây.

Nhưng chính là như thế nhân vật khủng bố, đến vị tiền bối kia trên tay sau, dĩ nhiên trở nên cùng cừu con giống như vậy, không có chút nào sức phản kháng.

Lão Âu ở trong lòng đồng dạng thần phục không ngớt, nằng đã là Thông Mạch cảnh viên mãn Đại Cao Thủ, Kỳ Kinh Bát Mạch từ lâu mở ra. Nhưng nằng cùng vị kia Ninh Trang Chủ so với, thực lực vẫn như cũ cách biệt cự đại.

Lúc trước nàng cùng những chu nho đó từng giao thủ, biết cái kia hai cái Tử Y chu nho thực lực, không thấp hơn thời điểm toàn thịnh chính mình. Nhưng chính là nhân vật như vậy, ở vị này Ninh Trang Chủ trước mặt, cũng chỉ có chạy trốn chết phần, liền một hiệp đều sống không qua.

Đây chính là Tiên Thiên Cảnh thực lực sao? Lão Âu ở trong lòng thầm nghĩ.

Mà Thủy Nguyệt phái còn lại người, lúc này mỗi người đều ngây người như phỗng, yên lặng như tờ. Các nàng căn bản là không có cách tưởng tượng, Ninh Tiểu Đường thực lực đến tốt cùng đến cảnh giới cỡ nào.

Cho tới Vũ Văn Tuấn, tuy rằng hắn từ lâu từng trải qua Ninh Tiểu Đường thực lực, biết vị này gia lợi hại đến mức quả thực không có thiên lý.

Nhưng hắn lần thứ hai nhìn thấy Ninh Tiểu Đường ra tay, giết những chu nho đó dường như giết gà giống như vậy, dễ như ăn bánh, tâm lý vẫn như cũ sinh ra cực kỳ chấn động.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Đến Trường Sa thành

□

Lập tức, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, lại trở về bên cạnh xe ngựa.

"Đều giải quyết, chúng ta tiếp tục xuất phát." Ninh Tiểu Đường bình tĩnh nói rằng, trên mặt vẻ mặt hồ hững, tựa hồ vừa nãy cử động, chỉ là việc nhỏ không đáng kể, căn bản không đáng nhắc tới.

Bánh xe cô cô, xe ngựa lại bắt đầu lại từ đầu về phía trước chạy tới.

Bên trong xe ngựa, ngoại trừ Ninh Tiểu Đường cùng Lão Âu ở ngoài, lại nhiều Hàn Mãnh vị này trọng thương viên.

Cho tới Thủy Nguyệt phái còn lại môn nhân, thì lại bộ hành đi theo mã phía sau xe.

Dù sao, lấy xe ngựa không gian, có thể không chứa nổi nhiều người như vậy.

Như vậy lại được rồi năm, sáu nhật, Ninh Tiểu Đường chờ người cách Trường Sa thành đã không tới nửa ngày hành trình.

Bên trong buồng xe, Lão Âu cùng Hàn Mãnh hai người khí sắc, rõ ràng tốt hơn rất nhiều.

Hai người nguyên bản trắng bệch như tờ giấy vàng, bây giờ nhìn qua từ lâu hồng hào lên, thậm chí có thể nói cùng người thường không khác.

Vào giờ phút này, hai người chính khoanh chân nhắm mắt, vận công Thổ Tức, cổ cùng với trên cánh tay, còn cắm vào từng cây từng cây dài nhỏ Ngân Châm.

Hai người đối diện, Ninh Tiểu Đường tùy ý ngồi, hắn nghiêng đầu, xuyên thấu qua cửa sổ xe thưởng thức phong cảnh phía ngoài.

Không biết bao lâu trôi qua, Ninh Tiểu Đường xoay đầu lại liếc nhìn Lão Âu cùng Hàn Mãnh, khẽ gật đầu, nói rằng: "Có thể."

Nói, Ninh Tiểu Đường xòe bàn tay ra, quay về hai người cách không hút một cái.

"Bá ~" chỉ thấy cảm ở trên người hai người Ngân Châm, tất cả đều vô thanh vô tức địa tự động bay ngược ra đến, rơi xuống Ninh Tiểu Đường trước người trong hộp ngọc.

Đợi đến cuối cùng một cái Ngân Châm rơi vào Ngọc Hạp, Ninh Tiểu Đường "Đùng ~" một tiếng khép lại cái nắp.

Đối diện Lão Âu cùng Hàn Mãnh, con mắt cũng chậm rãi mở ra.

Hai người từng người phun ra một ngụm trọc khí sau, quay về Ninh Tiểu Đường chấp tay, thành khẩn nói cảm ơn: "Đa tạ Ninh Trang Chủ!" "Đa tạ Ninh Tiên Bối!"

Ninh Tiểu Đường thần sắc bình tĩnh, nói rằng: "Các người nội thương, gần như đã khỏi hẳn, không cần lại dùng châm cứu trị liệu. Tiếp đó, chỉ cần lại điều dưỡng mười ngày nữa tháng, là có thể triệt để khỏi phục."

Nghe nói như thế, Lão Âu cùng Hàn Mãnh sắc mặt không khỏi vui vẻ, lần thứ hai đối với Ninh Tiểu Đường chân thành nói cảm ơn.

Mấy ngày trước, hai người cùng những chu nho đó giao thủ, đều chịu đến nội thương rất nặng.

Hàn Mãnh trên căn bản dựa vào hãn người nâng mới có thể cất bước, Lão Âu cũng là vết thương cũ không đủ lại thêm tân thương, một thân thực lực chỉ còn dư lại hai không tới ba thành.

Nguyên bản lấy thương thế của hai người, không có cái một năm nửa năm, căn bản là khỏi phục không được. Đặc biệt Hàn Mãnh, phỏng chừng cần phải bỏ ra thật thời gian mấy năm, mới có thể chữa khỏi nội thương, khỏi phục thực lực.

Nhưng ở Ninh Tiểu Đường Diệu Thủ Hồi Xuân, tài năng như thần châm cứu trị liệu dưới, có điều năm, sáu ngày, hai người nội thương nghiêm trọng, liền gần như triệt để khỏi hẳn.

Hai người không nghĩ tới, Ninh Tiểu Đường không chỉ có võ công sâu không lường được, liền ngay cả y thuật cũng đạt đến loại này không thể tưởng tượng nổi cảnh giới!

Như vậy y thuật, e sợ liền hiện nay thần y an Tế Thế, cũng là hít khói đi.

Có điều nói đi nói lại, vừa bắt đầu Ninh Tiểu Đường kỳ thực cũng không có vì là hai người trị thương dự định. Chỉ là khi hãn nhìn thấy Hàn Mãnh mỗi một quãng thời gian liền muốn phun ra một ngụm máu tươi, nhìn ra hãn một trận buồn bực mất tập trung, lo lắng cực kỳ.

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường thực sự không nhìn nổi, quyết định vẫn là hỗ trợ trị liệu một hồi đối phương thương thế, đồng thời thuận tiện đem Lão Âu thương cũng cho đồng thời trị. Dù sao, đôi này : chuyện này đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, có điều là dễ như ăn cháo thôi.

Mà Ninh Tiểu Đường này dễ như ăn cháo, lại làm cho Lão Âu cùng Hàn Mãnh đối với hãn tràn ngập lòng cảm kích.

Trường Sa thành là một toà xây dựng ở trung gian bên cạnh cổ xưa thành trì, chỉ ít đã có hơn một nghìn năm lịch sử.

Toà này tràn ngập tang thương cổ thành, cũng là Kinh Châu khu vực chỉ đứng sau Kinh Châu thành đệ nhị thành trì lớn.

Đại Tấn Hoàng Triều dựng nước ban đầu, Trường Sa Vương bị phong phân ở đây, bây giờ đã truyền đến đời thứ mười một Trường Sa Vương.

Này một đời Trường Sa Vương Ti Mã Vũ, chính là một vị Vũ Sĩ, yêu thích cùng giang hồ nhân sĩ kết giao, cùng rất nhiều vũ lâm môn phái duy trì mật thiết liên hệ, vũ lâm bằng hữu có thể nói trải rộng toàn bộ giang hồ.

Mà Trường Sa Vương bản thân cũng là một tên võ công cao thủ, có người nói đã đạt đến Thông Mạch cảnh hậu kỳ, Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra ngũ mạch.

Võ công như thế trình độ, chính là phóng tới hàng đầu vũ lâm môn phái, chỉ ít cũng là trường lão cấp cao thủ.

Chỉ là, gần nhất Trường Sa Vương gặp phải phiền toái.

Đây là một đại phiền toái, phiền phức lớn đến để hãn không thể không rộng rãi yêu Ngũ Hồ Tứ Hải vũ lâm bằng hữu đến đây giúp đỡ.

Phiền phức đầu nguồn, chính là Trường Sa Vương được một tấm thần bí da dê địa đồ.

Tấm bản đồ này dính đến bí mật lớn, dẫn tới trong chốn giang hồ đại danh鼎鼎 tổ chức sát thủ Hắc Mân Côi, đối với Trường Sa Vương rơi xuống Tất Sát Lệnh.

Cùng lúc đó, còn lại không ít bí ẩn khủng bố tà đạo thế lực, cũng là rục rã rục rịch, mục tiêu đồng dạng là tấm kia da dê địa đồ.

Theo thế lực khắp nơi, đều dán mắt vào Trường Sa Vương trong tay tấm kia da dê địa đồ, Trường Sa Vương áp lực đột ngột tăng.

Đặc biệt Trường Sa Vương năm mươi tuổi ngày mừng thọ cũng sắp tới gần, các đường thế lực, tám chín phần mười sẽ ở ngày đó động thủ.

Có điều bách tính bình thường môn, nhưng chưa cảm thấy chút nào Sơn Vũ Dục Lai căng thẳng khí tức.

Đối với bọn họ tới nói, Trường Sa Vương năm mươi tuổi ngày mừng thọ lễ ăn mừng, ngược lại có loại như quan hệ như thế mùi vị.

Theo cách lễ ăn mừng tháng ngày từ từ tới gần, Trường Sa thành cũng biến thành càng ngày càng nóng nháo.

Vô số Thương Lữ chen chúc mà đến, tỷ như đến từ Kinh Châu thành Thẩm gia thương đội, trải qua lận lợi đường xa, ngày hôm đó rốt cục đi tới Trường Sa bên dưới thành.

Thẩm gia đám này hàng hóa, là Trường Sa Vương phủ chuyên môn dính chế lễ ăn mừng item, cần trước ở lễ ăn mừng ngày trước, sớm đưa đến.

Có điều cũng còn tốt, đối với Thảm gia thương đội tới nói, thời gian vẫn là thừa sức.

Trường Sa thành cửa thành, bài nổi lên đội ngũ thật dài.

Bởi vì theo lễ ăn mừng tháng ngày tới gần, Trường Sa thành Tuần Phòng cũng biến thành càng ngày càng nghiêm mật. Đặc biệt cửa thành, các binh sĩ đối với lui tới người kiểm tra, vô cùng cẩn thận nghiêm ngặt.

Thảm gia thương đội, có hơn hai mươi lượng tải nã hàng hóa xe ngựa. Mỗi chiếc xe ngựa trên, đều thiết có hai đến ba tên chuyên môn phụ trách người.

Đối với Thảm gia loại này kinh Thương thế gia tới nói, quy củ trọng yếu nhất.

Thảm gia thực hành chính là trách nhiệm chế, mỗi một lượng mang theo hàng hóa xe ngựa, đều có người chuyên phụ trách. Như trên đường có hàng vật tổn thất hoặc là phát sinh cái gì ngoài ý muốn khác, những này trông giữ hàng hóa người, liền cần phải hoàn toàn chịu trách nhiệm.

Ở Thảm gia nghề này đoàn xe bên trong, trong đó một chiếc xe ngựa trên, Trầm Duyệt Duyệt cùng tỷ tỷ Trầm Ngưng Nhi chính ngồi trên xe, lái xe chính là một vị năm mươi tuổi khoảng chừng ông lão, Trầm Duyệt Duyệt xưng vì là Trần Bá.

Này một chiếc xe ngựa trên hàng hóa, chính là do Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt cùng với vị này Trần Bá cộng đồng trông giữ.

Thảm gia đoàn xe, ở cửa thành đứng xếp hàng, chờ đợi những binh sĩ kia kiểm tra.

Đang chờ đợi trong quá trình, Thảm gia đoàn xe trong đó một vị mười tám mười chín tuổi nữ tử, bỗng nhiên đi tới Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt trước xe ngựa.

Cô gái kia mặt lạnh lùng, hưng binh vắn tội nói: "Trầm Duyệt Duyệt, đệ đệ ta trên mặt máu ứ đọng, có phải là ngươi đánh?"

Trầm Duyệt Duyệt hừ một tiếng nói: "Là hấn động thủ trước, hơn nữa ta trên cánh tay cũng bị hấn bắt được." Nói, Trầm Duyệt Duyệt vén lên ống tay, chỉ thấy cánh tay trên có mấy cái thật dài màu đỏ sậm vết trào.

Một bên Trầm Ngưng Nhi, đôi mi thanh tú không khỏi mà hơi nhú trứ.

Cô gái kia nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Thật ngươi cái Trầm Duyệt Duyệt, quả nhiên là ngươi dưới đắc thù! Ngươi dám đối với đệ đệ ta dưới như thế tàn nhẫn tay!"

Trầm Ngưng Nhi cau mày liếc nhìn cô gái kia, nói rằng: "Trầm Thái Vân, Duyệt Duyệt không phải đã nói rồi sao? Là đệ đệ ngươi động thủ trước, hơn nữa Duyệt Duyệt trên cánh tay, không cũng bị đệ đệ ngươi bắt được?"

Trầm Thái Vân lạnh lùng nói: "Đệ đệ ta chính là Chủ Mạch con cháu, quý giá cực kì, há lại là đệ đệ ngươi loại này chỉ mạch có thể so sánh?"

Trầm Ngưng Nhi con mắt lúc này lạnh xuống, nói rằng: "Trầm Thái Vân, nếu ngươi nói như vậy, vậy ta cũng sáng tỏ nói cho ngươi. Ở trong mắt ta, đệ đệ ta so với đệ đệ ngươi, quý giá gấp mười lần, gấp trăm lần. Như Duyệt Duyệt có cái gì chuyện bất trắc, ta cái thứ nhất tìm ngươi!"

Trầm Thái Vân hận hận trừng mắt Trầm Ngưng Nhi, nói: "Thật ngươi cái Trầm Ngưng Nhi, chúng ta đi nhìn!"

Nói, trầm Thái Vân cũng không quay đầu lại trực tiếp xoay người rời đi. Ngược lại không là nàng không muốn tính toán, thực sự là Trầm Ngưng Nhi hiểu võ công, nếu là hiện tại trực tiếp phát sinh xung đột, chịu thiệt tám chín phần mười vẫn là nàng.

Bởi vậy, trầm Thái Vân không thể làm gì khác hơn là trước tiên tạm thời rời đi, chờ sau này tìm cơ hội lại trả thù.

"Ai, Thảm cô nương, Duyệt Duyệt, các ngươi sau đó muốn cẩn thận nhiều hơn." Bên cạnh lái xe ông lão bỗng nhiên thờ dài nói, "Trầm Thái Vân là xưng tên Nhại Tí tất báo. Hôm nay các ngươi đắc tội cho nàng, sau đó nàng tất nhiên sẽ tìm cơ hội trả thù các ngươi."

Trầm Ngưng Nhi gật đầu nói: "Đa tạ Trần Bá nhắc nhở, chúng ta tỷ đệ hai, sẽ chú ý thêm."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Tìm có

□

Rất nhanh, đến phiên Thẩm gia đoàn xe tiếp thu kiểm tra.

Một Giáo Úy mang theo năm, sáu tên lính, đi tới Thẩm gia đoàn xe tiến hành kiểm tra.

Thẩm gia đoàn xe lần này Trường Sa hành mang đội người, là một vị hơn sáu mươi tuổi ông lão.

Ông lão gọi Trầm An, là Thẩm gia ở Kinh Châu thành ba vị Đại Chương Quý một trong. Lần này do hấn tự mình dẫn đội, cũng có thể thấy được Thẩm gia đối với này một nhóm hàng hóa coi trọng.

Dù sao, những này phê hàng hóa chính là Trường Sa Vương phủ đỉnh chế lễ ăn mừng chuyên dụng item, như một khi xuất hiện sai lầm, đưa tới Trường Sa Vương phủ lửa giận, Thẩm gia có thể không chịu nổi.

Đối với kinh Thương thế gia tới nói, cùng quyền quý giao thiệp với, cẩn thận một chút chút, tổng không có sai.

Thấy Giáo Úy mang theo binh sĩ quá tới kiểm tra, Trầm An lúc này mang theo lấy lòng nụ cười tiến lên nghênh tiếp.

"Hong Giáo Úy, đã lâu không gặp." Trầm An hướng đối phương chấp tay nói rằng.

Nói, hấn thuận thế đưa tới một khối nén bạc, ít nói cũng có mười mấy lượng bạc.

Vị kia hồng Giáo Úy không được dấu vết tiếp nhận nén bạc, bỏ vào trong ngực, trong miệng cười nói: "Thẩm chương quý, có khoẻ hay không. Ta cái này cũng là hết cách rồi, gần nhất cấp trên roi xuống mệnh lệnh bắt buộc, nhất định phải nghiêm ngặt kiểm tra, kính xin người lý giải."

Trầm An nói: "Lý giải lý giải, hồng Giáo Úy, không nói gạt người, đám này hàng hóa là Trường Sa Vương phủ đỉnh chế lễ ăn mừng chuyên dụng item, là muốn đưa đến trong vương phủ đi."

Vị kia hồng Giáo Úy nói: "Hóa ra là Vương phủ đỉnh chế item nha, Thẩm chương quý, ta sẽ để các anh em mau mau tra xong, sau đó cho đi."

Hồng Giáo Úy không có trực tiếp cho đi, bởi vì cấp trên roi xuống đặc biệt mệnh lệnh, đối với Vương phủ đỉnh chế item, cũng phải đối xử bình đẳng, chiếu tra không lầm.

Điều này cũng hết cách rồi, phải biết gần nhất tiến vào ra khỏi cửa thành, có ít nhất một phần ba item đều là Vương phủ đỉnh. Nếu như Vương phủ đỉnh item trực tiếp cho đi, cái kia kiểm tra liền đường như vô dụng giống như vậy, làm điều thừa, còn không bằng đem này kiểm tra trực tiếp thủ tiêu được.

Đối với Thẩm gia đoàn xe, hồng Giáo Úy vẫn có ngoài ngạch chăm sóc.

Hấn chỉ là để mấy người lính qua loa địa kiểm tra một phen, cũng không có té tra, chủ yếu là làm dáng một chút.

Dù sao, Thẩm chương quý đối với hồng Giáo Úy tới nói cũng là người quen cũ, bao nhiêu phải cho chút mặt mũi. Hơn nữa quan trọng nhất chính là, cẩn người miệng mềm, cầm nhân gia bạc, tổng phải làm những gì.

Lúc này, vị kia Trầm Thái Vân bỗng nhiên chấp chớn thốt tha đáng người, gót sen uyển chuyển địa đi tới cái kia hồng Giáo Úy trước mặt, cười duyên nói: "Hong Giáo Úy, đã lâu không gặp đây."

Cái kia hồng Giáo Úy nhìn thấy Trầm Thái Vân, không khỏi ánh mắt sáng lên, cười hắc hắc nói: "Hóa ra là thái Vân muội muội a, chúng ta đều sắp có hơn một năm không thấy, thực sự là muốn chết ca ca ta, ca ca ta không có một ngày không muốn người."

Trầm Thái Vân che miệng cười khanh khách nói: "Thật sự giả nhĩ?"

Cái kia hồng Giáo Úy sắc mị mị địa nhìn chăm chăm Trầm Thái Vân bộ ngực cao vút, nói rằng: "Đương nhiên là thật sự, thái Vân muội muội, ta đêm nay liền đến tìm người."

Trầm Thái Vân một trận tao thù làm tư, liếc mắt đưa tình, nói rằng: "Cái kia muội muội ta sẽ chờ Hồng ca ca người tìm đến ta rồi."

Hai người ở dưới con mắt mọi người, công khai ve vãn, bốn phía Thẩm gia mọi người, tất cả đều âm thầm lắc đầu.

Trầm Thái Vân ở hai năm trước cũng đã thành hôn, Tướng công là vị ở rể thư sinh yếu đuối. Trầm Thái Vân làm người khéo léo, mạnh vì gạo, bạo vì tiền, hơn nữa nàng Chủ Mạch con cháu thân phận, khiến cho ở trong gia tộc bị được coi trọng.

Bởi vậy hai phu thê ở nhà, hoàn toàn chính là Trầm Thái Vân một người định đoạt, Tướng công căn bản cũng không có chút nào quyền lên tiếng.

Nhất làm cho người tro trên chính là, Trầm Thái Vân hành vi phóng đảng, không biết cùng bao nhiêu nam nhân cấu kết, mà Tướng công chỉ có thể yên lặng chịu đựng.

Như Trường Sa thành vị này hồng Giáo Úy, chính là đồng đảng cùng Trầm Thái Vân cấu kết nam nhân một trong.

Trầm An cũng âm thầm thờ dài, Trầm Thái Vân không bị kiềm chế, Thảm gia rất nhiều người cũng biết.

Trầm Thái Vân cùng vị này hồng Giáo Úy có không bình thường quan hệ, đối với Trầm An tới nói, cũng không phải bí mật gì.

Mà vị này hồng Giáo Úy chính là Thảm gia ở Trường Sa thành cất lực lôi kéo người, đối với hai người lúc này công khai ve vãn, Trầm An cũng chỉ đành làm bộ không thấy.

Một bên khác, Trầm Duyệt Duyệt nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi bĩu môi, nhỏ giọng nói rằng: "Thực sự là không biết xấu hổ đáng phụ!"

Thật xảo bất xảo, Trầm Thái Vân vừa vặn nhìn phía Trầm Duyệt Duyệt bên này.

Trầm Thái Vân tuy rằng không nghe Trầm Duyệt Duyệt âm thanh, nhưng nàng nhìn thấy Trầm Duyệt Duyệt vẻ mặt cùng ánh mắt, liền biết tiểu tử này khẳng định ở chữ mình.

Lại nghĩ tới lúc trước chính mình ăn quả đắng sự tình, này tân cừu thêm hận cũ, Trầm Thái Vân cũng chịu không nổi nữa.

Bỗng nhiên, nàng con người chuyển động, nghĩ đến một trả thù biện pháp.

Chỉ thấy Trầm Thái Vân ở vị kia hồng Giáo Úy trên người một trận làm nũng, sau đó ở tại bên tai một trận nói nhỏ, dùng tay chỉ chỉ Trầm Duyệt Duyệt vị trí phương hướng.

Vị kia hồng Giáo Úy hướng Trầm Duyệt Duyệt phương hướng liếc nhìn, sau đó vỗ vỗ lồng ngực, thật giống ở đáp ứng cái gì.

Ngay vào lúc này, cái kia năm, sáu tên lính, cũng rốt cục kiểm tra xong xuôi, hướng về cái kia hồng Giáo Úy phục mệnh nói: "Đại nhân, đều kiểm tra xong, không phát hiện vấn đề gì."

Cái kia hồng Giáo Úy bỗng nhiên nghiêm mặt, nói rằng: "Thảm gia những con ngựa khác xe, cũng có thể đi rồi. Liền cái kia một chiếc xe ngựa lưu lại, còn có một nam một nữ kia, cũng đều cho ta trừ đi. Ta chiếm được tình báo, cái kia trên xe ngựa, bị người ẩn giấu vì cầm item!"

Trầm An nghe nói như thế sau, không khỏi mà há miệng, một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp.

Này rõ ràng là tìm có a, hơn nữa còn là Trầm Thái Vân giựt giây.

Trước Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt đắc tội Trầm Thái Vân một màn, Trầm An cũng là nhìn thấy. Hắn không nghĩ tới, Trầm Thái Vân trả thù làm đến như vậy nhanh.

Hơn nữa phần này trả thù, chính là hắn Trầm An cũng không cách nào ngăn cản. Bởi vì vị này hồng Giáo Úy, là hắn không đắc tội được.

Cuối cùng, Trầm An chung quy vẫn không có mở miệng, chỉ có thể vì là Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người cầu khẩn, hi vọng vị này hồng Giáo Úy không muốn làm được quá mức.

"Vâng, đại nhân." Cái kia năm, sáu tên lính nhận được mệnh lệnh sau, lúc này cầm binh khí, đem Trầm Duyệt Duyệt cùng Trầm Ngưng Nhi vị trí xe ngựa, đem vây lại.

Trầm Duyệt Duyệt không nhịn được lớn tiếng kêu lên: "Các người tại sao muốn đem chúng ta vì lên, chúng ta lại không phạm cái gì vương pháp!"

Trầm Ngưng Nhi cũng nói một cách lạnh lùng: "Các người đến cùng muốn làm gì!"

Vị kia hồng Giáo Úy chậm rãi đi tới, bên người theo Trầm Thái Vân.

"Làm gì? Đương nhiên là lục soát vì cầm item, còn có bắt lấy tà đạo nhân vật." Cái kia hồng Giáo Úy lạnh giọng nói rằng.

Có điều, khi hắn nhìn thấy Trầm Ngưng Nhi sau, nhất thời ánh mắt sáng lên. Hắn không nghĩ tới cô gái trước mắt, dĩ nhiên so với bên người Trầm Thái Vân xinh đẹp hơn nhiều lắm.

Nếu nói là Trầm Thái Vân là hiếm có vu vật, cái kia cô gái trước mắt quả thực chính là nghiêng nước nghiêng thành giống như tồn tại.

Hồng Giáo Úy sắc mị mị địa nhìn chằm chằm Trầm Ngưng Nhi, nói rằng: "Khà khà, vị muội muội này, chỉ cần người đêm nay cố gắng bồi bồi ca ca, nơi này dĩ nhiên là không có cái gì vì cầm item. Hừ, đương nhiên, nếu người không đáp ứng, như vậy các người chính là tà ma ngoại đạo, ta sẽ đem các người hai nắm lên đến, nhốt vào trong phòng giam."

Trầm Ngưng Nhi lạnh lùng nhìn chằm chằm trước mắt vị này hồng Giáo Úy, tâm lý không ngừng cân nhắc.

Lấy võ công của nàng, ngược lại cũng không sợ vị này hồng Giáo Úy. Nhưng vấn đề then chốt là, đối phương khoác một thân quan y, như một khi cùng đối phương nổi lên xung đột, nếu như bị ngộ nhận là ở cùng triều đình đối nghịch, vậy thì nguy rồi.

Trầm Duyệt Duyệt thờ phỉ phò trùng mắt đối phương, làm sao hắn không biết võ công, không phải vậy đã sớm xông lên mạnh mẽ đánh cái này chết tiệt Dâm Côn, dám đùa giỡn tỷ tỷ mình!

Bốn phía vây xem Thảm gia mọi người, cũng không nhìn được lúc đầu thờ dài, ám đạo lần này Trần Ngưng Nhi cùng Trần Duyệt Duyệt, là gặp phải đại phiền toái.

Bên trong rất nhiều người, thường xuyên đến hướng về Trường Sa thành, biết vị này hồng Giáo Ủy rất có năng lượng. Không riêng là đối phương Giáo Ủy thân phận, càng quan trọng chính là vị này hồng Giáo Ủy bối cảnh thật không đơn giản.

Mà Trần Ngưng Nhi cùng Trần Duyệt Duyệt đôi này : chuyện này đối với tỷ đệ, cha mẹ từ nhỏ mất tích, bây giờ sống nương tựa lẫn nhau, ở Thảm gia cũng thuộc về thiên chi, không có quyền không có thế, thì lại làm sao thoát khỏi đạt được vị này hồng Giáo Ủy Ma Trào?

"Ai, thôi đời, không có bối cảnh cùng chỗ dựa, vốn là nửa bước khó đi a." Có người không nhìn được phát sinh cảm thán.

Trần Duyệt Duyệt càng là tức giận lớn tiếng nói: "Cõi đời này có còn vương pháp hay không! Ngươi thân là quan phủ người, ban ngày ban mặt, liền như thế làm xằng làm bậy!"

"Muốn vương pháp? Lão tử nói chính là vương pháp!" Cái kia hồng Giáo Ủy không nhìn được cười khẩy nói.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một đạo cao to bóng người bỗng nhiên đi tới cái kia hồng Giáo Ủy sau lưng, một cước đem tàn nhẫn mà đạp ngã xuống đất, trực tiếp đè hấn xuống cái ghế gác.

"Ôi, tên khốn kiếp nào đá lão tử, là không phải là muốn muốn chết a!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Cửa thành ngẫu nhiên gặp

□ □

Người đến là một hơn ba mươi tuổi nam tử, vóc người cao lớn, hình thể dũng mãnh.

Hắn mở to một đôi mắt hồ, khí thế hùng hổ địa lớn tiếng nói: "Hồng Tuấn Kiệt, ngươi mới là đang tìm cái chết!"

Hồng Tuấn Kiệt nghe được thanh âm này, cảm thấy có chút quen thuộc, lúc này xoay đầu lại.

Chờ hắn nhìn rõ ràng phía sau người kia sau, không khỏi ngăn người: "Trịnh thống lĩnh?"

Nhưng tiếp theo suy nghĩ đến chính mình ở dưới con mắt mọi người, càng bị vị này Trịnh thống lĩnh đạp cái ghế gác, Hồng Tuấn Kiệt trên mặt liền thiêu đến lợi hại, hắn thẹn quá thành giận, lạnh lùng gọi thẳng tên huý nói: "Trịnh Quang Hoa, ngươi đây là ý gì?"

Vị này Trịnh Quang Hoa chính là Trường Sa thành thủ vệ quân bốn Đại Thống Lĩnh một trong, chức quan Phẩm Giai so với Hồng Tuấn Kiệt còn cao hơn cấp một. Nhưng Hồng Tuấn Kiệt cũng không sợ đối phương, bởi vì phía sau hắn bối cảnh, có thể không so với mới kém.

"Hừ, có ý gì? Ngươi có biết hay không ngươi đang làm gì? Đắc tội rồi nhân vật dạng gì?" Trịnh Quang Hoa trầm giọng nói rằng.

"Đắc tội nhân vật dạng gì? Đắc tội ngươi sao?" Hồng Tuấn Kiệt xì cười một tiếng, "Trịnh Quang Hoa, người khác sợ ngươi, ta cũng không sợ ngươi!"

Trịnh Quang Hoa cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Hừ, ngươi có sợ hay không ta, cùng ta có quan hệ gì đâu? Nếu không là Thần Bộ đại nhân để ta lại đây ngăn cản ngươi, ngươi phỏng chừng hiện tại chính là một kẻ đã chết!"

"Thần Bộ đại nhân?" Nghe đến đó, Hồng Tuấn Kiệt sắc mặt không nhìn được hơi đổi, có thể được gọi là Thần Bộ đại nhân, tự nhiên là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ.

Cư hắn biết, hiện nay ở Trường Sa trong thành Thần Bộ, chính là tứ đại Thần Bộ đứng đầu, được xưng Thiết Thủ Hàn Mạnh Hàn đại nhân.

Vị kia Hàn đại nhân, chính là Trường Sa Vương, cũng đối với hắn cực kỳ tôn trọng.

Mà nói chức quan Phẩm Giai, Lục Phiến Môn Thần Bộ chức vụ, chính là Tứ Phẩm quan giai, địa vị cùng Quận Thủ đại nhân ngang ngửa, căn bản không

phải hấn vị này nhỏ nhỏ Giáo Úy có khả năng so với. Thậm chí ngay cả gốc gác của hấn, ở Thần Bộ đại trong mắt người, cũng có điều là một chuyện cười thôi.

Nghĩ tới đây, Hồng Tuấn Kiệt không nhịn được kinh hoàng nói rằng: "Ta lại không phạm tội chết, coi như là Thần Bộ đại nhân, cũng không quyền lực xử tử ta chứ?"

Trịnh Quang Hoa cười lạnh nói: "Hồng Tuấn Kiệt, ngươi thực sự là không biết điều! Thần Bộ đại nhân muốn ta lại đây ngăn cản ngươi, cũng là cứu ngươi một mạng. Ngươi đoạt được tội người, chính là liên Thần Bộ đại nhân cũng phải cung kính mà hô một tiếng tiền bối."

"Liên Thần Bộ đại nhân cũng phải hô một tiếng tiền bối?" Hồng Tuấn Kiệt có chút choáng váng, lắm bầm nói rằng: "Cái này không thể nào! Ta Hồng Tuấn Kiệt coi như có ngốc, làm sao có khả năng đi đắc tội như vậy đại nhân vật?"

"Làm sao liền không thể?" Trịnh Quang Hoa lạnh lùng nói rằng, "Hồng Tuấn Kiệt, ngươi có biết vị cô nương này cùng vị tiểu huynh đệ này sau lưng đứng ai sao? Chính là vị tiền bối kia!"

"Ngươi ăn no rửng mỡ không có chuyện gì tìm việc, đến tìm kiếm vị cô nương này cùng vị tiểu huynh đệ này phiền phức, ngươi nói ngươi có hay không đắc tội vị tiền bối kia?"

"Cái gì, bọn họ sau lưng đứng chính là vị tiền bối kia?" Hồng Tuấn Kiệt triệt để há hốc mồm.

Hắn chậm rãi từ dưới đất bò dậy, vươn ngón tay, run rẩy chỉ vào Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, khó mà tin nổi địa nói rằng: "Sao có thể có chuyện đó? Không phải nói hai người bọn họ không bối cảnh gì sao? Trịnh Quang Hoa, ngươi có phải là ở lừa gạt ta?"

Trịnh Quang Hoa nói: "Lừa gạt ngươi? Ngươi cảm thấy ta sẽ có cái này lòng thanh thần tinh tới làm loại này tệ nhạt việc sao? Hồng Tuấn Kiệt, Thần Bộ đại nhân cùng vị tiền bối kia, liền ngồi ở đó chiếc xe ngựa bên trong. Ngươi nếu như không tin, quá đi hỏi một chút được rồi."

Mọi người lúc này mới phát hiện, ở mấy chục trượng ở ngoài, một chiếc phổ thông xe ngựa chính chậm rãi hướng về cửa thành chạy tới.

Nhưng chờ đợi ở cửa thành phụ cận những binh sĩ kia, nhưng không một người tiến lên ngăn cản, bọn họ tựa hồ từng chiếm được cái gì mệnh lệnh, cung kính mà nhìn theo xe ngựa hướng cửa thành chạy tới.

Lúc ẩn lúc hiện, bên kia có bách tính tiếng bàn luận truyền đến.

"Ồ, kỳ quái, cái kia chiếc xe ngựa làm sao không cần tiếp thu kiểm tra a?"

"Này có gì đáng kinh ngạc, bên trong ngồi khẳng định là vị đại nhân vật nào. Loại nhân vật đó, những binh sĩ này nào có lá gan đi tới kiểm tra a?"

"Cũng không biết là ra sao đại nhân vật, các ngươi xem, những binh sĩ kia đều ở một mực cung kính địa nhìn theo cái kia chiếc xe ngựa đây."

Hồng Tuấn Kiệt trên mặt một trận biến ảo không ngừng, hấn biết, Trịnh Quang Hoa nói e sợ đều là thật sự, chính mình hay là thật sự đắc tội rồi nào đó vị đại nhân vật.

Nếu không là Thần Bộ đại nhân phái Trịnh Quang Hoa đến đây ngăn cản, một khi trâu đến vị tiền bối kia ra tay, chính mình tám chín phần mười đã là một bộ Tử Thi.

Nghĩ đến chính mình càng ở Quỷ Môn Quan trên quay một vòng, Hồng Tuấn Kiệt liền không nhịn được một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

Sau đó, hấn nhìn thấy Trầm Thái Vân, lập tức tức giận đến sôi lên, đều là cái này chết tiệt tiện nhân!

Hồng Tuấn Kiệt bỗng nhiên tiến lên hai bước, tàn nhẫn mà giật Trầm Thái Vân hai cái miêng.

"A!" Trầm Thái Vân hét thảm một tiếng, lúc này bị đánh đến ngã xuống đất, cả khuôn mặt đều sưng lên.

"Chết tiệt xú kỹ nữ, càng cho lão tử mang đến lớn như vậy phiền phức! Ngươi không phải nói bọn họ không bối cảnh sao? Mẹ, suýt chút nữa hại chết lão tử." Hồng Tuấn Kiệt tàn bạo nói nói.

Khán đón lấy, hấn lại vội vã đi tới Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt trước mặt, một mặt cười lấy lòng địa nói rằng: "Hai vị, vừa nãy thực sự là xin lỗi. Này đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm! Ta lời nói mới rồi, các ngươi coi như ta là nói láo! Hai vị đại nhân không chấp tiểu nhân, nhất định phải tha thứ tại hạ a!"

...

Lúc đó trở lại nửa khắc đồng hồ trước.

Bánh xe cô cô, Vũ Văn Tuấn điều khiển xe ngựa, ở Trường Sa thành trước cửa thành, chậm rãi ngừng lại.

Ninh Tiểu Đường kéo dài màn xe, nhìn cửa thành bài lên thật dài đội ngũ, không khỏi mà nhũn nhũn mảy.

Hắn liếc nhìn Hàn Mãnh hỏi: "Hàn Thần Bộ, này tiến vào Trường Sa thành, làm sao còn như vậy phiền phức? Như vậy trường đội ngũ, chúng ta không biết phải đợi tới khi nào."

Hàn Mãnh nói: "Tiền bối, chủ yếu là gần nhất tà ma ngoại đạo người, xuất hiện đến càng ngày càng nhiều lần, vì lẽ đó kiểm tra nghiêm mật chút. Có điều tiền bối yên tâm, chúng ta chiếc xe ngựa này không cần kiểm tra. Ta hiện tại liền đi cùng nơi này chủ sự người nói một chút, để hẳn cho đi, trước hết để cho chúng ta quá khứ."

Nói xong, Hàn Mãnh xuống xe, một mình hướng về cửa thành đi đến.

Chỉ chốc lát sau, hẳn mang theo một vị thân hình cao lớn nam tử đi tới.

Nam tử kia hơn ba mươi tuổi, ăn mặc tướng lĩnh trang phục.

Hàn Mãnh đi tới bên cạnh xe ngựa, chỉ chỉ mang tới nam tử, nói với Ninh Tiểu Đường: "Tiền bối, vị này chính là Trịnh thống lĩnh, là bên này chủ sự người. Hắn đã cùng những binh sĩ kia đã nói, xe ngựa hiện tại là có thể vào thành."

Sau đó, Hàn Mãnh rồi hướng nam tử kia nói rằng: "Trịnh thống lĩnh, vị này chính là Việt Châu Ninh Tiền Bối. Còn có vị này, là Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão, Thu tiền bối."

"Xin chào hai vị tiền bối." Trịnh Quang Hoa lúc này thi lễ nói.

Đồng thời, trong lòng hẳn hơi kinh hãi, không nghĩ tới ngồi ở trong xe ngựa sẽ là hai vị võ lâm tiền bối. Đặc biệt Ninh Tiểu Đường vị tiền bối này, dung mạo càng trẻ tuổi như vậy, chuyện này quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Nếu không là Hàn Mãnh vị này Lục Phiến Môn Thần Bộ, đối với Ninh Tiểu Đường thái độ một mực cung kính, hẳn đều muốn hoài nghi đối phương có phải là đang mạo danh tiền bối.

Ninh Tiểu Đường cùng Lão Âu đều đối với Trịnh Quang Hoa khẽ gật đầu, xem như là đánh qua bất chuyện.

Có điều đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên khẽ ồ lên một tiếng, trong miệng nói rằng: "Duyệt Duyệt."

Hàn Mãnh hiếu kỳ nói: "Tiền bối, làm sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Nhìn thấy một vị người quen."

Hàn Mãnh theo Ninh Tiểu Đường ánh mắt nhìn tới, nói rằng: "Tiền bối, cần ta quá khứ giúp người lên tiếng chào hỏi sao?"

Ninh Tiểu Đường nghĩ một hồi sau, khẽ lắc đầu một cái.

Bởi vì hẳn chuyến này dài sa thành, chủ yếu là vì thu thập da dê địa đồ, đến lúc đó không thông báo đắc tội bao nhiêu người. Còn Duyệt Duyệt, hẳn cần nhắc một phen sau, quyết định vẫn là tạm thời không gặp cho thỏa đáng, để tránh khỏi đem đối phương bị liên lụy tới.

Có điều khản đốn lấy, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên hừ một tiếng.

Hàn Mãnh hướng bên kia nhìn tới, sắc mặt cũng hơi đổi, hẳn vội vàng nói: "Tiền bối yên tâm, việc này ta sẽ xử lý."

Đối với vị này Ninh Tiền Bối không bỏ, Hàn Mãnh nhưng là tràn đầy linh hội, đây chính là một vị Sát Thần.

Vạn nhất vị này Ninh Tiền Bối hướng những binh sĩ kia ra tay, vậy thì triệt để quấy rầy Hàn Mãnh kế hoạch. Hắn còn muốn lôi kéo vị tiền bối này, đối kháng những kia tà ma ngoại đạo đây.

Hàn Mãnh lúc này lạnh lùng đối với Trịnh Quang Hoa ra lệnh: "Trịnh thống lĩnh, mau mau đi đem cái kia Giáo Úy xử lý một chút. Thân là mệnh quan triều đình, ban ngày ban mặt, làm ra sự tình như thế, còn thể thống gì!"

Trịnh Quang Hoa do dự nói: "Nhưng là Thần Bộ đại nhân, vị kia Giáo Úy có chút bối cảnh..."

"Bối cảnh? Quan nó bối cảnh gì! Coi như là trời sập xuống, cũng có lão tử đây!"

Được câu nói này, Trịnh Quang Hoa tâm lý mừng thầm, trong miệng nói rằng: "Vâng, Thần Bộ đại nhân, hạ quan lập tức liền quá khứ."

Hắn đã sớm xem cái kia Hồng Tuấn Kiệt khó chịu, luôn luôn ham muốn cố gắng giáo huấn một hồi tiểu tử kia. Nhưng bởi đối phương bối cảnh quan hệ, hẳn vẫn không tìm được cơ hội hạ thủ.

Bởi vì Hồng Tuấn Kiệt gia gia hồng thương mình, cùng gia gia của hắn Trịnh Mậu đạt như thế, đều là Trường Sa Vương quý phủ hộ vương Tứ Lão một trong.

Này hộ vương Tứ Lão, địa vị cực cao, là Trường Sa Vương phụ tá đắc lực.

Hồng Tuấn Kiệt có như chỗ dựa vậy, trịnh Quang Hoa tự nhiên không tốt lắm ra tay.

Có điều lúc này, có Thần Bộ đại nhân đảm bảo, tình huống kia liền không giống.

Tuy nói hộ vương Tứ Lão ở Trường Sa trong thành địa vị cực cao, cũng có nhất định quyền thế, nhưng cùng Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ so với, liền có chút không đáng chú ý.

Rất nhanh, trịnh Quang Hoa đi tới Hồng Tuấn Kiệt phía sau, mạnh mẽ một cước đem đối phương đạp ngã xuống đất.

Ninh Tiểu Đường thấy Trầm Duyệt Duyệt bên kia phiền phức đã giải trừ, nhân tiện nói: "Chúng ta vào thành đi."

Có điều, ở xe ngựa cách trước khi đi, hắn không nhìn được lại ngắm nhìn Trầm Duyệt Duyệt bên người vị nữ tử kia.

Cái kia coi là thật là một vị nghiêng nước nghiêng thành cô nương xinh đẹp.

Dung mạo của nàng đất thiên hương sinh hiển tài, tiên tư ngọc cốt; tuyệt sắc dung nhan, ngũ quan tinh xảo mà không chút tì vết, mũi ngọc tinh xảo môi anh đào, Mi nhi thon nhỏ tú lệ; một đôi đẹp đẽ mắt hai mí phía dưới, thật dài đáng yêu lông mi, hơi rung động.

Ninh Tiểu Đường tâm lý thầm nói: Vị cô nương kia, chính là Duyệt Duyệt tỷ tỷ sao?

Một bên khác, Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, thấy sự tình đột nhiên xoay chuyển tình thế, kịch liệt chuyển biến, hai người không khỏi mà sửng sốt.

Cùng lúc đó, Trầm An cùng với còn lại Thảm gia người, cũng mỗi người kinh ngạc không ngớt.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ ra, trong mắt mọi người không hề bối cảnh một đôi tỷ đệ, tại sao có thể có lớn như vậy hậu trường?

Liền Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ cũng phải gọi một tiếng lão tiền bối, càng sẽ là Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt chỗ dựa? Đây cũng quá khó mà tin nổi đi!

Trầm Duyệt Duyệt nhìn dần dần đi xa xe ngựa, không nhìn được mở miệng hỏi: "Tà, có phải là ngươi có nhận thức cái gì tiền bối nhỉ?"

Trầm Ngưng Nhi lắc đầu một cái, nói rằng: "Không có nha."

Trầm Duyệt Duyệt một mặt mộng bức, lẩm bẩm nói: "Cái kia sẽ là ai đang giúp chúng ta đây?"

Ngay vào lúc này, một thanh âm bỗng nhiên truyền vào Trầm Duyệt Duyệt trong tai.

Trầm Duyệt Duyệt con mắt đột nhiên tròn to, trên mặt không nhìn được lộ ra vẻ vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Đáp ứng

□

"Duyệt Duyệt, nếu như ngươi gặp lại phiền toái gì, có thể đi Trường Sa Vương phủ đệ cái khác Lý phủ tìm ta."

Nghe được Ninh Tiểu Đường âm thanh, Trầm Duyệt Duyệt coi là thật là không nói ra được kinh hỉ.

Trầm Ngưng Nhi cũng phát hiện chính mình đệ đệ sắc mặt biến hóa, không khỏi mở miệng hỏi: "Duyệt Duyệt, ngươi làm sao?"

Trầm Duyệt Duyệt mừng rỡ nói rằng: "Tỷ tỷ, ta hay là biết là ai khắp nơi chúng ta."

Trầm Ngưng Nhi hiếu kỳ nói: "Là ai đang giúp chúng ta?"

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Là Ninh Đại Ca, là Ninh Đại Ca đang giúp chúng ta!"

"Ninh Đại Ca?" Trầm Ngưng Nhi đầy mắt nghi ngờ nhìn chính mình đệ đệ.

Trầm Duyệt Duyệt đang muốn giải thích cặn kẽ, nhưng nhìn thấy bốn phía có nhiều người như vậy, hấn càng làm bên mép cho nuốt trở vào.

"Tỷ tỷ, chờ lúc không có người, ta lại cùng người tình tế giải thích." Trầm Duyệt Duyệt hướng về tỷ tỷ của chính mình hấp háy mắt nói rằng.

Trầm Duyệt Duyệt tâm lý cũng có chính mình tiêu cứu cứu, nếu hiện tại mọi người đều cho rằng tự mình cùng tỷ tỷ có vị lão tiền bối làm hậu trường, vậy hãy để cho bọn họ tiếp tục như thế tiếp tục hiểu lầm được rồi.

Phải biết, ở cái này cá lớn nuốt cá bé trên đời, có một vị mạnh mẽ hậu trường, là trọng yếu bao nhiêu.

Xe ngựa chậm rãi lái vào cửa thành, cuối cùng biến mất ở trong mắt mọi người.

Trịnh Quang Hoa đi tới Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt trước mặt hai người, ôm quyền nói rằng: "Vị cô nương này cùng vị tiểu huynh đệ này, tại hạ là Trường Sa thành thủ vệ quân tây định môn thống lĩnh, như có người dám to gan trở lại tìm kiếm hai vị phiền phức, hai vị đều có thể lấy lại đây đi theo dưới nói."

Nói, hấn còn liếc mắt một cái bên cạnh Hồng Tuấn Kiệt, trong đó ý vị lại rõ ràng có điều.

Hồng Tuấn Kiệt nhất thời nổi giận, nói: "Trịnh Quang Hoa, người có ý gì? Ta đều cùng hai vị quý nhân nói rồi, vừa nãy là hiểu lầm! Đều là hiểu lầm! Ta con mẹ nó cũng là bị cái kia Tiểu Tiệp Nhân cho che đậy."

Trịnh Quang Hoa lạnh lùng thốt: "Hồng Tuấn Kiệt, người liền đừng vọng tưởng từ chối chịu tội, hiện đang nói cái gì đều chậm, trở lại cố gắng chờ Thần Bộ đại nhân xử lý đi."

Tự Hàn Mãnh vị này Lục Phiến Môn Thần Bộ đi tới Trường Sa thành sau, Trường Sa thành thành phòng tương quan công việc, liền tạm thời đều giao lại cho Hàn Mãnh. Vị này Thần Bộ đại nhân thống lĩnh Trường Sa thành tất cả sức mạnh thủ vệ, Trường Sa quân thủ vệ quân hết thảy thống lĩnh, Giáo Úy, hấn đều có tiến hành tương quan xử trí quyền lực.

Mà Hồng Tuấn Kiệt vị này thủ vệ quân Giáo Úy, tự nhiên cũng ở Hàn Mãnh quản hạt bên trong.

Hồng Tuấn Kiệt biết, chính mình đắc tội rồi vị kia bên trong xe ngựa đại nhân vật, sự tình e sợ cũng không có kết thúc dễ dàng như vậy.

Chuyện này, hay là còn phải để gia gia của chính mình Hồng Thương Minh đứng ra điều giải.

Nghĩ tới đây, hấn không khỏi tức đến nổi phổi địa đá một cước co quắp ngã xuống đất Trầm Thái Vân.

"Tiệp nhân!" Hồng Tuấn Kiệt tàn bạo mà nói.

"A!" Trầm Thái Vân lần thứ hai hét thảm một tiếng.

Nàng cả khuôn mặt từ lâu thừng đến giống như đầu heo, khóe miệng đang chảy máu, ánh mắt đại ra, trong miệng nói năng lộn xộn địa nói rằng: "Không thể, bọn họ tỷ đệ làm sao có khả năng có lợi hại như vậy chỗ dựa? Cái này không thể nào, bọn họ không thể có cái gì chỗ dựa!"

Lúc này, Trầm An đi tới, đối với trịnh Quang Hoa ôm quyền, cung kính nói rằng: "Trịnh thống lĩnh, chúng ta Thảm gia đoàn xe, hiện tại có phải là cũng có thể đi rồi?"

Trịnh hào quang lăm lăm đầu nói: "Thảm chương quỹ, cái này đương nhiên, ta hiện tại liền để các huynh đệ cho đi."

Nhìn Thảm gia đoàn xe biến mất ở trong cửa thành, trịnh Quang Hoa nhàn nhạt liếc mắt nhìn bên cạnh Hồng Tuấn Kiệt, nói rằng: "Hồng Tuấn Kiệt, trở lại chờ Thần Bộ đại nhân xử lý đi."

"Trịnh Quang Hoa, người chớ đắc ý!" Hồng Tuấn Kiệt lạnh rên một tiếng nói.

Nhìn Tiểu Đường xe ngựa, dọc theo phồn hoa đường phố, chậm rãi chạy.

Cuối cùng, xe ngựa đi tới Trường Sa thành Thành Đông cửa son nhai.

Trụ ở khu vực này, không phải vương hậu quý tộc, chính là hào cường phú thương. Gia gia cao môn đại trạch, xa xỉ xa hoa.

Trường Sa Vương phủ đệ, liền đặt với này.

Ở Vương phủ cách đó không xa, có xây một toà Lý phủ, đã từng là một vị phú thương dinh thự.

Có điều khoảng thời gian này, cả toà Lý phủ đều bị người trưng dụng. Lý trong phủ, vào ở rất nhiều Võ Lâm Nhân Sĩ.

Một chiếc xe ngựa chậm rãi đứng ở Lý phủ trước đại môn, Hàn Mãnh từ trên xe ngựa nhảy xuống, đối với thùng xe ôm quyền, nói rằng: "Ninh Tiền Bối,

Thu tiền bồi, chúng ta đến."

Lúc trước dài sa thành trên đường, Hàn Mãnh biết được Ninh Tiểu Đường mục đích chuyến đi này sau, trong lòng hẳn liền có một qua loa kế hoạch.

Ninh Tiểu Đường mục đích, là vì cướp đoạt da dê địa đồ. Mà Lục Phiến Môn mục tiêu, là vì bảo vệ Trường Sa Vương sinh mệnh an toàn, hai người cũng không xung đột.

Huống chi, căn cứ Lục Phiến Môn hiện nay được tình báo biểu hiện, lần này dài sa thành, sẽ thật nhiều mạnh mẽ tà đạo thế lực. Trường Sa Vương căn bản là không thể bảo vệ da dê địa đồ, có thể giữ được tính mạng là tốt lắm rồi.

Bởi vậy, Hàn Mãnh hướng về Ninh Tiểu Đường đề nghị, bọn họ Lục Phiến Môn đi thuyết phục Trường Sa Vương, đem da dê địa đồ tặng cho Ninh Tiểu Đường. Mà Ninh Tiểu Đường thì lại phải bảo vệ Trường Sa Vương sinh mệnh an toàn.

Đối với đề nghị này, Ninh Tiểu Đường thoáng suy nghĩ một chút sau, liền đồng ý.

Liền, chờ xe ngựa đến Trường Sa thành sau, Ninh Tiểu Đường rồi cùng Hàn Mãnh bọn họ đồng thời đi tới Lý phủ.

Ninh Tiểu Đường cùng Lão Âu hai người, trước sau từ trên xe ngựa đi xuống.

Nhìn trước mắt phủ đệ, Ninh Tiểu Đường nói: "Các người Lục Phiến Môn cùng những môn phái khác người, đều ở tòa phủ đệ này bên trong?"

Hàn Mãnh nói: "Đúng, tiền bồi. Bởi vì này Lý phủ khoảng cách Trường Sa Vương phủ tương đối gần, bằng vào chúng ta Lục Phiến Môn cùng Thủy Nguyệt phái, Thanh Huyền phái hai phái môn nhân, đều sắp xếp ở tại nơi này."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Sau đó, ánh mắt hắn liếc về Vũ Văn Tuấn, nghĩ một hồi sau, từ tốn nói: "Bạch Diện Lang Quân, người hiện tại tự do, có thể đi rồi."

Có điều khiến người ta cảm thấy kỳ quái chính là, Vũ Văn Tuấn cũng không có biểu hiện ra một lần nữa thu được tự do hưng phấn tình.

Chỉ thấy trên mặt hắn có một tia xoắn xuýt, chần chờ một chút sau, nói rằng: "Tiền bồi, ta có một chuyện muốn nhờ."

Ninh Tiểu Đường kinh ngạc mà liếc nhìn đối phương, nói rằng: "Há, chuyện gì?"

Vũ Văn Tuấn nói: "Tiền bồi y thuật, Diệu Thủ Hồi Xuân, coi như đương đại thần y đến rồi, cũng chỉ có thể bái phục chịu thua."

"Nói thẳng đi, đến cùng chuyện gì?"

"Tiền bồi, người có thể không thể giúp một tay trị một hồi lão Đại ta nội thương?"

"Lão đại người nội thương? Độc Nhãn lão nhân sao?"

"Đúng, tiền bồi."

"Vô duyên vô cớ, ta vì sao phải thi cứu đây? Nếu như người trong thiên hạ một khi có gì đó thương bệnh, đều tìm đến ta trị liệu, ta há có thể giải quyết được?"

Vũ Văn Tuấn nhất thời vội la lên: "Tiền bồi, cầu người, chỉ cần người có thể trị hết lão Đại ta nội thương, từ nay về sau, ta đồng ý vẫn vì là tiền bồi lái xe."

"Ồ? Vẫn vì ta lái xe?" Ninh Tiểu Đường có chút bất ngờ mà liếc nhìn Vũ Văn Tuấn.

"Vâng, tiền bồi. Chỉ cần người chữa khỏi lão Đại ta nội thương, ta Vũ Văn Tuấn xin thề, ta sẽ vẫn vì là tiền bồi lái xe, tuyệt không hối hận!"

Lão Âu, Hàn Mãnh cùng với mấy vị khác Thủy Nguyệt phái môn nhân, cũng đều kinh ngạc nhìn Vũ Văn Tuấn, tựa hồ không nghĩ tới hắn đồng ý trả giá như vậy đánh đổi. Đường đường Ba Lăng Lục Đại Đạo một trong, dĩ nhiên cam tâm tình nguyện thế người làm cả đời phu xe.

Có điều khản đốn lấy, mấy người nghĩ đến Ninh Tiểu Đường chính là một vị nghị tự Tiên Thiên Cảnh nhân vật khủng bố a, vì là nhân vật như vậy lái xe, chuyện này căn bản là không tính nhục Ba Lăng thân phận của Lục Đại Đạo được rồi, thậm chí còn là Vũ Văn Tuấn vinh hạnh.

Này bàn tính đánh... Mấy người ở trong lòng dồn dập mừng Vũ Văn Tuấn coi là thật là khôn khéo cực kỳ.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, trầm mặc một hồi sau, nói rằng: "Người trước tiên đem Độc Nhãn lão nhân mạng tới ba, còn có thể hay không chữa khỏi bên trong thương, ta muốn xem quá lại nói."

Thấy Ninh Tiểu Đường đồng ý, Vũ Văn Tuấn vội vã cung kính thi lễ, vui vô cùng địa nói rằng: "Đa tạ tiền bồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 190: Người quen

□

Lập tức, Vũ Văn Tuấn liền hướng về Ninh Tiểu Đường cáo từ, vội vội vàng vàng địa rời đi Trường Sa thành.

Hắn ở tương giang trên tìm một con thuyền, xuôi dòng mà xuống, lấy tốc độ nhanh nhất trở về Vân Mộng Trạch sào huyệt.

Hắn muốn đem cái tin tức tốt này, mau chóng nói cho chính mình lão đại.

Độc Nhân lão trên thân thể người nội thương, vẫn là ở mười mấy năm trước cùng người giao chiến thì lưu lại.

Bên trong thương khá là quý dị, dường như ung nhọt tận xương, vẫn không cách nào khôi phục, đầy đủ dần vật Độc Nhân lão nhân mười mấy năm.

Cũng bởi vậy, mười mấy năm qua, Độc Nhân lão nhân trên căn bản đều chờ ở sào huyệt, rất ít ở trên giang hồ đi lại.

Mà Ninh Tiểu Đường xuất hiện, rốt cục để Vũ Văn Tuấn nhìn thấy hi vọng.

Chờ Vũ Văn Tuấn sau khi rời đi, Ninh Tiểu Đường chờ người liền đồng thời tiến vào Lý phủ.

Lý phủ bên trong, mọi người thấy Hàn Mãnh vị này tứ đại Thần Bộ đứng đầu trở về, dồn dập đi lên phía trước chào hỏi.

Bên trong có Lục Phiến Môn Bộ Khoái, cũng có Thủy Nguyệt phái cùng Thanh Huyền phái môn nhân.

Ngay vào lúc này, mọi người ở trong, Thủy Nguyệt phái mang đội trưởng lão, vị kia đồng tính Lão Âu, bỗng nhiên giật mình nói rằng: "Thu sư thúc, lão nhân gia ngươi làm sao cũng tới?"

Nói, nàng liền vội vàng tiến lên vài bước, quay về Ninh Tiểu Đường bên cạnh Lão Âu, cung kính thi lễ nói: "Đệ tử đồng tuệ, gặp Thu sư thúc."

Cùng lúc đó, một vị khác trung niên nữ tử, cũng tới trước thi lễ nói: "Đệ tử Ngô tĩnh, gặp Thái Thượng Trường Lão."

Còn lại còn lại Thủy Nguyệt phái đệ tử trẻ tuổi, dồn dập lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đối với vị này thu tính Thái Thượng Trường Lão, các nàng chỉ là nghe nói qua kỳ danh hào, còn chưa từng gặp. Bởi vì ở trong tông môn, vị này Thái Thượng Trường Lão quanh năm bế quan, các nàng căn bản cũng không có kỳ gặp được.

Không nghĩ tới ở đây, ngược lại nhìn thấy vị này Thái Thượng Trường Lão chân nhân.

Thu Tiêu tùy ý khoát tay áo một cái, nói rằng: "Không cần đa lễ."

Lúc này, Thanh Huyền phái vị kia mang đội trưởng lão, một vị hơn năm mươi tuổi ông lão, cũng đi tới, đối với Thu Tiêu thi lễ nói: "Thanh Huyền phái Phùng Hiền, gặp Thu tiền bối."

Thu Tiêu hướng đối phương khẽ gật đầu, nói: "Hóa ra là Phùng tiểu tử ngươi a, nhà ngươi ăn sư thân thể khỏe không?"

Phùng Hiền nói: "Gia sư tất cả mạnh khỏe, đa tạ Thu tiền bối mong nhớ."

Phùng Hiền đối với Thu Tiêu cung kính thi lễ tình cảnh này, để Thanh Huyền phái còn lại môn nhân, mỗi người giật mình không thôi.

Bọn họ không nghĩ tới vị này khuôn mặt quái dị Lão Âu, bởi phận cang lớn như vậy, liền chính mình trưởng lão, đều muốn hướng đối phương cung kính hành lễ.

Ninh Tiểu Đường vẫn lạnh nhạt đứng Thu Tiêu bên cạnh.

Lúc này, Thu Tiêu bỗng nhiên chéch di một bước, hư chỉ một hồi Ninh Tiểu Đường, đối với đồng tuệ, Ngô tĩnh, Phùng Hiền ba người nói rằng: "Vị này chính là Việt Châu Ninh Trang Chủ, các ngươi chớ bị Ninh Trang Chủ bên ngoài cho mê hoặc. Trên thực tế, Ninh Trang Chủ là các ngươi tiền bối Ninh Trang Chủ võ công cùng y thuật, đạt đến cảnh giới khó mà tin nổi, coi như là lão thân vậy cũng là kém xa tí tấp."

Thu Tiêu, để ba trong lòng người giật nảy cả mình.

Một vị trẻ tuổi như vậy lão tiền bối, rõ ràng, đối phương là một vị dung nhan vĩnh trú Lão Quái Vật.

Chỉ là, đem dung mạo duy trì đến trẻ tuổi như vậy mức độ, điều này làm cho ba người cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Đặc biệt đồng tuệ, thân là Thủy Nguyệt phái trưởng lão, đối với dung nhan vĩnh trú cũng dù sao cũng hơi hiểu rõ. Các nàng Thủy Nguyệt phái thì có tương tự công pháp, chỉ là tu luyện cực khó.

Tỷ như chính mình vị này Thu sư thúc, chính là luyện công luyện sai đường, dẫn đến một nửa dung mạo là trung niên đáng dấp, dừng một nửa dung mạo nhưng là triệt triệt để để người lớn tuổi đáng dấp, tướng mạo có thể nói là quái dị cực kì.

Ở tông môn ghi chép bên trong, mấy trăm năm trước có một vị thiên phú dị bẩm Thủy Nguyệt phái tiền bối, đem dung mạo của mình duy trì đến hơn ba mươi tuổi, đây là tông môn hết thảy ghi chép bên trong trẻ trung nhất ví dụ

Bởi vì dung mạo phải biến đổi đến mức càng trẻ, tu luyện độ khó sẽ gấp mấy lần gia tăng. Có thể đem dung mạo duy trì đến ba mươi mấy tuổi, này gần như đã là một cực hạn.

Vì lẽ đó, làm đồng tuệ nhìn thấy trước mắt vị tiền bối này, đem dung mạo duy trì đến như vậy tuổi trẻ mức độ, coi là thật cảm thấy khó mà tin nổi.

Ba người đề xuống kinh ngạc trong lòng, lúc này chấp tay thi lễ nói: "Xin ra mắt tiền bối."

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Không cần khách khí."

Bây giờ, Ninh Tiểu Đường sớm thành thói quen mình bị ngộ nhận là lão tiền bối, càng sẽ không chủ động giải thích cái gì.

Chỉ có điều, đồng tuệ ba người cử động, lại làm cho Thủy Nguyệt phái cùng Thanh Huyền phái hai phái đệ tử trẻ tuổi môn, cả kinh cảm đều sắp rơi xuống.

"Trời ạ, cái kia vị công tử trẻ tuổi dĩ nhiên là một vị tiền bối? Ta không nghe lầm chứ?"

"Sao có thể có chuyện đó? Vị tiền bối kia lẽ nào thì sẽ không lão sao? Hẳn là làm thế nào đến?"

Hai phái đệ tử trẻ tuổi môn, từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm. Đối với bọn hắn tới nói, dung nhan vĩnh trú vậy thì là đồ vật trong truyền thuyết, có chút thậm chí ngay cả nghe đều chưa từng nghe nói.

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý những tuổi trẻ đó các đệ tử sẽ có phản ứng gì, hắn quay đầu, nhìn phía cách đó không xa chính vây quanh Hàn Mãnh cái nhóm này Lục Phiến Môn Bộ Khoái.

Ở trong đám người, hắn nhìn thấy một vị người quen.

Rất nhanh, Hàn Mãnh từ trong đám người bỏ ra, sau đó mang theo mấy đạo nhân ảnh, hướng Ninh Tiểu Đường bên này đi tới.

Trong đó, một vị hán tử trung niên bước nhanh đi lên trước, đầy mặt kính hi, cung kính mà ôm quyền thi lễ nói: "Xin chào Ninh Tiền Bối, không nghĩ tới người lão cũng ở nơi đây."

Ninh Tiểu Đường cười cười nói: "La bộ đầu, đã lâu không gặp."

Hán tử trung niên chính là người quen cũ, La Vô Địch.

"Xin chào Ninh Tiền Bối." Lúc này, một vị khác mày kiếm mắt sao, khuôn mặt cương nghị nam tử, cũng hướng Ninh Tiểu Đường ôm quyền thi lễ nói.

"Hóa ra là cố Thần Bộ." Ninh Tiểu Đường gật gật đầu.

Từ đại Thần Bộ một trong Truy Phong Cổ Vân Phi, Ninh Tiểu Đường cùng hắn ở Việt Vương lăng bên trong, cũng coi như là có mấy mặt chi duyên.

Hàn Mãnh cười ha ha, nói rằng: "Tiền bối, La bộ đầu cùng lão tứ, người nên từng thấy. Còn có vị này, là lão nhị Thiên Ky Chư Cát Sách. Còn vị này, là chúng ta Lục Phiến Môn chấp Hành trưởng lão, lạc lão."

"Chư Cát Sách xin ra mắt tiền bối."

"Lạc Thanh xin ra mắt tiền bối."

Hai người hướng Ninh Tiểu Đường ôm quyền.

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói: "Hai vị không cần khách khí."

Hàn Mạnh nói: "Tiền bối, chúng ta cũng không muốn đứng ở bên ngoài, vào nhà trước đi. Có chuyện gì, vào nhà lại nói."

Ninh Tiểu Đường nói: "Được."

...

Một bên khác, Thẩm gia đoàn xe sau khi vào thành, cũng không có trực tiếp đi Vương phủ giao hàng hàng hóa, mà là đi Thành Tây một mảnh nhà dân khu.

Làm kinh Thương thế gia, Thẩm gia ở Trường Sa thành, tự nhiên cũng có đặt chân cư điểm.

Ở mảnh này nhà dân khu, Thẩm gia mua lại năm, sáu tòa trạch viện, làm Thẩm gia mọi người ở Trường Sa trong thành nghỉ ngơi nơi.

Thẩm gia đoàn xe sở dĩ không có trực tiếp đi Trường Sa Vương phủ giao hàng hàng hóa, ngược lại không là bọn họ không muốn. Mà là Vương phủ mua quá nhiều hàng hóa, mỗi ngày đều có sự khác biệt Thương gia đi Trường Sa Vương phủ giao hàng. Vì duy trì trật tự, Trường Sa Vương phủ quy định Thương gia ở giao hàng thì, nhất định phải sớm hẹn trước.

Mà Thẩm gia hàng hóa giao hàng, thời gian xếp hạng sau năm ngày.

Bởi vậy, trong vòng năm ngày này, Thẩm gia mọi người còn phải chờ ở mảnh này cư điểm, trông giữ hàng hóa, mãi đến tận sau năm ngày đem hàng hóa đưa đến Trường Sa Vương trong phủ.

"Chi ~" một tiếng.

Trạch viện môn bị đẩy ra, Trần An mang theo Trần Ngưng Nhi cùng Trần Duyệt Duyệt, đi vào sân.

Đây là một tòa tiểu viện lạc, nhưng nhà bếp, gian phòng chờ phương tiện đầy đủ mọi thứ.

Trần An đối với hai tỷ đệ đầy mặt hiền lành nói rằng: "Trần Ngưng Nhi, Trần Duyệt Duyệt, mấy ngày nay, các người liền ở tại trong nhà này được rồi, không ai sẽ tới quấy rối các người. Có cái gì còn lại cần, đều có thể lấy tới tìm ta, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định cho các người giải quyết."

Trần Ngưng Nhi nói: "Đa tạ Đại Chương Quy."

Trần An nói: "Không cần cảm ơn không cần cảm ơn, vậy các người nghỉ sớm một chút, ta trước hết đi rồi."

Nói, Trần An liền lui ra sân, thuận lợi đóng lại cửa viện.

Trần Duyệt Duyệt hưng phấn nói: "Oa, tỷ tỷ, hai người chúng ta trụ cái nhà này ai, thực sự là quá tốt rồi."

Trần Ngưng Nhi nói: "Bởi vì Đại Chương Quy ngộ cho là chúng ta phía sau có một vị lão tiền bối chỗ dựa, cho nên mới cho chúng ta phân phối toà này độc lập sân. Đúng rồi, Duyệt Duyệt, đến cùng là ai đang giúp chúng ta? Người nói vị kia Ninh Đại Ca, đến cùng là ai nhỉ? Hắn tại sao muốn giúp chúng ta?"

Trần Ngưng Nhi một mặt nghi ngờ đang nhìn mình đệ đệ.

Lúc này bốn phía chỉ có bọn họ tỷ đệ hai, Trần Duyệt Duyệt cũng không còn kiêng kỵ, hần cười giải thích: "Tỷ tỷ, Ninh Đại Ca là trước ta ở về Kinh Châu thành trên đường nhận thức. Còn hắn tại sao muốn giúp chúng ta, bởi vì hắn là ta tỷ phu nha, hắn đương nhiên muốn giúp chúng ta rồi!"

"Tỷ phu?" Trần Ngưng Nhi đầu tiên là hơi ngần ngại, nhưng tiếp theo lập tức phản ứng lại, khuôn mặt hơi đỏ lên, gất một cái nói: "Duyệt Duyệt, người có phải là lại ngửa người, nói mò cái gì!"

"Tỷ tỷ, ta không nói mò. Ninh Đại Ca người thật sự khỏe, dài đến Ngọc Thụ Lâm Phong, ôn văn nhã nhĩ, quan trọng nhất võ công siêu cấp lợi hại nha! Vì lẽ đó, Ninh Đại Ca chính là ta nhận định tỷ phu rồi!"

"Duyệt Duyệt!"

"Oa, tỷ tỷ, người không đợi như vậy. Ta vì người tìm như thế một người đàn ông tốt, người lại vẫn ngược đãi ta!"

Trần Duyệt Duyệt một bên chạy, một bên hô to gọi nhỏ đạo, phía sau hắn, Trần Ngưng Nhi chính thở phì phò muốn đuổi đánh hắn.

"Ta tên người lại nói hưu nói vượn!"

"Oa, tỷ tỷ, người lúc nào biến thành cạp cái? Người còn như vậy, ta liền muốn gọi Ninh Đại Ca đến hàng trụ người rồi!"

"Trần Duyệt Duyệt!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Tương viên tiệc rượu

□

Trường Sa Vương phủ đệ, tiếp khách trong đại sảnh.

Trên vị trí đầu nào ngồi một vị khí độ uy nghiêm nam tử, nam tử ước năm mươi tuổi dáng dấp, trên đầu mang Ngọc Quan, tóc mai điểm bạc, trên người hấn ăn mặc màu vàng mang Long Vương bào, mơ hồ biểu lộ một luồng thượng vị giả khí tức, người này chính là Trường Sa Vương Tì Mã Vũ.

Ở Trường Sa Vương dưới thủ một bên, ngồi đến từ chính Lục Phiến Môn, Thủy Nguyệt phái cùng Thanh Huyền phái ba bên đại biểu.

Tỷ như Lục Phiến Môn Lạc Thanh cùng Hàn Mãnh, Thủy Nguyệt phái đồng tuệ cùng với Thanh Huyền phái Phùng Hiền.

Bốn người lần này lại đây, chính là vì khuyên bảo Trường Sa Vương từ bỏ tám kia da dê địa đồ.

Chỉ thấy Hàn Mãnh đối với Trường Sa Vương ôm quyền, nghiêm nghị nói rằng: "Vương gia, người như còn tin được tại hạ, liền nghe vào dưới một lời, tám kia da dê địa đồ, vẫn là không muốn lưu ở trên tay."

Trường Sa Vương Tì Mã Vũ thờ dài nói: "Hàn Thần Bộ, sự tình thật sự nghiêm túc đến trình độ như vậy?"

Hàn Mãnh gật gật đầu nói: "Xác thực như vậy. Vương gia, người còn nhớ, trước đoạn tháng ngày, ở Trường Sa thành phụ cận xuất hiện nhi đồng mất tích án sao?"

Trường Sa Vương Tì Mã Vũ nói rằng: "Cái này tự nhiên nhớ tới, vụ án này còn nháo đến lòng người bàng hoàng, vẫn là ta xin nhờ Hàn Thần Bộ đi thăm dò án, không biết Hàn Thần Bộ tra đến làm sao?"

Hàn Mãnh nói: "Đã cháy nhà ra mặt chuột, chính là ngư lôi những đạo phi đó đã hạ thủ. Có điều sau lưng chân chính hắc thủ, nhưng là Vân Mộng Trạch bên trong Chu Nho Đảo cái kia phe thế lực."

Nói, Hàn Mãnh lập tức đem truy tra án trải qua giảng giải một lần.

Nghe xong chuyện đã xảy ra, Trường Sa Vương Tì Mã Vũ không nhịn được kinh hãi nói rằng: "Hàn Thần Bộ, cái kia Chu Nho Đảo thế lực thật sự kinh khủng như thế? Thậm chí ngay cả người, đều suýt chút nữa không về được?"

Trường Sa Vương Tì Mã Vũ chính mình chính là một vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ, Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra ngũ mạch, đối với võ công hiểu rõ thâm hậu.

Hắn biết rõ, trước mặt vị này Hàn Thần Bộ lợi hại đến mức nào. Bởi vì vị này Hàn Thần Bộ so với hắn còn lợi hại hơn một bậc, là vị Kỳ Kinh Bát Mạch mở ra Lục Mạch Đại Cao Thủ.

Nhưng chính là cao thủ như vậy, gặp phải Chu Nho Đảo thế lực, cũng thiếu chút nữa mệnh vẫn ở trong tay đối phương.

Chu Nho Đảo thế lực chỗ kinh khủng, có thể thấy được chút ít.

Hàn Mãnh gật đầu nói: "Vương gia, tuyệt vô hư ngôn. Nếu không là gặp phải vị kia Ninh Tiền Bối, ta e sợ thật sự không về được."

Trường Sa Vương Tì Mã Vũ do dự một chút, nói rằng: "Này da dê địa đồ, thật muốn giao cho vị kia Ninh Tiền Bối? Hàn Thần Bộ, người không phải nói Thủy Nguyệt phái Thu tiền bối cũng tới sao, lẽ nào liền Thu tiền bối cũng không cách nào bảo đảm ta an toàn?"

Nói tới chỗ này, Trường Sa Vương Tì Mã Vũ ngắm nhìn Thủy Nguyệt phái trưởng lão đồng tuệ.

Đồng tuệ bất đắc dĩ nói rằng: "Vương gia, nếu là người không buông tay tám kia da dê địa đồ, ta phái Thu sư thúc xác thực cũng không cách nào bảo đảm Vương gia an toàn. Nhờ vào lần này vừa ý Vương gia trong tay tám kia da dê địa đồ tà đạo thế lực, thực sự là quá hơn nhiều. Ta phái Thu sư thúc, bằng vào một trong số đó người, cũng là một cây làm chẳng lên non a."

Lúc này, Trường Sa Vương Tì Mã Vũ lại nhìn phía Lạc Thanh, nói rằng: "Lạc lão, người cũng là như thế cho rằng sao?"

Lạc Thanh từ tốn nói: "Vương gia, hiện tại trên tay người tẩm kia da dê địa đồ, có thể nói hoàn toàn chính là cái khoai lang bỏng tay. Nhìn chăm chăm tẩm bản đồ này, có thể không thể chỉ Hắc Mân Côi."

"Cư chúng ta Lạc Phiến Môn tình báo mới nhất, ngoại trừ Hắc Mân Côi ở ngoài, ngoài ra còn có Vân Mộng Trạch bên trong ba phe thế lực, Hồng Lâu, Tam Kỳ Phường cùng Chu Nho Đảo, cùng với Trương Tây khu vực Đường Thi Phái, Âm Sát môn, tụ tã trại, những này tà đạo thế lực, cũng đã nhìn chăm chăm Vương gia."

Nghe được dĩ nhiên có nhiều như vậy tà đạo thế lực nhìn chăm chăm chính mình, Trương Sa Vương Tì Mã Vũ mặt đều tái rồi.

Nguyên bản hắn phát hiện mình bị Hắc Mân Côi nhìn chăm chăm sau, liền chịu đựng áp lực thật lớn, cuối cùng bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là hướng về triều đình cùng với khắp nơi võ lâm đồng đạo cầu viện.

Nhưng mà để hắn không nghĩ tới chính là, này Hắc Mân Côi dĩ nhiên chỉ là trong đó một thế lực. Ngoại trừ Hắc Mân Côi ở ngoài, lại còn có nhiều như vậy đầu trâu mặt ngựa nhìn chăm chăm chính mình, điều này làm cho trong lòng hắn không nhịn được sinh ra một chút sợ hãi.

Hắn cất lực bảo lưu da dê địa đồ, mục đích cuối cùng có điều là vì thu được võ đạo kỳ ngộ, không phải là vì chịu chết.

Làm phát hiện mình thật sự vô lực bảo vệ da dê địa đồ sau, Trương Sa Vương Tì Mã Vũ ngược lại cũng lưu manh cực kì.

Hắn gật gật đầu, nói rằng: "Được, ta đáp ứng đem da dê địa đồ giao cho vị kia Ninh Tiền Bối. Có điều Hàn Thần Bộ, ta đem da dê địa đồ hiến sau khi ra ngoài, các người có thể bảo đảm ta an toàn sao?"

Hàn Mãnh nói rằng: "Vương gia cứ việc yên tâm, vị kia Ninh Tiền Bối đã đáp ứng, như Vương gia đem da dê địa đồ hiến cho hắn, hắn liền bảo đảm Vương gia sinh mệnh an toàn. Có vị kia Ninh Tiền Bối giúp đỡ, Vương gia nhất định sẽ bình yên vô sự."

Trương Sa Vương Tì Mã Vũ nói: "Đã như vậy, như vậy biết rõ ta sẽ ở tương viên tổ chức một dạ yến, mời tiệc các vị võ lâm đồng đạo. Đến thời điểm, ta liền đem da dê địa đồ giao cho vị kia Ninh Tiền Bối. Hàn Thần Bộ, kính xin người đem tin tức này, mang cho vị tiền bối kia."

Hàn Mãnh nói: "Được, Vương gia, ta nhất định đem thoại mang tới."

Trương Sa thành Thành Tây, Thẩm gia mọi người đặt chân cái kia mảnh nhà dân khu.

Ngày đó, Trầm An vang lên Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai người nơi trụ cửa viện.

Trầm An là tới mời hai tỷ đệ đi tham gia một Trương Sa thành thương nhân liên minh tổ chức dạ yến, tham gia tiệc rượu, đều là một ít thương nhân, chương quỹ cùng với một ít con em trẻ tuổi, đương nhiên cũng có một số ít quyền quý.

Tiệc rượu mục đích, tự nhiên là để mọi người giao lưu cảm tình, thành lập càng rộng lớn giao thiệp quan hệ.

Đối với như vậy tiệc rượu, Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt tự nhiên không hứng thú gì tham gia.

Trầm Ngưng Nhi mới vừa muốn cự tuyệt, có điều khăn đón lấy, nàng chần chờ một chút sau, càng trời xui đất khiến đồng ý.

Nàng nghĩ tới rồi đệ đệ mình tương lai, chính mình chung quy là muốn rời khỏi đệ đệ.

Đến thời điểm, đệ đệ mình như muốn ở Thẩm gia đặt chân, thành lập chúc với các mối quan hệ của mình vững, không thể nghi ngờ là kiện cực kỳ việc trọng yếu.

Trầm Duyệt Duyệt thấy tỷ mình đáp ứng đi tham gia tiệc rượu, không khỏi có chút kỳ quái: "Tà, chúng ta tại sao muốn đi tham gia tiệc rượu nhỉ?"

Trầm Ngưng Nhi nói: "Đi và chạm xã hội cũng tốt."

Tiệc rượu tổ chức địa, là ở tương viên.

Tương viên là một toà diện tích mấy trăm mẫu lâm viên, nước chảy cầu nhỏ, đình đài lầu các, tràn ngập ý thơ giống như ý nhị, rất : gì được toàn bộ Trương Sa thành phú nhân cùng các quyền quý yêu thích.

Như muốn tổ chức tiệc rượu, phú nhân cùng các quyền quý thường thường sẽ chọn ở tương viên cử hành.

Bởi vì có thể ở tương viên tổ chức tiệc rượu hoặc là có thể đến tương viên tham gia tiệc rượu, này càng là tượng trưng một loại thân phận.

Dưới màn đêm tương viên, sáng lên lấm ta lấm tẩm đèn.

Trầm Ngưng Nhi có chút hối hận rồi, nàng phát hiện mình căn bản là không thích hợp tham gia loại này tiệc rượu. Đối với nàng tới nói, tham gia như vậy tiệc rượu, quả thực chính là một loại đả vật.

Mà Trầm Duyệt Duyệt, tương tự biểu hiện ra một bộ không hứng lắm dáng vẻ.

Liền, hai tỷ đệ ở sau khi com nước xong, liền nhân cơ hội chạy ra ngoài đi dạo. Bởi vì tương bên trong vườn phong cảnh, vẫn là hết sức ưu mỹ Thanh Nhã.

Cùng lúc đó, tương viên chủ yếu nhất trong viện, Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, bình tĩnh mà thường thức cảnh sắc trước mắt.

Tối nay, Trường Sa Vương mời tiệc rất nhiều võ lâm đồng đạo, Ninh Tiểu Đường tự nhiên cũng là được mời người.

Đối với loại này tiệc rượu, Ninh Tiểu Đường từ trước đến giờ không thích. Có điều, khi hắn nghe Hàn Mãnh nói, Trường Sa Vương đem ở trên yến hội đem da dê địa đồ hiến cho hắn. Vì da dê địa đồ, Ninh Tiểu Đường không thể làm gì khác hơn là không thể không trước tới tham gia tiệc rượu.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường đã bắt được da dê địa đồ, hồi tưởng lại vừa nãy Trường Sa Vương cái kia phó không tha đáng đáp, hắn liền cảm thấy có chút buồn cười.

"Ninh Tiểu Bối, ngươi cũng đi ra nha." Một thanh âm đánh gãy Ninh Tiểu Đường tâm tư, người đến chính là La Vô Địch.

Ninh Tiểu Đường hướng hắn khẽ cười cười, nói: "Vẫn là bên ngoài tốt."

"Ha ha, tiền bối xem ra cũng là không thích loại này huyền nháo, ta cũng vậy." La Vô Địch cười lớn nói.

Ngay vào lúc này, cách bên này cách đó không xa một đạo cửa viện ở ngoài, bỗng nhiên vang lên một trận huyền não thanh.

"Thẩm cô nương, nguyên lai ngươi ở đây a, chẳng trách trên yến hội không gặp ngươi hình bóng."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Gặp lại (một)

□

Chỉ thấy cửa viện bên ngoài, ngũ vị công tử trẻ tuổi ngăn cản Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt đường đi của hai người.

Cầm đầu là một vị Cẩm Y thanh niên, chừng hai mươi tuổi tuổi tác, dài đến cũng coi như không có trở ngại, lông mày rậm mắt to, chỉ là khí sắc có chút kém, mơ hồ có chút uể oải, một bộ từ sắc quá độ đáng vẻ.

Người này chính là Trường Sa thành to lớn nhất phú thương, Lâm gia dòng chính đại công tử Lâm Hoành Thắng.

Nhìn thấy người đến, Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu, đạo cú: "Lâm công tử."

Những người trước mắt này, đều là trước ở trên yến hội gặp.

Những này lâm gia con cháu nhìn thấy Trầm Ngưng Nhi dung nhan tuyệt thế sau, liền dường như nghe thấy được mùi máu tanh cá mập, dồn dập tiến lên lấy lòng.

Trầm Ngưng Nhi bị những người này khiến cho buồn bức mất tập trung, cũng không lâu lắm liền cùng Trầm Duyệt Duyệt từ trên yến hội thoát đi.

Chỉ là nàng không nghĩ tới, những người này dĩ nhiên bám dai như đĩa, cuối cùng vẫn là theo lại đây.

Lâm Hoành Thắng trang làm ra một bộ hào hoa phong nhã đáng đáp, nói rằng: "Thẩm cô nương, này tương viên ta quen thuộc nhất. Không nói gạt ngươi, Lâm gia chúng ta, ở này tương trong vườn, không biết tổ chức bao nhiêu lần tiệc rượu. Nơi này từng cọng cây ngọn cỏ, ta đều là rõ như lòng bàn tay."

"Thẩm cô nương nếu là muốn du lãm này tương viên cảnh sắc, ta hoàn toàn có thể làm người hướng đạo."

Trầm Ngưng Nhi từ tốn nói: "Không cần, Lâm công tử. Ta cùng đệ đệ ta, cũng chỉ là tùy tiện đi dạo."

Lúc này, còn lại mấy vị công tử trẻ tuổi bỗng nhiên xen mồm đi vào, ngôn ngữ ngả ngớn.

"Thẩm cô nương, kỳ thực ta sẽ xem tướng. Ta chợt phát hiện, ngươi cùng chúng ta Lâm đại công tử, coi là thật là trai tài gái sắc, tuyệt đối lương phối a."

"Đâu chỉ là trai tài gái sắc, chuyện này quả thật chính là trời đất tạo nên một đôi!"

"Thắm cô nương, chúng ta Lâm đại công tử vậy cũng là tài trí hơn người, Học Phú Ngũ Xa. Càng hiếm có, còn yêu sâu sắc một."

"Không sai, chúng ta Lâm đại công tử một khi sử dụng tình đến, chính là lão thiên cũng phải cảm động. Đã từng, hân vì một vị hoa khôi, vậy cũng là khổ sở theo đuổi ba ngày ba đêm, cuối cùng bỏ ra một ngàn lạng bạch ngân, mới xem như là làm lên giường. Không đúng... Khắc khắc khắc, nói sai, nói sai, nói sai!"

"Ha ha ha!" Mọi người nhất thời phát sinh một trận cười vang.

Lâm Hoành Thắng vừa bắt đầu nghe mấy người thổi phồng chính mình, còn cảm thấy có chút lằng lằng. Nhưng không nghĩ tới vị cuối cùng dĩ nhiên nói lỡ miệng, đem hân gốc gác cho đâu đi ra.

Lâm Hoành Thắng không khỏi cảm tức từng mắt đối phương, sau đó quay về Trầm Ngưng Nhi, một mặt chế cười nói: "Thắm cô nương, đừng nghe bọn họ ăn nói linh tinh."

Trầm Ngưng Nhi tuyệt mỹ dung nhan trên, mang theo một tia ý lạnh, nàng kéo Trầm Duyệt Duyệt tay, nói rằng: "Duyệt Duyệt, chúng ta đi."

Đối với với những người trước mắt này, Trầm Ngưng Nhi là đánh tâm lý căm ghét.

Thấy Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt phải đi, mấy vị công tử trẻ tuổi liền vội vàng tiến lên ngăn cản.

"Ai, Thắm cô nương, đừng đi a!"

"Duyệt Duyệt, chúng ta đi bên này." Trầm Ngưng Nhi lúc này xoay người đối phương hướng, hướng cách đó không xa cửa viện đi đến.

"Thắm cô nương, chờ ta." Lâm Hoành Thắng mặt dày chăm chú cùng sau lưng Trầm Ngưng Nhi.

Còn lại mấy vị công tử trẻ tuổi, tương tự cũng đều theo lại đây.

Có điều đang lúc này, từ bên trong cửa viện, bỗng nhiên đi ra ba đạo vóc người khôi ngô đại hán áo đen, ngăn cản mọi người đường đi.

Cầm đầu đại hán áo đen lạnh lùng nói rằng: "Nơi này không thể vào, các vị đi những nơi khác đi."

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người không khỏi mà dừng bước.

Mà Lâm Hoành Thắng con mắt nhất thời sáng ngời, hân cảm giác mình biểu hiện cơ hội tới.

Hân lúc này tiến lên một bước, quay về ba vị khôi ngô đại hán áo đen, trầm giọng nói rằng: "Nơi này vì sao không thể vào? Theo ta được biết, trong này lâm viên, là đối với hết thảy tân khách mở ra, chúng ta cũng là tương viên tân khách, các ngươi dựa vào cái gì không cho chúng ta tiến vào?"

Cầm đầu đại hán áo đen mặt không hề cảm xúc nói rằng: "Bên trong sân bãi đã bị toàn bộ bao xuống, không chịu đến mời người, hết thảy không thể đi vào!"

Lâm Hoành Thắng nói: "Theo ta được biết, tương viên có thể bị bao xuống, đều là bên trong yến sân khách địa. Còn bên ngoài lâm viên, ta có thể chưa từng nghe nói, vẫn có thể bị người bao xuống. Các ngươi yên tâm, bên trong yến sân khách địa chúng ta sẽ không xông loạn, chúng ta đi vào, liền nhìn bên ngoài lâm viên phong cảnh thôi."

Cầm đầu đại hán áo đen lạnh lùng nói: "Ít nói nhảm, nơi đây không thể vào liền không thể vào!"

Lâm Hoành Thắng trong lòng nhất thời cũng có hỏa khí, hân đều nói rồi chỉ là vào xem xem bên ngoài lâm viên phong cảnh, này mấy cái lỗ mãng hán tử, dĩ nhiên vẫn như cũ không tha chính mình những người này đi vào.

Điều này làm cho hân cảm giác mình thật mất mặt, đặc biệt vẫn là ở chính mình vừa ý trước mặt nữ nhân bị mất mặt.

Lâm Hoành Thắng sắc mặt tái xanh, hừ một tiếng, nói rằng: "Ngươi biết ta là ai không? Ta là Lâm gia dòng chính đại công tử Lâm Hoành Thắng..."

Cầm đầu đại hán áo đen còn không chờ Lâm Hoành Thắng nói hết lời, trực tiếp mở miệng cười nhạo nói: "Ta quản ngươi là Lâm gia vẫn là Vương gia, Trường Sa Vương ở bên trong mời tiệc trọng yếu tân khách, ai hân mẹ dám xông vào?"

"Cái gì, Trường Sa Vương?" Lâm Hoành Thắng lúc này sắc mặt đại biến.

Mà phía sau hân còn lại bốn vị công tử ca, nghe đến lời này sau, cũng mỗi người đối sắc mặt.

Trường Sa Vương là ai? Vậy cũng là toàn bộ Trường Sa quận Thổ Hoàng Đế a.

Bất kể là địa vị vẫn là thế lực, Trường Sa Vương đều không phải bọn họ những này con tôm nhỏ có thể chọc được.

Nếu không, không cần thận, cho gia tộc mình đưa tới đây trời đại họa, cái kia đúng là khóc đều không địa phương đi khóc.

Liền, Lâm Hoành Thắng lập tức thay đổi một bộ sắc mặt, cực lực cười theo dung, quay về ba vị khôi ngô đại hán áo đen, tồi lông mày khom lưng nói rằng: "Ba vị đại ca, thực sự là xin lỗi, chúng ta vừa nãy lỗ mãng. Như xông tới các vị, mong rằng thông cảm nhiều hơn. Chúng ta vậy thì đi, vậy thì đi!"

Còn lại bốn vị công tử trẻ tuổi cũng dồn dập mở miệng nói: "Đúng đúng đúng, chúng ta vậy thì đi, lập tức đi ngay!"

Trầm Ngưng Nhi lôi kéo bên cạnh Trầm Duyệt Duyệt, nói rằng: "Duyệt Duyệt, chúng ta cũng đi thôi."

Có điều rất nhanh, Trầm Ngưng Nhi liền phát hiện chính mình đệ đệ dị dạng.

Trầm Duyệt Duyệt tựa hồ căn bản cũng không có đi ý tứ, hần xoa xoa con mắt của chính mình, sau đó trên mặt lộ ra một vết vui vô cùng vẻ mặt.

Bởi vì hần từ viện bên trong cửa, trông thấy một đạo bóng người quen thuộc.

"Duyệt Duyệt, ngươi làm sao?" Trầm Ngưng Nhi nghi hoặc hỏi.

Trầm Duyệt Duyệt đầy mặt kinh hãi nói rằng: "Tỷ tỷ, chúng ta hay là có thể vào đây, ta thấy Ninh Đại Ca, Ninh Đại Ca đang ở bên trong!"

Nghe được Trầm Duyệt Duyệt, Lâm Hoành Thắng không nhịn được cười nhạo nói: "Thảm tiểu huynh đệ, ngươi cũng đừng nằm mộng ban ngày. Trường Sa Vương ở bên trong mời tiệc trọng yếu tân khách, không có thiệp mời, chúng ta căn bản không thể đi vào, chúng ta vẫn là mau chóng rời đi."

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường nghe được Thảm cô nương ba chữ sau, không khỏi mà hơi ngẩn người, thảm nói: Sẽ không như vậy xảo, Duyệt Duyệt cùng tỷ tỷ của hần, cũng tới nơi này chứ?

Nghe tới đây, Ninh Tiểu Đường nói với La Vô Địch: "La bộ đầu, đi, chúng ta qua xem một chút."

La Vô Địch nói: "Được, Ninh Tiên Bối."

Rất nhanh, còn chưa đi đến cửa viện, Ninh Tiểu Đường liền nhìn thấy Trầm Duyệt Duyệt bóng người, cùng với bên cạnh hần đạo kia nghiêng nước nghiêng thành mỹ lệ Thiên Ảnh.

"Không nghĩ tới đúng là Duyệt Duyệt cùng tỷ tỷ của hần, này vẫn đúng là đúng dịp." Ninh Tiểu Đường thấy buồn cười nói.

La Vô Địch hỏi: "Ninh Tiên Bối, ngươi biết đôi kia tỷ đệ?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Nói một cách chính xác, hần là nhận thức cái kia vị tiểu huynh đệ. La bộ đầu, ngươi đi đem tiểu huynh đệ kia cùng tỷ tỷ của hần mang tới đi."

La Vô Địch nói: "Được rồi, Ninh Tiên Bối."

La Vô Địch nhanh chân đi hướng về cửa viện, khi hần đi tới cửa viện thì, Trầm Duyệt Duyệt cũng nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bóng người.

Bên này, Lâm Hoành Thắng để Trầm Duyệt Duyệt không muốn nằm mộng ban ngày vừa dứt lời, La Vô Địch liền từ cửa viện đi ra.

Cửa ba vị khôi ngô đại hán áo đen, thấy là La Vô Địch, lúc này khom người thi lễ nói rằng: "Xin chào La đại nhân."

Ba vị này đại hán áo đen, chính là Trường Sa Vương trong phủ tỉnh nhuệ cao thủ.

Tuy rằng bọn họ cùng La Vô Địch không phải một bộ ngành, nhưng lúc này Lục Phiến Môn từ lâu tiếp nhận toàn bộ Trường Sa thành phòng vệ, ba vị đại hán áo đen tự nhiên cũng chịu đến Lục Phiến Môn thống lĩnh.

Mà La Vô Địch võ công từ khi bị Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ tăng lên tới sau, hần ở Lục Phiến Môn địa vị, từ lâu nước lên thì thuyền lên.

Bởi vậy, ba vị đại hán áo đen nhìn thấy La Vô Địch sau, thái độ lúc này trở nên cung kính cực kỳ.

La Vô Địch chỉ là hơi hướng ba vị đại hán áo đen gật gật đầu.

Sau đó, hần đi tới Trầm Duyệt Duyệt cùng Trầm Ngưng Nhi trước mặt, hướng hai người ôm quyền, cười nói: "Vị tiểu huynh đệ này, còn có vị cô nương này, các ngươi theo ta vào đi, Ninh Tiên Bối cho mời."

La Vô Địch, nhất thời để Lâm Hoành Thắng lảng tại chỗ, quả thực lại như ăn thi.

Hần vừa mới mới vừa cười nhạo Trầm Duyệt Duyệt không muốn nằm mộng ban ngày, nhưng sau một khắc, hần liền bị mạnh mẽ làm mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193: Gặp lại (hai)

□ □

"Được rồi, chúng ta hiện tại liền quá khứ." Trầm Duyệt Duyệt đầy mặt mừng rỡ.

Có điều vào giờ phút này, Trầm Ngưng Nhi tuyệt sắc dung nhan trên, nhưng mang theo một tia kinh ngạc. Nàng không nghĩ tới thật sự có người từ cửa viện đi ra, tới mời mình và chính mình đệ đệ.

Trầm Duyệt Duyệt cũng không để ý Trầm Ngưng Nhi còn ở vào sững sờ ở trong, lúc này kéo chính mình tỷ tỷ tay, hơi lay động một cái, nói rằng: "Tỷ tỷ, chúng ta vào đi thôi."

Nói, Trầm Duyệt Duyệt lập tức lôi kéo chính mình tỷ tỷ đi tới cửa viện.

Cùng lúc đó, cái kia ba vị khôi ngô đại hán áo đen, lần này cũng không có lại ngăn cản Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, ngược lại hướng về hai người hơi khom người cúi chào.

Nhìn Trầm Duyệt Duyệt lôi kéo chính mình tỷ tỷ tay, hứng thú bưng bưng đi tới cửa viện, La Vô Địch không khỏi mà nhếch miệng cười cợt, thầm nghĩ: Vị tiểu huynh đệ này, tựa hồ cùng Ninh Tiên Bối rất quen a.

Khán đón lấy, La Vô Địch cũng nên tức đi theo.

Lâm Hoành Thắng cùng còn lại bốn vị công tử trẻ tuổi, mỗi người trở mắt ngoác mồm.

Đặc biệt Lâm Hoành Thắng, lúc này xấu hổ đến không đất dung thân, chỉ cảm giác mình trên mặt rất, chuyện này quả thật so với bị người đánh mấy lòng bàn tay còn muốn đau. Nếu như trên mặt đất có điều vết nứt, hẳn đã sớm chui vào.

"Chúng ta làm sao bây giờ? Đi vào sao?" Trong đó một vị công tử trẻ tuổi không nhịn được nói rằng.

Chỉ là, còn không chờ Lâm Hoành Thắng cùng còn lại mấy vị công tử trẻ tuổi làm ra quyết định, cái kia ba vị khôi ngô đại hán áo đen, lại ngăn ở năm người trước người.

Cái kia cầm đầu khôi ngô đại hán áo đen lạnh lùng nói rằng: "Chỉ bằng mấy người các ngươi hoàn khổ thiếu gia, cũng muốn đi vào? Điều cho lão từ lần xa một chút!"

Khác hai vị khôi ngô đại hán áo đen, cũng đồng dạng vẻ mặt lạnh lẽo địa nhìn chăm chăm Lâm Hoành Thắng mấy người.

Lâm Hoành Thắng ngũ vị công tử trẻ tuổi, thấy ba vị đại hán áo đen thái độ ác liệt, trong lòng không nhịn được bay lên một con lửa giận.

Dù sao, vừa ba người này, còn hướng về Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai tỷ đệ cung kính thi lễ đây. Đối với bọn họ, nhưng thái độ như vậy ác liệt. Nay đại ngộ, quả thực chính là một cái thiên một cái địa.

Trong đó một vị công tử trẻ tuổi căm giận bất bình nói rằng: "Các ngươi thả bọn họ đi vào, chúng ta vì sao liền không thể đi vào?"

Cái kia dẫn đầu khôi ngô đại hán áo đen chậm biếm mà liếc nhìn năm người, lạnh lùng nói: "Các ngươi cũng không nhìn một chút, cái kia vị tiểu huynh đệ cùng vị cô nương kia là chịu đến ai mời? Vậy cũng là Lục Phiến Môn La đại nhân, tự mình ra tới mời a."

"Được rồi, ta cũng không với các ngươi phí lời. Các ngươi nếu là không đi nữa, ta liền trực tiếp coi các ngươi là làm thích khách nắm lên đến, nhốt vào trong đại lao đi!"

Nói tới chỗ này, ba vị khôi ngô đại hán áo đen mỗi người đầy mặt sát khí, tựa hồ Lâm Hoành Thắng mấy người không đi nữa, bọn họ liền sẽ lập tức động thủ.

"Chúng ta đi." Lâm Hoành Thắng oán hận nói rằng.

Tuy rằng giờ khắc này Lâm Hoành Thắng tâm lý lên cơn giận dữ, nhưng hắn trên mặt nhưng không chút nào dám biểu hiện ra.

Dù sao, đối phương sau lưng vậy cũng là Trường Sa Vương a.

Bọn họ cũng là bắt nạt bắt nạt không có quyền không có thể bách tính bình thường, một khi cùng Trường Sa Vương loại này quái vật khổng lồ so ra, cái kia vốn là con kiến cùng voi lớn khác nhau. Voi lớn tùy tiện động động đầu ngón chân, liền có thể đem bọn họ dẫm đến tan xương nát thịt.

Một bên khác, Trầm Duyệt Duyệt lôi kéo chính mình tỷ tỷ, hào hứng đi vào cửa viện.

Vừa vào cửa viện, Trầm Duyệt Duyệt liền phát hiện Ninh Tiểu Đường, đang đứng ở cách đó không xa, cười tủm tỉm nhìn bọn họ.

Trầm Duyệt Duyệt một mặt vui mừng nói: "Ninh Đại Ca, không nghĩ tới có thể ở đây nhìn thấy ngươi, thật sự quá tốt rồi!"

Ninh Tiểu Đường trên mặt mang theo ôn hòa nụ cười, nói rằng: "Duyệt Duyệt, đã lâu không gặp."

Trầm Duyệt Duyệt đi lên trước, tiếp theo tựa hồ nghĩ tới điều gì, chỉ chỉ bên người Trầm Ngưng Nhi, nói rằng: "Ninh Đại Ca, vị này chính là tỷ tỷ của ta rồi, tỷ tỷ ta gọi Trầm Ngưng Nhi."

Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười, hướng đối phương gật gật đầu, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, ngươi tốt."

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cách đối phương cũng không xa, hần kinh ngạc phát hiện, Trầm Duyệt Duyệt tỷ tỷ, đúng là khó gặp tuyệt thế mỹ nữ, thậm chí có thể nói là trước mắt hần bản thân nhìn thấy tới cô gái xinh đẹp.

Vị này Ngưng nhi cô nương ăn mặc một thân màu trắng quần áo, dáng ngọc yêu kiều, liền phảng phất một đóa trên núi cao Tuyết Liên, toả ra thánh khiết hào quang.

Dung mạo của nàng đất thiên sinh nảy sinh hiền tài, tiên tư ngọc cốt; ngũ quan tinh xảo mà không chút tí vết, mũi ngọc tinh xảo môi anh đào, Mi nhi thon nhỏ tú lệ; một đôi đẹp đẽ mắt hai mí dưới, có một đôi mỹ lệ trong suốt con mắt.

Nàng thật dài đáng yêu lông mi, thỉnh thoảng hơi rung động. Sóng mắt lưu chuyển, khoe miệng lộ ra một tia nụ cười ngọt ngào.

Ninh Tiểu Đường trong lòng hơi khen: Coi là thật là hoa nhường nguyệt thẹn, nghiêng nước nghiêng thành!

Lúc này, Trầm Duyệt Duyệt vừa chỉ chỉ Ninh Tiểu Đường, nói với Trầm Ngưng Nhi: "Tỷ tỷ, vị này chính là Ninh Đại Ca rồi. Ở cửa thành, chính là Ninh Đại Ca đang giúp chúng ta."

Trầm Ngưng Nhi hướng Ninh Tiểu Đường hơi cúi chào, nói rằng: "Đa tạ Ninh Công Tử."

Ninh Tiểu Đường mỉm cười nói: "Ngưng nhi cô nương không cần khách khí, có điều là dễ như ăn cháo thôi. Huống hồ ta hoà nhã duyệt cũng là bằng hữu, hỗ trợ cũng là nên."

"Đến, chúng ta không muốn đứng, đi chỗ đó trong đình tọa một lúc đi." Nói, Ninh Tiểu Đường trước tiên hướng cách đó không xa một đình đi đến.

Trầm Duyệt Duyệt cũng lập tức lôi kéo chính mình tỷ tỷ, cùng đi theo.

Nhìn Ninh Tiểu Đường bóng lưng, Trầm Ngưng Nhi tâm lý không nhận được sinh ra một luồng hiếu kỳ.

Nàng nghe chính mình đệ đệ thường thường nói tới vị này Ninh Công Tử, tựa hồ đối với mới võ công phi thường lợi hại, thậm chí so với một số thế hệ trước võ lâm tiền bối còn cao hơn, điều này làm cho nàng cảm thấy có chút khó mà tin nổi.

Bởi vì đối phương dài đến mi thanh mục tú, khí chất tao nhã nho nhã, nhìn qua tuổi tác cũng không lớn. Trẻ tuổi như vậy, tại sao có thể có võ công cao như vậy đây?

Còn có, lúc trước nghe cửa cái kia ba vị đại hán áo đen lời giải thích, nơi này tựa hồ là Trường Sa Vương ở mời tiệc trọng yếu tân khách, đều bị bao đi, không có chịu đến mời người, căn bản là không vào được.

Mà vị này Ninh Công Tử, nhưng ở đây, hơn nữa hần còn đem mình cùng đệ đệ cũng mời vào. Hiển nhiên, thân phận của đối phương, có chút không đơn giản đây.

Trầm Ngưng Nhi không nhận được ở trong lòng thầm nói: Đây coi là thật là một vị câu đố như thế công tử.

Ba người đi tới trong đình, trong đình ương bày ra một tám bàn đá cùng bốn cái ghế đá.

Từng người sau khi ngồi xuống, Ninh Tiểu Đường liếc nhìn hai người, hỏi: "Đúng rồi, Duyệt Duyệt, các ngươi làm sao dài sa thành?"

"Là như vậy, Ninh Đại Ca." Trầm Duyệt Duyệt lúc này như cũng hạt đậu giống như, đem mình cùng tỷ tỷ vì sao dài sa thành nguyên nhân nói một lần.

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, nói: "Thì ra là như vậy, có điều, chờ các ngươi đem hàng hóa đưa đến Trường Sa Vương phủ sau, vẫn là nhanh chóng rời đi Trường Sa thành đi."

Trầm Ngưng Nhi không khỏi nghi hoặc hỏi: "Ninh Công Tử, đây là vì sao đây?"

Ninh Tiểu Đường giải thích: "Bởi vì đón lấy Trường Sa thành, sợ rằng sẽ trở nên rất loạn."

"Trường Sa thành sẽ trở nên rất loạn?" Trầm Ngưng Nhi hơi nhíu lên đôi mi thanh tú, xem ra nhưng có một phen đặc biệt vẻ đẹp.

Ninh Tiểu Đường nhìn ra hơi sững sờ, tiếp theo lại cấp tốc khôi phục vẻ mặt, nói rằng: "Đúng, sẽ rất loạn. Rất nhiều tà đạo thế lực đều sẽ tụ hội Trường Sa thành. Rất nhiều tà đạo Lão Ma, cũng đem tái xuất giang hồ."

Ninh Tiểu Đường để Trầm Ngưng Nhi trong lòng hơi kinh hãi, bởi vì nàng nhớ tới chính mình sư tả Mạc Kinh Trần.

Mạc Kinh Trần thật giống cũng bị Thất Thánh Môn, phái đến Trường Sa thành bên này.

Hiển nhiên, Trường Sa thành nơi này, tựa hồ sắp sửa có chuyện quan trọng gì phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Gặp lại (ba)

□

Nghe được sẽ có thật nhiều tà đạo thế lực tụ hội Trường Sa thành, Trầm Duyệt Duyệt không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Ninh Đại Ca, vì sao lại có nhiều như vậy tà đạo Ma Đầu dài sa thành nhỉ? Lễ nào Trường Sa Vương liên mặc kệ quản sao?"

Trường Sa Vương tên tuổi, ở Trường Sa trong thành như sấm bên tai.

Mặc dù Trầm Duyệt Duyệt vừa mới tới nơi đây không lâu, nhưng cũng biết vị này Trường Sa Vương thế lực, ở trong thành có thể nói là như mặt trời giữa trưa.

Trầm Ngưng Nhi cũng nghi hoặc mà nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Nàng đã mơ hồ ý thức được, nơi này sẽ có chuyện lớn muốn phát sinh. Nhưng cho tới cụ thể là chuyện gì, nàng đoán không ra đến.

Ninh Tiểu Đường cũng không cảm thấy có cái gì tốt ẩn giấu, chậm rãi giải thích: "Những tà đạo đó thế lực sở dĩ tụ hội Trường Sa thành, chính là vì một tầm liên quan đến Viễn Cổ tông môn di chỉ da dê địa đồ. Còn người nói Trường Sa Vương tại sao mặc kệ quản, bởi vì chính hắn cũng đã tự thân khó bảo toàn."

"Trường Sa Vương tự thân khó bảo toàn?" Trầm Duyệt Duyệt con mắt đột nhiên tròn to, tựa hồ có hơi khó có thể tin tưởng được, Trường Sa Vương hung hăng như vậy địa đầu xà, cũng sẽ có tự thân khó bảo toàn thời điểm.

Trầm Ngưng Nhi đôi mi thanh tú hơi một tức, nói rằng: "Ninh Công Tử, chẳng lẽ nói những tà đạo đó thế lực, đều là tìm đến Trường Sa Vương?"

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương đoán được không sai, những kia sắp đến khắp nơi tà đạo thế lực, tất cả đều nhìn chăm chăm Trường Sa Vương. Bởi vì tấm kia da dê địa đồ, ngay ở Trường Sa Vương trong tay."

"Nguyên lai những tà đạo đó Ma Đầu, là vì tấm kia da dê địa đồ nha." Trầm Duyệt Duyệt một mặt bừng tỉnh nói rằng.

Trầm Ngưng Nhi không khỏi thàn nói: Xem ra sư tả bị Thất Thánh Môn phái tới Trường Sa thành, tám chín phần mười, cũng là vì tấm kia da dê địa đồ. Có điều, lấy sư tả võ công, căn bản không thể cướp đoạt địa đồ. Nói vậy Thất Thánh Môn, có khác cao thủ chân chính đến đây Trường Sa thành.

Nghĩ tới đây, Trầm Ngưng Nhi tâm lý khe khẽ thờ dài.

Đối với Thất Thánh Môn, Trầm Ngưng Nhi căn bản không có tình cảm gì, thậm chí dạy nàng võ công vị sư phụ kia, nàng cũng cảm thấy đến song phương có điều là một hồi giao dịch thôi.

Trầm Ngưng Nhi từ vị sư phụ kia trong tay học được võ công, mà nàng từ đây cũng đã biến thành Thất Thánh Môn người, cả đời không được lui ra.

Vừa nghĩ tới chính mình hai năm sau liền muốn rời khỏi đệ đệ, đi tới Thất Thánh Môn, Trầm Ngưng Nhi trong lòng liền không khỏi mà cảm thấy một trận kinh hoàng.

Nhưng mà, nàng có thể có biện pháp gì?

Tất cả những thứ này, đã sớm nhất định được rồi.

Lúc này, Trầm Duyệt Duyệt âm thanh, lần thứ hai đem Trầm Ngưng Nhi từ trong suy nghĩ kéo về đến hiện thực.

Chỉ nghe Trầm Duyệt Duyệt bỗng nhiên kinh hô một tiếng, nói: "Ninh Đại Ca, ta nghĩ lên. Lần trước ta cùng Ninh Đại Ca ngươi ở cái kia gặp phải sát thủ trong miếu đồ nát, ta nhớ tới ngươi cuối cùng thật giống cũng được một tấm da dê địa đồ lý."

Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười, gật đầu nói: "Không sai, không nghĩ tới ngươi còn nhớ. Trên thực tế da dê địa đồ tổng cộng có chín tấm, ở trong miếu đồ nát được tấm bản đồ kia, cùng Trường Sa Vương trong tay tấm bản đồ kia, kỳ thực tất cả đều là chín tấm da dê địa đồ ở trong một người trong đó."

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Nguyên lai da dê địa đồ có chín tấm nha, đã vậy còn quá nhiều. Ninh Đại Ca, vậy ngươi muốn đem trong tay ngươi da dê địa đồ giấu kỹ, ngàn vạn không thể để cho người khác biết rồi."

Ninh Tiểu Đường lắc đầu một cái, nói rằng: "Việc này nếu muốn không để cho người khác biết, e sợ không làm được."

Trầm Duyệt Duyệt hỏi: "Ninh Đại Ca, đây là tại sao vậy?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Bởi vì ta cùng Trường Sa Vương làm một hồi giao dịch, hắn đem trong tay hắn tấm kia da dê địa đồ, tặng cho ta. Nhưng có một điều kiện, hắn sẽ đem việc này công khai."

Trầm Duyệt Duyệt giật mình nói: "Cái gì, Trường Sa Vương đem trong tay hắn tấm kia da dê địa đồ, cho Ninh Đại Ca ngươi?"

Trầm Ngưng Nhi hơi nhíu mày, nói rằng: "Ninh Công Tử, này rõ ràng là Trường Sa Vương Hợp Thủy Đông Dẫn chi sách. Hắn muốn đem những tà đạo đó thể lực đặt ở trên người mình ánh mắt, chuyển đến Ninh Công Tử trên người ngươi đến."

"Đúng đúng đúng, Ninh Đại Ca, tỷ tỷ ta nói không sai, Trường Sa Vương hắn đây là đang làm chuyện xấu đây." Trầm Duyệt Duyệt có chút lo lắng nói rằng, "Ninh Đại Ca, ngươi không nên đáp ứng Trường Sa Vương!"

Ninh Tiểu Đường cười cười nói: "Các ngươi không cần quá lo lắng ta, mặc dù ta đối phó không được những tà đạo đó thể lực, ta trực tiếp chạy mất dép được rồi. Ta nếu thật muốn phải đi, còn không ai có thể giữ lại được ta."

Ninh Tiểu Đường tự tin cùng thong dong, để Trầm Ngưng Nhi hơi hơi kinh ngạc.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường lại nói: "Duyệt Duyệt, còn có Ngưng nhi cô nương, đúng là các ngươi, vẫn là nhanh chóng rời đi Trường Sa thành đi."

"Chờ những tà đạo đó thể lực tụ hội trong thành, Trường Sa trong thành triều đình sức mạnh, cơ bản đều sẽ đặt ở Vương phủ bên này. Còn trong thành những nơi khác, căn bản cũng không có sức mạnh đi không chế. Đến thời điểm, các loại thể lực miễn không được nhân cơ hội làm loạn, trong thành rất nhiều bách tính bình thường e sợ đều sẽ gặp cả trong chịu tai họa."

Trầm Ngưng Nhi gật gật đầu nói: "Đa tạ Ninh Công Tử nhắc nhở, chờ hàng hóa một giao hàng, ta thì sẽ hoà nhã duyệt rời đi Trường Sa thành."

Trầm Duyệt Duyệt cũng nói: "Ninh Đại Ca, chúng ta hiểu được, chúng ta nhất định sẽ nhanh chóng rời đi."

Ninh Tiểu Đường nói: "Vậy thì tốt. Đúng rồi, khoảng thời gian này, ta đều sẽ ở tại Trường Sa Vương phủ bên cạnh Lý phủ bên trong. Các ngươi nếu là vạn nhất gặp phải phiền toái gì, có thể đi nơi đó tìm ta."

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Được rồi, Ninh Đại Ca."

Ngay vào lúc này, một đạo thân ảnh khôi ngô, từ nơi không xa nhà cửa bên trong đi ra.

Người kia ăn mặc một bộ quần áo bó màu đen khó, trên người như nham thạch giống như bắp thịt, xuyên thấu qua quần áo hướng ra phía ngoài nhô lên, biểu lộ một nguồn sức mạnh khí tức.

Hắn khuôn mặt xương cốt góc cạnh rõ ràng, một đôi mắt hổ lấp lánh, hết sạch bắn ra bốn phía, cắm mọc ra dày đặc râu quai nón, nhìn qua dũng mãnh mà uy mãnh.

Người đến chính là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ đứng đầu Thiết Thủ Hàn Mãnh.

Hàn Mãnh vừa ra tới, liền nhìn thấy ngồi ở trong đình Ninh Tiểu Đường ba người.

Trên mặt hắn mang theo nụ cười, vừa đi vừa nói: "Tiền bối, nguyên lai ngươi ở đây a."

Ninh Tiểu Đường cười trả lời: "Bên trong quá muộn, liền đi ra hóng mát một chút, thuận tiện cùng bằng hữu nói chuyện phiếm."

Sau đó, hần rồi hướng Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt nói rằng: "Vị này chính là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ đứng đầu Hàn Thần Bộ, biệt hiệu Thiết Thủ."

Nghe được người đến càng là Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ đứng đầu, Trầm Ngưng Nhi trong lòng hơi kinh hãi.

Nàng liền vội vàng đứng lên, cúi chào, nói rằng: "Trầm Ngưng Nhi gặp Hàn Thần Bộ."

Nói, nàng lại quơ quơ đệ đệ mình, ra hiệu hần đứng dậy thi lễ.

Trầm Duyệt Duyệt không thể làm gì khác hơn là đứng dậy, nói rằng: "Trầm Duyệt Duyệt gặp Hàn Thần Bộ."

Hàn Mãnh vội vã đáp lễ lại, cười nói: "Thảm cô nương, Thảm tiểu huynh đệ, các ngươi quá khách khí."

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Hàn Thần Bộ, ngươi làm sao cũng đi ra?"

Hàn Mãnh nói: "Tiền bối, Trường Sa Vương chính tìm ngươi đây, ta đây là đặc biệt đến tìm tiền bối ngươi."

Trầm Ngưng Nhi nghe được Trường Sa Vương chính đang tìm vị này Ninh Công Tử, liền nói ngay: "Ninh Công Tử, nếu Trường Sa Vương chính tìm ngươi, ngươi liền mau chóng tới đi, ta hoà nhã duyệt cũng trở về đi tới."

"Được." Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, lập tức hần tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lại hỏi: "Ngưng nhi cô nương, còn có Duyệt Duyệt, các ngươi hiện tại ở nơi nào?"

Nghe được Ninh Tiểu Đường hỏi dò, Trầm Duyệt Duyệt lúc này đem mình trụ địa chỉ, nói cho Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường nói: "Được, ta biết rồi, ta có thời gian trôi qua tìm các ngươi."

...

Sau một canh giờ, Trường Sa thành thương nhân liền minh tổ chức dạ yến, cuối cùng kết thúc.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt ngồi xe ngựa, một lần nữa trở về nơi ở.

Hay là quá mệt mỏi duyên cớ, Trầm Duyệt Duyệt trực tiếp ở trong xe ngựa ngủ. Trầm Ngưng Nhi cũng dựa vào thùng xe, hơi nhắm mắt dưỡng thần.

Có điều, trong đầu của nàng, nhưng dù sao là không kìm lòng được địa hiện ra đạo kia tuổi trẻ bóng người.

Bởi vì Trầm Ngưng Nhi phát hiện, vị kia Ninh Công Tử, thật sự càng ngày càng làm cho nàng cảm thấy hiếu kỳ.

Trước nàng còn chưa chú ý, lúc này nàng hồi tưởng lại, vị kia tứ đại Thần Bộ đứng đầu Hàn Thần Bộ, tựa hồ xưng vị kia Ninh Công Tử vì là tiền bối.

"Vị kia Hàn Thần Bộ, dĩ nhiên xưng Ninh Công Tử vì là tiền bối? Đây là tại sao? Đúng là vị câu đó như thế người đây." Trầm Ngưng Nhi ở trong lòng nghĩ như vậy nói.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Diệt môn

□

Tương viên dạ yến kết thúc, đã qua đi tới một ngày.

Lâm Hoành Thắng tâm tình làm thế nào cũng bình tĩnh không được, trong đầu của hần hiện lên, tất cả đều là đạo kia tiên tư Ngọc Sắc mỹ lệ Thiên Ảnh.

Trên thực tế, thân là Lâm gia dòng chính đại công tử, Lâm Hoành Thắng gặp mỹ nữ cũng không ít. Mà chơi đùa nữ tử, càng là có mấy chục hơn trăm.

Thế nhưng, mãi đến tận tối ngày hôm qua, Lâm Hoành Thắng mới phát hiện, nguyên lai cõi đời này lại còn có như vậy cô gái xinh đẹp.

Cùng tối hôm qua vị kia Thẩm cô nương so với, hẳn trước đây gặp, chơi đùa nữ nhân, quả thực chính là dong chi tục phấn.

Vì lẽ đó, hẳn sáng sớm hôm nay, liền phái hạ nhân đi hỏi thăm vị kia Thẩm cô nương nơi ở.

Lâm gia là Trường Sa thành to lớn nhất phú thương, muốn hỏi thăm Thẩm gia ở Trường Sa thành đặt chân nơi, này cũng không khó khăn.

Đợi đến lúc xế chiều, Lâm Hoành Thắng phái ra đi người, liền trở về phục mệnh.

Người kia vừa đi vào sân, Lâm Hoành Thắng liền vội vã không nhìn nổi địa từ trong nhà chạy ra.

Hắn lòng như lửa đốt hỏi: "Triệu bốn, thế nào? Vị kia Thẩm cô nương nơi ở, đánh tra rõ rồi chưa?"

Cái kia hạ nhân Triệu bốn liền nói ngay: "Đại công tử, đánh tra rõ ràng. Thẩm gia người, tất cả đều ở tại Thành Tây song tỉnh phường, vị kia Thẩm cô nương, cũng ở nơi đâu."

Lâm Hoành Thắng trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, nói rằng: "Làm tốt lắm, Triệu bốn. Chờ một lúc đi phòng thu chi nơi đó lĩnh mười lượng bạc đi, xem như là ta thưởng người."

Triệu bốn lập tức khom người nói cảm ơn: "Nhiều Tạ đại công tử thưởng."

Lúc này, Lâm Hoành Thắng lệch rồi nghiêng đầu, trong lúc vô tình liếc mắt một cái sân hành lang uốn khúc.

Hắn lúc này phát sinh một tiếng ngạc nhiên nghi ngờ: "Kỳ quái, hiện tại vẫn là buổi chiều, cái nào người ngu ngốc đem đèn lồng thấp sáng."

Triệu bốn cũng nhìn phía hành lang uốn khúc, chỉ thấy nơi đó mang theo một loạt đèn lồng màu đỏ, mỗi chi đèn lồng màu đỏ đều bị người thấp sáng.

Lúc này vẫn là ban ngày, sắc trời đang sáng, những kia đèn lồng lại bị người điểm lên, thật là quái dị.

Nhìn cái kia từng con từng con đèn lồng màu đỏ, Triệu bốn hơi nhíu nhíu mày, nghi ngờ nói: "Ta nhớ tới quý phủ đèn lồng cũng không phải loại này hình thức a, lẽ nào Đại quân gia đổi đèn lồng hình thức? Lúc nào đổi? Ta làm sao không biết."

"Trước đây đèn lồng cũng không phải loại này hình thức?" Lâm Hoành Thắng nghe được Triệu bốn, càng thêm không tìm được manh mối.

Thân là Lâm gia đại công tử, hẳn trong ngày thường nơi nào sẽ đi chú ý loại chuyện nhỏ này.

Đang lúc này, Triệu bốn bỗng nhiên chỉ chỉ Lâm Hoành Thắng phía sau, kinh ngạc nói: "Đại công tử, người làm sao ở người cửa phòng bày ra ba cái con rối người?"

"Con rối người? Cái gì con rối người?" Lâm Hoành Thắng xoay người, sau đó nhìn thấy cửa phòng ba người kia con rối người.

Hắn triệt để sững sốt, lắm bầm nói: "Thật sự có ba cái con rối người? Không đúng, vừa nãy ta đi ra thì, rõ ràng vẫn không có."

Sau một khắc, chỉ thấy ba người kia con rối người, bỗng nhiên lác lư trái phải lên, như là Bất Đào Ông như thế, phát sinh "Kẹt kẹt kẹt kẹt ~" tiếng ma sát âm.

Một màn quỷ dị này, nhìn ra Lâm Hoành Thắng cùng Triệu bốn toàn thân tóc gáy đột nhiên nổi lên, không rét mà run.

Ba người kia con rối người chu vi, rõ ràng sẽ không có người thao tác, chúng nó dĩ nhiên chính mình đứng đưa lên.

Hơn nữa, vẫn là ở Lâm Hoành Thắng, Triệu bốn lạng người ngay dưới mắt, đột nhiên chuyển động, trước đó không có nửa điểm dấu hiệu.

"Chuyện này... Chuyện gì thế này?" Lâm Hoành Thắng hai con mắt lộ ra một chút sợ hãi, nói chuyện đều có chút không lưu loát, "Triệu bốn, mau mau... Mau mau đi gọi người!"

Triệu bốn nuốt ngụm nước bọt, vừa định xoay người đi gọi người, nhưng tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, đột biến đột nhiên phát sinh.

Chỉ thấy con rối người vị trí trong phòng, bỗng nhiên bay ra một mặt màu vàng cờ xí đến.

Cái kia diện màu vàng cờ xí tốc độ nhìn qua vô cùng chậm chậm, nhưng trên thực tế nhưng nhanh như chớp giật.

Trong nháy mắt, cái kia màu vàng cờ xí liền bay tới Lâm Hoành Thắng cùng Triệu bốn lạng người trước mặt.

Khẩn đón lấy, cái kia màu vàng cờ xí "Ầm ~" một tiếng, đột nhiên nổ tung, hóa thành mấy chục diện hoàng, lam, lục ba màu Tiểu Kỳ.

Những này cờ nhỏ, liền phảng phất là nắm giữ sinh mệnh như thể chim nhỏ, tiền phó hậu kế địa hướng về Lâm Hoành Thắng cùng Triệu bốn lạng người cuộn cuộn tới.

Trong phút chốc, hai người khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều bị ba màu cờ nhỏ chăm chú bao bọc lại, liền phảng phất hai người thịt bánh chưng.

Những này cờ nhỏ càng khóa càng chặt, thịt người bánh chưng bắt đầu chậm rãi biến hình, thu nhỏ lại.

Chờ sức đến một cái nào đó giai đoạn thì, bắt đầu có tiên dòng máu màu đỏ từ cờ xí trong khe hở thẩm thấu ra.

Hết thấy cờ nhỏ, bị nhuộm thành khiếp người đỏ như máu sắc.

Cờ nhỏ vẫn như cũ không ngừng hướng về trung tâm đè ép, thịt người bánh chưng tiếp tục không ngừng thu nhỏ lại, chảy ra máu tươi cũng càng ngày càng nhiều.

Làm thịt người bánh chưng bị áp sức đến một cực hạn thì, rốt cục phát sinh hai tiếng "Đùng ~" tiếng vang trầm trầm, thật giống như là khí cầu bị bóp nát như thế.

Sự vật trên, hai người thịt bánh chưng cũng quả thật bị bóp nát.

Ở phát sinh "Đùng ~" trong nháy mắt đó, hai người thịt bánh chưng toàn bộ nổ bễ ra đến.

Xé rách cờ xí mảnh vỡ cùng màu máu thịt tra lẫn lộn cùng nhau, hướng về bốn phương tám hướng hăng hái tiêu bắn ra, rơi vào toàn bộ sân đều là huyết cùng thịt, phảng phất là đi tới nhân gian Tu La tràng. Ở màu đỏ đèn lồng chiếu rọi dưới, có vẻ đặc biệt Âm U cùng khủng bố.

Vào giờ phút này, như từ trời cao đi xuống nhìn xuống, có thể nhìn thấy, toàn bộ trong Lâm phủ, treo đầy từng con từng con đèn lồng màu đỏ.

Những này đèn lồng màu đỏ, liền phảng phất là đột nhiên xuất hiện, làm đến vô thanh vô tức.

Khẩn đón lấy, từng cái từng cái con rối người cũng xuất hiện. Chúng nó xuất hiện ở đình viện, hành lang uốn khúc, gian phòng, lầu các...

Toàn bộ trong Lâm phủ, khắp nơi có chúng nó bóng người.

Sau đó, từng tiếng sợ hãi rít gào bắt đầu xuất hiện.

Có điều, tiếng thét chói tai tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Rất nhanh, toàn bộ Lâm phủ đều trở nên yên tĩnh không hề có một tiếng động, dường như ít dấu chân người vùng hoang dã, không có nửa điểm người sống khí tức.

Thế nhưng, như có người lúc này vừa vịn tiến vào Lâm phủ, bọn họ sẽ hoảng sợ phát hiện, bọn họ tựa hồ bước vào Tu La Địa Ngục.

Khắp nơi là thịt mặt tro cạn, khắp nơi tiết lộ máu tanh cùng uy nghiêm đáng sợ.

To lớn Lâm phủ, không có một người sống, thậm chí ngay cả một bộ hoàn chỉnh thi thể đều không có.

Trường Sa thành Lâm phủ, ở buổi chiều này, bị diệt cả nhà!

Mà mãi đến tận sau ba ngày, Lục Phiến Môn mật thám ty, mới miễn cưỡng thăm dò đến cái này kinh sợ tin tức.

Tin tức ngay lập tức đưa đến Hàn Mãnh trong tay, hẳn biết được việc này sau, cũng không khỏi mà sợ hết hồn.

Lâm gia làm Trường Sa thành to lớn nhất phú thương, ở toàn bộ Trường Sa quận cũng coi như là nổi tiếng, không nghĩ tới vô thanh vô tức, liền bị toàn bộ diệt môn.

Chính là liền khừu giác vạn phần nhảy bén Lục Phiến Môn mật thám ty, cũng phải chờ tới sau ba ngày, mới chậm chạp thăm dò đến tin tức này.

Phải biết, vì bảo vệ Trường Sa Vương, Lục Phiến Môn sai lượng lớn nhân thủ đi tới Trường Sa thành.

Toàn bộ Trường Sa thành, đều bị Lục Phiến Môn nghiêm mật quản chế lên, có cái gì bất kỳ gió thổi cỏ lay, Lục Phiến Môn đều có thể ngay lập tức biết được tin tức.

Hàn Mãnh bắt được tin tức sau, lúc này tìm tới Ninh Tiểu Đường.

"Ninh Tiểu Bối, những tà đạo đó thế lực ra tay rồi." Hàn Mãnh một mặt nghiêm túc nói rằng, cầm trong tay tin tức tờ giấy đưa cho Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường tiếp nhận tờ giấy, chờ xem xong mặt trên nội dung sau, không khỏi hé mắt, nói rằng: "Lâm gia bị diệt a. Hồng Lô, Chu Nho Đảo, Tam Kỳ Phường, này Si Mị Loan ba phe thế lực, rốt cục đến rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Lại ngộ người quen

□

"Vì tham đến tin tức này, Lục Phiến Môn mật thám ty tổng cộng tổn thất hơn mười vị huynh đệ." Hàn Mạnh trầm giọng nói rằng, ngữ khí có chút bi thống.

Chỉ cần vì thu được tin tức này, liền ném vào rồi nhiều như vậy vị Lục Phiến Môn huynh đệ tính mạng. Như vậy trọng đánh đổi, để Hàn Mạnh tìm như bị đao cắt.

Ninh Tiểu Đường ngẩng đầu lên, liếc nhìn Hàn Mạnh, nói rằng: "Hàn Thần Bộ, Lâm phủ bên kia, Lục Phiến Môn liền tạm thời không muốn phái người tới."

"Nếu Hồng Lô, Tam Kỳ Phường cùng Chu Nho Đảo này Sĩ Mị Loan ba phe thế lực đã chiếm cứ Lâm phủ, lại phái những kia phổ thông Bộ Khoái quá khứ, chính là chịu chết uống. Ta cùng những người kia từng giao thủ, bọn họ võ công đều không yếu, coi như Hàn Thần Bộ người đi vào, vậy cũng là một đi không trở lại."

Hàn Mạnh nói rằng: "Tiền bối nói đúng lắm, ta đã hạ lệnh, không có mệnh lệnh, bất luận người nào không được đi vào Lâm phủ. Hiện tại, chỉ có chút ít huynh đệ, phân bố ở Lâm phủ quanh thân giám thị."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nghĩ một hồi sau, hỏi: "Hàn Thần Bộ, ngoại trừ Hồng Lô, Tam Kỳ Phường cùng Chu Nho Đảo chiếm cứ Lâm phủ ở ngoài, còn có còn lại tà đạo thế lực tin tức sao?"

Hàn Mạnh nói: "Có một ít, nhưng bọn họ đều núp trong bóng tối, khá là bí mật, rất khó xác định vị trí cụ thể. Không giống Hồng Lô, Tam Kỳ Phường cùng Chu Nho Đảo này ba cái tà đạo thế lực, trực tiếp diệt Lâm gia cả nhà, chiếm cứ phủ đệ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Không cần phải nói vị trí cụ thể, liền nói nói ngoài ra còn có cái nào tà đạo thế lực đến rồi."

Hàn Mạnh nói: "Được rồi, tiền bối. Căn cứ một ít manh mối, chúng ta hiện nay có thể phán định đã ở Trường Sa trong thành tà đạo thế lực, ngoại trừ Hồng Lô, Tam Kỳ Phường, Chu Nho Đảo ở ngoài, còn có Dương Thi Phái, Âm Sát môn cùng tụ tà trại này tam đại Tương Tây tà đạo thế lực, cùng với Hắc Mân Côi tên sát thủ này tổ chức, ngoài ra còn có Thất Thánh Môn."

"Thất Thánh Môn?" Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng tự nói, cái thế lực này hẳn cũng là lần đầu tiên nghe nói.

Cho tới Dương Thi Phái, Âm Sát môn, tụ tà trại cùng Hắc Mân Côi này bốn cái thế lực, hẳn từ lâu cùng đối phương từng qua lại.

"Ngoài ra còn có sao?" Ninh Tiểu Đường hỏi.

Hàn Mạnh nói: "Còn có, có điều đều là một ít tiểu nhân vật, cùng trở lên nói này mấy cái thế lực so với, hoàn toàn là như gặp sư phụ, không nói cũng được."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, tâm lý yên lặng tính toán lần này dài sa thành những tà đạo đó thế lực thực lực tổng hợp.

Hiện nay dưới cái nhìn của hắn, Hồng Lô, Tam Kỳ Phường cùng Chu Nho Đảo này Sĩ Mị Loan ba thế lực lớn, không thể nghi ngờ là khó dây dưa nhất.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường nói với Hàn Mạnh: "Hàn Thần Bộ, ta hiện tại đi ra ngoài một chuyến, ta dự định đi Lâm phủ, sờ một chút đối phương đề."'

Hàn Mạnh lúc này kinh hãi nói: "Tiền bối, người nếu không cùng Thu tiền bối, lạc lõng bọn họ cùng nhau đi? Một mình người đi, thực sự quá nguy hiểm!"

Lúc này Lâm phủ, ở Hàn Mạnh trong mắt, hoàn toàn chính là cấm địa giống như tồn tại.

Tuy rằng hắn biết Ninh Tiểu Đường võ công từ lâu đến cảnh giới khó mà tin nổi, nhưng để Ninh Tiểu Đường một thân một mình đi xông Lâm phủ, hắn vẫn cảm thấy quá mức nguy hiểm.

Ninh Tiểu Đường nói: "Yên tâm, không cần lo lắng cho ta, ta chỉ là đi Lâm phủ quanh thân nhìn, cũng không tính mạnh mẽ xông vào Lâm phủ."

Nghe nói như thế, Hàn Mạnh không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nói rằng: "Vậy thì tốt."

Ninh Tiểu Đường lại nói: "Hàn Thần Bộ, ta kiến nghị các người ở Vương phủ quanh thân, lại cẩn thận bố trí một phen. Ta có thể cảm giác được, những tà đạo đó thế lực, chẳng mấy chốc sẽ động thủ. Bọn họ sẽ không chờ đến Trường Sa Vương năm mươi tuổi ngày mừng thọ lễ ăn mừng ngày ấy, mới động thủ. "

Hàn Mãnh nói: "Được rồi, tiền bối."

Lập tức, Ninh Tiểu Đường rời đi phủ đệ, đi tới Lâm phủ điều tra.

Mà Hàn Mãnh cũng đi tìm lạc lão, Chư Cát Sách, Cố Vân Phi chờ người thương lượng, khi hắn đi tới đối phương trụ sơn thì, lạc cái gì người vừa vặn cũng đang chuẩn bị tìm kiếm Hàn Mãnh.

Truy Phong Cố Vân Phi đầy mặt hưng phấn nhìn Hàn Mãnh, nói rằng: "Lão đại, tin tức tốt, sự phụ ta lão nhân gia người xuất quan, hẳn chính hướng về Trường Sa thành tới rồi."

"Sự phụ người?" Hàn Mãnh đầu tiên là ngần người, nhưng tiếp theo lập tức phản ứng lại, vui vẻ nói: "Người là nói, Lão Môn Chủ hẳn xuất quan?"

"Đúng, lão đại, người xem, đây là mới từ tổng bộ chim bồ câu tin tức truyền đến." Cố Vân Phi đem trong tay một tờ giấy đưa cho Hàn Mãnh.

Hàn Mãnh tiếp nhận tờ giấy nhanh chóng xem lướt qua một lần, trên mặt sắc mặt vui mừng càng ngày càng đậm, luôn mồm khen hay nói: "Quá tốt rồi, Lão Môn Chủ thật sự muốn tới Trường Sa thành."

Thiên Kỵ Chư Cát Sách cũng cười nói: "Chờ Lão Môn Chủ đi tới Trường Sa thành sau, chúng ta bên này lại gia tăng rồi một sự giúp đỡ lớn, bảo vệ Trường Sa Vương tính mạng, thì càng thêm ổn thỏa."

Hàn Mãnh cười to nói: "Đó là, bằng Lão Môn Chủ võ công, bảo vệ Trường Sa Vương tính mạng, vậy còn không là dễ như ăn cháo việc."

Lạc lão bỗng nhiên than thở: "Lão Môn Chủ vẫn đang bế quan luyện công, bây giờ xuất quan, cũng không biết đến cảnh giới cỡ nào."

Hàn Mãnh cười nhìn về phía Cố Vân Phi, nói rằng: "Vậy thì muốn hỏi lão tứ, Lão Môn Chủ chính là lão tứ sự phụ. Lão Môn Chủ võ công đến cùng đến cảnh giới cỡ nào, lão tứ nên rõ ràng nhất."

Cố Vân Phi vung vung tay cười nói: "Vậy các người e sợ phải thất vọng, sự phụ võ công đến cùng đến cảnh giới cỡ nào, ta cũng không biết. Có điều, sự phụ lão nhân gia người rất nhiều năm trước cũng đã là Thông Mạch cảnh viên mãn, Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra. Bây giờ nhiều năm như vậy quá khứ, coi như còn đi vào Tiên Thiên Cảnh, nghĩ đến cũng xé rách không nhiều."

Hàn Mãnh bọn người vô cùng tán thành địa gật gù, Lão Môn Chủ ở hơn hai mươi năm trước đã từ nhậm Lục Phiến Môn môn chủ vị trí, vẫn bế quan luyện công.

Đã nhiều năm như vậy, võ công nghĩ đến đã đạt đến không thể tưởng tượng nổi mức độ, coi như không vào Tiên Thiên Cảnh, nói vậy cũng sẽ không cách biệt quá xa.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường rời đi phủ đệ sau, liền một đường thẳng đến Lâm phủ.

Lâm phủ chu vi, vắng ngắt, hầu như không thấy bóng người, cũng không biết có phải là đều bị Lục Phiến Môn người thanh trảng.

Ninh Tiểu Đường đứng Lâm phủ trước đại môn, hơi nhíu nhíu mày.

Bởi vì hắn nghĩ được từng tia một yếu ớt mùi máu tanh vị, đang từ Lâm phủ bên trong tung bay đi ra. Nếu không phải là mình Ngũ Cảm nhạy bén khác hẳn với người thường, căn bản là cảm giác không tới.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, đứng bình tĩnh ở Lâm phủ trước đại môn, hắn cũng không có mạnh mẽ xông vào dự định.

Tuy rằng lấy hắn thực lực chân chính, hắn căn bản không cần sợ đối phương. Thế nhưng bây giờ hắn luyện công đến then chốt thời kì, thực lực bị áp chế lại, như không chủ động tăng lên công lực, Ninh Tiểu Đường muốn muốn thu thập những người kia, cũng không dễ dàng.

Ở trước đại môn đứng một chút sau, Ninh Tiểu Đường bắt đầu vòng quanh Lâm phủ, như tản bộ như thế chậm rãi cất bước.

Lâm phủ chu vi, ngoại trừ nhận nhận yếu ớt mùi máu tanh vị ở ngoài, còn mơ hồ tiết lộ một luồng khí tức quái dị.

Cái cảm giác này, để Ninh Tiểu Đường cảm thấy rất không thoải mái.

Làm Ninh Tiểu Đường đi vòng Lâm phủ một vòng, một lần nữa trở lại trước đại môn thì, trên mặt hắn không nhìn được lộ ra một vẻ kinh ngạc, bởi vì hắn nhìn thấy một đôi người quen.

Đó là một vị lão giả râu tóc bạc trắng, sắc mặt hồng hào, tinh thần chán hưng, trên người hắn mặc một bộ đạo bào màu xanh, nhìn qua một bộ tiên phong đạo cốt dáng dấp.

Ông lão bên cạnh, là một vị ngũ tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, nàng trát hai cái bím tóc, dài đến đút từ ngọc, khuôn mặt đỏ bừng bừng, mang theo

một điểm trẻ con phì, kiêu Tiểu Khả Ái.

Này một già một trẻ, đang đứng ở Lâm phủ trước đại môn, kinh ngạc mà nhìn Lâm phủ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197: Vô căn cứ gia gia

□

Tiểu cô nương chớp một đôi mắt to, nhìn trước mắt vắng ngắt Lâm phủ, lông mày hơi nhíu lại.

Một lát sau sau, nàng thực sự không nhìn được, chu miệng nhỏ oán giận nói: "Gia gia, nơi này chính là lời người nói điếm lành phúc địa? Tới nơi này có thể thời cơ đến vận chuyển, tài vận hanh thông? Gia gia, người có hay không lại tính sai?"

Tiểu cô nương cái kia "Lại" tự căn đến đặc biệt trùng, hiển nhiên ông lão qua lại vô căn cứ, làm cho nàng rất không tự tin.

Ông lão cái trán không khỏi mà nhảy nhảy, vội ho một tiếng, nói rằng: "Tiểu Điệp, người cứ việc yên tâm đi. Ta cái môn này tân học Vọng Khí thuật, chính là thượng cổ lưu truyền tới nay bí thuật, tuyệt đối đáng tin. Àch... Tiểu Điệp, người không muốn dùng loại này ánh mắt hoài nghi nhìn ta có được hay không."

Tiểu Điệp khe khẽ thở dài, nói rằng: "Gia gia, người xem một chút chỗ này, như là cái gì điếm lành phúc địa sao? Người liền không cảm thấy, trước mắt toà này Lâm phủ, làm cho người ta một loại cảm giác rất quái dị sao?"

Ông lão ngẩn người, nói: "Cảm giác quái dị? Không có a, nơi nào có cái gì cảm giác quái dị."

Tiểu Điệp không nói gì địa nhìn bên cạnh ông lão, nói rằng: "Gia gia, người liền không phát hiện, chung quanh đây liền một bóng người đều không có sao? Hơn nữa nơi này bầu không khí rất quái lạ, khiến người ta rất không thoải mái. Gia gia, chúng ta vẫn là đi nhanh lên đi."

Ông lão lúc này thối râu mép trũng mắt, nói rằng: "Đi? Đi cái gì đi. Tiểu Điệp, người phải tin tưởng gia gia, nơi này tuyệt đối là điếm lành phúc địa. Đến, người cùng gia gia đồng thời đi vào, chờ nhiệm phúc cát khí, năm nay nhất định có thể vận may phũ đầu."

Tiểu Điệp đầu điều đến cùng trống bỏi tự, cự tuyệt nói: "Gia gia, ta mới không đi vào, người muốn đi chỉ có một người đi vào, ta cũng không muốn cùng người xui xẻo."

Ông lão tức đến nổ phổi nói: "Cái gì theo ta xui xẻo, Tiểu Điệp người đây là ở chú gia gia người đây. Được được được, người không đến liền không đi, gia gia ta một người đi vào, như vậy được chưa? Chờ gia gia vận may quán quanh người, người cũng đừng trách ta không mang theo người đồng thời a."

Tiểu Điệp bĩu môi, nói: "Hừ, ta mới không gì lạ : không thèm khát."

Ông lão bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nói rằng: "Ai, này Tiểu Nữ Oa, sao liền như thế quật đây."

Nói, ông lão bước đi bước chân, một thân một mình hướng về Lâm phủ cửa lớn đi đến.

Theo ông lão cách cửa lớn càng ngày càng gần, một đạo hồ hững âm thanh rớt cục vang lên.

"Tur Không lão đầu, người nếu là nhân đến sống được quá lâu, cũng có thể tiếp tục đi về phía trước."

Không biết lúc nào, Ninh Tiểu Đường bóng người, xuất hiện ở Tiểu Điệp bên cạnh.

Tiểu Điệp nhìn bên cạnh này đạo tuổi trẻ bóng người, kinh ngạc hơi giương ra miệng nhỏ, nói rằng: "Ồ, Ninh Tiên Bối, là người nha. Người tại sao lại ở chỗ này?"

Ninh Tiểu Đường mỉm cười nhìn trước mặt đáng yêu tiểu cô nương, nói rằng: "Tiểu Điệp, đã lâu không gặp."

Lúc này, ông lão Tur Không Huyền cũng xoay người lại, chờ nhìn thấy là Ninh Tiểu Đường sau, trên mặt hân không nhìn được lộ ra thần sắc kinh ngạc, nói rằng: "Ninh Trang Chủ, người tại sao lại ở chỗ này?"

Khẩn đón lấy, hần nhớ tới vừa Ninh Tiểu Đường nhắc nhở, không khỏi hỏi: "Ninh Trang Chủ, người là nơi này không thể vào? Đây là vì sao?"

Ninh Tiểu Đường giải thích: "Bởi vì bên trong bị một nhóm tà đạo Ma Đầu chiếm cứ, người đi vào, chính là chịu chết."

Tư Không Huyền hơi sững sờ, nói: "Này Lâm phủ bị tà đạo Ma Đầu chiếm cứ?"

Ninh Tiểu Đường gật đầu nói: "Đúng, nói một cách chính xác, này Lâm phủ trên dưới, bị toàn bộ diệt môn. Lúc này ở trong Lâm phủ, đều là những tà đạo đó Ma Đầu."

"Bị toàn bộ diệt môn!" Bên cạnh Tiểu Điệp không nhịn được kinh ngạc thốt lên, miệng nhỏ trương đến tròn tròn, mắt ờ bên trong lộ ra một vẻ hoảng sợ.

Đối với một năm tuổi tiểu cô nương tới nói, diệt môn như vậy bị kịch, thực sự là quá mức khốc liệt.

Lập tức, Tiểu Điệp bĩu môi nhìn phía Tư Không Huyền, thờ phỉ phò nói: "Gia gia, ta liền nói, người khẳng định lại tính sai. Nếu không là Ninh Tiên Bối ngăn cản người, người hiện tại chính là dẽ vào miệng cọp rồi! Người không chỉ có chính mình đi chịu chết, mới vừa rồi còn muốn lôi kéo ta cùng đi với người chịu chết. Gia gia, người thực sự là đệ nhất thiên hạ quá ngu ngốc!"

Tư Không Huyền đầy mặt lúng túng, vội ho một tiếng sau, hiếu kỳ hỏi: "Ninh Trang Chủ, bên trong những tà đạo đó Ma Đầu đến cùng là cái gì lai lịch? Dám ở Trường Sa trong thành phạm vào thậm chí như vậy ư! Bọn họ liền không sợ quan phủ truy cứu?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Bên trong những tà đạo đó Ma Đầu, là Si Mị Loan bên trong tam đại tà đạo thế lực, Hồng Lâu, Tam Kỳ Phưởng cùng Chu Nho Đảo. Tư Không lão đầu, cũng không biết người có chưa từng nghe nói?"

"Hồng Lâu, Tam Kỳ Phưởng cùng Chu Nho Đảo? Ta nhỏ hài, là bọn họ những Lão Ma Đầu đó!" Tư Không Huyền vội vã lui trở về, phảng phất là bị Độc Trùng đốt một hồi, đầy mặt cảnh giác nhìn chằm chằm Lâm phủ cửa lớn.

Ninh Tiểu Đường nói: "Xem ra Tư Không lão đầu người, cũng đã từng nghe nói danh hiệu của bọn họ."

"Cái này tự nhiên, những Lão Ma Đầu đó, tuyệt đối là đại phiền toái, lão già ta là chạy được xa đến đâu thì chạy." Tư Không Huyền dùng kiếng dè không thôi địa ngữ khí nói rằng, lập tức hần lại có một tia nghi hoặc, "Những Lão Ma Đầu đó, không phải vẫn chờ ở Vân Mộng Trạch bên trong sao? Làm sao dài sa thành?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Bọn họ đều là tìm đến Trường Sa Vương."

"Bọn họ là tìm đến Trường Sa Vương?" Tư Không Huyền kinh ngạc không ngớt, "Ta nhỏ hài yêu, cái kia Trường Sa Vương muốn thăm!"

Ninh Tiểu Đường tiếp tục nói: "Hơn nữa không ngừng Hồng Lâu, Tam Kỳ Phưởng, Chu Nho Đảo tìm tới Trường Sa Vương, Hắc Mân Côi, Dương Thi Phái, Âm Sát môn, Tụ Tà Trại, Thất Thánh Môn những thế lực này, tương tự cũng tới đến Trường Sa thành, mục tiêu của bọn họ đồng dạng là Trường Sa Vương."

"Ta nhỏ ai ya, Trường Sa Vương đây là đã làm gì người người oán trách chuyện?" Tư Không Huyền lú lười không ngớt, "Nhiều như vậy tà đạo thế lực tất cả đều tìm đến hần, coi như là Thiên vương lão tử cũng không chịu nổi a."

"Bọn họ tìm đến Trường Sa Vương, tự nhiên là vì tám kia da dê địa đồ." Lập tức, Ninh Tiểu Đường tựa hồ nghĩ tới điều gì, kinh ngạc mà liếc nhìn Tư Không Huyền, nói rằng: "Không đúng, Tư Không lão đầu, người chẳng lẽ không biết da dê địa đồ sự tình?"

Tư Không Huyền ngạc nhiên nói: "Da dê địa đồ? Cái gì da dê địa đồ?"

Ninh Tiểu Đường lúc này thật sự kinh ngạc, nói rằng: "Một tám liên quan đến Viễn Cổ tông môn di chỉ địa đồ. Tư Không lão đầu, người dĩ nhiên thật sự không biết! Ta còn tưởng rằng người biết việc này, vì tám kia da dê địa đồ, lúc này mới đến Trường Sa thành."

"Viễn Cổ tông môn di chỉ!" Tư Không Huyền nghe được cái này, con mắt nhất thời sáng ngời.

Ninh Tiểu Đường hiếu kỳ hỏi: "Ta nói Tư Không lão đầu, nếu người cũng không biết da dê địa đồ sự tình, người làm sao lại đột nhiên đi tới Trường Sa thành?"

Không đợi Tư Không Huyền trả lời, Tiểu Điệp xen mồm giải thích nói rằng: "Ninh Tiên Bối, đó là bởi vì gia gia mới học được một môn cái gì thượng cổ Vọng Khí thuật. Có một ngày hần nhìn lên bầu trời, nói phía tây nam có Trường Thụy Chi Khí, tới nơi này có thể thời cơ đến vận chuyển, tài vận hanh thông. Vì lẽ đó liền mang theo ta một đường đi tây nam đi tới, mãi đến tận đi tới Trường Sa thành."

"Đến Trường Sa thành sau, gia gia lại dựa theo cái kia môn Vọng Khí thuật cho chỉ thị, đem ta mang đến nơi này."

Ninh Tiểu Đường một mặt kinh ngạc mà nhìn Tư Không Huyền: "Như vậy cũng được?"

Hần nguyên bản còn tưởng rằng Tư Không Huyền là biết da dê địa đồ sự tình, này vừa mới đến Trường Sa thành. Không nghĩ tới kết quả cuối cùng, hoàn toàn liên không phải chuyện như vậy.

Đối phương dài sa thành, tựa hồ hoàn toàn chính là đúng dịp.

Tư Không Huyền nghe được Viễn Cổ tông môn đi chỉ sau, hứng thú bị triệt để nâng lên.

Hắn không khỏi mà chà xát tay, nói rằng: "Ninh Trang Chủ, người mau mau nói một chút cái kia da dê địa đồ chứ, đến cùng là chuyện ra sao?"

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, vừa định giải thích.

Nhưng mà đúng vào lúc này, "Ầm~~" một tiếng, Lâm gia cửa lớn, bỗng nhiên nổ tung một cái vòng tròn động, một mặt cờ xí trong nháy mắt từ cửa động bên trong bay ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Lâm phủ trước tranh đấu

□ □

Nhìn thấy cờ xí, Tư Không Huyền sắc mặt lúc này biến đổi.

Thân hình hắn lóe lên, ôm chặt lấy Tiểu Điệp, thoát thân tự lui về phía sau đi.

Hắn một bên vội vàng thối lui một bên ngoài miệng hô: "Ninh Trang Chủ, ma đầu này liền giao cho người rồi!"

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, vẫn cứ đứng tại chỗ, hắn một mặt bình tĩnh mà nhìn cái kia diện hăng hái bay tới cờ xí.

Làm cái kia diện cờ xí bay đến trên đường thì, đột nhiên "Đùng~~" một tiếng nổ bẻ ra đến, hóa thành mấy chục diện hoàng, lam, lục ba màu Tiểu Kỳ.

Những này cờ nhỏ hội tụ thành hai bên trái phải hai cổ màu sắc rực rỡ dòng lũ, phảng phất hai cái gương nanh múa vuốt Ma Long, khí thế hùng hổ địa hướng về Ninh Tiểu Đường nhào tới.

Ninh Tiểu Đường khẽ hừ một tiếng, giơ lên chân phải tùy ý hướng xuống đất đập xuống.

Làm lòng bàn chân chạm được mặt đất tảng đá xanh trong nháy mắt đó, bỗng nhiên phát sinh "Oanh~~" một tiếng vang thật lớn, Uyển Như ngày mùa hè bên trong lời mình, tiếng sấm cuộn cuộn, đình tại nhưc óc.

Cùng lúc đó, cả khối tảng đá xanh trong phút chốc bị đánh nứt thành vô số tiểu đá vụn.

Những này tiểu đá vụn chịu đến mạnh mẽ chấn động lực lượng, dồn dập bị chấn động đến cao ba thước giữa không trung.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường cánh tay phải hướng về trước người tùy ý vung lên.

Chỉ thấy những kia bị chấn động đến giữa không trung tiểu đá vụn, phảng phất chịu đến một bàn tay vô hình khổng lồ, lúc này hóa thành vô số đạo ám khí, phát sinh sắc bén tiếng vang, hướng về cái kia hai cổ màu sắc rực rỡ dòng lũ nhanh bắn xuyên qua.

"Xèo xèo xèo~~"

Hàng trăm hàng ngàn đá vụn bắn vào cái kia hai cổ màu sắc rực rỡ dòng lũ ở trong, trong chớp mắt liền đem cái kia hai cổ màu sắc rực rỡ dòng lũ bắn cho đến triệt để sụp đổ ra đến.

Vô số vỡ vụn màu sắc rực rỡ vãi bay là tả, từ giữa không trung bay xuống.

"A~~"

Ở màu sắc rực rỡ dòng lũ sụp đổ trong nháy mắt đó, một đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng đột nhiên vang lên.

Lập tức, chỉ thấy một bóng người, phảng phất như đứt dây, hướng về đường cũ hăng hái bay ngược.

"Ầm ~~~" bóng người kia trực tiếp từ trên cửa chính cửa động tạt tiến vào, chinh chiến cửa lớn một trận kịch liệt lay động.

Ninh Tiểu Đường một kích thành công sau, cũng không có dừng tay như vậy.

Hắn xoay tay phải lại, chỉ thấy không biết lúc nào, trong tay có thêm một viên bồ câu trứng to nhỏ cục đá.

Ninh Tiểu Đường dùng ngón tay trở cùng bên trong thực kẹp lấy này cục đá, quay về Lâm phủ cửa lớn, tùy ý quăng bắn tới.

"Xèo ~~~ "

Cục đá phăng phát một đạo hỏa Lưu Tinh, trong phút chốc liền vượt qua hơn mười trượng khoảng cách, từ Lâm phủ cửa lớn xuyên thủng qua, bắn trúng giấu ở sau cửa lớn mục tiêu.

"Phốc ~~~ "

Chỉ thấy sau cửa lớn một vị chu nho, trực tiếp bị cục đá bắn trúng bên phải thân thể.

Trong nháy mắt này, hắn toàn bộ bên phải thân thể đều ao lồm vào, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ càng bị Khí Kinh chấn động đến mức nát bét.

Vị này chu nho thậm chí đều còn chưa kịp cảm thụ thống khổ, liền trực tiếp hai mắt một phen, triệt để mất đi tính mạng.

Giây lát, Ninh Tiểu Đường liền giải quyết Chu Nho Đào cùng Tam Kỳ Phường hai vị cao thủ.

Kết quả này, khiến cho đến Si Mị Loan ba bên tà đạo thế lực, đều lấy làm kinh hãi.

Bên trong Lâm phủ, cách cửa lớn hơi địa phương xa, chỉ thấy một đạo tiếp theo một bóng người dồn dập hiện thân.

Có thân hình thấp bé chu nho, có mang màu sắc rực rỡ mặt nạ người áo đen, cũng có giấu ở cờ xí bên trong quái lão đầu.

Những người này, có từ góc tường đi ra, có từ nóc nhà trên nhảy xuống, có từ tán cây bên trong hiện thân, cũng có thông qua cửa sổ bay ra.

Ngắn ngắn mấy hơi thở, liền có bảy, tám bóng người xuất hiện ở sau cửa lớn trong đình viện.

Ánh mắt của bọn họ đều nhìn phía cửa lớn, phăng phát có thể thông suốt qua cửa lớn, trông thấy bên ngoài Ninh Tiểu Đường.

Đang lúc này, một vị mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ người áo đen, từ trong đó một gian nhà bên trong đi ra.

Hắn liếc nhìn đứng trong đình viện bảy, tám bóng người, lạnh lùng nói rằng: "Ba vị đại nhân nói rồi, chỉ cần bên ngoài người kia không tiến vào, chúng ta liền không cần để ý biết. Chúng ta nhiệm vụ trọng yếu nhất, vẫn là Trường Sa Vương trong tay tấm bản đồ kia."

Lúc này, trong đó một vị chu nho mở miệng nói rằng: "Tin tức mới nhất nói, Trường Sa Vương trong tay tấm bản đồ kia, tặng cho một vị chính đạo cao nhân, chúng ta còn phải tiếp tục dựa theo nguyên kế hoạch đi gây sự với Trường Sa Vương sao?"

Vị kia mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ người áo đen nói rằng: "Có phải là tiếp tục dựa theo nguyên kế hoạch chấp hành, ba vị đại nhân, tự có quyết đoán, chúng ta chỉ cần nghe ba vị mệnh lệnh của đại nhân liền có thể."

Cái kia chu nho lại nói: "Vậy chúng ta đến cùng khi nào thì bắt đầu hành động?"

Cái kia mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ người áo đen nói: "Đừng nóng vội, nhanh hơn, ba vị đại nhân chẳng mấy chốc sẽ truyền đạt hành động mệnh lệnh."

Lâm phủ bên ngoài, Ninh Tiểu Đường ở phát sinh chiêu thứ hai công kích sau, sẽ không có lại tiếp tục ra tay.

Ánh mắt hắn hơi nheo lại, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm Lâm phủ cửa lớn, nhìn một lúc, chung quy vẫn là từ bỏ tiếp tục ra tay.

Hắn chỉ là đáp ứng rồi bảo đảm Trường Sa Vương sinh mệnh an toàn, cũng không có nghĩa vụ đi tiêu diệt Trường Sa trong thành hết thầy tà đạo thế lực.

Dù sao, bây giờ Ninh Tiểu Đường thực lực, vẫn chưa ở đỉnh cao.

Nếu là hắn không tăng lên công lực, chỉ là muốn tiêu diệt chiếm giữ ở trong Lâm phủ cái kia Si Mị Loan tam đại tà đạo thế lực, liền quá chừng, hoàn toàn chính là hữu tâm vô lực.

Quyết định không lại tiếp tục ra tay, Ninh Tiểu Đường liền dự định trở lại.

Ở về trước khi đi, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, đi tới Tư Không Huyền cùng Tiểu Điệp hai người trước mặt.

Tư Không Huyền khẽ cười nói: "Ninh Trang Chủ, ta liền biết ngươi nhất định có thể hành."

Đối với Tư Không Huyền trực tiếp sợ đến chạy trốn, Ninh Tiểu Đường cũng không để ý lắm. Dưới cái nhìn của hắn, Tư Không Huyền võ công cũng không tính lợi hại, muốn hắn đối phó Sĩ Mị Loan cái kia tam đại tà đạo thế lực, thật là có chút làm khó hắn.

Tư Không Huyền tâm tư, phỏng chừng càng nhiều vẫn là tiêu vào cơ quan thuật mật trên.

Ninh Tiểu Đường nói: "Tư Không lão đầu, gần nhất Trường Sa thành phỏng chừng sẽ loạn cực kì. Các ngươi như còn không tìm được nơi ở, có thể cùng ta cùng nơi đi Lý phủ."

Nghe được Ninh Tiểu Đường mời, Tư Không Huyền nơi nào sẽ từ chối, không khỏi mà chà xát tay, nói rằng: "Cái kia không thể tốt hơn. Đúng rồi, Ninh Trang Chủ, cái kia da dê địa đồ đến cùng là xảy ra chuyện gì? Ngươi cùng lão già ta nói một chút chứ."

Đối với cái này liên quan đến Viễn Cổ tông môn đi chi da dê địa đồ, Tư Không Huyền vẫn như cũ là nhớ mãi không quên.

Ở trong mắt rất nhiều người, cái này có thể là cần nghiêm phòng tử thủ bí mật lớn.

Nhưng theo Ninh Tiểu Đường, này không cái gì không thể nói.

Lại như cùng trong mắt người, một lượng bạc đó là thật lớn một khoản tiền. Nhưng ở phú khả địch quốc Cự Thương trong mắt, một hai tử cũng là cùng một viên tiền đồng gần như.

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, nói rằng: "Vừa đi vừa nói đi."

Trường Sa thành Thành Nam, một cái nào đó trong tiểu viện, trên mặt đất nằm năm thi thể.

Một vị tóc tùm la tùm lum lão già, ngồi ở sân bên cạnh cái bàn đá.

Lão già mặt mũi nhăn nheo, ánh mắt nham hiểm, trên người mặc một bộ màu xám áo đuôi ngắn, một đôi khô gầy như que củi bàn tay, móng tay sắc bén như Thú Trảo, nhìn qua rất là khủng bố.

Lão già phía sau, đứng một đạo thân hình khô ngô nam tử đầu trọc.

Nam tử đầu trọc ánh mắt đại ra, mặt không hề cảm xúc, trên người hắn bấp thịt dường như nham thạch giống như vậy, từng khối từng khối nhô lên, hai con nắm chặt quả đấm, Uyển Như một đôi cự chủy sắt lớn.

Hắn cả người, ngăm đen như than, còn hiện ra kim loại ánh sáng lộng lẫy, liền phảng phất là một Tinh Cương rót vào Thiết Nhân.

"Kẹt kẹt ~" một tiếng.

Cửa viện bị đẩy ra, từ bên ngoài đi vào ba bóng người.

Như Ninh Tiểu Đường ở đây, nhất định sẽ lập tức nhận ra ba người này thân phận.

Bởi vì người đến, chính là từng cùng Ninh Tiểu Đường từng giao thủ Âm Sát lão quý cùng tậ tà Nhị lão.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Thiết Thi Lão Ma

□ □

Âm Sát lão quý cùng tậ tà Nhị lão đẩy ra cửa viện, chờ nhìn rõ ràng ngồi ở bên cạnh cái bàn đá lão già kia sau, ba người sắc mặt đều không khỏi vui vẻ.

Âm Sát lão quý ngửa mặt lên trời cười ha ha, nói rằng: "Thiết Thi Lão Ma, ngươi cuối cùng cũng coi như đến rồi."

Nguyên lai, vị này tóc tùm la tùm lum lão già, chính là Tương Tây Đường Thi Phái hung danh hiển hách một vị lão tổ —— Thiết Thi Lão Ma vu minh.

Thiết Thi Lão Ma vu minh ngoài cười nhưng trong không cười địa nói rằng: "Đã sớm đến rồi mấy ngày, bởi vì phải xử lý một ít chuyện riêng, vì lẽ đó ngày

hôm nay mới đem người môn gọi tới."

Âm Sát lão quỷ cùng tị tà Nhị lão đều khẽ gật đầu.

Sau đó, tầm mắt của bọn họ, tất cả đều ở vị kia nam tử đầu trọc trên người hơi dừng lại một lúc. Còn trên mặt đất cái kia năm thi thể, ba người bọn họ đều trực tiếp làm như không thấy.

Thiết Thi Lão Ma không thể ở Trường Sa trong thành có nơi ở, cái kia năm thi thể, hiển nhiên là ngôi viện này chủ nhân cũ.

Đem chủ nhân cũ giết, trực tiếp tu hú chiếm tổ chim khách, đây là tà đạo người đã từng cách làm.

Ba người bọn họ lúc này ở Trường Sa trong thành chỗ đặt chân, tương tự cũng là dùng phương pháp này tạm thời "Ở nhờ".

Âm Sát lão quỷ chỉ chỉ vị kia nam tử đầu trọc, nói rằng: "Thiết Thi Lão Ma, vị này nói vậy chính là người bộ kia uy lực vô cùng lớn Thiết Thi khôì chứ?"

Thiết Thi Lão Ma vu minh gật gật đầu nói: "Không sai, chính là lão già bộ kia Thiết Thi khôì. Làm sao, Âm Sát lão quỷ người ngựa tay, muốn cùng nó so tài so tài?"

Âm Sát lão quỷ lúc này vung vung tay, nói rằng: "Cùng một bộ không có sự sống Thiết Nhân so chiêu, ta có thể không cái kia lòng thanh thản tình. Thiết Thi Lão Ma, đón lấy chúng ta đến cùng làm sao làm việc?"

Thiết Thi Lão Ma vu minh nói: "Ta cùng Hồng Lô, Chu Nho Đào, Tam Kỳ Phường cùng với Thất Thánh Môn người, đều gặp một mặt, mọi người ước định ở hai ngày sau đồng thời hành động."

Âm Sát lão quỷ nói: "Hiện tại có tin tức truyền ra, nói Trường Sa Vương cầm trên tay tám bản đồ kia, tặng cho chính đạo một vị tiền bối nhân vật. Thiết Thi Lão Ma, chúng ta vẫn cứ là đi tìm Trường Sa Vương sao?"

Thiết Thi Lão Ma vu minh nói: "Cái này tự nhiên, trước tiên mặc kệ tin tức này là thật hay là giả, chúng ta chỉ cần bắt Trường Sa Vương, liền không sợ không lấy được tám bản đồ kia."

Âm Sát lão quỷ nói: "Hắc Mân Côi bên kia nói thế nào?"

Thiết Thi Lão Ma vu minh lạnh rên một tiếng, nói rằng: "Những sát thủ kia, độc lai độc vãng quen thuộc đã dung đến trong xương, căn bản cũng không có hợp tác ý tứ, tạm thời không cần phải để ý đến bọn họ."

Âm Sát lão quỷ cau mày nói: "Bọn họ không tiến hành hợp tác, một mình hành động, sẽ không chuyện xấu chứ?"

Thiết Thi Lão Ma vu minh nói: "Cái này nên cũng không đến nỗi. Ngược lại muốn đi vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, liền muốn tập hợp đủ chín tấm da dê địa đồ, những sát thủ kia, sớm muộn sẽ tới tìm chúng ta hợp tác."

"Hồng Lô, Chu Nho Đào, Tam Kỳ Phường mỗi người có một tờ bản đồ, Thất Thánh Môn có một tờ bản đồ, ta chỗ này có một tờ bản đồ, tị tà Nhị lão các người cũng có một tờ bản đồ, hơn nữa Trường Sa Vương tám kia, như vậy thì có bảy tám bản đồ. Như vậy chỉ cần lại tìm đến mặt khác hai tấm, chín tấm bản đồ liền toàn bộ tập hợp đủ."

Tị tà Nhị lão nghe được vu minh nói phía bên mình cũng có một tấm da dê địa đồ, sắc mặt hai người không khỏi hơi có chút lúng túng.

Thiết Thi Lão Ma vu minh cũng chú ý tới hai người về mặt, hỏi: "Làm sao, lẽ nào ta nói không đúng sao?"

Âm Sát lão quỷ khẽ thờ dài một cái, nói rằng: "Thiết Thi Lão Ma, tị tà Nhị lão trên tay tám bản đồ kia, bị người cướp đoạt đi rồi."

"Cái gì, bị người cướp đoạt đi rồi?" Thiết Thi Lão Ma vu minh trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, nói rằng: "Đến cùng là xảy ra chuyện gì? Ai cướp đi?"

Ở Thiết Thi Lão Ma vu minh xem ra, tị tà Nhị lão thực lực cũng không kém a. Nếu như mình không dựa vào Thiết Thi khôì, bằng vào thực lực bản thân, thậm chí càng hơi kém với tị tà Nhị lão một bậc.

Có thực lực như thế, làm sao còn có thể khiến người ta cướp đi da dê địa đồ đây?

Âm Sát lão quỷ giải thích: "Thiết Thi Lão Ma, sự tình là như vậy, tha cho ta chậm rãi cùng người nói."

Lúc này, Âm Sát lão quỷ đem sự tình nguyên nhân cùng trải qua, cặn kẽ nói một lần.

Sau khi nghe xong, Thiết Thi Lão Ma vu minh vì đầu hơi nhú lên: "Đó là vị nào Lão Quái Vật xuống núi? Có thể Thanh Xuân Vĩnh Trú, còn duy trì trẻ tuổi như vậy, như vậy Lão Quái Vật, cũng không nhiều."

Âm Sát lão quỷ nói rằng: "Người kia võ công thực lực khá là kỳ quái, ta cùng hắn đối chưởng, phát hiện công lực của hắn rõ ràng cao hơn ta nhiều lắm. Theo lý tới nói, hắn hẳn là Tiên Thiên Cảnh Lão Quái Vật, nhưng để ta không nghĩ ra chính là, đối phương chân khí rõ ràng không phải Tiên Thiên Cương Khí."

Thiết Thi Lão Ma vu miệng neho mắt lại, nói rằng: "Người kia chúng ta đến cố gắng chú ý, người nói đúng mới chân khí nhìn qua không phải Tiên Thiên Cương Khí, hay là hần là ở ẩn giấu thực lực đây? Trời mới biết cõi đời này, sẽ có hay không có một môn đem Tiên Thiên Cương Khí ngụy trang thành phổ thông chân khí công pháp."

Âm Sát lão quỷ gật gật đầu nói: "Quả thật có khả năng này. Lão phu gần như chỉ nửa bước bước vào Tiên Thiên, chỉ cần lại tiến một bước, là có thể triệt để tiến vào Tiên Thiên Cảnh. Người kia công lực nếu còn cao hơn ta một bậc, tám chín phần mười chính là một vị Tiên Thiên Cảnh Lão Quỷ Vật. Còn đối phương không có triển lộ ra Tiên Thiên Cương Khí, ta xem tám phần mười là ở che giấu cái gì."

Thiết Thi Lão Ma vu miệng nói: "Được rồi, chúng ta cũng không phải nghĩ nhiều. Hiện tại trọng yếu nhất, vẫn là trước tiên đem Trường Sa Vương trong tay tám bản đồ kia cho đoạt lại. Chờ việc này sau khi kết thúc, chúng ta sẽ đem việc này cùng còn lại các thế lực lớn thông báo một chút, nhìn mọi người có biện pháp gì hay không, đem cái kia địa đồ lại đoạt lại."

Âm Sát lão quỷ nói: "Cũng chỉ có thể tạm thời như vậy."

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường đem Tư Không Huyền cùng Tiểu Diệp mang về Lý phủ sau, liền sắp xếp hai người ở lại.

Tư Không Huyền bị người tôn xưng vì là cơ quan lão nhân, ở trên giang hồ cũng coi như khá có danh tiếng.

Hàn Mãnh đối với Tư Không Huyền đến, tự nhiên hoan nghênh cực kỳ.

Bởi vì bây giờ, mỗi nhiều một vị bằng hữu, liền đại diện cho nhiều một phần sức mạnh. Hướng chỉ, vị này cơ quan lão nhân, hay là bọn hần Lục Phiến Môn Lão Môn Chủ Sư Đề. Có này một phần ngọn nguồn ở, đại đại rút ngắn song phương trong lúc đó quan hệ.

Đặc biệt Truy Phong Cổ Vân Phi, nhìn thấy chính mình Sư Thúc đến, tâm lý rất là mừng rỡ. Đối với Tiểu Diệp, càng là dường như con gái ruột bình thường đối xử.

Ngày thứ hai buổi tối, một vòng trăng tròn treo cao với trong màn đêm.

Hàn Mãnh, lạc lão mấy vị Lục Phiến Môn cao tăng, chính đang gian phòng thương nghị tương quan bảo vệ công việc.

Bỗng nhiên, lạc lão đột nhiên giọng lên lai lịch, quát lên: "Ai!"

Hàn Mãnh đám người nhất thời cũng dồn dập phản ứng lại, sau đó đồng thời nhìn phía ngoài phòng.

"Đi, cùng đi ra ngoài nhìn." Hàn Mãnh hé mắt nói rằng.

Chợt, mọi người mở cửa phòng ra, một bóng người lúc này ánh vào bọn họ mi mắt.

Chỉ thấy tường viện bên trên, một đạo cao to bóng người chính đứng ở đó, ở lãnh lạnh nguyệt huy chiếu ánh dưới, lộ ra một cái dài nhỏ cái bóng.

Đó là một vị hơn bảy mươi tuổi ông lão, hai gò má gầy gò, ánh mắt trong vắt, đầu đầy sợi tóc màu bạc, sơ đến cẩn thận tỉ mỉ; đỉnh đầu kéo lên một búi tóc, nặt trên cắm vào một chiếc trâm gỗ tử.

Trên người hần ăn mặc một bộ trường bào màu xanh, tay áo phiêu phiêu, liền phảng phất đến từ chính Thế Ngoại Đào Nguyên Tiên Nhân, muốn theo gió quay về.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Thượng Quan Như Phong

□

Chờ nhìn rõ ràng mặt mũi ông lão sau, Hàn Mãnh, lạc lão chờ Lục Phiến Môn cao tăng, nhất thời mỗi người đại hi.

Cổ Vân Phi càng là trực tiếp tiến lên một bước, cung cung kính kính địa hướng về ông lão làm một đại lễ, mở miệng nói: "Đồ nhi bái kiến sư phụ."

Khẩn đón lấy, Hàn Mãnh, lạc lão chờ những người khác, cũng dồn dập tiến lên thi lễ, cung kính nói rằng: "Xin chào Lão Môn Chủ."

Nguyên lai, ông lão chính là Lục Phiến Môn trước Nhâm môn chủ —— "Thần Hành lão đạo" Thượng Quan Như Phong.

Chỉ thấy ông lão thân như Hồng Vũ, nhẹ nhàng từ tường viện trên phiêu đi, rơi xuống đất.

"Đều đứng dậy đi, không cần đa lễ." Thượng Quan Như Phong hướng mọi người khẽ gật đầu, vẻ mặt hòa ái.

"Sư phụ, không nghĩ tới người tới được nhanh như vậy, chúng ta hôm qua mới thu được tổng bộ tin tức, nói người muốn tới. Hôm nay, người liền đến." Cổ Vân Phi cười nói.

Thượng Quan Như Phong và nơi tốt lành đang nhìn mình đồ đệ, trên mặt mang theo nụ cười nói rằng: "Người cũng không phải không biết, sư phụ am hiểu nhất chính là cái gì."

Hàn Mãnh cười chen miệng nói: "Lão Môn Chủ am hiểu nhất chính là Kinh Công, tuy nói nơi này cự Trường An thành, hơn xa ngàn dặm. Nhưng đối với Lão Môn Chủ tới nói, có điều mấy ngày công phu liền có thể đến."

Cổ Vân Phi nói: "Sư phụ, người lần này xuất quan, nói vậy võ công cảnh giới lại tiến thêm một bước đi."

Nói tới chỗ này, Cổ Vân Phi một mặt ước ao mà nhìn Thượng Quan Như Phong. Chính mình sư phụ từ lúc mấy chục năm trước, đã là Thông Mạch cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ. Bây giờ đã nhiều năm như vậy, thực lực tất nhiên là càng ngày càng địa sâu không lường được.

Hơn nữa những năm này Thượng Quan Như Phong vẫn bế quan tiềm tu, Cổ Vân Phi cảm thấy, chính mình sư phụ cách Tiên Thiên Chi Cảnh, chắc chắn sẽ không quá xa.

Nói không chắc chính mình sư phụ lần này xuất quan, cũng là bởi vì đột phá Tiên Thiên đây.

Hàn Mãnh, lạc lõng mấy người cũng đều đầy cõi lòng chờ mong mà nhìn Thượng Quan Như Phong, nếu là Lão Môn Chủ đã đột phá đến Tiên Thiên Cảnh, vậy này thứ Trường Sa Vương tình thế nguy cấp, xem như là triệt để hóa giải.

Thượng Quan Như Phong khẽ gật đầu, có điều còn chưa mở miệng, liền bị Cổ Vân Phi cấp thiết đánh gãy.

"Sư phụ, lão nhân gia người lẽ nào đột phá Tiên Thiên?" Cổ Vân Phi vui mừng nhìn Thượng Quan Như Phong nói.

Thượng Quan Như Phong thấy buồn cười, nói rằng: "Tiên Thiên Cảnh, nào có như thế dễ dàng đột phá. Có điều, xác thực cách đến không xa. Ta lần này xuất quan, cũng là muốn nhiều đi vòng một chút, nhìn có thể hay không tìm tới đột phá cái kia một bước ngoặt."

Ở hơn mười năm trước, Thượng Quan Như Phong liền đã là nửa bước Tiên Thiên. Hắn hôm nay, cách Tiên Thiên Cảnh càng là chỉ kém một tí tẹo như thế.

Thế nhưng có lúc, chính là chênh lệch một tí tẹo như thế khoảng cách, do đó dẫn đến cả đời bị ngăn ở cái kia một cánh cửa ở ngoài.

Đối với Thượng Quan Như Phong tới nói, tiếp tục bế quan ý nghĩa đã không lớn, quan trọng nhất vẫn là phải tìm đến cái kia một tia thời cơ.

Tìm tới, liền lý Ngự Dược Long Môn, trời cao biển rộng.

Như không tìm được, hay là cả đời đều sẽ dừng lại với này.

Cổ Vân Phi chờ người, mặc dù có chút tiếc nuối Thượng Quan Như Phong chưa bước vào Tiên Thiên Cảnh, nhưng cũng không có quá to lớn thất vọng.

Dù sao, đột phá Tiên Thiên Cảnh độ khó, đây là mọi người đều biết.

Thậm chí toàn bộ trên giang hồ, cũng đã có đến mấy chục năm, chưa từng nghe nói có cao nhân tiền bối bước vào Tiên Thiên Cảnh.

"Được rồi, mọi người cũng không phải ở bên ngoài đứng, đều vào nhà trước đi." Thượng Quan Như Phong mở miệng nói rằng, "Thuận tiện sẽ cùng ta tỉ mỉ giảng một hồi bây giờ tình thế."

"Vâng, sư phụ."

"Vâng, Lão Môn Chủ."

Mọi người trở lại trong phòng, Hàn Mãnh lúc này đem bây giờ đối mặt tình thế, cận kề hướng về Thượng Quan Như Phong giảng giải một lần.

Chờ Hàn Mãnh sau khi nói xong, Cổ Vân Phi nói bổ sung: "Sư phụ, còn có Sư Thúc lão nhân gia người, cũng tới."

"Người Sư Thúc cũng ở nơi đây?" Thượng Quan Như Phong kinh ngạc nói.

Cổ Vân Phi nói: "Đúng, sư phụ. Sư Thúc cùng Việt Châu vị kia Ninh Tiền Bối trụ một gian nhà."

Thượng Quan Như Phong khẽ gật đầu, nghĩ một hồi sau, nói rằng: "Đi, hiện tại mang ta đi ngươi Sư Thúc nơi đó đi, thuận tiện bái phỏng một hồi vị kìa Ninh Trang Chủ. Không nói gạt ngươi, từ lúc mấy năm trước, ngươi Sư Thúc liền đề cập với ta lên quá vị kìa Ninh Trang Chủ. Đối với vị kìa Ninh Trang Chủ, ta nhưng là ngưỡng mộ đã lâu, chỉ tiếc vẫn chưa có cơ hội quen biết."

Cổ Vân Phi nói: "Được, sư phụ, ta vậy thì mang ngươi tới."

Thượng Quan Như Phong lại đối với những khác người nói rằng: "Mấy người các ngươi đều tự tiện đi, Vân Phi mang ta tới liền có thể."

Làm Thượng Quan Như Phong ở Cổ Vân Phi dưới sự hướng dẫn, đi tới Ninh Tiểu Đường chỗ ở sân thì, Ninh Tiểu Đường cùng Tư Không Huyền đang ngồi ở bên cạnh cái bàn đá uống trà nói chuyện phiếm.

Tư Không Huyền nhìn thấy Thượng Quan Như Phong sau, trên mặt không nhịn được lộ ra vẻ kinh ngạc, nói rằng: "Sư huynh, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Thượng Quan Như Phong cười ha ha, nói: "Sư đệ, lời này nên ta hỏi ngươi mới đúng. Ta dài sa thành, ngoại trừ bảo vệ Trường Sa Vương đưa kia không bị người ám sát ở ngoài, còn năng lực cái gì?"

Ninh Tiểu Đường hơi hơi kinh ngạc địa ngắm nhìn người đến, không nghĩ tới trước mắt vị lão giả này, càng là Tư Không Huyền sư huynh.

Thượng Quan Như Phong cùng Tư Không Huyền đánh xong bắt chuyện sau, liền tò mò quan sát Ninh Tiểu Đường đến.

"Sư đệ, ngươi cũng không thể sư huynh giới thiệu một chút bằng hữu ngươi."

Tư Không Huyền lúc này cũng phản ứng lại, lập tức đứng dậy, bắt đầu thế hai người giới thiệu đến.

"Sư huynh, vị này chính là ta đã từng cùng ngươi nhắc qua, Việt Châu vị kìa Ninh Trang Chủ." Tư Không Huyền chỉ chỉ Ninh Tiểu Đường nói với Thượng Quan Như Phong.

Tiếp đó, hắn vừa chỉ chỉ Thượng Quan Như Phong, đối với Ninh Tiểu Đường nói: "Ninh Trang Chủ, vị này chính là lão già sư huynh của ta, Thượng Quan Như Phong. Người giang hồ xưng thần Hành lão đạo, là đời trước Lục Phiến Môn môn chủ."

"Ninh Trang Chủ, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu. Lão phu từng theo thầy đệ nơi đó, nghe hắn nhắc qua ngươi. Chỉ là lão phu vẫn bẽ quan không ra giang hồ, chưa có cơ hội cùng Ninh Trang Chủ quen biết, rất là tiếc nuối." Thượng Quan Như Phong cười hướng Ninh Tiểu Đường chấp tay nói rằng.

Ninh Tiểu Đường lúc này cũng từ trên băng đá đứng dậy, quay về Thượng Quan Như Phong chấp tay đáp lễ, nói rằng: "Thượng Quan môn chủ, khách khí."

Thượng Quan Như Phong nói: "Lần này bảo vệ Trường Sa Vương, còn muốn vọng Ninh Trang Chủ hết sức giúp đỡ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Nên, nếu ta cầm Trường Sa Vương đồ vật, tự nhiên sẽ bảo đảm hắn chu toàn."

Thượng Quan Như Phong nói: "Có Ninh Trang Chủ câu nói này, lão phu liền yên tâm."

Ninh Tiểu Đường nói: "Thượng Quan môn chủ, ngươi đối với da dê địa đồ, biết bao nhiêu? Ta nghe nói, này da dê địa đồ, chính là 300 năm trước Đại Tán Hoàng Triều đệ nhất danh thần Công Tôn Long lưu?"

Thượng Quan Như Phong trầm ngâm một lát sau, gật đầu nói: "Đúng là Công Tôn Long lưu, bản đồ này cũng xác thực là tiến vào Viễn Cổ tông môn di chỉ then chốt."

Ninh Tiểu Đường hiếu kỳ nói: "Đã như vậy, này da dê địa đồ, cuối cùng làm sao sẽ bị chia làm chín phần mà mất đi các nơi? Triều đình đối với cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, liền không có nửa điểm lòng mơ ước?"

Tư Không Huyền cũng có chút ngạc nhiên địa nhìn về phía mình sư huynh, bởi vì triều đình rất nhiều lúc vẫn là rất bá đạo, xuất hiện thứ tốt thường thường sẽ mạnh mẽ giữ lấy. Mà lần này, triều đình ngoại trừ phái nhân viên đến đây bảo vệ Trường Sa Vương ở ngoài, dĩ nhiên không có một chút nào tham dự cướp giật da dê địa đồ ý tứ.

Như vậy hành vi, coi là thật thật là kỳ quái.

Thượng Quan Như Phong thở dài, nói rằng: "Hơn 100 năm trước, Công Tôn gia tộc phát sinh một lần máu tanh nội đấu, da dê địa đồ bởi vậy bị người mạnh mẽ chia làm chín phần, lưu tán các nơi."

"Cho tới triều đình vì sao không tham dự tranh cướp địa đồ, bởi vì căn cứ triều đình bây giờ nắm giữ đến tình báo, cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, tựa hồ là một Viễn Cổ tà đạo môn phái. Như vậy tông môn di chỉ, ngoại trừ đối với người trong Tà đạo có sức hấp dẫn ở ngoài, đối với triều đình mà nói, cơ bản không có giá trị gì."

Tư Không Huyền nói: "Coi như như vậy, các ngươi triều đình sẽ trở mắt mà nhìn những tà đạo đó thế lực tranh cướp da dê địa đồ? Sau đó mặc cho dựa vào địa đồ tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Sư tử Mạc Kinh Trần

Nghe được Tư Không Huyền, Thượng Quan Như Phong cười cợt, nói rằng: "Sư đệ đối với triều đình tác phong làm việc, đúng là biết sơ lược."

Tư Không Huyền hanh một thanh, nói: "Các người triều đình cái gì đạo đức, ta không trả nổi giải? Các người triều đình, xưa nay liền không phải chịu thiệt chứ."

Thượng Quan Như Phong cười lắc đầu, cũng không phủ nhận.

Tuy nói bây giờ triều đình sức mạnh, so với khai quốc ban đầu, đã gầy yếu rất nhiều. Ở không ít địa phương, triều đình thế lực càng là ngoài tầm tay với, không cách nào tiến hành hữu hiệu khống chế.

Thế nhưng, đối lập với một mình võ lâm tông môn tới nói, triều đình vẫn như cũ vẫn là một quái vật khổng lồ, trong bóng tối không biết ẩn giấu đi bao nhiêu không biết sức mạnh.

Đặc biệt tình báo phương diện, triều đình nắm giữ tin tức phạm vi chi rộng rãi, đó là đại đa số tông môn thế lực đều hít khói.

Tỷ như lần này, sở dĩ triều đình chỉ cần bảo vệ Trường Sa Vương tính mạng liền có thể, vẫn chưa tham dự đến tranh cướp da dê địa đồ ở trong đi.

Ngoại trừ cái kia Viễn Cổ tông môn dĩ chỉ là tà đạo tông môn nguyên nhân này ở ngoài, chủ yếu nhất, hay là bởi vì triều đình căn cứ một ít tình báo kết luận, mặc dù những tà đạo đó thế lực tập hợp đủ chín tám da dê địa đồ, cũng không cách nào bằng này tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn dĩ chỉ.

Có điều phán đoán này sau, triều đình ngoại trừ phái Lục Phiến Môn sức mạnh lại đây ở ngoài, vẫn chưa triệu tập còn lại trong bóng tối sức mạnh.

Bởi vì những năm gần đây, Đại Tấn Hoàng Triều tựa hồ đã đến thời buổi rối loạn, triều đình có quá nhiều chuyện phải xử lý.

Chỉ cần không liên quan đến Đại Tấn Hoàng Triều tồn vong, hứa lâu dài, triều đình đều lại vận dụng toàn lực, hoặc là nói căn bản là không có cách phân ra càng nhiều sức mạnh, đến xử trí những kia râu ria không đáng kể sự tình.

"Sư huynh, nói một chút coi đi, các người triều đình đến tốt cùng là làm sao suy tính?" Tư Không Huyền hỏi.

Ninh Tiểu Đường cũng nhìn phía Thượng Quan Như Phong, chờ đợi hần trả lời.

Thượng Quan Như Phong suy nghĩ một chút sau, giải thích nói rằng: "Cái kia da dê địa đồ tranh cướp, triều đình là không dự định tham gia, triều đình điểm mấu chốt, chính là bảo vệ Trường Sa Vương tính mạng. Trường Sa Vương không thể có sự."

Tư Không Huyền ngắt người, nói: "Các người triều đình, liền thật không có còn lại ngoài ngạch kế hoạch?"

Thượng Quan Như Phong than thở: "Triều đình có quá nhiều chuyện phải xử lý, chỉ cần không thương tới Đại Tấn Hoàng Triều căn bản, một ít chuyện khó giải quyết, triều đình đều sẽ không lại nhúng tay."

"Như lần này, cái kia da dê địa đồ, bởi dính đến một cái nào đó Viễn Cổ tà đạo tông môn, đưa tới quá nhiều tà đạo thế lực. Bằng vào Lục Phiến Môn sức mạnh, muốn tham gia tranh cướp, vậy căn bản không thể."

Tư Không Huyền nói: "Các người liền không sợ, những tà đạo đó thế lực liên hợp lại sau, đem chín tám da dê địa đồ đều tập hợp đủ, sau đó bằng này tiến vào cái kia Viễn Cổ tà đạo tông môn dĩ chỉ?"

Thượng Quan Như Phong cười nói: "Cái này cũng không cần lo lắng, coi như chín tám da dê địa đồ đều tập hợp đủ, bọn họ cũng không vào được. Bởi vì ngoại trừ cái kia chín tám da dê địa đồ ở ngoài, còn cần một tám thời toán đồ. Mà tám kia thời toán đồ, vẫn như cũ đặt ở Công Tôn gia tộc."

Tư Không Huyền chợt nói: "Thì ra là như vậy."

Công Tôn gia tộc làm Công Tôn Long hậu thế, đã truyền thừa hơn ba trăm năm.

Trải qua mấy trăm năm phát triển, Công Tôn gia tộc trong tộc cao thủ đông đảo, thế lực khổng lồ, đã không thấp hơn một ít võ lâm tông môn.

Hơn nữa Công Tôn gia tộc là ở Hoàng Đô Trường An thành, những tà đạo đó thế lực muốn từ Công Tôn gia tộc trong tay cướp đoạt tấm kia thôi toán đồ, căn bản là không thể.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, tâm lý thầm nói: Công Tôn gia tộc, thôi toán đồ sao?

Nghe đến nơi này, Ninh Tiểu Đường biết, mình muốn tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn đi chỉ, e sợ cũng không có như vậy dễ dàng.

Có điều, hần hiện tại cũng không vội. Trước lúc này, hần còn phải trước tiên tập hợp đủ chín tấm da dê địa đồ lại nói.

Lập tức, mấy người lại hần huyền một lúc sau, Thượng Quan Như Phong cùng Cổ Vân Phi liền liền như vậy cáo từ rời đi.

Tuy rằng Trường Sa Vương phủ cùng Lý phủ cách nhau cũng không xa, như Vương phủ có việc, như Ninh Tiểu Đường cao thủ như vậy, chạy tới trợ giúp, cũng là mấy hơi thở công phu.

Nhưng đối với Trường Sa Vương tới nói, hai địa vẫn là cách nhau quá xa.

Bởi vậy, ở ngày thứ hai, Trường Sa Vương đặc biệt phái người đến xin mời Ninh Tiểu Đường cùng với Lục Phiến Môn, Thủy Nguyệt phái, Thanh Huyền phái chờ đông đảo cao thủ hàng đầu, di giá Trường Sa Vương phủ.

Cùng lúc đó, Trường Sa thành Thành Tây, song tinh phường.

Nơi này là một chỗ liên miên nhà dân khu, mà Thảm gia mọi người, liền tạm cư ở trong đó một mảnh trong nhà.

Ngày hôm đó sau giờ ngo, một vị xinh đẹp như hoa cô gái trẻ, vang lên trong đó một tòa viện cửa viện.

Nữ tử ăn mặc một thân áo màu đỏ, vàng trán Nga Mi, đôi môi hào xị; nàng da thịt trắng nõn, bộ ngực no đủ, thân thể yêu kiều thướt tha, nhìn qua liền như cùng một đóa kiều diễm ướt át hoa mẫu đơn, mị hoặc cực điểm.

"Thành khản đốc ~~~ "

Tiếng đập cửa vang lên.

Khản đón lấy, liền có thiếu niên âm thanh từ trong sân đáp lại: "Tới rồi tới rồi, ai nhĩ?"

"Kẹt kẹt ~~~ "

Viện cửa bị mở ra, một vị mày kiếm mắt sao, tướng mạo đường đường mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, từ sau cửa điện xông ra.

Thiếu niên chính là Trầm Duyệt Duyệt.

Trầm Duyệt Duyệt nhìn thấy người đến sau, không nhịn được kinh ngạc nói: "Mạc tỷ tỷ, là ngươi nha!"

Nguyên lai, cô gái áo đỏ là Trầm Ngưng Nhi Sư Tỷ —— Mạc Khinh Trần.

Mạc Khinh Trần mỉm cười nói: "Duyệt Duyệt, các ngươi quả nhiên ở nơi này."

Trầm Duyệt Duyệt cười hi hi nói rằng: "Mạc tỷ tỷ, đến, mau mời tiến vào. Ngươi là làm sao tìm tới nơi này đến?"

"Các ngươi Thảm gia tốt xấu cũng là kinh Thương thế gia, lại không phải không có tiếng tăm gì hạng người. Muốn tra tìm các ngươi Thảm gia ở Trường Sa trong thành đặt chân nơi, này cũng không tính khó khăn." Mạc Khinh Trần vừa nói, một bên theo Trầm Duyệt Duyệt đi vào sân.

Lúc này, Trầm Ngưng Nhi vừa vịn từ trong nhà đi ra.

Nàng nhìn thấy người đến sau, không khỏi vui vẻ nói: "Sư tã, ngươi làm sao đến rồi?"

Mạc Khinh Trần cười nói: "Tự nhiên là tới xem một chút sư muội ngươi."

Trầm Ngưng Nhi cũng ngọt ngào cười nói: "Sư tã, đến, ngồi xuống nói."

Trầm Ngưng Nhi đem Mạc Khinh Trần kéo đến bên cạnh cái bàn đá, hai người từng người sau khi ngồi xuống, lẫn nhau nói giỡn nói chuyện phiếm một lúc.

Chỉ là nói xong lời cuối cùng, Mạc Khinh Trần dần dần thu lại nụ cười, nói: "Sư muội, các ngươi lúc nào rời đi Trường Sa thành?"

Trầm Ngưng Nhi hơi sững sờ, nói: "Làm sao, sư tã?"

Mạc Khinh Trần thờ dãi nói: "Trường Sa thành nhanh rồi loạn, các ngươi càng sớm rời đi càng tốt."

Trầm Duyệt Duyệt bỗng nhiên kinh ngạc một tiếng, nói rằng: "Ồ, Ninh Đại Ca cũng là như vậy giảng đây, hẳn cũng gọi chúng ta sớm một chút rồi đi Trường Sa thành. Mặc tỷ tỷ, lẽ nào ngươi cũng biết da dê địa đồ sự tình?"

Trước ở tương trong vườn, Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Duyệt Duyệt cùng Trầm Ngưng Nhi từng nói tới da dê địa đồ sự tình, cũng với bọn hắn tỷ đệ hai đã nói Trường Sa thành sắp sinh loạn, để cho hai người ở Thẩm gia giao hàng xong hàng hóa sau, mau chóng rời khỏi Trường Sa thành.

Mạc Kinh Trần nghe được Trầm Duyệt Duyệt, vì lấy làm kinh hãi, nói: "Duyệt Duyệt, ngươi... Ngươi biết da dê địa đồ sự tình?"

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Đúng nha, cái này là Ninh Đại Ca nói cho ta cùng tỷ tỷ ta."

Nghe được Trầm Ngưng Nhi cũng đồng dạng biết da dê địa đồ sự tình, Mạc Kinh Trần không nhịn được kinh ngạc nhìn về phía mình sư muội.

Phải biết, Thất Thánh Môn lần này tới Trường Sa thành mục tiêu, chính là tấm này da dê địa đồ. Mạc Kinh Trần vẫn là đến Trường Sa thành sau khi, người ở phía trên mới đem việc này nói cho nàng. Nàng không nghĩ tới, chính mình sư muội dĩ nhiên cũng biết này da dê địa đồ sự tình.

Trầm Ngưng Nhi giải thích: "Sư tã, đây là một vị Ninh Công Tử nói cho chúng ta."

"Một vị Ninh Công Tử nói cho các ngươi?" Mạc Kinh Trần hơi nhíu mày.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Công Tôn gia người đến

"Ninh Công Tử là Duyệt Duyệt nhận thức một vị bằng hữu." Trầm Ngưng Nhi giải thích.

Mạc Kinh Trần khẽ gật đầu, ngược lại cũng không làm sao lưu ý.

Cư nàng biết, Trường Sa Vương vì ứng đối nguy cơ, hướng về rất nhiều vũ lâm môn phái phát sinh cầu viện.

Bởi vậy ở Trường Sa trong thành, ngoại trừ các đường người trong Tà đạo ở ngoài, còn có thật nhiều chính đạo Vô Lâm Nhân Sĩ.

Những Vô Lâm Nhân Sĩ đó, ít nhiều gì đều biết da dê địa đồ sự tình.

Dưới cái nhìn của nàng, vị kia Ninh Công Tử, tám chín phần mười nên chính là một cái nào đó vũ lâm môn phái đệ tử trẻ tuổi.

"Sư muội, các ngươi đã biết da dê địa đồ sự tình, như vậy ta cũng không cần nhiều phí miệng lưỡi. Trường Sa thành rất nhanh muốn rối loạn, các ngươi lúc nào rồi đi Trường Sa thành?" Mạc Kinh Trần một mặt nghiêm nghị nói rằng.

Trầm Ngưng Nhi nói: "Ngày mai Thẩm gia hàng hóa sẽ đến Trường Sa Vương phủ tiến hành giao hàng, chờ giao hàng xong xuôi sau, ta nghĩ chúng ta liền sẽ rời đi Trường Sa thành."

"Vậy thì tốt, tận lực sớm một chút rời đi." Mạc Kinh Trần nói rằng, "Sư muội, như vậy ta liền xin cáo từ trước."

"Sư tã, ngươi nhanh như vậy liền muốn đi? Không nhiều tọa một chút?" Trầm Ngưng Nhi kinh ngạc nói.

Mạc Kinh Trần thờ dài, nói: "Không được, ta còn có nhiệm vụ tại người."

Nghe được nhiệm vụ tại người, Trầm Ngưng Nhi không khỏi mà mím mím môi, nói rằng: "Sư tã, vậy ngươi tất cả cẩn thận, nhiều hơn bảo trọng."

Mạc Kinh Trần khẽ gật đầu, nói: "Ta sẽ, sư muội, ngươi cũng khá bảo trọng, còn có Duyệt Duyệt, bảo trọng."

Trầm Duyệt Duyệt cũng nói: "Mặc tỷ tỷ, bảo trọng."

Cùng Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt cáo từ sau, Mạc Kinh Trần tâm tình trầm trọng địa đi ở trên đường cái.

Thất Thánh Môn lần này phát động rồi không ít đại nhân vật, mà nàng Mạc Kinh Trần, có điều là một cái trong đó không đáng chú ý tiểu nhân vật thôi,

thậm chí ngay cả bia đỡ đạn cũng không bằng.

Cái gì da dê địa đồ, nhiệm vụ gì, nếu như nàng mình có thể lựa chọn từ chối, nàng sẽ hết thấy để chúng nó quái đản đi thôi.

Đáng tiếc, nàng không thể.

Vừa vào Thất Thánh Môn, liền thân bất do kỷ.

Mặt trên an bài xuống nhiệm vụ, nàng chỉ có thể phục tùng vô điều kiện, dù cho là cần trả giá cái giá bằng cả mạng sống.

Bằng không, nguyền tiếp nàng, chính là sống không bằng chết dần vật.

Ta tương lai vận mệnh, chính là như vậy như vậy sao? Còn có sự muội nàng, cuối cùng cũng sẽ trở nên giống như ta sao?

Mạc Khinh Trần tâm lý vạn phần thống khổ trầm nghĩ.

Có điều, Mạc Khinh Trần trên mặt nhưng không có biểu hiện ra, nàng vẻ mặt lạnh nhạt, mặc trên người một bộ màu đỏ quần áo, càng làm nổi bật lên một luồng lãnh diễm khí chất.

Mạc Khinh Trần chậm rãi bước bước tiến, tâm thần hoảng hốt.

Lúc này, một ông lão cùng một vị công tử trẻ tuổi, đâm đầu đi tới, cùng Mạc Khinh Trần gặp thoáng qua.

Bỗng nhiên, cái kia vị công tử trẻ tuổi dừng bước.

Đây là một vị phong thần tuần lã người thanh niên trẻ, ước chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi. Hắn dài đến anh tuấn hiên ngang, Ngọc Thụ Lâm Phong, mặc trên người một bộ quần áo màu trắng, tay áo phiêu phiêu, không nói ra được ung dung cùng hào hiệp.

Người thanh niên trẻ xoay người lại, nhìn Mạc Khinh Trần từ từ đi xa màu đỏ bóng lưng, hơi nhú nhú mày, trong miệng khẽ ồ lên một tiếng.

Bên cạnh ông lão, Bạch Mi râu bạc trắng, khuôn mặt già nua, người mặc một cái áo bào màu xám, tính thần nhĩ nhưng không sai, mặt đỏ lừ lừ, tính thần chân hưng.

Hắn thấy người thanh niên trẻ dừng bước, không khỏi hiếu kỳ nói: "Luu Vân, làm sao?"

Người thanh niên trẻ nói: "Không có gì, chỉ là có loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ người kia đã từng quen biết."

Ông lão ngắm nhìn cái kia càng chạy càng xa cô gái áo đỏ, nói rằng: "Người cùng cô gái kia từng thấy chưa?"

Người thanh niên trẻ lắc lắc đầu nói: "Chưa từng gặp, cho nên mới cảm thấy kỳ quái, tại sao có thể có loại cảm giác đã từng quen biết?"

Ông lão cười cười nói: "Này không đơn giản, người vì chính mình thôi toán một phen được rồi."

Người thanh niên trẻ thở dài nói: "Ba Tổ Gia Gia, người cũng không phải không biết. Quái Thiên Ky già, bắt trắc bản mệnh."

"Như vậy a." Ông lão suy nghĩ một chút, lại nói: "Vậy người coi một cái vị kia cô gái áo đỏ đi."

Người thanh niên trẻ bắt đắc dĩ nói: "Mọi người đi xa, ta thì lại làm sao cho nàng thôi toán?"

Ông lão nói rằng: "Không đúng vậy, ta nghe nói, Thiên Cơ các những Thần Côn đó, chỉ cần tay vừa bấm ngón tay, là có thể trên đoạn Nhật Nguyệt Tinh Thần, dưới đây Hung Cát Phúc Lộc, có thể nói không chỗ nào không biết, không chỗ nào không hiểu."

Người thanh niên trẻ không nhịn được lắc lắc đầu nói: "Ba Tổ Gia Gia, người cũng nói những người kia là Thần Côn. Thôi toán Hung Cát Thiên Mệnh, như không chuẩn bị đầy đủ, nào có như vậy dễ dàng suy tính ra."

Ông lão nói rằng: "Vi lẽ đó a, Luu Vân, chiếu ta nói, người liền không muốn học những kia găm găm giữ giữ đồ vật, hoàn toàn chính là lãng phí thời gian cùng sinh mệnh. Những thứ đó, vốn là lừa người ngoạn ý."

Người thanh niên trẻ nói: "Ba Tổ Gia Gia, người này lại sai rồi. Xem bói thôi diễn thuật, không phải là lừa người ngoạn ý. Thiên Cơ các bây giờ sở dĩ khuyết thiếu tinh thông thôi diễn xem bói người, chủ yếu nhất hay là bởi vì Thiên Cơ các mắt năm đó trấn các chí bảo —— Thiên Ky ngọc."

"Mà lại nói lên, trách nhiệm này còn phải rơi vào chúng ta Công Tôn Long lão tổ trên người. Cứ cuối cùng ghi chép biểu hiện, Thiên Ky ngọc năm đó xác thực rơi vào chúng ta Công Tôn Long lão tổ trên tay. Nhưng Công Tôn Long lão tổ mặt sau những Thiên Ky đó các Các Chủ, nhưng cũng không còn truyền thừa quá Thiên Ky ngọc. Nói cách khác, Thiên Ky ngọc rất khả năng bị chúng ta Công Tôn Long lão tổ làm mất rồi."

Nguyên lai, người lão già này cùng người thanh niên trẻ, chính là đến từ chính Công Tôn gia tộc.

Ông lão Công Tôn hự, chính là Công Tôn gia tộc một vị Thái Thượng Trưởng Lão. Mà người thanh niên trẻ, nhưng là đương đại Công Tôn gia tộc tối hậu

bói kiệt xuất con cháu —— Công Tôn Lưu Văn.

"Ài, không nói không nói, chúng ta trước tiên tìm cái chỗ đặt chân đi." Công Tôn hừ vung vung tay nói rằng.

Công Tôn hừ có lúc cũng rất mâu thuẫn, lựa chọn tin tưởng những kia xem bói thuật đi, có thể Thiên Cơ các bên trong đại đa số người, hầu như tất cả đều là chút Thần Côn tên lừa đảo, coi như một ít trường lão cũng không ngoại lệ. Tin bọn họ, cần phải bị khanh đến mồ mồ gia đi không thể.

Có thể muốn nói không tin xem bói thuật đi, chính mình vị này hậu bối con cháu, nhưng thể hiện ra kính người thôi toán năng lực.

Hơn nữa thật muốn nói đến, chính mình lão tổ Công Tôn Long, càng là trong truyền thuyết thôi toán cao thủ.

Xem bói thôi diễn thuật, vẫn đúng là khó nói là lừa người ngoạn ý.

"Ba Tổ Gia Gia, chúng ta đi bên kia tìm gia khách sạn đi." Công Tôn Lưu Văn chỉ vào một phương hướng nói rằng.

Rất nhanh, hai người ở Trường Sa thành tới gần phía đông vị trí, tìm một cái khách sạn để ở.

Khách sạn trong phòng, Công Tôn hừ đang nhìn mình vị này tuổi trẻ hậu bối nói rằng: "Ta nói Lưu Văn, người lần này nhất định phải tính chính xác a. Trường Sa thành tình thế bây giờ, có thể nói là biến đổi liên tục. Rất nhiều không xuất thế tà đạo Lão Quái, tất cả đều đến rồi. Sơ ý một chút, chính là lão già ta cũng không chịu nổi a."

Công Tôn Lưu Văn tự tin nói rằng: "Ba Tổ Gia Gia, người cứ việc yên tâm đi, người xem ta lúc nào toán bỏ qua."

Công Tôn hừ khẽ gật đầu, vị này hậu bối con cháu, xác thực còn không khiến người ta thất vọng quá.

Chỉ cần để Công Tôn Lưu Văn thôi toán, mỗi một lần đều là chuẩn xác không có sai sót, có thể nói là sách không bỏ sót toán.

Vị này hậu bối con cháu, đã mơ hồ có năm đó lão tổ Công Tôn Long một tia phong thái.

"Ba Tổ Gia Gia, lần này, chín tám da dê địa đồ, nhất định sẽ ở Trường Sa trong thành xuất hiện. Hơn nữa chúng ta Công Tôn Long lão tổ lưu lại thôi toán đồ, cùng với thiên thời địa lợi biến hóa, tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ thời cơ, đã đến. Công Tôn gia chúng ta, là thời điểm thu hồi cái này bảo vật."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Tổng biệt yến

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, ở tại song tinh phường Thẩm gia mọi người, liền dồn dập bắt đầu bận túi bụi.

Bởi vì ngày hôm nay, là Thẩm gia cùng Trường Sa Vương phủ giao hàng hàng hóa tháng ngày.

Thẩm gia mọi người vội vàng xe ngựa xe đẩy, từ song tinh trong phường đi ra, hướng về Trường Sa Vương phủ vị trí bước đi.

Trường Sa Vương phủ tọa lạc ở Thành Đông cửa sơn nhai, cùng song tinh phường cách vài cái quảng trường, hai địa cách nhau gần như có cách xa sáu, bảy dặm.

Làm Thẩm gia mọi người tới đến Trường Sa Vương phủ thì, buổi sáng đã qua một nửa thời gian.

Giao hàng hàng hóa là ở Vương phủ hậu môn tiến hành, đến đây bàn bạc Vương phủ nhân viên, ở kiểm tra một lần trên xe ngựa hàng hóa sau, liền để Thẩm gia mọi người đánh xe ngựa đi Vương phủ thương khó dỡ hàng.

Chờ tá xong hàng hóa sau, Thẩm gia mọi người bắt đầu lục tục rời đi Vương phủ.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt cũng chuẩn bị rời đi, ngay ở hai tỷ đệ trải qua một chỗ sân thì, bỗng nhiên Trầm Duyệt Duyệt ánh mắt sáng lên, vui vẻ nói: "Tỷ tỷ, người xem, Ninh Đại Ca cũng ở Vương phủ đây."

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường cùng La Vô Địch đang từ một chỗ trong sân đi ra, hai người từ lâu chú ý tới Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt.

La Vô Địch cười nói: "Tiền bối, vẫn đúng là xảo, là đôi kia Thẩm gia tỷ đệ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đi, qua xem một chút."

"Ninh Đại Ca." Trầm Duyệt Duyệt xa xa chào hỏi.

Ninh Tiểu Đường đi tới hai tỷ đệ trước mặt, hướng hai người khẽ gật đầu, nói: "Duyệt Duyệt, Ngưng nhi cô nương, chúng ta lại gặp mặt."

Trầm Ngưng Nhi khẽ mỉm cười, gật đầu nói: "Xin chào Ninh Công Tử."

Ninh Tiểu Đường nói: "Duyệt Duyệt, Ngưng nhi cô nương, các ngươi tới Vương phủ, là giao hàng hàng hóa sao?"

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Đúng đấy, Ninh Đại Ca, Thẩm gia hàng hóa, đã giao hàng xong xuôi rồi."

Ninh Tiểu Đường nói: "Nhìn đáng đáp, các ngươi cũng nhanh muốn rời khỏi Trường Sa thành chứ?"

Trầm Ngưng Nhi nói: "Ta hoà nhã duyệt dự định, ngày mai liền rời đi Trường Sa thành."

Ninh Tiểu Đường nói: "Như vậy rất tốt."

Trầm Duyệt Duyệt ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường, lại nhìn tỷ tỷ mình, con ngươi xoay vòng vòng mà chuyển động, nói rằng: "Ninh Đại Ca, lần trước cửa thành, ngươi giúp chúng ta giải vây, vẫn không cố gắng cảm tạ ngươi đây. Trước lúc ly khai, ta cùng tỷ tỷ muốn mời ngươi ăn bữa cơm, có được hay không?"

Trầm Ngưng Nhi nghi ngờ nhìn về phía mình đệ đệ, thầm nghĩ: Tiểu tử thói này, lại đánh ý định quỷ quái gì?

Tuy rằng Trầm Ngưng Nhi cảm thấy xin mời vị này Ninh Công Tử ăn bữa cơm, biểu đạt một hồi lòng biết ơn, cũng không tính là gì. Nhưng nàng thế nào cảm giác đệ đệ mình, có mục đích khác đây?

Nghe được Trầm Duyệt Duyệt muốn mời chính mình ăn cơm, Ninh Tiểu Đường hơi suy nghĩ một chút sau, gật đầu nói: "Các ngươi trước khi đi, đồng thời ăn bữa cơm cũng tốt. Có điều, Duyệt Duyệt, Ngưng nhi cô nương, các ngươi cũng không cần khách khí, đừng nói cái gì cảm ơn với không cảm ơn. Đối với ta mà nói, lúc đó có điều là dễ như ăn cháo thôi. Bữa cơm này, vẫn là ta đến xin mời, quyền cho là cho các ngươi tổng biệt yến."

Nói, hần quay đầu, đối với bên cạnh La Vô Địch nói: "La bộ đầu, ta đi ra ngoài một chuyến, rất mau trở lại đến. Vạn nhất có người hỏi, liền nói ta cùng bằng hữu ra đi ăn cơm."

La Vô Địch nói: "Được rồi, tiền bối, ngươi cứ việc đi thôi."

"Duyệt Duyệt, Ngưng nhi cô nương, chúng ta đi thôi. Ta vừa vặn biết, cách này cách đó không xa, thì có gia rất tốt từ lâu, chúng ta liền đi nơi đó ăn."

Từ lâu ngay ở Trường Sa Vương phủ nửa dặm ở ngoài ngã tư đường, tên gọi "Nghênh túy lâu".

"Nghênh túy lâu" là một toà ba tầng lầu các, là phụ cận rượu ngon nhất lâu, hào cường các phú thương thường thường ở đây tụ hội, uống rượu thiết yến.

Làm Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt ba người đi tới nơi này thì, đã có không ít thực khách ở đây dùng cơm.

Bên trong lầu hết thấy phòng riêng, đã sớm bị người đứng dưới.

Ninh Tiểu Đường ba người, không thể làm gì khác hơn là ở lầu hai tìm cái đối lập ưu việt vị trí ngồi xuống.

Rất nhanh, liền có Điểm Tiểu Nhị tiến lên nhiệt tình chào mời, Ninh Tiểu Đường ba người đặt trước mười mấy đạo "Nghênh túy lâu" bằng hiệu món ăn.

Sau khi, ba người một bên nói chuyện phiếm một bên chờ đợi thức ăn vào bàn.

Trầm Duyệt Duyệt có chút khổ não, hần phát hiện, Ninh Tiểu Đường cùng tỷ tỷ mình Trầm Ngưng Nhi tuy rằng ở nói chuyện phiếm, nhưng giữa hai người, nói chuyện thanh thanh thân thân, tựa hồ căn bản không điện báo a!

Điều này làm cho Trầm Duyệt Duyệt gấp đến độ vô đầu bút tai, lòng như lửa đốt. Nhưng hần chưa từng nói qua luyến ái, căn bản liền không biết làm sao tác hợp hai người.

"Chuyện này làm sao làm đây? Ta cùng tỷ tỷ lập tức sẽ rời đi, đến lúc đó không biết lúc nào mới có thể gặp lại được Ninh Đại Ca. Ai, tỷ tỷ ta xinh đẹp như vậy, Ninh Đại Ca làm sao liền không nửa điểm động lòng đây?" Trầm Duyệt Duyệt tâm lý một trận buồn bực.

Thức ăn rất nhanh một bàn bắt đầu vào bàn, Ninh Tiểu Đường ba người vừa ăn, một bên nói chuyện phiếm.

Làm ăn được một nửa thì, Ninh Tiểu Đường trên tay chiếc đĩa, bỗng nhiên hơi dừng lại một lúc, tựa hồ phát hiện cái gì.

Có điều, hần rất nhanh sẽ khôi phục đĩa rau động tác.

Ninh Tiểu Đường xác thực nghe được một chút động tĩnh, hần phát hiện có người từ nóc nhà xông vào, cùng lầu ba khách nhân tranh đấu lên.

Giang hồ tranh đấu, ở thế giới này là ti không nhìn quen sự tình. Chỉ cần không quấy rầy chính mình dùng cơm, Ninh Tiểu Đường mới lại đi quán.

Nhưng mà, có lúc sự tình thường thường không như mong muốn.

Bỗng nhiên, "Oanh ~~~" một tiếng vang thật lớn, phảng phất phát sinh địa chấn giống như vậy, lầu hai trần nhà đột ngột xuất hiện một lỗ thủng khổng lồ, tảng lớn chất gỗ tầng trệt boong tàu than sụp xuống, cả tầng lầu đều bị tạp đến một trận lay động.

Lượng lớn vụn gỗ mảnh vỡ bay là tả, bụi mù tứ tán.

Một vị người đàn ông trung niên máu me khắp người nằm ở gỗ vụn chồng bên trong, điếc không sợ súng.

"A!" "Cứu mạng! !"

"Phát sinh cái gì, lầu làm sao sụp?"

Chính đang lầu hai dùng cơm các thực khách, một trận kêu cha gọi mẹ, thất kinh, phảng phất con ruồi mất đầu chung quanh tán loạn.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt cũng sợ hết hồn, vội vàng từ chỗ ngồi đứng dậy, tránh né những kia lung tung chạy trốn thực khách.

Ninh Tiểu Đường khe khẽ thở dài, thầm nghĩ bữa cơm này là ăn không trôi.

"Àm ~~~ "

Đang lúc này, một bóng người trực tiếp từ lầu ba lỗ thủng nhảy xuống, đi tới lầu hai.

Đó là một vị tóc bạc da mồi tóc bạc Lão Âu, nàng âm trầm địa nhìn chăm chăm nằm ở gỗ vụn chồng bên trong vị trung niên nam tử kia, nghiêng răng nghiêng lợi địa nói rằng: "Đây chính là kẻ phản bội kết cục, để ngươi như thế chết đi, đúng là lợi cho ngươi quá rồi!"

Nghe được tóc bạc Lão Âu, cái kia nguyên bản không nhúc nhích người đàn ông trung niên, bỗng nhiên giây giữa vượt qua thân đến. Hần máu me khắp người, miệng mũi cang là máu tươi tuôn ra.

Hần nỗ lực mở mắt ra, chết nhìn chòng chọc trước mắt tóc bạc Lão Âu, trong miệng đứt quãng địa nói, kể rõ ở trên đời này cuối cùng Di Ngôn.

"Kẻ phản bội? Ha ha ha... Không lão thái bà, ngươi lên lút không cũng làm một chút vi phạm Thất Thánh Môn sự tình? Ta đúng là kẻ phản bội, nhưng Không lão thái bà, ngươi cũng là kẻ phản bội!"

"Muốn chết!" Cái kia tóc bạc Lão Âu trực tiếp cách không một chưởng vỗ dưới, trong nháy mắt chưởng đập chết người đàn ông trung niên tính mạng.

Nhìn trước mắt một màn, Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày.

Mà Trầm Ngưng Nhi nghe được Thất Thánh Môn Tam Tự sau, sắc mặt không khỏi mà hơi hơi trắng lên, thầm nghĩ trong lòng không tốt: Cái kia tóc bạc Lão Âu, lẽ nào là Thất Thánh Môn người?

Đang lúc này, một đạo Hồng Y bóng người, bỗng nhiên cũng từ lầu ba lỗ thủng phiêu rơi xuống.

Người kia vừa rơi xuống đến lầu hai, liền đối với cái kia tóc bạc Lão Âu cung kính nói rằng: "Không bà bà, lầu ba người, đã toàn bộ giải quyết, một không lưu."

Tóc bạc Lão Âu hồ hững nói: "Làm tốt lắm, đem lầu hai tất cả mọi người, cũng toàn bộ giải quyết, không giữ lại ai! Muốn trách, liền trách bọn họ nghe được vừa nãy người kia Di Ngôn."

Cùng lúc đó, Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, nhìn thấy cái kia Hồng Y bóng người sau, đều không khỏi mà trợn to hai mắt, giật nảy cả mình.

"Sư tã!"

"Mạc tỷ tỷ!"

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người không nhịn được bật thốt lên mà nói.

Chương 204: Giao thủ (một)

Nghe được Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai người âm thanh, Mạc Kinh Trần lúc này xoay người lại, tìm theo tiếng nhìn tới.

Nàng đưa ánh mắt đầu đến một bên khác, sau đó nhìn thấy hai đạo thân ảnh quen thuộc.

Mạc Kinh Trần không nhịn được giật mình nói: "Sur muội! Duyệt Duyệt!"

Lập tức, nàng nghĩ tới rồi tóc bạc Lão Âu mệnh lệnh, sắc mặt không khỏi mà nhát bạch.

Tóc bạc Lão Âu tự nhiên cũng chú ý tới tình huống ở bên này, nàng lạnh lùng nhìn phía Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người.

"Làm sao, nhận thức?" Tóc bạc Lão Âu khàn khàn nói rằng.

"Đúng thế." Mạc Kinh Trần gật gật đầu nói: "Không bà bà, có thể hay không thả hai người kia rồi đi?"

Tóc bạc Lão Âu lạnh rên một tiếng, nói: "Thả bọn họ rồi đi? Dựa vào cái gì? Ta đã nói qua một lần, đem lâu hai tất cả mọi người đều hoàn toàn giải quyết, không giữ lại ai."

"Nhưng là..."

"Không có cái gì nhưng là, mặc dù hai người kia là người biết, vậy thì như thế nào? Nhanh lên một chút động thủ!"

"Không bà bà, sư muội nàng cũng là Thất Thánh Môn người!"

"Cô gái kia cũng là Thất Thánh Môn?" Tóc bạc Lão Âu kinh ngạc nhìn Trầm Ngưng Nhi, tiếp theo nàng lại lắc đầu nói: "Không đúng, ta ở Thất Thánh Môn có thể chưa từng thấy nàng, nàng nhiều nhất có điều là còn không chính thức bái vào Thánh Môn ngoại vi thôi."

"Không bà bà, sư muội hai năm sau sẽ đi Thánh Môn báo danh." Mạc Kinh Trần vội la lên.

"Hai năm sau? Ha ha, hiện tại không phải là liên quân cờ cũng không tính? Người như vậy, Thánh Môn muốn bao nhiêu có bao nhiêu." Tóc bạc Lão Âu cười gằn, "Còn chưa động thủ? Mạc Kinh Trần, người cũng biết cái lệnh kết cục gì, lại không động thủ, người sẽ biết tay!"

Thấy tóc bạc Lão Âu là quyết tâm muốn giết chết lâu hai tất cả mọi người, Mạc Kinh Trần trong lòng không khỏi chìm xuống.

Nàng khẽ cắn răng, làm ra một cái nào đó quyết định.

"Sur muội, Duyệt Duyệt, chạy mau!" Mạc Kinh Trần bỗng nhiên hô to một tiếng, sau đó trường kiếm trong tay nhấc lên, chớp mắt đâm hướng về phía tóc bạc Lão Âu.

"Mạc Kinh Trần, muốn chết!" Tóc bạc Lão Âu không khỏi giật dử nói, già nua trên khuôn mặt, hàn khí đột nhiên hiện ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, tóc bạc Lão Âu trực tiếp một chương hướng về Mạc Kinh Trần mạnh mẽ đập tới.

"Oanh ~~~" cường hãn Khí Kinh từ tóc bạc Lão Âu lòng bàn tay dâng lên mà ra.

Mạc Kinh Trần kiếm còn ở giữa đường, tóc bạc Lão Âu bàn tay đánh ra Khí Kinh liền đã đi sau mà đến trước, tầng tầng đánh vào Mạc Kinh Trần thân thể mềm mại trên.

"Phốc ~~~ "

Mạc Kinh Trần trong miệng lúc này phun ra một ngụm máu tươi, toàn bộ thân thể càng là phẳng phất như điều đứt dây, hướng về phía sau tầng tầng suýt đi.

"Ầm ~~~" thân thể của nàng va nát một cái bàn, trong miệng không nhịn được lại phun ra một ngụm máu tươi.

Hai người thực lực cách biệt quá to lớn, Mạc Kinh Trần liền một chiêu đều không tiếp nổi, trực tiếp bị một chương đánh thành trọng thương. Dù sao, Mạc Kinh Trần có điều là Thông Mạch cảnh sơ kỳ, mà tóc bạc Lão Âu nhưng là địa địa đạo đạo Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ.

Tóc bạc Lão Âu một kích thành công sau, cũng không có dừng tay.

Nàng từng bước từng bước địa hướng về Mạc Khinh Trần đi đến, khóe miệng lộ ra một tia uy nghiêm đáng sợ cười gằn.

Một có điều vừa mới bước vào Thông Mạch cảnh tiểu nha đầu, đã nghĩ cái lời ý chí của chính mình? Đây thật sự là ăn gan hùm mật gấu.

"Mạc Khinh Trần, nếu ngươi muốn muốn chết, ta sẽ tác thành ngươi!" Tóc bạc Lão Âu tàn bạo nói nói.

"Sur tá!"

Một bên khác, Trầm Ngưng Nhi nhìn thấy Mạc Khinh Trần bị một chương đánh cho bay ngược thổ huyết, nhất thời tâm lý sốt sắng.

Đặc biệt nhìn thấy tóc bạc Lão Âu một kích thành công sau, tựa hồ còn không bỏ qua, chính từng bước từng bước hướng đi Mạc Khinh Trần, để Trầm Ngưng Nhi không khỏi mà lòng như lửa đốt.

"Duyệt Duyệt, đợi ở chỗ này, đừng có chạy lung tung." Trầm Ngưng Nhi bàn giao một câu sau, không chút suy nghĩ, liền phấn đấu quên mình địa hướng về Mạc Khinh Trần phóng đi.

Có điều, Trầm Ngưng Nhi còn không đi ra ngoài vài bước, một cái tay bỗng nhiên giữ nàng lại cánh tay.

Trầm Ngưng Nhi nghiêng đầu đi nhìn phía Ninh Tiểu Đường, còn không đợi nàng nói cái gì.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, ngươi không phải đối thủ của người nọ. Ngươi vẫn là đợi ở chỗ này, bà lão kia liền giao cho ta tới đối phó được rồi."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường bay thẳng đến tóc bạc Lão Âu đi tới.

Trầm Ngưng Nhi không khỏi mà hơi sững sờ, nhìn Ninh Tiểu Đường đơn bạc bóng lưng, nàng trong con ngươi toát ra một tia sầu lo.

Trầm Duyệt Duyệt đi tới Trầm Ngưng Nhi bên cạnh, nói rằng: "Tỷ tỷ, ngươi yên tâm được rồi, Ninh Đại Ca rất lợi hại, hắn sẽ không sao."

Trầm Ngưng Nhi nhìn đệ đệ mình tự tin tràn đầy đáng vẻ, khe khẽ thở dài nói: "Chỉ hy vọng như thế đi."

Tuy rằng sớm trước đây, Trầm Ngưng Nhi liền từ đệ đệ mình trong miệng biết được, vị này Ninh Công Tử võ công hết sức lợi hại. Thế nhưng, lúc này nhìn Ninh Tiểu Đường hướng về cái kia tóc bạc Lão Âu từng bước một đi đến, Trầm Ngưng Nhi vẫn là không nhịn được sinh ra một tia sầu lo.

Đối diện, tóc bạc Lão Âu thấy Ninh Tiểu Đường hướng nàng đi tới, lúc này dừng lại chính mình bước chân, sau đó đầy mặt chăm chọc nhìn Ninh Tiểu Đường.

"Tiểu tử, làm sao, muốn ở nữ nhân mình yêu thích trước mặt biểu hiện một phen?" Tóc bạc Lão Âu cười khẩy nói.

Ở tóc bạc Lão Âu xem ra, Ninh Tiểu Đường loại này công tử văn nhã, hay là cái nào vũ lâm môn phái đệ tử trẻ tuổi. Ý vào chính mình hiểu một ít võ công, liền không biết trời cao đất rộng, coi chính mình có thể ở trong lòng người trước mặt cố gắng biểu hiện một phen.

Không biết, ngông cuồng tự đại hành vi ngu xuẩn, là muốn trả giá cái giá bằng cả mạng sống.

Phải biết, chính mình nhưng là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ a. Ở vũ lâm môn phái bên trong, vậy ít nhất cũng là trưởng lão cấp tồn tại. Thực lực như vậy, há lại là bọn tiểu bối có thể so sánh với?

Quả nhiên a, người đàn ông này hiểu ra đến nữ nhân mình yêu thích, thông minh sẽ thẳng tắp giảm xuống.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh, từ tốn nói: "Ồ? Là thì lại làm sao?"

Tóc bạc Lão Âu nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra một cái khô vàng xấu xí hàm răng.

"Tiểu tử, nếu ngươi muốn biểu hiện, ta sẽ tác thành ngươi, lão thân ta vậy thì sớm đưa ngươi đi gặp Diêm Vương đi!"

Dứt lời, tóc bạc Lão Âu cả người đột nhiên nhảy lên, dường như một con bên trong vùng rừng già nguyên thủy báo săn, khí thế hùng hổ địa hướng về Ninh Tiểu Đường đập tới.

Nàng một tay thành trảo, trên móng vuốt mang theo ác liệt Khí Kinh, tàn nhẫn mà chụp vào Ninh Tiểu Đường lồng ngực.

Trảo phong gào thét, khí thế mãnh liệt, thời khắc này, phảng phất coi như là một khối nặng nề tám thép thả ở trước mắt, đều sẽ bị trực tiếp trảo cái lỗ thủng, chớ nói chi là nhân loại huyết nhục chi khu.

Đối mặt này ác liệt một trảo, Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh, thần sắc trên mặt không có một chút biến hoá nào.

Hắn liền như thế yên lặng đứng tại chỗ, không né cũng không tránh, phảng phất cả người đều bị dọa sợ.

"Ninh Công Tử, cẩn thận!"

Thấy cảnh này, Trầm Ngưng Nhi sắc mặt lúc này biến đổi, không nhịn được mở miệng nhắc nhở.

Thấy Ninh Tiểu Đường không né không tránh, tóc bạc Lão Âu trên mặt lộ ra một tia điên cuồng sắc mặt vui mừng, trong miệng giọng the thé nói: "Tiểu tử, chết đi!"

"Xoạt ~ " "

Tóc bạc Lão Âu Thủ Trảo rơi xuống Ninh Tiểu Đường trên lồng ngực, phát sinh một cái nhẹ nhàng tiếng vang.

Có điều trong nháy mắt này, tóc bạc Lão Âu sắc mặt nhưng đột nhiên biến đổi.

Nàng phát hiện một tia không đúng.

Lập tức, nàng chớp mắt giờ tay lên trảo, sau đó lại trong nháy mắt hạ xuống.

"Xoạt ~" vẫn như cũ là một cái nhẹ nhàng tiếng vang.

Thời khắc này, tóc bạc Lão Âu chỉ cảm thấy một trận sơn cả tóc gáy.

Nàng kinh hãi phát hiện, móng vuốt của chính mình, liền phăng phát là rơi vào cây bông trên.

Thủ Trảo hạ xuống, lập tức thì có một luồng co dẫn lực vô hình, trung hoà Thủ Trảo trên hết thấy sức mạnh và kinh khí.

Sự công kích của chính mình, càng nắm vị trẻ tuổi này, không chút nào biện pháp!

Hắn đến tột cùng là ai? Làm sao lợi hại như vậy?

Vào giờ phút này, tóc bạc Lão Âu rốt cục ý thức được, chính mình tựa hồ đã vào tầm mắt.

Nàng đầy mặt lo sợ bất an, toàn bộ Thủ Trảo càng là triệt để cứng lại rồi, làm sao cũng phát không nổi lần công kích thứ ba.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay sau lưng, một mặt bình tĩnh mà nhìn tóc bạc Lão Âu, hờ hững nói rằng: "Không bắt được? Tiếp tục trảo nha. Làm sao không trảo cơ chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Giao thủ (hai)

Ninh Tiểu Đường âm thanh, bình tĩnh mà hờ hững, nhưng nghe ở tóc bạc Lão Âu trong tai, nhưng là như vậy châm biếm cùng trào phúng.

Đối phương liền như thế đứng ở nơi đó, không né không tránh, mặc cho nàng tùy ý công kích.

Nhưng cuối cùng, nàng thậm chí ngay cả đối phương một cọng lông đều thương không được.

Kết quả như thế, coi là thật làm cho nàng xấu hổ không ngớt, không đất dung thân!

Có điều ở tóc bạc Lão Âu tâm lý, càng nhiều vẫn là sâu sắc ý sợ hãi.

Nàng nhưng là Thông Mạch cảnh hậu kỳ cao thủ a, lấy võ công của nàng, coi như đặt ở những kia hàng đầu vũ lâm môn phái bên trong, vậy cũng là nhân vật cấp bậc trưởng lão.

Nhưng mà nàng thực lực như vậy, nhưng liền trước mắt vị công tử trẻ tuổi này nửa điểm da lông đều không phá ra được.

Đối phương công lực sự cao thâm, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

"Người... Người đến cùng là ai?" Tóc bạc Lão Âu trong lòng run sợ mà nhìn Ninh Tiểu Đường, biết ra một câu nói như vậy.

Ninh Tiểu Đường mặt không hề cảm xúc, nhàn nhạt liếc mắt tóc bạc Lão Âu, nói rằng: "Nếu người không bắt được, như vậy liền đến phiên ta đến công kích, ăn ta một chương!"

Ninh Tiểu Đường phụ ở sau lưng tay trái, bỗng nhiên về phía trước đánh ra một chương, rất tùy ý hướng về tóc bạc Lão Âu đập tới.

Một chương này vô cùng dễ dàng, không mang theo chút nào khói lửa tức, liền phảng phát một mảnh Hồng Vũ, nhẹ nhàng, nhìn qua không có nửa điểm uy hiếp.

Thế nhưng, tóc bạc Lão Âu cảm nhận được, nhưng là một loại tuyệt nhiên không giống tư vị.

Nàng chỉ cảm thấy Ninh Tiểu Đường một chương này, thật giống một toà cao cao không thể với tới to lớn dãy núi, mang theo Vạn Quân Chi Thế, hướng về nàng mạnh mẽ đè ép lại đây.

Đối mặt kinh khủng như thế khí thế, tóc bạc Lão Âu cảm giác liền hô hấp đều có chút khó khăn, cái nào còn có nửa điểm lòng phản kháng.

Thời khắc này, nàng ý nghĩ đầu tiên, chính là lập tức thoát đi, thoát được càng xa càng tốt.

Nhưng mà, làm tóc bạc Lão Âu đang muốn muốn na động bước chân thì, nàng nhưng kinh hãi phát hiện, chân của mình dĩ nhiên không nghe sai khiến, phảng phát chân của mình có vạn cân nặng, liền di chuyển một bước nhỏ, đều là cực kỳ gian nan.

Trên thực tế, ngược lại không là tóc bạc Lão Âu chân không nghe sai khiến, mà là Ninh Tiểu Đường một chương này, tốc độ thực sự quá nhanh.

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường một chương này, nhìn qua tốc độ kỳ chậm cực kỳ, tựa hồ tóc bạc Lão Âu một cái xoay người, liền có thể triệt để thoát đi bàn tay phạm vi công kích.

Nhưng trên thực tế, Ninh Tiểu Đường một chương này, nhanh như chớp, nhanh như thiểm điện.

Hắn một chương đánh ra, trong nháy mắt tiếp theo, bàn tay liền đến tóc bạc Lão Âu trước mặt.

Tóc bạc Lão Âu căn bản cũng không có thời gian di chuyển bước, điều này cũng làm cho nàng sinh ra một loại di chuyển không được chân của mình ảo giác.

Kết quả là, tóc bạc Lão Âu trở mặt mà nhìn Ninh Tiểu Đường bàn tay, khắc ở trên người mình.

"Đùng ~" một tiếng, âm thanh cũng không vang dội.

Nhưng tóc bạc Lão Âu chỉ cảm giác mình phảng phát bị một ngọn núi đập một cái, cả người lúc này quăng bay ra ngoài.

"Ầm ầm ầm ~" tóc bạc Lão Âu liên tục đập hư bốn, năm tấm bàn, nặng nề rơi vào bên tường trên.

"Phốc phốc ~" màu đỏ sậm máu tươi chen lẫn nội tạng thịt nát, không muốn sống tự địa từ tóc bạc Lão Âu trong miệng phun ra, sắc mặt của nàng trở nên trắng bệch cực kỳ, khí tức toàn bộ uể oải hạ xuống.

Mà hết thảy này, toàn phát sinh ở trong chớp mắt.

Từ tóc bạc Lão Âu ra tay, đến Ninh Tiểu Đường một chương đem đánh bay, có điều mấy hơi thở công phu.

Trầm Ngưng Nhi ngờ ngác mà nhìn trước mắt tình cảnh này, một đôi trong suốt mà mỹ lệ trong con người, biểu lộ thần sắc kinh ngạc.

Nàng lúc trước còn đang vì vị này Ninh Công Tử lo lắng, mới mấy hơi thở công phu, cục diện liền triệt để xoay chuyển lại đây.

Trầm Ngưng Nhi là hiểu võ công, cũng bởi vậy, Ninh Tiểu Đường biểu hiện cho nàng sâu sắc chấn động.

Nàng từ đệ đệ mình Trầm Duyệt Duyệt nơi đó, nghe xong không ngừng một lần, nói vị này Ninh Công Tử võ công rất lợi hại.

Nhưng nàng không nghĩ tới, vị này Ninh Công Tử võ công sẽ lợi hại đến trình độ như thế này.

Trước, cái kia tóc bạc Lão Âu một chương đem Mạc Kinh Trần đánh cho bay ngược thổ huyết, Trầm Ngưng Nhi liền biết, vị này tóc bạc Lão Âu, võ công cao, sợ không thấp hơn những võ lâm đó Đại Phái bên trong trường lão.

Sau đó, làm Trầm Ngưng Nhi nhìn thấy vị này Ninh Công Tử, đối mặt tóc bạc Lão Âu công kích, không né không tránh, vẫn đứng là dọa nàng nhảy một cái.

Có điều khăn đốn lấy, cục diện liền triệt để đảo ngược.

Ninh Tiểu Đường hơi hốt đánh ra một chương, trực tiếp đem tóc bạc Lão Âu đánh thành trọng thương.

Xem tới đây, Trầm Ngưng Nhi là hoàn toàn bị chấn động rồi, môi anh đào hơi mở ra, lộ ra bên trong trắng nõn hàm răng.

Một chương liền đã thương một vị sánh ngang võ lâm Đại Phái nhân vật cấp bậc trưởng lão, võ công như thế, thực tại làm người khó có thể tưởng tượng.

Vị này Ninh Công Tử, võ công đến tột cùng đạt đến cảnh giới cỡ nào?

Trầm Ngưng Nhi mỹ lệ trong suốt con mắt, kinh ngạc mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Ngay ở nàng tâm tư bay lộn thời khắc, giữa trường lần thứ hai phát sinh ra biến hóa.

Vị kia tóc bạc Lão Âu, hiển nhiên là vị người từng trải.

Nàng mặc dù trọng thương ngã xuống đất, nhưng không hề từ bỏ cầu sinh.

Nàng thấy Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ đứng tại chỗ, không có lập tức tới giết đi chết chính mình, vội vã cấp tốc bình tức một hồi rung động nội tức, áp chế một cách cưỡng ép trụ thương thế.

Sau đó, nàng đưa tay từ trong lòng lấy ra một viên thiết chế ám khí, không chút do dự mà hướng về Trầm Ngưng Nhi quăng bắn xuyên qua.

Ở tóc bạc Lão Âu xem ra, mình muốn từ Ninh Tiểu Đường vị này khùng bố siêu cấp cao thủ ngay dưới mắt đào mạng, phải sáng tạo cơ hội mới được.

Vây Nguy cứu Triệu, này chính là tóc bạc Lão Âu vì chính mình sáng tạo đào mạng cơ hội nghĩ ra được biện pháp.

Nàng biết Trầm Ngưng Nhi cùng Ninh Tiểu Đường là đồng thời, liền, nàng lúc này dùng ám khí công kích Trầm Ngưng Nhi, hi vọng Ninh Tiểu Đường phân tâm, vì để bản thân chạy trốn sáng tạo cơ hội.

Tóc bạc Lão Âu ở tung ám khí trong nháy mắt, cổ nén đau nhức, lập tức thả người nhảy một cái, từ dưới đất bò dậy. Sau đó cũng không kịp nhớ liệu sẽ có chuyển biến xấu thương thế, lập tức vận lên toàn thân công lực, lấy tốc độ nhanh nhất hướng về tửu lâu ở ngoài phóng đi.

"Hanh."

Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng.

Ở trong tối khí phát sinh trong nháy mắt, hần vurun ngón tay, hướng về hư không xa xa chỉ tay.

"Xèo ~~~ "

Ninh Tiểu Đường ngón tay phát sinh Khí Kinh, trong phút chốc liền ở nửa đường trên chặn đứng cái kia mũi ám khí.

Ác liệt kinh đạo đánh vào ám khí bên trên, phát sinh "Lâm~~" một tiếng, trực tiếp để ám khí cắt thành hai đoạn, từ giữa không trung rơi xuống.

Trầm Ngưng Nhi nhìn rơi đến trên mặt đất hai đoạn thiết chế ám khí, không nhận được cảm thấy một trận lòng vẫn còn sợ hãi.

Làm ám khí đột kích thì, nàng căn bản cũng không có phát hiện. Nếu không là vị này Ninh Công Tử ra tay chặn lại, e sợ chính mình tám chín phần mười liền muốn trúng chiêu đi.

Nghĩ tới đây, Trầm Ngưng Nhi đầy mặt cảm kích nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Có điều lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng không có thời gian đi để ý tới Trầm Ngưng Nhi.

Tay phải hần trực tiếp hóa trào, quay về hầu như muốn chạy trốn đến tửu lâu ở ngoài tóc bạc Lão Âu, xa xa một trào.

"Trở lại cho ta!"

Trong phút chốc, Ninh Tiểu Đường Thủ Trào lòng bàn tay, bùng nổ ra một luồng khó có thể tưởng tượng mạnh mẽ sức hút.

Cổ lực hút này, bỗng dung lướt qua mấy trượng khoảng cách, trực tiếp tác dụng ở cái kia tóc bạc Lão Âu trên người.

"Không!"

Cảm thụ tác dụng ở trên người mình mạnh mẽ sức hút, tóc bạc Lão Âu phát sinh một tiếng không cam lòng rít gào.

Thế nhưng, thân thể của nàng nhưng không tự chủ được địa sau này bay ngược trở lại.

Một hô hấp sau, Ninh Tiểu Đường Thủ Trào, trực tiếp trói lại tóc bạc Lão Âu sau cổ, như đề một con gà con như thế nhấc theo đối phương.

Sau đó, còn không đợi đối phương phản ứng lại.

Ninh Tiểu Đường Thử Trao hơi dùng sức, trực tiếp vận gãy cổ của đối phương.

Gọn gàng nhanh chóng, không chút do dự nào.

"Àm~~ "

Ninh Tiểu Đường buông tay ra trào, mắt đi Sinh Mệnh Khí Tức tóc bạc Lão Âu, cả người dường như một bãi bùn nhão, chậm rãi co quắp ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 206: Tà đạo xuất kích

Nhìn co quắp ngã xuống đất không nhúc nhích tóc bạc Lão Âu, Trầm Ngưng Nhi tuyệt mỹ dung nhan trên, biểu lộ từng tia từng tia vẻ chấn động.

Một vị có thể cùng võ lâm Đại Phái trưởng lão cùng sánh vai võ công cao thủ, liền như thế bị gọn gàng nhanh chóng Địa Sát chết rồi.

"Ngưng nhi cô nương, Duyệt Duyệt, các người vẫn khỏe chứ?" Ninh Tiểu Đường xoay người lại, nhìn Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người nói rằng.

Trầm Duyệt Duyệt mau mau lắc lắc đầu, nói rằng: "A, ta không có chuyện gì, Ninh Đại Ca."

Trầm Ngưng Nhi cũng tỉnh táo lại đến, nói: "Đa tạ Ninh Công Tử, ta cũng không lo ngại."

Khăn đón lấy, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vã chạy đến còn nằm trên mặt đất trên Mạc Kinh Trần bên người.

"Sư tã, người thế nào?" Trầm Ngưng Nhi cẩn thận từng li từng tí một địa nâng dậy Mạc Kinh Trần.

Vậy mà lúc này Mạc Kinh Trần, hai mắt nhắm nghiền, mặt không có chút máu, sắc mặt tái nhợt cực điểm.

Trước tóc bạc Lão Âu cách không một chừng, tựa hồ trực tiếp đem Mạc Kinh Trần đánh cho trọng thương ngắt xủi quá khứ.

Trầm Ngưng Nhi bất kể như thế nào la lên Mạc Kinh Trần, Mạc Kinh Trần đều không có đáp lại.

Cùng lúc đó, lâu hai còn lại thực khách, thấy tranh đấu đã đình chỉ, dồn dập từ góc chui ra. Sau đó một bên gào khóc thảm thiết địa rít gào lên, một bên hoảng không chọn đường địa hướng về lầu một bỏ chạy, muốn lấy tốc độ nhanh nhất thoát đi từ lầu.

"A, chạy mau nha!"

"Giết người rồi!"

Đối với những này tay chân luống cuống thực khách, Ninh Tiểu Đường trực tiếp làm như không thấy, bỏ mặc.

Hắn đi tới Trầm Ngưng Nhi bên người, ngồi xổm xuống, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, để cho ta tới coi trộm một chút."

Nhìn Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà trầm ổn ánh mắt, Trầm Ngưng Nhi nguyên bản có chút bối rối tâm thần, cũng không khỏi mà theo trấn định lại.

Nàng theo bản năng mà gật gật đầu, nói rằng: "Vậy thì phiền phức Ninh Công Tử."

Ninh Tiểu Đường duỗi ra ba ngón tay, khoát lên Mạc Kinh Trần trên cổ tay phải.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường khẽ nhủ chân mày, mở miệng nói rằng: "Thương thế ngược lại có chút trùng, ngũ tạng lục phủ không chỉ có lệch vị trí, hơn nữa còn xuất hiện xuất huyết bên trong."

Nghe nói như thế, Trầm Ngưng Nhi sắc mặt không khỏi hơi hơi trắng lên.

Ninh Tiểu Đường vội vã tiếp tục nói: "Ngưng nhi cô nương cũng không cần lo lắng quá mức, sư tỷ của người tính mạng tạm thời không lo. Chúng ta trước

tiền tìm một chỗ yên tĩnh, ta đón lấy mới thật tiếp tục trị liệu."

Ngay vào lúc này, cửa thang gác bỗng nhiên vang lên một trận ầm ỹ tiếng bước chân, tựa hồ có không ít người đang từ lầu một hướng về lầu hai tới rồi.

Tiếp đó, dưới lầu liền có người kinh hãi nói rằng: "Quá tốt rồi, là Lục Phiến Môn Bộ Khoái các đại nhân."

"Thích thích thích ~~~ "

Tiếng bước chân càng ngày càng gần.

Rất nhanh, hơn mười vị ăn mặc Bộ Khoái trang phục khôi ngô nam tử đi tới lầu hai.

Còn có mấy cái chưa đào tẩu thực khách, nhìn thấy những này Lục Phiến Môn Bộ Khoái, đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Trong đó một phúc hậu nam tử ỷ vào lá gan, chỉ chỉ Ninh Tiểu Đường, đối với chúng Bộ Khoái nói rằng: "Các vị đại nhân, người kia chính là hung thủ."

Nhưng mà, các vị Bộ Khoái trực tiếp đem vị này phúc hậu nam tử coi như không khí, không có người nào để ý tới cho hắn.

Lúc này, cửa thang gác lại đi ra một vị khí chất trầm ổn ba mươi bảy ba mươi tám tuổi nam tử, hắn quét mắt lầu hai, khi thấy Ninh Tiểu Đường bóng người sau, con mắt hơi sáng ngời.

Hắn lúc này đi lên trước, đi tới Ninh Tiểu Đường trước mặt, ôm quyền nói: "Tiền bối, nguyên lai ngài ở đây. Ta vừa vãn ở vùng này dò xét, nghe được tiếng đánh nhau, liền lập tức dẫn người lại đây."

Lúc này, Ninh Tiểu Đường mới vì vì mở mắt ra, liếc mắt nhìn người đến, nói rằng: "Là cố Thần Bộ a, đến rất đúng lúc. Bà lão này đã bị ta giết, nàng là Thất Thánh Môn người, ở lầu ba giết không ít người. Nơi này lung ta lung tung phân kết công tác, liền đều giao cho ngài. Ta cùng ta ba vị bằng hữu, trước hết hành một bước, bởi vì ta còn phải vì là vị bằng hữu này trị liệu một hồi thương thế."

Cố Vân Phi nói: "Tiền bối yên tâm, nơi này ta thì sẽ xử lý."

Ninh Tiểu Đường nói: "Ngưng nhi cô nương, Duyệt Duyệt, vậy chúng ta đi."

Lúc này, Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt cùng với Mạc Khinh Trần, rồi đi từ lầu.

Ninh Tiểu Đường cũng chưa hề đem ba người mang tới chính mình ở Vương phủ nơi ở, mà là trực tiếp ở phụ cận tìm gia khách sạn.

Bên trong gian phòng, đem Mạc Khinh Trần phóng tới trên giường sau, Ninh Tiểu Đường lấy ra một cái hộp ngọc, bắt đầu vì là Mạc Khinh Trần thi châm chữa thương.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, đều yên tĩnh địa ở một bên nhìn.

Theo Ninh Tiểu Đường thi châm, hai trong mắt người kinh ngạc về, cũng biến thành càng ngày càng đậm.

Trường Sa thành Thành Nam, một cái nào đó bên trong khu nhà nhỏ.

Một vị tóc tùm la tùm lum lão già, đứng chấp tay.

Lão già mặt mũi nhăn nheo, ánh mắt nham hiểm, trên người mặc một bộ màu xám áo đuôi ngắn, một đôi khô gầy như que củi trên bàn tay, móng tay sắc bén như Thú Trảo, nhìn qua rất là khủng bố, chính là Đường Thi Phái Thiết Thi Lão Ma vu mình.

Thiết Thi Lão Ma vu mình phía sau, đứng một đạo thân hình khôi ngô nam tử đầu trọc, này chính là hắn lại cho rằng trượng bộ kia Thiết Thi khôi.

Nam tử đầu trọc ánh mắt đại ra, mặt không hề cảm xúc, trên người bắp thịt dường như nham thạch giống như vậy, từng khối từng khối nhô lên, hai con nắm chặt quả đấm, dường như một đôi cự chủy sắt lớn.

Hắn cả người, ngăm đen như than, còn hiện ra kim loại ánh sáng lộng lẫy, liền phảng phất là một Tinh Cương rót vào Thiết Nhân.

Cùng lúc đó, trong sân còn đứng còn lại ba bóng người, phân biệt là Âm Sát môn Âm Sát lão quý cùng Tự Tà Trại tự tà Nhị lão.

Thiết Thi Lão Ma vu mình nhìn ba người trước mặt, khàn khàn nói rằng: "Ước định thời gian đã đến, chúng ta đi thôi."

Âm Sát lão quý cùng tự tà Nhị lão đều khẽ gật đầu, cũng không nói thêm gì.

Sau đó, trùng hợp có một cơn gió, từ trong sân nhẹ nhàng thổi một hơi mà qua.

Khăn đón lấy, trong sân có thân ảnh, tất cả đều chớp mắt biến mất rồi, phảng phất từ không có người ở trong sân từng xuất hiện.

Cùng lúc đó, Trường Sa thành Lâm phủ.

Từ khi diệt môn tới nay, Lâm phủ quanh thân, vẫn vắng ngắt.

Toàn bộ phủ đệ, đều bị từng tia một như có như không mùi máu tanh bao phủ, thật lâu chưa từng tản đi.

Màu đỏ đèn lồng, kỳ quái con rối người, hoàng lam lục ba màu cờ xí, những việc này vật, trải rộng toàn bộ Lâm phủ, khắp nơi có thể nhìn thấy bóng dáng của bọn họ.

Toàn bộ Lâm phủ trên dưới, đều tràn ngập một luồng không khí quỷ quái.

"Oa oa oa ~~~ "

Lâm phủ cao nhất một ngôi lầu vũ trên nóc nhà, hai con màu đen quạ đen chính đỉnh ở phía trên, ồn ào lung tung kêu to.

Bỗng nhiên, một mặt hoàng lam lục ba màu cờ xí đột nhiên xuất hiện ở nóc nhà.

Tiếp theo xuất hiện, là một bộ kỳ quái con rối người. Mà con rối người bên cạnh, lại có một mảnh màu đen bóng tối đang ngo ngoe.

"Đùng ~~~" một tiếng, con rối người toàn bộ nổ bẻ ra đến, sợ đến hai con quạ đen mau mau chạy mất dép.

Lập tức, một vị thấp bé chu nho người từ gỗ mảnh vỡ bên trong một nhảy ra.

Ở cùng trong nháy mắt, cái kia mảnh bóng tối bỗng nhiên gia tốc nhúc nhích lên. Trong nháy mắt tiếp theo, một vị mang màu sắc rực rỡ quỷ quái mặt nạ người áo đen, lúc này từ trong bóng tối hiện ra hiện ra.

Cùng lúc đó, ba màu cờ xí một trận lay động, một bóng người cũng từ cờ xí bên trong nhảy ra.

Cái kia chu nho người dùng non nót đồng âm nói rằng: "Hai vị, ước định đã đến giờ, chúng ta đi thôi."

Cái kia mang màu sắc rực rỡ quỷ quái mặt nạ người áo đen âm thanh nói rằng: "Vậy thì đi thôi."

"Đi!" Tên còn lại cũng lạnh lùng nói.

Trong nháy mắt tiếp theo, trên nóc nhà ba bóng người, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Công Tôn gia mục đích

Trường Sa Vương trước phủ, đứng thẳng hai bóng người.

Đây là một vị người thanh niên trẻ cùng một ông lão.

Người thanh niên trẻ ước chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, dài đến phong thần tuấn lãng, Ngọc Thụ Lâm Phong, một bộ quần áo màu trắng, tay áo phiêu phiêu, không nói ra được ung dung cùng hào hiệp.

Ông lão Bạch Mi râu bạc trắng, khuôn mặt già nua, người mặc một cái áo bào màu xám, tinh thần nhè nhẹ nhưng không sai, mặt đỏ lừ lừ, tinh thần chấn hưng.

Hai người này chính là Công Tôn gia tộc Công Tôn Lưu Vân cùng Công Tôn hư.

Nhìn trước người thủ vệ nghiêm ngặt Trường Sa Vương phủ, Công Tôn hư mở miệng nói: "Lưu Vân a, ngươi không toán sai chứ? Ngày hôm nay những tà đạo đó Ma Đầu, thật sự sẽ xuất động?"

Công Tôn Lưu Vân vô cùng khẳng định địa nói rằng: "Chính là hôm nay, chắc chắn sẽ không sai. Hôm nay ở Trường Sa Vương trong phủ, nói không chắc liền có thể tập hợp chín tám da dê địa đồ đây."

Công Tôn hư một mặt hoài nghi nói: "Hôm nay liền có thể tập hợp chín tám da dê địa đồ? Điều này cũng có thể toán đi ra?"

Công Tôn Lưu Vân khẽ mỉm cười, nói rằng: "Dù sao có Công Tôn lão tổ lưu lại tấm kia thôi toán đồ, vì lẽ đó chỉ là đẩy coi một cái cái kia chín tám da dê địa đồ, này vẫn có thể làm được."

Công Tôn hư nói: "Nếu người khẳng định như vậy, như vậy chúng ta hiện tại liền tiến vào Vương phủ. Việc này như muốn thành công, còn phải cùng Lục Phiến Môn cùng với Trường Sa Vương lên tiếng chào hỏi mới được."

Hai người đứng Trường Sa Vương phủ trước mặt, sớm đã có hộ vệ chú ý tới bọn họ.

"Này, hai người các người làm gì? Vì sao đứng ở chỗ này? Nơi này chính là Trường Sa Vương phủ, nhân dân nhân viên, mau chóng rời đi!" Trong đó một vị hộ vệ đầu lĩnh, đẩy mặt cảnh giác nói rằng.

Công Tôn hư từ tốn nói: "Lão phu chính là Trường An thành Công Tôn gia tộc Thái Thượng Trưởng Lão, người mau mau đi thông bẩm một hồi Trường Sa Vương, liền nói Công Tôn hư trước đến bái phỏng."

Nghe được Trường An thành Công Tôn gia tộc, hộ vệ đầu lĩnh sắc mặt hơi hơi đổi một chút.

Tuy rằng bây giờ Công Tôn gia tộc, từ lâu không còn nữa Đại Tấn Hoàng Triều kiến quốc ban đầu hiền hách như vậy. Nhưng vẫn như cũ là Đại Tấn Hoàng Triều có quyền thế nhất gia tộc một trong.

Như vậy gia tộc, không phải hẳn một nho nhỏ hộ vệ đầu lĩnh có khả năng đắc tội, đặc biệt nghe được người đến, vẫn là Công Tôn gia tộc Thái Thượng Trưởng Lão.

Hộ vệ đầu lĩnh sắc mặt lúc này hơi vừa chậm, khách khí nói rằng: "Hai vị chờ, ta vậy thì đi bẩm báo nhà ta Vương gia."

Làm hộ vệ đầu lĩnh tìm tới Trường Sa Vương Ti Mã Vũ thì, hắn đang cùng Thượng Quan Như Phong roi xuống Cờ Vây.

Nghe xong hộ vệ đầu lĩnh bẩm báo, Trường Sa Vương Ti Mã Vũ không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, nói rằng: "Người là nói, Công Tôn gia tộc Thái Thượng Trưởng Lão trước đến bái phỏng? Hẳn tự xưng Công Tôn hư?"

Nói, Trường Sa Vương liếc nhìn đối diện Thượng Quan Như Phong.

Tuy rằng Công Tôn gia tộc ở Đại Tấn Hoàng Triều bên trong tiếng tăm lừng lẫy, nhưng trong tộc Thái Thượng Trưởng Lão, làm việc lại hết sức biết điều, rất ít người biết được họ tên, chính là Trường Sa Vương cũng là như thế.

Thượng Quan Như Phong khẽ gật đầu, nói: "Công Tôn gia tộc Thái Thượng Trưởng Lão, xác thực gọi Công Tôn hư."

Thấy Thượng Quan Như Phong xác nhận, Trường Sa Vương lúc này đối với hộ vệ kia đầu lĩnh nói rằng: "Nhanh, đi đem cái kia Công Tôn gia tộc Thái Thượng Trưởng Lão xin mời vào đi, xin mời tới nơi này."

Quá ước một phút, hộ vệ đầu lĩnh đem Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người, lĩnh đến Trường Sa Vương bên này.

Song phương gặp lại sau, Thượng Quan Như Phong lúc này cười trộm lên, nói: "Công Tôn huynh, đã lâu không gặp a."

Công Tôn Hư Kiến Thượng Quan Như Phong vị này Lục Phiến Môn Lão Môn Chủ càng cũng ở nơi đây, không khỏi hơi kinh ngạc một hồi, lập tức cười nói: "Hóa ra là Thượng Quan huynh, không nghĩ tới triều đình đem người đều phái lại đây."

Thượng Quan Như Phong cười trả lời: "Cửu không đi lại, đi ra đi một chút cũng tốt. Lại không động đây, ta bộ xương già này đều muốn rỉ sắt."

Công Tôn hư rồi hướng Trường Sa Vương chấp tay, nói rằng: "Lão phu gặp Trường Sa Vương."

Trường Sa Vương lúc này cũng chấp tay đáp lễ nói: "Công Tôn tiên bối khách khí."

Lúc này, Công Tôn Lưu Vân cũng tới trước một bước, cung kính hành lễ nói: "Tiểu tử Công Tôn Lưu Vân, gặp Trường Sa Vương."

Thượng Quan Như Phong liếc nhìn Công Tôn Lưu Vân, hơi khen: "Điện mạo bất phàm, là một nhân tài, không sai. Công Tôn huynh, người ngược lại có cái thật hậu bối."

"Vẫn được vẫn được, qua loa." Công Tôn hư cười ha ha, lại nói tiếp: "Đến, Lưu Vân, giới thiệu cho người một hồi, vị này chính là Lục Phiến Môn trước đây môn chủ, nhân xưng Thần Hành lão đạo."

Nghe được là Lục Phiến Môn trước đây môn chủ, Công Tôn Lưu Vân tâm lý hơi kinh hãi, lúc này hành lễ nói: "Tiểu tử Công Tôn Lưu Vân, gặp Thượng Quan tiên bối."

Thượng Quan Như Phong khoát tay áo nói: "Không cần khách khí."

Sau đó, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, đối với Công Tôn hư nói rằng: "Ta nói Công Tôn huynh, người đến đây, sợ cũng là vì tấm kia da dê địa đồ đi."

Công Tôn hư nói: "Xem ra cái gì cũng không gạt được Thượng Quan huynh."

Thượng Quan Như Phong nói: "Thật muốn nói đến, này da dê địa đồ, cũng thực sự là các người Công Tôn gia tộc. Dù sao, bản đồ này chính là hơn 300 năm trước Công Tôn Long tiền bối lưu."

Lúc này, Trường Sa Vương xen mồm đi vào, nói rằng: "Công Tôn tiền bối, kỳ thực ta tưởng kia da dê địa đồ, đã không ở trên người ta, ta giao nó cho mặt khác một vị vũ Lâm lão tiền bối."

"Ồ?" Công Tôn hư hơi kinh ngạc, có điều hắn vẫn chưa vội truy hỏi Trường Sa Vương đến tột cùng đem địa đồ giao cho vị tiền bối nào, mà là tiếp tục nói rằng: "Không đối gạt hai vị, kỳ thực lần này ta lại đây, chính là vì tập hợp đủ chín tấm da dê địa đồ."

"Tập hợp đủ chín tấm da dê địa đồ?"

Thượng Quan Như Phong cùng Trường Sa Vương nhìn nhau, đều kinh ngạc không thôi.

"Công Tôn huynh, chín tấm da dê địa đồ từ lâu trôi đi khắp nơi, người thì lại làm sao tập hợp đủ?" Thượng Quan Như Phong nhíu nhíu mày hỏi.

Công Tôn hư nói: "Đến, Lưu Vân, người đến giải thích một chút đi."

Công Tôn Lưu Vân nói: "Vâng, ba Tổ Gia Gia."

Ngay sau đó, Công Tôn Lưu Vân đem kế hoạch kế tiếp, đại thể giải thích một lần.

Sau khi nghe xong, Thượng Quan Như Phong kinh hãi nói: "Cái gì, Công Tôn huynh, các người muốn cùng những tà đạo đó Ma Đầu một chút hợp tác, sau đó đồng thời tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn đi chứ?"

"Không được, đây tuyệt đối không được! Công Tôn huynh, các người điên rồi sao? Đó là một Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ, một khi để những tà đạo đó Ma Đầu tiến vào bên trong, được truyền thừa, chắc chắn thực lực tăng mạnh. Đối với việc này, ta tuyệt không đáp ứng! Các người làm sao sẽ nghĩ tới cùng những tà đạo đó Ma Đầu hợp tác, tại sao?"

Công Tôn hư bất đắc dĩ thở dài, nói: "Nhân vì là Công Tôn gia chúng ta tộc Trần Tộc Chi Bảo, rơi rớt ở cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ bên trong. Vì thu hồi bộ tộc ta chi bảo, không thể làm gì khác hơn là như vậy làm việc."

Thượng Quan Như Phong lấy làm kinh hãi, nói: "Các người Công Tôn gia tộc Trần Tộc Chi Bảo, thần binh bảng trên này thanh diệt hùng kiếm?"

Công Tôn hư nói: "Không sai, chính là diệt hùng kiếm."

Thượng Quan Như Phong cả kinh nói: "Các người dĩ nhiên tìm tới diệt hùng kiếm tẩm tích!"

Thần binh bảng chính là Thượng Cổ Thời Kỳ, Thiên Cơ các lập phái tổ sư, người đầu tiên nhận chức Thiên Cơ các Các Chủ sắp xếp ra một bảng danh sách.

Mặt trên thần binh, mỗi một chiếc đều có thể phát huy ra kinh thiên động địa uy năng.

300 năm trước, Công Tôn Long mặc dù có thể quét ngang Hoàn Vũ, bại tận anh hùng thiên hạ, lập xuống hiển hách công huân, cuối cùng phụ tá Đại Tấn khai quốc Hoàng Đế Tư Mã hạo vắn đĩnh thiên hạ, cái này "Diệt hùng kiếm", cũng đưa đến tác dụng rất lớn.

Công Tôn hư than thở: "Kỳ thực năm đó, Công Tôn Long lão tổ đã thành công xông vào cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ. Chỉ là bên trong thực sự quá mức nguy hiểm, vì mạng sống, Công Tôn Long lão tổ tiêu hao hết thủ đoạn, cuối cùng liền diệt hùng kiếm đều rơi rớt ở bên trong."

Nghe đến nơi này, Thượng Quan Như Phong cùng Trường Sa Vương đều thất kinh, không nghĩ tới năm đó Công Tôn Long, càn nhưng đã tiến vào cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 208: Thuyết phục

"Nói như vậy, kỳ thực các ngươi Công Tôn gia diệt hùng kiếm, vẫn chưa mất tích, chỉ có điều rơi rớt ở cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ bên trong?"
Thượng Quan Như Phong mở miệng nói rằng.

"Không sai." Công Tôn hư gật gù, "Vì lẽ đó Thượng Quan huynh, vì một lần nữa thu hồi diệt hùng kiếm, Công Tôn gia lần này nhất định phải tiến vào cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ. 300 năm trước, Công Tôn Long lão tổ lưu lại ghi chú, suy đoán năm nay chính là tiến vào cái kia di chỉ tốt nhất thiên thời. Một khi bỏ qua năm nay, liền chỉ ít lại phải đợi chờ mấy trăm năm thời gian!"

Thượng Quan Như Phong cau mày nói: "Có thể các ngươi cũng không thể cùng những tà đạo đó Ma Đầu hợp tác, đây là tranh ăn với hổ! Càng quan trọng chính là, một khi để những tà đạo đó Ma Đầu tiến vào di chỉ thu được truyền thừa, này đem uy hiếp đến khắp thiên hạ an nguy!"

Công Tôn hư than thở: "Nếu như có thể trực tiếp từ những tà đạo đó Ma Đầu trong tay đoạt lại còn lại da dê địa đồ, chúng ta dĩ nhiên là không cần hợp tác với bọn họ. Nhưng ngươi cảm thấy điều này có thể sao? Kể trước mắt, cũng chỉ có thể tạm thời lá mặt lá trái. Ngoài ra, còn có thể có biện pháp gì?"

Thượng Quan Như Phong cứng rắn cự tuyệt nói: "Đây tuyệt đối không được! Ta sẽ không đáp ứng, các ngươi Công Tôn gia, không thể là bản thân chi tư, nguy hại toàn bộ thiên hạ!"

Công Tôn hư nói: "Thượng Quan huynh, đừng kích động, xin mời trước hết nghe ta nói hết lời."

"Kỳ thực ngươi cũng không cần lo lắng quá mức cái kế hoạch này, bởi vì những tà đạo đó Ma Đầu, coi như tiến vào cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ, cũng không thể thu được cái gì truyền thừa. Trái lại khả năng để bọn họ hao binh tổn tướng, là một lần suy yếu những tà đạo đó Ma Đầu thế lực cơ hội tốt. Bởi vì ở trong đó, không phải là cái gì nơi tốt lành."

Thượng Quan Như Phong nghi ngờ nói: "Lời ấy nghĩa là sao?"

Công Tôn hư thở phào, giải thích nói rằng: "Năm đó Công Tôn Long lão tổ, phá giải cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ chu vi trận pháp sau, liền mang theo diệt hùng kiếm, tiến vào di chỉ bên trong."

"Nhưng mà, Công Tôn Long lão tổ vẫn chưa thâm nhập di chỉ bên trong bao xa, liền gặp phải cực sự khủng bố quỷ dị sự vật, nếu không là mang theo diệt hùng kiếm, Công Tôn Long lão tổ tại chỗ sẽ Thân Vãn."

Nghe đến nơi này, Thượng Quan Như Phong cùng Trường Sa Vương không nhịn được nhìn nhau, 300 năm trước Công Tôn Long, vô công có thể nói là sâu không lường được, chỉ ít là Tiên Thiên Cảnh cường giả siêu cấp.

Liền nhân vật như vậy, đều suýt chút nữa Thân Vãn tại chỗ. Có thể tưởng tượng được, cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ bên trong, sẽ đáng sợ dường nào.

Hơn nữa, này vẫn là Công Tôn Long cũng không có thâm nhập cái kia di chỉ quá xa kết quả. Nếu là ở di chỉ bên trong nơi sâu xa, trời mới biết sẽ gặp phải gì đó.

"Cái kia Công Tôn Long tiền bối, đến cùng gặp phải cái gì khủng bố quỷ dị sự vật?" Thượng Quan Như Phong hỏi.

Trường Sa Vương cũng hiếu kỳ địa nhìn phía Công Tôn hư.

Công Tôn hư mở miệng nói: "Cái này Công Tôn Long lão tổ, cũng không có nói tí mị. Chỉ là nhắc nhở chúng ta hậu bối con cháu, ngàn vạn không thể tiến vào cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ nơi sâu xa."

"Cũng không có nói tí mị sao?" Thượng Quan Như Phong hơi nhíu mày.

Công Tôn hư nói: "Tuy rằng Công Tôn Long lão tổ cũng không có nói tí mị, có điều lão tổ nhắc qua một điểm, hần nói cái kia khủng bố quỷ dị sự vật, rất khả năng là dẫn đến cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái diệt vong một trong những nguyên nhân."

"Bởi vì Công Tôn Long lão tổ trải qua toàn phát hiện, cái kia khủng bố quỷ dị sự vật, tựa hồ là chuyên môn dùng để khắc chế tà đạo Ma Đầu. Vì lẽ đó, năm đó Công Tôn Long lão tổ liền lưu lại ghi chú, nói tương lai vạn nhất có cần, có thể lợi dụng cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái di chỉ, làm cực khanh một cái những tà đạo đó Ma Đầu."

"Lời ấy thật chứ?" Nghe đến đó, Thượng Quan Như Phong con mắt không khỏi sáng ngời.

Công Tôn hư gật gù đầu nói: "Tuyệt vô hư ngôn. Thượng Quan huynh, cho ngươi xem một thứ. Sau khi xem, ngươi thì sẽ không hoài nghi."

Nói, Công Tôn hư từ trong lòng lấy ra vài tờ giấy ó vàng, đưa cho Thượng Quan Như Phong.

Thượng Quan Như Phong tiếp nhận trang giấy, khẽ cau mày: "Đây là?"

Công Tôn hư nói: "Đây là chúng ta Công Tôn Long lão tổ ghi chú."

"Đúng là Công Tôn Long tiền bối chữ viết." Thượng Quan Như Phong gật gù đầu, nhanh chóng xem lướt qua lên trên tờ giấy diện nội dung.

Một lát sau, Thượng Quan Như Phong một lần nữa ngẩng đầu lên, cau mày trở nên trầm tư.

"Làm cục khanh những tà đạo đó Ma Đầu, bọn họ có tin hay không?" Thượng Quan Như Phong hoài nghi đạo, "Hon nữa quan trọng nhất chính là, vạn nhất đưa tới những tà đạo đó thể lực Tiên Thiên Cảnh Lão Quái, cái kia cục diện liền phức tạp."

Công Tôn hư nhíu nhíu mày nói: "Những tà đạo đó thể lực Tiên Thiên Cảnh Lão Quái, hẳn là sẽ không xuống núi chứ?"

Thượng Quan Như Phong nói: "Mặc dù nói Đại Tấn Hoàng Triều dựng nước ban đầu, triều đình cùng những tà đạo đó thể lực cùng với khắp nơi vô lâm Đại Phái kí xuống Trường An ước hẹn, tà đạo thể lực giấu ở biên cương cùng Sơn Dã, mà triều đình cùng chính đạo vô lâm Đại Phái, thì lại không lại vây quét những tà đạo đó thể lực."

"Cho tới Tiên Thiên Cảnh cường giả, càng là đồng thời ước định, không thể lại tùy tiện ra tay. Thế nhưng, người phải hiểu được, cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái đi chỉ mê hoặc, không phải chuyện nhỏ, đủ để dẫn ra những tà đạo đó thể lực Tiên Thiên Cảnh Lão Quái."

Công Tôn hư nói: "Nếu như nếu như vậy, chúng ta liền ở những tà đạo đó Tiên Thiên Cảnh Lão Quái phản ứng lại trước, liền tiến vào cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái đi chỉ."

Thượng Quan Như Phong nói: "Có thể vấn đề là, các người tìm những tà đạo đó thể lực hợp tác, tin tức tất nhiên sẽ bị những tà đạo đó Tiên Thiên Cảnh Lão Quái biết được."

Công Tôn hư nói: "Nếu như chúng ta ở mấy ngày nay liền tập hợp đủ chín tám da dê địa đồ đây? Sau đó cùng bọn họ giảng, tốt nhất thiên thời, ngay ở mấy ngày nay, nhất định phải lập tức đi tới cái kia Viễn Cổ tà đạo môn phái đi chỉ. Nếu như vậy, chính là bọn họ thông báo những tà đạo đó Tiên Thiên Cảnh Lão Quái, những tà đạo đó Tiên Thiên Cảnh Lão Quái, cũng không cách nào chạy tới đầu tiên."

Thượng Quan Như Phong lấy làm kinh hãi, nói: "Mấy ngày nay liền có thể tập hợp đủ chín tám da dê địa đồ?"

Công Tôn hư nói: "Số may, đêm nay hay là liền có thể tập hợp đủ chín tám da dê địa đồ."

Thượng Quan Như Phong nói: "Đến cùng là chuyện ra sao?"

Công Tôn hư nói: "Không nói gạt người, đây là Lưu Vân suy tính ra. Lưu Vân, người đến cùng Thượng Quan huynh giải thích một chút đi."

Công Tôn Lưu Vân nói: "Vâng, ba Tổ Gia Gia."

Làm Thượng Quan Như Phong nghe xong Công Tôn Lưu Vân sau khi giải thích, không khỏi giật mình nhìn hắn, nói rằng: "Không nghĩ tới, người tuổi còn trẻ, càng có lợi hại như vậy Thôi Toán Chi Thuật. Công Tôn huynh, các người Công Tôn gia có người nói nghiệp."

Công Tôn hư cười ha ha, nói: "Lưu Vân đúng là Công Tôn gia chúng ta kiệt xuất nhất tuổi trẻ hậu bối."

"Có điều Công Tôn huynh, những tà đạo đó Ma Đầu, làm sao sẽ đem còn lại da dê địa đồ, cũng đều mang ở trên người?" Thượng Quan Như Phong không rõ hỏi.

Công Tôn hư nói: "Tà nghĩ, bọn họ có phải là vì tìm kiếm Trường Sa Vương trong tay tám kia da dê địa đồ, cho nên mới dẫn theo lại đây. Bởi vì chín tám da dê địa đồ, chỉ cần tập hợp đủ năm tám, liền có thể căn cứ này năm tám da dê địa đồ, đại thể thôi toán ra còn lại còn lại bốn tám vị trí phương vị."

Thượng Quan Như Phong ngạc nhiên nói: "Càng có thần kỳ như thế!"

Công Tôn hư nói: "Xác thực thần kỳ, này chính là Công Tôn Long lão tổ lưu lại hậu chiêu a. Lão tổ năm đó lưu lại tám kia da dê địa đồ, kỳ thực là do chín tám tiểu nhân: nhỏ bé da dê địa đồ tạo thành. Vì phòng ngừa da dê địa đồ bị tách ra trôi đi khắp nơi, lão chủ năm đó liền lưu lại như thế một hậu chiêu."

Thượng Quan Như Phong than thở: "Công Tôn Long tiền bối, coi là thật là một vị kỳ nhân! Công Tôn huynh, nếu người vững tin những tà đạo đó Ma Đầu, đêm nay sẽ tụ hội mà tới, như vậy chúng ta cũng muốn làm một ít chuẩn bị."

Công Tôn hư gật gật đầu nói: "Lưu Vân, đem chúng ta chi tiết kế hoạch, cho Thượng Quan huynh còn có Trường Sa Vương nhìn một chút."

"Vâng, ba Tổ Gia Gia." Công Tôn Lưu Vân từ trong lòng lấy ra một quyển sách nhỏ, cho Thượng Quan Như Phong cùng Trường Sa Vương tỉ mỉ kể rõ lên kế hoạch tối nay.

Nghe xong kế hoạch, Thượng Quan Như Phong cùng Trường Sa Vương lúc này bắt đầu truyền đạt từng đạo mệnh lệnh.

Nhất thời, Lục Phiến Môn cùng Trường Sa Vương phủ hộ vệ cùng với đông đảo Võ Lâm Nhân Sĩ, dồn dập bắt đầu hành động.

Sau nửa canh giờ, trong nhà, Thượng Quan Như Phong bỗng nhiên từ chỗ ngồi trạm lên, trầm giọng nói rằng: "Bọn họ đến rồi."

Khẩn đón lấy, Công Tôn hư cũng tương tự đứng dậy, hé mắt nói rằng: "Không sai, xác thực đến rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Chính Tà giao thủ

Nghe được Thượng Quan Như Phong cùng Công Tôn hư lời của hai người, trong phòng những người khác nhất thời đều căng thẳng không ngớt.

Lúc này trong phòng, Lục Phiến Môn, Thủy Nguyệt phái, Thanh Huyền phái chờ các cao thủ, tất cả đều bị sớm triệu tập lên, mỗi người trợn địa sẵn sàng đón quân địch.

Trường Sa Vương bên người, ngoại trừ chính hãn quý phủ hộ vương Tứ Lão ở ngoài, còn lại chur như thủy nguyệt phái Thái Thượng Trường Lão Thu Tiêu, Thủy Nguyệt phái trưởng lão đồng tuệ, Thanh Huyền phái trưởng lão Phùng Hiến, cùng với Lục Phiến Môn lạc lão, Hàn Mãnh chờ người, tất cả đều đứng Trường Sa Vương chu vi, chăm chú che chở hãn.

Thượng Quan Như Phong hơi quay đầu, ngắm nhìn mọi người, nói rằng: "Ta cùng Công Tôn huynh hai người đi ra trước xem một chút, các ngươi đều đợi ở chỗ này, cố gắng bảo vệ Trường Sa Vương."

"Vâng, Lão Môn Chủ."

"Vâng, Thượng Quan tiền bối."

Mọi người dồn dập đáp.

Lập tức, Thượng Quan Như Phong lại nhìn phía Công Tôn hư, nói rằng: "Công Tôn huynh, ngươi và ta đi ra trước xem một chút đi."

Công Tôn hư gật gật đầu nói: "Được, Thượng Quan huynh."

Nói xong, hai người lúc này mở cửa phòng, bóng người lóe lên, đi ra ngoài phòng.

Ngoài phòng là một tòa đình viện, đình viện bên trong vắng ngắt.

Những kia võ công thấp kém phổ thông hộ vệ, đã sớm bị Thượng Quan Như Phong đuổi đi, miễn một khi tranh đấu lên, không công làm mất mạng.

Đình viện cách đó không xa, là một bức cao khoảng một trượng tường viện.

Thượng Quan Như Phong cùng Công Tôn hư hai người đi tới ngoài phòng sau, hai mắt liền không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm tường viện bên trên.

Lúc này tường viện trên trống rỗng, nửa bóng người đều không có.

Nhưng hai người không nói lời nào, chết nhìn chòng chọc nơi đó.

Trong nháy mắt tiếp theo, "Bá ~" một tiếng, ba bóng người đột ngột xuất hiện ở tường viện bên trên, liền phảng phất đột nhiên xuất hiện.

Một người trong đó trên người mặc một bộ áo bào màu đen, mang theo một bộ màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ; tên còn lại là vị thấp bé chu nho, trên mặt che kín nếp nhăn, khe ngang dọc; mà người cuối cùng, toàn thân đều bao vây ở một mặt ba màu cờ xí bên trong, thậm chí ngay cả đầu đều không ngoại lệ, chỉ lộ ra một đôi sâu thẳm ánh mắt lạnh như băng.

Thượng Quan Như Phong nhìn chăm chăm tường viện trên ba bóng người, thờ dài một tiếng nói: "Không nghĩ tới, càng là các ngươi tự thân xuất mã. Hồng Lô Phó Lô Chủ, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, còn có Tam Kỳ Phường phó phường chủ, có khoẻ hay không a."

Chờ Thượng Quan Như Phong báo ra đối phương thân phận ba người sau, Công Tôn hư đầy mặt nghiêm nghị, trầm nghĩ: Những tà đạo đó thế lực, quả nhiên phải tới trọng lượng cấp nhân vật.

Công Tôn hư hay là không nhận ra thân phận đối phương, nhưng hãn lại biết, Hồng Lô Phó Lô Chủ, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cùng với Tam Kỳ Phường phó phường chủ, mỗi một vị, đều là nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả, thực lực mạnh, cùng chính hãn so với, cũng không kém bao nhiêu.

Kẻ địch như vậy, có thể nói vương tay chân cực điểm. Đặc biệt phía bên mình chỉ có hai người, mà đối phương nhưng có ba người, hơn nữa còn lại chưa xuất hiện tà đạo thế lực. Song phương trong lúc đó sức mạnh so sánh, rõ ràng có chút thất hành.

Điều này làm cho Công Tôn hư không nhịn được lo lắng lên, hãn lo lắng kế hoạch có hay không có thể dựa theo trước kia dự tính thuận lợi tiến hành.

Dù sao, làm song phương sức mạnh nghiêm trọng thất hành thì, hợp tác căn bản không thể nào nói đến.

Tường viện trên ba người, ở trên cao nhìn xuống, không nói một lời, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thượng Quan Như Phong cùng Công Tôn hừ hai người.

Sau một chốc, vị kia mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ Hồng Lâu Phó Lâu Chủ, mới chậm rãi mở miệng nói rằng: "Thượng Quan lão đầu, không nghĩ tới triều đình đem người vị này Lục Phiến Môn trước Nhâm môn chủ đều phái lại đây. Có điều, này hoàn toàn là uống công vô ích, người căn bản ngăn cản không được chúng ta."

Thượng Quan Như Phong trầm giọng nói rằng: "Còn chưa từng thử, có thể nào kết luận có phải là uống công vô ích?"

Cái kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ âm thanh nói rằng: "Chúng ta có ba cái, các người mới hai cái, huống chi, chúng ta còn lại giúp đỡ còn chưa đến, chờ bọn hắn cũng tới, người nói nhìn, người thế nào ngăn cản đạt được?"

Lúc này, vị kia vóc người thấp bé Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, bỗng nhiên dùng thanh âm khàn khàn xen vào nói nói: "Chớ cùng hắn phí lời, ta hiện tại liền đi cùng hắn quá so chiêu. Nhiều năm như vậy quá khứ, nếu như này Thượng Quan lão đầu không nửa điểm tiến bộ, ta liền thuận lợi đem hắn xé ra!"

Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ tiếng nói vừa dứt, lập tức bóng người lóe lên, chớp mắt biến mất ở tường viện trên.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Như Phong ánh mắt ngưng lại, lập tức một bước bước ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, bóng người của hắn trực tiếp đến giữa đình viện, sau đó hắn một chưởng hướng về bên trái đằng trước hư không đập tới.

"Đùng ~ "

Tựa hồ có món đồ gì tương đụng vào nhau, phát sinh một cái nhẹ nhàng tiếng vang.

Lập tức, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ bóng người lập tức hiện ra, chỉ thấy bàn tay của hắn cùng Thượng Quan Như Phong dấu bàn tay ở cùng nhau.

Khẩn đón lấy, một vòng dường như gọn sóng giống như sóng gọn, lúc này từ hai người bàn tay trong lúc đó hiện ra, sau đó hướng về bốn phương tám hướng hăng hái khuếch tán ra.

Mà ngay ở sóng gọn hiện ra trong nháy mắt, bỗng nhiên "Àm àm ~ " một tiếng, một đạo tiếng nổ mạnh to lớn đột ngột vang lên, liền phảng phát trên chín tầng trời hạ xuống lôi đình, đình tai nhức óc, vang tận mây xanh.

Cuồng bạo Khí Kinh, Uyển Như con lóc tập kích, thổi đến mức toàn bộ đình viện khắp nơi bừa bộn.

Thượng Quan Như Phong cùng cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ dưới chân nền đá điện, càng là trong nháy mắt vỡ ra được,

Này chính là hai vị nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả giao thủ hiển hách uy thế!

Thời gian trở lại một phút trước.

Trường Sa Vương phủ phụ cận, một cái nào đó khách sạn bên trong gian phòng.

Mạc Khinh Trần không nhúc nhích nằm ở trên giường, hôn mê bất tỉnh.

Lúc này, nàng cổ cùng trên cánh tay, đều cắm đầy Ngân Châm.

Ninh Tiểu Đường một bên cho chuyển vận chân khí, một bên điều chỉnh Ngân Châm sâu cạn cùng góc độ.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, đứng ở một bên lắng lắng mà nhìn, đầy mặt vẻ sốt sắng.

Bởi vì theo Ninh Tiểu Đường trị liệu, Mạc Khinh Trần thỉnh thoảng từ trong miệng phun ra ám máu đen khối, nhìn ra hai người một trận hãi hùng khiếp vía.

Bỗng nhiên, Ninh Tiểu Đường đình chỉ chuyển vận chân khí.

Sau đó, hắn đứng dậy, đưa tay quay về Mạc Khinh Trần tùy ý vung lên. Nhất thời, chỉ thấy Mạc Khinh Trần trên người hết thấy Ngân Châm, đều tự động ngã bay ra ngoài, rơi vào một bên trong hộp ngọc.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường thu hồi Ngọc Hạp, nói với Trầm Ngưng Nhi: "Ngưng nhi cô nương, sự tỷ của người thương thế, đã cơ bản không ngại. Tiếp đó, thoáng điều dưỡng mấy ngày, liền có thể hoàn toàn khôi phục."

Nghe đến lời này, Trầm Ngưng Nhi không khỏi thở phào nhẹ nhõm, sau đó đối với Ninh Tiểu Đường thành khẩn nói cảm ơn: "Đa tạ Ninh Công Tử."

Ninh Tiểu Đường nói: "Ngưng nhi cô nương, không cần khách khí."

Trầm Ngưng Nhi thấy Mạc Khinh Trần vẫn như cũ nhắm chặt hai mắt, không nhận được hỏi: "Ninh Công Tử, sư tả nàng lúc nào có thể tỉnh lại?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Yên tâm được rồi, lập tức liền hồi tỉnh đến. Mặt khác, Ngưng nhi cô nương người có thể vì người sư tả lau một hồi. Ta hoà nhã duyệt trước tiên đi ra bên ngoài chờ."

Trầm Ngưng Nhi liếc nhìn Mạc Khinh Trần đầy người vết máu dấu vết, khẽ gật đầu.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường liền cùng Trầm Duyệt Duyệt rời phòng, tạm thời chờ ở bên ngoài hậu.

Bên trong gian phòng, Trầm Ngưng Nhi bắt đầu vì là Mạc Khinh Trần lau thân thể.

Khi nàng mới vừa lau xong xuôi thì, Mạc Khinh Trần rốt cục chậm rãi mở mắt ra, tỉnh lại.

"Sư tả, quá tốt rồi, người rốt cục tỉnh rồi!" Trầm Ngưng Nhi đầy mặt vui mừng nhìn chính mình sư tả.

Nhìn thấy là Trầm Ngưng Nhi, Mạc Khinh Trần đầu tiên là hơi ngẩn người, tiếp theo theo bản năng mà sợ hãi nói rằng: "Sư muội, chạy mau!"

Trầm Ngưng Nhi vội vã nắm chặt rồi Mạc Khinh Trần tay, an ủi: "Sư tả, thả lỏng, chúng ta đã không sao rồi."

Mạc Khinh Trần lúc này mới phát hiện mình nằm ở trên giường, ngẩn người nói rằng: "Chúng ta không sao rồi?"

Trầm Ngưng Nhi nói: "Đúng đấy, sư tả, chúng ta đều không sao rồi."

Mạc Khinh Trần nói: "Không bà bà người đâu?"

Đối với không bà bà, Mạc Khinh Trần vẫn là tiềm thức có một chút sợ hãi.

Trầm Ngưng Nhi nói: "Chết rồi."

Mạc Khinh Trần nói: "Chết rồi?"

Trầm Ngưng Nhi nói: "Hừm, chết rồi, Ninh Công Tử đem nàng giết chết."

Mạc Khinh Trần nghi ngờ nói: "Ninh Công Tử đem không bà bà giết chết? Ninh Công Tử là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Thân bất do kỷ

"Ninh Công Tử là Duyệt Duyệt nhận thức một vị bằng hữu." Trầm Ngưng Nhi mở miệng nói.

Nói, nàng lúc này đem nàng biết được có quan hệ Ninh Tiểu Đường tin tức, nói cho Mạc Khinh Trần.

Khẩn đón lấy, nàng lại cùng Mạc Khinh Trần nói rồi đối phương trọng thương sau khi hôn mê, trong khách sạn chuyện đã xảy ra.

Làm Mạc Khinh Trần nghe được vị kia Ninh Công Tử, gợn gợn nhanh chóng Địa Sát chết rồi không bà bà, trên mặt nàng không nhận được lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Không bà bà ở vị kia Ninh Công Tử trong tay, càng không hề có chút sức chống đỡ?" Mạc Khinh Trần có chút khó có thể tin nói.

Đối với không bà bà thực lực, Mạc Khinh Trần tối quá là rõ ràng. Đối phương chính là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ. Thực lực như vậy, chính là ở võ lâm Đại Phái bên trong, vậy cũng là trường lão cấp nhân vật.

Có thể hiện tại sự thực nhưng nói cho nàng, không bà bà càng chết ở vị kia Ninh Công Tử trong tay.

Lúc nào, thế hệ tuổi trẻ ở trong, có nhân vật lợi hại như thế?

Mạc Kinh Trần tâm tư bay lộn, lại nhất thời cũng không nghĩ ra cái nguyên cớ đến.

Hơn nữa càng làm cho nàng khiếp sợ chính là, là chính mình thương thể trên người.

Mạc Kinh Trần rất rõ ràng, chính mình lúc đó đến cùng chịu cỡ nào nội thương nghiêm trọng. Nhưng vào giờ phút này, nàng chính mình thương thể trên người, từ lâu được rồi cái thất thất bát bát.

Nguyên nhân ở trong, chính mình sư muội đã tự nói với mình. Trên người mình thương, cũng là vị kia Ninh Công Tử chữa khỏi, điều này làm cho Mạc Kinh Trần cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Đối phương không chỉ có võ công sâu không lường được, liên y thuật cũng đạt đến loại này mức độ khó tin.

Như vậy y thuật, quả thực không giống như là nhân gian nắm giữ.

Nàng thậm chí cảm thấy, chính là đương đại thần y, cũng không đạt tới như vậy y thuật trình độ.

Đang lúc này, Trầm Ngưng Nhi hơi xoay người, quay về cửa phòng mở miệng nói rằng: "Ninh Công Tử, Duyệt Duyệt, các người có thể đi vào."

"Chỉ ~" một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người, từ ngoài cửa phòng diện đi vào.

Mạc Kinh Trần con người hơi lóe lên, tò mò đánh giá Trầm Duyệt Duyệt bên người cái kia vị công tử trẻ tuổi.

Đó là một vị tướng mạo vô cùng tuấn lang công tử ca, mi thanh mục tú, thần thái ôn hòa, mặc trên người một bộ nguyệt trường sam màu trắng, trong lúc mơ hồ, làm cho người ta một loại phiêu dật xuất trần mùi vị.

Mạc Kinh Trần nhìn Ninh Tiểu Đường, tâm lý âm thầm nói rằng: "Hắn chính là vị kia Ninh Công Tử sao? Không bà bà sẽ chết ở trong tay hắn? Trên người ta nội thương, chính là hắn chữa khỏi sao?"

"Sư tử, hắn chính là vị kia Ninh Công Tử."

Bên cạnh Trầm Ngưng Nhi âm thanh, nhất thời để Mạc Kinh Trần thu lại tâm thần.

Nàng vội vã từ trên giường ngồi dậy đến, quay về Ninh Tiểu Đường ôm quyền thành khẩn nói cảm ơn: "Kinh bị đa tạ Ninh Công Tử ra tay giúp đỡ!"

Ninh Tiểu Đường hơi gật đầu một cái, nói rằng: "Không cần khách khí."

Lập tức, Ninh Tiểu Đường tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại nói: "Người là Thất Thánh Môn đệ tử đi, theo ta được biết, Thất Thánh Môn chính là tà đạo môn phái. Còn có, ta nhớ tới người lúc đó đã nói, Ngưng nhi cô nương thật giống cũng là Thất Thánh Môn người? Đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

Nói, Ninh Tiểu Đường không nhận được ngắm nhìn Trầm Ngưng Nhi.

Lúc này, Trầm Duyệt Duyệt cũng nhớ tới lúc đó Mạc Kinh Trần thật giống đúng là đã nói chính mình tỷ tỷ cũng là Thất Thánh Môn người, nghĩ tới đây, hắn không khỏi lo lắng nhìn phía Trầm Ngưng Nhi, hỏi: "Tỷ tỷ, đây là có thật không? Người thực sự là cái kia cái gì Thất Thánh Môn đệ tử?"

Nhìn thấy đệ đệ mình đặt câu hỏi, Trầm Ngưng Nhi bắt đầu dĩ khê thờ dài một cái.

Trên giường Mạc Kinh Trần, trầm mặc một hồi sau, thờ dài nói rằng: "Ta đúng là Thất Thánh Môn đệ tử, dường như xác chết đi động giống như quân cờ. Mà sư muội nàng, hiện tại còn chỉ là ngoại vi, nhưng quá hai năm, nàng cũng sẽ bị mạnh mẽ gọi vào Thất Thánh Môn."

Nghe được "Mạnh mẽ" hai chữ, Ninh Tiểu Đường không nhận được hơi nhú nhú mày.

Mạc Kinh Trần tiếp tục nói: "Thất Thánh Môn môn nhân, đại đa số đều là bị bức ép bắt đầu đi gia nhập. Hơn nữa một khi gia nhập, căn bản là không có cách lui ra, chúng ta cũng là thân bất do kỷ. Nếu như có thể lui ra Thất Thánh Môn, ai còn sẽ muốn để lại ở cái kia địa phương quỷ quái?"

Nói xong lời cuối cùng, Mạc Kinh Trần trên mặt lộ ra một tia bắt đầu dĩ, cay đắng cùng bi thảm.

Trầm Duyệt Duyệt lời kéo Trầm Ngưng Nhi tay, đầy mặt lo âu nói rằng: "Tỷ tỷ, người... Người không muốn đi đâu cái Thất Thánh Môn có được hay không?"

Trầm Ngưng Nhi nhẹ nhàng sờ sờ chính mình đệ đệ đầu, cũng không nói lời nào, cuối cùng chỉ là bắt đầu dĩ thờ dài.

Ninh Tiểu Đường đang muốn phải tiếp tục hiểu rõ Mạc Kinh Trần, Trầm Ngưng Nhi hai người cùng Thất Thánh Môn đến cùng sâu bao nhiêu liên quan, ngay vào lúc này, bỗng nhiên "Ầm ầm ~" một tiếng vang thật lớn, từ khách sạn bên ngoài truyền vào, phảng phất một đạo sét đánh ngang tai, vang tận mây xanh.

"Thanh âm gì? Sét đánh sao?" Trầm Duyệt Duyệt kinh ngạc nói rằng.

Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Khinh Trần hai người nhìn nhau, trên mặt cũng lộ ra một tia nghi hoặc.

Ninh Tiểu Đường xoay người nhìn phía một cái hướng khác, phảng phất ánh mắt có thể xuyên thấu qua khách sạn vách tường, nhìn thấy xa xa tình cảnh.

Cái hướng kia, chính là Trường Sa Vương phủ vị trí phương vị.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Đây không phải sét đánh, đây là có người đang đánh nhau mà gọi ra âm thanh."

"Cái gì, tranh đấu gọi ra âm thanh?"

Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt cùng với Mạc Khinh Trần ba người, không khỏi giật nảy cả mình.

Đây là người nào đang đánh nhau? Gọi ra âm thanh, càng uyển như sấm nổ, chuyện này quả thật khó có thể tưởng tượng!

Ninh Tiểu Đường liếc nhìn bên trong gian phòng ba người, nói rằng: "Các người cố gắng chờ đợi ở đây, tuyệt đối đừng chạy loạn, bên ngoài e sợ sẽ rất loạn."

Trầm Duyệt Duyệt không nhịn được hỏi: "Ninh Đại Ca, đến cùng đã xảy ra chuyện gì a?"

Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Khinh Trần, cũng đều nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường nói: "Còn nhớ ta lần trước ở tương bên trong vườn nói với các người quá sự tình sao?"

"Ninh Đại Ca, người là nói..." Trầm Duyệt Duyệt không nhịn được tròn to hai mắt.

Ninh Tiểu Đường nói: "Không sai, Trường Sa Vương phủ xảy ra vấn đề rồi. Các người ở đây cố gắng đợi, ta đi ra ngoài một chuyến, chờ ta trở lại."

Trầm Duyệt Duyệt theo bản năng mà gật gù, nói: "Được rồi, Ninh Đại Ca."

Ninh Tiểu Đường đang chuẩn bị rời đi, suy nghĩ một chút, lần thứ hai quay đầu lại, ngắm nhìn Trầm Ngưng Nhi, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, còn có Mạc cô nương, các người cùng Thất Thánh Môn sự tình, chờ ta trở lại lại cụ thể cùng ta nói một chút, hay là ta có thể giúp người môn giải quyết cũng khó nói."

Sau khi nói xong, Ninh Tiểu Đường không do dự nữa, bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở ba người trước mặt, liền phảng phất biến mất không còn tăm hơi.

Mạc Khinh Trần đồng tử hơi co rụt lại, thầm nói: Tốc độ thật nhanh, căn bản là không phát hiện được vị này Ninh Công Tử là làm sao rồi đi!

Lập tức, nàng nhớ tới Ninh Tiểu Đường trước khi rời đi, không khỏi hơi nhíu nhíu mày.

Nàng cũng không cảm thấy Ninh Tiểu Đường có thể làm cho mình thoát ly Thất Thánh Môn khống chế, nhân vì chính mình từ lâu là Thất Thánh Môn đệ tử chính thức, trong cơ thể bị gieo xuống không biết bao nhiêu Cổ Trùng. Lúc này lại nghĩ thoát ly Thất Thánh Môn, đã quá chậm.

Có điều khăn đón lấy, Mạc Khinh Trần nghĩ đến chính mình sư muội. Chính mình sư muội bây giờ còn chỉ là Thất Thánh Môn ngoại vi nhân viên, cũng không có bị Thất Thánh Môn khống chế được quá sâu.

Nếu vị kia Ninh Công Tử ứng có như thế không thể tưởng tượng nổi y thuật cùng sâu không lường được võ công, như vậy chính mình sư muội, hay là thật là thay đổi bị Thất Thánh Môn khống chế vận mệnh!

Nghĩ tới đây, Mạc Khinh Trần con mắt không khỏi sáng ngời, nhìn Trầm Ngưng Nhi nói rằng: "Sư muội, người chỉ là Thất Thánh Môn ngoại vi, bằng vị kia Ninh Công Tử võ công cùng y thuật, hay là người thật có thể chạy trốn Thất Thánh Môn khống chế."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Chúng ta cùng đến

"Chạy trốn Thất Thánh Môn không chế?"

Nghe được chính mình lời của sư tỷ, Trầm Ngưng Nhi không khỏi hơi ngẩn người.

"Sư muội, người là Thất Thánh Môn ngoại vi nhân viên, trên người chỉ là bị gieo xuống tuyệt tình sâu độc." Mạc Kinh Trần tự nhiên tiếp tục nói, "Tuyệt tình sâu độc tuy rằng cũng không cách nào từ trên người chúng ta trừ tận gốc, mặc dù là đương đại thần y an Tế Thế cũng bó tay hết cách. Có điều vào tháng trước, ta theo Thánh Môn bên trong cao thủ, ở vậy quét một vị làm phản Thất Thánh Môn lão tiền bối thì, nghe vị kia lão tiền bối nói về một chuyện."

"Ồ hơn hai mươi năm trước, An Thần Y thành công để một vị Thánh Môn ngoại vi nhân viên chạy trốn Thất Thánh Môn không chế. Mà tên kia ngoại vi trên người nhân viên tuyệt tình sâu độc, cũng bị An Thần Y dùng thủ đoạn đặc thù, cho tạm thời đóng băng lên, tiến vào ngủ say. Chỉ cần người kia không sống động tình, Thất Thánh Môn liền không có cách nào lại dùng tuyệt tình sâu độc không chế người kia."

Nghe đến đó, Trầm Ngưng Nhi con mắt nhất thời sáng ngời, tuyệt mỹ dung nhan trên hiện ra một tia kích động, nói rằng: "Sư tã, người nói nhưng là thật sự?"

Mạc Kinh Trần gật đầu nói: "Tự nhiên là thật sự, người kia sau đó làm An Thần Y bên người Dược Đồng. Hay là bởi vì có An Thần Y che chở, lại hay là bởi vì Thất Thánh Môn không cách nào lại không chế tên kia ngoại vi nhân viên. Cuối cùng, Thất Thánh Môn tựa hồ từ bỏ tên kia ngoại vi nhân viên, cũng không có tiến hành truy sát."

"Vì lẽ đó sư muội, người xem vị kia Ninh Công Tử ừm có như thế không thể tưởng tượng nổi y thuật, coi như không thể trừ tận gốc trên người người tuyệt tình sâu độc, thế nhưng tạm thời đem chúng nó đóng băng để cho ngủ say, nên cũng không khó. Đến thời điểm, người là có thể hoà nhã duyệt tìm một chỗ bắt đầu ẩn cư. Không có tuyệt tình sâu độc trong bóng tối quá phá, Thất Thánh Môn muốn tìm được các người, không khác nào mò kim đáy biển."

Nghe được tỷ tỷ mình hay là có thể thoát khỏi Thất Thánh Môn không chế, một bên Trầm Duyệt Duyệt không nhịn được hưng phấn nói rằng: "Quá tốt rồi, tỷ tỷ, chờ Ninh Đại Ca trở về, ta liền để Ninh Đại Ca cho người xem xem."

Trầm Ngưng Nhi trên mặt cũng có vẻ mong đợi, có điều khăn đón lấy, nàng hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Sư tã, vậy còn người?"

Mạc Kinh Trần lắc đầu bất đắc dĩ, nói rằng: "Ta từ lâu là Thất Thánh Môn đệ tử chính thức, trong cơ thể ngoại trừ tuyệt tình sâu độc, còn bị gieo xuống hơn mười loại còn lại Cô Trùng. Bất kể là An Thần Y, vẫn là Ninh Công Tử, cũng không thể đóng băng ngủ say nhiều như vậy chúng loại Cô Trùng. Ta cả đời này, chỉ sợ là vĩnh viễn không thể thoát khỏi Thất Thánh Môn."

Nói xong lời cuối cùng, Mạc Kinh Trần khe khẽ thở dài, âm thanh mơ hồ mang theo một tia bi thương.

"Sư tã..." Trầm Ngưng Nhi há miệng, cũng không biết an ủi ra sao.

"Mạc tỷ tỷ." Trầm Duyệt Duyệt cũng nhẹ nhàng hô một tiếng.

Một bên khác, Trường Sa Vương phủ bên trong tòa phủ đệ.

Ở "Ầm ầm ~" một tiếng vang thật lớn qua đi, toàn bộ đình viện lúc này trở nên khắp nơi bừa bộn.

Chỉ thấy Thượng Quan Như Phong cùng vị kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ dưới chân nền đá điện, tất cả đều bị dẫm đến vỡ ra được, dường như mạng nhện giống như vậy, hướng về bốn phía kéo dài.

Cùng lúc đó, ở hai người song chường tương ấn trong nháy mắt đó, ngoại trừ bùng nổ ra cái kia cổ cực kỳ cường hãn Khí Kinh ở ngoài, càng là sinh ra một luồng mệnh môn giống như đại dương khổng lồ phản đẩy cự lực.

Này nguồn sức mạnh, trực tiếp theo Thượng Quan Như Phong cùng cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cánh tay, tác dụng ở trên người hai người.

"Ầm ầm ầm ~"

Thượng Quan Như Phong thân thể không nhịn được hướng sau rút lui ba bước, mỗi một bước hạ xuống, lòng bàn chân liền ở nền đá trên mặt, đập ra một sâu đến ba tấc vết chân.

Mà vị kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, cả người càng là không bị khống chế địa hướng về phía sau hăng hái bay ngược, hần gót chân chặt chẽ chụp tiến vào nền đá điện, lê ra hai cái rãnh vù sâu hoắm.

Dù là như vậy, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cũng là đầy đủ lui xa ba, bốn trượng, một mực thối lui đến sân vườn bên góc tường, mới coi như ngừng lại.

Lần giao thủ này, Thượng Quan Như Phong không thể nghi ngờ là đại đại chiếm cứ thượng phong.

"Hanh." Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ khẽ hừ một tiếng, cũng không nói lời nào, hơi nheo mắt lại, đầy mặt ngưng trọng nhìn Thượng Quan Như Phong.

Ngay vào lúc này, một đạo thanh âm khàn khàn bỗng nhiên vang lên: "Chà chà, ta nói cát chú lùn, ngươi không được a, này hoàn toàn là ở hạ phong."

Theo âm thanh này, đình viện một hướng khác, ngũ bóng người chớp mắt xuất hiện ở tường viện bên trên.

Người đến chính là Thiết Thi Lão Ma vu minh, Âm Sát lão quý tào ôn, tị tà Nhị lão cùng với Thiết Thi Lão Ma bộ kia Thiết Thi khô!

Cái kia Chu Nho Đào phó Đào Chủ liếc mắt Thiết Thi Lão Ma vu minh, lạnh lùng nói: "Vu Lão ma, ngươi đừng cười trên sự đau khổ của người khác, ngươi đến người đồng dạng không được. Này Thượng Quan lão đầu võ công lại tinh tiến, như lại cho lão này thời gian mấy năm, nói không chắc liền bước vào cái kia cảnh giới mới. Ta cảm thấy hân hoan so với chúng ta, càng gần gũi ngưỡng cửa kia."

"Há, thật sao? Này Thượng Quan lão gia hỏa, tiến bộ nhiều như vậy!" Thiết Thi Lão Ma vu minh hơi có chút ngạc nhiên nói rằng.

Tuy rằng Thiết Thi Lão Ma vu minh ngoài miệng chuyện cười vị kia Chu Nho Đào phó Đào Chủ, nhưng trong lòng lại không có nửa điểm coi khinh ý của đối phương. Bởi vì hắn biết rõ thực lực của đối phương, chính là một vị địa địa đạo đạo nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả siêu cấp.

Bây giờ đối phương dĩ nhiên thừa nhận chính mình không bằng cái kia Thượng Quan lão đầu, hiển nhiên cái kia Thượng Quan lão đầu võ công, lại về phía trước bước tiến lên một bước, đã càng ngày càng tiếp cận Tiên Thiên Cảnh.

Nghĩ tới đây, Thiết Thi Lão Ma vu minh không nhịn được đưa ánh mắt tìm đến phía Thượng Quan Như Phong.

Cùng lúc đó, Hồng Lô Phó Lô Chủ, Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ cùng với Âm Sát lão quý chờ người, cũng dồn dập nhìn phía Thượng Quan Như Phong.

Một bên khác, Công Tôn hư đi lên trước, cùng Thượng Quan Như Phong đặt ngang hàng mà trạm.

Hai người thấy đối phương lại tới nữa rồi giúp đỡ, mới ra phát hiện ngũ bóng người, tất cả đều đầy mặt nghiêm nghị.

Thượng Quan Như Phong trầm giọng nói rằng: "Dường Thi Phái Thiết Thi Lão Ma, Âm Sát môn Âm Sát lão quý, còn có Tị Tà Trại tị tà Nhị lão, các ngươi Tương Tây tam đại tà đạo thế lực, cũng toàn đến rồi a. Hơn nữa Hồng Lô, Tam Kỳ Phưởng, Chu Nho Đào, được lắm tà đạo thịnh hội!"

Hồng Lô Phó Lô Chủ âm thanh nói rằng: "Thượng Quan lão đầu, nếu xem ra chúng ta nhiều như vậy mọi người đến rồi, vội vàng đem da dê địa đồ lấy ra."

Thượng Quan Như Phong cũng không có nhận nói chuyện tra, mà là hé mắt, nói rằng: "Còn có Thất Thánh Môn đây? Thất Thánh Môn là ai đến rồi?"

Tiếng nói của hắn vừa ra, chỉ thấy một đạo bóng người màu xanh, từ bầu trời xa xa, chớp mắt bắn nhanh mà tới, rơi xuống tường viện bên trên.

Người kia tay áo phiêu phiêu, trên người mặc một bộ màu xanh Sa Y, nhu thuận tú lệ tóc dài, như là thác nước tung bay ở phía sau. Một thân mi mục như họa, môi hồng răng trắng, tú sắc khả xan; mềm mại da thịt, Uyển Như Dương Chi Bạch Ngọc, vô cùng mịn màng.

Người này nhí, coi là thật là xinh đẹp như hoa, sáng rực rỡ cảm động.

Nhưng mà, đối phương nơi cổ hầu kết, nhưng rõ ràng ràng địa nói cho tất cả mọi người, đây là một vị nam nhân.

Một vị dung mạo so với nữ nhân còn dễ nhìn hơn nam nhân!

Thượng Quan Như Phong lạnh lùng nói rằng: "Hóa ra là Thất Thánh Môn Đoan Mộc Tôn Chủ tự thân tới."

Ngay vào lúc này, Thượng Quan Như Phong, Công Tôn hư hai người sau lưng cửa phòng, "Chi ~~~" một tiếng bị mở ra.

Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão Thu Tiêu, rốt cục không nhịn được đi ra.

Nàng nghe được đạo kia đình tai nhức óc tiếng âm âm sau, do dự chốc lát, cuối cùng vẫn là quyết định ra tới xem một chút tình huống.

"Thượng Quan môn chủ, tình huống làm sao?" Thu Tiêu vừa đi ra khỏi cửa phòng, lúc này mở miệng hỏi.

Thượng Quan Như Phong con mắt chết nhìn chòng chọc phía trước chúng tà, cũng không quay đầu lại địa phun ra hai chữ: "Vương tay chân."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 212: Kịch liệt giao chiến (một)

Thời khắc này, chính là Thượng Quan Như Phong không nói, Thu Tiêu cũng chú ý tới hai phe địch ta sức mạnh so sánh, phe mình bên này hoàn toàn là ở thế yếu.

Những tà đạo đó thể lực Ma Đầu, đầy đủ đến rồi tám vị. Hơn nữa từ bọn họ dạt lan ra đến khí tức, Thu Tiêu rất vững tin, đối phương phần lớn người vô công, còn đều ở chính mình bên trên.

Sự phát hiện này, để Thu Tiêu tâm thần tập trung cao độ không ngớt.

Mà Thượng Quan Như Phong cùng Công Tôn hư hai người, lúc này biểu hiện càng là nghiêm nghị tới cực điểm.

Thượng Quan Như Phong ngậm chặt miệng, yết hầu một trận nhún, ngưng thanh thành tia, truyền âm cho Công Tôn hư.

"Công Tôn huynh, không nghĩ tới những tà đạo đó thể lực, càng phát động rồi những này Lão Ma Đầu. Kế hoạch của các người hiện đang muốn thực hành, sợ là hiếm thấy rất a."

Công Tôn khiêm tốn bên trong phát khổ không ngớt, hần đồng dạng dùng Truyền Âm Nhập Mật phương pháp, dẫn âm cho Thượng Quan Như Phong: "Thượng Quan huynh, cái kia sau này thế nào là thật?"

Thượng Quan Như Phong truyền âm nói: "Chờ một chút xem, vị kia Ninh Trang Chủ, nên rất nhanh sẽ trở về. Mặt khác, hôm nay Thủy Nguyệt phái cùng Thanh Huyền phái còn có bằng hữu lại đây. Chờ bọn hắn đều sau khi đến, đến thời điểm người sẽ đem trước kia kế hoạch nói ra. Hiện tại sao, chúng ta liền tận lực kéo dài thời gian."

Công Tôn hư khẽ gật đầu, nếu như phía bên mình, trở lại ba vị cùng cấp bậc cao thủ, như vậy mất đi sức mạnh cân bằng, sẽ kéo về không ít. Đến lúc đó nhắc lại ra kế hoạch, đối diện những tà đạo đó Ma Đầu, tám chín phần mười sẽ đồng ý.

"Chư vị, nếu mọi người đã đến, chúng ta liền xuất thủ một lượt đi." Cái kia Chu Nho Đào phó Đào Chủ dùng thanh âm khàn khàn nói rằng.

Lúc này, các vị tà đạo Ma Đầu khí tức không ngừng kéo lên, ánh mắt gắt gao khóa chặt lại Thượng Quan Như Phong ba người, phảng phất sau một khắc sẽ khôi xương Lôi Đình Nhất Kích.

Có điều ngay vào lúc này, "Xèo ~" một thanh âm vang lên động, hai bóng người từ phương xa hướng về nơi này hăng hái tiêu bắn tới.

Trong chớp mắt, cái kia hai bóng người liền đến đến trước mắt, rơi xuống trong đình viện, sau đó cùng Thượng Quan Như Phong ba người trạm đến cùng một chỗ.

Người đến là một nam một nữ.

Nam chính là vị hơn bảy mươi tuổi ông lão, hạc phát đồng nhan, tinh thần quắc thước, ăn mặc một bộ đạo bào màu xanh, sau lưng tà cắm vào một thanh Tinh Văn Tinh Cương Kiếm.

Nữ chính là vị hơn bốn mươi tuổi trung niên nữ tử, dáng vẻ ung dung, trang nhã đoan trang, khí chất bất phàm.

Thu Tiêu nhìn thấy cái kia trung niên nữ tử sau, không khỏi vui vẻ nói: "Sur tả, người rốt cục đến rồi."

Nguyên lai này trung niên nữ tử chính là Thủy Nguyệt phái một vị khác Thái Thượng Trưởng Lão, Thu Tiêu Sư Tỷ lý quỳnh tiên tử.

Đừng xem lý quỳnh một bộ trung niên nữ tử dáng dấp, trên thực tế, nàng số tuổi thật sự, từ lâu hơn trăm.

Nàng có thể duy trì bộ này dung mạo, hoàn toàn là bởi vì công pháp đặc thù duyên có.

Lý quỳnh cười gât gât đầu nói: "Sur muội, nhận được tin tức của các người sau, ta liền ngay cả bận bịu tới rồi."

Cho tới ông lão kia, nhưng là Thanh Huyền phái Thái Thượng Trưởng Lão khâu minh, nhân xưng khâu đạo nhân.

Thượng Quan Như Phong nhìn thấy hai người đến, hơi thờ phào nhẹ nhõm, nói rằng: "Khâu huynh, Lý tiên tử, các người cuối cùng cũng coi như tới rồi."

Khâu minh cùng lý quỳnh đều mỉm cười gât đầu đáp lễ lại.

Khâu Minh Đạo: "Thượng Quan huynh, chúng ta vẫn tính tới kịp thì chứ?"

Thượng Quan Như Phong cười nói: "Đúng lúc, làm đến quá đúng lúc!"

Đối diện những tà đạo đó Ma Đầu, nhìn thấy Thượng Quan Như Phong ba người, lại nhiều hai vị giúp đỡ, đều không khỏi nhú nhú mày.

Có điều, chỉ là có thêm hai vị giúp đỡ, căn bản ngăn cản không được đối diện những Ma Đầu đó bước chân.

Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ mở miệng nói: "Thượng Quan lão đầu, đừng tưởng rằng các người lại nhiều hai vị giúp đỡ, là có thể ngăn cản chúng ta."

Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa cũng khẽ mở môi đỏ, nói rằng: "Chư vị, đồng thời động thủ đi."

Hắn âm thanh ôn nhu, như là nữ âm, rồi lại mang theo một luồng đặc biệt từ tính.

Vị này Đoan Mộc Tôn Chủ tiếng nói vừa dứt, tiện lợi tức từ tường viện trên phi thân đập xuống, hướng về Thượng Quan Như Phong công lại đây.

Cùng lúc đó, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, Hồng Lô Phó Lô Chủ, Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ, cùng với Thiết Thi Lão Ma, Âm Sát lão quý, tụ tà Nhị lão, tất cả đều vào đúng lúc này cộng đồng ra tay.

Mọi người ở trong, Thượng Quan Như Phong võ công là cao nhất.

Bởi vậy, ngoại trừ Đoan Mộc hoa ở ngoài, vị kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, cũng lần thứ hai tấn công về phía Thượng Quan Như Phong.

Hai người lấy hai đối với một, Thượng Quan Như Phong nhất thời trở nên đỡ trái hở phải, ngàn cân treo sợi tóc.

Mà Hồng Lô Phó Lô Chủ cùng Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ, cũng là hai cái đánh một, đồng thời tìm tới Công Tôn hư.

Công Tôn hư lúc này không ngừng kêu khổ, nếu không là ông tổ nhà họ Công Tôn Công Tôn Long đã từng truyền bộ tiếp theo tuyệt diệu cận chiến né tránh bộ pháp, Công Tôn hư đã sớm bị thua bị thương. Mà coi như dựa vào bộ này bộ pháp, lúc này Công Tôn hư cũng là tràn ngập nguy cơ.

Cho tới Âm Sát lão quý tào ôn, thì lại một thân một mình đối đầu lý quỳnh.

Mà Thiết Thi Lão Ma không chế chính mình bộ kia Thiết Thi khô, đối đầu Thanh Huyền phái khâu minh.

Còn lại tụ tà Nhị lão hai người, nhưng là đồng thời tìm tới Thu Tiêu.

Tụ tà Nhị lão tuy không phải nửa bước Tiên Thiên Cảnh, nhưng mỗi một người cũng là Thông Mạch cảnh viên mãn, Kỳ Kinh Bát Mạch toàn bộ mở ra, hai người lấy hai đối với một, trực tiếp đem Thu Tiêu ép tới không nhắc nổi đầu lên.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đình viện khắp nơi là Khí Kinh phân tán, nổ vang ầm ầm.

"Oanh ~ "

Thượng Quan Như Phong dựa vào cao siêu Kinh Công, hiểm chi lại hiểm địa tránh thoát một chương.

Mà hắn bên cạnh người mặt đất tảng đá xanh, thì lại lúc này bị nổ đến vỡ ra được.

Thất Thánh Môn Đoan Mộc hoa thấy lấy hai địch một, còn không bắt được Thượng Quan Như Phong, không khỏi nhú nhú mày.

Lập tức, hắn đối với vị kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ nói rằng: "Cát chú lùn, nơi này tạm thời giao cho ta, người mau mau vào nhà, đi đem Trường Sa Vương giải quyết."

Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ nghĩ một hồi, nói rằng: "Được, vậy người tạm thời cuốn lấy này Thượng Quan lão đầu, ta hiện tại liền đi vào nhà làm thịt Trường Sa Vương."

Dứt lời, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ thân thể đột nhiên nhảy lên, phảng phất châu châu giống như vậy, trực tiếp hướng lên trên vọt lên cao năm, sáu trượng.

Chờ hắn lần thứ hai lúc rơi xuống đất, hắn đã đi tới cửa phòng trước mặt.

Thượng Quan Như Phong sốt sắng, cả giận nói: "Người dám!"

Nhưng mà, Đoan Mộc hoa chăm chú cuốn lấy Thượng Quan Như Phong, khiến cho hắn căn bản không có cách nào quá khứ ngăn cản cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ.

"Hê hê, Trường Sa Vương, chịu chết đi." Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ một chương nổ nát cửa phòng, vừa mới chuẩn bị vào nhà.

Bỗng nhiên, một đạo nguyệt thân ảnh màu trắng, trong nháy mắt xuất hiện ở cửa, chặn lại rồi cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ đường đi.

Này đạo nguyệt thân ảnh màu trắng, liền phảng phất đột nhiên xuất hiện giống như vậy, làm đến vô thanh vô tức, không có một chút nào dấu hiệu.

Chờ nhìn rõ ràng người trước mắt dung mạo thì, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, đồng tử không khỏi hơi co rút lại, kinh hãi nói: "Là người!"

Trong nháy mắt tiếp theo, đáp lại hấn chính là nhẹ nhàng một chuông.

Một chuông này nhìn qua vô cùng chậm rãi, kì thực nhanh như chớp, chớp mắt liền đến.

Đây là hồi hột một chuông, không mang theo chút nào khói lửa tức.

Nhưng mà đối mặt một chuông này thì, lại làm cho cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ sinh ra một luồng cảm giác ghen tở, phảng phất hấn đối mặt không phải là loài người đánh ra một chuông, mà là một toà không thể vượt qua bằng ngọn núi lớn.

Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ vội vã hoảng không ngừng địa hai tay giao nhau, che ở trước người.

"Đùng ~" một tiếng, bàn tay cùng hai tay ấn ở cùng nhau.

Khẩn đốn lẩy, chính là "Ầm ầm ~" một tiếng kinh thiên động địa nổ vang.

Lúc này, một luồng bàng bạc cực kỳ sức mạnh, tàn nhẫn mà đem cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cho tạp đến bay ngược ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Kịch liệt giao chiến (hai)

"Ầm ~ "

Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ phảng phất một viên thiên thạch, đập ầm ầm tiến vào mặt đất, tảng đá xanh nhất thời như mạng nhện bình thường vỡ vụn ra đến.

"Khắc khắc khắc ~" cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ một trận ho khan, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Trước hấn quá mức bất cần, hoàn toàn liền không ngờ tới, ở cửa phòng lại đột nhiên xuất hiện một vị so với chính hấn còn lợi hại hơn nhiều võ công cao thủ.

Đối mặt biến cố đột nhiên xuất hiện, hấn chỉ có thể theo bản năng mà hai tay khoanh che ở trước ngực. Sau đó, không chút do dự bị đánh bay ra ngoài, chịu đến thương tích.

Thời khắc này, giữa trường ánh mắt của mọi người, đều tìm đến phía cửa phòng đạo kia nguyệt thân ảnh màu trắng.

Thượng Quan Như Phong cùng Thu Tiêu nhìn thấy người đến, sắc mặt không khỏi vui vẻ.

"Vị này Ninh Trang Chủ, cuối cùng cũng coi như đến rồi." Thượng Quan Như Phong thầm nghĩ trong lòng, trong miệng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Mà tà đạo bên này, nhìn thấy Ninh Tiểu Đường, đại đa số người về mặt đều trở nên nghiêm nghị lên.

"Là người!"

Hồng Lâu Phó Lâu Chủ cùng Tam Kỳ Phường phó phường chủ, tương tự nhận ra Ninh Tiểu Đường.

Quảng thời gian trước ở Si Mị Loan, hai người bọn họ cùng cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, gặp Ninh Tiểu Đường một mặt.

Lúc đó Ninh Tiểu Đường đem ba phe thế lực làm cho mặt mày xám xịt, từ thương rồi không ít người. Cuối cùng, liền do ba người bọn họ ra tay.

Chỉ là sau đó, khi bọn họ nhìn thấy Ninh Tiểu Đường tiến vào Si Mị Loan vùng cấm, liền từ bỏ cùng đối phương giao thủ.

Bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, xông vào Si Mị Loan vùng cấm, này hoàn toàn chính là tự tìm đường chết. Chính là bọn họ ba phe thế lực bên trong những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Bất Tử, cũng không dám xông vào cái kia mảnh vùng cấm.

Chỗ đó khủng bố, có thể tưởng tượng được.

"Hắn dĩ nhiên từ cái kia mảnh vùng cấm, sống sót đi ra?"

Hồng Lô Phó Lô Chủ cùng Tam Kỳ Phường phó phường chủ, không nhận được nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương, nhìn thấy khó có thể tin về mặt.

Bọn họ thực sự không nghĩ ra, đối phương đến tốt cùng là làm sao từ cái kia mảnh vùng cấm bên trong một lần nữa đi ra.

Lẽ nào là bởi vì số may?

Mà Âm Sát lão quý cùng tị tà Nhị lão ba người, tương tự từng thấy Ninh Tiểu Đường.

Đặc biệt tị tà Nhị lão, nếu không là Âm Sát lão quý đúng lúc chạy tới, bọn họ đã sớm bị Ninh Tiểu Đường giết chết.

Lúc này ba người nhìn thấy Ninh Tiểu Đường, trong lòng không khỏi rung mình, tất cả đều đầy mặt nghiêm nghị.

Giữa trường bầu không khí biến hóa, cũng làm cho còn lại mấy vị, ý thức được người đến không đơn giản.

Thiết Thi Lão Ma vu minh cùng Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa, lúc này hướng về mấy vị khác tà đạo Ma Đầu truyền âm hỏi dò tình huống.

Mà Công Tôn hư cũng vội vàng hướng Thượng Quan Như Phong truyền âm hỏi: "Thượng Quan huynh, vị này chính là?"

Thượng Quan Như Phong lúc này truyền âm giải thích: "Công Tôn huynh, hắn chính là vị kia Ninh Trang Chủ."

"Vị kia Ninh Trang Chủ đến rồi?" Công Tôn hư sắc mặt hơi vui vẻ.

Lúc trước ở định ra kế hoạch thì, Thượng Quan Như Phong liền đem có quan hệ Ninh Tiểu Đường tin tức, hướng về Công Tôn hư tiết lộ quá.

Cũng bởi vậy, Công Tôn hư là biết Ninh Tiểu Đường chính là một vị siêu cấp cường viện.

Lúc này thấy đến vị này Đại Cao Thủ rốt cục đến rồi, trong lòng hắn không khỏi mà thở phào nhẹ nhõm. Bởi vì trước kia lập ra kế hoạch, rốt cục có thể tiếp tục thực hành xuống.

Mà Thủy Nguyệt phái lý quỳnh cùng Thanh Huyền phái khâu minh hai người, tương tự đều nghi hoặc mà nhìn phía Thượng Quan Như Phong.

Thượng Quan Như Phong vừa muốn đem có quan hệ Ninh Tiểu Đường tin tức, nói cho lý quỳnh cùng khâu minh hai người.

Nhưng mà đúng vào lúc này, giữa trường đột biến lại nổi lên.

Chỉ thấy Hồng Lô Phó Lô Chủ, Tam Kỳ Phường phó phường chủ, Âm Sát lão quý ba người, bỗng nhiên nổ lên hướng Ninh Tiểu Đường công quá khứ.

Chu Nho Đảo vị kia phó Đảo Chủ, tương tự cũng từ trên mặt đất bay người lên, đánh về phía Ninh Tiểu Đường.

Thiết Thi Lão Ma vu minh cùng Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa cùng với tị tà Nhị lão, thì lại chặt chẽ tập trung Thượng Quan Như Phong chờ người, để bọn họ không chút tí vết phân tâm đi viện trợ Ninh Tiểu Đường.

Nguyên lai các vị tà đạo Ma Đầu, giao lưu một phen có quan hệ Ninh Tiểu Đường tin tức sau, biết được đối phương chính là một vị siêu cấp Đại Cao Thủ, hơn nữa còn cướp giật tị tà hai lão trong tay một tấm da dê địa đồ.

Lúc này, các vị Ma Đầu quyết định trước tiên cùng nhau liên thủ giết chết Ninh Tiểu Đường, đoạt lại trong tay đối phương da dê địa đồ.

Chờ giết chết Ninh Tiểu Đường vị này siêu cấp Đại Cao Thủ sau, lại chậm rãi quay đầu lại thu thập còn lại người.

Vào giờ phút này, Hồng Lô Phó Lô Chủ, Tam Kỳ Phường phó phường chủ, Âm Sát lão quý cùng với Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, bốn người lúc này sử dụng tới từng người sở trường võ công tuyệt kỹ.

Hồng Lô Phó Lô Chủ bóng người một trận hư huyền, vụn vụn, sau một khắc trực tiếp biến mất ở trên đường, một thân "Vô Ảnh thần công" coi là thật là phát huy đến cực hạn.

Tam Kỳ Phường phó phường chủ thân thể ở bay về phía trước lược đồng thời, một mặt tiếp theo một mặt cờ xí, từ trên người hắn bỗng dung tiêu bắn ra. Trong chớp mắt, liền có mấy chục diện cờ xí hướng về Ninh Tiểu Đường cuộn cuộn cuốn tới, phảng phất một cái màu sắc rực rỡ Ma Long, giương nanh múa vuốt, khí thế hùng hổ.

Cho tới Âm Sát lão quý, trên dưới quanh người âm sát khí không ngừng phun trào, Uyển Như một đoàn đến từ U Minh đen thui quý khí, Âm U mà khủng bố.

Mà cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, tuy rằng chịu điểm thương tích, nhưng thương thế cũng không thể toán nghiêm trọng. Hắn đem thương thế tạm

thời áp chế lại, phát huy trước kia tám phần mười thực lực, vẫn là không vấn đề chút nào.

Chỉ thấy cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, một nhảy vọt, thấp bé vóc người, liền trong nháy mắt nhảy lên mấy trượng cao, phảng phất đồng ruộng một con châu chấu, tràn ngập sức mạnh cùng tốc độ.

Lúc này bốn người cường cường liên thủ, bọn họ không cảm thấy Ninh Tiểu Đường còn có thủ thắng hi vọng.

Dù sao, bốn người bọn họ mỗi một mọi người là nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả. Ở bốn người toàn lực liên thủ tình huống, e là cho dù là Tiên Thiên Cảnh sơ kỳ siêu cấp cao thủ, cũng phải chạy trốn chết đi.

"Vị bằng hữu kia, cẩn thận!" Thủy Nguyệt phái lý quỳnh cùng Thanh Huyền phái khẩu minh, không nhịn được lên tiếng nhắc nhở.

Bọn họ tuy rằng nhìn thấy Ninh Tiểu Đường một chương đánh bay cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, nhưng giờ khắc này nhìn thấy cái kia tà đạo bốn vị Ma Đầu cường cường liên thủ, toàn lực ứng phó công về phía Ninh Tiểu Đường, lòng của hai người không khỏi mà nâng lên.

Thượng Quan Như Phong cũng hơi nhíu mày, mặc dù theo : đề Lục Phiến Môn nắm giữ tình báo đến xem, vị này Ninh Trang Chủ chính là một vị nghi tị Tiên Thiên Cảnh cường giả siêu cấp, nhưng bốn vị nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả liên thủ lại thực lực, tuyệt không thể coi thường.

Hắn cũng không biết vị này Ninh Trang Chủ, đến cùng có thể hay không lấy một địch bốn.

Bởi vậy, trong nháy mắt tiếp theo, Thượng Quan Như Phong bỗng nhiên hô to một tiếng, nói: "Mọi người cùng nhau tiến lên!"

Lúc này, Thượng Quan Như Phong, Công Tôn hư chờ người, dồn dập lại một lần nữa động thủ.

Mà Thiết Thi Lão Ma vu minh, Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa cùng với tị tà Nhị lão thấy thế, lập tức cũng bắt đầu ra tay ngăn cản, để phòng ngừa Thượng Quan Như Phong chờ người đi vào trợ giúp Ninh Tiểu Đường.

Có điều vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường vẻ mặt vẫn như cũ một mặt bình tĩnh.

Đối mặt bốn vị tà đạo Ma Đầu toàn lực ứng phó công kích, Ninh Tiểu Đường chỉ là hơi hơi nhíu mày.

Ngược lại không là đang lo lắng không cách nào ứng đối bốn người công kích, mà là hắn cảm thấy có chút phiền phức.

Hắn cảm thấy muốn giết chết trước mắt bốn người, có chút phiền phức.

Bởi vì phải giết chết bọn họ, Ninh Tiểu Đường thiết yếu muốn tăng lên công lực của chính mình mới được, hơn nữa lần này tăng lên công lực, sẽ khá nhiều.

Đây đối với tu luyện đang đứng ở thời khắc mấu chốt hắn tới nói, tuyệt đối là chuyện phiền toái.

Không có đặc thù cần phải hoặc là nguy cơ sống còn, hắn là có thể tránh khỏi tăng lên công lực, liền tận lực tránh khỏi tăng lên công lực.

Ninh Tiểu Đường đang do dự có muốn hay không giết chết trước mắt bốn người, ngay vào lúc này, cái kia bốn vị tà đạo Ma Đầu cái thứ nhất công kích, rốt cục đi tới trước mặt hắn.

Đó là một cái do mấy chục diện cờ xí tạo thành màu sắc rực rỡ Ma Long.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Kịch liệt giao chiến (ba)

Do mấy chục diện cờ xí hội tụ mà thành Ma Long, giương nanh múa vuốt địa nhào tới Ninh Tiểu Đường trước mặt.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà hướng Ma Long liếc mắt một cái.

Chỉ thấy hắn rất tùy ý giơ lên tay phải của chính mình, dựng thẳng lên một cái ngón trỏ.

Chợt, hần chỉ điểm một chút hướng về phía nhào tới trước người mình Ma Long.

"Phốc ~ "

Lại như ngón tay vạch trần bong bóng, phát sinh một cái nhẹ nhàng tiếng vang.

Khẩn đón lấy, toàn bộ do mấy chục diện cò xí hội tụ mà thành Ma Long, đột nhiên nứt toác ra.

Bởi vì ở Ninh Tiểu Đường một chỉ điểm ra một sát na kia, một luồng mệnh môn cực kỳ cường hãn Khí Kinh, trong nháy mắt từ Ninh Tiểu Đường đầu ngón tay bắn mạnh mà ra.

Này cổ Khí Kinh, do vô số sợi cực nhỏ chân khí hội hợp mà thành, mỗi một sợi chân khí, đều phăng phất là một thanh bé nhỏ lưỡi dao.

Khi này cổ Khí Kinh khuếch tán đến toàn bộ ma trên thân rồng sau, thật giống như có vô số chuỗi bé nhỏ mà sắc bén lưỡi dao, đang không ngừng cắt chém Ma Long.

"Xoạt kéo xoạt kéo ~ "

Vài xé rách âm thanh không ngừng vang lên.

Cái kia mấy chục diện cò xí, thoáng qua liền bị xé rách thành vô số điều bé nhỏ mảnh vỡ.

Tạo thành Ma Long thân thể cò xí bị hủy, toàn bộ Ma Long tự nhiên cũng sụp đổ ra đến.

Nhỏ vụn vài, bay là tả, như hoa tuyết như thế từ giữa không trung bay xuống.

Ninh Tiểu Đường chỉ điểm một chút vỡ Ma Long sau, hần cũng không thèm nhìn tới theo đuôi Ma Long mà đến Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên bước đi chân trái, lui về sau một bước.

Khẩn đón lấy, hần nhắc lên tay trái của chính mình, không chút do dự một chương hướng về trước kia vị trí đập tới.

"Ba ~" một tiếng.

Lại như là đầu bàn tay ở trên mặt nước, tạo nên một vòng lại một vòng gợn sóng.

Theo Ninh Tiểu Đường một chương này đánh ra, chỉ thấy hần bên trái đằng trước hư không, không khí một trận vận vẹo, một đạo mang màu sắc rực rỡ quỷ quái mặt nạ bóng người, từ trong đó rơi xuống đi ra, chính là vị kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ.

Cái kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ vội vội vãi vãi địa đồng dạng một chương đánh ra, cùng Ninh Tiểu Đường đầu bàn tay cùng nhau.

"Oanh ~ "

Một tiếng như lôi đình nổ vang qua đi, Khí Kinh từ hai người bàn tay giao tiếp nơi, cuồng bạo địa hướng bốn phương tám hướng dật tán mát.

Cái kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ lúc này phát sinh rên lên một tiếng, cả người như như điều đứt dây, không bị khống chế địa bay ngược ra ngoài.

Ninh Tiểu Đường nhưng vẫn không nhúc nhích, vững như bàn thạch. Thực lực cao thấp, lập tức lập kiến.

Này hai lần giao thủ, toàn phát sinh ở trong chớp mắt.

Hóa giải hai người này uy hiếp to lớn nhất công kích sau, Ninh Tiểu Đường liền bắt đầu chủ động xuất kích.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên bước lên trước bước ra, trong nháy mắt tiếp theo, hần toàn bộ bóng người đột nhiên biến mất.

Chờ hần lúc xuất hiện lần nữa, bóng người của hần xuất hiện ở cao mấy trượng giữa không trung, cùng cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ mặt đối mặt đứng lơ lửng trên không.

Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bóng người bỗng nhiên hiện ra, đồng tử không khỏi hơi co rút lại.

Còn không đợi cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ có phản ứng, Ninh Tiểu Đường trực tiếp một quyền, nặng nề hướng đối phương đánh tới.

Do ở không trung không cách nào mượn lực, liền không thể như mặt đất như vậy linh hoạt né tránh.

Hơn nữa Ninh Tiểu Đường cú đấm này vừa nhanh lại mãnh, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt, cũng đánh ra một quyền, trực tiếp cứng đối cứng đấu.

"Ầm ~ "

Từng quyền giao kích, thật giống như là hai viên thiên thạch đụng thẳng vào nhau, phát sinh một tiếng đĩnh tai nhức óc nổ vang.

Khẩn đốn lấy, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cả người, lúc này bị tạp đến rơi vào mặt đất.

Lần này, Ninh Tiểu Đường không lại sau một đòn, hãy thu tay dòi đi mục tiêu. Mà là sấn thẳng truy kích, trực tiếp đuổi theo.

Bởi vì cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ lúc trước liền bị Ninh Tiểu Đường kích thương một lần, hơn nữa thân pháp của hắn tốc độ, là liên thủ tấn công về phía Ninh Tiểu Đường bốn vị tà đạo Ma Đầu ở trong, chậm nhất một vị.

Liền, Ninh Tiểu Đường lúc này dự định trước tiên tập trung sức mạnh giải quyết vị này Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ lại nói.

Chỉ thấy cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ thân thể còn chưa bị đập xuống đến mặt đất, Ninh Tiểu Đường liền bóng người lóe lên, đi thẳng tới đối phương bên cạnh người.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường nắm chặt nắm đấm, không chút do dự lại đấm một quyền nện xuống.

Bởi vào giờ phút này, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ rơi vào mặt đất thân thể, cũng không bị chính hắn khống chế, bởi vậy hắn chỉ có thể trơ mắt mà nhìn Ninh Tiểu Đường nắm đấm rơi vào trên người hắn.

"Ầm~~"

Nắm đấm hạ xuống, nện ở hán lồng ngực.

Cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ không nhịn được hét thảm một tiếng, trong miệng phun ra một ngụm máu lớn.

Nếu như nói trước một quyền, chỉ là hơi chấn thương hán Nội Phủ.

Như vậy cú đấm này, có thể nói trực tiếp để hán ngũ tạng lục phủ đều di vị. Có một cái xương sườn, càng bị Ninh Tiểu Đường cú đấm này, cho tạp đến trực tiếp cắt thành hai đoạn.

"Ầm~~"

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ thân thể tăng tăng rơi xuống đất trên.

Tàng đá xanh cùng thân thể của hắn mới vừa vừa mới tiếp xúc, lúc này đều vỡ ra được.

"Không được, mọi người không muốn lạc đàn, đồng thời ngăn trở hắn! Tuyệt không thể để cho hắn tiêu diệt từng bộ phận!" Cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi mà lo lắng nói rằng.

Âm Sát lão quỷ, Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ hai người, vội vã bóng người lóe lên, cùng cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ đứng ở đồng thời.

Sau đó, ba người khí tức lần thứ hai đột nhiên dâng lên, toàn lực ứng phó công về phía Ninh Tiểu Đường.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường ở quyền thứ hai nện xuống sau, tựa hồ còn không bỏ qua, đang chuẩn bị quyền thứ ba đập về phía cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ.

Âm Sát lão quỷ, Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ cùng với Hồng Lô Phó Lô Chủ ba trong lòng người đều rất rõ ràng, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ, lúc này đã chịu thương không nhẹ. Nếu là lại bị Ninh Tiểu Đường một quyền nện xuống, coi như bất tử, cũng muốn đi nửa cái mạng.

Nếu như như vậy, bọn họ tà đạo bên này, liền muốn triệt để mất đi một thành viên sức chiến đấu.

Kết quả như thế, không phải bọn họ nguyện ý nhìn thấy.

Vì lẽ đó, bọn họ bất luận làm sao, cũng muốn ngăn cản Ninh Tiểu Đường quyền thứ ba hạ xuống.

Ba người công kích rất nhanh đi tới Ninh Tiểu Đường trước người, Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, không thể làm gì khác hơn là trên đường thay đổi nắm đấm phương hướng, ngược lại đánh về Âm Sát lão quỷ, Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ cùng với Hồng Lô Phó Lô Chủ ba người.

"Ầm~~"

Âm Sát lão quỷ ba người hợp lực liên thủ, đỡ lấy Ninh Tiểu Đường cường hãn mà uy mãnh một quyền.

"Ầm ầm ầm~~"

Ninh Tiểu Đường tiếp theo lại là liên tục nổ ra ba quyền, nhưng ở đối phương ba người liên thủ lại, tất cả đều bị đón lấy.

Âm Sát lão quỷ, Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ cùng với Hồng Lô Phó Lô Chủ ba người, chung quy là nửa bước Tiên Thiên cường giả, ở ba người

hợp lực không xa rời nhau tình huống, Ninh Tiểu Đường trong lúc nhất thời, cũng nắm đối phương hết cách rồi, trừ phi hắn tăng lên trên diện rộng chính mình công lực.

Nhưng này dạng vừa đến, sẽ ảnh hưởng đến hắn tu luyện tiến độ.

Bởi vậy, không có đặc thù cần phải, Ninh Tiểu Đường vẫn là không quá muốn tăng lên công lực của chính mình.

Liên thời khắc này, song phương người tới ta đi, đánh cho khó phân thắng bại, ai cũng nắm ai không có cách nào.

Có điều, thế nào cũng phải tới nói, vẫn là Ninh Tiểu Đường áp chế gắt gao Âm Sát lão quỷ ba người, điều này làm cho ba người bọn họ đánh cho càng ngày càng hoảng sợ, sợ không cẩn thận, liền bị Ninh Tiểu Đường chui chỗ trống.

"Thật là lợi hại!"

Một bên khác, Thủy Nguyệt phái lý quỳnh cùng Thanh Huyền phái khâu minh, thấy Ninh Tiểu Đường lấy một địch ba, còn gắt gao đè lên đối phương đánh, coi là thật là nhìn ra trọn mắt ngoác mồm, khiếp sợ không thôi.

Mà Thượng Quan Như Phong, Công Tôn hư cùng với Thu Tiêu ba người, đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Này Ninh Trang Chủ, thực sự quá mạnh mẽ!" Ba trong lòng người không nhịn được thầm nghĩ, "Cái này chẳng lẽ chính là Tiên Thiên Cảnh thực lực? Chỉ là cái kia Ninh Trang Chủ dật lan ra đến Khí Kinh, tựa hồ cũng không phải Tiên Thiên Cường Khí a? Chuyện gì thế này?"

Ba trong lòng người đều không nghĩ ra nguyên nhân ở trong, có điều mặc dù đối với này kỳ quái, nhưng bọn họ vẫn như cũ tin tưởng Ninh Tiểu Đường là một vị Tiên Thiên Cảnh cường giả siêu cấp.

Đặc biệt Thượng Quan Như Phong, hắn cách Tiên Thiên Cảnh, thật sự chỉ là chênh lệch như vậy một điểm mà thôi.

Nhưng lúc này hắn nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bày ra thực lực sau, cảm thấy không bằng.

Thực lực như vậy, ngoại trừ Tiên Thiên Cảnh, vậy còn sẽ là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Hợp tác (một)

"Rầm rầm rầm~~ "

Ninh Tiểu Đường cùng Hồng Lô Phó Lô Chủ, Tam Kỳ Phưởng phó phưởng chủ cùng với Âm Sát lão quỷ ba người không ngừng kịch liệt giao thủ, bùng nổ ra từng trận như lôi đình tiếng nổ vang rền.

Toàn bộ đình viện bên trong, khắp nơi là phân tán Khí Kinh, lăng liệt như đao.

Nếu không là ở đây mỗi một người, ít nhất đều là Thông Mạch cảnh viên mãn cường giả, căn bản là không có cách nào ở đình viện bên trong đặt chân.

Cái kia từng tia một Khí Kinh, coi như là Thông Mạch cảnh trung kỳ võ công cao thủ, một khi nhiễm, chỉ sợ cũng phải bị mất mạng tại chỗ.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Như Phong chờ người, tương tự cùng nhau liên thủ áp chế còn lại tà đạo Ma Đầu.

Ninh Tiểu Đường một người dẫn đi rồi bốn vị tà đạo Ma Đầu, còn lại tà đạo Ma Đầu liền chỉ còn dư lại Thiết Thi Lão Ma vu minh, Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa cùng với tị tà Nhị lão bốn người.

Cho tới Thượng Quan Như Phong bên này, trừ hắn ra, còn có Công Tôn hư, Thanh Huyền phái khâu minh, Thủy Nguyệt phái lý quỳnh cùng Thu Tiêu.

Bốn người đối với năm người, nhìn hay là không kém nhiều.

Nhưng trên thực tế, bốn vị tà đạo Ma Đầu bên trong, chỉ có Thiết Thi Lão Ma vu minh cùng Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa hai người là nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả.

Mà chính đạo bên này, ngoại trừ Thu Tiêu không phải nửa bước Tiên Thiên Cảnh ở ngoài, còn lại bốn người thì lại tất cả đều là nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả.

Chính Tà song phương sức mạnh so sánh, lúc này có thể nói hoàn toàn bị triệt để đảo ngược.

Nhìn phe mình đại chiếm ưu thế, Công Tôn hư lúc này đối với Thượng Quan Như Phong truyền âm nói: "Thượng Quan huynh, kế hoạch của chúng ta xem ra có thể thực hành. Trước lúc này, còn phải phiền phức Thượng Quan huynh đem kế hoạch của chúng ta cùng vị kia Ninh Trang Chủ cùng với Khâu huynh, Lý tiên tử nói một chút."

Thượng Quan Như Phong truyền âm trả lời: "Được, ta vậy thì đem kế hoạch báo cho bọn họ."

Lúc này, Thượng Quan Như Phong phân biệt truyền âm cho Ninh Tiểu Đường, khâu minh cùng lý quỳnh, đem trước kia lập ra chi tiết kế hoạch nói cho ba người.

Cùng lúc đó, bên trong gian phòng Trường Sa Vương chờ mọi người, nghe ngoài phòng đình tai nhức óc nổ vang, mỗi người vẻ mặt nghiêm túc tới cực điểm.

Cái kia từng đạo từng đạo như lôi đình giống như tiếng nổ vang rền, khiến cho đến toàn bộ gian nhà đều rung động lên, tro bụi không ngừng từ xà nhà rì rào hạ xuống.

Cửa phòng, càng là thỉnh thoảng có một tia hai sợi Khí Kinh, từ ngoài phòng tiêu bắn vào.

Những kia bị tức kinh động chạm đến cái bàn, lúc này trực tiếp hóa thành vô số gỗ vụn bột phấn.

Mà cửa gạch xanh trên mặt đất, cũng là xuất hiện từng cái từng cái sâu không thấy đáy lỗ thủng, cái kia tất cả đều là bị ngoài phòng Khí Kinh lan đến mà dấu vết lưu lại.

Trong phòng tất cả mọi người, tất cả đều vây quanh ở Trường Sa Vương bốn phía.

Đối với ngoài phòng tranh đấu kịch liệt, mọi người không khỏi là kinh hồn bạt vía, ngo ngác không ngớt.

Trường vương sa Ti Mã Vũ bản thân cũng là vị võ công cao thủ, Kỳ Kinh Bát Mạch càng là mở ra ngũ mạch.

Hắn nhìn cửa phòng thỉnh thoảng từ bên ngoài tiêu bắn vào Khí Kinh, sắc mặt một trận biến ảo chập chờn.

"Mạnh, thực sự quá mạnh mẽ!" Trường Sa Vương Ti Mã Vũ trong lòng kinh hãi không ngớt.

Ngoài phòng những người kia cấp độ thực lực, quả thực vượt qua Trường Sa Vương Ti Mã Vũ tưởng tượng.

Vừa nghĩ tới chính mình đã từng còn muốn nuốt một mình da dê địa đồ, Trường Sa Vương Ti Mã Vũ trong lòng liền cười khổ không thôi.

Bây giờ, hắn đối với cái kia da dê địa đồ, từ lâu không có nửa phần ý nghĩ.

Hắn thậm chí vui mừng đã đem da dê địa đồ chuyển tặng cho vị kia họ Ninh tiền bối. Chỉ ít, làm những kia chuyện phiền toái tìm tới thì, vị kia họ Ninh tiền bối sẽ thay mình chặn ở phía trước.

Lại như vừa nãy, làm cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ một chương nổ nát cửa phòng thì, trong phòng tất cả mọi người đều bị hải đến chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Cũng còn tốt thời khắc máu chốt, Ninh Tiểu Đường đứng lúc chạy tới.

Vào giờ phút này, mọi người nghe ngoài phòng nổ vang liên tục, tâm lý ít nhiều gì mang theo một tia thấp thỏm cùng bất an.

Bởi vì ngoài phòng tranh đấu, thực sự quá mức kịch liệt. Bên ngoài những người kia thực lực, vượt xa trong phòng mọi người.

Tuy rằng trong phòng có một ít người, vẫn là Thông Mạch cảnh hậu kỳ Đại Cao Thủ, nhưng cùng ngoài phòng những cường giả kia so ra, liền có chút như gặp sự phụ.

Bất kể là Lục Phiến Môn lạc lão, Hàn Mãnh chờ người, vẫn là Thủy Nguyệt phái, Thanh Huyền phái trưởng lão, như đồng tuệ, Phùng Hiên, đều căn bản là không có cách cùng bên ngoài những kia nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả so với.

Công Tôn Lưu Vân đứng ở trong đám người, hơi cúi đầu, cau mày.

Hắn tuy rằng am hiểu toán, cũng toán ra lần này, da dê địa đồ sẽ ở Trường Sa thành toàn bộ tập hợp đủ. Nhưng hắn không nghĩ tới, bên ngoài tranh đấu sẽ kịch liệt đến trình độ như vậy.

"Đây chính là những kia nửa bước Tiên Thiên Cảnh các cường giả thực lực sao?" Công Tôn Lưu Vân trong lòng âm thầm suy nghĩ, trong con người mơ

hồ có ánh sáng lấp loé.

Cường giả như vậy phong độ, cũng chính là Công Tôn Lưu Vân theo đuổi, thậm chí hắn đã tâm còn muốn càng to lớn hơn, hắn theo đuổi mục tiêu, chính là thành là tiên thiên cảnh cường giả siêu cấp!

Tuy rằng này một mục tiêu đối với hắn mà nói, còn quá mức xa xôi. Nhưng này không có chuyện gì, bởi vì hắn còn trẻ, hắn có nhiều thời gian đến thực hiện này một lớn lao mục tiêu.

Mà lần này Công Tôn Lưu Vân đi tới Trường Sa thành, trọng yếu nhất, vẫn là tập hợp đủ chín tấm da dê địa đồ, sau đó sẽ kết hợp Công Tôn Long lão tổ lưu lại thời toán đồ, tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, thu hồi Công Tôn gia Trần Tộc Chi Bảo —— diệt hùng kiếm cùng với Thiên Cơ các trấn các chỉ bảo —— Thiên Ky ngọc.

"Lần này, nhất định phải thành công!" Công Tôn Lưu Vân hé mắt, âm thầm nói rằng.

Trong đình viện, làm Ninh Tiểu Đường nghe xong Thượng Quan Như Phong truyền âm sau, hơi suy nghĩ một chút sau, liền đồng ý.

Cho tới bây giờ, Ninh Tiểu Đường trên người tổng cộng có ba tấm da dê địa đồ, mặc dù hơn nữa Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão Thu Tiêu trên người tấm kia, cũng là bốn tấm da dê địa đồ, vẫn cứ còn thiếu thiếu năm tấm da dê địa đồ.

Lúc này, cùng Thượng Quan Như Phong một trận truyền âm giao lưu, Ninh Tiểu Đường đối với cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ cũng có càng cận kề hiểu rõ.

"Muốn đi vào cái kia di chỉ, ngoại trừ cái kia chín tấm da dê địa đồ ở ngoài, còn cần Công Tôn Long cho Công Tôn gia lưu lại tấm kia thời toán đồ sao?" Ninh Tiểu Đường không khỏi mà hơi liếc mắt một cái Công Tôn hư.

"Còn có cái kia di chỉ bên trong khủng bố quý dị sự vật, cái kia đến tốt cùng là cái gì? Năm đó Công Tôn Long thật sự suýt chút nữa không ra được? Hơn nữa cuối cùng liền Công Tôn gia Trần Tộc Chi Bảo diệt hùng kiếm cũng rơi rớt ở bên trong?"

Ninh Tiểu Đường trong lòng bốc lên từng cái từng cái nghi vấn, có điều rất nhanh, hắn liền không suy nghĩ thêm nữa những chuyện này.

Hắn sở dĩ muốn tiến vào di chỉ, có điều là vì tìm kiếm da dê trên bản đồ đánh dấu cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô. Mà di chỉ bên trong có hay không võ công truyền thừa cái gì, Ninh Tiểu Đường cũng không thêm khát.

Cho tới Thượng Quan Như Phong, Công Tôn hư bọn họ muốn khanh một cái những tà đạo đó Ma Đầu kế hoạch, Ninh Tiểu Đường càng không quan tâm. Chỉ cần có thể tiến vào cái kia di chỉ, có phải là cần cùng những tà đạo đó Ma Đầu hợp tác, hắn cũng không ngại.

Biết được Ninh Tiểu Đường đáp ứng sau, Công Tôn hư lúc này lớn tiếng nói: "Các vị, xin mời tạm thời dừng tay, trước hết nghe ta một lời."

Chính đạo bên này, vốn là áp chế gắt gao những tà đạo đó Ma Đầu.

Bởi vậy, làm Ninh Tiểu Đường, Thượng Quan Như Phong chờ người dừng lại công kích sau, những tà đạo đó Ma Đầu lúc này cũng đều ngừng lại.

"Có chuyện nói mau, có rắm mau thả!" Hồng Lô Phó Lô Chủ lạnh lùng nói rằng.

Công Tôn hư cũng không náo, cười cười nói: "Chư vị, các ngươi sở dĩ tụ hội Trường Sa thành, thu thập cái kia da dê địa đồ, mục đích cuối cùng, cũng là vì tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ. Đã như vậy, mọi người tại sao không tiến hành hợp tác? Làm gì không đánh đến một mất một còn?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 216: Hợp tác (hai)

"Hợp tác?" Các vị tà đạo Ma Đầu nghe được Công Tôn hư lời này sau, đầu tiên là hơi ngần người, lập tức đều cười gằn lên.

"Làm sao, các ngươi những này Chính Đạo Nhân Sĩ, cũng muốn tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ?" Hồng Lô Phó Lô Chủ nhơn âm thanh nói rằng, "Nghĩ đến các ngươi cũng đều biết, nơi đó là Viễn Cổ tà đạo tông môn di chỉ. Các ngươi những này chính đạo người, làm sao lại đột nhiên muốn đi nơi nào?"

Còn lại chư vị tà đạo Ma Đầu cũng đều nghi ngờ nhìn Công Tôn hư, nếu nói là tà đạo người muốn đi vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, vậy còn có thể nói tới thông.

Dù sao, nơi đó làm Viễn Cổ tà đạo tông môn di chỉ, bên trong rất có thể nắm giữ Viễn Cổ Thời Kỳ tu luyện truyền thừa, đây là hết thấy người trong Tà đạo trong lòng khát vọng được.

Nhưng mà như vậy tà đạo truyền thừa, đối với Chính Đạo Nhân Sĩ tới nói, liền hoàn toàn là vô bổ, thậm chí có thể nói là một loại uy hiếp.

Theo lẽ thường tới nói, chính đạo phương diện căn bản không thể đi chỗ đó Viễn Cổ tông môn di chỉ, thậm chí vì phòng ngừa tà đạo phương diện thu được Viễn Cổ truyền thừa, còn có thể ngăn cản tà đạo nhân sĩ đi tới nơi đó.

Bởi vậy, khi này chút tà đạo Ma Đầu nghe được Công Tôn hư đưa ra hợp tác, bọn họ cái ý niệm đầu tiên, chính là này chính đạo phương diện lại đang giờ trò quỷ gì? Có phải là bố trí bẫy rập gì?

Nhìn thấy các vị tà đạo Ma Đầu dồn dập lộ ra hoài nghi vẻ mặt, Công Tôn hư cũng không cảm thấy bất ngờ, hần mở miệng nói rằng: "Nhân vì là Công Tôn gia chúng ta tộc Trần Tộc Chi Bảo rơi rớt ở bên trong, vì thu hồi Trần Tộc Chi Bảo, Công Tôn gia chúng ta đồng ý cùng các người hợp tác."

"Các người Công Tôn gia Trần Tộc Chi Bảo? Diệt hùng kiếm? Diệt hùng kiếm là rơi rớt ở cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong?" Hồng Lô Phó Lô Chủ đẩy mắt kính ngạc.

Còn lại tà đạo Ma Đầu cũng là lộ ra vẻ giật mình, Công Tôn gia tộc Trần Tộc Chi Bảo diệt hùng kiếm, có thể nói là đại danh鼎鼎.

Bởi vì diệt hùng kiếm chính là thần binh bảng trên thần binh, mỗi một kiện thần binh bảng trên vũ khí, đều là không giống người thường, nắm giữ khó mà tin nổi uy năng.

Chỉ là Công Tôn gia diệt hùng kiếm, từ lúc 300 năm trước đã mất.

Các vị tà đạo Ma Đầu không nghĩ tới này diệt hùng kiếm dĩ nhiên là rơi rớt ở cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong, nếu là lời ấy không giả, cũng khó trách Công Tôn hư mở miệng tìm kiếm hợp tác, muốn đi vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ.

Giờ khắc này, Hồng Lô Phó Lô Chủ lòng nghi ngờ đi không ít, có điều vẫn như cũ dùng hoài nghi khẩu khí nói rằng: "Tuy nói người vì tìm về diệt hùng kiếm, tìm kiếm cùng chúng ta đồng thời hợp tác, có điều ta kỳ quái chính là, các người chính đạo phương diện liền không một chút nào lo lắng chúng ta từ cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong thu được truyền thừa?"

Công Tôn hư lắc lắc đầu nói: "Cái này tự nhiên không lo lắng, bởi vì 300 năm trước, chúng ta Công Tôn Long lão tổ cũng đã từng tới cái kia di chỉ bên trong, hần phát hiện bên trong nguy cơ trùng trùng, các người muốn thu được truyền thừa, hầu như không thể."

Hồng Lô Phó Lô Chủ khẽ cau mày: "300 năm trước Công Tôn Long liền đến quá cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong?"

Công Tôn hư nói: "Đương nhiên, bằng không, Công Tôn gia chúng ta tộc Trần Tộc Chi Bảo diệt hùng kiếm, thì lại làm sao sẽ rơi rớt ở cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong?"

Công Tôn hư nói tới mỗi một câu nói, đều là lời nói thật.

Dù sao, những này tà đạo Ma Đầu đều là sống hơn trăm năm trở lên nhân tinh, muốn thiết kế bọn họ, phổ thông lừa dối căn bản giấu có điều con mắt của bọn họ.

Vì lẽ đó, muốn để trong bọn họ kể, liền cần dùng đến trên đời lợi hại nhất lừa gạt thuật.

Mà trên đời lợi hại nhất lừa gạt thuật, không gì bằng ăn ngay nói thật.

Lời nói thật vốn cũng không lừa dối, nhưng khi chỉ nói là một phần lời nói thật, mà một bộ phận khác nhưng cố ý ẩn giấu lên. Do đó trong lúc vô tình nói dối đối phương, làm cho đối phương bị lừa gạt mà không tự biết, này chính là lừa gạt thuật cảnh giới tối cao.

Bởi vì lừa dối liền ẩn giấu với chân thực bên trong, người ngoài căn bản không thể nào phân rõ.

Công Tôn hư đem phần lớn nói thật đều nói ra, nhưng ẩn giấu cái kia di chỉ bên trong, có khủng bố quý dị sự vật, hơn nữa là chuyên môn nhằm vào tà đạo nhân vật khủng bố quý dị sự vật.

Tuy rằng hần cũng hướng về các vị tà đạo Ma Đầu nói rồi, cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong, nguy hiểm tầng tầng, muốn thu được truyền thừa, hầu như không thể.

Nhưng cũng chính vì như thế, trái lại càng làm cho những tà đạo đó Ma Đầu tin tưởng Công Tôn hư.

Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong, sao lại không gặp nguy hiểm?

Chỉ là nguy hiểm thường thường nương theo kỳ ngộ, nguy hiểm càng lớn, đại diện cho kỳ ngộ cũng lại càng lớn.

Hồng Lô Phó Lô Chủ trầm mặc không nói, quá sau một lúc lâu, hần chậm rãi mở miệng nói rằng: "Người nói hợp tác, là chỉ một mình người cùng chúng ta hợp tác đây? Vẫn là nói, người có thể đại biểu các người bên kia tất cả mọi người?"

Công Tôn hư nói: "Công Tôn gia chúng ta đã cùng với những cái khác người đàm luận được, vì lẽ đó ta có thể đại biểu bọn họ hướng về các người đưa ra hợp tác. Ta biết các người trong tay cũng có da dê địa đồ, chúng ta bên này cũng có. Hơn nữa, muốn đi vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong, ngoại trừ da dê địa đồ ở ngoài, còn cần chúng ta Công Tôn Long lão tổ lưu lại thôi toán đồ. Nay thôi toán đồ, ta đã đem nó mang đến."

Hồng Lô Phó Lô Chủ nói: "Này hợp tác việc, chúng ta rất nhiều thế lực còn phải thảo luận trước một chút."

Công Tôn hư nói: "Xin cứ tự nhiên."

Lúc này, Hồng Lô Phó Lô Chủ, Âm Sát lão quý, Thất Thánh Môn Tôn Chủ chờ các vị tà đạo Ma Đầu gom lại đồng thời, sau đó truyền âm cho nhau giao lưu lên.

Rất nhanh, các vị tà đạo Ma Đầu giao lưu xong xuôi.

Cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ nói rằng: "Hợp tác có thể, chúng ta ước định một thời gian, chờ tập hợp đủ da dê địa đồ sau, liền cùng đi tới cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ."

Công Tôn hư nói: "Chúng ta chỉ có ba ngày, sau ba ngày, chúng ta nhất định phải tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ."

"Cái gì, sau ba ngày?" Hồng Lô Phó Lô Chủ lắc đầu nói, "Cái này không thể nào, sau ba ngày, chúng ta đều không nhất định có thể tập hợp đủ da dê địa đồ."

Công Tôn hư nói: "Các người cũng biết, này da dê địa đồ nguyên vốn là chúng ta Công Tôn Long lão tổ lưu lại. lấy Công Tôn gia chúng ta nắm giữ thủ đoạn đặc thù, đến thôi toán này da dê địa đồ đại thể vị trí. Căn cứ chúng ta mới nhất thôi toán, chín tấm da dê địa đồ, đã toàn bộ đến Trường Sa trong thành."

Đối với Công Tôn gia nắm giữ thôi toán da dê địa đồ vị trí thủ đoạn đặc thù, các vị tà đạo Ma Đầu cũng không có hoài nghi.

Bởi vì các trương da dê địa đồ lẫn nhau trong lúc đó, tựa hồ có một loại nào đó không biết liên hệ.

Chính là bọn họ, cũng có thể thông qua vài tờ da dê địa đồ, qua loa địa tính toán còn lại da dê địa đồ đại thể phương hướng, cái này cũng là bọn họ sở dĩ đem da dê địa đồ mang tới Trường Sa nguyên nhân.

Hồng Lô Phó Lô Chủ khề cau mày nói: "Ba ngày cũng quá cuồng lên, vì sao sau ba ngày nhất định phải tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ?"

Còn lại tà đạo Ma Đầu mọi người, cũng dồn dập nhíu mày. Bọn họ lần này dài sa thành, chủ yếu nhất vẫn là cướp giật Trường Sa Vương trong tay tám kia da dê địa đồ.

Cho tới ở gần đây, liền tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, bọn họ trước kia căn bản cũng không có ý định này.

Bởi vì bọn họ cũng không cho là, bọn họ có thể ở trong ngắn hạn liền tập hợp đủ chín tấm da dê địa đồ.

Dựa theo bình thường kế hoạch, nếu như bọn họ thật muốn đi vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, bọn họ nhất định sẽ thông báo từng người thế lực bên trong những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Bất Tử, để những lão bất tử kia điều động.

Có điều hiện tại, nhưng phải ở trong vòng ba ngày, liền tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong.

Như vậy thời gian ngắn ngủi bên trong, bọn họ căn bản là không kịp thông báo những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Bất Tử.

Mà này, cũng chính là Công Tôn hư mục đích.

Công Tôn hư nói rằng: "Bởi vì thiên thời, sau ba ngày chính là tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ tốt nhất thiên thời. Khi đó, là toàn bộ di chỉ Hộ Sơn trận pháp yếu nhất thời gian. Nếu là bỏ qua đoạn thời gian này, vậy thì lại lại muốn chờ đợi ba trăm năm."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217: Hợp tác (ba)

Công Tôn hư lời này, nói tới nửa thật nửa giả.

Tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, xác thực cần phải để ý thiên thời, hơn nữa cũng là ba trăm năm một chu kỳ. Bỏ qua năm nay, liền muốn đợi thêm hậu ba trăm thâm niên.

Có điều tốt nhất thiên thời là ở sau ba ngày, lời này nhưng là Công Tôn hư lung tung mù suru, mục đích tự nhiên là vì phòng ngừa trước mắt những này tà đạo Ma Đầu, trở lại thông báo mỗi người bọn họ thể lực Tiên Thiên Cảnh cường giả.

Dù sao, cái kia Viễn Cổ tà đạo tông môn di chỉ, coi như là đối với những Tiên Thiên Cảnh đó tà đạo Lão Ma tới nói, cũng là có đầy đủ sức hấp dẫn.

Nếu là vạn nhất đem những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Ma cũng chiêu gây ra, vậy thì có chút phiền phức.

Cũng không phải sợ những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Ma được truyền thừa, Công Tôn hư tin tưởng, coi như là những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Ma tiến vào di chỉ bên trong, cũng không có khả năng làm có thu hoạch.

Bởi vì 300 năm trước, coi như là Công Tôn Long như vậy ở Tiên Thiên Cảnh ở trong đều là cường giả tuyệt đỉnh đại nhân vật, ở cái kia di chỉ bên trong, đều tuyệt chút nữa vẫn mệnh.

Công Tôn hư chủ yếu lo lắng chính là, một khi để những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Ma liên lụy vào, song phương sức mạnh cân bằng sẽ lập tức bị đánh vỡ. Đến thời điểm, trời mới biết sẽ phát sinh cái gì bất ngờ.

Bởi vậy, Thượng Quan Như Phong cùng Công Tôn hư ờ lập ra kế hoạch thì, liền muốn đến cái biện pháp này. Cùng tà đạo phương diện định ra hợp tác sau, liền lập tức ở nhanh nhất thời gian trong, tiến vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, do đó khiến những Tiên Thiên Cảnh đó Lão Ma không kịp tham dự vào.

Vào giờ phút này, các vị tà đạo Ma Đầu lông mày đều chăm chú cau lên đến.

Tuy rằng bọn họ cũng không xác định Công Tôn hư nói đến tốt cùng có phải là thật hay không, nhưng bọn họ cũng không dám mạo hiểm. Nếu như sau ba ngày đúng là tốt nhất thiên thời thời khắc, một khi bỏ qua, vậy sẽ phải đợi thêm ba trăm thâm niên, bọn họ có thể không chờ nổi.

Cái kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ nhíu nhíu mày nói rằng: "Nếu như sau ba ngày liền muốn đi vào cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, như vậy chúng ta ngày mai trong vòng một ngày, liền muốn tập hợp đủ chín tám da dê địa đồ, tới kịp sao?"

Công Tôn hư nói: "Căn cứ Công Tôn gia chúng ta thôi toán, chín tám da dê địa đồ cũng đã đến Trường Sa trong thành. Dùng một ngày tập hợp đủ chín tám bản đồ, nghĩ đến nên vẫn là có thể. Còn hiện tại sao, ta nghĩ chúng ta vẫn là trước tiên đối chiếu một hồi lẫn nhau trong tay da dê địa đồ, nhìn còn cần thu thập vài tờ."

Cái kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ gật gù, nói rằng: "Chúng ta Sĩ Mị Loan ba phe thể lực, mỗi người có một tám da dê địa đồ."

Sau đó, cái kia Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa cũng môi đỏ khẽ mở, nói rằng: "Chúng ta Thất Thánh Môn trong tay, có một tám."

Đoan Mộc hoa âm thanh ôn nhu, như là nữ âm, rồi lại mang theo một luồng đặc biệt từ tính.

Giữa trường mọi người, toàn cũng không nhận được nhiều liếc mắt nhìn hần.

Khẩn đón lấy, cái kia Dương Thi Phái Thiết Thi Lão Ma vu minh mở miệng nói rằng: "Lão già trong tay ta, cũng có một tám da dê địa đồ."

Sau khi, tất cả mọi người nhìn phía Âm Sát lão quỷ cùng tụ tà Nhị lão ba người.

Âm Sát lão quỷ lắc lắc đầu nói rằng: "Dùng xem ta, lão phu trong tay cũng không có."

Mà tụ tà Nhị lão chợt nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường, một người trong đó oán hận nói rằng: "Trong tay chúng ta vốn là cũng có một tám da dê địa đồ, nhưng là bị hần cướp đi."

Nhất thời, ngoại trừ Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trường Lão Thu Tiêu ở ngoài, giữa trường còn lại người, tất cả đều ngạc nhiên mà nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Thượng Quan Như Phong, Công Tôn hư chờ trong lòng người hơi hơi kinh ngạc, không nghĩ tới vị này Ninh Trang Chủ, dĩ nhiên từ tụ tà hai lão trong tay cướp đi quá một tám da dê địa đồ.

Bị nhiều như vậy người nhìn chăm chăm, Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ một mặt bình tĩnh, không để ý chút nào.

Hần nhàn nhạt mở miệng nói rằng: "Nếu như các ngươi tà đạo bên kia, trong tay thật sự có năm tám da dê địa đồ. Như vậy, chúng ta không cần lại đi tìm còn lại."

Mọi người vừa sinh ra một luồng nghi hoặc, Ninh Tiểu Đường khản lại nói tiếp: "Bởi vì chín tấm da dê địa đồ đã tập hợp đủ, trong tay ta liền có ba tấm da dê địa đồ."

Nghe được Ninh Tiểu Đường trong tay lại có ba tấm da dê địa đồ, những tà đạo đó Ma Đầu đều giật mình không thôi.

Hồng Lô Phó Lô Chủ nhú nhú mày nói: "Coi như vậy, chín tấm da dê địa đồ, còn thiếu thiếu một tấm chứ?"

"Còn có một tấm, cũng ở chúng ta bên này." Nói, Ninh Tiểu Đường nhìn phía Thủy Nguyệt phái Thái Thượng Trưởng Lão Thu Tiêu.

Thu Tiêu lúc này đứng dậy, nói rằng: "Còn có một tấm, ở lão thân trên tay. Chúng ta Thủy Nguyệt phái, cũng có một tấm."

Hồng Lô Phó Lô Chủ màu sắc rực rỡ quý quái trên mặt nạ mất không, hơi né qua một chút ánh sáng, lập tức gật đầu nói: "Như vậy, chín tấm da dê địa đồ cũng thực là tập hợp đủ."

Công Tôn hừ ngẩng đầu ngắm nhìn màn đêm, nói rằng: "Bây giờ sắc trời đã muộn, chúng ta liền ước định ngày mai lên đường đi."

Hồng Lô Phó Lô Chủ nói: "Được, như vậy chúng ta ngày mai lại quá tới tìm các ngươi. Hiện tại, liền tạm thời cáo từ."

Nói, cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ toàn bộ bóng người, bỗng nhiên dần dần âm đạm xuống, phảng phất không khí vận vẹo, cuối cùng hoàn toàn biến mất ở trong đình viện.

Lập tức, còn lại tà đạo Ma Đầu cũng bắt đầu từng cái từng cái rời đi.

"Chờ đã." Thượng Quan Như Phong bỗng nhiên hô, "Hắc Mân Côi người, tại sao không có cùng các ngươi đồng thời đến?"

Tam Kỳ Phường phó phường chủ cả người giấu ở một mặt cờ xí ở trong, như cùng một đóa màu sắc rực rỡ mây mù, hướng về không trung hăng hái tung bay đi.

Có non nớt đồng âm từ cờ xí bên trong truyền ra: "Những kia giết mới, từ trước đến giờ độc lai độc vãng, sao cùng chúng ta đồng thời lại đây?"

Rất nhanh, âm thanh theo cái kia diện cờ xí, dần dần tiêu tan ở trong màn đêm.

Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa cách đi thời gian, cũng dùng ôn nhu âm thanh nói rằng: "Ở Trường Sa thành mười dặm ở ngoài trong rừng cây, ta từng từng thấy một vị Hắc Mân Côi Kim Diện."

Lưu lại câu nói này sau, Đoan Mộc Hoa Y mê phiêu phiêu, tấn nhanh rời đi, không vào đêm mạc bên trong biến mất không còn tăm hơi.

Mấy hơi thở sau, hết thấy tà đạo Ma Đầu, toàn bộ rời đi đình viện.

Thượng Quan Như Phong trầm mặc một hồi, nói rằng: "Hắc Mân Côi Kim Diện sát thủ, rất khả năng còn núp trong bóng tối. Ở chưa xác định Hắc Mân Côi mục đích thực sự trước, chúng ta còn chưa thể thả lỏng cảnh giác."

Công Tôn hừ bọn người khẽ gật đầu, Hắc Mân Côi Kim Diện sát thủ, chính là nửa bước Tiên Thiên Cảnh tồn tại.

Ở gần nhất mấy chục năm ở trong, đã có nhiều vị võ lâm Đại Phái Thông Mạch cảnh viên mãn Thái Thượng Trưởng Lão, chết ở Hắc Mân Côi Kim Diện sát thủ trong tay.

Nhìn đình viện khắp nơi bừa bộn, Thượng Quan Như Phong rất nhanh gọi tới thủ hạ tiến hành thu thập.

Sau đó, Thượng Quan Như Phong bắt chuyện mọi người đồng thời vào nhà.

Trường Sa Vương nghe nói những tà đạo đó Ma Đầu đều đã rời đi, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Ninh Tiểu Đường lẳng lặng mà nghe trong phòng mọi người trò chuyện một lát sau, liền hướng về Trường Sa Vương, Thượng Quan Như Phong chờ người đưa ra cáo từ.

Trong phòng mọi người tự nhiên không dám ngăn trở, Ninh Tiểu Đường cùng mọi người ước định ngày mai trở lại sau, liền trực tiếp rời đi Vương phủ, đi tới thu xếp Trầm Ngưng Nhi ba người khách sạn.

Trầm Duyệt Duyệt nhìn thấy Ninh Tiểu Đường sau, liền không thể chờ đợi được nữa địa hỏi dò Vương phủ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Ninh Tiểu Đường cũng không ẩn giấu, lúc này đem tà đạo Chúng Ma đầu xông vào Trường Sa Vương phủ sự tình, hướng về ba người qua loa địa giảng giải một lần.

Nói xong lời cuối cùng, Ninh Tiểu Đường nhìn Trầm Ngưng Nhi, Mạc Kinh Trần hai người nói rằng: "Ở Vương phủ, ta cũng nhìn thấy các ngươi Thất Thánh Môn một vị Tôn Chủ, thật giống gọi Đoan Mộc hoa."

Nghe nói như thế, Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Kinh Trần hai người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đặc biệt Mạc Khinh Trần, nàng rất rõ ràng, vị kia Đoan Mộc Tôn Chủ, đến cùng đáng sợ bao nhiêu.

"Người... Người nhìn thấy Tôn Chủ lão nhân gia người?" Mạc Khinh Trần không nhận được thân thể run lên, kết kết lắp bắp nói.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 218: Bắt mạch

Ninh Tiểu Đường nhìn thấy Mạc Khinh Trần bộ này phản ứng, hơi nhú nhú mày, nói rằng: "Người làm sao sợ thành bộ dáng này?"

Mạc Khinh Trần lộ ra một nụ cười khô, than thở: "Đoan Mộc Tôn Chủ lão nhân gia người, là mấy vị Tôn Chủ ở trong, hung hăng nhất. Toàn bộ Thất Thánh Môn ở trong, không có ai không sợ hắn, hầu như tất cả mọi người đều khiếp sợ uy danh của hắn."

"Đoan Mộc Tôn Chủ làm việc bá đạo, Duy Ngã Độc Tôn; thường thường bằng cá nhân yêu thích, liên đối với người khác quyền sinh quyền sát trong tay, coi như là Thất Thánh Môn bên trong những trưởng lão kia cũng không thể may mắn thoát khỏi. Nghe nói gần nhất mười năm ở trong, thì có hơn hai mươi vị Thất Thánh Môn trưởng lão, bởi vì làm việc không hợp hắn tâm ý, bị hắn nhốt vào Thất Thánh Môn tử lao ở trong, nhận hết dần vặt mà chết."

Trầm Ngưng Nhi hơi há miệng, nhất thời không biết nói cái gì mới tốt.

Bây giờ nàng còn chưa bị chiêu tiên vào Thất Thánh Môn, đối với Thất Thánh Môn hiểu rõ, có điều đều là một ít đa lông thôi.

Liên tỷ như nàng biết Thất Thánh Môn bên trong có Tôn Chủ tồn tại, nhưng đối với những tôn chủ kia tình huống cận kề, nàng biết cũng không nhiều.

Lúc này nghe Mạc Khinh Trần giảng giải có quan hệ vị kia Đoan Mộc Tôn Chủ hung ác, Trầm Ngưng Nhi trong lòng không nhận được cảm thấy một tia ý lạnh.

Liên Thất Thánh Môn bên trong trưởng lão, đều sống được nom nớp lo sợ, như băng mỏng trên giày, hướng chi là những đệ tử bình thường kia môn.

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, trong đầu không khỏi mà hiện ra người đạo trưởng kia đến so với nữ tử còn dễ nhìn hơn bóng người.

Hắn thầm nghĩ trong lòng: Vị kia Đoan Mộc hoa ít nói cũng có hơn trăm tuổi, dung mạo nhưng đẹp trai vượt qua nữ tử, nói vậy là trả giá không ít đánh đổi. làm việc bá đạo, cực đoan, xem ra là cái kia đánh đổi, để cho tâm tình cũng chịu đến nhất định vận vẹo.

Lúc này, Mạc Khinh Trần tựa hồ nhớ ra cái gì đó, mở miệng nói: "Ninh Công Tử, nghĩ đến người cũng biết, Thất Thánh Môn chính là tà đạo một phương thế lực lớn. Ta từ lâu là Thất Thánh Môn đệ tử chính thức, chính là có lòng muốn muốn thoát ly, ta cũng thoát khỏi không được Thất Thánh Môn đã khống chế."

"Có điều, sư muội nhưng chỉ là ngoại vi nhân viên, nàng bị Thất Thánh Môn khống chế cũng không sâu. Ninh Công Tử, y thuật của người tinh xảo, người có thể hay không trợ giúp sư muội thoát khỏi Thất Thánh Môn khống chế?"

Trầm Ngưng Nhi len lén liếc mắt Ninh Tiểu Đường, mím môi môi anh đào, cũng không nói lời nào, nhưng trong lòng lại mơ hồ bay lên một luồng chờ mong.

Trầm Duyệt Duyệt cũng lập tức phản ứng lại, khẩn cầu nói rằng: "Ninh Đại Ca, người giúp một chút tỷ tỷ ta đi!"

Ninh Tiểu Đường nghi hoặc mà liếc nhìn ba người, nói rằng: "Lời ấy nghĩa là sao? Có thể nói cụ thể một chút không?"

Mạc Khinh Trần khẽ gật đầu, nói rằng: "Thất Thánh Môn khống chế môn hạ đệ tử, thường thường là thông qua các loại Cổ Trùng, hết thấy Thất Thánh Môn môn trên thân thể người, đều bị gieo xuống sâu độc. Như sư muội làm ngoại vi nhân viên, trên người liền bị gieo xuống tuyệt tình sâu độc."

"Cái gì, Thất Thánh Môn càng lợi dụng Cổ Trùng khống chế các người?" Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường không khỏi mà nhú mày.

Mạc Khinh Trần than thở: "Đúng đấy, nói như vậy, trên người bị gieo xuống Thất Thánh Môn Cổ Trùng sau, trên căn bản không thể thoát khỏi Thất Thánh Môn đã khống chế."

"Có điều vào tháng trước, ta theo Thất Thánh Môn bên trong cao thủ, ở vậy quét một vị làm phản Thất Thánh Môn lão tiền bối thì, nghe vị kia lão tiền bối nói

về một chuyện."

"Hắn nói ở hơn hai mươi năm trước, An Thần Y thông qua một loại nào đó thủ đoạn đặc thù, đem một vị Thất Thánh Môn ngoại vi trên người nhân viên tuyệt tình sâu độc, cho tạm thời đóng băng lên, do đó để vị kia ngoại vi nhân viên thoát khỏi Thất Thánh Môn khống chế."

"Mà Ninh Công Tử y thuật của ngươi như vậy tinh xảo, dưới cái nhìn của ta, y thuật của ngươi hoàn toàn không thấp hơn An Thần Y. Ngươi nếu như đem sự muội trên người tuyệt tình sâu độc, cũng cho đóng băng lên, như vậy sự muội liền hay là là có thể thoát khỏi Thánh Môn đã khống chế."

Nói tới chỗ này, Mạc Kinh Trần, Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt ba người, đều một mặt chờ mong mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường hướng ba người khẽ gật đầu, nói rằng: "Yên tâm đi, chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định hỗ trợ. Mạc cô nương, kính xin ngươi lại cận kề nói một chút có quan hệ Thất Thánh Môn Cổ Trùng sự tình, đem ngươi biết hết thảy đều nói ra, càng tỉ mỉ càng tốt."

Mạc Kinh Trần khẽ gật đầu, nói rằng: "Được rồi, Ninh Công Tử."

Lúc này, Mạc Kinh Trần đem mình bản thân biết các loại Cổ Trùng đều nói một lần, cùng với ở Thất Thánh Môn bên trong, những kia dùng Cổ Trùng dẫn vật người các loại cực kỳ bí hiểm việc, cũng nhất nhất giảng giải đi ra.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người nghe xong, chỉ cảm thấy một trận tê cả da đầu, không rét mà run.

"Tỷ tỷ..." Trầm Duyệt Duyệt đầy mặt lo âu nhìn chính mình tỷ tỷ.

Bởi vì Trầm Ngưng Nhi trên người, từ lâu bị gieo xuống sâu độc. Trầm Duyệt Duyệt thật sự lo lắng cho mình tỷ tỷ, đừng phải loại kia không phải người dẫn vật.

"Đừng lo lắng, Duyệt Duyệt." Trầm Ngưng Nhi cường tự cười cười nói, mặc dù nội tâm của nàng, đã sớm bị hoảng sợ chiếm cứ.

Dù sao, loại kia cực kỳ bí hiểm dẫn vật, lại có ai không sợ đây?

Ninh Tiểu Đường không khỏi cúi đầu trở nên trầm tư, sau một chốc sau, hắn ngẩng đầu lên ngắm nhìn Trầm Ngưng Nhi, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, ta trước tiên cho ngươi đem bắt mạch, ta trước tiên cần phải tham tra một chút trạng huống thân thể của ngươi, sau khi mới có thể quyết định bước kế tiếp đến cùng làm sao làm"

Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu, nói rằng: "Vậy thì phiền phức Ninh Công Tử."

Hai người đi tới bên cạnh bàn, mặt đối mặt ngồi xuống.

Trầm Ngưng Nhi dài đến đất thiêng này sinh hiền tài, tiên tư ngọc cốt; ngũ quan tinh xảo mà không chút tì vết, mũi ngọc tinh xảo môi anh đào, Mi nhi thon nhỏ tú lệ; nàng có một đôi mày lệ trong suốt con mắt, mắt hai mí bên dưới, thật dài đáng yêu lông mi, hơi rung động.

Đối với trước mặt vị này nghiêng nước nghiêng thành cô gái xinh đẹp, Ninh Tiểu Đường không nhịn được nhìn nhiều mấy lần.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường tập trung ý chí, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, phiền phức đem ngươi tay cho ta."

"Ừm." Trầm Ngưng Nhi khẽ đáp lời, đem mình như là bạch ngọc cánh tay, đưa về phía Ninh Tiểu Đường.

Da thịt của nàng nhắn nhụi mà bóng loáng, da như mỡ đông, ngón tay ngọc như hành, tinh tế mềm mại.

Ninh Tiểu Đường không khỏi dừng lại một chút, có điều khăn đón lấy, hắn liền đem mình ba ngón tay, khoát lên Trầm Ngưng Nhi chỗ cổ tay.

Trong nháy mắt đó, Ninh Tiểu Đường tâm bỗng nhiên khẽ động. Hắn chỉ giác đến ngón tay của chính mình, tựa hồ khoát lên thế gian tươi đẹp nhất địa phương, ấm áp mà mềm mại.

Đối diện, Trầm Ngưng Nhi khuôn mặt hơi đỏ lên.

Tuy rằng đây chỉ là bắt mạch, nhưng Trầm Ngưng Nhi vẫn là không bị khống chế địa đỏ mặt.

Đối với với mình bỗng nhiên nóng mặt đỏ lên, Trầm Ngưng Nhi tâm lý cảm thấy có chút kỳ quái, càng là có một vẻ bối rối.

Nàng không biết tại sao mình sẽ mặt đỏ, không thể làm gì khác hơn là liên tục tự nói với mình: Đây chỉ là bắt mạch, chỉ là bắt mạch mà thôi, không có gì ghê gớm.

Ninh Tiểu Đường rất nhanh tập trung ý chí, sau đó phân ra một tia chân khí, từ Trầm Ngưng Nhi chỗ cổ tay tham tiến vào. Đón lấy, này sợi chân khí dọc theo Trầm Ngưng Nhi kinh mạch, ở nàng toàn thân các loại đi khắp một lần.

Ninh Tiểu Đường cũng không có phát hiện dị thường gì, mãi đến tận cái kia sợi chân khí đi tới Trầm Ngưng Nhi nơi tim.

Từ Mạc Kinh Trần trong miệng, Ninh Tiểu Đường đã biết, bình thường tuyệt tình sâu độc đều sẽ trên cơ thể người trái tim phụ cận an thân, cũng sẽ

không chạy đến những nơi khác đi.

Mà vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường quả nhiên ở Trầm Ngưng Nhi vị trí trái tim, phát hiện tuyệt tình sâu độc tung tích.

Cái kia tựa hồ là một loại trong suốt vì Tiểu Trùng Tử, so với tóc tia còn nhỏ hơn tiểu lên tới hàng ngàn, hàng vạn lần. Nếu như dùng người mắt đến quan sát, căn bản không thể phát hiện tung tích của bọn nó.

"Đây chính là tuyệt tình sâu độc sao?"

Thời khắc này, Ninh Tiểu Đường biểu hiện, dần dần trở nên nghiêm nghị lên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 219: Đóng băng Cổ Trùng (một)

Ở Ninh Tiểu Đường cảm giác bên trong, lên tới hàng ngàn, hàng vạn trong suốt Cổ Trùng, chăm chú bám vào cái kia viên màu đỏ mạnh mẽ trái tim chu vi.

"Àm~" "Àm~" "Àm~"

Trầm Ngưng Nhi trái tim vô cùng quy luật địa nhảy lên, những kia tuyệt tình sâu độc tất cả đều không nhúc nhích, phảng phất vật chết giống như vậy, chỉ là áp sát vào trái tim bề ngoài.

Nhưng Ninh Tiểu Đường biết, những kia tuyệt tình Cổ Trùng cũng không phải là vật chết, ở cảm nhận của hắn bên trong, loại này nhỏ bé đến cực hạn Cổ Trùng, bộc lộ ra một loại mật mờ mà khí tức quái dị.

Loại khí tức này, cùng Trầm Ngưng Nhi bản thân Sinh Mệnh Khí Tức, tuyệt nhiên không giống. Ninh Tiểu Đường suy đoán, ở nào đó loại điều kiện dưới, những này tuyệt tình Cổ Trùng sẽ bị đột nhiên kích phát, do đó uy hiếp đến Trầm Ngưng Nhi sinh mệnh.

Dù sao, những này tuyệt tình Cổ Trùng liền bám vào ở tim bề ngoài. Mà một người trái tim tầm quan trọng, không cần lắm lời.

"Cũng thật là vương tay chân!"

Ninh Tiểu Đường thu hồi chính mình khoát lên Trầm Ngưng Nhi trên cổ tay ba ngón tay, hắc lông mày chăm chú cau lên đến, trong đầu suy nghĩ giải quyết vấn đề đối sách.

Ở một bên quan sát Trầm Duyệt Duyệt, không thể chờ đợi được nữa hỏi: "Ninh Đại Ca, thế nào? Tỷ tỷ ta trên người Cổ Trùng, có thể đóng băng lên sao?"

Trầm Ngưng Nhi mỹ lệ trong suốt con mắt, cũng vì khẽ nâng lên, nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường trầm giọng nói rằng: "Khá là phiền toái, những Cổ Trùng đó liền thiếp ở tim mặt trên. Không cẩn thận, những Cổ Trùng đó có thương tích đến trái tim nguy hiểm."

"Cổ Trùng liền thiếp ở tim mặt trên?" Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người nghe nói như thế, sắc mặt đều không khỏi hơi đổi.

Lúc này, ngồi ở bên giường trên Mạc Kinh Trần chậm rãi mở miệng nói rằng: "Tuyệt tình sâu độc tuyệt tình sâu độc, tên như ý nghĩa, chính là tuyệt tình hai chữ. Trên người trúng rồi tuyệt tình sâu độc người, liền cả đời không thể cử động nữa tình yêu nam nữ. Một khi động tình, trên người Cổ Trùng sẽ bị kích phát, được vạn nghị Phệ Tâm nổi khổ."

"Ninh Đại Ca, người nhất định phải giúp một chút tỷ tỷ ta a!" Trầm Duyệt Duyệt không khỏi lo lắng nói rằng.

Ninh Tiểu Đường trầm giọng nói rằng: "Đừng nóng vội, Duyệt Duyệt, để ta suy nghĩ thật kỹ, đến cùng dùng biện pháp gì mới tốt."

Nếu An Thần Y có thể thông qua một loại nào đó thủ đoạn đặc thù, đem những kia tuyệt tình Cổ Trùng cho tạm thời đóng băng lên, như vậy liền nói rõ biện pháp vẫn có.

Hiện tại vấn đề là, cái kia An Thần Y đến tột cùng dùng chính là thủ đoạn gì?

Ninh Tiểu Đường sờ sờ cảm của chính mình, Ngưng Thần trở nên trầm tư.

Hai mươi năm qua, Ninh Tiểu Đường xem qua hàng trăm hàng ngàn y học điển tịch, một thân y thuật tinh xảo cực kỳ.

Nhưng cụ thể nguyên nhân sinh bệnh, vẫn cần đúng bệnh hốt thuốc mới được.

Ra sao thủ đoạn mới là thích hợp nhất, hữu hiệu nhất, an toàn nhất, này đều cần muốn Ninh Tiểu Đường đi từng cái khá là, lựa chọn.

Ước quá một phút sau, Ninh Tiểu Đường rốt cục chọn lựa một khá là đáng tin cùng an toàn biện pháp.

Hắn chuẩn bị dùng châm cứu cùng chân khí kết hợp lại biện pháp, đem những kia tuyệt tình Cổ Trùng cho tạm thời đóng băng lên.

Cho tới đem những Cổ Trùng đó triệt để trừ sạch sẽ, Ninh Tiểu Đường còn chưa nghĩ ra hành biện pháp hữu hiệu.

Dù sao, những Cổ Trùng đó dính sát vào trái tim, khiến cho đến rất nhiều thủ đoạn cũng không thể triển khai.

Ninh Tiểu Đường ngẩng đầu lên, liếc nhìn Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt nói rằng: "Có một biện pháp cũng có thể thử xem, dùng châm cứu cùng chân khí kết hợp lại biện pháp."

Nhìn thấy Trầm Ngưng Nhi ba người đều nghi hoặc mà đang nhìn mình, Ninh Tiểu Đường tiếp tục giải thích nói rằng: "Ta sẽ dùng châm cứu bảo vệ Ngưng nhi cô nương tâm mạch của ngươi, sau đó sẽ dùng một ít thủ đoạn đặc thù, đem Ngưng nhi cô nương ngươi tự thân một phần chân khí, chuyển hóa thành Hàn Băng Chân Khí, đóng băng trụ những kia tuyệt tình Cổ Trùng."

Nói, Ninh Tiểu Đường căn kể hướng về ba người giải thích một lần cái này biện pháp cụ thể trị liệu nguyên lý.

Làm nghe xong Ninh Tiểu Đường giải thích, Mạc Kinh Trần cùng Trầm Ngưng Nhi hai người con mắt đều không khỏi sáng ngời. Nàng hai là hiểu võ công, tự nhiên có thể phân biệt ra cái biện pháp này đến cùng có được hay không.

Mạc Kinh Trần mừng rỡ nói rằng: "Cái biện pháp này ta thấy được, Ninh Công Tử, kính xin phiền phức ngươi, đóng băng sư muội trên người nàng tuyệt tình sâu độc."

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người trên mặt, cũng lộ ra vẻ vui thích.

Ninh Tiểu Đường ngắm nhìn Trầm Ngưng Nhi, hơi có chút do dự, nói rằng: "Chỉ là... Ngưng nhi cô nương, bởi vì tuyệt tình Cổ Trùng là bám vào ở tim bên ngoài, vì lẽ đó dùng châm cứu bảo vệ Tâm Mạch cùng chuyển hóa chân khí thì, vị trí kia có thể có chút đặc thù, ngươi xem..."

Nghe nói như thế, Mạc Kinh Trần cùng Trầm Ngưng Nhi hai người đầu tiên là ngần người, lập tức đều lập tức phản ứng lại.

Mạc Kinh Trần há miệng, nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Mà Trầm Ngưng Nhi tuyệt khuôn mặt đẹp trứng, càng là hơi đỏ lên, thật giống chín rục Apple, thật là đẹp đẽ.

Chỉ có Trầm Duyệt Duyệt chỉ ngây ngốc không hiểu đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, hắn thúc giục: "Ninh Đại Ca, vị trí nào không vị trí, nếu cái phương pháp này có thể đem tỷ tỷ ta trên người Cổ Trùng đóng băng lên, vậy thì không muốn do dự, mau mau động thủ a!"

Mạc Kinh Trần do dự một chút, mở miệng nói rằng: "Sư muội, cái này liền xem chính ngươi quyết định, rốt cuộc muốn không muốn đóng băng trên người ngươi tuyệt tình Cổ Trùng."

Trầm Ngưng Nhi khuôn mặt Phi Hồng một mảnh, tâm lý cũng là do dự bất định, xoắn xuýt cực kì.

Thật vất vả biết có thể đóng băng trên người mình tuyệt tình Cổ Trùng, hay là từ nay về sau có thể triệt để thoát khỏi Thất Thánh Môn khống chế. Nhưng khiến người ta lúng túng xoắn xuýt chính là, đóng băng Cổ Trùng trong quá trình, trong lòng vị trí kia thực sự quá mức đặc thù.

Vừa nãy Trầm Ngưng Nhi bị Ninh Tiểu Đường dùng ba ngón tay đè lại thủ đoạn, đã làm cho nàng không tự chủ được địa đỏ mặt, càng khỏi nói trong lòng cái kia chỗ ngồi.

Dù sao, nơi đó đã hoàn toàn thuộc về tư mật khu vực, nghĩ đến để một nam tử đụng chạm tới đó, Trầm Ngưng Nhi liền không nhịn được một trận mặt đỏ tới mang tai, tâm loạn như ma.

Trầm Duyệt Duyệt thấy Trầm Ngưng Nhi thần thái nhếch nhếch, một bộ do dự không quyết định dáng vẻ, không nhịn được lo lắng nói: "Tỷ tỷ, này có cái gì tốt cân nhắc, đóng băng trụ những Cổ Trùng đó mới trọng yếu nhất, như vậy mới phải cùng Thất Thánh Môn một đao cắt đứt nha!"

Nghe được Thất Thánh Môn Tam Tự, Trầm Ngưng Nhi chợt nhớ tới, chính mình như lại không thoát khỏi Thất Thánh Môn khống chế, hai năm sau, chính mình liền muốn được vùi về Thất Thánh Môn, chính thức trở thành Thất Thánh Môn đệ tử. Đến thời điểm, chính mình đem không thể không rời đi chính mình đệ đệ.

Hơn nữa từ chính mình sư tã trong miệng, Trầm Ngưng Nhi bây giờ càng là biết được Thất Thánh Môn khủng bố cùng ngọt ngào, liền trong môn phái

trường lão đều sống được nom nớp lo sợ, ăn bữa nay lo bữa mai, huống chi là các nàng loại này đệ tử bình thường

Một khi tiến vào Thất Thánh Môn, e sợ chờ đợi nàng, chính là sống không bằng chết đi.

Nghĩ tới đây, Trầm Ngưng Nhi không khỏi cắn cắn răng, ngẩng đầu lên, kiên định mà nhìn Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Ninh Công Tử, ta quyết định, xin mời người giúp ta đóng băng trên người tuyệt tình Cổ Trùng đi."

Ninh Tiểu Đường lần thứ hai xác nhận nói: "Ngưng nhi cô nương, thật sự quyết định sao?"

Trầm Ngưng Nhi gật gật đầu nói: "Đúng, ta quyết định."

Ninh Tiểu Đường nói: "Được, người muốn hiện tại bắt đầu sao?"

Trầm Ngưng Nhi hơi cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Ừm."

Mạc Kinh Trần đi tới Trầm Duyệt Duyệt bên cạnh, vỗ vỗ bờ vai của hân, nói rằng: "Duyệt Duyệt, đón lấy Ninh Công Tử nên vì tỷ tỷ của người đóng băng trên người Cổ Trùng, chúng ta đi ra ngoài trước đi."

Trầm Duyệt Duyệt gật đầu một cái, nói rằng: "Ồ."

Lúc này, Mạc Kinh Trần cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người từ trong phòng đi ra ngoài, sau đó khép cửa phòng lại.

Thời khắc này, bên trong gian phòng chỉ còn dư lại Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 220: Đóng băng Cổ Trùng (hai)

Màn đêm đã giáng lâm từ lâu, bên trong gian phòng đèn chập chờn.

Mờ nhạt ánh nến, ở trên tường chiếu rọi ra hai người cái bóng thật dài.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi mặt đối mặt đứng thẳng, ai cũng không nói gì.

Trong phòng yên tĩnh không hề có một tiếng động, chỉ còn dư lại hai người nặng nề hô hấp.

Trầm Ngưng Nhi hơi cúi đầu, mỹ lệ trong suốt con mắt, không hề chớp mắt nhìn mình chăm chăm mũi chân.

Nàng tuyệt mỹ dung nhan trên, hai gò má mọng đầy Hồng Vân, phảng phất uống rượu say, có một phen khác vẻ đẹp.

Nhìn trước người vị này thiên tư tuyệt sắc cô gái xinh đẹp, Ninh Tiểu Đường hơi có chút xuất thần.

Giây lát sau, Ninh Tiểu Đường thu lại tâm thần của chính mình, mở miệng nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, như vậy chúng ta... Bắt đầu đi."

Trầm Ngưng Nhi giờ lên mây lửa bình thường tinh xảo khuôn mặt, khẽ gật đầu, đáp một tiếng: "Ừm."

Âm thanh ôn nhu, mang theo một tia ngượng ngùng, khiến người ta nghe xong, không nhịn được đem phùng ở trong lòng.

Ninh Tiểu Đường không khỏi mà lần thứ hai thất thần, có điều hân rất nhanh liền trấn định tâm thần, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, người đến trên giường nằm. Sau đó, người... Đem áo khoác thoát."

"Ừm." Trầm Ngưng Nhi nhẹ giọng đáp, thanh âm nhỏ như muỗi a.

Nàng bước động bước chân, đi tới mép giường một bên.

Nàng mặt e thẹn cực kỳ, đồng hồng như hà.

Hơi do dự một chút sau, Trầm Ngung Nhi hít sâu một hơi, chung quy là chậm rãi mở ra chính mình áo khoác cam mang.

Màu trắng Sa Y, từ xinh đẹp trên người từng điểm từng điểm lướt xuống, lộ ra bên trong trắng nõn như ngọc hoàn mỹ da thịt.

Thời khắc này, Trầm Ngung Nhi khuôn mặt thiêu đến lợi hại, đây là nàng lần thứ nhất ở một cái nam tử trước mặt, cởi chính mình áo khoác, đem mình hoàn mỹ thân thể mềm mại triển bày giờ đối phương trong mắt.

Lúc này, Trầm Ngung Nhi nửa người trên chỉ còn dư lại một cái ngăn ngăn màu phấn hồng áo lót, tinh tế cánh tay ngọc, đẹp đẽ xương quai xanh, dịu dàng nắm chặt eo thon nhỏ, tất cả đều bại lộ ở Ninh Tiểu Đường trước mặt.

Ninh Tiểu Đường hơi run run, trong lòng không nhịn được sinh ra một tia khô nóng, bởi vì đây là lần đầu tiên nhìn thấy một vị chi mặc vào (đâm qua) kiện áo lót cô gái, hơn nữa liền đứng trước mắt mình.

Có điều chợt, này tia khô nóng liền bị hấn mạnh mẽ áp chế xuống.

Trầm Ngung Nhi sờ môi, Hồng Hà từ nàng tuyệt khuôn mặt đẹp, vẫn duyên đưa đến cổ.

Nàng tâm âm âm nhảy, như nai con như thế loạn va.

Sau đó, Trầm Ngung Nhi cúi đầu liếc nhìn trên người áo lót, chính mình bộ ngực đầy đặn bị chăm chú khóa ở bên trong. Nghĩ đến chờ một lúc muốn thi châm vị trí, chính mình áo lót tựa hồ còn chống đỡ đây, có phải là cuối cùng này một cái cũng phải cởi đây?

Nghĩ tới đây, Trầm Ngung Nhi khuôn mặt trở nên càng ngày càng Phi Hồng, chần chờ một chút sau, nàng cắn cắn hàm răng, duỗi ra hai tay hệ mở ra áo lót cái thứ nhất dây buộc.

Ninh Tiểu Đường thấy cảnh này, mí mắt không khỏi mà nhảy một cái, theo bản năng mà nói rằng: "Ngung nhi cô nương, cái này hiện tại không cần mở ra, người trước tiên nằm dài trên giường lại nói."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường cũng không biết là cái gì tâm tình, hồi hận chính mình lắm miệng sao? Được rồi, có lẽ có một tí tẹo như thế.

"A! Tạm thời không cần giải sao?" Trầm Ngung Nhi kinh ngạc thốt lên một tiếng, ngọc tay run lên, mau mau thu tay về, suýt chút nữa đem cuối cùng một cái dây buộc cũng cho thuận lợi cởi xuống đến.

Nếu là mở ra, trên người mình áo lót, liền triệt để lướt xuống. Khi đó, nửa người trên của nàng, sẽ trần như nhộng hiện ra ở vị này Ninh Công Tử trước mắt. Nghĩ tới đây, Trầm Ngung Nhi khuôn mặt liền nóng bỏng nóng bỏng, tao cực kì.

Trầm Ngung Nhi mau mau hít sâu một hơi, thu lại một hồi tâm thần. Lập tức, nàng ngồi ở mép giường, chậm rãi nằm xuống.

Ninh Tiểu Đường đưa tay từ trong lồng ngực lấy ra một cái hộp ngọc, sau đó đi tới trước giường.

Hắn nhìn nằm ở trên giường Trầm Ngung Nhi, hơi lấy lại bình tĩnh.

Lúc này Trầm Ngung Nhi, nửa người trên chỉ còn dư lại một cái áo lót, bộ ngực nhỏ thật cao, tràn ngập mê hoặc.

Nàng tuyệt khuôn mặt đẹp trướng, đỏ đến mức phảng phất là uống rượu say giống như vậy, thật là đẹp đẽ.

Ninh Tiểu Đường mở hộp ngọc ra cái nắp, đưa tay lấy ra một cái Ngân Châm.

Sau đó, hắn đối với Trầm Ngung Nhi mở miệng nói rằng: "Ngung nhi cô nương, đón lấy ta đem trước tiên dùng thuật châm cứu, bảo vệ tâm mạch của người. Ở này sau khi, ta sẽ đem trên người người một phần chân khí chuyển hóa thành Hàn Băng Chân Khí, triệt để đóng băng trụ người trái tim mặt ngoài những Cổ Trùng đó."

Trầm Ngung Nhi con người xinh đẹp không hề chớp mắt mà nhìn Ninh Tiểu Đường, trát trát lông mi, ôn nhu nói: "Được rồi, Ninh Công Tử, người cứ việc bắt đầu đi."

"Ngung nhi cô nương, cái kia đắc tội rồi."

Có điều khăn đốn lấy, Ninh Tiểu Đường lại chần chờ một chút, nói rằng: "Ngung nhi cô nương, người có thể hay không đem quần áo, xuống chút nữa kéo một điểm xuống? Tiện đem nhất cái kia trái tim vị trí lộ ra."

"Ừm." Trầm Ngung Nhi ngượng ngùng đáp một tiếng.

Nàng đưa tay đem ngực áo lót, chậm rãi đi xuống kéo đi.

Chỉ thấy một vệt trắng như tuyết nhô lên, từng điểm từng điểm ánh vào Ninh Tiểu Đường mi mắt.

Hai toà tuyết phong trong lúc đó, là sâu sắc khe lõm.

Trong giây lát này, Ninh Tiểu Đường triệt để tâm loạn.

Cái kia tuyệt phong cùng khe lõm, quả thực chính là thế gian tươi đẹp nhất phong cảnh, thật sâu hấp dẫn lấy Ninh Tiểu Đường ánh mắt, phảng phất cả đời đều xem không nê.

Một luồng khó nhìn khô nóng, từ từ ở trong người bỗng dưng phát lên.

Đây là một luồng dị dạng mà lại cảm giác đặc biệt.

Tuyệt phong lộ ra càng ngày càng nhiều, gần như lộ ra một nửa thì, Ninh Tiểu Đường Đan Điền chớp mắt sinh ra một luồng Kỳ Dị Thanh Lư, để cả người hần đều tỉnh lại, lý trí lại một lần nữa chiếm thượng phong.

"Ngưng nhi cô nương, có thể."

Ninh Tiểu Đường hít sâu một hơi nói rằng.

"A, có thể sao?" Trầm Ngưng Nhi kinh hoàng kêu lên, khuôn mặt đỏ bừng tới cực điểm.

Mà động tác trên tay của nàng, cũng chung quy ngừng lại.

Nếu như xuống chút nữa xả một chút, đỉnh núi tuyết bộ cái kia hai mặt đỏ bừng, liền đem triệt để bạo lộ ra.

"Ngưng nhi cô nương, vậy ta hiện tại bắt đầu thi châm."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường lúc này bắt đầu triển khai thuật châm cứu.

Một cái tiếp theo một cái Ngân Châm, bị cắm ở Trầm Ngưng Nhi vị trí trái tim.

Rất nhanh, liền có bảy, tám cây Ngân Châm cắm ở nơi đó.

"Ngưng nhi cô nương, tiếp đó, ta đem bắt đầu đem bên trong cơ thể ngươi một phần chân khí, chuyển hóa thành Hàn Băng Chân Khí." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng, "Như có đắc tội, xin hãy tha lỗi."

"Hừm, ngươi tiếp tục đi." Trầm Ngưng Nhi e thẹn vô cùng nói rằng.

Nàng biết, tiếp đó, vị này Ninh Công Tử tay, liền muốn đụng chạm đến chính mình cái kia mẫn cảm vị trí.

Nghĩ đến lần thứ nhất sẽ có nam tử đụng chạm đến chính mình vị trí kia, Trầm Ngưng Nhi liền tâm loạn như ma.

Nhìn cái kia mê người tuyệt phong cùng thung lũng, Ninh Tiểu Đường lấy lại bình tĩnh.

Sau đó, hần duỗi ra bàn tay của chính mình, hướng về cái kia tuyệt phong cùng thung lũng chỗ giao giới đề tới.

"Ư!"

Ở đụng chạm đến cái kia tuyệt phong cùng thung lũng chỗ giao giới trong nháy mắt đó, Ninh Tiểu Đường hít vào một hơi.

Hần chỉ cảm giác mình bàn tay, phảng phất chạm giải đến thế gian tươi đẹp nhất sự vật.

Cực hạn mềm mại, cực hạn bóng loáng, còn có cực hạn ấm áp.

Đây chính là vào giờ phút này Ninh Tiểu Đường cảm giác được.

Cùng lúc đó, trên giường Trầm Ngưng Nhi, ở Ninh Tiểu Đường bàn tay đụng chạm một sát na kia, nàng chỉ cảm thấy cả người run lên, phảng phất mình bị điện một hồi, cả người mềm nhũn, nửa điểm khí lực đều khiến không lên.

Đặc biệt cái kia mẫn cảm vị trí, có một loại tê tê, thoải mái cảm giác kỳ dị.

Thậm chí, nàng còn rất yêu thích loại cảm giác đó.

Nghĩ tới đây, Trầm Ngưng Nhi khuôn mặt, liền mấp cở nóng lên!

Nàng không nghĩ tới, chính mình làm sao sẽ sinh ra ý nghĩ như thế, thực sự là quá không tu không tạo!

Tu! Tu! Tu!

Chính mình tại sao có thể đáng dấp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Đóng băng Cổ Trùng (ba)

Thời khắc này, Trầm Ngung Nhi tuyệt khuôn mặt đẹp trướng, đỏ bừng đến dường như chân trời Vân Hà.

Trầm Ngung Nhi lý trí nói cho nàng, chính mình không nên có loại này tu ý nghĩ.

Nhưng mà, thân thể của nàng nhưng phản bội nàng.

Con kia đặt ở nàng trên ngực tay, phảng phất có một luồng ma lực, để tuyết phong không tự chủ được địa sinh ra từng tia từng tia Kỳ Dị vui vẻ đến.

Đây là một loại nàng chưa bao giờ trải nghiệm quá cảm giác!

"Ủm." Nàng không nhận được ngâm khê một tiếng, trong suốt con mắt, cũng bắt đầu dần dần trở nên mê ly lên.

Ninh Tiểu Đường nhìn trên giường cô gái xinh đẹp, đặc biệt cái kia mảnh mê người tuyết phong cùng khe lõm, trong lòng không khỏi mà rung động, một luồng dục hỏa dần dần bay lên.

Có điều rất nhanh, trong cơ thể hắn Đan Điền, lần thứ hai sinh ra một luồng mát mẻ chân khí, phảng phất là tưới vào trên đồng lửa một chậu nước lạnh, lúc này để hắn đầu não một thanh.

Ninh Tiểu Đường ám thờ phào, không nghĩ tới nữ nhân thân thể, lại có lớn như vậy mê hoặc.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường triệt để trấn định tâm thần.

Bàn tay của hắn, vẫn như cũ theo : đề ở mảnh này tuyết phong cùng khe lõm chỗ giao giới.

Một luồng chân khí từ bàn tay của hắn chậm rãi tuôn ra, tràn vào đến Trầm Ngung Nhi trong cơ thể.

Này cổ chân khí lấy một loại Kỳ Dị phức tạp con đường vận hành, hướng về Trầm Ngung Nhi trái tim tuôn tới.

Chờ một hô hấp sau, này cổ chân khí rốt cục vọt tới trái tim phụ cận.

Sau đó, này cổ chân khí chia ra làm hai.

Trong đó một luồng chân khí, tiếp tục không ngừng phân hoá, chia làm bảy, tám cổ khá nhỏ chân khí, sau đó từng người quán lấy một cái Ngân Châm.

Ở chân khí quán lấy Ngân Châm trong nháy mắt, cái kia bảy, tám cây Ngân Châm tất cả đều khê run lên.

Chỉ thấy mỗi một cái Ngân Châm đều phát sinh một tia sáng chói, theo này sợi bóng chói sáng lên, một tầng màng ánh sáng từ Ngân Châm trên tản ra.

Sau đó, những này màng ánh sáng chậm rãi lẫn nhau nối liền lại cùng nhau, hợp thành một tầng càng to lớn hơn màng ánh sáng.

Tầng này càng to lớn hơn màng ánh sáng, đem Trầm Ngung Nhi toàn bộ trái tim đều bao trùm vào. Thời khắc này, bám vào ở tim bề ngoài hết thảy Cổ Trùng, đều bị tầng này màng ánh sáng, cùng trái tim cách ly ra.

Cùng lúc đó, còn lại một luồng chân khí, lúc này phảng phất đã biến thành một đoàn vòng xoáy trạng tĩnh yên.

Nó lấy một tốc độ kinh người hăng hái xoay tròn, một luồng cực cường sức hút, từ nó vị trí trung tâm xuất hiện.

Theo cổ lực hút này xuất hiện, Trầm Ngung Nhi trong cơ thể trong kinh mạch chân khí, toàn cũng bắt đầu xao động lên.

Những này chân khí, dường như thiên quân vạn mã, điên cuồng hướng về vòng xoáy này trạng tĩnh yên mãnh liệt mà tới.

Đợi đến cuối cùng, thậm chí ngay cả Trầm Ngung Nhi chứa đựng ở đan điền bên trong chân khí, đều xuất hiện dị động, bắt đầu hướng về Đan Điền bên ngoài chạy.

Chân khí điên cuồng bị hút vào vòng xoáy trạng thái vô, sau đó từ một đầu khác dâng trào ra.

Đây là một luồng lạnh lẽo đến cực hạn Băng Hàn chân khí.

Theo này cổ Băng Hàn chân khí ở Trầm Ngưng Nhi trong cơ thể xuất hiện, Trầm Ngưng Nhi nguyên bản hơi hơi mê ly con mắt, cũng nhất thời khôi phục lại sự trong sáng.

Nghĩ đến chính mình vừa nảy dĩ nhiên say sưa với loại cảm giác đó, Trầm Ngưng Nhi liền e thẹn cực kỳ, hai gò má rát, năng đến lợi hại.

Nàng tuyệt mỹ dung nhan trên, mọc đầy đỏ ửng.

Hồng Hà theo gáy ngọc, vẫn duyên đưa đến tòa cốt.

Trầm Ngưng Nhi mở to con ngươi xinh đẹp, hơi nháy lên lông mi, lạnh lẽo mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Lúc này Ninh Tiểu Đường, vẻ mặt thành thật, hết sức chăm chú.

Hắn cẩn thận từng li từng tí một địa không chế Trầm Ngưng Nhi trong cơ thể cái kia cổ Băng Hàn chân khí,

Cái kia cổ Băng Hàn chân khí, liền phóng phát một con Viễn Cổ Man Hoang Băng Long, chính hướng về Trầm Ngưng Nhi trái tim bên ngoài những kia tuyệt tình Cổ Trùng, giương nanh múa vuốt địa nhào tới.

Tựa hồ là nghe thấy được khí tức nguy hiểm, vào đúng lúc này, nguyên bản những kia không nhúc nhích giống như vật chết bình thường tuyệt tình Cổ Trùng, tất cả đều sống lại.

Chúng nó Uyển Như một nhánh khổng lồ ác ma quân đoàn, ở bản năng điều động, tiền phó hậu kế địa hướng về Trầm Ngưng Nhi trái tim mãnh liệt quá khứ.

"Vù ~ "

Chỉ thấy bao vây Trầm Ngưng Nhi trái tim tầng kia màng ánh sáng, sáng lên vàng sáng nhàn nhạt.

Nhiều vô số kẻ tuyệt tình Cổ Trùng, tất cả đều bị tầng này màng ánh sáng cho ngăn trở ngăn lại, khiến cho chúng nó không cách nào lại tiến lên trước một bước.

Bất luận chúng nó giãy giụa thế nào đi nữa, đều không thể đột phá tầng này màng ánh sáng.

Mà theo sát chúng nó phía sau, nhưng là cái kia cổ lạnh lẽo đến cực hạn Băng Hàn chân khí.

"Xoạt ~ " một tiếng.

Trong phút chốc, những kia tuyệt tình Cổ Trùng, tất cả đều bao trùm một tầng màu trắng.

Chúng nó nhất thời trở nên không nhúc nhích, tựa hồ bị triệt để đóng băng.

Chỉ là những kia tuyệt tình Cổ Trùng, tự nhiên không phải dễ dàng như vậy giải quyết.

Trong nháy mắt tiếp theo, những kia tuyệt tình Cổ Trùng trên người, đột nhiên bùng nổ ra một tầng Hắc U U ánh sáng.

Nguyên bản bị đông lại Cổ Trùng, lần thứ hai trở nên nhảy nhót tung bùng, khôi phục sinh cơ.

Có điều theo Băng Hàn chân khí cuộn cuộn không ngừng từ vòng xoáy trạng thái vô phun trào ra, những kia khôi phục sinh cơ tuyệt tình Cổ Trùng, rất nhanh lại một lần bị đông lại.

Sau khi, những kia tuyệt tình Cổ Trùng lần thứ hai bùng nổ ra Hắc U U ánh sáng, lần nữa khôi phục sinh cơ.

Tiếp đó, Băng Hàn chân khí lại tiếp tục đem những kia tuyệt tình Cổ Trùng cho một lần nữa đóng băng.

Như vậy không ngừng bị đông lại, không ngừng lần nữa khôi phục sinh cơ, vòng đi vòng lại, tuần hoàn đền đáp lại.

Một phút sau, Trầm Ngưng Nhi chân khí trong cơ thể dần dần khô cạn, Ninh Tiểu Đường liền trực tiếp đưa vào chân khí của chính mình.

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, Ninh Tiểu Đường chớp mũi, trên trán, bắt đầu bốc lên từng viên mồ hôi lấm tấm.

Ninh Tiểu Đường tay vẫn thả ở mảnh này tuyệt phong cùng khe lõm giao tiếp nơi, hay là bởi Băng Hàn chân khí duyên cớ, Trầm Ngưng Nhi đã không lại giống như vừa mới bắt đầu như vậy, thân thể động một chút là sinh ra từng tia từng tia Kỳ Dị vui vẻ, do đó làm cho nàng mắc cỡ mặt đỏ tới mang tai, ảm não không ngớt.

Vào giờ phút này, Trầm Ngưng Nhi chỉ là lẳng lặng mà nhìn Ninh Tiểu Đường, nhìn hấn cực kỳ thật lòng khuôn mặt.

...

Màn đêm dần thâm, Trường Sa trong thành đèn, từng cái tắt.

Trên đường phố lạng lẽ, chỉ có tình cờ đi qua đánh càng người, đánh vỡ chốc lát yên tĩnh.

Trường Sa thành nơi nào đó trên tường thành, một bóng người không hề động đậy mà lập ở phía trên.

Đó là một vị mang đầu bông, khoác áo toi quái nhân.

Trên mặt hấn mang một bộ trắng nõn ngọc chất mặt nạ, trên mặt nạ là một khuôn mặt tươi cười, hiện ra sâu thẳm lạnh lạnh ánh sáng lộng lẫy.

Hấn chấp hai tay sau lưng, ở trên cao nhìn xuống, lẳng lặng mà phóng tầm mắt tới trong bóng đêm Trường Sa thành.

Bỗng nhiên, một vệt bóng đen né qua, sau lưng hấn, xuất hiện một đạo khác bóng người.

Người kia cũng mang đầu bông, khoác áo toi, chỉ là trên mặt mang nhưng là một bộ mặt nạ màu vàng kim.

Lúc này, nếu là Lục Phiến Môn Lão Môn Chủ Thượng Quan Như Phong ở đây, như vậy hấn nhất định sẽ ngay lập tức nhận ra, vị này Kim Diện đầu bông người, kỳ thực là một vị Hắc Mân Côi Kim Diện sát thủ, chính là nửa bước Tiên Thiên Cảnh nhân vật khủng bố.

Tựa hồ nhận ra được Kim Diện đầu bông người đến, cái kia Ngọc Diện đầu bông người cũng không quay đầu lại nói: "Đến rồi."

Hấn âm thanh khàn khàn, lãnh đạm vô tình.

Đôi mắt này một vô lễ cử động, cái kia Kim Diện đầu bông người nhưng không chút nào nao, trái lại hướng về Ngọc Diện đầu bông người cung kính mà chấp tay, nói rằng: "Xin chào lão tổ, không nghĩ tới lão tổ tự mình lại đây."

Thượng Quan Như Phong nếu là nhìn thấy Kim Diện đầu bông người hành động này, tất nhiên sẽ lăm liệt không ngớt.

Có thể làm cho một vị Hắc Mân Côi Kim Diện sát thủ cung kính thi lễ, cũng hô một tiếng lão tổ, như vậy người đến, không thể nghi ngờ là một vị so với Hắc Mân Côi Kim Diện sát thủ càng thêm nhân vật khủng bố.

Mà một vị so với nửa bước Tiên Thiên Cảnh nhân vật càng khủng bố hơn, như vậy cũng chỉ có thể là trong truyền thuyết Tiên Thiên Cảnh cường giả siêu cấp.

Vì lẽ đó đáp án đã rất rõ ràng, vị này Ngọc Diện đầu bông người, chính là một vị Tiên Thiên Cảnh nhân vật khủng bố!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Đóng băng Cổ Trùng (bốn)

Đêm đen nhánh mạc, phảng phất một con nuốt sống người ta cự thú, toả ra nhân nhạ uy nghiêm đáng sợ ỳ lạnh.

Cái kia Ngọc Diện đầu bông người chậm rãi xoay người lại, nhìn Kim Diện đầu bông người, khàn khàn nói rằng: "Ta nếu như có điều đến, Kim Nhi, các ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ sao?"

Kim Diện đầu bông người mở miệng nói: "Không thể. Bây giờ Trường Sa Vương chu vị, có không ít nửa bước Tiên Thiên Cảnh chính đạo nhân vật già cả trong bóng tối bảo vệ. Mặt khác, Sĩ Mị Loan cái kia ba bên, cùng với Thiết Thi Lão Ma, Thất Thánh Môn chờ rất nhiều tà đạo thế lực, tựa hồ cùng chính đạo phương diện đặt thành một cái nào đó thỏa thuận. Những tên kia, sợ là sẽ không cung cấp nửa điểm trợ giúp. Như lão tổ ngài có điều đến, quang bằng trong tay chúng ta sức mạnh, căn bản không đủ để hoàn thành nhiệm vụ."

"Hừ, đặt thành một cái nào đó thỏa thuận?" Cái kia Ngọc Diện đầu bông người lạnh rên một tiếng. "Tạm không quản bọn họ thỏa thuận gì, chúng ta chỉ cần đem cái kia nhiệm vụ hoàn thành liền có thể. Lấy hiện tại cái này tình hình đến xem, nhiệm vụ kia có thể tăng lên vì là Bạch Ngọc cấp."

"Bạch Ngọc cấp? Cao cấp nhất nhiệm vụ!" Kim Diện đầu bóng người có chút giật mình nói.

Cái kia Ngọc Diện đầu bóng người tiếp tục nói: "Vì lẽ đó, lần này ta mới sẽ tới, ta tự mình đến chấp hành nhiệm vụ này."

Âm thanh bình tĩnh mà chắc chắn, tràn ngập từng tia từng tia lãnh khốc cùng vô tình.

Kim Diện đầu bóng nhân đạo: "Có lão tổ ngài tự mình ra tay, tất nhiên mã đáo công thành!"

"Đi, đi Trường Sa Vương phủ." Cái kia Ngọc Diện đầu bóng người lạnh giọng nói rằng.

Nói, hần cả người Uyển Như trên bầu trời cú đêm, trực tiếp từ trên tường thành thả người nhảy xuống, biến mất ở trong màn đêm.

Khẩn đón lấy, Kim Diện đầu bóng người cũng bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở trên tường thành.

...

Khách sạn bên trong gian phòng, Ninh Tiểu Đường ngồi ở bên giường, tay phải của hần vẫn như cũ thả ở mảnh này tuyết phong cùng khe lõm giao tiếp nơi.

Lúc này cự vừa mới bắt đầu đóng băng Cổ Trùng, đã qua đi tới đầy đủ hai canh giờ.

Trải qua hai canh giờ đánh giằng co, những kia tuyết tình Cổ Trùng, từ lâu trở nên càng ngày càng yếu.

Trong đó không ít Cổ Trùng, lại một lần bị phong đóng băng sau, cũng lại không thể lần nữa khôi phục sức sống, chúng nó triệt để tiến vào hôn mê.

Có điều Ninh Tiểu Đường sự chú ý, vẫn như cũ thời khắc duy trì độ cao tập trung.

Dù sao, vị trí trái tim thực sự quá mức yếu đuối, không cho phép hần nửa điểm sơ ý bất cẩn.

Ở chưa đóng băng nơi ở có Cổ Trùng trước, hần đều không thể buông lỏng cảnh giác.

Thời gian một chút trôi qua, như vậy lại qua sau nửa canh giờ, Ninh Tiểu Đường rốt cục thật dài thở phào một cái.

Thời khắc này, bám vào ở Trầm Ngưng Nhi trái tim bề ngoài hết thấy tuyết tình Cổ Trùng, cũng không còn một con lần nữa khôi phục sức sống, tất cả đều bị triệt để đóng băng.

Chỉ thấy cái kia nhiều vô số kể trong suốt sắc Cổ Trùng, trên người đều bao trùm một tầng Hàn Băng Chân Khí biến thành sương trắng.

Chúng nó Uyển Như Băng Điều như thế, không nhúc nhích.

Trọng yếu nhất, là chúng nó trong cơ thể sinh cơ, hầu như rơi xuống linh điểm, cùng từ vong không khác.

Nhưng cái khó cũng chính khó ở đây, những này tuyết tình Cổ Trùng, tựa hồ có quá mức bình thường sức sống.

Mặc dù sinh cơ gần như hoàn toàn không có, nhưng vẫn không có triệt để chết đi.

Ninh Tiểu Đường cũng chỉ có thể thông qua Hàn Băng Chân Khí, tạm thời đem chúng nó đóng băng trụ, cái này cũng là trước mắt hần có thể làm được cực hạn.

Trên thực tế, thật muốn giải quyết triệt để những này Cổ Trùng chỉ hoạn, biện pháp tốt nhất, chính là giờ khắc này thừa dịp những này Cổ Trùng bị phong đóng băng, đem chúng nó từ trong cơ thể lấy ra.

Nhưng mà muốn làm đến điểm này, liên cần ở trên thân thể khai đao, vậy thì dính đến ngoại khoa giải phẫu.

Đặc biệt vẫn là ở ngực vị trí động dao, độ khó rất lớn.

Mà Ninh Tiểu Đường nắm giữ y thuật, càng nhiều vẫn là ở châm cứu, Dược Lý, nội công trị liệu các phương diện.

Như ở trên thân thể trực tiếp động dao loại này ngoại khoa giải phẫu skill, là hiện nay Ninh Tiểu Đường thiếu hụt pháp.

Hoặc là nói, thế giới này y thuật phương hướng phát triển, hầu như rất ít dính đến ngoại khoa giải phẫu cái kia chi nhánh.

Có điều nói đi nói lại, giờ khắc này Trầm Ngưng Nhi trên người tuyết tình Cổ Trùng, chung quy là bị phong đóng băng.

Đặc biệt những kia bao trùm ở Cổ Trùng trên người Hàn Băng Chân Khí, phần lớn đều là Ninh Tiểu Đường dùng tự thân chân khí chuyển hóa.

Những này Hàn Băng Chân Khí ở chất mặt trên, đủ để sánh ngang Tiên Thiên Cương Khí.

Bởi vậy, Thất Thánh Môn những người kia muốn thông qua nữa tuyệt tình Cổ Trùng đến khổng chế Trầm Ngưng Nhi, đã là không có khả năng lắm, trừ phi là Thất Thánh Môn bên trong Tiên Thiên Cảnh cường giả ra tay.

"Ngưng nhi cô nương, xong rồi." Ninh Tiểu Đường đem bàn tay của chính mình, từ cái kia mảnh tuyết phong cùng khe lõm giao tiếp nơi thu lại rồi.

Tiếp đó, ánh mắt hắn nhìn phía Trầm Ngưng Nhi.

Mà Trầm Ngưng Nhi trong veo con mắt, trước kia liền vẫn nhìn kỹ Ninh Tiểu Đường tuần tú khuôn mặt.

Giờ khắc này, hai người tầm mắt trong nháy mắt đan dệt đến đồng thời.

Trầm Ngưng Nhi nhất thời phản ứng lại, khuôn mặt hơi đỏ lên, nói rằng: "A, đã xong chưa?"

Ninh Tiểu Đường gật gù đầu, nói: "Hừm, đã được rồi, bên trong cơ thể ngươi trái tim bề ngoài những kia tuyệt tình Cổ Trùng, đều đã bị triệt để đóng băng ở. Thất Thánh Môn những người kia, đã không có khả năng lắm thông qua nữa tuyệt tình Cổ Trùng đến khổng chế ngươi, trừ phi là Thất Thánh Môn bên trong Tiên Thiên Cảnh cường giả ra tay."

Nghe đến đó, Trầm Ngưng Nhi rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

Chính mình rốt cục không cần lo lắng bị Thất Thánh Môn đã khổng chế.

Cho tới Thất Thánh Môn Tiên Thiên Cảnh cường giả sẽ sẽ không đối phó chính mình, Trầm Ngưng Nhi không cảm thấy có khả năng này.

Chính mình có điều là cái Thất Thánh Môn ngoại vi, Tiên Thiên Cảnh loại này cường giả trong truyền thuyết, như thế nào sẽ tới đối phó chính mình như vậy tiểu nhân vật đây?

Trầm Ngưng Nhi từ trên giường chậm rãi bò lên, đối với Ninh Tiểu Đường thành khẩn nói cảm ơn: "Đa tạ Ninh Công Tử giúp đỡ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Ngưng nhi cô nương không cần khách khí, đối với ta mà nói, có điều dễ như ăn cháo thôi."

Nói, hắn mặt mỉm cười mà liếc nhìn Trầm Ngưng Nhi.

Giờ khắc này, Trầm Ngưng Nhi đã ngồi dậy.

Trên người nàng màu phấn hồng áo lót, bởi vì trước hướng phía dưới lôi kéo không ít, bây giờ hai toà cao vót tuyết phong, chỉ bị che lấp một nửa, lộ ra một nửa núi non.

Trắng như tuyết mà nhẵn nhụi da thịt, mềm mại mà mê người.

Sâu sắc khe lõm, càng là làm người không dời mắt nổi tình, phảng phất cả người đều phải bị hút vào đi.

Ninh Tiểu Đường tầm mắt, không khỏi mà dừng lại ở tuyết phong cùng khe lõm mặt trên.

Trầm Ngưng Nhi nhận ra được Ninh Tiểu Đường ánh mắt, càng là biết được đối phương đang nhìn cái gì.

Nàng hơi cúi thấp xuống con mắt, lông mi rung động, khuôn mặt đỏ đến mức như chân trời mây lửa, từ hai gò má vẫn hồng đến lỗ tai, liên đới gáy ngọc đều Phi Hồng một mảnh.

Tuy rằng trước cái kia chỗ mẫn cảm, còn bị tay của đối phương đụng chạm quá.

Nhưng lúc này bị Ninh Tiểu Đường như vậy nhìn chăm chú nhìn, Trầm Ngưng Nhi vẫn như cũ cảm thấy cực kỳ e thẹn.

"Ninh Công Tử..." Trầm Ngưng Nhi thanh âm nhỏ như muỗi a, hai con tay ngọc vội vã đem màu phấn hồng áo lót hướng về trên lôi kéo.

Tay ngọc cùng núi non va chạm, khiến cho đến hai toà tuyết phong một trận lay động.

Ninh Tiểu Đường không khỏi âm thầm nuốt ngụm nước bọt, thầm nghĩ: Thật sự rất mê nha!

Lập tức, Ninh Tiểu Đường lưu luyến không rời dời đi ánh mắt, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, cái kia... Ngươi trước tiên mặc quần áo đi."

"Ừm." Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu, bắt đầu đem áo khoác một lần nữa xuyên thủng trên người.

Ninh Tiểu Đường thì lại từ bên giường trạm lên.

Rất nhanh, Trầm Ngưng Nhi mặc áo khoác, cũng rời đi giường chiếu.

Thấy thế, Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, vậy ta đi đem Duyệt Duyệt cùng Mặc cô nương gọi đi vào."

Ngoài cửa phòng diện, Trầm Duyệt Duyệt cùng Mạc Khinh Trần cũng không từng rời đi.

Hay là quá khứ thời gian quá lâu, làm Ninh Tiểu Đường gọi hai người thì, Trầm Duyệt Duyệt chính đang ngủ gà ngủ gật, Mạc Khinh Trần cũng một mặt ưỡ oải.

Có điều, nghe được Ninh Tiểu Đường kêu gào, hai người lập tức đều tỉnh táo lại.

Sau đó, hai người đi vào gian phòng, quan tâm địa hỏi thăm tới tình huống.

Biết được tất cả thuận lợi sau, hai người đều thở phào nhẹ nhõm.

Có điều lúc này, Trầm Duyệt Duyệt bỗng nhiên gãi đầu một cái, kỳ quái hỏi cù: "Tỷ tỷ, ngươi có phải là uống rượu nhi? Ngươi mặt tại sao như thế hồng đây?"

Nghe được chính mình đệ đệ câu nói này sau, Trầm Ngưng Nhi nguyên bản liền Phi Hồng cực kỳ khuôn mặt, nhất thời thiêu đến càng lợi hại.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Chúc phô nghị luận

Trầm Ngưng Nhi mặt xinh đẹp trứng, đỏ hồng hồng dường như chân trời Vân Thái, thật là đẹp đẽ.

"Nói mò cái gì, ta mới không uống rượu." Trầm Ngưng Nhi đỏ mặt nói rằng.

"Ồ." Trầm Duyệt Duyệt gãi đầu một cái đạo, "Tỷ tỷ, cái kia ngươi không sao chứ? Ngươi mặt, thật sự rất hot ai."

Trầm Ngưng Nhi tức giận nói: "Ta đương nhiên không có chuyện gì, ngươi đừng mù lo lắng."

Mạc Khinh Trần nhìn thấy chính mình sư muội bộ này e thẹn đáng đáp, bao nhiêu đoán ra là xảy ra chuyện gì.

Dù sao, nữ nhân bộ ngực vị trí kia, rất là tư mật.

Cô nam quả nữ một cái phòng, trị liệu vị trí lại đang bộ ngực nơi đó, bất luận cô gái nào, gặp phải tình huống như thế, e sợ đều sẽ mắc cỡ mặt đỏ tới mang tai.

Bất quá nghĩ đến chính mình sư muội trên người tuyệt tình Cổ Trùng, chung quy là bị phong đóng băng, Mạc Khinh Trần vẫn là trong lòng hoan hỉ.

"Sư muội, từ nay về sau, ngươi rốt cục có thể thoát khỏi Thất Thánh Môn." Mạc Khinh Trần cảm khái nói rằng, "Chỉ cần trên người ngươi tuyệt tình Cổ Trùng vẫn bị phong đóng băng, sư phụ cùng Thất Thánh Môn những trưởng lão kia, muốn thông qua nữ tuyệt tình Cổ Trùng tìm tới ngươi, vậy thì không thể. Sư muội, ngươi sau đó, rồi cùng Duyệt Duyệt tìm một chỗ bắt đầu ẩn cư đi."

"Hừm, ta hiểu rồi." Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu.

Lập tức, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại nói: "Sư tã, ngươi... Ngươi nếu không cũng làm cho Ninh Công Tử cho nhìn?"

Mạc Khinh Trần cười khò lắc lắc đầu, nói rằng: "Không cần, sư muội, tình huống của ta cùng ngươi không giống nhau. Ngươi chỉ là ngoại vi nhân viên, trên người cũng là bị gieo xuống tuyệt tình Cổ Trùng một loại mà thôi."

"Mà ta làm Thất Thánh Môn đệ tử chính thức, trên người không riêng bị gieo xuống tuyệt tình Cổ Trùng, còn có còn lại hơn mười loại không biết tên Cổ Trùng. Những Cổ Trùng đó, so với tuyệt tình Cổ Trùng còn khó hơn trăm, chúng nó sẽ ở trong người liên tục biến hóa vị trí, chính là An Thần Y, đối với này cũng là bó tay toàn tập."

"Sư tã, lẽ nào liền thật sự không hề có một chút nào biện pháp sao?" Trầm Ngưng Nhi một mặt ưu sầu mà nhìn Mạc Khinh Trần.

Mạc Khinh Trần than thở: "Không có cách nào. Nếu không, nếu thật có thể thoát khỏi, Thất Thánh Môn bên trong những kia các tiền bối, đã sớm biến thành hành động."

Ninh Tiểu Đường nghe xong hai người đối thoại, nói rằng: "Mạc cô nương, nếu không ta trước tiên cho người chẩn bắt mạch, kiểm tra một chút ngoại tình hướng trong cơ thể?"

Mạc Kinh Trần lắc đầu nói: "Đa tạ Ninh Công Tử hảo ý, thật không cần. Ta tự thân tình hướng, ta hiểu rất rõ. Ta cả đời này, e sợ mãi mãi cũng không thể thoát khỏi Thất Thánh Môn đã khống chế."

Nói xong lời cuối cùng, Mạc Kinh Trần âm thanh, bên trong tràn ngập bất đắc dĩ cùng cay đắng.

Thấy Mạc Kinh Trần từ chối chính mình vì đó bắt mạch, Ninh Tiểu Đường cũng không miễn cưỡng.

Bởi vì nếu như thật theo : đề Mạc Kinh Trần từng nói, trong cơ thể nàng những chủng loại khác Cổ Trùng, sẽ liên tục biến ảo vị trí, vậy còn thật tương đương vương tay chân. Chính là Ninh Tiểu Đường, hiện nay cũng không có cái gì hành biện pháp hữu hiệu đi giải quyết những Cổ Trùng đó.

Mà tuyệt tình Cổ Trùng mặc dù có thể bị thành công đóng băng, một người trong đó nguyên nhân chính là chúng nó sẽ không chạy loạn, chúng nó chỉ có thể chờ ở tim bề ngoài, điều này làm cho Ninh Tiểu Đường thành công đóng băng trụ chúng nó, giảm bớt rất nhiều khó khăn.

Mọi người rất nhanh dời đi cái đề tài này, dù sao Trầm Ngưng Nhi trên người tuyệt tình Cổ Trùng bị thành công đóng băng, chung quy là kiện trị phải cao hứng sự tình.

Hay là đêm đã quá sâu, mọi người nói rồi một lúc thoại sau, Trầm Duyệt Duyệt liền ngáp liền thiên.

"Hiện tại cách hừng đông còn sớm, mọi người từng người nghỉ ngơi đi." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng.

...

Một đêm đi qua rất nhanh, sắc trời dần sáng, trong khách sạn không ít người bắt đầu rời giường hoạt động.

Ninh Tiểu Đường cũng dậy rất sớm, đi tới dưới lầu.

Cũng không lâu lắm, Trầm Ngưng Nhi cũng rời giường rời khỏi phòng.

Ninh Tiểu Đường thấy Trầm Ngưng Nhi xuống lầu đến, khẽ mỉm cười, lên tiếng chào hỏi: "Ngưng nhi cô nương, như thế dậy sớm đến, sao không ngủ thêm chút nữa?"

Trầm Ngưng Nhi thấy là Ninh Tiểu Đường, liền cúi chào, nói: "Ninh Công Tử, chào buổi sáng. Ngủ không được, cho nên muốn muốn thăng thần vẫn là lên quên đi."

Trên thực tế, đêm đó Trầm Ngưng Nhi căn bản cũng không có ngủ quá.

Bởi vì đêm đó chuyện xảy ra, để Trầm Ngưng Nhi đại não vẫn nằm ở hưng phấn ở trong, căn bản cũng không có nửa điểm buồn ngủ.

Một mặt, trên người mình tuyệt tình Cổ Trùng đã bị triệt để đóng băng ở, chính mình rốt cục có thể thoát khỏi Thất Thánh Môn khống chế, điều này làm cho Trầm Ngưng Nhi dù sao cũng hơi kích động.

Mặt khác, đối với Trầm Ngưng Nhi tới nói, chính mình bộ ngực cái kia tư chỗ kín, lần thứ nhất bị một nam tử đụng chạm, này không khỏi mà làm cho nàng sinh ra hứa phức tạp hơn ý nghĩ, không nhận được có chút suy nghĩ lung tung lên.

Tóm lại hai phương diện nguyên nhân, cuối cùng khiến cho Trầm Ngưng Nhi trần trọc trở mình, tỉnh cả ngủ.

Ninh Tiểu Đường tự nhiên không biết những chuyện này, hai người tùy ý bắt chuyện một lúc sau, Mạc Kinh Trần cùng Trầm Duyệt Duyệt cũng từ trên lầu đi xuống.

Gặp người đã đến tề, Ninh Tiểu Đường nói: "Khách sạn chích đối diện cái kia gia chúc phở, khẩu vị cũng không tệ lắm, chúng ta đi nơi đó ăn một chút gì đi."

Một đêm hạ xuống, mọi người cái bụng đều có chút đói bụng ý, tất nhiên là sẽ không phản đối.

Chờ bốn người đi tới chích đối diện cái kia gia chúc phở thì, bọn họ phát hiện đã có không ít người ở đây dùng ăn bữa sáng.

Trong đó có hai trăm người làm cho người ta chú ý nhất, đó là một đám giang hồ nhân sĩ, chính chuyên chú nghe một vị lão giả râu tóc bạc trắng bàn luận trên trời dưới biển.

Ninh Tiểu Đường bốn người tìm một cái bàn ngồi xuống, sau đó một bên uống chúc, một bên cũng nghe ông lão kia khoa khoa mà nói.

Lão giả kia nói: "Các ngoại tử đừng xem lão phu ta võ công không cao, nhưng ta Hồ Hạ rộng rãi kết anh hùng thiên hạ hảo hán, bằng hữu khắp thiên hạ. Không đối gạt các vị, ta thậm chí nhận thức Thanh Huyền phái cùng Thủy Nguyệt trong phái đại nhân vật."

Có người lúc này hỏi: "Hồ lão, đừng thừa nước đục thả câu, nói nhanh lên, người đều biết Thanh Huyền phái cùng Thủy Nguyệt trong phái vị đại nhân vật nào?"

Ông lão kia đắc ý nói: "Thủy Nguyệt phái đồng tuệ Đồng trưởng lão cùng Thanh Huyền phái Phùng Hiền Phùng trưởng lão, mọi người có nghe nói qua?"

Ông lão chau vò những người kia, tuy nói đều là giang hồ nhân sĩ, nhưng trong đó kiến thức rộng rãi cũng không nhiều, phần lớn người đều lác đác một cái biểu thị không biết.

Nhưng cũng có mấy người tựa hồ nghe đã nói đồng tuệ cùng Phùng Hiền tên gọi, một người trong đó nói: "Thật giống nghe qua, tựa hồ là bọn họ chương môn đồng nhất bối nhân vật."

Ông lão cũng không thừa nước đục thả câu, nói rằng: "Vị huynh đài này nói tới không sai, vị kia Đồng trưởng lão nha, chính là hiện nay Thủy Nguyệt phái chương môn Sư Tỷ. Mà vị kia Phùng trưởng lão, nhưng là hiện nay Thanh Huyền phái chương môn Sư Đề."

Nghe ông lão nói ra thân phận của hai người, có người lúc này cảm khái nói: "Dĩ nhiên là Thủy Nguyệt phái chương môn Sư Tỷ cùng Thanh Huyền phái chương môn Sư Đề, thân phận này xác thực không thấp, xác thực được cho là Thủy Nguyệt phái cùng Thanh Huyền phái đại nhân vật."

Ông lão vô cùng tự đắc địa nói rằng: "Không đối gạt mọi người, bây giờ nha, cái kia Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão ngay ở Trường Sa Vương trong phủ, ta trước đó vài ngày, còn đi bái phỏng qua hai vị đây."

"Ta nói với mọi người a, cái kia Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão, chính là Thông Mạch cảnh Đại Cao Thủ, võ công sâu không lường được, có bọn họ giúp đỡ Trường Sa Vương, những tà đạo đó bên trong người, không đáng để lo."

Nghe những người kia đối thoại, Trầm Duyệt Duyệt nghĩ đến chính mình vị này Ninh Đại Ca, khoảng thời gian này tựa hồ cũng là ở tại Trường Sa Vương trong phủ đây.

Hắn không khỏi mà hiếu kỳ hỏi: "Ninh Đại Ca, vị kia Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão, võ công có phải là thật hay không rất lợi hại a?"

Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Khinh Trần cũng đều hiếu kỳ địa nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

"Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão? Cái kia, để ta nghĩ muốn a." Ninh Tiểu Đường nhất thời có chút không lớn nghĩ đến lên hai người kia đến.

Dù sao, đáng giá Ninh Tiểu Đường quan tâm, cũng là nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả, tỷ như Thanh Huyền phái vị kia thái thượng trưởng lão Khâu Minh khâu đạo nhân, Thủy Nguyệt phái vị kia thái thượng trưởng lão Lý Quỳnh.

Nghĩ đến một hồi lâu, Ninh Tiểu Đường rốt cục nhớ tới cái kia Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão là ai, hai người kia tựa hồ đối với chính mình vẫn thật tôn kính.

Lúc đó bọn họ gọi mình cái gì tới?

Ừ, đúng rồi, thật giống gọi mình tiền bối tới.

Nhớ tới hai người kia là ai, Ninh Tiểu Đường liền nói với Trầm Duyệt Duyệt: "Hai người kia võ công, nói như thế nào đây, bình thường thôi đi."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 224: Tiên Thiên Cao Thủ (một)

"Bình thường thôi a." Trầm Duyệt Duyệt gãi gãi đầu nói: "Ta còn tưởng rằng bọn họ rất lợi hại đây."

Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Khinh Trần hai trong lòng người đồng dạng né qua một tia nghi hoặc.

Theo các nàng, cái kia Đồng trưởng lão, Phùng trưởng lão phân biệt thân là Thủy Nguyệt phái chương môn Sư Tỷ cùng Thanh Huyền phái chương môn Sư Đề, theo lý mà nói, võ công nên không thấp nha.

Các nàng không biết lấy Ninh Tiểu Đường nhãn quang đến xem, cái kia Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão võ công, thật sự chỉ là bình thường thôi.

Ninh Tiểu Đường cũng không có nói ngoa, hẳn nói chính là lời nói thật.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường này lời thành thật, nghe vào những người giang hồ kia trong tai, nhưng là như vậy ngông cuồng cùng tự đại.

"Hừ, người tuổi trẻ bây giờ, cũng thật là không biết trời cao đất rộng!" Ông lão kia không nhịn được mở miệng quát lên: "Càng cho rằng Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão võ công bình thường thôi, người trẻ tuổi, chỉ sợ ngươi cũng không biết chân chính Thông Mạch cảnh cao thủ, đến cùng lợi hại đến mức nào!"

Cùng lúc đó, còn lại giang hồ nhân sĩ, cũng dồn dập mở miệng mắng.

"Từ đâu tới xú tiểu tử, tới nơi này ăn nói ngông cuồng!"

"Tiểu tử này, cũng thật là cuồng vọng vô tri!"

"Ta đoán hẳn là muốn ở hai vị kia khuôn mặt đẹp nữ tử trước mặt nói khoác một phen, khả khả, đáng tiếc a, muốn ở trước mặt chúng ta khoác lác, đây là tới sai chỗ!"

"Hừ, càng nói Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão võ công bình thường thôi! Liền tiểu tử này thân thể, ta một cái tay đều có thể đem hắn đánh đến bán thân bất toại. Hẳn có tư cách gì nói Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão võ công bình thường thôi?"

Vô số chê cười cùng ác nói ác ngữ, Uyển Như phô thiên cái địa Độc Phong, hướng về Ninh Tiểu Đường mạnh mẽ đốt lại đây.

Ninh Tiểu Đường nhưng không hề bị lay động, sắc mặt của hắn vẫn như cũ vẫn là bình tĩnh như vậy, hờ hững, phảng phất những giang hồ nhân sĩ đó chỉ rửa cùng cật trách, đều cùng hắn không có nửa điểm can hệ.

Trầm Duyệt Duyệt trướng đến đỏ cả mặt, tức giận không ngớt.

Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Khinh Trần cũng hơi nhíu nhíu mày, đặc biệt Trầm Ngưng Nhi, nàng là từng trải qua Ninh Tiểu Đường thân thủ, biết đối phương võ công rất cao.

Hay là ở vị này Ninh Công Tử trong mắt, cái kia Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão võ công, thật sự chỉ là bình thường thôi đi, Trầm Ngưng Nhi nghĩ như vậy nói.

Phải biết, trước ở "Nghênh túy lâu" thì, vị kia Thất Thánh Môn không bà bà, cuối cùng chính là vẫn lạc ở vị này Ninh Công Tử trên tay.

Nghĩ tới đây, Trầm Ngưng Nhi đối với những giang hồ nhân sĩ đó ác mắng, liền cảm thấy một trận phiền lòng cùng không thích.

"Ha, tại sao không nói chuyện? Có phải là cũng biết mình khoác lác thôi qua đâu? Xú tiểu tử, có mấy lời là không thể nói lung tung." Những giang hồ nhân sĩ đó tiếp tục liên tục cật trách nói.

Trầm Duyệt Duyệt rốt cục không nhịn được phản bác: "Ninh Đại Ca nói cái kia Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão võ công bình thường thôi, vậy bọn họ võ công khẳng định là bình thường thôi rồi. Ninh Đại Ca sẽ không nói lung tung, bởi vì Ninh Đại Ca gặp bọn họ."

"Cái gì, tiểu tử thú này gặp Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão? Ha ha ha, thiếu niên, ngươi quá ngây thơ, ngươi nhất định bị người trẻ tuổi này cho lừa."

"Được rồi được rồi, đừng để ý tới loại này cuồng vọng vô tri người trẻ tuổi, chúng ta vẫn là tiếp tục nghe Hồ lão giảng giải đi."

"Đứng đứng đứng, tiếp tục nghe Hồ lão giảng. Nếu như tiểu tử này còn dám ăn nói linh tinh, ta trực tiếp đem hắn đánh thành người câm!"

Ninh Tiểu Đường sắc mặt vẫn như cũ bình tĩnh cực kỳ, hắn cúi đầu chậm rãi uống một hớp chúc.

Sau đó, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hơi nhíu một hồi lông mày của chính mình.

Trầm Ngưng Nhi vừa vận thấu liếc mắt một cái Ninh Tiểu Đường, thấy hắn cau mày, trong lòng không khỏi thầm nói: Ninh Công Tử hẳn rốt cục không nhịn được sao?

Nàng là rõ ràng Ninh Tiểu Đường thực lực, cho nên nàng cũng không lo lắng cho mình bên này cùng những kia người trong giang hồ lên xung đột.

Chỉ là, Ninh Tiểu Đường cau mày, cũng không phải là bởi vì những kia người trong giang hồ.

Lại như con kiến như thế nào đi nữa bính đất, cũng không thể gây nên voi lớn chú ý. Bởi vì hai người cách biệt thực sự quá lớn, lớn đến căn bản là không phải cùng một thế giới.

Như có yêu cầu, voi lớn trong lúc vô tình một cước, liền có thể đem những kia con kiến dẫm đến nát bét.

Có thể gây nên voi lớn chú ý, tương tự chỉ có những mãnh thú kia.

Vì lẽ đó, có thể làm cho Ninh Tiểu Đường cau mày, chính là một vị võ công cực cao nhân vật khủng bố.

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nhìn phía chúc phô bên ngoài.

Tầm mắt của hắn, rơi vào mấy chục trượng ở ngoài trên đường phố.

Nơi đó, một vị mang đầu bông, khoác áo to, trên mặt mang một bộ ngọc chất mặt nạ quái nhân, chính chậm rãi hướng về phương hướng này đi tới.

"Ninh Công Tử, làm sao?" Trầm Ngưng Nhi lúc này cũng nhận ra được Ninh Tiểu Đường cau mày, tựa hồ cũng không phải là bởi vì những giang hồ nhân sĩ đó.

Mạc Kinh Trần cùng Trầm Duyệt Duyệt đồng dạng lộ ra một tia nghi hoặc, sau đó hai người đồng thời theo Ninh Tiểu Đường ánh mắt, hướng về chúc phô bên ngoài đường phố nhìn tới.

"Cao thủ, một vị cao thủ cực kỳ khủng bố!" Ninh Tiểu Đường trầm giọng nói rằng, sắc mặt dần dần trở nên nghiêm nghị lên.

Hắn ngửi được một tia sát khí, một tia rất nhạt, rồi lại lạnh lẽo đến cực hạn sát khí.

Sát khí như vậy, không tầm thường, không phải người bình thường có khả năng nắm giữ.

Coi như là những gia chuyên môn lấy giết người mà sống sát thủ nhà nghề, đều không có khả năng nắm giữ sát khí như vậy.

Có thể nắm giữ như vậy giết tức giận, một đời cũng không biết giết bao nhiêu mạng người.

Ngoại trừ sát khí, Ninh Tiểu Đường còn ngửi được một tia tối nghĩa khí tức, một loại chỉ có chân chính cường giả siêu cấp trên người mới nắm giữ khí tức.

"Người kia trang phục thật kỳ quái, hắn rất lợi hại phải không?" Mạc Kinh Trần không nhịn được nói cù.

Ninh Tiểu Đường trầm mặc một hồi, nói rằng: "Rất lợi hại, so với các người Thất Thánh Môn vị kia Đoan Mộc Tôn Chủ còn lợi hại hơn."

"Cái gì, so với Đoan Mộc Tôn Chủ còn lợi hại hơn!" Mạc Kinh Trần che miệng nhẹ giọng kinh ngạc thốt lên, trợn to hai mắt.

Trầm Ngưng Nhi tuyệt mỹ dung nhan trên cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, đầy mặt khó mà tin nổi, so với Thất Thánh Môn Tôn Chủ còn lợi hại hơn, trời ạ, người kia đến tột cùng khủng bố đến trình độ nào?

Ninh Tiểu Đường khe khẽ thở dài, nói rằng: "Người kia, hắn là ta xuống núi tới nay, gặp được lợi hại nhất người."

Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa, chính là nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả.

Nếu như so với Đoan Mộc hoa còn lợi hại hơn, vậy cũng chỉ có thể là trong truyền thuyết Tiên Thiên Cảnh cao thủ.

Đây là Ninh Tiểu Đường xuống núi tới nay, gặp được người thứ nhất Tiên Thiên Cảnh cao thủ.

Nhìn vị kia mang ngọc chất mặt nạ quái nhân chậm rãi hướng về bên này đi tới, Ninh Tiểu Đường sắc mặt cũng biến thành càng ngày càng nghiêm nghị.

Bây giờ, Ninh Tiểu Đường công pháp chính tu luyện đến then chốt thời kỳ, cảnh này khiến thực lực của hắn xa xa không thể đạt đến đỉnh cao.

Ninh Tiểu Đường âm thầm phòng chừng, lấy chính hắn thực lực trước mắt, muốn đối phó một vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ, e sợ vẫn còn có chút vất vả.

Nhưng mà, không phải vạn bất đắc dĩ, Ninh Tiểu Đường là thật sự không muốn lại đem công lực của chính mình, hướng về nâng lên thẳng.

Lúc này, chúc phô bên trong những giang hồ nhân sĩ đó, cũng phát hiện vị kia mang ngọc chất mặt nạ quái nhân, dồn dập mở miệng kêu la lên.

"Các người xem, người kia là ai? Trang phục thật kỳ quái."

"Nhìn tựa hồ không giống người tốt a."

"Lẽ nào là người trong Tà đạo?"

Đang lúc này, vị kia mang ngọc chất mặt nạ quái nhân phía sau, bỗng nhiên lại có mấy đạo nhân ảnh hăng hái đuổi theo.

Đó là hai vị lão giả cùng một vị Lão Âu, nhìn bọn họ Kinh Công, hiển nhiên võ công không sai.

Chờ nhìn rõ ràng cái kia mấy đạo nhân ảnh, chúc phô bên trong vị lão giả kia Hồ Hạ bỗng nhiên kinh hi nói rằng: "Nói cho mọi người một tin tức tốt, ta thấy Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão. Các người xem, cái kia đuổi theo ba bóng người bên trong, trong đó hai vị chính là Thủy Nguyệt phái Đồng trưởng lão cùng Thanh Huyền phái Phùng trưởng lão."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Tiên Thiên Cao Thủ (hai)

"Cái gì, Thủy Nguyệt phái Đồng trưởng lão cùng Thanh Huyền phái Phùng trưởng lão đến rồi?"

"Bọn họ thật giống là ở truy vị kia quái nhân."

"Nhìn dáng dấp, quái nhân kia tám chín phần mười, chính là người trong Tà đạo."

Các vị giang hồ nhân sĩ dồn dập mở miệng nói rằng.

Ông lão kia Hồ Hạ tiếp tục nói: "Mọi người yên tâm, có Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão ra tay, coi như quái nhân kia là người trong Tà đạo, vậy cũng là chuyện dễ như trở bàn tay, không đáng để lo."

Có người dám than thở: "Có thể nhìn thấy Thủy Nguyệt phái cùng Thanh Huyền phái như vậy hàng đầu Đại Phái trưởng lão ra tay, thực sự là có phúc ba đời a."

Tên còn lại phụ họa nói: "Không sai, như Đồng trưởng lão cùng Phùng trưởng lão cao thủ như vậy, trong ngày thường chúng ta đều khó gặp. Lúc này có thể nhìn thấy bọn họ ra tay, có thể nói là cơ hội ngàn năm một thuở, chúng ta tuyệt không thể bỏ qua, mọi người đều tốt trọn to hai mắt xem."

Ngay sau đó, chúc phô bên trong giang hồ nhân sĩ, mỗi người đưa cổ dài, nhìn phía xa xa đường phố.

"Lón mặt Ma Đầu, chạy đi đâu!"

Hăng hái đuổi theo ba người, một người trong đó lớn tiếng quát.

Chờ ba người cách này vị Ngọc Diện quái nhân mấy trượng xa thì, ba người đột nhiên thả người nhảy lên, phảng phất sẵn mồi Thương Ưng, triển khai từng người tuyệt học, đánh về phía đối phương.

Quyền cước, kiếm ánh, ánh đao, mang theo ác liệt Khí Kinh, phô thiên cái địa hướng về Ngọc Diện quái nhân phủ đầu bao phủ xuống đi.

"Được!" "Lợi hại!"

Chúc phô công chính quan chiến các vị giang hồ nhân sĩ, dồn dập không nhịn được mở miệng khen hay đạo, vị lão giả kia Hồ Hạ, càng là kích động đỏ cả mặt.

Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, tự lẩm bẩm: "Lẽ nào Trường Sa Vương phủ xảy ra vấn đề rồi?"

Cái kia nhanh chóng truy đuổi mà đến ba người, Ninh Tiểu Đường đều gặp.

Ba người ở trong, ngoại trừ cái kia Thủy Nguyệt phái Đồng trưởng lão cùng Thanh Huyền phái Phùng trưởng lão ở ngoài, còn có một vị, là Lục Phiến Môn vị kia lạc lão.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường xa xa nhìn tới, thấy ba mọi người tức giận trùng thiên, quắc mắt nhìn trừng trừng, tâm lý liền mơ hồ có chút suy đoán, có phải là Trường Sa Vương phủ có chuyện gì xảy ra.

Ngay ở Ninh Tiểu Đường cau mày trong nháy mắt đó, đường phố bên kia, cũng chớp mắt phân ra được thắng bại.

Vị kia mang đầu bông, khoác áo toi, trên mặt mang ngọc chất mặt nạ quái nhân, đối mặt phía sau hung mãnh mà tới ánh đao bóng kiếm cùng ác liệt Khí Kinh, hần căn bản không hề bị lay động.

Hắn không quay đầu lại, càng không có xoay người.

Hắn vẫn như cũ dựa theo chính mình tiết tấu, bước bước chân, đi về phía trước, không vội cũng không hoãn.

Sẽ ở đó ánh đao bóng kiếm sắp tập đến trên người hắn một sát na kia, lấy thân thể hắn làm trung tâm, đột nhiên bùng nổ ra một hình cầu trong suốt Khí

Tráo.

Cái kia hình cầu trong suốt Khí Tráo, đến thật vội mà mãnh liệt, trong phút chốc hướng về bốn phương tám hướng hăng hái khuếch tán ra.

"Oanh ~ " "

Ánh đao bóng kiếm cùng cái kia trong suốt Khí Tráo chạm nhau trong nháy mắt, lập tức sụp đổ ra đến.

Sau đó, cái kia Khí Tráo tiếp tục bành trướng, trong chớp mắt liền khuếch tán đến cái kia Đồng trường lão ba người trước người.

Khẩn đón lấy, tầng kia nhìn như mỏng manh trong suốt Khí Tráo, lấy như bề cảnh khô tư thế, trực tiếp đem cái kia Đồng trường lão ba người cho tàn nhẫn mà bắn ra ngoài.

"Phốc ~ " "

Cái kia Đồng trường lão ba người ở bị đẩy lùi trong nháy mắt, lúc này từ trong miệng phun ra thật mấy ngụm máu tươi, thân thể càng là như như điều đứt dây, hăng hái bay ngược, nặng nề ngã tại đường phố tầng đá mặt đường trên.

"Ầm ~ " "

Tầng đá mặt đường nứt thành một từng cái từng cái khe, Uyển Như mạng nhện giống như vậy, hướng về bốn phía lan tràn.

Mà chúc phở bên này, những kia người trong giang hồ nhìn thấy tình cảnh này sau, trong phút chốc hết thảy âm thanh đều im bất đi.

Mỗi người đều ngậm miệng lại, trợn mắt ngoác mồm, một bộ khó có thể tin đáng dấp.

Thời khắc này, chúc phở bên trong yên tĩnh đáng sợ, phảng phất liền châm rơi xuống âm thanh đều có thể rõ ràng có thể nghe.

Quá một hồi lâu, trong đó một vị giang hồ nhân sĩ nuốt ngụm nước bọt, âm thanh tối nghĩa địa nói rằng: "Đồng trường lão bọn họ, làm sao đột nhiên bay ngược ra ngoài?"

Đúng đấy, Đồng trường lão bọn họ làm sao đột nhiên bay ngược ra ngoài?

Vào giờ phút này, giữa trường hết thảy quan chiến giang hồ nhân sĩ, tâm lý đều sinh ra cái nghi vấn này.

Thế nhưng, lấy võ công của bọn họ cảnh giới, hơn nữa khoảng cách bên kia có xa mấy chục trượng, bọn họ căn bản cũng không có chú ý tới cái kia Ngọc Diện quái trên thân thể người bùng nổ ra hình cầu trong suốt Khí Tráo.

Ở trong mắt bọn họ, cái kia Ngọc Diện quái nhân căn bản cũng không có cái gì động tác, sau đó Đồng trường lão bọn họ liền khó hiểu địa bay ngược ra ngoài.

Như vậy không thể tưởng tượng nổi một màn, để bọn họ không khỏi mà sinh ra một chút sợ hãi.

Một người trong đó không nhịn được nói: "Quái nhân kia, đến cùng làm cái gì Yêu Pháp?"

Chúc phở bên trong, cũng chỉ có Ninh Tiểu Đường một người, biết đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

Trầm Duyệt Duyệt ngấm nhìn Ninh Tiểu Đường, hỏi: "Ninh Đại Ca, sẽ không đúng là Yêu Pháp chứ?"

Ninh Tiểu Đường nhìn đường phố xa xa, hé mắt, nói rằng: "Ồ đâu là cái gì Yêu Pháp, người kia triển khai chính là Tiên Thiên Cương Khí."

"Tiên Thiên Cương Khí?" Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Kinh Trần nghe được bốn chữ này, sợ hãi cả kinh.

"Ninh Công Tử, người là nói người kia hẳn là Tiên Thiên..." Trầm Ngưng Nhi giật mình nhìn Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường không đợi Trầm Ngưng Nhi nói xong, liền gật đầu nói: "Đúng, người kia là một vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ."

Nghe nói như thế, Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Kinh Trần không khỏi nhìn nhau, khiếp sợ không thôi.

Tiên Thiên Cảnh cao thủ a, đây chính là nhân vật trong truyền thuyết, trên giang hồ đều đã có mấy chục năm chưa hiện ra Tiên Thiên Cảnh cao thủ tung tích.

Các nàng không nghĩ tới, vào giờ phút này, dĩ nhiên có thể nhìn thấy một vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ!

Ngay vào lúc này, xa xa trên đường phố, bỗng nhiên lại nhiều hai bóng người.

Người đến là một nam một nữ.

Nam chính là vị hơn bảy mươi tuổi ông lão, hạc phát đồng nhan, tinh thần quắc thước, ăn mặc một bộ đạo bào màu xanh, sau lưng tà cắm vào một thanh Tinh Văn Tinh Cương Kiếm.

Nữ chính là vị hơn bốn mươi tuổi trung niên nữ tử, dáng vẻ ung dung, trang nhã đoan trang, khí chất bất phàm.

Hai người này, chính là Thanh Huyền phái thái thượng trưởng lão Khâu Minh cùng Thủy Nguyệt phái thái thượng trưởng lão Lý Quỳnh.

Hai người đã tìm đến sau, không chút suy nghĩ, lúc này rút ra binh khí, toàn lực ứng phó địa hướng về vị kia mang ngọc chất mặt nạ quái nhân công quá khứ.

Lần này, vị kia mang ngọc chất mặt nạ quái nhân, rốt cục động thủ.

Nhưng hắn vẫn không có quay đầu lại, chỉ là đuổi ra song chưởng, đột nhiên hướng phía sau đánh ra hai chưởng.

"Oanh ~ "

Mệnh môn cực kỳ Tiên Thiên Cương Khí, trực tiếp đem Khâu Minh cùng Lý Quỳnh hai người, mạnh mẽ đẩy đi ra ngoài.

Chỉ thấy chân của hai người, ở nền đá trên mặt, lê ra hai cái rãnh vù sâu hoắm, đầy đủ rút lui ba, bốn trượng, mới miễn cưỡng đứng lại.

Khâu Minh cùng Lý Quỳnh sắc mặt của hai người, trắng bệch như tờ giấy.

Ánh mắt của hai người, đều chết nhìn chòng chọc vị kia Ngọc Diện quái nhân bóng lưng.

Khâu Minh lạnh giọng nói rằng: "Các hạ, ngươi thân là Tiên Thiên Cảnh cao thủ, công nhiên ra tay, trái với Chính Tà song phương ước định, liền không sợ bị chúng ta chính đạo Tiên Thiên Cảnh tiền bối truy sát sao?"

Cái kia Ngọc Diện quái nhân xi cười một tiếng, nói: "Chính Tà song phương ước định? Nay đều là mấy trăm năm trước đồ vật. Huống chi, ước định không phải là dùng để trái với sao?"

"Được! Rất khỏe mạnh!" Khâu Minh nghiêng răng nghiêng lợi.

Cái kia Ngọc Diện quái nhân dừng lại một lúc, bỗng nhiên uy nghiêm đáng sợ nói rằng: "Không muốn lại đuổi theo, nếu không, ta sẽ không lại hạ thủ lưu tình. Ta không giết ngươi môn, đó là xem ở các ngươi Thanh Huyền phái cùng Thủy Nguyệt phái cái kia mấy cái Lão Bất Tử trên. Thế nhưng, ta nhấn nại là có hạn độ."

Nói xong, cái kia Ngọc Diện quái nhân không tiếp tục để ý Khâu Minh cùng Lý Quỳnh hai người, tiếp tục bước bước tiến, hướng phía trước đi đến.

Khâu Minh cùng Lý Quỳnh sắc mặt hai người biến ảo không ngừng, nhưng chung quy không dám nữa tiếp tục động thủ.

Lúc này, vị kia Ngọc Diện quái nhân, bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ.

Chỉ thấy hắn một bước bước ra, trong nháy mắt tiếp theo, bóng người của hắn trực tiếp xuất hiện ở mười mấy trượng ở ngoài, cách chúc phô có điều mấy trượng xa.

Nhìn thấy tình cảnh này, chúc phô bên trong, những giang hồ nhân sĩ đó, sắc mặt dồn dập đại biến.

Đối phương tốc độ nhanh chóng, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Một người trong đó không nhịn được thất thanh kêu lên: "Không được, cái kia có yêu pháp quái nhân đến rồi!"

"Yêu Pháp?" Cái kia Ngọc Diện quái nhân chậm rãi quay đầu, nhìn phía chúc phô.

"Hê hê, có chút không thể nói lung tung được a." Cái kia Ngọc Diện quái nhân, giơ lên tay phải của chính mình, một đạo Tiên Thiên Cương Khí từ đầu ngón tay hắn lóe ra, hướng về chúc phô bên trong hăng hái tiêu bắn tới.

Ninh Tiểu Đường cái kia một bàn, cách cửa gần nhất. Đạo kia bắn mạnh mà đến Tiên Thiên Cương Khí, vừa vắn đi ngang qua bọn họ này một bàn.

Trầm Ngưng Nhi, Mạc Kinh Trần cùng Trầm Duyệt Duyệt ba người sắc mặt, đột nhiên trắng bệch.

Ninh Tiểu Đường khẽ thở dài một cái: "Ai."

Sau đó, Ninh Tiểu Đường giơ lên tay phải của chính mình, một đạo mệnh môn Khí Kinh, từ đầu ngón tay của hắn dâng lên mà ra.

Chương 226: Tiên Thiên Cao Thủ (ba)

Đạo kia Tiên Thiên Cương Khí, có điều ngón tay giống như đũa lớn.

Nhưng chính là như vậy một đạo nhìn qua hơi có vẻ hơi nhỏ bé Khí Kinh, chính là lúc này Ninh Tiểu Đường, cũng phải thận trọng đối xử.

Bởi vì đạo kia bản mạnh mà đến Khí Kinh, chính là một đạo Tiên Thiên Cương Khí.

Đạo kia Tiên Thiên Cương Khí, liền phảng phất một cái thể gian hung ác nhất rắn độc, không cẩn thận, sẽ khiến người ta làm mất mạng.

Mà bây giờ Ninh Tiểu Đường, võ công cảnh giới bị áp chế, hấn chân khí trong cơ thể, cùng Tiên Thiên Cương Khí so với, vẫn có trên bản chất chênh lệch.

Nếu chất không được, cái kia liền do lượng để thủ thắng.

Liền, Ninh Tiểu Đường đầu ngón tay, Khí Kinh mệnh môn như biển, dâng lên mà ra, hóa thành một cái chân khí biến ảo mà thành Cự Long, hướng về đạo kia Tiên Thiên Cương Khí giương nanh múa vuốt địa nhào tới.

"Oanh ~ "

Chân khí Cự Long cùng đạo kia Tiên Thiên Cương Khí ở chúc phô bên ngoài trên đường phố, mạnh mẽ đụng vào nhau, lập tức phát sinh mãnh liệt địa nổ tung.

Cuồng mãnh mà hung hăng Khí Kinh, phảng phất lốc xoáy tàn phá mà qua, hướng về bốn phương tám hướng hăng hái khuếch tán ra.

Toàn bộ chúc phô gian nhà, bắt đầu hơi lay động lên, thật giống như là phát sinh địa chấn.

Trong phòng những giang hồ nhân sĩ đó, mỗi người sợ đến mặt không có chút máu, hai cổ chiến chiến.

Bọn họ chưa từng từng thấy như vậy mãnh liệt nổ tung, này vẫn là giang hồ tranh đấu sao? Chuyện này quả thật chính là thần tiên đánh nhau a!

Hơn nữa nhất làm cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ chính là, ở thời khắc máu chốt ra tay giải cứu bọn họ cùng vị kia Ngọc Diện quái nhân chống đỡ được, dĩ nhiên là vị kia ở chúc phô bên trong hấp cháo công tử trẻ tuổi.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới như vậy một vị tuổi còn trẻ công tử ca, võ công sẽ cao đến như vậy không thể tưởng tượng nổi mức độ, chuyện này quả thật kinh cho bọn họ con người đều sắp muốn rơi ra đến rồi.

Không trách vừa nãy cái kia vị công tử trẻ tuổi nói Đồng trưởng lão, Phùng trưởng lão võ công bình thường thôi, đối phương ừ có như thế sâu không lường được võ công, còn quả thật có tư cách nói lời nói như vậy.

Nghĩ đến trước không ít người đều đối với vị kia khinh năm công tử chê cười, ở đây các vị Võ Lâm Nhân Sĩ, trên trán mồ hôi lạnh liền không tự chủ chà xát chảy xuống.

Khí Kinh dần dần tiêu tan, trên đường phố tầng đá mặt đường, dường như mạng nhện như thế, sinh thành vô số điều vết rách.

Trầm Ngưng Nhi, Mạc Khinh Trần cùng Trầm Duyệt Duyệt ba người, đều khiếp sợ nhìn Ninh Tiểu Đường.

Tuy rằng ba người biết Ninh Tiểu Đường võ công rất lợi hại, nhưng bọn họ không nghĩ tới, Ninh Tiểu Đường dĩ nhiên có thể cùng một vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ so chiêu, hơn nữa cuối cùng kết quả, tựa hồ còn không phân cao thấp, lực lượng ngang nhau.

Lẽ nào Ninh Công Tử hấn cũng là một vị Tiên Thiên Cảnh võ công cao thủ?

Nghĩ đến có khả năng này, Trầm Ngưng Nhi cùng Mạc Khinh Trần hai trong lòng người liền chấn động không ngớt.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường híp mắt, không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm chúc phô bên ngoài vị kia Ngọc Diện quái nhân.

Đối phương tầm mắt xuyên thấu qua ngọc chất mặt nạ, cũng hướng Ninh Tiểu Đường nhìn sang.

Ánh mắt của hai người, giữa đường giữa không trung đụng vào nhau.

"Thú vị." Vị kia mang ngọc chất mặt nạ quái nhân, trầm mặc một lát sau, lạnh lùng phun ra ba chữ.

Tiếp đó, hắn xoay người lại, bước đi bước chân, hướng về chúc phở bên này, đi rồi một bước.

Mà ngồi ở bên cạnh bàn Ninh Tiểu Đường, thân thể tựa hồ cũng hơi giật giật.

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia Ngọc Diện quái nhân cùng Ninh Tiểu Đường bóng người, đồng thời xuất hiện ở cách chúc phở cửa xa nửa trượng trên đường phố.

Sau đó, song phương giờ lên từng người bàn tay, lẫn nhau chạm nhau một chương.

"Đùng ~ "

Chương chương tương ấn, phát sinh một cái nhẹ nhàng tiếng vang.

Khẩn đón lấy, chính là "Ầm ầm ~" một tiếng to lớn tiếng nổ vang rền, phảng phất trên chín tầng trời hạ xuống một tia chớp, thanh chấn động khắp nơi.

Một vòng trong suốt Khí Kinh sóng gọn, từ hai người chương đột nhiên hiện ra, sau đó uyển như trong nước gọn sóng, hướng về bầu trời cùng mặt đất hăng hái khuếch tán ra.

"Xoạt ~ "

Hai người dưới chân nền đá điện, lúc này như là đậu hũ bị cắt, xuất hiện một cái sâu không thấy đáy đen kịt khe hở.

Toàn bộ chúc phở gian nhà, lần thứ hai lay động lên, so với vừa nãy rung động đến còn lợi hại hơn, tựa như lúc nào cũng muốn sụp đổ.

"Ầm ầm ầm ~ "

Ninh Tiểu Đường không nhịn được lùi về sau năm, sáu bước, trực tiếp lui trở về chúc phở trong phòng.

Dưới chân hắn nền đá điện, bị đập ra liên tiếp vết chân, mỗi một cái vết chân đều sâu đến ba tấc.

Kết quả này, để Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày.

Bởi vì công pháp tu luyện đến then chốt thời kì, cảnh giới của hắn bị áp chế đi, kết quả là là phổ thông chân khí cùng Tiên Thiên Cương Khí, có chất trên chênh lệch. Muốn dùng lượng để đền bù, chung quy là có chút khó khăn.

Mà đối diện, vị kia mang ngọc chất mặt nạ quái nhân, hướng lùi về sau hai bước sau, cuối cùng cũng coi như giữ vững thân thể.

Hắn rất hứng thú mà nhìn Ninh Tiểu Đường, tựa hồ đối với Ninh Tiểu Đường thực lực biểu hiện, cảm thấy vô cùng bất ngờ.

"Quái tai quái tai." Cái kia Ngọc Diện quái nhân trong miệng tám tấc lấy làm kỳ lạ nói: "Ngươi rõ ràng còn không cách nào triển khai Tiên Thiên Cương Khí, thực lực nhưng hầu như cùng ta không phân cao thấp. Ngươi vị này nửa bước Tiên Thiên, cũng thật là kỳ quái!"

"Không đúng, ngươi không nên là nửa bước Tiên Thiên." Cái kia Ngọc Diện quái nhân bỗng nhiên lại lắc đầu, sau đó chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường, vô cùng xác định địa nói rằng: "Ta đoán ngươi nên là tu luyện một loại nào đó công pháp nguyên nhân, cho nên mới không thể triển khai Tiên Thiên Cương Khí đi. Trên thực tế, ngươi cũng là Tiên Thiên Cảnh, ngươi là vị nào Tiên Thiên Lão Bất Từ?"

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn đối phương, đứng tại chỗ trầm mặc không nói.

Cái kia Ngọc Diện quái nhân cũng không để ý lắm, tiếp tục làm bầm lâu bầu nói rằng: "Không nói gạt ngươi, ta cũng bởi vì công pháp nguyên nhân, vì lẽ đó thực lực giảm xuống không ít. Nếu không, coi như ngươi là một cái nào đó Tiên Thiên Lão Bất Từ, ta cũng sẽ tận lực thử một lần, thử xem có thể không thể giết chết ngươi! Bởi vì giết chết một vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ, thực sự quá mức mê người, đó là giết chết bao nhiêu người bình thường đều không đổi được."

Ninh Tiểu Đường lạnh lùng nói: "Vậy ngươi cứ việc tới thử xem được rồi."

Cái kia Ngọc Diện quái nhân khàn khàn nói rằng: "Hê hê, tuy rằng ta rất muốn đem ngươi giết chết, nhưng bằng vào ta thực lực trước mắt, sợ là muốn trả giá không nhỏ đánh đổi. Vì lẽ đó, vẫn là quên đi. Lão phu lúc này nhiệm vụ đã hoàn thành, liền không cùng các ngươi những này chính đạo nhân vật lãng phí thời gian. Lão phu, đi vậy!"

Tiếng nói vừa dứt, cái kia Ngọc Diện quái người thân ảnh lóe lên, lúc này biến mất ở tại chỗ.

Ninh Tiểu Đường nhìn xa xa đỉnh, hơi nheo mắt. Tuy rằng không biết vị kia Ngọc Diện quái nhân, có thể hay không đột nhiên vòng trở lại. Nhưng vào giờ phút này, đối phương xác thực rời đi.

Ninh Tiểu Đường cũng không có đuổi theo dự định, bởi vì nếu như hắn không tăng lên thực lực mình, căn bản không thể lưu lại đối phương.

Đã như vậy, hà tất làm điều thừa.

Lấy hấn thực lực trước mắt, như lại tiếp tục tăng lên công lực, vậy sẽ phải bước vào Tiên Thiên Cảnh.

Mà bây giờ, hấn công pháp tu luyện đến then chốt thời kì, không phải vạn bất đắc dĩ, hấn là chắc chắn sẽ không lại đi tăng lên thực lực của chính mình.

Lúc này, đường phố xa xa trên, cái kia Thanh Huyền phái thái thượng trưởng lão Khâu Minh cùng Thủy Nguyệt phái thái thượng trưởng lão Lý Quỳnh, thấy chúc phở bên này tranh đấu kết thúc, lúc này vận lên Kinh Công bay xẹt tới.

Vừa nãy chúc phở bên này kịch liệt giao thủ, lấy Khâu Minh cùng Lý Quỳnh thực lực của hai người, cũng chỉ có thể xa xa ần núp.

Không vào Tiên Thiên Cảnh, hai người chung quy không cách nào chân chính tham dự đến Tiên Thiên Cảnh tranh đấu bên trong đến.

Hai người đi tới chúc phở bên ngoài, nhìn thấy Ninh Tiểu Đường sau, lúc này ôm quyền nói: "Xin chào Ninh Trang Chủ."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, hỏi: "Khâu trưởng lão, Lý trưởng lão, Trường Sa Vương phủ bên kia có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?"

Khâu Minh cùng Lý Quỳnh hai người không khỏi nhìn nhau, sau đó chỉ thấy Khâu Minh trầm giọng nói rằng: "Ninh Trang Chủ, Trường Sa Vương bị đâm sát thân vong."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Trở về Vương phủ

"Trường Sa Vương bị đâm sát thân vong?"

Ninh Tiểu Đường nghe được tin tức này sau, không khỏi hơi ngẩn người.

Hấn tuy rằng suy đoán Trường Sa Vương phủ khả năng xảy ra vấn đề rồi, nhưng không nghĩ tới Trường Sa Vương lại bị ám sát bỏ mình.

Trầm Ngưng Nhi, Mạc Khinh Trần cùng Trầm Duyệt Duyệt ba người cũng đều đầy mặt giật mình, phải biết Trường Sa Vương ở Trường Sa quận đó là Thổ Hoàng Đế bình thường tồn tại, có thể nói là uy danh hiển hách, nổi tiếng, không nghĩ tới hôm nay dĩ nhiên bị người giết chết.

Mà chúc phở bên trong những giang hồ nhân sĩ đó, càng là từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm, khiếp sợ không thôi, hoàn toàn bị cái này kinh sợ tin tức cho chấn động rồi.

Ninh Tiểu Đường liếc nhìn Khâu Minh, Lý Quỳnh hai người, hỏi: "Trường Sa Vương nhưng là bị vừa nãy người kia giết chết?"

Khâu Minh cắn răng nghiêng lợi nói: "Chính là người kia, ngay ở nửa canh giờ trước. ."

Lý Quỳnh thờ dài, nói rằng: "Chúng ta đều không ngờ tới, Hắc Mân Côi vì lấy Trường Sa Vương tính mạng, càng sẽ phái ra Tiên Thiên Cảnh cao thủ. Chúng ta căn bản không kịp ngăn cản, chính là Thượng Quan môn chủ, đều bị thương nhẹ."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, Hắc Mân Côi là Đại Tán Hoàng Triều kinh khủng nhất mạnh mẽ nhất tổ chức sát thủ, phái ra Tiên Thiên Cảnh sát thủ, ám sát skill tự nhiên đạt đến một mức độ khó tin.

Mặc dù Trường Sa Vương bên người, có tầng tầng cao thủ bảo vệ, đề phòng nghiêm ngặt. Nhưng muốn phòng vệ loại này nhân vật khủng bố giết người, vẫn là có vẻ hơi lực bất tòng tâm, không đỡ nổi một đòn.

"Đi thôi, ta trước tiên cùng các người đồng thời về Vương phủ." Ninh Tiểu Đường khẽ thờ dài một cái, Trường Sa Vương bị đâm bỏ mình, hấn trước kia nói bảo vệ Trường Sa Vương hứa hẹn, xem như là nói lỡ.

Hắc Mân Côi vì ám sát Trường Sa Vương, càng phái ra Tiên Thiên Cảnh cao thủ, đây là Ninh Tiểu Đường bắt ngờ.

Dù sao, Tiên Thiên Cảnh cao thủ, đã có mấy chục năm chưa từng ở trên giang hồ công khai hoạt động.

Hơn nữa, Ninh Tiểu Đường từ Thượng Quan Như Phong chờ nhân khẩu bên trong, cũng đã từng nghe nói Trường An ước hẹn. Biết Chính Tà song phương đã từng có ước định, Tiên Thiên Cảnh cao thủ không thể tùy tiện ra tay.

Có điều bây giờ nhìn lại, cái này ước định sợ là căn bản không cái gì lực ước thúc. Bởi vì Hắc Mân Côi đã phát động rồi Tiên Thiên Cảnh cao thủ, hơn nữa Trường Sa Vương cũng chết ở trong tay đối phương.

Này chính là Ninh Tiểu Đường trong lòng cảm thấy nghi hoặc.

Hắc Mân Côi vì giết chết Trường Sa Vương, không tiếc vì phạm Chính Tà song phương từ xa xưa tới nay ước định, trong này đến tột cùng là nguyên nhân gì đây?

Trước kia Ninh Tiểu Đường cho rằng là Trường Sa Vương trong tay tấm kia da dê địa đồ đưa tới Hắc Mân Côi, bây giờ nhìn lại, sự tình xa còn lâu mới có được đơn giản như vậy.

Hay là còn lại những tà đạo đó thể lực xác thực là vì tấm kia da dê địa đồ, nhưng ít ra Hắc Mân Côi tuyệt không là.

Hắc Mân Côi mục đích thực sự, là Trường Sa Vương mệnh!

Rời đi chúc phô trước, Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Ngung Nhi, Trầm Duyệt Duyệt dặn dò: "Ta đi một chuyến Vương phủ, các người về khách sạn trước. Tôi để thu dọn một hồi đồ vật, nhanh chóng rời đi Trường Sa thành."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường cùng Khâu Minh chờ người, lập tức vội vàng vàng địa hướng Trường Sa Vương phủ phương hướng chạy đi.

Trầm Ngung Nhi, Trầm Duyệt Duyệt, Mạc Kinh Trần ba người, cũng lập tức trở về khách sạn.

Nhưng mà, ngay ở Ninh Tiểu Đường rời đi thời gian, hắn không chú ý tới chính là, cách chúc phô hai ngoài trăm trượng một chỗ nhà dân đinh, bỗng nhiên một trận không khí vận vẹo, một vị mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ người áo đen, chậm rãi hiện ra hiện ra.

Nếu là Ninh Tiểu Đường nhìn thấy, hắn tất nhiên có thể một chút nhận ra, người này chính là vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ.

Hồng Lô Phó Lô Chủ ngẩng nhìn Ninh Tiểu Đường chờ người rời đi phương hướng, sau đó hắn lại xa xa mà nhìn phía Trầm Ngung Nhi ba người.

Trên mặt hắn mặt nạ mắt không bên trong, ánh sáng lấp loé, tựa hồ đang kế hoạch cái gì.

Sau một chốc, nhà dân phía dưới trong sân, có âm thanh truyền đến.

"Đại nhân, đều giải quyết." Đó là vài đạo cùng Hồng Lô Phó Lô Chủ đồng dạng quần áo trang phục người áo đen.

Hồng Lô Phó Lô Chủ tùy ý liếc mắt phía dưới sân, nơi đó còn nằm bảy, tám bộ thi thể, nữ có nam có, máu tươi chảy đầy đất, từ lâu khí tức hoàn toàn không có.

Hắn lạnh lùng nói rằng: "Được, có điều tiếp đó, còn có thứ hai nhiệm vụ, các người trước tiên giúp ta đi giám thị ba người, sau đó bất cứ lúc nào chờ đợi ta mệnh lệnh."

"Thứ hai nhiệm vụ? Giám thị ba người?" Trong viện vài đạo người áo đen trong lòng đều né qua một tia nghi hoặc, có điều ai cũng không có ngu xuẩn hỏi lên.

"Vâng, đại nhân." Trong viện người áo đen cùng kêu lên đáp.

...

Làm Ninh Tiểu Đường trở lại Trường Sa Vương phủ thì, toàn bộ Vương phủ từ lâu là thần hồn nát thần tính, trông gà hoá cuốc.

Lượng lớn hộ vệ ở toàn bộ trong vương phủ, qua lại tuần tra.

Mấy đại vũ lâm môn phái, Lục Phiến Môn chờ chúng hơn cao thủ, cũng từng cái từng cái ở Vương phủ các yếu địa đề phòng thủ hộ.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người đều ý thức được Vương phủ xảy ra chuyện gì.

Chỉ có điều Trường Sa Vương bị đâm sát thân vong tin tức, tựa hồ còn đang bị phong tỏa ở trong.

Mọi người tuy rằng cảm nhận được bầu không khí căng thẳng, nhưng cũng không có mất đi trật tự.

Ninh Tiểu Đường theo Khâu Minh, Lý Quỳnh hai người, đi tới Trường Sa Vương Ti Mã Vũ tầm cung vị trí sân.

Trong sân phòng vệ, nghiêm ngặt tới cực điểm.

Lục Phiến Môn Hàn Mãnh chờ mấy đại thần bộ, Thủy Nguyệt phái, Thanh Huyền phái chờ chúng hơn cao thủ, lúc này tất cả đều chờ đợi ở trong sân.

Mọi người thấy Ninh Tiểu Đường, Khâu Minh, Lý Quỳnh ba người đến, lúc này nhường ra một con đường đến.

Ba người cũng không chào hỏi gì, trực tiếp đi vào Trường Sa Vương phòng ngủ.

Giữa phòng, trên mặt đất có thật lớn một vũng máu.

Trường Sa Vương Tì Mã Vũ bản thân, lúc này đã bị người nhấc đến trên giường.

Hắn nơi ngực, mở ra một to bằng nắm tay lỗ máu, thậm chí có thể nhìn thấy bên trong trái tim.

Chỉ có điều cái kia trái tim, bây giờ chỉ còn dư lại nửa viên.

Tì Mã Vũ trên người áo bào, tất cả đều là màu đỏ sậm huyết ban. Cả người hắn không nhúc nhích, từ lâu không có nửa điểm khí tức.

Lúc này Trường Sa Vương, có điều là một bộ thi thể thối.

Bên trong gian phòng, còn có mấy bóng người.

Thượng Quan Như Phong sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, vẻ mặt uể oải dựa ngồi dưới đất, chính nhắm mắt điều tức. trên người áo bào vết máu loang lổ, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Công Tôn hư, Thu Tiêu hai người, mỗi người sắc mặt tái xanh, tâm tình gay go tới cực điểm.

Còn lại vị kia, là cái hơn ba mươi tuổi khuôn mặt đẹp nữ tử, đang ngồi ở trên ghế nhỏ giọng địa khóc sụt sướt, nghĩ đến là Trường Sa Vương một cái nào đó tiều thiếp.

Ninh Tiểu Đường ba người sau khi đi vào, bên trong gian phòng mọi người tất cả đều nhìn sang, chính là Thượng Quan Như Phong cũng mở mắt ra.

Khâu Minh thở dài nói: "Thượng Quan huynh, xin lỗi, ta cùng Lý tiên tử, căn bản không để lại người kia."

Thượng Quan Như Phong hơi cười khổ một cái, nói rằng: "Các ngươi có thể bình yên vô sự trở về là tốt rồi. Nay Hắc Mân Côi vì lấy Trường Sa Vương tính mạng, cũng coi như là nhọc lòng, dĩ nhiên phát động rồi Tiên Thiên Cảnh cao thủ, này hoàn toàn là nhất định muốn lấy được trạng thái a! Đối mặt Tiên Thiên Cảnh tồn tại, chúng ta căn bản không thể bảo vệ được Trường Sa Vương."

Công Tôn hư nhú nhú mày, nói rằng: "Thượng Quan huynh, chuyện này thật không đơn giản a, trong đó ẩn tình sợ là không nhỏ."

Thượng Quan Như Phong nói: "Việc này ta sẽ báo cáo Thánh Thượng, có Tiên Thiên Cảnh cao thủ chen chân, quang bằng sức mạnh của chúng ta, xem ra là không cách nào xử lý."

Nói xong, Thượng Quan Như Phong bỗng nhiên liên tục ho khan lên.

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Thượng Quan môn chủ, nếu không để ta coi trộm một chút thương thế của ngươi?"

Thượng Quan Như Phong cũng không cự mạnh, khẽ gật đầu nói: "Vậy thì phiền phức Ninh Trang Chủ."

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường bắt đầu vì đó bắt mạch chẩn đoán bệnh.

"Thượng Quan môn chủ, ngươi thương có thể không nhẹ." Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày nói.

Thượng Quan Như Phong bất đắc dĩ nói: "Nếu như được bị thương liền có thể bảo vệ Trường Sa Vương, ngược lại cũng đáng giá, đáng tiếc cuối cùng vẫn là không thể bảo vệ Trường Sa Vương."

Chẩn đoán bệnh xong sau, Ninh Tiểu Đường bắt đầu vì là Thượng Quan Như Phong thi châm, không chế thương thế.

Như vậy ước quá một phút, ngoài phòng bỗng nhiên truyền vào đến một đạo thanh âm khàn khàn.

"Chà chà, ban ngày, khiến cho như vậy đề phòng nghiêm ngặt, chẳng lẽ nói Trường Sa Vương thật sự bị Hắc Mân Côi những tên kia đắc thủ?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228: Đi tới di chỉ

Nghe được này đạo thanh âm khàn khàn, trong phòng Khâu Minh, Lý Quỳnh chờ người, biểu hiện nhất thời trở nên nghiêm nghị lên.

Bởi vì mọi người ở đây biết, những tà đạo đó Ma Đầu lại tới nữa rồi.

Thượng Quan Như Phong hé mắt, nhìn phía cửa phòng, trong con ngươi né qua hai tia sáng mang.

"Thượng Quan môn chủ, thương thế của ngươi ta đã khống chế lại. Tiếp đó, ta vì ngươi lấy châm." Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ một mặt bình tĩnh, tựa hồ bên ngoài đến những tà đạo đó Ma Đầu, căn bản dẫn không nổi sự chú ý của hắn.

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường đưa tay phải ra, quay về Thượng Quan Như Phong cách không một vết, nguyên bản cầm ở Thượng Quan Như Phong trên người Ngân Châm, lúc này toàn bộ bay ngược ra đến, rơi vào một bên trong hộp ngọc.

Thượng Quan Như Phong nhẹ nhàng thở phào một cái, nói rằng: "Đa tạ Ninh Trang Chủ."

Ninh Tiểu Đường trả lời: "Không cần khách khí."

Châm cứu xong sau khi Thượng Quan Như Phong, khí sắc tốt hơn rất nhiều.

Hắn từ trên mặt đất trạm lên, quay về ngoài phòng trầm giọng nói rằng: "Âm Sát lão quỷ, Trường Sa Vương phủ sự tình, liền không cần ngươi đến mù bận tâm."

Rất nhanh, ngoài phòng đạo kia thanh âm khàn khàn lại một lần nữa vang lên: "Yên tâm, Thượng Quan lão đầu, Trường Sa Vương đến tốt cùng là chết hay sống, chúng ta lười quan tâm tới. Chúng ta lưu ý chính là, lúc trước ước định hôm nay cùng đi tới cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, lời này còn có tính hay không mấy?"

Thượng Quan Như Phong trầm mặc một lát sau, nói rằng: "Chúng ta đã đáp ứng sự tình. Đương nhiên sẽ không đổi ý."

Ngoài phòng đạo kia thanh âm khàn khàn nói rằng: "Được, đã như vậy, vậy chúng ta mau chóng xuất phát. Hiện tại lưu cho thời gian của chúng ta, còn sót lại hai ngày."

Trong phòng, Thượng Quan Như Phong liếc nhìn Công Tôn hư, nói rằng: "Công Tôn huynh, cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ, ta liền không cùng ngươi đi tới. Thủy Nguyệt phái cùng Thanh Huyền phái, cũng không sẽ phái người cùng các ngươi cùng đi. Cùng các ngươi đồng hành, chỉ có Ninh Trang Chủ một người."

Công Tôn hư nói: "Thượng Quan huynh nói quá lời, cái kia Viễn Cổ tông môn trong di chỉ diện, nguy hiểm tầng tầng, mọi người không theo cùng đi, này là đúng."

Thượng Quan Như Phong không nói thêm gì nữa, đạo cú: "Tất cả cẩn thận nhiều hơn."

Công Tôn hư gật gật đầu.

Ninh Tiểu Đường nói: "Công Tôn trưởng lão, vậy chúng ta đi ra ngoài đi."

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cùng Công Tôn hư hai người, đồng thời hướng phía cửa đi ra ngoài.

Đi tới ngoài phòng, chỉ thấy Hàn Mãnh chờ đông đảo chính đạo cao thủ, chính đầy mặt cảnh giác đề phòng những tà đạo đó Ma Đầu.

Cùng lúc đó, những tà đạo đó Ma Đầu, thì lại từng cái từng cái tùy ý đứng ở viện trên bức tường, đối với phía dưới những kia chính đạo cao thủ, căn bản khinh thường một cổ.

Chờ Ninh Tiểu Đường cùng Công Tôn hư hai người sau khi ra ngoài, những tà đạo đó Ma Đầu rốt cục xoay đầu lại, dồn dập đưa ánh mắt tìm đến phía hai người.

Đặc biệt nhìn thấy Ninh Tiểu Đường sau, những tà đạo đó Ma Đầu trong ánh mắt, rõ ràng mang có một tia kiêng kỵ.

Âm Sát lão quỷ một bộ Hắc Bảo, hắn nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường, Công Tôn hư hai người nói rằng: "Da dê địa đồ có thể không nên quên, các ngươi chính đạo trên tay, tổng cộng là bốn tấm."

Ninh Tiểu Đường nói: "Ba tấm bản đồ, ta đều dẫn theo."

Công Tôn hư nói: "Thủy Nguyệt phái sẽ không cùng chúng ta cùng đi, cho nên bọn họ trên tay tấm kia da dê địa đồ, tạm thời giao cho ta."

Âm Sát lão quỷ nói: "Được. Chính đạo phương diện, liền hai người các ngươi sao?"

Công Tôn hư chỉ chỉ trong đám người một vị phong thần tuấn lãng người thanh niên trẻ, nói rằng: "Lưu Vân cũng sẽ cùng chúng ta cùng đi. Muốn đi vào di chỉ, còn muốn dựa vào Lưu Vân tiến hành thôi toán. Bằng không, bằng vào cái kia chín tấm da dê địa đồ, chúng ta vẫn như cũ không cách nào tiến vào di chỉ bên trong."

Nam tử kia ước chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, mặc trên người một bộ quần áo màu trắng, dài đến anh tũn hiên ngang, Ngọc Thụ Lâm Phong.

Hắn từ trong đám người đi ra, đi tới Ninh Tiểu Đường cùng Công Tôn hư hai người trước mặt, hơi cúi chào, nói: "Ba Tổ Gia Gia, Ninh Tiên Bối."

Ninh Tiểu Đường hướng hắn khẽ gật đầu.

Âm Sát lão quỷ nói: "Được, đã như vậy, đừng lãng phí thời gian, chúng ta hiện tại liền xuất phát."

Công Tôn hư nói: "Xin mời."

Lập tức, đông đảo tà đạo Ma Đầu dồn dập từ tường viện trên nhảy xuống, bóng người lấp loé, triển khai Khinh Công, hướng về Vương phủ ở ngoài hăng hái lao đi.

Mà Công Tôn Lưu Vân bởi võ công cảnh giới yếu kém, hắn là bị Công Tôn hư trực tiếp nâng đỡ cánh tay, sau đó hai người thân hình nhảy một cái, lúc này hăng hái đuổi theo.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, cũng chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

Có điều ở hắn cách trước khi đi, hắn truyền âm cho La Vô Địch: "La bộ đầu, giúp ta đi theo Ngưng nhi cô nương hoà nhã duyệt nói một tiếng, liền nói ta muốn rời khỏi một thời gian, bọn họ hiện tại ở tại..."

La Vô Địch nghe được Ninh Tiểu Đường truyền âm, không khỏi sùng sốt một chút, sau đó theo bản năng mà gật đầu một cái.

Đối với Ninh Tiểu Đường dặn dò chuyện kế tiếp, La Vô Địch vẫn là rất đề ở trong lòng.

Dù sao, Ninh Tiểu Đường đối với hắn mà nói, có tái tạo chi ân. Hắn bây giờ Kỳ Kinh Bát Mạch biết đánh nhau thông Thất Mạch, này hoàn toàn chính là Ninh Tiểu Đường công lao.

Theo đông đảo tà đạo Ma Đầu rời đi, trong sân Thần Bộ Hàn Mãnh chờ mọi người, đều thoáng thờ phào nhẹ nhõm.

Cố Vân Phi liếc nhìn bên cạnh cơ quan lão nhân Tư Không Huyền, nói rằng: "Sư Thúc, người không đi cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ à? Ta còn tưởng rằng người cũng sẽ cùng đi đây."

Tư Không Huyền hơi than thở: "Nếu như ta không có hướng về Công Tôn hư tên kia hỏi thăm, không biết cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ bên trong tình huống, ta hay là xác thực sẽ đi. Nhưng hiện tại sao..."

"Lão già ta còn muốn sống thêm mấy năm nữa!"

Hắn tức giận liếc mắt Cố Vân Phi.

...

Làm Ninh Tiểu Đường rời đi trường thiêu thành thi, Hồng Lô Phó Lô Chủ mấy tên thủ hạ, cũng được bắt đầu hành động mệnh lệnh.

Bên trong khách sạn, Trầm Ngưng Nhi, Mạc Khinh Trần, Trầm Duyệt Duyệt ba người, chính ở bên trong phòng thu dọn đồ đạc.

Bỗng nhiên, một mảnh bóng đen từ khe cửa lưu vào, sau đó bên trong gian phòng không khí một trận vận vẹo, một vị mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ người áo đen, chậm rãi hiện ra hiện ra.

"Ai?"

Mạc Khinh Trần là ba người ở trong võ công cao nhất, Ngũ Cầm cũng nhất là nhạy bén, nàng lúc này khẽ quát một tiếng, xoay người lại.

Sau đó, nàng liền kinh hãi phát hiện, bên trong gian phòng càn vô thanh vô tức địa thêm ra một bóng người.

Khẩn đón lấy, chỉ thấy vị kia người áo đen quay về Mạc Khinh Trần cách không xa xa chỉ tay.

Nhất thời, Mạc Khinh Trần cả người đứng chết trân tại chỗ, không nhúc nhích.

Nàng trong nháy mắt này, bị điểm Định Thân huyết.

Cùng lúc đó, Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt nghe được Mạc Khinh Trần âm thanh sau, cũng lập tức xoay người lại.

Chỉ là, hai người mới xoay người đến một nửa, liền dồn dập bị ổn định thân thể.

Lúc này, không khí lại một trận vặn vẹo, bên trong gian phòng lại thêm ra hai đạo mang màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ người áo đen.

Người thứ nhất người áo đen đối với sau đó hai người phân phó nói: "Ba người này đều bị ta điểm Định Thân huyết, các ngươi vội vàng đem trang phục cho bọn họ đổi, sau đó chúng ta lập tức đem bọn họ, cho đại nhân đưa đi."

Hai người kia lúc này đáp: "Vâng."

Nói, trong tay hai người từng người lấy ra Hắc Bào, cùng với màu sắc rực rỡ quý quái mặt nạ, cho Trầm Ngưng Nhi ba người đổi.

Sau một canh giờ, làm La Vô Địch đi tới khách sạn thì, trong khách sạn từ lâu không có Trầm Ngưng Nhi ba người hình bóng.

"Lẽ nào đôi kia Thẩm gia tỷ đệ đã đi rồi?" La Vô Địch trong lòng sinh ra một nỗi nghi hoặc.

Chỉ là, hắn rất nhanh không có thời gian cân nhắc vấn đề này.

Bởi vì Trường Sa Vương bị đâm sát thân vong tin tức, đã không lại bị phong tỏa.

Khi tin tức kia truyền ra thì, toàn bộ Trường Sa thành nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 229: Tiến vào di chỉ

Trường Sa Vương Ti Mã Vũ thanh danh hiển hách, quyền cao chức trọng, ở Trường Sa quận chính là Thổ Hoàng Đế bình thường tồn tại.

Nhưng mà chính là như vậy một vị quyền thế ngập trời Đại Tấn Vương gia, ở hắn năm mươi tuổi ngày mừng thọ mấy ngày trước, bị người ám sát bỏ mình.

Tin tức này, làm cho cả Trường Sa thành bách tính đều thất kinh, khó có thể tin.

Trong đó một ít giang hồ nhân sĩ nghe nói tin tức này sau, càng là khiếp sợ không thôi.

Bởi vì Trường Sa Vương bản thân liền là một vị Thông Mạch cảnh hậu kỳ võ công cao thủ, hơn nữa bên cạnh hắn, không chỉ có Vương phủ hộ vệ, còn có Lục Phiến Môn cùng các Đại Phái cao thủ.

Có nghiêm mật như vậy phòng vệ, Trường Sa Vương vẫn như cũ bị người ám sát bỏ mình, điều này làm cho nghe nói tin tức này giang hồ nhân sĩ, mỗi người trong lòng sợ hãi không ngớt.

Sau khi mấy ngày, truyền đến càng tỉ mỉ tin tức.

Phạm vào cái này kinh thiên đại án hung thủ sau màn, cũng từ từ nổi lên mặt nước, chính là cái kia làm người nghe ngóng biến sắc tổ chức sát thủ —— Hắc Mân Côi.

Điều này làm cho hết thảy nghe nói tin tức này giang hồ nhân sĩ, tâm thần tập trung cao độ không ngớt.

Hắc Mân Côi làm việc, coi là thật là càng ngày càng địa hung hăng, tứ vô kỵ đạn.

Bây giờ liền Trường Sa Vương đều bị bọn họ ám sát đắc thủ, cõi đời này còn có ai bọn họ không dám ám sát?

Cùng lúc đó, một ít giang hồ nhân sĩ cũng bắt đầu âm thầm suy đoán, cuối cùng triều đình đến cùng sẽ làm ra ra sao phản ứng.

Dù sao, lần này Hắc Mân Côi kiêu khích, thực sự quá hơi lớn.

...

Trải qua một ngày một đêm toàn lực ứng phó địa chạy đi, Ninh Tiểu Đường, Công Tôn hư cùng với những tà đạo đó Ma Đầu, rốt cục đi tới cái kia Viễn Cổ tông môn đi chỉ vị trí thung lũng.

Nơi này ở vào Tương Tây khu vực tới gần phía tây vị trí, cùng Trường Sa thành có mấy trăm dặm xa.

Công Tôn hư cùng những kia phần lớn tà đạo Ma Đầu, tuy nói đều nắm giữ nửa bước Tiên Thiên Cảnh thực lực, nhưng vì không có thời gian, tốc độ của bọn họ đều tăng lên đến cực hạn. Một ngày một đêm hạ xuống, chân khí trong cơ thể từ lâu tiêu hao hơn nửa.

Đặc biệt Công Tôn hư, hẳn còn nhắc theo Công Tôn Lưu Vân, tiêu hao chân khí càng sâu.

Công Tôn hư liếc nhìn các vị tà đạo Ma Đầu, nói rằng: "Khoảng cách tiến vào cái kia di chỉ tốt nhất thiên thời, còn có một ngày thời gian. Thừa dịp khoảng thời gian này, chúng ta cố gắng khôi phục một chút nội lực."

Đồng đạo tà đạo Ma Đầu khẽ gật đầu, đều không nói thêm gì, lúc này đều tự tìm khối địa phương, bắt đầu nắm chặt nghỉ ngơi khôi phục nội lực.

Dù sao, một khi tiến vào cái kia di chỉ bên trong, trời mới biết sẽ có ra sao nguy hiểm.

Ở tiến vào di chỉ trước, đương nhiên phải duy trì trạng thái tốt nhất.

Mọi người ở trong, cũng là Ninh Tiểu Đường cũng không có vội vã khôi phục nội lực.

Bởi vì cùng với những cái khác người so ra, Ninh Tiểu Đường chân khí tiêu hao cũng không nhiều, hẳn chân khí trong cơ thể vẫn như cũ dồi dào cực kỳ.

Ninh Tiểu Đường đi tới một chỗ tiểu pha trên, một mặt bình tĩnh mà nhìn trước mắt thung lũng.

Thung lũng hai bên, là hai toà cao tới mấy ngàn trượng nguy nga ngọn núi.

Đưa mắt nhìn tới, còn mơ hồ có thể nhìn thấy đỉnh núi tuyết trắng mênh mang, chỉ là giữa sườn núi thỉnh thoảng xuất hiện mây mù, khiến người ta xem không rõ ràng lắm đỉnh núi bộ mặt thật.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường hai con mắt, bắt đầu có ánh sáng lấp lánh. Một bộ tương tự Thái Cực đồ án, ở trong con ngươi của hắn như ẩn như hiện.

Chỉ thấy trong tầm mắt của hắn, thung lũng bốn phía cùng với phía trên, có không hiểu Lưu Quang đang lóe lên, mơ hồ tỏa ra một luồng khí tức nguy hiểm.

Như lại nhìn thật cẩn thận chút, cái kia Lưu Quang ở trong hư không, liên tục dựa theo phiên phức quỹ tích xẹt qua.

"Đối với Trần Pháp Chi Đạo, xem ra còn phải không ngừng nghiên cứu." Ninh Tiểu Đường tâm lý âm thầm thờ dài nói.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường trong lòng ánh sáng dần dần thu lại, khôi phục lại sự trong sáng.

Hắn tìm cái địa phương ngồi xuống, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Thời gian dần dần trôi qua, một ngày một đêm liền như vậy quá khứ.

Ngày kế bình minh, chờ mọi người sắp xuất phát, bỗng nhiên, xa xa lại tới nữa rồi ngũ bóng người.

Cái kia ngũ bóng người mỗi người một bộ màu đen rộng lớn trường bào, trên mặt mang một bộ quỷ quái mặt nạ.

Bọn họ chạy đi phương thức vô cùng quái dị, năm người một trước một sau chăm chú sát bên, xếp thành một hàng.

Công Tôn hư ngẩng nhìn hăng hái tới rồi ngũ bóng người, sau đó nhìn về phía cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ, hỏi: "Các ngươi Hồng Lô người?"

Cái kia lâu Hồng Lô Phó Lô Chủ nhón tiếng nói nói rằng: "Chính là, cũng không ai biết cái kia di chỉ bên trong sẽ có nguy hiểm gì, nhiều mang chọn người đi vào, hơn một cơ hội không phải?"

Công Tôn hư nói: "Theo ngươi."

Cùng lúc đó, còn lại những tà đạo đó Ma Đầu, đối với Hồng Lô bên này lại tới nữa rồi năm người, tương tự hơi lộ ra một vẻ kinh ngạc.

Mà cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cùng Tam Kỳ Phường phó phường chủ, càng là trực tiếp hướng về Hồng Lô Phó Lô Chủ truyền âm, bắt đầu hỏi thăm tới tình huống.

Hồng Lô Phó Lô Chủ cũng không ẩn giấu, lúc này truyền âm đem chân tướng nói cho đối phương biết.

Biết được chân tướng sau, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cùng Tam Kỳ Phường phó phường chủ trên mặt, không khỏi lộ ra một tia bất ngờ.

Khẩn đón lấy, hai người lại cấp tốc khôi phục vẻ mặt, làm bộ dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra.

Có điều, tình cảnh này vừa vụn vặt ở trong mắt Ninh Tiểu Đường.

Trong lòng hắn nghi hoặc tầng tầng, cái kia Si Mị Loan ba bên biểu hiện, tựa hồ có hơi kỳ quái.

Hơn nữa Ninh Tiểu Đường xem cái kia mới tới năm người, tổng cho hắn có một loại cảm giác quái dị.

Hắn nhất thời cũng nghĩ không thông, không biết vấn đề đến tột cùng ra ở nơi nào.

Lúc này, Công Tôn hư bỗng nhiên nói: "Tốt nhất thiên thời đã đến, chúng ta lên đường đi."

Lập tức, mọi người dồn dập vận lên Kinh Công, lướt về phía sâu trong thung lũng.

Ninh Tiểu Đường không nghĩ ra trong đó nguyên do, cũng không suy nghĩ thêm nữa, lúc này triển khai thân pháp đi theo.

Mọi người một nhóm, hướng về thung lũng bay lượn mấy trăm trượng sau, ngừng lại.

Công Tôn hư nói: "Phía trước chính là cái kia Viễn Cổ tông môn di chỉ Hộ Sơn trận pháp, mọi người đem da dê địa đồ lấy ra đi, sau đó bính hợp đến đồng thời."

Mọi người không do dự, từng cái từng cái đem trên người da dê địa đồ lấy ra, sau đó phóng tới trên đất.

Rất nhanh, chín tấm da dê địa đồ liền bính hợp đến cùng một chỗ.

Cùng lúc đó, Công Tôn Lưu Vân cũng từ trong lòng lấy ra một tờ thôi toán đồ, pho đến trên đất mở ra.

Chỉ thấy mặt trên họa đầy các loại ký hiệu kỳ dị, trong đó có một phần ba, là tương tự với bát quái Đồ Văn.

Tiếp đó, Công Tôn Lưu Vân lại từ trong lòng lấy ra một Quy Bối cùng chín viên tiền đồng, đem chúng nó phóng tới tám kia thôi toán đồ trên.

Hắn một bên nhìn da dê trên bản đồ tuyến đường đi, một bên tham chiếu tám kia thôi toán đồ, sau đó dùng tiền đồng cùng Quy Bối, bắt đầu thôi diễn lên.

Ninh Tiểu Đường rất hứng thú mà nhìn Công Tôn Lưu Vân thôi toán, tuy rằng Ninh Tiểu Đường đối với quái tượng cũng có trải qua, nhưng xa xa không tính là tinh thông, thậm chí có thể nói, là hắn nắm giữ các loại skill ở trong, yếu nhất hạng một trong.

Theo Công Tôn Lưu Vân không ngừng thôi toán, hắn cái trán mồ hôi chậm rãi chảy xuống, tựa hồ rất tiêu hao tinh lực.

Ước quá một phút, hắn rốt cục thôi toán xong xuôi.

Công Tôn Lưu Vân đem thôi toán đồ, Quy Bối những vật này phẩm thu hồi, sau đó chậm rãi từ trên mặt đất trạm lên.

Hắn dùng ống tay áo xoa xoa mồ hôi trán, đối với mọi người trịnh trọng nói rằng: "Công Tôn Long lão tổ lưu lại con đường, ta đã suy tính ra. Mọi người nhất định phải theo sát bước tiến của ta cùng con đường tiến tới, tuyệt không có thể đi loạn."

Nói xong, Công Tôn Lưu Vân ngẩng nhìn trước người thung lũng, hít sâu một hơi, sau đó từng bước từng bước hướng về phía trước đi đến.

Mọi người thấy thế, lúc này cũng chiếu đối phương bước chân cùng con đường, đi theo.

Chu vi thung lũng vô cùng bình tĩnh, cũng không có phát sinh biến hóa gì đó, phảng phất những Hộ Sơn đó trận pháp, mất đi công hiệu.

Mọi người theo Công Tôn Lưu Vân, lấy một loại đường cong, bắt quy tắc con đường, không ngừng tiến lên.

Mãi đến tận đi rồi ước mười mấy trượng sau, bỗng nhiên, "Vù ~~~" một tiếng, thung lũng hư không một con chấn động.

Khẩn đốn lấy, trước mắt mọi người một hoa, một vùng trời mới, xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Thế giới màu xám (một)

Đây là một mờ mịt thế giới.

Màu xám bầu trời, mặt đất màu xám, màu xám kiến trúc.

Đâu đâu cũng có ngôi vỡ tường đỏ, mọi người chỉ cảm giác mình phảng phất đi tới một bị hủy diệt thế giới.

"Nơi này..."

Thời khắc này, tất cả mọi người đều giật mình mà nhìn trước mắt cảnh sắc.

"Quả nhiên, cái này Viễn Cổ tông môn di chỉ, đã là ở một không gian khác." Công Tôn hư bỗng nhiên thở dài nói.

"Một không gian khác?" Âm Sát lão quỷ cau mày nghi hoặc mà nhìn phía Công Tôn hư.

Công Tôn hư nói rằng: "Đây là ta từ chúng ta Công Tôn Long lão tổ lưu lại ghi chú bên trong biết được. 300 năm trước, Công Tôn Long lão tổ thành công tiến vào cái này Viễn Cổ tông môn di chỉ sau, hắc kinh ngạc phát hiện, cái này di chỉ, tựa hồ cũng không phải ở chúng ta vị trí thế giới kia. Nơi này, đã là một không gian khác."

Vào giờ phút này, mọi người cũng đều phản ứng lại.

Cái này quỷ dị thế giới màu xám, nơi nào còn có nửa phần thung lũng đáng về.

Mặc dù lúc trước thung lũng bởi vì có trận pháp duyên cớ, hay là che kín rồi một phần thế giới chân thật. Thế nhưng, hai người cách biệt cũng không thể to lớn như thế.

Trước mắt cái này thế giới màu xám, không có thung lũng, không có Tuyết Sơn, càng không có cây cối, vào mắt chính là một mảnh mờ mịt Đại Hoang nguyên.

Đại trên cánh đồng hoang, khắp nơi là tường đổ tàn viên, rách nát khắp chốn cảnh tượng.

Hiển nhiên, nơi này đã không còn là trước kia thung lũng vị trí nơi.

Như vậy, nơi này đến tột cùng là nơi nào đây?

Duy nhất có thể giải thích được, chính là nơi này đã nằm ở một không gian khác.

Công Tôn hư trầm mặc một lát sau, than thở: "Này Viễn Cổ tông môn coi là thật là không tầm thường, vượt qua thế nhân tưởng tượng, dĩ nhiên có thể đem tông môn thu xếp ở một không gian khác ở trong."

Nghe được Công Tôn hư lời này, mọi người rất tán thành.

Âm Sát lão quỷ nói rằng: "Viễn Cổ tông môn chỗ lợi hại, tự nhiên không phải chúng ta có khả năng tưởng tượng. Hiện nay này vô lâm, thật muốn tìm căn nguyên tổ nguyên, cái nào có thể hoà giải những Viễn Cổ đó tông môn không có nửa điểm can hệ?"

Công Tôn hư nói: "Đúng đấy, nếu không là Thượng Cổ Thời Kỳ, các tiên hiền dựa vào những Viễn Cổ đó tông môn di chỉ bên trong khám phá ra công pháp Tàn Thiên, khai tông lập phái, cũng không có hiện nay vô lâm thịnh hướng như thế."

Nghe được "Công pháp" hai chữ, những tà đạo đó Ma Đầu, con mắt nhất thời dần dần lộng lên.

Lúc này, vị kia Thất Thánh Môn Đoan Mộc Tôn Chủ đột nhiên hỏi: "Công Tôn Lão Đầu, không biết như muốn một lần nữa đi ra ngoài, lại nên làm gì rồi đi nơi này?"

Còn lại các vị tà đạo Ma Đầu thấy Đoan Mộc hoa đề cập vấn đề này, trong lòng cũng không khỏi rung mình, đều nhìn về Công Tôn hư.

Trước bọn họ theo cái kia Công Tôn Lưu Vân một đường bảy loan tám quái tiến lên, sau đó ánh mắt hoa lên, trong phút chốc liền tới đến cái này mờ mịt thế giới.

Giờ khắc này bọn họ lại quay đầu nhìn tới, phát hiện phía sau căn bản cũng không có lối ra : mờ miệng.

Bởi vì bọn họ bốn phía, tất cả đều là bao la bát ngát mờ mịt Hoang Nguyên.

Công Tôn hư không trả lời ngay, mà là hé mắt, nhìn phía xa xa.

Một lát sau, hắc chỉ chỉ một cái hướng khác, mờ miệng nói rằng: "Các ngươi hướng về nơi đó xem, nhìn thấy cái kia tháp trạng kiến trúc sao? Lối ra : mờ miệng là ở chỗ đó."

Lúc này, tất cả mọi người đều hướng về Công Tôn hư chỉ cái hướng kia nhìn tới.

Quả nhiên, đại khái ở bên ngoài một dặm, nơi đó có một toà sụp đổ một nửa tháp trạng kiến trúc.

Công Tôn hư tiếp tục nói: "Cái kia tháp trạng kiến trúc phụ cận, có một cái giếng cạn, lối ra : mở miệng ngay ở trong giếng. Như muốn rời khỏi, chỉ cần nhảy vào trong giếng liền có thể."

Âm Sát lão quỷ nhú nhú mày, nghi ngờ nói: "Lối ra : mở miệng ở trong giếng? Không đúng, theo lý tới nói, này Viễn Cổ tông môn, thủ đoạn thông thiên, vượt qua thường nhân tưởng tượng. tông môn lối ra : mở miệng, không nên chỉ là một cái giếng cạn chứ?"

Các vị tà đạo Ma Đầu, cũng đều là đầy mặt không hiểu nhìn phía Công Tôn hư.

Công Tôn hư nói rằng: "Nếu như này Viễn Cổ tông môn hương hỏa không ngừng, truyền thừa đến nay, cái kia tông môn lối ra : mở miệng, tự nhiên không thể là một cái giếng cạn. Thế nhưng, các ngươi phải biết, cái này Viễn Cổ tông môn từ lâu bị đứt đoạn truyền thừa, bây giờ chỉ còn dư lại ngôi vỡ tường đổ, nơi này có điều là một chỗ di chỉ. nguyên bản chính thức lối ra : mở miệng, tám chín phần mười đã sớm bị triệt để hủy hoại. Chiếc kia giếng cạn, có điều là một chỗ bí mật lối ra : mở miệng thôi."

Vị kia Thất Thánh Môn Đoan Mộc Tôn Chủ mở miệng nói rằng: "Chúng ta làm sao có thể phán đoán ngươi theo như lời nói là thật sự?"

"Chúng ta có thể trước tiên qua xem một chút." Công Tôn hư nói rằng: "Huống hồ nói đi nói lại, các ngươi tiến vào di chỉ đến tìm kiếm công pháp bí tịch, bản thân liền bạn theo gió hiểm. Di chỉ ở trong, nguy cơ trùng trùng, nếu như lung tung mù đi, nói không chắc lúc nào liền làm mất mạng."

"Các ngươi nếu là lo lắng tự thân tính mạng, có thể theo chúng ta. Đối với công pháp bí tịch, Công Tôn gia chúng ta cũng không có hứng thú, cũng sẽ không đi tìm kiếm. Chờ Công Tôn gia chúng ta thu hồi Trấn Tộc Chi Bảo diệt hùng kiếm, liền sẽ trực tiếp rời đi. Đến lúc đó các ngươi như cũng muốn đi ra ngoài, trực tiếp cùng chúng ta cùng rời đi liền vâng."

"Hanh." Cái kia Thất Thánh Môn Đoan Mộc Tôn Chủ lạnh rên một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Để bọn họ từ bỏ tìm kiếm công pháp bí tịch, sao có thể có chuyện đó?

Bọn họ thật vất vả tiến vào cái này Viễn Cổ tông môn di chỉ, ở không tìm được công pháp bí tịch trước, bọn họ lại sao lại dễ dàng rời đi nơi này?

Âm Sát lão quỷ trầm giọng nói rằng: "Đã như vậy, chúng ta liền cùng đi nhìn chiếc kia giếng cạn."

Công Tôn hư nói: "Xin mời."

Lúc này, mọi người một nhóm, bắt đầu hướng về xa xa cái kia tháp trạng kiến trúc vị trí phương hướng, menh mông cuộn cuộn bước đi.

Trên đường, Công Tôn hư hướng về Ninh Tiểu Đường truyền âm nói: "Ninh Trang Chủ, ngươi phải tìm cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô, Công Tôn Long lão tổ ở ghi chú bên trong cũng thật có đề cập tới. Căn cứ ghi chú trên ghi chép, cái kia cây Hà Thủ Ô là ở một bộ thi thể trên người."

"Công Tôn Long lão tổ suy đoán, Hà Thủ Ô hẳn là bộ thi thể kia chủ nhân cũ hết thấy, được hiệu cũng xác thực trên tám trăm hàng năm phân. Chỉ có điều, chỗ đó vô cùng nguy hiểm, lão tổ cuối cùng cũng không thể từ thi thể kia trên bắt được cái kia cây Hà Thủ Ô."

Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, nói rằng: "Được, ta biết được, chờ ta trước tiên đến xem quá lại nói. Đến lúc đó, còn muốn phiền phức Công Tôn trưởng lão, vì ta chỉ rõ vị trí cụ thể."

Công Tôn hư nói: "Ninh Trang Chủ khách khí, tự nhiên ra sức."

Theo mọi người cách này tháp trạng kiến trúc càng ngày càng gần, màu xám Đại Hoang nguyên trên mặt đất, lúc bắt đầu thỉnh thoảng xuất hiện từng thanh rì sắt Thanh Đồng bình khí.

Tĩnh cò, ở cái kia ngôi vỡ tường đổ, còn có thể nhìn thấy từng bộ từng bộ màu trắng Khô Cốt.

"Răng rắc ~~~ "

Trong đó một vị Hồng Lô người, mũi chân không cẩn thận đụng chạm đến một bộ xương khô, chỉ thấy cái kia bộ xương khô chớp mắt hóa thành màu trắng cốt phần.

Hiển nhiên, những người này cũng không biết chết rồi bao lâu, Khô Cốt từ lâu triệt để phong hoá.

Hơi có ngoại lực dưới, những kia xương liền trong nháy mắt hóa thành bột phần.

Ngay vào lúc này, giữa trường tất cả mọi người bỗng nhiên dừng bước.

Công Tôn hư ánh mắt lăm lăm, lúc này mở miệng nói: "Cẩn thận, có người!"

Thời khắc này, tầm mắt của mọi người, tất cả đều tìm đến phía một bức cao ba thước tường đồ.

Nơi đó, có một đạo bóng người màu trắng, chính cồng lấy đối với mọi người, tựa ở trên tường.

Ở mảnh này mờ mịt trong thế giới, vẫn còn có người, này làm cho tất cả mọi người đều thất kinh.

Người kia là ai? Tại sao lại ở chỗ này?

Trong lòng mọi người, không nhận được bóc lên cái nghi vấn này.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Thế giới màu xám (hai)

□ Trường Sinh trang chủ □ Thiên Thượng Hữu Phi Ngư □ 2200 tự □ 2017. 11. 17 04:08 □

Mọi người nhìn cái kia đạo thân ảnh màu trắng, đều đầy mặt nghiêm nghị.

Đối phương ăn mặc một bộ bạch y, rồi tung mái tóc dài màu đen, quay lưng mọi người.

Âm Sát lão quý khàn khàn nói rằng: "Các hạ là vị cao nhân nào trước mặt?"

Nhưng mà, cái kia đạo thân ảnh màu trắng cũng không có đáp lại, càng không có xoay người lại.

Thiết Thi Lão Ma vu minh lạnh rên một tiếng, nói: "Già thần già quý!"

Dứt lời, hai tay hắn bỗng nhiên kết liễu mấy cái Thủ Ấn.

Nhất thời, một luồng quý dị chân khí gợn sóng từ trong cơ thể hắn lóe ra.

Khẩn đón lấy, chỉ thấy Thiết Thi Lão Ma vu minh phía sau, cái kia thân hình khô ngô nam tử đầu trọc, bỗng nhiên ngừng đầu đến.

Cái kia nam tử đầu trọc ánh mắt đại ra, mặt không hề cảm xúc, trên người bắp thịt dường như nham thạch giống như vậy, từng khối từng khối nhô lên, hai con mắt nắm chặt quả đấm, lại như một đôi cự chủy sắt lớn.

Hắn cả người, ngăm đen như than, hiện ra kim loại ánh sáng lóng lẩy, liền phảng phất là một Tinh Cương rót vào Thiết Nhân.

Này chính là Thiết Thi Lão Ma vu minh to lớn nhất dựa dẫm, bộ kia hung danh hiển hách Thiết Thi.

Ở Thiết Thi Lão Ma vu minh sự không chế, cái kia nam tử đầu trọc chậm rãi bước động bước chân, đi tới vu minh bên cạnh.

Sau đó, Thiết Thi Lão Ma vu minh hai tay Kết Ấn đột nhiên biến đổi, trong miệng trầm giọng quát khẽ: "Đi!"

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia nam tử đầu trọc ánh mắt mờ dần, trong nháy mắt trở nên Tinh Hồng.

Chỉ thấy hắn giơ lên chân phải đột nhiên hướng mặt đất đập xuống, toàn bộ thân thể phảng phất một con phát điên Tê Ngưu, mang theo như một làn khói bụi, khí thế hùng hổ địa hướng về cái kia đạo thân ảnh màu trắng vọt tới.

"Ầm ầm ~ "

Nam tử đầu trọc cả người đánh vào bức tường kia cao ba thước tường đồ trên, phát sinh một tiếng đinh tai nhức óc nổ vang.

Bức tường kia tường đồ lúc này bị đụng phải sụp đổ lại đi, đá vụn tung toé, bụi mù nổi lên bốn phía.

Các vị tà đạo Ma Đầu không khỏi âm thầm gật gật đầu, từng người ở trong lòng khẳng định Thiết Thi Lão Ma bộ kia Thiết Thi biểu hiện ra thực lực.

Như vậy uy mãnh sức mạnh, hoàn toàn không thấp hơn nửa bước Tiên Thiên Cảnh thực lực.

Cũng khó trách Thiết Thi Lão Ma vu mình bản thân thực lực tuy rằng chưa đạt tới nửa bước Tiên Thiên Cảnh, nhưng dựa vào này cụ Thiết Thi, nhưng có thể cùng bọn họ những này nửa bước Tiên Thiên Cảnh cường giả đứng ngang hàng.

"Àm~~ "

Bụi mù bên trong, nam tử đầu trọc giờ lên chính mình nắm đầm thép, một quyền nện ở cái kia đạo bóng người màu trắng trên người.

Chỉ thấy cái kia đạo bóng người màu trắng, liền phảng phất là hạt cát chồng chất giống như vậy, trong phút chốc sụp đổ thành vô số bột phấn.

Bụi mù dần dần tiêu tan, cái kia đạo bóng người màu trắng cũng triệt để mất đi tung tích.

"Hừ, còn tưởng rằng là vị cao nhân nào, nguyên lai như thế không đỡ nổi một đòn." Thiết Thi Lão Ma vu mình cười lạnh thành tiếng nói.

Thấy thế, giữa trường mọi người cũng đều thoáng thả lỏng cảnh giác.

Có điều, Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ cau mày, cái kia đạo bóng người màu trắng, cho hắn một loại cảm giác không thoải mái, hắn mơ hồ cảm thấy sự tình cũng không thể nhanh như vậy liền kết thúc.

Quả nhiên, trong nháy mắt tiếp theo, còn không chờ mọi người hoàn khẩu khí, Âm Sát lão quỷ hét lớn một tiếng, vội vàng nhắc nhở: "Không được, Thiết Thi Lão Ma, người kia lại xuất hiện!"

Lúc này không cần Âm Sát lão quỷ nhắc nhở, Thiết Thi Lão Ma vu mình cũng chú ý tới cái kia biến cố đột nhiên xuất hiện.

Chỉ thấy cái kia nam tử đầu trọc trước người, đột nhiên vô số bụi, từ trên mặt đất tụ lại lên, cuối cùng hóa thành một đạo bóng người màu trắng.

Cái kia đạo bóng người màu trắng, vẫn như cũ quay lưng mọi người.

Có điều khẩn đôn lấy, cái kia đạo bóng người màu trắng chậm rãi xoay người lại.

Trong lòng mọi người không khỏi rung mình.

Nhưng mà, chờ nhìn rõ ràng đối phương dung mạo sau, lại làm cho giữa trường tất cả mọi người đều thất kinh.

Bởi vì cái kia đạo bóng người màu trắng, căn bản cũng không có mặt.

Bộ mặt của hắn, không có ngũ quan, không có da thịt, chỉ còn dư lại mờ mịt một mảnh, phảng phất nơi đó cách một tầng sương mù.

"Đây là món đồ quý giá gì vậy?" Thiết Thi Lão Ma vu mình không nhịn được lên tiếng nói.

Tiếp theo sau một khắc, cái kia đạo bóng người màu trắng bỗng nhiên duỗi ra một cái tay, nắm lấy nam tử đầu trọc cánh tay phải.

Sau đó, cái kia bóng người màu trắng trên tay, bỗng bành ra từng sợi từng sợi màu xám sương mù, phảng phất từng cái từng cái quỷ dị con rắn nhỏ, chặt chẽ cuốn lấy nam tử đầu trọc cánh tay phải.

Trong giây lát này, Thiết Thi Lão Ma vu mình đồng tử đột nhiên co rút lại.

"Không được!"

Thiết Thi Lão Ma kinh hô một tiếng, liền vội vàng hai tay Kết Ấn, muốn triệu hồi nam tử đầu trọc.

Nhưng này từng sợi từng sợi sương mù màu xám, liền phảng phất là thể gian kiên cố nhất liên tòa, chăm chú trói lại nam tử đầu trọc cánh tay phải, để căn bản là không có cách tránh thoát.

"Chết tiệt!" Thiết Thi Lão Ma sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì hắn kinh hãi phát hiện, tự mình bộ kia Thiết Thi cánh tay phải, lại bị một chút ăn mòn rơi mất.

Phải biết, hắn bộ kia Thiết Thi, hoàn toàn so với bách luyện Tinh Cương còn cứng rắn hơn.

Nhưng vào giờ phút này, Thiết Thi cánh tay phải lại bị ăn mòn. Thật giống như sắt thép ở lò lửa bên trong, dần dần mà bị một chút hòa tan.

Mấy hơi thở công phu, cái kia nam tử đầu trọc cánh tay phải, liền khuyết thiếu một hơn nửa.

"Cút cho ta!"

Thiết Thi Lão Ma tức giận hét lớn một tiếng, trên tay Kết Ấn bỗng dung biến đổi.

Nhất thời, nam tử đầu trọc giờ lên cánh tay trái của chính mình, nắm chặt nắm đầm thép, quay về bóng người màu trắng mạnh mẽ đập xuống.

"Àm~~ "

Nắm nắm thép rơi xuống bóng người màu trắng trên người, mang theo to lớn sức mạnh, lúc này tạp được đối phương, lần thứ hai hóa thành vô số bột phấn.

Cùng lúc đó, chăm chú quần quanh ở nam tử đầu trục trên cánh tay phải sương mù màu xám, cũng rất cực sụp đổ ra đến.

Không có sương mù màu xám trở ngại, nam tử đầu trục mấy cái nhảy vọt, chớp mắt liền trở lại Thiết Thi Lão Ma vu minh bên cạnh.

Nhìn nam tử đầu trục trống rỗng cánh tay phải, Thiết Thi Lão Ma vu minh cả khuôn mặt đều tái rồi.

Này cụ Thiết Thi chính là hấn to lớn nhất dựa dẫm, bây giờ nam tử đầu trục ít đi cánh tay phải, thực lực tổn thất lớn, điều này làm cho hấn làm sao không đau lòng?

Đang lúc này, Âm Sát lão quỷ lần thứ hai nhắc nhở: "Mọi người cẩn thận, người kia lại bắt đầu xuất hiện."

Lúc này, Thiết Thi Lão Ma vu minh hướng về bên kia nhìn tới, quả nhiên thấy vô số bụi ở một lần nữa tụ lại.

Không lâu sau, cái kia đạo bóng người màu trắng, liền lần thứ hai hoàn hảo như lúc ban đầu.

Nhìn tình cảnh này, Thiết Thi Lão Ma vu minh sắc mặt tái xanh, âm trầm đến độ nhanh chảy ra nước.

Công Tôn hư một mặt nghiêm nghị nói rằng: "Người kia quá mức quái lạ, mọi người vẫn là trước tiên mau chóng rời đi nơi này lại nói."

Mọi người gật gật đầu, rất tán thành.

Dù sao, một bị tạp thành vô số bụi, nhưng còn có thể lần thứ hai tụ lại thành hình quỷ dị nhân vật, thực sự là vương tay chân cực điểm.

Nếu mọi người đều tạm thời không nghĩ tới hữu hiệu đối phó biện pháp, như vậy liền rời xa đối phương được rồi.

Lúc này, mọi người không do dự nữa, một bên cảnh giác đề phòng cái kia đạo bóng người màu trắng, để tránh khỏi đối phương bỗng nhiên đột nhiên gây khó khăn; một bên vận lên Khinh Công, cấp tốc hướng về cái kia tháp trạng kiến trúc vị trí phương hướng chạy đi.

Nhìn Tiểu Đường đang sử dụng Khinh Công trước khi rời đi, lại một lần nữa quay đầu lại ngấm nhìn cái kia đạo bóng người màu trắng.

Bởi vì cái kia đạo bóng người màu trắng, thực sự quá mức quỷ dị.

Hắn vô cùng xác định, đối phương cũng không phải là loài người.

Cho tới đạo nhân ảnh kia đến tốt cùng là món đồ gì, hắn tạm thời còn không tìm được đáp án.

Mọi người rất nhanh rời khỏi nơi này.

Để mọi người thở một hơi chính là, cái kia đạo bóng người màu trắng cũng không có đuổi theo, vẫn như cũ chờ ở tại chỗ, tựa hồ không đi trên chọc đối phương, đối phương cũng không có nguy hiểm gì.

Phát hiện điểm này sau, Thiết Thi Lão Ma vu minh vạn phần khó chịu, tâm tình kém tới cực điểm.

Sớm biết như vậy, hắn liền không để cho mình bộ kia Thiết Thi ra tay rồi.

Hiện tại ngược lại tốt, chính mình bộ kia Thiết Thi ít đi cánh tay phải, thực lực giảm mạnh, chuyện này quả thật hắn mẹ hối đến mồ mồ nhà.

Sau đó một đường, bình an vô sự.

Một dặm khoảng cách, đối với các vị võ công cao thủ, cũng không tính rất xa.

Triển khai Khinh Công, cũng không lâu lắm, mọi người liền tới đến cái kia tháp trạng kiến trúc vị trí chỗ ở.

Ở một bức sụp đổ bên góc tường, có một cái giếng cạn, lẻ loi địa ở nơi đó.

"Vậy thì là lỗi ra : mở miệng sao?"

Thời khắc này, tất cả mọi người đều nhìn phía chiếc kia tình.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Thế giới màu xám (ba)

Nhìn chiếc kia lẻ loi tinh, Ninh Tiểu Đường tâm lý chợt bay lên một tia cảnh giác.

Lúc này, Công Tôn hừ cũng đối với Ninh Tiểu Đường truyền âm nói: "Ninh Trang Chủ, chiếc kia tinh có chút kỳ quái, tựa hồ cùng Công Tôn Long lão tổ miêu tả không giống nhau."

Ninh Tiểu Đường trong lòng hơi động, lúc này truyền âm hỏi: "Công Tôn trưởng lão, lời ấy nghĩa là sao?"

Công Tôn hừ truyền âm trả lời: "Ninh Trang Chủ, căn cứ lão tổ lưu lại ghi chú miêu tả, thế giới này lối ra : mở miệng, chính là một cái bốn phía mới tinh, dài rộng ước nửa trượng, miệng giếng có màu xanh lục Hà Quang tràn ra. Nhưng mà trước mắt miệng giếng này, nhưng là một cái viên tinh, rõ ràng cũng không phù hợp lão tổ miêu tả chiếc kia tinh."

Ninh Tiểu Đường âm thầm gật đầu, truyền âm nói: "Công Tôn trưởng lão, xem ra cái này viên tinh, cũng không phải lối ra : mở miệng. Hơn nữa, miệng giếng này cho ta một loại cảm giác không thoải mái."

Công Tôn khiêm tốn bên trong rung mình, truyền âm nói: "Ninh Trang Chủ, vậy chúng ta vẫn là tận lực cẩn thận chút, cái này Viên Cổ tông môn di chỉ, thực sự có quá nhiều không tên nguy hiểm."

Các vị tà đạo Ma Đầu, tất cả đều không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm chiếc kia giếng cạn.

Tụ tà Nhị lão trong đó một vị mở miệng nói: "Nhảy vào trong giếng, liền có thể trực tiếp rời đi nơi này sao?"

Tụ tà Nhị lão mặt khác một vị nói rằng: "Qua xem một chút chẳng phải sẽ biết."

Nói, hai người lúc này hai bên trái phải, đồng thời cẩn thận từng li từng tí một địa hướng chiếc kia giếng cạn đi tới.

Mà mấy vị khác tà đạo Ma Đầu thấy thế, do dự một chút sau, cũng lập tức từng cái từng cái đi theo.

Rất nhanh, tụ tà Nhị lão hai người đi tới chiếc kia hình tròn giếng cạn bên cạnh, sau đó hai người hướng về miệng giếng nhìn tới.

Nhưng mà ngay ở trong nháy mắt đó, tụ tà Nhị lão sắc mặt hai người cùng nhau biến đổi, lộ ra kinh hãi gần chết vẻ mặt, phảng phất nhìn thấy vật gì đáng sợ.

Trong nháy mắt tiếp theo, chiếc kia hình tròn giếng cạn miệng giếng, đột ngột bốc lên một đoàn khói xám, trực tiếp đem tụ tà Nhị lão hai người toàn bộ lung chập vào trong.

Khẩn đón lấy, đoàn kia khói xám lại quỷ dị mà đột nhiên co rút lại, trong khoảnh khắc toàn bộ thu về trong giếng.

Đồng thời, cùng đoàn kia khói xám đồng thời biến mất, còn có tụ tà Nhị lão hai người.

Tình cảnh này, để giữa trường tất cả mọi người, đồng tử không khỏi co rút lại.

Đặc biệt những tà đạo đó Ma Đầu, vốn là đi theo tụ tà Nhị lão phía sau.

Lúc này thấy đến này một biến cố đột nhiên xuất hiện, từng cái từng cái sợ đến mau mau lui về phía sau đi.

Từ miệng giếng bốc lên một đoàn khói xám, đến tụ tà Nhị lão hai người hoàn toàn biến mất, có điều một hô hấp công phu.

Nhưng mà liền trong thời gian ngắn ngủi như thế, bọn họ trợ mắt mà nhìn tụ tà Nhị lão hai người, bị đoàn kia khói xám, cho hút tới chiếc kia khô trong giếng, không có một chút nào sức phản kháng.

Như vậy tình cảnh quái quỷ, để còn lại hết thấy tà đạo Ma Đầu, trong lòng không nhịn được bốc lên một luồng hơi lạnh.

Ngay ở các vị tà đạo Ma Đầu do dự, có muốn hay không đồng thời liên thủ, thử công kích chiếc kia giếng cạn thì.

Bỗng nhiên, chiếc kia giếng cạn chu vi hư không bắt đầu chậm rãi trở nên vặn vẹo lên. Khẩn đón lấy, "Vù ~~~" một tiếng, chiếc kia giếng cạn ở dưới con mắt mọi người, hoàn toàn biến mất không gặp.

"Cái gì, dĩ nhiên biến mất rồi?"

Các vị tà đạo Ma Đầu tất cả đều đầy mặt kinh hãi, bởi vì bọn họ căn bản không nghĩ ra, chiếc kia giếng cạn đến cùng là làm sao biến mất.

Ninh Tiểu Đường cũng không nhận được hé mắt, thậm chí cái này giếng cạn quả nhiên có gì đó quái lạ.

Sau một chốc, những tà đạo đó Ma Đầu hơi định một hồi tâm thần.

Sau đó, bọn họ đầy mặt tái nhợt địa nhìn phía Công Tôn hư. Bởi vì bọn họ cảm thấy, chính mình tựa hồ bị Công Tôn hư cho sai.

Âm Sát lão quý lạnh giọng chất vấn: "Công Tôn Lão Đầu, đây chính là người nói thành lời được?"

Còn lại mấy vị tà đạo Ma Đầu, cũng mỗi người đầy mặt sương lạnh, vẻ mặt không lạnh địa nhìn chằm chằm Công Tôn hư.

Công Tôn hư nghiêm nghị nói rằng: "Các vị, ta chỉ nói là quá thế giới này lối ra : mở miệng, chính là một cái giếng cạn. Nhưng cũng không ý nghĩa, vừa nãy chiếc kia giếng cạn, chính là lối ra : mở miệng."

Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa lạnh lùng liếc mắt Công Tôn hư, nói rằng: "Công Tôn Lão Đầu, người cũng đã có nói, lối ra : mở miệng chính là bên này phụ cận một cái giếng cạn. Nhưng chu vi ngoại trừ vừa nãy chiếc kia giếng cạn, người xem một chút còn có còn lại giếng cạn sao?"

Công Tôn hư không hề trả lời, chỉ giữ trầm mặc, bởi vì ở chung quanh đây, ngoại trừ vừa nãy chiếc kia hình tròn giếng cạn ở ngoài, xác thực không có còn lại giếng cạn tung tích.

Các vị tà đạo Ma Đầu nhìn ánh mắt của hắn, trở nên càng ngày càng địa không quen.

Đang lúc này, Công Tôn Lưu Vân bỗng nhiên nói rằng: "Chân chính lối ra : mở miệng, chẳng mấy chốc sẽ xuất hiện, mọi người đợi thêm một phút."

Nghe nói như thế, mọi người dồn dập quay đầu nhìn phía Công Tôn Lưu Vân.

Chỉ thấy trong tay hắn cầm một Quy Bối, mấy cái tiền đồng, tựa hồ vừa thôi toán quá cái gì.

"Tiểu tử, chúng ta vì sao phải tin tưởng người?" Âm Sát lão quý uy nghiêm đáng sợ nói rằng.

Mấy vị khác tà đạo Ma Đầu, cũng đều lạnh lùng nhìn hắn.

"Chờ một chút đi." Lúc này, Ninh Tiểu Đường mở miệng, hắn nhàn nhạt quét mắt các vị tà đạo Ma Đầu, nói rằng: "Có điều chờ lâu một phút, nhanh như vậy cũng chờ không được sao?"

Thấy Ninh Tiểu Đường lên tiếng, các vị tà đạo Ma Đầu chung quy không nói cái gì nữa.

Bọn họ đối với Ninh Tiểu Đường thực lực, vẫn là hết sức kiêng kỵ. Không có đặc biệt cần phải, bọn họ cũng không muốn cùng Ninh Tiểu Đường phát sinh xung đột.

Dù sao, bọn họ đi vào, là vì tìm kiếm công pháp.

Ở không tìm được công pháp trước, bọn họ cũng không muốn ngày càng rắc rối.

"Đa tạ Ninh Tiên Bối." Công Tôn Lưu Vân mở miệng nói cảm ơn.

Hắn vô cùng cảm kích Ninh Tiểu Đường có thể đứng ra đến vì là hắn nói chuyện, bởi vì những tà đạo đó Ma Đầu từng cái từng cái theo dõi hắn, thực sự cho hắn áp lực quá lớn.

Ninh Tiểu Đường hướng hắn khẽ gật đầu, không nói thêm gì.

Sau đó, mọi người liền bắt đầu kiên nhẫn bắt đầu chờ đợi.

Khoảng chừng quá một phút đáng vẻ, ở mọi người bên trái đằng trước hơn mười trượng ở ngoài vị trí, bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện một đoàn nhu hòa bạch quang.

Lúc này, ánh mắt của mọi người, đều không hề chớp mắt địa tập trung đoàn kia bạch quang.

Chờ bạch quang tiêu tan, chỉ thấy một cái tứ phương tinh xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Ninh Tiểu Đường phát hiện, cái này mới ra hiện tinh, chính như trước Công Tôn hư truyền âm bên trong giới thiệu như thế.

Đây là một cái bốn phía mới tinh, dài rộng các ước nửa trượng. Ở tại chỗ miệng giếng, còn mơ hồ có màu xanh lục Hà Quang tràn ra.

Ninh Tiểu Đường cùng Công Tôn hư nhìn nhau.

Hai người biết, lúc này hẳn là sẽ không lại làm.

Cái này tứ phương tỉnh, nghĩ đến chính là rời đi thế giới này lối ra : mở miệng.

Âm Sát lão quỷ lạnh giọng nói rằng: "Công Tôn Lão Đầu, hiện tại miệng giếng này, ngươi xem đến tột cùng có phải là lối ra : mở miệng?"

Còn lại tà đạo Ma Đầu cũng đều từng cái từng cái nhìn Công Tôn hư, nhưng không có người nào tiến lên nữa.

Công Tôn hư nói: "Cái này nên là được rồi."

Âm Sát lão quỷ nói: "Thật sao? Vậy ngươi trước tiên qua xem một chút đi, chúng ta ở phía sau theo ngươi."

Công Tôn hư cười cười nói: "Không nghĩ tới các ngươi những này Lão Ma Đầu, càng cũng sẽ có nhát gan như vậy thời điểm."

"Hanh." Các vị tà đạo Ma Đầu lạnh rên một tiếng, lạnh lùng nhìn chăm chăm Công Tôn hư.

Công Tôn hư nói: "Đừng nhìn ta như vậy, ta hiện tại liền quá khứ."

Nói, hắn bay thẳng đến chiếc kia tứ phương tỉnh đi đến.

Công Tôn Lư Vân chăm chú cùng sau lưng hắn, Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, cũng nên tức đi theo.

Bởi vì miệng giếng này, cũng không có như vừa nảy như vậy, để trong lòng hắn bay lên cảnh giác.

Dưới cái nhìn của hắn, đây là an toàn.

Tứ phương tỉnh miệng giếng toả ra màu xanh lục Hà Quang.

Ba người bình yên vô sự địa đi tới bên cạnh giếng.

Sau đó, ba người hướng về trong giếng nhìn tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 233: Thế giới màu xám (bốn)

Khi thấy trong giếng cảnh tượng sau, ba người đều không khỏi lộ ra một tia kinh dị.

Tứ phương trong giếng, cũng không có nước, cũng không phải khô héo bùn đất.

Ánh vào ba người mi mắt, chính là một mảnh mệnh mỏng cực kỳ Tinh Không.

Chỉ thấy ánh sao xán lạn, chòm sao óng ánh; đếm không xuể vòng xoáy trạng chòm sao, bị bao vây ở một cái cái tỏa ra ánh sáng lung linh trong suốt bọt khí bên trong.

"Đây là..." Ninh Tiểu Đường giật mình há miệng.

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lư Vân hai người trên mặt đồng dạng biểu lộ kinh sắc.

Có điều lập tức, Công Tôn hư tựa hồ nghĩ tới điều gì, lên tiếng nói: "Lẽ nào là..."

Ninh Tiểu Đường nghi hoặc mà liếc nhìn Công Tôn hư, hỏi: "Công Tôn trưởng lão, ngươi có phát hiện gì sao?"

Công Tôn hư gật đầu, truyền âm nói: "Ninh Trang Chủ, ta nghĩ lên. Công Tôn Long lão tổ lưu lại ghi chú trên, thật giống nói miệng giếng này, không riêng là trở lại lối ra : mở miệng. Đồng thời, nó hay là vẫn là đi về những thế giới khác đường nói."

Ninh Tiểu Đường mặt lộ vẻ vẻ kinh dị, truyền âm nói: "Đi về những thế giới khác đường nói?"

Công Tôn hư truyền âm đáp: "Đây là Công Tôn Long lão tổ một suy đoán, Ninh Trang Chủ, người thấy cái kia từng cái từng cái bọt khí không?"

Ninh Tiểu Đường gật gù.

Công Tôn hư tiếp tục truyền âm giải thích: "Cư Công Tôn Long lão tổ suy đoán, cái kia từng cái từng cái bọt khí, rất khả năng chính là từng cái từng cái những thế giới khác."

Ninh Tiểu Đường truyền âm nói: "Nói như vậy, thông qua miệng giếng này, hay là thật sự có thể đi về những Dị Thế Giới đó?"

Công Tôn hư truyền âm trả lời: "Theo : đề Công Tôn Long lão tổ lời giải thích, có năm phần mười độ khả thi. Chúng ta lúc này nhìn thấy trong giếng cảnh tượng, nên chỉ là miệng giếng này truyền tới sức cảnh đồ. Những chân thực đó thế giới, trên thực tế cách nơi này cực kỳ xa xôi. Nhưng lợi dụng miệng giếng này, hay là có thể đến những thế giới kia."

Đang lúc này, tứ phương trong giếng Tĩnh Không cảnh tượng, bỗng nhiên rung động kịch liệt lên.

Thật giống như nguyên bản bình tĩnh mặt hồ, bị nện xuống một tảng đá lớn, toàn bộ mặt nước không ngừng dập dờn lay động, gây nên vô số gợn sóng.

Khăn đón lấy, phảng phất phát sinh một cái "Răng rắc ~" tiếng vỡ nát hưởng, toàn bộ trong giếng hình ảnh, bỗng nhiên dường như tấm gương bình thường vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ.

Hết thảy Tĩnh Không cảnh tượng chớp mắt biến mất, cuối cùng hóa thành một mảnh hỗn độn, thật giống có một tầng sương mù bao trùm ở phía trên, mờ hồ không rõ.

"Tĩnh Không cảnh tượng biến mất rồi?" Ninh Tiểu Đường trong con ngươi né qua một tia kinh ngạc.

Có điều khăn đón lấy, tứ phương trong giếng cái kia mảnh hỗn độn bắt đầu quay cuồng lên, ở một đạo ánh sáng màu trắng né qua sau khi, khác một bức tranh xuất hiện ở trong giếng.

"Đây là thung lũng?" Ninh Tiểu Đường lên tiếng nói.

Công Tôn hư nói: "Đúng là chúng ta đi vào trước vị trí thung lũng, này chính là chân chính lối ra : mở miệng. Theo : đề Công Tôn Long lão tổ nói, chúng ta như muốn rời khỏi, trực tiếp nhảy vào trong giếng liền có thể."

Lúc này tứ phương trong giếng xuất hiện hình ảnh, chính là mọi người tiến vào di chỉ trước vùng thung lũng kia.

Thung lũng yên tĩnh không hề có một tiếng động, hai bên là cao tới mấy ngàn trượng nguy nga ngọn núi.

Lúc này, những tà đạo đó Ma Đầu cũng đều đi tới.

Khi bọn họ nhìn thấy trong giếng hình ảnh sau, trong mắt đều né qua một vẻ kinh ngạc.

"Đây là chúng ta tiến vào di chỉ trước vùng thung lũng kia?" Âm Sát lão quỷ kinh ngạc nói rằng.

Công Tôn hư nói: "Hiện tại các người tương tin chưa, ta liền nói, lối ra : mở miệng ngay ở trong giếng."

Vị kia Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa nói rằng: "Chúng ta như muốn rời khỏi, thật sự chỉ cần trực tiếp nhảy vào trong giếng liền có thể?"

Công Tôn hư nói: "Năm đó Công Tôn Long lão tổ, chính là như vậy rời đi. Các người như không tin, ta cũng không có cách nào."

Các vị tà đạo Ma Đầu nhất thời đều trầm mặc lên.

Tuy rằng trong giếng biểu hiện hình ảnh, đúng là đến trước vùng thung lũng kia, nhưng bọn họ cũng không dám trăm phần trăm tin tưởng Công Tôn hư. Vạn nhất nhảy vào trong giếng, xuất hiện nguy hiểm, bọn họ tìm ai nói lý đi?

Ngay vào lúc này, vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ, bỗng nhiên nắm lấy trong đó một vị Hồng Lô người, sau đó trực tiếp đem ném vào trong giếng.

"Phốc ~ "

Tứ phương trong giếng nguyên bản bình tĩnh hình ảnh, cùng vị kia bị ném tới trong giếng Hồng Lô người vừa mới tiếp xúc, nhất thời tạo nên từng vòng gợn sóng.

Khăn đón lấy, cái kia Hồng Lô người triệt để đi vào đến trong hình, mất đi hình bóng.

Gợn sóng dần dần biến mất, trong giếng hình ảnh lần thứ hai khôi phục yên tĩnh.

Tất cả mọi người kinh ngạc địa nhìn phía vị kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ, không nghĩ tới hắn sẽ làm như vậy, trực tiếp đem mình một vị thủ hạ cho ném tới trong giếng.

Thấy mọi người đều đang nhìn mình, cái kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ âm thanh nói rằng: "Xem ra, ta vẫn có dự kiến trước, mang một ít thủ hạ đi vào, quả nhiên vẫn còn có chút tác dụng."

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người không khỏi thảm than, thảm nghĩ những này tà đạo Ma Đầu, cũng thật là không theo lẽ thường ra bài.

Tuy nói người kia bị ném tới trong giếng sẽ không có chuyện gì, nhưng loại này cường chế khiến người khác đến làm thí nghiệm hành vi, thực sự là có vẻ quá mức lòng dạ độc ác hiểm.

Cho tới còn lại mấy vị tà đạo Ma Đầu, bọn họ mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng cũng không ghét làm như vậy.

Dù sao, Hồng Lâu Phó Lâu Chủ có thể đi ra làm thí nghiệm, trong lòng bọn họ cao hứng còn đến không kịp.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu mày, lại một lần nhìn phía còn lại mấy vị Hồng Lâu người.

Hắn phát hiện cái kia Hồng Lâu Phó Lâu Chủ mấy vị thủ hạ ở trong, có hai người đều là cho hắn một loại không nói ra được cảm giác.

Lúc này, vị kia Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa bỗng nhiên mở miệng nói: "Các người xem, trong hình nhiều hơn một người."

Mọi người lúc này cẩn thận hướng tứ phương trong giếng hình ảnh nhìn lại, quả nhiên, hình ảnh kia thung lũng ở trong, nhiều thêm một bóng người, chính là vừa bị Hồng Lâu Phó Lâu Chủ ném tới trong giếng người kia.

Chỉ thấy người kia nằm trên mặt đất trên, đang cố gắng đạp chân, không ngừng giãy giụa, làm thế nào cũng bò không đứng lên.

Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa cau mày nói rằng: "Xem cái kia nhân tình huống, tựa hồ bị thương?"

Mọi người nhìn thấy tình cảnh này, cũng nhất thời nhíu mày.

Tuy rằng hiện nay xem ra, miệng giếng này đúng là lối ra : mở miệng. Nhưng nếu là nhảy vào trong giếng sẽ bị thương, vậy thì phiền phức.

Hồng Lâu Phó Lâu Chủ nhưng là vui vẻ nói: "Không phải bị thương, ta điểm toàn thân Huyết Vị, chỉ còn dư lại chân có thể động. Bây giờ nhìn lại, từ miệng giếng này bên trong đi ra ngoài, cũng không có vấn đề."

Nghe nói như thế, các vị tà đạo Ma Đầu con mắt lúc này sáng ngời.

Có điều đang lúc này, cái này tứ phương tinh bỗng nhiên phát sinh chói mắt ánh sáng màu trắng , khiến cho đến mọi người không khỏi nheo mắt lại, thân thể cũng không tự chủ được địa lui về phía sau mấy trượng.

Khẩn đón lấy, ánh sáng màu trắng đột nhiên co rút lại, hoàn toàn biến mất. Mà chiếc kia tứ phương tinh, cũng ở dưới con mắt mọi người, đồng thời theo mất đi hình bóng.

"Xảy ra chuyện gì? Lại biến mất!"

Các vị tà đạo Ma Đầu lúc này đều nhìn phía Công Tôn hư, hi vọng hắn có thể giải đáp.

Có điều, Công Tôn hư cũng không trả lời, đúng là bên cạnh hắn Công Tôn Lưu Vân mở miệng.

"Bởi vì đã đến giờ."

"Đã đến giờ?" Thấy Công Tôn Lưu Vân mở miệng, các vị tà đạo Ma Đầu chuyển mà nhìn phía hắn.

Công Tôn Lưu Vân nói: "Cái cửa ra này, mỗi cách sáu cái canh giờ xuất hiện một lần. Mỗi lần xuất hiện thời gian, chỉ có nửa khắc đồng hồ."

Lúc này, Công Tôn Lưu Vân trong tay, cầm một Quy Bối cùng mấy đồng tiền, hiển nhiên hắn vừa lại tiến hành rồi thời toán.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Diệt hùng kiếm (một)

Các vị tà đạo Ma Đầu đều không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm Công Tôn Lưu Vân.

Quá sau một lúc lâu, Âm Sát lão quỷ suất mở miệng trước nói: "Cổ mà sẽ tin ngươi một lần. Nói như vậy, chúng ta muốn rời khỏi, còn phải đợi được miệng giếng này vừa vận xuất hiện mới được."

Công Tôn Lưu Vân nói: "Chính vâng."

Các vị tà đạo Ma Đầu trầm mặc không nói, bắt đầu ở trong lòng từng người tính toán, suy tính.

Một lát sau, Âm Sát lão quỷ mở miệng nói: "Nếu lối ra : mở miệng đã xác định, như vậy lão phu trước hết hành một bước. Thiết Thi Lão Ma, Đoan Mộc Tôn Chủ, chúng ta đi thôi."

Nói xong, Âm Sát lão quỷ không do dự nữa, tìm đúng một phương hướng, lập tức hơi nghiêng người đi, cấp tốc rời đi.

Khẩn đón lấy, Thiết Thi Lão Ma cùng Thất Thánh Môn Tôn Chủ Đoan Mộc hoa hai người cũng không quay đầu lại, lập tức đi theo.

Sau đó, chỉ thấy Hồng Lô chủ Phó Lô Chủ cười quái dị một tiếng, khàn khàn nói rằng: "Hê hê, chúng ta cũng đi!"

Dứt lời, Si Mị Loan ba phe thế lực chur vị, lúc này cũng tìm một phương hướng, thân hình lấp loé, nhanh nhanh rời đi nơi đây.

Bây giờ lối ra : mở miệng đã xác định được, không có nỗi lo về sau, bọn họ những này tà đạo Ma Đầu, đương nhiên phải dành thời gian, mau mau đi tìm công pháp bí tịch.

Nhìn các vị tà đạo Ma Đầu chia làm hai nhóm người, từng người rời đi, Công Tôn hư nói rằng: "Xem ra những này Lão Ma Đầu, tâm cũng không đồng đều a."

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Vi lợi ích, chính là những kia chính đạo Đại Phái, cũng sẽ bằng mặt không bằng lòng, từng người mang ý xấu riêng, hướng chỉ là bọn họ những này tà đạo Ma Đầu."

Công Tôn hư cười lạnh nói: "Những này Lão Ma Đầu, đến nơi này, còn dám câu tâm đầu giác, phân tán sức mạnh. Hắc, đến thời điểm, có bọn họ ném mùi đau khổ. Cũng không biết cuối cùng, bọn họ còn có thể có mấy cái sống sót đi ra ngoài."

Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, nói: "Chết cũng được, hoạt cũng được, không quản bọn họ. Đúng rồi, chiếc kia tứ phương tinh, đúng là sáu cái canh giờ xuất hiện một lần, mỗi lần chỉ xuất hiện nửa khắc đồng hồ?"

Ninh Tiểu Đường nghiêng đầu đi, nhìn phía Công Tôn Lưu Vân.

Công Tôn Lưu Vân nói: "Đúng, Ninh Tiên Bối. Đây là tiểu tử vừa suy tính ra, sẽ không có sai."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Đã như vậy, chúng ta cũng nhanh lên một chút hành động đi. Sớm một chút xong việc, sớm chút rời đi."

Công Tôn hư nói: "Ninh Trang Chủ nói thật là, nơi quý quái này, vẫn là sớm một chút rời đi tuyệt vời."

Ninh Tiểu Đường nói: "Công Tôn trưởng lão, vậy ta trước tiên bồi các ngươi đi lấy diệt hùng kiếm, xin mời dẫn đường."

Công Tôn hư nói: "Được, Ninh Trang Chủ, xin chờ một chút."

Nói, hắn từ trong lòng lấy ra một mặt tương tự La Bàn hình tròn đồ đồng thau, đồ đồng thau trên có khắc lít nha lít nhít chữ cổ, chính giữa có một cái đặt ngang đồng châm.

Công Tôn hư đối đồ đồng thau, đánh ra một đạo chân khí.

Nhất thời, cái kia chiếc kim đồng bắt đầu xoay tròn lên, tốc độ trở nên càng lúc càng nhanh, phảng phất như là lên con diên.

Như vậy quá mười mấy hơi thở, cái kia chiếc kim đồng xoay tròn tốc độ, mới một lần nữa trở nên chậm chậm lên, cuối cùng đứng ở nào đó một phương hướng trên.

Công Tôn hư ngẩng đầu lên, nói rằng: "Ninh Trang Chủ, chúng ta hướng về bên kia đi."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, không nói thêm gì.

Hắn âm thầm suy đoán, khối này tương tự La Bàn đồ đồng thau, nghĩ đến hắn là dò xét diệt hùng kiếm phương vị một loại nào đó dụng cụ.

Lập tức, ba người liền ấn lại đồng châm chỉ phương hướng, tẩn nhanh rời đi tại chỗ.

Bao la bát ngát trên cánh đồng hoang, ngói vỡ tường đổ tùy ý có thể thấy được.

Ninh Tiểu Đường ba người, một đường cẩn thận từng li từng tí một, không biết vòng qua bao nhiêu rách nát kiến trúc.

Cuối cùng, bọn họ đi tới một chỗ tương tự quảng trường địa phương.

Toàn bộ bên trên quảng trường dâng dâng, không có thứ gì, ngoại trừ mặt đất có một tầng dày đặc màu xám bụi trần.

Có điều, ở trong quảng trường cuộn chỉ cuối cùng, kiến một gian hình vuông nhà đá.

Nhà đá quay về quảng trường cái kia một mặt, mở ra một lỗ hổng, đen ngòm, liền phảng phát một con bất cứ lúc nào chuẩn bị nuốt sống người ta Viễn Cổ hung thú, mở ra cái miệng lớn như chậu máu.

Công Tôn hư nhìn trước mắt quảng trường, nghiêm nghị nói rằng: "Ninh Trang Chủ, nên chính là chỗ này. Năm đó Công Tôn Long lão tổ, chính là ở đây mất diệt hùng kiếm."

Ninh Tiểu Đường nghi hoặc hỏi: "Năm đó tình thế thật sự có như vậy cấp bách, liền diệt hùng kiếm cũng không kịp mang đi?"

Công Tôn hư cười khò nói: "Theo : đề Công Tôn Long lão tổ lời giải thích, năm đó lão tổ bị một đám quỷ dị sự vật truy sát, làm trốn đến nơi này thì, hần đột nhiên lại gặp phải một con bị loại kia quỷ dị sự vật khổng chế hung thú thi thể."

"Lão tổ vì thoát thân, dùng diệt hùng kiếm một chiêu kiếm đem cái kia hung thú thi thể đóng đinh trên mặt đất, sau đó mới nhân cơ hội này chạy trốn. Nếu như lấy đi diệt hùng kiếm, căn bản là thoát khỏi không được con thú dữ kia thi thể."

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu mày, nói: "Công Tôn trưởng lão, lời người nói quỷ dị sự vật, đến tột cùng là cái gì?"

Công Tôn hư nói: "Cái này Công Tôn Long lão tổ vẫn chưa cụ thể nói tí mĩ, có điều thật muốn hình dung, loại kia quỷ dị sự vật, tương tự với một đoàn đồ như màu máu ánh sáng."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đỏ như màu máu quang?"

Công Tôn hư nói: "Đúng, nhìn qua chính là một đoàn đồ như màu máu ánh sáng. Nhưng này đỏ như màu máu quang đến tột cùng là cái gì, Công Tôn Long lão tổ cũng nói không rõ ràng. Hần chỉ biết là, loại này quỷ dị sự vật, vô hình vô chất, cũng không thể trực tiếp hại người."

"Có điều, chúng nó nhưng có thể khổng chế thi thể, cũng có thể khổng chế bé nhỏ đất cát, tro bụi loại hình đồ vật. Chúng nó thông qua khổng chế những này Ngoại Vật, đến thương tổn người."

Ninh Tiểu Đường nói: "Những này đỏ như màu máu quang, thật sự lợi hại như vậy? Lấy nhà người lão tổ thực lực, cũng chỉ có thể chạy trốn chết?"

Công Tôn hư nói: "Theo : đề lão tổ lời giải thích, như chỉ là một đoàn đồ như màu máu quang, hần vẫn có thể dễ dàng đối phó. Vấn đề là năm đó truy sát lão tổ đồ như máu sắc quang, số lượng thực sự quá bằng lớn."

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nói rằng: "Nếu là như thế, chúng ta hiện tại tình cảnh, chẳng phải rất nguy hiểm?"

Công Tôn hư nói: "Sẽ không, theo : đề lão tổ thuyết pháp, loại này đỏ như màu máu quang tựa hồ đang kiêng kỵ cái gì, trên căn bản đều giấu ở di chỉ nơi sâu xa. Chỉ cần không hướng về di chỉ nơi sâu xa đi đến, cũng sẽ không đem chúng nó đưa tới. Năm đó, lão tổ là xâm nhập quá sâu nguyên nhân, quấy rối đến chúng nó, lúc này mới đưa tới truy sát."

"Thì ra là như vậy." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, sau đó tựa hồ nhớ ra cái gì đó, hần lại hỏi: "Công Tôn trưởng lão, người cùng Thượng Quan môn chủ dự định khai một cái những tà đạo đó Ma Đầu, là chuẩn bị dựa vào những này đỏ như màu máu quang sao?"

"Đúng thế." Công Tôn hư gật gật đầu nói: "Cu lão tổ thôi toán, loại này đỏ như màu máu quang, tựa hồ đối với tu luyện tà đạo công pháp người, mẫn cảm nhất, lại như là cá mập nghe thấy được mùi máu tanh. Những kia tu luyện tà đạo Ma Công người, rất dễ dàng đưa tới loại này đỏ như màu máu quang công kích."

Ninh Tiểu Đường cau mày nói: "Này sẽ liên lụy đến chúng ta sao? Vạn nhất đưa tới vô số loại này đỏ như màu máu quang..."

Công Tôn hư nói: "Hần là sẽ không, lão tổ nói, tu luyện tà đạo Ma Công người, còn chưa đủ lấy đưa tới số lượng khổng lồ đồ như máu sắc quang. Có điều dẫn ra một hai đoàn đồ như màu máu quang, vẫn rất có khả năng. Đương nhiên, loại này địa phương quỷ quái, chúng ta có thể sớm một chút rời đi, vẫn là nhanh chóng rời đi cho thỏa đáng."

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu nói: "Vậy chúng ta mau mau tìm diệt hùng kiếm đi."

Ba người lúc này ở trên quảng trường tìm kiếm lên, không bao lâu, bọn họ liền đang đến gần nhà đá phương hướng quảng trường mặt đất, phát hiện một hố sâu.

Cái kia hố sâu đường kính đạt ba trượng, bề sâu chừng một trượng.

Trong hố sâu, một bộ hình thể khổng lồ hung thú Cốt Hải, đang lẳng lẳng địa nằm úp sấp.

Ở cái kia hung thú Cốt Hải một cái xương sườn trên, cắm vào một thanh kiếm.

Thanh kiếm kia, xuyên thấu xương sườn, nửa cái thân kiếm đi vào đến trong lòng đất.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 235: Diệt hùng kiếm (hai)

"Diệt hùng kiếm!"

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lư Vân hai người, con mắt lúc này sáng ngời.

Đó là một thanh toàn thân đen thui kiếm.

Chính thanh kiếm thân, có một nửa chui vào lòng đất, ở lại bên ngoài thân kiếm, khoảng chừng có dài hai thước.

Nhìn trước mắt to lớn hố sâu, ba người có thể tưởng tượng năm đó này uy thế của một kiếm.

Ở lúc khẩn cấp quan trọng, Công Tôn Long một chiêu kiếm ném. Khẩn đón lấy, diệt hùng kiếm trong nháy mắt đi vào đến hung thú trong cơ thể, mạnh mẽ lực xung kích, mang theo hung thú to lớn thân thể, mạnh mẽ ở trên quảng trường đập ra một hố sâu.

Cuối cùng, diệt hùng kiếm xuyên thấu hung thú xương sườn, một nửa chui vào lòng đất, một nửa ở lại hung thú trong cơ thể, đem hung thú gắt gao đóng ở trong hố sâu, vì là Công Tôn Long sáng tạo cơ hội thoát đi.

"Lư Vân, ở đây chờ, ta đi lấy kiếm." Công Tôn hư mở miệng nói rằng.

Công Tôn Lư Vân nói: "Ba Tổ Gia Gia, vậy ngươi cẩn thận một chút."

Công Tôn hư nói: "Yên tâm, ba trăm năm qua đi, con thú dữ này, đều chỉ còn dư lại Cốt Hải, còn sợ nó hay sao? Huống chi, nơi này cũng không có loại kia quỷ dị đồ như máu sắc quang, nghĩ đến vấn đề không lớn."

Dứt lời, Công Tôn hư không do dự nữa, lúc này thả người nhảy một cái, nhảy vào hố sâu.

Trong hố sâu, hung thú hình thể khổng lồ, chiếm hơn nửa cái hố sâu không gian.

Công Tôn hư cẩn thận từng li từng tí một địa chui vào đến hung thú lòng ngực vị trí chỗ ở.

Sau đó, Công Tôn hư ngẩng đầu lên, ngắm nhìn trước mặt to lớn Cốt Hải, hần chỉ cảm giác mình phảng phất là đi tới một gian không có đỉnh gian nhà.

Ở trong lòng hơi thán phục một hồi sau, Công Tôn hư tập trung ý chí, lúc này đi tới diệt hùng kiếm trước mặt.

Sau đó, hần duỗi ra hai tay, nắm chặt rồi diệt hùng kiếm chuôi kiếm. Khẩn đón lấy, hần bắt đầu vận may phát lực, chậm rãi đem diệt hùng kiếm hướng về nâng lên lên.

"Xoạt xoạt xoạt ~ "

Diệt hùng kiếm cùng cái kia thô to hung thú xương sườn, lẫn nhau ma sát, phát sinh nhộn sạp nhẹ nhàng tiếng vang.

Công Tôn hư một bên rút kiếm, một bên thời khắc quan tâm bốn phía động tĩnh.

Mấy hơi thở sau, diệt hùng kiếm rốt cục bị Công Tôn hư toàn bộ từ dưới nền đất rút ra.

Chính thanh kiếm dài chừng bốn thước, đen thui thân kiếm, hiện ra lạnh lẽo kim loại hàn quang.

Nắm trường kiếm trong tay, Công Tôn hư nhẹ nhàng thở phào một hơi.

Mất hơn 300 năm, Công Tôn gia Trần Tộc Chi Bảo diệt hùng kiếm, vào đúng lúc này rốt cục lại trở về.

Ninh Tiểu Đường thấy Công Tôn hư an toàn bắt được diệt hùng kiếm sau, liền không còn quan tâm hẳn.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường sự chú ý, đều đặt ở đầu kia hình thể to lớn hung thú Cốt Hải trên.

Nhìn so với phòng ốc còn muốn to lớn hung thú Cốt Hải, Ninh Tiểu Đường tâm lý hết sức tò mò.

Con thú dữ này mô nhọn răng nhọn, hình thể không lồ, nhìn qua lại như là phóng to bản cá sấu.

Chỉ có điều, con thú dữ này phần lưng mọc ra rất nhiều gai xương, phần sau cũng không có cá sấu như vậy trường. Mà hung thú đầu hình dạng, càng là cùng cá sấu có chút khác biệt, ngược lại cùng đầu sư tử có chút tương tự, bởi vì mặt trên còn có một ít thật dài, không có mọc nát đi khô hẻo bộ lông.

Đây rốt cuộc là cái gì hung thú đây? Nó lại đến từ với nơi nào? Lẽ nào là cái này thể giới màu xám thổ sinh vật?

Ninh Tiểu Đường tâm lý sinh ra một loạt nghi vấn.

Lúc này, Công Tôn hư bóng người lóe lên, đã từ đáy hồ nhảy tới.

Ninh Tiểu Đường đề xuống trong lòng nghi hoặc, đối với Công Tôn hư cười cợt nói rằng: "Công Tôn trưởng lão, chúc mừng các người Công Tôn gia, một lần nữa tìm về Trần Tộc Chi Bảo —— diệt hùng kiếm"

Công Tôn hư cười ha ha, nói rằng: "Hơn 300 năm, này diệt hùng kiếm rốt cục lại trở về ta Công Tôn gia trong tay. Ninh Trang Chủ, nếu như nơi này có tửu, ta thật muốn uống nó cái ba ngày ba đêm!"

Bên cạnh, Công Tôn Lưu Vân cũng là đầy mặt sắc mặt vui mừng.

Nhưng mà đúng vào lúc này, biến cố đột nhiên phát sinh.

Một đoàn hào quang màu đỏ như máu, bỗng nhiên từ nơi không xa trong thạch phòng, hăng hái tiêu bắn ra.

"Cẩn thận!"

Ninh Tiểu Đường ánh mắt lăm lăm, lên tiếng nhắc nhở.

Công Tôn hư các loại Công Tôn Lưu Vân nhìn thấy đoàn kia hào quang màu đỏ như máu sau, sắc mặt cũng cùng nhau biến đổi.

Đoàn kia hào quang màu đỏ như máu, tốc độ nhanh tới cực điểm, nhanh như chớp. Trong chớp mắt, liền từ nhà đá cái kia, bắn mạnh đến hồ sâu bên này.

Nó cũng không có trực tiếp đánh úp về phía Ninh Tiểu Đường ba người, mà là bay thẳng đến bộ kia hung thú Cốt Hải nhẹ nhàng quá khứ.

"Vù ~ "

Đoàn kia hào quang màu đỏ như máu, trong nháy mắt đi vào đến bộ kia hung thú xương sọ ở trong, phát sinh một tiếng kỳ lạ tiếng rung.

Lập tức, chỉ thấy cái kia hung thú đen ngòm mắt lỗ thủng bên trong, chậm rãi bắn ra hai tia sáng mang, phảng phất sáng lên hai cái đỏ như màu máu lồng đèn lớn.

Khẩn đón lấy, trong hồ sâu bộ kia hình thể khổng lồ hung thú Cốt Hải, bắt đầu loạng choạng loạng choạng mà từ đáy hồ trạm lên.

"Đoàn kia hào quang màu đỏ như máu, chính là như vậy không chế Ngoại Vật sao?"

Ninh Tiểu Đường ba người, đều có chút ngạc nhiên mà nhìn bộ kia hung thú Cốt Hải.

Công Tôn hư lạnh rên một tiếng, nói: "Ba trăm năm qua đi, đều chỉ còn dư lại một bộ Cốt Hải, còn muốn hại người?"

Nếu là hung thú thi thể, Công Tôn hư hay là còn có thể có chút kiêng kỵ.

Nhưng trước mắt chỉ là một bộ hung thú Cốt Hải, xem nó cái kia loạng choạng loạng choạng, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã chổng vó đáng ghét, Công Tôn hư lại sao lùi bước?

Đặc biệt lúc này Công Tôn hư đã bắt được diệt hùng kiếm, trong lòng hẳn càng là có thêm một tia sức lực.

Liền, Công Tôn hư lúc này hét lớn một tiếng nói: "Cho ta nằm xuống!"

Dứt lời, hần nhất thời phi thân nhảy lên, tay cầm diệt hùng kiếm, một chiêu kiếm hướng về cái kia hung thú đầu chém bỏ xuống đầu.

"Xèo ~ "

Một đạo kiếm khí bén nhọn, từ diệt hùng kiếm trên phát sinh, sau đó trong nháy mắt phóng to, Uyển Như một đạo dải lụa màu trắng, từ hư không xẹt qua, rơi vào cái kia hung thú đầu.

Ninh Tiểu Đường nhìn tia kiếm khí kia, trầm nghĩ trong lòng: Đây diệt hùng kiếm, là có thừa Đại Uy Năng công hiệu sao?

Bởi vì từ tia kiếm khí này nhìn lên, Ninh Tiểu Đường phát hiện, Công Tôn hư thực lực, tựa hồ đã có thể sánh ngang Tiên Thiên Cảnh sơ kỳ siêu cấp cao thủ.

"Làm ~ " một tiếng vang thật lớn, tia lửa văng khắp nơi.

Không biết lúc nào, cái kia hung thú giờ lên chính mình trào cốt, chặn lại rồi tia kiếm khí kia.

Kiếm khí đánh vào trào cốt trên, phảng phất là đánh vào sắt thép trên giống như vậy, chỉ để lại một đạo dấu vết mờ mờ.

Công Tôn Hư Kiến đến kết quả này, ánh mắt nhất thời rùng mình.

Ninh Tiểu Đường cũng hơi kinh ngạc, bằng tia kiếm khí kia uy lực, phổ thông xương, căn bản không thể có thể đỡ được ánh kiếm kia.

Có điều, Ninh Tiểu Đường cũng chú ý tới, ở kiếm khí đụng vào trào cốt trên trong nháy mắt đó, có một tầng nhân nhạt, không đáng chú ý hồng quang ở trào cốt trên lóe lên một cái rồi biến mất.

Ninh Tiểu Đường suy đoán, đây là đoàn kia hào quang màu đỏ như máu duyên cớ, làm cho trào cốt độ cứng tăng lên rất nhiều.

"Coong coong coong ~ "

Công Tôn Hư Kiến một đòn không có hiệu quả, lập tức lại liên tục khởi xướng vài đạo công kích.

Nhưng mà, những công kích này, vẫn như cũ toàn bộ bị cái kia hung thú cho cản lại.

Thậm chí một đòn tối hậu, Công Tôn hư trái lại bị cái kia hung thú, cho một trào bức lui.

Công Tôn hư thân thể ở giữa không trung xẹt qua, cuối cùng lạc ở mặt đất, một lần nữa trở lại Ninh Tiểu Đường cùng Công Tôn Lưu Vân bên cạnh hai người.

Hắn hơi thở một hơi, đang chuẩn bị cầm kiếm lần thứ hai phát động tấn công.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường một cái tay khoát lên bờ vai của hắn, nói rằng: "Công Tôn trưởng lão, mượn một hồi kiếm, để cho ta tới đi."

Công Tôn hư hơi sững sốt một chút, lập tức gật gù, nói rằng: "Vậy thì phiền phức Ninh Trang Chủ."

Nói, hắn cầm trong tay diệt hùng kiếm đưa cho Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường tiếp nhận diệt hùng kiếm, trong tay hơi trầm xuống.

Này nhìn qua tựa hồ là một thanh phổ thông kiếm, nhưng Ninh Tiểu Đường cũng biết, diệt hùng kiếm nếu có thể xếp hạng thần binh bảng trên, lại sao phổ thông?

Sau một khắc, Ninh Tiểu Đường đột nhiên đem nội lực rót vào đến diệt hùng kiếm bên trong.

Sau đó, thân hình hắn lóe lên, trong phút chốc đi tới bộ kia hung thú Cốt Hải phía trên.

Khẩn đón lấy, một đạo sáng sửa ánh kiếm, trong nháy mắt từ trên tay hắn diệt hùng kiếm bỏ đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: Ba chữ

Ánh kiếm óng ánh uyển như ngân hà, từ giữa không trung bỗng nhiên hạ xuống.

Bộ kia hung thú Cốt Hải, vẫn như cũ như vừa nãy giống như vậy, giờ lên chính mình cốt trào, che ở trước người.

"Xoạt ~ "

Ánh kiếm trong nháy mắt đánh vào cốt trào bên trên, phát sinh một cái nhẹ nhàng tiếng vang.

Tùy theo, ánh kiếm dập tắt.

Mà cốt trào tựa hồ vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, vững vàng mà nằm ngang ở hung thú trước người.

Công Tôn Lưu Vân ánh mắt lăm lăm, thâm nghĩ: Cái kia cốt trào càng lợi hại như vậy, liền vị này Ninh Tiên Bối cũng không cách nào đánh tan sao?

Có điều đang lúc này, Công Tôn Lưu Vân lại nghe được bên cạnh Công Tôn hư, lên tiếng than thở: "Ninh Trang Chủ chiêu kiếm này, coi là thật là xuất thần nhập hóa, kiếm khí càng ngưng luyện đến mức độ này."

Nghe nói như thế, Công Tôn Lưu Vân không khỏi hơi ngẩn người.

Có điều khản đôn lầy, Công Tôn Lưu Vân liền không nhìn được há to miệng, đầy mặt kinh ngạc. Bởi vì trong tầm mắt của hắn, con kia hoành ở giữa không trung cốt trào, đột nhiên bắt đầu vỡ vụn ra đến.

Một cái, hai cái, ba cái..

Con kia cốt trên vuốt Cốt Hải, bắt đầu không ngừng từ giữa không trung rơi xuống.

Mấy hơi thở sau, nguyên bản con kia uy phong lẫm lẫm cốt trào, liền triệt để mất đi tung tích.

Mà ở đáy hồ, nhưng có thêm một đồng nhỏ vụn xương vụn.

Ninh Tiểu Đường đang nhìn mình này uy thế của một kiếm, hơi nhíu nhíu mày, trong miệng nhẹ giọng rù rì nói: "Một chiêu kiếm chỉ có thể phá hủy một con cốt trào sao? Xem ra, còn phải thêm Đại Uy Năng."

Liền, Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa giờ tay lên bên trong diệt hùng kiếm, một luồng so với vừa nãy càng càng mệnh mông không lồ nội lực, dường như vỡ òa hồng thủy, điên cuồng dâng tới diệt hùng kiếm thân kiếm.

"Vù ~ "

Diệt hùng kiếm run rẩy, phát sinh một tiếng kiếm reo.

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo cực kỳ sáng rực rỡ Kiếm Mang, từ diệt hùng kiếm thân kiếm lóe ra.

Kiếm Mang trở nên càng ngày càng sáng, cũng biến thành càng lúc càng lớn, cuối cùng phẳng phát hóa thành một cái huyền không Ngân Hà, óng ánh loá mắt.

Ngân Hà ào ào, từ trên trời giáng xuống, trong chớp mắt liền đem phía dưới chính cụ hung thú Cốt Hải đều bao phủ đi vào.

"Oanh ~ "

Phía dưới hồ sâu, lúc này muốn nổ tung lên.

Một đoàn sáng sủa quả cầu ánh sáng, chen lẫn vô số bụi bặm, từ trong hồ sâu bốc lên.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà nhìn hồ sâu, chờ đợi kết quả.

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân cũng đồng dạng đều nhìn hồ sâu, chiêu kiếm này uy năng, vượt quá hai người tưởng tượng.

Bụi mù dần dần tiêu tan, lộ ra trong hồ sâu tình cảnh.

Trước kia bộ kia hình thể khổng lồ hung thú Cốt Hải, vào giờ phút này triệt để tan vỡ rồi.

Đáy hồ khắp nơi là gãy vỡ bạch cốt, linh linh toái toái, không có một cái hoàn chỉnh.

"Cái kia hung thú Cốt Hải, toàn bộ phá hủy?" Công Tôn Lưu Vân âm thầm nuốt ngụm nước bọt.

Tuy rằng hần biết vị này Ninh Thiên Bối võ công so với mình ba Tổ Gia Gia còn lợi hại hơn, nhưng đối với mối kiếm thứ hai, một chiêu kiếm phá hủy chính cục hung thú Cốt Hải, như vậy uy năng, vẫn là vượt qua sự tưởng tượng của hần.

Công Tôn hừ nhìn trong hồ tình cảnh, thật lâu không nói, nhưng trong lòng tràn ngập thần phục cùng ước ao.

Đây chính là Tiên Thiên Cảnh cường giả uy năng a! Công Tôn khiêm tốn bên trong ám thầm thờ dài nói.

Mặc dù hần đã là nửa bước Tiên Thiên Cảnh siêu cấp cao thủ, nhưng một ngày không vào Tiên Thiên, cùng chân chính Tiên Thiên Cảnh cao thủ so với, chung quy là có một cái không thể vượt qua hồng cầu.

Ninh Tiểu Đường cũng không biết Công Tôn hừ ý nghĩ, hần lúc này thấy đến trong hồ sâu hung thú Cốt Hải, rốt cục bị triệt để phá hủy, không khỏi khẽ gật đầu.

Có điều khăn đón lấy, hần lại nhú nhú mày.

Chỉ thấy trong nháy mắt tiếp theo, bỗng nhiên một đoàn yếu ớt đỏ như máu sắc quang, từ gãy vỡ xương cốt chồng bên trong phóng lên trời, hướng về cùng Ninh Tiểu Đường hướng ngược lại, hăng hái tung bay đi.

"Hừ, đến lúc này còn muốn chạy?" Ninh Tiểu Đường hừ một tiếng, lập tức lần thứ ba giơ tay lên bên trong diệt hùng kiếm, xa xa quay về đoàn kia yếu ớt đỏ như máu sắc quang, rất tùy ý một chiêu kiếm bỏ xuống.

"Xèo ~ ~ "

Một đạo kiếm khí màu trắng, bắn mạnh mà ra, trong thời gian ngắn liền bắn trúng đoàn kia yếu ớt đỏ như máu sắc quang.

"Xoạt ~ ~ "

Đoàn kia yếu ớt đỏ như máu sắc quang, lúc này bắt đầu thu nhỏ lại lên, trở nên càng ngày càng nhỏ, thật giống như tuyết gặp phải hỏa, không ngừng tan rã, cho đến hoàn toàn biến mất ở giữa không trung.

Ninh Tiểu Đường mặt hướng hồ sâu, tiếp tục nhìn kỹ chốc lát.

Khi xác định cái kia đỏ như máu sắc quang, rốt cục bị triệt để tiêu diệt, không có để sót, Ninh Tiểu Đường liền chậm rãi thu hồi ánh mắt.

Sau đó, hần bóng người lóe lên, trở lại Công Tôn hừ cùng Công Tôn Lưu Vân trước người hai người.

Ninh Tiểu Đường cầm trong tay diệt hùng kiếm đưa trả lại cho Công Tôn hừ, trong miệng khen: "Không hổ là thần binh bằng trên tuyệt thế danh kiếm, có thể tăng cường công kích uy năng. Nếu là không có này kiếm, muốn tiêu diệt bộ kia hung thú Cốt Hải, sợ là muốn phí chút trắc trở."

Đang sử dụng quá diệt hùng kiếm sau, Ninh Tiểu Đường phát hiện, tương tự công lực dưới, có kiếm cùng không có kiếm, uy lực công kích có thể cách biệt một hai lần.

Có như thế công hiệu, cũng khó trách chuỗi này diệt hùng kiếm, sẽ bị coi như Công Tôn gia tộc Trần Tộc Chi Bảo.

Như vậy tuyệt thế bảo kiếm, đủ khiến đại đa số người trong giang hồ thêm nhỏ dãi ba thước.

Có điều theo Ninh Tiểu Đường, tối tin cậy vẫn là bản thân mình thực lực. Mượn dùng ngoại lực, chung quy là tiểu đạo.

Nếu là thực lực bản thân đạt đến phiên giang đảo hải, Hủy Thiên Diệt Địa loại kia không thể tưởng tượng nổi cảnh giới, hần hoài nghi đến lúc đó diệt hùng kiếm có hay không còn có thể chịu đựng trụ loại kia đẳng cấp năng lượng truyền vào.

Vì lẽ đó, đối với thần binh bằng trên tuyệt thế danh kiếm, Ninh Tiểu Đường tuy rằng xác thực hiếu kỳ, nhưng hần vẫn chưa có nửa phần lòng mơ ước.

Ninh Tiểu Đường theo đuổi, vĩnh viễn là không ngừng tăng lên bản thân mình thực lực.

Dù sao, nếu như bởi vì sử dụng Ngoại Vật mà hình thành ý lại, ngược lại là cái được không đủ bù đắp cái mất.

Công Tôn hừ tiếp nhận diệt hùng kiếm, cười cợt nói rằng: "Chủ yếu vẫn là Ninh Trang Chủ võ công của ngươi cái thế, ta chính là cầm trong tay diệt hùng kiếm, cũng không cách nào tiêu diệt bộ kia hung thú Cốt Hải."

Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười, vẫn chưa ở cái đề tài này trên dây dưa.

"Công Tôn trưởng lão, các ngươi đã Công Tôn gia đã tìm về diệt hùng kiếm, như vậy tiếp đó, còn hi vọng ngươi đem ta mang tới cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô vị trí chỗ ở." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng.

Công Tôn hừ nói: "Không thành vấn đề, có điều cái này cần dựa vào Lưu Vân mới được. Trên thực tế ta cũng không biết cái kia cây Hà Thủ Ô vị trí cụ thể ở nơi nào, còn cần Lưu Vân thôi toán."

"Ồ?" Ninh Tiểu Đường hơi hơi kinh ngạc, nhìn phía Công Tôn Lưu Vân.

Công Tôn Lưu Vân nói rằng: "Ninh Tiên Bối, cái kia cây Hà Thủ Ô vị trí, hẳn là ở Thiên Kỵ ngọc mất địa phương."

"Thiên Kỵ ngọc?" Ninh Tiểu Đường lộ ra một tia nghi hoặc.

Công Tôn Lưu Vân nói: "Công Tôn Long lão tổ năm đó vẫn là Thiên Cơ các Các Chủ, Thiên Cơ các trấn các chi bảo Thiên Kỵ ngọc, cũng bị Công Tôn Long lão tổ rơi rớt ở nơi này. Theo : đề Công Tôn Long lão tổ lời giải thích, Thiên Kỵ ngọc là rơi rớt ở cái kia cây Hà Thủ Ô vị trí mới. Bởi vậy, chỉ cần tìm được Thiên Kỵ ngọc, cũng là tìm tới cái kia cây Hà Thủ Ô."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, trong lòng âm thầm nói thầm: Cái kia Công Tôn Long quả thực là cái phá gia chi tử a, không chỉ có mắt diệt hùng kiếm, càng còn thất lạc Thiên Cơ các Thiên Kỵ ngọc.

"Như vậy, Thiên Kỵ ngọc ở nơi nào đây?" Ninh Tiểu Đường hỏi.

Công Tôn Lưu Vân nói: "Ninh Tiên Bối, xin chờ một chút, ta hiện tại liền thôi toán Thiên Kỵ ngọc vị trí."

Dứt lời, Công Tôn Lưu Vân từ trong lồng ngực lấy ra một Quy Bối cùng với mấy đồng tiền, sau đó bắt đầu đẩy tính ra.

Ninh Tiểu Đường tò mò nhìn đối phương thôi toán.

Một lát sau, Công Tôn Lưu Vân bỗng nhiên sắc mặt vui vẻ, nói rằng: "Tìm tới Thiên Kỵ ngọc vị trí cụ thể, Ninh Tiên Bối, xin mời đi theo ta."

Ba người triển khai Khinh Công, một đường đi nhanh.

Ở màu xám đại trên cánh đồng hoang, khoảng chừng tiến lên ba, bốn dặm địa, bọn họ cuối cùng ở một mảnh quần thể kiến trúc trước ngừng lại.

Xuất hiện ở ba người trước mắt, là một đám lớn Bạch Thạch chồng kiến mà thành quần thể kiến trúc.

Cùng dọc theo đường đi những kia tường đồ vách xiêu so ra, trước mắt những này làm bằng đá kiến trúc, đại thể bảo tồn hoàn hảo.

Ninh Tiểu Đường ba người xa xa nhìn mảnh này làm bằng đá quần thể kiến trúc.

Rất nhanh, ba người sự chú ý, liền bị một toà Thạch Bi hấp dẫn.

Toà kia Thạch Bi cao chừng một trượng, mặt trên có khắc ba cái không biết niên đại nào cổ xưa văn tự.

"Đó là chữ gì?" Công Tôn Lưu Vân không khỏi lên tiếng nói.

Ninh Tiểu Đường cùng Công Tôn Lưu Vân hơi nhíu lông mày, nhìn trên bia đá ba chữ kia trầm mặc không nói.

Bọn họ đồng dạng không quen biết trên bia đá ba chữ kia.

Có điều đang lúc này, ba trong lòng người đột nhiên cả kinh.

Bởi vì trong nháy mắt này, bọn họ bỗng nhiên ở trong lòng đọc ra ba chữ kia.

"Ma ách tông!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Bộ đá cùng ký tự

"Ma ách tông!" Ninh Tiểu Đường mở miệng nhẹ nhàng nói đi ra.

Công Tôn Lưu cùng Công Tôn Lưu Vân hai người đều không khỏi mà nhìn phía Ninh Tiểu Đường, trên mặt lộ ra vẻ giật mình.

Ninh Tiểu Đường quay đầu liếc nhìn hai người, nói rằng: "Xem ra, các người cũng nhận ra ba chữ này."

Công Tôn hư nhíu nhíu mày nói: "Ninh Trang Chủ, ba chữ này rất quái lạ. Chúng ta trước rõ ràng liền không quen biết, nhưng hiện tại chúng ta càng đều có thể nhận ra này Tam Tự gọi ma ách tông!"

Ninh Tiểu Đường nói: "Quả thật có chút quái lạ, nói vậy đây là ma ách tông năm đó lưu đã hạ thủ đoạn."

Công Tôn hư than thở: "Này Viễn Cổ tông môn, quả nhiên không giống người thường. Bây giờ cũng không biết trải qua bao nhiêu năm, lưu đã hạ thủ đoạn, càng còn có thể phát huy hiệu ứng, coi là thật khó mà tin nổi."

Lúc này, Công Tôn Lưu Vân xen vào nói: "Cũng không biết này ma ách tông, năm đó cứu lại gặp được cái gì? Cuối cùng càng chỉ còn dư lại một vùng phế tích. Lễ nào thật sự như Công Tôn Long lão tổ suy đoán như vậy, cùng những kia quý dị đồ như máu sắc chỉ có quan?"

Công Tôn hư nói: "Công Tôn Long lão tổ cũng chỉ là suy đoán, nguyên nhân chân chính đến tột cùng là cái gì, thì lại làm sao có thể nói rõ? Hơn nữa không riêng là này ma ách tông, còn có còn lại Viễn Cổ tông môn, cuối cùng đều bị đứt đoạn truyền thừa."

"Những Viễn Cổ đó tông môn đến tột cùng là làm sao biến thành phế tích, chúng ta hậu nhân căn bản không thể nào khảo chứng. Đây hay là chính là một vĩnh viễn cũng không giải được vạn cổ câu đố án."

Nghe Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người đối thoại, Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn mảnh này mờ mịt phế tích thế giới, tâm lý có quá nhiều nghi hoặc.

Ma ách tông mạnh mẽ, rõ ràng. Phải biết, nó trực tiếp dùng thủ đoạn thông thiên, đem tông môn xây ở một không gian khác ở trong. Năng lực như vậy, bây giờ Đại Tản Hoàng Triều những kia hàng đầu vũ lâm môn phái, căn bản là liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

Nhưng mà chính là cường đại như vậy tông môn, cuối cùng cũng bị trở thành một vùng phế tích.

Có thể tưởng tượng được, năm đó ma ách tông, bị đáng sợ đến mức nào đối thủ!

Hơn nữa bây giờ này khu phế tích thế giới, tương tự tồn tại rất nhiều không biết cùng nguy hiểm.

Tỷ như đạo kia sẽ hóa thành bụi trần thân ảnh màu trắng, chiếc kia sẽ nuốt chửng người viên tinh, cái kia quý dị đồ như máu sắc quang, cùng với chiếc kia tứ phương tinh.

Cũng là chiếc kia tứ phương tinh, tựa hồ cũng không có nguy hiểm gì.

Có điều theo Ninh Tiểu Đường, chiếc kia tứ phương tinh, hay là thần bí nhất.

Dù sao, chiếc kia tứ phương tinh, rất có thể là đi về những thế giới khác cầu nối.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường lại ở trong lòng âm thầm lắc lắc đầu, tự mình nghĩ nhiều như vậy làm gì đây.

Hiện tại trọng yếu nhất, vẫn là mau chóng tìm tới cái kia cây tám trăm năm Hà Thủ Ô vị trí chỗ ở, sau đó nhìn có hay không có thể bắt được cái kia cây Hà Thủ Ô.

Nếu là chỗ đó thật sự quá mức nguy hiểm, Ninh Tiểu Đường cũng không phải cần phải bắt được cái kia cây Hà Thủ Ô không thể. Dù sao, hắn thu thập Hà Thủ Ô chính là vì Luyện Đan tăng cường bảo mệnh cơ hội.

Nếu vì Hà Thủ Ô ngược lại đem mình đặt trong hiểm cảnh, cái kia hoàn toàn chính là lẫn lộn đầu đuôi.

Ninh Tiểu Đường thu lại tâm thần, mở miệng nói rằng: "Chúng ta tiếp tục đi thôi."

Lúc này, ba người bắt đầu hướng về phía trước cái kia mảnh lam bằng đá quần thể kiến trúc đi đến.

Ở Công Tôn Lưu Vân dưới sự hướng dẫn, ba người cuối cùng đứng ở một toà hình tròn bệ đá trước.

Bệ đá cao một trượng, đường kính ước mười trượng, toàn bộ do màu trắng hòn đá chồng lổm mà thành.

Ở những kia hòn đá bề ngoài, điêu khắc vô số ký hiệu kỳ dị, nhìn qua mơ hồ có một tia quý dị.

"Chính là chỗ này." Công Tôn Lưu Vân nhìn trước mắt toà này bệ đá, mở miệng nói rằng: "Thiên Kỵ ngọc, liền ở phía trên bệ đá này diện."

Ninh Tiểu Đường nói: "Nói như vậy, cái kia cây Hà Thủ Ô cũng có thể ở phía trên. Đi thôi, chúng ta đi tới."

Đứt lòi, Ninh Tiểu Đường triển khai Khinh Công, mũi chân hơi điểm nhẹ, cả người như cùng một mảnh Hồng Vũ, nhẹ nhàng mà nhảy lên cao một trượng bệ đá.

Sau đó, Công Tôn hư cùng Công Tôn Lư Vân hai người, cũng nên dưới thả người nhảy một cái, bay người lên, nhảy đến thạch trên đài.

Làm hai người nhảy đến trên bệ đá sau, phát hiện trước một bước đến Ninh Tiểu Đường, chính đầy mặt ngưng trọng nhìn chăm chăm chính giữa bệ đá.

Bởi vì ở nơi đó, một vị ăn mặc trường bào màu xám người đàn ông trung niên, chính khoanh chân ngồi, không nhúc nhích.

"Nơi này tại sao có thể có người?" Công Tôn hư cùng Công Tôn Lư Vân hai người nhìn thấy trung niên nam tử kia sau, ánh mắt không khỏi rung mình.

Công Tôn Lư Vân nói: "Người này sẽ không phải cùng chúng ta vừa bắt đầu nhìn thấy cái kia đạo bóng người màu trắng như thế chứ?"

Ninh Tiểu Đường cau mày, lắc đầu nói: "Không giống nhau lắm, trước cái kia đạo bóng người màu trắng, cho ta một loại cảm giác không thoải mái lắm, hơn nữa cái kia đạo bóng người màu trắng cũng không có mặt. Mà chúng ta bây giờ nhìn đến vị này, nói thật, muốn so với cái kia đạo bóng người màu trắng, bình thường nhiều lắm."

Công Tôn Lư Vân nói: "Cái kia hẳn là ai?"

Ninh Tiểu Đường không hề trả lời, hẳn tiếp tục không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm chính giữa bệ đá vị trung niên nam tử kia.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường lông mày hơi giãn ra một thoáng, nói rằng: "Không có nửa điểm sinh lợi, tựa hồ không phải người sống."

Nghe nói như thế, Công Tôn hư bỗng nhiên phản ứng lại, nói rằng: "Lẽ nào hẳn là Công Tôn Long lão tổ nói tới bộ thi thể kia? Có thể người này bề ngoài xem ra căn bản không giống như là thi thể a."

Lúc này, Công Tôn Lư Vân đột nhiên ánh mắt sáng lên, kinh hi nói rằng: "Thiên Ky ngọc, ta thấy Thiên Ky ngọc."

Nói, Công Tôn Lư Vân lúc này thả người nhảy một cái, đi tới cách trung niên nam tử kia ngoài ba trượng một vị trí nào đó, sau đó khom lưng nhặt lên một cái vật thập.

Ninh Tiểu Đường phóng tầm mắt nhìn tới, phát hiện đó là một bàn tay to nhỏ Quy Bối, chỉ có điều cái kia Quy Bối, óng ánh long lanh, hoàn toàn là Bạch Ngọc chế thành.

Ngay ở Công Tôn Lư Vân nhặt lên ngày đó ky ngọc sau, đột nhiên, giữa trường đột biến đột nhiên nổi lên.

Chỉ thấy nguyên bản Thiên Ky ngọc vị trí bệ đá mặt đất, đột nhiên bay lên một đoàn đỏ như màu máu ánh sáng.

Này đoàn đỏ như màu máu ánh sáng, cùng lúc trước nhìn thấy đỏ như máu sắc quang, tựa hồ lại có chút khác nhau.

Màu sắc của nó càng thêm yêu diễm, hơn nữa hồng quang bên trong, còn mang theo một tia hắc khí.

"Lư Vân, cẩn thận!" Công Tôn hư lo lắng hô.

Công Tôn Lư Vân cũng sợ hết hồn, vội vã hăng hái bay ngược.

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, hẳn nghĩ được một tia khí tức nguy hiểm.

Quả nhiên, sau một khắc, chỉ thấy bệ đá phần lớn khu vực, cũng bắt đầu bốc lên một đoàn đoàn đỏ như màu máu ánh sáng.

Một đoàn, hai đám, ba đám...

Giây lát, trên bệ đá liền bốc lên mấy chục đoàn đỏ như màu máu ánh sáng.

"Không được!" Ninh Tiểu Đường nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt khẽ thay đổi, lập tức chuẩn bị phi thân chạy khỏi nơi này.

Mà Công Tôn hư cùng Công Tôn Lư Vân càng bị sợ đến ngơ ngác thất sắc, sắc mặt trắng bệch.

Có điều đang lúc này, bệ đá mặt đất, bỗng nhiên hiển hiện ra một to lớn màu vàng ký tự, phủ kín toàn bộ bệ đá mặt đất.

Theo cái này to lớn ký tự xuất hiện, hết thảy vừa nhô ra đỏ như máu sắc quang, phảng phất bị một luồng cực kỳ cường hãn sức hút cho hút lại, dồn dập lại bị xả hướng về phía bệ đá mặt đất.

Mấy hơi thở sau, sau có đỏ như máu sắc quang, toàn bộ bị xả về tiến vào bệ đá mặt đất bên trong, biến mất không còn tăm hơi, thật giống chưa bao giờ từng xuất hiện.

Ninh Tiểu Đường nhìn bệ đá mặt đất cho thấy đến cái kia to lớn ký tự, hơi run run.

Bởi vì đó là một "Vạn" tự.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Phật môn thần thông

To lớn "Vạn" ký tự, toả ra nhu hòa hào quang màu vàng óng, làm cho người ta một loại cát tường, quang minh, thần thánh ý nhị.

Ninh Tiểu Đường nhìn bệ đá mặt đất "Vạn" ký tự, thấp giọng tự nói: "Đây là Phật Môn thủ đoạn?"

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người cũng đều phản ứng lại, trợn mắt ngoác mồm địa nhìn dưới mặt đất "Vạn" ký tự.

Công Tôn hư một mặt giật mình nói rằng: "Là Phật Môn 'Vạn' ký tự! Này ma ách tông di chỉ, tại sao có thể có Phật Môn lưu đã hạ thủ đoạn? Chẳng lẽ nói đã từng có Phật Môn cao nhân tiền bối đã tới nơi này?"

Ninh Tiểu Đường tiếp tục không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm bệ đá mặt đất "Vạn" ký tự, hai con mắt dần dần có ánh sáng lấp loé, một tương tự Thái Cực đồ án, ở trong con ngươi như ẩn như hiện.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường trong con ngươi ánh sáng dần tắt, chậm rãi mở miệng nói rằng: "Xem ra đây quả thật là là Phật Môn lưu đã hạ thủ đoạn, hơn nữa còn là một loại Huyền Áo cực kỳ Đại Thần Thông."

Công Tôn hư than thở: "Cái này 'Vạn' ký tự, mấy hơi thở, liền đem hết thấy đỏ như máu sắc quang đều áp chế trở về mặt đất. Thủ đoạn như vậy, coi là thật là cao thâm khó dò, không thể tưởng tượng nổi!"

Nói đến đây, Công Tôn hư lộ ra một tia nghi hoặc: "Bây giờ Huyền Không Tự, những Cao Tăng đó môn hiển nhiên không thể nắm giữ thủ đoạn như vậy. Chẳng lẽ nói là mấy trăm năm trước, hoặc là ngàn năm trước Huyền Không Tự Cao Tăng lưu?"

Ninh Tiểu Đường ở trong lòng lắc lắc đầu, ám đạo vị này Công Tôn trưởng lão, vẫn là coi thường cái này "Vạn" ký tự đại biểu Thần Thông ý nghĩa.

Vừa nãy Ninh Tiểu Đường vận dụng thủ đoạn đặc thù, khiến cho hai con mắt của hắn, nhìn thấy mặt khác một bức cảnh tượng.

Ở tầm mắt của hắn bên trong, hắn chỉ cảm thấy cái này "Vạn" ký tự, tựa hồ hóa thành một mảnh thế giới.

Có vô số thâm ảo tối nghĩa Phật Môn kinh văn ở trong hư không chìm nổi, như hăng hà sa số, phong phú.

Ở bên trong vùng thế giới kia, Ninh Tiểu Đường còn cảm nhận được một luồng mệnh môn bàng bạc tinh khiết năng lượng, đó là Phật Môn Chí Cao Thần Thánh Lực lượng, phảng phất có thể trấn áp thế gian tất cả tội ác, Yêu Tà, hắc ám.

Thần thông như thế thủ đoạn, căn bản không thể là Huyền Không Tự Cao Tăng có khả năng nắm giữ.

Này đã là một loại xấp xỉ với Tiên Phật sức mạnh cùng Thần Thông!

Ninh Tiểu Đường suy đoán, e cơ cũng chỉ có vị kia đã vẫn lạc nhân sâm tinh tiền bối, hay là mới nắm giữ tương tự tầng thứ thủ đoạn đi.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng: "Công Tôn trưởng lão, cái này 'Vạn' ký tự, nên cũng không phải Huyền Không Tự Cao Tăng lưu, bởi vì nó đã tiếp cận Tiên Phật Thần Thông."

"Tiếp cận Tiên Phật Thần Thông?" Nghe nói như thế, Công Tôn hư giật nảy cả mình.

Công Tôn Lưu Vân trên mặt cũng lộ ra kinh ngạc vẻ.

Hiển nhiên hai người căn bản không nghĩ tới, cái này "Vạn" ký tự dĩ nhiên đạt đến loại kia tầng thứ Thần Thông.

Tiếp đó, Ninh Tiểu Đường tâm lý không khỏi sinh ra một tia sầu lo.

Nhân vì cái này "Vạn" ký tự, rõ ràng là một loại Phật Môn trấn áp Thần Thông.

Ở này bên dưới bệ đá, tám chín phần mười là trấn áp một loại nào đó Tà Vật.

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày nói: "Ta hiện tại càng lo lắng, là trấn áp ở phía dưới này đồ vật."

Công Tôn hư nói: "Ngươi là nói loại kia đỏ như màu máu quang?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Chỉ sợ là so với loại kia đỏ như màu máu ánh sáng, còn kinh khủng hơn tà ác đồ vật."

Dưới cái nhìn của hắn, loại kia đỏ như màu máu quang tuy rằng đáng sợ, nhưng còn không đến mức Phật Môn vận dụng loại kia tăng thứ sức mạnh đến trấn áp.

Nếu Phật Môn vận dụng loại kia tăng thứ Thần Thông, hiển nhiên phía dưới đồ vật, sợ là nguy hiểm khủng bố tới cực điểm.

"So với loại kia đỏ như màu máu quang còn kinh khủng hơn?" Công Tôn khiêm tốn bên trong sợ hãi cả kinh, lập tức nói rằng: "Ninh Trang Chủ, vậy chúng ta vẫn là mau chóng rời đi nơi này."

Ninh Tiểu Đường nói: "Được, có điều trước khi đi, ta xem trước một chút có thể hay không đem bộ thi thể kia trên người Hà Thủ Ô bắt được tay."

Công Tôn hư nói: "Ninh Trang Chủ, vậy ngươi cẩn thận chút. Bộ thi thể kia, ở nơi này không biết bao nhiêu năm, nhưng vẫn như cũ trông rất sống động, phảng phất vẫn là hoạt như thế, ta xem không đơn giản."

Ninh Tiểu Đường cũng biết bộ thi thể kia quý dị, có điều cũng đã đến nơi này, hắn chung quy phải thử một chút, nhìn có thể hay không bắt được thi thể kia trên người Hà Thủ Ô.

Quan trọng nhất chính là, hiện tại cái kia Phật Môn "Vạn" ký tự vừa trấn áp những kia đỏ như màu máu ánh sáng, chính là thử nghiệm lấy đi Hà Thủ Ô thời cơ tốt nhất.

Bởi vì lúc này giờ khắc này, mặc dù có không biết nguy hiểm, nhưng có cái kia Phật Môn "Vạn" ký tự ở, nguy hiểm cũng rơi xuống mức thấp nhất.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường không do dự nữa, thân hình lóe lên, trực tiếp bộ kia người đàn ông trung niên thi thể bay vút qua.

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân đều đến đứng bệ đá biên giới, một khi phát hiện tình huống không đúng, hai người bất cứ lúc nào chuẩn bị chạy mất dép.

Hay là thật sự khả năng là bởi vì cái kia Phật Môn "Vạn" ký tự tồn tại duyên cớ, nguy hiểm vẫn chưa xuất hiện, Ninh Tiểu Đường bình yên vô sự địa đi tới bộ thi thể kia trước mặt.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường ánh mắt, rơi xuống trung niên nam tử kia trên người.

Khẩn đón lấy, ánh mắt hắn lúc này sáng ngời. Bởi vì ở đối phương trong lòng, Ninh Tiểu Đường phát hiện một cái tương tự thực vật thân củ đồ vật.

Khối này hành toàn thân màu nâu đen, bàn tay to nhỏ, dài đến có chút giống hình người, chính là cái kia cây Hà Thủ Ô.

Ninh Tiểu Đường vì hít nhẹ một hơi, không chần chờ, lập tức đưa tay hướng về cái kia cây Hà Thủ Ô chớp tới.

Này một trảo, mau lẹ như lôi, nhanh như thiểm điện.

Một sát na công phu, Ninh Tiểu Đường liền đem cái kia cây Hà Thủ Ô bắt được trên tay. Đón lấy, thân hình hắn không chút do dự hăng hái chọt lui.

Có điều lùi tới ba trượng ở ngoài sau, thân thể của hắn lại ngừng lại, bởi vì cũng không có cái gì còn lại nguy hiểm xuất hiện.

Bộ thi thể kia vẫn như cũ khoanh chân ngồi dưới đất, không có động tĩnh chút nào.

Ninh Tiểu Đường liếc nhìn trong tay Hà Thủ Ô, lại liếc nhìn bộ thi thể kia, tựa hồ có hơi kinh ngạc chính mình lấy đi Hà Thủ Ô sau, bộ thi thể kia vẫn không có nửa điểm phản ứng.

Cùng lúc đó, Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người nhìn thấy Ninh Tiểu Đường thuận lợi địa bắt được Hà Thủ Ô, lúc này cũng hiểu kì địa đi tới.

Có điều lúc này, Ninh Tiểu Đường nhìn chăm chú trong tay Hà Thủ Ô, nhưng hơi nhíu mày.

Công Tôn Hư Kiến hình, nghi hoặc hỏi: "Ninh Trang Chủ, có cái gì không đúng sao? Xem này Hà Thủ Ô tướng mạo, quả thật có tám trăm năm niên đại."

Ninh Tiểu Đường thờ dài nói: "Niên đại xác thực không sai, có điều này Hà Thủ Ô được hiệu, sợ là muốn mất giá rất nhiều, có thể còn lại nửa dưới là tốt lắm rồi."

Nói, Ninh Tiểu Đường đem Hà Thủ Ô đưa cho Công Tôn hư.

Công Tôn hư hai tay tiếp nhận, lúc này kiểm tra lại đến.

Một lát sau, Công Tôn hư mở miệng nói rằng: "Thật là kỳ quái, thuốc này hiệu tựa hồ thật sự chỉ còn dư lại một nửa không tới. Tuy nói đây là một cây tám trăm năm Hà Thủ Ô, nhưng chân thực được hiệu, sợ chỉ cùng những kia hơn 300 năm Hà Thủ Ô tương đương."

Ninh Tiểu Đường một lần nữa tiếp nhận Hà Thủ Ô, bỏ vào trong ngực, lắc lắc đầu, nói rằng: "Mặc kệ, có dù sao cũng hơn không có tốt. Hiện tại, chúng ta liền trở về đi thôi."

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người gật gù, vừa muốn cất bước rời đi, đã thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên lại ngừng lại.

Ninh Tiểu Đường ngẩng đầu, xa xa nhìn phía xa xa, lông mày dần dần cau lên đến.

Công Tôn hư nghi hoặc hỏi: "Làm sao, Ninh Trang Chủ?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Cái hướng kia, chúng ta đi không được."

Vừa dứt lời, chỉ thấy ba người tầm nhìn bên trong, cái kia xa xa đường chân trời, xuất hiện một bức do màu xám bụi trần tạo thành tường, phảng phất bão cát giống như vậy, phô thiên cái địa hướng về phương hướng này tập cuốn qua đến.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Xuất thủ cứu giúp

"Đó là cái gì?"

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người đều đầy mặt khiếp sợ, ngơ ngác mà nhìn xa xa đường chân trời đạo kia màu xám bụi trần tạo thành tường.

Ninh Tiểu Đường lông mày hơi nhíu, vẻ mặt nghiêm túc.

Theo đường chân trời bức tường kia màu xám bụi trần tường càng ngày càng gần, ba người chợt phát hiện, ở bức tường kia màu xám bụi trần tường phía trước, còn có bảy bóng người đang nhanh chóng chạy trốn.

Công Tôn Lưu Vân lúc này kinh kêu thành tiếng nói: "Nơi đó thật giống có người!"

Ninh Tiểu Đường con mắt hơi híp híp, nói rằng: "Là Si Mị Loan những người kia."

Màu xám bụi trần điên cuồng mãnh liệt, như Hoàng Sa đầy trời, phô thiên cái địa.

Bụi trần lan sóng ở trong, một đoàn đoàn đỏ như màu máu ánh sáng, lúc ẩn lúc hiện.

Cùng lúc đó, ở bức tường kia màu xám bụi trần tường phía dưới, Hồng Lô Phó Lô Chủ, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ chờ người, chính dùng hết khả năng địa hăng hái chạy trốn.

Bỗng nhiên, năm, sáu đầu do bụi trần tạo thành quái dị hung thú, đột nhiên từ màu xám bụi trần tường ở trong vọt ra, lập tức vây nhốt Si Mị Loan mọi người.

Những này quái dị hung thú cao nửa trượng, hình thể Uyển Như mãnh hổ; chúng nó đầu, mọc ra ba cái sắc bén sừng nhọn; nắm đấm cùng kích cỡ con mắt, bộc lộ ra hào quang màu đỏ ngòm.

Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ lo lắng nói: "Mau mau lao ra! Không phải vậy, những quái vật này sẽ càng ngày càng nhiều. Một khi bị triệt để vây nhốt, chúng ta đều sẽ chết ở chỗ này!"

"Đại nhân, còn phải tiếp tục mang theo hai người này sao?" Hồng Lô một người trong đó, chỉ chỉ hai vị khác, hướng về Hồng Lô Phó Lô Chủ mở miệng dò hỏi.

Còn không đợi Hồng Lô Phó Lô Chủ trả lời, cái kia Tam Kỳ Phường phó phường chủ liền vội táo địa nói rằng: "Đều lúc nào, còn mang theo hai người này phiền toái, chúng ta mau chóng rời đi nơi này, không muốn lại quản bọn họ!"

Nhưng mà đúng vào lúc này, cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ chợt phát hiện trạm ở trên bãi đá diện Ninh Tiểu Đường ba người.

Liền, hắn mở miệng nói rằng: "Không, mang tới bọn họ cùng đi!"

"Cái gì, còn muốn mang tới bọn họ cùng đi? Ngươi có làm hay không?"

Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cùng Tam Kỳ Phường phó phường chủ hai người, tức giận đến suýt chút nữa chửi má nó.

Bọn họ không hiểu Hồng Lô Phó Lô Chủ, vì sao đến lúc này, còn muốn mang tới hai cái phiền toái.

Hồng Lô Phó Lô Chủ giải thích nói rằng: "Chúng ta hướng về bệ đá bên kia trùng, muốn triệt để thoát thân, e sợ còn muốn cho cái kia mấy cái trong chính đạo người đồng loạt ra tay mới được."

Lúc này, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cùng Tam Kỳ Phường phó phường chủ hai người, cũng phát hiện xa xa trạm ở trên bãi đá diện Ninh Tiểu Đường ba người.

Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ nói rằng: "Là bọn họ! Bọn họ những này trong chính đạo người, nhìn chúng ta gặp phải nguy hiểm, không bỏ đá xuống giếng là tốt lắm rồi, lại sao sẽ ra tay giúp đỡ?"

Hồng Lô Phó Lô Chủ nói: "Vì lẽ đó, ta mới nói muốn đem hai người này mang tới cùng đi. Nếu chúng ta bị triệt để nhốt lại, chỉ cần hai người này còn cùng với chúng ta, liền không sợ người kia không ra tay giúp đỡ."

Tam Kỳ Phường phó phường chủ đạo: "Được, đã như vậy, như vậy liền lại mang tới bọn họ đoạn đường."

Hồng Lô Phó Lô Chủ nói: "Đi!"

Lúc này, mọi người cùng nhau liên thủ phá tan cái kia năm, sáu đầu quái dị hung thú ngăn, nhanh chóng hướng về bệ đá phương hướng phóng đi.

Có điều, theo thời gian chuyển dời, màu xám bụi trần tường bên trong, lao ra càng ngày càng nhiều quái dị hung thú.

Một đầu, hai con, ba con...

Ngăn ngăn mấy hơi thở, quái dị hung thú số lượng, liền từ năm, sáu đầu, tăng cường đến năm mươi, sáu mươi đầu.

Những này quái dị hung thú, rất nhanh càng làm Si Mị Loan mọi người cho một lần nữa vây nhốt lại.

Mà lúc này Si Mị Loan mọi người, Ly Thạch đài khoảng cách, đầy đủ còn có mấy chục trượng.

"Oanh ~~~ "

Si Mị Loan mọi người cùng những quái dị đó hung thú, lúc này ác chiến đến cùng một chỗ, một con lại một con quái dị hung thú, bị đánh cho sụp đổ ra đến.

Có điều khăn đốn lấy, những kia sụp đổ ra đến quái dị hung thú, ở hào quang màu đỏ như máu sự không chế, lại lần nữa ngưng tụ, khôi phục như lúc ban đầu.

Trên đài đá, Ninh Tiểu Đường ba người, đều xa xa nhìn xa xa ác chiến.

Sau một chốc, Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Chúng ta đi thôi, từ một mặt khác đi. Không phải vậy đợi được bức tường kia màu xám bụi trần tường đầy tới, sợ là chúng ta cũng đi không được."

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người gật gù.

Có điều đang lúc này, xa xa Hồng Lô Phó Lô Chủ bỗng nhiên hướng bên này la lớn: "Còn không mau quá đến giúp đỡ!"

Ninh Tiểu Đường ba người nghe nói như thế sau, đều không khỏi hơi sững sờ.

Công Tôn hư cười lạnh nói: "Gọi chúng ta quá đi hỗ trợ? Những này tà đạo Ma Đầu, có phải là đầu óc hỏng rồi?"

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt nói: "Không cần đi quản bọn họ, chúng ta đi."

Ba người vừa định muốn xoay người rời đi, có điều trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bước chân, đột nhiên ngừng lại.

Trên mặt của hắn, đầu tiên là một trận kinh ngạc, tiếp theo sắc mặt âm trầm như nước, mạnh mẽ nói rằng: "Rất khỏe mạnh! Chẳng trách dám gọi chúng ta quá đi hỗ trợ!"

Liền ở trước đó trong nháy mắt đó, xa xa vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ, bỗng nhiên một cái Chưởng Đạo bỏ về phía trong đó hai vị Hồng Lô người, một đạo kinh khí lúc này từ hai người kia trên mặt xẹt qua.

Chỉ thấy hai người kia trên mặt màu sắc rực rỡ quỷ quái mặt nạ, lập tức vỡ thành hai mảnh rơi xuống đất, lộ ra bên trong hình dáng.

Ninh Tiểu Đường ở xoay người trong quá trình, vừa vận miết thấy cảnh ấy.

Liền, bước chân của hắn, cũng trong nháy mắt này ngừng lại.

Công Tôn hư nghi hoặc hỏi: "Ninh Trang Chủ, làm sao?"

Ninh Tiểu Đường thở dài nói: "Một nam một nữ kia ta biết, ta qua được cứu bọn họ."

Công Tôn hư giật mình nói: "Ninh Trang Chủ, người biết bọn hắn?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Một nam một nữ kia cũng không phải Hồng Lô người, là bằng hữu ta, nói vậy là bị Hồng Lô người lên lút mang theo đến nơi này."

Công Tôn hư hé mắt, nói rằng: "Ninh Trang Chủ, xem ra cái kia Hồng Lô sớm có dự mưu a, bọn họ vừa bắt đầu thì có áp chế người dự định."

Đến lúc này, Ninh Tiểu Đường nơi nào còn không rõ điểm này. Chẳng trách lúc trước hắn liền cảm thấy trong đó có hai người, cho hắn một loại cảm giác kỳ quái. Không nghĩ tới, càng là Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt!

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Công Tôn trưởng lão, các người đi trước đi, ta hiện tại liền quá đi cứu người!"

"Chờ đã, Ninh Trang Chủ." Công Tôn hư gọi lại Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Người đem diệt hùng kiếm mang tới."

Nói, Công Tôn hư đem diệt hùng kiếm đưa tới.

Ninh Tiểu Đường tiếp nhận kiếm, nói rằng: "Đa tạ Công Tôn trưởng lão."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường không do dự nữa, thân thể dường như một đạo mũi tên, lúc này hướng về xa xa hăng hái tiêu bắn xuyên qua.

Hai cái hô hấp sau, Ninh Tiểu Đường bóng người đi tới những quái dị đó hung thú vòng vây bên ngoài.

Hắn giơ lên trong tay diệt hùng kiếm, không chút do dự một chiêu kiếm đánh xuống.

"Oanh ~~~ "

Sóng khí bốc lên, hơn mười đầu quái dị hung thú, lúc này bị tức lăng xung kích đến triệt để sụp đổ.

Vòng vây lập tức bị mở ra, xuất hiện một con đường.

Si Mị Loan ba bên người, lập tức nhân cơ hội chạy trốn ra ngoài.

"Ủm!" Ninh Tiểu Đường ánh mắt ngưng lại, trong lòng giận không nhịn nổi.

Hắn phát hiện cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ nhân cơ hội nhắc theo Trầm Duyệt Duyệt hướng về bệ đá bên kia chạy đi, nhưng Trầm Ngưng Nhi lại bị một thân một mình ở lại bên trong.

Ninh Tiểu Đường bắt đầu đi, không thể làm gì khác hơn là tiên tiến vào vòng vây cứu Trầm Ngưng Nhi.

"Ngưng nhi cô nương, đừng lo lắng, ta đến rồi."

Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, trong nháy mắt đi tới Trầm Ngưng Nhi bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 240: Cứu ra vây quanh

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xuất hiện, Trầm Ngưng Nhi cặp kia mỹ lệ trong suốt con mắt, không khỏi mà lộ ra vẻ vui mừng.

Khẩn đón lấy, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, đóng chặt môi anh đào, phát sinh nhỏ đến mức không thể nghe thấy lo lắng âm thanh: "Ô ô ô ô ô..."

Ninh Tiểu Đường một phát bắt được Trầm Ngưng Nhi tay ngọc, cảm giác mềm mại mà nhẵn nhụi.

Hắn thanh âm ôn hòa, mở miệng nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, đừng nóng vội, ta trước tiên vì ngươi mở ra Huyết Đạo."

Nói, Ninh Tiểu Đường bàn tay, lúc này phát ra một đạo ôn hòa thuần khiết chân khí, đi vào đến Trầm Ngưng Nhi con kia trắng nõn tay ngọc ở trong

Lập tức, này đạo chân khí, dọc theo Trầm Ngưng Nhi kinh mạch, nhanh chóng ở tại khắp toàn thân từ trên xuống dưới du đi một lượt.

Hơn mười chỗ bị tà đạo chân khí ngăn chặn Huyết Vĩ, nhất thời dồn dập bị xông ra.

"Khắc khắc khắc!" Trầm Ngưng Nhi đột nhiên ho khan vài tiếng, ở yết hầu nơi Huyết Đạo bị xông ra sau, nàng lúc này rốt cục có thể lên tiếng.

Chỉ thấy nàng đầy mặt lo lắng nói rằng: "Ninh Công Tử, nhanh, nhanh đi cứu Duyệt Duyệt!"

Ninh Tiểu Đường an ủi: "Yên tâm đi, Ngưng nhi cô nương, ta sẽ đem Duyệt Duyệt cứu ra. Hiện tại, chúng ta trước tiên cần phải lao ra lại nói."

Ở Ninh Tiểu Đường vì là Trầm Ngưng Nhi Giải Huyết như vậy không lâu sau, những quái dị đó hung thú, lại một lần nữa đem đường nối cho lấp kín, chặt chẽ vây nhốt Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người.

Ninh Tiểu Đường đưa tay nắm ở Trầm Ngưng Nhi eo thon nhỏ, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, nắm chặt."

Trầm Ngưng Nhi cảm thụ bên hông bàn tay truyền đến ấm áp, khuôn mặt hơi đỏ lên, gật đầu một cái nói: "Ừm."

Lập tức, thoáng do dự một chút sau, Trầm Ngưng Nhi duỗi tay ngọc, nắm lấy Ninh Tiểu Đường cánh tay.

Vào giờ phút này, mấy chục con quái dị hung thú hình thành vòng vây, đã chậm rãi bắt đầu co rút lại.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, lại như trên biển rộng bão táp bên trong một chiếc thuyền con, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ lật úp.

Trầm Ngưng Nhi nhìn cái kia từng con từng con hung thần ác sát quái dị hung thú, trong lòng hơi căng thẳng, cầm lấy Ninh Tiểu Đường cánh tay tay ngọc, sức mạnh tựa hồ cũng nhẹ nhàng thêm hơi lớn.

Ninh Tiểu Đường nhận ra được này một biến hóa rất nhỏ, nghiêng đầu đi ngắm nhìn Trầm Ngưng Nhi, ôn hòa nói rằng: "Đừng lo lắng, có ta đây."

Nói, hắn ôm lấy Trầm Ngưng Nhi eo nhỏ tay, truyền quá khứ một đạo ấm áp chân khí.

Nhất thời, Trầm Ngưng Nhi hơi hơi lòng sốt sáng thần, bắt đầu yên ổn.

"Chúng ta đi!"

Ninh Tiểu Đường mũi chân hơi điểm nhẹ, ôm lấy Trầm Ngưng Nhi thân thể, lúc này bay người lên.

Hai người thân thể từ trong hư không bay qua, tay áo phiêu phiêu, Uyển Như một đôi Thần Tiên Quyển Lữ.

Những kia vây quanh ở bốn phía quái dị hung thú, thấy Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người bay đến không trung, lập tức cũng dồn dập nhảy lên, hướng về hai người phóng đi.

Giữa không trung, Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn cái kia từng con từng con phi phác tới quái dị hung thú, chậm rãi giơ tay lên bên trong diệt hùng kiếm.

Sau đó, hắn nắm diệt hùng kiếm, hướng về phía trước hư không, từ trên xuống dưới, nhẹ nhàng vạch một cái.

"Xoạt ~ "

Một đạo sáng sủa ánh kiếm, đột nhiên từ diệt hùng kiếm trên thân kiếm lóe ra.

Ánh kiếm cấp tốc bành trướng, lớn lên, liền phảng phất ngày mùa hè bên trong liệt nhật, chói mắt cực kỳ.

Nương theo ánh kiếm, một vòng vô hình Khí Kinh sóng gợn, chớp mắt hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

"Oanh ~ "

Những kia nhảy đến giữa không trung, hướng về Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người phi phác tới quái dị hung thú, trong phút chốc liền bị Khí Kinh sóng gợn chấn động đến mức triệt để xé rách, sụp đổ ra đến, hóa thành vô số màu xám bụi trần.

Cùng lúc đó, trong đó một ít trốn đang quái dị hung thú đầu lâu bên trong đỏ như máu sắc quang, cũng ở chiều kiếm này bên dưới bị triệt để đập tắt.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi trước người hai người hư không, lập tức vì là không còn một mống, xuất hiện một cái an toàn đường nổi.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường ôm lấy Trầm Ngưng Nhi eo thon nhỏ, bóng người lóe lên, chớp mắt biến mất, triệt để thoát khỏi những quái dị đó hung thú.

Mấy cái lấp loé sau, Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngưng Nhi, một lần nữa trở lại bệ đá.

Mà vào giờ phút này, Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người, đang cùng Si Mị Loan những tà đạo đó Ma Đầu đối lập.

Ninh Tiểu Đường thấy Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người còn chưa đi, không khỏi ngăn người, nói rằng: "Công Tôn trưởng lão, các người làm sao còn chưa đi?"

Công Tôn Hư Kiến Ninh Tiểu Đường trở về, hơi thở phào nhẹ nhõm, nói rằng: "Ninh Trang Chủ, chúng ta tự nhiên là muốn chờ người trở về cùng đi. Có điều hiện tại, chúng ta e sợ đều đi không được."

Nói, Công Tôn hư một mặt cười khở nhìn phía bệ đá một hướng khác.

Bên kia xa xa đường chân trời, cũng xuất hiện một bức thật dài màu xám bụi trần tường.

Cùng lúc đó, bệ đá còn lại mặt khác hai cái phương hướng, tương tự đều xuất hiện một bức màu xám bụi trần tường.

Thời khắc này, Ninh Tiểu Đường mọi người, tất cả đều bị triệt để vây ở toà này thạch trên đài.

Bất luận bọn họ hướng về phương hướng nào chạy, cuối cùng đều không thể không đối mặt những quái dị đó hung thú.

"Duyệt Duyệt!"

Lúc này, Ninh Tiểu Đường bên cạnh người Trầm Ngưng Nhi, bỗng nhiên không nhìn được kêu gào một tiếng, nàng đầy mặt lo lắng nhìn đối diện Trầm Duyệt Duyệt.

Nếu không là Ninh Tiểu Đường giữ nàng lại tay ngọc, e sợ nàng đã nhằm phía đối diện.

Trầm Duyệt Duyệt không hề động đậy mà đứng ở đó vị Hồng Lô Phó Lô Chủ bên cạnh, không nói tiếng nào. Chỉ bắt quá hấn trên mặt vẻ lo lắng, chính hướng về mọi người kể ra tâm tình của hấn ở giờ khắc này.

Vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ, lấy tay khoát lên Trầm Duyệt Duyệt trên bả vai, mở miệng nói rằng: "Bây giờ loại này cảnh khôn khó, ta nghĩ chúng ta đến hợp tác lẫn nhau."

Ninh Tiểu Đường lạnh lùng nói rằng: "Có thể, các người trước tiên đem người thả."

Cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ lắc lắc đầu, nói rằng: "Người nghĩ rằng chúng ta ngốc sao? Hiện tại đem người thả, người còn có thể tiến hành hợp tác?"

Ninh Tiểu Đường hơi nheo mắt lại, âm thanh trở nên càng ngày càng địa lạnh lẽo: "Ta lặp lại lần nữa, đem người thả!"

"Đừng, tuyệt đối đừng động!" Hồng Lô Phó Lô Chủ một cái tay, bỗng nhiên trói lại Trầm Duyệt Duyệt yết hầu, nói rằng: "Người nếu như lại động đậy, ta sợ không cẩn thận, hấn cái này cái cổ, liền muốn bị ta ninh hạ xuống."

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, cũng không dám lại mạnh động.

Đang lúc này, Hồng Lô trong đó một vị môn nhân, đột nhiên cả kinh kêu lên: "Không được, những thú dữ kia vì lại đây!"

Quả nhiên, mọi người phát hiện, những quái dị đó hung thú, lúc này Ly Thạch đài đã không tới hai mươi, ba mươi trượng khoảng cách, hơn nữa bốn phương tám hướng đều có chúng nó bóng người.

Càng khiến người ta tê cả da đầu chính là, những quái dị đó hung thú số lượng, đã có mấy trăm, hơn nữa số lượng còn ở không ngừng lên cao bên trong.

Tâm thần của mọi người, vào đúng lúc này đều không khỏi căng thẳng lên.

Có điều khẩn đón lấy, mọi người liền kinh ngạc phát hiện, những quái dị đó hung thú, ở hai mươi, ba mươi trượng ở ngoài, đột nhiên đều dừng lại không trước, phẳng phát bệ đá bên này tồn tại cái gì để chúng nó kiêng kỵ đồ vật.

Nhìn thấy tình cảnh này, Ninh Tiểu Đường hơi ngăn người, lập tức đầu óc linh quang né qua, thầm nói: Là Phật Môn cái kia "Vạn" ký tự duyên cớ sao?

Hấn theo bản năng mà hướng về bệ đá mặt đất nhìn tới, không biết lúc nào, trên mặt đất cái kia màu vàng óng to lớn "Vạn" ký tự, từ lâu mất đi hình bóng.

Lúc này, cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ âm thanh, bỗng nhiên vang lên: "Hê hê, nhìn đáng đáp, toà này bệ đá có chút bất phàm a, những thú dữ kia cũng không dám lại đây. Đã như vậy, chúng ta liền tạm thời chờ ở phía trên bệ đá này được rồi."

"Có điều, thi thể này lại là cái nào? Tại sao lại ở chỗ này? Thật hán nương xúi quẩy!"

Nói, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ hướng đi vị kia khoanh chân ngồi trên mặt đất trên người đàn ông trung niên, sau đó không nhìn được một cước đá tới.

"Àm~~"

Bộ kia người đàn ông trung niên thân thể, lúc này ngã về một bên.

Mà ở hán ngã xuống đất trong nháy mắt, chỉ thấy hán trước kia ngồi xếp bằng trên mặt đất, đột ngột hiển hiện ra một con đường kính ước nửa trượng con mắt màu xám!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 241: Hoang vu đại địa

□

Ở con kia con mắt màu xám xuất hiện một sát na, giữa trường tất cả mọi người trong lòng đều không khỏi mà rung mình.

Ninh Tiểu Đường tâm thần cũng lại một lần nữa căng thẳng lên, hán mơ hồ cảm nhận được một luồng không hiểu nguy hiểm.

Mà cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ cảm giác càng mãnh liệt, hán liền đứng ở đó chỉ con mắt màu xám bên cạnh.

Nhìn trước người mặt đất con kia đường kính nửa trượng con mắt màu xám, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ chỉ cảm giác mình phảng phất bị thể gian kinh khủng nhất ác ma nhìn chăm chăm giống như vậy, hán chưa bao giờ từng sinh ra như vậy cảm giác sợ hãi.

Trong giây lát này, toàn thân hán tóc gáy đột nhiên nổi lên, hai cổ chiến chiến, cả người như nhũn ra, sợ hãi đến cơ hồ đứng thẳng không được.

Trong lòng hán không nhìn được sinh ra một chút hối hận: Chính mình làm sao liền như thế tiện đây? Làm gì lại đây đá bộ thi thể kia một cước? Chuyện này quả thật chính là tìm đường chết a!

Ngay ở vị này Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ sinh ra vô tận hối hận thời gian, con kia to lớn con mắt màu xám, bỗng nhiên phát sinh một đạo màu xám sóng gọn.

"Vù~~"

Thời khắc này, phảng phất toàn bộ không gian đều hơi chấn động một chút.

Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ đứng mũi chịu sào, cả người đột nhiên cứng đờ, sau đó ánh mắt của hán lập tức mất đi thần thái, phảng phất thất lạc linh hồn tự.

Cùng lúc đó, toàn bộ trên bệ đá tất cả mọi người, tương tự chịu đến này đạo màu xám sóng gọn ảnh hưởng.

Tất cả mọi người tất cả đều trở nên cùng cái kia Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ như thế, cả người cương đứng ở tại chỗ, không nhúc nhích, ánh mắt đại ra, dường như một bộ mất đi linh hồn xác không.

Mà ở này đạo màu xám sóng gọn sau khi xuất hiện, nguyên bản biến mất ở bệ đá mặt đất cái kia Phật Môn màu vàng óng "Vạn" ký tự, lại một lần nữa hiện ra hiện ra.

"Vù~~"

To lớn "Vạn" ký tự kim sáng loè loè, toả ra an lành, thần thánh hào quang, dường như muốn đem nhân thể gian tất cả tội ác, hắc ám, Yêu Tà, toàn bộ Tịnh Hóa.

Theo Phật Môn "Vạn" ký tự xuất hiện, con kia con mắt màu xám, bỗng nhiên trở nên càng thêm Hung Lệ, dữ tợn lên.

Một đạo tiếp theo một đạo màu xám sáng gọn, từ con kia con mắt màu xám bắn nhanh ra.

Màu xám sáng gọn, cùng "Vạn" ký tự kim quang không ngừng đan xen, dây dưa đến một khối.

Toàn bộ bề mặt vị trí không gian, bắt đầu "Ong ong ~" rung động lên, phảng phất có cái gì năng lượng kinh khủng, ở lời kéo vùng thế giới này.

Một lát sau, bỗng nhiên, một đạo giọng cao thâm trầm Phật Môn Lục Tự Chân Ngôn, đột nhiên ở vùng thế giới này vang lên.

"Úm!" "Mà!" "Đây!" "Bá!" "Mề!" "Hồng!"

Phật âm vang dội, như Thiên Lô cuộn cuộn, từ Cửu Tiêu bên trên truyền đến.

Mỗi một chữ âm, đều phảng phất mang theo một luồng bàng bạc lớn lao sức mạnh to lớn.

Một đạo mệnh môn cực kỳ uy thế, chậm rãi hướng về bề mặt vị trí đè ép xuống.

Màu vàng óng "Vạn" ký tự, ánh sáng nhất thời trở nên càng ngày càng hùng hực, dường như một vòng màu vàng óng thái dương, cực kỳ chói mắt.

Nguyên bản cùng kim quang quán quýt lẫn nhau màu xám sáng gọn, vào đúng lúc này dồn dập dập tắt.

Loáng thoáng, con kia dữ tợn con mắt màu xám, lộ ra một tia vẻ không cam lòng.

Có điều, theo hạ xuống uy thế càng ngày càng mạnh mẽ, nó chung quy bắt đầu chậm rãi trở nên hư huyền lên.

Mấy hơi thở sau, nó triệt để mất đi tung tích.

Khẩn đón lấy, giáng lâm đến phía trên bề mặt uy thế, cũng dần dần bắt đầu tiêu tan.

Mà cái kia to lớn màu vàng óng "Vạn" ký tự, tương tự theo âm đậm xuống, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Cùng lúc đó, trên bề mặt, tất cả mọi người vẫn như cũ không hề động đậy mà cương đứng thẳng. Mỗi người hai con mắt vô thần, dường như mất đi linh hồn thể xác.

...

Bị đạo kia màu xám sáng gọn quét trúng trong nháy mắt đó, Ninh Tiểu Đường chỉ cảm thấy một luồng cực lớn đến khó có thể tưởng tượng sức hút, chớp mắt tác dụng ở trên người mình.

Sau đó, hần căn bản phản ứng không kịp nữa, liền cảm thấy một trận quay cuồng trời đất, chu vi tất cả đều là vụn vụn đến cực điểm không gian nhăn nhéo.

Thời gian không biết quá khứ bao lâu, hay là mấy cái chớp mắt, cũng hay là một quãng thời gian rất dài.

Làm Ninh Tiểu Đường lần nữa khôi phục ý thức thì, hần phát hiện mình chính ở vào hoàn toàn hoang lương đại địa bên trên.

Bầu trời là mờ mịt, đại địa cũng là mờ mịt.

Những cảnh tượng này, cùng ma ách tông vị trí không gian kia giống nhau y hệt, chỉ có điều ít đi khắp nơi ngói vỡ tường đổ.

Phóng tầm mắt nhìn, tất cả đều là khô ráo màu xám cát đất.

Ninh Tiểu Đường kinh ngạc mà nhìn trước mắt mảnh này hoang vu thiên địa, hơi có chút ngây người.

Khẩn đón lấy, hần cảm nhận được trong tay nhu đề.

Hần quay đầu, phát hiện bên cạnh người đang đứng Trầm Ngưng Nhi.

Lúc này Trầm Ngưng Nhi, hai mắt có chút dại ra, tựa hồ còn chưa khôi phục như cũ.

Chờ quá hơn mười cái hô hấp, Trầm Ngưng Nhi mới dần dần khôi phục ý thức.

Nàng nhìn trước mắt hoang vu đại địa, đầu tiên là hơi sững sờ.

Tiếp đó, nàng chú ý tới bên cạnh người Ninh Tiểu Đường, không nhận được kinh ngạc hỏi: "Ninh Công Tử, nơi này là nơi nào? Chúng ta vừa không phải ở toà này bề mặt sao? Làm sao đột nhiên đến nơi này? Đúng rồi, những người khác đâu?"

Trầm Ngưng Nhi hỏi liên tiếp vấn đề.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường đồng dạng tồn tại những nghi hoặc, hẳn nơi nào có thể trả lời vấn đề này.

Hắn lắc lắc đầu, nói rằng: "Ta cũng không biết chúng ta hiện tại ở nơi nào, chúng ta bỗng nhiên đi tới nơi này, phỏng chừng cùng đạo kia màu xám sẫm gọn có quan hệ. Còn những người khác, ta còn chưa thấy bóng dáng của bọn họ."

Trầm Ngưng Nhi lo lắng nói rằng: "Không biết Duyệt Duyệt hiện tại thế nào rồi? Cũng không biết hẳn là một thân một mình, vẫn là cùng ai cùng nhau?"

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta cảm thấy, Duyệt Duyệt nên cùng vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ cùng nhau."

Trầm Ngưng Nhi nghi ngờ nói: "Tại sao cho là như thế?"

Ninh Tiểu Đường cũng không có trực tiếp trả lời, trái lại hỏi: "Người không hiểu kỳ hai chúng ta tại sao cùng nhau, mà những người khác nhưng không thấy tăm hơi?"

Trầm Ngưng Nhi theo bản năng mà hỏi một câu: "Tại sao vậy chứ?"

"Nhân vì cái này." Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng nâng nhắc tay trái mình.

Lúc này, Trầm Ngưng Nhi mới phát hiện, nguyên lai nàng tay ngọc, đến hiện tại vẫn cùng Ninh Tiểu Đường tay phải, chăm chú chụp cùng nhau.

Nàng khuôn mặt hơi đỏ lên, hơi có chút bối rối địa rút về chính mình tay ngọc.

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Ta nghĩ, chúng ta sở dĩ cùng nhau, nên cùng chúng ta tay cầm tay có quan hệ. Ta nhớ tới, lúc trước cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ, tay chính thủ sẵn Duyệt Duyệt cái cổ. Vì lẽ đó ta đoán, Duyệt Duyệt nên vẫn là cùng cái kia Hồng Lô Phó Lô Chủ cùng nhau."

Trầm Ngưng Nhi hơi tức tức đôi mi thanh tú, hỏi: "Ninh Công Tử, vậy chúng ta đón lấy nên làm gì? Chúng ta đi đâu tìm tìm Duyệt Duyệt?"

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, nói rằng: "Mảnh này hoang vu đại địa luôn có cổ cảm giác quái dị, chúng ta tiếp đó, rời khỏi nơi này trước lại nói."

Hắn ở mảnh này hoang vu mặt đất màu xám trên, mơ hồ cảm nhận được hai loại lưu lại sức mạnh.

Một loại hẳn là Phật Môn thần thánh sức mạnh, mà một loại khác sức mạnh nhưng có chút quỷ dị, cho Ninh Tiểu Đường một loại cảm giác không thoải mái.

Vì lẽ đó, hắn dự định mau chóng rời khỏi nơi này.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường hai con mắt ánh sáng lấp lánh, chọn lựa một phương hướng sau, hắn nắm ở Trầm Ngưng Nhi eo, triển khai Khinh Công tấn nhanh rời đi tại chỗ.

Một đường hăng hái chạy như bay, Ninh Tiểu Đường phát hiện tốc độ của chính mình, thật giống nhanh đến mức có chút quá đáng.

Có điều, vì mau chóng rời khỏi nơi này, Ninh Tiểu Đường đề xuống nghi ngờ trong lòng, cũng không có suy nghĩ nhiều.

Máu chốt nhất, là bởi vì hắn nghi ngờ trong lòng thực sự quá hơn nhiều, thêm một cái không nhiều, thiếu một không ít.

Không biết được rồi bao lâu, hai người cuối cùng ở một chỗ ruộng dốc ngừng lại.

Bởi vì lúc này trên mặt đất, có thêm một cái rõ ràng đường ranh giới.

Ruộng dốc bên này, là bao la bát ngát hoang vu đại địa, trên đất tất cả đều là khô ráo màu xám cát đất, không có một ngọn cỏ.

Mà ruộng dốc một bên khác, nhưng mọc ra rất nhiều không biết rõ "Thực vật", sinh cơ bùng bùng.

Chỉ là những kia "Thực vật" tướng mạo vô cùng quái dị, cùng Ninh Tiểu Đường biết thực vật rất khác nhau, hơn nữa chúng nó lá cây tất cả đều là màu xám, phẳng phát chết héo.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói rằng: "Hay là, nơi này e sợ đã không phải ma ách tông vị trí không gian kia."

Chương 242: Trấn thủ đại nhân (một)

□

"Không phải ma ách tông vị trí không gian kia?" Trầm Ngưng Nhi nghi hoặc mà ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xoay người, hướng một cái hướng khác nhìn tới.

Nơi đó có một gốc cây tương mạo quái dị thụ, toàn bộ cây đều là màu xám trắng, đặc biệt cái kia từng mảng từng mảng lá cây màu xám, mỗi một mảnh đều có một cánh cửa khổng lồ như vậy!

Trầm Ngưng Nhi không khỏi hỏi: "Làm sao, Ninh Công Tử?"

Ninh Tiểu Đường trầm giọng nói: "Có người ở nơi đó."

"Cái gì, có người ở cái kia?" Trầm Ngưng Nhi nhất thời lấy làm kinh hãi, hồng hào mỗi anh đào hơi mở ra, lập tức cũng hướng bên kia nhìn tới.

Ninh Tiểu Đường hé mắt, lạnh lùng nói rằng: "Đi ra đi! Như nếu không ra, ta liền đem ngươi đánh văng ra ngoài."

Nói, Ninh Tiểu Đường chậm rãi giơ lên tay phải của chính mình, vừa mới chuẩn bị một chương hướng bên kia đánh tới.

Ngay vào lúc này, một đạo kiêu tiểu bóng người, từ cây kia quái thụ sau lưng cẩn thận từng li từng tí một địa đi ra.

Đó là một vị mười tuổi khoảng chừng đáng yêu tiểu cô nương, trát hai cái tóc thắt bím đuôi ngựa.

Để Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người cảm thấy kinh ngạc chính là, vị này tiểu cô nương dài đến rõ ràng có chút khác với tất cả mọi người.

Tóc của đối phương cũng không phải màu đen, mà là màu xám trắng.

Mặt khác, nàng cặp kia mở hai mắt thật to, bên trong đồng tử cũng tương tự là màu xám, môi cũng là màu xám. Thậm chí đối phương màu da, nhìn qua cũng là một loại xám trắng sắc điệu, không có nửa điểm màu máu.

"Cô bé này, dài đến thật kỳ quái." Trầm Ngưng Nhi không nhịn được giật mình nói rằng.

Đối diện, tiểu cô nương kia chính đầy mặt hoảng sợ nhìn Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, phảng phất là nhìn thấy gì khủng bố đồ vật như thế.

Nàng kiêu tiểu cơ thể hơi run rẩy, lại như một con chân kinh nhu nhược con thỏ nhỏ, khiến người ta không nhịn được lòng sinh từ mẫn.

Trầm Ngưng Nhi nhìn tiểu cô nương một bộ sợ hãi đáng đáp, có chút kỳ quái nói rằng: "Ninh Công Tử, nàng hình như rất sợ chúng ta."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Là có chút kỳ quái, chúng ta quá khứ hỏi một chút được rồi."

Nói, Ninh Tiểu Đường mới vừa bước một bước về phía trước, đã thấy đối diện tiểu cô nương kia, bỗng nhiên hoảng sợ hét lên một tiếng: "Oa, cứu mạng a! Đại Hoang cảm tạ, có người ra ngoài rồi!"

Tiếng nói vừa dứt, tiểu cô nương kia không chút do dự xoay người liền chạy, như một làn khói liền mất tung ảnh, thoát được còn nhanh hơn thỏ.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người nhìn nhau, đều tức xạm mặt lại.

Nhìn thấy tình cảnh này, Trầm Ngưng Nhi coi là thật là vừa bực mình vừa buồn cười.

Nàng có chút tức giận địa nói rằng: "Chúng ta đáng sợ như thế sao?"

Ninh Tiểu Đường vẫy vẫy tay, cũng có chút không nói gì, nói rằng: "Chúng ta theo sau được rồi, nếu xuất hiện tiểu cô nương này, khẳng định còn có những người khác, đến lúc đó chúng ta hỏi một chút những người khác."

Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu.

Lập tức, hai người hướng về tiểu cô nương kia biến mất phương hướng, cấp tốc đi theo.

Khoảng chừng được rồi nửa dặm, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người trong tầm mắt, xuất hiện một ngọn núi nhỏ.

Núi nhỏ đại khái cao hai mươi, ba mươi trượng, trên đỉnh ngọn núi kiến một toà tháp nhọn hình làm bằng đá kiến trúc.

Một cái thật dài thêm đá, từ chân núi hướng về trên đỉnh ngọn núi uốn lượn mà trên.

Dưới chân núi, một đám người chính vây quanh một người tuổi còn trẻ Bạch Y Nhân, đang không ngừng cầu xin cái gì.

Chỉ là cái kia tuổi trẻ Bạch Y Nhân, một mặt lạnh lùng, bất luận đối phương nói cái gì, đều thờ ơ không động lòng.

Tiểu cô nương đi tới chân núi sau, cũng không để ý tới đám người kia, một đường vội vã hướng về trên đỉnh ngọn núi chạy đi.

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường cách đám người kia còn có xa mấy chục trượng, nhưng hẳn Thánh Lực bắt phạm, cái kia một bên tiếng nói, rõ ràng truyền vào đến trong tai của hắn.

Ở tiểu cô nương chạy quá đám người kia thì, Ninh Tiểu Đường nghe được đám người kia ở trong, lúc này có bất mãn thanh âm vang lên.

"Tang công tử, tiểu cô nương kia làm sao trực tiếp chạy đến sơn thượng? Chúng ta vì sao không thể trên?"

"Đúng đấy, tang công tử, chúng ta đều là thành tâm đến bái kiến trấn thủ đại nhân, liền để chúng ta lên núi đi."

"Tang công tử, liền để chúng ta thấy một mặt trấn thủ đại nhân, van cầu ngươi."

Nhưng mà, cái kia tuổi trẻ bạch y công tử, nhưng là lạnh lùng nói rằng: "Không được, sự phụ hẳn không đáp ứng thấy các ngươi, ta không thể thả các ngươi lên núi. Còn vừa này tiểu cô nương kia, nàng là thầy ta muội, đương nhiên có thể đi tới."

Ninh Tiểu Đường nghe những câu nói này, nhẹ giọng tự nói: "Trấn thủ đại nhân sao..."

Trầm Ngưng Nhi xa xa nhìn đám người kia, nói rằng: "Ninh Công Tử, ngươi xem những người kia tóc, thật giống cũng là màu xám trắng, cùng bé gái kia như thế."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Xem ra, người của thế giới này, dài đến đều là đáng đáp như thế."

Trầm Ngưng Nhi nói: "Ninh Công Tử, vậy chúng ta muốn qua đi hỏi một chút những người kia sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Không, chúng ta không tìm bọn họ hỏi dò, chúng ta đi gặp một lần vị kia trấn thủ đại nhân."

Từ vừa đối thoại bên trong, Ninh Tiểu Đường đã biết dưới chân núi đám người kia, đều chỉ là tiểu nhân vật. Hướng về bọn họ hỏi dò, cái nào có thể hỏi ra món đồ gì đến.

Ninh Tiểu Đường trong lòng những kia nghi hoặc, e sợ cũng chỉ có vị kia trấn thủ đại nhân, hay là có thể giải đáp một, hai đi.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường không chân chừ nữa, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, chúng ta quá khứ đi."

Làm Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người đi tới chân núi thì, đám người kia lúc này đưa ánh mắt đều tìm đến phía hai người.

"Ồ, là Dị Giới người?"

"Dị Giới người dĩ nhiên cũng dám tới gặp trấn thủ đại nhân? Coi là thật là không biết trời cao đất rộng!"

"Này, Dị Giới người, trấn thủ đại nhân không phải là các ngươi có thể thấy, mau chóng rời đi nơi này!"

Trong đám người khinh bỉ tiếng giễu cợt không ngừng vang lên.

Trầm Ngưng Nhi không nhịn được nhíu nhíu đôi mi thanh tú.

Ninh Tiểu Đường trong lòng cũng hơi hơi kinh ngạc, tựa hồ bọn họ trong miệng "Dị Giới người" địa vị, ở đây cũng không cao.

Có điều, đối với đám người kia chê cười, Ninh Tiểu Đường trực tiếp ngoảnh mặt làm ngơ, không để ý chút nào.

Bởi vì lúc này, hắn phát hiện một cái càng thú vị sự tình.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà nhìn phía trên đỉnh ngọn núi, ở trên đỉnh ngọn núi nơi đó, có một đạo khí tức như có như không.

Đạo kia khí tức cùng trước mặt những người này khí tức so với, rõ ràng không giống, trái lại cùng Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người khí tức có chút gần gũi.

Nói cách khác, trên đỉnh núi có người nên cùng hai người bọn họ như thế, rất có thể cũng là Dị Giới người.

Người kia sẽ là ai chứ? Ninh Tiểu Đường tâm lý mơ hồ có chút ngạc nhiên.

Lúc này, vị kia tuổi trẻ bạch y công tử hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Hai vị cũng là để van cầu thấy sư phụ lão nhân gia người sao?"

"Nếu như là, chỉ sợ làm hai vị thất vọng rồi, sư phụ ta hẳn không biết..."

Hắn mới vừa muốn cự tuyệt, đang lúc này, Ninh Tiểu Đường thu hồi nhìn phía trên đỉnh ngọn núi ánh mắt, nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn.

"Đi báo cho một tiếng trấn thủ ba, ta nghĩ hắn sẽ làm chúng ta đi tới."

Ninh Tiểu Đường âm thanh bình tĩnh mà hồ hững, nhưng nghe ở vị kia tuổi trẻ bạch y công tử trong tai, càng để hắn trời xui đất khiến địa đồng ý.

"Được rồi, hai vị xin chờ một chút."

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia tuổi trẻ bạch y công tử đột nhiên phản ứng lại, hắn không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên sẽ đáp ứng, thủ đoạn như vậy, để trong lòng hắn không khỏi mà rung mình.

Hắn rõ ràng, trước mắt hai vị này Dị Giới người, e sợ không phải đơn giản người.

Nghĩ tới đây, hắn chân chờ một chút sau, lần thứ hai nói rằng: "Hai vị xin chờ một chút, ta vậy thì đi bẩm báo sư phụ."

Nói xong, hắn lúc này vội vã rời đi.

Tuổi trẻ bạch y công tử biểu hiện, để giữa trường những người khác đều hơi kinh ngạc.

Chỉ là không biết tại sao, những người này tựa hồ đối với Dị Giới người có thâm căn cố đế thành kiến.

Có người tiếp tục giễu cợt nói: "Dị Giới người, muốn gặp trấn thủ đại nhân, đừng mơ hão!"

"Các người những này Dị Giới người, vĩnh viễn là Hạ Đẳng người mệnh, có gì tư cách bái kiến trấn thủ đại nhân!"

Nghe đối phương một cái một Dị Giới người không ngừng trào phúng, Trầm Ngưng Nhi tức giận không thôi.

"Đừng để ý đến bọn họ, chờ một lát nữa, cái kia trấn thủ phòng chừng liên sẽ đích thân hạ xuống nghênh chúng ta lên núi." Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng nói cú.

Chỉ là Ninh Tiểu Đường câu nói này, lúc này lại rước lấy những người kia trào phúng.

"Ha ha, Dị Giới người, người có phải là choáng váng, trấn thủ đại nhân sẽ đích thân hạ sơn tới đón tiếp các người?"

"Này Dị Giới người, khẳng định là đầu óc hỏng rồi."

Tiếng giễu cợt không ngừng vang lên, có điều một lát sau, bỗng nhiên có người phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

"Mau nhìn, trấn thủ đại người thật giống như thật sự hạ sơn đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 243: Trấn thủ đại nhân (hai)

□

"Ta nhỏ hài, đúng là trấn thủ đại nhân!"

"Trấn thủ đại nhân thật sự hạ sơn!"

"Sẽ không phải thật cùng cái này Dị Giới người nói như thế, trấn thủ đại nhân là đến xin bọn họ lên núi chứ?"

"Không thể nào, sao có thể có chuyện đó? Trần thủ đại nhân thân phận gì, hai người này Dị Giới người lại là thân phận gì?"

Nguyên bản cười nhạo Ninh Tiểu Đường trong sân mọi người, lúc này dồn dập lộ ra kinh ngạc về.

Thật dài trên thêm đá, một vị Hôi Bào người trung niên bỗng bình mà xuống.

Sau lưng hắn, còn chăm chú theo hơn mười vị thanh niên mặc áo trắng nam nữ, mà lúc trước vị kia tiểu cô nương cũng ở trong đó.

"Đến rồi." Ninh Tiểu Đường đối với bên cạnh người Trầm Ngưng Nhi nhẹ nhàng nói cú.

Hắn một mặt bình tĩnh mà nhìn trên thêm đá vị kia Hôi Bào người trung niên.

Vào giờ phút này, hắn đã xác định, trước kia trên đỉnh ngọn núi đạo kia khí tức như có như không, chính là vị này trần thủ đại nhân tàn sát ra.

Theo đối phương bóng người càng ngày càng gần, làm Ninh Tiểu Đường nhìn rõ ràng đối phương dung mạo sau, hắn hơi nghi hoặc một hồi.

Một lát sau, vị kia Hôi Bào người trung niên mang theo hơn mười vị môn nhân, cách Ninh Tiểu Đường ba trượng ở ngoài đứng lại.

"A, trần thủ đại nhân!"

"Bái kiến trần thủ đại nhân!"

"Tham kiến trần thủ đại nhân!"

Nguyên bản cười nhạo Ninh Tiểu Đường đám người kia, lúc này dồn dập hướng về vị kia Hôi Bào người trung niên cung kính thi lễ, mỗi người về mặt câu nệ, cũng không dám thờ ơ.

Có điều, Hôi Bào người trung niên cũng không để ý tới những người kia, thậm chí ngay cả không thèm nhìn bọn họ một chút.

Hôi Bào người trung niên một mặt ngưng trọng nhìn Ninh Tiểu Đường, chỉ cảm thấy đối phương phảng phất là một Uông Hải Dương, sâu không lường được.

Một lát sau, hắn hướng Ninh Tiểu Đường chấp tay cúi chào, nói rằng: "Tôn giá quang lâm hàn xá, rồng đến nhà tôm, xin mời!"

Nói, hắn nghiêng người sang, làm một xin mời động tác.

Tình cảnh này, để nguyên bản đám kia cười nhạo Ninh Tiểu Đường người, nhất thời nhìn ra há hốc mồm, mỗi người trợn mắt ngoác mồm, ngây người như phỗng.

Bọn họ không nghĩ tới, trần thủ đại nhân thật sự tự mình hạ sơn tới đón tiếp hai vị kia Dị Giới người, hơn nữa nhìn trần thủ đại nhân ngữ khí cùng thái độ, tựa hồ đối với cái kia hai cái Dị Giới người, còn khá là trịnh trọng.

Này đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì? Tại sao lại như vậy?

Phải biết bọn họ những người này, tất cả khẩn cầu muốn bái kiến trần thủ đại nhân, nhưng thủy chung không thể toại nguyện.

Mà hai người này Dị Giới người vừa đến, nhưng làm cho trần thủ đại nhân tự mình hạ sơn đến đón lấy.

Này đôi mới đãi ngộ, cách biệt cũng quá lớn hơn đi!

Ở mọi người trong thường thức, Dị Giới người không phải địa vị thấp sao?

Mà trước mắt tình cảnh này, nhưng hoàn toàn lật đổ bọn họ nhận thức.

Địa vị tôn sùng trần thủ đại nhân, dĩ nhiên tự mình đón lấy Dị Giới người!

Nếu không là bọn họ tận mắt nhìn thấy, nói ra ai sẽ tin tưởng?

Nhưng mà, bất kể là vị kia Hôi Bào người trung niên, vẫn là Ninh Tiểu Đường, đối với những người này về mặt biến hóa, đều không có đề ở trong lòng.

Ninh Tiểu Đường cũng hướng về vị kia Hôi Bào người trung niên, chấp tay nói rằng: "Cái kia liền nói không ngừng."

Lập tức, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, ở vị kia trần thủ đại nhân dưới sự hướng dẫn, dọc theo thêm đá hướng trên đỉnh ngọn núi đi đến.

Mà những kia trước kia trào phúng Ninh Tiểu Đường người, lúc này lại chỉ có thể tha thiết mong chờ nhìn làm gấp.

"Trần thủ đại nhân!" Trong đó có một người rất cục không nhìn được hô một tiếng.

Hồi Bào người trung niên hơi dừng bước lại, nhưng hắn cũng không có xoay người, quay lưng đăm người kia lạnh lùng nói rằng: "Nghe nói các người muốn gặp ta một mặt, hiện tại thấy cũng thấy, các người cũng có thể đi rồi, không muốn lại chổng đờ bên dưới ngọn núi giao lộ."

Nói xong, hắn tiếp tục hướng trên núi đi đến, cũng không tiếp tục để ý tới dưới chân núi những người kia.

Trên đỉnh ngọn núi thấp nhon hình làm bằng đá trong kiến trúc, tiếp khách Đại Đường.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi một nhóm người, tất cả đều đến nơi này, mọi người từng người tọa đang chỗ ngồi trên.

Những kia thanh niên mặc áo trắng nam nữ, đầy mắt tò mò đánh giá Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người.

Bởi vì bọn họ từ tiểu sư muội trong miệng biết được, có hai người từ Đại Hoang cấm địa bên trong đi ra.

Đại Hoang cấm địa là một chỗ quỷ dị địa phương, nghe nói bên trong có đại khủng bố, từ bên trong đi ra người, tự nhiên gây nên bọn họ hiếu kỳ, mặc dù hai người này chính là Dị Giới người.

Vị kia mười tuổi khoảng chừng tiểu cô nương, tương tự thỉnh thoảng len lén liếc một chút Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người, chỉ là nhìn phía ánh mắt của hai người bên trong, càng nhiều chính là mang theo một chút sợ hãi.

Bị mọi người không ngừng đánh giá, Ninh Tiểu Đường đối với này cũng không cảm giác, bình thản như không.

Hắn một mặt bình tĩnh mà nhìn ngồi ở chủ vị Hồi Bào người trung niên, đối phương một con hôi mái tóc dài màu trắng áo choàng, trong con người đồng tử cũng là màu xám, da thịt đồng dạng là màu xám trắng điều, nhìn qua cùng chu vi những người kia bên ngoài đặc thù, không cũng không khác biệt gì.

Nhưng từ vị này Hồi Bào người trung niên tản mát ra khí tức đến xem, Ninh Tiểu Đường vô cùng xác định, đối phương nên cũng là Dị Giới người.

Vì lẽ đó, hắn mở miệng nói rằng: "Trần thủ, sao không khôi phục người trước kia bên ngoài đây?"

Trung niên nhân áo bào tro kia đầu tiên là ngăn người, lập tức nở nụ cười, nói rằng: "Việc này, cũng thực là không gạt được tôn giá."

Nói, hắn liếc mắt một cái chu vi thanh niên mặc áo trắng nam nữ, từ tốn nói: "Các người đều đi ra ngoài trước đi, ta muốn cùng hai vị quý khách, đơn độc nói chuyện."

"Vâng, sư phụ." Những kia thanh niên mặc áo trắng nam nữ cùng kêu lên nói rằng.

Tuy rằng trong lòng bọn họ đối với đón lấy nói chuyện nội dung có chút ngạc nhiên, nhưng đối với Hồi Bào người trung niên mệnh lệnh, bọn họ không dám có chút vi phạm.

Lúc này, những này thanh niên mặc áo trắng nam nữ dồn dập đi ra ngoài, bao quát vị kia tiểu cô nương.

"Ngược lại không là ta có ý định muốn ăn giấu tôn giá, thực sự là bây giờ đáng về ấy, sớm thành thói quen." Hồi Bào người trung niên trong miệng nói, trên người chợt tỏa ra một trận Kỳ Dị gọn sóng.

Theo này trận Kỳ Dị gọn sóng, chỉ thấy trung niên nhân áo bào tro kia bên ngoài bắt đầu dần dần xuất hiện biến hóa.

Đầu tiên, tóc của hắn từ màu xám trắng, chậm rãi bắt đầu biến thành đen; sau đó, phát sinh biến hóa, là hắn trong con người con người màu xám; đón lấy, hắn màu xám trắng điều da thịt, cũng khôi phục một chút hồng hào; thậm chí cuối cùng, liền trên mặt hắn bắp thịt, đều vào đúng lúc này phát sinh điều chỉnh.

Một lát sau, Hồi Bào người trung niên rốt cục đình chỉ biến hóa, nhìn đối phương lúc này tân bên ngoài, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người đều lấy làm kinh hãi.

Ninh Tiểu Đường kinh ngạc nói: "Là người!"

Hồi Bào người trung niên kinh ngạc nói: "Tôn giá gặp ta?"

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, nói rằng: "Đó là một bộ thi thể, khoanh chân tọa ở một tòa chính giữa bệ đá."

Hồi Bào người trung niên gât gât đầu, chợt nói: "Thì ra là như vậy, vẫn không có triệt để mục nát đi a?"

Ninh Tiểu Đường con mắt hơi híp lại, trầm giọng nói: "Đây rốt cuộc là chuyện ra sao? Còn có, nơi này đến tốt cùng là nơi nào? Chúng ta đi tới nơi này, có phải là cùng người có quan hệ?"

Nói tới chỗ này, Ninh Tiểu Đường khí tức trên người, chậm rãi trở nên khủng bố.

Hồi Bào người trung niên liền vội vàng nói: "Tôn giá không nên gấp, tha cho ta một vấn đề một vấn đề vì người giải đáp."

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, trên người khí thế khủng bố dần dần thu lại, nói rằng: "Được, cái kia ngươi từng cái từng cái trả lời. Trước tiên nói một chút về đi, nơi này đến tốt cùng là nơi nào?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Nơi này a, kỳ thực là hư thế giới!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Hư thế giới

□ □

"Hư thế giới? Nơi này quả nhiên là một thế giới khác sao?" Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng tự nói.

Đối với đáp án này, Ninh Tiểu Đường trong lòng cũng sớm có suy đoán, bởi vậy cũng không có cảm thấy quá mức bất ngờ.

"Một thế giới khác, cũng có thể nói như vậy." Hồi Bào người trung niên nghe được Ninh Tiểu Đường tự nói sau, khẽ gật đầu nói: "Có điều, thật muốn té nói đến, thế giới này cùng ta trước đây thế giới đang ở, thậm chí còn lại Dị Giới, vẫn có rất khác nhiều."

Ninh Tiểu Đường nhú mày, nói: "Há, lời ấy sao nói?"

Hồi Bào người trung niên hơi dừng lại một chút, giải thích nói rằng: "Nói vậy ngươi cũng biết, trên đời có phân âm dương, có thiện ác phân chia, có đại cũng có tiểu, có trên cũng có dưới, có lạnh cũng có nhiệt, có quang minh cũng có hắc ám, như vậy chờ chút, không phải trường hợp cá biệt."

"Đồng dạng đạo lý, cõi đời này có thực cũng có hư. Nếu như nói ta trước đây vị trí thế giới kia, cùng với còn lại Dị Giới, là thực thế giới, như vậy hiện tại thế giới này, chính là hư thế giới."

"Hư thực phân chia, hư thế giới?" Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc, "Ý của ngươi là nói, nơi này chính là hoàn toàn hư ảo thế giới?"

Bên cạnh Trầm Ngưng Nhi cũng giật nảy cả mình, hiển nhiên căn bản không nghĩ tới, thế giới này lại còn có hư thực phân chia.

"Hư huyền thế giới sao?" Hồi Bào người trung niên trong con ngươi mê man lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức khẽ lắc đầu một cái, nói rằng: "Nói thật, ta đi tới thế giới này đã rất nhiều năm. Nếu nói là nó chỉ là hư huyền thế giới, điểm này kỳ thực ta cũng không ủng hộ."

"Bởi vì nơi này tất cả cảm giác, đều là như vậy chân thực. Loại này chân thực cảm giác, cùng ta trước đây vị trí thế giới kia, không cũng không khác biệt gì. Chỉ có thể nói, này hư thế giới, chính là thực thế giới đối lập thế giới. Liền giống với quang minh cùng hắc ám, có quang minh một mặt, ngươi có thể nói hắc ám một mặt không tồn tại sao?"

Đối với Hồi Bào người trung niên cái này loại suy, Ninh Tiểu Đường luôn cảm thấy nơi nào có chút không đúng.

Quang minh cùng hắc ám, thực cùng hư, hai người này thật sự có thể như thế loại suy sao?

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường nhất thời cũng tìm không ra trong đó vấn đề chỗ ở, vì lẽ đó hắn không thể làm gì khác hơn là tạm thời đem nghi hoặc chôn ở đáy lòng.

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, lại hỏi: "Như vậy, chúng ta hiện tại cái này tồn tại hình thức, đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì? Ở chúng ta thế giới kia, ta cũng nhìn thấy thân thể của ngươi. Chẳng lẽ nói, chúng ta đây là lấy linh hồn hình thái, đi tới thế giới này?"

Hồi Bào người trung niên lắc đầu một cái, nói rằng: "Cũng không phải linh hồn, bởi vì linh hồn cũng là thực thế giới một phần. Hết thảy thực thế giới bên trong sự vật, đều không thể đi tới hư thế giới."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Vậy chúng ta đây là..."

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Trước ta cũng nói rồi, có thực liền có hư, chúng ta cái này hình thái, đơn thuần chính là hư hình thái, ta xưng là Hư Thể. Mỗi người thực thể, đều có một đối ứng Hư Thể. Ở thực thế giới bên trong, Hư Thể vĩnh viễn sẽ không xuất hiện. Chỉ có đến hư thế giới, chúng ta mới sẽ lấy Hư Thể hình thái tồn tại"

Ninh Tiểu Đường nói: "Nếu chúng ta hiện tại là lấy Hư Thể hình thức tồn tại, như vậy chúng ta nguyên lai thể giới kia thực thể, lại sẽ làm sao?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Thực thể cùng Hư Thể hai người ở trong, chủ đạo ý thức vĩnh viễn sẽ chỉ là một người trong đó. Tỷ như người hiện tại chủ đạo ý thức chính là Hư Thể, như vậy người trước kia thể giới kia thực thể, sẽ cùng thi thể không khác, triệt để không còn sinh lợi."

"Thì ra là như vậy." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, lập tức lại nói: "Nếu như chủ đạo ý thức chính là thực thể đây? Ở chúng ta không đi tới cái này hư thể giới trước, chúng ta này Hư Thể thì như thế nào? Cũng là trở nên dường như thi thể bình thường sao?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Không, Hư Thể sẽ hoàn toàn biến mất. Đương nhiên, nó biến mất, cũng không phải nói nó không tồn tại. Hư Thể vẫn như cũ tồn tại, chỉ là làm thực thể chủ đạo ý thức thì, Hư Thể cũng không xuất hiện, không chỉ có không xuất hiện ở thực thể giới, cũng không xuất hiện ở hư thể giới."

"Vậy nó ở chỗ nào?" Ninh Tiểu Đường không nhịn được nói cú.

Hồi Bào người trung niên vẫy vẫy tay, nói rằng: "Cũng không ai biết nó ở đâu, nhưng nó chính là tồn tại. Bởi vì khi chúng ta ý thức đi tới nơi này cái hư thể giới thì, Hư Thể sẽ xuất hiện. Khi đó, Hư Thể liền bắt đầu chủ đạo ý thức."

Ninh Tiểu Đường nói: "Nói cách khác, chỉ cần ý thức không tới đây cái hư thể giới, Hư Thể liền vĩnh viễn sẽ không xuất hiện."

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Có thể nói như vậy."

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Như vậy, chúng ta ý thức tại sao lại đi tới nơi này cái hư thể giới? Cùng người có quan hệ sao?"

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường hơi nheo mắt, dán mắt vào Hồi Bào người trung niên.

Hồi Bào người trung niên lộ ra một nụ cười khổ, nói rằng: "Tôn giá quá đánh giá cao ta, ta sao lại ừng có như thể Thông Thiên thủ đoạn? Ý thức của các người mặc dù có thể đi tới nơi này cái hư thể giới, nghĩ đến nên cũng là cùng cái kia hư chi nhãn có quan hệ."

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu mày, nói: "Hư chi nhãn? Là xuất hiện ở bệ đá mặt đất con kia con mắt màu xám sao?"

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường còn nhớ rõ, lúc đó ở mắt đi ý thức trước, hấn ở cái kia bệ đá trên mặt đất, thoáng nhìn một con đường kính ước nửa trượng con mắt màu xám.

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Chính là, con kia con mắt màu xám, chính là hư chi nhãn. Hư chi nhãn, chính là hư thể giới cùng thực thể giới liên kết đường nối. Chúng ta ý thức muốn đi tới hư thể giới, chỉ có thể thông qua hư chi nhãn. Năm đó ta đi tới nơi này hư thể giới, cũng là thông qua hư chi nhãn."

Ninh Tiểu Đường nhíu mày, nói: "Nhưng vừa bắt đầu cái kia trên đài đá, cũng chưa từng xuất hiện hư chi nhãn. Mãi đến tận có người kiếm được người bộ thân thể này, mới ở người trước kia chỗ ngồi trên, xuất hiện con kia con mắt màu xám. Chuyện gì thể này?"

Mặc dù Hồi Bào người trung niên đã vừa mới nói rồi, Ninh Tiểu Đường bọn họ đi tới nơi này cái hư thể giới, không có quan hệ gì với hấn, nhưng Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ có chút hoài nghi.

Trung niên nhân áo bào tro kia hơi trầm tư một lúc, nói rằng: "Hư chi nhãn, nó kỳ thực rất khả năng là có ý thức. Bởi vì Phật Môn Cẩm Chế duyên có, nó bình thường cũng không xuất hiện, chỉ có chủ động kích thích đến nó, nó mới lại đột nhiên hiển hiện."

"Năm đó, đi tới hư thể giới trước, ta chính là trực tiếp ngồi ở đó chỉ hư chi nhãn vị trí chỗ ở, lúc này mới để con kia hư chi nhãn, đem ta mang tới hư thể giới. Theo : đề người lời giải thích, rất khả năng là ta bộ thân thể này bị kiếm được sau, kích thích đến hư chi nhãn, lúc này mới khiến cho hư chi nhãn hiển hiện."

Đối với lời giải thích này, Ninh Tiểu Đường xem như là miễn cưỡng tiếp thu.

Có điều, nghe được Hồi Bào người trung niên nhắc lên Phật Môn Cẩm Chế, Ninh Tiểu Đường nghi hoặc hỏi: "Phật Môn vì sao lại ở cái kia nơi bệ đá lưu lại Cẩm Chế? Chẳng lẽ nói, cái kia hư chi nhãn, có cái gì nguy hại cực lớn?"

Hồi Bào người trung niên trầm mặc chốc lát, nói rằng: "Theo ta được biết, hư thể giới sẽ lợi dụng hư chi nhãn làm đường nối, phóng thích hủy diệt nguyên, do đó hủy diệt thực thể giới. Phật Môn Đại Thần Thông già, hay là cũng là bởi vì nguyên nhân này, phong cấm lại hư chi nhãn."

"Phóng thích hủy diệt nguyên? Hủy diệt thực thể giới? Chuyện gì thể này?" Ninh Tiểu Đường đầy mặt nghi hoặc.

Chương 245: Thích nghi

□

"Cụ thể tường tình, ta cũng không biết." Hồi Bào người trung niên lắc đầu nói, "Ta chỉ biết là, hư thế giới lợi dụng hư chi nhân, một khi cùng thực thế giới liên kết sau, sẽ phóng ra một loại nào đó hủy diệt nguyên . Còn hủy diệt nguyên đến tột cùng là cái gì, ta cũng không biết."

"Có điều, có một chút có thể xác định chính là, hư thế giới ở phóng ra hủy diệt nguyên sau, quả thật có thể hủy diệt thực thế giới. Bởi vì 800 năm trước, thực thế giới nào đó một thế giới, chính là bị như vậy hủy diệt rơi mất. Sau đó, lượng lớn Dị Giới người, lưu lạc đến hư thế giới."

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường trong lòng rung mình. Thế giới bị hủy diệt, điều này làm cho hắn nghĩ tới rồi ma ách tông cái kia màu xám không gian, nơi đó khắp nơi là ngói vỡ tường đổ, hoang vu cực kỳ.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng: "Ma ách tông không gian kia bị hủy diệt, sợ là cũng cùng lời người nói hủy diệt nguyên có quan hệ chứ?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Ma ách tông bị hủy, hay là cùng hủy diệt nguyên có quan hệ. Nhưng ma ách tông vị trí không gian kia, có thể không thể nói là bị hủy diệt."

"Ta trước đây tìm những Dị Giới đó người giải quá, khi bọn họ thế giới kia bị hủy diệt thì, toàn bộ thế giới đó là trực tiếp hóa thành hư vô. Cùng này so ra, ma ách tông vị trí không gian kia, căn bản không thể nói là bị hủy, nhiều nhất có điều là ma ách tông bị diệt."

"Nói đi nói lại, chúng ta vùng thế giới kia, muốn bị hủy diệt, cũng không dễ dàng."

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Lời ấy sao nói?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Bởi vì vùng thế giới kia, tồn tại quá nhiều Đại Thần Thông giả. Đại Thần Thông giả uy năng, vượt quá tưởng tượng. Tỷ như ma ách tông vị trí vùng không gian kia, cuối cùng chính là có Phật Môn Đại Thần Thông giả ra tay , khiến cho đến vùng không gian kia may mắn thoát khỏi với khó, không có bị hủy."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Theo ta được biết, ma ách tông chính là Viễn Cổ tà đạo tông môn. Vùng không gian kia phá hủy cũng là phá hủy, Phật Môn Đại Thần Thông giả, vì sao phải ra tay?"

Hồi Bào người trung niên đầu tiên là sững sốt một chút, lập tức cười nói: "Xem ra tôn giả đối với không gian cùng thế giới hai khái niệm, có hiểu lầm. Trên thực tế, ma ách tông vị trí không gian kia, vẫn như cũ là ở chúng ta bên trong vùng thế giới kia. Phật Môn Đại Thần Thông giả ra tay ngăn cản ma ách tông vị trí không gian kia bị hủy, kỳ thực cũng là đang thủ hộ chúng ta vùng thế giới kia."

"Thì ra là như vậy." Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường một mặt chợt nói.

Nói tới Phật Môn Đại Thần Thông giả, Ninh Tiểu Đường lập tức nghĩ đến mới vừa đi tới nơi này cái hư thế giới thì, cái kia mảnh hoang vu trên mặt đất, lưu lại Phật Môn thần thánh sức mạnh.

Liền, Ninh Tiểu Đường hỏi tiếp: "Phật Môn Đại Thần Thông giả, có phải là cũng đã tới cái này hư thế giới? Ta ở mảnh này hoang vu trên mặt đất, vẫn như cũ có thể cảm nhận được lưu lại Phật Môn thần thánh sức mạnh."

Hồi Bào người trung niên gật gù, nói rằng: "Trong truyền thuyết, ở mấy vạn năm trước, có Phật Môn Đại Thần Thông giả, cùng hư thế giới vô thượng tồn tại, phát sinh một lần kinh thiên động địa khoáng thế đại chiến. Đại chiến sau khi, khu vực này liền hóa thành ngàn dặm hoang vu. Song phương chiến đấu lưu lại sức mạnh, càng là mấy chục ngàn năm không tiêu tan."

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường trong lòng hơi lạnh lẽo, mở miệng hỏi: "Đối với cái này hư thế giới vô thượng tồn tại, người hiểu rõ bao nhiêu?"

Hồi Bào người trung niên thờ dài, nói: "Nhân vật như vậy, đã là một loại truyền thuyết, hầu như không muốn người biết. Chính là hư thế giới đám người, đối với hắn cũng là biết rất ít, huống chi là ta."

"Nếu không là cái kia mảnh Đại Hoang cấm địa, còn có song phương chiến đấu quá lưu lại sức mạnh, mọi người thậm chí cũng hoài nghi này hư thế giới, có tồn tại hay không như vậy nhân vật vô thượng. Dù sao nhân vật như vậy, thực sự cách chúng ta quá mức xa xôi."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, xác thực, như vậy nhân vật vô thượng, đã gần như Tiên Phật. Người thường căn bản không thể cùng nhân vật như vậy, có cái gì gặp nhau.

Có điều nghe được Đại Hoang cấm địa bốn chữ, Ninh Tiểu Đường lại hỏi: "Cái kia mảnh hoang vu đại địa, vì sao xưng là Đại Hoang cấm địa? Ta ký cho chúng ta mới vừa đi ra cái kia mảnh hoang vu đại địa thì, người trong môn phái một cô bé, nhìn thấy chúng ta tựa hồ rất sợ sệt, đây là tại sao?"

Hồi Bào người trung niên thờ dài, giải thích nói rằng: "Bởi vì cái kia nơi lưu lại Phật Môn thần thánh sức mạnh, sẽ đối với hư thế giới bản địa sinh mệnh, tạo thành thương tổn nghiêm trọng. Cũng không đủ thực lực đảm người, đều sẽ không đặt chân nơi đó. Lâu dần, khu vực này, liền được gọi là Đại Hoang cấm địa."

"Hơn nữa theo năm tháng trôi qua, trên đời bắt đầu truyền lưu lên các loại có quan hệ Đại Hoang cấm địa khủng bố lời đồn. Trong đó có một cái nói, những kia từ Đại Hoang cấm địa bình yên vô sự đi ra người, kỳ thực đều là bị Đại Hoang cấm địa bên trong quái vật khổng lồ chế con rối, chuyên ăn thịt người tâm. Ta cái kia Tiểu Đồ Đồ, chỉ sợ cũng là đợi tin cái này lời đồn, mới sẽ sợ các người đi."

"Có điều, những thứ này đều là lời nói vô căn cứ. Tuy rằng hư thế giới phần lớn người môn, đều không thể đặt chân Đại Hoang cấm địa. Nhưng chỉ cần thực lực đạt đến Thần Khiếu cảnh, vẫn là có thể bình yên vô sự địa tiến vào bên trong."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Thần Khiếu cảnh?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Đây là hư thế giới thực lực phân chia, nói như vậy, thế giới này Thành Chủ, chính là Thần Khiếu cảnh cao thủ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Trần thủ, vậy còn người? Thực lực của người, ở thế giới này, lại là cái gì tầng thứ? Cùng những thành chủ kia so với, lại ai mạnh ai yếu?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Thực lực của ta, theo : đề thế giới này lời giải thích, là thần nguyên cảnh. So với những thành chủ kia, cao một cảnh giới lớn."

"Nói như vậy, này thần nguyên cảnh, thì tương đương với Tiên Thiên Cảnh." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, "Trần thủ, người là Tiên Thiên Cảnh viên mãn đi, cái này ta nghĩ ta sẽ không có nhìn lầm."

Hồi Bào người trung niên cười cười nói: "Lấy tôn giá thực lực, tự nhiên không gạt được ngài. Nếu theo ta trước đây thế giới kia phân chia, ta đúng là Tiên Thiên Cảnh viên mãn."

"Nói đến thực lực, ta có nỗi nghi hoặc." Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, sau đó, chỉ thấy hần duỗi ra một ngón tay, bỗng nhiên hướng xuống đất chỉ chỉ.

"Xoạt ~ "

Một đạo chỉ kiếm chớp mắt bắn ra, lúc này trên mặt đất bắn ra một sâu không thấy đáy đen kịt lỗ thủng.

"Ta phát hiện ta dùng đồng dạng công lực, ở thế giới này, uy lực hầu như so với ta trước kia thế giới kia, mạnh mấy chục lần, chuyện gì thế này?" Ninh Tiểu Đường nhìn Hồi Bào người trung niên không rõ hỏi, trong thanh âm mang theo tâm tình rất phức tạp, vui sướng có chi, kinh ngạc có chi, nghi hoặc cũng có.

Dù sao, uy lực mấy chục lần tăng cường, chuyện này quả thật là mạnh mẽ địa tăng cao một cảnh giới lớn. Tương đương với trước kia Dưỡng Khí Cảnh thực lực, trực tiếp đã biến thành Thông Mạch cảnh; Thông Mạch cảnh thực lực, trực tiếp đã biến thành Tiên Thiên Cảnh.

Như vậy biến hoá kinh người, để Ninh Tiểu Đường nghĩ mãi mà không ra, hẳn cũng không biết nói cái gì tốt.

Hồi Bào người trung niên cười cợt, nói rằng: "Kỳ thực, cái này hoàn toàn là bởi vì chúng ta thế giới kia duyên có. Không biết tôn giá, có chưa từng nghe nói Đạo Nguyên thế giới?"

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Đạo Nguyên thế giới?"

"Đúng, Đạo Nguyên thế giới." Hồi Bào người trung niên gật gật đầu nói: "Này Đạo Nguyên thế giới, chính là ngàn tỉ thế giới ở trong, gần gũi nhất đạo thế giới."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Thích nghi (hai)

□

"Nói vậy tôn giá cũng biết, nhỏ đến tất cả tu hành, công pháp, Thần Thông, lớn đến sấm gió mưa tuyết, Nhật Nguyệt Tinh Thần vận hành, không không

hợp với nói."

"Có thể nói, đạo chính là vạn sự vạn vật vận hành cội nguồn. Mà chúng ta tu hành mục đích cuối cùng, cũng là vì theo đuổi đại đạo. Cách đạo càng tiếp cận, cảm ngộ đạo tự nhiên cũng càng sâu sắc. Mà chúng ta vị trí thế giới kia, trùng hợp chính là cách đạo gần gũi nhất thế giới, bị người xưng là Đạo Nguyên thế giới."

"Nhưng cũng bởi vì bởi quá mức tiếp cận đạo, ở thế giới kia, tất cả mọi thứ có quan hệ tu hành, Thần Thông, đều bị đạo áp chế. Đồng dạng tu vi cảnh giới, ở Đạo Nguyên thế giới phát huy được uy lực, không kịp những thế giới khác mấy một phần mười."

"Vì lẽ đó một khi rời đi Đạo Nguyên thế giới đi tới những thế giới khác, không có đạo áp chế, mặc dù tu vi cảnh giới không hề tăng lên, nhưng uy lực nhưng có thể gấp mấy chục lần tăng lên."

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường trên mặt lộ ra mừng rỡ, nói rằng: "Thì ra là như vậy."

Khẩn đón lấy, hần lại nhíu nhíu mày nói: "Có điều trần thủ, ở cái này hư thế giới, chúng ta những này người ngoại lai, có hay không không cách nào lại tiến hành tu luyện?"

Ở nguyên lai thế giới kia, Ninh Tiểu Đường bởi tu luyện công pháp đến then chốt thời kì, một thân thực lực khủng bố, cũng bởi vậy bị áp chế đến cực hạn.

Nhưng mà, đi tới hư thế giới sau, Ninh Tiểu Đường nhưng phát hiện mình một thân thực lực, càng bất tri bất giác khôi phục lại đỉnh cao thời kì.

Một phen tra tìm nguyên nhân sau, Ninh Tiểu Đường phát hiện, chính mình ở cái này hư thế giới, tựa hồ đã không cách nào lại tu luyện.

Mà trước kia bị áp chế thực lực, cũng thuận theo chủ động khôi phục lại đỉnh cao.

Hồi Bào người trung niên nghe được Ninh Tiểu Đường hỏi cái này, gật gật đầu nói: "Xem ra tôn giá cũng phát hiện, xác thực như vậy. Dị Giới người đến hư thế giới, là không cách nào lại tu luyện tăng cao thực lực. Trừ phi hần tu luyện hư thế giới (Đại Hư kinh), mới có thể tiếp tục tăng cao tu vi."

Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày: "(Đại Hư kinh)?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "(Đại Hư kinh) là hư thế giới đứng đầu nhất công pháp một trong, trên căn bản đều nắm giữ ở những kia vương hậu trong tay. Muốn tu luyện (Đại Hư kinh), liền muốn thế những kia vương hậu công hiến."

Wương hậu sao? Ninh Tiểu Đường hơi nheo mắt, thầm nghĩ những này vương hậu, sợ là này hư thế giới chân chính người nắm quyền.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường hỏi: "Trần thủ, nói vậy ngươi cũng tu luyện (Đại Hư kinh) chứ?"

Hồi Bào người trung niên gật gù thừa nhận nói: "Không sai, ta xác thực cũng đã tu luyện (Thái Hư kinh)."

Ninh Tiểu Đường hiếu kỳ nói: "Không biết trần thủ ngươi là thế vị nào vương hậu hiệu lực? Còn có, cái này hư thế giới, đến cùng có bao nhiêu vương hậu?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Ta là ở thiên đô vương dưới trưởng hiệu lực, còn hư thế giới đến cùng có bao nhiêu vương hậu, ta cũng nói không rõ ràng, bởi vì hư thế giới thực sự quá mức rộng lớn."

"Theo ta được biết, hư thế giới phần lớn khu vực đều là ít dấu chân người hoang vu đại địa. Mà có người ở hoạt động địa phương, đại thể bị phân chia Cửu Đại vực. Mỗi một vực chu vi mấy tỉ dặm, vương hậu chậm thì mấy chục, nhiều thì mấy trăm "

Ninh Tiểu Đường nói: "Chia làm Cửu Đại vực sao? Vậy này bên trong lại cụ thể là cái nào một vực? Còn có, có thể đại thể nói một chút thiên đô vương thế lực sao?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Nơi này chính là đệ ngũ vực, còn thiên đô vương dưới trưởng, ngoại trừ ta vị này trần thủ ở ngoài, còn có bảy vị trần thủ, ba vị Hầu Gia, cùng với ba mươi chín vị Thành Chủ, không chế chu vi tám ngàn dặm địa vực."

Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày: "Hầu Gia? Cái kia ba vị Hầu Gia thực lực làm sao?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Hầu Gia thực lực so với thiên đô vương yếu hơn một bậc, nhưng bọn họ cùng thiên đô vương như thế, tương tự đều là Thần Anh cảnh siêu cấp cao thủ."

Nói tới chỗ này, Hồi Bào người trung niên không khỏi liếc mắt nhìn Ninh Tiểu Đường. Dưới cái nhìn của hắn, Ninh Tiểu Đường thực lực tuyệt không thấp hơn những kia vương hậu.

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Thần Anh cảnh là thần nguyên cảnh sau khi cảnh giới sao?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Đúng, thần nguyên cảnh sau khi chính là Thần Anh cảnh."

Ninh Tiểu Đường cười nói: "Cái kia trần thủ ngươi cũng sắp rồi, chỉ cần lại cố gắng một chút, về phía trước bước tiến một bước, chính là Thần Anh cảnh."

Hồi Bào người trung niên cười khổ nói: "Cái kia liền thác tôn giả chúc lành."

Hắn tình huống của chính mình, chính mình rõ ràng nhất. Hắn ở cửa ải này thế, đã thế rồng rã mấy trăm năm. Muốn tiến thêm một bước nữa, thực sự là khó như lên trời.

Bởi vì hắn đã sống quá dài năm tháng, khí huyết từ lâu suy yếu.

Lấy khí huyết suy yếu thân, muốn tiến thêm một bước nữa, chuyện này căn bản là là kiện không thể hoàn thành sự tình.

Những câu nói này, Hồi Bào người trung niên tự nhiên không thể đối với Ninh Tiểu Đường nói ra, vì lẽ đó hắn chỉ có thể báo lấy cười khổ.

Ninh Tiểu Đường sau khi suy nghĩ một chút, lại hỏi: "Trần thủ, không biết ngươi có biện pháp nào hay không tìm người? Ta có mấy vị bằng hữu, e sợ cũng tới đến hư thế giới?"

Nghe được Ninh Tiểu Đường hỏi cái này, bên cạnh Trầm Ngưng Nhi lúc này bỗng cảm thấy phấn chấn, đầy mặt chờ mong mà nhìn Hồi Bào người trung niên.

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Ồ? Là từ đồng nhất chỉ hư chỉ nhân tới được sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Đúng, hơn nữa gần như vẫn là cũng trong lúc đó tới được. Chỉ là đi tới hư thế giới sau, ta ở phụ cận vẫn chưa nhìn thấy bọn họ."

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Nếu như là từ đồng nhất chỉ hư chỉ nhân tới được, hơn nữa gần như lại là trong cùng một lúc, như vậy bọn họ đi tới hư thế giới, nên cũng là xuất hiện ở Đại Hoang cấm địa bên trong."

"Chỉ là xuất hiện cụ thể địa điểm, sẽ tùy cơ phân bố. Ngươi cũng biết, Đại Hoang cấm địa chu vi gần ngàn dặm, các ngươi tự nhiên không có khả năng lăm ở phụ cận tìm tới bọn họ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Vậy chúng ta hiện tại nên làm gì tìm tới bọn họ? Trần thủ có thể có biện pháp?"

Hồi Bào người trung niên cau mày, nghĩ một hồi sau nói rằng: "Ta là không có biện pháp giúp các ngươi tìm tới bọn họ. Có điều, các ngươi có thể đi tìm một người, hắn có lẽ có biện pháp giúp các ngươi tìm tới những bằng hữu kia."

Ninh Tiểu Đường nói: "Há, là ai?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Hắn gọi người nổi tiếng tổ, là đệ ngũ vực bên trong tiếng tăm lừng lẫy Thiên Kỳ sư. Hắn thôi diễn thuật, tài năng như thần, chính là rất nhiều vương Hầu Phủ trên khách quý. Người tầm thường, căn bản không có cách nào thỉnh cầu hắn ra tay. Có điều lấy tôn giả thực lực, cũng có thể thử một lần."

Ninh Tiểu Đường nói: "Không biết nơi nào có thể tìm tới vị này người nổi tiếng tổ?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Nếu như là trước đây, muốn tìm được vị này thần long kiến thủ bất kiến vĩ kỳ nhân, hầu như không thể. Có điều khoảng thời gian này, hắn được yêu đến thiên đô Vương phủ trên. Tôn giả chỉ cần đi thiên đô Vương phủ, lẽ ra có thể tìm tới đối phương."

Ninh Tiểu Đường nói: "Thiên đô Vương phủ sao, cách này có bao xa? Đi như thế nào?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Thiên đô Vương phủ ở thiên đô thành, cự này ước chừng hơn ngàn dặm xa. Đợi lát nữa, ta liền đưa tôn giả một phần địa đồ."

"Cái kia đa tạ." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường hỏi ra quan trọng nhất một vấn đề.

"Trần thủ, Dị Giới người đi tới này hư thế giới, như muốn sẽ rời đi, nên làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 247: Trần thủ thân phận

□

"Rời đi a..." Hồi Bào người trung niên trên mặt hơi lộ ra một tia cảm khái, nói rằng: "Kỳ thực đối với phần lớn đi tới hư thế giới Dị Giới người đến nói, một khi tiến vào hư thế giới, muốn lại từ đầu rời đi, hầu như là chuyện không thể nào."

"Đương nhiên, đối với tôn giả tới nói, cũng không phải là không có rời đi hi vọng. Muốn rời khỏi cái này hư thế giới, e sợ chỉ có thể đi chỗ đó."

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Nơi nào?"

Hồi Bào trung niên nhân nói: "Khói xám đầm lầy, vạn giới cung."

"Khói xám đầm lầy, vạn giới cung sao?" Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng nói cú, "Kính xin trần thủ cụ thể nói cho ta một chút cái này vạn giới cung."

Hồi Bào người trung niên lắc lắc đầu, nói rằng: "Đối với cái này vạn giới cung, ta biết rất ít. Ta chỉ biết là nó ở khói xám đầm lầy ở trong, thế lực khổng lồ, thậm chí ngay cả rất nhiều vương hậu đều đối với nó kiêng dè không thôi. Mà cái kia khói xám đầm lầy, cách chúng ta nơi này khoảng chừng có cách xa năm trăm triệu dặm."

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày nói: "Xa như vậy!"

Hồi Bào người trung niên than thở: "Đúng đấy, người bình thường e sợ chỉ là hoa ở trên đường thời gian, đều phải kể tới năm lâu dài."

Ninh Tiểu Đường nói: "Trần thủ, ngươi có biết hay không có ai đối với này vạn giới cung tình huống, hiểu rõ tương đối nhiều?"

Hồi Bào người trung niên suy nghĩ một chút, nói rằng: "Nếu thật sự muốn nói ai đối với này vạn giới cung tình huống biết đến tương đối nhiều, vị kia người nổi tiếng tổ, khẳng định chính là một người trong đó. Ta nghĩ chờ tôn giả đến thiên đô thành, có thể tìm hắn cụ thể hỏi một chút."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nghĩ thầm mục tiêu tiếp theo, chính là tìm tới vị kia Thiên Kỳ sư người nổi tiếng tổ.

Bởi vì bất kể là phải tìm Trầm Duyệt Duyệt tẩm tích, hay là muốn hiểu rõ càng nhiều có quan hệ vạn giới cung tin tức, đều cần dựa vào vị kia người nổi tiếng tổ hỗ trợ.

"Trần thủ, đa tạ ngươi vì chúng ta giải thích nghi hoặc thích nghi." Ninh Tiểu Đường chấp tay nói cảm ơn, lập tức lại nói: "Thực sự là xấu hổ, đến hiện tại, còn không biết trần thủ xưng hô như thế nào?"

Hồi Bào người trung niên cười ha ha, chấp tay nói rằng: "Tại hạ Đường dạ lân."

Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa chấp tay, nói rằng: "Hóa ra là Đường trần thủ."

Đường dạ lân nói: "Không biết tôn giả cùng vị cô nương này, xưng hô như thế nào?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Tại hạ Ninh Tiểu Đường."

Trầm Ngưng Nhi do dự một chút, nói rằng: "Tại hạ Trầm Ngưng Nhi."

Đường dạ lân chấp tay nói rằng: "Hóa ra là Trữ huynh cùng Thẩm cô nương."

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người chấp tay đáp lễ.

"Đường trần thủ, lấy võ công của ngươi, ở chúng ta thế giới kia, nghĩ đến cũng không phải bừa bãi hạng người vô danh. Không biết Đường trần thủ ở chúng ta thế giới kia, là môn phái nào tiền bối?" Ninh Tiểu Đường hiếu kỳ hỏi.

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường cũng không biết vị này Đường trần thủ cụ thể tuổi tác, nhưng đối với mới khẳng định chỉ ít là 300 năm trước nhân vật.

Bởi vì 300 năm trước Công Tôn Long tiến vào ma ách tông di chỉ thì, liền từng thấy vị này Đường trần thủ thân thể.

Thấy Ninh Tiểu Đường hỏi từ bản thân là môn phái nào, Đường dạ lân hơi hơi phiền muộn, thở dài nói: "Không đối gạt Trữ huynh, tại hạ là Côn Lôn Phái Đệ Tứ Đại chương môn."

"Côn Lôn Phái Đệ Tứ Đại chương môn?" Ninh Tiểu Đường nghe được cái này, không khỏi giật nảy cả mình.

Một bên Trầm Ngưng Nhi, cũng che cái miệng anh đào nhỏ nhắn, đầy mặt vẻ khiếp sợ.

"Không biết Côn Lôn Phái bây giờ, truyền thừa đến đời thứ mấy?" Đường dạ lân hỏi.

"Đương đại Côn Lôn chương môn, chính là thứ hai mươi tám Đại Chương Môn." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói, trên mặt hắn vẫn như cũ mang theo vẻ kinh ngạc, "Đường trần thủ, nói như vậy, ngươi đã chỉ ít sống hơn một ngàn thiếu niên?"

Đường dạ lân thở dài nói: "Nói theo một ý nghĩa nào đó, coi như thế đi."

"Coi như thế đi?" Ninh Tiểu Đường hơi nghi hoặc, bởi vì Đường hạ lân ngữ khí, tựa hồ cũng không xác định.

Đường hạ lân suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta bây giờ còn sống sót, kỳ thực là Hư Thể thôi. Mà trước kia bộ kia thực thể, nhưng là chết đi từ lâu nhiều năm. Ta cố thi thể kia, nói vậy ngươi cũng là từng thấy."

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, nói rằng: "Đường trấn thủ, nếu như ngươi cùng chúng ta đồng thời trở về trước kia thế giới kia, như vậy ngươi bộ thân thể này không cũng sống lại?"

Đường hạ lân vùng vung tay, nói rằng: "Ta và các ngươi không giống, ta là không có cách nào lại trở lại thực thể giới."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Đây là vì sao?"

Đường hạ lân giải thích: "(Đại Hư kinh)! Dị Giới người chỉ cần tu luyện (Đại Hư kinh) sau, Hư Thể đem triệt để chủ đạo ý thức, mà thực thể thì lại đem hoàn toàn chết đi. Bây giờ ta, đã cùng này hư thể giới bản thổ nhân loại như thế, cũng lại đi không được bất kỳ thực thể giới."

Ninh Tiểu Đường thờ dài nói: "Bất kể nói thế nào, Đường trấn thủ ngươi chung quy là sống hơn một ngàn năm."

Đường hạ lân cười nói: "Trừ huynh mới vừa tới nơi này, ngươi khả năng không rõ ràng, ở này hư thể giới, nhân loại tuổi thọ phổ biến so với chúng ta thế giới kia nhân loại muốn trường. Nơi này mặc dù là bình thường nhất bách tính, đều có thể sống hai trăm tuổi. Mà những Thần Anh đó cảnh vương hậu, hầu như có thể sống đến ba ngàn tuổi."

"Sống đến ba ngàn tuổi!" Ninh Tiểu Đường nghe được cái này, không khỏi âm thầm lú lười.

"Đường trấn thủ, những Dị Giới đó cao thủ, như đội được Thọ Nguyên sắp tới thì, đi tới nơi này cái hư thể giới, há không thể sống đến càng lâu?" Ninh Tiểu Đường hỏi.

Đường hạ lân lắc đầu nói: "Không đơn giản như vậy, trừ phi tu luyện (Đại Hư kinh), thực sự trở thành hư thể giới nhân loại. Bằng không, Dị Giới người thực thể một khi tử vong, Hư Thể cũng sẽ theo tử vong."

"Thực thể tử vong, Hư Thể cũng sẽ theo tử vong?" Ninh Tiểu Đường lộ ra một tia kinh ngạc.

"Đúng." Đường hạ lân gật gật đầu nói, "Vì lẽ đó Trừ huynh, các ngươi nếu không dự định vĩnh cửu ở lại hư thể giới, như vậy các ngươi cũng phải nhanh một chút trở về, để tránh khỏi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn."

"Không đúng." Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên nói cụt, "Đường trấn thủ, những kia trước kia thế giới bị hủy diệt Dị Giới người đâu? Bọn họ không phải thực thể cũng bị phá hủy sao, làm sao Hư Thể vẫn là sống cho thật tốt?"

Đường hạ lân thờ dài nói: "(tiện dân kinh)."

Ninh Tiểu Đường kinh ngạc nói: "(tiện dân kinh)? Đây lại là cái gì?"

Đường hạ lân nói: "(tiện dân kinh), tên như ý nghĩa, chính là nói chỉ có tiện dân mới sẽ tu luyện công pháp. Năm đó cái kia Dị Giới bị hủy diệt trước, cũng đã có lượng lớn Dị Giới dòng người rơi xuống hư thể giới. Nhưng mà, mặc dù bọn họ đi tới hư thể giới, nếu như bọn họ trước kia thế giới kia bị hủy diệt, bọn họ vẫn như cũ sẽ chết đi."

"Liên, liên có (tiện dân kinh). Chỉ cần tu luyện (tiện dân kinh), liên có thể thực sự trở thành hư thể giới nhân loại, sẽ không lại chịu đến thực thể liên lụy."

Ninh Tiểu Đường hơi sững sờ, nói: "Này nghe tới không phải là cùng (Đại Hư kinh) như thế?"

Đường hạ lân cười cười nói: "Quả thật có chút tương tự, nhưng trên thực tế đại khác nhiều. Bởi vì (Đại Hư kinh) chính là đứng đầu nhất tu luyện công pháp một trong, chính là những kia thân phận cao quý Thành Chủ, vương hậu, cũng đồng dạng ở tu luyện (Đại Hư kinh)."

"Mà (tiện dân kinh) nhưng không giống nhau, ngoại trừ những thế giới kia bị hủy diệt Dị Giới người, không có ai sẽ đi tu luyện bộ công pháp kia."

Ninh Tiểu Đường nhú nhú nói: "Chẳng lẽ nói, một khi tu luyện này (tiện dân kinh), sẽ mang đến rất lớn mặt trái hậu quả?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 248: Dị Giới người

□

Đường Dạ Lâm gật gù, nói rằng: "Những Dị Giới đó người tu luyện (tiện dân kinh) sau, sinh từ liền nắm giữ ở hư thế giới nhân loại địa phương trong tay. Chỉ cần tu vi đạt đến Thần Khiếu cảnh, liền có thể dễ dàng khống chế những Dị Giới đó người tính mạng."

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày: "Thần Khiếu cảnh?"

Đường Dạ Lâm nói: "Cái này Thần Khiếu cảnh tương đương với chúng ta thế giới kia Thông Mạch cảnh."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, chờ đến lúc này, hẳn đối với hư thế giới tu vi cảnh giới, cũng có đại thể hiểu rõ. Từ thấp đến cao, vì là Thần Khiếu cảnh, thần nguyên cảnh cùng Thần Anh cảnh.

Đường Dạ Lâm tiếp tục nói: "Sinh từ một khi bị người khống chế, những Dị Giới đó người liền không có lựa chọn tự do. Bất luận để bọn họ làm chuyện gì, bọn họ đều chỉ có thể đáp ứng. Trong đó bị thăm, có thể tưởng tượng được."

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày nói: "Đường trấn thủ, đi tới hư thế giới Dị Giới người, phần lớn đều tu luyện (tiện dân kinh) sao?"

Đường Dạ Lâm nói: "Cái này ngược lại không là, trên thực tế, hiện tại tu luyện (tiện dân kinh) Dị Giới người, đã càng ngày càng ít. 800 năm trước đám kia Dị Giới người, vì mạng sống mới bắt đầu đi tu luyện (tiện dân kinh)."

"Theo thời gian chuyển dời, những Dị Giới đó người đòi kế tiếp, đã không lại cần dựa vào tu luyện (tiện dân kinh) bảo mệnh. Mấy trăm năm sau, bọn họ từ lâu phân bố đến hư thế giới Thiên Nam Địa Bắc. Rất nhiều người đều gia nhập vào một chút thế lực bên trong, đồng thời cũng thu được tu luyện cơ sở công pháp cơ hội."

"Hiện tại những kia tu luyện (tiện dân kinh) Dị Giới người, kỳ thực đại thể đều là chút không có dựa vào thế lực tầng dưới chót người, vì sống được càng lâu dài chút, bắt đầu đi tu luyện (tiện dân kinh). Bởi vì tuy rằng tu luyện (tiện dân kinh) sau, sinh từ có thể bị người khác khống chế, nhưng xác thực cũng có thể tăng cường người tuổi thọ."

"Đương nhiên, mặc dù hiện tại tu luyện (tiện dân kinh) Dị Giới người thiếu, thế nhưng Dị Giới người địa vị, ở toàn bộ hư thế giới, trước sau là thấp nhất. Ở nhân loại địa phương trong mắt, Dị Giới người chính là tiện dân, cấp thấp nhất nhân chủng. Dị Giới người không chỉ có không thể cùng nhân loại địa phương thông hôn, hơn nữa một khi phạm tội, chịu đến xử phạt cũng là cực sự nghiêm trọng. Có thể nói, Dị Giới người chịu đến kỳ thị cùng bất công, ở khắp mọi nơi."

Nói tới chỗ này, Đường Dạ Lâm khe khẽ thở dài, bởi vì bản thân hẳn cũng là Dị Giới người.

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày nói: "Đường trấn thủ, vì lẽ đó người bình thường, chính là lấy khác một bộ mặt mũi gặp người."

"Đúng đấy, tu luyện (Đại Hư kinh) sau, ta liền nắm giữ khác một bộ dung mạo." Đường Dạ Lâm than thở, "Có điều, đối với vương hậu tới nói, bọn họ càng coi trọng hay là chúng ta thực lực của bản thân. Như thực lực người đủ mạnh, bọn họ cũng sẽ không xem thường người."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, thực lực của tự thân, vĩnh viễn là kiên cố nhất hậu thuẫn.

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, coi như là một con lợn, cũng có thể khiến người ta sinh ra lòng kính nể.

Hay là cùng là đến từ chính Đạo Nguyên thế giới, để Đường Dạ Lâm cảm nhận được cảm giác thân thiết.

Tuy rằng đón lấy Ninh Tiểu Đường không lại chủ động đặt câu hỏi, nhưng Đường Dạ Lâm vẫn là thao thao bất tuyệt địa hướng về Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người, giới thiệu rất nhiều liên quan với hư thế giới sự vật.

Làm ngày thứ hai song phương cáo biệt thì, Đường Dạ Lâm càng là đưa một vài thứ cho Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người.

Đường Dạ Lâm chỉ chỉ bên cạnh người hai con cự thú, nói rằng: "Trữ huynh, Thẩm cô nương, này hai con là hư thế giới độc nhất Ngân Giác Đà Thú, chính là thay đi bộ tác dụng, có thể ngày đi 200 dặm. Kỳ chúng nó đi thiên đô thành, sau năm ngày liền có thể đến."

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, đều một mặt tò mò đánh giá trước mắt hai con cự thú.

Chúng nó toàn thân toàn thân màu xám, cao chừng nửa trượng, tướng mạo có chút tương tự Hà Mã, chỉ là chúng nó trên trán, mọc ra một đôi loan loan màu bạc sừng nhọn.

Tiếp đó, Đường Dạ Lâm lại lấy ra một bọc nhỏ phục, nói rằng: "Những này là hư thế giới thông dụng tiền, gọi là hồi tinh. Mặt khác, bên trong còn có một phần địa đồ."

Nói, hẳn đem bọc nhỏ phục đưa cho Ninh Tiểu Đường.

"Cái kia đa tạ Đường trấn thủ, ta liền không khách khí." Ninh Tiểu Đường cũng không lập dị, lúc này tiếp nhận bọc nhỏ phục.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, vươn mình ngồi vào cái kia hai con Ngân Giác Đà Thú trên lưng.

Ngân Giác Đà Thú tính tình vô cùng ôn hòa, thấy có người ngồi vào trên lưng mình, cũng không xao động, chỉ là từ lỗ mũi nơi phun ra hai vệt màu trắng nhiệt khí, tựa hồ đang cùng hai vị khách mới chào hỏi.

Đường Dạ Lâm hướng Ninh Tiểu Đường hai người chấp tay, nói rằng: "Vậy ta liền chúc hai vị, thuận buồm xuôi gió."

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người cũng ôm quyền, hướng về Đường Dạ Lâm đáp lễ lại.

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Đường trấn thủ, vậy chúng ta liền như vậy cáo từ, sau này còn gặp lại!"

Nói, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người từng người ở Ngân Giác Đà Thú nơi cỏ, nhẹ nhàng vỗ vỗ.

Khẩn đón lấy, Ngân Giác Đà Thú lúc này chuyển động. Trong chớp mắt, hai con cự thú tốc độ liền từ linh tiêu đến cực hạn.

"Bá ~ "

Hai đạo hơi ánh né qua, vung lên một chỗ tro bụi, dần dần biến mất ở xa xa.

Đường Dạ Lâm chấp hai tay sau lưng, xa xa nhìn Ngân Giác Đà Thú biến mất ở cuối đường.

Lúc này, một vị bạch y công tử trẻ tuổi đi tới, chính là vị kia tang công tử.

Hắn ngấm nhìn cuối đường, nói rằng: "Sur phụ, hai vị khách nhân đã đi, chúng ta trở về đi thôi."

Đường Dạ Lâm thờ dài, nói rằng: "Được, đi thôi."

Thấy chính mình sur phụ đầy mặt phiền muộn, cái kia tang công tử không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Sur phụ, hai vị kia Dị Giới khách nhân đến cùng là ai vậy?"

Đường Dạ Lâm hơi hơi dừng một chút, nói: "Bọn họ a, đến từ chính một gần gũi nhất đạo thể giới."

Nói tới chỗ này, Đường Dạ Lâm trong đầu không khỏi mà hiện ra một bóng người, đó là một vị cười khẩu thường mở nắp hòa thượng.

Có điều khẩn đón lấy, Đường Dạ Lâm quơ quơ đầu, trong đầu bóng người kia tùy theo biến mất.

"Đi thôi." Đường Dạ Lâm chấp hai tay sau lưng, xoay người hướng trên núi đi đến.

...

Đây là một toà gọi ích thành thành trì, nhân khẩu ước mười vạn, Thành Chủ tên là ích hoành, là thiên đô vương dưới trướng ba mươi chín vị Thành Chủ một trong.

Thân là một toà trung đẳng thành trì Thành Chủ, ích hoành bản thân thực lực bất phàm, chính là Thần Khiếu cảnh viên mãn cường giả.

Thực lực đó ở ba mươi chín vị Thành Chủ ở trong, đủ để đứng vào năm vị trí đầu.

Trải qua mấy trăm năm thời gian kinh doanh, ích hoành ở toàn bộ ích thành, chính là Thổ Hoàng Đế bình thường tồn tại.

Hai ngày sau, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi cười Ngân Giác Đà Thú, đi tới ích thành.

Hai ngày nay bọn họ dọc theo đường đi ăn gió nằm sương, phát hiện bên người còn thiếu thiếu một ít đồ dùng hàng ngày.

Bởi vậy, nhìn thấy nửa đường có toà Ji Sung, hai người liền quyết định vào thành mua vài món đồ.

Hay là vì không có thời gian, mau chóng tìm tới đệ đệ mình, Trầm Ngưng Nhi kiến nghị hai người tách ra đi mua.

Ninh Tiểu Đường cũng không nghĩ nhiều, hai người liền ở một tòa tửu lâu trước tách ra, ước định mua xong đồ vật sau ở đây hội hợp.

Làm Ninh Tiểu Đường một lần nữa về tới đây thì, hắn phát hiện tửu lâu trước vây quanh một đám người.

Giữa đám người, hắn còn phát hiện Trầm Ngưng Nhi bóng người.

Thanh âm huyền ảo, không ngừng từ bên kia truyền đến.

"Không nghĩ tới, vị này Dị Giới nữ tử, tính tình vẫn thật cương liệt."

"Cái kia ích gia công tử, ta đã sớm nhìn hắn không hợp mắt. Có bao nhiêu hoàng hoa khuê nữ bị hắn chà đạp, lại có bao nhiêu thiếu phụ nữ đàn hoàng

gặp hấn gian dân?"

"Đúng đây, này một cước, bị đá được! Tốt nhất đá gãy cái kia ** sinh mạng, miễn cho hấn lại đi gieo vạ những người khác!"

"Có điều đáng tiếc a, ích gia tuyệt đối sẽ không buông tha cái kia Dị Giới nữ tử. Cái kia Dị Giới nữ tử đón lấy tao ngộ, sợ là sẽ phải rất thảm!"

Nghe những thanh âm này, Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, sau đó hướng đoàn người đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Kẻ xấu xa

□

Trong đám người Trầm Ngưng Nhi, một thân màu trắng quần áo, liền phảng phất là sinh trưởng ở vùng bùn bên trong một đóa mỹ lệ Bạch Liên.

Nàng cặp kia đẹp dễ trong suốt con mắt, chính tức giận bạc phát, một mặt cảnh giác nhìn những người chung quanh.

Ninh Tiểu Đường lặng yên không một tiếng động địa từ trong đám người xâm nhập, đi tới Trầm Ngưng Nhi bên cạnh người.

Sau đó, hấn một bên đưa tay ra nhẹ nhàng vỗ vỗ Trầm Ngưng Nhi vai, vừa nói: "Làm sao, Ngưng nhi cô nương?"

Cảm giác được có người ở đập bờ vai của chính mình, Trầm Ngưng Nhi không khỏi sợ hết hồn, phảng phất chấn kinh con thỏ nhỏ, cái miệng anh đào nhỏ nhắn phát sinh rít lên một tiếng: "A!"

Có điều, khi nàng xoay đầu lại, nhìn thấy là Ninh Tiểu Đường sau, nhất thời thở phào một cái.

"Ninh Công Tử, nguoi rớt cục trở về."

Thời khắc này, Trầm Ngưng Nhi nguyên bản căng thẳng biểu hiện, rớt cục thư giãn hạ xuống.

Ở cái này không chỗ nương tựa Dị Thế Giới, Trầm Ngưng Nhi cũng chỉ có cùng Ninh Tiểu Đường chờ cùng nhau thì, mới có thể cảm giác được một tia cảm giác an toàn.

"Xảy ra chuyện gì, Ngưng nhi cô nương?"

Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, cúi đầu nhìn phía cách đó không xa mặt đất.

Nơi đó đang nằm một vị tuổi trẻ công tử áo gấm, thân thể dường như đun sôi tôm như thế cuộn mình.

Khuôn mặt của hấn trắng bệch như tờ giấy, mồ hôi lạnh trên trán liên tục.

Hai tay hấn bụng dưới khó, đầy mặt vẻ thống khổ.

Nghe được Ninh Tiểu Đường hỏi, Trầm Ngưng Nhi khuôn mặt hơi đỏ lên, nổi giận nói rằng: "Người kia đùa giỡn ta, sau đó... Sau đó ta trong con tức giận, liền đá hấn một cước. Không nghĩ tới... Không nghĩ tới này một cước, vừa vịn đá đến nơi đó."

Nói xong lời cuối cùng, Trầm Ngưng Nhi âm thanh càng ngày càng nhẹ, nhỏ như muỗi a.

Lúc đó, nàng cũng là dưới tình thế cấp bách, không nhịn được bất chấp dùng sức một cước đá ra.

Không nghĩ tới thật xảo bất xảo, vừa vịn đá đến cái kia kẻ xấu xa dưới khó.

Nghe xong chuyện đã xảy ra, Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Bị đá được!"

Hấn hé mắt, lạnh lùng nhìn phía nằm trên đất vị kia tuổi trẻ công tử áo gấm, nghĩ thầm chính mình có muốn hay không tái giáo huấn một hồi cái này đồ không có mắt.

Trong đám người, tiếng nghị luận sôi sùng sục, không ngừng truyền vào hai trong tai người.

"Nguyên lai cái này Dị Giới nữ tử còn có người đồng bạn."

"Coi như có đồng bạn thì lại làm sao? Bọn họ tốt nhất mau chóng rời đi. Ích liễu bên người cái kia tùy tùng, đã về Thành Chủ Phủ đi gọi người. Lại chốc lát nữa, chờ Thành Chủ Phủ người vừa đến, bọn họ chính là muốn đi cũng đi không xong rồi."

"Này ích liễu làm người háo sắc, gian ** nữ, tiếng xấu lan xa, bị gieo vạ người dám nộ không giận nói, chỉ có thể tự nhận xui xẻo. Vì sao? Bởi vì hắn là Thành Chủ Đại Nhân con trai duy nhất, cực được Thành Chủ Đại Nhân cưng chiều, coi như trời sập xuống, cũng có Thành Chủ Đại Nhân đây."

"Đúng đấy, hiện tại này ích liễu ăn lớn như vậy thiết thời, chắc chắn sẽ không giăng hoà. Cái kia hai cái Dị Giới người không trốn nữa, kết cục e sợ sẽ cực thảm."

"Dị Giới người vốn là địa vị thấp, một khi bị nắm lấy, nam phòng chừng bị lăng trì, nữ sao, khả khả..."

Nghe chu vi nghị luận, Trầm Ngưng Nhi sắc mặt hơi hơi trắng lên, nói rằng: "Ninh Công Tử, chúng ta vẫn là mau chóng rời đi đi."

Ninh Tiểu Đường đang muốn có muốn hay không lại ra tay giáo huấn một hồi cảm y công tử kia, nghe được Trầm Ngưng Nhi âm thanh sau, hắn đành chờ một chút sau, gật gật đầu nói: "Được, chúng ta đi."

Có điều, ngay ở Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người chính muốn rời khỏi thời gian.

Bỗng nhiên, một đạo nổi giận thanh từ đường phố xa xa truyền đến.

"Lớn mật Dị Giới người, dám dẫm thương công tử nhà ta, đừng hòng đi!"

Chỉ thấy hai đạo bóng người màu đen, không ngừng ở hai bên đường phố nóc nhà trên, nhảy lên, thoáng hiện.

Mấy hơi thở sau, liền từ xa xoi nơi bay lượn đến trước mắt.

"Bá ~ "

Hai bóng người chớp mắt lướt tiến vào giữa đám người, đi tới vị kia tuổi trẻ công tử áo gấm bên cạnh.

Đây là hai cái ông lão mặc áo đen, đầu đầy tóc bạc, trên mặt che kín nếp nhăn, khắp toàn thân từ trên xuống dưới toả ra một luồng dày đặc lệ khí.

Đám người chung quanh, lúc này có người nhận ra thân phận của hai người, kinh hô: "Trời ạ, là ích Thành Chủ bên người Lục lão đến rồi, hơn nữa lập tức đến rồi hai vị."

Có người nhỏ giọng hỏi: "Ích Thành Chủ bên người Lục lão? Rất lợi hại phải không?"

"Huynh đệ, nơi khác đến đi, này cũng không biết?"

"Đúng, ta là đi ngang qua Thương Lữ."

"Huynh đệ, nói cho người đi, ích Thành Chủ bên người Lục lão, ở toàn bộ ích thành, chính là chỉ đứng sau ích Thành Chủ siêu cấp cao thủ. Nghe nói, một thân tu vi, mỗi người đạt đến Thần Khiếu cảnh hậu kỳ."

"Cái gì, như thế lợi hại!"

"Xem ra, này ích liễu quả nhiên rất được Thành Chủ cưng chiều. Vừa nghe nói có người tổn thương con trai của hắn, lập tức liền phái tới bên người Lục lão, hơn nữa một tới vẫn là hai vị."

"Ài, cái kia hai cái Dị Giới người sau đó phải thảm. Hiện ở tại bọn hắn coi như muốn rời khỏi, cũng đi không được."

Cái kia hai cái ông lão mặc áo đen nửa quỳ trên mặt đất, từ từ nâng dậy nằm trên đất cuộn mình thân thể công tử áo gấm.

"Công tử, người thế nào rồi?" Trong đó một ông lão sốt sắng mà mở miệng nói.

Cái kia tuổi trẻ công tử áo gấm chậm rãi mở mắt ra, cổ hết sức há miệng, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Thân lão, từng lão, ta phía dưới... Đau!"

"Công tử, người trước tiên đem bỏ tay ra, để lão phu vì người nhìn một cái thương thế." Vị kia thân lão mở miệng nói rằng.

Cái kia tuổi trẻ công tử áo gấm gật gù, dời đi ô ở khó đã hạ thủ chương.

Vị kia thân chưa từng thấy khăn vì là công tử áo gấm kiểm tra thương thế, làm kéo dài đối phương quần, thấy rõ bên trong thương thế sau, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh: "Hi!"

Mặt khác một vị từng lão liền vội vàng hỏi: "Làm sao?"

Cái kia thân lão đạo: "Nứt đầu đường tử, chính đang xuất huyết, đến mau mau tìm đại phu trị liệu."

Dứt lời, cái kia thân lão bỗng nhiên trạm lên, tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người, nghiêng răng nghiêng lợi địa nói rằng: "Chết tiết Dị Giới người, dám đem công tử thương thành như vậy. Ta muốn để cho các ngươi để mạng lại trả lại! Không, ta muốn để cho các ngươi sống không bằng chết!"

Cái kia từng lão liếc nhìn Trầm Ngưng Nhi, lạnh lùng nói rằng: "Công tử chính là quý giá thân thể, coi trọng ngươi cái này Dị Giới người, đó là phúc phận của ngươi. Dám dưới như vậy tàn nhẫn tay, rất khỏe mạnh! Ngươi không từ đứng không, vậy ta liền để trăm người, ngàn người đến ô ngươi thân!"

"Xong xong, hai người này Dị Giới người chết chắc rồi."

Đám người xung quanh, thấy hai vị lão giả nổi giận đùng đùng, dường như nổi giận sur tử, từng cái từng cái không khỏi mà lui về phía sau đi.

Trầm Ngưng Nhi hơi hướng Ninh Tiểu Đường bên cạnh nhích lại gần, đầy mặt tức giận trừng mắt đối diện hai vị lão giả.

Ninh Tiểu Đường giận dữ cười, nói rằng: "Hai cái Lão Bất Tử, ta còn không tìm các ngươi tính sổ, các ngươi cũng ác nhân cáo trạng trước."

"Nghiệt Súc, muốn chết!" Cái kia thân lão thân hình lóe lên, lúc này một quyền hướng Ninh Tiểu Đường đánh tới.

Ninh Tiểu Đường ánh mắt lạnh lẽo: "Muốn chết chính là các ngươi!"

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường bóng người chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

"Ca ~ ~ "

Phảng phất có món đồ gì ao hăm, phát sinh một cái nhẹ nhàng tiếng vang.

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia thân lão thân thể bỗng nhiên giữa đường mạnh mẽ địa ngừng lại.

Không biết lúc nào, Ninh Tiểu Đường bóng người xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Ninh Tiểu Đường một bàn tay, chậm rãi từ đối phương lồng ngực thu hồi.

Chỉ thấy cái kia thân lão hai mắt trừng trừng, toàn bộ lồng ngực đều ao lồm vào.

"Àm ~ ~ "

Cái kia thân lão ngửa mặt ngã xuống, chết không nhắm mắt.

"Cái gì, sao có thể có chuyện đó!"

Một vị khác Lục lão một trong, vị kia từng lão nhìn thấy tình cảnh này, đầy mặt không thể tưởng tượng nổi, hải đến hồn phi phách tán!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 250: Một chương một

□

Cái kia từng lão làm sao cũng không nghĩ ra, trước mắt vị này Dị Giới người, càng người mang thực lực kinh khủng như thế.

Phải biết, cùng hắn cùng đi vị kia thân lão, cũng không phải người yếu, vậy cũng là Thần Khiếu cảnh hậu kỳ cao thủ a.

Nhưng mà mặc dù là Thần Khiếu cảnh hậu kỳ cao thủ, vẫn còn đang vừa đối mặt sau, bị đối phương một cái tát đập chết.

Thậm chí cuối cùng, vị kia thân lão, e sợ ngay cả mình chết như thế nào cũng không biết, trực tiếp chết không nhắm mắt!

Như vậy dọa người một màn, để còn lại vị này từng lão không rét mà run, toàn thân bộ lông đều thụ lên.

Hắn thậm chí hoài nghi, coi như là chính mình Thành Chủ đến rồi, e sợ cũng chưa chắc là vị kia Dị Giới người đối thủ.

"Lẽ nào cái kia Dị Giới người đã đột phá Thần Khiếu cảnh, chính là thần nguyên cảnh nhân vật khủng bố?" Một ý niệm vừa ở cái kia từng lão trong đầu né qua.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường lại động.

Thân hình hắn lóe lên, chớp mắt liền xuất hiện ở vị kia từng lão thân trước.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường xòe bàn tay ra, không chút do dự một chương vỡ ra.

"Không!"

Vị kia từng lão đầy mắt sợ hãi, phát sinh một tiếng cuồng loạn gầm rú.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường tốc độ thực sự quá nhanh.

Sắp đến rồi để vị kia thân lão, căn bản không kịp làm ra phản ứng.

Trước một sát na, Ninh Tiểu Đường vừa mới vừa mới Chương Lực giết vị kia thân lão.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người liền xuất hiện ở vị kia từng lão thân trước.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường bàn tay, lấy thiểm điện như thế tốc độ, trong nháy mắt hạ xuống.

Vị kia từng lão, chỉ có thể trở mắt nhìn Ninh Tiểu Đường con kia Uyên Như Từ Thần như thế bàn tay kéo tới.

"Đừng ~~ "

Âm thanh cũng không phải cỡ nào mà vang dội.

Ninh Tiểu Đường bàn tay, phảng phất một mảnh lá rụng, nhẹ nhàng rơi vào vị kia từng lão trên trán.

Bởi vì rơi vào khinh, vì lẽ đó vị kia từng lão cái trán nhìn qua, tựa hồ cũng không lo ngại.

Nhưng mà ngay ở bàn tay rơi xuống cái trán trong nháy mắt đó, vị kia từng lão hai mắt đột nhiên trợn to, sau đó cả người cương trực địa ngã xuống, sinh lợi hoàn toàn không có.

Như có người có thể thấu thị, liền có thể nhìn thấy, vị kia từng lão trong đầu bộ, lúc này triệt để trở thành một mảnh hồ dán, đó là huyết nhục cùng tủy não hỗn hợp đồ vật.

Ninh Tiểu Đường thu chương, sau đó một mặt bình tĩnh mà nhìn trước mắt tuổi trẻ công tử áo gấm.

"Không muốn... Đừng có giết ta..."

Vào giờ phút này, cái kia tuổi trẻ công tử áo gấm hoàn toàn bị sợ vỡ mật, nói chuyện nói năng lộn xộn, toàn thân run rẩy, thậm chí ngay cả dưới khó đầu đón, tựa hồ cũng ở một khắc bị ngăn ngừ địa lãng quên.

Điều này cũng không trách hắn sợ vỡ mật, dù sao, mới gần gần mấy hơi thở công phu, Thành Chủ Phủ Lực lão bên trong hai vị, liền bị người trước mắt gọn gàng nhanh chóng Địa Sát chết rồi, không hề có chút sức chống đỡ.

Như vậy hung tàn một màn, thật sâu chấn động rồi hắn.

Thân là ích thành Thành Chủ ích hoành nhi tử, ích liễu phi thường rõ ràng, vị kia từng lão cùng vị kia thân lão thực lực cường hãn đến mức nào.

Nhưng mà, hai lão ở trên tay đối phương, quả thực lại như là đội làm thịt gà con, một chương một, trong nháy mắt, bị giết sạch sành sanh.

Ninh Tiểu Đường cúi đầu liếc mắt nhìn cái kia tuổi trẻ công tử áo gấm bên chân, hơi nhíu nhíu mày.

Nơi đó có một bãi thấp tích, hỗn hợp từng tia từng tia vết máu.

Nguyên lai, ích liễu vào đúng lúc này bị sợ vãi tè rồi.

Ninh Tiểu Đường lạnh lùng nói rằng: "Có phải là rất đau?"

"A?" Ích liễu hơi ngẩn người, không hiểu trước mắt vị Dị Giới người có ý gì.

Ninh Tiểu Đường không có giải thích, tiếp tục tự nhiên nói rằng: "Tiếp đó, ngươi sẽ càng đau."

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường bay lên một cước, ở cái kia tuổi trẻ công tử áo gấm dưới khó, tàn nhẫn mà bù đắp một cước.

"Gào!"

Ích liễu cả khuôn mặt trong nháy mắt vận vẹo lên.

Nếu nói là trước chịu đến đau đớn là một, cái kia vào giờ phút này, đau đớn lập tức tiêu đến mười.

Thời khắc này, ích liễu cuối cùng đã rõ ràng rồi cái kia Dị Giới người nói tới, tiếp đó sẽ càng đau là có ý gì.

Đau đớn kịch liệt, rốt cục vượt qua ích liễu mức cực hạn có thể chịu đựng. Hắn trực tiếp mí mắt một phen, đau hôn mê bất tỉnh, thân thể mềm mại co quắp ngã xuống đất.

Ninh Tiểu Đường không có giết hắn, bởi vì có lúc, sống sót có thể so với chết đi càng thêm thống khổ.

Ninh Tiểu Đường xoay người, bóng người lóe lên, trở lại Trầm Ngưng Nhi bên người, nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, chúng ta đi thôi."

Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu nói: "Ừm."

Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra cường hãn thực lực, để Trầm Ngưng Nhi thỉnh thoảng sinh ra một loại ảo giác, tựa hồ đối với mới chính là một toà an toàn cảng. Chờ ở cảng bên trong, tâm linh gặp phải to lớn hơn nữa khúc chiết cùng hoảng sợ, cuối cùng vẫn như cũ sẽ trở nên bình tĩnh, an bình.

Đám người chung quanh yên lặng như tờ, yên tĩnh phảng phất liên châm rơi xuống âm thanh, cũng có thể nghe được.

Thấy Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người đi tới, bọn họ tự động địa nhường ra một con đường.

Sau đó, mọi người lẳng lặng mà nhìn kỹ hai người cười Ngân Giác Đà Thú, từ từ đi xa.

Theo hai người rời đi, nguyên bản không hề có một tiếng động đám người, rốt cục lại một lần nữa phát sinh huyền ảo.

"Trời ạ, cái kia hai cái Dị Giới người đến cùng ai? Cái kia nam, làm sao sẽ kinh khủng như thế?"

"Liên Thành Chủ Phủ hai vị Lục lão, đều không phải người kia hợp lại chỉ đích. Vừa đối mặt, liền bị miểu sát, thực lực của đối phương, đến tột cùng đến cảnh giới cỡ nào?"

"Dị Giới người làm sao sẽ lợi hại như vậy? Chuyện này quả thật khó mà tin nổi!"

"Cái kia ích liễu phía dưới phế bỏ chứ?"

"Khẳng định phế bỏ, ngươi không thấy cuối cùng cái kia một cước, chà chà..."

...

Ích thành Thành Chủ Phủ, tiếp khách đại sảnh.

Ích thành Thành Chủ ích hoành, chính đang hội kiến hai vị trọng yếu quý khách.

Ích hoành ăn mặc một bộ trường bào màu tím đen, trên đầu mang ngọc chất phát quan, mặt chữ quốc, một đôi con mắt màu xám lấp lánh có thần, trên người tỏa ra một luồng người ở vị trí cao lâu ngày nhàn nhạt uy nghiêm.

Mà hai vị kia quý khách, tương tự ăn mặc hoa lệ trang phục, thần thái cử chỉ, không không biểu hiện thân phận tôn quý.

Ba người chính nói thoại, đang lúc này, bỗng nhiên ngoài phòng có một ông lão vội vội vàng vàng đi vào.

Ích hoành trên mặt mình hiện lộ ra một tia không thích, nhưng nhìn người tới sau, hắn vẫn là nhịn xuống đến bên mép trách cứ, bởi vì người kia là bên cạnh hắn Lục lão một trong, Kiều Lão.

Trong ngày thường, Kiều Lão làm người xử sự, từ trước đến giờ trầm ổn.

Lúc này đối phương bước chân vội vã, sắc mặt hoang mang, hiển nhiên là phát sinh cái gì trùng Đại Biến Cố.

Ích hoành nhàn nhạt mở miệng hỏi: "Xảy ra chuyện gì, Kiều Lão?"

Nacho lão hơi liếc mắt nhìn hai vị khác khách nhân, sau đó nhỏ giọng địa ở ích hoành bên tai nói rồi mấy câu nói.

Trong nháy mắt tiếp theo, ích hoành nhất thời kinh nộ lên tiếng: "Cái gì! Thân lão, từng chết già! Con trai của ta cũng bị trọng thương!"

Kiều Lão gật gật đầu nói: "Đúng, Thành Chủ."

Ích hoành nhìn chăm chăm Kiều Lão sốt sắng mà hỏi: "Con trai của ta thương tổn được để thế nào rồi?"

Hắn lão làm đến tử, đối với mình này con trai duy nhất cưng chiều cực kì. Coi như mình nhi tử phạm vào to lớn hơn nữa sai, hắn xưa nay đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, không nở nữa câu quở trách.

Lúc này nghe được con trai của chính mình bị thương, lúc này mất thái.

"Chuyện này..." Kiều Lão nói quanh co lên.

"Nói mau! Đừng phiền phiền nhiều nhiều!"

Ích hoành lớn tiếng nói, dính đến con trai của chính mình, ích hoành quan tâm sẽ bị loạn, đã không trăm được nửa điểm khí.

Nacho lão khẽ cắn răng nói rằng: "Đại phu nói, công tử hắn sinh mạng, triệt để phế bỏ. Cả đời này, đều không thể lại cưới vợ sinh con."

"Cái gì!"

Thời khắc này, ích hoành tròn tròn đôi mắt, phảng phất một toà sắp núi lửa bộc phát.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251: Người nổi tiếng đại sư (một)

"Chết tiết Dị Giới người, lão phu chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!"

Ích hoành nổi giận phùng phùng, muốn rách cả mí mắt,

Hắn lão làm đến tử, đời này rất khả năng là một cái như vậy nhi tử.

Lúc này đột nhiên nghe được con trai của chính mình sinh mạng phế bỏ, lại không cưới vợ sinh con khả năng, tin tức này quả thực dường như sét đánh ngang tai.

Nhân vì chính mình cái kia con trai của Vương Bát Đản, tuy rằng phế sắc như mạng, đùa bốn quá vô số nữ nhân, nhưng vẫn chưa lưu lại bất kỳ dòng dõi.

Điều này cũng mang ý nghĩa, hắn ích hoành mạch này, rất khả năng liền muốn đoạn tuyệt hương hỏa.

"Kiều Lão, cái kia Dị Giới người lúc này ở nơi nào? Lập tức mang ta tới!" Ích hoành nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng, "Lão phu muốn tự tay hoạt xé ra cái kia hai cái để tiện Dị Giới người!"

Nacho lão khuyên nhủ: "Thành Chủ, việc này còn phải bàn bạc kỹ càng, không thể tùy tiện làm việc a!"

"Hà?" Ích hoành thấy Nacho lão dám ngỗ nghịch ý chí của chính mình, không khỏi khắp nơi hung quang địa hướng đối phương nhìn tới.

Nacho lão vội vã giải thích: "Thành Chủ, cái kia Dị Giới người thực lực cường đại dị thường, thân lão cùng từng lão hai người, chỉ là vừa đối mặt, liền bị đối phương giết. Muốn đối phó nhân vật như vậy, chúng ta tuyệt không thể lỗ mãng, nhất định phải tính tế kế hoạch mới được."

Ích hoành lòng ngực đập trùng bất định, thấm hút vài hơi khí, cuối cùng vẫn là đem xung động trong lòng ép xuống.

Có thể trở thành là Nhất Thành Chi Chủ, tự nhiên không phải kẻ ngu dốt, bao nhiêu vẫn là có đầy đủ lòng dạ cùng định lực.

Ích hoành vừa nẩy cũng là bởi vì nghe được nhi tử đứt đoạn mất sinh mạng, lúc này mới mất khống chế tâm tình.

Lúc này nghe xong Kiều Lão giải thích, hấn tỉnh táo lại sau, cũng phát hiện cái kia hai cái Dị Giới người vương tay chân chỗ.

Thân lão cùng từng lão thực lực, ích hoành mười phần rõ ràng.

Tuy nói thực lực của hấn muốn so với hai rất cao trên không ít, nhưng muốn vừa đối mặt miểu sát cái kia thân lão cùng từng lão, ích hoành tự nhận là căn bản là không có cách làm được.

Mà cái kia Dị Giới người nếu có thể làm đến một bước này, hiển nhiên thực lực đó cực kỳ khủng bố.

Ích hoành cau mày, trầm giọng nói: "Dị Giới người, lúc nào nắm giữ bức này thực lực?"

Trong đại sảnh không người nào có thể trả lời vấn đề này.

Bởi vì mọi người trong ấn tượng, Dị Giới người thực lực cũng không cao.

Tuy rằng bây giờ một ít Dị Giới người nương nhờ vào một chút thể lực, cũng học một chút công pháp, nhưng này chút công pháp có điều là bình thường nhất cơ sở công pháp.

Chân chính lợi hại hạt nhân công pháp, Dị Giới người căn bản là không có cách tiếp xúc được.

Ích hoành đưa ánh mắt tìm đến phía hai vị kia quý khách.

Có thể trở thành là ích hoành quý khách, thân phận tự nhiên cũng không đơn giản.

Hai vị kia quý khách, cùng ích hoành như thế, tương tự cũng là Nhất Thành Chi Chủ.

Trong đó một vị lông mày rậm mắt to người đàn ông trung niên, chính là long thành Thành Chủ, long hải.

Một vị khác tóc trắng phơ ông lão, nhưng là dư thành Thành Chủ, dư hướng về hữu.

Đối với vừa nẩy ích hoành giận tím mặt thất thố, hai vị Thành Chủ mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, thần sắc bình tĩnh, một bộ làm như không thấy, thờ ơ đáng vẻ.

Lúc này, thấy ích hoành trông lại, hai người mới hướng về đối phương khẽ gật đầu.

Cái kia long thành Thành Chủ long hải nói rằng: "Ích Thành Chủ cứ việc nói được rồi, có ta hai có thể giúp được việc khó khăn, nhất định làm hết sức."

Cái kia dư thành Thành Chủ dư hướng về hữu cũng nói: "Ích Thành Chủ, xin mời nói thẳng, không cần khách khí."

Ích hoành khẽ gật đầu, nói rằng: "Chuyện đã xảy ra, nói vậy hai vị cũng biết. Chỉ cần hai vị giúp ta đồng thời bắt vị kia Dị Giới người, các người vừa nẩy nói tới, ta đều đáp ứng rồi."

Cái kia long hải cùng dư hướng về hữu nhìn nhau, trong con ngươi sắc mặt vui mừng chợt lóe lên.

Dư hướng về hữu nói rằng: "Ích Thành Chủ, vậy thì một lời đã định."

...

Thời gian lại qua ba ngày, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người cười Ngân Giác Đà Thú, rốt cục đi tới thiên đô thành.

Thiên đô thành là một toà nhân khẩu vượt qua năm mươi vạn đại thành, là thiên đô vương khống chế Cương Vực dưới, quy mô to lớn nhất thành trì.

Trong thành Thương Lữ qua lại không dứt, phi thường náo nhiệt.

Tiến vào vào trong thành sau, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người thẳng đến thiên đô Vương phủ.

Khi đi tới thiên đô Vương phủ cửa lớn, nhìn thấy trước mắt rộn rộn ràng ràng đám người sau, hai người không khỏi hơi ngần người.

Trầm Ngưng Nhi nghi ngờ nói: "Ninh Công Tử, nơi này làm sao nhiều người như vậy?"

Ninh Tiểu Đường cũng có chút kỳ quái, theo lẽ thường tới nói, thiên đô Vương phủ bức này trọng địa, sẽ không cho phép đoàn người ở chỗ này tụ tập.

Bởi vì đoàn người tụ tập lên, rất dễ dàng sinh loạn.

Lúc này, một đi ngang qua phúc hậu người đàn ông trung niên, liếc mắt một cái Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, khinh bỉ nói: "Dị Giới người cũng nghĩ đến bá kiến người nổi tiếng đại sư sao? Hừ, ngay cả chúng ta đều không thể nhìn thấy người nổi tiếng đại sư, các người Dị Giới người lại

làm sao có khả năng nhìn thấy?"

Nói xong, đối phương cũng không quay đầu lại, hướng về đoàn người chen vào.

Trầm Ngưng Nhi tức giận bất bình nói: "Người này làm sao như vậy?"

Ninh Tiểu Đường đang muốn an ủi một câu, bên cạnh một vị hơn hai mươi tuổi thanh niên than thở: "Ai, chúng ta Dị Giới người địa vị thấp, muốn gặp một mặt người nổi tiếng đại sư, xác thực khó như lên trời, hầu như không thể."

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hướng thanh niên kia nhìn tới, hai người phát hiện dáng dấp của đối phương, rõ ràng cùng hư thế giới bản thổ người không giống.

Đối phương có mái tóc màu đỏ rực, màu da cùng con mắt, cũng cùng Ninh Tiểu Đường hai người có chút tiếp cận.

Hiển nhiên, vị thanh niên này là một vị Dị Giới người.

"Tại hạ Nam Dương hòa, Dị Giới người." Thanh niên kia tự giới thiệu mình, "Không biết hai vị xưng hô như thế nào?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Tại hạ Ninh Tiểu Đường."

Trầm Ngưng Nhi cũng nói: "Tại hạ Trầm Ngưng Nhi."

Nam Dương hòa hướng Ninh Tiểu Đường hai người chấp tay, nói rằng: "Hóa ra là Trữ huynh, Thẩm cô nương."

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Ngày này đều Vương phủ trước, làm sao tụ tập nhiều người như vậy?"

Nam Dương hòa nói: "Những người này tự nhiên cùng bọn ta như thế, đều là dự định tới gặp người nổi tiếng đại sư một mặt."

Ninh Tiểu Đường hơi lộ ra một tia kinh ngạc: "Tới gặp người nổi tiếng đại sư một mặt?"

Nam Dương hòa nghi hoặc hỏi: "Lẽ nào Trữ huynh không cũng là biết được hôm nay người nổi tiếng đại sư phải đi, cho nên mới tới được sao?"

Ninh Tiểu Đường lắc đầu một cái, biểu thị không biết.

Nam Dương hòa cười nói: "Cái kia Trữ huynh người vận may thật là tốt, chuyện tốt như vậy, càng cũng làm cho người cho đụng với."

Ninh Tiểu Đường nói: "Há, lời ấy nghĩa là sao?"

Nam Dương hòa nói: "Mọi người đều biết, người nổi tiếng đại sư chính là tiếng tăm lừng lẫy Thiên Kỳ sư. Làm người nổi tiếng đại sư đi tới thiên đô Vương phủ sau, không biết bao nhiêu quan to hiển quý, đều muốn cầu kiến người nổi tiếng đại sư một mặt. Những người này, đại thể đều là muốn cho người nổi tiếng đại sư cho bọn họ trắc một trắc tương lai thời vận cùng tài vận. Nhưng lấy người nổi tiếng đại sư thân phận, sao lại đáp ứng thấy bọn họ?"

"Vì lẽ đó, khi biết được người nổi tiếng đại sư muốn rời khỏi sau, mọi người đều như ong vỡ tổ địa chờ đợi ở thiên đô Vương phủ trước. Chuẩn bị chờ người nổi tiếng đại sư từ trong vương phủ đi ra thì, xa xa mà gặp mặt một lần đại sư."

Ninh Tiểu Đường hơi hơi xúc động: "Những người này, vẫn đúng là điên cuồng."

Nam Dương hòa nói: "Điều này cũng hết cách rồi, đối với đại đa số người tới nói, cũng không thể chịu đến người nổi tiếng đại sư triệu kiến. Nếu có thể xa xa mà gặp mặt một lần, đã tính là không tồi rồi."

Trầm Ngưng Nhi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Ninh Công Tử, người nổi tiếng kia đại sư sắp muốn rời khỏi, chúng ta muốn đệ bái thiếp sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Đệ bái thiếp phỏng chừng cũng vô dụng, vị kia người nổi tiếng đại sư nói vậy cũng sẽ không thấy chúng ta."

Trầm Ngưng Nhi nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói rằng: "Vị kia người nổi tiếng đại sư không phải muốn rời khỏi sao? Chúng ta liền ở nửa đường thượng hạng hẳn được rồi."

Nam Dương hòa nói: "Trữ huynh, này ngược lại là ý kiến hay, đến thời điểm người sẽ không có nhiều như vậy, chúng ta hay là có thể nhìn ra càng rõ ràng một ít."

Lập tức, Nam Dương hòa lại lắc đầu: "Không đúng, vạn nhất người nổi tiếng kia đại sư ngồi ở trong xe, chúng ta ở nửa đường trên, căn bản không có cách nào nhìn thấy vị kia người nổi tiếng đại sư a?"

Ninh Tiểu Đường hé mắt, từ tốn nói: "Không sao, đến thời điểm trực tiếp đem vị kia người nổi tiếng đại sư, từ trong xe cướp đi ra được rồi."

"A? Trực tiếp từ trong xe cướp đi ra?" Nam Dương hòa hơi có chút choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 252: Người nổi tiếng đại sư (hai)

□ □

Ninh Tiểu Đường cũng không có quá nhiều giải thích, hần xoay người, hướng lên trời đều Vương phủ cửa lớn nhìn tới.

Sau một khắc, thiên đô Vương phủ cửa lớn "Chi ~" một tiếng, từ bên trong chậm rãi bị mở ra.

Một đoàn hộ vệ từ trong Vương phủ đi ra, đem tụ ở cửa đám người đuổi xa đến mười mấy trượng ở ngoài.

"Đến rồi, người nổi tiếng đại sư đi ra!"

"Mau nhìn, là người nổi tiếng đại sư!"

Bị đã tìm đến mười mấy trượng ở ngoài đám người, dồn dập rối loạn lên.

Nhưng mà, ở những Vương phủ đó hộ vệ ngăn cản dưới, mọi người chỉ có thể ngược cổ, nhón chân lên, xa xa mà hướng cửa lớn nhìn tới.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi không có chen vào đoàn người, mà là đi tới chỗ xa hơn, nơi này xem cửa vương phủ bóng người, chỉ có thể nhìn thấy đại khái mờ hồ đường viền.

Có điều, đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, khoảng cách cũng không là vấn đề. Lấy thị lực của hần, vẫn như cũ có thể rõ ràng thấy rõ cửa vương phủ bóng người.

Ở trong tầm mắt của hần, chỉ thấy một vị mặc áo bào vàng, mang Kim Quan uy nghiêm ông lão, cùng đi một vị mặt tròn người trung niên, từ trong vương phủ chậm rãi đi ra.

Ninh Tiểu Đường nhìn xa xa hai người, nhẹ giọng nói rằng: "Vậy thì là thiên đô vương cùng vị kia người nổi tiếng đại sư người nổi tiếng tổ sao."

Trầm Ngưng Nhi cũng hiếu kì địa nhìn phía cửa vương phủ, chỉ là lấy thị lực của nàng, người bên kia ảnh, nàng chỉ có thể nhìn cái đại khái đường viền.

Cửa vương phủ rất nhanh lái tới một chiếc do sáu thớt Ngân Giác Đà Thú lôi kéo xe sang trọng dư.

Vị kia người nổi tiếng đại sư đang cùng thiên đô vương cáo biệt sau khi, liền dẫn hai vị hoa nhường nguyệt thẹn thị nữ, đi vào bên trong xe.

Sau đó, cái kia lượng hào hoa xe dư ở sáu thớt Ngân Giác Đà Thú kéo động dưới, bắt đầu chậm rãi hướng về một hướng khác sử cách.

"Người nổi tiếng đại sư đi rồi."

"Ai, cách xa như vậy, căn bản là không thấy rõ người nổi tiếng đại sư a."

"Nếu không, chúng ta đi phía trước trên đường chờ?"

Theo vị kia người nổi tiếng đại sư rời đi, đoàn người một trận nghị luận sôi nổi.

Trong đó không ít người, dự định đi con đường phía trước thượng hạng chờ đợi, thậm chí một ít quan to hiển quý cũng là có dự tính như vậy.

Bởi vì mấy ngày này, vị kia người nổi tiếng đại sư vẫn chờ ở thiên đô trong vương phủ.

Coi như là những kia quan to hiển quý, cũng không tìm được cầu kiến vị kia người nổi tiếng đại sư cơ hội.

Lúc này, vị kia người nổi tiếng đại sư rời đi Vương phủ. Những kia quan to hiển quý rất cực có thể ở nửa đường trên đưa lên bái thiếp, lấy vọng được vị kia người nổi tiếng đại sư triệu kiến.

Đoàn người bắt đầu chậm rãi tản đi, vị kia Nam Dương hòa lại đi tới Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người trước mặt.

"Ai, vừa nãy người thực sự quá nhiều, căn bản là chen không tới phía trước đi." Nam Dương hóa tả oán nói.

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới Nam Dương hóa, con mắt của hắn vẫn như cũ nhìn cửa vương phủ, bởi vì nơi đó có hai đạo như có như không cường hãn khí tức.

Ngoại trừ vị kia thiên đô vương ở ngoài, một vị khác, Ninh Tiểu Đường suy đoán hắn là thiên đô vương thù hạ ba vị Hầu Gia một trong.

Nếu là không có hai người kia ở, Ninh Tiểu Đường e sợ vừa nãy liền động thủ. Nhưng vì phiền phức không tất yếu, hắn vẫn là quyết định ở nửa đường trên cướp người được rồi.

"Ngưng nhi cô nương, chúng ta đi thôi." Ninh Tiểu Đường thu hồi ánh mắt, mở miệng nói rằng.

Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu.

Nam Dương hóa nói: "Ninh Công Tử, Thảm cô nương, ta cũng với các ngươi đi, ta vừa nãy căn bản là không thấy rõ vị kia người nổi tiếng đại sư."

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Ngươi có thể cùng được với sao?"

Nam Dương hóa nói: "Cái gì?"

...

Nửa ngày sau, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi cười Ngân Giác Đà Thú, đứng ở một cái bờ sông.

Sau lưng của hai người, vị kia Nam Dương hóa thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi, mệt đến không được.

Ninh Tiểu Đường hơi kinh ngạc địa ngắm nhìn đối phương, không nghĩ tới đối phương có thể cùng lên đến.

Đối phương Kinh Công cùng nội lực tựa hồ cũng không sai, có điều Ninh Tiểu Đường cũng không để ý.

Ánh mắt của hắn nhìn phía xa xa cuối đường, nơi đó có một nhánh đoàn xe, xa xa mà lái tới, chính là vị kia người nổi tiếng đại sư đội ngũ.

Nam Dương hóa nhón chân lên, phóng tầm mắt tới phương xa, nói rằng: "Quá tốt rồi, là người nổi tiếng đại sư đội ngũ."

Theo cái kia chi đội ngũ hướng về phương hướng này dần dần lái tới, Ninh Tiểu Đường phát hiện, người nổi tiếng kia đại sư xe dư bốn phía, ngoại trừ lượng lớn hộ vệ ở ngoài, mặt sau còn tùy tùng không ít quan to hiển quý xe ngựa.

Hiển nhiên, những người kia cũng không có bị vị kia người nổi tiếng đại sư triệu kiến. Nhưng không cam tâm, liền ở phía sau xa xa chúe.

Đang lúc này, bờ sông bỗng nhiên áp sát tới một chiếc thuyền lớn.

Cái kia thuyền đầu thuyền dựng thẳng một cây cờ xí, mặt trên viết một chữ.

Nam Dương hóa nhìn thấy cái kia diện cờ xí sau, sắc mặt khẽ thay đổi, nói rằng: "Không được, là Lăng gia!"

Ninh Tiểu Đường liếc mắt một cái Nam Dương hóa, hỏi: "Làm sao, này Lăng gia rất lợi hại?"

Nam Dương hóa thở dài nói: "Này Lăng gia lão tổ, chính là thiên đô vương thù hạ bảy đại trấn thủ một trong. Lăng gia làm việc vô cùng bá đạo, đụng với bọn họ người, chuẩn không có chuyện gì tốt."

Ngay ở hai người trò chuyện này một hồi công phu, chiếc thuyền kia bên trên xuống tới mười mấy người.

Những người kia lấy một vị Tử Y công tử dẫn đầu, ở cái kia Tử Y công tử bên cạnh người còn tùy tùng một vị ông lão mặc áo đen.

Ninh Tiểu Đường nhân nhật nhìn lướt qua ông lão kia, bởi vì ở những người kia ở trong, ông lão kia võ công tựa hồ là lợi hại nhất.

Theo : đề thế giới này phân chia, ông lão kia chính là một vị Thần Khiếu cảnh hậu kỳ cường giả, cùng mấy ngày trước ở ích thành gặp được hai vị kia ông lão gần như trình độ.

Có điều, đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, cũng là một cái tát đập chết mặt hàng.

"Trọng lão, người nổi tiếng đại sư đoàn xe tới ngay, cảm cẩn thận bái thiếp, chúng ta mau chóng tới đi." Cái kia Tử Y công tử mở miệng nói rằng.

"Vâng, công tử." Ông lão mặc áo đen kia cung kính đáp.

Đám người kia từ Ninh Tiểu Đường ba người trước mặt đi qua, sau đó cái kia Tử Y công tử bỗng nhiên liếc mắt một cái Trầm Ngưng Nhi, có chút ngoài ý muốn nói: "Đẹp quá Dị Giới người, mấy người các ngươi lưu lại, xem trọng cái này Dị Giới mỹ nhân, đừng làm cho nàng đi rồi."

Cái kia Tử Y công tử đối với phía sau hộ vệ phân phó nói.

Bên cạnh ông lão mặc áo đen kia cười cười nói: "Công tử đối với Dịch Giới nữ tử, vẫn như cũ là có tình cảm a."

Cái kia Tử Y công tử nói: "Dịch Giới nữ nhân, có một phen đặc biệt tư vị không phải? Chúng ta đi thôi, trọng lão."

Nhìn những người kia dần dần đi xa, Trầm Ngưng Nhi không khỏi nhũn nhũn mày.

Ninh Tiểu Đường cũng hơi nheo mắt.

Có điều theo người nổi tiếng kia đại sư đoàn xe dần dần lái tới, Ninh Tiểu Đường cũng không vội đối với những người kia động thủ.

Dù sao đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, những người kia cũng chính là một cái tát đập chết cặn bã thôi.

Trước mắt, vẫn là chính sự quan trọng.

Nam Dương hòa nhưng có chút nóng nảy, hần nhỏ giọng địa đối với Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người nói rằng: "Trữ huynh, Thẩm cô nương, các ngươi đến mau mau nghĩ biện pháp rồi đi, ngàn vạn không thể rơi vào Lãng gia những người kia trong tay a!"

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh nói rằng: "Không cần lo lắng, chúng ta sẽ không sao."

Nam Dương hòa còn chờ nói cái gì, lúc này, vị kia Tử Y công tử cùng vị áo đen kia ông lão, cũng đã đi tới người nổi tiếng kia đại sư đoàn xe bên.

Hai người cầm trong tay bái thiếp, quay về cái kia lượng hào hoa xe dư, cúi chào.

Cái kia Tử Y công tử cung kính nói rằng: "Lãng gia đệ tam đại con cháu lắng sở, thỉnh cầu người nổi tiếng đại sư tứ thấy."

Người nổi tiếng kia đại sư đoàn xe chậm rãi ngừng lại.

Chỉ thấy một vị hoa nhường nguyệt thẹn thị nữ, từ cái kia lượng hào hoa xe dư bên trong chui ra.

Thị nữ kia nhàn nhạt liếc mắt nhìn Tử Y công tử, lạnh giọng nói rằng: "Chủ nhân nhà ta nói rồi, nếu như nhà người lão tổ đến rồi, chủ nhân nhà ta hay là cố hết sức gặp mặt một lần. Còn người, còn chưa đủ tư cách."

Lời của thị nữ cực kỳ chanh chua, nhưng này Tử Y công tử nghe đến mấy câu này sau, nhưng chỉ là tiếc nuối thở dài.

Trên mặt hần cũng không có lộ ra oán hận gì về, tựa hồ tất cả những thứ này đều là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu.

Cùng lúc đó, đi theo người nổi tiếng đại sư đoàn xe mặt sau những kia quan to quý nhân xe ngựa, tương tự cũng ngừng lại.

Trong đó mấy người chui ra thùng xe, nhìn thấy tình cảnh này sau, đều lộ làm ra một bộ quả thế đáng đáp.

Bởi vì bọn họ cũng từng chịu đựng đồng dạng đãi ngộ, muốn cầu kiến người nổi tiếng đại sư mà không thấy được, không thể làm gì khác hơn là lưu luyến không rời địa chờ ở người nổi tiếng đại sư đoàn xe mặt sau.

Ninh Tiểu Đường nhìn cách đó không xa tình cảnh đó, bỗng nhiên nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, chuẩn bị kỹ càng, chúng ta đi."

Nói, hần trực tiếp nắm ở Trầm Ngưng Nhi eo thon nhỏ, từ từ hướng về người nổi tiếng kia đại sư đoàn xe đi đến.

"Này, Dịch Giới người, đứng lại cho ta! Các người đi nơi nào?"

Lúc trước nhận được mệnh lệnh lưu lại coi chừng Ninh Tiểu Đường ba người Lãng gia hộ vệ, không khỏi lên tiếng quát lên.

Nam Dương hòa cũng hơi sững sờ, không nghĩ ra Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, làm sao đột nhiên hướng người nổi tiếng kia đại sư đoàn xe đi đến.

Bỗng nhiên, Nam Dương hòa nhớ tới trước Ninh Tiểu Đường nói câu nào, tựa hồ nói muốn đem người nổi tiếng kia đại sư, từ trong xe trực tiếp cướp đi ra?

Nghĩ tới đây, Nam Dương hòa trên mặt không khỏi một trận trắng xám, tâm lý thầm nói: Trời ạ, vị kia Ninh Công Tử, sẽ không thật sự muốn đi bắt cóc người nổi tiếng đại sư chứ?

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới những kia Lãng gia hộ vệ, bởi vì voi lớn lại sao đi để ý tới dưới chân con kiến?

Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, trong nháy mắt tiếp theo, hần cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, trực tiếp lướt qua hơn mười trượng khoảng cách, xuất hiện ở cái kia lượng hào hoa xe dư cách đó không xa.

"Người nào!"

"Nhanh bảo vệ người nổi tiếng đại sư!"

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người đột ngột xuất hiện, nguyên bản thủ vệ ở cái kia lượng hào hoa xe dư bốn phía bọn họ vệ, lúc này hành động lên.

Trong đó có sáu vị lão giả áo xám, càng là trực tiếp chờ đợi ở cái kia lượng hào hoa xe dư rèm cửa trước.

Từ những lão giả kia tản mát ra khí tức đến xem, Ninh Tiểu Đường phát hiện, những người kia thậm chí so với vừa nãy Lăng gia vị lão giả kia mạnh hơn một bậc, tựa hồ đã đạt đến Thần Khiếu cảnh viên mãn.

Nhưng mà, đối với Ninh Tiểu Đường tới nói, những người này vẫn như cũ có điều là một cái tát đập chết cận kề.

"Dị Giới người, bọn họ làm sao đến rồi?"

Vị kia Lăng gia đệ tam đại con cháu lăng sở cùng vị áo đen kia ông lão, đều lộ ra một tia nghi hoặc, bởi vì bọn họ vẫn chưa nhìn thấy Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi bỗng nhiên xuất hiện tình cảnh đó.

"Dị Giới người, mau mau rút cho ta, đừng chống đỡ người nổi tiếng đại sư xe ngựa!" Lăng sở lớn tiếng quát lên, tựa hồ muốn cho người nổi tiếng đại sư lưu cái kế tiếp tốt ấn tượng.

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới hấn, cũng không để ý những thủ vệ kia ở xe sang trọng dư bốn phía bọn họ vệ cùng cái kia sáu vị lão giả áo xám.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà nhìn trước mắt xe sang trọng dư, từ tốn nói: "Người nổi tiếng tổ, tìm người đã lâu, đi ra đi, đi theo ta một chuyến."

Ninh Tiểu Đường âm thanh là bình tĩnh như vậy, không nổi chút nào sóng lớn, tựa hồ hấn theo như lời nói, là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu.

Thời khắc này, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 253: Bắt cóc

Ngông cuồng!

Nghe được Ninh Tiểu Đường câu nói này, mọi người trong đầu không nhận được dần hiện ra hai chữ này.

Người nổi tiếng đại sư thân phận đáng tôn sùng, đây là mọi người đều biết sự tình. Chính là những kia vương hậu, đối xử người nổi tiếng đại sư vậy cũng là lễ ngộ rất nhiều.

Mà hiện tại Ninh Tiểu Đường chỉ mặt gọi tên gọi thẳng người nổi tiếng đại sư họ tên, còn để người nổi tiếng đại sư với hấn đi một chuyến.

Như vậy hành vi, quả thực cuồng đến không một bên.

Mọi người trợn mắt ngốc mồm, chưa từng gặp như vậy ngông cuồng Dị Giới người!

"Người... Người điên rồi sao? Người làm sao cùng người nổi tiếng đại sư nói chuyện!" Lăng sở há miệng, chỉ vào Ninh Tiểu Đường có chút khó có thể tin nói rằng.

Mặc dù gia gia hấn Lăng Nghĩa bằng đến rồi, nhìn thấy người nổi tiếng đại sư, tương tự cũng phải cung cung kính kính. Phải biết, gia gia hấn Lăng Nghĩa bằng vậy cũng là thiên đô vương thủ hạ bảy đại trấn thủ một trong a.

Hấn căn bản không nghĩ ra, trước mắt vị này Dị Giới người, làm sao sẽ nói ra như vậy cuồng vọng vô tri lời nói đến?

Cùng lúc đó, cái kia lượng hào hoa xe dư rèm cửa trước sáu vị ông lão áo xám, sắc mặt cũng đều âm trầm lại, mỗi người nghiêm nghị vô cùng nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường.

Lúc trước Ninh Tiểu Đường đột ngột xuất hiện, để bọn họ rõ ràng, trước mắt vị này Dị Giới người hiển nhiên là một vị cao thủ, cần bọn họ thận trọng đối xử.

"Các hạ, xem ra ngươi là đến gây phiền phức." Trong đó một vị ông lão áo xám lạnh giọng nói rằng.

"Hừ, từ đâu tới điếc không sợ súng Dị Giới người, dám đến gây sự với chủ nhân!" Xe dư rèm cửa trước vị thị nữ kia, không nhìn được mở miệng châm chọc nói.

Nàng chỉ là người bình thường, không nhìn ra Ninh Tiểu Đường sâu cạn.

Tuy rằng nàng từ bên người sáu vị ông lão áo xám nghiêm nghị trên khuôn mặt, đoán ra đối diện vị kia Dị Giới người hay là một vị cao thủ. Thế nhưng, nàng cũng không cảm giác mình bên này, sẽ ứng phó không được một vị Dị Giới người.

Ninh Tiểu Đường đối với những tiểu nhân vật này lời nói, ngoảnh mặt làm ngơ.

Hắn vẫn như cũ bình tĩnh mà nhìn cái kia lượng hào hoa xe dư, từ tốn nói: "Người nổi tiếng tổ, còn không ra sao? Như vậy ta quá khứ được rồi."

Nói, hắn nắm ở Trầm Ngưng Nhi eo, bước một bước về phía trước.

Ngay ở cùng thời khắc đó, chờ đợi ở xe dư rèm cửa trước mặt sáu vị ông lão áo xám, thân hình đồng thời vút qua, hướng về Ninh Tiểu Đường công quá khứ.

Bọn họ không dám thả Ninh Tiểu Đường tiếp tục lại đây, thấy Ninh Tiểu Đường bước động bước chân, lúc này không chần chừ nữa, giành trước hướng về Ninh Tiểu Đường khởi xướng công kích.

Xe sang trọng dư bên trong, người nổi tiếng tổ đang cùng một vị ông lão mặc áo tím đánh cờ.

Người nổi tiếng tổ cười cười nói: "Không nghĩ tới, lại vẫn sẽ có người đến tìm gây sự với ta."

Ông lão mặc áo tím kia cũng cười nói: "Dị Giới người từ trước đến giờ ngu muội vô tri, không biết trời cao đất rộng. Có điều bên ngoài có lão nguyên bọn họ sáu cái, chúng ta cứ việc rộng lượng được rồi."

"Bọn họ mỗi một mọi người có Thần Khiếu cảnh viên mãn, thực lực như vậy, đều đủ để làm Nhất Thành Chi Chủ. Thu thập một Dị Giới người, nghĩ đến cũng thừa sức."

Người nổi tiếng tổ gật gù, trong tay một con cờ rơi xuống trên bàn cờ.

Có điều, ngay ở quân cờ hạ xuống trong nháy mắt đó.

Xe dư bên ngoài, đột nhiên lại vang lên Ninh Tiểu Đường thanh âm bình tĩnh.

Thanh âm kia, tựa hồ cách xe dư càng gần hơn.

"Tiếp đó, còn cần ta đem chiếc xe này cho hủy đi sao?"

Theo âm thanh này vang lên, xe dư rèm cửa, trong phút chốc vỡ thành vô số tế chưa.

Người nổi tiếng tổ cùng ông lão mặc áo tím kia sắc mặt đột nhiên cứng đờ, lúc này hướng về xe dư bên ngoài nhìn tới.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, đã đứng xe dư ngoài một trượng.

Mà bên ngoài sáu vị ông lão áo xám cùng vị thị nữ kia, lúc này đều không nhúc nhích nằm trên mặt đất trên, điếc không sợ súng.

"Người..."

Người nổi tiếng tổ cùng ông lão mặc áo tím đều khó mà tin nổi mà nhìn Ninh Tiểu Đường, này thời gian một cái nháy mắt, đối phương dĩ nhiên vô thanh vô tức địa giải quyết sáu vị Thần Khiếu cảnh viên mãn cường giả, rất : gì về phần bọn hắn đều không nghe tranh đấu âm thanh, chuyện này quả thật có chút không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, vậy cũng là sáu vị Thần Khiếu cảnh viên mãn cường giả a, tương đương với sáu vị thực lực cường hãn Thành Chủ cộng đồng ra tay.

Nhưng mà mặc dù lấy như vậy phòng ngự thực lực, vẫn như cũ không ngăn được đối phương sát lúc đó.

Vị này Dị Giới người, đến tột cùng cùng ư có thực lực cỡ nào?

Người nổi tiếng tổ cùng ông lão mặc áo tím hai trong lòng người, đều lẫn lộn không ngớt.

Ông lão mặc áo tím bí mật truyền âm nói: "Người nổi tiếng đại sư, để ta ở lại cản hấn, ngươi đi nhanh lên."

Dứt lời, hấn bóng người lóe lên, bay thẳng đến xe dư bên ngoài lao đi.

Người nổi tiếng tổ cũng không lập dị, lúc này trạm lên, muốn hướng một hướng khác bỏ chạy.

Có điều trong nháy mắt tiếp theo, hấn lại cứng rắn sinh địa ngừng lại.

Người nổi tiếng tổ đầy mắt ngơ ngác mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Bởi vì vị kia ông lão mặc áo tím, căn bản không ngăn được đối phương sát lúc đó.

Người nổi tiếng tổ rất rõ ràng vị kia ông lão mặc áo tím thực lực, vậy cũng là một vị thần nguyên cảnh trung kỳ cường giả a, so với Thần Khiếu cảnh cao một cảnh giới lớn.

Nhưng đối mặt vị kia Dị Giới người, vẫn như cũ không phải hợp lại chi địch.

Ngay ở trước mặt sát na, người nổi tiếng tổ tận mắt nhìn thấy, Từ Y thân thể của ông lão vừa bay lượn đến cái kia Dị Giới người trước mặt, liền thấy đối phương tùy ý vung một hồi tay, sau đó ông lão mặc áo tím cả người, vô thanh vô tức địa co quắp ngã trên mặt đất, cũng không biết là sống hay chết.

"Chuyện này... Đây là thủ đoạn gì?" Người nổi tiếng tổ trong lòng ngơ ngác không ngớt, "Này Dị Giới người thực lực, sao cao như thế? Hấn lẽ nào là Thần Anh cảnh cường giả? Dị Giới người, tại sao có thể có Thần Anh cảnh cường giả?"

Người nổi tiếng tổ trong lòng là vừa kinh vừa sợ, Thần Anh cảnh vậy cũng là vương hậu cấp một nhân vật.

Hơn nữa người nổi tiếng tổ tiếp xúc qua không ít vương hậu, vương hậu thủ đoạn, hấn cũng không phải không biết gì cả.

Nhưng dưới cái nhìn của hấn, vị này Dị Giới người, e sợ so với phần lớn vương hậu đều còn lợi hại hơn.

Ninh Tiểu Đường cũng không biết người nổi tiếng tổ suy nghĩ trong lòng, mà hấn cũng không cần biết được.

Đi tới hư thế giới sau, Ninh Tiểu Đường thực lực liền không hề bị đến áp chế, khôi phục lại đỉnh cao.

Cái kia gì đó Thần Khiếu cảnh, thần nguyên cảnh cường giả, ở trước mặt hấn căn bản là không đáng chú ý, vung một hồi tay, liền toàn bộ giải quyết.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà nhìn trước mắt mặt tròn người trung niên.

Người nổi tiếng tổ ăn mặc một thân màu xanh lam quý báu trang phục, bụng phệ, khắp khuôn mặt là bất đắc dĩ vẻ.

Hấn kiêng kỵ địa ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường, cẩn thận từng li từng tí một nói rằng: "Không biết tại hạ nơi nào đắc tội rồi các hạ?"

Ninh Tiểu Đường lạnh nhạt nói: "Không có."

Người nổi tiếng tổ cười khổ nói: "Vậy các hạ vì sao tìm ta phiền phức? Còn giết ta nhiều như vậy hộ vệ?"

Ninh Tiểu Đường quét mắt ngang dọc tứ tung nằm trên đất bóng người, nói rằng: "Yên tâm đi, bọn họ đều không có chết."

Nghe được những hộ vệ kia cũng chưa chết, người nổi tiếng tổ nhẹ nhàng thở phào một cái.

"Không biết các hạ tìm tới ta, có chuyện gì?" Người nổi tiếng tổ hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: "Nghe nói ngươi tinh thông toán, vì lẽ đó ta nghĩ để ngươi giúp chúng ta tìm một người."

Người nổi tiếng tổ ngần người, nói: "Tìm người?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Đúng, tìm người. Đi theo ta một chuyến ba , còn tìm người nào, chờ một lúc nói cho ngươi."

Ở Ninh Tiểu Đường ánh mắt nhìn kỹ, người nổi tiếng tổ không thể làm gì khác hơn là đầy mặt bất đắc dĩ từ xe dư bên trong đi ra. Hấn biết, ở vị này không bỏ Dị Giới người ngay dưới mắt, mình muốn đào tẩu, căn bản cũng không có khả năng.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên quay đầu nhìn lướt qua vị kia lăng sở cùng trọng lão chờ người.

Những người kia nhất thời chỉ cảm giác mình phảng phất bị cái gì khủng bố hung thú nhìn chăm chăm giống như vậy, cả người tóc gáy đột nhiên nổi lên.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường giơ tay lên, hướng về những người kia tùy ý vung lên.

Lúc này, ngoại trừ vị kia lăng sở ở ngoài, còn lại Lăng gia người, tất cả đều mềm mại co quắp ngã trên mặt đất.

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Người, cũng đi theo chúng ta một chuyến đi."

Có điều đón lấy một màn, lại làm cho Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày.

Bởi vì vị này Lăng gia con cháu đời sau, dĩ nhiên sợ vãi tè rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Thi pháp tìm người

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường phát tay một cái, bất kể là thủ hộ người nổi tiếng đại sư những cao thủ, vẫn là Lăng gia hộ vệ cùng trọng lão, đều khó hiểu, không hề phản kháng địa trực tiếp ngã xuống đất không nổi.

Tình cảnh quái dị như vậy, lăng sở chỉ cảm thấy một trận sơn cả tóc gáy, sợ đến hồn phi phách tán, cho tới đều không có nghe rõ Ninh Tiểu Đường đang nói cái gì.

"Vị đại hiệp này, đừng... Đừng giết ta!"

Lăng sở cả người run rẩy, run lấy bầy, ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát.

Hắn thậm chí đều không ý thức được, chính mình dĩ nhiên sợ vãi tè rồi.

Khi hắn nhìn thấy Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày sau, càng là sợ đến trực tiếp "Phù phù" một tiếng ngã quỵ ở mặt đất.

"Đại Hiệp, là ta có mắt không trông, ta không phải có ý định xông tới Đại Hiệp. Đại Hiệp, tha cho ta đi! Tha ta này điều tiện mệnh đi!"

Lăng sở nước mắt nước mũi giàn giụa, không ngừng ăn nói khép nép cầu xin tha thứ.

Cho tới cái gì tôn nghiêm, mặt mũi loại hình, từ lâu không biết ném đến cái nào xó xỉnh đi tới.

Người nổi tiếng tổ hơi kinh ngạc địa liếc mắt một cái lăng sở, tựa hồ không nghĩ tới Lăng gia vị này con cháu đời sau, dĩ nhiên hèn nhất như thế. Trước mắt vị này Dị Giới mọi người còn chưa nói muốn giết đối phương đây, đối phương dĩ nhiên liền trực tiếp bị sợ vãi tè rồi, điều này cũng quá khuếch đại điểm.

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt nhìn trước mắt vị này Từ Y công tử, cau mày nói rằng: "Đứng lên đến, đi theo chúng ta một chuyến. Như lại không đứng lên, ta cũng không ngại đem người trực tiếp làm thịt."

Nghe được Ninh Tiểu Đường lãnh đạm lời nói, lăng sở sợ đến mau mau trạm lên.

Lúc này, hắn mới phát hiện, quần của chính mình nguyên lai đã ướt.

"Ta... Ta vừa nãy..." Lăng sở rốt cục ý thức được đây là cái gì, hắn dĩ nhiên sợ vãi tè rồi!

Lăng sở sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, tao đến lợi hại.

Có điều, Ninh Tiểu Đường căn bản không để ý đối phương biểu hiện biến hóa, từ tốn nói: "Chúng ta đi, đi các người Lăng gia chiếc thuyền kia."

Bất cóc vị này người nổi tiếng đại sư, Ninh Tiểu Đường tự nhiên có thể dự liệu được đón lấy e sợ sẽ phải chịu một ít thế lực truy tiểu.

Tuy nói hắn cũng không sợ những phiền toái này, thế nhưng có thể ở trên đường giảm thiểu điểm phiền phức, vậy còn là tận lực không muốn lãng phí thời gian cho thỏa đáng.

Bởi vậy, hắn nghĩ tới rồi Lăng gia chiếc thuyền lớn kia, đi lấy nước đường tốc độ không thể nghi ngờ so với đi đường bộ tốc độ càng mau mau.

Ninh Tiểu Đường mấy người rất nhanh hướng bờ sông Lăng gia chiếc thuyền lớn kia đi đến.

Vị kia Nam Dương hòa từ lâu không thấy bóng dáng, hay là ở nhìn thấy Ninh Tiểu Đường hướng về người nổi tiếng đại sư đoàn xe động thủ thì, liền sợ đến chạy mất dép. Bởi vì có chút kiến thức người, đều biết chuyện này sẽ là một phiền phức ngập trời.

Ninh Tiểu Đường mấy người đi tới trên thuyền, ở một phen uy hiếp bên dưới, đặc biệt lắng sở vị này Lăng gia tam đại con cháu mạng nhỏ, nắm tại Ninh Tiểu Đường trong tay, những kia Lăng gia thuyền viên không thể không thao túng thuyền, đi xuôi dòng.

Theo Ninh Tiểu Đường chờ người rời đi, trước kia đi theo ở người nổi tiếng đại sư đoàn xe mặt sau những kia quan to quý nhân, nhất thời sôi sùng sục.

Vừa nãy Ninh Tiểu Đường động thủ thì, những người này sợ đến cũng không dám thở mạnh, mỗi người nom nớp lo sợ, hết sức thành thật địa chờ ở từng người xe ngựa trên, để tránh khỏi rước họa vào thân.

Đối với những người này thức thời, Ninh Tiểu Đường cũng lại động thủ.

Lúc này, thấy Ninh Tiểu Đường vị này Sát Thần cuối cùng cũng coi như rời đi, những người này quan to quý nhân, rốt cục triệt để thở phào nhẹ nhõm.

"Vị này Dị Giới người, đến cùng là vị nào hung thần?"

"Đúng đấy, liên bảo vệ người nổi tiếng đại sư những cao thủ, đều không phải vị kia hung thần hợp lại chi địch, điều này cũng quá mạnh đi!"

"Dị Giới người lúc nào, có này các cao thủ?"

"Ai, hiện tại người nổi tiếng đại sư bị đối phương bắt cóc đi rồi, hi vọng người nổi tiếng đại sư cuối cùng không muốn xảy ra chuyện gì mới hay lắm."

Người nổi tiếng đại sư bị Dị Giới người cướp đi, tin tức này như bão táp giống như vậy, cấp tốc hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Lăng gia trên thuyền lớn, trong đó trong một gian phòng.

Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi cùng với người nổi tiếng tổ ba người ngồi ở bên cạnh bàn, còn vị kia Lăng gia tam đại con cháu lắng sở, thì lại cực xúc bất an địa đứng thẳng, đầy mặt thấp thỏm.

Người nổi tiếng tổ bất đắc dĩ mà liếc nhìn Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi, nói rằng: "Không biết hai vị, đến cùng để ta tìm kiếm người phương nào?"

Hắn từ trước đến giờ được người tôn kính, lần này bị người cưỡng chế bắt cóc, coi là thật là phá thiên hoang một lần.

Có điều, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Vừa liên hắn là tiếng tấm lưng lấy người nổi tiếng đại sư, trước mắt cũng chỉ có thể khuất phục với đối phương yêu cầu.

Ninh Tiểu Đường mở miệng nói: "Người kia gọi Trầm Duyệt Duyệt, là vị này Ngưng nhi cô nương thân đệ đệ, hi vọng người có thể giúp chúng ta tìm tới hắn."

Người nổi tiếng tổ khẽ gật đầu, nói rằng: "Có thể, có điều ta cần vị cô nương này một giọt máu. Chỉ có như vậy, ta mới có thể thi pháp tìm tới các người muốn tìm người."

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nhìn chằm chằm đối phương, tựa hồ muốn từ đối phương trên mặt nhìn ra chút gì đến.

Đối với người nổi tiếng tổ yêu cầu này, Ninh Tiểu Đường vẫn còn có chút do dự, hắn sợ đối phương lợi dụng huyết dịch, triển khai cái gì tà thuật.

Có điều, Trầm Ngưng Nhi hiển nhiên muốn phải nhanh hơn tìm tới đệ đệ mình, không chút do dự gật gật đầu nói: "Được, không thành vấn đề."

Nói, nàng trực tiếp cắn phá ngón tay của chính mình, một giọt máu từ đầu ngón tay chảy ra.

Người nổi tiếng tổ từ trong lòng ngực lấy ra một màu xám hình tròn từ bàn, mặt trên có khắc vô số thần bí phù hiệu.

"Xin mời đem huyết dịch nhỏ đến này từ bàn trung ương lỗ thủng bên trong." Người nổi tiếng tổ nói.

Trầm Ngưng Nhi gật gù, dựa theo đối phương từng nói, đem đầu ngón tay dòng máu, nhỏ đến cái kia hình tròn từ bàn trung ương lỗ thủng.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Hi vọng người đừng sai trò gian gì, chỉ cần giúp chúng ta tìm tới người, ta sẽ bình yên vô sự thả người rời đi. Bằng không, đừng trách ta không khách khí."

Nghe đối phương uy hiếp chi ngữ, người nổi tiếng tổ cười khò nói: "Các hạ, ở trước mặt người, người nói ta dám đùa trò gian gì sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Người biết là tốt rồi, xin mời thi pháp đi."

Người nổi tiếng tổ gật gù, bắt đầu hai tay Kết Ấn thi pháp, từng đạo từng đạo màu xám Khí Kinh, từ trên tay của hắn kích phát ra, rơi xuống cái kia hình tròn từ trên khay.

Lúc này, cái kia hình tròn từ trên khay, hiển hiện ra một lại một sáng sủa phù hiệu.

Ninh Tiểu Đường không hề chớp mắt nhìn chăm chú nhìn người nổi tiếng tổ động tác, như đối phương có cái gì gây rối cử động, Ninh Tiểu Đường sẽ ngay lập tức đem hắc đánh giết.

Trầm Ngưng Nhi cùng lảng sở đều hiếu kỳ mà nhìn người nổi tiếng tổ.

Đặc biệt lảng sở, người nổi tiếng đại sư cái kia như sấm bên tai danh tiếng, hắc tử nhỏ nghe được đại.

Lúc này tận mắt nhìn thấy tiếng tăm lừng lẫy người nổi tiếng đại sư thi pháp, lảng sở tâm lý coi là thật là kích động không thôi.

Một lát sau, người nổi tiếng tổ thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Mà hình tròn từ trên khay cái kia từng cái từng cái sáng sủa phù hiệu, cũng bắt đầu chậm rãi tắt.

"Như thế nào, tìm đã tới chưa?" Trầm Ngưng Nhi không thể chờ đợi được nữa hỏi, đầy mắt ước ao.

Người nổi tiếng tổ ngẩng đầu lên, liếc nhìn Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi, nói rằng: "Không có nhục sứ mệnh, tìm tới. Các ngươi muốn tìm người, ở phía đông nam vị, cự nơi đây 7,800 dặm."

Nghe nói tìm được người, Trầm Ngưng Nhi không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Người nổi tiếng tổ lại nói: "Chỉ là..."

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, nói: "Chỉ là cái gì? Xin mời cứ việc nói rõ."

Người nổi tiếng tổ gật gật đầu, nói rằng: "Theo ta được biết, chỗ đó, đã rời đi thiên đô vương không chế Cương Vực phạm vi. Nơi đó, hẳn là vu cứu vương không chế Cương Vực."

Nghe được vu cứu vương ba chữ, lảng sở sắc mặt nhất thời hơi đổi.

Ninh Tiểu Đường vừa vận miết thấy cảnh ấy, nói rằng: "Này vu cứu vương, lẽ nào rất đáng sợ?"

Người nổi tiếng tổ cũng nhận ra được lảng sở biểu hiện biến hóa, hắc tử dài nói: "Xác thực đáng sợ, hay là nói tàn nhẫn càng chuẩn xác chút. Cái kia mãnh Cương Vực đám người, chuyên tu một loại nào đó quỷ dị Vu Thuật. Bọn họ thường thường dùng người sống làm tìm tòi nghiên cứu thí nghiệm. Đặc biệt Dị Giới người, càng là nghiên cứu của bọn họ vật liệu."

Nghe đến đó, Trầm Ngưng Nhi sắc mặt không khỏi mà hơi hơi trắng lên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 255: Mặt sông ngăn cản

□

"Cái kia đệ đệ ta chẳng phải là rất nguy hiểm?" Trầm Ngưng Nhi đầy mặt lo lắng nói rằng.

Người nổi tiếng tổ gật gật đầu nói: "Đối với Dị Giới người đến nói, cái kia mãnh Cương Vực, xác thực nguy hiểm."

Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, nói rằng: "Đã như vậy, chúng ta liền mau chóng chạy tới nơi đó. Người nổi tiếng đại sư, ngươi là có hay không có thể toán ra một cái gần nhất con đường?"

Nghe được trước mắt vị này hung thần bỗng nhiên gọi mình đại sư, người nổi tiếng tổ hơi sững sốt một chút.

Lập tức, hắc tử gật đầu nói: "Trước tiên đi xuôi dòng 900 dặm, đến lúc đó liền đến chuyển lục lộ."

...

Thiên đô thành, thiên đô Vương phủ.

Cùng ngày đều vương biết được người nổi tiếng đại sư bị Dị Giới người cướp đi tin tức sau, giận tím mặt.

Bởi vì bị bắt cóc địa điểm, cách thiên đô thành cũng không xa.

Ở mắt của mình bị dưới đây, người nổi tiếng đại sư bị người bắt cóc đi, chuyện này quả thật chính là sống sờ sờ địa ở đánh hấn mặt.

Liên, thiên đô Vương đương tức phái ra một vị Thần Anh Sơ Cảnh Hầu Gia, dẫn dắt hơn mười vị cao thủ, đi tới hiện trường điều tra.

Mặt khác, còn có mấy chục phong phát hướng về các nơi mệnh lệnh, để các nơi Thành Chủ phát động nhân thủ, tìm kiếm cái kia Dị Giới nhân hòa bị ép buộc người nổi tiếng đại sư hướng đi.

Cùng lúc đó, Lăng gia cũng rất nhanh biết được tin tức này.

Đặc biệt khi biết được cái kia Dị Giới người bắt cóc người nổi tiếng đại sư sau, trực tiếp lợi dụng Lăng gia thuyền lớn chạy mất dép, toàn bộ Lăng gia lúc này một hồi não loạn.

Đang lúc bề quan ông tổ nhà họ Lăng Lăng Nghĩa bằng, không thể không đứng ra chủ trì đại cục.

Khi hấn hiểu rõ xong việc tình đầu đuôi câu chuyện, chỉ cảm thấy đau cả đầu.

Người nổi tiếng đại sư bị ép buộc, còn dính đến chính mình thuyền, cùng với chính mình đệ tam đại con cháu lăng sờ cũng bị đồng thời cướp đi, này mọi phương diện, để Lăng Nghĩa bằng cảm giác được sự tình vương tay chân.

Châm chọc một phen sau, Lăng Nghĩa bằng một mặt cho thiên đô vương viết phong thư, tỉ mỉ trần thuật chuyện đã xảy ra, rửa sạch Lăng gia cùng việc này liên quan, đạo mình Lăng gia cũng là người bị hại một trong. Mặt khác, Lăng Nghĩa bằng dự định tự thân xuất mã, tìm kiếm chính mình thuyền hướng đi.

Bởi vì lăng sờ chính là đệ tam đại con cháu ở trong, tu luyện thiên phú cao nhất con cháu. Như hấn làm mất mạng, đối với Lăng gia tới nói, không thể nghi ngờ là một tổn thất lớn.

Lăng Nghĩa bằng cũng không có đi tới sự phát nơi, mà là dọc theo bờ sông một đường su tầm. Bởi vì tin tức truyền đến, Lăng gia chiếc thuyền kia sau đó trực tiếp vùng ven sông mà xuống.

Theo bờ sông một đường su tầm hai ngày hai đêm.

Ngày đó, hấn ở bờ sông gặp phải ba vị người quen, chính là ích thành, long thành cùng dư thành ba vị Thành Chủ.

Ba vị Thành Chủ cũng không biết dùng thủ đoạn gì, càng từ ích thành, một đường truy tìm đến nơi đây.

Lăng Nghĩa bằng nhìn trước mắt mấy người, hỏi: "Ba vị Thành Chủ, các người đây là muốn đi đâu?"

Ba người kia cũng nhìn thấy Lăng Nghĩa bằng, đều có chút bất ngờ.

Sau đó, ba người dồn dập chấp tay thi lễ, nói rằng: "Xin chào lăng trấn thủ."

Sau đó, song phương trải qua một phen trò chuyện, lúc này mới phát hiện, nguyên lai mọi người muốn tìm chính là cùng một cái mục tiêu.

Ích hoành, long hải cùng dư hướng về hữu ba người, nghe nói cái kia Dị Giới người trực tiếp bắt cóc người nổi tiếng đại sư, tất cả đều khiếp sợ không thôi.

Bọn họ không nghĩ tới, vị kia Dị Giới người, là gan dĩ nhiên to lớn như thế, liên người nổi tiếng đại sư cũng dám bắt cóc.

Lăng Nghĩa bằng nhìn ba người nói rằng: "Tiếp đó, các người dự định làm sao? Còn phải tiếp tục tìm kiếm cái kia Dị Giới người sao? Ngược lại lão phu, vẫn là sẽ tiếp tục su tầm nhà ta chiếc thuyền kia."

Long hải cùng dư hướng về hữu hai người đều có chút do dự lên, đối thủ cường hấn, tựa hồ có hơi vượt quá dự liệu của bọn họ.

Ích hoành nhưng là oán hận nói rằng: "Cái kia Dị Giới người phế bỏ con trai của ta, đứt đoạn mất nhà ta hương hỏa, không cho hấn trả giá chút đánh đổi, ta quyết không bỏ qua!"

Hấn thấy long hải cùng dư hướng về hữu hai người do dự, nhân tiện nói: "Có lăng trấn thủ cùng đi tới, chúng ta có cái gì tốt sợ sệt. Lần này, cái kia Dị Giới người liên người nổi tiếng đại sư cũng dám bắt cóc, dĩ nhiên phạm vào chúng nộ, không biết bao nhiêu cao thủ sẽ tìm tìm hấn. Chúng ta đến lúc đó coi như không địch lại, chỉ cần ngăn cản cái kia Dị Giới người, đưa tới càng hơn cao thủ vây công, ta liền không tin, chúng ta háo bắt từ hấn!"

Long hải cùng dư hướng về hữu hai người nhìn nhau, chung quy là gật gật đầu, nói rằng: "Tiếp đó, chúng ta liền cùng lăng trấn thủ tiếp tục cùng đi tới được rồi."

Tuy rằng trong lòng bọn họ hết sức kiêng kỵ vị kia Dị Giới người, nhưng trước mắt vị này lăng trần thủ chính là thần nguyên cảnh hậu kỳ thực lực, ít nhiều gì cho bọn họ một tia tự tin. Dưới cái nhìn của bọn họ, có vị này lăng trần thủ cùng đi tới, đến lúc đó mặc dù không địch lại, muốn chạy trốn, nghĩ đến nên vẫn là chạy thoát.

Lăng Nghĩa bằng thấy ba người đều đáp ứng cùng đi tới, gật đầu một cái nói: "Đã như vậy, việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức xuất phát."

Lấy mấy người thực lực, toàn lực ứng phó địa triển khai Khinh Công, so với thuyền hành tốc độ, hay là muốn nhanh hơn không ít.

Sau một ngày, một chiếc thuyền lớn ánh vào mấy người mi mắt.

Lăng Nghĩa bằng con mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm giang tâm chiếc thuyền kia chỉ, hần thậm chí còn có thể nhìn thấy đầu thuyền cái kia diện bọn họ Lăng gia độc nhất cờ xí.

Nhìn thấy Lăng Nghĩa bằng dáng dấp này, ích hoành, long hải cùng dư hướng về hữu ba người đều ý thức được, lần này chỉ sợ là tìm tới mục tiêu.

Ích hoành hỏi: "Lăng trần thủ, lẽ nào mục tiêu sẽ ở đó trên chiếc thuyền này?"

Lăng Nghĩa bằng gật đầu nói: "Không sai được, chính là chiếc thuyền kia."

Ích hoành con mắt chết nhìn chòng chọc giang tâm chiếc thuyền kia chỉ, trong con ngươi né qua một tia ánh mắt cừ hận.

Đối với hần mà nói, người nổi tiếng đại sư có hay không bị ép buộc, hần cũng không để ý.

Hần lúc này quan tâm nhất, chính là có thể hay không báo thù.

Con trai duy nhất khiến người ta đứt đoạn mất sinh mạng, cũng mang ý nghĩa chính mình từ đây đứt đoạn mất hương hỏa.

Như vậy thâm cừ đại hận, há có thể không báo?

Hần hiện ở trong lòng, đã chỉ còn dư lại cừ hận.

Lăng Nghĩa bằng liếc nhìn bên cạnh có chút không kiềm chế nổi ích hoành, nói rằng: "Đừng nóng vội, ích Thành Chủ. Chúng ta một đường truy đuổi, tiêu hao không ít tinh lực. Nghỉ ngơi trước nửa canh giờ, chờ nghỉ ngơi dưỡng sức sau, chúng ta trở lên thuyền tham một hồi cái kia Dị Giới người thực lực."

Ích hoành khẽ cắn răng, cuối cùng vẫn gật đầu một cái nói: "Được."

...

Lăng gia trên thuyền lớn, Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi chờ người, đều đứng trên boong thuyền, nhìn mặt sông xa xa phong cảnh.

Sở dĩ đi tới boong tàu, không chờ ở gian phòng, bởi vì lại quá nửa ngày, bọn họ liền muốn rời thuyền, chuyển đổi đi đường bộ.

Đang lúc này, bỗng nhiên trên mặt sông, có bốn bóng người lướt giang mà đi, hướng về thuyền lớn hăng hái tiêu bản tới.

"Có người!"

Trên thuyền mọi người, lúc này phát hiện trên mặt sông cái kia bốn bóng người.

Nhìn bốn người kia thân thể, lăng không bay lượn mặt sông, trên thuyền thuyền viên, dồn dập hét lên kinh ngạc.

Lăng sở nhìn trong đó một bóng người, luôn cảm thấy có chút quen mắt. Nhưng bởi vì khoảng cách quá xa, hần vẫn chưa nhìn rõ ràng đối phương dung mạo.

Ninh Tiểu Đường hé mắt, trực tiếp ngưng thanh thành tia, một thanh âm vang vọng mặt sông.

"Cút! Lại hướng về Tiền, Hậu quả tự phụ!"

Âm thanh như Thiên Lôi cuộn cuộn, ở trên mặt sông đột nhiên nổ vang.

Nhưng mà, cái kia bốn bóng người, cũng không có đình chỉ tiến lên, vẫn như cũ hăng hái hướng về thuyền lớn phương hướng bay xẹt tới.

"Hừ!" Ninh Tiểu Đường lạnh rên một tiếng, sau đó quay đầu lại liếc mắt một cái trên thuyền mọi người, nói rằng: "Các người đều thành thật một chút, đừng giờ trò gian."

Tiếp đó, hần lại nói với Trầm Ngưng Nhi: "Ngưng nhi cô nương, ta đi một chút lập tức liền trở về."

Để Trầm Ngưng Nhi một mình chờ ở trên thuyền, Ninh Tiểu Đường cũng không phải quá lo lắng. Bởi vì trên thuyền những người khác, đã sớm bị hần làm

thủ đoạn, hơn nữa Trầm Ngưng Nhi bản thân cũng là hiểu chút võ công.

Bởi vậy, tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường bóng người trực tiếp biến mất ở đầu thuyền trên boong thuyền.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Một chương nhiếp địch

□

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người trực tiếp xuất hiện cách thuyền lớn mấy chục trượng ở ngoài trên mặt sông.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường đứng lơ lửng trên không, tay áo phiêu phiêu, quay về hăng hái tiêu bắn tới cái kia bốn bóng người, rất tùy ý cách không một chưởng đập tới.

"Vù ~ "

Một vòng sóng gọn vô hình từ Ninh Tiểu Đường bàn tay phát ra đến, sau đó dùng bàn tay làm trung tâm, đột nhiên hướng về phía trước hăng hái khuếch tán ra.

Này quyền sóng gọn mang theo năng lượng kinh khủng, phảng phất có một toà vạn trượng dãy núi, hướng về phía trước áp bách tới.

"Không được, mọi người cẩn thận!"

Lăng Nghĩa bằng thực lực cảnh giới cao nhất, cái thứ nhất cảm nhận được khí tức nguy hiểm.

Thân hình hắn đột nhiên dừng lại, theo bản năng một quyền bỗng nhiên hướng về phía trước hư không ném tới.

Mà ích hoành, long hải cùng dư hướng về hữu ba vị Thành Chủ, nghe được Lăng Nghĩa bằng nhắc nhở, lúc này cũng ngừng lại, sau đó hoặc là quyền hoặc là chưởng, đánh về phía trước người hư không.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, song phương sức mạnh, ở mặt sông bầu trời, đột nhiên chạm đụng vào nhau.

"Ầm ầm ~ "

Một tiếng đình tai như óc tiếng nổ mạnh đột ngột vang lên, phảng phất có lôi đình từ Cửu Tiêu hạ xuống, chấn động đến mức toàn bộ hư không vang lên ong ong.

Phía dưới mặt sông chịu đến sức mạnh đè ép, lúc này nổ tung, bắn lên vô số bọt nước.

Lăng Nghĩa bằng bốn người chỉ cảm thấy một luồng mệnh môn bàng bạc, không gì địch nổi sức mạnh, chớp mắt tác dụng ở từng người trên người.

Sau một khắc, bốn bóng người lúc này mất đi không chế, như thiên thạch như thế đập ầm ầm rơi xuống mặt sông bên trong.

Ninh Tiểu Đường bóng người lăng không lập ở trên hư không, chấp hai tay sau lưng, một mặt bình tĩnh mà nhìn phía trước mặt sông.

Sau một chốc, trên mặt sông bỗng nhiên nổ lên mấy đóa bọt nước, bốn bóng người đột nhiên từ trong nước vọt lên, một lần nữa đứng ở giữa không trung.

Lăng Nghĩa bằng bốn người toàn thân ướt nhẹp, không ngừng có thủy châu từ trên người hạ xuống, phảng phất bốn con mối từ trong nước mò lên ướt sũng, chặt vật không ngớt.

Lăng Nghĩa bằng hé mắt, nhìn chằm chằm Ninh Tiểu Đường, từng chữ từng chữ nói rằng: "Dị Giới người!"

Ích hoành, long hải cùng dư hướng về hữu ba vị Thành Chủ, cũng đều đầy mặt kiêng kỵ địa nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Chỉ là vừa đối mặt, bọn họ bên này bốn người liền trực tiếp bị đập vào nước sông ở trong.

Tuy nói bọn họ bên này chính là vội vàng ứng chiến, nhưng đối với diện cái kia Dị Giới người cũng có điều là rất tùy ý cách không vô một chương, xem động tác, căn bản không dùng toàn lực.

Ứng có kinh khủng như thế thực lực, chẳng trách đối phương dám ban ngày ban mặt, mạnh mẽ bắt cóc người nổi tiếng đại sư.

Đối mặt như vậy một vị đối thủ, Lăng Nghĩa bằng bốn trong lòng người đều không khỏi hơi chìm xuống.

Giữa không trung, Ninh Tiểu Đường quét mắt đối phương bốn người, từ tốn nói: "Vừa này là một lần cuối cùng cảnh cáo, lại về phía trước giả, chết!"

Lăng Nghĩa bằng trầm giọng nói rằng: "Các hạ bắt cóc người nổi tiếng đại sư, ý muốn như thế nào? Tuy rằng các hạ thực lực không tầm thường, nhưng các hạ như dám làm tổn thương người nổi tiếng đại sư, e sợ thiên hạ vô số cao thủ, đều sẽ vì là người nổi tiếng đại sư lấy lại công đạo."

Ninh Tiểu Đường nói: "Ồ? Các ngươi là vì vị kia người nổi tiếng đại sư mà đến sao. Yên tâm, ta bắt cóc người nổi tiếng đó, chỉ là muốn để hắn giúp một chuyện. Chờ xong việc sau khi, ta thì sẽ bình yên vô sự thả hắn rời đi. Các ngươi đi thôi, đừng tiếp tục cản đường, bằng không lại về phía trước, mặc dù các ngươi là vì người nổi tiếng kia tổ mà đến, ta cũng sẽ không khách khí nữa."

Nhưng mà, đối diện bốn người, vẫn không có rời đi ý tứ.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu mày, nói: "Làm sao, còn không đi? Lẽ nào là muốn triệt để lưu lại sao?"

Nói xong lời cuối cùng, Ninh Tiểu Đường âm thanh nghiêm túc, băng như sương lạnh.

Lăng Nghĩa bằng nói: "Các hạ, ngươi còn bắt cóc ta Lăng gia thuyền, cùng với một thuyền người. Còn có, ta Lăng gia một vị đích hệ tử tôn, cũng bị ngươi bắt cóc đến trên thuyền."

Ninh Tiểu Đường nhíu mày, kinh ngạc mà liếc nhìn đối diện vị lão giả kia, nói rằng: "Ngươi là Lăng gia trưởng bối?"

Lăng Nghĩa bằng nói: "Tại hạ Lăng Nghĩa bằng, chính là Lăng gia lão tổ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Thì ra là như vậy. Ngươi yên tâm, này thuyền ta trưng dụng xong sau khi, ta thì sẽ trả. Trên thuyền những người kia cùng với ngươi vị kia con cháu đời sau, ta cũng thì sẽ An Nhiên thả bọn họ rời đi."

"Cho tới hiện tại sao, các ngươi vẫn là mau mau rời đi, đừng tiếp tục cản đường. Ta kiên trì có hạn, lại không rời đi, các ngươi liền không cần lại đi."

Lăng Nghĩa bằng ngăm nhìn xa xa thuyền lớn, thở dài nói: "Hi vọng các hạ ngươi có thể tuân thủ hứa hẹn."

Vừa này giao thủ, để Lăng Nghĩa bằng rõ ràng, trước mắt vị này Dị Giới người, thực lực xa so với chính mình tưởng tượng đến còn kinh khủng hơn.

Nguyên tưởng rằng, này Dị Giới người thực lực, mặc dù mạnh hơn chính mình, cũng là mạnh đến nỗi có hạn. Nhưng trải qua lúc trước cái kia một hồi giao thủ sau, Lăng Nghĩa bằng phát hiện, cái kia Dị Giới người mạnh hơn chính mình đến không phải nhỏ tí tẹo, mà là vượt xa.

Phải biết, chính mình một thân thực lực, đã đạt đến thần nguyên cảnh hậu kỳ.

Nhưng là đối mặt cái kia Dị Giới người tùy ý cách không một chương, chính mình căn bản vô lực chống đối, trực tiếp bị đập vào gang trong nước.

Thực lực như vậy chênh lệch, hiển nhiên đối phương vượt qua chính mình một cảnh giới lớn, rất khả năng là một vị Thần Anh cảnh cường giả.

Mà Thần Anh cảnh cường giả, đã là vương hậu hàng ngũ, không phải hắn có thể chống đỡ.

Dường như phần lớn người như thế, Lăng Nghĩa bằng trong lòng thật là nghi hoặc, hắn không nghĩ ra, Dị Giới người lúc nào, xuất hiện bức này nhân vật khủng bố.

Mất thấy Lăng Nghĩa bằng có ý lui, ích hoành không cam lòng nói rằng: "Lăng trấn thủ, Dị Giới người không thể tin!"

Ích hoành nhìn chăm chú Ninh Tiểu Đường, trong mắt tràn đầy căm hận. Thời khắc này, hắn dùng thủ đoạn đặc thù, đã xác nhận người trước mắt, chính là phế bỏ con trai của chính mình sinh mạng vị kia Dị Giới người.

"Này Dị Giới người, một cước trực tiếp phế bỏ con trai của ta, loại này hung ác đồ, cũng có thể tin tưởng? Đến lúc đó này Dị Giới người, mặc dù giết cả thuyền trên dưới người, ta cũng sẽ không cảm thấy nửa điểm ngoài ý muốn!"

Đoạn người hương hỏa, quả thực so với giết người cha mẹ còn muốn đáng trách. Tuy rằng lý trí nói cho ích hoành, trước mắt này Dị Giới người, thực lực phi thường khủng bố, không thể địch lại được. Nhưng cừu hận sức mạnh, đã làm cho hắn mất đi phần lớn lý trí.

Vào giờ phút này, hắn chỉ muốn lôi kéo tất cả sức mạnh, trợ chính mình báo thù.

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nhìn chăm chú ích hoành nói: "Phế bỏ ngươi nhì?"

Ích hoành hoành đến tâm tư gì, Lăng Nghĩa bằng tự nhiên rõ rõ ràng ràng, hấn lại sao lại bên trong đối phương kẻ?

Lăng Nghĩa bằng trực tiếp mở miệng hướng về Ninh Tiểu Đường giới thiệu: "Vị này chính là Ích Thành Chủ."

"Ích Thành Chủ?" Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, lập tức trong mắt hàn quang lóe lên, nói: "Nguyên lai, ngươi là vị kia Dâm Tặc cha."

"Ngươi..." Ích hoành mặt đỏ trợn bạo, trợn mắt nhìn.

Ninh Tiểu Đường cười lạnh nói: "Ồ Ích thành, người nào không biết Ích thành Thành Chủ, có một hoang đâm vô độ, làm nhiều việc ác nghiệt. Ngươi bỏ mặc con trai của chính mình, chung quanh gian ** tử, không chuyện ác nào không làm. Có câu nói, con không dạy, lỗi của cha. Chuyện đến nước này, ngươi lại vẫn dám tìm tới cửa?"

"Hừ, đã như vậy, như vậy ngươi liền cho ta vĩnh viễn ở lại đây đi!"

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường trong con ngươi hàn quang lấp loé, xòe bàn tay ra quay về Ích hoành, không chút do dự cách không một chương đập tới.

"Đùng ~ "

Một cái rất thanh âm rất nhỏ vang lên.

Nhưng trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy cái kia Ích hoành con mắt đột nhiên bất ngờ nổi lên, một ngụm máu tươi từ trong miệng hấn đột nhiên phun ra.

Mà hấn lồng ngực, dĩ nhiên vô thanh vô tức, sụp xuống xuống một đám lớn.

Cùng lúc đó, Lăng Nghĩa bằng, long hải, dư hướng về hữu ba người, sắc mặt đột nhiên biến đổi, toàn thân tóc gáy, trong phút chốc bắt đầu dựng ngược lên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Huyết Ngục thành (một)

□ □

"Phốc ~ "

Máu tươi ở trên mặt sông không bay tung tóe.

Theo này một ngụm máu tươi phun ra, Ích hoành cũng triệt để mất đi tính mạng.

Cả người hấn Uyển Như một viên mất đi không chế thiên thạch, nặng nề đập vào giảng trong nước.

"Rầm ~ "

Bọt nước bốc lên, trong chớp mắt, vị này Ích thành Thành Chủ, liền bị nước sông bao trùm, cấp tốc chìm vào trong sông, mất đi hình bóng.

Lăng Nghĩa bằng, long hải, dư hướng về hữu ba người, cái trán không khỏi mà bốc lên một tầng mồ hôi lạnh, con mắt đều chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường, thân thể căng thẳng, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu chuẩn bị chạy trốn.

Trước mắt này Dị Giới người thực lực sự cường hấn, vượt quá bọn họ tưởng tượng.

Cách không một chương, trực tiếp miểu sát vị kia Ích thành Thành Chủ. Bực này thực lực, đã làm cho Lăng Nghĩa bằng chờ người, sinh không nổi nửa điểm lòng phản kháng. Bọn họ lúc này suy nghĩ trong lòng, chỉ còn dư lại làm sao để cho mình chạy khỏi nơi này.

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt nhìn lướt qua mặt sông, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn phía giữa không trung Lăng Nghĩa bằng ba người.

"Làm sao, còn không đi? Lẽ nào các ngươi cũng muốn vĩnh viễn lưu lại sao?" Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, lạnh lùng nói rằng.

Lăng Nghĩa bằng ba người nghe được câu này sau, nhất thời đại thở phào một cái, như được đại xá.

Bọn họ vẫn đứng là sợ trước mặt vị này Dị Giới người, thuận lợi đem ba người bọn họ cũng làm thịt.

Dù sao, lấy đối phương thực lực khủng bố, một khi nổi lên Sát Tâm, muốn giết bọn hắn, cũng có điều là tát chuyện.

"Các hạ, cáo từ!"

Lăng Nghĩa bằng ba người hướng Ninh Tiểu Đường ôm quyền, lúc này không chút do dự, cũng như chạy trốn phi rời khỏi nơi này.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường cũng trở về thuyền lớn.

Lần này đối phương nửa đường chặn lại, cũng làm cho Ninh Tiểu Đường rõ ràng, nếu là mình bên này không nửa tăng nhanh tốc độ, chỉ sợ sẽ có càng ngày càng nhiều cao thủ đến tìm kiếm vị kia người nổi tiếng đại sư.

Tuy nói bằng thực lực của hắn, cũng không sợ những người kia tìm tới cửa. Nhưng những phiền toái này sự hơn nhiều, chung quy sẽ lãng phí không ít thời gian.

Ở thuyền lớn tiếp tục vùng vên sông tiến lên nửa ngày sau, Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi cùng người nổi tiếng tổ ba người, cũng rốt cục rơi xuống thuyền, bắt đầu chuyển đổi lực lộ.

Có điều, đi đường bộ muốn so với đi lấy nước đường chậm nhiều, trừ phi có thể tìm tới so với đi thuyền tốc độ càng nhanh hơn công cụ thay đi bộ.

Đương nhiên, như chỉ có Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi lời của hai người, hắn cũng có thể mang theo Trầm Ngưng Nhi trực tiếp triển khai Khinh Công, đường dài cấp tốc chạy. Chỉ là, hiện tại có thêm một người nổi tiếng tổ, Ninh Tiểu Đường có thể không có cách nào lại mang tới một người.

Mặc dù mạnh mẽ mang tới, tốc độ cũng sẽ bị bắt luy, hơn nữa quá mức tiêu hao nội lực. Ở cái này Dị Thế Giới, Ninh Tiểu Đường phải thời khắc duy trì nội lực dồi dào.

Cho tới để người nổi tiếng tổ chính mình triển khai Khinh Công đi xa, tương tự cũng không được. Bởi vì người nổi tiếng tổ thực lực, có điều Thần Khiếu cảnh sơ kỳ, so với Trầm Ngưng Nhi cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường ba người ở một tòa bên trong tòa thành lớn, tìm tới một loại so với Ngân Giác Đà Thú tốc độ càng nhanh hơn thay đi bộ Thú Loại.

Đó là một loại gọi phi chân thú tiểu hình Thú Loại, hình thể so với Ngân Giác Đà Thú nhỏ một nhiều hơn phân nửa, có bốn cái vừa mảnh vừa dài chân, toàn thân đen thui, trên người mọc ra bất ngờ nổi lên mụn nhọt, nhìn qua đáng ghét cực kỳ xấu xí, thậm chí có chút đáng sợ.

Hơn nữa, nó còn không cách nào kéo tải trọng vật, nhiều nhất chỉ có thể tải một người, cũng khó trách Ngân Giác độc thú so với nó càng được hoan nghênh.

Có điều, đối với Ninh Tiểu Đường bọn họ tới nói, này phi chân thú vừa vặn thích hợp bọn họ.

Bởi vì phi chân thú có thể ngày đi 500 dặm, tốc độ vượt xa Ngân Giác Đà Thú.

Hơn mười ngày sau, Ninh Tiểu Đường ba người đi tới bên ngoài bảy ngàn dặm địa phương.

Mà nơi này, đã là vu cửu vương trì dưới Cương Vực.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người ngồi ở phi chân thú trên lưng, trên đầu đều mang đầu bông khăn che mặt.

Bởi vì hai ngày nay, đã có bảy, tám ba cao thủ, hướng về hai người khởi xướng công kích.

Những người kia nhìn thấy Dị Giới người, lại như là nhìn thấy bảo tàng như thế.

Tuy rằng cuối cùng, những người kia đều bị Ninh Tiểu Đường gọn gàng nhanh chóng Địa Sát chết rồi. Nhưng thỉnh thoảng đến trên một lần sóng, Ninh Tiểu Đường cũng là phiền muộn không thôi.

Liên, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, không thể làm gì khác hơn là mang theo đầu bông khăn che mặt, che khuất mặt mũi.

Mà cái biện pháp này hiệu quả, là lập tức rõ ràng, sau khi cũng lại không ai hướng về bọn họ phát động tập kích.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi hai người, đều lẳng lặng mà nhìn bên cạnh người nổi tiếng tổ.

Người nổi tiếng tổ chính đang lại một lần thi pháp, tìm kiếm Trầm Duyệt Duyệt tâm tích.

Một lát sau, người nổi tiếng tổ thu hồi từ bàn, một mặt ngưng trọng nhìn về phía hai người, nói rằng: "Người tám chín phần mười, nên ở Huyết Ngục

thành."

Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, nói: "Huyết Ngục thành?"

"Đó là Huyết Ngục trấn thủ địa bàn." Người nổi tiếng tổ giải thích, "Hơn nữa ta phỏng chừng, các người muốn tìm người, rất khả năng bị tóm lấy."

Nghe được đệ đệ mình có thể bị tóm lấy, Trầm Ngưng Nhi tuyệt mỹ dung nhan, liền không nhịn được hơi hơi trắng lên.

Ninh Tiểu Đường trầm giọng nói: "Người khẳng định sao?"

Người nổi tiếng tổ nói: "Huyết Ngục thành là Huyết Ngục trấn thủ đại bản doanh, nơi đó phòng thủ nghiêm mật, cao thủ đông đảo. Dị Giới người xuất hiện ở Huyết Ngục thành, e sợ cũng chỉ có bị tóm lấy nhốt vào nơi đó khả năng này."

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nói rằng: "Người nổi tiếng đại sư, kính xin người theo ta tỉ mỉ nói một chút vị kia Huyết Ngục trấn thủ cùng với Huyết Ngục thành tình huống."

Người nổi tiếng tổ một lần nữa ký đến phi chân thú trên lưng, gật đầu một cái nói: "Theo ta được biết, cái kia Huyết Ngục trấn thủ chính là thần nguyên cảnh viên mãn cường giả, hơn nữa tinh thông các loại quỷ dị Vu Thuật. Hắn dựa vào một thân tinh xảo Vu Thuật, địa vị ở vu cứu vương trong lòng, thậm chí không thua gì những Thần Anh đó cảnh Hầu Gia."

"Mà Huyết Ngục thành, cùng với nói là một tòa thành trì, còn không bằng nói là một toà lao ngục. Nơi đó giam giữ lên tới hàng ngàn, hàng vạn bị thí nghiệm giả, những này bị thí nghiệm giả thân phận, có tội phạm, cũng có dân thường; khác thường giới người, cũng có còn lại vương hậu Cương Vực dưới bách tính; có nam nhân cũng có nữ nhân, có lão cũng có thiếu; muốn hình muốn vẽ, các loại loại dạng người đều có."

"Mà bị thí nghiệm giả tao ngộ, tự nhiên cực kỳ bi thảm, gặp Huyết Ngục trấn thủ cùng dưới tay hắn các loại Vu Thuật thí nghiệm."

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường sắc mặt có chút âm trầm.

Mà Trầm Ngưng Nhi sắc mặt càng là trắng bệch một mảnh, nàng lâm lâm nói: "Duyệt Duyệt, người ngàn vạn không thể có sự..."

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nói rằng: "Chúng ta đi, đi Huyết Ngục thành!"

...

Huyết Ngục thành là một toà thành, càng là một toà lao ngục.

Huyết Ngục trấn thủ trị dưới bách tính bình thường môn, đều không có ở tại Huyết Ngục trong thành. Mà là ở Huyết Ngục ngoài thành diện, kiến một loạt bài nhà cửa, phẳng phất là ở Huyết Ngục ngoài thành diện, một lần nữa kiến một toà Tân Thành.

Đoạn này thời gian, Huyết Ngục ngoài thành dân chúng, cũng đang thảo luận một chuyện.

Huyết Ngục trong thành những đại nhân kia môn, ở Đại Hoang cấm địa bên trong, bắt được một chút Dị Giới người.

Dị Giới người cũng không hiếm thấy, nhưng thực lực mạnh mẽ Dị Giới người, nhưng cũng ít khi thấy.

Có đồn đại, những Dị Giới đó người thực lực, hầu như có thể cùng thần nguyên cảnh cường giả cùng sánh vai.

Phải biết, đại đa số Thành Chủ, cũng có điều Thần Khiếu cảnh thực lực.

Có thể thấy được, những Dị Giới đó người thực lực sự cao cường.

Cùng lúc đó, mọi người còn nghe nói, ở lần này bắt lấy bên trong, Huyết Ngục trong thành những đại nhân kia môn, chết rồi tốt hơn một chút người.

Đối với những Huyết Ngục đó trong thành các đại nhân, bách tính bình thường môn, trong lòng đều ẩn giấu đi một phần căm hận.

Lúc này nghe nói những ác nhân đó, chết không ít người, mọi người tâm lý tự nhiên là âm thầm vỗ tay kêu sướng.

Ngày hôm đó, Huyết Ngục ngoài thành diện, đến rồi ba bóng người.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Huyết Ngục thành (hai)

□ □

Này ba bóng người, chính là Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi cùng người nổi tiếng tổ.

Nhìn trước mắt Huyết Ngục thành, Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày.

Huyết Ngục thành chu dài bốn bên trong, tường thành cao chừng hai trượng, chính đồ tường thành không thấy một khối gạch xanh, toàn bộ do màu đỏ sậm điều đồng đá lỗi mà thành.

Xa xa nhìn tới, Huyết Ngục thành liền phẳng phát là một toà bao phủ ở huyết quang bên trong thành trì, không thì không khắc tiết lộ một luồng khí tức quái dị.

"Đây chính là Huyết Ngục thành sao? Thật dày đặc sát khí." Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói rằng.

Người nổi tiếng tổ thở dài, nói: "Này Huyết Ngục thành tự Kiến Thành tới nay, hàng năm cũng không biết muốn uống chết bao nhiêu người mệnh. Quanh năm suốt tháng hạ xuống, sát khí tự nhiên rất nặng."

Trầm Ngưng Nhi một mặt xuất thần mà nhìn trước mắt toà này quý dị thành trì, tràn đầy vẻ lo âu.

Ninh Tiểu Đường an ủi: "Ngưng nhi cô nương, không cần lo lắng, chúng ta lập tức liền đi vào, đem Duyệt Duyệt cho cứu ra."

Trầm Ngưng Nhi phục hồi tinh thần lại, khẽ gật đầu, nói rằng: "Ninh Công Tử, cảm tạ ngài."

Ninh Tiểu Đường nói: "Duyệt Duyệt là bằng hữu ta, bằng hữu gặp nạn, tự nhiên xuất thủ cứu giúp."

Lập tức, hắn lại nhìn phía người nổi tiếng tổ, nói rằng: "Người nổi tiếng đại sư, tiếp đó, còn muốn xin ngài vì ta chỉ rõ vị trí cụ thể."

Người nổi tiếng tổ gật đầu một cái nói: "Tinh nguyện ra sức."

Nói, người nổi tiếng tổ lại từ trong lòng lấy ra cái kia màu xám hình tròn từ bàn. Sau đó, chỉ thấy hắn hai con mắt vi đóng, kết liễu mấy cái Thủ Ấn.

Chốc lát sau, người nổi tiếng tổ một lần nữa mở mắt ra, nói rằng: "Ồ hướng đông bắc hướng về, chúng ta đi vào trước lại nói."

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, hai tay phân biệt khoát lên Trầm Ngưng Nhi cùng người nổi tiếng tổ bả vai của hai người trên.

Đang lúc này, mấy cái sinh sống ở ngoài thành bách tính bình thường, thấy Ninh Tiểu Đường ba người đứng Huyết Ngục thành trước tường thành, cũng không biết muốn làm gì.

Trong đó một vị lão đầu không khỏi lòng tốt nhắc nhở: "Ba vị bằng hữu, các ngài vẫn là không muốn tới gần quá này Huyết Ngục thành tường thành. Nếu bị trong thành những đại nhân kia môn phát hiện, là muốn bị bắt được bên trong đi."

Một vị khác người đàn ông trung niên cũng nói: "Đúng đấy, các ngài vẫn là..."

Nhưng mà, còn không chờ hắn lời nói xong, trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường thân ảnh của ba người, trong nháy mắt biến mất ở mấy người trước mắt.

"Tiêu... Biến mất rồi? Ta không hoa mắt chứ?" Ông lão kia dụi dụi con mắt, đầy mặt kinh ngạc nói rằng.

Trung niên nam tử kia nói: "Nên... Nên không phải hoa mắt đi, ta cũng nhìn thấy ba người kia."

Mấy người đều lắc đầu một cái, không còn quan tâm việc này. Đối với bọn hắn tới nói, này có điều là sinh hoạt ở trong một đoạn khúc nhạc dạo ngắn, nhiều nhất coi như là trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện thôi.

...

Huyết Ngục thành hướng đông bắc có một toà đỏ như máu lầu tháp, mà lầu tháp dưới nền đất bên dưới, đã sớm bị toàn bộ đào rỗng, xây dựng không lồ dưới nền đất quần thể kiến trúc.

Nơi này chính là Huyết Ngục thành phòng vệ nghiêm mật nhất lòng đất ngục giam —— cấm ngục.

Quan ở đây bị thí nghiệm giả, phần lớn đều là thực lực cao thủ mạnh mẽ. Đương nhiên cũng có một phần nhỏ, bởi vì thân thể đặc thù hoặc là trên người ẩn giấu bí mật, mà bị giam ở nơi đây.

Cầm ngục có thể nói là Huyết Ngục trấn thủ coi trọng nhất địa phương, hẳn không chỉ có phái lượng lớn cao thủ thủ vệ ở đây, hơn nữa bản thân cũng thường thường tọa trấn cầm ngục, tiến hành các loại tàn nhẫn Vu Thuật thí nghiệm.

Nên có tân bị giam áp giả đưa đến cầm ngục thì, những kia cầm ngục bọn thủ vệ, luôn có thể tràn đầy phấn khởi địa đàm luận thật dài một quãng thời gian.

Bởi vì những kia cầm ngục bọn thủ vệ, hầu như quanh năm thủ vệ ở đây, cũng không cái gì giải trí.

Một khi có người mới bị đưa vào, tự nhiên trở thành bọn họ đàm luận đề tài.

Tỷ như quãng thời gian trước, đưa vào vài vị Dị Giới người.

Những Dị Giới đó người, thực lực cường hãn cực kỳ, nghe nói hầu như đạt đến thần nguyên cảnh, liền tiến hành bắt lấy Huyết Ngục thành cao thủ, đều chết rồi hơn mười vị.

Mặt khác, còn có một vị thiếu niên Dị Giới người, cũng là bọn thủ vệ đàm luận tiêu điểm.

Vị thiếu niên này Dị Giới người, là cùng bị bắt tới.

Có điều, thực lực đối phương cũng không cường đại, thậm chí có thể nói hoàn toàn chính là người bình thường. Sở dĩ gây nên bọn họ quan tâm, đó là bởi vì vị thiếu niên này Dị Giới người, chính là cầm ngục trấn thủ có ý dạn dỏ hạ xuống, muốn nghiêm phòng trông coi nhân vật đặc biệt.

Tối tăm trong phòng giam, Trầm Duyệt Duyệt suy nhược mà tựa ở trên tường.

Mấy ngày này, hẳn có thể nói là nhận hết dần vật.

Ngược lại không là loại kia da thịt nổi khổ, mà là bị trong cơ thể cái kia hai nguồn sức mạnh, không ngừng tàn phá.

Trầm Duyệt Duyệt biết, cái kia hai nguồn sức mạnh, tám chín phần mười là cùng một viên trái cây có quan hệ.

Nhớ tới lúc đó, hẳn cùng Hồng Lô Phó Lô Chủ, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ chờ người, bỗng nhiên xuất hiện ở một kỳ quái bên trong thung lũng.

Thung lũng vô cùng hoang vu, mờ mịt một mảnh, có điều ở ở giữa thung lũng, mọc ra một cây kỳ quái thực vật.

Đó là một cây toàn thân đỏ như máu thực vật, mọc ra chín mảnh huyết lá cây màu đỏ, đỉnh có một viên trong suốt sắc trái cây.

Hồng Lô Phó Lô Chủ chờ người, liền áp Trầm Duyệt Duyệt, cùng đi kiểm tra cái kia cây thực vật.

Nhưng mà mới vừa đi tới một nửa, cái kia viên trong suốt sắc trái cây, tựa hồ thành thực, đột nhiên từ thực vật đỉnh rớt xuống.

Còn không đợi Hồng Lô Phó Lô Chủ chờ người có phản ứng, trong nháy mắt tiếp theo, cái kia viên trong suốt sắc trái cây liền đột ngột biến mất ở trong mắt mọi người.

Có điều hai, ba cái hô hấp sau, cái kia viên trong suốt sắc trái cây lại lại xuất hiện. Chỉ là, nó nhưng trực tiếp xuất hiện ở Trầm Duyệt Duyệt trước người.

Khán đón lấy, cái kia viên trái cây phảng phất có tự chủ ý thức giống như vậy, lóe lên một cái rồi biến mất, trực tiếp từ Trầm Duyệt Duyệt trong miệng bay vào, đi vào đến trong cơ thể hắn.

Sau khi cũng không lâu lắm, liền có thật nhiều tướng mạo quái dị người xuất hiện.

Bọn họ nhìn thấy trái cây sau khi biến mất, lập tức cùng Hồng Lô Phó Lô Chủ chờ người ác chiến đến cùng một chỗ.

Cuối cùng, Hồng Lô Phó Lô Chủ chờ người, tuy rằng giết đối phương rất nhiều người, nhưng vẫn là bị thua.

Tiếp đó, bọn họ tất cả đều bị chộp tới, quan đến nơi này.

Nghĩ đến Hồng Lô Phó Lô Chủ chờ người, Trầm Duyệt Duyệt không khỏi vì vì mở mắt ra, xuyên thấu qua hàng rào sắt, hướng đối diện nhìn tới.

Nơi đó, liền giam giữ Hồng Lô Phó Lô Chủ, Chu Nho Đảo phó Đảo Chủ chờ người.

Chỉ là mấy ngày qua, bọn họ đã sớm bị hành hạ đến người tàn tật dạng, so với Trầm Duyệt Duyệt thảm hơn nhiều.

Ngày hôm qua, Trầm Duyệt Duyệt hoảng sợ nhìn thấy, vị kia chu nho hai chân hai tay, đã toàn bộ bị chém tới, chỉ còn dư lại Thân Thể, nhìn ra hẳn một trận trong lòng run sợ, sờ cả tóc gáy.

Trải qua mấy ngày nay, Trầm Duyệt Duyệt cũng phát hiện, những người kia tựa hồ rất lưu ý trong cơ thể hắn cái kia viên trong suốt sắc trái cây.

Hay là bởi vì nguyên nhân nào đó, bọn họ cũng không có ở trên nhục thể dẫn vật Trầm Duyệt Duyệt, ngoại trừ mỗi ngày hướng về Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể chuyển vận một loại quý dị màu xám khí thể.

Có điều coi như vậy, Trầm Duyệt Duyệt cũng bị hành hạ đến suy yếu cực kỳ.

Làm loại kia quý dị màu xám khí thể tiến vào trong thân thể hần sau, trong cơ thể hần nhất thời sinh ra hai nguồn sức mạnh, không ngừng phát sinh kịch liệt đối kháng.

Vào lúc ấy, Trầm Duyệt Duyệt khắp toàn thân đều sẽ cảm thấy cực kỳ thống khổ.

Mỗi một ngày, hần đều cần trải qua sự đau khổ này tàn phá.

Muốn tới hôm nay, chờ một lúc lại phải được lịch một lần như vậy dẫn vật, Trầm Duyệt Duyệt liền cảm thấy từng trận tuyệt vọng.

Hần dựa lưng vách tường, hai mắt vô thần, tự lẩm bẩm: "Tỷ tỷ, Ninh Đại Ca, các người ở nơi nào a? Ta rất nhớ các người."

"Ô ô ô... Ai tới cứu cứu ta..."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Cẩm ngục cứu viện (một)

□

"Cộc cộc cộc ~ "

Nhà tù ở ngoài vang lên một loạt tiếng bước chân, tiếp theo chính là liên tiếp "Cạch lang ~" tiếng cửa mở hừng.

Thiết cửa bị mở ra, từ bên ngoài đi tới ba cái ăn mặc đồ như màu máu ngoại bào trắng hán.

Trầm Duyệt Duyệt nhận cho bọn họ, bọn họ là nhà tù thủ hộ.

Mấy ngày này, chính là ba vị này trắng hán, mỗi ngày để Trầm Duyệt Duyệt nhận hết dẫn vật.

Lúc này nhìn thấy ba người đến, Trầm Duyệt Duyệt thân thể theo bản năng mà sau này hơi co lại.

Nhưng mà, Trầm Duyệt Duyệt sau lưng chính là vách tường, hần có thể hướng về nơi nào trốn đây?

"Hừ, tiểu tử, mau mau lên!" Một người trong đó trắng hán hung thần ác sát địa nói rằng.

Trầm Duyệt Duyệt đầy mặt hoảng sợ, không ngừng lung lay đầu, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Không, van cầu các người, đừng tiếp tục dẫn vật ta..."

"Lên cho ta đến!" Khác một tên trắng hán trực tiếp đi tới Trầm Duyệt Duyệt trước mặt, một tay tóm lấy thân thể của hần, như đề Tiểu Kê như thể hướng về nhà tù đi ra ngoài.

Rất nhanh, ba vị trắng hán đem Trầm Duyệt Duyệt mang tới một bên trong đại sảnh đèn đuốc sáng trưng.

Nơi đó, có một vị ông lão mặc áo bào xám, đang lẳng lặng chờ đợi.

Thấy ba vị trắng hán đem Trầm Duyệt Duyệt mang tới, ông lão áo xám từ trong lồng ngực lấy ra một viên hình tròn trong suốt Tinh Cầu, Tinh Cầu đỉnh có một cái thật dài ống dẫn.

Trong suốt Tinh Cầu bên trong, màu xám quý dị khí thể, không ngừng mãnh liệt lẫn lộn.

Ông lão áo xám đem trong suốt Tinh Cầu đưa cho trong đó một vị trắng hán, lạnh giọng nói rằng: "Đây là ngày hôm nay lượng, chấp hành đi."

Tráng hán cẩn thận từng li từng tí một địa tiếp nhận Tinh Cầu, gật gật đầu, nói: "Vâng, đại nhân."

Ông lão áo xám nói: "Nhiều như vậy thiên quá khứ, hiệu quả làm sao? Trấn thủ đại nhân nhưng là chờ đáp lời đây."

Tráng hán trả lời: "Đại nhân, hiệu quả có một chút. Chỉ là cái kia cổ Dịch Giới sức mạnh, thực sự quá mức ngoan cường, muốn triệt để trừ tận gốc, e sợ rất là không dễ."

Ông lão áo xám nhủ nhủ mày, không nói thêm gì, chỉ là phất phất tay, đạo cú: "Các người bắt đầu đi."

Tráng hán nói: "Vâng, đại nhân."

Lúc này, một người trong đó tráng hán dùng xích sắt trói lại Trầm Duyệt Duyệt tứ chi, đem hán quần vào một tấm Đặc Chế trên giường sắt.

Sau đó, khác một tên tráng hán mạnh mẽ đẩy ra Trầm Duyệt Duyệt miệng.

Khẩn đón lấy, còn lại cái kia tráng hán, cầm trong suốt Tinh Cầu đi tới Trầm Duyệt Duyệt trước mặt, hán đem Tinh Cầu đỉnh ống dẫn, cắm vào Trầm Duyệt Duyệt trong miệng.

Nhất thời, hình tròn trong suốt Tinh Cầu bên trong màu xám quý dị khí thể, theo ống dẫn, bắt đầu không ngừng tràn vào Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể.

"Ô ô ồ ~~~" Trầm Duyệt Duyệt liều mạng giãy dụa, nhưng hán tứ chi bị xích sắt trói lại, miệng cũng bị mạnh mẽ đẩy ra, giãy dụa căn bản là phí công vô ích.

Một lát sau, hình tròn trong suốt Tinh Cầu bên trong màu xám quý dị khí thể toàn bộ biến mất, đều tràn vào Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể.

Tráng hán kia đem ống dẫn từ Trầm Duyệt Duyệt trong miệng đi ra, khác một tên tráng hán cũng buông hai tay ra, không mạnh mẽ đến đâu đẩy ra Trầm Duyệt Duyệt miệng.

Ba vị tráng hán cùng ông lão áo xám, đều đứng qua một bên, như xem chuột trắng nhỏ như thế, lẳng lặng mà nhìn Trầm Duyệt Duyệt.

Lúc này, theo cái kia màu xám quý dị khí thể toàn bộ tràn vào Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể, Trầm Duyệt Duyệt trên người, cũng bắt đầu phát sinh một chút biến hóa.

Trầm Duyệt Duyệt đỏ cả mặt, đỏ đến mức có chút quý dị, dường như muốn chảy ra máu.

"Lại là như vậy!" Trầm Duyệt Duyệt tâm lý oán hận thầm nghĩ.

Sau một khắc, hán chỉ cảm thấy trong cơ thể có hai nguồn sức mạnh, bắt đầu kịch liệt đối kháng lên.

"Gào ~~~ "

Trầm Duyệt Duyệt không nhịn được hét thảm một tiếng, theo trong cơ thể hai nguồn sức mạnh lẫn nhau phát sinh đối kháng, một loại triệt tâm thấu xương đau đớn, chớp mắt truyền khắp hán khắp toàn thân từ trên xuống dưới.

...

Một bên khác, ở người nổi tiếng tổ dưới sự chỉ dẫn, Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngưng Nhi cùng người nổi tiếng tổ hai người, một đường thông suốt địa ầm vào cấm ngục bên trong.

Tuy nói cấm ngục bên trong, phòng thủ nghiêm ngặt, nhưng lấy Ninh Tiểu Đường bây giờ trạng thái đỉnh cao thực lực, vẫn là có thể lặng yên không một tiếng động địa lên vào đi vào, mặc dù hán còn mang theo hai người khác.

Theo Ninh Tiểu Đường ba người càng chạy càng sâu, từng hình ảnh cấm ngục bên trong cảnh tượng thâm thúy, cũng ánh vào ba trong mắt người.

Trầm Ngưng Nhi sắc mặt trở nên càng thêm trắng xám, trên mặt sầu lo vẻ cũng càng ngày càng dày đặc.

Nàng rất lo lắng cho mình đệ đệ, cũng chịu đến loại kia không phải người dân vật.

Loại kia thâm cảnh, chỉ là nhìn, cũng làm người ta cảm thấy một loại sờn cả tóc gáy, chớ nói chi là tự mình trải qua.

Người nổi tiếng tổ cũng là khe khẽ thở dài, vu cứu vương tri dưới những kia cực kỳ tàn ác việc, hán cũng đã sớm từng nghe nói.

Lúc này tận mắt nhìn thấy, càng làm cho hán cảm thấy một trận nhìn thấy mà giật mình.

Chỉ là Huyết Ngục thành một chỗ, liền có như thế nhiều cảnh tượng thâm thúy

Nếu như là toàn bộ vu cứu vương tri dưới, cái kia lại sẽ có bao nhiêu cực kỳ bi thảm việc?

Nhưng mà, cái này thể đạo, vốn là cá lớn nuốt cá bé. Huống chi, vu cứu vương tri dưới khủng bố, đã sớm tiếng xấu lan xa.

Hắn người nổi tiếng tố, có thể làm sao?

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu mày, từng cảnh tượng ấy thấm cảnh, để hắn với cái thế giới này, càng ngày càng địa không có hảo cảm.

Hắn hiện tại chỉ muốn tìm tới Trầm Duyệt Duyệt sau, mau mau nghĩ biện pháp rời đi thế giới này.

Ba người lặng yên không một tiếng động địa không ngừng hướng cấm ngục nơi sâu xa lên đi.

Đang lúc này, một đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, bỗng nhiên từ nơi không xa truyền đến.

"Gào ~~~"

"Thanh âm này..." Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, thoáng chần chờ một chút, tựa hồ có hơi không quá chắc chắn.

Có điều bên cạnh Trầm Ngưng Nhi, nhưng là hoàn toàn biến sắc, lo lắng nói rằng: "Không được, là Duyệt Duyệt âm thanh! Ninh Công Tử, Duyệt Duyệt xảy ra vấn đề rồi!"

Trầm Ngưng Nhi lòng như lửa đốt, đầy mặt lo lắng.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt cũng hơi chìm xuống, nói rằng: "Chúng ta đi, nghe thanh âm này, nên ngay ở cách đó không xa."

Nói, Ninh Tiểu Đường hai tay lúc này khoát lên hai người phía sau lưng.

Khẩn đón lấy, ba người thân ảnh chớp mắt trở nên mờ hồ lên, trong nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

...

Bên trong đại sảnh đèn đuốc sáng trưng.

Nghe Trầm Duyệt Duyệt phát sinh kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, một người trong đó trắng hán lạnh lùng nói rằng: "Kêu la cái gì! Nếu không là cấp trên dặn dò hạ xuống, đối với ngươi không thể dùng nhục hình, lão tử hiện tại đã nghĩ đem ngươi đầu lười cắt. Miễn cho ngươi lung tung mù gọi, khiến người ta nghe phiền lòng."

Ngay vào lúc này, một đạo giọng nữ đột ngột ở đại sảnh bên trong vang lên.

"Duyệt Duyệt!"

Ông lão áo xám cùng ba vị trắng hán lúc này tìm theo tiếng nhìn tới, chỉ thấy không biết lúc nào, trong đại sảnh dĩ nhiên thêm ra hai nam một nữ.

"Các ngươi là ai? Làm sao tiến vào?" Ông lão áo xám lúc này quát lên.

Cùng lúc đó, ông lão áo xám cùng ba vị trắng hán trong lòng đều hơi lạnh lẽo, Ngưng Thần bắt đầu đề phòng.

Cấm ngục phòng thủ chi nghiêm ngặt, bốn người tới quá là rõ ràng.

Hơn nữa nơi này đã là cấm ngục nơi sâu xa, đối phương dĩ nhiên không có phát động cảnh báo, lặng yên không một tiếng động địa Tiềm Hành đến nơi này, chuyện này quả thật để bọn họ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Ngắm nhìn trên giường sắt đầy mặt thống khổ Trầm Duyệt Duyệt, Ninh Tiểu Đường âm thanh băng như sương lạnh, từng chữ từng chữ địa nói rằng: "Các ngươi, đều đáng chết!"

Lúc này, trên giường sắt Trầm Duyệt Duyệt, cũng hơi mở mắt ra.

Trong mắt của hắn, xuất hiện hai đạo bóng người quen thuộc.

"Tỷ tỷ, Ninh Đại Ca, ta thật giống nhìn thấy các ngươi, ta nên không phải lại đang nằm mơ đi. Ô ô ô... Ta rất nhớ các ngươi!"

"Duyệt Duyệt!" Trầm Ngưng Nhi đôi mắt đẹp bên trong, ngậm lấy nước mắt.

"Phát cảnh cáo!"

"Chết!"

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường cùng cái kia bốn cái cấm ngục thủ vệ, đồng thời ra tay!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Cẩm ngục cứu viện (hai)

Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, bóng người đột nhiên phân hoá thành bốn đạo.

Mỗi một bóng người, nhìn qua đều là chân thực như thế; mỗi một bóng người, tốc độ đều nhanh đến mức cực hạn.

Trước một sát na, Ninh Tiểu Đường còn đứng tại chỗ.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bốn bóng người, liền bỗng nhiên xuất hiện ở cái kia bốn vị cẩm ngục thủ vệ trước mặt.

Chỉ thấy mỗi một đạo Ninh Tiểu Đường bóng người, đều giơ lên một bàn tay. Sau đó, rất tùy ý hướng về phía trước đập tới.

Cái kia ông lão áo xám cùng ba vị trắng hán, đồng tử đột nhiên co rút lại, toàn thân tóc gáy nổi lên.

Bọn họ không nghĩ tới, tốc độ của đối phương dĩ nhiên nhanh như vậy, bọn họ bên này thậm chí đều còn đến không kịp cảnh báo, đối phương cũng đã đến trước mặt.

Hơn nữa, đối phương thân pháp, quý dị tới cực điểm.

Một bóng người dĩ nhiên phân hoá thành bốn đạo, mỗi một bóng người nhìn qua tựa hồ cũng là thật sự, bọn họ căn bản phân không rõ thật giả.

Ông lão áo xám cùng ba vị trắng hán nhìn Ninh Tiểu Đường một chương vỡ đến, đều không dám khinh thường, hoặc vùng chừng, hoặc vùng quyền, hoặc hai tay khoanh, dồn dập ra chiêu đón đỡ.

Cùng lúc đó, thân thể của bọn họ theo bản năng mà lui về phía sau đi.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường một chương này, nhìn như tùy ý. Nhưng trên thực tế, một chương này đánh tới, liền phảng phất là một toà nguy nga dãy núi từ trên trời giáng xuống.

Một luồng mệnh môn bạc uy thế, trực tiếp ép tới bốn vị cẩm ngục thủ vệ không thể động đậy.

Trong nháy mắt tiếp theo, bốn người tro mắt mà nhìn Ninh Tiểu Đường bàn tay, cùng mỗi người bọn họ Quyền Chương chạm chạm vào nhau.

"Đùng ~ "

Bốn đòn thanh âm rất nhỏ, một trước một sau, hầu như là trong cùng một lúc vang lên.

Khẩn đón lấy, ông lão áo xám cùng ba vị trắng hán, từng người cánh tay trong phút chốc trở nên vặn vẹo lên.

Sau đó, bọn họ toàn bộ lồng ngực cũng sụp xuống lại đi.

"Ầm ~ "

Ở không gì địch nổi cường hãn sức mạnh ảnh hưởng, bốn bóng người đột nhiên bay ngược ra ngoài, tầng tầng suất ở đại sảnh trên mặt đất.

Từng cái từng cái Uyển Như mạng nhện vết nứt, che kín toàn bộ mặt đất.

Ông lão áo xám cùng ba vị trắng hán, ngang dọc tứ tung nằm trên mặt đất trên, sinh lợi hoàn toàn không có.

Mà phân hoá thành bốn bóng người Ninh Tiểu Đường, cũng một lần nữa chậm rãi hợp lại, cuối cùng sáp nhập thành một bóng người.

Từ hán một bước bước ra, đến bốn vị cẩm ngục thủ vệ ngã xuống đất chết đi, tất cả những thứ này tất cả đều phát sinh ở chớp mắt.

Ninh Tiểu Đường tốc độ, đã sắp đến rồi khó có thể mức tưởng tượng, cho tới bóng người của hắn xuất hiện một phản hóa bốn ảo tượng.

Ở người nổi tiếng tổ cùng Trầm Ngưng Nhi hai trong mắt người, chỉ cảm thấy thời gian một cái nháy mắt, Ninh Tiểu Đường liền giải quyết đối diện bốn vị cẩm ngục thủ vệ.

Thấy nguy hiểm đã trừ, Trầm Ngưng Nhi lập tức vội vàng vàng địa chạy hướng về Trầm Duyệt Duyệt.

Nhìn nằm ở trên giường sắt suy yếu cực kỳ Trầm Duyệt Duyệt, Trầm Ngưng Nhi trong con người xinh đẹp nước mắt, cũng lại không không chế được, không ngừng chảy xuôi hạ xuống.

"Duyệt Duyệt, người thế nào rồi? Chúng ta tới cứu người." Trầm Ngưng Nhi nắm chặt chính mình đệ đệ bàn tay, nhẹ nhàng nói rằng.

Trầm Duyệt Duyệt cảm thụ bắt tay tâm truyền đến ấm áp, nhìn trước mắt này đạo quen thuộc bóng người xinh đẹp, nghẹn ngào nói rằng: "Tỷ tỷ, đúng là người sao? Ta sẽ không là đang nằm mơ chứ? Ô ô ô..."

"Là ta, Duyệt Duyệt, người không phải đang nằm mơ. Người đừng khóc, chúng ta lập tức cứu người đi ra ngoài." Trầm Ngưng Nhi nhẹ giọng an ủi.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng đi tới bên cạnh, vươn ngón tay, quay về trời buộc ở Trầm Duyệt Duyệt tứ chi trên xích sắt, cách không chi tay.

"Thờ phỉ phò ~~~" "Đỉnh đương ~~~"

Chỉ kiếm bắn ra, xích sắt theo tiếng gãy vỡ.

Trầm Duyệt Duyệt xoay đầu lại, nhìn Ninh Tiểu Đường, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Ninh Đại Ca..."

Ninh Tiểu Đường hướng hân lộ ra một cái mỉm cười, nói rằng: "Đừng khóc, Duyệt Duyệt, chúng ta hiện tại liền mang người rời đi."

Trầm Duyệt Duyệt ngừng lại nước mắt, gật gật đầu nói: "Hừm, Ninh Đại Ca, cảm tạ người tới cứu ta."

Đang lúc này, toàn bộ cảm ngục bỗng nhiên vang lên "Đang đang đang ~~~" cảnh báo kim minh.

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, nhẹ giọng tự nói: "Xảy ra chuyện gì? Bốn người này đã bị ta trong nháy mắt giết, làm sao vẫn là gây nên cảnh báo?"

Người nổi tiếng tổ cũng đi tới, giải thích: "Hắn là các hạ giết bốn người kia sau, tự động phát động cảnh báo."

Ninh Tiểu Đường lộ ra một tia không rõ.

Người nổi tiếng tổ tiếp tục giải thích: "Vu cứu vương trị dưới, nhiều năm nghiên cứu các loại Vu Thuật. Huyết Ngục thành bên này, tự nhiên cũng lấy Vu Thuật tăng trưởng. Bốn người kia trên người, chỉ sợ là bị rơi xuống thủ đoạn đặc thù. Một khi bỏ mình, liền sẽ tự động phát động cảnh báo."

Ninh Tiểu Đường chợt nói: "Thì ra là như vậy. Cũng thật là phiền phức, vốn còn muốn lặng lẽ đi ra ngoài. Có điều mặc kệ, nếu bị phát hiện, như vậy liền mạnh mẽ lao ra được rồi. Ai chống đỡ, ai chết!"

Lúc này, Ninh Tiểu Đường từ trên giường sắt nâng dậy Trầm Duyệt Duyệt.

Thấy Trầm Duyệt Duyệt trên mặt vẫn như cũ có từng tia từng tia vẻ thống khổ, Ninh Tiểu Đường hỏi: "Duyệt Duyệt, như thế nào, còn có thể kiên trì trụ sao?"

Trầm Duyệt Duyệt cắn răng nói: "Ninh Đại Ca, ta không có chuyện gì, chốc lát nữa, sẽ không có chuyện gì."

Trầm Ngưng Nhi đầy mặt lo âu nhìn chính mình đệ đệ.

Ninh Tiểu Đường nói: "Được, Duyệt Duyệt, vậy người kiên trì một chút nữa, chúng ta đi ra ngoài trước lại nói."

Có điều, nhìn thấy phía bên mình có ba người cần hân mang đi ra ngoài, Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút nói: "Người nổi tiếng đại sư, kính xin người công lấy Duyệt Duyệt. Sau đó, ta mang bọn người đi ra ngoài."

Người nổi tiếng tổ hơi ngần ngại, lập tức nghĩ đến trong đó nguyên do sau, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ gật một cái nói: "Được rồi, ta đến rồi."

Làm người nổi tiếng tổ vác lên Trầm Duyệt Duyệt sau, Ninh Tiểu Đường đem hai tay phân biệt khoát lên người nổi tiếng tổ cùng Trầm Ngưng Nhi trên bả vai.

"Chúng ta đi!"

Theo Ninh Tiểu Đường âm thanh này hạ xuống, bốn người bóng người, chớp mắt từ trong đại sảnh biến mất.

Cảm ngục không lồ lòng đất trong kiến trúc, khắp nơi là bóng người lác lác.

Ở cảnh báo vang lên một khắc đó, các loại cơ quan cạm bẫy chậm rãi bị mở ra.

Quá đạo bên trên, càng là chặt ních mấy chục hơn trăm thủ vệ.

Một ít bị giam ở trong phòng giam bị thí nghiệm giả, cũng từng cái từng cái bị thức tỉnh.

"Xảy ra chuyện gì? Đây thật giống là còi báo động chứ?"

"Chẳng lẽ có người xông tới? Cũng hoặc là có người chạy đi?"

Quá đạo hai bên nhà tù bên trong bị thí nghiệm giả, dồn dập trạm lên. Bọn họ đi tới cạnh cửa sắt trên, tò mò đánh giá bên ngoài quá nói.

Một gian toàn bộ do tinh sắt chế tạo trong phòng giam, hai vị lão giả cùng ba trung niên nhân, cũng đều trạm lên.

Bên trong một người trung niên nghi ngờ nói: "Xảy ra chuyện gì? Lễ nào là dị mình người tới cứu chúng ta?"

"Nếu thật sự là dị mình người tới cứu chúng ta, vậy bọn họ thực sự quá bất trí." Trong đó một ông lão đạo, "Nơi này nhưng là Huyết Ngục thành cấm ngục, muốn từ bên ngoài mạnh mẽ xông vào tới cứu chúng ta, điều này một ngu xuẩn a!"

Khác một ông lão than thở: "Ai, hi nhìn bọn họ không muốn có chuyện mới tốt."

Lúc trước vị lão giả kia lắc đầu nói: "Hiện tại cảnh báo đều xuất hiện, nếu thật sự là bọn họ, lại làm sao có khả năng không có chuyện?"

Dứt lời, trong phòng giam năm người, đều trầm mặc lên.

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường bốn người liên tục quai quá mấy cua queo sau, không thể không một lần nữa dừng lại.

Bởi vì trước mắt cái kia quá trên đường, chật ních thủ vệ. Muốn lại lặng yên không một tiếng động địa chạy ra ngoài, dĩ nhiên không thể.

Nếu không cách nào lén lút trốn, như vậy cũng chỉ có thể xông vào.

Làm Ninh Tiểu Đường thả xuống Trầm Ngưng Nhi ba người sau, quá đạo bên trong thủ vệ, cũng phát hiện bọn họ.

"Là Dị Giới người!"

"Bắt bọn hắn lại!"

"Không nên để cho bọn họ chạy!"

Ninh Tiểu Đường nhìn trước mắt những thủ vệ kia, khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 261: Cấm ngục cứu viện (ba)

□ □

Lúc này, Ninh Tiểu Đường về phía trước bước ra một bước.

Sau đó, chỉ thấy hắn đuổi ra một bàn tay, rất tùy ý một chương cách không đập tới.

"Vù ~ "

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo sóng gọn trong suốt từ Ninh Tiểu Đường bàn tay lóe ra, phảng phất trong nước gọn sóng, hướng về phía trước quá đạo, hăng hái tiêu bắn xuyên qua.

Những kia cấm ngục thủ vệ nhìn thấy Ninh Tiểu Đường hướng về bọn họ cách không đánh tới một chương, đầu tiên là sửng sốt một chút.

Có điều làm phát hiện cũng không có nguy hiểm gì sau, lúc này đều bắt đầu cười ha hả, bọn họ cảm thấy Ninh Tiểu Đường đây là ở giả vờ giả vịt.

Chỉ là khăn đống lấy, bọn họ liền không cười nổi.

Bởi vì này đạo vô hình sóng gọn mới bắt đầu tuy không gặp chút nào uy lực, nhưng theo này đạo ba vẫn không ngừng hướng về quá đạo phía trước kéo dài mở ra, những kia vách tường, mặt đất dồn dập bắt đầu rạn nứt.

Thậm chí ngay cả quá đạo hai bên nhà tù cửa sắt, đang bị này đạo vô hình sóng gọn đảo qua sau khi, cũng bắt đầu biến hình, ao hăm, cho đến "Lạch cạch" một tiếng, tòa có đủ triệt để hủy hoại.

"Không!"

"Chạy mau!"

Những kia cảm ngục thủ vệ thấy cảnh này sau, dồn dập hoảng sợ hướng về phía sau thối lui.

Nhưng mà, đạo kia vô hình sóng gọn tốc độ nhanh chóng, khiến cho bọn họ căn bản trốn không xa lắm.

Còn không chạy ra vài bước, những kia cảm ngục bọn thủ vệ thân thể, liền bị sóng gọn vô hình hơi đảo qua một chút.

"Ầm~~" "Ầm ầm~~ "

Những kia cảm ngục bọn thủ vệ thân thể, liền phăng phát là bị con lốc đảo qua, dồn dập quăng lên.

Hoặc quăng đến trên vách tường, hoặc đập trúng bên cạnh nhà tù cửa sắt, phát sinh một cái ký tiếng vang nặng nề.

Chờ đạo kia vô hình sóng gọn tiêu tan sau, quá đạo bên trong khắp nơi bừa bộn.

Những kia cảm ngục bọn thủ vệ, không có một đứng thẳng, trên mặt đất khắp nơi nằm đầy ngang dọc tứ tung thi thể.

Mặc dù bắt từ, cũng là trọng thương không thể động đậy. Chỉ có cái kia từng tiếng yếu ớt kêu thảm thiết, còn biểu hiện bọn họ cũng chưa chết đi, vẫn sống sót.

Ninh Tiểu Đường nhân nhật nhìn lướt qua quá đạo, đối với phía sau Trầm Ngưng Nhi ba người nói rằng: "Những thủ vệ kia đều nằm xuống, chúng ta tiếp tục đi."

Nói, Ninh Tiểu Đường đi tới ba người phía sau, hai tay khoát lên Trầm Ngưng Nhi cùng người nổi tiếng tổ trên bả vai.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh bốn người lóe lên, lại một lần biến mất ở tại chỗ.

Quá một hồi lâu, quá đạo hai bên nhà tù bên trong bị thí nghiệm giả môn, mới cẩn thận từng li từng tí một địa từ trong phòng giam, đi tới cạnh cửa sắt trên.

Vừa nãy, bọn họ đều bị bên ngoài động tĩnh không lồ bị dọa cho phát sợ.

Cái kia bỗng nhiên biến hình, ao hăm cửa sắt, dọa cho bọn họ kinh hãi đến biến sắc, vội vã hướng về trong phòng giam trốn đi.

Lúc này, khách khí diện hết thấy đều tiêu sau khi dừng lại, bọn họ mới chậm rãi một lần nữa hướng đi cửa sắt.

Nhìn những kia thay đổi hình cửa sắt, một ít gan lớn, còn đưa tay hướng phía trước đẩy một cái.

Sau đó, để bọn họ giật nảy cả mình chính là, những kia cửa sắt "Loảng xoảng~~" một tiếng, dĩ nhiên lập tức bị đẩy ngã.

"Cái gì? Cửa lao ngã..."

Nhà tù bên trong những kia bị thí nghiệm giả môn, tất cả đều há hốc mồm. Khăn đống lấy, chính là to lớn vui sướng.

Rất nhanh, còn lại nhà tù cửa sắt, cũng bị một tấm một tấm đẩy ngã. Trong phòng giam bị thí nghiệm giả môn, đều ý vào lá gan từ trong phòng giam đi ra.

"Đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Vừa nãy bên ngoài đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Bị thí nghiệm giả môn nội tâm vui sướng đồng thời, đều sinh ra nghi hoặc.

Sau đó, khi bọn họ đi tới quá đạo, nhìn thấy trên mặt đất những kia ngang dọc tứ tung cảm ngục bọn thủ vệ thi thể thì, mỗi người trợn mắt ngoác mồm, khiếp sợ không thôi.

"Những thủ vệ kia đều chết rồi!"

"Đây là người nào làm ra?"

...

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngung Nhi ba người, một đường mạnh mẽ xông vào, lấy như bề cảnh khô tư thế, quét ngang tất cả ngăn cản giả.

Một cái lại một cái quá đạo, bị Ninh Tiểu Đường cường thế đảo qua, lưu lại khắp nơi bừa bộn cùng ngang dọc tứ tung thi thể.

Cầm ngục bọn thủ vệ thương vong, lấy một loại tốc độ kinh người không ngừng tăng cường.

Mà những kia trong phòng giam bị thí nghiệm giả môn, cũng đều thừa dịp cửa sắt bị hủy xấu cơ hội, dồn dập trốn thoát.

Cùng lúc đó, cái kia lấy tinh sắt chế tạo nhà tù, cửa sắt đồng dạng bị phá hỏng rơi mất.

Trong phòng giam, hai vị kia ông lão cùng ba vị người trung niên, nhìn sụp đổ cửa sắt, đầy mặt ngạc nhiên.

Trong đó một người trung niên quay đầu lại, nhìn mấy người còn lại khó mà tin nổi địa nói rằng: "Chúng ta... Chúng ta liền như vậy có thể đi ra ngoài?"

Một người trung niên nhân khác hơi hơi ngần ngại, gật đầu nói: "Híc, thật giống... Thật giống là có thể đi ra ngoài."

Còn lại người trung niên kia thờ dãi nói: "Vừa nãy bên ngoài, cũng không biết đến cùng là vị đại nhân vật nào ra tay? Điều này cũng quá lợi hại đi!"

"Đừng động ai ra tay rồi, có thể đem cầm ngục phá hoại đến mức độ như vậy, khẳng định là không bình thường đại nhân vật." Trong đó một ông lão nói rằng, "Cái kia đại nhân vật, chờ một lúc khẳng định còn có thể cùng Huyết Ngục trấn thủ giao thủ. Chúng ta phải bắt được cơ hội này, nhân cơ hội từ cầm ngục chạy đi!"

Một ông già khác hai con mắt hết sạch lấp lánh, gật đầu nói: "Không sai, chuyện này quả thật chính là cơ hội trời cho. Chờ một lúc loạn tượng đồng thời, chúng ta tuyệt đối có rất lớn khả năng chạy đi."

...

Huyết Ngục ngoài thành, một chỗ tiểu trên sườn núi, có chín bóng người chính tụ tập ở đây.

Mỗi một người bọn hán trên đầu đều mang đầu bông, buông xuống khăn che mặt.

Nhược yết mở khăn che mặt, nhìn kỹ bọn họ khuôn mặt, liền có thể phát hiện, những người này bên ngoài, cùng hư thế giới bản thổ người, có rất khác nhiều.

Nhân vì là thân phận của bọn họ, tất cả đều là Dị Giới người.

Những người này ở trong, trong đó một vị thanh niên, có mái tóc màu đỏ rực.

Như Ninh Tiểu Đường ở đây, liền có thể một chút nhận ra, người này chính là trước gặp vị kia Dị Giới người —— Nam Dương hòa.

Nam Dương hòa nhìn cảm đầu vị lão già kia, thờ dãi nói: "Tuân trưởng lão, quang dựa vào chúng ta những người này, căn bản không thể đem Cốc trưởng lão bọn họ từ Huyết Ngục trong thành cứu ra."

Ông lão kia mặt không hề cảm xúc nói rằng: "Cho dù không thể cứu ra Cốc trưởng lão bọn họ, vậy chúng ta cũng phải nhiều làm đến một ít có quan hệ Huyết Ngục thành tình báo. Đến thời điểm, dị minh phái cao thủ đến đây cứu giúp Cốc trưởng lão bọn họ, vừa vận dụng tới."

Nam Dương hòa bất đắc dĩ nói: "Vậy chúng ta tốt nhất buổi tối hành động, hiện tại ban ngày, rất dễ dàng bị phát hiện."

Lúc này, một người khác cũng đồng ý nói: "Đúng đấy, Tuân trưởng lão, chúng ta chờ một chút, chờ buổi tối sẽ hành động lại."

Ông lão kia thờ dãi nói: "Được rồi, như vậy sẽ chờ đến tối sẽ hành động lại."

...

Huyết Ngục thành cầm ngục, một cái nào đó toà trong đại sảnh.

Ninh Tiểu Đường chậm rãi thu chưởng, phía trước từ lâu là khắp nơi bừa bộn, bọn thủ vệ ngang dọc tứ tung nằm trên đất.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên hé mắt, hướng về một người trong đó đường nhìn tới.

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo bóng người màu đỏ ngòm, bỗng nhiên từ trong đường nổi vọt ra.

Đạo nhân ảnh kia tốc độ nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt, đối phương liền xuất hiện ở trong đại sảnh.

Đó là một vị toàn thân bao phủ ở trường bào màu đỏ ngòm bên trong ông lão.

Nhìn thấy đầy đất thi thể, ông lão kia quắc mắt nhìn trừng trừng, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Thật can đảm, giết ta Huyết Ngục thành nhiều như vậy cái nhân mạng. Các người những này dị mình tiện chúng, ta định để cho các người muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!"

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, từ tốn nói: "Dị mình? Không biết người đang nói cái gì. Có điều, tất cả những thứ này đều không trọng yếu."

"Bởi vì người cần ta, chết!"

Nói xong lời cuối cùng, Ninh Tiểu Đường âm thanh u lạnh cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262: Cầm ngục cứu viện (bốn)

□

Huyết bào ông lão cười lạnh một tiếng, nói: "Khẩu khí thật là lớn! Ta đường đường Huyết Ngục trấn thủ, sao lại sợ các người những này dị mình tiện chúng?"

Ninh Tiểu Đường con mắt hơi híp lại, nói rằng: "Há, người chính là vị kia Huyết Ngục trấn thủ?"

Huyết bào ông lão lạnh lùng nói: "Ha, hiện tại biết sợ sệt, đã muộn..."

Không đợi đối phương nói xong, Ninh Tiểu Đường trực tiếp một bước bước ra, sau đó xòe bàn tay ra, cách không một chương hướng đối phương đập tới.

"Vù ~ "

Một đạo vô hình sóng gọn từ Ninh Tiểu Đường bàn tay lóe ra.

"Muốn chết!" Huyết bào ông lão nộ quát một tiếng, lúc này cũng một trào hướng về Ninh Tiểu Đường chớp tới.

Làm Huyết Ngục thành trấn thủ, huyết bào ông lão một thân thực lực, đã đạt đến thần nguyên cảnh viên mãn, hơn nữa quý dị Vu Thuật, hấn đối với thực lực của chính mình, hoàn toàn tự tin.

Huyết cương khí kim màu đỏ, ở hấn Thủ Trảo bốn phía mãnh liệt không ngừng, nhìn qua Hung Uy hiển hách, tà ý lăm lăm.

Nhưng mà, tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, mới vừa bay lượn đến trên đường huyết bào ông lão, sắc mặt nhưng đột nhiên biến đổi.

Một luồng cảm giác nguy hiểm, chớp mắt dâng lên trong lòng hấn.

Huyết bào tay của ông lão trào theo bản năng mà về phía trước vùng tới, thân hình nhưng hăng hái chột lui.

Sau một khắc, một đạo sóng gọn vô hình, cùng móng vuốt của hấn chạm chạm vào nhau.

Chỉ thấy huyết bào ông lão Thủ Trảo bốn phía mãnh liệt không ngừng cương khí kim màu đỏ ngòm, chớp mắt sụp đổ.

Khẩn đón lấy, móng vuốt của hấn phảng phất là bị một toà nguy nga dãy núi đập một cái, trong nháy mắt trở nên vụn vụn, biến hình, cuối cùng trở nên một mảnh máu thịt be bét.

"A!"

Huyết bào ông lão phát sinh một tiếng cuồng loạn kêu thảm thiết.

Sau đó, hấn cả người cũng bị vô hình sóng gọn hơi đảo qua một chút, trên người trường bào màu đỏ như máu, chớp mắt hóa thành vô số phá vụn.

Hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều bị vẽ ra từng cái từng cái vết máu, cả người càng là dường như như điều đứt dây, hăng hái hướng phía sau quảng bay ra ngoài.

"Ầm ~ "

Huyết bào ông lão thân thể đập ầm ầm ở trên vách tường.

Nhất thời, từng cái từng cái Uyển Như con nhện võng như thế vết nứt, che kín toàn bộ mặt tường.

"Phốc ~ "

Huyết bào ông lão phun ra một ngụm máu tươi, lập tức vội vã gãy giữa một lần nữa bò lên.

Hắn đầy mặt hoảng sợ nhìn phía Ninh Tiểu Đường, run giọng nói rằng: "Ngươi... Ngươi là Thần Anh cảnh cường giả!"

Ninh Tiểu Đường không hề trả lời đối phương, hắn ngẩng nhìn đối diện huyết bào ông lão, hơi nhíu nhíu mày, nhẹ giọng tự nói: "Một chương này ngược lại có chút tùy ý, muốn giết chết một vị Tiên Thiên Cảnh viên mãn cường giả, quả nhiên hay là muốn lấy ra điểm bản lĩnh thật sự đến."

Sau đó, Ninh Tiểu Đường lại bước một bước về phía trước, từ tốn nói: "Một chương bắt từ, coi như ngươi mạng lớn. Có điều tiếp đó, ngươi có thể không như vậy gặp may mắn."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường bóng người chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

"Chết tiệt!" Huyết bào ông lão ngờ ngác thất sắc, lúc này hóa thành một đạo màu máu tàn ảnh, xoay người liền chạy.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, đối diện vị kia Địa Giới người càng là một vị Thần Anh cảnh cường giả.

Cùng Thần Anh cảnh cường giả chống đỡ được, huyết bào ông lão vẫn không có ngu xuẩn tự đại đến như vậy mức độ.

Vì lẽ đó, vừa nhìn thấy Ninh Tiểu Đường lại ra tay, hắn lập tức sợ đến chạy mất dép.

"Ngươi không trốn được."

Ninh Tiểu Đường hồ hững âm thanh, vang lên ở huyết bào ông lão bên tai.

Thời khắc này, huyết bào ông lão tim đập đều nứt.

Ninh Tiểu Đường âm thanh này, nghe vào lỗ tai hắn, quả thực giống như tử thần phát sinh đòi mạng khúc.

Hắn chưa từng như này gần cảm thụ quá mùi chết chóc.

Lúc này, huyết bào ông lão trong đầu chỉ còn dư lại một ý nghĩ —— trốn!

Hắn không muốn chết ở chỗ này, hắn muốn chạy đi!

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường nếu rơi xuống tất phải giết tâm, hắn lại làm sao có khả năng trốn được.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường như bóng với hình giống như vậy, trực tiếp xuất hiện ở huyết bào ông lão phía sau. Khẩn đốn lấy, Ninh Tiểu Đường không chút do dự một chương vỗ ở đối phương trên lưng.

"Vù ~ "

Vô hình trong suốt sóng gọn chớp mắt từ Ninh Tiểu Đường bàn tay bạo phát, sau đó trực tiếp ở huyết bào ông lão sau lưng nổ tung.

"Oanh ~ "

Huyết bào ông lão cả người lúc này bị nổ thành máu thịt be bét, nhào ngã trên mặt đất.

Từng tia một quỹ dị màu máu khí thể, bắt đầu quanh quẩn ở huyết bào ông lão xung quanh cơ thể, thân thể của hắn hơi co giật.

"Còn chưa có chết sao?" Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, lập tức lại là một chương vỗ lại đi.

"Vù ~ "

Lại là một đạo vô hình sóng gọn đảo qua.

Quanh quẩn ở huyết bào ông lão xung quanh cơ thể quỹ dị màu máu khí thể, lúc này bị nổ đến triệt để sụp đổ, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà nhìn nằm trên mặt đất trên huyết bào ông lão, thấy đối phương sinh lợi hoàn toàn không có, rốt cục chết đi sau, hân thu hồi ánh mắt.

Lập tức, hân bóng người lóc lên, trở lại Trầm Ngưng Nhi ba người bên cạnh.

Người nổi tiếng tổ nhìn xa xa nằm trên đất không nhúc nhích huyết bào ông lão, tâm lý khẽ thở dài một cái.

Huyết Ngục trấn thủ, một vị thần nguyên cảnh viên mãn cường giả, có thể nói vô cùng mạnh mẽ.

Nhưng mà, làm gặp phải càn lợi hại cường giả sau, nhưng liền chút nào sức phản kháng đều không có.

Một vị thần nguyên cảnh viên mãn cường giả, liền như thế vẫn lạc.

Hoi cảm thán một hồi, người nổi tiếng tổ lập tức liền bình phục nổi lòng.

Dù sao, vị này Huyết Ngục trấn thủ, trong cuộc đời cũng không biết hại bao nhiêu người tính mạng.

Bây giờ có như vậy tao ngộ, cũng coi như là nhân quả báo ứng.

"Chúng ta đi."

Ninh Tiểu Đường hai tay khoát lên Trầm Ngưng Nhi cùng người nổi tiếng tổ bà vai của hai người trên.

Trong nháy mắt tiếp theo, bốn người bóng người, chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

Không lâu sau đó, có Huyết Ngục thành thủ vệ đến nơi này.

Khi thấy Huyết Ngục trấn thủ bộ kia thì thể huyết nhục mơ hồ sau, bọn họ nhất thời há hốc mồm.

Rất nhanh, Huyết Ngục trấn thủ bị giết chết tin tức, lan truyền nhanh chóng, truyền khắp toàn bộ Huyết Ngục thành.

Khắp nơi là thất kinh tiếng gào, toàn bộ Huyết Ngục thành trật tự bắt đầu dần dần tan vỡ.

Nhốt tại cấm ngục bên trong rất nhiều bị thí nghiệm giả, cũng đều sản loạn trốn thoát.

Tỷ như nhốt tại cái kia tinh sắt chế tạo nhà tù bên trong cái kia năm người, lúc này liền chạy ra cấm ngục, đi ra phía ngoài.

Bọn họ năm người chính là đệ huynh thành viên, vốn là bị giam đến Huyết Ngục thành cấm ngục, bọn họ còn tưởng rằng chung thân đều không thể lại đi nữa.

Chỉ là để bọn họ không nghĩ tới chính là, bọn họ cuối cùng sẽ lấy phương thức này trốn ra được.

Trong đó một vị trung niên không nhận được ngửa mặt lên trời hô: "A, lão tử rốt cục lại thấy ánh mặt trời! Ha ha ha!"

Khác một vị trung niên cảm thán một tiếng, nói rằng: "Không nghĩ tới, vị kia Huyết Ngục trấn thủ lại bị giết chết, vậy cũng là thần nguyên cảnh viên mãn cường giả a!"

Còn lại vị kia người trung niên cũng than thở: "Đúng đấy, cũng không biết vị kia ra tay đại nhân vật, đến cùng là ai, càn lợi hại như vậy, chỉ sợ là một cái nào đó vị vương hậu đi."

"Đều đừng cảm thán, hiện đang khắp nơi hỗn loạn tung bùng, chúng ta rời đi trước Huyết Ngục thành lại nói." Trong đó một ông lão mở miệng nói.

"Đúng, chúng ta rời đi trước." Khác một ông lão cũng nói.

Lúc này, năm người tìm một phương hướng, bóng người nhanh chóng hướng Huyết Ngục ngoài thành lao đi.

...

Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngưng Nhi ba người, một đường mạnh mẽ xông vào, đi tới Huyết Ngục ngoài thành.

Ngoài thành một ít bách tính nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bốn người mạnh mẽ xông ra Huyết Ngục thành, đều hơi sững sờ, hiển nhiên không ngờ tới có người sẽ từ trong thành mạnh mẽ xông vào đi ra.

Bọn họ đều còn không biết Huyết Ngục trong thành đã rối loạn, càng không biết Huyết Ngục trấn thủ đã chết rồi.

Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Ngưng Nhi ba người nói rằng: "Đi, chúng ta trước tiên đi tìm mấy con phi chân thú."

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt nhìn lướt qua cách đó không xa một ngọn núi nhỏ pha.

Có điều rất nhanh, hắn liền thu hồi ánh mắt, không tiếp tục để ý.

Hắn trực tiếp mang theo Trầm Ngưng Nhi ba người rời đi tại chỗ.

Núi nhỏ pha nơi đó, Nam Dương hóa một mặt ngây ngốc nhìn Ninh Tiểu Đường chờ người rời đi bóng lưng.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 263: Vạn giới cung (một)

□

Mà cùng Nam Dương hóa đồng thời còn lại tám vị dị mệnh thành viên, tương tự cũng đều nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bốn người từ Huyết Ngục trong thành mạnh mẽ xông vào đi ra.

Một người trong đó không nhìn được nghi hoặc lên tiếng nói: "Những người kia là ai? Dĩ nhiên có thể từ Huyết Ngục thành xông vào đi ra?"

Người còn lại nói: "Xem trong đó ba người dung mạo, tựa hồ là Dị Giới người. Các người nói, bọn họ có thể hay không cũng là dị mệnh người đâu?"

Lúc này, Nam Dương hóa phục hồi tinh thần lại, nói rằng: "Vừa nãy rời đi bốn người, có hai người ta đã thấy."

"Há, người gặp?"

Còn lại tám người, toàn đều hiếu kỳ địa nhìn phía Nam Dương hóa.

Nam Dương hóa cũng không ẩn giấu, lúc này đem bản thân biết tình huống, hướng về những người khác giảng giải một lần.

Bên trong một ông lão nhíu nhíu mày, nói rằng: "Nói như vậy, vừa nãy bốn người ở trong, vị kia mặt tròn người trung niên rất khả năng chính là người nổi tiếng đại sư?"

Nam Dương hóa nói: "Nói vậy nên là được rồi."

Ngay vào lúc này, bỗng nhiên có người mở miệng nói: "Mọi người mau nhìn, Huyết Ngục trong thành thật giống sinh rồi loạn."

Mọi người vội vã hướng về Huyết Ngục trong thành nhìn tới.

Quả nhiên, cửa thành không ngừng có người trốn ra được. Trong thành một vài chỗ, tựa hồ bị người phóng hỏa, bắt đầu có khói đặc bay lên.

Một người trong đó lăm lăm nói rằng: "Huyết Ngục trong thành, tám chín phần mười xảy ra vấn đề rồi."

Tên còn lại hỏi: "Tuần trưởng lão, chúng ta có nên đi vào hay không cứu Cốc trưởng lão bọn họ?"

Ông lão rõ ràng có chút ý động, có điều một phen cân nhắc sau khi, hắn chung quy là lắc lắc đầu, nói rằng: "Không vội, chờ một chút xem"

Hai khắc sau, cũng không biết có phải là dị mệnh người số may, lúc trước bị giam ở Huyết Ngục thành cầm ngục ở trong cái kia năm vị dị mệnh thành viên, vừa vặn từ bên này cửa thành trốn ra được.

Vì lẽ đó cái kia năm người vừa ra thành, Nam Dương hóa chờ người, liền phát hiện thân ảnh của đối phương.

"Là Cốc trưởng lão bọn họ!"

Thời khắc này, mọi người tất cả đều mừng rỡ không thôi.

Bọn họ không nghĩ tới, Cốc trưởng lão bọn họ, dĩ nhiên chính mình từ Huyết Ngục trong thành trốn thoát.

Song phương gặp lại sau khi, Nam Dương hóa mấy người cũng hiểu rõ đến sự tình bắt đầu chưa.

Nguyên lai, Huyết Ngục trong thành thật sự xảy ra chuyện, hơn nữa còn có đại sự xảy ra.

"Huyết Ngục trấn thủ chết rồi?"

Nam Dương hóa chờ người nghe được tin tức này sau khi, mỗi người giật nảy cả mình.

Một vị thần nguyên cảnh viên mãn siêu cấp cao thủ, liền chết như vậy, bị mỗi một đại nhân vật giết chết.

Biến cố như vậy, để bọn họ khiếp sợ không thôi.

Đặc biệt cái kia đại nhân vật, đã hoàn toàn vượt qua trong sân tượng tượng của mọi người.

Đối phương dĩ nhiên từ cấm ngục nơi sâu xa, lấy như bể cảnh khô tư thế, một đường quét ngang mạnh mẽ xông vào, này đến tột cùng nên cường hãn đến mức nào thực lực!

Vị kia Cốc trưởng lão than thở: "Nếu không là dính lớn như vậy nhân vật ánh sáng, chúng ta e sợ cũng không ra được. Hiện tại toàn bộ Huyết Ngục thành đều rối loạn, bị giam ở cấm ngục bên trong những người kia, cũng trên căn bản đều sản loạn trốn thoát."

Lúc này, có người bỗng nhiên mở miệng nói: "Nam Dương hóa, Cốc trưởng lão trong miệng vị đại nhân vật kia, sẽ không chính là trước người nói tới vị kia Địa Giới người chứ?"

Đối với cái này suy đoán, mọi người lúc này dồn dập bắt đầu nghị luận.

Mà cái kia Cốc trưởng lão chờ năm người, cũng từ người bên ngoài khẩu bên trong hiểu được đến trong đó tường tình.

Cái kia Cốc trưởng lão không khỏi than thở: "Nếu là vị kia Địa Giới người đúng là vị đại nhân vật kia, chúng ta phải cố gắng giao hảo đối phương, tiện đem nhất hân kéo đến chúng ta địa mình ở trong. Cường đại như thế nhân vật, coi như thành vì chúng ta địa mình minh chủ, cái kia cũng không quá đáng."

Những người khác nghe nói như thế, đều rất tán thành.

Bởi vì bọn họ địa mình minh chủ thực lực, bây giờ cũng có điều cùng Huyết Ngục trấn thủ cùng một trình độ thôi.

...

Nửa ngày sau, Ninh Tiểu Đường bốn người đã rời xa Huyết Ngục thành.

Trầm Duyệt Duyệt khoảng thời gian này tới nay trải qua, Ninh Tiểu Đường mấy người cũng từ trong miệng hân hiểu rõ thất thất bát bát.

Nghe nói có một viên thần bí trái cây tiến vào trong thân thể của hân, Ninh Tiểu Đường hai ngày nay vì hân tỉ mỉ kiểm tra nhiều lần thân thể.

Có điều, Ninh Tiểu Đường cũng không có ở Trầm Duyệt Duyệt trong thân thể, phát hiện cái gì trong suốt sắc trái cây.

Đúng là ở trong cơ thể hân, có một đoàn thần bí hỗn hợp sức mạnh.

Đoàn kia thần bí hỗn hợp sức mạnh bên trong, trong đó một luồng lai lịch rất rõ ràng, là Phật Môn sức mạnh.

Cho tới mặt khác một nguồn sức mạnh, Ninh Tiểu Đường tuy rằng không biết kỳ cụ thể nội tình, nhưng hân cũng đoán được, nên cùng cái này hư thế giới vô thượng tồn tại có quan hệ.

Bởi vì nguồn sức mạnh kia, cùng Ninh Tiểu Đường ở Đại Hoàng cảm địa bên trong cảm thụ quá lưu lại sức mạnh, giống nhau y hệt, Ninh Tiểu Đường tạm thời xưng là hư lực lượng.

Loại kia tầng thứ sức mạnh, hầu như đã là Tiên Phật sức mạnh.

Lấy Ninh Tiểu Đường thực lực bây giờ, còn không có cách nào vì là Trầm Duyệt Duyệt khư trừ.

Cũng còn tốt, Phật Môn sức mạnh cùng cái kia cổ hư lực lượng, tựa hồ đạt thành một loại nào đó cân bằng.

Trầm Duyệt Duyệt nhìn qua, cũng cũng không lo ngại.

Thật dài trên đường, Ninh Tiểu Đường bốn người cười phi chân thú, không ngừng tiến lên.

Làm bốn người dừng lại nghỉ ngơi thì, người nổi tiếng tổ rốt cục không nhịn được, hỏi: "Cái kia các hạ, hiện tại người đã cứu ra, có phải là nên thả ta rời đi?"

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà liếc nhìn người nổi tiếng tổ, suy nghĩ một chút nói rằng: "Còn có một việc cần người nổi tiếng đại sư hỗ trợ, chờ giúp xong

sau chuyện này, ta liền phóng to sư rồi đi."

Người nổi tiếng tỏ sắc mặt lúc này hơi ngưng lại, cả giận nói: "Các hạ, trước ngươi nói rõ ràng không phải như vậy!"

Ninh Tiểu Đường đối với người nổi tiếng tỏ sự phẫn nộ làm như không thấy, tự nhiên nói rằng: "Người nổi tiếng đại sư, khỏi xám đảm lấy vạn giới cung, nói vậy ngươi hẳn phải biết đi."

Người nổi tiếng tỏ oán giận nói rằng: "Vạn giới cung, cái gì vạn giới cung? Ta căn bản không biết."

Ninh Tiểu Đường lắc lắc đầu, nói rằng: "Người nổi tiếng đại sư, ngươi không cần nói dối. Nếu ngay cả ngươi cũng không biết vạn giới cung, trên đời này còn ai vào đây biết?"

"Ta nếu hướng về ngươi hỏi dò vạn giới cung, trong đó là mục đích gì, nói vậy ngươi cũng rõ ràng. Chúng ta muốn rời khỏi thế giới này, trở lại chúng ta bên trong thế giới kia đi. Chỉ cần ngươi giúp xong việc này, ta liền thả ngươi rồi đi. Bởi vì chúng ta rời đi thế giới này sau, ngươi tự nhiên cũng là tự do."

Nói xong, Ninh Tiểu Đường con mắt không hề chớp mắt mà nhìn người nổi tiếng tỏ.

Người nổi tiếng tỏ trầm mặc không nói, quá một hồi lâu, hẳn mới bắt đầu đi thờ dài, nói rằng: "Được rồi, coi như ta xui xẻo, cuối cùng sẽ giúp ngươi một lần. Hi vọng giúp xong lần này sau khi, các hạ không muốn lại nuốt lời."

Ninh Tiểu Đường nói: "Sẽ không lại nuốt lời, khẳng định thả ngươi rồi đi. Như vậy, chúng ta cần phải như thế nào mới có thể tìm được vạn giới cung?"

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người, lúc này cũng đều nhìn phía người nổi tiếng tỏ.

Người nổi tiếng tỏ nói: "Muốn trở lại các ngươi thế giới kia, trực tiếp tìm tới vạn giới cung, cũng không có tác dụng."

Ninh Tiểu Đường hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Không có tác dụng sao? Cái kia nên làm gì?"

Người nổi tiếng tỏ giải thích nói rằng: "Theo ta được biết, muốn thông qua vạn giới cung, đi tới Dị Thế Giới, chỉ có một biện pháp. Vậy thì là cần phải hoàn thành một lần vạn giới cung tuyên bố cấm cấp nhiệm vụ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Cấm cấp nhiệm vụ?"

Người nổi tiếng tỏ nói: "Đúng, chỉ phải hoàn thành một cấm cấp nhiệm vụ, là có thể thông qua vạn giới cung, đi tới Dị Thế Giới. Vì lẽ đó tiếp đó, ta mang bọn ngươi đi một chỗ. Chỗ đó, liền có thể lĩnh vạn giới cung tuyên bố cấm cấp nhiệm vụ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 264: Vạn giới cung (hai)

□

Một tháng sau, Ninh Tiểu Đường bốn người cười phi chân thú, đi tới vạn dặm ở ngoài.

Xuất hiện ở trước mặt bọn họ, là một toà Bạch Thạch xây mà thành thành trì.

Thành trì tên là Bạch thạch thành, nhân khẩu ước 20 ngàn, là một toà danh xưng với thực thành nhỏ.

Bạch thạch thành không ở bất kỳ vương hậu Cung Vực bên trong, mà là xây dựng ở một mảnh Hoang Nguyên ở trong.

Theo : đề người nổi tiếng tỏ lời giải thích, này Bạch thạch thành, tầm thường chờ người cũng không biết vị trí cụ thể.

Đi tới nơi này người ngoài, trên căn bản đều là chút vì tìm kiếm vạn giới cung cường giả.

Mà ở tại bên trong tòa thành nhỏ đám người, cũng hầu như đều cùng vạn giới cung có quan hệ, một phần là từ vạn giới cung lui ra đến thương bệnh lão tàn, một bộ phận khác nhưng là vạn giới cung thành viên các thân thuộc.

Tiến vào thành trì sau, người nổi tiếng tổ mang theo Ninh Tiểu Đường ba người, đi tới một toà hùng vĩ màu đen trước cung điện.

Ninh Tiểu Đường nhìn trước mắt cung điện, mở miệng hỏi: "Chính là chỗ này sao?"

Người nổi tiếng tổ gật gù đầu, nói rằng: "Đúng, chính là nơi này. Vạn giới cung tuyên bố hết thầy nhiệm vụ, cũng có thể ở đây tuần tra, lĩnh. Cẩm cấp nhiệm vụ, cũng là ở đây lĩnh."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đã như vậy, như vậy chúng ta vào đi thôi."

Tiến vào cung điện sau, đầu tiên ánh vào bốn người mi mắt, là một rộng rãi Đại Đường.

Đại Đường mặt đất, lát thành màu xanh sẫm đá cẩm thạch.

Người nổi tiếng tổ mang theo Ninh Tiểu Đường ba người, trực tiếp đi vào bên trong đi.

Ở Đại Đường nơi sâu xa, có một khối to lớn màu trắng Ngọc Bích. Ngọc Bích bốn phía, vi đầy hơn trăm bóng người.

Người nổi tiếng tổ mở miệng giải thích: "Khối này màu trắng Ngọc Bích trên, tuyên bố Giáp Ất Bính Đinh cấp bốn nhiệm vụ, chu vi những người kia, phần lớn đều là đến lĩnh nhiệm vụ."

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt nhìn lướt qua đám người kia.

Hắn phát hiện những người kia thực lực, ngược lại cũng toán có thể, mặc dù phần lớn người đều đi vào Tiên Thiên Cảnh.

Rất nhanh, Ninh Tiểu Đường thu hồi ánh mắt, hắn cũng không có hứng thú kiểm tra khối này màu trắng Ngọc Bích trên nhiệm vụ.

"Người nổi tiếng đại sư, trực tiếp mang ta đi lĩnh cẩm cấp nhiệm vụ địa phương đi." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng.

Người nổi tiếng tổ gật gù đầu, mang theo Ninh Tiểu Đường ba người, tiếp tục hướng Đại Đường nơi càng sâu đi đến.

Cuối cùng, bọn họ đi tới một tấm trước đại môn. Đây cửa tiến vào sau, bên trong là một toà xoay quanh thức cầu thang.

Người nổi tiếng tổ nói: "Chúng ta lên lầu, cẩm cấp nhiệm vụ, ở trên lầu lĩnh."

Lập tức, người nổi tiếng tổ mang theo Ninh Tiểu Đường ba người, đi tới lầu hai.

Đạp vào mi mắt, vẫn như cũ là một Đại Đường.

Chỉ là người nơi này, rõ ràng muốn thiếu rất nhiều.

Phóng tầm mắt nhìn tới, thưa thớt, không vượt qua hai mươi người.

Chỉ có điều, thực lực của những người này, hiển nhiên muốn so với dưới lầu những người kia, muốn cao hơn rất nhiều.

Ninh Tiểu Đường phát hiện, ở trong có ít nhất chín người, thực lực đạt đến vương hậu cấp. Dựa theo thế giới này lời giải thích, chính là Thần Anh cảnh siêu cấp cao thủ.

Trong đại sảnh dựng đứng mười hai khối Ngọc Bích, Ngọc Bích cao nửa trượng, rộng ba thước, mặt trên tràn ngập chữ viết.

Những người kia từng người phân tán ra đến, đứng Ngọc Bích trước mặt, nhìn mặt trên nội dung.

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường chờ người tới, đặc biệt nhìn thấy có ba cái Dị Giới người thì, bọn họ đều hơi hơi kinh ngạc.

Bởi vì Dị Giới người, hầu như chưa bao giờ đặt chân quá nơi này.

Có điều rất nhanh, bọn họ liền quay đầu lại, tiếp tục xem lướt qua Ngọc Bích trên chữ viết.

Người nổi tiếng tổ dừng một chút, giải thích nói rằng: "Những Ngọc Bích đó trên nội dung, chính là vạn giới cung tuyên bố cẩm cấp nhiệm vụ."

Ninh Tiểu Đường lúc này nhìn phía gần nhất khối này Ngọc Bích.

Chờ nhìn thấy mặt trên tự sau, hắn không khỏi nhú nhú mày, nói rằng: "Người nổi tiếng đại sư, kính xin phiền phức người, vì ta giải thích một hỏi, mặt trên viết cái gì nội dung."

Nghe nói như thế, người nổi tiếng tổ hơi ngần người, lập tức lộ ra một tia bưng bít.

Hắn gật gù đầu, nói rằng: "Được, vậy còn xin người hơi chờ một chút."

Nói, người nổi tiếng tổ liền đi hướng về gần nhất một khối Ngọc Bích, sau đó xem lướt qua lên mặt trên nội dung.

Chờ sau khi xem xong, hắn sẽ đem nội dung nói cho Ninh Tiểu Đường.

Như vậy vòng đi vòng lại, Ninh Tiểu Đường nghe người nổi tiếng tổ, giảng giải cái kia từng kiện cấm cấp nhiệm vụ, lòng mày hơi nhúu lại.

Những kia cấm cấp nhiệm vụ, mỗi một kiện phòng chừng đều phải tốn phí thời gian rất dài mới có thể hoàn thành.

Tỷ như tìm kiếm cái nào đó tuyệt thế hiếm thấy Linh Vật; hoặc là lật đồ mười vạn dặm ở ngoài, một vị vương hậu thống trị, thay vào đó; cũng hoặc là tìm kiếm hai trăm ngàn dặm ở ngoài, một cái nào đó nguy hiểm Bí Cảnh, tìm tới cái nào đó bảo vật. Mọi việc như thế, không phải trường hợp cá biệt.

Ninh Tiểu Đường đang muốn hỏi người nổi tiếng tổ, còn có không có biện pháp nào khác, ngay vào lúc này, Đại Đường một bên vách tường, bỗng nhiên mở ra một vết thương.

Nguyên lai, nơi đó còn kiến một tấm giả tạo thành mặt tường môn.

Lúc này môn bị mở ra, từ bên trong đi ra sáu bóng người.

Cầm đầu là một vị tóc bạc da mồi áo xám lão đầu cùng một vị mặc áo tím vương bào uy nghiêm người trung niên.

Trong đại sảnh mọi người, lúc này đều xoay người cửa trước bên kia nhìn tới.

Cái kia áo xám lão đầu vừa đi, một bên từ trong lòng móc ra một khối bàn tay to nhỏ hình tròn Ngọc Bài.

Sau đó, hắn đem Ngọc Bài đưa cho bên cạnh vị kia Tử Y người trung niên, nói rằng: "Hỗn Thiên vương, vạn giới cung vừa đã chính thức xác nhận, phù đà vương xác thực đã bị ngươi giết chết. Giết chết phù đà vương cái này cấm cấp nhiệm vụ, ngươi đã thành công hoàn thành. Khối ngọc này bài, ngươi cầm cẩn thận. Đến lúc đó đi vạn giới cung, ngươi chỉ muốn xuất ra khối ngọc này bài, liền có thể đi tới Dị Giới. Hơn nữa, ngươi còn có thể mang tới mười người trong vòng thủ hạ."

Cái kia Tử Y người trung niên tiếp nhận Ngọc Bài, cười cợt nói rằng: "Bạch thạch thành chủ, vậy ta liền không khách khí."

Tiếp đó, song phương lại rảnh nói chuyện vài câu sau, cái kia Tử Y người trung niên Hỗn Thiên vương, liền trực tiếp mang theo hai người thủ hạ rời khỏi nơi này.

Mà cái kia Bạch thạch thành chủ, cũng trở về đến cái kia phiến ám phía sau cửa.

Theo cửa ngậm một lần nữa đóng, trong đại sảnh mọi người, dồn dập bắt đầu bắt đầu nghị luận.

"Thật không nghĩ tới, Hỗn Thiên vương có lực này thực lực, dĩ nhiên có thể hoàn thành giết chết phù đà vương cái này nhiệm vụ."

"Đúng đấy, nghe nói phù đà vương đã là Thần Anh cảnh trung kỳ đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể bước vào Thần Anh cảnh hậu kỳ. Nếu Hỗn Thiên Vương Năng giết chết đối phương, hay là Hỗn Thiên vương đã bước nhập thần anh cảnh hậu kỳ cũng khó nói."

Nghe những kia nghị luận, Ninh Tiểu Đường âm thầm lắc lắc đầu.

Vị kia Hỗn Thiên vương thực lực, Ninh Tiểu Đường rất xác định, tuyệt đối không có đạt đến Thần Anh cảnh hậu kỳ. Đúng là vị kia Bạch thạch thành chủ, nhưng là một vị chân chính Thần Anh cảnh hậu kỳ cường giả.

Nhớ tới vừa nãy Hỗn Thiên vương tiếp nhận cái kia diện Ngọc Bài, Ninh Tiểu Đường con mắt không khỏi hơi híp híp.

Hắn mở miệng hỏi: "Người nổi tiếng đại sư, nghe vừa nãy vị kia Bạch thạch thành chủ giảng, dựa vào khối này Ngọc Bài, liền có thể đi tới Dị Giới. Nếu như có người trực tiếp cướp đi khối này Ngọc Bài, có phải là cũng có thể bằng này, trực tiếp đi tới Dị Giới?"

Nghe được vấn đề này, người nổi tiếng tổ không khỏi ngăn người. Từ một vị chỉ ít là Thần Anh cảnh trung kỳ trong tay cường giả cướp đồ vật, chuyện như vậy, người nổi tiếng tổ căn bản cũng không có nghĩ tới.

Trong lúc nhất thời, người nổi tiếng tổ cũng không biết làm sao trả lời vấn đề này mới tốt.

Đang lúc này, có người không nhìn được bật cười: "Nếu là ngươi có thể cướp được tay, tự nhiên có thể bằng này trực tiếp đi tới Dị Giới. Nhưng vấn đề là, Dị Giới người, ngươi có thể cướp được sao?"

"Ha ha ha, này Dị Giới người, vẫn đúng là sẽ nói chuyện viễn vông. Muốn từ Hỗn Thiên vương trong tay cướp đi Ngọc Bài, hắn là làm sao sẽ nghĩ ra tên ngu ngốc này ý nghĩ?"

Trong đại sảnh rất nhiều người, cũng không nhìn được khinh bỉ nở nụ cười, trong thanh âm mang theo từng tia từng tia châm biếm.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Cướp giật Ngọc Bài (một)

□

Nghे trong đại sảnh mọi người tiếng cười nhạo, người nổi tiếng tổ về mặt hơi có chút lúng túng.

Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ mặt bình tĩnh, đối với những người kia châm chọc, nhắm mắt làm ngơ, không để ý chút nào.

Hắn trực tiếp đối với Trầm Ngưng Nhi ba người nói rằng: "Chúng ta đi thôi."

Người nổi tiếng tổ sùng sốt một chút, nói rằng: "Không lĩnh cảm cấp nhiệm vụ?"

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Không lĩnh, phiền phức."

Nói xong, hắn cũng không giải thích thêm, cất bước đi về phía thang lầu.

Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai người, lúc này cũng đi theo.

Người nổi tiếng tổ há miệng, không biết nói cái gì cho phải, tâm lý âm thầm nói thầm: Hắn sẽ không phải, thật sự muốn đi cướp Hồn Thiên vương trong tay khối này Ngọc Bài chứ?

Mắt thấy chính chủ đã đi, người nổi tiếng tổ tự nhiên cũng sẽ không đợi ở chỗ này, lúc này cũng hướng về cầu thang đi đến.

Lầu hai châm chọc cười nhạo tiếng, dần dần biến mất ở sau lưng.

Rời đi màu đen cung điện, Ninh Tiểu Đường vẫn ở mặt trước dẫn đường, một đường ra Bạch thạch thành.

Trên đường, người nổi tiếng tổ hỏi dò muốn đi nơi nào.

Ninh Tiểu Đường chỉ là nhàn nhạt trở về cú, theo liền có thể.

Bạch thạch thành bên ngoài năm dặm, Ninh Tiểu Đường rút cục cũng ngừng lại.

Người nổi tiếng tổ lại một lần hỏi: "Các hạ, chúng ta này đến tột cùng là đi nơi nào?"

Ninh Tiểu Đường không hề trả lời hắn, chỉ là đối với ba người nói rằng: "Các ngươi trước tiên ở chỗ này chờ, ta đi một chút lập tức liền trở về."

Người nổi tiếng tổ hơi sững sờ, thử hỏi: "Các hạ, ngươi sẽ không phải thật muốn đến cướp đoạt Hồn Thiên vương trong tay khối này Ngọc Bài chứ?"

Ninh Tiểu Đường khoe miệng lộ ra một tia nhàn nhạt mỉm cười, nói rằng: "Đúng đấy, nếu Ngọc Bài đoạt tới cũng có thể dùng, vì sao không cướp đây?"

Người nổi tiếng tổ nhất thời nghẹn lời, một lát sau, hắn há miệng, nói rằng: "Nhưng là cái kia Hồn Thiên vương, hắn chỉ ít là Thần Anh cảnh trung kỳ cường giả a!"

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người dĩ nhiên biến mất ở tại chỗ, phảng phất một tia Thanh Yên, đi được vô thanh vô tức.

...

Cách người nổi tiếng tổ chờ người ba dặm ở ngoài, có một dòng suối nhỏ.

Hồn Thiên vương cùng hắn hai vị thủ hạ, chính dọc theo bên dòng suối đi tới.

Bỗng nhiên, Hồn Thiên vương bỗng dừng xoay người lại, lớn tiếng quát lên: "Ai ở nơi đó!"

Trong nháy mắt tiếp theo, một cái thân ảnh mơ hồ ở ngoài ba trượng chậm rãi hiển hiện.

Bóng người trở nên càng ngày càng rõ ràng, đó là một đạo tuổi trẻ bạch y công tử, chính là Ninh Tiểu Đường.

Nhìn người tới, Hồn Thiên vương cau mày, lập tức xì cười một tiếng, nói rằng: "Là ngươi, lúc trước ở lầu hai cái kia Dị Giới người! Ngươi đi theo ta mặt sau làm gì? Ngươi là muốn tìm cái chết sao?"

Nói xong lời cuối cùng, Hồn Thiên vương âm thanh lạnh lẽo cực kỳ, ẩn chứa từng tia từng tia sát khí.

Trên tay hắn liền vương hậu cấp cường giả huyết đều triêm quá, lại há sẽ để ý một Dị Giới người?

Tuy rằng Hồn Thiên vương cảm thấy trước mắt vị này Dị Giới nhân thân pháp không sai, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi.

Thậm chí coi như vị này Dị Giới người chính là vương hậu cấp cường giả, vậy thì như thế nào?

Dù sao, hắn liền phù đà vương vị này Thần Anh cảnh trung kỳ đỉnh phong cường giả siêu cấp, đều làm thịt rồi.

Ninh Tiểu Đường nhân nhật nhìn lướt qua trước mặt Hồn Thiên Vương Tam người, nói rằng: "Lưu lại Ngọc Bài, tha các ngươi một mạng."

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, Hồn Thiên Vương Tam mọi người không khỏi ngẩn người.

Khẩn đón lấy, ba người đều phản ứng lại, khoe miệng treo lên một nụ cười gằn.

Hồn Thiên vương sắc mặt âm trầm như nước, lạnh lùng nói rằng: "Dị Giới tiện chủng, xem ra ngươi là thật sự muốn tìm chết a!"

Hồn Thiên vương hai người thủ hạ, càn là về phía trước bước ra một bước.

"Thật ngươi cái Dị Giới tiện chủng! Nói khoác không biết ngượng, cuồng vọng vô tri, đi chết đi!"

Tiếng nói vừa dứt, hai bóng người chớp mắt tiêu hướng về Ninh Tiểu Đường.

Hồn Thiên vương chấp hai tay, đứng tại chỗ.

Nhìn thấy chính mình hai vị thủ hạ ra tay sau, hắn liền không lại dự định tự mình kết cục.

Hồn Thiên vương rất rõ ràng chính mình hai vị thủ hạ thực lực, bọn họ mỗi một mọi người là thần nguyên cảnh viên mãn.

Bực này thực lực, ở vương hậu tri dưới Cường Vực bên trong, cái kia đều là hàng đầu trấn thủ cấp nhân vật tồn tại.

Hiện tại, hai người liên thủ đối phó một Dị Giới người, ở Hồn Thiên vương xem ra, cái kia hoàn toàn là thừa sức.

Bởi vậy, hắn một mặt cười lạnh nhìn Ninh Tiểu Đường, lẳng lặng chờ kết quả.

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, trên mặt hắn biểu hiện đột nhiên ngưng trệ.

Chỉ thấy hắn hai vị thủ hạ, đi đến nhanh, về đến càng nhanh hơn.

Ở Hồn Thiên vương trong tầm mắt, đối diện vị kia Dị Giới người, chỉ là tùy ý phát phát tay.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn hai vị thủ hạ, liền phăng phát là mất đi không chế thiên thạch, lập tức hướng đường cũ quang trở về.

"Àm ~ ~ "

Hai bóng người đập âm âm rơi vào hơn mười trượng ở ngoài trên mặt đất, đập ra hai cái hố đất.

Mà hố đất bên trong cái kia hai cỗ thân thể, không nhúc nhích, không rõ sống chết.

Nhìn trước mắt tình cảnh này, Hồn Thiên vương vẻ mặt, nhất thời nghiêm nghị lên.

Hắn nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường, từng chữ từng chữ địa nói rằng: "Thần Anh cảnh cường giả!"

Cùng lúc đó, Hồn Thiên vương tâm lý còn có một câu nói chưa nói ra.

Vậy thì là đối phương chỉ ít là Thần Anh cảnh trung kỳ đỉnh phong cường giả, đây là một vị cần phải đem hết toàn lực đối phó mạnh mẽ địch thủ!

Tuy nói hắn có giết chết phù đà vương này một ngao nhân chiến tích, nhưng tình huống thật nhưng là, phù đà vương bị thương, thực lực giảm xuống năm phần mười trở lên. Lúc này mới để hắn thừa lúc vắng nhà vào, cuối cùng giết chết đối phương.

Mà trước mắt vị này Dị Giới người, thực lực hiển nhiên duy trì ở cao nhất.

Đối thủ như vậy, để Hồn Thiên vương cảm thấy sâu sắc kiêng kỵ.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn đối phương, nói rằng: "Giao ra Ngọc Bài, thả người rồi đi!"

Hỗn Thiên vương cười lạnh một tiếng: "Năm mơ!"

Mặc dù hắn kiên ky đối phương, nhưng đều còn chưa giao thủ, đã nghĩ để hắn vô duyên vô cớ giao ra Ngọc Bài, sao có thể có chuyện đó?

Ninh Tiểu Đường từ tốn nói: "Không cho sao, như vậy, ta tới lấy được rồi."

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người đột nhiên biến mất ở tại chỗ.

"Muốn chết!" Hỗn Thiên vương ánh mắt lăm lăm, chợt bóng người cũng chớp mắt biến mất.

"Ầm ~" "Ầm ầm ~"

Khẩn đốn lẩy, chỉ thấy giữa không trung, một đạo tiếp theo một đạo trong suốt sóng gọn, đột ngột hiện ra.

Lại như là vô hình khói hoa, trên không trung nổ tung.

Từng vòng trong suốt sóng gọn, phảng phất trong nước gọn sóng, hướng về bốn phương tám hướng hăng hái khuếch tán ra.

Chu vi mấy trăm trượng mặt đất, nhất thời dường như bị lốc xoáy tàn phá giống như vậy, khắp nơi là cát bay đá chạy.

"Oanh ~"

Một tiếng vang thật lớn qua đi, một bóng người từ giữa không trung hăng hái quăng lạc.

Hỗn Thiên vương bóng người không ngừng lăn lộn, cuối cùng rơi xuống đất.

Hắn hai chân như cái đinh như thế đâm vào trong đất bùn, lê ra một cái hơn mười trượng trường khe.

Khe thâm một thước có thừa, không cùng đầu gối.

"Phốc ~"

Chờ một lần nữa đứng vững thân thể sau, Hỗn Thiên vương trong miệng phun ra một ngụm máu lớn.

Lúc này Hỗn Thiên vương, chật vật cực kỳ.

Hắn cả người quần áo rách rách rưới rưới, tóc tai bù xù, nhìn qua lại như là một vị ăn mày.

Hỗn Thiên vương con mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm giữa không trung, trong ánh mắt tràn ngập kiên ky.

"Khắc khặc... Người đến tốt cùng là ai? Dị Giới người ở trong, tại sao có thể có người lợi hại như vậy tồn tại?"

Một phen sau khi giao thủ, Hỗn Thiên vương ngờ ngác phát hiện, thực lực của đối phương, dĩ nhiên so với chính mình tưởng tượng đến còn cao hơn.

Đối phương, rất khả năng là một vị Thần Anh cảnh hậu kỳ cường giả siêu cấp!

Hỗn Thiên vương không nghĩ ra, vị này Dị Giới người đến cùng là từ đâu cái xó xỉnh chạy đến?

Vì sao trước đây chưa từng nghe nói như thế lợi hại nhân vật có tiếng tăm?

Giữa không trung, Ninh Tiểu Đường bóng người chậm rãi hiển hiện.

Hắn tay áo phiêu phiêu, đứng lơ lửng trên không, phảng phất một vị thể gian Trích Tiên người.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường ở trên cao nhìn xuống, một mặt bình tĩnh mà nhìn xuống mặt đất Hỗn Thiên vương, nói rằng: "Giao ra Ngọc Bài, hoặc là chết!"

Chương 266: Cướp giật Ngọc Bài (hai)

□ □

Nhìn đứng lơ lửng trên không Ninh Tiểu Đường, Hồn Thiên vương sắc mặt biến đổi không ngừng.

Thực lực của đối phương, vượt quá sự tưởng tượng của hắn. Nếu không năng lực địch, như vậy chỉ có thể lựa chọn chạy.

Hồn Thiên vương lạnh lùng nhìn lướt qua giữa không trung Ninh Tiểu Đường.

Trong nháy mắt tiếp theo, bóng người của hắn đột nhiên biến mất ở mặt đất.

Ninh Tiểu Đường ánh mắt ngưng lại, nhẹ giọng tự nói: "Muốn chạy sao."

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, cũng chớp mắt biến mất.

Một hô hấp qua đi, ngoài nửa dặm, đột ngột vang lên một tiếng bình mà sấm sét.

"Oanh ~ "

Một đạo bụi bặm ngập trời mà lên, cao tới mười mấy trượng.

Khẩn đón lấy, bụi mù bên trong vang lên Hồn Thiên vương phản nộ tiếng gầm gừ: "Là nguoi buộc ta, Thần Anh xuất thế!"

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy một đạo trong suốt bóng người, chớp mắt từ Hồn Thiên vương trong thân thể vọt ra, tiêu hướng về Ninh Tiểu Đường.

Cùng lúc đó, Hồn Thiên vương thân thể, thì lại lập tức cương đứng ở tại chỗ.

Đạo kia trong suốt bóng người bên ngoài, cùng Hồn Thiên vương giống như đúc, giống nhau như đúc.

Chỉ là nhìn qua, vô cùng phai mờ phiêu miểu, phảng phất gió vừa thổi, thì sẽ liền như vậy tản đi.

Nhưng mà, đạo kia trong suốt bóng người chu vi, nhưng toả ra sóng năng lượng khủng bố.

Theo đạo kia trong suốt bóng người một đường bay lượn, bốn phía mặt đất bụi bặm sôi, tất cả đều bông bênh lên, cách mặt đất ba thước.

Ninh Tiểu Đường nhìn càng ngày càng gần trong suốt bóng người, tâm lý thầm nói: Đây là muốn liều mạng sao.

Sẽ ở đó đạo trong suốt bóng người, sắp bắn mạnh đến Ninh Tiểu Đường trước mặt thì, Ninh Tiểu Đường xòe bàn tay ra, đột nhiên một chương đập tới.

"Vù ~ "

Một vòng tiếp theo một vòng vô hình sóng gọn, từ Ninh Tiểu Đường bàn tay liên tiếp không ngừng lóe ra, liền phảng phất Liên Châu Tiễn như thế, mưa giông chớp giật giống như đánh vào đạo kia trong suốt bóng người bên trên.

"Ầm ầm ầm ~ "

Mỗi một quyền vô hình sóng gọn đánh vào đạo kia trong suốt bóng người trên, cũng làm cho đạo kia trong suốt bóng người bỗng dưng run lên. Nguyên bản liền rõ ràng minh bóng người, cũng có vẻ càng thêm hư huyền phiêu miểu.

"A!" Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, từ đạo kia trong suốt bóng người bên trên đột nhiên phát sinh, liền phảng phất là chịu đến nhân thể gian thống khổ nhất Hình Phạt, âm thanh thê thảm mà bi thảm.

Ở chịu đến Ninh Tiểu Đường bàn tay liên tiếp vô hình sóng gọn công kích sau, đạo kia trong suốt bóng người, hầu như muốn đến tan vỡ biên giới, phảng phất bão táp bên trong một nhánh ánh nến, bất cứ lúc nào cũng có thể tắt.

"Dừng tay! Ta... Ta đáp ứng giao ra Ngọc Bài!" Hồn Thiên Vương Hư nhược cực kỳ, nói liên tục xong này ngắn ngắn mười mấy tự, đều thở hắt hắt thật mấy hơi thở.

Ninh Tiểu Đường thu hồi thủ chương, nhìn trước mặt đạo kia hầu như muốn tan vỡ trong suốt bóng người, thờ dài nói: "Sớm nên như vậy, hà tất được cái này tội đây."

Thấy Ninh Tiểu Đường không công kích nữa, đạo kia trong suốt bóng người không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Khẩn đón lấy, đạo kia trong suốt bóng người lúc này hướng đường cũ trở về, một lần nữa trở lại Hồn Thiên vương trong thân thể.

"Bá ~ "

Hồn Thiên vương lập tức mở mắt ra, sau đó "Phù phù phù phù ~", liền phun thật mấy ngụm máu lớn, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, khí tức trên người cũng nên tức uể oải xuống, thân thể càng là lão đã lão đảo.

"Cho ngươi."

Hồn Thiên vương từ trong lồng ngực móc ra khối này hình tròn Ngọc Bài, hướng Ninh Tiểu Đường ném tới.

Hắn tuy không cam tâm, nhưng này thì có biện pháp gì?

Hồn Thiên vương rất vững tin, nếu là mình lại không mở miệng giao ra Ngọc Bài, vậy mình cái mạng này tám chín phần mười liền muốn qua đời ở đó.

Ninh Tiểu Đường tiếp nhận ngọc bội, xác nhận không có sai sót sau khi, liền đem nó để vào trong lòng.

"Rất tốt." Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt liếc mắt nhìn Hồn Thiên vương, nói rằng: "Ngươi hai vị thù hạ, nên còn chưa có chết. Ta đi trước một bước, cáo từ."

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường bóng người phảng phất một tia Thanh Yên, chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường sau khi rời đi, Hồn Thiên vương căng thẳng tinh thần, rốt cục triệt để thư giãn hạ xuống.

Toàn thân hắn đều giống như bị rút đi khí lực, cả người mềm mại co quắp ngã xuống đất.

"Khắc khắc khục..."

Hồn Thiên vương lại một lần kịch liệt ho khan lên, trong miệng tràn đầy máu tươi.

Rất hiển nhiên, hắn chịu đến cực nội thương nghiêm trọng.

"Từ đâu tới như thế lợi hại Dị Giới người, thật là đáng chết!" Hồn Thiên vương oán hận thầm nghĩ, "Không được, việc này không thể như thế quên đi. Ta ở Bạch thạch thành phụ cận bị cướp đi Ngọc Bài, việc này đồng dạng quét cái kia Bạch thạch thành chủ mặt mũi. Ta liền không tin, cái kia Bạch thạch thành chủ biết việc này sau, sẽ không phản ứng chút nào!"

...

Bên ngoài ba dặm, Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt cùng người nổi tiếng tổ ba người, đều nhìn một cái hướng khác, ngóng trông lấy phán.

Vừa nãy nơi đó truyền đến nổ vang, để mấy người rõ ràng, chỉ sợ là Ninh Tiểu Đường cùng Hồn Thiên vương đấu với nhau rồi.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt trên mặt, đều có một vẻ lo âu.

Người nổi tiếng tổ đầy mặt cảm khái, hắn tuy rằng thường thường cùng những kia vương hậu hàng ngũ giao thiệp với, nhưng vương hậu cấp bậc tranh đấu, hắn chưa từng thấy quá.

Lúc trước bên kia truyền đến như tiếng sấm nổ vang, chỉ là tưởng tượng một chút, liền có thể biết cái kia tình cảnh tuyệt đối khiến người ta chấn động.

Ngay vào lúc này, một đạo hồ hững âm thanh, bỗng nhiên ở ba người phía sau vang lên.

"Được rồi, đồ vật bắt được, chúng ta đi thôi."

Nghe được âm thanh, Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt cùng người nổi tiếng tổ ba người, lúc này xoay người lại.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà đứng ở nơi đó, tay áo phiêu phiêu, Uyển Như Trích Tiên.

Trên người hắn sạch sành sanh, không dính một hạt bụi, căn bản không thấy được lúc trước trải qua một hồi kịch liệt tranh đấu.

"Ngươi... Cái kia Ngọc Bài bắt được?" Người nổi tiếng tổ giật mình nói rằng.

Bởi vì từ Ninh Tiểu Đường rời đi, đến trở về, thời gian vẫn chưa quá khứ bao lâu.

Ở trong thời gian ngắn như vậy, từ một vị Thần Anh cảnh trung kỳ trong tay cường giả cướp đi đồ vật, chuyện này quả thật có chút khó mà tin nổi.

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Hừm, Ngọc Bài bắt được."

Ninh Tiểu Đường ngữ khí vô cùng bình tĩnh, phảng phất từ một vị Thần Anh cảnh trung kỳ trong tay cường giả cướp đi đồ vật, căn bản không coi là cái

gi.

Nói, hần từ trong lòng móc ra khối này hình tròn Ngọc Bài, cho ba người nhìn một chút.

Người nổi tiếng tổ nhìn khối này Ngọc Bài, há miệng, ngây người như phỗng, không biết nói cái gì cho phải.

Ninh Tiểu Đường nói: "Người nổi tiếng đại sư, tiếp đó, kính xin phiền phức người dẫn chúng ta đi vạn giới cung. Đợi được vạn giới cung sau khi, người liền tự do."

Người nổi tiếng tổ phục hồi tinh thần lại, cười khổ gật gật đầu.

Liền Hồn Thiên vương vị kia Thần Anh cảnh trung kỳ cường giả, đều không dịch lại trước mắt vị này sát tinh. Hần người nổi tiếng tổ, ngoại trừ đáp ứng, còn có thể có còn lại lựa chọn sao?

...

Bạch thạch thành, màu đen cung điện lầu hai.

Làm Hồn Thiên vương một lần nữa về tới đây thì, lầu hai bên trong những người khác, đều đầy mặt kinh ngạc nhìn vị này Thần Anh cảnh trung kỳ cường giả.

"Hồn Thiên vương, người đây là làm sao?" Có người không nhịn được hỏi.

Bởi vì trước mắt Hồn Thiên vương, quần áo rách rưới rưới, cả người vết máu loang lổ, rất chật vật, liền phăng phắt là trải qua một hồi Địa Ngục giống như gột rửa.

Hồn Thiên vương không để ý đến bọn họ, hần đi thẳng tới cái kia phiến Ân môn trước, vừa muốn gõ cửa, chỉ thấy môn đã từ từ mở ra.

Bạch thạch thành chủ nhìn trước mắt Hồn Thiên vương chật vật đáng đáp, cũng lấy làm kinh hãi, nói rằng: "Hồn Thiên vương, người đây là làm sao?"

Những người khác cũng đều hiếu kỳ địa xông tới, Hồn Thiên vương đáng về ấy, rất rõ ràng là trải qua một hồi khốc liệt đại chiến.

Trong lòng bọn họ vạn phần hiếu kỳ, đến tột cùng là thần thánh phương nào, càng khiến cho Hồn Thiên vương vị này Thần Anh cảnh trung kỳ cường giả, lưu lạc tới mức độ như vậy.

Hồn Thiên vương thở phào, tận lực bình tức tức giận trong lòng, nói rằng: "Bạch thạch thành chủ, người cho ta Ngọc Bài bị cướp, ngay ở Bạch thạch thành ở ngoài."

Bạch thạch thành chủ hơi kinh hãi: "Cái gì, người Ngọc Bài bị cướp? Người nào làm ra?"

Hồn Thiên vương đạo: "Người kia người cũng đã gặp, chính là lúc trước đã tới lầu hai vị kia Dị Giới người."

Bạch thạch thành chủ đầy mặt ngạc nhiên: "Cái gì! Người là nói, vị kia Dị Giới người đoạt người Ngọc Bài? Người không có làm chứ?"

Hồn Thiên vương đạo: "Không làm, chính là vị kia Dị Giới người ra tay. Cái kia Dị Giới người thực lực, chỉ ít đạt đến Thần Anh cảnh hậu kỳ!"

Thời khắc này, lầu hai mọi người nghe được đáp án này sau, mỗi người trợn mắt ngoác mồm, khó có thể tin!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 267: Khói xám trần

□ □

Lầu hai mọi người, làm sao cũng không nghĩ ra, cướp đi Hồn Thiên vương trong tay Ngọc Bài, dĩ nhiên sẽ là vị kia Dị Giới người.

Bởi vì ngay ở trước đây không lâu, bọn họ còn đã cười nhạo đối phương, nói đúng mới nói chuyện viễn vông, cuồng vọng vô tri.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, bọn họ lại bị mạnh mẽ làm mất mặt.

Bạch thạch thành chủ ngắm nhìn lâu hai mọi người, đối với Hồn Thiên vương nói rằng: "Đi vào lại nói."

Hồn Thiên vương khẽ gật đầu.

Theo trên tường Ân môn một lần nữa đóng lại, lâu hai mọi người, triệt để sôi sùng sục.

"Cái kia Dị Giới người, càng thật sự đi cướp Hồn Thiên vương trong tay Ngọc Bài, đây thực sự là... Quá hấn nung điên cuồng!"

"Nhất làm cho người khó có thể tin chính là, cái kia Dị Giới người vẫn đứng là thành công."

"Các ngươi nói, cái kia Dị Giới người thực lực, thật sự có lợi hại như vậy? Trước, căn bản không thấy được a."

"Đúng đấy, Dị Giới người, lúc nào có bức này cao thủ lợi hại?"

Vách tường ẩn phía sau cửa, là một gian trang sức xa hoa đại sảnh.

Ở một chiếc bàn bạch ngọc bên, Bạch thạch thành chủ cùng Hồn Thiên vương hai người, phân chủ khách mà ngồi.

Hồn Thiên vương mặt âm trầm, đem mình tao ngộ, căn kê hướng về Bạch thạch thành chủ nói một lần.

Giảng giải xong sau khi, Hồn Thiên vương nhìn Bạch thạch thành chủ, nói rằng: "Thành Chủ, ngươi xem việc này..."

Bạch thạch thành chủ nói rằng: "Yên tâm, Hồn Thiên vương, việc này ta nhất định sẽ hướng về vạn giới cung tổng bộ phản ứng."

Sau đó, Bạch thạch thành chủ liền trầm mặc lên, hơi rũ xuống mí mắt, không nói nữa, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Nhìn Bạch thạch thành chủ trầm mặc không nói, Hồn Thiên vương hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Thành Chủ, ta Ngọc Bài đã bị cướp đi. Ngươi là có hay không có thể lại bù phát ta một khối?"

Bạch thạch thành chủ nhưng là thờ dài, nói: "Hồn Thiên vương, không phải ta không giúp ngươi, thực sự là quy củ gây ra. Vạn giới cung tự có quy định, cái ngọc bài này một khi phát sinh, khái không chịu trách nhiệm, không có bù phát cái thuyết pháp này."

Nghe nói như thế, Hồn Thiên Vương Song quyền đột nhiên nắm chặt, cổ nén tức giận, nói rằng: "Nói như vậy, ta cái kia cầm cấp nhiệm vụ, xem như là bạch hoàn thành?"

Bạch thạch thành chủ đạo: "Xin lỗi, Hồn Thiên vương, thứ ta thương mà không giúp được gì."

Thấy Bạch thạch thành chủ có ý định từ chối, Hồn Thiên vương trong lòng nén không được lửa giận bên trong thiêu.

Hắn trừng mắt lên, tức giận nói rằng: "Ta nói Bạch thạch thành chủ, ta ngay ở ngươi Bạch thạch thành ở ngoài bị cướp, việc này ngươi liền thật có thể làm như không thấy? Lễ nào ngươi liền không sợ có người nói ngươi này Bạch thạch thành, chính là phi khẩu chi oa sao?"

Bạch thạch thành chủ hơi nhíu nhíu mày, nói rằng: "Hồn Thiên vương, chú ý ngôn từ. Ta làm sao làm việc, tự có chủ trương. Ngươi vẫn là mau mau tìm một chỗ, cố gắng dưỡng ngươi thương. Liền ngươi hiện tại trạng thái này, đừng không cẩn thận, làm mất đi tính mạng mình. Nói như vậy, bởi vì nhỏ mắt lớn, liền không đáng."

Nói xong lời cuối cùng, Bạch thạch thành chủ ý tứ sâu xa địa liếc mắt nhìn Hồn Thiên vương.

Hồn Thiên vương trong lòng không khỏi rung mình, Bạch thạch thành chủ trong lời nói uy hiếp ý vị, đã hết sức rõ ràng.

Hắn biết, lấy chính hắn một trạng thái, như dây dưa nữa xuống, chịu thiệt tuyệt đối là chính mình.

Nghĩ tới đây, Hồn Thiên vương hít sâu một hơi, cường tự để cho mình tỉnh táo lại.

Trên mặt hắn tức giận hoàn toàn ẩn đi, đối với Bạch thạch thành chủ chấp tay, nói rằng: "Đa tạ Bạch thạch thành chủ nhắc nhở. Đã như vậy, vậy ta trước hết cáo từ."

Nhìn Hồn Thiên vương vội vã rời đi bóng lưng, Bạch thạch thành chủ con mắt hơi mị một hồi.

Hồn Thiên vương bị cướp, hắn cũng không để ý.

Hắn lưu ý, là cái kia Dị Giới người lại có Thần Anh cảnh hậu kỳ thực lực tin tức này.

Tin tức này, thực tại để hắn kinh ngạc.

Bởi vì hắn chưa từng nghe nói, khác thường giới người thực lực đạt đến Thần Anh cảnh, càng khỏi nói là Thần Anh cảnh hậu kỳ.

"Tin tức này, đến lập tức truyền quay lại vạn giới cung mới được." Bạch thạch thành chủ tâm bên trong âm thầm suy nghĩ.

...

Sau mấy tháng, ở người nổi tiếng tổ dẫn dắt đi, Ninh Tiểu Đường mấy người rốt cục đi tới khói xám đầm lầy —— vạn giới cung vị trí nơi.

Khói xám đầm lầy chu vi mấy ngàn dặm, nhân nhiều năm bao phủ ở một mảnh màu xám sương mù ở trong mà được gọi tên.

Ở hư thế giới đệ ngũ vực bên trong, khói xám đầm lầy tiếng tăm lừng lẫy.

Mà vị trí có nghe tên xa gần, một mặt, bởi vì khói xám trong đầm lầy, ẩn giấu đi rất nhiều bí mật; mặt khác, nhưng là vạn giới cung tổng bộ, liên thiết ở đây.

Vạn giới cung chính là kẻ đến hàng đầu thế lực lớn.

Chính là vương hậu hàng ngũ đứng trước mặt nó, cũng không thể không cúi đầu.

Khói xám đầm lầy biên giới, có một vô cùng tên trấn nhỏ —— khói xám trấn.

Khói xám trấn là vạn giới cung dùng để tiếp đón người ngoài duy nhất trạm điểm, hết thấy ngoại lai người muốn đi tới vạn giới cung, trước hết đi tới nơi này.

Tỷ như những kia hoàn thành vạn giới cung nhiệm vụ cường giả, thì sẽ đi tới khói xám trấn lĩnh tương ứng khen thưởng.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường bốn người đứng khói xám ngoài trấn diện.

Người nổi tiếng tổ đối với mấy người giải thích: "Bởi vì vạn giới cung xây ở khói xám đầm lầy nơi sâu xa, căn bản không có phổ thông con đường đi về nơi đó. Vì lẽ đó muốn đi tới vạn giới cung, trước tiên cần phải đi tới nơi này. Nghe nói trên tiểu trấn, có xây một loại nào đó trận pháp đặc biệt, có thể đến thẳng vạn giới cung."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Đã như vậy, chúng ta vào đi thôi."

Khói xám trung tâm trấn, có một toà chu vi mấy trăm trượng đại quảng trường. Ở giữa quảng trường, kiến một toà hình tròn cung điện.

Trên quảng trường người đến người đi, phóng tầm mắt nhìn, hầu như mỗi người đều là chí ít Thần Khiếu cảnh cường giả.

Cùng lúc đó, từng bầy từng bầy thần nguyên cảnh thậm chí Thần Anh cảnh cường giả, không ngừng ra vào toà kia hình tròn cung điện.

Ở hình tròn cung điện bên ngoài, hai bóng người không ngừng bồi hồi ở đây.

Xem hai người dáng dấp, hiển nhiên đều là Dị Giới người.

Hai người này, chính là Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân, bọn họ cũng tương tự đi tới hư thế giới.

Công Tôn hư một mặt than thở, nói rằng: "Ta nói Lưu Vân a, ngươi nếu không lại toán một lần? Có thể hay không toán sai rồi?"

Công Tôn Lưu Vân bất đắc dĩ nói rằng: "Ba Tổ Gia Gia, ngươi cũng làm cho ta tính lại ba mươi hai khắp cả."

Công Tôn hư nói: "Ta này không vội vã mà. Ngươi xem chúng ta cũng chờ hơn hai mươi ngày, nhưng còn chưa nhìn thấy Ninh Trang Chủ bóng người của hắn. Chúng ta như vậy ôm cây đợi thỏ, thật có thể đợi được Ninh Trang Chủ? Hắn thật sự sẽ tới nơi này?"

Công Tôn Lưu Vân nói: "Ba Tổ Gia Gia, ta tính tới đã là như thế. Hiện tại chúng ta ngoại trừ chờ đợi, dường không có pháp thuật khác. Bằng năng lực của chúng ta, căn bản là không có cách rời đi thế giới này."

Công Tôn hư than thở: "Ta cũng là lo lắng a, ngươi xem chung quanh đây nhiều cao thủ như vậy, không cẩn thận, nếu như bị làm thịt, chúng ta tìm ai nói lý đi?"

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường mấy người tiến vào khói xám trấn sau, liền thẳng đến quảng trường bên này.

Người nổi tiếng tổ chỉ vào giữa quảng trường cái kia tòa cung điện, nói với Ninh Tiểu Đường: "Các hạ, ngươi chỉ cần đưa ra khói này Ngọc Bài, liền có thể tiến vào cung điện kia, sau đó thông qua Truyền Tống Trận pháp thẳng tới vạn giới cung. Ở vạn giới cung nơi đó, liền nắm giữ rồi đi thế giới này, đi tới Dị Giới đường nói."

"Được." Ninh Tiểu Đường khẽ nói một câu, nhưng khấn đón lấy, hắn liền khẽ ồ lên một tiếng: "Ồ, là hai người bọn họ. Thật không nghĩ tới, bọn họ càng ở đây."

Người nổi tiếng tỏ nghi ngờ nói: "Các hạ gặp phải người quen?"

Ninh Tiểu Đường gật đầu nói: "Đúng đấy, người quen."

Nói, hần lúc này hướng đi Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người.

"Công Tôn trưởng lão, đã lâu không gặp."

Ninh Tiểu Đường hồ hững âm thanh, bỗng nhiên vang lên ở Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người bên tai.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 268: Trở về (một)

□

Nghe được Ninh Tiểu Đường âm thanh, Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người lúc này xoay người.

Sau đó, hai người tầm nhìn bên trong, chỉ thấy một đạo tuổi trẻ bóng người, chính hướng về bọn họ từ từ đi tới.

"Ninh Trang Chủ!"

Nhìn người tới, Công Tôn hư trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng: "Đúng là ngươi, Ninh Trang Chủ! Cảm ơn trời đất, rốt cục để bọn chúng ta đến ngươi!"

Công Tôn Lưu Vân cũng hơi thở phào một cái, đi tới nơi này cái Dị Thế Giới, hần có lúc cũng đang hoài nghi, chính mình Thời Toán Chi Thuật, có hay không còn có thể giống như trước như vậy chuẩn xác.

Lúc này thấy đến Ninh Tiểu Đường đến, hần rốt cục xác định, chính mình thời diễn thuật, ở cái này Dị Thế Giới, vẫn như cũ có hiệu quả.

"Xin chào Ninh Tiên Bối." Công Tôn Lưu Vân hướng về Ninh Tiểu Đường cung kính cúi chào.

Ninh Tiểu Đường hướng hai người gật gật đầu, hơi hơi nghi hoặc một chút hỏi: "Các ngươi một mực chờ đợi ta?"

Công Tôn hư nói: "Không sai, Ninh Trang Chủ, chúng ta đã đợi ngươi hơn hai mươi ngày."

Ninh Tiểu Đường kinh ngạc nói: "Đợi hơn hai mươi ngày? Các ngươi làm sao biết ta muốn tới nơi này?"

Công Tôn hư nói: "Ninh Trang Chủ, nói vậy ngươi cũng biết, Lưu Vân hần tinh thông Thời Toán Chi Thuật. Chúng ta khó hiểu đi tới nơi này cái Dị Thế Giới sau, liền vẫn đang tìm kiếm trở lại biện pháp. Lưu Vân trải qua thời toán, phát hiện muốn rời khỏi cái này Dị Thế Giới, then chốt là tìm tới Ninh Trang Chủ ngươi. Cuối cùng, chúng ta liền đến nơi này, chờ đợi sự xuất hiện của ngươi."

"Thì ra là như vậy." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, hơi kinh ngạc về công tôn Lưu Vân thời diễn thuật, hần không nghĩ tới đối phương liền chuyện như vậy, đều có thể suy tính ra.

Lúc này, người nổi tiếng tỏ mở miệng nói rằng: "Các hạ, như vậy tiếp đó, ta liền không cùng các ngươi đồng thời đi vào."

Nói xong, hần cẩn thận từng li từng tí một mà nhìn Ninh Tiểu Đường, chỉ lo Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa nuốt lời.

Ninh Tiểu Đường không lại làm khó dễ người nổi tiếng tỏ, trực tiếp thực hiện trước kia hứa hẹn, nói rằng: "Được, người nổi tiếng đại sư, ngươi tự do."

Nghe được Ninh Tiểu Đường câu nói này, người nổi tiếng tỏ tâm lý rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

Hần đã bị ép buộc thật mấy tháng, tuy nói hần cũng không chịu đến cái gì trên thân thể thương tổn, nhưng bị mạnh mẽ bắt cóc, tóm lại không có tự do có thể nói.

Mà vào giờ phút này, hần rốt cục triệt để tự do.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Ngưng Nhi, Công Tôn hư đám người nói: "Chúng ta vào đi thôi."

Công Tôn hư thoáng chần chờ một chút, nói rằng: "Ninh Trang Chủ, cửa cung điện có cao thủ thủ vệ, chúng ta tựa hồ cũng không thể tùy tiện vào đi."

Công Tôn Lưu Vân cũng nói: "Ninh Tiên Bối, những kia có thể đi vào cung điện người, thật giống đều nắm giữ đặc thù lệnh bài. Chúng ta muốn đi vào, hay là đến ý nghĩ, làm đến một tấm lệnh bài mới được."

Ninh Tiểu Đường hướng cung điện cửa lớn nhìn tới, quả nhiên phát hiện những kia tiến vào cung điện người, ở tiến vào trước khi đi, đều sẽ hướng phía cửa thủ vệ, biểu diễn một hồi lệnh bài trong tay.

Mà những thủ vệ kia đang nhìn đến lệnh bài sau khi, liền không tiếp tục ngăn trở đối phương, trực tiếp cho đi.

Ninh Tiểu Đường thu hồi ánh mắt, đối với Công Tôn hư hai người nói rằng: "Không cần lo lắng, khiến cho bài ta có, chúng ta đi thôi."

Nói, Ninh Tiểu Đường bay thẳng đến cung điện kia cửa lớn đi đến.

Mà Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai tỷ đệ, thì lại lập tức đi theo Ninh Tiểu Đường phía sau.

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Đoạn này thời gian, bọn họ cũng đã ném thủ tiến vào cung điện, bởi vì Công Tôn Lưu Vân thôi toán đến, rồi đi này Dị Thế Giới thời cơ, ngay ở cung điện bên trong.

Nhưng mà, mỗi một lần bọn họ muốn đi vào, đều không thể tránh khỏi bị cửa thủ vệ ngăn trở cản lại.

Lúc này, nghe Ninh Tiểu Đường nói đã có lệnh bài sau, hai người tự nhiên vui vô cùng.

Khẩn đón lấy, Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân cũng không chần chừ nữa, lúc này đi theo.

Đi tới cửa cung điện trước, Ninh Tiểu Đường mấy người, tất cả đều bị những thủ vệ kia ngăn lại.

Nhìn thấy là mấy vị Dị Giới người, đặc biệt nhìn thấy Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người sau, những thủ vệ kia sắc mặt không khỏi mà chìm xuống.

"Làm sao lại là các người? Không có lệnh bài, không được đi vào. Cút nhanh lên đi, đừng chống đỡ người phía sau." Trong đó một vị thân hình cao lớn trung niên thủ vệ, lạnh giọng nói rằng.

Ở Ninh Tiểu Đường chờ người mặt sau, là hai vị ông lão mặc áo xanh.

Hai người thấy Ninh Tiểu Đường những này Dị Giới người cản đường, ánh mắt lúc này lạnh xuống.

Một người trong đó ngạo mạn nói rằng: "Dị Giới người, không có lệnh bài, cút nhanh lên trứng, đừng chặn lão tử đạo!"

Công Tôn Lưu Vân tức giận, không nhịn được tức giận bất bình nói rằng: "Ai nói chúng ta không có lệnh bài!"

Hai vị kia ông lão mặc áo xanh, cười lạnh nhìn Ninh Tiểu Đường chờ người.

Một người trong đó hừ một tiếng, giễu cợt nói: "Há, có lệnh bài a? Cái kia mau mau lấy ra để mọi người xem xem. Có thể đừng ăn nói ba hoa, khoe khoang loạn bành."

Lúc này, xúm lại tới được người cũng càng ngày càng nhiều, không ít đều đối với Ninh Tiểu Đường chờ người chỉ chỉ chỏ chỏ.

Cái kia thân hình cao lớn trung niên thủ vệ không nhịn được nhủu nhủu mồm, nói rằng: "Hai người các người như có lệnh bài, liền mau mau lấy ra, đừng phiền phiền nhiễu nhiễu."

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người lúc này đều nhìn phía Ninh Tiểu Đường, bởi vì bọn họ cũng không có lệnh bài.

Ninh Tiểu Đường một mặt hồ hững, thần sắc bình tĩnh, thật giống vừa nãy những người kia chê cười, cùng hắn không hề can hệ.

Hắn đưa tay phải ra, từ trong lòng chậm rãi lấy ra một khối hình tròn Ngọc Bài.

Hai vị kia ông lão mặc áo xanh thấy thế, đầu tiên là hơi sững sờ, tiếp theo liền bắt đầu cười ha hả.

"Dị Giới người, này chính là các người nói lệnh bài? Thực sự là cười chết người!"

"Mắt mặt xấu hổ, không có lệnh bài, mau mau cho lão tử cút đi, đừng cản đường!"

Người vây xem cũng nghị luận sôi nổi, có người giễu cợt nói: "Này không phải là lệnh bài, khiến cho bài là kim loại chế thành."

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân hai người hai mặt nhìn nhau, sắc mặt có chút lúng túng.

Trầm Ngung Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt cũng có chút sốt sắng, có điều hai người vẫn như cũ tin tưởng Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt không hề lay động, đối với những người kia chê cười, làm như không thấy.

Dù sao, giun dế như thế nào đi nữa nhảy nhót, cũng không cách nào gây nên voi lớn hứng thú. Bởi vì hai người vốn là một cái thiên một cái địa, nằm ở hai cái thế giới khác nhau. Thậm chí voi lớn trong lúc vô tình một cước, đều có thể trực tiếp đem cái kia giun dế đạp cho chết, nghiền nát.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà nhìn vị kia trung niên thủ vệ, từ tốn nói: "Hiện tại, chúng ta có thể tiến vào chưa."

Còn không đợi trung niên kia thủ vệ mở miệng, ông lão mặc áo xanh liền cướp mở miệng trước châm chọc nói: "Dị Giới người, ngươi có phải bị bệnh hay không, đều nói rồi, này không phải lệnh bài!"

Nhưng mà khăn đón lấy, ông lão mặc áo xanh sắc mặt liền đột nhiên hơi ngưng lại, hần khó mà tin nổi mà nhìn trước mắt một màn.

Mà còn lại người vây xem, tương tự đều ngây người như phỗng.

Chỉ thấy trung niên kia thủ vệ sắc mặt bỗng nhiên nghiêm nghị, quay về Ninh Tiểu Đường khom người thi lễ, thái độ cực kỳ cung kính, nói rằng: "Các hạ, mời đến! Vừa này nhiều có đắc tội, mong rằng bao dung."

Nói, hần cái trán không khỏi mà chảy ra một tầng mồ hôi lạnh.

Ninh Tiểu Đường không để ý đến hần, đối với Trầm Ngung Nhi mấy người nói rằng: "Đi thôi, chúng ta đi vào."

Trầm Ngung Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người gật gật đầu, theo Ninh Tiểu Đường đi vào cung điện bên trong.

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân há miệng, bị trước mắt tình cảnh này cho kinh sợ, này xoay ngược lại cũng quá nhanh hơn đi.

Có điều khăn đón lấy, bọn họ không chần chừ nữa, lúc này cũng đi theo.

Hai vị kia ông lão mặc áo xanh khó mà tin nổi mà nhìn Ninh Tiểu Đường chờ người đi vào cung điện.

Một người trong đó không nhịn được nói: "Chuyện này... Này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? Cái kia rõ ràng liền không phải lệnh bài, bọn họ tại sao có thể đi vào?"

Ninh Tiểu Đường chỉ lo đi về phía trước, không để ý chút nào cung điện bên ngoài những người kia phản ứng.

Loáng thoáng, vị kia trung niên thủ vệ tức đến nổi phổi âm thanh truyền đến.

"Câm miệng! Các ngươi kiến thức nông cạn, cũng đừng mù mịt ba loạn giảng! Đó là hoàn thành cầm cấp nhiệm vụ mới nắm giữ tín vật, so với các ngươi rác rưởi lệnh bài, cao đến không biết chạy đi đâu!"

"Cái gì! Hoàn thành cầm cấp nhiệm vụ tín vật? Sao có thể có chuyện đó? Bọn họ nhưng là Dị Giới người, làm sao có khả năng hoàn thành cầm cấp nhiệm vụ?"

"Câm miệng! Đừng hần mẹ cho lão tử gây phiền toái!"

...

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 269: Trở về (hai)

Ninh Tiểu Đường mấy người tiến vào cung điện sau, rất nhanh liền có người dẫn dắt bọn họ đi tới một gian Thạch Thất.

Trong thạch thất, bày đặt một tấm Thanh Ngọc trác, sau cái bàn diện khoanh chân ngồi một vị ông lão áo xám.

Chỉ thấy ông lão thùy mí mắt, hai mắt vi đóng, tự ngủ không phải ngủ.

Chờ Ninh Tiểu Đường chờ người sau khi đi vào, ông lão áo xám chậm rãi mở mắt ra, âm thanh khàn khàn, nhàn nhạt nói rồi hai chữ: "Lệnh bài."

Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng nâng lên tay, hướng về đối phương biểu diễn một hồi trong tay khối này hình tròn Ngọc Bài.

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường trong tay Ngọc Bài, ông lão áo xám con mắt ánh sáng lóe lên một cái rồi biến mất, vẻ mặt hiếm thấy trịnh trọng lên, chăm chú nói rằng: "Các hạ là dự định lĩnh Kỳ Trần ni vẫn là đi tới Dị Giới?"

Ninh Tiểu Đường không chút do dự nói rằng: "Đi tới Dị Giới."

Ông lão áo xám nói: "Đã như vậy, vậy các hạ còn phải dời bước vạn giới cung."

Ninh Tiểu Đường nói: "Phiền phức."

Ông lão áo xám nói: "Mời đi theo ta."

Nói, ông lão áo xám khô quát Thủ Trảo, ở thanh trên bàn ngọc nhẹ nhàng vỗ vỗ.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, "Ca ~" một tiếng, ông lão áo xám phía sau vách tường, bỗng nhiên mở ra một đạo cửa đá đến.

Ông lão áo xám đứng dậy, đi vào trong cửa đá.

Ninh Tiểu Đường chờ người, cũng đi theo.

Cửa đá bên trong, là một gian khác càng to lớn hơn Thạch Thất, bên trong đèn đuốc sáng choang. Chính giữa nhà đá, kiến một toà đường kính ước hai trượng hình tròn ngọc chất bệ đá, mặt trên khắc đầy lít nha lít nhít quỷ dị phù hiệu.

Ông lão áo xám chỉ chỉ bệ đá, nói với Ninh Tiểu Đường: "Các hạ, xin mời đứng ở trên đài đá, ta vậy thì đưa các ngươi đi vạn giới cung."

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, cùng Trầm Ngưng Nhi chờ người, cùng đi đến trên bệ đá.

Sau một khắc, ông lão áo xám không biết ở nơi nào ẩn xuống một cái, cả tòa bệ đá bỗng nhiên hào quang chói lọi.

Chờ ánh sáng tiêu tan sau, Ninh Tiểu Đường chờ người phát hiện, bọn họ dĩ nhiên đi tới mặt khác một nơi.

"Nơi này là đến cái kia vạn giới cung sao?"

Ninh Tiểu Đường hơi nheo mắt, hơi có chút ngạc nhiên địa đánh giá cảnh sắc trước mắt.

Vào giờ phút này, bọn họ tựa hồ bị truyền tống đến một toà cao mấy chục trượng hoang vu trên đỉnh núi.

Dưới chân đồng dạng là một toà đường kính ước hai trượng hình tròn ngọc chất bệ đá, bốn phía nhưng là mờ mịt một mảnh, thấy không rõ lắm xa xa phong cảnh, tầm mắt nhiều nhất chỉ có thể nhìn thấy năm mươi trượng ở ngoài.

Công Tôn hư không nhện được mở miệng hỏi: "Ninh Trang Chủ, chúng ta đây là bị truyền tống tới chỗ nào?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Nơi này nói vậy hẳn là ở khỏi xám đầm lầy bên trong, cái kia vạn giới cung vị trí nơi."

Ngay vào lúc này, một đạo thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên.

"Vị này các hạ nói không sai, nơi này chính là vạn giới cung."

Theo âm thanh này, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường chờ người cách đó không xa, bỗng nhiên bốc lên một đoàn màu xám sương mù.

Sương mù màu xám không ngừng mãnh liệt lẫn lộn, cuối cùng dần dần ngưng tụ thành một đạo nhân hình.

Chờ khói xám triệt để thu lại, xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường chờ người trước mặt, là một vị toàn thân bao phủ ở trong hắc bào người trung niên.

Nhìn người trước mắt, Ninh Tiểu Đường con mắt hơi híp lại, trong lòng đối với này vạn giới cung kiêng dè không thôi.

Bởi vì này vạn giới cung, cao thủ lạ kỳ nhiều lắm. Từ vừa mới bắt đầu vị kia Bạch thạch thành chủ, đến trước vị kia ông lão áo xám, lại tới trước mắt vị này Hắc Bào người trung niên, mỗi một mọi người là Thần Anh cảnh hậu kỳ siêu cấp cao thủ.

Mà những người này, e sợ vẫn còn không tính là vạn giới cung nhân vật trọng yếu.

Nếu là vạn giới cung nhân vật chính đại nhân vật, thực lực e sợ cao hơn rất nhiều, điều này làm cho Ninh Tiểu Đường cảm giác áp lực.

Cũng còn tốt, hẳn tức sắp rời đi cái này hư thế giới. Sau khi cái gì vạn giới cung, đều sẽ không có quan hệ gì với hắn.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường nhìn trước mắt Hắc Bào người trung niên, nói rằng: "Chúng ta muốn đi Dị Giới."

Cái kia Hắc Bào người trung niên gật đầu, nói rằng: "Đi theo ta."

Ở đối phương dẫn dắt đi, Ninh Tiểu Đường chờ người một đường hướng về bên dưới ngọn núi đi đến.

Chờ đi tới giữa sườn núi thì, cái kia Hắc Bào người trung niên bỗng nhiên quai hướng về một chỗ ao địa, nơi đó có một đen thui sơn động.

Mọi người tùy tùng cái kia Hắc Bào người trung niên vào sơn động, bên trong là một cái tối tăm đường núi. Tiếp theo lại đi về phía trước một khoảng cách, sau khi, phía trước bỗng nhiên đèn đuốc sáng choang, rộng rãi sáng sủa.

Ninh Tiểu Đường bọn người đầy mặt kinh ngạc nhìn trước mắt phong cảnh, bởi vì xuất hiện ở trước mặt bọn họ, là một toà lớn vô cùng hang đá, phẳng phất là nửa toà Sơn Thể đều bị đào hết rồi.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trong hang đá kiến có mấy chục toà to nhỏ không đều bệ đá, ở một ít khá lớn bệ đá bên cạnh, đều đứng một vị người áo bào tro.

Những người kia thực lực, mỗi một người chỉ ít đạt đến Thần Anh cảnh. Trong đó có ba người thực lực, cùng Hắc Bào người trung niên như thế, đều chính là Thần Anh cảnh hậu kỳ.

Ninh Tiểu Đường trong lòng Ngưng Thần đề phòng, mặt ngoài y nhiên không chút biến sắc.

Hắc Bào người trung niên xoay người lại, đối với Ninh Tiểu Đường đám người nói: "Đến, nơi này mỗi một toà bệ đá, đều phân biệt đi tới không giống Dị Giới. Không biết các ngươi chuẩn bị đi hướng về người nào Dị Giới? Có tọa độ cụ thể sao?"

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, nói rằng: "Không biết tọa độ cụ thể, chúng ta muốn trở về chúng ta thế giới kia, ngươi có thể có biện pháp?"

Hắc Bào người trung niên trầm mặc lên, một lát sau, nói rằng: "Biện pháp ngược lại cũng có, ta cần lấy đi mỗi người các ngươi một giọt máu. Mặt khác, bởi làm việc này vô cùng tiêu hao tinh lực, vì lẽ đó các hạ ngươi khối này Ngọc Bài, ta cần sớm thu về."

Ninh Tiểu Đường không nhịn được chần chờ lên, ngược lại không là đau lòng khối này Ngọc Bài, mà là đối phương muốn lấy đi mỗi người một giọt máu.

Có điều cuối cùng, hắn vẫn gật đầu một cái, nói rằng: "Có thể."

Cái kia Hắc Bào người trung niên lấy đi mỗi người một giọt máu, lại thu về Ninh Tiểu Đường Ngọc Bài, tiếp theo hướng đi trong đó một vị ông lão áo xám, hướng về hắn nhẹ nhàng nói rồi gì đó, đồng thời đem Ngọc Bài giao cho đối phương.

Khẩn đón lấy, liền thấy cái kia ông lão áo xám gật đầu, lấy ra một khắc đầy phù hiệu bàn đá.

Hắc Bào người trung niên thì lại đem huyết dịch phóng tới cái kia bàn đá bên trên, sau đó cái kia ông lão áo xám bắt đầu thi pháp.

Nửa khắc đồng hồ sau, cái kia ông lão áo xám ngừng lại, đầu đầy mồ hôi, tựa hồ xác thực tiêu hao không ít tinh lực.

"Số bốn mươi bốn bệ đá." Ông lão áo xám chậm rãi mở miệng nói rằng.

Hắc Bào người trung niên được đáp án sau, lúc này một lần nữa trở lại Ninh Tiểu Đường chờ người bên này, nói rằng: "Các hạ, mời đi theo ta."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Ở Hắc Bào người trung niên dưới sự hướng dẫn, mọi người tới đến trong đó một toà bệ đá bên.

Nơi này vẫn chưa có người áo bào tro chờ đợi, bởi vì đây chỉ là một toà trung đẳng bệ đá.

Chỉ là toà này bệ đá, có chút khác với tất cả mọi người.

Như còn lại bệ đá chất liệu, tất cả đều uyển như là bạch ngọc, óng ánh long lanh.

Mà trước mắt toà này bệ đá, nhưng là quý dị đỏ như máu sắc.

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, nói rằng: "Thực sự là nơi này?"

Hắc Bào người trung niên gật đầu nói: "Không sai được. Các hạ, kính xin đứng ở trên đài đá."

Ninh Tiểu Đường chờ người do dự một chút sau, chung quy là đứng ở trên bệ đá.

Hắc Bào trung niên nhân nói: "Đi được, các hạ."

Trong nháy mắt tiếp theo, màu máu bệ đá đột ngột hồng quang đại thịnh. Cùng lúc đó, chính giữa bệ đá, chậm rãi mở một con to lớn con mắt màu xám, một đạo màu xám sáng gọn chớp mắt hướng về mọi người hơi đảo qua một chút.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường chờ người, chỉ cảm thấy một luồng không lồ sức hút tác dụng ở trên người mình. Sau đó, chính là một trận quay cuồng trời đất, thiên địa lệch vị trí, chu vi tất cả đều là vận vẹo đến mức tận cùng không gian nhăn nheo.

...

Làm Ninh Tiểu Đường chờ người rồi đi không lâu sau đó, phía trên hang đá bỗng nhiên hiện ra một đoàn mang theo huyết quang sương mù màu xám.

Chỉ thấy đoàn kia sương mù màu xám ở trong, chậm rãi hiển hiện ra một con to lớn quý dị con mắt.

Trong giây lát này, trong hang đá tất cả mọi người, tất cả đều nửa quỳ trên mặt đất, sắc mặt nghiêm nghị, cung kính thi lễ nói: "Tham kiến lão tổ!"

Một lát sau, một đạo uy nghiêm nhưng non nớt quý dị âm thanh từ sương mù màu xám bên trong truyền ra.

"Là ai khởi động số bốn mươi bốn bệ đá?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 270: Trở về (ba)

□

Âm thanh tuy rằng uy nghiêm, nhưng cũng không phẫn nộ.

Chỉ là trong hang đá tất cả mọi người, lúc này trên mặt đều mang theo một loại sợ hãi biểu hiện.

Đặc biệt cái kia Hắc Bào người trung niên, càng là thấp thòem lo âu, thân thể run lẩy bẩy.

Trong hang đá hoàn toàn yên tĩnh, không người trả lời.

Ở đoán không được lão tổ tâm tư trước, ai cũng không muốn làm chim đầu đàn.

"Hả? Làm sao đều người câm?" Sương mù màu xám bên trong âm thanh, trở nên bắt đầu uy nghiêm đáng sợ lên.

Hắc Bào người trung niên do dự chốc lát, chung quy là khẽ cắn răng, nhắm mắt nói rằng: "Lão tổ, là ta khởi động. Bọn họ mang theo Ngọc Bài lại đây, muốn đi tới Dị Giới, vì lẽ đó ta liền mở ra bệ đá."

Sau khi nói xong, Hắc Bào người trung niên thấp thòem không ngớt, đem đầu ép tới rất thấp, nếu như có thể đem đầu co vào trong thân thể, hẳn lúc này nhất định sẽ như con rùa đen rút đầu giống như vậy, đem đầu gặt gao tàng ở trong thân thể.

Nhưng mà lúc này, sương mù màu xám bên trong vị lão tổ kia, nhưng là bỗng nhiên trầm mặc lên.

Quá hồi lâu, mới truyền ra một thanh âm: "Nhớ kỹ, sau đó số bốn mươi bốn bệ đá, không muốn lại mở ra."

Khẩn đón lấy, đoàn kia sương mù màu xám mãnh liệt không ngừng, cuối cùng đột nhiên co rút lại, chớp mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Chờ đến lúc này, trong hang đá mọi người, mới chậm rãi thở phào một hơi.

Mà Hắc Bào người trung niên phía sau lưng, từ lâu bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Cùng lúc đó, trong lòng mọi người cũng đều bay lên một nỗi nghi hoặc: Cái kia số bốn mươi bốn bệ đá, đến tột cùng là đi về cái nào Dị Giới? Vì sao lão

tổ nói sau đó không muốn lại mở ra?

...

Một trận quay cuồng trời đất, thời gian đều phẳng phát ngưng trệ.

Làm Ninh Tiểu Đường lần nữa khôi phục ý thức, hần phát hiện mình đã trở lại thế giới cũ.

Hần vẫn như cũ đứng thạch trên đài, bên cạnh người là Trầm Ngưng Nhi.

Cách đó không xa, là Công Tôn hư, Công Tôn Lưu Vân, Trầm Duyệt Duyệt cùng với Si Mị Loan mấy vị kia Lão Ma Đầu.

Chính giữa bệ đá, còn nằm một vị người đàn ông trung niên, chính là vị kia Côn Lôn Phái Đệ Tử Đại chương môn Đường Dạ Lân Đường trấn thủ thi thể.

Không bao lâu, Trầm Ngưng Nhi, Công Tôn hư chờ người, cũng lần lượt khôi phục ý thức.

"Chúng ta đây là trở về?"

Công Tôn hư đầu tiên là hơi ngẩn người, tiếp theo trên mặt liền lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

"Duyệt Duyệt." Trầm Ngưng Nhi sau khi tỉnh lại, ngay lập tức hướng chính mình đệ đệ chạy đi.

Bởi vì Trầm Duyệt Duyệt còn bị vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ thủ sẵn cái cổ, tuy nói vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ, lúc này không nhúc nhích, cứng ngắt thân thể, dường như một bộ mất đi linh hồn thi thể, nhưng vẫn để cho Trầm Ngưng Nhi cảm thấy căng thẳng.

Trầm Duyệt Duyệt cẩn thận từng li từng tí một địa đem vị kia Hồng Lô Phó Lô Chủ Thủ Thảo dời đi, sau đó chậm rãi rút ra thân đến.

"Ta không có chuyện gì, tỷ tỷ." Trầm Duyệt Duyệt hướng về Trầm Ngưng Nhi khẽ mỉm cười.

Ninh Tiểu Đường xoay người nhàn nhạt ngắm nhìn mấy vị kia Si Mị Loan Lão Ma Đầu, bọn họ hiện tại dáng vẻ ấy, hiển nhiên chủ đạo ý thức còn ở hư thế giới. Mà theo : đề vị kia Đường trấn thủ tới nói, chủ đạo ý thức lâu dài không trở về, bên này thân thể, cũng sẽ triệt để chết đi, liền dường như bộ kia Đường trấn thủ thi thể như thế.

Có điều cân nhắc một lát sau, Ninh Tiểu Đường vẫn là giơ lên chính mình tay trái ngón tay, hướng về mấy vị kia Lão Ma Đầu, cách không điểm mấy lần.

"Xèo xèo xèo ~~~ "

Vài đạo Chi Kính chớp mắt bắn mạnh mà ra.

Khăn đón lấy, mấy vị kia Si Mị Loan Lão Ma Đầu cái trán, trong nháy mắt đều xuất hiện một cái lỗ máu.

Sau đó, "Àm ~~~" một tiếng, dòn đập ngã xuống đất không nổi.

"Chúng ta rời đi nơi này." Ninh Tiểu Đường nói với mọi người đạo, đồng thời cầm trong tay diệt hùng kiếm, đưa trả lại cho Công Tôn hư.

Bệ đá xa xa, nguyên bản phô thiên cái địa màu xám bụi trần tường, lúc này từ lâu mất đi tung tích.

Liền, Ninh Tiểu Đường mấy người, bay thẳng đến chiếc kia tứ phương tinh vị trí chạy đi.

Chờ mọi người tới đến toà kia tháp trạng kiến trúc vị trí chỗ ở thì, chiếc kia tứ phương tinh cũng vừa thật xuất hiện, miệng giếng toả ra dịu dàng màu xanh lục Hà Quang.

"Chúng ta đi thôi, rời đi này mới không gian."

Ninh Tiểu Đường đối với mấy người nói rằng, đi tới chiếc kia bên cạnh giếng.

Tứ phương trong giếng, hiển hiện một bức tranh, chính là đi chỉ vào miệng : lối vào vị trí cái kia nơi thung lũng.

"Ta đi trước một bước."

Ninh Tiểu Đường trước tiên hướng trong giếng nhảy xuống.

"Vù ~~~ "

Một đạo Hà Quang né qua, Ninh Tiểu Đường chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó thân thể của hắn đã bình yên vô sự địa xuất hiện ở thung lũng ở trong.

Lập tức không bao lâu, Trầm Ngưng Nhi, Công Tôn hư chờ người, cũng đồng dạng trở lại thung lũng.

Nhìn bên trong thung lũng cảnh sắc, Công Tôn hư không nhận được than thở: "Rất cực đi ra, tình thế hồi tưởng, này chuyển đi chỉ hành trình, coi là thật là khó mà tin nổi!"

Tiếp đó, hắn lại nhìn phía Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Ta cùng Lưu Vân, còn phải đi một chuyến Trường Sa thành. Không biết Ninh Trang Chủ, đón lấy phải đi con đường nào?"

"Ta liền không trở về Trường Sa thành." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói, bây giờ Hà Thủ Ô đã bắt được tay, hắn mục đích của chuyến này cũng đã đạt thành.

Có điều, khi hắn nhìn thấy bên cạnh Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người sau, nghĩ tới đây chính là Tương Tây nơi, hắn lại hỏi: "Ngưng nhi cô nương, Duyệt Duyệt, các người đi nơi nào? Trả về Trường Sa thành sao?"

Trầm Ngưng Nhi nhún vai đôi mi thanh tú, hơi suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta hoà nhã duyệt, chuẩn bị trở về Kinh Châu thành, cũng không trở về Trường Sa thành."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đã như vậy, ta liền hộ tống các người đoạn đường, này Tương Tây nơi, cũng không an toàn."

Trầm Ngưng Nhi nói: "Đa tạ Ninh Công Tử."

Trầm Duyệt Duyệt cũng nói: "Đa tạ Ninh Đại Ca."

Mọi người ở đây chuẩn bị lúc rời đi, Ninh Tiểu Đường thấy Trầm Ngưng Nhi vẫn cứ không ngừng hướng thung lũng nhìn lại, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

"Ngưng nhi cô nương, làm sao?" Ninh Tiểu Đường hỏi.

Trầm Ngưng Nhi nói: "Ta nhớ tới sự tử của ta nàng lúc đó bị ném tới trong giếng, sau đó cũng đến bên trong thung lũng."

Ninh Tiểu Đường nói: "Yên tâm đi, ta trong ấn tượng, sự tử của người chỉ là bị điểm huyết vị. Bây giờ đã không biết quá khứ bao nhiêu ngày, sự tử của người Huyết Vị e sợ từ lâu tự động mở ra. Lúc này nàng không ở thung lũng, nói vậy từ lâu rồi đi."

Trầm Ngưng Nhi khẽ gật đầu, tuy rằng trong lòng vẫn như cũ có chút có lo lắng, nhưng chung quy là theo Ninh Tiểu Đường chờ người, cùng rời đi thung lũng.

Sau một canh giờ, ở một cái bên dòng suối, Ninh Tiểu Đường chờ người không thể không một lần nữa dừng lại.

Bởi vì Trầm Duyệt Duyệt thân thể xuất hiện vấn đề.

Lúc này Trầm Duyệt Duyệt, trong tròng mắt không có đồng tử, không có tròng trắng mắt, chỉ còn dư lại một mảnh màu xám.

Hắn không nhúc nhích đứng tại chỗ, thân thể hơi có vẻ hơi cứng ngắc.

Bất luận thế nào kêu gào hắn, hắn đều không có phản ứng chút nào, liền phảng phất một bộ mặt đi linh hồn thi thể.

Nhìn chính mình đệ đệ đột nhiên biến thành bộ này quý đáng đáp, Trầm Ngưng Nhi triệt để dọa sợ.

Nàng trong con người xinh đẹp mang theo nước mắt, một bên không ngừng lung lay Trầm Duyệt Duyệt cánh tay, một bên lớn tiếng hô hoán: "Duyệt Duyệt, người làm sao? Đừng dọa tỷ tỷ, người mau trả lời ta! Duyệt Duyệt!"

"Ninh Công Tử, người nhất định phải cứu cứu Duyệt Duyệt, hắn làm sao biến thành đáng sợ vậy!"

Trầm Ngưng Nhi một bộ nước mắt như mưa, điềm đạm đáng yêu mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường nói: "Đừng nóng vội, Ngưng nhi cô nương, để ta trước tiên nhìn kỹ hẵng nói."

Bên cạnh, Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân nhìn Trầm Duyệt Duyệt đáng sợ vậy, lông mày cũng đều hơi nhún lên.

Ninh Tiểu Đường đi tới Trầm Duyệt Duyệt trước mặt, đưa tay khoát lên đôi phương trên cổ tay, một tia chân khí chậm rãi thăm dò vào trong cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 271: Vương tay chân vấn đề

□ □

Theo Ninh Tiểu Đường chân khí chậm rãi thăm dò vào Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể, tình huống trong cơ thể, cũng bị Ninh Tiểu Đường từ từ thăm dò.

Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, thăm nghĩ trong lòng: "Quả thế."

Trước nhìn thấy Trầm Duyệt Duyệt biến thành dáng đáp kia sau, Ninh Tiểu Đường tâm lý liền có suy đoán.

Lúc này, suy đoán này cũng rốt cục bị xác nhận.

Ở Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể, Ninh Tiểu Đường phát hiện hai cổ lẫn nhau quấn quýt lấy nhau năng lượng.

Một luồng là Phật Môn, một cổ khác nhưng là hư thế giới sức mạnh thần bí.

Ninh Tiểu Đường không nghĩ tới, Trầm Duyệt Duyệt chủ đạo ý thức từ hư thế giới trở về sau, cái kia hai nguồn sức mạnh dĩ nhiên cũng đồng thời theo lại đây.

"Là cái kia viên trái cây nguyên nhân sao."

Ninh Tiểu Đường trước nghe Trầm Duyệt Duyệt nhắc qua, nói có một viên thần bí trái cây, chủ động tiến vào trong cơ thể hắn.

Nhưng khi đó Ninh Tiểu Đường cho Trầm Duyệt Duyệt kiểm tra thì, phát hiện ngoại trừ có hai nguồn sức mạnh ở tại trong cơ thể lẫn nhau dây dưa ở ngoài, cũng không có thần bí gì trái cây.

Bây giờ nhìn lại, Phật Môn cùng với cái kia cổ hư thế giới sức mạnh thần bí, nên đều là cùng cái kia viên trái cây có quan hệ.

Mà Trầm Duyệt Duyệt bây giờ xuất hiện tình huống này, cũng là trong cơ thể cái kia hai nguồn sức mạnh thất hành đưa đến.

Ninh Tiểu Đường phát hiện, Phật Môn nguồn sức mạnh kia, không biết nguyên nhân gì, tựa hồ yếu đi một bậc. Do đó làm cho một cổ khác hư thế giới sức mạnh thần bí, có một tia yếu ớt năng lượng tránh ra, tiến vào Trầm Duyệt Duyệt đầu óc, cuối cùng khiến cho Trầm Duyệt Duyệt đã biến thành dáng vẻ ấy.

Thấy Ninh Tiểu Đường vì câu này thật lâu không nói, Trầm Ngưng Nhi rốt cục không nhịn được lên tiếng hỏi: "Ninh Công Tử, Duyệt Duyệt hắn đến cùng thể nào rồi?"

Nghe được Trầm Ngưng Nhi hỏi dò, Ninh Tiểu Đường ngẩng đầu lên, nói rằng: "Nguyên nhân ta đã cơ bản điều tra rõ, Duyệt Duyệt trong cơ thể, có hai nguồn sức mạnh ở dây dưa cùng nhau. Duyệt Duyệt sở dĩ xuất hiện tình huống này, cũng là cùng cái này có quan hệ."

Sau đó, Ninh Tiểu Đường đem mình phát hiện, căn cứ hướng về mấy người nói một lần.

Chờ nghe xong Ninh Tiểu Đường phân tích sau, Trầm Ngưng Nhi đầy mặt lo lắng, nói rằng: "Ninh Công Tử, cái kia bây giờ nên làm gì?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Ta trước tiên thử một chút xem, xem có thể hay không đem cái kia hai cổ thất hành sức mạnh, một lần nữa khiến cho cân bằng."

Chợt, Ninh Tiểu Đường trên tay chân khí, bắt đầu không ngừng thêm lượng, cuộn cuộn không ngừng tràn vào Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể.

Có điều rất nhanh, Ninh Tiểu Đường liền nhú mày.

Bởi vì hắn kinh ngạc phát hiện, chân khí của chính mình, dĩ nhiên không cách nào chạm được cái kia hai nguồn sức mạnh.

Bất kể là cái kia cổ Phật Môn sức mạnh, vẫn là cái kia cổ hư thế giới sức mạnh thần bí, liền phẳng phất là không tồn tại không gian này. Làm Ninh Tiểu Đường chân khí truyện đưa tới thì, dĩ nhiên trực tiếp xuyên thấu qua cái kia hai nguồn sức mạnh, căn bản là không có cách chạm được chúng nó.

"Xảy ra chuyện gì?" Ninh Tiểu Đường trong lòng vạn phần không rõ.

Trầm Ngưng Nhi đầy mặt ước ao, hỏi: "Ninh Công Tử, làm sao?"

Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu, nói: "Chân khí căn bản là không có cách chạm được cái kia hai nguồn sức mạnh."

"Chân khí không cách nào chạm được cái kia hai nguồn sức mạnh? Ninh Trang Chủ, lời ấy nghĩa là sao?" Bên cạnh Công Tôn hư xen mồm hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: "Cái kia hai nguồn sức mạnh, có chút quái lạ. Chân khí của ta, trực tiếp xuyên thấu qua, căn bản là không có cách đụng chạm đến chúng nó."

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân đều vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, liền Ninh Tiểu Đường đều không hiểu, bọn họ tự nhiên càng không biết như thế nào giải quyết.

"Lẽ nào là chân khí lớp năng lượng thứ quá thấp duyên có sao?" Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên trầm nghĩ.

Lập tức, hần hơi nheo mắt, trầm nói: "Đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể tăng lên một hồi cảnh giới thử một chút xem."

Từ hư thế giới sau khi trở lại, Ninh Tiểu Đường công lực lại bị hần chủ động áp chế tới cực điểm.

Lúc này, vì thử nghiệm cứu tinh Duyệt Duyệt, Ninh Tiểu Đường không thể không tăng lên một hồi cảnh giới.

Dù sao, Ninh Tiểu Đường cùng Duyệt Duyệt quen biết cũng có một quãng thời gian. Bây giờ đối phương gặp nạn, tự nhiên dùng hết khả năng.

Trầm Ngưng Nhi tuyệt khuôn mặt đẹp trướng trên, mang theo óng ánh giọt nước mắt, nói rằng: "Ninh Công Tử, thật không có cách nào sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Ngưng nhi cô nương, đừng nóng vội, ta lại thử một chút."

Nói, không gặp Ninh Tiểu Đường có động tác gì, bỗng nhiên áo của hần không gió mà bay, một luồng tối nghĩa khí tức từ trên người hần chậm rãi lan ra.

Công Tôn hư cùng Công Tôn Lưu Vân không khỏi mà nhìn nhau, trong con ngươi mang theo kinh ngạc, nhưng tiếp theo chính là một bộ quả thế đáng đáp.

Bọn họ từ Ninh Tiểu Đường trên người, cảm nhận được Tiên Thiên Cảnh cường giả độc nhất khí tức, từng tia một Tiên Thiên Cương Khí phun trào.

Tuy rằng trước đây bọn họ liền vẫn cho rằng vị này Ninh Trang Chủ chính là Tiên Thiên Cảnh cường giả, nhưng hai người vẫn là lần thứ nhất ở trên người đối phương cảm nhận được Tiên Thiên Cương Khí.

Ninh Tiểu Đường hết sức chăm chú, trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, lần thứ hai thử nghiệm cân bằng cái kia hai nguồn sức mạnh.

Lần này, tràn vào Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể, chính là Tiên Thiên Cương Khí.

Có điều rất nhanh, Ninh Tiểu Đường lại một lần nhủ mảy. Hần phát hiện, Tiên Thiên Cương Khí vẫn cứ không cách nào chạm được cái kia hai nguồn sức mạnh.

Chuyện gì thế này?

Lẽ nào Tiên Thiên Cương Khí lớp năng lượng thứ, vẫn như cũ không đủ?

Nếu như vậy, chính mình cần phải tiếp tục tăng lên cảnh giới sao?

Vẫn là nói, đến đổi một dòng suy nghĩ.

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường cũng không có lại tiếp tục tăng lên cảnh giới.

Hần tính toán, mặc dù chính mình lại tiếp tục tăng lên cảnh giới, e sợ cuối cùng vẫn là sẽ gặp phải tương đồng vấn đề.

"Ninh Công Tử, thế nào?"

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường sau khi dừng lại, Trầm Ngưng Nhi lúc này mở miệng hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: "Duyệt Duyệt trên người vấn đề, e sợ còn phải tìm Phật Môn Cao Tăng hỗ trợ."

Đây là Ninh Tiểu Đường chuyển đổi dòng suy nghĩ sau, nghĩ đến tân biện pháp.

Hần cảm thấy, chân khí của chính mình thậm chí Tiên Thiên Cương Khí, đều không thể đụng chạm đến cái kia hai nguồn sức mạnh, rất có thể là bởi vì năng lượng không giống duyên có.

Nếu như vậy, như vậy liền tìm Phật Môn Cao Tăng đến giúp đỡ được rồi.

Bởi vì hai nguồn sức mạnh bên trong trong đó một luồng, chính là Phật Môn sức mạnh.

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường đem mình tân suy đoán nói ra.

Trầm Ngưng Nhi nói: "Ninh Công Tử, vậy kế tiếp, chúng ta là đi Huyền Không Tự sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Không, chúng ta đi Thục Châu."

"Đi Thục Châu?" Công Tôn hư không nhận được xen mồm hỏi, "Ninh Trang Chủ, lẽ nào Thục Châu còn có Cao Tăng, so với Huyền Không Tự Thần Tăng còn lợi hại hơn?"

Ninh Tiểu Đường giải thích: "Thục Châu vị kia Cao Tăng, nói đến cũng là xuất từ Huyền Không Tự. Chỉ có điều vị kia Cao Tăng, vừa vặn cùng ta quen biết, tìm hắn thuận tiện một ít thôi."

Công Tôn hư hiểu kỳ nói: "Ninh Trang Chủ, không biết người nói vị kia Cao Tăng, là vị nào Thần Tăng? Lẽ nào là Tứ Đại Thần Tăng, có vị nào ở Thục Châu?"

Lấy Công Tôn hư thân phận, đối với Huyền Không Tự một ít Cao Tăng, tự nhiên cũng khá là biết rõ. Như tự bối tứ đại thần thánh, cùng hắn chính là quen biết đã lâu.

Ninh Tiểu Đường nói: "Cũng không không phải tự bối Thần Tăng, vị kia Cao Tăng chính là đời chữ Huyền một vị nhà sư."

"Đời chữ Huyền?" Công Tôn hư đầy mặt kinh ngạc, bởi vì đời chữ Huyền nhà sư, so với tự bối Thần Tăng còn muốn lớn hơn một bối phận, chính là tự bối Thần Tăng sư phụ, Sư Bá cùng Sư Thúc.

Có điều lập tức, Công Tôn hư cũng thoải mái. Bởi vì dưới cái nhìn của hắn, lấy trước mắt vị này thân phận của Ninh Trang Chủ, nhận thức đời chữ Huyền Cao Tăng, cũng không tính ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Tế Thế đường

□

Trầm Duyệt Duyệt biến thành dáng vẻ ấy, tự nhiên không cách nào lại chạy đi.

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường không thể làm gì khác hơn là một tay nhắc theo Trầm Duyệt Duyệt, một tay ôm lấy Trầm Ngưng Nhi, triển khai Kinh Công tiến lên.

Ước tiến lên hơn một canh giờ, phía trước rốt cục xuất hiện thôn trang.

Ninh Tiểu Đường cũng không biết Trầm Duyệt Duyệt lúc nào sẽ tỉnh lại, giống như vậy vẫn nhắc theo, chung quy không phải kế hoạch lâu dài.

Liên, hắn dự định vào thôn nhìn, nếu là có xe ngựa loại hình, cái kia không thể tốt hơn.

Mà ngay ở Ninh Tiểu Đường chờ người mới vừa tiến vào thôn trang thì, Trầm Duyệt Duyệt bỗng nhiên không có dấu hiệu nào địa một lần nữa tỉnh lại.

"Duyệt Duyệt, người rốt cục tỉnh rồi! Người hù chết tỷ tỷ!" Trầm Ngưng Nhi kinh hi như điên, cho chính mình đệ đệ một cái to lớn ôm ấp.

Trầm Duyệt Duyệt mờ mịt nói: "Ta... Ta xảy ra vấn đề rồi sao?"

Trầm Ngưng Nhi một mặt sợ nói rằng: "Người đương nhiên xảy ra vấn đề rồi! Doạ chết ta rồi!"

Ninh Tiểu Đường đưa tay ra, khoát lên Trầm Duyệt Duyệt trên cổ tay, một lần nữa vì hắn kiểm tra thân thể.

Theo chân khí thăm dò vào Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể, Ninh Tiểu Đường kinh ngạc phát hiện, trước kia cái kia tia tránh ra, chạy đến Trầm Duyệt Duyệt đầu óc hư thế giới năng lượng, lúc này đã dời đi trận địa, na đến Trầm Duyệt Duyệt chỗ mi tâm.

Lẽ nào là bởi vì cái kia tia hư thế giới năng lượng dời đi vị trí, vì lẽ đó Duyệt Duyệt mới tỉnh lại sao? Ninh Tiểu Đường tâm lý thầm nghĩ.

Khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường liền mở miệng hỏi: "Duyệt Duyệt, người hiện tại cảm giác làm sao? Trên người có cảm giác hay không không thoải mái địa phương?"

Trầm Duyệt Duyệt gãi đầu một cái, nói rằng: "Thật giống không có, ta cảm thấy rất tốt."

Trầm Ngưng Nhi nói: "Duyệt Duyệt, người lại cẩn thận cảm giác một hồi, thật sự không có chuyện gì sao? Người vừa nãy, thật sự dọa sợ ta!"

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Tỷ tỷ, người không cần lo lắng. Vừa nãy, ta cảm giác mình thật giống là ngủ vừa cảm giác, không có chuyện gì."

Sau đó, Ninh Tiểu Đường lại hỏi dò Trầm Duyệt Duyệt một ít tình huống.

Cuối cùng rốt cục xác định, Trầm Duyệt Duyệt hiện nay xác thực không chuyện gì.

Chỉ có điều, loại này tình táo trạng thái, chỉ sợ là tạm thời.

Bởi vì Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể cái kia hai cổ dây dưa cùng nhau sức mạnh, cũng không có tiêu trừ, vẫn như cũ tồn tại.

Thậm chí liền cái kia tia chạy đến Trầm Duyệt Duyệt đầu óc hư thế giới năng lượng, cũng chỉ có điều là na một hồi vị trí thôi.

Liền, Ninh Tiểu Đường cuối cùng vẫn còn đang trong thôn tìm một chiếc xe ngựa, mua lại.

Rời đi thôn trang sau, Ninh Tiểu Đường ba người cùng Công Tôn hư hai người, rốt cục cáo biệt nhau, mỗi người đi một ngã.

Xe ngựa lộc cộc mà đi, Ninh Tiểu Đường ba người một đường hướng bắc.

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, quả không ngoài Ninh Tiểu Đường dự liệu, Trầm Duyệt Duyệt mỗi ngày đều sẽ mất đi ý thức hơn một canh giờ.

Hơn nữa Ninh Tiểu Đường còn phát hiện, Trầm Duyệt Duyệt mỗi ngày mất đi ý thức thời gian, đều đang không ngừng kéo dài.

Tuy nói kéo dài thời gian, kỳ thực cũng không nhiều. Nếu không là Ninh Tiểu Đường thận trọng, thậm chí còn phát hiện không được vấn đề này.

Thế nhưng tháng ngày tích lũy dưới, Trầm Duyệt Duyệt mất đi ý thức thời gian, chung quy sẽ trở nên càng ngày càng dài, mãi đến tận ngày cuối cùng mười hai canh giờ, đều triệt để mất đi ý thức.

Chờ đến lúc đó, Trầm Duyệt Duyệt cùng tử vong cũng không khác nhau gì cả.

Sau mười mấy ngày, Ninh Tiểu Đường ba người đi tới đại giang một bên. Sau đó thuê một cái thuyền, cái đi lấy nước đường đi tới Thục Châu.

Chờ tiến vào Thục Châu sau, bọn họ lại lần nữa đổi thành lục lộ.

Ngày hôm đó, Ninh Tiểu Đường ba người đi tới Nhạc Thành. Nơi này cách bọn họ đích đến của chuyến này Vân Môn tự, đã có điều mấy chục dặm lộ trình.

Nhạc Thành là Thục Châu đệ nhị thành trì lớn, nhân khẩu ước ba mươi vạn, chỉ đứng sau Thục Châu thành.

Trong thành cửa hàng san sát, người đến người đi.

Ninh Tiểu Đường ba người đi ở trên đường phố, chuẩn bị tìm một khách sạn, nghỉ ngơi một đêm, chờ ngày thứ hai lại đi tới Vân Môn tự.

Cùng nhau đi tới, để Ninh Tiểu Đường ba người cảm thấy kỳ quái chính là, phần hoa đường phố một bên, thỉnh thoảng có túm năm tùm ba người lưu dân tụ tập cùng nhau, tiến hành ăn xin.

"Này Nhạc Thành, làm sao nhiều như vậy ăn mày a?" Trầm Duyệt Duyệt không nhịn được hiếu kỳ hỏi.

Mà ở cách đó không xa đầu hẻm, nơi đó chính tụ tập mười mấy vị lưu dân, ở trong có năm, sáu cái đứa nhỏ, có chừng mười tuổi, cũng có mười tuổi không tới. Mỗi một người y phục trên người đều rách rách rưới rưới, thâm thân bần thủ, gầy trơ cả xương, một bộ dinh dưỡng không đầy đủ đáng đáp.

"Bọn họ thật đáng thương." Trầm Duyệt Duyệt lại nói cú.

Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi đều hơi nhíu mày.

Đang lúc này, bỗng nhiên có mấy cái người áo lam đi tới cái kia đầu hẻm bên cạnh.

Một người trong đó một bên gõ lên chiêng đồng, một bên cao giọng hô: "Đến đến đến! Tin tức tốt đi. Tế Thế đường chiêu thu lang thang cơ khổ hài đồng đi, chỉ cần mười ba tuổi trở xuống, Tế Thế đường đều chiêu thu."

Những kia lưu dân đều mắt cảm giác, mờ mịt nhìn về phía cái kia mấy cái người áo lam.

Một người trong đó người áo lam tiếp tục nói: "Các người e sợ còn không biết Tế Thế đường chứ? Nói cho các người, Tế Thế đường chính là chúng ta Thục Châu thủ phủ vạn an thông Vạn viên ngoại xây dựng. Vạn viên ngoại từ trước đến giờ thích làm vui người khác, ở chúng ta Nhạc Thành, này chính là mọi người đều biết, nổi tiếng."

"Vạn viên ngoại xây dựng này Tế Thế đường, chính là chuyên môn dùng để nuôi nấng tiếp tế những kia không chỗ nương tựa cơ khổ hài đồng. Trong các

ngươi chỉ cần bắt mần mười ba tuổi, cũng có thể tiến vào Tế Thế đường."

Chỉ thấy người áo lam kia, không ngừng hướng về những gia lưu dân, tuyên truyền Tế Thế đường chỗ tốt.

Quá hồi lâu, lưu dân ở trong, một vị hơn ba mươi tuổi phụ nữ, mắt cảm giác trong ánh mắt, thoáng hiển hiện ra một tia thần thái.

Nàng ngẩng đầu lên, nói rằng: "Vị này người lương thiện, ngươi nói nhưng là thật sự? Chúng ta bên này, những gia bắt mần mười ba tuổi hài tử, thật sự cũng có thể gia nhập Tế Thế đường? Không cần lại chịu đói? Không cần lại được đông?"

Người áo lam kia nói: "Đúng, chỉ cần là bắt mần mười ba tuổi hài tử, cũng có thể. Đương nhiên, các ngươi những này đại nhân, là không thể gia nhập. Các ngươi cũng không thể cùng những hài tử kia cướp miếng ăn, đúng không?"

Phụ nữ kia khúm núm nói: "Vâng... Là là, người lương thiện nói đúng, chỉ cần hài tử có phần cơm ăn, chúng ta không ăn, cũng không liên quan..."

Người áo lam kia nói: "Các ngươi những này đại nhân nha, kỳ thực nên tìm quan phủ đến giúp các ngươi."

"Đến đến đến, bắt mần mười ba tuổi hài tử, đều đứng ra, đi theo ta. Ta mang bọn ngươi đi một cốc cơm ăn, có áo mặc địa phương tốt."

Lưu dân bên trong, những hài tử kia đều không muốn rời đi thân nhân của chính mình. Mà những gia làm cha mẹ, tuy rằng đều không nỡ lòng bỏ con của chính mình, nhưng nếu như hài tử theo chính mình, khuyết y thiếu thực, ăn đói mặc rét, không chắc ngày nào đó liền chết đói đồng chết.

lấy cuối cùng, bọn họ đều rung rung đem con của chính mình đẩy đi ra ngoài, để những người áo lam kia mang đi.

Lúc này, có bảng quan người đi đường mở miệng nói rằng: "Tế Thế đường lại tới đón thu những hài đồng kia."

Tên còn lại nói tiếp: "Cái này cũng là hết cách rồi, nghe nói hai năm qua, Tây Bắc Lương Châu nơi đó, lại là nháo phi tai lại là gặp họa hoạn. Lượng lớn lưu dân, đều lưu lạc đến phụ cận Châu Phủ. Chúng ta Thục Châu, cũng tới thật nhiều Tây Bắc lưu dân."

"Đúng đấy, Vạn viên ngoại xây dựng Tế Thế đường, vốn là dùng để Tế Thế An Dân. Bây giờ gặp phải tình huống như thế, đương nhiên phải tiếp thu những gia cơ khổ hài đồng."

"Ai, những gia chức vị, cũng không biết cứu phù một hồi những gia lưu dân."

"Ha, chức vị không một đồ tốt, đều là một đám tham quan ô lại!"

Ninh Tiểu Đường ba người đều yên lặng mà nhìn tất cả những thứ này.

Sau một lúc lâu, Ninh Tiểu Đường nói: "Đi thôi, chúng ta trước tiên đi tìm một khách sạn."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 273: CỬ CHỈ GIÚP

□

Không bao lâu, Ninh Tiểu Đường ba người liền ở phụ cận tìm gia khách sạn, tạm thời dàn xếp lại.

Theo màn đêm buông xuống, trong khách sạn lữ khách cũng dần dần bắt đầu tăng lên.

Rất nhiều lữ khách đều đi tới lầu một Đại Đường dùng cơm, Ninh Tiểu Đường ba người cũng ở trong đó.

Trong đại sảnh huyền ảo âm ỉ, chỉ thấy những lữ khách đó môn đánh trống lảng, nói chuyện trời đất, từng người nói chuyện phiếm.

Nói xong lời cuối cùng, những lữ khách đó đem câu chuyện dần dần chuyển tới trong thành những gia lưu dân trên người.

"Không nghĩ tới, liền Nhạ Thành bên này, đều có nhiều như vậy Tây Bắc lưu dân."

"Ai, thiên tai Nhân Họa, những người kia ngoại trừ thoát đi quê hương, cũng đừng không có pháp thuật khác."

"Ta nghe nói, Tề Thế đường lại tiếp thu một nhóm lưu dân đứa nhỏ."

"Đúng đấy, ta cũng nghe nói. Vẫn là Vạn viên ngoại Bồ Tát tâm địa, lòng mang thiện niệm. Không giống những kia làm quan, từng cái từng cái ngồi không ăn bám, lạnh lùng vô tình."

Lúc này, tên còn lại bỗng nhiên xen mồm đi vào.

"Không biết các ngươi có chưa từng nghe nói Cửu Chi giúp? Ta vừa nghe người ta giảng, cái kia Cửu Chi giúp người, rồi hướng những kia lưu dân đứa nhỏ động thủ."

"Cửu Chi giúp? Đó là cái gì? Không đối gat vị huynh đài này, ta là nơi khác đến. Ngươi có thể không cụ thể nói một chút, ta rửa tai lắng nghe."

Người kia gật gù, nói rằng: "Cái này Cửu Chi giúp a, cùng chúng ta bách tính bình thường, thì cũng chẳng có gì gặp nhau, bởi vì bọn họ tựa hồ chỉ là chuyên môn đối với những Tây Bắc đó lưu dân tiểu hài tử ra tay."

"Chuyên môn đối với những Tây Bắc đó lưu dân đứa nhỏ ra tay? Chẳng lẽ nói này Cửu Chi giúp, là bọn buôn người?"

"Ngược lại cũng không phải bọn buôn người, bởi vì bọn họ cũng không bắt người, bọn họ chỉ có thể cắt đi những kia lưu dân đứa nhỏ một cái ngón tay út."

"Cắt đi những kia đứa nhỏ ngón tay út? Bọn họ làm cái gì vậy?"

"Ai hiểu cho bọn họ làm cái gì vậy? Ngược lại đám người kia là đám người điên, cũng không ai biết bọn họ trong đầu là nghĩ như thế nào."

"Này Cửu Chi giúp cũng quá phát điên, vô duyên vô cớ, vì sao phải thương tổn những kia lưu dân đứa nhỏ?"

Vấn đề này, ai cũng không cách nào giải đáp.

Rất nhanh, lại có người hỏi: "Cửu Chi giúp như vậy làm việc, lẽ nào quan phủ liền mặc kệ sao?"

"Người chỉ nhìn chúng ta Nhạc Thành những kia quan lão gia đến quản sự, trừ phi mặt trời mọc ở hướng tây. Ở trong mắt bọn họ, lưu dân chết sạch sẽ mới được, vì là lưu dân giữ gìn lẽ phải, muốn đều khỏi muốn!"

"Coi như quan phủ mặc kệ, những kia trong chốn giang hồ quang minh lẫm liệt anh hùng hào kiệt, nhìn thấy như vậy ác sự, chi sợ cũng phải không nhìn được ra tay đi?"

Người kia đáp: "Không đối gat các ngươi nói, đã từng cũng xác thực có Chính Đạo Nhân Sĩ, dự định diệt trừ này Cửu Chi bang. Nhưng vấn đề là, căn bản không tìm được tung tích của đối phương a."

"Không tìm được tung tích của đối phương?"

"Đúng đấy, cũng không ai biết này Cửu Chi giúp có bao nhiêu thành viên, càng không biết này Cửu Chi giúp sào huyệt ở nơi nào. Liền thân ảnh của đối phương cũng không tìm tới, làm sao đàm luận diệt trừ này Cửu Chi giúp?"

Có người hỏi: "Cửu Chi giúp không phải thường thường đối với những kia lưu dân đứa nhỏ ra tay sao, lẽ nào những kia chính đạo hào kiệt, sẽ không có cùng đối phương từng tảo ngộ?"

Người kia nói: "Kỳ thực cũng từng tảo ngộ, ta nghe nói, một lần nào đó có năm vị chính đạo hào kiệt, vây nhốt vị kia Cửu Chi giúp thành viên, thậm chí đều suýt chút nữa bắt đối phương. Thế nhưng cuối cùng, vẫn là đã trảng xe cát, làm cho đối phương cho chạy trốn."

"Năm người vây nhốt một người, còn làm cho đối phương chạy?"

"Đúng đấy. Sau đó cái kia năm vị hào kiệt cũng giải thích nguyên nhân, nói vị kia Cửu Chi giúp thành viên, Kinh Công đạt đến không thể tưởng tượng nổi mức độ, so với cả chạch còn muốn tron trượt. Bởi vì Kinh Công không kịp đối phương, lúc này mới để hấn cho đào tẩu."

Bên cạnh bàn, Ninh Tiểu Đường ba người một bên dùng cơm, một bên nghe những kia các tân khách giảng giải.

Trầm Duyệt Duyệt không nhìn được nói: "Ninh Đại Ca, cái kia Cửu Chi giúp, cũng quá ác độc. Vô duyên vô cớ, vì sao phải cắt đi những kia lưu dân hài tử ngón tay út a?"

Đối với việc này, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi cũng đều cảm thấy phi thường kỳ quái.

Ninh Tiểu Đường nói: "Cái này e sợ gặp được đến cái kia Cửu Chi giúp thành viên, mới có thể tìm được đáp án."

...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Ninh Tiểu Đường liền lui roi mắt khách sạn gian phòng.

Hôm nay, bọn họ chuẩn bị đi tới mấy chục dặm ở ngoài Vân Môn tự.

Hay là thời gian còn sớm duyên cớ, trên đường phố cũng chẳng có bao nhiêu bóng người, tùm nãm tùm ba, có vẻ hơi quạnh quẽ.

Ninh Tiểu Đường ba người, dọc theo đường phố chậm rãi tiến lên.

Ở đường phố một ít đầu hẻm bên trong, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một ít Tây Bắc lưu dân, lẫn nhau tựa sát quyền rúc vào một chỗ.

Cùng lúc đó, cách Ninh Tiểu Đường ba người mười mấy trượng ở ngoài một cái nào đó trong ngõ hẻm, một đạo toàn thân bao phủ ở rách nát Hắc Bào bên trong bóng người, yên lặng địa đứng thẳng.

Này bóng người vô cùng đơn bạc gầy gò, liền phảng phất là một mảnh vải đen khoát lên trúc cái trên, phong nhẹ nhàng thổi một hơi, sẽ bị thổi đi.

Hắn lẳng lặng mà nhìn trong ngõ hẻm những Tây Bắc đó lưu dân, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Mà trong ngõ hẻm những kia lưu dân, lúc này cũng phát hiện vị này Hắc Bào quái nhân.

Lâu dài tới nay, bọn họ đều ở tử vong tuyến trên giãy dụa. Đói bụng cùng lạnh giá, từ lâu mài diệt tính khí của bọn họ thần.

Bọn họ tuy rằng cảm thấy vị này Hắc Bào quái nhân có chút kỳ quái, nhưng cũng chỉ thứ mà thôi. Còn lòng cảnh giác, đối với bọn họ tới nói, căn bản không có cần thiết. Bởi vì ngoại trừ một cái mạng ở ngoài, bọn họ từ lâu không còn gì cả.

"Ai."

Bỗng nhiên, người áo đen khẽ thở dài một cái.

Hắn cất bước đi lên trước, đi tới một vị mười tuổi khoảng chừng bé trai trước mặt.

Thấy có người lại đây, bé trai hơi ngẩng đầu lên.

Bé trai rất gầy, gầy gò đến mức chỉ còn dư lại da bọc xương.

Nhưng con mắt của hắn rất sáng, đen lay láy, như bảo thạch như thế đẹp đẽ.

"Vươn tay ra." Người áo đen quay về bé trai nói rằng.

Bé trai theo bản năng mà đưa tay ra, cho rằng đối phương muốn cho mình đồ ăn hoặc là tiền đồng.

Bởi vì ở trên đường phố, bé trai chính là làm như vậy, đưa tay ra, sau đó thỉnh thoảng sẽ được một ít ăn, hoặc là một viên tiền đồng.

Người áo đen một phát bắt được đối phương tay nhỏ, trên một tay còn lại, không biết lúc nào, có thêm một thanh hiện ra u lạnh lẽo quang chủy thủ.

Bé trai con người, trong nháy mắt trợn trừng lên, lộ ra thần sắc sợ hãi.

Trong nháy mắt tiếp theo, chủy thủ xẹt qua, một đoạn ngón út lúc này từ bé trai trên tay bóc ra.

"A!" Bé trai phát sinh một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Máu tươi không ngừng từ đoạn chỉ nơi dâng trào ra.

"Hải tử, con của ta! Ngươi làm sao! Trời ạ, ngươi cái này ác nhân, ngươi đến tốt cùng đối với con của ta làm cái gì?" Một vị phụ nhân liền khóc mang bỏ địa đánh về phía bé trai.

Người áo đen hơi nhủu nhủu mày, lúc này từ cầm trên tay ra một bình thuốc, sau đó đem thuốc bột ngã vào bé trai đoạn chỉ nơi.

Dâng trào máu tươi bắt đầu dần dần động lại.

"Số tiền này, cho hắn mua điểm ăn." Người áo đen nhặt lên kết thúc chỉ, sau đó lại ném cho phụ nhân kia một viên rất nhỏ bạc vụn.

Ngay vào lúc này, bỗng nhiên gầm lên một tiếng vang lên.

"Cửu Chi giúp Tặc Tử, chịu chết đi!"

Theo âm thanh này, một cái uyển chuyển bóng người, đột nhiên từ ngõ hẻm bên cạnh nóc nhà bay lượn mà xuống.

Kiểm lỏng lãnh, bay thẳng đến người áo đen đâm tới.

Người áo đen một bước bước ra, bóng người lóe lên, vô cùng dễ dàng né qua.

Đang lúc này, lại có một thân ảnh, bỗng nhiên từ nóc nhà bay xuống.

"Tặc Tử, xem chiêu!" Bóng người kia đưa tay ném một cái, một cái bột phấn tạt hướng về phía người áo đen kia.

Người áo đen kia lúc này bóng người lóe lên, tránh thoát phần lớn bột phấn, nhưng trên người vẫn như cũ nhiễm một phần.

"Hanh." Người áo đen lạnh rên một tiếng, trong nháy mắt tiếp theo, đối phương bóng người mấy cái lấp loé, chớp mắt biến mất ở ngõ nhỏ.

"Thật nhanh!" Cái kia uyển chuyển bóng người kinh hô.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường ba người, cũng vừa hay đi tới đầu hẻm cách đó không xa.

Sau đó, ba người đều ngừng lại.

Trầm Duyệt Duyệt hoảng sợ nói: "Ninh Đại Ca, Cứu Chi giúp!"

Ninh Tiểu Đường một mặt bình tĩnh mà nhìn ngõ nhỏ, nói rằng: "Chúng ta qua xem một chút."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Núi nhỏ trại

□

Trong ngõ hẻm, tiểu nam hắc sắc mặt tái nhợt cực kỳ.

"Hài tử, ngươi... Ngươi thế nào rồi?" Phụ nhân run giọng nói rằng, đầy mắt địa thất kinh.

Làm phở thông phụ nhân, nàng nơi nào từng tao ngộ biến cố như vậy.

Lúc này thấy đến hài tử nhà mình bị người mạnh mẽ cắt đi một ngón tay, nàng ngoại trừ ôm chặt lấy bé trai, căn bản không biết đón lấy nên làm gì.

"Nương..." Bé trai há miệng, khóc lớn gào lên.

Đợi đến cuối cùng, hắc thậm chí ngay cả gào khóc khí lực đều không có.

Bên cạnh, đạo kia uyển chuyển bóng người thấy Cứu Chi giúp thành viên đã chạy mất dép, không khỏi buồn bực địa chà chà chân.

"Chết tiệt, cái kia Tặc Tử chạy trốn thật là nhanh!"

"Tiêu sư muội, đừng nóng vội, cái kia Tặc Tử đã trúng rồi ta mười dặm truy hương, chỉ cần truy tìm mùi, chúng ta định có thể tìm tới bọn họ sào huyết." Sau đó bóng người kia mở miệng nói rằng.

"Quá tốt rồi, Đường sư huynh, vậy chúng ta mau đuổi theo!"

"Tiêu sư muội, liền hai chúng ta sao? Không thông báo một hồi sư phụ ngươi các nàng?"

"Chúng ta trước tiên truy, trên đường ta thông báo tiếp sư phụ các nàng." Đạo kia uyển chuyển bóng người nói rằng, sau đó nàng ngẩng nhìn bé trai, lại nói: "Đứa nhỏ này không có sao chứ?"

"Huyết đã ngừng lại, sẽ không có sự. Chỉ là kỳ quái, cái kia Cứu Chi giúp Tặc Tử, nếu cắt đứa nhỏ này ngón tay, làm sao còn thể hắc cầm máu?"

"Quần đám tặc tử kia nghĩ như thế nào? Chúng ta đi, Đường sư huynh, mau mau dẫn đường." Cái kia uyển chuyển bóng người thúc giục, thuận lợi từ trong lồng ngực lấy ra một nén bạc nhỏ, vút tại phụ nhân kia cùng hài tử bên cạnh.

"Được, mời đi theo ta, Tiêu sư muội."

Lúc này, hai người một trước một sau, cấp tốc hướng về xa xa lao đi, đối với chính đi vào ngõ nhỏ Ninh Tiểu Đường ba người, không thèm nhìn một chút.

Trầm Ngưng Nhi ngấm nhìn nằm ở phụ nhân trong lòng bé trai, hỏi: "Ninh Công Tử, hẳn không có sao chứ?"

Ninh Tiểu Đường hơi nhú nhú mày, nói rằng: "Cũng không đến nỗi có nguy hiểm đến tính mạng, chỉ có điều từ xa xưa tới nay ăn đói mặc rét, làm cho hân thể chất cực nhược. Bây giờ lại bị cắt đi một ngón tay, mất lượng lớn huyết, e sợ muốn lưu lại mầm bệnh."

Nghe Ninh Tiểu Đường, Trầm Ngưng Nhi hai người đối thoại, phụ nhân kia bỗng nhiên ngẩng đầu lên, đầy mắt cầu xin mà nhìn hai người, nói rằng: "Van cầu các người, giúp một chút ta hải tử!"

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai tỷ đệ đều nhìn phía Ninh Tiểu Đường, ba người ở trong, cũng chỉ có Ninh Tiểu Đường mới có năng lực trợ giúp cái kia bé trai.

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, ngồi xổm xuống, nói rằng: "Đem con giao cho ta."

Phụ nhân kia hơi chần chờ một chút, sau đó cẩn thận từng li từng tí một địa đem trong lòng hải tử đưa cho Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường một cái tay đặt tại bé trai vị trí hậu tâm, một cái tay khác kê sát ở cái kia bé trai đoạn chỉ nơi.

"Tê ~" bé trai không nhịn được hút vào ngum khí lạnh, hiển nhiên làm Ninh Tiểu Đường bàn tay kê sát ở cái kia đoạn chỉ nơi trong nháy mắt, làm đau hân.

Có điều khản đốn lấy, Ninh Tiểu Đường hai cái tay nơi lòng bàn tay, có ôn hòa chân khí dâng lên mà ra, cuộn cuộn không ngừng tràn vào bé trai trong thân thể.

Mấy hơi thở sau, bé trai sắc mặt tái nhợt, bắt đầu dần dần hồng hào lên.

Bé trai ngạc nhiên phát hiện, bàn tay mình đoạn chỉ nơi, đã không cảm giác được chút nào đau đớn, thậm chí mơ hồ có tơ tơ cảm giác từ bên tai.

Cùng lúc đó, bé trai khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều có từng luồng từng luồng dòng nước ấm đang không ngừng đi khắp, hân chỉ cảm giác mình phảng phất ngấm mình ở thế gian ấm áp nhất nước suối bên trong, cả người sự thoải mái nói không nên lời.

Sau nửa canh giờ, Ninh Tiểu Đường song chương đình chỉ chuyển vận chân khí.

Hắn đối với phụ nhân kia nói rằng: "Được rồi, ngoại trừ cái kia đoạn chỉ không cách nào nối liền, người hải tử đã không còn đáng ngại."

Phụ nhân kia thấy hải tử nhà mình khuôn mặt hồng hào, tinh thần sung mãn, làm sao không biết trước mất vị này ân nhân, dùng không thể tưởng tượng nổi thù đoạn, trị liệu hải tử nhà mình.

"Đa tạ ân nhân! Đa tạ ân nhân!" Phụ nhân kia vội vàng hướng Ninh Tiểu Đường dập đầu hành lễ bái tạ nói.

"Không cần đa lễ." Ninh Tiểu Đường cách không quay về phụ nhân kia nhẹ nhàng nâng lên một chút.

Lúc này, phụ nhân kia chỉ cảm thấy có một luồng vô hình Đại Lực nâng đỡ chính mình, chính mình bất luận như thế nào đi nữa khiến lực, đều không thể tiếp tục khom lưng dập đầu.

"Chuyện này... Đây là thần tiên sao?" Phụ nhân kia tâm lý thầm nói, khiếp sợ nhìn về phía Ninh Tiểu Đường, há miệng, mờ mịt luống cuống, không biết nên làm gì.

Ninh Tiểu Đường đứng dậy, từ trong lồng ngực lấy ra một đại nén bạc, đưa cho phụ nhân kia, nói rằng: "Đừng tiếp tục lưu lạc đầu đường, dùng bạc mua phòng nhỏ, sau đó cùng người hải tử, cố gắng sống tiếp, ta chỉ có thể giúp người tới đây."

Dù sao, lưu dân số lượng thực sự quá nhiều, Ninh Tiểu Đường cũng không thể từng cái từng cái đã giúp đến, chỉ có thể là gặp phải, thuận lợi giúp một cái.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Ngưng Nhi hai tỷ đệ nói rằng: "Đi, đón lấy chúng ta liền đi coi trộm một chút cái kia Cửu Chỉ giúp, nhìn những người này đến tốt cùng là thần thánh phương nào."

Đối với cái kia Cửu Chỉ giúp, Ninh Tiểu Đường có thể rất hiếu kỳ.

Từ vừa nãy vị kia Cửu Chỉ giúp thành viên hành động đến xem, nói đúng mới là tội ác tày trời, tội lỗi chồng chất, ngược lại cũng không đến nỗi.

Bởi vì đối phương ngoại trừ cắt đi bé trai một cái ngón tay út ở ngoài, tựa hồ đối với bé trai cũng không có sát ý, thậm chí cuối cùng trả lại bé trai cảm máu. Nếu thật sự là Ác Quán Mãn Doanh đồ, hoàn toàn không cần thiết làm điều thừa.

"Đôi phương làm như thế, đến cùng là vì cái gì đây?"

Ninh Tiểu Đường trong lòng hiếu kỳ, hai cái tay khoát lên Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt bả vai của hai người trên.

Trong nháy mắt tiếp theo, ba người thân ảnh lóe lên, lúc này biến mất ở trong ngõ hẻm, dường như một tia Thanh Yên, đi không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường bởi vì công pháp nguyên nhân, thực lực chủ động áp chế lại. Nhưng hấn chân thực cảnh giới, từ lâu vượt qua người thường tưởng tượng. Hấn Lục Cầm, tương tự nhảy bén đến một mức độ khó tin.

Bởi vậy, Ninh Tiểu Đường liền mượn cái kia Đường tính nam tử tất mười dặm truy hương mùi, một đường xa xa mà lần theo lại đi.

Này một đường truy tìm, trực tiếp ra Nhạc Thành, đi tới ngoài thành. Sau đó lại một đường đi về phía nam, hướng về mười mấy dặm ở ngoài quần sơn đuổi theo.

Một phút sau, Ninh Tiểu Đường ba người đã truy tiến vào mệnh môn trong dãy núi.

Thanh Sơn rậm rạp, trùng trùng điệp điệp; Cổ Mộc che trời, che kín bầu trời.

Cuối cùng, Ninh Tiểu Đường ba người, đi tới một ngọn núi nhỏ trại trước.

Sơn trại xây ở một mảnh khe lõm, vị trí vô cùng bí mật.

Ngay vào lúc này, Ninh Tiểu Đường nghe được tiểu trong sơn trại mơ hồ có nào động thanh truyền đến. Lấy hấn thánh giác, còn có thể miễn cưỡng nghe rõ.

"Đáng chết, các ngươi làm sao tìm tới nơi này?"

"Chúng ta tự có tay của chúng ta đoạn, Cửu Chi giúp Tặc Tử, bé ngoan bó tay chịu trói. Bằng không, chúng ta định đem ngươi băm thành tám mảnh!"

"Các ngươi đừng trách ta, ta thật nhiều năm không giết người... Là các ngươi bức, vì an toàn của nơi này, ta chỉ có thể đem các ngươi giết... Này đều là các ngươi bức..."

Cái kia Cửu Chi giúp thành viên, rõ ràng có chút nói năng lộn xộn.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường liền nghe được tiểu trong sơn trại truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau.

Không bao lâu, lại có khác một giọng già nua vang lên.

Thanh âm kia có chút suy yếu, vừa nói một bên còn không ngừng ho khan.

"Dưới kiếm lưu người, dưới kiếm lưu người! Khắc khục... Hai vị đại hiệp, cầu các ngươi tha cho hấn một mạng đi! Chúng ta là có nỗi khổ tâm trong lòng a!"

"Tiêu sư muội, đừng khinh tin hoa ngôn xảo ngữ của bọn họ. Nơi này là sào huyệt của bọn họ, chúng ta độc thân thâm nhập, không cẩn thận, sẽ bọn họ đạo, trước tiên đem vị này nguy hiểm nhất giết chết lại nói."

"Đường sư huynh, người trên cánh tay bị chém một đao, không có sao chứ?"

"Ta không có chuyện gì, vội vàng đem này Tặc Tử trước hết giết, để hấn chạy nữa! Để hấn lại chém ta!"

"Được, vậy ta trước tiên đem hấn giết."

Ngay ở thân kiếm sắp đâm vào đôi phương lồng ngực trong nháy mắt đó, bỗng nhiên "Keng" một tiếng, trên thân kiếm đột ngột sáng lên một đạo sao Hỏa, sau đó chính thân kiếm bởi vì khổng lồ sức mạnh ảnh hưởng, lập tức từ vị kia họ Tiêu cô nương trong tay sủy bay ra ngoài.

"Là ai?" Cái kia tiêu cô nương sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Rất nhanh, mọi người phát hiện, không biết lúc nào, núi nhỏ trại rào chắn trên, đứng thẳng ba bóng người.

Đó là một vị tuổi trẻ bạch y công tử, một vị nghiêng nước nghiêng thành khuôn mặt đẹp nữ tử cùng một vị thiếu niên nhanh nhẹn.

Chỉ thấy trung gian vị kia tuổi trẻ bạch y công tử một mặt hồ hững, chậm rãi mở miệng nói rằng: "Chúng ta không ngại trước nghe một chút nỗi khổ tâm trong lòng của bọn họ, làm sao?"

"Ngươi... Ngươi là ai?" Cái kia họ Tiêu cô nương đầy mặt ngưng trọng nhìn phía Ninh Tiểu Đường, đáy lòng không tự chủ được địa bay lên một tia sợ hãi.

Bởi vì nàng đến hiện tại, đều còn không biết đối phương cách xa như vậy, đến tốt cùng là làm sao bắn bay lợi kiếm trong tay của chính mình?

Nhân vật như vậy, nếu là kẻ địch, chỉ là ngấm lại đều đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 275: Nỗi khổ tâm trong lòng (một)

□

"Người coi như ta là một người đi đường, một bởi vì lòng hiếu kỳ, tới xem một chút này Cửu Chi giúp đến tốt cùng là thần thánh phương nào phổ thông người qua đường." Ninh Tiểu Đường từ tốn nói, sau đó hai tay khoát lên Trảm Ngưng Nhi hai tý để trên bả vai.

Trong nháy mắt tiếp theo, ba người thân thể nhẹ nhàng tung bay, phảng phất một tia Thanh Yên, từ sơn trại rào chắn trên, chậm rãi rơi vào mặt đất.

"Tiêu sư muội, chúng ta đón lấy làm sao bây giờ? Ba người kia thật giống trước ở đầu hẻm từng xuất hiện, chỉ sợ bọn họ là một đường theo chúng ta tới đây." Bên cạnh Đường tính nam từ mở miệng hỏi.

Họ tiêu cô nương hơi nhú nhú mày, trước ở đầu hẻm, nàng căn bản cũng không có lưu ý trước mắt ba người này, cho rằng chỉ là dân chúng tầm thường. Có thể làm cho nàng không nghĩ tới, đối phương càng sẽ là một vị thực lực khủng bố Đại Cao Thủ, nàng căn bản là không có cách nhìn ra sâu cạn của đối phương.

Nhân vật như vậy, nàng lại sao đem coi như là một phổ thông người đi đường?

Họ tiêu cô nương hỏi: "Người không phải là cùng Cửu Chi giúp một nhóm?"

Ninh Tiểu Đường hỏi ngược lại: "Người cảm thấy ta giống chứ?"

"Không giống." Họ tiêu cô nương khẽ lắc đầu một cái, bởi vì ở nàng nghĩ đến, lấy võ công của đối phương, nếu thật sự là Cửu Chi giúp thành viên, đều có thể trực tiếp giết mình, hà tất cùng chính mình phí lời?

Ninh Tiểu Đường cười cợt, không nói cái gì nữa, quay đầu nhìn phía mấy vị kia Cửu Chi giúp thành viên.

Những này Cửu Chi giúp thành viên, ngoại trừ đầu hẻm từng xuất hiện vị kia người áo đen ở ngoài, còn có một vị hơn sáu mươi tuổi ông lão mặc áo xanh, cùng với tám vị mười lăm, mười sáu tuổi khoảng chừng thiếu niên.

Đương nhiên, lấy Ninh Tiểu Đường Lục Cảm, hẳn tự nhiên cũng chú ý tới trại bên trong còn lại gian nhà, còn ẩn núp không ít người, những người kia thỉnh thoảng len lén hướng bên này trông lại.

Chỉ là bọn hắn đại thể đều là liên mười lăm tuổi đều không có đến hai mươi, Ninh Tiểu Đường cũng không thèm để ý.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường mơ hồ có loại cảm giác, cái này Cửu Chi giúp, e sợ cùng đồn đại có chút không giống nhau lắm.

Ninh Tiểu Đường quét mắt trại sau, lại đưa ánh mắt tìm đến phía vị kia người áo đen.

Trên thực tế, vị kia người áo đen nhìn qua tuổi tác cũng không lớn, chỉ là cái chừng hai mươi tuổi thanh niên. Ninh Tiểu Đường còn chú ý tới tay trái của hắn, thiếu một cái ngón tay út.

Thấy Ninh Tiểu Đường trông lại, người áo đen kia theo bản năng mà lùi về sau một bước, hiển nhiên hắn đối với Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra vô công, kiêng dè không thôi.

"Nói một chút coi đi, các người đến tốt cùng có cái gì nỗi khổ tâm trong lòng?" Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mà mở miệng hỏi.

Người áo đen kia nói mà không có biểu cảm gì nói: "Nếu như ta nói, ta cắt đi rồi những kia lưu dân hai mươi ngón tay út, là ở cứu bọn họ mệnh, người có tin hay không?"

Bên cạnh cái kia họ tiêu cô nương nghe nói như thế sau, không khỏi mà xì một tiếng, nói: "Thực sự là chuyện cười lớn, vô duyên vô cớ cắt đi nhân gia đứa

nhỏ ngón tay út, để bọn họ hạ xuống tàn tật suốt đời, dĩ nhiên nói là cứu bọn họ mệnh! Ta còn chưa từng gặp như vậy đổi trắng thay đen, lẫn lộn phải trái đồ vô liêm sỉ!"

Người áo đen kia hừ một tiếng, nói: "Nếu không tin, nhiều lời vô ích. Muốn giết muốn quã, xin cứ tự nhiên."

Cái kia họ tiêu cô nương đôi mắt đẹp trừng, nói: "Được, ta vậy thì giết ngươi!"

"Vị cô nương này xin bớt giận, xin bớt giận! Để lão già ta hướng mọi người giải thích đi." Vị kia hơn sáu mươi tuổi ông lão mặc áo xanh mau tới trước một bước nói rằng

Ngay vào lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên khê ồ lên một tiếng, nói: "Thật giống có người đến rồi."

Ngay ở Ninh Tiểu Đường vừa dứt lời, hai bóng người bỗng nhiên từ bên ngoài được lên núi trại rào chắn, tiếp theo một trước một sau thả người nhảy xuống.

Nhìn thấy người đến, cái kia họ tiêu cô nương con mắt không khỏi sáng ngời, lộ ra vẻ vui mừng.

"Quá tốt rồi, là sư phụ đến rồi."

Bên cạnh Đường tính nam tử cũng nhẹ nhàng thở phào một cái.

Người tới là hai vị nữ tử, một vị là hơn bốn mươi tuổi trung niên nữ tử, một vị khác là mười lăm, mười sáu tuổi thiếu nữ.

Họ tiêu cô nương đối với các nàng lớn tiếng nói: "Sư phụ, sư muội, chúng ta ở đây."

Rào chắn dưới, trung niên nữ tử cùng thiếu nữ, đều nhìn thấy tình huống ở bên này.

Hai người nhìn thấy họ tiêu cô nương cùng Đường tính nam tử bình yên vô sự, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng khản đón lấy, khi các nàng nhìn rõ ràng Ninh Tiểu Đường dung mạo sau, đều hơi sững sờ, sau đó không nhận được lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cô gái kia lúc này chạy tới, đối với Ninh Tiểu Đường cúi chào, nói rằng: "Tư Yên xin ra mắt tiền bối, tiền bối ngời tại sao lại ở chỗ này?"

Bên cạnh, cái kia họ tiêu cô nương cùng Đường tính nam tử, đều vô cùng ngạc nhiên mà nhìn thiếu nữ.

"Sư muội, ngời... Hửn, tiền bối?" Họ tiêu cô nương đầy mắt nghi hoặc cùng không rõ.

Có điều đón lấy phát sinh một màn, càng làm cho nàng giật nảy cả mình, đầy mắt khó mà tin nổi.

Chỉ thấy cái kia trung niên nữ tử đi tới, nàng đầu tiên là do dự một chút, tiếp theo đồng dạng hướng Ninh Tiểu Đường cúi chào, nói rằng: "Xin ra mắt tiền bối, không nghĩ tới có thể ở đây nhìn thấy tiền bối."

Trong giây lát này, cái kia họ tiêu cô nương trợn mắt ngoác mồm, cả người đều triệt để hoá đá, ngây người như phỗng.

Liền chính mình sư phụ, cũng hướng vị công tử trẻ tuổi này thi lễ gọi tiền bối, này đến tột cùng là chuyện ra sao?

Họ tiêu cô nương há miệng, nói cái gì cũng không nói ra được, chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Ninh Tiểu Đường hướng hai người khẽ mỉm cười, nói rằng: "Là các ngời a, đã lâu không gặp."

Nguyên lai hai người này, chính là Nga Mi Phái Tô Diệu Vân cùng nàng đồ đệ Đường Tư Yên.

Ninh Tiểu Đường cùng các nàng, cũng có mấy mặt chi duyên.

Đường Tư Yên nghi ngờ nói: "Tiền bối ngời tại sao lại ở chỗ này a?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Ta đối với cái kia cái gì Cửu Chỉ giúp hết sức tò mò, vì lẽ đó liền tới xem một chút."

Đường Tư Yên nói: "Nguyên lai tiền bối cũng là vì cái kia Cửu Chỉ giúp mà đến a."

"Chính vâng." Ninh Tiểu Đường gật đầu nói, "Các ngời tới đến vừa vặn, có lẽ có ít cổ sự có thể nghe, không ngại trước tiên đồng thời nghe một chút đi."

Tô Diệu Vân cùng Đường Tư Yên hai người lộ ra một tia nghi hoặc, có điều cũng không nói thêm gì.

Ninh Tiểu Đường đối với ông lão mặc áo xanh kia nói: "Xin mời tiếp tục."

Ông lão mặc áo xanh kia sững sờ một chút, sau đó phục hồi tinh thần lại, nói rằng: "Nói vậy các ngời đều nghe nói qua Tế Thế đường đi."

Lúc này, cái kia họ tiêu cô nương cũng bình phục nổi lòng, nghe được ông lão mặc áo xanh lời này, không nhịn được lạnh rên một tiếng nói: "Tự nhiên nghe qua, chúng ta đều biết, Tế Thế đường chính là Thực Châu thủ phủ vạn an thông xây dựng, là một chỗ cứu khổ phò nguy, bác thì tế chúng nơi."

"Cư ta nói biết, những năm gần đây, Tế Thế đường thu nhận giúp đỡ rất nhiều lưu dân đứa nhỏ. Để bọn họ áo cơm không lo, không hề bị cơ hàn nổi khổ. Nào giống các người Cửu Chỉ giúp, liền lưu dân đứa nhỏ đều không buông tha, dĩ nhiên cắt ngón tay của bọn họ, để bọn họ trí tàn! Cõi đời này, tại sao có thể có các người như vậy hung tàn ác độc người!"

Ông lão mặc áo xanh thở dài, nói: "Ai, e sợ thế nhân tất cả đều là như thế cho rằng chứ?"

Họ tiêu cô nương, Đường tính nam tử, cùng với Tô Diệu Vân, Đường Từ Yên, đều lạnh lùng nhìn ông lão mặc áo xanh.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, cũng hơi nhú nhú mày.

Bởi vì sự thực trước mắt, chính là như vậy.

Chỉ có Ninh Tiểu Đường, vẫn như cũ một mặt bình tĩnh, tâm tình không có một chút nào sóng lớn. Hắn lẳng lặng mà nhìn ông lão mặc áo xanh, chờ đợi đối phương giải thích.

Ông lão mặc áo xanh nói: "Nếu là ta nói, cái kia Tế Thế đường, mới thật sự là nhân gian Ma Quạt, tà ác vị trí, các người tin sao?"

Nhìn thấy họ tiêu cô nương chờ người về mặt, ông lão mặc áo xanh lộ ra một nụ cười khổ, nói rằng: "Vì lẽ đó a, này chính là chúng ta nổi khổ tâm trong lòng. Khi chúng ta nói ra chân tướng, không ai sẽ tin tưởng. Chúng ta có khả năng làm, chính là tận chúng ta lực lượng, tận lực nhiều cứu lại một ít sinh mệnh."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 276: Nổi khổ tâm trong lòng (hai)

□

Ông lão mặc áo xanh hơi trầm mặc một hồi.

Sau đó, hắn tiếp tục nói: "Tuy rằng ta nói ra, các người chỉ sợ sẽ không tin tưởng. Thế nhưng, Tế Thế đường thu nhận giúp đỡ những kia lưu dân hài tử, tuyệt không là như bọn họ tuyên truyền như vậy, là ở cứu khổ phò nguy, bọn họ là có mục đích khác."

Ninh Tiểu Đường nói: "Mục đích gì?"

Ông lão mặc áo xanh nói: "Hết thầy bị thu nhận giúp đỡ lưu dân hài tử, ở một năm sau, đều sẽ bị giam đến một bí mật lòng đất cung điện. Ở nơi đó, bọn nhỏ sẽ phải gánh chịu đến A Tị Địa Ngục giống như không phải người dân vật, hầu như không ai có thể sống sót."

Ninh Tiểu Đường nhú nhú mày, nói: "Người nói Tế Thế đường người thu nhận giúp đỡ những hài tử kia, có ý đồ riêng, người có thể có chứng cứ?"

Ông lão mặc áo xanh sắc mặt đau khổ, than thở một tiếng, nói: "Ta cái kia tám tuổi tôn nữ, chính là chết ở nơi đó. Khi ta phát hiện thi thể của nàng, ta rất khó tưởng tượng, ta cái kia tôn nữ đến cùng gặp thể nào dân vật!"

Ninh Tiểu Đường nói: "Nếu là bí mật dưới cung điện, cháu gái người bị giam ở nơi đó, chính là chết rồi, người thì lại làm sao phát hiện thi thể của nàng?"

Lúc này, thanh niên áo bào đen kia bỗng nhiên nói: "Vạn người quạt, ở vạn người quạt phát hiện."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Vạn người quạt?"

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Đó là một bí ẩn sơn động, ở sơn động nơi sâu xa, có cái to lớn hồ sâu. Trong hồ sâu tất cả đều là thi thể, đều là những hài tử kia thi thể."

Ninh Tiểu Đường nói: "Các người làm sao phát hiện hang núi kia?"

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Là đệ đệ ta nói cho chúng ta."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đệ đệ ngươi?"

Tất cả mọi người nghi hoặc mà nhìn thanh niên áo bào đen.

Thanh niên áo bào đen kia giải thích: "Đệ đệ ta cũng bị Tế Thế đường thu nhận giúp đỡ, hắn đồng dạng bị đưa đến cái kia nơi bí mật dưới cung điện. Bởi đệ đệ ta dài đến tương đối cao lớn, hắn thường thường bị người sai khiến đi vận chuyển thi thể. Vì lẽ đó, hắn biết cái kia nơi ẩn náu thi thể son động."

Ninh Tiểu Đường nói: "Nếu đệ đệ ngươi cũng bị nhốt đến cái kia nơi bí mật dưới cung điện, hắn lại là làm sao nói cho ngươi những tin tức này?"

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Bởi vì đệ đệ ta trốn thoát."

Trốn thoát? Mọi người nghe nói như thế, đều không khỏi hơi sững sờ.

Tô Diệu Vân không nhịn được lắc lắc đầu, nói: "Nếu thật sự như lời ngươi nói, cái kia Tế Thế đường chính là tà ác Ma Quật, đệ đệ ngươi bị giam ở loại kia bí mật dưới cung điện, hắn lại làm sao có khả năng chạy thoát được đến?"

Những người khác cũng đều lộ ra vẻ hoài nghi.

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Nếu là không có xảy ra bất trắc, đệ đệ ta xác thực không có cách nào trốn ra được. Thế nhưng sau đó, có một vị võ lâm tiên bối cao thủ, phát hiện cái kia nơi bí mật dưới cung điện, gọi ra hỗn loạn. Hôn nữa đệ đệ ta thường thường vận chuyển thi thể, quen thuộc đường hướng, lấy cuối cùng, hắn thành công trốn thoát, cũng là duy nhất một trốn ra được người."

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Chuyện khi nào?"

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Bốn năm trước."

Mọi người lặng lẽ, như đối phương nói tới là thật sự, e sợ vị kia võ lâm tiên bối từ lâu bỏ mình vẫn lạc.

Dù sao, Tế Thế đường bây giờ vẫn là khỏe mạnh, bên ngoài cũng không có cái gì liên quan với Tế Thế đường lời đồn đãi.

Như vậy, chỉ có một cái giải thích, vị kia võ lâm tiên bối, bị người vĩnh viễn ở lại cái kia nơi bí mật dưới cung điện.

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói: "Chúng ta có thể thấy một hồi đệ đệ ngươi sao?"

Thanh niên áo bào đen kia trở nên trầm mặc, một lát sau, hắn mang theo thương cảm nói rằng: "Hắn đã chết rồi, sớm đã chết rồi."

Chết rồi? Tất cả mọi người cau mày.

"Đệ đệ ta trốn ra được tìm tới chúng ta sau, không đến một tháng đã chết rồi." Thanh niên áo bào đen kia tiếp tục nói, "Hắn ở cái kia nơi bí mật dưới cung điện, tao chịu quá nhiều dẫn vật, cả người đã sớm đổ đi."

Ông lão mặc áo xanh nói: "Không đối gạt các vị, lão già ta chính là một vị Đại Phu. Hạ Hầu thanh đệ đệ hắn thân thể, ta lúc đó cũng kiểm tra, trong cơ thể hắn tinh hoa sinh mệnh, từ lâu tiêu hao hầu như không còn, đã là đến đèn cạn dầu mức độ. Tuy rằng hắn trốn thoát, nhưng cuối cùng vẫn là rất mau rồi đi nhân thế."

Ninh Tiểu Đường nói: "Vậy các ngươi vì sao phải cắt đi những kia lưu dân hải tử ngón tay út?"

Tất cả mọi người không khỏi vẻn tai lên, đối với nguyên nhân này cũng là rất là hiếu kỳ.

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Bởi vì Cầu Tử, còn có thuận tử."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Cầu Tử? Thuận tử?"

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Cầu Tử năm nay mười ba tuổi, tay trái ngón tay út trời sinh không trọn vẹn. Thuận tử năm nay mười bốn tuổi, đùi phải của hắn bởi vì khi còn bé bị tạp thương, mà lưu lại tàn tật. Ở ba năm trước, Cầu Tử hoà thuận tử vốn là cũng là muốn đi vào Tế Thế đường, nhưng khi Tế Thế đường người phát hiện thân thể bọn họ là tàn tật sau, liền đem bọn họ chạy ra."

"Có thể nói, trên người bọn họ tàn tật, phần mà trở thành bọn họ bùa hộ mệnh. Sau đó, ta lại trải qua một quãng thời gian quan sát. Cuối cùng, ta xác định, Tế Thế đường tựa hồ thật sự chỉ lấy lưu thân thể hoàn hảo lưu dân hải tử. Như trên thân thể có tàn tật, bọn họ đều sẽ không thu nhận giúp đỡ."

"Vì lẽ đó, vì cứu lại những kia lưu dân hải tử tính mạng, chúng ta liền muốn ra cái biện pháp này. Cắt đi những hải tử kia ngón tay út, người vì là địa chế tạo tàn tật. Đã như thế, Tế Thế đường liền sẽ không lại thu nhận giúp đỡ những hải tử kia."

"Ngu xuẩn!" Cái kia họ tiêu cô nương không nhịn được quát lên, "Các ngươi làm như vậy, cho rằng đúng là giúp những hải tử kia? Chẳng lẽ không là một loại khác thương tổn? Các ngươi vì sao không đi báo quan? Theo : đề nghị lời giải thích, đệ đệ ngươi từ bí mật kia lòng đất cung điện trốn thoát, vậy ngươi cũng hân phải biết cung điện kia vị trí. Chỉ cần báo quan sau khi, tự nhiên có thể đem những ác tặc kia đem ra công lý."

"Báo quan?" Thanh niên áo bào đen kia cười lạnh một tiếng. "Người nghĩ rằng chúng ta không đi báo quá quan? Nếu không là ta người mang gia truyền Khinh Công, phát hiện tình hình không đúng, lập tức chạy mất dép, ta sớm đã bị những cái kia làm quan, dùng có lẽ có tội danh, cho xử tử. Nhạc Thành cái kia cầu Quận Thủ, tám chín phần mười, sớm cùng cái kia vạn an thông cầu kết với nhau làm việc xấu, thông đồng làm bậy."

Nghe được thanh niên áo bào đen lời này, cái kia họ tiêu cô nương không khỏi mà hơi ngưng lại.

Mọi người yên lặng một hồi, như đối phương nói, xác thực cũng không có giả dối, vậy chuyện này rất có thể sẽ náo động toàn bộ Nhạc Thành, thậm chí toàn bộ Thục Châu.

Dù sao, cái kia thích làm vui người khác Thục Châu thủ phủ vạn an thông, cái kia bác thi tể chúng Tế Thế đường, đột nhiên đã biến thành tà ác tồn tại, này không thể nghĩ ngờ là kiện làm cho tất cả mọi người đều thất kinh, trợn mắt ngoác mồm sợ hãi.

Tô Diệu Vân nói: "Nhưng những này thoại, vẫn như cũ là các người lời nói của một bên."

Ninh Tiểu Đường nói: "Không, hẳn có thể trước tiên mang chúng ta đi chỗ đó cái vạn người quật nhìn. Như nơi đó thật sự ẩn náu lượng lớn hải đồng thi thể, ta nghĩ, chúng ta cơ bản có thể xác thực tin bọn họ nói. Đến thời điểm, người liền trực tiếp mang chúng ta đi bí mật kia lòng đất cung điện đi."

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Vạn người quật ta có thể mang bọn người đến xem, nhưng bí mật kia lòng đất cung điện, ta sẽ không mang bọn người quá khứ."

Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày, nói: "Vì sao?"

Thanh niên áo bào đen kia nói: "Ta không thể mang bọn người đi chịu chết uống."

Ninh Tiểu Đường thấy buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 277: Vạn người quật

□ □

"Người liền xác định như vậy, chúng ta quá khứ, chính là chịu chết uống?" Ninh Tiểu Đường khoé miệng treo lên một tia như có như không mỉm cười.

Thanh niên áo bào đen kia chần chờ một chút, trầm giọng nói rằng: "Ta thừa nhận, tuy rằng võ công của người, xác thực rất lợi hại. Thế nhưng vạn an thông ở Nhạc Thành kinh doanh mấy chục năm, thế lực cực lớn đến khó có thể tưởng tượng. Cái kia chỗ bí ẩn lòng đất cung điện, chính là vạn an thông đại bản doanh, bên trong tất nhiên nguy hiểm tầng tầng, che kín sát cơ."

"Hơn nữa, hẳn lại là Thục Châu thủ phủ, nhiều tiền lắm của, ám dưới đáy không biết mời chào bao nhiêu Vô Lâm Cao Thủ vì đó bán mạng. Mặc dù võ công của người cao đến đâu, có thể lấy một địch một trăm. Nhưng ai biết cái kia chỗ bí ẩn lòng đất cung điện, đến tột cùng mai phục bao nhiêu người? Quang dựa vào chúng ta những người này, cho bọn họ nhét không đủ để nhét kẻ răng. Một khi đi vào, tuyệt đối là một đi không trở lại!"

Thanh niên áo bào đen quyết giữ ý mình, Ninh Tiểu Đường nhất thời cũng không biết nên làm gì.

Hắn suy nghĩ một chút, nói rằng: "Như vậy đi, người trước hết mang chúng ta đi xem xem cái kia vạn người quật."

Đối với yêu cầu này, thanh niên áo bào đen không có từ chối, gật đầu nói: "Được, cái kia vạn người quật, ta mang bọn người đi. Hiện tại liền đi sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Đúng, hiện tại liền đi."

Sau đó, hắn ngẩng nhìn bên người Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt, nghĩ đến cái kia vạn người quật chính là ẩn náu thi thể nơi, mang hai người cùng đi, tựa hồ cũng không tốt lắm.

Liền, Ninh Tiểu Đường đối với hai người nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, Duyệt Duyệt, các người tạm thời trước tiên đợi ở chỗ này."

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt đều gật gật đầu, đối với ẩn náu thi thể cái loại địa phương đó, hai trong lòng người bao nhiêu vẫn còn có chút mâu thuẫn.

Nếu để Trầm Ngưng Nhi hai tỷ đệ lưu lại, như vậy ở về mặt an toàn, Ninh Tiểu Đường tự nhiên đến một lần nữa cân nhắc một phen.

Hắn nhìn chung quanh một vòng núi nhỏ trại, nói rằng: "Trong phòng cất giấu những người kia, sao không để bọn họ cùng đi ra đến?"

Thanh niên áo bào đen cùng ông lão mặc áo xanh kia hơi nhìn nhau.

Sau đó, ông lão mặc áo xanh kia nói: "Chờ, ta vậy thì đem bọn họ gọi ra."

Rất nhanh, những kia trốn ở trong phòng người, đều từng cái từng cái đi ra.

Những người kia, đại đa số đều là liền mười lăm tuổi cũng không đến hai mươi.

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Bọn họ là?"

Thanh niên áo bào đen giải thích nói rằng: "Bọn họ đều là mất đi người thân lưu dân con mồ côi, không chỗ nương tựa. Vì lẽ đó, chúng ta liền đem bọn họ thu xếp ở ngọn núi nhỏ này trại bên trong. Nếu để cho bọn họ lưu lạc đến Nhạc Thành, cuối cùng nhất định sẽ bị đưa vào Tế Thế đường."

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Các người Cửu Chỉ giúp liền những thứ này người sao?"

Thanh niên áo bào đen nói: "Đều ở nơi này."

Lúc này, Đường Tử Yên không nhịn được xen vào nói: "Nhưng là ở Nhạc Thành, bách tính trong miệng truyền lại Cửu Chỉ giúp, cái kia là nhân vật hết sức đáng sợ nha. Làm sao sẽ chỉ có những người này? Người không lừa người chứ?"

Thanh niên áo bào đen cười lạnh nói: "Cửu Chỉ giúp cái từ này, là cái kia Tế Thế đường giờ trò, là bọn họ cố ý truyền tới."

"Khi bọn họ phát hiện có người cố ý trù tử tàn những kia lưu dân hai từ sau, liền cố ý lập như vậy một cái bang phái. Sau đó truyền bá đến toàn bộ Nhạc Thành bên trong, muốn cho những kia lưu dân cảm thấy sợ sệt, đem con đưa vào Tế Thế đường."

Ninh Tiểu Đường nói: "Những hai từ kia ngón tay út, đều là người một người cắt?"

Thanh niên áo bào đen nói: "Đúng, đều là ta một người làm. Chúng ta nơi này, cũng là ta mới có năng lực đi làm chuyện này."

Tô Diệu Vân nhíu mày, nghi ngờ nói: "Như người vậy phá hoại Tế Thế đường kế hoạch, dựa vào Tế Thế đường thế lực, bọn họ sẽ không có đi tìm người phiền phức?"

Thanh niên áo bào đen nói: "Ta Kính Công tốt hơn, làm việc cũng từ trước đến giờ cẩn thận. Mỗi cắt xong một lần, ta đều sẽ cách một quãng thời gian rất dài, mới sẽ một lần nữa động thủ. Mặt khác, e sợ ở Tế Thế đường trong mắt, ta làm như vậy, cũng là đang giúp bọn họ khó khăn."

Nói tới chỗ này, thanh niên áo bào đen hơi trầm mặc một hồi, thở dài nói: "Ta cũng không nghĩ tới, Tế Thế đường sẽ lập ra Cửu Chỉ giúp như thế một hư huyền bang phái. Nhưng ta đã không có cách nào, như không cắt xuống những hai từ kia ngón tay út, bọn họ sớm muộn cũng sẽ bị đưa vào Tế Thế đường. Ta chỉ có thể cứu một, toàn một."

Ninh Tiểu Đường liếc mắt một cái thanh niên áo bào đen tay phải, hỏi: "Tay trái của người là xảy ra chuyện gì?"

Thanh niên áo bào đen chậm rãi nhắc lên tay trái của chính mình, chỉ thấy tay trái của hắn chỉ có bốn ngón tay, khuyết thiếu một cái ngón tay út.

Hắn tự giễu nói: "Ta cắt đi những kia lưu dân hai từ ngón tay út, tuy nói bản ý là vì vấn đề tính mạng của bọn họ, nhưng chung quy cũng là một loại thương tổn. Nếu là ta để bọn họ thiếu một cái ngón tay, như vậy chính ta cũng ít một cái được rồi."

Nghe đến đó, tất cả mọi người một trận ngạc nhiên, tâm tình không tên phức tạp. Mọi người không nghĩ tới, vị hắc bào thanh niên này, dĩ nhiên bởi vì áy náy, đem mình ngón tay út cũng cắt đi.

Ông lão mặc áo xanh không nhịn được thở dài, hướng mọi người nói: "Hạ Hầu thanh đứa nhỏ này, liền như vậy, tính khí quái cực kì. Chính hắn nhận định sự tình, căn bản khuyên không trở lại. Ta làm lúc mặc dù khuyên quá hắn, nhưng hắn vẫn là cắt đi chính mình ngón tay út."

"Đi thôi, người hiện tại mang chúng ta đi vạn người quái." Ninh Tiểu Đường đạo, lấy hắn Lục Cẩm, hắn đã xác nhận, toàn bộ tiểu trong sơn trại, đã không người trốn.

Mà những người trước mắt này, đối với Trầm Ngưng Nhi hai tỷ đệ cũng không tạo được uy hiếp, hai người đợi ở chỗ này, nghĩ đến nên cũng là an toàn.

Hướng hồ, Ninh Tiểu Đường còn dự định để Nga Mi Phái lưu lại mấy người ở đây.

Hắn ngấm nhìn Nga Mi Phái mấy người, đối với Tô Diệu Vân nói: "Nga Mi chưa vị bằng hữu, liền Tô tiên từ người cùng ta đi một chuyến đi, những người khác, vẫn là tạm thời ở lại chỗ này."

Tô Diệu Vân nói: "Xin nghe tiền bối dẫn dắt."

Ở Tô Diệu Vân trong mắt, Ninh Tiểu Đường chính là lãnh đời tiền bối thân phận, đối với lời nói của hắn tự nhiên nói gì nghe vậy.

Cái kia họ tiêu cô nương cũng há miệng, tựa hồ muốn đồng thời đi theo.

Nhưng khẩn đốn lấy, liền nghe Tô Diệu Vân nói rằng: "Uyển phượng, Tử Yên, còn có Đường bằng, các ngươi liền tạm thời đợi ở chỗ này, chờ chúng ta trở về."

Đường Tử Yên nói: "Vâng, sư phụ."

Cái kia họ tiêu cô nương cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Vâng, sư phụ."

Mà cái kia Đường tính nam tử cũng nói: "Vâng, Tô tiền bối."

Sau đó, Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người, liền ở thanh niên áo bào đen kia Hạ Hầu thanh dưới sự hướng dẫn, triển khai Khinh Công, tấn nhanh rồi đi núi nhỏ trại.

Hạ Hầu thanh mang theo Ninh Tiểu Đường hai người, một đường hướng về Nhạc Thành vị trí phương hướng bước đi.

Có điều cách Nhạc Thành năm dặm ở ngoài, hắn lại chuyển hướng hướng tây bắc.

Ở cái hướng kia đường chân trời, có một toà xanh um tươi tốt dãy núi.

Tiếp tục hướng phía trước được rồi hơn mười dặm, ba người tiến vào sơn lâm bên trong.

Cuối cùng, Hạ Hầu thanh đem Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân, mang tới một mảnh bí mật rừng cây rậm rạp trước.

Hạ Hầu thanh thở một hơi, bình phục một hồi khí tức, nói rằng: "Xuyên qua rừng cây, chính là vạn người quật."

Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người, đều khí định thần nhàn, đi điểm ấy khoảng cách, đối với hai người tới nói, cũng không tính là gì.

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Chúng ta đi."

Cũng không lâu lắm, ba người xuyên qua rừng cây, một U Hắc sơn động, xuất hiện ở ba người mấy chục trượng ở ngoài trên vách đá.

Nhìn hang núi kia, Ninh Tiểu Đường lúc này nhú mày.

Lấy Ninh Tiểu Đường Lục Cảm, tuy rằng cách xa như vậy, thế nhưng hắn vẫn là nghe thấy được một luồng cực kì nhạt xác thổi mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Thi thể hổ lớn

□

Nhìn mấy chục trượng ở ngoài sơn động, Hạ Hầu thanh hơi có chút chần chờ.

Tuy rằng hắn cũng không phải lần đầu tiên đi tới nơi này, nhưng nghĩ đến bên trong hang núi cái kia chồng chất như núi hải tử thi thể, cùng với cái kia làm người buồn nôn mùi, Hạ Hầu thanh liền giác đến hai chân của chính mình cực kỳ trầm trọng, liền phảng phất bị rót vào duyên thủy giống như vậy, cũng không còn cách nào về phía trước đi động.

Ninh Tiểu Đường lông mày hơi nhíu, đối với bên cạnh người hai người nói rằng: "Đi, đồng thời vào xem xem."

Nói, Ninh Tiểu Đường bước đi bước chân, đi về phía trước.

Tô Diệu Vân cũng không do dự, lúc này đi theo Ninh Tiểu Đường phía sau.

Thấy Ninh Tiểu Đường hai người hướng đi son động, Hạ Hầu thanh khẽ cắn răng, chung quy cũng là đi theo.

Theo cách son động càng ngày càng gần, cái kia cổ cực kì nhạt xác thối vị, cũng biến thành dần dần nồng nặc lên.

Tô Diệu Vân cùng Hạ Hầu thanh hai người, đều không khỏi nhăn lại lông mày.

"Xem ra, bên trong động thật sự ản nấu thi thể. Mùi vị này, thực sự là..." Tô Diệu Vân cũng không biết lấy cái gì từ đề hình dung mới được, nàng chưa bao giờ ngửi qua như vậy dày đặc xác thối vị.

Mà như vậy mùi vị, tuyệt đối không phải là một hai bộ thi thể có thể tàn mát ra.

Rất khó tưởng tượng, cái kia trong hang núi, đến tột cùng ản nấu bao nhiêu bộ thi thể?

Làm ba người đi tới cửa động bên cạnh thì, cái kia mùi thối đã nồng nặc đến cực hạn.

Son động U Hắc mà uy nghiêm đáng sợ, phẳng phất là bên trong vùng rừng già nguyên thủy mãnh thú mở ra cái miệng lớn như chậu máu, từng luồng từng luồng buồn nôn mùi thối, từ bên trong không ngừng tung bay đi ra.

Ninh Tiểu Đường nói: "Chúng ta mau vào mau ra, mùi vị này có thể không dễ ngửi."

Tô Diệu Vân cùng Hạ Hầu thanh đều khẽ gật đầu.

Sau đó, ba người đẩy buồn nôn đến cực điểm mùi thối, cất bước tiến vào bên trong hang núi.

Theo uốn lượn khúc chiết chật hẹp hành lang, ba người một đường nhanh chóng tiến lên.

Một lát sau, hành lang dần dần trở nên trống trải lên.

Ở quẹo qua một cái cua quẹo sau, phía trước rộng rãi sáng sủa.

Xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường ba người trước mắt, là một to lớn động đá.

Động đá phía trên, có một cái vết nứt thật dài. Bên ngoài tia sáng xuyên thấu qua vết nứt bắn vào, cho động đá mang đến một tia yếu ớt quang minh.

Tia sáng tuy yếu, nhưng đã đủ khiến người nhìn rõ ràng động đá bên trong cảnh tượng.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người sự chú ý, toàn bộ bị động đá trung ương hố lớn hấp dẫn.

Cái kia hố lớn đường kính ước chừng mười trượng, bề sâu chừng bảy, tám trượng.

Cự trong hầm, lấp kín lít nha lít nhít thi thể, chồng chất như núi, khiến người ta nhìn ra một trận nổi da gà, khắp cả người sinh lương, liền phẳng phất là đi tới A Tị Địa Ngục, cả vùng không gian đều tràn ngập mùi chết chóc.

Phóng tầm mắt nhìn tới, những thi thể này tất cả đều là hài đồng thi thể. Đại đa số đều từ lâu mục nát không thể tả, toả ra từng trận tanh tưởi.

Mà tới gần đáy hố thi thể, càng là chỉ còn dư lại từng bộ từng bộ bạch cốt, bộc lộ ra uy nghiêm đáng sợ hàn ý.

Hố lớn bên trong khốc liệt cảnh tượng, để Tô Diệu Vân cảm thấy nhìn thấy mà giật mình, một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân của nàng trực thoán trán.

Tô Diệu Vân đầy mặt kinh hãi, nói rằng: "Chuyện này... Đây nên có bao nhiêu bộ thi thể? Trời ạ, bọn họ đến tột cùng sát hại bao nhiêu hài tử?"

Hạ Hầu thanh nói: "Tuy rằng ta không biết vạn an thông là khi nào thì bắt đầu làm bức này người người oán trách việc, nhưng những năm gần đây, theo lưu dân tăng nhanh, Tế Thế đường sát hại hài tử, mặc dù không có hơn một nghìn, mấy trăm vẫn có."

Tô Diệu Vân sắc mặt âm trầm như nước, tức giận nói rằng: "Việc này, ta Nga Mi Phái nhất định sẽ truy cứu tới cùng. Coi như cái kia vạn an thông lại tay mất Thông Thiên, thế lực khổng lồ hơn nữa, ta Nga Mi nhất định phải đem này viên u ác tính từ thế gian ngoại trừ!"

Nghe được Tô Diệu Vân, Hạ Hầu thanh hơi ngần người, nói rằng: "Nếu là Nga Mi Phái thật sự có thể phái ra đầy đủ số lượng tiền bối cao thủ hạ son đến, ta nghĩ nhất định có thể diệt trừ vạn an thông cùng Tế Thế đường, còn Nhạc Thành một mảnh an bình."

Đối với Nga Mi Phái như vậy Danh Môn Đại Phái, Hạ Hầu thanh cũng ít nhiều có hiểu biết, biết như vậy Đại Phái gốc gác thâm hậu. Nếu như thật sự quyết định, muốn ra tay giải quyết vạn an thông vẫn là thừa sức.

Chỉ là hần hoài nghi, Nga Mi Phái đến cùng sẽ phái ra bao nhiêu sức mạnh đến xử lý việc này?

Dù sao, vạn an thông chính là Nhạc Thành địa đầu xà, ở Nhạc Thành thế lực khổng lồ. Cái gọi là cường long bắt áp địa đầu xà, nếu như Nga Mi Phái đến ít người, hay là lật thuyền trong mương cũng nói không chừng.

Ninh Tiểu Đường lặng lẽ mà nhìn trước mắt hồ lớn, mặt không hề cảm xúc.

Một lát sau, hắn nói rằng: "Chúng ta đi ra ngoài trước."

Động đá bên trong mùi vị, thực sự không dễ ngủ.

Mỗi một bộ thi thể, đều tỏa ra dày đặc mùi thối. Làm mấy trăm bộ thi thể mùi thối tụ lại đến đồng thời, hơn nữa còn là ở động đá loại này cũng gió thổi không lọt địa phương. Rất khó tưởng tượng, vậy rốt cuộc là một loại thể nào mùi?

Rất nhanh, ba người cũng như chạy trốn từ trong hang núi chạy ra.

Khi đi tới bên ngoài thì, ba người đều thật sâu hút vài hơi khí.

Ninh Tiểu Đường ngắm nhìn Hạ Hầu thanh, bỗng nhiên nói rằng: "Bí mật kia lòng đất cung điện, là ở phụ cận đi."

Hạ Hầu thanh bỗng nhiên ngừng đầu đến, trong mắt kinh ngạc lóe lên một cái rồi biến mất, tựa hồ không nghĩ ra Ninh Tiểu Đường vì sao biết được bí mật kia lòng đất cung điện ở ngay gần.

Nhìn thấy Hạ Hầu thanh về mặt, Ninh Tiểu Đường liền biết chính mình đoán không sai.

Dù sao, trong hang núi nhiều như vậy số lượng thi thể, vận chuyển lên cũng không dễ dàng. Nếu là ẩn náu thi thể địa phương cách bí mật kia lòng đất cung điện quá xa, điều này hiển nhiên là chuyện rất phiền phức.

Vì tình thì dùng ít sức, Tề Thế đường tự nhiên sẽ đang bí mật lòng đất cung điện phụ cận, tìm kiếm một chỗ bí mật tàng thi vị trí.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh mở miệng nói rằng: "Tiếp đó, ngươi liền mang ta tới nhìn cái kia nơi bí mật dưới cung điện đi."

Hạ Hầu thanh cự tuyệt nói: "Ta sẽ không mang bọn ngươi quá khứ, liền ba người chúng ta, đi nơi nào chính là muốn chết."

Nhìn Hạ Hầu thanh cố chấp đáng đáp, Ninh Tiểu Đường có chút bất đắc dĩ.

Hắn suy nghĩ một chút, nói rằng: "Chúng ta chỉ là quá khứ xa xa liếc mắt một cái, sẽ không bị phát hiện. Nói thế nào chúng ta cũng đến biết trước kẻ địch sào huyệt ở nơi nào, sau đó mới an bài xong kế hoạch kế tiếp, ngươi nói đúng không?"

Vài lần khuyên, Hạ Hầu thanh rốt cục miễn cưỡng đáp ứng.

"Liền xa xa mà xem a, tuyệt đối không nên bị người ở đó phát hiện." Hạ Hầu thanh lại một lần nữa dặn dò.

Cái kia nơi bí mật dưới cung điện, cách này có điều cách xa một dặm.

Vượt qua một đỉnh núi, đứng giữa sườn núi, Ninh Tiểu Đường ba người xa xa mà nhìn bên dưới ngọn núi ruộng đồng bên trong nông trang.

Ninh Tiểu Đường nói: "Nơi đó chính là lòng đất cung điện vị trí sao?"

Hạ Hầu thanh nói: "Đúng, chính là chỗ đó. Ở bề ngoài, chỗ ấy chỉ là vạn an nói tên họ dưới một phổ thông nông trang. Mà trên thực tế, ở cái kia nông trang lòng đất, thành lập một không lồ lòng đất cung điện, nơi đó là vạn an thông chân chính sào huyệt."

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nói rằng: "Đã như vậy, vậy dễ làm. Hôm nay, ta liền đưa cái này sào huyệt, cho triệt để phá hủy."

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, Hạ Hầu thanh hơi sững sờ, tiếp theo phản ứng lại, kinh ngạc nói: "Cái gì, ngươi dự định xông vào này lòng đất cung điện? Không thể! Ngươi không thể đi chịu chết! Vừa nãy không phải đã nói rồi sao, chỉ là xa xa mà liếc mắt một cái! Ngươi làm sao..."

Ninh Tiểu Đường về mặt hồ hững, nói rằng: "Ngươi liền cẩn thận đợi ở chỗ này, ta một người đi liền có thể."

Tô Diệu Vân nói: "Tiền bối, ta cùng đi với ngươi."

Ninh Tiểu Đường vỗ công, Tô Diệu Vân là từng trải qua.

Nhớ lúc đầu, ở Việt Châu Hội Kê sơn Lô Phong Tự, nàng là tận mắt nhìn thấy ngày đó âm giáo tóc bạc Âm Lão lệ côn, chết ở vị tiền bối này trong tay.

Dưới cái nhìn của nàng, lấy vị tiền bối này thực lực, xông vào một lần cái kia vạn an thông sào huyệt, cũng không thể coi là cái gì.

Hay là cuối cùng, thật có thể đem đối phương sào huyệt phá hủy, cũng nói không chừng.

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói: "Được thôi, đến lúc đó tận lực chờ ở bên cạnh ta, không phải vậy không bảo vệ được ngươi."

Tô Diệu Vân có tự mình biết mình, biết bằng thực lực của chính mình, còn chưa đủ lấy mạnh mẽ xông vào cái kia vạn an thông sào huyệt.

Nàng gật đầu nói: "Được, vậy làm phiền tiên bói."

Nghe hai người đối thoại, một bên Hạ Hầu thanh lo lắng không ngớt.

"Các người đừng đi nơi nào!"

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người, cũng không để ý tới cho hắn, trực tiếp triển khai Khinh Công, hướng về bên dưới ngọn núi cái kia nông trang lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Lòng đất cung điện (một)

□

Vạn an thông chỗ này nông trang, kiến bầy, tám đồng nhà cửa, bên ngoài vây quanh một đạo cao hơn nửa trượng ải tường.

Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân một đường triển khai Khinh Công, ở ruộng đồng trên không ngừng bay lượn.

Thân ảnh của hai người, cách nông trang cũng là càng ngày càng gần.

Ngay ở cách nông trang còn có mấy chục trượng thì, Ninh Tiểu Đường thân thể, bỗng nhiên ngừng lại.

Hắn hơi nhíu nhíu mày, hai mắt không hề chớp mắt mà nhìn cách đó không xa nông trang.

Tô Diệu Vân lúc này cũng theo dừng lại thân thể, nghi hoặc hỏi: "Tiền bói, làm sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Người xem nơi đó."

Hắn giơ tay lên, chỉ chỉ một người trong đó phương hướng.

Tô Diệu Vân theo Ninh Tiểu Đường ngón tay nhìn tới, nhất thời lấy làm kinh hãi.

Cái hướng kia, tựa hồ là nông trang cửa lớn.

Bởi vì góc độ quan hệ, Tô Diệu Vân vừa nãy vẫn chưa ngay đầu tiên chú ý tới nơi đó dị thường.

Lúc này trải qua Ninh Tiểu Đường nhắc nhở, nàng phát hiện ở cửa lớn, dĩ nhiên có hai bóng người mềm nhũn nằm trên đất, cũng không biết là sống hay chết.

Tô Diệu Vân nói: "Tiền bói, bọn họ đây là..."

Ninh Tiểu Đường nói: "Xem ra, có người trước tiên chúng ta một bước, xông vào."

Tô Diệu Vân cả kinh nói: "Cái gì, có người xông vào? Cái kia sẽ là ai chứ?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Chúng ta vào xem xem liền biết rồi."

Nói, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, lần thứ hai hướng về phía trước nông trang lao đi.

Tô Diệu Vân cũng nên tức triển khai Khinh Công, đi sát đằng sau.

Hai người vẫn chưa từ cửa lớn tiến vào, mà là trực tiếp từ ải tường, nhảy một cái mà qua.

Vượt qua ải tường, nhìn thấy trong sân cảnh tượng sau, Ninh Tiểu Đường càng thêm xác định phán đoán của chính mình, quả thật có người so với bọn họ trước một bước, xông vào.

Chỉ thấy trên mặt sân, ngang dọc tứ tung nằm hơn mười người, nghĩ đến hẳn là thủ vệ nông trang hộ vệ.

Tô Diệu Vân ngấm nhìn nằm trên mặt đất trên những thân ảnh kia, nhẹ nhàng nhũ nhủ đôi mi thanh tú, nói: "Tiền bối, xem ra thật sự có người xông vào. Cũng không biết đối phương, hiện tại tình cảnh làm sao."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đi thôi, chúng ta tìm xem vào miệng : lối vào, nói vậy nên sẽ ở đó mấy đồng nhà cửa ở trong."

Đúng như dự đoán, một lát sau, Ninh Tiểu Đường hai người liền ở to lớn nhất cái kia một đồng nhà cửa bên trong, tìm tới vào miệng : lối vào.

Lúc này, lòng đất cung điện vào miệng : lối vào cơ quan, đã bị mở ra.

Trên mặt đất mở ra một đường kính rộng khoảng một trượng lỗ hổng, lộ ra một cái thật dài thềm đá hành lang, dẫn tới dưới nền đất.

Mà ở thềm đá hành lang hai bên trên tường, mỗi cách một khoảng cách, đều mang theo một chiếc ngọn đèn, phát sinh hào quang nhỏ yếu.

Nhìn trước mắt thềm đá hành lang, Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người không khỏi nhìn nhau.

"Chúng ta đi." Ninh Tiểu Đường về mặt hồ hững, lúc này cất bước hướng đi hành lang.

Dọc theo thềm đá một đường đi xuống, khoảng chừng hướng về dưới nền đất thâm nhập sáu, bảy trượng sau, một cái rộng rãi hành lang, xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường trước mắt hai người.

Hành lang hai bên, mỗi cách xa năm trượng, đều bày ra một Thanh Đồng chậu than.

Thanh Đồng bồn bên trong, ngọn lửa rừng rực, đem toàn bộ hành lang soi sáng e rắng so với sáng sủa.

Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người không chần chờ, tiếp tục đi về phía trước.

Rất nhanh, hai người phát hiện, hành lang trên mặt đất, thỉnh thoảng nằm một hai cụ người áo xanh.

Cùng trên mặt đất những kia bị đánh gãy xiu hộ vệ không giống, trước mắt những người áo xanh này, không phải trọng thương hôn mê chính là đã triệt để chết đi.

Hiển nhiên, nơi này phát sinh càn kịch liệt tranh đấu, đến nỗi với cái kia xông vào người, không lưu tay nữa.

Vừa ra tay, chính là toàn lực ứng phó.

Ninh Tiểu Đường ngấm nhìn bên cạnh người Tô Diệu Vân, nói rằng: "Theo sát ta, biệt ly ta quá xa."

Tô Diệu Vân nói: "Vâng, tiền bối."

...

Cách Ninh Tiểu Đường hai người bên ngoài trăm trượng, nơi này chính là vạn an thông bí mật dưới cung điện hạt nhân vị trí.

Tráng lệ cung điện, rộng rãi lòng đất quảng trường, hàng trăm hàng ngàn Thạch Thất cùng với thủ vệ nghiêm ngặt dưới nền đất lao ngục, nơi này quả thực lại như là một toà bí mật lòng đất thành trì.

Vào giờ phút này, lòng đất trên quảng trường, mấy trăm vị người áo xanh, cầm trong tay đao kiếm, bao quanh vây nhốt hai bóng người.

Hai người kia, một người trong đó là vị chừng bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, một thân Bộ Khoái trang phục, ánh mắt sắc bén, một tay cầm một thanh Tam Xích Thanh Phong kiếm, từng tia từng tia kiếm khí bén nhọn, lượn lờ ở kiếm thân chu vi. Rất hiển nhiên, này chính là một vị sử dụng kiếm võ công cao thủ.

Mà một người khác, nhưng là một vị năm mươi tuổi khoảng chừng hơi mập hòa thượng, hần mặc một bộ màu xám Tăng Y, tướng mạo rất hiền hòa, trong tay nắm một chuỗi Phật Châu, trong miệng nói lầm bầm, tựa hồ đang đọc kinh văn.

Cùng lúc đó, dọc theo quảng trường trên, còn đứng thẳng ba bóng người.

Trung gian người kia là một vị phúc hậu người trung niên, mặc một bộ nam viên vàng màu tím đậm hoa lệ áo bào, trên đầu cột miêu tả Lục Ngọc quan, mười cái to mọng trên đầu ngón tay, mỗi người mang hoàng kim nhẫn, biểu lộ nồng đậm tiền tài khí tức.

Mà cái kia phúc hậu người trung niên bên cạnh hai người, nhưng là hai vị sáu mươi tuổi khoảng chừng ông lão, mỗi người mũi cao thâm mục, một con tông sợi tóc màu vàng, thân hình cao lớn, nhìn bọn họ bên ngoài, hiển nhiên không phải Đại Tấn nhân sĩ, mà là đến từ chính Tây Vực lấy tây quốc độ.

Ba người đều lấy một loại xem cuộc vui biểu hiện, đầy mặt cười tức mà nhìn trong đám người người đàn ông trung niên cùng hơi mập hòa thượng.

Trong đám người, người đàn ông trung niên tay trái nắm thật chặt Thanh Phong Kiếm, đang muốn phát động tấn công, bỗng nhiên, "Xi xì ~~~" một tiếng,

một ngum máu từ trong miệng hắt phun ra ngoài.

Bên cạnh hơi mập hòa thượng, vội vã đỡ lấy hắn, nói rằng: "Miêu thí chủ, ngươi khỏe không?"

Người đàn ông trung niên ho khan vài tiếng, thở một hơi, nói rằng: "Lúc trước tranh đấu trúng chiêu, thương tổn được Nội Phủ. Vừa vận may thì, không cẩn thận liên lụy đến thương thế."

Hơi mập hòa thượng nói: "Ai, chúng ta bất cẩn rồi, không nghĩ tới chỗ này lòng đất cung điện, càng ẩn giấu đi nhiều như vậy cao thủ."

Vòng vây bên ngoài, cái kia phúc hậu người trung niên nhìn thấy miêu tính người đàn ông trung niên phun ra một ngum máu lớn, không khỏi mà nở nụ cười: "Ha ha ha, hôm nay, hai người các ngươi, liên vinh viễn ở lại chỗ này đi!"

Miêu tính người đàn ông trung niên lạnh lùng nói: "Vạn an thông, ngươi chó đực ý! Ngươi phạm vào như vậy người người oán trách việc, tội ác tày trời, chờ ta đi ra ngoài, chắc chắn ngươi này viên u ác tính, từ thế gian ngoại trừ!"

Nguyên lai, cái kia phúc hậu người trung niên, chính là đại danh鼎鼎 đình đình Thục Châu thủ phủ vạn an thông.

Vạn an thông xi cười một tiếng, nói: "Chà chà, Lục Phiến Môn tứ đại Thần Bộ một trong, khẩu khí quả nhiên không nhỏ mà. Đáng tiếc a, Khoái Kiếm miêu A Thủy, ngươi cho rằng ngươi còn có thể trở ra đi không?"

Hơi mập hòa thượng khẽ cau mày, nhỏ giọng nói: "Miêu thí chủ, chờ một lúc hòa thượng ta tới mở đường, ngươi theo sát ta."

Miêu A Thủy nói: "Được, đại sư, phiền phức ngươi."

Tiếp theo sau một khắc, hơi mập hòa thượng bỗng nhiên hét lớn một tiếng, nói: "Đi!"

Nói, hất bàn tay lớn đẩy một cái, một chưởng bỏ về phía đoàn người.

"Oanh ~ "

Khí Kinh dâng lên, phảng phất cuồng phong gào thét, đoàn người nhất thời ngã trái ngã phải, vòng vây bị mở ra một tia khe hở.

Vạn an thông lúc này đối với bên người trong đó một ông lão nói rằng: "Thánh Sứ, hòa thượng kia có chút vương tay chân, kính xin Thánh Sứ ra tay."

Ông lão kia gật gù, dùng quái dị ngữ khí nói rằng: "Yên tâm, xem ta."

Tiếng nói vừa dứt, thân thể hắn nhảy một cái, lúc này hướng về đã vọt tới phía ngoài đoàn người diện hơi mập hòa thượng nhào tới.

"Ầm ầm ầm ~ "

Vài lần giao thủ qua đi, hơi mập hòa thượng cùng miêu A Thủy, lần thứ hai bị vây quanh lên.

Vạn an thông cười to nói: "Ha ha ha, ta liền nói, ngày hôm nay, các ngươi liền cho ta triệt để ở lại đây đi. Muốn đi, nằm mơ!"

Hơi mập hòa thượng cùng miêu A Thủy hai trong lòng người đều không khỏi mà chìm xuống, con mắt không hề chớp mắt địa nhìn chăm chăm vừa ra tay vị kia Tây Vực ông lão, vẻ mặt cực kỳ nghiêm nghị.

Cái kia Tây Vực ông lão thực lực, cực kỳ cường hãn, chí ít là Thông Mạch cảnh viên mãn, thậm chí mơ hồ còn ở hơi mập hòa thượng bên trên.

Đối phương trận doanh có cao thủ như vậy, hoàn toàn ra khỏi hai người dự liệu.

Thời khắc này, hơi mập hòa thượng cùng miêu A Thủy hai người, tựa hồ ngữ được một tia mùi chết chóc.

Nếu thật sự không cách nào xông ra vòng vây, hai người thật sự rất có thể có thể chết ở chỗ này.

Ngay vào lúc này, một đạo thanh âm bình thản, đột ngột ở mọi người bên tai vang lên.

"Ồ, viên tuệ đại sư, hóa ra là ngươi ở đây. Đã lâu không gặp!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 280: Lòng đất cung điện (hai)

□ □

Nghe được này đạo đột ngột vang lên âm thanh, trong sân mọi người, lúc này đều quay đầu, tìm theo tiếng nhìn tới.

Chỉ thấy liên tiếp quảng trường nào đó điều hành lang lối vào, không biết lúc nào, xuất hiện hai bóng người.

Người tới, chính là Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Văn hai người.

Vạn an thông nhìn thấy người đến có điều là một vị trung niên nữ tử cùng một vị trẻ tuổi, căn bản cũng không có để ở trong lòng.

Hắn quay về đông đảo người áo xanh nói rằng: "Đừng động mới tới hai người kia, trước tiên đem này con lừa trọc cùng triều đình này Tay Sai, cho ta giết chết!"

"Vâng, vạn gia!" Đông đảo người áo xanh cùng kêu lên đáp.

Hoi mập hòa thượng nhìn thấy Ninh Tiểu Đường, đầu tiên là hơi ngần người, nhưng khăn đón lấy, hắn lập tức nhớ tới vị trẻ tuổi này đến tốt cùng là ai.

Trên mặt hắn lộ ra vẻ vui mừng, nói rằng: "Ninh Tiền Bối, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Bên cạnh miêu A Thủy nhìn thấy hơi mập hòa thượng phản ứng, liền nói ngay: "Đại sư, ngươi biết hai người kia? Ngươi mau mau gọi bọn họ rời đi, không phải vậy bọn họ một khi bị vạn an thông thủ hạ vây quanh, coi như muốn đi cũng đi không được."

"Chờ đã... Đại sư, ngươi gọi hắn tiền bối? Ta không nghe lắm chứ?"

Hoi mập hòa thượng nói: "Miêu thí chủ, ngươi không nghe lầm, chính là Ninh Tiền Bối."

Nghe được hơi mập hòa thượng lời này, xác nhận chính mình cũng không có nghe lầm sau, miêu A Thủy đầy mặt khó mà tin nổi, cả kinh con ngươi đều sắp trừng đi ra.

Dù sao, bên cạnh hắn vị đại sư này, vậy cũng là viên tự bối Cao Tăng a. Cùng hiện nay Huyền Không Tự Phương Trượng, chính là đồng nhất bối phận sư huynh đệ.

Hắn dĩ nhiên gọi một vị công tử trẻ tuổi vì là tiền bối?

Miêu A Thủy cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Hoi mập hòa thượng mở miệng giải thích: "Miêu thí chủ, ngươi đừng xem Ninh Tiền Bối bề ngoài tuổi trẻ, kỳ thực hắn là Việt Châu Hội Kê sơn một vị lãnh đời tiền bối."

"Việt Châu Hội Kê sơn lãnh đời tiền bối?" Miêu A Thủy cảm thấy tin tức này tựa hồ đang nơi nào từng thấy.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới quãng thời gian trước, từ Lục Phiến Môn tổng bộ truyền tới một ít tin tức, trong đó có một cái chính là liên quan với Việt Châu Sơn Âm huyền tình báo.

Tình báo trên nói, Sơn Âm huyền Hội Kê sơn, xuất hiện một vị nghi tự Tiên Thiên Cảnh lãnh đời lão tiền bối. Mặt trên còn nhắc tới, vị kia lão tiền bối Thanh Xuân Vĩnh Trú, thật giống cũng họ Ninh tới?

Nghĩ tới đây, miêu A Thủy hỏi: "Đại sư, lẽ nào hắn chính là Hội Kê sơn Tiêu Diệu Sơn Trang vị kia Ninh Trang Chủ Ninh Tiền Bối?"

Hoi mập hòa thượng gật đầu nói: "Chính là vị kia."

Nhất thời, miêu A Thủy hai mắt bùng nổ ra một vệt hào quang, đầy mặt sắc mặt vui mừng.

Đối diện, hành lang lối vào.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay, một mặt bình tĩnh mà nhìn trong sân mọi người.

Hắn mở miệng đối với hơi mập hòa thượng nói rằng: "Viên tuệ đại sư, xem ra các ngươi phiền phức không nhỏ đây."

Hoi mập hòa thượng viên tuệ đại sư một mặt cười khở, nói rằng: "Tiền bối, chúng ta là đến điều tra vạn an thông phạm vào ngạt trời tội. Nhưng mà, chúng ta nhưng đánh giá thấp thể lực của hắn, ngược lại bị lấy cái mặt này xam xít."

Ninh Tiểu Đường nói: "Ta cũng là vì việc này mà đến, yên tâm, đón lấy liền giao cho ta đi."

Vạn an thông nghe Ninh Tiểu Đường cùng viên tuệ đại sư hai người đối thoại, một mặt khó hiểu.

"Tiền bối? Cái gì tiền bối. Người này lão con lừa trọc, giờ trò quỷ gì?" Vạn an thông xì cười một tiếng, "Liền này tiểu tử vắt mũi chưa sạch, còn tiền bối? Lão con lừa trọc, ta không quan tâm các người làm trò gian gì, ngày hôm nay, các người một cũng khỏi muốn rời đi! Điều cho ta hết thấy lưu lại!"

Lập tức, vạn an thông đối với các vị người áo xanh nói: "Các người phân một nhóm người đi ra ngoài, vội vàng đem cái kia tiểu tử vắt mũi chưa sạch cùng người phụ nữ kia bắt lại cho ta, tuyệt đối đừng để bọn họ chạy!"

"Tuần mệnh, vạn gia!"

Lúc này, có hai mươi tên khoảng chừng : trái phải người áo xanh, cầm trong tay đao kiếm, chuyển hướng Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người.

"Từ đâu tới tiểu tử vắt mũi chưa sạch cùng nữ nhân ngu xuẩn, nếu đi tới nơi này, liền không muốn lại nghĩ đi ra ngoài!" Trong đó một vị mang đội người áo xanh lạnh lùng mở miệng nói, "Chúng ta cùng tiến lên!"

Tiếng nói vừa dứt, này hai mươi tên khoảng chừng : trái phải người áo xanh, nhất thời hướng Ninh Tiểu Đường hai người vọt tới.

Vạn an thông một mặt cười lạnh ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường cùng Tô Diệu Vân hai người, lập tức liền không còn quan tâm.

Bởi vì dưới cái nhìn của hắn, chính mình cái kia hai mươi tên Thanh Y thủ hạ, hợp lực đồng thời đối phó một tiểu tử chưa ráo máu đầu cùng một cái trung niên nữ nhân, này hoàn toàn là thừa sức, chuyện dễ như trở bàn tay, chính mình căn bản không cần lo lắng.

Hắn để ý nhất, vẫn là cái kia lão con lừa trọc cùng triều đình kia Tây Sai.

Hai người này tuyệt đối không thể để cho bọn họ đi ra ngoài, bằng không hắn qua nhiều năm như vậy tâm huyết, đều sẽ trôi theo dòng nước.

Này Thục Châu, này Đại Tấn, liền không còn có hắn đất đặt chân.

Mất thấy những người áo xanh kia vọt tới, Tô Diệu Vân "Tăng" một tiếng, rút ra bên người bội kiếm.

Ninh Tiểu Đường liếc mắt một cái Tô Diệu Vân, nói rằng: "Người không dùng ra tay, ta đến liền có thể."

Nói, Ninh Tiểu Đường chậm rãi giơ lên tay phải của chính mình, sau đó rất tùy ý cách không một chương, đánh về những người áo xanh kia.

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo mệnh môn bàng bạc Khí Kinh, đột nhiên từ Ninh Tiểu Đường lòng bàn tay dâng lên mà ra.

Nếu nói là trước viên tuệ đại sư đánh ra một chương, như là cuồng phong gào thét. Như vậy lúc này Ninh Tiểu Đường một chương này, hoàn toàn chính là lốc xoáy tàn phá.

"Oanh ~~~ "

Một tiếng vang thật lớn qua đi, những kia xông lại người áo xanh, lại như là chỉ người giống như vậy, lúc này bị quăng bay ra ngoài.

Hoặc là bị quẳng đến trần nhà, hoặc là bị tức kích xông tới đến một đường lẫn lộn, hoặc là bị tầng tầng quẳng đến xa xa trên vách tường, cuối cùng ngã xuống, mềm mại địa ngã quấp không nổi.

Có điều trong nháy mắt, hai mươi vị người áo xanh, liền không có một là xong tốt đẹp.

Những người áo xanh này, không phải trong miệng máu tươi phun mạnh, chính là bị nổ đến triệt để hôn mê, không có chút nào phản ứng.

Miêu A Thủy há miệng, trên mặt kinh ngạc bên trong mang theo vui sướng, thầm nghĩ: Quả nhiên không hổ là tiền bối, tùy tiện một chương, liền trực tiếp phế bỏ hai mươi tên người áo xanh, điều này cũng quá lợi hại!

Viên tuệ đại sư không nhịn được hai tay tạo thành chữ thập, đạo cú: "A di đà phật."

Có điều trên mặt hắn vui sướng, nhưng là làm sao cũng không che giấu được.

Vạn an thông sắc mặt tái xanh, oán hận nói rằng: "Rất khỏe mạnh! Cũng coi thường người, không nghĩ tới vẫn là một cao thủ."

Lúc này, hắn đã thấy rõ, người trẻ tuổi kia thực lực, hoàn toàn không thấp hơn cái kia lão con lừa trọc, điều này làm cho hắn có chút khó mà tin nổi.

"Thánh Sư, kính xin phiền phức người ra tay." Vạn an thông lúc này đối với bên cạnh vị kia Tây Vực ông lão nói rằng.

Dưới cái nhìn của hắn, người trẻ tuổi kia võ công tuy rằng mạnh đến nỗi có chút thái quá, nhưng cùng bên cạnh mình vị này Thánh Sư so ra, nói vậy nên vẫn là không bằng.

Cái kia Tây Vực ông lão dùng quái dị âm thanh, nói rằng: "Yên tâm, có ta ra tay, tất thắng."

Nói, hắn từng bước từng bước hướng Ninh Tiểu Đường đi tới, khoe miệng lộ ra một tia cười tàn nhẫn.

Ninh Tiểu Đường nhìn đối phương, hơi nhíu nhíu mày, nhẹ giọng tự nói: "Thánh Sứ? Xem bên ngoài không giống như là Đại Tấn người, là từ Tây Vực bên kia tới được sao."

Cái kia Tây Vực ông lão vừa đi một bên tà tà nói rằng: "Tiểu tử, ngươi quỳ xuống dập đầu, ta có lẽ sẽ cho ngươi cái thoải mái. Bằng không, ta phải đem ngươi..."

Không giống nhau: không chờ đối phương nói hết lời, Ninh Tiểu Đường bóng người đột nhiên từ biến mất tại chỗ.

Tiếp theo trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người chậm rãi từ cái kia Tây Vực ông lão trước người hiển hiện ra.

Chỉ thấy hắn lập tức cánh tay phải của chính mình, duỗi ra một cái ngón trỏ, xa xa quay về cái kia Tây Vực ông lão cái trán phương hướng.

Mà cái kia Tây Vực ông lão chỗ mi tâm, không biết lúc nào, xuất hiện một uy nghiêm đáng sợ khủng bố chỉ động, lượng lớn máu tươi, từ cửa động ồ ồ chảy ra.

Ninh Tiểu Đường thần sắc bình tĩnh, hồ hững nói rằng: "Ngươi, phí lời quá hơn nhiều."

Vừa dứt lời, cái kia Tây Vực thân thể của ông lão, chậm rãi ngửa mặt lên trời mà cũng.

"Àm~~" một tiếng.

Hắn cả người, co quắp ngã trên mặt đất, không nhúc nhích, khí tức hoàn toàn không có.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 281: Lòng đất cung điện (ba)

□

"Cái gì! Sao có thể có chuyện đó?"

Nhìn thấy Tây Vực ông lão bị một chiêu miểu sát, vạn an thông cả kinh con ngươi đều trừng đi ra, đầy mặt khó mà tin nổi.

Vị này Thánh Sứ thực lực, vạn an thông lại quá là rõ ràng, vậy cũng là Thông Mạch cảnh viên mãn, chính là ở hàng đầu võ lâm Đại Phái, vậy cũng là thái thượng trưởng lão cấp tồn tại.

Nhưng dù là cao thủ như vậy, vẫn như cũ bị một chiêu miểu sát, hơn nữa còn là bị một vị xem ra mi thanh mục tú công tử trẻ tuổi cho giết chết.

Kết quả như thế, để vạn an thông cảm thấy khó có thể tin.

Cùng lúc đó, còn lại vị kia Tây Vực ông lão nhìn thấy đồng bạn bị một chiêu giết chết, một luồng hơi lạnh không nhận được từ lòng bàn chân của hắn trực thối lui.

"Cái tốc độ này... Hắn tại sao có thể có nhanh như vậy tốc độ!" Còn lại vị kia Tây Vực ông lão trong miệng lẩm bẩm nói rằng, tâm lý cảm thấy có chút sợ hãi.

Bởi vì lấy thực lực của hắn, dĩ nhiên phát hiện không được cái kia công tử trẻ tuổi đến tột cùng là làm sao ra tay.

Ở trong mắt hắn, đối phương bóng người đột nhiên biến mất, trong nháy mắt tiếp theo, hắn cái kia đồng bạn liền bị chỉ tay xuyên thủng mi tâm.

Tốc độ như vậy, quả thực vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

Nếu là người trẻ tuổi kia hướng về hắn tấn công tới, hắn phát hiện mình căn bản liền không biết ứng đối ra sao. Mà cuối cùng kết cục, muốn đều không

cần suy nghĩ nhiều, nhất định sẽ rơi vào cùng mình đồng bạn như thế, một chiều bị miêu sát.

Đang lúc này, Ninh Tiểu Đường bình tĩnh ánh mắt, hướng hẩn nhìn sang.

Đó là một đôi trong suốt mà hờ hững con mắt.

Nhưng mà trong giây lát này, cái kia Tây Vực ông lão chỉ cảm giác mình phảng phất là bị Hồng Hoang mãnh thú nhìn chăm chăm giống như vậy, một luồng khó có thể nói rõ uy thế, chớp mắt bao phủ lại hẩn cả người.

"Tiếp đó, đến phiên ngươi." Ninh Tiểu Đường nhìn cái kia Tây Vực ông lão, ngữ khí lạnh nhạt nói.

Nghe nói như thế, cái kia Tây Vực ông lão lúc này biến sắc mặt, sợ đến hồn phi phách tán.

"Trốn!"

Cái kia Tây Vực ông lão trong đầu, trong nháy mắt né qua này một ý nghĩ.

Có điều, còn không chờ hẩn đem này một ý nghĩ phó chur thực thi, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường một bước bước ra, trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người đã đi tới trước người của hẩn.

Đồng dạng lập tức cánh tay phải, tương tự duỗi ra một ngón tay, sau đó đồng dạng cách không hướng về cái trán phương hướng xa xa một điểm.

Ở cái kia Tây Vực ông lão trong mắt, Ninh Tiểu Đường động tác, vô cùng chậm rãi, mỗi một động tác, hẩn đều có thể nhìn ra rõ ràng rành rành.

Chỉ là để hẩn cảm thấy cực kỳ tuyệt vọng chính là, bất luận hẩn làm sao sai khiến chân của mình, hẩn đều không thể di động, thật giống như trên người đè ép một tòa thật to ngọn núi, khiến cho hẩn không thể động đậy.

Hẩn chỉ có thể trơ mắt mà nhìn Ninh Tiểu Đường cách không chỉ tay, hướng trán của hẩn phương hướng điểm tới.

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia Tây Vực ông lão cảm giác mình chỗ mi tâm, tựa hồ có món đồ gì vỡ nát. Khẩn đốn lấy, chính là một trận xót ruột đau đớn, cùng với vô biên hắc ám hướng về hẩn kéo tới.

"Ầm~~"

Thân thể của hẩn ngửa mặt lên trời mà ngã, chỗ mi tâm có một uy nghiêm đáng sợ khủng bố chỉ động.

Từ Ninh Tiểu Đường ra tay giết người, đến hai vị Tây Vực ông lão bỏ mình ngã xuống đất, có điều mấy hơi thở công phu.

Ở này trong thời gian thật ngắn, hai vị Thông Mạch cảnh viên mãn cao thủ, liền ở thế gian này vĩnh viễn xoá tên.

Tình cảnh này, để vạn an thông cảm thấy có chút không chân thực.

"Hai vị Thánh Sứ, liền như thế chết rồi?" Vạn an thông ngây người như phỗng, hai chân hơi run rẩy.

Miêu A Thủy cùng viên tuệ đại sư không nhịn được nhìn nhau, đều nhìn thấy lẫn nhau trong mắt vui sướng.

Hai vị kia Tây Vực ông lão có thể nói là vạn an thông trận doanh lợi hại nhất tồn tại, hiện tại uy hiếp lớn nhất bị ngoại trừ, miêu A Thủy cùng viên tuệ đại sư hai người, tâm lý đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Vị này Ninh Tiên Bối, thực sự quá lợi hại!" Miêu A Thủy ám thầm thở dài nói, con mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm giữa trường đạo kia tuổi trẻ bóng người.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường xoay người, đưa ánh mắt tìm đến phía vạn an thông.

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt mở miệng nói rằng: "Ngươi chính là vị kia Thục Châu thủ phủ vạn an thông sao, ngươi Tề Thế đường, mấy năm qua làm những gì sự tình, nói vậy trong lòng ngươi rõ ràng nhất. Ngươi nói xem, ngươi muốn chết như thế nào?"

Ninh Tiểu Đường cũng không có đồng dạng thống xích, ngữ khí rất bình thản, liền phảng phất là đang nói một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

Chỉ có điều này chuyện vì bất túc đạo, nhưng là đang quyết định một vị Thục Châu thủ phủ, làm sao một cái chết.

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh ánh mắt, để vạn an thông một trận trong lòng run sợ. Đặc biệt nghe được đối phương nói, mình muốn làm sao như thế cái chết thì, hẩn chỉ cảm thấy cả người tóc gáy, đều dựng thẳng lên.

"Ngươi... Ngươi đừng tới đây!" Vạn an thông toàn thân thịt mỗ, đều ở khẽ run, "Mọi người cho ta mau mau ngăn cản hẩn, tất cả mọi người cùng tiến lên!"

Vạn an dẫn tới những người áo xanh kia phát ra mệnh lệnh, tuy rằng hẩn biết để những người áo xanh kia đi cản ngăn trở đối phương, có điều là bỏ ngựa đầu xe. Nhưng lúc này hẩn đã không có biện pháp tốt hơn, chỉ hy vọng những người áo xanh kia thủ hạ, có thể ngăn cản đối phương chốc lát.

Nơi này là hần kinh doanh nhiều năm sào huyệt, chỉ cần những kia thủ hạ vì hần tranh thủ đến mười thời gian mấy hơi thở, hần là có thể mở ra cơ quan, từ nào đó điều mật đạo bên trong chạy trốn.

Thấy những người áo xanh kia hơi có chút do dự, vạn an thông lại nói: "Các người chỉ cần cản hần hai mươi tức, các người mỗi một người, ta cho hoàng kim trăm lượng!"

Tiền tài thường thường sẽ che đậy người con mắt, khiến người ta mất đi lý trí.

Ở số tiền lớn bên dưới, những người áo xanh kia cũng rất cực có phản ứng.

Hay là thấy phía bên mình nhân số đông đảo, có người áo xanh mở miệng nói: "Mọi người cùng nhau tiến lên, chúng ta nhiều người như vậy, ta liền không tin, nhanh như vậy cũng không ngăn được hần."

Lúc này, rất nhiều người đều động tâm.

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường thực lực để bọn họ ngờ ngạc không ngót, nhưng bọn họ thấy phía bên mình có mấy trăm người, nhiều như vậy người chỉ cần ngăn cản đối phương hai mươi tức thời gian, sau đó liền có thể nắm hoàng kim trăm lượng. Đây khoản buôn bán, dưới cái nhìn của bọn họ, vẫn là mê hoặc mười phần.

Ở số tiền lớn dụ dỗ dưới, mọi người lý trí tiếm thất, ai cũng không có cân nhắc chính mình có hay không có thể sống bắt được này bút vền vẹn đầu lưỡi hứa hẹn hoàng kim.

"Mọi người tiến lên!"

Mấy trăm tên người áo xanh bên trong, lúc này có một phần ba người, cầm trong tay đao kiếm, hướng Ninh Tiểu Đường vọt tới.

Khẩn đón lấy, còn lại những người kia, ở chần chờ một chút sau, tương tự đều đi theo sau.

Mà vạn an thông, thì lại lập tức lòng bàn chân mặt du, nhân cơ hội tránh đi.

Nhìn những kia chen chúc mà đến người áo xanh, Ninh Tiểu Đường khoe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, nhẹ giọng tự nói: "Một đám không muốn sống ngớ ngẩn."

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường trực tiếp song chương lập tức, cách không hướng về phía trước đông đảo người áo xanh đẩy quá khứ.

"Xoạt ~" một tiếng.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường song chương, đột nhiên bùng nổ ra một đoàn cô động cực kỳ Khí Kinh.

Trong nháy mắt tiếp theo, này đoàn Khí Kinh đột nhiên căng phồng lên đến, lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, hăng hái hướng về phía trước khuếch tán ra.

"Ầm ầm ~ " "

Toàn bộ lòng đất không gian đột nhiên lay động lên, phảng phất là phát sinh Đại Địa Chấn.

Trên quảng trường nền đá diện, trần nhà, vách tường chung quanh, ở Khí Kinh lan đến bên dưới, dồn dập rạn nứt, phá nát.

Vô số đá vụn ở Khí Kinh mang theo dưới, hướng về những người áo xanh kia tiêu bắn xuyên qua.

Trong nháy mắt tiếp theo, toàn bộ trên quảng trường, vang lên một mảnh liên tiếp kêu rên.

"A!"

"Ta chân đứt đoạn mất!"

"Con mắt của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 282: Lòng đất cung điện (bốn)

□

Bụi mù dần dần tan đi, trên quảng trường mấy trăm người áo xanh, vào giờ phút này, không có một người hoàn hảo đứng thẳng, tất cả đều bị kinh khí lan đến, ngang dọc tứ tung nằm ở trên mặt đất.

Một bên khác, Vạn An Thông đã chạy trốn tới hành lang vào miệng : lối vào.

Phía sau đất rung núi chuyển giống như cự động tinh lớn, sợ đến hấn tim mặt đều nứt.

Hắn hận không thể chính mình sinh bốn cái chân, lấy liền có thể thoát được càng mau mau hơn.

Chỉ cần lại cho hắn mười tức thời gian, hắn là có thể mở ra cơ quan, lợi dụng mặt đạo đào tẩu.

Bất quá ngay vào lúc này, phía trước hành lang bên trong, bỗng nhiên vang lên một đạo thanh âm nhàn nhạt.

"Vạn An Thông, có ta chỗ này, ngươi cảm thấy ngươi có cơ hội đào tẩu sao?"

Theo âm thanh này vang lên, một đạo tuổi trẻ bóng người ở hành lang bên trong chậm rãi hiển hiện.

"Chết tiệt, những tên phế vật này!" Nhìn thấy xuất hiện ở trước mắt bóng người, Vạn An Thông sắc mặt lúc này biến đổi.

Khẩn đón lấy, hắn theo bản năng mà quay đầu liền chạy.

Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, nói: "Đừng lãng phí khí lực, vô dụng."

Nói, hắn một bước bước ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, bóng người của hắn trực tiếp xuất hiện ở Vạn An Thông bên cạnh người.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường duỗi ra một cái tay, nhẹ nhàng khoát lên Vạn An Thông sau trên cổ.

Chỉ thấy Vạn An Thông cả người, nhất thời định ở tại chỗ, không nhúc nhích.

Ninh Tiểu Đường không có lập tức giết chết vị này Thực Châu thủ phủ, bởi vì hắn còn có một chút nghi hoặc cần đối phương giải đáp.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường liền như xách con gà con như thế mang theo đối phương, bóng người lóe lên, đi tới Viên Tuệ đại sư cùng Miêu A Thủy bên cạnh hai người.

Viên Tuệ đại sư hai tay tạo thành chữ thập, nói rằng: "A di đà phật, hôm nay cũng còn tốt có tiền bối ở. Không phải vậy, bản tăng cùng Miêu thí chủ, liền nguy hiểm."

Miêu A Thủy cúi chào, mở miệng nói rằng: "Đa tạ tiền bối ra tay."

Ninh Tiểu Đường hướng hai người gật gật đầu, khẽ mỉm cười nói: "Này chính là Phật môn nói tới duyên đi. Nói thật, ta lần này đến Thực Châu, chủ yếu vì tìm huyền minh đại sư hỗ trợ. Nhà ngươi sư tổ, gần đây khỏe không?"

Viên Tuệ đại sư nói: "Đa tạ tiền bối mong nhớ, sư tổ tất cả mạnh khỏe."

"Vậy thì tốt rồi." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, lập tức hắn ngắm nhìn Miêu A Thủy, hỏi: "Không biết vị này chính là?"

Viên Tuệ đại sư nói: "Tiền bối, vị này chính là Lục phiên môn tứ đại thần bộ một trong, khoái kiếm Miêu A Thủy Miêu thí chủ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Hóa ra là miêu thần bộ, nói đến, quãng thời gian trước ở trường sa thành, ta còn gặp phải quá các ngươi tứ đại thần bộ mặt khác ba vị."

Miêu A Thủy cười nói: "Nguyên lai tiền bối cũng đi qua trường sa thành, cái kia xác thực gặp lão đại bọn họ."

Lúc này, Tô Diệu Vân cũng đi tới.

Ninh Tiểu Đường vì là ba người lẫn nhau giới thiệu một phen, ba người từng người chào.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường mở ra Vạn An Thông á huyệt, hỏi: "Vạn An Thông, ta có một vài vấn đề muốn hỏi ngươi. Ngươi không muốn ăn vị đắng, liền

thành thật trả lời."

Ninh Tiểu Đường ngữ khí vô cùng bình tĩnh, nhưng Vạn An Thông nhưng không nhận được rùng mình.

Hắn hơi bất an nói: "Ngươi... Ngươi muốn biết chút gì?"

Ninh Tiểu Đường hỏi: "Ta nhớ tới ngươi xưng hô cái kia hai cái Tây Vực ông lão vì là thánh sư, chuyện gì thế này? Bọn họ đến tột cùng có thân phận như thế nào? Còn có, bọn họ cùng ngươi lại là quan hệ gì?"

Viên Tuệ đại sư cùng Miêu A Thủy cũng nên tức dưng thẳng lên lỗ tai, hai người đối với cái kia Tây Vực thân phận của ông lão cũng hết sức tò mò.

Bởi vì võ công của đối phương, cao đến có chút quá đáng. Hôm nay nếu không là vị này Trữ tiền bối bỗng nhiên xuất hiện, hai người bọn họ tính mạng, tám chín phần mười liền muốn qua đời ở đó.

Vạn An Thông bây giờ mạng nhỏ bị Ninh Tiểu Đường duệ ở trong tay, cũng không có gì hay ẩn giấu, lúc này nói rằng: "Hai người kia, chính là Tây Vực Hòa Liên Giáo thánh sư. Mà ta, cũng là Hòa Liên Giáo một thành viên."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Hòa Liên Giáo?"

Lúc này, bên cạnh Miêu A Thủy nói: "Tiền bối, này Hòa Liên Giáo chính là Tây Vực to lớn nhất tà giáo, bắt nguồn từ Tây Vực lấy tây báii hóa hoàng triều, tựa hồ đã có hơn một nghìn năm lịch sử. Gần trăm năm qua, cái kia Hòa Liên Giáo thế lực, vẫn trong bóng tối thâm sâu ta đại tấn hoàng triều. Cho nên ta Lục phiên môn, đối với hắn cũng vẫn có bao nhiêu quan tâm."

"Thì ra là như vậy." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, lập tức hắn lại nhìn phía Vạn An Thông, hỏi: "Ta khá là kỳ quái, ngươi làm Thục Châu thủ phủ, vì sao phải gia nhập cái kia Hòa Liên Giáo? Chuyện này đối với ngươi có ích lợi gì?"

Vạn An Thông thờ dài, nói rằng: "Gia phụ gia mẫu chính là Hòa Liên Giáo giáo đồ, mà cho nên ta có thể trở thành là Thục Châu thủ phủ, trong đó cũng có Hòa Liên Giáo ở sau lưng chống đỡ duyên cớ."

Lần này đáp, để Ninh Tiểu Đường mấy người đều cảm thấy có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Vạn An Thông có thể trở thành là Thục Châu thủ phủ, sau lưng vẫn còn có Hòa Liên Giáo cái bóng.

Miêu A Thủy vẻ mặt có chút nghiêm túc, than thở: "Không nghĩ tới, Hòa Liên Giáo tay, đã đưa đến như thế trường."

Lập tức, Ninh Tiểu Đường lại hỏi: "Các ngươi vì sao phải đem những kia lưu dân hải tặc quan tới nơi này, trong đó đến tột cùng có mục đích gì? Mặt khác, các ngươi vì sao phải giết chết những hải tặc kia?"

"Ngươi không muốn nguy hiểm nói dối, ở bên ngoài một đám, ta đã phát hiện các ngươi dùng để ẩn nấu những hải tặc kia thì thế sơn động."

Vạn An Thông ánh mắt không ngừng lấp lánh, do dự một chút sau, mở miệng nói rằng: "Vì đào tạo bắt tử thần trùng."

Ninh Tiểu Đường nhíu nhíu mày: "Bắt tử thần trùng? Đó là cái gì?"

Viên Tuệ đại sư, Miêu A Thủy cùng Tô Diệu Vân, cũng đều nghi hoặc mà nhìn phía Vạn An Thông.

Vạn An Thông nói: "Bắt tử thần trùng chính là Hòa Liên Giáo tứ đại thần vật một trong. Theo ta được biết, Hòa Liên Giáo tổng bộ thánh trưởng lão, có thể lợi dụng bắt tử thần trùng, luyện chế bắt tử đan. Ăn một viên bắt tử đan, có thể tăng thọ một trăm năm. Mà bắt tử thần trùng, chính là lợi dụng những kia vị thành niên hải tặc thân thể, bồi dưỡng ra đến."

Ninh Tiểu Đường nói: "Lợi dụng hải tặc thân thể bồi dưỡng ra đến? Này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Vạn An Thông nói: "Tây Vực có một loại hoá tuyến trùng, chúng ta đem hoá tuyến trùng để vào những hải tặc trong thân thể, sau đó dùng bí pháp đặc thù tiến hành thôi hóa, để những kia hoá tuyến trùng hấp thụ hải tặc sinh cơ. Một năm sau khi, những kia hoá tuyến trùng liền sẽ phát sinh biến dị, có vài một phần mười xác suất, tiến hóa được không Tử thần trùng."

Ninh Tiểu Đường nói: "Những hải tặc kia sợ dĩ chết đi, chính là nhân vì là nguyên nhân này sao?"

Vạn An Thông nói: "Không sai, những hải tặc kia bị hoá tuyến trùng hấp thụ sinh cơ, cuối cùng đều sẽ thống khổ chết đi."

Ninh Tiểu Đường âm thanh lạnh lùng, nói rằng: "Các ngươi là từ khi nào thì bắt đầu làm việc này người người oán trách việc? Những năm gần đây, các ngươi đến tột cùng hại chết bao nhiêu hải tặc tính mạng?"

Vạn An Thông hơi chần chờ, nói rằng: "Từ mười năm trước bắt đầu, vừa mới bắt đầu, quy mô cũng không có lớn như vậy. Mỗi đến tận những năm trước đây, những kia lưu dân đi tới nhạc thành sau, chúng ta liền gia tăng quy mô. Còn chết rồi bao nhiêu hải tặc, có chừng sáu trăm khoảng chừng: trái phải đi."

Nghe được con số này, Viên Tuệ đại sư không nhận được nói tiếng niệm phật: "A di đà phật."

Tô Diệu Vân nổi giận nói: "Các người lương tâm đây? Quả thực là súc sinh không bằng!"

Miêu A Thủy cũng là sắc mặt tái xanh.

Ninh Tiểu Đường vẻ mặt , tương tự khó coi, một lát sau, hần lạnh lùng nói rằng: "Các người đem những hài tử kia nhốt tại nơi nào? Hiện tại, người dẫn chúng ta quá khứ."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283: Lòng đất cung điện (năm)

□

Ở Vạn An Thông dưới sự hướng dẫn, Ninh Tiểu Đường mấy người, đi tới một cái bí mật hành lang trước.

Hành lang hai bên trái phải, kiến tạo hai mươi, ba mươi to nhỏ nhà đá.

Mỗi một nhà đá bên ngoài, đều có vô một cái khóa lại rồi cửa sắt.

Ninh Tiểu Đường nói: "Chính là chỗ này?"

Vạn An Thông nói: "Đúng, chính là chỗ này. Những kia lưu dân hài tử, đều quan ở đây."

Ninh Tiểu Đường nói: "Hiện ở đây giam giữ bao nhiêu hài tử?"

Vạn An Thông nói: "Đại khái khoảng hai trăm người."

Hay là trước trên quảng trường đất rung núi chuyển giống như động tĩnh, đã kinh động nơi này bọn thủ vệ.

Trước mắt hành lang bên trong, trống rỗng, không gặp nửa cái thủ vệ hình bóng.

Lập tức, mọi người đồng thời cất bước tiến vào khuếch nói.

Hành lang hai bên nhà đá trên cửa sắt, đều cầm lái một cái cửa sổ nhỏ.

Mọi người xuyên thấu qua cửa sổ, có thể nhìn thấy bên trong thạch thất tình cảnh.

Cùng tướng tượng không giống, những kia lưu dân hài tử cũng không có đối bụng đến phải gầy trơ cả xương, ngược lại mỗi một đứa bé, đều bị dưỡng đến béo trắng, to mọng cực kỳ.

Chỉ là loại này mập mạp, rất rõ ràng là một loại không khỏe mạnh mập.

Từ những hài tử kia tình khí thần trên, Ninh Tiểu Đường phát hiện, bọn họ cũng không có hài tử lẽ ra nên có sinh cơ bừng bừng, tất cả đều là một bộ âm u đầy từ khí đáng sợ, đó là một loại tuổi già mới phải xuất hiện khí tức.

Một đường đi xuống, hết thấy hài tử đều là này bộ mặt.

Tô Diệu Vân không nhận được nói: "Những hài tử kia, làm sao sẽ như vậy mập? Này không khỏe mạnh chứ?"

Ninh Tiểu Đường than thở: "Đâu chỉ không khỏe mạnh, chính là liên sinh cơ, đều còn lại không được bao nhiêu."

Tô Diệu Vân đôi mi thanh tú hơi nhíu lại, nghi ngờ nói: "Sinh cơ đều còn lại không được bao nhiêu?"

Ninh Tiểu Đường giải thích: "Nói thông tục một điểm, những hài tử kia, đã sống không lâu, mặc dù chúng ta đem bọn họ cứu ra ngoài."

"Cái gì, những hài tử kia, đều sống không lâu?" Tô Diệu Vân một mặt kinh ngạc.

"Vạn An Thông, ngươi nói, ta giảng nhưng đối với?"

Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên dừng bước, ánh mắt vô cùng bình tĩnh mà hướng Vạn An Thông nhìn quá khứ. Chỉ là loại yên tĩnh này bên dưới, nhưng ẩn chứa cháy son giống như sự phẫn nộ.

Vạn An Thông bất thình lình rung mình, nói rằng: "Ngươi... Ngươi nói không sai, những hài tử kia, nhiều nhất còn có thể sống ba tháng."

Viên Tuệ đại sư hai tay tạo thành chữ thập, nói: "A di đà phật. Tiền bối, những hài tử kia, thật sự không cứu sao? Ta biết tiền bối thủ đoạn thông thiên, diệu thủ hồi xuân, lẽ nào liền tiền bối đều không có biện pháp?"

Ninh Tiểu Đường hơi trầm mặc.

Một lát sau, hần thở dài, nói rằng: "Như chỉ là để cho bên trong mấy đứa trẻ khôi phục sinh cơ, ta cũng có chút biện pháp."

Biện pháp rất đơn giản, Ninh Tiểu Đường chỉ cần luyện chế mấy viên xác chết di động đan liền có thể.

Vừa vận trên người hần, thì có một cây tám trăm năm hà thủ ô, tuy nói được hiệu chỉ còn dư lại một nửa cũng chưa tới, nhưng ba trăm hàng năm phân được hiệu vẫn có.

Bất quá, như muốn khôi phục nơi này hết thảy hài tử sinh cơ, Ninh Tiểu Đường cũng là không bột đổ gột nên hồ.

"Hơn nữa, phiền toái nhất hay là bọn hần trong cơ thể Hòa Tuyền Trùng." Ninh Tiểu Đường lại nói, "Nếu như không giải quyết bên trong cơ thể của bọn họ Hòa Tuyền Trùng, ta liền để cho trong đó mấy đứa trẻ khôi phục sinh cơ, đón lấy bọn họ vẫn là sẽ bị hút sạch sinh cơ, chạy trốn không được số phận phải chết."

Viên Tuệ đại sư nói: "Tiền bối, vậy ngươi có thể có biện pháp giải quyết những hài tử kia môn trong cơ thể Hòa Tuyền Trùng?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Khó nói, ta trước tiên cần phải tìm đứa bé nhìn."

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường tự nhận là y thuật không sai, nhưng đối với những kia ở thân thể con người bên trong làm phá hoại sâu, hần kỳ thực cũng không chắc chắn đối phó.

Liên tỷ như trăm Ngưng nhi trên người tuyệt tình sâu độc, Ninh Tiểu Đường cũng chỉ là đem tạm thời đóng băng, căn bản không có cách nào ngoại trừ.

Nghe được Ninh Tiểu Đường cùng Viên Tuệ đại sư đối thoại, Vạn An Thông theo bản năng mà nói rằng: "Không thể giải quyết những Hòa Tuyền Trùng đó, chính là Hòa Liên Giáo tổng bộ thánh trưởng lão đến rồi, cũng không thể giải quyết. Những Hòa Tuyền Trùng đó, chỉ có chờ những hài tử kia chết đi thì, mới sẽ từ bên trong cơ thể của bọn họ chui ra."

Vạn An Thông vừa mới dứt lời, liền có mấy đạo ánh mắt lạnh như băng, chớp mắt hướng hần đầu lại đây.

Chỉ thấy Miêu A Thủy, Tô Diệu Vân, đều lạnh lùng nhìn hần, trong con ngươi tràn ngập lửa giận.

Như ánh mắt có thể giết người, lúc này Vạn An Thông đã sớm bị bấm thành tám mảnh.

Tô Diệu Vân lạnh giọng nói rằng: "Vạn An Thông, ngươi đây là muốn chết sớm một chút sao?"

Vào lúc này, Vạn An Thông làm sao không biết chính mình lâm miệng, hần vội vã cầm miệng, nom nớp lo sợ mà nhìn mấy người.

Ninh Tiểu Đường chỉ là nhàn nhạt ngắm nhìn Vạn An Thông, cũng không nói thêm cái gì.

Hần trực tiếp tìm một gian nhà đá, sau đó đưa tay phải ra, ở ngoài cửa sắt tóa cụ trên, nhẹ nhàng một bài.

"Đinh đương ~" một tiếng, tinh sắt chế tạo tóa cụ, theo tiếng gãy vỡ.

Ninh Tiểu Đường đẩy cửa mà vào, bên trong thạch thất có năm tên nam hài cùng hai tên nữ hài.

Thấy có người đi vào, bảy người đều tỏ rõ vẻ cảnh giác.

Ninh Tiểu Đường cũng không có ý định giải thích cái gì, hần bóng người lóe lên, đi tới trong đó một vị nam hài bên cạnh, sau đó đưa tay ra khoát lên bả vai của đối phương trên.

Đứa bé trai kia còn chưa kịp làm ra phản ứng, liền trực tiếp bị ổn định thân thể.

Đón lấy, Ninh Tiểu Đường nhắc theo thân thể đối phương, đi tới nhà đá bên ngoài.

Ở Viên Tuệ đại sư mấy người ánh mắt nhìn kỹ, Ninh Tiểu Đường bắt đầu vì là nam hài thân thể làm một phen kiểm tra.

Rất nhanh, Ninh Tiểu Đường liền ở nam hài trong cơ thể mạch máu bên trong, tìm tới những Hòa Tuyền Trùng đó tung tích.

Đó là một loại tóc tia độ lớn đỏ như máu sắc sảo, theo huyết dịch không ngừng mà lưu động, nhanh chóng đi khắp ở nam hài khắp toàn thân từ trên xuống dưới mạch máu ở trong.

Ninh Tiểu Đường lông mày, dần dần cau lên đến.

Những này Hòa Tuyền Trùng, không thể nghi ngờ so với tuyệt tình sâu độc còn gai góc hơn nhiều lắm.

Bởi vì những này Hòa Tuyền Trùng vị trí, không thì không khác đều ở biến hóa ở trong.

Đã như thế, Ninh Tiểu Đường muốn như đóng băng tuyệt tình sâu độc như thế, đóng băng những này Hòa Tuyền Trùng, căn bản là không thể.

Viên Tuệ đại sư thấy Ninh Tiểu Đường chau mày, không nhịn được hỏi: "Tiền bối, làm sao? Có thể có biện pháp giải quyết những Hòa Tuyền Trùng đó?"

Ninh Tiểu Đường thờ dài, đành chỉ kiểm tra, khẽ lắc đầu, nói rằng: "Khó. Hòa Tuyền Trùng ở trong cơ thể hấn mạch máu bên trong không ngừng đi khắp, vị trí không thì không khác vào biến động, ta không có cách nào giải quyết chúng nó."

Nghe nói như thế, Viên Tuệ đại sư ba người, biểu hiện đều một trận âm u.

Bởi vì chuyện này ý nghĩa là, những kia lưu dân hài tử, ở ba tháng sau đó, đều sẽ từng cái chết đi.

Ninh Tiểu Đường trầm mặc một hồi, nói rằng: "Miêu thân bộ, Vạn An Thông liền giao cho các người Lục phiến môn xử trí. Đúng rồi, nghe nói nhạc thành quận trưởng, cùng Vạn An Thông trong bóng tối hai phe đều có cấu kết, miêu thân bộ còn nhiều hơn thêm phòng bị."

Miêu A Thủy nói: "Đã tạ tiền bối nhắc nhở, nhạc thành quận trưởng cùng Vạn An Thông cấu kết, chúng ta Lục phiến môn từ lâu nắm giữ. Theo : đề nguyên bản kế hoạch, ta xác nhận Vạn An Thông sào huyết sau khi, thì sẽ thỉnh cầu Thực Châu trú quân đến giúp đỡ, sau đó đồng thời bắt cái kia nhạc thành quận trưởng."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nếu vị này miêu thân bộ đã có kế hoạch, hấn cũng không có ý định quá nhiều nhúng tay việc này.

"Viên Tuệ đại sư, miêu thân bộ, vậy này bên trong liền giao cho các người. Tô tiên tử, người là cùng ta đồng thời trở về sơn trại, vẫn là đợi ở chỗ này hỗ trợ." Ninh Tiểu Đường mở miệng nói rằng.

Tô Diệu Vân suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta ở lại chỗ này hỗ trợ, đúng rồi tiền bối, người trở về cùng ta cái kia hai cái đồ đệ nói một tiếng."

"Ta hiểu rồi." Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, cách trước khi đi, hấn lại nói cú: "Miêu thân bộ, nhạc trong thành có quan hệ chín ngón giúp đồn đại, người có thể có hiểu rõ?"

Miêu A Thủy nói: "Cũng đã điều tra rõ, cư ta nắm giữ đến tình huống, cái kia chín ngón giúp, chính là một người gây nên."

Ninh Tiểu Đường nói: "Người kia bản tính không xấu."

Miêu A Thủy nói: "Yên tâm, tiền bối, chúng ta Lục phiến môn sẽ không đối với hấn như thế nào."

Ninh Tiểu Đường nói: "Hừm, vậy ta đi trước một bước. Khoảng thời gian này, ta sẽ chờ ở huyền minh đại sư nơi đó, như cần ta hỗ trợ, có thể đi vận môn tự tìm ta. Viên Tuệ đại sư, hôm nào thấy."

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường khác nào một tia khói xanh, chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 284: Huyền Minh đại sư (một)

Nông trang ải ngoài tường điện ruộng đồng trên, Hạ Hầu Thanh chính cẩn thận từng li từng tí một tìm tòi lại đây.

Bỗng nhiên, một con gió từ bên cạnh hấn nhẹ phẩy mà qua.

Khẩn đón lấy, bên tai của hắn vang lên một đạo hồ hững âm thanh.

"Không cần cẩn thận như vậy, vấn đề cũng đã giải quyết."

Nghe được này nói đột ngột vang lên âm thanh, Hạ Hầu Thanh sợ hết hồn, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu đến.

Sau đó, hắn nhìn thấy bên cạnh mình, không biết lúc nào đứng thẳng một đạo tuổi trẻ bóng người, chính là mới từ lòng đất cung điện đi ra Ninh Tiểu Đường.

"Là ngươi a, dọa ta một hồi." Hạ Hầu Thanh thở phào một hơi, lập tức hắn nhú nhú mày, nghi ngờ nói: "Ngươi vừa nói, giải quyết vấn đề?"

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Đúng, Vạn An Thông đã bị bắt, giao cho Lục phiên môn. Từ nay về sau, sẽ không lại có thêm tể thế đường. Mặt khác, nhạc thành quận trưởng, tương tự cũng sẽ bị bắt. Đến lúc đó, Thục Châu trú quân, sẽ đến tiếp quản nơi đây."

Ninh Tiểu Đường nói tới vô cùng bình tĩnh, Hạ Hầu Thanh nghe được vô cùng chăm chú.

Hạ Hầu Thanh nghe rõ ràng, vị kia phú giáp một phương Thục Châu thủ phủ Vạn An Thông, vị kia tay mắt Thông Thiên, thế lực khổng lồ Vạn An Thông, vị kia ở nhạc thành hành ác nhiều năm Vạn An Thông, hắn rốt cục xong đời.

Hạ Hầu Thanh nói: "Thật sự?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Thật sự."

Hạ Hầu Thanh nói: "Vậy thì tốt..."

Vậy thì tốt, tuy rằng ngắn gọn ba chữ, lại nói hết hắn chân thực cảm tình.

Sau đó, hắn trở nên trầm mặc, kinh ngạc mà nhìn phía trước nông trang.

Ninh Tiểu Đường nói: "Đi thôi, không có gì đẹp đẻ."

Hạ Hầu Thanh nói: "Luôn cảm thấy có chút khó có thể tin."

Ninh Tiểu Đường nói: "Thiện ác có báo, thiên đạo Luân Hồi."

Ninh Tiểu Đường vỗ vỗ Hạ Hầu Thanh vai, trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh của hai người chớp mắt biến mất ở tại chỗ.

...

Trở lại núi nhỏ trại, Ninh Tiểu Đường đem chuyện này kết quả nói cho mọi người.

Khi (lâm) nghe nói Vạn An Thông đã bị bắt, Lục phiên môn cũng đã tham gia, tất cả mọi người kinh ngạc không thôi, tiếp theo chính là một trận mừng như điên.

Đặc biệt núi nhỏ trại vị kia ông lão mặc áo xanh, càng là kích động vạn phần.

Bởi vì hắn tôn nữ, chính là chết ở nơi đó.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường rời đi núi nhỏ trại trước, thế Tô Diệu Vân hướng về nàng hai vị đồ đệ truyền lời.

Ninh Tiểu Đường đối với Đường tử yên cùng tiêu uyển phượng hai người nói rằng: "Tô tiên tử còn ở cái kia nơi lòng đất cung điện hỗ trợ, nàng để cho các ngươi kể tục chờ ở sơn trại, chờ đợi nàng trở về."

Đường tử yên nói: "Được rồi, tiền bối. Tiền bối, ngươi này liền muốn đi rồi chưa?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Không sai, chúng ta sau này còn gặp lại."

Dứt lời, Ninh Tiểu Đường liền dẫn Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người rời đi sơn trại, đi tới mấy chục dặm ở ngoài vân môn tự.

...

Vân môn tự chính là Thục Châu khu vực tiếng tăm lừng lẫy Phật môn Thánh địa.

Tuy nói nơi này cách nhạc thành có cách xa mấy chục dặm, nhưng cũng không trở ngại những kia mộ danh mà đến khách hành hương.

Vân môn tự xây dựng ở vân môn trên núi.

Trên núi vân môn tự, quanh năm khói xanh lượn lờ, hương hỏa dồi dào.

Khi (làm) Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai người đi tới dưới chân núi thì, liền thấy tám năm tùm ba kết bạn mà đi khách hành hương, không ngừng hướng về trên núi bước đi.

Trầm Duyệt Duyệt không nhịn được nói: "Trừ đại ca, thật là nhiều người a."

Ninh Tiểu Đường nói: "Vân môn tự làm Thục Châu Phật môn Thánh địa, khách hành hương tự nhiên đông đảo, thậm chí ngay cả một ít Thục Châu thành tín đồ, cũng sẽ chạy tới nơi này. Ngưng nhi cô nương, duyệt duyệt, chúng ta cũng lên đi."

Nói, ba người dọc theo thêm đá, thập cấp mà trên.

Sau nửa canh giờ, Ninh Tiểu Đường ba người đến trên đỉnh ngọn núi vân môn tự.

Cùng tưởng tượng như thế, trên đỉnh ngọn núi vân môn trong chùa, khách hành hương người ta tấp nập, hương hỏa cực vượng.

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt nhìn lướt qua đông đảo khách hành hương, cũng không có đi vào trong chùa, mà là ở tự ở ngoài tìm một cái đường mòn, hướng về núi rừng đi đến.

Tuy rằng Ninh Tiểu Đường là lần đầu tiên tới vân môn tự, nhưng hẳn biết, vị kia Huyền Minh đại sư cũng không ở tại trong chùa, mà là ở tự ở ngoài tìm một chỗ yên lặng nơi, kiến một gian nhà trúc, làm vì chính mình lư xá.

Theo đường mòn tiến lên, ba người cách vân môn tự cũng càng ngày càng xa, dần dần đã rời xa huyên náo.

Không bao lâu, Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người, đi tới một dòng suối nhỏ bờ.

Suối nước róc rách mà chảy, bên dòng suối cỏ mọc che trời.

Theo dòng suối nhỏ phần cuối nhìn tới, ở mấy chục trượng ở ngoài, kiến một gian nhà trúc.

Nhà trúc trước mặt, là một mảnh trông trải bình địa.

Vào giờ phút này, cái kia mảnh trên đất bằng, đứng tốt hơn một chút người.

Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người nói rằng: "Đến, chúng ta quá khứ."

Trên đất bằng, một vị lão tăng cùng một ông lão, chính đang so đấu nội lực.

Chu vi xa xa mà đứng mấy bóng người, tất cả đều một mặt sốt sắng mà nhìn giữa trường hai người giao thủ.

Lão tăng từ mi thiện mục, hình thể nhỏ gầy, trên người một bộ màu xám tăng y, tăng y vô cùng cổ xưa, nhưng sạch sẽ cực kỳ, phảng phất tẩy xuyên trăm ngàn lần, không nhiễm một hạt bụi.

Mà ông lão râu tóc bạc trắng, sau gáy chải lên từng cây từng cây thật dài mái tóc, mặc một bộ không có tay áo da, lộ ra to lớn cánh tay, xem bên ngoài, hiển nhiên cũng không phải đại tán nhân sĩ.

Lão tăng cùng ông lão song chưởng lẫn nhau đánh vào cùng nhau, không nhúc nhích đứng tại chỗ.

Từng luồng từng luồng cực kỳ cường hãn kinh khí, từ hai người song chưởng phát ra đến, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Trên mặt đất bụi bặm cùng lá khô, ở kinh khí thổi dưới, từng vòng hướng về bên ngoài di động, liền phảng phất trong nước gợn sóng đang dập dờn.

Người đứng xem có bốn người, các đứng ở hai bên.

Một người trong đó là vị mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương, dài đến mắt ngọc mày ngài, xinh xắn lạnh lợi, trên đầu cũng chải lên từng cây từng cây thật dài mái tóc, trên người khoác một bộ màu trắng hồ cừu. Xem trang điểm, hiển nhiên là cùng vị lão giả kia là một nhóm.

Ba người khác, nhưng là một vị người đàn ông trung niên cùng một đôi thiếu niên thiếu nữ.

Người đàn ông trung niên mặt chữ điền tinh mục, mặc áo gấm hoa phục, khí độ bất phàm.

Theo lão tăng cùng ông lão không ngừng so đấu nội lực, giữa trường trạng thái cũng biến thành càng ngày càng lạnh lẽo.

Thiếu niên kia sốt sắng mà hỏi: "Cha, đại sư có thể thắng sao?"

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Tự nhiên có thể thắng. Huyền Minh đại sư chính là lãnh đời võ lâm cao nhân, võ công cao, vượt quá các người tưởng tượng. Không cần nhiều miệng, xem thật kỹ chính là."

Mà trên thực tế, người đàn ông trung niên trong lòng cũng không hề chắc. Tuy rằng Huyền Minh đại sư võ công sâu không lường được, nhưng này vị dị

tộc ông lão, võ công đồng dạng cao đến khó mà tin nổi.

Khăn đón lấy, thiếu niên kia lại nói: "Cha."

Người đàn ông trung niên khẽ cau mày: "Ngươi lại làm sao?"

Thiếu niên kia nói: "Bên kia thật giống có người lại đây."

Thiếu niên nói tự nhiên là Ninh Tiểu Đường ba người.

Ninh Tiểu Đường sớm liền chú ý đến Huyền Minh đại sư cùng vị lão giả kia ở so đấu nội lực, nhưng hẳn từ một ít nhỏ bé nơi phát hiện, song phương tựa hồ cũng không giống như là từ địch, bởi vậy hẳn cũng không vội vã ra tay.

Theo Ninh Tiểu Đường ba người càng chạy đến gần, trung niên nam tử kia không nhận được cau mày, nói rằng: "Hai vị tiểu huynh đệ cùng vị cô nương kia, nơi này rất nguy hiểm, đừng tới nữa, mau chóng rời đi này."

Ninh Tiểu Đường cũng không để ý tới đối phương, vẫn như cũ tiếp tục hướng phía trước đi tới, mãi đến tận sáu, bảy trượng ở ngoài, mới ngừng lại.

Trung niên nam tử kia nhíu chặt lông mày, nói: "Nơi này rất nguy hiểm, các ngươi áp sát quá gần."

Ninh Tiểu Đường vẫn không có để ý tới đối phương, chỉ là nhẹ nhàng nói cú: "Gần đủ rồi."

Trung niên nam tử kia theo bản năng mà nói rằng: "Cái gì gần đủ rồi?"

Ngay vào lúc này, giữa trường Huyền Minh đại sư cùng vị lão giả kia, cũng rốt cục phân ra được thắng bại.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 285: Huyền Minh đại sư (hai)

□ □

"Xoạt ~ "

Một cái thanh âm rất nhỏ vang lên.

Âm thanh tuy nhẹ, nhưng Huyền Minh đại sư cùng cái kia dị tộc ông lão giữa song phương, lại đột nhiên bùng nổ ra một đạo mệnh môn bàng bạc kinh khí.

Khăn đón lấy, "Oanh ~" một tiếng.

Hai người khoảng một trượng bên trong mặt đất, bụi bặm đột nhiên hướng về bầu trời nổ lên, giương lên bảy, tám trượng cao.

Vị kia quan chiến người đàn ông trung niên sắc mặt lúc này biến đổi, cả kinh nói: "Cẩn thận!"

Nói, hai tay hắn một phát bắt được thiếu niên bên cạnh thiếu nữ, hăng hái hướng về mặt sau thối lui.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người, cũng không nhận được lui một bước, theo bản năng mà trốn ở Ninh Tiểu Đường phía sau.

Ninh Tiểu Đường một mặt hồ hững, thần sắc bình tĩnh mà nhìn trước người đột nhiên nổ lên bụi mù, dưới chân chưa di động mấy may.

Bởi vì trước mắt thanh thế tuy rằng nhìn qua hùng vĩ cực kỳ, nhưng này Huyền Minh đại sư cùng cái kia dị tộc ông lão, hiển nhiên đều đã khống chế so đấu nội lực gây ra tranh đấu dư âm.

Những kia nguy hiểm ác liệt kinh khí, tất cả đều bị khống chế nhằm phía bầu trời, vẫn chưa hướng bốn phía khuếch tán ra.

Theo bụi mù dần dần tiêu tan, Huyền Minh đại sư cùng cái kia dị tộc ông lão cũng phân ra được thắng bại.

Chỉ thấy Huyền Minh đại sư như là bàn thạch, vững vàng đứng tại chỗ.

Mà vị kia dị tộc ông lão, thân thể nhưng về phía sau di động nửa trượng, mặt đất càng bị hai chân lê ra hai đạo rãnh vù sâu hoắm.

"Không được không được, làm lại!" Vị kia dị tộc ông lão tức đến nổi phỉn nói rằng, "Huyền Minh lão hòa thượng, vừa nãy ta không cẩn thận đau sốc hông, lúc này không tính, không tính!"

Huyền Minh đại sư hai tay tạo thành chữ thập, nói: "A di đà phật, Trát Tây Cách, nguoi tương. Thắng bại thắng thua, tất cả đều là hư vọng, hà tất chấp nhất."

Cái kia dị tộc ông lão nói: "Huyền Minh lão hòa thượng, nguoi nói tới ngã : cũng nhẹ, lại không phải nguoi thua. Nếu như ta thắng, ta cũng sẽ nói, tất cả đều là hư vọng, không cần chấp nhất với này."

Huyền Minh đại sư cười khổ lắc lắc đầu, nói: "Trát Tây Cách, nguoi như vậy quan tâm thắng thua, hòa thượng ta coi như nguoi thắng, cái kia lại có làm sao."

Cái kia dị tộc ông lão lắc đầu nói: "Không được không được, ta khổ luyện mười năm năm qua tìm nguoi, không phải là để nguoi đến nhường, như vậy lại có ý gì. Huyền Minh lão hòa thượng, chúng ta trở lại!"

Huyền Minh đại sư nói: "Hòa thượng ta không cùng nguoi bình, nguoi cũng nhìn thấy, hôm nay có khách mời đến nhà, hòa thượng ta còn phải chiêu đãi."

Cái kia dị tộc ông lão nhân nhạ ngắm nhìn người đàn ông trung niên ba người, tiếp theo lại ngắm nhìn Ninh Tiểu Đường ba người, mở miệng nói rằng: "Huyền Minh lão hòa thượng, không phải là một ít tiểu bối đến bãi phóng nguoi, lại không trở ngại chúng ta tỷ thí. Hơn nữa, chúng ta tỷ thí, còn có thể làm cho bọn họ mở mang tầm mắt, sao lại không làm đây?"

Huyền Minh đại sư nói: "Trát Tây Cách, vậy nguoi có thể nhìn nhầm. Hôm nay tới, cũng không chỉ là tiểu bối, còn có một vị quý khách đáng làm."

Cái kia dị tộc ông lão nghi ngờ nói: "Quý khách? Huyền Minh lão hòa thượng, nguoi lại bán cái gì cái nút?"

Một bên khác, người đàn ông trung niên ba người nghe Huyền Minh đại sư cùng cái kia dị tộc ông lão đối thoại, cũng sinh ra nghi hoặc, không nghĩ ra Huyền Minh đại sư nói tới quý khách đến cùng chỉ chính là ai.

Huyền Minh đại sư không tiếp tục để ý dị tộc ông lão, hần xoay người lại, hướng về Ninh Tiểu Đường ba người đi tới, trên mặt mang theo từ thiện cười.

Chờ đi tới Ninh Tiểu Đường ba người ngoài một trượng, Huyền Minh đại sư dừng bước, hai tay hần tạo thành chữ thập, cúi chào, nói rằng: "A di đà phật, Ninh trang chủ quang lâm hần xá, coi là thật là rồng đến nhà tôm."

Ninh Tiểu Đường cũng cười đáp lễ lại, nói: "Huyền Minh đại sư, đã lâu không gặp. Lần này đến nhà, là hướng nguoi tìm xin giúp đỡ."

Huyền Minh đại sư cười nói: "Ninh trang chủ có sở cầu, hà tất khách khí, xin mời."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đa tạ."

Lúc này, cái kia dị tộc ông lão cũng đi tới, nghi ngờ nói: "Huyền Minh lão hòa thượng, lời nguoi nói quý khách, chỉ chính là hần?"

Huyền Minh đại sư cười nói: "Trát Tây Cách, nguoi chẳng lẽ còn không nhìn ra?"

Cái kia dị tộc ông lão nhìn Ninh Tiểu Đường, cẩn thận cảm thụ Ninh Tiểu Đường khí tức trên người.

Mà Ninh Tiểu Đường đối với hơi thở của chính mình, cũng không có hết sức ẩn nấp, tùy ý mà hờ hững.

Bằng không, lấy hần chân thực cảnh giới, nếu thật sự muốn ẩn nấp khí tức, trong sân lại có ai có thể cảm thụ được đi ra?

"Ồ?" Cái kia dị tộc ông lão bỗng nhiên kinh ồ một tiếng.

Ninh Tiểu Đường cho hần cảm thụ, lúc đầu cùng người thường không khác, thanh thanh thân thân. Nhưng trong lúc giật mình, hần từ Ninh Tiểu Đường trên người, cảm nhận được một luồng như đại dương mệnh mông giống như, sâu không lường được khí tức.

Thậm chí ngay cả Huyền Minh đại sư trên người, cũng không từng cho hần quá như vậy cảm thụ.

Thời khắc này, hần rốt cục vững tin, người trước mắt này, ở đâu là cái gì người trẻ tuổi, rõ ràng chính là một vị nhân vật khủng bố.

Lúc này, cái kia dị tộc ông lão hướng về Ninh Tiểu Đường cúi chào, nói: "Hóa ra là người trong đồng đạo, tại hạ Trát Tây Cách, may gặp may gặp."

Ninh Tiểu Đường đáp lễ lại, nói: "Việt Châu Ninh Tiểu Đường."

Một bên khác, trung niên nam tử kia nghe Ninh Tiểu Đường các loại (chờ) người đối thoại, triệt để sửng sốt.

Hắn không nghĩ tới, vị kia xem ra rất công tử trẻ tuổi ca, dĩ nhiên cùng Huyền Minh đại sư cùng với vị kia dị tộc cao thủ ngang hàng tương giao, chuyện này quả thật khó mà tin nổi.

Huyền Minh đại sư ở một bên giới thiệu: "Ninh trang chủ, Trát Tây Cách đến từ tuyết vực cao nguyên, cùng hòa thượng ta cũng quen biết mấy chục năm."

Ninh Tiểu Đường nói: "Hóa ra là đến từ tuyết vực cao nguyên bằng hữu."

Trát Tây Cách nói: "Ngươi rất lợi hại. Huyền Minh lão hòa thượng, ta cảm thấy hắn so với ngươi còn lợi hại hơn."

Huyền Minh đại sư nói: "Ninh trang chủ là chân chính cao nhân, hòa thượng ta tự nhiên kém xa. Nói đến, hòa thượng ta cùng Ninh trang chủ, gần như cũng nhanh mười năm không thấy."

Ninh Tiểu Đường than thở: "Đúng đấy, năm tháng như thoi đưa, trong nháy mắt, đã nhanh mười năm."

Huyền Minh đại sư nói: "Đến, đại gia đừng đứng, chúng ta cùng đi ngồi tán gẫu."

Huyền Minh đại sư bắt chuyện đại gia.

Nhà trúc trước, bày một tấm bàn đá.

Trên bàn đá, có một cái tiểu bếp lò.

Lò trên bày đặt một con đồng ấm nước, chính luộc nước trà.

Huyền Minh đại sư, Trát Tây Cách cùng Ninh Tiểu Đường ba người, từng người ngồi ở bên cạnh cái bàn đá.

Đón lấy, Huyền Minh đại sư bày ra một loạt trúc chén, sau đó cầm lấy đồng ấm nước, rót nước trà.

Hắn ra hiệu nói: "Các vị, mời uống trà."

Cách đó không xa, trung niên nam tử kia có vẻ hơi câu nệ, tựa hồ còn đang do dự có muốn hay không đồng thời lại đây.

Thấy thế, Huyền Minh đại sư nói rằng: "Âu gia chủ, đồng thời lại đây uống chén trà."

Nghe được mời, trung niên nam tử kia cung kính trả lời: "Vâng, đại sư."

Nói, hắn không do dự nữa, lúc này mang theo thiếu niên kia thiếu nữ, đồng thời đi tới.

Trên thực tế, không riêng là trung niên nam tử kia ba người, Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt cùng với vị kia mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương, tương tự cũng có vẻ vô cùng câu nệ.

Nguyên nhân ở trong, hay là Huyền Minh đại sư cùng Trát Tây Cách vừa tỷ thí xong, trên người hai người trong lúc vô tình, vẫn như cũ toả ra từng tia một nhân nhạ uy nghiêm.

Dù sao, Tiên Thiên cảnh khí tức, cũng không phải ai đều có thể chịu đựng đạt được.

Chờ trung niên nam tử kia ba người đi tới trước mặt, Huyền Minh đại sư vì là Ninh Tiểu Đường cùng Trát Tây Cách hai người giới thiệu: "Ninh trang chủ, Trát Tây Cách, vị này chính là đức kiểm sơn trang khi (làm) đời gia chủ, âu thí chủ."

Ninh Tiểu Đường khẽ ồ lên một tiếng, nói: "Đức kiểm sơn trang? Tính âu? Vị kia thượng cổ Tiên Tàn thời kì đức kiểm đại sư âu đã, nhưng là các ngươi tổ tiên?"

Người đàn ông trung niên nhìn Ninh Tiểu Đường, chần chờ một chút, nói rằng: "Vị này... Vị tiên bối này, ngươi nói không sai, âu đã chính là tổ tiên."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 286: Huyền Minh đại sư (ba)

□

Ninh Tiểu Đường nói: "Nói đến, âu đã đại sư chính là thượng cổ việt quốc nhân sĩ. Bây giờ ở Việt Châu không ít địa phương, còn có hán đã từng đúc kiếm lưu lại di tích. Theo ta được biết, ở Việt Châu tựa hồ cũng có một cái âu gia. Cái kia âu gia, cùng các người quan hệ gì?"

Người đàn ông trung niên nói: "Không đối gạt tiền bối, Việt Châu cái kia âu gia, chính là chúng ta âu gia một cái chi nhánh. Bởi vì chúng ta âu gia tổ từ, vẫn như cũ ở lại Việt Châu, bọn họ chính là thủ từ một mạch. Mỗi cách năm năm, tại hạ đều sẽ trở lại Việt Châu, tế tự tổ tiên."

Ninh Tiểu Đường nói: "Tổ từ còn ở Việt Châu? Nói như vậy, các người là từ Việt Châu dời ra ngoài?"

Lúc này, Huyền Minh đại sư nói rằng: "Hòa thượng ta như nhớ tới không sai, đúc kiếm sơn trang chính là 300 năm trước, ở đại tấn lập quốc ban đầu thành lập."

Người đàn ông trung niên nói: "Đại sư nhớ tới không sai, chính là 300 năm trước, ta âu gia từ Việt Châu chuyển tới Dự châu nghiệp thành, thành lập đúc kiếm sơn trang, vì là Thái tổ hoàng đế chế tạo các loại thần binh lợi khí."

Vị kia dị tộc ông lão Trát Tây Cách ngắm nhìn người đàn ông trung niên, mở miệng nói rằng: "Này đúc kiếm sơn trang, lão phu ở tuyệt vực cao nguyên, cũng nghe người ta nói tới quá. Nghe nói đúc kiếm sơn trang ngoại trừ đúc kiếm ở ngoài, còn chế tạo cái khác thần binh lợi khí?"

Thấy Trát Tây Cách vị này dị tộc tiền bối đặt câu hỏi, người đàn ông trung niên vội vã trả lời: "Chính là, ta đúc kiếm sơn trang, tuy rằng chủ muốn rèn đúc danh kiếm, nhưng tương tự cũng chế tạo những binh khí khác."

Trát Tây Cách khẽ gật đầu, chỉ chỉ phía sau hán vị kia mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương, nói rằng: "Đây là ta một vị hậu bối tử tôn, đồng thời cũng là chúng ta bộ tộc đương đại tộc trưởng hôn ngọc quý trên tay, tang cát. Nàng đang thiếu một cái vũ tay binh khí, qua một thời gian ngắn, lão phu liền dẫn nàng, bái phỏng đúc kiếm sơn trang, hướng về quý trang cầu mua một cái thần binh. Không biết âu gia chủ, có thể hay không hoan nghênh?"

Người đàn ông trung niên vội hỏi: "Tiền bối đến nhà, chính là ta đúc kiếm sơn trang chi vinh hạnh, văn bối tự nhiên quét giường đón lấy, xin đợi tiền bối đại giá."

Theo uống trà nói chuyện phiếm, mọi người cũng dần dần rất quen lên.

Bất tri bất giác, đề tài chuyển tới Ninh Tiểu Đường lần này đến nhà mục đích.

Huyền Minh đại sư tỏ rõ vẻ hiền lành, nói rằng: "Ninh trang chủ, người ta cũng quen biết mười năm, không biết hòa thượng ta có cái gì có thể giúp được việc khó khăn, người cứ mở miệng, không cần khách khí."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Xác thực muốn làm phiền đại sư, ta vị tiểu huynh đệ này, trên người trúng rồi một luồng sức mạnh thần bí, rất được dẫn vật, còn muốn xin mời đại sư ra tay giúp đỡ."

Huyền Minh đại sư nghi ngờ nói: "Ta biết Ninh trang chủ thủ đoạn thông thiên, diệu thủ hồi xuân, lẽ nào việc này liền Ninh trang chủ người cũng không cách nào giải quyết?"

Ninh Tiểu Đường bất đắc dĩ nói: "Ta xác thực bó tay toàn tập."

Nghe được câu trả lời này, Huyền Minh đại sư hơi có chút ngạc nhiên, đồng thời hán có chút chần chờ lên, nói rằng: "Nếu ngay cả Ninh trang chủ người cũng bó tay toàn tập, hòa thượng ta có thể giải quyết sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Cái này ta cũng không biết, bất quá, kính xin đại sư người trước tiên kiểm tra một chút duyệt duyệt thân thể. Các loại (chờ) tra sau khi xem xong, người liền biết ta vì sao tìm người hỗ trợ."

Huyền Minh đại sư khẽ gật đầu, sau đó hán để Trầm Duyệt Duyệt ngồi vào bên cạnh cái bàn đá, bắt đầu vì là Trầm Duyệt Duyệt kiểm tra lại thân thể.

Bên cạnh, Trầm Ngưng Nhi một mặt sốt sắng mà nhìn chính mình đệ đệ, tâm không khỏi mà nâng lên.

Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng nói cú, an ủi: "Đừng lo lắng, trước hết để cho đại sư vì là duyệt duyệt kiểm tra một chút."

Trầm Ngưng Nhi cắn cắn môi, gật gật đầu.

Một lát sau, Huyền Minh đại sư bỗng nhiên bỗng nhiên ngừng đầu đến, hán nhìn Ninh Tiểu Đường, giật mình nói: "Có hai cỗ năng lượng, trong đó một luồng, tựa hồ là Phật môn sức mạnh!"

Ninh Tiểu Đường gật gù, nói rằng: "Không sai, chính là bởi vì nguyên nhân này, vì lẽ đó ta mới tìm đến đại sư người hỗ trợ."

Huyền Minh đại sư than thở: "Thật là tinh khiết Phật môn sức mạnh, như vậy Phật môn lực lượng, vượt xa khỏi nhân loại phạm trù. Ta hiện tại đều có chút hoài nghi, này có phải là vị nào la hán, thậm chí là vị nào cổ Phật tàn lưu lại sức mạnh?"

"Còn có, chính là mặt khác nguồn sức mạnh kia, vậy rốt cuộc là cái gì? Lại vẫn áp chế lại Phật môn lực lượng!" Huyền Minh đại sư chăm chú nhíu mày, "Ninh trang chủ, có thể cùng hòa thượng ta nói một chút, người vị tiểu huynh đệ này, đến tột cùng trải qua cái gì không?"

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Không biết đại sư, có chưa từng nghe nói tương tây nơi, cái kia viên cổ tông môn di chỉ?"

Huyền Minh đại sư nói: "Người là nói cái kia viên cổ Tà đạo tông môn di chỉ sao? Hòa thượng kia ta ngã : cũng cũng đã từng nghe nói. Nhưng theo ta được biết, chỗ đó lỗi vào, thiết có cấm chế, người thường cũng không thể tiến vào."

Ninh Tiểu Đường nói: "Trước đây hay là không thể tiến vào, nhưng quãng thời gian trước, chúng ta đã đi vào một lần."

"Cái kia viên cổ tông môn, gọi ma ách tông, bên trong đã sớm bị phá hủy, chỉ còn dư lại ngôi vỡ tường đổ. Ở một tòa trên đài đá, chúng ta còn nhìn thấy một cái Phật môn to lớn vạn ký tự, tựa hồ trấn áp cái gì. Duyệt duyệt trên người cái kia hai nguồn sức mạnh, chính là ở nơi đó trúng chiêu."

Bởi vì nơi này ngoại trừ Huyền Minh đại sư, còn có những người khác ở, Ninh Tiểu Đường cũng không có nói ra toàn bộ lời nói thật.

Bất quá dù vậy, Huyền Minh đại sư sau khi nghe, vẫn như cũ giật nảy cả mình, nói rằng: "Cái gì, các người đã đi vào một lần? Các người chính ở chỗ này nhìn thấy Phật môn vạn ký tự?"

Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Đúng, ta đoán nơi đó, đã từng hẳn là có Phật môn cao nhân đi vào."

Huyền Minh đại sư nói: "A di đà phật, nghĩ đến hẳn là không phải huyền không tự tiền bối. Không phải vậy, huyền không tự bên trong tất có ghi chép, ta cũng không thể đối với này không biết gì cả."

Đối với vị kia Phật môn cao nhân thân phận, Ninh Tiểu Đường cũng không có hứng thú đi tìm kiếm. Hẳn mục đích của chuyến này, chủ yếu vẫn là vì giải quyết Trầm Duyệt Duyệt trên người vấn đề.

Liên khẩn đón lấy, Ninh Tiểu Đường lại đem mình đã từng thử nghiệm trị liệu Trầm Duyệt Duyệt thì, gặp được nan đề, căn kể nói cho Huyền Minh đại sư.

Huyền Minh đại sư sau khi nghe xong sau, nói rằng: "Thì ra là như vậy, như vậy, hòa thượng ta liền tận lực thử một chút xem sao."

Ninh Tiểu Đường nói: "Vậy thì phiền phức đại sư."

Huyền Minh đại sư nói: "Ninh trang chủ, không cần khách khí."

Lập tức, Huyền Minh đại sư liền bắt đầu đem mình Phật môn tiên thiên cương khí, đưa vào đến Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể, thường thử đem tiên thiên cương khí bên trong bản thân mang theo một tia Phật môn lực lượng, gia trì đến Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể cái kia cổ Phật môn về sức mạnh diện.

Vừa bắt đầu, Huyền Minh đại sư cũng gặp phải cùng Ninh Tiểu Đường tương đồng tình huống.

Hắn tiên thiên cương khí, căn bản là không có cách chạm được Trầm Duyệt Duyệt trong cơ thể cái kia hai nguồn sức mạnh.

Cái kia hai nguồn sức mạnh, lại như là trong suốt giống như vậy, hắn tiên thiên cương khí, trực tiếp sẽ mặc thấu qua, căn bản là không có cách chạm đến đối phương.

Thẳng đến về sau, Huyền Minh đại sư đem tiên thiên cương khí bên trong Phật môn lực lượng một mình lấy ra, lúc này mới đem cái kia một tia Phật môn lực lượng, gia trì đến cái kia cổ Phật môn về sức mạnh diện.

Huyền Minh đại sư sắc mặt không nhịn được lộ ra vẻ vui mừng, nói rằng: "A di đà phật, Ninh trang chủ, may mắn không làm nhục mệnh, xong rồi."

Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng thở phào một hơi, nói: "Đại sư, đa tạ."

Trầm Ngưng Nhi cũng hí trục nhan mỗ, tỏ rõ vẻ vui sướng, lúc này cúi chào, chân thành nói cảm ơn: "Đại sư, cảm tạ người!"

Bất quá tiếp theo không bao lâu, Huyền Minh đại sư lại nhíu mày, lộ ra một tia bất đắc dĩ cười khổ, nói rằng: "Chỉ là Ninh trang chủ, hòa thượng ta Phật môn lực lượng, tựa hồ thấp điểm."

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 287: Huyền Minh đại sư (bốn)

□ □

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Phật môn lực lượng thấp điểm? Lời ấy sao nói?"

Huyền Minh đại sư giải thích: "Tuy rằng hòa thượng ta Phật môn lực lượng, thành công gia trì đến đạo kia Phật môn về sức mạnh diện. Thế nhưng, dựa vào hòa thượng ta điểm ấy hơi mong Phật môn lực lượng, căn bản là không có cách để đạo kia Phật môn sức mạnh tăng cường bao nhiêu."

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, nói rằng: "Đại sư, kính xin ngài lại thử xem."

Nếu Huyền Minh đại sư Phật môn lực lượng có thể gia trì đến đạo kia Phật môn về sức mạnh diện, như vậy đến ít nói rõ Ninh Tiểu Đường lúc trước suy đoán cũng không sai. Như muốn giải quyết Trầm Duyệt Duyệt trên người vấn đề, chỉ có thể dựa vào Phật môn người.

Huyền Minh đại sư nói: "Được, hòa thượng kia ta lại thử."

Một phút sau, Huyền Minh đại sư trên khuôn mặt già nua, che kín mồ hôi, vẻ mặt cũng có chút uể oải.

Chỉ thấy hắn chậm rãi thu hồi thủ chương, đỉnh chỉ chuyển vận tiên thiên cương khí.

Huyền Minh đại sư thở dài, nói rằng: "Để Ninh trang chủ thất vọng rồi, vẫn không được. Chỉ bằng hòa thượng ta điểm ấy Phật môn lực lượng, căn bản giải quyết không được vị tiểu huynh đệ này trên người vấn đề."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đại sư, thật không có cách nào sao?"

Huyền Minh đại sư nói: "Dùng hòa thượng ta suy nghĩ thêm."

Vị kia dị tộc ông lão Trát Tây Cách thấy Huyền Minh đại sư muốn vội vàng y người, biết hôm nay không cách nào tái chiến, liền đưa ra cáo từ.

"Huyền Minh lão hòa thượng, ta nghĩ hôm nay, ngài chỉ sợ là không thời gian cùng ta tái chiến một hồi, lão phu trước hết hành một bước, ngày khác trở lại bãi phong ngài."

Huyền Minh đại sư cũng không giữ lại, nói rằng: "A di đà phật, Trát Tây Cách, hòa thượng kia ta đến lúc đó lại chiêu đãi ngài."

Đón lấy, vị kia dị tộc ông lão Trát Tây Cách xoay người nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Hắn nhếch miệng cười cợt, nói rằng: "Ninh trang chủ, như có cơ hội đến tuyệt vực cao nguyên, nhất định phải tới chúng ta bộ tộc, đến lúc đó lão phu mời ngài ăn chúng ta bộ tộc độc nhất mỹ vị, tuyệt vực khảo toàn lang."

Ninh Tiểu Đường mỉm cười đáp lễ, nói rằng: "Được, như có cơ hội đi tuyệt vực cao nguyên, nhất định bái phỏng quý bộ."

Ở Trát Tây Cách cùng hắn vị kia hậu bối từ tôn rời đi sau đó không lâu, đức kiếm sơn trang vị kia ân gia chủ, cũng hướng về Huyền Minh đại sư đưa ra cáo từ.

"Đại sư, vẫn bối cũng đi đầu một bước, ngày khác trở lại bãi phong." Vị kia ân gia chủ hướng Huyền Minh đại sư cúi chào, sau đó hắn lại nói với Ninh Tiểu Đường: "Tiền bối như đến nghiệp thành, nhất định phải tới đức kiếm sơn trang, ân nào đó quét giường lấy chờ."

Ninh Tiểu Đường nói: "Được."

Theo Trát Tây Cách cùng vị kia đức kiếm sơn trang ân gia chủ các loại (chờ) người rời đi, nhà trúc trước, chỉ còn dư lại Huyền Minh đại sư cùng Ninh Tiểu Đường ba người.

Huyền Minh đại sư đắm chiều mình nghĩ một hồi, nói rằng: "Ninh trang chủ, hòa thượng ta dùng một ít Phật môn thần công đến thử xem, xem có thể không có hiệu quả tốt hơn."

Ninh Tiểu Đường nói: "Vậy làm phiền đại sư."

Sau đó một canh giờ bên trong, Huyền Minh đại sư không ngừng thử nghiệm các loại biện pháp, nhưng mà khiến người ta tiếc nuối chính là, cuối cùng hiệu quả, cũng không như ý muốn.

Ngay khi Huyền Minh đại sư đang muốn dừng lại thì, bỗng nhiên, Trầm Duyệt Duyệt thân thể cứng đờ, con ngươi trở nên màu xám một mảnh, cả người càng là triệt để mất đi ý thức.

Cùng lúc đó, Huyền Minh đại sư sắc mặt đột nhiên biến đổi, thân thể theo sát run lên, phảng phất bị chớp giật bắn trúng.

"Phốc ~ " "

Một ngụm máu tươi từ Huyền Minh đại sư trong miệng phun ra ngoài.

Nhìn thấy tình cảnh này, Ninh Tiểu Đường lúc này đổi sắc mặt, hỏi: "Đại sư, người thế nào rồi?"

Huyền Minh đại sư vùng vung tay, ra hiệu cũng không lo ngại.

Hắn thở một hơi, bình phục một thoáng trong cơ thể khí tức, nói rằng: "Bị cái kia cổ sức mạnh thần bí phản chấn một thoáng, chịu chút ít thương, bất quá cũng không lo ngại, không cần lo lắng."

Ninh Tiểu Đường nói: "Thực sự là xấu hổ, liên lụy đại sư bị thương."

Trầm Ngưng Nhi cũng một mặt bồn chồn.

Huyền Minh đại sư nói: "Ninh trang chủ nói gì vậy, đúng là hòa thượng ta không giúp được gì, có phụ trang chủ nhờ vả."

Ninh Tiểu Đường trầm tư một lúc, nói rằng: "Đại sư, người nói nếu như tập hợp huyền không tự động đảo cao tăng lực lượng, có thể không có hiệu quả?"

Huyền Minh đại sư suy nghĩ một chút, lắc đầu nói rằng: "E sợ vẫn không được. Hòa thượng ta cảm thấy, đây không phải là người nhiều là có thể giải quyết, mà là chất vấn đề. Vị tiểu huynh đệ này trong cơ thể cái kia cổ Phật môn sức mạnh, cực kỳ tinh khiết, chỉ là số lượng căn bản là không có cách bù đắp."

Ninh Tiểu Đường thở dài nói: "Đại sư, còn có những biện pháp khác sao?"

Trầm Ngưng Nhi cũng tỏ rõ vẻ ước ao mà nhìn Huyền Minh đại sư, chuyện đến nước này, nàng chỉ có thể đem hi vọng ký thác ở trước mắt vị này cao tăng trên người.

Huyền Minh đại sư hơi nhíu mày, trở nên trầm tư.

Một lát sau, Huyền Minh đại sư chậm rãi mở miệng nói: "Ninh trang chủ, hay là người có thể thử đi tìm một người khác, hẳn rất có thể giúp được việc khó khăn."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Không biết đại sư nói chính là người phương nào?"

Huyền Minh đại sư nói: "Người kia chính là hòa thượng sư đệ của ta, pháp hiệu huyền già."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đại sư, liên người đều không thể giải quyết duyệt duyệt trên người vấn đề, vị kia huyền già đại sư, thật có thể giúp được việc khó khăn?"

Huyền Minh đại sư nói: "Muốn giải quyết vị tiểu huynh đệ này trên người vấn đề, căn chính là cang tinh khiết hơn Phật môn lực lượng. Mà ảnh hưởng Phật môn lực lượng có hay không tinh khiết, to lớn nhất nhân tố cũng không phải võ công, mà là đối với Phật pháp lý giải."

"Ta vị sư đệ kia, tuy rằng võ công không kịp hòa thượng ta. Nhưng hẳn đối với Phật pháp lý giải cùng nắm giữ, nhưng vượt xa bản tăng. Thậm chí có thể nói, bây giờ trên đời đối với Phật pháp lý giải sâu nhất người, chính là ta vị sư đệ kia."

Ninh Tiểu Đường chợt nói: "Thì ra là như vậy, vị kia huyền già đại sư, nhưng là ở huyền không tự?"

Huyền Minh đại sư nói: "Không phải, hẳn cũng không có chờ ở huyền không tự. Bởi vì ta người sư đệ kia a, hẳn yêu thích vân du tứ hải, ở trong hồng trần truyền Phật."

Ninh Tiểu Đường nói: "Người đại sư kia cũng biết, hẳn bây giờ đang ở nơi nào?"

Huyền Minh đại sư nói: "Theo ta được biết, mấy năm qua, hẳn vẫn ở Tây Vực phát dương Phật pháp, người đi Tây Vực, hẳn là có thể tìm được hắn."

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày: "Ồ Tây Vực sao? Đại sư có biết hắn cụ thể ở Tây Vực nơi nào?"

Dù sao, Tây Vực thực sự quá lớn. Như không có tí mảy vị trí, muốn tìm một người, không khác nào mò kim đáy biển.

Huyền Minh đại sư nói: "Ta người sư đệ kia cụ thể ở nơi nào, cái này ta cũng không biết. Bất quá, ta có thể nói cho người mấy cái manh mối."

"Ta người sư đệ kia, ở Tây Vực có một cái biệt hiệu, gọi đồng thổ thần tăng, là Tây Vực các nước quốc vương khách quý. Mà ở Tây Vực dân gian, ta người sư đệ kia, cũng là nổi tiếng, đại danh鼎鼎. Các loại (chờ) Ninh trang chủ người đến Tây Vực, chỉ cần tìm hiểu một thoáng đồng thổ thần tăng tung tích, liền có thể tìm được ta người sư đệ kia tầm tích."

"Đúng rồi, này xuyên Phật châu người đem nó mang tới, chờ một lúc ta lại tả một phong thư. Đến thời điểm, Ninh trang chủ người chỉ cần đem hai thứ đồ này giao cho ta người sư đệ kia, hẳn tất nhiên sẽ toàn lực ứng phó giúp người."

Ninh Tiểu Đường nói: "Đa tạ đại sư."

Ở nhà trúc nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai, Ninh Tiểu Đường mang theo Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai người, cáo biệt Huyền Minh đại sư.

Bất quá, Ninh Tiểu Đường cũng không có lập tức mang theo Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai người đi tới Tây Vực.

Nếu đi tới Thục Châu, còn có một chỗ, hẳn thiết yếu đi coi trộm một chút.

Chỗ đó, chính là ngàn năm trước vị kia nhân sâm tinh tiên bối lưu lại "Bách thảo viên".

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 288: Thanh Mộc trại

□

Thục Châu vùng phía tây, là rậm rạp núi non trùng điệp.

Địa thế ở đây từ từ nâng lên, cho đến phía tây tuyết vực cao nguyên.

Càng đi tây, thế núi trở nên càng nguy nga.

Xa xa nhìn tới, những kia xuyên thẳng mây xanh đỉnh núi, bao trùm tuyết trắng mênh mông, hường thọ không thay đổi.

Giữa sườn núi, Ninh Tiểu Đường ba người từng người cười ngựa thót, đứng ở trên sơn đạo.

Ba người tầm nhìn bên trong, tất cả đều là liên miên không dứt dãy núi.

Ở càng xa xôi nơi, còn có thể nhìn thấy từng toà từng toà cao vút trong mây núi tuyết.

Những kia núi tuyết, liên phảng phất là chân trời thần chỉ, khí thế hùng tráng, nhưng mang cho người ta một loại điềm tĩnh cùng an bình.

Trầm Duyệt Duyệt mở miệng than thở: "Đẹp quá sơn nha!"

Sau đó, hần lại liếc mắt một cái bên người Ninh Tiểu Đường, hỏi: "Trữ đại ca, chúng ta muốn đi núi tuyết bên kia sao?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Chúng ta trước tiên đi phía dưới cái kia trại."

Trầm Duyệt Duyệt lúc này mới phát hiện, ở năm dặm ở ngoài thung lũng, xanh um tươi tốt cây rừng, loáng thoáng thành lập một cái sơn trại.

Nếu không cẩn thận lưu ý, căn bản là phát hiện không được.

Sau một canh giờ, Ninh Tiểu Đường ba người, đi tới sơn trại trước.

Sơn trại trên cửa chính, mang theo một khối bảng hiệu, mặt trên có khắc "Thanh Mộc trại" ba chữ lớn.

Trại cửa lớn mở rộng, không ngừng có Sơn Dân ra vào, thậm chí tình cờ còn có ngoại lai thương lữ, đánh xe ngựa tiến vào trại.

Ninh Tiểu Đường ba người, theo dòng người tiến vào vào sơn trại.

Thanh Mộc trại quy mô không nhỏ, to to nhỏ nhỏ thành lập hơn trăm đồng gian nhà.

Một cái đá vụn đường nhỏ, ngang qua toàn bộ trại.

Tiểu hai bên đường, kiến tửu lâu, hàng rèn, khách sạn các loại cửa hàng.

Ninh Tiểu Đường ba người, một đường đi tới khách sạn trước.

Khách sạn cũng không lớn, hai tầng làm bằng gỗ lâu các.

Tiến vào khách sạn sau, bên trong người cũng không nhiều.

Dù sao, nơi này chỉ là một cái sơn trại.

Mặc dù có ngoại lai thương lữ, số lượng cũng sẽ không quá nhiều.

Nhìn thấy có khách đi vào, khách sạn hầu bàn, lập tức nhiệt tình tiến lên bắt chuyện.

Bởi vì khách hàng không nhiều, khách sạn còn có thật nhiều gian phòng trống không, Ninh Tiểu Đường ba người, liền trực tiếp mở ra ba cái gian phòng.

Khách sạn đối diện, là một toà tửu lâu.

Hay là đến cơm điểm, trong tửu lâu ngã : cũng tụ tập không ít người.

Ở gian phòng thả xuống hành lý, Ninh Tiểu Đường ba người cũng tới đến tửu lâu.

Trong tửu lâu, còn có một cái người kể chuyện, đang chuẩn bị khai giảng.

Các khách nhân đều vừa dùng thực, vừa nhìn người kể chuyện.

Người kể chuyện kia, là một vị hơn bốn mươi tuổi bạch diện nho sinh, đỉnh đầu buộc một quan, tao nhã nho nhã, nhã nhặn khiêm tốn, trên người mặc một bộ hầu như tẩy đến trắng bệch màu xám trang phục nhà nho.

Ninh Tiểu Đường ba người ngồi xuống, vừa chờ đợi mang món ăn, vừa cũng vọng nói với đó thư người.

Chỉ thấy người kể chuyện kia cầm lấy bên cạnh bàn một khối thước gỗ, "Đùng ~" một tiếng đập vào trên bàn, phát sinh một cái thanh âm vang dội.

Lập tức, liền nghe người kể chuyện kia chậm rãi mở miệng ngâm nói: "Ngực tàng viết văn hoài như cốc, phúc có thi thư khí tự hoa. Bì nhân lý mặc khách, nhân xung dưới ngòi bút sinh hoa. Hôm nay, ta muốn giảng cổ sự, chính là liên quan với năm mươi năm trước, trên giang hồ phát sinh một cái kỳ án."

"Đó là một cái kinh động Lục phiên môn vụ án lớn, cũng là một cái để người trong giang hồ nghe tiếng đã sợ mất mật kỳ thiên muốn án. Cổ sự liền phát sinh ở chúng ta Thục Châu, đó là một cái mây đen gió lớn buổi tối..."

Người kể chuyện âm thanh, ở trong tửu lâu chậm rãi vang vọng.

Mà trong tửu lâu những kia thực khách con nít, tất cả đều không hề chớp mắt nhìn vị kia người kể chuyện lý mặc khách.

Trong đó có một ít, thậm chí thẳng thắn thả roi xuống đôi đùi trong tay, định chỉ dùng thực, hết sức chuyên chú nghe cái kia lý mặc khách giảng giải.

Cơm nước rất nhanh bị đặt tới trên bàn, Ninh Tiểu Đường ba người vừa ăn, vừa nghe cổ sự.

Vị kia người kể chuyện lý mặc khách cổ sự rất đặc sắc.

Giữa trường những khách cũ kia, hầu như hận không thể đem lỗ tai móc ra, mỗi người tập trung tinh thần, nhìn chăm chăm không chớp mắt.

Bất quá, đối với Ninh Tiểu Đường ba người tới nói, cổ sự tuy rằng ngạc nhiên, nhưng cũng không đến nỗi ngay cả cơm đều không ăn.

Dù sao, ba người liền ma ách tông, thậm chí hư thế giới đều đi qua. Cái kia lý mặc khách nói ra cổ sự, nhiều nhất cũng chỉ là để ba người cảm thấy hơi có chút mới mẻ thôi.

Chờ ba người cơm nước xong, vị kia người kể chuyện lý mặc khách giảng cổ sự, cũng vừa vãn kết thúc.

Chỉ thấy hắn đưa tay vỗ một cái trên bàn thước gỗ, chậm rãi mở miệng nói: "Hôm nay cổ sự, liền chấm dứt ở đây. Đa tạ các vị bằng hữu cổ động, đa tạ! Đa tạ các vị!"

"Nói thật hay!"

"Không sai, thật không tệ!"

"Đã lâu chưa từng nghe tới như thế đặc sắc cổ sự."

Trong tửu lâu các thực khách, dồn dập ủng hộ.

Lúc này, phía sau quầy đi ra một vị mười bốn, mười lăm tuổi thiếu nữ, thiếu nữ một bộ Sơn Dân trang phục, trên đầu bao bọc khăn đội đầu, xinh xắn lạnh lợi.

Trong tay nàng cầm một cái đĩa đồng, vừa đi đến thực khách môn ở trong, một vừa mở miệng nói: "Các vị bằng hữu, như cảm thấy có sự được, kính xin thưởng cái tiền bạc! Đa tạ các vị bằng hữu!"

Giọng cô gái thanh uyển, không ngừng vang lên ở đây.

Những kia các thực khách nghe nói muốn tiền thưởng, dồn dập quay đầu đi, tiếp theo kể tục ăn cơm. Đối với lời của thiếu nữ, quyền làm như không nghe thấy.

Nhìn thấy tình cảnh này, vị kia người kể chuyện lý mặc khách sắc mặt không khỏi mà một lục.

Rất nhanh, thiếu nữ tức đến nổ phổi thanh âm vang lên: "Này này này, các ngươi vừa nãy đều nói có sự êm tai ai. Làm sao vừa nghe nói muốn tiền thưởng, mỗi người đều biến thành Mộc Đầu Nhân a!"

Trong đó mấy cái thực khách hay là bị nói tới xấu hổ, không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ lấy ra mấy cái tiền đồng, để vào đĩa đồng ở trong.

Nhưng càng nhiều, vẫn như cũ làm bộ không nghe.

Thấy chỉ có mấy cái tiền đồng, thiếu nữ thờ phỉ phò, răng bạc cắn đến khảnh khách hường: "Chỉ có mấy cái... Chỉ có mấy cái tiền đồng!"

Khi (làm) thiếu nữ đi tới Ninh Tiểu Đường bên này thì, Ninh Tiểu Đường nắm chặt tay phải, không biết lúc nào đã na đến đĩa đồng trên.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường buông tay ra chưởng, một viên bạc vụn từ trong tay lướt xuống, rơi xuống tới đĩa đồng ở trong.

Ninh Tiểu Đường thu hồi thủ chưởng, thanh âm bình tĩnh vang lên: "Duyệt duyệt, Ngưng nhi cô nương, chúng ta đi thôi."

Nhìn thấy đĩa đồng bên trong bạc vụn, thiếu nữ con mắt nhất thời sáng ngời, mặt lộ vẻ vui mừng. Sau đó, nàng nhìn Ninh Tiểu Đường ba người bóng lưng, mau mau nói cảm ơn: "Đa tạ ba vị bằng hữu, đa tạ!"

...

Bóng đêm dần thâm, trong khách sạn, Ninh Tiểu Đường chính nhắm mắt dưỡng thần.

Bỗng nhiên, lỗ tai hắn hơi động.

Khi (làm) nghe rõ ràng trong thanh âm dung sau, khoe miệng hắn lộ ra một tia nụ cười nhạt nhòa.

Khách sạn đối diện, trong tửu lâu.

Lý mặc khách tức giận thanh âm vang lên: "Này, một thanh lạc, nói cẩn thận một nửa phân đây? Tại sao chỉ có mười cái tiền đồng?"

Giọng cô gái thanh uyển, nói rằng: "Những kia vất vả ra nước gia hòa, vốn là thưởng mấy cái tiền đồng, ngươi còn muốn muốn bao nhiêu?"

Lý mặc khách nói: "Một thanh lạc, đừng tưởng rằng ta không nhìn thấy, ngày hôm nay có bạc! Có bạc!"

Thiếu nữ nói: "Đúng, là có bạc. Nhưng lý mặc khách, ngươi dùng nhà ta sân bãi, ngươi nói có muốn hay không sân bãi phí đây?"

Lý mặc khách kinh ngạc thốt lên: "Cái gì, còn muốn sân bãi phí? Một thanh lạc, lúc đó đàm luận điều kiện tốt, không có này một cái nha!"

Thiếu nữ nói: "Ai nói không có, ngươi lúc đó không có nghe rõ!"

...

Bên ngoài mấy trăm dặm, một cái to lớn sơn mạch vắt ngang đồ vật.

Dãy núi trên, tuyết trắng mênh mang, gió lạnh gào thét.

Một tảng đá lớn sau lưng, nhiên một đồng lửa.

Bên cạnh đồng lửa, bảy, tám bóng người chính vi cùng nhau, sưởi ấm sưởi ấm.

Những người này nữ có nam có, trên người mặc thống nhất màu trắng trang phục, trong tay đều nhắc theo trường kiếm, tựa hồ là một cái nào đó võ lâm tông phái môn nhân.

"Sư huynh, chúng ta một đường đuổi tới, đã sắp có bảy, tám trăm dặm, cái kia ma vật tốc độ thực sự quá nhanh."

"Cũng không biết sư muội bây giờ thế nào rồi?"

"Đại gia chó nhục chí, chúng ta nhất định sẽ đuổi theo cái kia ma vật, cứu ra sư muội!"

...

Ở bên ngoài hơn mười dặm trên sườn núi, gió lạnh thấu xương, khắp nơi là khắp nơi hoàn toàn trắng xoá, nơi này là tuyết trắng thế giới.

Ánh trăng lạnh lẽo dưới, một đạo thân ảnh khổng lồ, chính đang trên mặt tuyết nhanh chóng bồn ba.

Thân ảnh kia cao gần như một trượng, toàn thân bao trùm màu trắng lông dài.

Mà trên bả vai của nó, gánh một đạo kiều tiểu nữ tử thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 289: Tìm Đầu rồng

□

Vừa mới sáng sớm ngày thứ hai, Ninh Tiểu Đường liền dẫn Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người, rời đi Thanh Mộc trại, bắt đầu tìm kiếm cái kia "Bách thảo viên" tung tích.

Dựa theo vị kia nhân sâm tinh tiên bồi lưu lại manh mối, cái kia "Bách thảo viên" ngay khi này phạm vi trăm dặm bên trong.

Ninh Tiểu Đường cũng không có lập tức đi đến rất xa, mà là mang theo Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt hai người, trước tiên ở Thanh Mộc trại phụ cận dãy núi bên trong loanh quanh, chuẩn bị do gần cùng xa, một chút tìm cái kia "Bách thảo viên" manh mối.

Thanh Mộc trại chu vi dãy núi, có mấy toà thế núi chót vót cực kỳ, liền phẳng phát từng chuôi trường kiếm, nối liền trời đất, xông thẳng lên trời.

Nhìn cái kia nguy nga cô phong, Ninh Tiểu Đường đối với Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt hai người nói rằng: "Các ngươi trước tiên đợi ở chỗ này, chờ ta trở lại."

Nói, Ninh Tiểu Đường bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt cũng không để ý lắm, bởi vì hai người biết, những kia chót vót ngọn núi, cũng không phải bọn họ có thể trên phải đến.

Liền, hai người tìm khối tảng đá, tọa ở phía trên, chờ đợi Ninh Tiểu Đường trở về.

Nơi này nằm ở giữa sườn núi, có thể nhìn vọng cảnh sắc phía xa.

Cái kia từng toà từng toà nguy nga núi tuyết, chính là chân trời thần chi.

Nhìn chúng nó, trong lúc vô tình, trong lòng tất cả buồn bực, đều chậm rãi bình tĩnh lại.

Trầm Duyệt Duyệt nheo mắt lại, nói rằng: "Tỷ tỷ, thật là đẹp cảnh sắc a."

Trầm Ngưng Nhi vuốt vuốt cái trán bị gió núi thổi loạn sợi tóc, khẽ đáp lời: "Ừm."

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Tỷ tỷ, đáp ứng ta một chuyện."

Trầm Ngưng Nhi nghi hoặc mà ngẩng nhìn đệ đệ mình, hỏi: "Chuyện gì?"

Trầm Duyệt Duyệt xoay đầu lại, nhìn mình tỷ tỷ, nói rằng: "Tỷ tỷ, nếu như ngày nào đó, ta thật sự vẫn chưa tỉnh lại, ngươi đáp ứng ta, nhất định phải lập gia đình, không muốn một người, cơ khổ cả đời."

Trầm Ngưng Nhi nói: "Đừng suy nghĩ nhiều, ngươi không có việc gì."

Trầm Duyệt Duyệt nói: "Không, thân thể của ta rõ ràng. Liền Trữ đại ca đều không trị hết thân thể của ta, ta nghĩ, chẳng bao lâu nữa, ta rất khả năng mãi mãi cũng vẫn chưa tỉnh lại."

Trầm Ngưng Nhi khuyên nhủ: "Duyệt duyệt, ngươi tuyệt đối đừng tự giận mình. Chúng ta đi Tây Vực, tìm tới vị kia huyền già đại sư, hẳn nhất định có thể trị hết ngươi."

Trầm Duyệt Duyệt khẽ lắc đầu: "Ta nghĩ coi như tìm tới vị kia huyền già đại sư, e sợ cũng vô dụng. Lúc trước vị kia Huyền Minh đại sư, không phải cũng không chữa khỏi ta sao?"

Trầm Ngưng Nhi nói: "Không giống nhau, Huyền Minh đại sư đã nói, chỉ cần tìm được vị kia huyền già đại sư, liền có thể trị hết ngươi."

Trầm Duyệt Duyệt hơi than thở: "Tỷ tỷ, ngươi không cần an ủi ta. Huyền Minh đại sư hẳn cũng không có xác định, hẳn cũng chỉ là suy đoán."

Trầm Ngưng Nhi một mặt lo âu đang nhìn mình đệ đệ: "Duyệt duyệt..."

Trầm Duyệt Duyệt nhẹ giọng nói rằng: "Tỷ tỷ, từ khi cha cùng nương mất tích bí ẩn sau, ngươi liền vẫn sống sót rất mệt, ngươi chưa từng có vì muốn tốt cho chính mình thật cần nhắc qua. Tỷ tỷ, đáp ứng ta, nhất định phải tìm cá nhân gả cho, sau đó sống được thật vui vẻ."

"Dưới cái nhìn của ta, kỳ thực Trữ đại ca liền rất tốt. Tuy rằng hẳn rất khả năng là một vị sống rất lâu lão tiên bối, bất quá hẳn nhìn qua cũng bất lão nha. Trọng yếu nhất, hẳn đối với chúng ta không sai, không phải sao?"

"Hon nữa, Trữ đại ca võ công rất cao, có hẳn ở, tỷ tỷ, ngươi liền không cần lại lo lắng cái kia bảy Thánh môn."

Trầm Ngưng Nhi đưa tay ra sờ sờ chính mình đệ đệ đầu, nói rằng: "Duyệt duyệt, đừng suy nghĩ nhiều. Ta tin tưởng, chỉ cần tìm được vị kia huyền già đại sư, hẳn nhất định có thể trị hết ngươi."

Một bên khác, Ninh Tiểu Đường bóng người, không ngừng ở trên vách đá lấp loé.

Chốc lát công phu, hẳn liền từ chân núi, trực tiếp bay lượn đến hơn một nghìn trượng cao trên đỉnh ngọn núi.

Đón lấy, hẳn lại từ một bên khác bay lượn mà xuống, từ trên đỉnh ngọn núi một đường lướt về phía chân núi, cẩn thận sưu tầm "Bách thảo viên" dấu vết nào.

Khi (làm) một dãy núi tìm tới xong xuôi sau, hẳn lại chuyển hướng mặt khác một ngọn núi.

Như vậy liên tục tìm tới bốn toà, cuối cùng vẫn không có phát hiện "Bách thảo viên" chút dấu vết, Ninh Tiểu Đường rõ ràng, này "Bách thảo viên" e sợ cũng không ở phụ cận.

Hắn đứng ở đỉnh núi, đón gió núi, phóng tầm mắt tới xa xa cảnh sắc.

Một toà tiếp theo một dãy núi sưu tầm, hiển nhiên quá mức phiền phức.

Ninh Tiểu Đường hơi trở nên trầm tư, suy nghĩ còn có biện pháp gì, có thể càng mau tìm hơn đến "Bách thảo viên" vị trí.

"Căn cứ ghi chép, cái kia bách thảo viên làm vườn thuốc, chính là lợi dụng trận pháp tụ tập địa mạch linh khí, lấy đạt đến thoải mái được thảo mộc đích." Ninh Tiểu Đường trong lòng âm thầm suy nghĩ, "Theo : đề cái nguyên lý này, cái kia bách thảo viên vị trí, hẳn là xây ở son mạch đầu rồng phụ cận."

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường con mắt hơi híp lại, sau đó chỉ thấy trong con ngươi của hắn, bắt đầu có ánh sáng lấp loé, một bức tượng tự thái cực đồ án, ở hẳn trong con ngươi như ẩn như hiện.

Ninh Tiểu Đường phóng tầm mắt tới phương xa, ở trong tầm mắt của hắn, ngoại trừ núi non liên miên cùng nguy nga núi tuyết ở ngoài, còn có một tầng nhàn nhạt uyển như mây mù như thế trong suốt khí thể, bao vây ở son mạch tầng ngoài.

Ninh Tiểu Đường trong miệng nhẹ giọng tự nói: "Đầu rồng chỗ, hội tụ địa mạch chi linh, chính là linh khí dày đặc nhất địa phương."

Chợt, Ninh Tiểu Đường trong con ngươi loại này tự thái cực đồ án, bắt đầu điên cuồng vận chuyển lên.

Mà trong tầm mắt của hắn, cảnh tượng cũng bắt đầu chậm rãi biến hóa.

Chỉ thấy cái kia nhàn nhạt uyển như mây mù như thế trong suốt khí thể, đang không ngừng phun trào.

Từ quan sát kỹ, cái kia trong suốt khí thể tựa hồ cũng ở hướng về một cái hướng khác tuôn tới.

Mà cái hướng kia, có một toà nguy nga núi tuyết, trên đỉnh ngọn núi bao trùm tuyết trắng mênh mông.

Cái kia núi tuyết, so với chu vi hết thấy ngọn núi cũng cao hơn lớn, liền phẳng phất là trong núi đế hoàng, thống lĩnh quần phong.

"Toà kia núi tuyết, e sợ hẳn là chính là đầu rồng. Bách thảo viên, rất khả năng là ở chỗ đó." Ninh Tiểu Đường trong con ngươi ánh sáng dần dần thu lại,

khôi phục bình thường.

"Chỉ là cái kia núi tuyết cách nơi này, sợ là không xuống có trăm dặm xa. Lúc này sắc trời đã tối, xem ra muốn ngày mai lại đi." Ninh Tiểu Đường trầm nói, "Hôm nay, liền trước về Thanh Mộc trại."

Chợt, Ninh Tiểu Đường khác nào một trận gió nhẹ, bóng người lóe lên, trực tiếp biến mất ở trên đỉnh núi.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường đi tới Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt vị trí giữa sườn núi, tiếp hai người đồng thời về son trại.

Cân nhắc đến cái kia núi tuyết cách này quá xa, Ninh Tiểu Đường cũng không tính mang tới Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt.

Ngày thứ hai, hẩn hướng về hai người nói rằng: "Ngưng nhi cô nương, duyệt duyệt, các người liền chờ ở Thanh Mộc trại đi. Ta đi ra ngoài một chuyến, ngắn thì hai, ba nhật, lâu là bảy, tám thiên, chờ ta trở lại."

Trầm Ngưng Nhi cùng Trầm Duyệt Duyệt tự nhiên đáp ứng, hôm qua cả ngày ở trong núi lác lư, hai người cũng có chút uể oải.

Ở trong son trại chờ đợi Ninh Tiểu Đường trở về, cái kia không thể tốt hơn.

Rời đi Thanh Mộc trại, Ninh Tiểu Đường một đường hướng về trăm dặm ở ngoài núi tuyết chạy đi.

Lấy Ninh Tiểu Đường thực lực, trăm dặm lộ trình, bất quá tiêu tốn một canh giờ công phu, hơn nữa còn lâu mới là hẩn toàn lực ứng phó tốc độ.

Vào giờ phút này, Ninh Tiểu Đường đứng ở một chỗ tiểu trên sườn núi, nhìn phía trước.

Ngoài một dặm, một toà mây ngàn trượng núi tuyết, vụt lên từ mặt đất, xông thẳng lên trời.

Núi tuyết nguy nga hùng tráng, khí thế bàng bạc, liền phẳng phất là một vị trong thiên địa cường tráng nhất đại lực sĩ, đem toàn bộ bầu trời, cao cao nhắc lên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 290: Ma vật (một)

□

Nhìn phía trước nguy nga trong mây núi tuyết, Ninh Tiểu Đường trong con người ánh sáng lấp loé.

Ở trong tầm mắt của hẩn, cả tòa núi tuyết chu vi, bao phủ một tầng mơ mơ hồ hồ trong suốt sương mù.

Cái kia cũng không phải cái gì mây mù hơi nước, mà là từ bốn phương tám hướng tụ lại tới được linh khí.

"Hẩn là chính là ở cái kia núi tuyết chu vi." Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng tự nói.

Sau đó, theo Ninh Tiểu Đường trong con người ánh sáng dần dần thu lại, hẩn tầm nhìn bên trong, lượn lờ ở núi tuyết bốn phía tầng kia sương khói mờ lung, cũng biến mất theo.

"Trước tiên qua xem một chút lại nói."

Tiếng nói vừa dứt, trong nháy mắt tiếp theo, bóng người của hẩn đột nhiên biến mất ở tại chỗ.

Mấy cái canh giờ sau, Ninh Tiểu Đường đem cả tòa núi tuyết đều tìm tòi một lần, nhưng mà cũng không có phát hiện cái kia "Bách thảo viên" tung tích.

"Kỳ quái, ở chỗ nào?"

Bất đắc dĩ, Ninh Tiểu Đường hai con mắt ánh sáng lần thứ hai loé lên đến, một bức tượng tự thái cực đồ án ở hẩn trong con người xoay chậm chậm.

Cuối cùng, ở khoảng cách núi tuyết chín dặm ở ngoài một chỗ thung lũng, Ninh Tiểu Đường rốt cục phát hiện một tia manh mối.

Thung lũng kia, ở vào son mạch hướng dương điện, ánh mặt trời vô cùng sung túc.

Chỉ là kỳ quái chính là, bao phủ ở phía trên thung lũng mỏng lung trong suốt sương mù, nhưng mỏng manh đến có chút quá đáng.

Thường nói, sự ra khác thường, tất có kỳ lạ.

Quả nhiên, Ninh Tiểu Đường rất nhanh liền phát hiện, chỗ này bên trong thung lũng, bố trí cực kỳ phức tạp trận pháp.

Từ một ít bày trận thủ pháp trên, Ninh Tiểu Đường đã xác nhận, đây chính là vị kia nhân sâm tinh tiên bối lưu đã hạ thủ đoạn.

"Bách thảo viên tại sao lựa chọn kiến ở đây?" Ninh Tiểu Đường trong lòng sinh ra một tia nghi hoặc.

Dù sao, từ vị trí đến xem, chỗ này thung lũng, cũng không phải ở đầu rồng nơi.

Ninh Tiểu Đường xoay người, nhìn phía chín dặm ở ngoài núi tuyết, con mắt hơi nheo lại.

Tầm nhìn bên trong, một cái to lớn son mạch, từ núi tuyết bắt đầu, một đường về phía tây kéo dài, liên miên không dứt, không biết bao nhiêu dặm.

Xa xa nhìn tới, vậy thì phảng phất là một cái viễn cổ Cự Long, từ đông đi tây, nằm ngang ở mặt đất bao la bên trên.

Chợt, Ninh Tiểu Đường thu tầm mắt lại, lại chuyển mà nhìn phía thung lũng.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói: "Ta nghĩ, ta rõ ràng."

Đầu rồng chỗ, xác thực chính là địa mạch linh khí hội tụ vị trí.

Thế nhưng, còn có một nơi, linh khí mức độ đậm đặc, tương tự không thua gì đầu rồng, thậm chí còn từng có chỉ, cái kia chính là "Long tâm".

Mà chỗ này thung lũng vị trí chỗ ở, chính là khoảng cách cái kia "Long tâm" gần nhất địa phương.

Cùng lúc đó, nơi này lại là một chỗ hướng dương, làm vườn thuốc, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường bộ vào son cốc bên trong, bắt đầu quan sát những kia trận pháp, chuẩn bị tìm ra "Bách thảo viên" lối vào.

Vị kia nhân sâm tinh tiên bối bố trí ở bên trong thung lũng trận pháp, là một cái to lớn hợp lại trận.

Bên trong có hội tụ linh khí trận pháp, có chế tạo ảo tượng trận pháp, có phòng ngừa người ngoài tiến vào trận pháp, thậm chí còn có sát trận.

Muốn đi vào trong đó, thì lại nhất định phải tìm ra trận pháp sinh môn, thông qua chuyên môn lối vào đi vào.

Trải qua hai canh giờ trôi chảy, Ninh Tiểu Đường rốt cục tìm ra tiến vào "Bách thảo viên" lối vào.

Bất quá, cái kia vào miệng: lối vào mở ra thời gian không thì không khác vào biến hóa ở trong.

Trải qua một phen suy tính, Ninh Tiểu Đường toán ra, cách gần nhất một lần mở ra thời gian, chính là ở ba ngày sau đó, hơn nữa chỉ có một phút mở ra thời gian.

Điều này cũng mang ý nghĩa, Ninh Tiểu Đường còn cần chờ đợi ba ngày, hẳn mới có thể đi vào "Bách thảo viên".

Hay là lúc trước ở thời điểm bên trong thung lũng những kia trận pháp thì, Ninh Tiểu Đường lại có một chút tâm đắc.

Hắn liền quyết định tạm thời không trở về Thanh Mộc trại, mà là đơn giản ở lại bên trong thung lũng, nghiên cứu những kia trận pháp.

Mãi đến tận sau ba ngày, cái kia "Bách thảo viên" lối vào mở ra.

...

Hai ngày sau, cách "Bách thảo viên" vị trí thung lũng hai mươi dặm ở ngoài trên một ngọn núi, năm vị ăn mặc màu trắng môn phái trang phục trung niên nam nữ, tỏ rõ vẻ bí thống trạm ở trước một hang núi.

Trên mặt tuyết, năm ba bộ thi thể.

Trong đó hai cỗ là người đàn ông trung niên thi thể, khác một bộ nhưng là một vị hơn ba mươi tuổi nữ tử thi thể.

Cô gái kia thi thể trên người trang phục ngắn ngang, hạ thân quần bị xé ra thật dài lỗ hổng, lộ ra bên trong trắng nõn da dẻ.

Chỉ là cái kia hạ thân trên da, dính đầy máu tươi.

Mà nàng một đôi mắt, càng là mở tròn vo, hướng ra phía ngoài bất ngờ nổi lên, tựa hồ khi còn sống gặp khó có thể tưởng tượng dần vật, chết không nhắm mắt.

Cho tới cái kia hai cổ người đàn ông trung niên thi thể, tất cả đều về mặt dữ tợn thống khổ.

Một người trong đó lồng ngực bị xé ra một cái lại khoan lại trường vết nứt, thậm chí có thể nhìn thấy bên trong nội tạng, có thể nói trực tiếp bị mổ bụng phá vỡ, thể thảm cực kỳ.

Tên còn lại nửa người, đều bị đập nát, máu thịt be bét, tương tự vô cùng thể thảm.

Năm người nhìn trên mặt tuyết ba bộ thi thể, cực kỳ bị thương.

Bên trong một vị trung niên nữ tử đi lên trước, ngồi xổm người xuống, vừa đưa tay ra thế vị kia nữ thi che lên mí mắt, vừa khóc không thành tiếng.

"Sur muội, ngươi yên tâm, sư tỷ nhất định sẽ báo thù cho ngươi! Không tự tay xé ra cái kia ma vật, ta thể không làm người!"

Còn lại bốn vị người đàn ông trung niên, cũng mỗi người trong con ngươi rung rung, rất buồn.

Một người trong đó cắn răng nghiêng lợi nói: "Luu sư huynh, Tôn sư đệ, các ngươi lên đường bình an! Chúng ta nhất định sẽ các ngươi báo thù rửa hận!"

Tên còn lại mang theo tiếng khóc nức nở: "Này trong nháy mắt, Luu sư huynh, Tôn sư đệ, còn có Chúc sư muội, tất cả đều cách chúng ta đi tới."

Lại có một người nói: "Ba vị sư đệ, Hà sư muội, chúng ta trước tiên đem hai vị sư đệ cùng Chúc sư muội chôn, sau đó lập tức đi tìm cái kia ma vật tính sổ!"

Người cuối cùng nói: "Đúng, cái kia ma vật bị thương cũng không nhẹ, nó chạy không xa, lão tử nhất định phải tươi sống quả nó!"

Lập tức, năm người ở phụ cận trên mặt tuyết đào một cái hố to, đem ba bộ thi thể chôn vào.

"Ba vị sư đệ, Hà sư muội, chúng ta đi!" Tuổi tác dài nhất một vị, đằng đằng sát khí nói rằng.

"Sư huynh, chúng ta tách ra truy sao? Ta nhớ tới đầu kia tiểu ma vật, hướng về một hướng khác chạy trốn, cũng không có cùng con đại ma kia vật đồng thời chạy."

"Không, chúng ta không thể tách ra truy, cái kia quá mức nguy hiểm. Chúng ta dọc theo vết máu, trước tiên đem con đại ma kia vật giải quyết. Sau đó, chúng ta lại đi tìm đầu kia tiểu ma vật!"

"Được, liền y sư huynh nói."

...

Liên tục nghiên cứu hai ngày hai đêm trận pháp, Ninh Tiểu Đường hơi hơi uể oải.

Liền, hần tạm thời từ bên trong thung lũng đi ra, chuẩn bị hoạt động gân cốt một chút.

Chỉ là khi hần mới vừa đi ra khỏi sơn cốc, liền thấy xa xa trên mặt tuyết, có một đạo thân ảnh khổng lồ, nhanh chóng hướng về bên này chạy tới.

Thân ảnh kia cao gần như một trượng, cả người bao trùm màu trắng lông dài, đầu lâu tương tự với viên hầu, bên mép lộ ra hai viên thật dài răng nanh, hiện ra làm người ta sợ hãi hàn quang.

Ở đạo kia bóng người to lớn mặt sau, còn có năm bóng người nhanh chóng bay lượn, chăm chú cùng ở phía sau.

"Sư huynh, không được, bên kia có cái người trẻ tuổi!"

"Chết tiệt, cái kia ma vật hướng người trẻ tuổi kia xông tới. Hần không nữa mau mau trốn, tám chín phần mười sẽ bị cái kia ma vật giết chết."

"Tiểu tử, nhanh lên một chút trốn! Đừng chờ ở nơi đó!"

Thanh âm lo lắng, xa xa truyền đến.

Bất quá, Ninh Tiểu Đường đối với này cũng không để ý.

Hần nhìn đạo kia bóng người to lớn, không khỏi mà ngăn người, ngạc nhiên nói rằng: "Đó là món đồ quý quái gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291: Ma vật (hai)

□ □

Trên mặt tuyết đạo kia bóng người to lớn, hiển nhiên cũng phát hiện Ninh Tiểu Đường.

Bất quá, khi nó nhìn thấy Ninh Tiểu Đường chỉ là một cái mi thanh mục tú, vóc người đơn bạc nhân loại trẻ tuổi sau, nhất thời sinh ra sự coi thường.

Nó căn bản chưa hề đem Ninh Tiểu Đường để ở trong mắt, dưới cái nhìn của nó, Ninh Tiểu Đường liền dường như giun dế giống như vậy, tùy ý một cái tát, liền có thể đem người trẻ tuổi này loại đập cái nát bét.

Bởi vậy, nó cũng không có né tránh, vẫn cứ hướng về Ninh Tiểu Đường hăng hái chạy tới, phía sau mang theo một đoàn đoàn tuyết trắng.

Nó thân thể cao lớn nhanh như chớp giật, mới mấy hơi thở công phu, liền từ mấy chục trượng ở ngoài lược đến Ninh Tiểu Đường trước mặt.

Sau đó, nó duỗi ra một con to lớn móng vuốt, hướng về Ninh Tiểu Đường phủ đầu đập xuống.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt bình tĩnh, không nhúc nhích đứng tại chỗ.

Chỉ là khi thấy cái kia cái móng vuốt rơi xuống thì, hần chân mày hơi nhíu lại.

Hai mươi, ba mươi trượng ở ngoài, cái kia năm tên trung niên nam nữ nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt đều không khỏi hơi đổi một chút.

Một người trong đó than thở: "Xong, người trẻ tuổi kia dọa sợ. Đây một móng vuốt vỡ xuống, hần cả người đều phải bị đập thành thịt cặn bã."

Người còn lại nói: "Ai, cách quá xa, chúng ta cứu không được hần."

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, bọn họ tưởng tượng máu thịt be bét, cũng chưa từng xuất hiện.

Chỉ thấy sẽ ở đó cái móng vuốt sắp rơi xuống Ninh Tiểu Đường đỉnh đầu thì, bỗng nhiên, một tầng kinh khí sóng gợn, chớp mắt từ Ninh Tiểu Đường trong thân thể phát ra đến, ở ngoài thân thể hần hình thành một cái trong suốt hình cầu cái lồng khí.

"Ầm ~ ~ "

Móng vuốt mạnh mẽ đánh xuống, vỡ vào cái kia hình cầu cái lồng khí mặt trên.

Bằng bạc lực đạo, đủ để nổ nát một tảng đá lớn.

Nhưng mà, này móng vuốt vỡ vào hình cầu cái lồng khí mặt trên, liền phảng phất đá chìm đáy biển, không nổi mảy may sóng lớn.

Khẩn đốn lấy, hình cầu cái lồng khí đột nhiên căng phồng lên đến.

"Oanh ~ ~ " một tiếng, cái lồng khí gãy tại cái kia ma vật trên thân thể.

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy cái kia ma vật gần như cao một trượng thân hình khổng lồ, cấp tốc hướng về phía sau quăng bay ra ngoài.

"Ầm ~ ~ "

Cái kia ma vật thân thể xệt qua một cái đường vòng cung, rơi ầm ầm trên mặt tuyết, bắn lên một đại đoàn tuyết trắng.

Từ cái kia ma vật cự móng vuốt lớn hạ xuống, đến trong nháy mắt bị quăng, bất quá giây lát công phu.

Tình cảnh này, nhìn ra cái kia năm tên trung niên nam nữ, mỗi người trợn mắt ngoác mồm, ngây người như phỗng.

Một người trong đó ngạc nhiên nói rằng: "Cái gì, cái kia ma vật càng bị đẩy lùi?"

Bất quá khẩn đốn lấy, trong năm người lập tức có người phản ứng lại.

"Cơ hội tốt, chúng ta tiến lên!"

Nói, này người thân ảnh lúc này lóe lên, cầm kiếm hướng về cái kia ma vật đâm tới.

Còn lại bốn người, nhất thời cũng theo sát phía sau.

"Xoạt ~ "

Trường kiếm mang theo ác liệt kinh khí, mạnh mẽ đâm vào cái kia ma vật ngực bụng.

"Hồng ~ "

Đau nhức để cái kia ma vật lập tức phản ứng lại, phát sinh một tiếng phản nộ rít gào.

Khẩn đón lấy, cái kia ma vật thuận lợi một móng vuốt hướng về người kia đập tới.

"Sur đệ, cẩn thận!"

Theo sát mà đến bốn người, vội vã lên tiếng nhắc nhở.

Người kia sắc mặt cũng nên tức biến đổi, ở thế ngàn cân treo sợi tóc, thân thể đột nhiên xoay một cái.

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia ma vật móng vuốt sắc bén, miễn cưỡng từ bên cạnh người xẹt qua.

"Phốc ~ "

Nhưng mà khẩn đón lấy, người kia lúc này phun ra một ngụm máu tươi, thân thể cũng không bị khổng chế bay ngược ra ngoài.

Nguyên lai, tuy rằng thân thể của hắn không bị cái kia móng vuốt chính diện bắn trúng, nhưng vẫn bị sát đến một tia.

Trên móng vuốt mang theo một phần cự lực, lập tức lan truyền đến trên người hắn, lập tức để hắn người bị thương nặng.

"Muốn chết!" Còn lại bốn người thấy thế, giận tím mặt.

Thoáng chốc, bốn chuôi sáng loáng lợi kiếm, lập tức hướng về cái kia ma vật đâm tới.

Cái kia ma vật cũng không ngốc, thấy bốn người hợp lực hướng chính mình tấn công tới, vội vã cấp tốc từ trên mặt tuyết bò lên. Đón lấy, nó không chút do dự xoay người hướng một hướng khác bỏ chạy.

Ninh Tiểu Đường thấy cái kia ma vật lại hướng chính mình vọt tới, không khỏi mà hơi nhú nhú mày.

"Hồng ~ "

Cái kia ma vật hướng Ninh Tiểu Đường nổi giận gầm lên một tiếng, khí thế hùng hổ chạy như điên tới.

Lúc trước, cái kia ma vật bị quăng, nó cũng không có làm mình là chuyện ra sao.

Bởi vậy, ở trong mắt nó, Ninh Tiểu Đường như trước bất quá là một cái gậy yếu nhân loại.

"Hồng ~ "

Rít lên một tiếng qua đi, to lớn móng vuốt, chớp mắt hướng Ninh Tiểu Đường thân thể Chop tới.

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, nhẹ giọng nói cú: "Thực sự là phiền phức. Nếu muốn tìm cái chết, cái kia sẽ giúp đỡ ngươi được rồi."

Nói, Ninh Tiểu Đường chậm rãi giơ lên bàn tay phải của chính mình, sau đó cách không một cái tát hướng về cái kia ma vật đập tới.

"Xoạt ~ "

Một con dao kinh khí biến ảo mà thành bàn tay, đột nhiên từ Ninh Tiểu Đường lòng bàn tay lóe ra, bay lượn đến cái kia ma vật phía trên.

Khẩn đón lấy, kinh khí bàn tay đột nhiên bành trướng mở rộng, lập tức phóng to mấy chục hơn trăm lần.

"Oanh ~ "

Này con kinh khí bàn tay, liền phăng phát là một toà nguy nga ngọn núi, mang theo không gì sánh kịp lực đạo, hướng về cái kia ma vật thân thể mạnh mẽ đập xuống.

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia ma vật cả người, lập tức bị đập đến vụn vụn biến hình.

Gần như cao một trượng thân hình khổng lồ, đầy đủ rút ngắn vài lần.

Mà cái kia viên đầu to lớn, càng bị trực tiếp đập đi vào trong thân thể.

"Àm~~" cái kia ma vật thân thể chậm rãi ngã xuống đất, sinh lợi hoàn toàn không có.

Chỉ thấy cái kia năm tên trung niên nam nữ, nhìn cái kia ma vật biến hình vụn vụn thân thể, tỏ rõ vẻ ngơ ngác.

"Cái kia công tử trẻ tuổi thực lực, càng đạt đến mức độ như vậy, chuyện này quả thật khó mà tin nổi!"

"Cách không một cái tát, liền đem cái kia ma vật đập chết. Chuyện này... Đây nên có cỡ nào hùng hậu nội lực!"

Năm trong lòng người tất cả đều nhắc lên sóng lớn sóng lớn, bọn họ đều nghi ngờ không thôi nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Vào giờ phút này, năm trong lòng người cái nào còn không rõ, người trước mắt này, căn bản là không phải cái gì phổ thông công tử trẻ tuổi, đây rõ ràng chính là một vị nhân vật khủng bố.

Ninh Tiểu Đường nhân nhật nhìn lướt qua trên mặt tuyết cái kia ma vật thi thể, sau đó hẩn ngừng đầu lên, một mặt bình tĩnh mà nhìn phía cái kia năm tên trung niên nam nữ, hỏi: "Các ngươi là ai?"

Thấy Ninh Tiểu Đường đặt câu hỏi, cái kia năm tên trung niên nam nữ rất cục phản ứng lại.

Trong đó vị kia nhiều tuổi nhất người đàn ông trung niên lúc này mở miệng nói: "Vị tiền bối này, tại hạ trần kính chi, chúng ta chính là côn lôn phái môn nhân. Đa tạ tiền bối ra tay, lực giết con này ma vật."

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu, nói: "Nguyên lai các ngươi là côn lôn phái. Bất quá côn lôn phái cách nơi này, sắp có ngàn dặm xa, các ngươi làm sao đến nơi này? Còn có, con này lại là món đồ quý quái gì vậy?"

Trần kính chi hồi đáp: "Tiền bối, chúng ta là một đường đuổi theo con này ma vật tới được. Đây ma vật, gọi làm côn lôn tuyết ma."

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Côn lôn tuyết ma?"

Trần kính chi giải thích: "Tiền bối, đây côn lôn tuyết ma, quanh năm hoạt động ở dãy núi Côn Luân ở trong. Hơn nữa, chúng nó yêu thích cướp bóc nhân loại nữ tử. Như con này côn lôn tuyết ma, chúng ta vị trí truy sát nó, chính là nó cướp đi chúng ta sư muội. Đáng tiếc, sư muội nàng cuối cùng vẫn là chết thảm ở con này côn lôn tuyết ma thủ bên trong."

Ninh Tiểu Đường nói: "Nghe ý của ngươi, đây côn lôn tuyết ma, cũng không chỉ một con?"

Trần kính chi đạo: "Đúng, Côn Luân chúng ta phái mấy chục năm qua, đã chỉ ít giết chết quá không xuông mười mấy con côn lôn tuyết ma."

Ninh Tiểu Đường hiếu kỳ nói: "Các ngươi đã côn lôn phái cùng côn lôn tuyết ma đánh nhiều năm như vậy liên hệ, vậy các ngươi cũng biết đây côn lôn tuyết ma lai lịch?"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 292: Lên đài giai (một)

□

Trần Kính Chi lắc đầu nói: "Không biết."

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày: "Lẽ nào liền một đỉnh chút dấu vết đều không có?"

Trần Kính Chi thở dài nói: "Mấy chục năm qua, Côn Luân chúng ta phái vẫn đang tìm kiếm cái kia côn lôn tuyết ma sào huyệt. Thế nhưng dãy núi Côn Luân lớn biết bao vậy, từ đông đi tây, liền liền năm ngàn dặm. Lớn như vậy phạm vi, quang dựa vào Côn Luân chúng ta phái chút người này tay, căn bản

không thể đem dây núi Côn Luân mỗi một góc đều suu tầm đến."

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Lập tức, hắn lại hỏi: "Vậy các ngươi cũng biết, cái kia côn lân tuyết ma, vì sao phải cướp bóc nhân loại nữ tử?"

Trần Kính Chi nói: "Việc này Côn Luân chúng ta phải từng có suy đoán, cái kia côn lân tuyết ma, hay là có thể thông qua cùng nhân loại nữ tử giao hợp, nhắc tới cao thực lực."

Ninh Tiểu Đường ngạc nhiên: "Này há không phải là cùng một ít người trong Tà đạo gây nên tương tự? Các ngươi chắc chắn chứ?"

Trần Kính Chi nói: "Chúng ta xác định. Hơn nữa chúng ta còn phát hiện, cái kia côn lân tuyết ma, trí lực cũng không thấp, thậm chí có thể cùng nhân loại hài đồng cùng sánh vai."

Nghe đến đó, Ninh Tiểu Đường hơi trầm mặc, luôn cảm thấy này côn lân tuyết ma sau lưng, tựa hồ có một con hắc thủ đang thao túng.

Ngay vào lúc này, côn lân phái trong năm người trong đó một người đàn ông tuổi trung niên, bỗng nhiên "Phốc" một tiếng, lại phun ra một ngụm máu tươi, cả người loạng choạng loạng choạng, tựa hồ liền đứng lập đều có chút khó khăn.

"Sur đệ, ngươi thế nào rồi?"

Còn lại bốn người lúc này tiến lên, đỡ lấy trung niên nam tử kia.

Người kia lúc trước bị côn lân tuyết ma gây thương tích, vốn là cứng rắn chống đỡ, lúc này phun ra một ngụm máu tươi sau, cũng không còn cách nào chống đỡ, cả người lúc này uể oải hạ xuống, trở nên suy yếu cực kỳ.

Ninh Tiểu Đường khẽ cau mày, về phía trước bước ra một bước, bóng người hơi lóe lên, trong nháy mắt tiếp theo đi thẳng tới vị trung niên nam tử kia bên cạnh.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường vươn ngón tay, ở trung niên nam tử kia ngực bụng nhanh như nhanh như tia chớp điểm mấy lần. Đón lấy, một cái tay lại đặt tại hậu tâm của đối phương trên, ôn hòa chân khí, cuộn cuộn không ngừng chuyển đổi phương trong cơ thể.

Trung niên nam tử kia thở phào, sắc mặt rõ ràng trở nên đẹp đẽ rất nhiều.

Hắn đối với hắn dư bốn người nói rằng: "Chư vị sư huynh, sư đệ, sư muội, đừng lo lắng, ta không có chuyện gì."

Đón lấy, hắn nhìn phía Ninh Tiểu Đường, thành khẩn nói cảm ơn: "Đa tạ tiền bối."

Ninh Tiểu Đường nói: "Không cần khách khí."

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường đình chỉ chuyển vận chân khí, đối với trung niên nam tử kia nói rằng: "Ta đã tạm thời ngừng lại thương thế của ngươi chuyển biến xấu, tiếp đó, liền trước tiên tìm một nơi cố gắng tĩnh dưỡng mấy ngày. Còn muốn hoàn toàn khôi phục, e sợ ít nhất phải điều dưỡng mấy tháng."

Trung niên nam tử kia nói: "Vâng, tiền bối."

Trần Kính Chi hỏi: "Tiền bối, không biết phụ cận có thể có nhân loại chỗ ở?"

Ninh Tiểu Đường nói: "Hướng về hướng đông nam đi, bên ngoài trăm dặm, có tòa Thanh Mộc trại, ngươi liền dẫn người người sư đệ này, để hắn tạm thời đi nơi nào tĩnh dưỡng mấy ngày."

Trần Kính Chi nói: "Đa tạ tiền bối. Như vậy tiền bối, chúng ta đi trước một bước, cáo từ."

Còn lại bốn người cũng đồng loạt nói rằng: "Tiền bối, cáo từ!"

Ninh Tiểu Đường vung vung tay, cũng không nói thêm cái gì.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn bóng người lóe lên, phảng phất một đạo khói xanh, trực tiếp từ năm người trước mặt biến mất.

Một người trong đó than thở: "Vô tung vô ảnh, vị tiền bối này, thật là cao nhân vậy."

Người còn lại nói: "Đúng đấy, vị tiền bối này một chương liền lực giết cái kia côn lân tuyết ma, có thể thấy được công lực sâu, cũng không biết hắn đến tột cùng đến cảnh giới cỡ nào?"

Trần Kính Chi nói: "Đi thôi, chúng ta trước tiên mang sư đệ, đi chỗ đó cái Thanh Mộc trại."

Ninh Tiểu Đường trực tiếp trở về thung lũng.

Cự cái kia "Bách thảo viên" vào miệng: lồi vào mở ra, chỉ còn dư lại một ngày.

Ninh Tiểu Đường không lại nghiên cứu những kia trận pháp, hắn đơn giản tìm khối tảng đá, khoanh chân tọa ở phía trên, nhắm mắt dưỡng thần, lẳng lặng chờ cái kia vào miệng : lồi vào mở ra.

Một ngày, chớp mắt liền quá khứ.

Ninh Tiểu Đường chậm rãi mở mắt ra, nhìn phía cái kia "Bách thảo viên" lồi vào.

Chỉ thấy hai con mắt của hắn, mơ hồ có ánh sáng lấp lánh, cái kia bức tượng tự thái cực đồ án, xuất hiện lần nữa ở trong con mắt của hắn.

Ninh Tiểu Đường tầm nhìn bên trong "Bách thảo viên" lồi vào trận pháp, toả ra từng đạo từng đạo bạch quang, lấy một loại huyền ảo phiền phức quy luật đang không ngừng vận hành.

Bỗng nhiên, cái kia lồi vào trận pháp vận hành, bắt đầu trở nên chậm lại, cho đến ở mỗi một khắc hoàn toàn đình chỉ.

Ninh Tiểu Đường con ngươi ánh sáng lóe lên, trong miệng nhẹ giọng nói rằng: "Chính là lúc này!"

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bóng người trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

"Bách thảo viên" lồi vào, Ninh Tiểu Đường một bước bước vào trong đó.

Khẩn đón lấy, chu vi cảnh sắc biến đổi.

Xuất hiện ở Ninh Tiểu Đường trước mắt, là một cái dài ba mươi trượng tảng đá xanh lộ. Tảng đá xanh trên điêu khắc kỳ hoa dị thảo, chim bay cá nhảy, một luồng cổ lão mà tang thương khí tức, từ phía trên mơ hồ phát ra đến.

Mà ở tảng đá xanh mặt đường hai bên, nhưng là mông mông lung lung sương mù, ngoại trừ trắng xóa một mảnh, cái gì cũng không thấy rõ.

Này điều tảng đá xanh lộ, rất hiển nhiên chính là tiến vào cái kia "Bách thảo viên" lồi đi duy nhất.

Vào giờ phút này, chu vi trận pháp hoàn toàn dừng lại.

Bất quá, Ninh Tiểu Đường cũng không có đi loạn, mà là dựa theo đặc thù nào đó con đường, cất bước ở phía trên.

Bằng không, chỉ cần đi nhầm một bước, chu vi trận pháp đem lập tức khởi động.

Tảng đá xanh cuối đường, tựa hồ có vô một cái cửa bạch ngọc.

Cửa bạch ngọc mặt sau, nói vậy chính là cái kia "Bách thảo viên".

Ninh Tiểu Đường không có một chút nào cấp thiết, hắn đi được rất thông dong, không nhanh không chậm đi về phía trước.

Khi hắn đi tới cái kia phiên cửa bạch ngọc trước thì, chỉ thấy cái kia phiên cửa bạch ngọc "Chi ~" một tiếng, trong triều một bên mở ra.

Cửa bạch ngọc tuy rằng mở ra, nhưng mà bên trong lại là mơ mơ hồ hồ một mảnh, nhìn không rõ ràng.

Ninh Tiểu Đường cặp mắt mang lấp lánh, trong con ngươi cái kia bức tượng tự thái cực đồ án chậm rãi vận chuyển.

Khi (làm) phát hiện phía trước không nguy hiểm gì sau, Ninh Tiểu Đường chuẩn bị vượt môn mà vào.

Cửa bạch ngọc trước, có chín đạo bạch thang.

Ninh Tiểu Đường mới vừa cất bước bước lên đạo thứ nhất bạch thang.

Bỗng nhiên, trên mặt hắn lộ ra một tia kinh ngạc vẻ mặt.

Bởi vì trong giây lát này, hắn cả người, không khỏi mà chìm xuống, cả người liền phẳng phát bị đè ép một ngọn núi, trầm trọng vô cùng.

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn huyền công, cũng lập tức điên cuồng vận chuyển lên.

"Hả? Đây là... Thử thách?"

Trong nháy mắt tiếp theo, một đạo ý niệm, đột ngột truyền vào Ninh Tiểu Đường đầu óc. Hắn trong nháy mắt, liền rõ ràng trước mắt này chín đạo bạch thang hàm nghĩa.

Muốn đi vào "Bách thảo viên", thiết yếu leo lên trước mắt này ngăn ngăn chín đạo bạch thang.

Đây là vị kia nhân sâm tình tiền bối vì là thử thách hậu nhân, cố ý lưu đã hạ thủ đoạn.

Này đạo thứ nhất bậc thang, là vì nghiệm chứng kẻ xâm nhập tu công pháp, có hay không vì là tà công.

Nếu là oai ma Tà đạo người, một khi bước lên này đạo thứ nhất bậc thang, lúc này sẽ bị ép cái tan xương nát thịt.

Mà Ninh Tiểu Đường ngoại trừ trên người cảm thấy có chút trầm trọng ở ngoài, cũng không lo ngại. Vì lẽ đó, hắn chuẩn bị bước lên đạo thứ hai bậc thang.

Cùng lúc đó, ngay khi Ninh Tiểu Đường vừa nẩy bước lên đạo thứ nhất bậc thang thì, toàn bộ phía trên thung lũng bầu trời, bỗng nhiên một trận mây gió biến ảo.

Nguyên bản phía trên thung lũng giữa bầu trời, linh khí dị thường mỏng manh.

Vậy mà lúc này giờ khắc này, bốn phương tám hướng vô số linh khí, điên cuồng hướng nơi này mãnh liệt lại đây, hình thành một cái lớn vô cùng vòng xoáy.

Bất quá, những này linh khí, người tầm thường căn bản là không có cách dùng mắt thường quan sát được.

Chín dặm ở ngoài, toà kia nguy nga núi tuyết lòng núi, có một cái to lớn sơn động.

Bên trong hang núi kia, có một con ma vật, đang nằm ở trong góc trầm miên.

Cái kia ma vật bên ngoài, cùng côn lân tuyết ma giống nhau y hệt.

Chỉ là, cái kia ma vật hình thể, lớn vô cùng, cao tới năm trượng có thừa, so với côn lân tuyết ma lớn hơn đầy đủ năm lần.

Hơn nữa, cùng côn lân tuyết ma bộ lông màu trắng không giống, cái kia ma vật khắp toàn thân từ trên xuống dưới, đều dài đỏ như màu máu mao, nhìn qua quỷ dị mà khủng bố.

Ngay khi phía trên thung lũng bầu trời xuất hiện dị biến một khắc đó, bên trong hang núi con này to lớn ma vật, bỗng nhiên mở mắt ra bị, lộ ra bên trong một đôi màu đỏ tươi con mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 293 : Lên đài cấp (2)

Cửa bạch ngọc trước.

Ninh Tiểu Đường nhấc chân lên, đạp lên đạo thứ hai bậc thang.

Trong nháy mắt kế tiếp, Ninh Tiểu Đường chỉ cảm thấy áp ở trên người mình trầm trọng cảm giác, lập tức gia tăng rồi gấp mấy lần.

Trong cơ thể hắn huyền công, điên cuồng vận chuyển; trong kinh mạch chân khí, sôi trào dâng, như Giang tựa như biển, đã tăng lên tới một cái cực hạn.

Ninh Tiểu Đường khẽ nhíu mày, trầm nghĩ trong lòng: "Hiện tại mới lên tới đạo thứ hai bậc thang, liền đã đến cực hạn. Xem ra, muốn leo lên cái này cửu cấp bậc thang, ta còn phải đề thăng công lực của mình mới được. "

Nghĩ vậy, Ninh Tiểu Đường không do dự nữa, khí tức trên người, lúc này bắt đầu trở nên khủng bố.

"Xích ~ "

Vô thanh vô tức gian, Ninh Tiểu Đường bên ngoài thân phun ra một đạo tựa như kim nhọn một dạng kinh khí.

Giờ khắc này, Ninh Tiểu Đường chân khí trong cơ thể, toàn bộ chuyển hóa thành Tiên Thiên Cương Khí.

Mà hắn, cũng từ Thông Mạch Cảnh, trực tiếp bước vào đến rồi Tiên Thiên Cảnh.

Tuy là Ninh Tiểu Đường trên người trầm trọng cảm giác cũng không có giảm bớt, nhưng theo thực lực cảnh giới biến hóa, làm cho hắn lập tức buông lỏng rất nhiều.

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường nhấc chân lên, đạp lên đạo thứ ba bậc thang.

Ở đi trên đạo thứ ba bậc thang trong nháy mắt, Ninh Tiểu Đường trên người trầm trọng cảm giác, lần nữa gia tăng rồi mấy lần.

Vì vậy, Ninh Tiểu Đường khí tức trên người, tiếp tục không ngừng tăng cường lấy. Thực lực của hắn cũng từ Tiên Thiên Cảnh sơ kỳ, trực tiếp tăng đến Tiên Thiên Cảnh trung kỳ.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa nhấc chân lên, đạp lên đạo thứ tư bậc thang. Trên người của hắn trầm trọng cảm giác, thì lại tăng lên mấy lần.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường thực lực, tiếp tục tăng lên, đến rồi Tiên Thiên Cảnh hậu kỳ.

Nhưng mà, làm Ninh Tiểu Đường leo lên đệ thứ năm bậc thang lúc, sắc mặt hắn không khỏi đỏ đỏ. Bởi vì trên người của hắn trầm trọng cảm giác, dĩ nhiên không còn là cân nhắc tăng lên gấp bội, mà là lập tức gia tăng rồi thập bội.

Trong chớp nhoáng này, hắn Tiên Thiên Cảnh hậu kỳ thực lực, căn bản là không có cách tiếp nhận được nặng như vậy áp.

Hoàn hảo Ninh Tiểu Đường phát hiện đúng lúc, trong một sát na, đem thực lực bản thân tăng lên tới Tiên Thiên Cảnh viên mãn.

"Nguy hiểm thật! Kinh thường. "

Ninh Tiểu Đường âm thầm thư xả giận: "Xem ra, ta hay là trực tiếp đem thực lực đề thăng tới tốt cùng nhất được rồi. "

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường khí tức trên người, bắt đầu nhanh như tia chớp tăng lên điên cuồng lấy. Thực lực của hắn, trực tiếp đột phá Tiên Thiên Cảnh, bước vào đến rồi cảnh giới tiếp theo.

Làm trên giang hồ, còn có vô số vô lâm tiền bối, còn đang là bước vào Tiên Thiên Cảnh mà đau khổ tìm kiếm con đường lúc.

Giờ khắc này, không có người có thể nghĩ đến, Ninh Tiểu Đường thực lực, đã vượt qua Tiên Thiên Cảnh, đạt tới cảnh giới tiếp theo.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường thực lực, tiếp tục không ngừng tăng lên lấy. Hắn khí tức trên người, trở nên càng ngày càng khủng bố, căn bản không có muốn lắng xuống ý tứ.

Thăng đến Ninh Tiểu Đường thực lực, tăng lên tới Tiên Thiên Cảnh cảnh giới tiếp theo đỉnh phong, hắn khí tức trên người, mới rốt cục ổn định lại.

Ninh Tiểu Đường vươn tay, nắm quyền một cái, một cỗ cường đại kinh đạo, ở quyền chưởng gian lưu chuyển.

"Vẫn áp chế thực lực, đã lâu không có cảm giác như vậy rồi. " Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói.

Trước ở hư thể giới, thực lực của hắn tuy là cũng khôi phục được trạng thái tốt cùng, nhưng đó là hư thể thực lực. Cùng cái thể giới này bản thể so sánh với, đúng là vẫn còn có như vậy hơi khác nhau.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường lại nhú nhú mày, nói: "Ta phải mau lên hết cái này cửu cấp bậc thang, bằng không thực lực vẫn bảo trì ở trạng thái tốt cùng, một ngày vượt lên trước ba mươi hơi thở, ta mấy năm khổ tu, sẽ lãng phí một cách vô ích. "

Bởi Ninh Tiểu Đường đã đứng ở cảnh giới tiếp theo trước đại môn, vì bước qua ngưỡng cửa này, những năm gần đây, hắn một mực áp chế thực lực chân chính của mình.

Mấy năm áp chế cùng khổ tu, cũng để cho hắn rồi vượt qua ngưỡng cửa kia, càng ngày càng tiếp cận.

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường không do dự nữa, trực tiếp nhấc chân lên, leo lên đệ thứ sáu bậc thang.

Trên người của hắn trầm trọng cảm giác, lúc này lại tăng lên thập bội.

Bất quá, lấy hiện nay Ninh Tiểu Đường trạng thái tốt cùng thực lực,

Điểm ấy trầm trọng cảm giác, cũng không coi vào đâu.

Vì vậy, ngay sau đó Ninh Tiểu Đường tiếp tục cất bước, leo lên đạo thứ 7 bậc thang.

Lúc này đây, trên người của hắn trầm trọng cảm giác, trực tiếp gia tăng rồi gấp hai mươi!

Ninh Tiểu Đường khẽ nhú mày, bởi vì hắn đã cảm nhận được một tia áp lực.

Thoáng chần chờ một chút sau, Ninh Tiểu Đường lần nữa cất bước, leo lên đạo thứ tám bậc thang.

Mà ngay trong nháy mắt này, lúc này lại để cho trên người của hắn trầm trọng cảm giác, gia tăng rồi ba mươi lần.

Ninh Tiểu Đường chỉ cảm thấy có một ngọn núi, đặt ở trên người mình, áp được bản thân đều có điểm không thở nổi.

"Đây là... Đến cực hạn?" Ninh Tiểu Đường nhíu, ngạc nhiên, ngược lại lộ ra một tia tiếc nuối.

Hắn biết, lấy trước mắt hắn trạng thái, đã vô lực leo lên đạo thứ chín thêm đá rồi.

"Xem ra muốn leo lên cái này đạo thứ chín bậc thang, còn cần bước vào đến cảnh giới tiếp theo mới được." Ninh Tiểu Đường cúi đầu ngẫm nhìn đạo thứ chín bậc thang, trong lòng không phải không tiếc nuối.

Lập tức, hắn ngừng đầu nhìn phía phiến cửa bạch ngọc.

Giờ này khắc này, có lẽ là Ninh Tiểu Đường leo lên đạo thứ tám bậc thang duyên cớ, cửa bạch ngọc bên trong, mảnh nhỏ mơ hồ cảnh tượng, dĩ nhiên trở thành nhật rất nhiều, thậm chí còn làm cho Ninh Tiểu Đường có thể thấy rõ ràng bên trong năm trượng bên trong cảnh vật.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường không khỏi ngừng người.

Bởi vì rời cửa bạch ngọc ngoài ba trượng trên mặt đất, dĩ nhiên ngồi một con động vật.

Đối phương mao nhung nhung to mọng thân thể, màu trắng cái bụng, màu đen tứ chi, màu đen lỗ tai, còn chia vào hai tròn trịa mắt đen, đáng dấp đáng về ngày thơ khả súc, thiên chân khả ái.

Nó đang cầm một đồng giấy trúc, đang ngon lành là đại cật đặc cật.

Đó lại là một con còn tám bé gấu trúc!

Ninh Tiểu Đường lăng lăng nhìn đối phương, mà con kia gấu trúc hiển nhiên cũng phát hiện Ninh Tiểu Đường, về mặt ngốc manh mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Một người một gấu, mắt to trừng mắt đôi mắt nhỏ, lẫn nhau nhìn nhau.

Theo ba mươi hơi thở thời gian gần gần sát, Ninh Tiểu Đường bắt đặc dĩ thở dài, cuối cùng vẫn một lần nữa lui về.

Đội Ninh Tiểu Đường trở lại dưới bậc thang sau, cửa bạch ngọc bên trong, lần nữa trở nên mơ hồ một mảnh, khán bất chân thiết.

Mà Ninh Tiểu Đường thực lực, UU đọc sách www.uukanshu.com cũng bị một lần nữa áp chế lại, trực tiếp bị áp chế đến rồi Tiên Thiên Cảnh sau đây.

Hắn nhìn cửa bạch ngọc, nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới cái này bách thảo bên trong vườn, vẫn còn có một con còn tám bé gấu trúc."

Đối với con này gấu trúc, Ninh Tiểu Đường tràn ngập tò mò.

Bởi vì nó tựa hồ cũng không phải là lớn bình thường gấu mèo, Ninh Tiểu Đường từ ánh mắt của đối phương trung, rõ ràng thấy được nhân tính hóa trí tuệ quang mang.

Tuy là nó về mặt ngốc manh lẫn nhau, nhưng Ninh Tiểu Đường khi nhìn đến đối phương đầu tiên mắt lúc, liền vững tin đối phương trí lực, đủ để sánh ngang nhân loại năm sáu tuổi nhi đồng.

"Xem ra, chỉ có thể chờ đợi tương lai cảnh giới sau khi đột phá, lại tới nơi đây rồi." Ninh Tiểu Đường trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Sau đó, Ninh Tiểu Đường không phải lưu luyện nữa, dọc theo tảng đá đường, trực tiếp rời đi.

...

Ở Ninh Tiểu Đường lên bậc thang thời điểm, phía trên thung lũng bầu trời, một hồi thay đổi bất ngờ.

Vô cùng to lớn mà linh khí vòng xoáy, điên cuồng mà xoay tròn.

Đặc biệt làm Ninh Tiểu Đường leo lên đạo thứ tám bậc thang lúc, phía trên thung lũng mà linh khí, đã nồng nặc tới cực điểm.

Cái này một hiếm thấy biến hóa, Tinh Liễu Tuyết Sơn trong lòng núi con kia vĩ đại ma vật.

Nó ngồi dậy, mở to ánh mắt đỏ thắm, hướng phía sơn cốc phương hướng nhìn lại.

Mặc dù ma vật giờ này khắc này vẫn còn ở sơn động ở giữa, nhưng nó tựa hồ có thể xuyên thấu qua nham thạch, cảm giác được bên ngoài biến hóa.

"Rống~~" nó trầm thấp rít gào một tiếng, chậm rãi đứng dậy, hướng phía trong đó một con đường cửa đi tới.

Bất quá khi nó đi tới cửa thông đạo lúc, bỗng nhiên ngừng lại.

Bởi vì vào giờ khắc này, phía trên thung lũng dị biến, lại bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

ma vật ánh mắt đỏ thắm trung lộ ra vẻ nghi hoặc, bất quá nhận thấy được bên ngoài dị biến tựa hồ thật biến mất rồi, nó cuối cùng lại trở về sơn động góc, một lần nữa quỳ rạp trên mặt đất, tiến nhập trầm miên.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 294 :Tuyệt Ma đột kích (1)

Thời gian trở lại một ngày trước.

Thanh Mộc Trại, khách sạn gian phòng.

Thẩm Duyệt Duyệt tay nâng lấy một quyển sách, nhìn thẳng được nồng nhiệt.

Thẩm Ngưng nhi sai ai ra trình diện đệ đệ mình một bộ như si mê như say sưa đáng đáp, không khỏi thở dài, nói rằng: "Duyệt Duyệt, đừng xem, lập tức tới ngay thời gian ăn cơm "

Thẩm Duyệt Duyệt cúi đầu, trả lời: "Tỷ tỷ, xong ngay thôi, để cho ta đem một trang này nhìn xong. "

Thẩm Ngưng nhi bất đắc dĩ nói: "Duyệt Duyệt, sách này thật có như vậy xem? Để cho người mê mẩn như vậy. "

Rất nhanh, Thẩm Duyệt Duyệt nhìn xong một tờ, khép sách lại Tịch.

Hắn khẽ thở phào, nói rằng: "Tỷ tỷ, không có lừa người, thực sự rất đẹp mắt. Vị kia Lý tiên sinh trong phòng thư, thực sự quá đẹp đẽ rồi! "

" Lý tiên sinh ở tửu lầu thuyết thư, kỳ thực hắn nói tốt đa nội dung đều là trong sách cổ sự. Trong sách này cổ sự thực sự quá đẹp đẽ rồi, so với hắn nói còn muốn đặc sắc. "

Thẩm Duyệt Duyệt trong miệng nói vị kia Lý tiên sinh, chính là vị kia người kể chuyện Lý Mặc Khách.

Lý Mặc Khách cũng tương tự ở tại khách sạn, hơn nữa còn là ở tại Thẩm Duyệt Duyệt sát vách.

Hai ngày qua này, bởi song phương bình thường gặp nhau, tự nhiên mà vậy cũng liền rất quen đứng lên.

Lý Mặc Khách trong phòng chất đầy thư tịch, đại đa số đều là một ít giang hồ dị chí tiểu thuyết các loại thư.

Thẩm Duyệt Duyệt bởi vì buồn chán, liền mượn đi một tí thư sang đây xem.

Mà vừa nhìn, lúc này liền vào mê.

Thẩm Ngưng nhi cũng lật xem qua mấy bản, bất quá nàng đối với những sách kia cũng không có hứng thú, tùy ý xem một phen sau, liền cũng không còn cách nào nhặt lên. Nàng không nghĩ ra, như vậy thư đến tốt cùng có gì để nhìn.

Sai ai ra trình diện đệ đệ mình đã khép lại thư, Thẩm Ngưng nhi nói: "Sắc trời sắp tối rồi, chúng ta nhanh đi ăn. "

Lúc này, đã hoàng hôn, màn trời cũng dần dần tối xuống.

Thẩm Ngưng nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt đi tới khách sạn đối diện tửu lầu.

Trong tửu lầu, sớm đã tụ tập không ít thực khách.

Lý Mặc Khách cũng đã bắt đầu thuyết thư, sai ai ra trình diện Thẩm Ngưng nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt cái này đôi tỷ đệ đi đến, hắn hướng hai người khẽ gật đầu.

Cùng lúc đó, Thanh Mộc Trại cửa chính, tới ngũ đạo nhân ảnh, chính là năm tên phái Côn Luân môn nhân.

Năm người một đường gió bụi một mối, từ ngoài trăm dặm, chạy tới nơi này.

Một người trong đó nói: "Sư huynh, chúng ta đã đến, nói vậy nơi này chính là vị tiền bối kia nói Thanh Mộc Trại rồi. "

Trần Kính chỉ đạo: "Hắn là chính là chỗ này, mấy ngày nay, chúng ta liền ở chỗ. Các loại Tà sư đệ điều dưỡng mấy ngày sau, chúng ta lại phản hồi phái Côn Luân. "

Dứt lời, năm người cùng đi vào Thanh Mộc Trại.

Từ khắp cả Thanh Mộc Trại chỉ có một cái khách sạn, vì vậy Trần Kính chỉ năm người, đồng dạng đi tới Thảm Ngưng nhi, Thảm Duyệt Duyệt chỗ ở khách sạn, sau đó mở ngũ gian phòng.

Màn trời càng ngày càng mờ, bóng đêm mờ lung.

Bên này Trần Kính chỉ năm người mới vừa gia nhập khách sạn, bên kia, Thanh Mộc Trại bên ngoài, ai cũng không có phát hiện, một nói thân ảnh màu trắng, nhanh như nhanh như tia chớp nhảy vào hàng rào ở giữa.

Trong tửu lâu, Lý Mặc Khách đang nói được hăng say, mà bốn phía các thực khách, từng cái tập trung tinh thần, nghe được nồng nhiệt.

Hôm nay Lý Mặc Khách nói, là một cái về sơn thôn quái vật cổ sự.

Cổ sự tình tiết quý dị, thoải mái pháp phòng, nghe được các thực khách tâm đều treo ở cổ họng.

Mà vị kia tửu lâu lão bản nữ nhi Mộc Thanh Lạc, cũng chút bất tri bất giác, dời một cái băng ghế, ngồi các thực khách ở giữa, hết sức chuyên chú mà nghe cổ sự.

Đối diện khách sạn, phái Côn Luân năm người mở phòng xong gian sau.

Một người trong đó nói rằng: "Sư huynh, sắc trời đã tối, ta phát hiện đối diện có gia tửu lâu, chúng ta nếu không đi vào trong đó dùng thực? "

Trần Kính chỉ gật đầu nói: "Tốt, chúng ta liền đi vào trong đó. Tà sư đệ, ngươi cảm giác như thế nào? Là đợi ở khách sạn nghỉ ngơi, chúng ta cho ngươi đánh chút cơm canh tối, vẫn là một đạo đi qua? "

họ Tà người đàn ông trung niên nói: "Không phải phiền phức sư huynh, ta một đạo đi qua được rồi. "

Tửu lâu trên nóc nhà, không biết từ lúc nào, xuất hiện một nói thân ảnh màu trắng,

nói thân ảnh màu trắng khom người,

Bò lỏm ngòm thân thể, vẫn không nhúc nhích, thì dường như một đầu tùy thời chuẩn bị xuất kích, vô con mồi mãnh thú.

Bên trong tửu lâu, Lý Mặc Khách cổ sự, đang nói đến rồi chỗ máu chốt.

Chỉ thấy Lý Mặc Khách cảm lấy thước gỗ, "Ba ~" một tiếng, dùng sức đập vào trên bàn.

Ngay sau đó, liền nghe hán dùng hơi lấy thắm thanh âm của người nói rằng: "Đột nhiên, trong đêm tối thoát ra một đạo thân ảnh. Mọi người tập trung nhìn vào, đó lại là một đầu tướng mạo không gì sánh được quái vật khủng bố! "

Trong sân mọi người, tâm tất cả đều nói lên. Dù cho Thảm Ngưng nhi cùng Thảm Duyệt Duyệt hai người, cũng ngừng dùng thực, con mắt không hề chớp mắt mà nhìn phía Lý Mặc Khách.

"con quái vật, nó dài. . . "

Lý Mặc Khách đang phải tiếp tục nói rằng tới, đúng lúc này, bỗng nhiên "Xoạt xoạt ~" một tiếng vang lên, phảng phất là có vật gì gãy lìa thông thường.

Mọi người một hồi mờ mịt, Lý Mặc Khách cũng vì vi dừng lại một chút.

Sau đó ngay sau đó, "Ầm ầm ~" một tiếng vang thật lớn.

Theo tiếng nổ lớn, vô số gỗ vụn, mái ngói từ bên trên rơi xuống, bụi mù tung bay.

Phía dưới các thực khách, tất cả đều quá sợ hãi, vội vã hướng bốn phía tránh đi.

"Đó là cái gì? " bỗng nhiên có người kinh hô.

Mọi người tập trung nhìn vào, chỉ thấy bụi mù ở giữa, lại có một đạo cao nửa trượng thân ảnh.

Theo bụi mù dần dần tán đi, đạo thân ảnh kia cũng biến thành càng ngày càng rõ ràng.

Đó lại là một đầu toàn thân dài lông màu trắng quái vật, đầu dáng dấp cùng loại vượn và khỉ, nhưng diện mạo nhìn qua lại xấu xí vô cùng, khủng bố sấm nháy; nó mâu lộ hung quang, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) mặt xanh nanh vàng, sáng lấp lóa.

"Thiên nốt. . . Quái vật a! "

"Chạy mau, quái vật tới! "

Các thực khách một hồi thất kinh, chung quanh tán loạn. Có chút người nhất gan, trực tiếp sợ đến tè ra quần.

Mộc Thanh Lạc cũng không nhịn được kinh hô một tiếng: "A! Lý Mặc Khách, ngươi hỗn đản, ngươi lại đem quái vật đưa tới! "

Lý Mặc Khách kinh ngạc nhìn ngẩng lên trước mắt quái vật, trong miệng lẩm bẩm nói: "Cái này. . . Cái này chẳng lẽ thực sự là ta khai ra? "

Trong bụi mù, Ma Vật cũng có chút sững sờ, nó hiển nhiên cũng không nghĩ tới, chính mình biết từ nóc nhà đột nhiên hạ xuống.

Bất quá rất nhanh, nó cũng nhớ tới mục đích của chuyến này.

Nó cặp kia lộ ra hung quang đôi mắt, đột nhiên nhìn chăm chú về phía trong tửu lâu huy nhất lưỡng vị nữ tử -- Thẩm Ngưng nhi cùng Mộc Thanh Lạc.

"Rống ~ " "

Ma Vật nổi giận gầm lên một tiếng, thân ảnh lóe lên, sát na hướng Thẩm Ngưng nhi cùng Mộc Thanh Lạc hai người bão bắn xuyên qua.

"A! "

Mộc Thanh Lạc hét lên một tiếng, sợ đến hoa dung thất sắc, ngay cả cước bộ đều chuyển không nhúc nhích được.

Thẩm Ngưng nhi cũng biến sắc, lúc này đem bên cạnh Thẩm Duyệt Duyệt đẩy tới bên cạnh. Sau đó, nàng đưa tay cầm lên băng ghế, hướng phía Ma Vật đập tới.

"Phanh ~ " gỗ vụn bay tán loạn, băng ghế lúc này tứ phân ngũ liệt.

"Rống ~ " Ma Vật hiển nhiên bị chọc giận, rít gào một tiếng, bay thẳng đến Thẩm Ngưng nhi đánh tới.

Bên ngoài quán rượu, phái Côn Luân năm người vừa vịn đi ra khách sạn, nghe được thanh âm này, mỗi người biến sắc.

"Không tốt, là Côn Luân Tuyệt Ma! "

"Nhất định là đầu kia tiểu Ma Vật, tuyệt không thể để cho nó lạm sát kẻ vô tội, mọi người cùng nhau tiến lên! "

Trong tửu lâu, "Phanh ~ " một tiếng, Thẩm Ngưng nhi xinh đẹp bóng hình xinh đẹp bị đập bay ra ngoài.

Thẩm Duyệt Duyệt sắc mặt đột nhiên trắng lên, phát sinh một tiếng hiết tử để lý kêu to: "Tỷ! "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 295:Tuyệt Ma đột kích (2)

"Phanh ~ " "

Thẩm Ngưng Nhi thân thể mềm mại đụng vào trên vách tường, sau đó trùng điệp hạ xuống.

Nàng cả người xụi lơ trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, hai tròng mắt nhắm thật chặt.

Mắt thấy một màn này, Thẩm Duyệt Duyệt sắp điên rồi, hấn toàn thân sợ run, lạnh run.

Hấn sợ.

Thế nhưng, hấn sợ cũng không phải là đầu kia Ma Vật.

Hấn sợ, là sợ chính mình biết mất đi tỷ tỷ.

Cha mẹ ly kỳ mất tích, trên đời này, Thẩm Ngưng Nhi có thể nói là thân nhân duy nhất của hấn.

Giờ này khắc này, sai ai ra trình diện Thẩm Ngưng Nhi vẫn không nhúc nhích nằm trên mặt đất, Thẩm Duyệt Duyệt triệt để hoảng hồn.

Một loại khó có thể kể rõ sợ hãi, tràn ngập trong tim của hấn.

"Không phải, tỷ tỷ, tỷ. . . "

Thẩm Duyệt Duyệt bước nhanh nhằm phía Thẩm Ngưng Nhi, "Phanh " mà quỳ rạp xuống đất, dùng run rẩy hai tay, nhẹ nhàng chạm đến lấy Thẩm Ngưng Nhi gương mặt, thậm chí còn cũng không dám dùng sức. Hấn sợ chính mình vừa dùng lực, tỷ tỷ của mình sẽ phải chịu càng thương tổn nghiêm trọng.

"Tỷ tỷ, người đừng làm ta sợ. . . Tỷ tỷ, người mau tỉnh lại! "

Thẩm Duyệt Duyệt không ngừng lớn tiếng gào thét, nhưng mà đáp lại hấn, chỉ có không tiếng động trầm mặc.

"Rống ~ "

Sai ai ra trình diện Thẩm Ngưng Nhi không có động tĩnh, Ma Vật rít gào một tiếng, ngược lại chụp vào Mộc Thanh Lạc.

"A, người cứu mạng nha! "

Mộc Thanh Lạc sợ đến mặt trắng như tờ giấy, trong lòng suy nghĩ mau sớm chạy trốn, nhưng hai chân lạnh run, làm thế nào cũng không nghe sai khiến.

Ngay vào lúc này, một đạo tiếng hét phản nộ đột nhiên vang lên ở tửu lầu trung.

"Nghịch súc, nhận lấy cái chết! "

Theo này đạo gầm lên, liền sai ai ra trình diện bốn bóng người sát na từ bên ngoài phi phác tiến đến.

Bốn người đều cầm trong tay sáng loáng lợi kiếm, phân đứng ở đó đầu Ma Vật bốn phía, triệt để ngăn lại ma vật lối đi cùng đường lui.

"Chúng ta là phái Côn Luân môn nhân, cái này Ma Vật rất nguy hiểm, đại gia mau rời đi cái này! " Trần Kính Chi lớn tiếng nói.

Đã biết ma vật hung uy, lúc này bên trong tửu lầu này thực khách, nơi nào còn dám dừng lại, nhao nhao trốn ra phía ngoài đi, hấn không thể chính mình thêm phần chân, nhằm thoát được mau mau.

Mộc Thanh Lạc sai ai ra trình diện rốt cục có người vào đi đối phó Ma Vật, hơn nữa còn là phái Côn Luân môn nhân, lá gan không khỏi lớn một chút.

Nàng thở sâu, cặp kia hai chân run rẩy cũng coi như bắt đầu nghe sai bảo, nàng vội vã đem hết toàn lực hướng phía cửa chính bỏ chạy.

Trần Kính Chi không hề chớp mắt nhìn chăm chăm đầu kia Ma Vật, lạnh giọng nói rằng: "Hai vị sư đệ, Hà sư muội, vừa động thủ một cái! "

Tiếng nói vừa dứt, bốn bóng người bốn chuôi lợi kiếm, đồng thời hướng phía đầu kia Ma Vật công tới.

"Xích ~ "

Kiếm quang lóe ra, kinh khí dâng lên.

"Rống ~ " đầu kia Ma Vật phát sinh gầm lên giận dữ, thân ảnh nhanh như thiểm điện, đánh về phía một người trong đó.

"Đương đương đương ~ "

ma vật móng vuốt chộp vào lợi kiếm trên, nhất thời hỏa quang văng khắp nơi, phát sinh tiếng sắt thép va chạm.

Hiển nhiên, Ma Vật móng vuốt chỉ sắc bén, đủ để có thể so với thép ròng.

Bất quá, Ma Vật lấy một địch bốn, rất nhanh thì rơi vào hạ phong.

Một lát sau, "Phốc phốc phốc ~ " thanh âm liên tiếp vang lên, lợi kiếm không ngừng đâm vào ma vật trong thân thể.

Nhiều đóa huyết hoa tại nơi ma vật bên ngoài thân nở rộ, tiên huyết chiếu vào giữa không trung, văng khắp nơi trên đất đều là.

"Rống ~~~" Ma Vật phát sinh thống khổ kêu rên.

Ngay sau đó, có lẽ là ở sự uy hiếp của cái chết dưới, Ma Vật chợt bộc phát ra tiềm lực, tốc độ lập tức tăng lên rất nhiều, dĩ nhiên ngành sinh sinh chạy ra khỏi bốn người vây quanh, hướng phía bên ngoài quán rượu bỏ chạy.

"Không tốt, đừng làm cho súc sinh kia chạy! Mau đuổi theo! " Trần Kính Chi biến sắc, lúc này cầm kiếm đuổi theo.

Còn lại ba người, cũng lập tức theo sát phía sau, chạy ra khỏi tử lâu.

Cũng không lâu lắm, bên ngoài tử lâu liên vang lên kịch liệt hơn tiếng đánh nhau, cùng với Ma Vật không ngừng mà kêu rên.

Bên trong tử lâu, Thẩm Duyệt Duyệt vẫn như cũ quỳ sát ở Thẩm Ngưng Nhi bên cạnh, hần con mắt đỏ ngầu, khóc đắc hi lý hoa lệ.

Lúc này, Mộc Thanh Lạc lại lần nữa quay trở về tử lâu.

Nhìn bên trong tử lâu một mảnh hỗn độn,

Mộc Thanh Lạc không khỏi thở dài, đêm nay nhà nàng tổn thất cũng lớn.

Đầy đất hư hại cái bàn bát đĩa, cùng với nóc nhà cái lỗ thủng, đây hết thấy thấy nàng lòng đang rỉ máu.

Dù sao, cái này có thể tất cả đều là tiền ở đâu!

Làm Mộc Thanh Lạc chứng kiến bên tường trên đang khóc thương tâm Thẩm Duyệt Duyệt, lúc này đi tới.

Mộc Thanh Lạc nói: "Uy, người chớ khóc, khóc cũng không dùng. Ta sẽ đi ngay bây giờ đem chúng ta Thanh Mộc Trại lợi hại nhất đại phu gọi tới, làm cho hần cho tỷ tỷ người trị thương. "

Thẩm Duyệt Duyệt ngẩng đầu lên, mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Cám ơn người, nhất định phải mau cứu tỷ tỷ của ta a! "

Mộc Thanh Lạc nói: "Yên tâm, ta sẽ đi ngay bây giờ gọi đại phu, người chờ! "

Nói, Mộc Thanh Lạc một đường tiểu bào, ra tử lâu.

Lý Mặc Khách không biết từ nơi này chui ra, đi tới Thẩm Duyệt Duyệt bên cạnh, an ủi: "Thẩm tiểu huynh đệ, đừng thương tâm, tỷ tỷ người biết không có chuyện gì. Thanh Mộc Trại vị kia lão đại phu, làm nghề y trình độ rất tốt, không phải so với cái kia trong thành thành danh đại phu kém. "

Thẩm Duyệt Duyệt gật đầu, nhưng chứng kiến nhà mình tỷ tỷ bộ dáng này, làm thế nào cũng không yên lòng tới.

Phía ngoài tranh đấu, rốt cục đình chỉ.

Đầu kia Ma Vật, ở phái Côn Luân bốn người liên thủ dưới sự công kích, cuối cùng chạy không khỏi tử vong kết cục.

Trần Kính Chi bốn người, từ bên ngoài đi vào.

Trong đó vị kia họ Hà trung niên nữ tử nói: "Sur huynh, xem tới hay là có người bị thương. "

Trần Kính Chi nhú nhú mày, không có nói thêm cái gì, trực tiếp đi hướng Thẩm Duyệt Duyệt.

"Tiểu huynh đệ, tại hạ phái Côn Luân Trần Kính Chi. Nếu không trước hết để cho Trần mỗ cho tỷ tỷ người nhìn, nhìn nàng đến cùng bị thương như thế nào. "

Nghe tới người ta nói là phái Côn Luân, Thẩm Duyệt Duyệt lúc này xoa xoa nước mắt, nói: "Vị tiền bối này, người nhất định phải mau cứu tỷ tỷ của ta! "

Trần Kính Chi nói: "Ta trước kiểm tra một chút. UU đọc sách www.uukanshu.com "

Hần ngồi xổm xuống, đại thể kiểm tra một hồi Thẩm Ngưng Nhi thương thế sau, không khỏi nhíu mày một cái, nói rằng: "Bị thương thật nặng, trong trại có đại phu sao? Tiễn đem nhất đại phu kêu đến. "

Lý Mặc Khách nói: "Vị này phái Côn Luân đại hiệp, đã có người đi kêu đại phu rồi. "

Đại phu rất nhanh bị Mộc Thanh Lạc mời tới.

Vị này Thanh Mộc Trại đại phu, là vị hơn 70 tuổi lão nhân, mặt mũi nhăn nheo, vóc người khô gầy, cặp kia lấp lánh ánh mắt có thần, lại hiện lên bên ngoài tinh thần không sai.

Mộc Thanh Lạc hướng mọi người giới thiệu: "Vị này chính là Mạnh gia gia, là chúng ta Thanh Mộc Trại y thuật cao nhất đại phu. Đừng nhìn ta nhóm hàng rào chỗ xa xôi, Mạnh gia gia y thuật, coi như là cùng bên trong tòa thành lớn này danh y so sánh với, đó cũng là không kém bao nhiêu. "

Lão đại phu không nói gì lời nói nhảm, đi thẳng tới Thảm Ngưng Nhi bên cạnh, bắt đầu vì đó tinh tế kiểm tra.

Chỉ chốc lát sau, hần mở miệng nói: "Nội tạng bị chấn thương, vì vi xuất huyết, cũng không tính là nghiêm trọng. Bất quá, nòng đầu bị va chạm, cái này muốn chết ở đâu! "

"Vị này lão tiền bối, người nhất định phải mau cứu tỳ tỳ của ta! " nghe được vị kia lão đại phu lời nói, Thảm Duyệt Duyệt vạn phần lo lắng.

Lão đại gia phu khẽ lắc đầu, than thở: "Ai, nói vậy các người cũng đều biết, nào người là trong cơ thể con người khu. Nếu là người nào bị thương nặng, coi như là trên Cổ thần y chuyển thể, cũng chỉ nghe theo mệnh trời. "

"Thứ cho lão phu nói thẳng, vị cô nương này đầu chịu đến nặng như thế chế, muốn một lần nữa tỉnh lại, khó ở đâu. Trên đời này, ta xem là không người có thể trị hết vị cô nương này rồi, liền là hiện thời thần y cảnh tế thế An thần y tới, chỉ sợ cũng là thúc thủ vô sách. Tiểu huynh đệ, chuẩn bị hậu sự a !. "

Nghe đến đó, Thảm Duyệt Duyệt sắc mặt chợt trở nên trắng bệch, hần run giọng nói rằng: "Không phải, tỳ tỳ của ta không có việc gì! Nàng nhất định không có việc gì! "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 296 : Trị liệu

Lão đại phu thở dài, nói: "Kết quả này quả thật làm cho người tiếc nuối, tiểu huynh đệ a, người phải học tiếp thu sự thực. Vị cô nương này, đầu bị thương thực sự quá nghiêm trọng. "

"Không phải, tỳ tỳ của ta không có việc gì, nhất định còn có biện pháp! "

"Còn có Ninh đại ca, Ninh đại ca hần nhất định sẽ có biện pháp! Ta muốn các loại Ninh đại ca trở về, hần nhất định sẽ đem tỳ tỳ cứu trở về! "

Thảm Duyệt Duyệt khắp khuôn mặt là nước mắt, biểu tình có chút bệnh tâm thần.

Mọi người thấy thế, đều khẽ lắc đầu, trong lòng thở dài.

Trong trại xuất hiện Ma Vật tập nhân biến cố như vậy, nhất thời làm cho cả Thanh Mộc Trại đều một trận tiếng gió hạc lệ.

Bên ngoài tửu lầu, đầu kia Côn Luân Tuyết Ma thi thể bốn phía, sớm đã tụ đầy vây xem Trại Dân.

Thanh Mộc Trại trại chủ, tự mình dẫn theo bảy tám cái thanh tráng niên qua tới tìm hiểu tình huống.

Chờ ở bên ngoài vị kia Tạ Tinh phái Côn Luân môn nhân, sai ai ra trình diện Thanh Mộc Trại trại chủ đến, lúc này vào nhà thông tri Trần Kính Chi bốn người.

Tạ Tinh trung niên nhân nói: "Sur huynh, Thanh Mộc Trại trại chủ tới, hần muốn muốn tìm hiểu tình huống một chút. "

Trần Kính Chi khẽ gật đầu, nói rằng: "Đi, chúng ta đi ra ngoài nói rõ với hần một cái, miễn cho gây nên đại gia khủng hoảng. "

Lập tức, phái Côn Luân mấy người một trước một sau ly khai tửu lầu.

Mà hôn mê bất tỉnh Thảm Ngưng Nhi, đang lúc mọi người dưới sự hỗ trợ, cuối cùng cũng bị đánh trở về khách sạn.

Khách sạn trong phòng, Thảm Duyệt Duyệt vẫn không nhúc nhích quỳ gối bên trên giường, hai mắt vô thần, về mặt ngây ngốc nhìn trên giường Thảm Ngưng Nhi.

Lý Mặc Khách thở dài, nói rằng: "Ai, Thảm tiểu huynh đệ, người xem mở chút. Ta muốn nếu như Thảm cô nương tỉnh lại, khẳng định cũng không nguyện ý gặp lại người cái dạng này. "

Thẩm Duyệt Duyệt vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích, không để ý đến Lý Mặc Khách, hần giống như là chìm đắm ở bên trong thế giới của mình giống nhau, đối với ngoại giới tất cả sự vật, đã không có bất kỳ đáp lại nào.

Lý Mặc Khách khẽ lắc đầu, ngắm nhìn bên cạnh Mộc Thanh Lạc, nói rằng: "Sạch rồi a, ngươi và vị này Thẩm tiểu huynh đệ tuổi tác xấp xỉ, nếu không ngươi qua khuyên hần một chút? "

Mộc Thanh Lạc bĩu môi, nói: "Vô dụng, ta đã sớm khuyên qua rồi, có thể hần không để ý tới ta. Lý Mặc Khách, chúng ta đi thôi, để một mình hần yên lặng một chút được rồi. "

Lý Mặc Khách chân chờ một chút, gật đầu nói: "Được rồi, vậy hãy để cho hần yên lặng một chút. Thẩm tiểu huynh đệ, ta thì ở cách vách, nếu có gì cần giúp một tay, liền tới cửa chi ta một tiếng. "

Theo Lý Mặc Khách cùng Mộc Thanh Lạc ly khai, bên trong gian phòng nhất thời trở nên an tĩnh lại.

"Tỷ tỷ. . . " Thẩm Duyệt Duyệt trong miệng thì thảo.

Dần dần, hai con mắt của hần trở nên xám lạnh một mảnh, cả người cũng cứng ngắt. . .

Một đêm đảo mắt liền qua.

Làm Thẩm Duyệt Duyệt tỉnh táo lại lúc, Thẩm Ngưng Nhi vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích nằm ở trên giường.

Cùng lúc đó, khí tức của nàng cũng biến thành càng thêm yếu ớt, dường như trong mưa gió tàn chúc, tùy thời đều có thể tắt.

Trần Kính Chi các loại phái Côn Luân mọi người, Thanh Mộc Trại trại chủ cùng với vị kia lão đại phu, lại một lần nữa tới thăm Thẩm Duyệt Duyệt cùng Thẩm Ngưng Nhi.

Sau đó, mấy người lần lượt lắc đầu thờ dài đi ra ngoài.

Ngoài khách sạn đầu, Trần Kính Chi hỏi: "Lão tiên sinh, vị cô nương kia thực sự cũng không cứu? "

Lão đại gia phu lắc đầu nói: "Không cứu sống nổi, nhìn hơi yếu khí tức, sợ là sống không quá đêm nay. "

Thời gian đi được cực nhanh, trong chớp mắt lại gần sát chạng vạng.

Ánh nắng chiều, trở nên càng lúc càng mờ nhạt, màn đêm dần hạ xuống.

Trong phòng, Thẩm Duyệt Duyệt sắc mặt có chút tái nhợt, cả ngày không phải ăn cái gì, hơn nữa tinh thần đã kích, làm cho hần thoát nhìn phẳng phất là bệnh nặng một hồi.

Mộc Thanh Lạc cầm một cái hộp đựng thức ăn, để ở một bên, nói rằng: "Uy, ăn một chút gì a !, ngươi tiếp tục như vậy có thể không làm được. "

Nhưng mà, Thẩm Duyệt Duyệt lại không để ý đến nàng, vẫn là một bộ đồ dẫn đáng đáp.

Ngay vào lúc này, một đạo trẻ tuổi thân ảnh, bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện ở trong phòng.

Mộc Thanh Lạc lúc này lại càng hoảng sợ, phát sinh một tiếng thét chói tai: "A, quý nha! "

Bất quá ngay sau đó,

Nàng tựa hồ nhận ra người đến, nói: "Di, ta nhớ được ngươi, các ngươi thật giống như là cùng nhau a !? "

Giờ này khắc này, Thẩm Duyệt Duyệt đồ dẫn hai mắt, cũng rốt cục đổi thành một tia thần thái.

Hần chậm chậm quay đầu lại, nhìn thấy Ninh Tiểu Đường thân ảnh quen thuộc kia sau, trong con ngươi nước mắt, cũng không dừng được nữa, dường như chảy ra, không ngừng rơi xuống.

"Ninh đại ca, tỷ tỷ nàng. . . Tỷ tỷ nàng. . . " Thẩm Duyệt Duyệt có chút nói năng lộn xộn.

Nhìn trên giường không có động tĩnh gì, khí tức hơi yếu Thẩm Ngưng Nhi, Ninh Tiểu Đường chân mày không khỏi nhíu lại, nói rằng: "Duyệt Duyệt, chớ nóng vội, từ từ nói, đến cùng chuyện gì xảy ra? "

"Ninh đại ca, tỷ tỷ nàng muốn chết! Ô. . . " Thẩm Duyệt Duyệt thương tâm khóc lên.

Bên cạnh Mộc Thanh Lạc giải thích: "Tối hôm qua, chúng ta hàng rào gặp quái vật tập kích, vị tỷ tỷ kia, bị quái vật đã thương, đầu bị bị thương nặng, trong trại đại phu nói, nàng không sống được. . . "

Mộc Thanh Lạc cận kề đem chuyện tối ngày hôm qua giảng thuật một lần.

Ninh Tiểu Đường không nói thêm gì, trực tiếp đi tới bên giường.

"Duyệt Duyệt, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, đi ăn một chút gì. Ngươi yên tâm, có ta ở đây, tỷ tỷ ngươi không chết được. " Ninh Tiểu Đường vỗ vỗ Thẩm Duyệt Duyệt bả vai nói rằng,

Thẩm Duyệt Duyệt vươn tay lau lau nước mắt, nói rằng: "Ninh đại ca, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể đem tỷ tỷ cứu tỉnh! "

Ninh Tiểu Đường nói: "Đi ăn một chút gì, ta hiện tại liền thay tỷ tỷ ngươi trị liệu. "

Lập tức, Ninh Tiểu Đường ngồi ở mép giường, vươn ba ngón tay, khoác lên Thẩm Ngưng Nhi cổ tay trên. Một tia nhu hòa nội lực, rót vào Thẩm Ngưng Nhi trong cơ thể.

Thẩm Duyệt Duyệt vẫn chưa ly khai, con mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm Ninh Tiểu Đường xuất thủ trị liệu.

Mộc Thanh Lạc tò mò đã đi tới, tựa hồ có hơi ngoài ý muốn vị công tử trẻ tuổi này lại vẫn hiểu y thuật.

Bất quá, nàng không hề cảm thấy vị tỷ tỷ này có thể được chữa cho tốt. Dù sao, trong trại y thuật cao minh nhất lão đại phu nói rồi, vị tỷ tỷ này đầu bị thương quá mức nghiêm trọng, căn bản không biện pháp cứu trị.

Bên trên giường, Ninh Tiểu Đường chân mày hơi nhíu lại.

Theo nội lực không ngừng bồi ở Thẩm Ngưng Nhi trong cơ thể, Ninh Tiểu Đường cũng nắm giữ cơ bản thương thế của nàng.

Thẩm Ngưng Nhi ngũ tạng lục phủ đều bị chấn thương, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) bất quá cái này cũng không coi là nghiêm trọng, Ninh Tiểu Đường muốn trị liệu, bất quá chuyện dễ như trở bàn tay.

Khó giải quyết là Thẩm Ngưng Nhi đầu, bị bị thương nặng, thậm chí bởi vì Đầu lâu xuất huyết bên trong, đã uy hiếp đến sinh mệnh.

Ninh Tiểu Đường trong lòng trầm nghĩ: "Trước tiên cần phải mau sớm ngừng xuất huyết, ổn định thương thế. "

Lúc này, Ninh Tiểu Đường một tay chuyển vận chân khí, một tay xuất ra để đặt ngón châm hộp ngọc, bắt đầu thay Thẩm Ngưng Nhi ghim kim.

Ngoài khách sạn, Trần Kính Chi các loại phái Côn Luân mọi người, Thanh Mộc Trại trại chủ cùng với vị kia lão đại phu, tựa hồ mới vừa từ chỗ nào đồng thời trở về.

Trần Kính Chi nói: "Lão tiên sinh, sáng sớm ngươi nói, vị cô nương kia, rất có thể sống không quá đêm nay? "

Vị kia lão đại phu nói: "Ai, xác thực hại như vậy. Quên đi, nếu đến nơi này, chúng ta liền lại vào xem. "

Bên trong gian phòng, Ninh Tiểu Đường thở phào một hơi, chậm rãi đứng lên.

"Duyệt Duyệt, ngươi yên tâm, tỷ tỷ ngươi sinh mệnh tạm thời không lo. "

Giờ này khắc này, Thẩm Ngưng Nhi tuy là vẫn như cũ nhắm mắt bất tỉnh, nhưng khí tức của nàng đã triệt để ổn định lại.

Thẩm Duyệt Duyệt trong con ngươi hàm chứa lệ quang, đây là kích động nước mắt.

"Ninh đại ca, cảm ơn ngươi! "

Mộc Thanh Lạc trừng mắt một cặp mắt thật to, nàng bất khả tư nghị nhìn trên giường Thẩm Ngưng Nhi.

Mặc dù nàng không hiểu y thuật, nhưng nàng cũng nhìn ra được, trên giường vị tỷ tỷ này, tựa hồ thực sự không chết được.

Bên ngoài phòng, Trần Kính Chi đám người cùng đi tới.

Lão đại kia phu thê dài nói: "Ai, đáng tiếc, cô nương tuổi trẻ như vậy. . . "

Trần Kính Chi nắm vị phái Côn Luân môn nhân, dẫn đầu đi đến cửa phòng.

Sau đó, năm người xem đi vào trong phòng Ninh Tiểu Đường thân ảnh.

Đội thấy rõ ràng Ninh Tiểu Đường dung mạo sau, Trần Kính Chi năm người, lúc này giật mình.

"Ách, tiền bối, ngươi tại sao lại ở chỗ này? "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 297 : Thức tỉnh

Ninh Tiểu Đường chậm rãi xoay người lại, hướng Trần Kính Chi năm người gật đầu, nói rằng: "Mấy vị phái Côn Luân bằng hữu, chúng ta lại gặp mặt. "

Trần Kính Chi năm người lúc này đi vào phòng, hướng Ninh Tiểu Đường thi lễ một cái.

"Tiền bối, người là đang vì vị cô nương này trị liệu? " Trần Kính Chi nghi ngờ nói.

Ninh Tiểu Đường nói: "Không sai, hiện tại Ngưng nhi cô nương tính mệnh, đã tạm thời không lo. Bất quá muốn tỉnh lại, sợ rằng còn phải chờ đợi một thời gian ngắn. "

Lúc này, vị kia lão đại phu cùng Thanh Mộc Trại trại chủ cũng đi đến.

"Tính mệnh không lo? "

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời nói, vị kia lão đại phu không khỏi ngẩn người.

Sau đó, hắn liền vội vàng tiến lên mấy bước, đi tới trước giường.

Khi thấy Thẩm Ngưng Nhi thời khắc này trạng thái sau, hắn nhất thời cả kinh tròn mắt đều tròn lên, một bộ khó tin đáng sợ.

"Cái này. . . Điều này sao có thể? Dĩ nhiên thật không có nguy hiểm tánh mạng rồi! " lão đại phu vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Hắn làm nghề y vài chục năm, kinh nghiệm chu đáo. Hắn kiên tin chính mình lúc trước phán đoán tuyệt đối không có sai, dựa theo ban đầu tình trạng, vị cô nương này căn bản sống không quá đêm nay.

Vậy mà lúc này lúc này, vị cô nương này hô hấp ổn định, sắc mặt cũng hồng nhuận rất nhiều, nơi nào còn có nửa điểm tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc bộ dạng?

Vậy liền chỉ có một giải thích, trước mắt vị công tử trẻ tuổi này, y thuật tinh xảo đến rồi mức độ khó tin, diệu thủ hồi xuân, sinh sôi đem vốn đem người chết, cấp cứu trở về.

Nghĩ vậy, lão đại phu vẻ mặt khiếp sợ nhìn Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường cũng không thèm để ý lão đại phu thần tình biến hóa, hắn đối với Trần Kính Chi năm người tiếp tục nói: "Lại nói tiếp, còn phải cảm tạ mấy vị. Chuyện đã xảy ra, ta đã lớn tí mĩ giải khai. Tối hôm qua nếu không phải là mấy vị xuất thủ, ta bằng hữu này chỉ sợ cũng đợi không được ta trở về. "

Trần Kính Chi nói: "Tiền bối khách khí, đầu kia Côn Luân Tuyệt Ma dám can đảm xông vào hàng rào, tùy ý đã thương người, nếu để cho ta các loại gặp, tự nhiên nghĩa bất dung từ, việc nhân đức không nhường ai. "

Ninh Tiểu Đường nói: "Mấy ngày kế tiếp, ta sẽ còn tiếp tục vì Ngưng nhi cô nương trị liệu. "

Dừng một chút, hắn nhìn phía vị kia Tạ Tĩnh phái Côn Luân môn nhân, nói rằng: "Vị bằng hữu này, người tạm thời không nên rời khỏi hàng rào. Chờ ta chữa cho tốt Ngưng nhi cô nương, đến lúc đó ta đem thương thế của người cũng nhất tịnh trị. "

Nếu cái này năm vị phái Côn Luân môn nhân cứu Thẩm Ngưng Nhi một mạng, Ninh Tiểu Đường cũng định cho dư bọn họ một ít hồi báo.

Vị kia Tạ Tĩnh người đàn ông trung niên, lúc trước ở tuyệt bên kia núi bị Côn Luân Tuyệt Ma đã thương. Lúc đó Ninh Tiểu Đường chỉ là tạm thời ổn định thương thế của hắn, hắn nếu muốn phải hoàn toàn khôi phục, sợ rằng chỉ ít còn cần thời gian mấy tháng.

Mà nếu như từ Ninh Tiểu Đường xuất thủ trị liệu, vài ngày sau, liền có thể tốt thật thất bát bát.

Lúc này, Tạ Tĩnh người đàn ông trung niên đối với Ninh Tiểu Đường y thuật tiêu chuẩn, cũng có càng thêm khắc sâu nhận thức.

Dù sao, có thể đem đem người chết sinh sôi cứu trở về, như vậy y thuật, quả thực có thể dùng thần hồ kỳ kỳ để hình dung.

Vì vậy, khi hắn nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, con mắt nhất thời sáng ngời, mở miệng nói: "Là, tiền bối. "

Ninh Tiểu Đường lại nói: "Kế tiếp, ta còn muốn vì Ngưng Nhi cô nương tiếp tục trị liệu, đại gia liền đi về trước đi. "

Trần Kính Chi nói: "Tiền bối, vậy bọn ta liền cáo lui trước. Chúng ta sẽ ngủ ở khách sạn này, nếu tiền bối có gì cần, xin cứ việc phân phó dù cho. "

Phái Côn Luân mấy người còn lại cũng nói: "Tiền bối, vậy bọn ta liền không quấy rầy. "

Nói, mấy người từng cái lui ra khỏi phòng.

Lập tức, Thanh Mộc Trại trại chủ, lão đại kia phu cùng với Mộc Thanh Lạc ba người, cũng cùng nhau đi theo ra ngoài.

Bên trong gian phòng, rất nhanh chỉ còn lại có Ninh Tiểu Đường, Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt ba người.

"Cô cô cô ~ "

Thẩm Duyệt Duyệt cái bụng vang lên một hồi đói bụng tiếng kêu.

Ninh Tiểu Đường mỉm cười, nói: "Nhanh đi ăn một chút gì, sau đó sẽ đi ngủ một giấc. Kế tiếp trị liệu, sợ là phải hao phí thời gian rất lâu, ngươi một mực như thế chờ đây, cũng không phải là một chuyện này. "

Có lẽ là Thẩm Ngưng Nhi đã không có nguy hiểm tánh mạng, làm cho Thẩm Duyệt Duyệt cảm thấy an tâm không ít.

Hắn gật đầu,

Nói rằng: "Tốt, Ninh đại ca, ta nghe lời ngươi. "

Rời phòng, lão đại kia phu không ngừng thở dài nói: "Ai, lão phu sống nhiều năm như vậy, thật là sống uổng. Không nghĩ tới trên đời này, có người y thuật lại cao đến rồi trình độ như vậy. Không có thể chính mắt thấy được đối phương thi triển thần thuật, thật là tiếc nuối a. "

Trần Kính Chi nói: "Tiên sinh ngược lại cũng không cần tự coi nhẹ mình, trên đời này vốn là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Hơn nữa, giống như vị tiền bối kia nhân vật như vậy, trên đời chung quy chỉ là số rất ít. "

Thanh Mộc Trại trại chủ nghi ngờ nói: "Trần đại hiệp, ta vẫn nghe các ngươi kêu công tử trẻ tuổi vì tiền bối, cái này là vì sao? "

Thanh Mộc Trại trại chủ cũng không phải là người trong võ lâm, căn bản không biết trên đời còn có dung nhan không già như vậy chuyện lạ.

Trần Kính Chi cười cười nói: "Trong truyền thuyết, trên giang hồ cực kì cá biệt công tham tạo hóa lãnh đời lão tiền bối, sở hữu thanh xuân vĩnh trú thủ đoạn. Từ bề ngoài nhìn lên, căn bản là không có cách đoán được đối phương số tuổi thật sự. "

Thanh Mộc Trại trại chủ nhất thời lấy làm kinh hãi, nói: "Trần đại hiệp, ý của ngươi là nói, vị công tử trẻ tuổi nhưng thật ra là một vị võ Lâm lão tiền bối? "

Trần Kính Chi nói: "Nghĩ đến cũng được. Lúc trước ở tuyết bên kia núi, chúng ta thấy tận mắt, vị tiền bối kia cách không một chưởng, liền đem một đầu Côn Lôn Tuyết Ma cho tại chỗ đập chết. Bực này công lực, chỉ có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung, cũng chỉ có trong truyền thuyết lãnh đời lão tiền bối, chỉ có ung có công lực như vậy. "

Nghe đến đó, Thanh Mộc Trại trại chủ, lão đại kia phu cùng Mộc Thanh Lạc, tất cả đều giật mình không thôi.

...

Trong phòng, Ninh Tiểu Đường nhìn nằm ở trên giường Thẩm Ngưng Nhi, khẽ nhủ mảy một cái.

Lúc này, Thẩm Ngưng Nhi đã không nguy hiểm tánh mạng. Nhưng là muốn để cho nàng tỉnh lại, Ninh Tiểu Đường cũng cảm nhận được trong đó chỗ khó giải quyết. UU đọc sách www.uukanshu.com

Bởi vì Thẩm Ngưng Nhi đầu, lúc trước từng bị trọng thương.

Mà đại não, không thể nghi ngờ là nhân thể phức tạp nhất bộ vị.

Tuy là Ninh Tiểu Đường y thuật tinh xảo, nhưng hắn cũng vô pháp xác định, Thẩm Ngưng Nhi đến tột cùng từ lúc nào có thể một lần nữa tỉnh lại.

"Xem ra, chỉ có thể từng điểm từng điểm dùng các loại biện pháp đều thử một chút. " Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói.

Vì vậy kế tiếp một đoạn thời gian, Ninh Tiểu Đường vẫn dùng các loại biện pháp trị liệu Thẩm Ngưng Nhi.

Bất quá, đại não bị thương, không thể nghi ngờ là khó chữa nhất. Thậm chí trên đường, Ninh Tiểu Đường cũng chữa hết Tạ Tĩnh trung niên nhân thương thế, nhưng Thẩm Ngưng Nhi vẫn hôn mê bất tỉnh.

Bây giờ sau, Trần Kính Chi năm tên phái Côn Luân môn nhân, hướng Ninh Tiểu Đường chào từ biệt, ly khai Thanh Mộc Trại, phản hồi tông môn.

Chỉ là Thẩm Ngưng Nhi vẫn không có tỉnh lại, thẳng đến nửa tháng sau.

Sáng sớm ngày hôm đó, Ninh Tiểu Đường một tay dán tại Thẩm Ngưng Nhi phơi bày trên bụng, đang chuyển vận lấy chân khí, kích thích Thẩm Ngưng Nhi đan điền, lung lay kinh mạch của nàng.

Thẩm Duyệt Duyệt đang ở bên cạnh trên bàn ăn cơm, ăn bữa sáng.

Ngay vào lúc này, Thẩm Ngưng Nhi hai mắt bỗng nhiên vì vi chấn động một chút.

Sau đó, nàng chậm rãi mở mắt, lộ ra một đôi con ngươi trong suốt.

Thấy thế, Ninh Tiểu Đường không khỏi lộ ra nét mừng, nói: "Ngươi rốt cục tỉnh rồi. "

Thẩm Ngưng Nhi ngẩng lên trước mặt Ninh Tiểu Đường, nói rằng: "Ngươi là ai? Ta đây là ở đâu trong? "

Sau đó, Thẩm Ngưng Nhi ánh mắt chậm rãi hướng lấy bụng của mình rồi đi, nơi đó một tay còn thiếp ở phía trên, nàng chân mày to hơi nhíu bắt đầu: "Ngươi đây là đang làm gì? "

Lúc này, Thẩm Duyệt Duyệt kích động chạy đến trước giường, trong con ngươi chứa đựng nước mắt, mang theo tiếng khóc nức nở nói rằng: "Thật tốt quá, tỷ tỷ, ngươi rốt cục tỉnh! "

Thẩm Ngưng Nhi ngẩng nhìn kích động không thôi Thẩm Duyệt Duyệt, sau đó lại nhìn phía Ninh Tiểu Đường, nhíu nói rằng: "Các ngươi rốt cuộc người nào? "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 298 : Mất trí nhớ

Nghe được Thẩm Ngưng Nhi những lời này, Thẩm Duyệt Duyệt triệt để ngây ngẩn cả người.

Hắn trưng liểu trưng chủy, giật mình nói: "Tỷ tỷ, ngươi. . . Ngươi không biết ta? "

Thẩm Ngưng Nhi chân mày to cau lại: "Tỷ tỷ? "

Thẩm Duyệt Duyệt vội la lên: "Đúng vậy, ngươi là chị của ta, ta là đệ đệ ngươi a! Tỷ tỷ, ngươi sao không nhận được ta? "

Thẩm Ngưng Nhi nỗ lực nhớ lại, vậy mà lúc này lúc này, trong đầu của nàng trống rỗng, phẳng phất như là một tờ giấy trắng, cái gì cũng không nhớ nổi.

Nàng dùng sức lắc đầu, nói: "Nghĩ không ra, ta cái gì cũng không nhớ kỹ. Còn có, ta là ai? "

Thẩm Duyệt Duyệt có chút tròn tròn mắt, nhà mình tỷ tỷ, thậm chí ngay cả chính cô ta là ai đều không nhớ rõ.

"Ninh đại ca, tỷ tỷ của ta nàng. . . Nàng làm sao cái gì cũng không nhớ? " Thẩm Duyệt Duyệt vẻ mặt lo lắng nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường khẽ nhíu mày, nói: "Ta trước tra nhìn một chút lại nói. "

Lúc này, Ninh Tiểu Đường tự tay đè ở Thẩm Ngưng Nhi cổ tay trên.

"Ngươi. . . " Thẩm Ngưng Nhi theo bản năng kéo ra tay.

"Không nên cử động, ta vì ngươi kiểm tra một chút. " Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói, một nhu hòa chân khí, chậm rãi thăm dò vào Thẩm Ngưng Nhi trong cơ thể.

Thẩm Ngưng Nhi chân mày to nhỏ bé vì tức sức, bất quá cuối cùng là không có lộn xộn nữa.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường thu tay về, nói rằng: "Thân thể không có bao nhiêu vấn đề, chỉ là có chút suy yếu, điều dưỡng mấy ngày liền tốt. "

Thẩm Duyệt Duyệt nói: "Nhưng là Ninh đại ca, tỷ tỷ của ta nằng làm sao cái gì cũng không nhớ rõ? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Nói vậy cùng lúc trước đại nãi bị thương tích có quan hệ, hiện tại chắc là mất trí nhớ. "

Thẩm Duyệt Duyệt nói: "Mất trí nhớ? tỷ tỷ của ta nằng về sau còn có thể một lần nữa nhớ lại sao? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Sợ rằng rất khó lại nhớ lại. "

Thẩm Duyệt Duyệt lặng lẽ, nhìn nhà mình tỷ tỷ, tâm tình hơi có chút phức tạp, hắn cũng không biết lúc này nên cao hứng hay là nên thương tâm.

"Cái kia. . . Các người có thể nói cho ta biết, ta rốt cuộc là người nào không? " Thẩm Ngưng Nhi bỗng nhiên mở miệng nói, "Còn có, các người là ai? "

Thẩm Duyệt Duyệt phục hồi tinh thần lại, nói rằng: "Người là chị ruột ta tỷ, gọi Thẩm Ngưng Nhi, ta là đệ đệ người Thẩm Duyệt Duyệt, vị này chính là Ninh đại ca. "

Ninh Tiểu Đường nói: "Ta gọi Ninh Tiểu Đường. "

Lúc này, Thẩm Ngưng Nhi lòng đề phòng, đã buông xuống rất nhiều.

Tuy là Thẩm Ngưng Nhi trong đầu vẫn như cũ trống rỗng, nhưng thân thể của hắn bản năng, vẫn mơ hồ có thể cảm giác được, hai người trước mắt cũng không phải là cái gì ác nhân, ngược lại cho nàng một loại cảm giác thân thiết.

Thẩm Ngưng Nhi trong miệng thì thầm: "Ngưng nhi, Duyệt Duyệt, tiểu Đường. . . "

Kể tiếp mấy ngày, Thẩm Ngưng Nhi vẫn điều dưỡng lấy thân thể hư nhược.

Thẩm Duyệt Duyệt thì thường thường hướng tỷ tỷ mình, giảng thuật trước kia một sự tình, chỉ chờ mong tỷ tỷ mình, khôi phục đã từng ký ức.

Mỗi lần Thẩm Duyệt Duyệt giảng thuật trước kia từng trải, Thẩm Ngưng Nhi đều một bộ nhiều hứng thú đáng đáp. Cùng lúc đó, trong tay nàng còn thường thường đang cầm một quyển sách, chính là Thẩm Duyệt Duyệt từ Lý Mặc Khách nơi đó mượn tới có quan hệ giang hồ dị chí loại tiểu thuyết.

"Nói như vậy, chúng ta trước kia từng trải, bên ngoài đặc sắc trình độ, đều có thể cùng trong sách so sánh với rồi. " Thẩm Ngưng Nhi hơi lấy vẻ hưng phấn nói rằng.

Khi thấy nhà mình tỷ tỷ bộ dáng này, Thẩm Duyệt Duyệt luôn cảm thấy có chút lạ lạ, hắn phát hiện nhà mình tỷ tỷ tính cách, tựa hồ cùng trước đây có chút không giống.

Trước đây tỷ tỷ kia, tính tình hơi có chút lãnh đạm, trong lòng tổng là đựng sự tình, sống được cũng một chết đi.

Mà bây giờ người tỷ tỷ này, biểu hiện ra lại là một loại ngây thơ rục rờ tính cách, đặc biệt nghe được trên giang hồ một ít kỳ dị tin đồn thú vị sau, luôn là biểu hiện ra vẻ rất là háo hức.

Thẩm Duyệt Duyệt nhớ rất rõ ràng, lúc trước nhà mình tỷ tỷ đối với cái loại này giang hồ dị chí loại tiểu thuyết, căn bản không đề được nửa điểm hứng thú.

Mà bây giờ, hắn phát hiện nhà mình tỷ tỷ, đối với cái loại này giang hồ dị chí loại tiểu thuyết, tựa hồ so với hắn còn muốn mê muội.

"Sách này viết thật đẹp, dất lữ cảm kiêu lưu lạc giang hồ, đập khắp thiên hạ chuyện bất bình! " Thẩm Ngưng Nhi lo lắng nói rằng,

"Duyệt Duyệt, người lúc trước nói, sách này là Lý Mặc Khách viết? "

Thẩm Duyệt Duyệt nói: "Ta hỏi cái kia Lý tiên sinh, hắn lúc đó chính là chỗ này sao nói cho ta biết. "

Thẩm Ngưng Nhi cười giả dối, nói: "Vậy người khẳng định bị lão già khôn nạn cho lừa gạt lap, sách này căn bản không thể nào là hắn viết. "

Thẩm Duyệt Duyệt nói: "Không phải hắn viết? "

Thẩm Ngưng Nhi nói: "Đúng vậy, ta đã biết người nào là chân chánh tác giả rồi. Sách này nha, là là một vị gọi y nhược thủy nhân viết. Nghe tên này, chắc là một nữ nhân. Ta đoán, cái này y nhược thủy tất nhiên là một vị đại tài nữ nhân. "

Thẩm Duyệt Duyệt nhúc nhúc đầu, nói: "Y nhược thủy viết? Tỷ tỷ, ta làm sao không có phát hiện? "

Thẩm Ngưng Nhi nói: "Hi hi, vị kia y nhược thủy ở trong sách thiết một cái đáp án. Chỉ có phá giải đáp án sau, mới có thể biết. Hơn nữa, cái khác đại bộ phận thư tịch, dường như cũng đều là vị này y nhược thủy viết. "

Trong phòng, hai chị em đang đàm thoại, ngay vào lúc này, Ninh Tiểu Đường từ bên ngoài đi vào.

Thẩm Ngưng Nhi mỉm cười, nói rằng: "Tiểu Đường, đã về rồi! "

Tự thất ức sau, Thẩm Ngưng Nhi đối với Ninh Tiểu Đường xưng hô, tựa hồ cũng cải biến.

Vừa mới bắt đầu, Ninh Tiểu Đường nghe Thẩm Ngưng Nhi kêu mình như vậy, trong lòng hẳn còn cảm thấy có chút lạ.

Bất quá lúc này, hắn đã thích ứng một chút.

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Mãi xa ta đã chuẩn bị xong, ngày mai chúng ta liền có thể chính thức xuất phát. "

Thẩm Ngưng Nhi nói: "Àn, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) vậy tối nay ta liền đem hành lý chuẩn bị xong. "

Sáng sớm hôm sau, Ninh Tiểu Đường ba người ngồi mã xa, ly khai Thanh Mộc Trại.

Hoặc có lẽ là vì ở trên đường giết thời gian, Thẩm Ngưng Nhi còn mạnh hơn đi từ Lý Mặc Khách nơi đó mua rồi một ít thư tịch.

Đối với tỷ tỷ mình như vậy si mê này giang hồ dị chí loại tiểu thuyết, Thẩm Duyệt Duyệt cũng là bất đắc dĩ.

Mãi xa một đường bắc thượng, lướt qua quần sơn, sau đó tiến vào Lương châu cảnh nội.

Lương châu bởi vì ... này chút năm không ngừng gặp hoạ Hoang cùng phi loạn, rất nhiều dân chúng đều thoát đi gia viên.

Ngoại trừ Lương châu ngoài thành, đại bộ phận địa khu, đều để lộ ra một rách nát cùng hoang vắng.

Ở Lương châu thành bổ sung một ít sinh hoạt nhu yếu phẩm sau, mã xa tiếp tục hướng tây hành vào.

Theo mãi xa càng đi tây, người ở càng là rất thưa thớt, cho đến cuối cùng, phóng tầm mắt nhìn tới, đều là màu vàng hoang vắng đại địa.

Mãi xa thường thường tiến lên nửa ngày, cung không thể một bóng người, ngoại trừ thỉnh thoảng có một chút thành quần kết đội thương lữ.

Ninh Tiểu Đường tọa ở bên ngoài, chạy xe ngựa.

Thẩm Ngưng Nhi từ trong xe đi ra, ngồi vào Ninh Tiểu Đường bên cạnh.

Nàng nhìn mênh mông vô ngần hoang mạc, cảm thán nói: "Biên tái cảnh sắc, như vậy khác xa nhau, cho là thật có một phen đặc biệt mỹ cảm. "

Ninh Tiểu Đường cũng than thở: "Đúng vậy, đại mạc Cô yên thẳng, sông dài tà dương tròn, như thế cảnh sắc, tại trung nguyên quả thực nhìn không thấy. "

"Di, là nơi nào? " Thẩm Ngưng Nhi bỗng nhiên vươn ngọc thủ, chỉ vào một cái phương hướng nói rằng.

Chỉ thấy xa xôi trên đường chân trời, trong lúc mơ hồ xuất hiện một tòa đồ nát thành nhỏ.

Ninh Tiểu Đường hé mắt, nói rằng: "Ta đoán không lầm lời nói, nơi đó nói vậy chắc là hai ải một trong dương quan. "

Thẩm Ngưng Nhi nói: "Chúng ta đi qua sao? "

Ninh Tiểu Đường nhìn sắc trời một chút, nói rằng: "Đêm nay, chúng ta liền tới đó nghỉ ngơi. "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 299 :Dương Quan

Mặt trời chiều ngã về tây, chân trời bỏ ra từng luồng hoàng hôn dư quang.

Diện tích vô ngần sa mạc trên hoang mạc, một chiếc xe ngựa chậm rãi đi về phía trước.

Nếu như từ trên cao đi xuống nhìn lại, chỉ thấy vắng lặng cả vùng đất, có một cục nhỏ điểm đen, phẳng phất như là một con hắc sắc con kiến, ở gian nan bò sát.

Theo mãi xa không ngừng đi về phía trước, nguyên bản trên đường chân trời tòa kia mờ hồ rách nát thành nhỏ, cũng dần dần trở nên rõ ràng.

Đó là một tòa tuần đài chừng hai dặm thành trì.

Thành nhỏ tường thành từ đất vàng đầm mà thành, có thể bởi vì nhiều năm bão cát ăn mòn, lại không người tu sửa, chỗ ngồi này từ tiền triều xây trứ danh biên tái quan ải, lúc này đã có vẻ rách nát không chịu nổi.

đất vàng tường thành, không ít địa phương đều than sập xuống, lộ ra từng cái rãnh vú sâu hoắm

Mãi xa rồi thành nhỏ càng ngày càng gần, cuối cùng dừng ở thành nhỏ một người trong đó trước cửa thành.

Cửa thành cửa gỗ sớm đã sụp đổ, chỉ còn lại có một cái đen như mực cổng tò vò.

Cổng tò vò phía trên, có một khối thạch bài, mặt trên có khắc hai cái chữ triện -- Dương Quan.

Thẩm Ngưng Nhi tò mò đánh giá trước mắt tòa thành trì này, nháy nháy mắt, nói rằng: "Đây chính là tòa kia trứ danh biên thành -- Dương Quan sao? Thế nào thấy, dường như đã bị người vứt bỏ? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Ồ Lương Châu Thành ta đã tìm hiểu qua, có người nói, cái này Dương Quan là ở vài thập niên trước bị triều đình triệt để bãi bỏ. Bất quá, một ít lui tới thương lữ, vẫn như cũ sẽ chọn ở chỗ này đặt chân nghỉ ngơi và hồi phục. "

Thẩm Ngưng Nhi chân mày to nhỏ bé vì tức tức, nghi ngờ nói: "Triều đình kia tại sao phải bãi bỏ nơi đây? Nơi đây nói như thế nào cũng là tiếng tăm lưng lẩy biên tái quan ải. "

Ninh Tiểu Đường nói: "Cái này sẽ không biết rồi, có lẽ là nơi đây quá mức xa xôi, cũng có lẽ là nơi đây khí hậu quá mức không xong, ai biết được. "

"Đi thôi, chúng ta đêm nay liền ở chỗ này thành nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại tiếp tục xuất phát. "

Nói, Ninh Tiểu Đường chạy xe ngựa, chậm rãi chạy vào cửa thành cổng tò vò.

Dương Quan bên trong thành, xây lấy từng hàng tạp nhạp gạch mộc phòng.

Bất quá trong đó đại đa số, đều đã sụp đổ, chỉ còn lại có một ít tường đổ.

Thành trì trung ương, là một cái tiểu quảng trường.

Sân rộng nam diện, xây lấy một cái nhà nhà đá. nhà đá nhìn qua mặc dù không lớn, lại là cả Dương Quan bên trong thành, tốt nhất phòng ốc.

Bất quá, Ninh Tiểu Đường cũng không có đi nơi đó. Bởi vì nhà đá chu vi, đã bị người nhanh chân đến trước. Một đội gần như hơn ba mươi người thương lữ, đã chiếm cứ chỗ kia địa phương.

Này thương lữ sai ai ra trình diện Ninh Tiểu Đường mãi xa lái vào bên trong thành, lúc này có năm sáu tên hộ vệ, quăng tới ánh mắt cảnh giác.

Ninh Tiểu Đường nhân nhật nhìn lướt qua đối diện đoàn người, nói rằng: "Xem ra đêm nay chúng ta ngược lại không cô đơn, bất quá bên kia người lắm mất nhiều, chúng ta liền ở chỗ này nghỉ ngơi. "

Ninh Tiểu Đường cách này thương lữ hai ba chục ngoài trường địa phương, tìm một gian tương đối hoàn chỉnh gạch mộc phòng, sau đó đem mãi xa dừng ở bên nhà bên.

Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt đều xuống xe ngựa, hỗ trợ đem trên xe một ít hành lý mang vào trong nhà.

Ninh Tiểu Đường tìm đi một tí củi khô, sau đó ở trước nhà phát lên một đống lửa.

Ở sa mạc hoang mạc, ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày cực đại.

Sớm xuyên áo bông trưa xuyên ra, ôm hỏa lò ăn tây qua, lời này có thể nói không có chút nào khoa trương.

Đương nhiên, lấy Ninh Tiểu Đường công lực, hán kỳ thực ngược lại không sợ hàn ý.

Nồi lửa lên đống, chủ yếu vẫn là thay Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người suy nghĩ.

Màn đêm rất nhanh dần dần tối xuống, tùy theo mà xuống, còn có thấu xương kia nhiệt độ.

Ninh Tiểu Đường ba người vây quanh đống lửa sưởi ấm, tùy ý ăn một ít lương khô.

Đối diện, này thương lữ đồng dạng hiện lên vài đồng hỏa, tụ ba tụ năm tụ chung một chỗ, vừa uống rượu, một bên đồng lập tây xả.

Có lẽ là quanh năm hành tẩu sa mạc hoang mạc, này thương lữ tiếng nói chuyện cực đại.

Ninh Tiểu Đường ba người, mặc dù cùng bên kia cách hai xa ba mươi trượng, nhưng vẫn như cũ có thể tinh tường nghe được bên kia nói chuyện phiếm thanh âm.

"Lại nói tiếp, Dương Quan ở không có bị vứt bỏ trước, có thể nói là Đại Tán hoàng triều náo nhiệt nhất biến tái thành một trong.

Cái nào giống bây giờ, không khí trầm lắng, trên cơ bản chính là một vùng phế tích rồi. Cũng theo chúng ta những thứ này thương lữ, thỉnh thoảng ở đây đặt chân nghỉ ngơi và hồi phục. "

"Đúng vậy, hơn nữa mấy năm nay bão cát tập kích, cái này Dương Quan thành càng ngày càng đổ nát. Tiếp tục như vậy nữa, nơi đây sớm muộn sẽ bị hạt cát vùi lấp bao trùm. Đến lúc đó, chúng ta chính là muốn tìm một chỗ đặt chân, cũng không có. "

"Người nào nói không phải sao. Ai, ngừng lại cũng rất kỳ quái, năm đó triều đình sao lại thế vứt bỏ nơi đây đâu? Dương Quan đầu ғì cũng là tiếng tăm lừng lẫy biến tái quan ải. "

"Cái này ngươi không biết đâu. Ta nghe nói, năm đó bên này mạc danh kỳ diệu chết qua thật là nhiều người, cuối cùng triều đình thực sự vô lực giải quyết vấn đề, cái này mới không thể không vứt bỏ Dương Quan. "

"Di, chuyện này ta từ gia gia ta nghe bắt đầu qua. Có người nói năm đó, Dương Quan cách mỗi một tháng, đều sẽ thần bí chết đi trên trăm tướng sĩ, hơn nữa từ vọng phượng pháp vô cùng quý dị. Sau lại triều đình phái tới cao nhân điều tra, chỉ là cuối cùng lại vô tậ mà chấm dứt, căn bản không giải quyết được vấn đề. Cuối cùng, triều đình chỉ có thể bắt đắ đi vứt bỏ chỗ ngồi này biến thành quan ải. "

Bên này, Ninh Tiểu Đường ba người cũng lắng nghe này thương lữ đàm luận.

Thẩm Ngưng Nhi chợt nói: "Thì ra triều đình vứt bỏ Dương Quan, là bởi vì nơi này đã xảy ra nào đó biến cố sao. "

Ninh Tiểu Đường vừa muốn nói điểm cái gì, bỗng nhiên, hắc hắc nhử mày một cái, sau đó quay đầu hướng một người trong đó cửa thành công tò vò nhìn lại.

Thẩm Ngưng Nhi nghi ngờ nói: "Làm sao vậy, Tiểu Đường? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Có người đến. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) "

Lập tức lại đợi mười thời gian mấy hơi thở, mặt đất rốt cục bắt đầu vi vi rung động.

Đối diện này thương lữ, lúc này có người mở miệng nhắc nhở: "Đại gia Tiểu Tâm, lại có người tới. Người tới nhân số không ít, còn cưỡi ngựa. "

Lúc này, bọn họ vệ nhao nhao cầm lấy binh khí, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Hi lượt lượt ~ " "

Cửa thành công tò vò bên kia, không ngừng vang lên thốt ngựa thanh âm.

Sau đó, chỉ thấy hơn hai mươi cái người vạm vỡ, cưỡi ngựa, từ ngoài thành dừng mãnh vào.

Tới mọi người lưng hùm vai gấu, thân hình đồ sộ, trên người lộ ra hung hãn khí tức.

Cùng lúc đó, những người này đều về mặt hung tướng, tóc tai bù xù, trong tay cầm đủ loại hiện lên hàn quang binh khí.

Một người trong đó lớn tiếng nói: "Yêu, lão đại, hôm nay chỗ này có heo mập, có muốn hay không kê mẹ hấn một nhóm? "

Nghe nói như thế, thương lữ bên này ba mươi con người, lúc này toàn bộ đều đứng lên.

"Đại gia Tiểu Tâm, là sa mạc trên ghềnh bãi giặc cướp. "

"Chúng ta là Lương Châu Mã Gia thương đội, chur vị, các ngươi nếu muốn động thủ, có thể nghĩ xong! "

Thương lữ bên này có người phát sinh uy hiếp.

Này giặc cướp lại lơ đãng, phảng phất dường như ác lang nhìn chăm chăm cừu thông thường, nghiêm khắc nhìn chăm chăm thương lữ mọi người.

Lúc này, một vị trong đó tráng hán đầu trọc trầm giọng nói rằng: "Hôm nay quên đi, không muốn phức tạp. Chúng ta chuyến này, phải đi lâu đó Lan quốc gia cô di chỉ. "

"Nếu lão đại nói như vậy, vậy liền buông tha đầu này heo mập rồi. "

"Lão đại người xem, chỗ có một nữ nhân xinh đẹp, cùng này thương lữ, tựa hồ cũng không phải cùng nhau. Nếu không để cho chúng ta vui ah vui ah? "

"Ôi, lão đại, cô nương kia thật là xinh đẹp! "

Nghe những lời này, Ninh Tiểu Đường con mắt vì vì nheo lại.

Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người, đều về mặt oán giận.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 300 :Chúng đạo tề tụ

Tráng hán đầu trục nghe lấy bọn thủ hạ ô ngôn uế ngữ, chậm rãi quay đầu, hướng Ninh Tiểu Đường ba người nhìn lại.

Khi nhìn thấy Thẩm Ngưng Nhi tư sắc sau, ánh mắt hắn không khỏi sáng ngời, tựa hồ cũng bị Thẩm Ngưng Nhi quốc sắc thiên hương vậy dung mạo sở kinh diễm, bên trong lòng có chút rục rịch.

Bất quá, vừa nghĩ tới nhiệm vụ chuyển này sau, tráng hán đầu trục cuối cùng vẫn là sinh sôi chế trụ dục vọng của nội tâm.

Hắn trầm giọng nói rằng: "Lúc này đây nhiệm vụ sự tình quan trọng, mọi người cũng không muốn cho ta động oai tâm nghĩ. Lâu đó Lan quốc gia cổ di chỉ, Tây Vực rất nhiều thế lực đều sẽ dính vào. Ta cần các người phải dưỡng túc tinh thần, các loại hoàn thành nhiệm vụ sau, các người muốn thế nào cũng không có vấn đề gì. Nữ nhân, tài vật, đến lúc đó chỉ biết thỏa mãn các người! "

Sai ai ra trình diện tráng hán đầu trục đem nói đến phân thượng này, những thủ hạ kia tự nhiên cũng thức thời.

Có người nói: "Ta nghe lão đại, mọi người chớ bị tình tròng lên óc rồi. Hiện tại bởi quân là thoải mái, nhưng đến rồi lâu Lan quốc gia cổ di chỉ, đến lúc đó một phần vạn run chân, cột nhưng là mạng nhỏ. "

"Hắc, tốt người một cái Lâm sẹo đầu, lại nguyên rửa chúng ta run chân, người mẹ nó chỉ có run chân! "

Mọi người ồn ào cười to, hùng hùng hổ hổ, nhưng chưa từng nhắc lại chuyện của nữ nhân.

Tráng hán đầu trục nói: "Được rồi, mọi người nhanh lên xuống ngựa nghỉ ngơi. Các loại sáng mai, chúng ta lập tức lên đường đi trước lâu Lan quốc gia cổ di chỉ. "

Lúc này, hơn hai mươi cái người vạm vỡ, nhao nhao xuống ngựa.

Sau đó, mọi người tìm một chỗ rộng mở nơi, nổi lửa lên đồng, ngồi dưới đất nghỉ ngơi.

Ninh Tiểu Đường thấy kia chút giặc cướp không nói nữa khiêu khích, cũng lười đi để ý tới bọn họ.

Hắn đối với Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt lưỡng người nói: "Lại chốc lát nữa, các người liền đi nghỉ ngơi, ta gác đêm. "

Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt khẽ gật đầu.

Cùng lúc đó, đám kia Lương châu Mã gia thương đội, thấy kia chút giặc cướp cuối cùng vẫn chưa di chuyển cướp, lúc này cũng mỗi người một lần nữa tọa về tới trên mặt đất.

Bất quá, cùng giặc cướp ở chung cùng một cái dưới mái hiên, chung quy có chút thiếu khuyết cảm giác an toàn.

Mã gia trong thương đội, một người trung niên nam tử đứng dậy, người nọ tựa hồ là thương đội chủ sự.

Hắn đối với mọi người dặn dò: "Đêm nay đại gia phân hai nhóm người thay phiên nghỉ ngơi, gác đêm đều cho ta thả mắt to, nghìn vạn lần cho ta nhìn chăm chú! "

"Đã biết, Hứa chương quỹ. "

"Yên tâm đi, Hứa chương quý. "

Thương đội mọi người nhao nhao đáp.

Này giặc cướp ngược lại tùy ý nhiều lắm, vây quanh đồng lửa, hùng hùng hổ hổ, miệng đầy thô tục, nói các loại ô ngôn uế ngữ.

Trong lúc, cũng có người nói tới lần này nhiệm vụ.

"Thằng nương tặc, lúc này đây cũng không biết có bao nhiêu thế lực sẽ đi lâu đó Lan quốc gia cô đi chỉ, sợ là Tây Vực thế lực lớn nhỏ, đều xuất động a !."

"Ta nghe nói, cả kia vị đồng Thổ Thần tăng cũng tới. "

"Cái gì, ngay cả hòa thượng đều tới? Không phải nói người xuất gia lực căn thanh tịnh sao? Làm sao cũng tham này bảo tàng? Con lừa ngốc thật đúng là mẹ nó dối trá! "

"Ha ha ha, con lừa ngốc vốn là dối trá. Bất quá, vị kia đồng Thổ Thần tăng sở dĩ tới, ngược lại không phải là vì tài bảo, nghe nói là vì ngăn cản bắt dạt thành những tên kia. "

"Con mẹ nó, bắt dạt thành những tên kia, nhưng là nhân vật hung ác a, may mắn sẽ không cùng bọn họ chống lại. "

Bên kia, Ninh Tiểu Đường nghe được "Đồng Thổ Thần tăng " bốn chữ sau, không khỏi khẽ nhíu mày một cái.

Trong lòng hán thầm nghĩ: "Đồng Thổ Thần tăng, không phải là Huyền Giả đại sư sao? Hán lễ nào đi tới cái gì đó lâu Lan quốc gia cô đi chỉ? "

Ngay vào lúc này, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên ngừng đầu, hướng một người trong đó cửa thành công tò vò nhìn lại.

Thảm Ngưng Nhi nhìn thấy Ninh Tiểu Đường cử động sau, nghi hoặc hỏi: "Tiểu Đường, chẳng lẽ lại có người đến? "

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu: "Không sai, quả thực lại có người tới. "

Một lát sau, mặt đất lần nữa rung động.

Rất nhanh, cửa thành công tò vò, lại xuất hiện một đội nhân mã.

Đội nhân mã này gần như ba mươi con người, mỗi người đều cưỡi một con ngựa cao lớn.

Những người này người xuyên áo ngắn, cầm trong tay đao bầu, trên đầu ghim từng cây một bím tóc, xem bọn hán bề ngoài trang phục,

Rõ ràng cho thấy biên tái ngoại tộc.

Tráng hán đầu trục bên này giặc cướp, lúc này có người lên tiếng nói: "Con mẹ nó, là thiên ung bộ lạc này Mã! "

Rất nhanh, này ngoại tộc Mã nhao nhao xuống ngựa.

Một vị trong đó thân hình lùn to lớn người đàn ông trung niên đi tới phía trước, hướng phía tráng hán đầu trục bên này lớn tiếng nói: "Lữ đạt đến, xem ra các ngươi cũng là đi lâu Lan quốc gia cô đi chỉ, có thể chúng ta có thể hợp tác. "

Tráng hán đầu trục lạnh lùng quay đầu: "Ghim gỗ đá, hợp tác loại này lời nói nhảm thì không cần nói, chúng ta vẫn là các tàu các đích. "

lùn to lớn người đàn ông trung niên cũng không để bụng, cười ha ha một tiếng, nói: "Tốt, chúng ta đây liền các tàu các đích! "

Theo những thứ này ngoại tộc Mã đến, Lương châu Mã gia thương đội mọi người, lúc này lại thần kinh căng thẳng.

Thương đội mọi người, nắm thật chặt lưỡi dao, lại một lần nữa đứng thẳng lên, cảnh giác nhìn chăm chú vào này ngoại tộc Mã.

Cùng lúc trước tráng hán đầu trục này giặc cướp giống nhau, ngoại tộc Mã đối với thương đội, hiển nhiên cũng không có hứng thú.

Dù sao, có lớn hơn bảo tàng tức sắp xuất thế, bọn họ đối trước mắt dăng đầu tiểu lợi, đã không hề để mắt.

Là tối trọng yếu, thương đội lực lượng cũng không yếu, hơn nữa bên cạnh còn có tráng hán đầu trục chúng giặc cướp nhóm nhìn chăm chăm.

Bất quá, những thứ này ngoại tộc Mã, đối với Ninh Tiểu Đường ba người hiển nhiên không có kỳ chút nào.

Một vị trong đó ngoại tộc Mã, chỉ chỉ Thảm Ngưng Nhi, đối với vị kia lùn to lớn người đàn ông trung niên nói: "Lão đại, ngươi xem, cô nương! "

lùn to lớn người đàn ông trung niên chứng kiến Thảm Ngưng Nhi sau, con mắt không khỏi sáng ngời, nhếch miệng lộ ra một tia nụ cười - dâm dăng: "Đại

Tấn hưởng nữ nhân, quả nhiên xinh đẹp, té bì nộn nhục, so với chúng ta bộ lạc những nữ nhân kia, đẹp không biết gấp bao nhiêu lần! "

"Lão đại, mau tới! Ngươi trên hết, để cho chúng ta cũng ném ném mùi. "

"Ha ha ha, tốt, mọi người trước chờ một lát, chờ ta hưởng dụng hết, liền cho các ngươi tới. UU đọc sách www.uukanshu.com " lùn to lớn người đàn ông trung niên cười to nói.

Sau đó, hán mang theo rất nhiều ngoại tộc Mã, hướng phía Ninh Tiểu Đường ba người đi tới.

Tráng hán đầu trọc này giặc cướp nhóm nhìn thấy một màn này sau, có người tiếc nuối nói: "Đáng tiếc đáng tiếc, đóa hoa muốn cho những người man rợ kia ừ. Biết sớm như vậy, mới vừa rồi còn không bằng đề cho chúng ta tới. "

Mã gia thương đội mọi người nhìn thấy, đều Vi thờ dài, bắt quả vẫn chưa nói thêm cái gì, chỉ là thờ ơ lạnh nhạt.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Ninh Tiểu Đường ba người độc thân tiến nhập sa mạc hoang mạc, vốn chính là hành động ngu ngốc, nhưng lại tùy thân mang theo một vị xinh đẹp cô nương, đây quả thực là muốn chết, không có thuốc nào cứu được.

Thấy kia chút ngoại tộc Mã một chút xúm lại, Thẩm Ngưng Nhi hơi có chút khẩn trương.

Dù sao mất trí nhớ sau đó, nàng còn chưa thấy qua Ninh Tiểu Đường xuất thủ.

Tuy nói nàng sớm đã từ nhà mình đệ đệ trong miệng biết được, biết Ninh Tiểu Đường vô công thâm bất khả trắc, căn bản không cần lo lắng, nhưng nàng trong lòng vẫn là không nhận được sinh ra về khẩn trương cảm giác.

Ninh Tiểu Đường hướng Thẩm Ngưng Nhi an ủi một câu: "Không cần sợ, tất cả giao cho ta. "

Sau đó, hán chậm rãi đứng lên, đi về phía trước mấy bước, đem Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người ngăn ở phía sau.

"Tiểu tử thôi, sao còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân a? "

"Ha ha ha, đây chính là một tiểu tử ngốc! "

"Lão đại, chúng ta trước giúp ngươi đem tiểu tử này làm thịt, ngươi cứ việc yên tâm hưởng dụng, sẽ không quấy rối ngươi. "

Chúng Mã nhao nhao ồn ào cười nói.

Lùn to lớn người đàn ông trung niên sắc mặt mị mị mà nhìn Thẩm Ngưng Nhi, nói rằng: "Cô nương, không phải sợ, ta sẽ rất ôn nhu. "

Ninh Tiểu Đường chân mày vì vì nhất thiêu, lạnh lùng nói: "Các ngươi sau cùng đi ngôn, nói xong sao? "

"Cái gì? " chúng Mã Vi ngăn người, nghe không hiểu người trẻ tuổi này là có ý gì.

"Nói xong, như vậy các ngươi đều đi chết đi! "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 301 : 1 chương

, đổi mới nhanh nhất trường sinh trang chủ chương mới nhất!

Ninh Tiểu Đường thanh âm bình thản trung mang theo một tia u lãnh.

Ngay sau đó, chỉ thấy tay phải của hán, không biết lúc nào đã lập tức đến rồi trước ngực.

"Hán bảo chúng ta đi tìm chết? Tiểu tử thái này, hán có phải hay không choáng váng? "

"Hắc hắc, khẳng định sợ bối rồi. Là hán cái này thân thể, ta một tay đều có thể bóp chết. "

"Chớ cùng tiểu tử này lời nói nhảm, nhanh lên làm thịt hắn! "

Chu vi này ngoại tộc mã phi nhóm, giễu cợt châm chọc tiếng không ngừng vang lên, liên tiếp.

Ninh Tiểu Đường mặt không chút thay đổi, cũng không nói nhiều.

Trong nháy mắt tiếp theo, hắn giơ ngang tay phải, đột nhiên dựng thẳng chưởng, sau đó đẩy ngang.

"Ông ~ " "

Một đạo kinh khí sóng gọn, chọt từ bàn tay phải của hắn lóe ra.

Ngay sau đó, đạo kinh khí sóng gọn trong khoảng điện quang hỏa thạch (cực nhanh), bỗng dựng hướng bốn phương tám hướng hăng hái bành trướng, phảng phất như là một cái trong suốt hỏa cầu, trên mặt đất chọt nổ tung.

"Ầm ầm ~ " "

Một tiếng đình tai nhức óc nổ, đột ngột ở trong màn đêm vang lên.

Bụi mù tràn ngập, cát bay đá chạy.

Cường bạo kinh khí, hướng phía người phía trước đàn, không chút kiêng kỵ quét ngang qua.

Ninh Tiểu Đường phía trước gần như ba Thập Hào ngoại tộc mã phi, toàn bộ cả người lẫn ngựa, bị hất tung ở mặt đất, phảng phất như là long quyền phong cuộn sạch mà qua, một mảnh hỗn độn.

Trên mặt đất, khắp nơi là máu me đầm đìa.

Vô luận là này ngoại tộc mã phi, còn là ngựa của bọn họ, toàn bộ té trên mặt đất, hoặc là vẫn không nhúc nhích, hoặc là co quắp không ngừng, không một hoàn hảo.

Khi trước cười nhạo cùng châm chọc tiếng, cũng bị lúc này thống khổ kêu rên thay thế.

Giờ khắc này, tráng hán đầu trọc cùng dưới tay hắn rất nhiều giặc cướp, cùng với Mã gia thương đội mọi người, chỉ cảm thấy một băng hàn cảm giác mát, từ lòng bàn chân thẳng vọt ốt.

Trước mắt một màn này, rung động thật sâu bọn họ.

Người tuổi trẻ kia chỉ là một chưởng, liền dễ dàng giải quyết rồi gần như ba Thập Hào ngoại tộc mã phi,

Không cần tốn nhiều sức.

Thủ đoạn như vậy, quả thực vượt quá tưởng tượng của bọn họ.

"Cái này. . . Điều này sao có thể? "

"Đó là cái gì võ công? "

"Người trẻ tuổi kia, sao lại thể lợi hại như vậy? "

Tráng hán đầu trọc cùng dưới tay hắn rất nhiều giặc cướp, cùng với Mã gia thương đội mọi người, tất cả đều về mặt bất khả tư nghị nhìn Ninh Tiểu Đường.

Đặc biệt tráng hán đầu trọc dưới tay hắn này giặc cướp nhóm, nghĩ đến trước còn chuẩn bị Đối cô nương kia động oai tâm nghĩ, không khỏi âm thầm nuốt nước miếng một cái, mồ hôi lạnh bò đầy toàn bộ phía sau lưng.

Có người nhỏ giọng nói rằng: "Lão đại, cũng là người anh minh. Nếu không phải là vừa rồi người ngăn cản chúng ta, ta muốn giờ khắc này nằm dưới đất, liền là chúng ta rồi. "

Tráng hán đầu trọc cũng là sợ, âm thầm may mắn chính mình may mà đêm này đồ hỗn hào cho ngăn lại.

Nếu không, lúc này đây thật là chết cũng không biết chết như thế nào.

Tựa như ghim gỗ đá đâm người kia, cuối cùng sợ rằng chưa từng suy nghĩ cẩn thận đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, liền mơ mơ hồ hồ mà đánh mất tính mệnh.

Nhìn trên mặt đất phần còn lại của chân tay đã bị cụt thịt nát, nghe này thì thậm chí kêu rên, giặc cướp nhóm đều thỉnh thoảng nhìn mình.

Thẩm Ngưng Nhi ngọc thủ che miệng đỏ, nhìn tiền phương trên mặt đất ngổn ngang thân thể, nàng tuyệt đẹp trên dung nhan, tràn đầy khiếp sợ.

Tự thất ức tới nay, đây là nàng lần đầu tiên nhìn thấy Ninh Tiểu Đường xuất thủ.

Nàng không nghĩ tới, Ninh Tiểu Đường võ công, lại đạt đến mức độ này.

Một chương xuống phía dưới, ba Thập Hào người, không phải chết chính là tổn thương, không một hoàn hảo.

Mà đang khiếp sợ hơn, Thẩm Ngưng Nhi cũng âm thầm vui vẻ.

Đội ở cao thủ như vậy bên người, trong lòng nàng không nhận được có một loại không rõ cảm giác an toàn.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường chậm rãi thu bàn tay về.

Sau đó, hắn xoay người lại, về mặt bình tĩnh nhìn phía tráng hán đầu trọc cùng này giặc cướp nhóm.

Bị Ninh Tiểu Đường như thế nhàn nhạt đảo qua, tráng hán đầu trọc cùng này giặc cướp nhóm, chỉ cảm thấy một luồng hơi lạnh, sát na xông lên đầu.

Trong chớp nhoáng này, bọn họ như rớt vào hầm băng, phảng phất cả người đều bị đông lại, không thể động đậy chút nào.

"Hắn chẳng lẽ muốn đi gặp chúng ta hạ thủ à!?"

Hết thảy giặc cướp nhóm trong lòng, đều không khỏi toát ra cái này khiến người ta sợ đến vỡ mật ý tưởng.

Đang ở tráng hán đầu trọc đang chuẩn bị hạ lệnh chạy trốn lúc, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên mở miệng nói: "Đừng nghĩ chạy trốn, không trốn khỏi."

Ninh Tiểu Đường thanh âm bình bình đạm đạm, nhưng nghe ở tráng hán đầu trọc cùng này giặc cướp nhóm trong tai, thì dường như có một ma lực thần kỳ, lúc này để cho bọn họ bỏ qua ý niệm trốn chạy.

Ninh Tiểu Đường giơ tay lên, chỉ chỉ tráng hán đầu trọc, nói rằng: "Nếu không muốn chết, liền lần tới đây cho ta, ta có việc muốn hỏi ngươi."

Nghe nói như thế, tráng hán đầu trọc không khỏi run lên.

Ở một phen quán quýt sau đó, hắn hai chân sợ run, mặt mang lấy thảo hảo nụ cười, từng bước đi hướng Ninh Tiểu Đường.

"Vị này. . . Vị đại hiệp này, không biết có chuyện gì còn muốn hỏi? Nếu là ở dưới biết đến, nhất định tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn, nói hết cho biết." tráng hán đầu trọc tiểu tâm dục dục nói rằng.

Ninh Tiểu Đường hé mắt, theo dõi hắn hỏi: "Trước ta nghe các ngươi nói, đông Thổ Thần tăng cũng đi lâu đó Lan quốc gia cổ di chỉ, lời này là thật?"

Tráng hán đầu trọc vì vi ngần người, tựa hồ không nghĩ tới Ninh Tiểu Đường muốn hỏi là chuyện này.

Hắn hỏi đáp: "Chính là, việc này ở quanh thân sớm đã truyền ra. Đông Thổ Thần tăng ở Tây Vực là mọi người đều biết, hắn sở dĩ qua đây, nghe nói là vì ngăn cản bắt dạt thành trong một ít người."

Ninh Tiểu Đường khẽ nhún mày: "Bắt dạt thành?"

Tráng hán đầu trọc nghi ngờ nói: "Đại hiệp ngươi lẽ nào chưa từng nghe qua bắt dạt thành? Ah được rồi, bắt dạt thành còn có một cái tên, nó gọi tội ác thành."

Nghe được tội ác thành, Ninh Tiểu Đường trong lòng bình tĩnh.

Tuy là hắn đối tội ác thành rồi hiểu cũng không nhiều, nhưng ít nhiều vẫn là biết một ít.

Tội ác thành xây dựng ở tây dưới chân núi Côn Lôn, ở vào Tây Vực nội địa.

Trong thành sinh hoạt các loại ác nhân, là tiểu trộm, cường đạo, thổ phi, dân tộc, người mang tội giết người các loại các tội phạm thiên đường.

Bởi vì nơi này, triều đình thế lực ngoài tầm tay với; mà chính đạo người, cũng coi như là hồ ma cấm địa, căn bản sẽ không tới đây trừng gian diệt ác.

Ninh Tiểu Đường trầm mặc một hồi sau, lại nói: "Các ngươi những thứ này giặc cướp, thuộc về cần gì phải phe thế lực? Còn có, cho ta nói một chút lâu đó Lan quốc gia cổ di chỉ, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Vì sao các ngươi muốn đi nơi nào?"

Tráng hán đầu trọc vì vi chần chờ một chút, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) bất quá nghĩ đến Ninh Tiểu Đường khủng bố sau, hắn cũng không dám giấu giếm, nói rằng: "Chúng ta là Tây Vực mười tám Khẩu một trong, cát bay Trại nhân."

"Chúng ta sở dĩ đi trước lâu Lan quốc gia cổ di chỉ, đó là bởi vì nửa năm trước, có người ở nơi đó, phát hiện nhất cá dưới đất lớn Mộ. Cái kia trong lòng

đất lớn Mộ, tựa hồ là lầu Lan quốc gia cổ lịch đại quốc vương mộ táng nơi. "

"Mọi người đều biết, bởi lầu Lan cổ quốc truyền thống, mỗi một vị quốc vương chết đi sau đó, đều sẽ chôn cùng đại lượng kỳ trân dị bảo. Từng đời từng đời này tích lũy lại tới, trong đó tài phú, cực lớn đến khó có thể tưởng tượng. Có thể nói, hiện tại toàn bộ Tây Vực, đều điên cuồng. "

"Bởi vì tới thế lực thực sự nhiều lắm, lúc này đây chúng ta mười tám Khấu, liền liên hiệp đứng lên, chuẩn bị hành động chung. "

Nghe xong tráng hán đầu trục sau khi giải thích, Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu.

Tráng hán đầu trục tâm thần bất định nói rằng: "Đại hiệp, ta đây hiện tại có thể đi được chưa? "

Ninh Tiểu Đường hướng hán nhân nhạ nhìn lướt qua, nói rằng: "Muốn đi cũng có thể, bắt quá trước tiên cần phải giúp ta hoàn thành một việc. "

(cầu một cái đặt, nhờ mọi người rồi! ! !)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 302 : trùng tập kích (1)

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, tráng hán đầu trục vì vi ngắn người, lập tức cẩn thận từng li từng tí nói rằng: "Đại hiệp, không biết có gì phân phó? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Các người nhân số rất nhiều, tìm được người đến cũng thuận tiện, chờ đến lầu Lan quốc gia cổ di chỉ, giúp ta tìm đến vị kia đông Thổ Thần tăng hạ lạc. "

Tráng hán đầu trục lộ trung ra vẻ nghi hoặc: "Tìm được vị kia đông Thổ Thần tăng? "

"Không sai, ta có chuyện phải làm phiền vị kia đông Thổ Thần tăng. " Ninh Tiểu Đường vác lấy tay từ tốn nói, "Ngày mai ta sẽ cùng các người một đạo đi chỗ đó lầu Lan quốc gia cổ di chỉ, đêm nay các người cũng không cần nghỉ chạy trốn. Bằng không một khi bị ta phát hiện, những người này liền là kết cục của các người. "

Ninh Tiểu Đường chỉ chỉ trên mặt đất thì thể ngôn ngữ.

Tráng hán đầu trục trong lòng hơi rét, chê cười nói: "Đại hiệp nói gì vậy, chúng ta tuyệt không có chạy trốn. Tìm kiếm vị kia đông Thổ Thần tăng hạ lạc, liền bao ở tại chúng ta các huynh đệ thân thượng hạng. "

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu: "Cái khác không có chuyện gì rồi, người đi xuống trước đi. "

Tráng hán đầu trục nhất thời như được đại xá, ám thờ phào, nói rằng: "Tốt, đại hiệp, vậy tại hạ sẽ không quấy rầy rồi. "

Dứt lời, tráng hán đầu trục nhanh lên chạy ra, đợi ở trước mắt vị trẻ tuổi này bên cạnh, thực sự làm cho hán áp lực núi lớn, phảng phất như là đang đối mặt một đầu hồng hoang mãnh thú, làm cho hán cảm thấy ngay cả hô hấp đều có chút trắc trở.

Sa mạc hoang mạc khí trời, quỷ dị hay thay đổi.

Theo bóng đêm càng ngày càng sâu, nhiệt độ không khí cũng chợt hạ xuống băng điểm.

Dương quan trong thành, tất cả mọi người mỗi người vây quanh đông lửa, sưởi ấm sưởi ấm.

Có lẽ là khiếp sợ lúc trước Ninh Tiểu Đường một chương oai, tráng hán đầu trục cùng thủ hạ của hán giật cướp nhóm, cùng với Lương châu Mã gia thương đội mọi người, tất cả đều lặng lẽ không tiếng động. Dù cho nói, cũng đều là lén lút, nhỏ như vẩn nột,

Dương quan thành ngoài năm dặm, ba đạo nhân ảnh đang ở trong màn đêm, chậm rãi lục lọi đi tới.

Ba người này, một người trong đó là vị chừng sáu mươi tuổi lão nhân, hai người khác là chừng hai mươi tuổi nam tử trẻ tuổi.

Ba người đều mặc quần áo cũ kỹ Hồi Sắc áo bông, phía sau cổng một cái cao cỏ nửa người giò trúc, cầm trên tay một bả thiết sử, một bộ hồi hương mặc đồ nông dân.

Bóng đêm yên tĩnh trung, một vị trong đó nam tử trẻ tuổi bỗng nhiên mở miệng nói: "Sur thúc tổ, chúng ta vì sao không phải tới ban ngày dương quan thành, cần phải buổi tối tới? Thời tiết này, thực sự quá lạnh. "

Một vị khác nam tử trẻ tuổi cũng nói: "Đúng vậy, sur thúc tổ, cái này sơn đen tê đại đen, đường cũng không tốt đi. "

Nghe được hai vị nam tử trẻ tuổi oán giận, lão đầu tử kia nhàn nhạt trả lời: "Các ngươi biết cái gì, vật kia, chỉ có chờ lúc buổi tối, mới có thể dùng chế biến đặc thù huyết dịch dụ dỗ đi ra, chúng ta tự nhiên là muốn buổi tối tới rồi. "

Một vị trong đó nam tử trẻ tuổi bất đắc dĩ nói rằng: "Sur thúc, kỳ thực chúng ta có thể tới ban ngày, sau đó các loại đến tối động thủ không được sao. "

Lão nhân không khỏi bị kiềm hãm, sau đó căm tức nói rằng: "Thanh niên nhân điểm ấy vị đáng đều ăn không hết, làm sao đề cao võ công? Ta đây là ở rèn đúc các ngươi khí lực, làm sao lại không rõ ta dụng tâm lương khổ đâu. "

Nghe nói như thế, hai vị nam tử trẻ tuổi nhìn nhau, mỗi người lộ ra một nụ cười khổ.

...

Dương quan bên trong thành, đồng đồng Hòa Quang, không ngừng nhảy vũ động, trên mặt đất lộ ra từng cái thật dài Ánh Tử.

Theo bóng đêm dần khuya, không ít người bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi.

Ninh Tiểu Đường nhìn một cái Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt, nói rằng: "Các ngươi vào nhà nghỉ ngơi đi, ta ở bên ngoài gác đêm. "

Thẩm Ngưng Nhi gật đầu nói: "Ân, tiểu Đường, như vậy chúng ta vào nhà nghỉ ngơi. "

Theo hai người vào nhà, bên ngoài chỉ còn sót lại Ninh Tiểu Đường một người.

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường cũng bắt đầu nhắm mắt dưỡng khí.

Cách đó không xa, này ngoại tộc mã phi nhóm tiếng kêu rên, sớm đã biến mất.

Lạnh như băng nhiệt độ không khí, trở thành này người bị thương nặng cuối cùng một đạo lấy mạng Phù.

Trên mặt đất tiên huyết, đã bị đông thành màu đỏ khối băng, toả ra quỷ dị hồng quang.

Trong không khí, một tia nhàn nhạt mùi máu tươi, như có như không.

Đêm trường từ từ, vắng vẻ không tiếng động.

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm cực kỳ yếu ớt từ dưới mặt đất truyền đến.

"Sa sa sa ~~~ "

"Sa sa sa ~~~ "

Ninh Tiểu Đường khẽ nhú mày một cái, bất quá hần cũng không có mở mắt.

"Là sa mạc trong hoang mạc côn trùng sao? " Ninh Tiểu Đường trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Ngoài mười mấy trượng, một ngoại tộc mã phi dưới thi thể phương trong đất cát, một con màu vàng sẫm côn trùng, bỗng nhiên chui phá địa mặt, toát ra một cái lớn chừng quả đu đủ.

Loại này màu vàng sẫm côn trùng, cánh tay cao thấp, thân thể tựa như tằm nuôi; đầu của nó, có một đầu ngón tay lớn bằng gai nhọn.

Nó chui ra cát đất sau, chậm rãi xoay giặt mình thân thể.

Sau đó, nó đầu gai nhọn, sát na đâm vào đến trong thi thể.

"Cô cô cô ~~~ "

Theo thân mình của nó một trường co rút lại, trong thi thể bộ phận bắp thịt của, tạng phủ, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nhanh chóng khô héo đi, chỉ còn dư lại bên ngoài thân một tầng thật mỏng skin.

"Sa sa sa ~~~ "

Mười mấy con côn trùng ở trong đất cát bắt đầu khởi động.

Bất quá mấy cái hô hấp Thời Gian, mỗi một bộ mã phi dưới thi thể phương trong đất cát, đều chui ra một con trùng.

"Cô cô cô ~~~ "

Dưới thi thể phương trùng thân thể, một trưởng co rút lại, phát sinh tiếng vang quỷ dị.

Ninh Tiểu Đường lỗ tai khẽ động, thầm than một tiếng: "Những thứ này sa mạc hoang mạc côn trùng, thật đúng là đáng ghét. "

"Sa sa sa ~~~ "

Theo thời gian đưa đẩy, toàn bộ dương quan thành phía dưới trong đất cát, đều vang lên loại này rất nhỏ âm thanh.

Dưới mặt đất, hàng trăm hàng ngàn màu vàng sẫm côn trùng, UU đọc sách www.uukanshu.com từ bốn phương tám hướng không ngừng hướng nơi đây tụ lại.

Thành trì ngoài một dặm, ba đạo cổng gỗ trúc thân ảnh, ly dương quan cũng càng ngày càng gần.

"Sur thúc tổ, chúng ta lúc này đây chuyên môn tới dương quan dụ dỗ vật kia, có thể hay không cuối cùng đưa tới nhiều lắm? "

"Đúng vậy, sur thúc tổ. Vạn nhất nếu là loại tình huống đó, chúng ta liền thăm, đến lúc đó sợ là mạng nhỏ cũng muốn bỏ ở nơi này. "

"Các người biết cái gì, liền điểm ấy huyết dịch, có thể đưa tới bao nhiêu? Trừ phi chết mấy Thập Hào người, vấy rất nhiều máu, mới có thể đại quy mô mà đem vài thứ kia đưa tới. "

Bên trong thành, tráng hán đầu trục đại bộ phận thủ hạ, đã sớm nghỉ ngơi.

Ngay vào lúc này, một người trong đó đứng lên, phía đối diện trên một người nói: "Lão Tử mắc đại, Lâm sẹo đầu, muốn cùng đi không phải? "

"Người trước đi, ta lập tức tới ngay. " người nọ trả lời.

"Tốt, ta đi. "

Một lát sau, hơn mười trượng bên ngoài một cái góc, một đạo nhân ảnh đối diện chân tường xả nước.

"Thật thoải mái a. " người nọ trường hu một tiếng nói.

Lúc này, khác một đạo nhân ảnh cũng đã đi tới, xa xa mở miệng nói: "Đỏ thắm mũi, còn chưa khỏe nha! "

"Nhanh, ách. . . "

"Làm sao vậy? " Lâm sẹo đầu nghi ngờ hỏi một câu.

Bất quá, vị kia gọi đỏ thắm mũi bóng người, lại cũng mất đáp lại.

Lâm sẹo đầu cảm giác có cái gì không đúng, lại một lần nữa hỏi: "Uy, đỏ thắm mũi, người lạ? Chi cái tiếng. "

Trong nháy mắt kế tiếp, vị kia gọi đỏ thắm mũi bóng người, cả người ngửa mặt lên trời mà ngược lại.

Ở trước ngực của hắn, treo một cái tiểu cánh tay trường màu vàng sẫm côn trùng.

Theo trùng thân thể một trưởng co rút lại, vị kia đỏ thắm mũi thân thể, quỷ dị khô quắt xuống.

Lâm sẹo đầu hai mắt đột nhiên trừng lớn, hai cổ run rẩy run rẩy, phát sinh một tiếng thét chói tai: "A! "

Bên kia, Ninh Tiểu Đường hai mắt nhắm chặt, "Bá " mà lập tức, mở ra.

(cầu một cái khởi điểm đặt)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 303 :trùng tập kích (2)

, đổi mới nhanh nhất trường sinh trang chủ chương mới nhất!

Ở tỉnh mật trong màn đêm, tiếng thét chói tai có vẻ phá lệ chói tai.

Ninh Tiểu Đường mâu quang, trong sát na nhìn về phía nguồn thanh âm chỗ.

Đang ở bên trong phòng nghỉ ngơi Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt, cũng nên tức bị thức dậy, từ trong nhà đi ra.

"Tiểu Đường, xảy ra chuyện gì? " Thẩm Ngưng Nhi có chút khẩn trương hỏi.

Ninh Tiểu Đường chấp hai tay, bình tĩnh nhìn cách đó không xa.

Nghe được động tĩnh, Ninh Tiểu Đường cũng không có lập tức chạy tới. Với hắn mà nói, bảo vệ tốt Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt an toàn, mới là đệ nhất phục vụ. Còn như này giặc cướp chết sống, Ninh Tiểu Đường cũng không chút nào để ý.

Nhận thấy được Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người đã từ trong nhà đi ra, Ninh Tiểu Đường thu hồi ánh mắt, xoay người lại.

Hắn khẽ lắc đầu, nói rằng: "Không biết xảy ra chuyện gì thế. Các người đã hiện ra, chúng ta qua xem thử xem. Các người theo sát ta, không nên cách ta quá xa. "

Thẩm Ngưng Nhi gật gật đầu nói: "Ân, tiểu Đường. "

Thẩm Duyệt Duyệt cũng nói: "Tốt, Ninh đại ca. "

Đột ngột vang lên tiếng thét chói tai, đồng dạng cắt đứt rất nhiều người nghỉ ngơi.

Tráng hán đầu trục cảm tức tiếng âm vang lên: "Lâm sẹo đầu, người tên gì gọi, bị người thiên sao? Coi như một con heo bị thiên, cũng không còn người tên là lớn tiếng như vậy. Kêu lớn tiếng như vậy, còn có nhường hay không người nghỉ ngơi? "

"Không phải. . . Không phải, lão đại. A, người cứu mạng. . . "

Lâm sẹo đầu té, còn không có chạy ra mấy bước, thanh âm của hắn hơi ngừng.

Chỉ thấy một cái tiểu cánh tay trường màu vàng sẫm côn trùng, bỗng nhiên chui ra mặt đất, nhảy lên một cái, cắn lấy rồi Lâm sẹo đầu dưới háng.

Theo trùng thân thể một trường co rút lại, Lâm sẹo đầu thân thể lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, nhanh chóng khô quắt xuống phía dưới.

Chóp mắt trước, ngoại trừ bên ngoài thân một tầng thật mỏng skin, hắn toàn bộ thân thể bắp thịt của cùng tạng phủ, đều héo rúc vào cực hạn.

"Ân, chuyện gì xảy ra? " tráng hán đầu trục nhú nhú mày, lúc này mang theo mấy tên thủ hạ, hướng Lâm sẹo đầu vị trí đi tới.

Bên kia, Mã gia thương đội mọi người, cũng mỗi một người đều tỉnh lại, trên tay nhao nhao cầm lấy binh khí, về mặt cảnh giác nhìn phía tráng hán đầu trục chúng giặc cướp.

Rất nhanh,

Tráng hán đầu trục mang theo mấy tên thủ hạ, đi tới Lâm sẹo đầu cách đó không xa.

Làm mấy người chứng kiến Lâm sẹo đầu đáng đáp sau, trong lòng đều về sợ hãi cả kinh.

Lúc này Lâm sẹo đầu, nơi nào còn có người dạng, cả người giống như là một tấm da người, mềm oặt, đi vào trong lồm xồm, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống đất không dậy nổi.

Mà để cho người sợ hãi là, Lâm sẹo đầu dưới háng, treo một cái tiểu cánh tay trường màu vàng sẫm côn trùng.

côn trùng toàn thân trương phồng, tựa hồ vừa mới ăn no đồ đặc.

Nó chậm rãi xoay giết mình thân thể, ngay sau đó, Lâm sẹo đầu thân thể, lại cũng không đứng được, trực tiếp ngửa mặt lên trời ngã xuống.

Một vị trong đó giặc cướp, dùng thanh âm run rẩy nói: "Lão. . . Lão đại, là thứ quý gì? "

Người còn lại nói: "Lão đại, Lâm sẹo đầu có phải hay không bị côn trùng ăn hết? "

Lâm sẹ đầu thân thủ cũng không kém, một cái đường đường nam nhi bảy thước, chỉ có chốc lát công phu, đã bị một con trùng giết chết, ngấm lại đều cảm thấy bất khả tư nghị.

Nhưng mà trước mắt một màn này, lại rõ ràng mà nói cho mọi người, Lâm sẹ đầu quả thực chết bởi con sâu trùng kia.

Giờ khắc này, tráng hán đầu trọc cùng mấy vị theo tới giặc cướp, toàn thân cao thấp nhìn không được mọc lên thấy lạnh cả người, chỉ cảm thấy một hồi mao cốt từng nhiên.

Những thứ này giặc cướp quanh năm ở đao kiếm đồ máu, cũng không sợ chân ướt chân ráo liễu mạng.

Nhưng đối với những thứ không biết, lại cảm thấy một hồi âm thầm sợ hãi.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường mang theo Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người, cũng đã đi tới.

"Không tốt, lão đại, côn trùng! "

Bỗng nhiên, một người trong đó kêu lên sợ hãi.

Trong khoảng điện quang hỏa thạch (cực nhanh), chỉ thấy một đạo hoàng ảnh sát na chui ra mặt đất, chọt lóc lên.

"A ~ "

Một vị khác giặc cướp lồng ngực trong nháy mắt bị đâm rồi lạnh thấu tim, một cái tiểu cánh tay trường màu vàng sẫm côn trùng, đang treo ở phía trên.

Theo trùng thân thể một trưởng co rút lại, mấy hơi thở công phu, vị kia giặc cướp thân thể liền khô quắt xuống.

"Con mẹ nó, cái này là thứ quý gì? "

Lúc này chính mắt thấy côn trùng sát nhân, trong sân chúng giặc cướp, toàn thân tóc gáy, lúc này đều dựng lên.

Ninh Tiểu Đường ánh mắt không khỏi đông lại một cái.

Thẩm Ngưng Nhi theo bản năng bắt được Ninh Tiểu Đường cánh tay, Thẩm Duyệt Duyệt cũng trốn Ninh Tiểu Đường phía sau.

Nhìn mềm nhũn, đang không ngừng bành trướng trùng thân thể, Thẩm Ngưng Nhi một hồi nổi da gà, trong lòng sinh ra một hơi khí lạnh.

"Tiểu Đường, đó là vật gì? " Thẩm Ngưng Nhi vẻ mặt khẩn trương hỏi.

"Không biết. " Ninh Tiểu Đường khẽ lắc đầu một cái, tâm thần bắt đầu tập trung lại.

Bằng vào Ninh Tiểu Đường giác quan thứ sáu, hẳn có thể đủ nghe được rất nhiều thường người không thể nghe được thanh âm.

Yên tĩnh trong màn đêm, "Sa sa sa ~" rất nhỏ âm thanh, không ngừng vang lên.

Ninh Tiểu Đường hé mắt, thầm nghĩ: Thanh âm kia, đều là loại này côn trùng phát ra sao.

Nghĩ vậy, Ninh Tiểu Đường nhắc nhở: "Các người nhất định phải đợi ở bên cạnh ta, loại này côn trùng, số lượng sợ không phải ít. Bọn họ tập kích, sợ rằng vừa mới bắt đầu. "

Ninh Tiểu Đường vừa dứt lời, lại một đạo hoàng ảnh, bỗng nhiên từ mặt đất chui ra, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, sát na hướng phía Ninh Tiểu Đường ba người bắn tới.

Côn trùng tốc độ mặc dù nhanh, nhưng Ninh Tiểu Đường nhanh hơn nó.

Không biết từ lúc nào, Ninh Tiểu Đường sớm đã đưa ra một ngón tay, xa xa hướng về phía cái kia côn trùng.

"Hừ ~ "

Một đạo ngón tay kiếm trong nháy mắt bắn ra.

Trong nháy mắt tiếp theo, cái kia tiểu cánh tay trường màu vàng sẫm côn trùng, từ đầu vị trí chính giữa, dọc theo thân thể, toàn bộ bị cắt thành rồi hai nửa.

"Lạch cạch ~" một tiếng, trùng thân thể từ giữa không trung rơi rơi đến trên mặt đất,

trùng thân thể tuy bị phân thành hai, nhưng sinh mệnh lực tựa hồ rất mạnh, lại vẫn chưa hoàn toàn chết đi. Hai nửa thân thể, không ngừng gãy dựa, đen nhánh dịch thể chảy đầy đất.

Ước chừng qua 4 5 cái hô hấp Thời Gian, côn trùng mới hoàn toàn mất đi sinh tức, vẫn không nhúc nhích, lại cũng mất động tĩnh.

"Lão. . . Lão đại, bên này quá nguy hiểm, chúng ta nhanh lên cách đây bên xa một chút. " một vị trong đó giặc cướp nhin không được nói rằng.

Tráng hán đầu trọc gật đầu, đang có ý đó.

Ninh Tiểu Đường lại khẽ nhủ mày, bởi vì hắn phát hiện, tựa hồ toàn bộ dương quan thành dưới mặt đất, đều phát ra "Sa sa sa ~~~" rất nhỏ âm thanh.

Cái này cũng ý nghĩa, toàn bộ dương quan trong thành, chỗ cũng không an toàn, bất luận cái gì một nơi, cũng có thể xuất hiện loại này côn trùng.

Quả nhiên cũng không lâu lắm, Mã gia thương đội bên kia, cũng phát ra tiếng kinh hô.

"A ~~~ "

"Chết tiệt, cái này là thứ quý gì! "

Cùng lúc đó, dương quan thành một cái cửa thành cổng tò vò bên trong, ba đạo cổng gỗ trúc thân ảnh, đang chậm rãi đi ra.

Ba người nhìn dương quan bên trong thành mọi người, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) đầu tiên là vì vi ngắn người, tựa hồ không nghĩ tới có người ở này nghĩ ngợi và hồi phục.

Ngay sau đó, làm nghe được có người hét lên kinh ngạc tiếng sau, lưỡng vị trẻ tuổi lúc này nhìn nhau.

Một người trong đó nói: "Sẽ không phải là vật kia xuất hiện a !? "

Người còn lại nói: "Đối với chúng ta đều còn chưa bắt đầu dùng điều phối dòng máu tới dụ dỗ vật kia. "

Còn dư lại người nọ, vị lão già kia không khỏi nhíu mày một cái, nói rằng: "Đi, chúng ta qua xem thử xem. "

Ba người hướng phía Mã gia thương đội chúng người đi tới.

Mà bọn họ không biết là, đang lúc bọn hắn ly khai sau đó không lâu, cửa thành cổng tò vò bên trong, một cái lại một cái màu vàng sẫm côn trùng, từ mặt đất chui ra.

Giờ khắc này, không riêng gì cửa tòa thành này, dương quan thành hết thảy cửa thành dưới mặt đất, đều có côn trùng chui ra.

(cầu khởi điểm mạng tiểu thuyết đặt, ta như thế này lại đi mã chương một, nhờ mọi người rồi! ! !)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 304 :thực nhân cát Ma

, đôi mới nhanh nhất trường sinh trang chủ chương mới nhất!

"A, chết tiệt, lại là này chúng quý đồ đặc! "

"Chạy mau, mau rồi đi bên này! "

"Không tốt, quý kia đồ đặc theo tới rồi! "

Rất nhanh, dương quan bên trong thành các ngõ ngách, cũng bắt đầu xuất hiện cái loại này màu vàng sẫm côn trùng thân ảnh.

Giặc cướp nhóm cùng Mã gia thương đội mọi người, không ngừng phát sinh kinh sợ tiếng quát tháo.

"Làm ~~~ "

Thiết sù nặng nề mà nện ở cát đất trên, phát sinh một cái thanh âm vang dội.

Mà ở thiết sử phía dưới, một cái màu vàng sẫm côn trùng, đã bị đập thành hai đoạn.

"Sư thúc tổ, thật là vật kia! " bên ngoài trung một người trẻ tuổi kinh hô thành tiếng.

"Sư thúc tổ, chúng ta cũng còn vô dụng điều phối qua dòng máu tiến hành dụ dỗ, mấy thứ này làm sao lại hiện ra? " tên còn lại nghi hoặc hỏi.

Nghe dương quan bên trong thành liên tiếp tiếng kinh hô, vị lão già kia chân mày gắt gao nhíu lại, vận thành một cái vương mắt.

Hắn trầm giọng nói rằng: "Lý lửa, Tôn phương, như thế này các ngươi cần thận một chút. Hôm nay nhi dương quan thành, có chút không đúng lắm, những côn trùng kia số lượng, thực sự nhiều lắm. "

"Sư thúc tổ, chúng ta đây nhanh lên rút lui a !! " được kêu là Lý lửa trẻ tuổi kín người khuôn mặt lo lắng nói rằng.

Lão nhân ngắm nhìn Mã gia thương đội mọi người luống cuống tay chân đáng vẽ, lắc đầu nói: "Chúng ta trước tiên đem đối phó những côn trùng kia một ít phương pháp nói cho những người đó, nếu không, bọn họ hôm nay nhi, một cái đều chết hết. "

Một vị khác gọi Tôn phương người tuổi trẻ: "Nhưng là sư thúc tổ, hôm nay chỗ này xuất hiện nhiều như vậy côn trùng, coi như đem phương pháp nói cho những người đó, chỉ sợ cũng cứu không được vài cái. Chúng ta những phương pháp kia, chỉ có ở côn trùng số lượng thiếu thời điểm, chỉ có dùng được. "

Lão nhân nói: "Có thể sống một cái tính một cái, chúng ta chỉ để ý đem phương pháp nói cho bọn hắn biết. Còn như có thể sống sót hay không, liền xem chính bọn hắn tạo hóa. "

Nói, lão nhân lúc này đi hướng Mã gia thương đội mọi người, hướng bọn họ la lớn: "Đại gia không nên tự loạn đầu trận tuyến, xin nghe ta nói! "

"Ta là Thần Nông Các hoa dương Lâm, những con trùng này gọi thực nhân cát Ma. Xin mọi người làm thành một cái vòng tròn, không muốn lạc đàn, sau đó chú ý mặt đất, chúng nó thông thường từ cát đất phía dưới phát động công kích. "

"Đại gia làm thành một cái vòng tròn sau,

Mọi dùng binh khí của các ngươi, không ngừng đánh mặt đất, đừng ngừng lại. "

"Nếu các ngươi đồng bạn bên cạnh bị những con trùng này cắn, mời các ngươi nhanh lên dùng binh khí, đòn nghiêm trọng chúng nó đầu đi xuống nơi thứ 3 các đốt ngón tay, nơi đó là những thứ này thực nhân cát Ma cả người chỗ yếu nhất. "

Nghe được lão đầu từ tiếng gọi âm ỉ, đặc biệt chứng kiến hắn một cái cuộc đem một cái thực nhân cát Ma đập chết sau, Mã gia thương đội mọi người, lập tức dựa theo lão nhân nói phương pháp hành động.

Mà bên kia giặc cướp nhóm, hơi hơi do dự một cái sau, lúc này cũng dựa theo phương pháp này, bắt đầu lẫn nhau làm thành một cái vòng tròn.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường đám người, cũng tương tự nghe được vị lão già kia kêu gọi.

"Thần Nông Các nhân sao, còn có những con trùng này, gọi là thực nhân cát Ma sao? " Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng tự nói.

Ngay sau đó, hắn đưa ngón tay ra, hướng vài cái phương hướng vì vì một điểm.

"Hưu hưu hưu ~ " "

Mấy đạo ngón tay kiếm từ đầu ngón tay của hắn sát na tiêu xạ ra.

Chỉ thấy mấy cái phương hướng thực nhân cát Ma, bao quát lúc trước gần hơn người hai cái, nhất thời bị Ninh Tiểu Đường ngón tay kiếm cho xuyên thủng. Sau đó rơi xuống mặt đất, vận vẹo quảy người một cái sau, triệt để không có động tĩnh.

"Ngưng nhi, duyệt duyệt, chúng ta đi bên kia. "

Ninh Tiểu Đường xoay người, nhìn phía vị kia Thần Nông Các lão nhân chỗ phương hướng.

Từ vị kia Thần Nông Các lão nhân trong lời nói mới rồi, Ninh Tiểu Đường có thể nhìn ra được, đối phương hiển nhiên Đối loại này gọi thực nhân cát Ma côn trùng có nhất định lý giải.

Vì tốt hơn đối phó những con trùng này, Ninh Tiểu Đường cảm thấy có cần phải hướng vị lão già kia, rồi hiểu nhiều hơn có quan hệ thực nhân cát Ma tin tức.

Theo Ninh Tiểu Đường ba người ly khai, tráng hán đầu trục cùng hắn mấy vị thủ hạ hơi có chút mờ mịt.

Một vị trong đó giặc cướp hỏi: "Lão đại, chúng ta bây giờ chạy đường nào? "

Tráng hán đầu trục nghĩ đến trước Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra khủng bố thân thủ, lúc này không chút do dự nói: "Chúng ta theo vị đại hiệp đi. "

Rất nhanh, Ninh Tiểu Đường mang theo Thẩm Ngưng Nhi, Thẩm Duyệt Duyệt hai người, đi tới Mã gia thương đội bên này.

Mã gia thương đội mọi người nhìn thấy Ninh Tiểu Đường ba người đến, không khỏi ngăn người.

"Vị này hung ác loại người làm sao tới bên này? " không ít người trong lòng nhin không được toát ra cái ý nghĩ này.

Lúc này, vị kia Thần Nông Các lão nhân cùng hấn hai vị đồ tôn, đang dẫn theo mọi người cùng nhau đối kháng này thực nhân cát Ma.

Theo mọi người lẫn nhau làm thành một cái vòng tròn, bị thực nhân cát Ma cắn chết người, cũng giảm bớt rất nhiều.

Lão đầu từ kia sai ai ra trình diện Ninh Tiểu Đường ba người đến, theo bản năng nói rằng: "Ba người các người còn lo lắng để làm chi, nhanh lên cùng đại gia làm thành một cái vòng tròn, sau đó chú ý dưới chân địa mặt. "

Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười một cái, nói rằng: "Vị này Thần Nông Các bằng hữu, vừa rồi nghe người nói, người tựa hồ đối với loại này thực nhân cát Ma, lý giải rất nhiều. Không biết người có biết hay không những con trùng này lai lịch? Còn có, chúng nó vì sao lại ở chỗ này tụ tập? "

Mã gia thương đội mọi người, lúc này cũng từng cái nghi ngờ nhìn phía vị kia Thần Nông Các lão nhân.

Thấy mọi người đều nhìn hấn, lão đầu từ kia thờ dài, nói rằng: "Thực nhân cát Ma lai lịch cụ thể, vẫn là một mê, chúng nó đến cùng đến từ phương nào, không ai nói rõ được. Có nói là đến từ Côn Luân Sơn chỗ sâu, cũng có nói là từ phía tây sa mạc bên kia tới được. Nhưng đến tốt cùng là từ đâu tới, ai cũng không biết. "

"Còn như chúng nó tại sao lại tới nơi này tụ tập, đoán chừng là cùng nơi đây chết qua quá nhiều người có quan hệ. Nói vậy các người cũng biết, nơi đây là dương quan, là biên tái Quân Sự trọng trấn. Từ tiền triều thành lập dương quan tính từ, chỗ này không biết chết bao nhiêu người, mảnh đất này phía dưới, càng là mai táng không biết nhiều thiếu Nhân Loại thi thể. "

"Thực nhân cát Ma, mườì có tám chín là bị chút Nhân Loại thi thể hấp dẫn qua đây. Vài thập niên trước triều đình buông tha dương quan, chính là bởi vì nơi đây náo nặn sâu bệnh, cuối cùng không thể không vứt bỏ. "

Nghe xong lão đầu từ giải thích, mọi người lặng lẽ một hồi, bất an tâm tình càng đậm.

Liên hướng đình cuối cùng đều bởi vì này thực nhân cát Ma, không thể không buông tha chỗ ngồi này dương quan thành.

Vậy hôm nay, bọn họ chẳng phải là lâm nguy?

Ninh Tiểu Đường trầm mặc một hồi sau, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) lại hỏi: "Vậy hôm nay, nơi đây sao lại thế tụ tập nhiều như vậy thực nhân cát Ma? Theo ta ở Lương châu thành thăm dò tình huống, mấy năm nay không ít thương lữ đều sẽ chọn tới nơi này đặt chân. Nếu như dương quan thường thường xuất hiện nhiều như vậy số lượng thực nhân cát Ma, nói vậy này thương lữ cũng sẽ không tuyển trạch nơi đây nghỉ ngơi và hồi phục. "

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, Mã gia thương đội mọi người thâm dĩ vi nhiên, nhất nhận đồng.

Có người mở miệng nói: "Lão tiền bối, giống chúng ta thương đội, mỗi tháng đều sẽ tới nơi đây đặt chân nghỉ ngơi và hồi phục, đều liên tục đã nhiều năm rồi, chẳng bao giờ đụng phải như hôm nay trạng huống như vậy. "

Thần Nông Các lão đầu từ kia dựng râu trừng mắt, nói rằng: "Cái này ta làm sao biết? Ta cũng kỳ quái rất. Nếu như dương quan còn chưa bị vứt bỏ lúc, đó còn dễ nói. Trước đây đánh một trận, chết cái hàng trăm hàng ngàn người, người được mùi máu tươi sau, những thứ này thực nhân cát Ma sẽ chen chúc tới. Bất quá theo lý mà nói, tới nay không phải phải như vậy a? "

Nghe nói như thế, Mã gia thương đội mọi người, không khỏi đều nhìn về Ninh Tiểu Đường.

Một số người thậm chí còn hướng một cái hướng khác nhìn lại, mảnh nhỏ màn đêm đen nhánh trung, trên mặt đất loáng thoáng nằm từng cỗ một thân thể.

(bái cầu khỏi điểm đặt! ! Thích quyền sách này, nhờ mọi người vẫn là đặt một cái, vạn phần cảm tạ! !)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 305 :nhắc chân đạp nhẹ

, đổi mới nhanh nhất trường sinh trang chủ chương mới nhất!

Nghe đến lời này, Ninh Tiểu Đường vì vi ngẩn người.

Nếu những thứ này thực nhân cát Ma, thật là bị mùi máu tươi dụ dỗ mà đến.

Như vậy đêm nay nơi đây náo náo sâu bệnh, lại nói tiếp thật có khả năng là bởi vì hán mà ra.

Nghĩ vậy, Ninh Tiểu Đường trong lòng không khỏi nói thầm: Làm sao tùy tiện giết chút mã phi, đều có thể đưa tới côn trùng. Ai, thật đúng là phiền phức.

Bất quá, đối với cái này chút thực nhân cát Ma, Ninh Tiểu Đường ngược lại cũng không thể nào lo lắng.

Ở Tương Tây nơi, hán cũng không phải chưa từng gặp qua côn trùng. Đối phó côn trùng, hán tự nghĩ vẫn còn có chút kinh nghiệm.

Mà đang ở Thần Nông Các lão đầu từ kia mở miệng giải thích gần gũi này mấy chục giây trong thời gian, mọi người ngoại vi, càng ngày càng nhiều thực nhân cát Ma, bắt đầu tụ lại qua đây.

Một cái lại một cái thực nhân cát Ma, thường thường chui ra mặt đất, sau đó lại một đầu không có vào trong đất cát, phảng phất như là trong đại dương con cá không ngừng nhảy ra mặt nước.

"Đại gia tiểu tâm, này thực nhân cát Ma tới! " Thần Nông Các lão đầu từ kia lớn tiếng nhắc nhở, "Xem ra, chúng nó biết cùng nhau phát động công kích, đại gia cầm xong binh khí, chú ý dưới chân. "

"Tới! "

Sau một khắc, chỉ thấy cách đó không xa mặt đất, một đạo nhô lên cát đất, phảng phất như thủy triều, hướng về mọi người nhanh chóng vọt tới.

Thầm Ngưng Nhi theo bản năng bắt được Ninh Tiểu Đường cánh tay.

"Sa sa sa ~ " "

Cát đất tiếng ma sát không ngừng vang trở lại.

Ngay sau đó, "Xích ~ " một tiếng, một đạo tiếp lấy một đạo màu vàng sẫm thân ảnh, nhao nhao phá tan cát đất, tựa như mũi tên nhọn, sát na bão hướng trong sân mọi người.

"Con mẹ nó, cho Lão Từ chết đi! "

"Làm ~ " "Đương đương đương ~ " "

Giờ khắc này, này Mã gia thương đội mọi người, nhao nhao xuất thủ, trong tay binh khí dụng hết toàn lực đánh xuống.

Bất quá, đại đa số người cũng không có bắn trúng này thực nhân cát Ma.

Trong khoảng điện quang hỏa thạch (cực nhanh), đại bộ phận thực nhân cát Ma, lại lần nữa chui vào trong đất cát.

Binh khí nhao nhao chặt không,

Chém vào rồi trên mặt đất, phát sinh vang dội kim thạch giao kích tiếng.

Thình thoảng có mấy người tuy là đánh trúng thực nhân cát Ma, nhưng binh khí chém vào chúng nó trên thân thể, phảng phất như là chém vào rồi kim thiết trên, ngoại trừ lưu lại một đạo vết trầy mờ mờ bên ngoài, căn bản là không có cách tổn thương chúng nó mấy may.

Trong nháy mắt tiếp theo, này bị chặt trong côn trùng, cũng tương tự đều chui vào trong đất cát.

Thấy thế, Thần Nông Các lão nhân khẩn trương.

"Điều cho ta xem chính xác phương chém ... nữa, chém vào người thứ ba chỗ máu chốt! Còn có, cho ta chú ý dưới chân, những côn trùng kia rất nhanh lại sẽ ra tới! "

Ninh Tiểu Đường khẽ nhíu mày, nhẹ giọng nói: "Tiếp tục như vậy không được, như vậy phòng ngự, sớm muộn sẽ bị những côn trùng kia đánh bại. "

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, Thần Nông Các lão nhân tức giận, không khỏi cảm tức nói: "Chớ đứng nói không đau eo, nhanh lên cầm món binh khí, cùng đi hỗ trợ! "

Thần Nông Các hai vị kia đệ tử trẻ tuổi Lý lữ cùng Tôn phương, đã cùng Ninh Tiểu Đường đứng ở một bên nói nói mát, rất là bất mãn.

Ninh Tiểu Đường không nói thêm gì, con mắt hơi híp một chút, tựa hồ đang dùng bên nhạy giác quan thứ sáu, tinh tế cảm thụ được cái gì.

Sau một khắc, Thần Nông Các lão nhân bỗng nhiên lại lớn tiếng kêu lên: "Đại gia tiểu tâm, muốn hiện ra! "

Chỉ thấy mặt đất cát đất, lại một lần nữa bắt đầu hờ ra.

"Chính là cái này thời điểm " Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói một câu.

Trong nháy mắt kế tiếp, Ninh Tiểu Đường đánh bắt đầu chân phải của chính mình, rất tùy ý đối với mặt đất, nhẹ nhàng đạp ba cái.

"Ba ~" "Ba ~" "Ba ~ "

Thanh âm tuy là rất nhẹ, nhưng theo Ninh Tiểu Đường mỗi một chân đạp dưới, đều có bốn nhọt kinh khí, từ lòng bàn chân của hắn truyền xuống mặt đất.

Ngay sau đó trong nháy mắt tiếp theo, "Ầm ầm ~" một tiếng vang thật lớn, mọi người vòng ngoài mặt đất, chột nổ lên.

Vô số cát đất, phóng lên cao.

Này nâng lên cát đất ở giữa, còn mang theo lấy hai ba chục cái màu vàng sẫm trùng thân thể.

Những côn trùng kia, đồng dạng bị Tạc bay.

Bất quá, này trùng thân thể cũng không vừa xong tốt, trên người phá thành mảnh nhỏ, một ít thậm chí trực tiếp gãy thành mấy khúc.

"Đây là chuyện gì xảy ra? "

Ngẩng lên trước mắt một màn này, trong sân mọi người, không không phải quá sợ hãi.

Vị kia Thần Nông Các lão nhân, bỗng nhiên xoay đầu lại, về mặt khiếp sợ nhìn Ninh Tiểu Đường.

Mọi người ở đây trung, cũng chỉ có hắn, đại thể đoán được đây là chuyện gì.

Lão nhân võ công không sai, làm Ninh Tiểu Đường hướng xuống đất đạp nhẹ ba cái lúc, thanh âm tuy nhẹ, nhưng lão nhân để một Thời Gian cảm giác được.

Về này mệnh mạng bàng bạc kinh khí, rung động thật sâu đến rồi hắn.

Nếu không phải tự mình nhận biết, hắn khó có thể tưởng tượng, trước mắt vị trẻ tuổi này, lại người mang như vậy sâu không lường được nội lực.

"Như vậy công lực, đây là cái gì cảnh giới? Chẳng lẽ là Tiên Thiên? " lão nhân trừng hai mắt, bất khả tư nghị nhìn Ninh Tiểu Đường, "Người trẻ tuổi này, chẳng lẽ là vị ấy thanh xuân vĩnh trú lánh đời lão tiền bối? "

Đối lão nhân biểu hiện ra một bộ khiếp sợ đáng đáp, Ninh Tiểu Đường làm như không thấy.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cũng không còn công phu phản ứng đến hắn.

Ninh Tiểu Đường vẫn như cũ tâm thần hơi trầm xuống, tĩnh tế cảm giác cái gì.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa nhắc chân phải lên tới. Sau đó, hắn nhẹ nhàng hướng xuống đất, đạp ba cái.

"Ba ~" "Ba ~" "Ba ~ "

Thần Nông Các lão đầu từ kia con mắt chết nhìn chòng chọc Ninh Tiểu Đường động tác.

Cùng lúc đó, lúc này đây, trong sân những người khác, tựa hồ cũng đều nghe được Ninh Tiểu Đường Chân đạp Địa mặt thanh âm, nhao nhao xoay đầu lại.

Trong nháy mắt tiếp theo, "Ầm ầm ~" một tiếng, đỉnh tai nhức óc nổ vang lên lần nữa.

So với vừa rồi càng phía ngoài xa cát đất, trong giây lát đó phóng lên cao.

Nâng lên trong đất cát, đồng dạng xen lẫn từng cái thực nhân cát Ma trùng thân thể.

Những thứ này thực nhân cát Ma, cùng lúc trước bị tạc bắt đầu thực nhân cát Ma giống nhau, thân thể phá thành mảnh nhỏ, không một hoàn hảo.

Thẩm Ngưng Nhi thấy mọi người đều không hề chớp mắt mà nhìn sang, nàng hơi nhỏ bé có chút ngượng ngùng, theo bản năng nắm chặt Ninh Tiểu Đường cánh tay.

Ninh Tiểu Đường lại như cũ không cảm giác chút nào, Đối bên ngoài ánh mắt của người nhìn như không thấy, tự nhiên tiếp tục cảm giác thực nhân cát Ma

phương vị.

Sau một khắc, Ninh Tiểu Đường lại một lần nữa nâng chân phải lên.

Sau đó, hần nhẹ nhàng mà hướng xuống đất, đập ba cái.

"Ba ~" "Ba ~" "Ba ~ "

Ba tiếng qua đi, ngay sau đó, dù cho "Àm âm ~" một tiếng vang thật lớn.

Vô số cát đất phóng lên cao, từng cái thực nhân cát Ma bị tạc bay ra ngoài.

Trong sân Mã gia thương đội mọi người, mỗi một người đều mục trừng khẩu ngọc, UU đọc sách www.uukanshu.com lặng ngắt như tờ.

Tuy nói bọn họ đã biết Ninh Tiểu Đường xuất thủ, nhưng lúc này thấy Ninh Tiểu Đường như vậy ung dung tùy ý, liền giải quyết rồi này kinh khủng thực nhân cát Ma, vẫn như cũ cảm thấy có chút khó tin.

Thần Nông Các hai vị kia đệ tử trẻ tuổi nhìn không được nhìn nhau, đều thấy được lẫn nhau trong mắt vẻ khiếp sợ.

"Điều này sao có thể? Người trẻ tuổi kia làm sao sẽ lợi hại như vậy? "

Đối với phát sinh trước mắt một màn, Thần Nông Các hai vị đệ tử trẻ tuổi, chỉ cảm thấy có chút khó có thể tin.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường rút cục thu hồi chân phải, hần ngừng đầu lên, ngẩng lên trước mắt mọi người, lạnh nhạt nói: "Chúng ta chu vi trong vòng ba trượng thực nhân cát Ma, tạm thời đều bị ta giải quyết rồi. Bất quá vượt qua phạm vi này, còn có hàng trăm hàng ngàn thực nhân cát Ma, đang hướng nơi đây tụ lại qua đây. "

Nói đến đây, Ninh Tiểu Đường hơi dừng một chút, quay đầu đi nhìn phía vị lão già kia, nói rằng: "Vị này Thần Nông Các bằng hữu, không biết ngươi là có hay không còn có cái khác biện pháp tốt hơn? Lẽ nào được giết sạch bên trong thành tất cả thực nhân cát Ma? "

(bái cầu khỏi điểm đặt! Nhờ mọi người rồi! ! Đặt Giãn làm cho người ta tan vỡ! !)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 306: Chương bị bao vây

Lúc này, vị kia Thần Nông Các lão nhân, nơi nào còn dám coi khinh Ninh Tiểu Đường.

Sai ai ra trình diện Ninh Tiểu Đường tuần hồi mình, lão đầu từ kia vội vã trả lời: "Làm cho tôn giá thất vọng rồi, lão hủ cũng không cái khác biện pháp tốt hơn. Bất quá các loại trời vừa sáng mặt trời mọc sau, thực nhân cát Ma biết kiềm nén rút đi, chúng nó tựa hồ sợ ánh mặt trời. "

Thần Nông Các lão đầu từ kia hướng Ninh Tiểu Đường nói ra thực nhân cát Ma một cái nhược điểm.

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, lập tức nói rằng: "Nói như vậy, chúng ta tối nay là không có cách nào khác ngủ an giấc rồi. "

Lúc này, một vị trong đó Thần Nông Các đệ tử trẻ tuổi, vị kia gọi Lý lừa mở miệng nói: "Có thể chúng ta có thể rời đi dương quan thành, chỉ cần ly dương quan thành xa một chút, chúng ta liền an toàn. Đây thực nhân cát Ma, không có khả năng vẫn đuổi theo chúng ta. "

Này Mã gia thương đội mọi người nghe đến lời này, nhất thời nhãn tình sáng lên, không ít người trong lòng nảy sinh thói ý.

Bất quá ngay sau đó, Thần Nông Các lão nhân, liền cho bọn hần tưới lên một chậu nước lạnh.

"Nếu như chỉ có lão hủ cùng ta hai vị kia đồ tôn, lấy võ công của chúng ta, vẫn rất có nắm chắc thoát khỏi này thực nhân cát Ma truy kích. Bất quá, nếu là ngươi nhóm những người này ly khai dương quan thành, hắc hắc. . . " Thần Nông Các lão đầu từ kia một hồi cười nhạt.

"Không phải lão hủ xem thường các ngươi, chỉ bằng các ngươi những người này thân thủ, một ngày ra cái này dương quan thành, cùng bước vào Quỷ Môn quan khác nhau ở chỗ nào? Mười có tám chín sẽ bị này thực nhân cát Ma cắn nuốt không còn một mảnh. "

Nghe nói như thế, Mã gia thương đội mọi người sắc mặt không khỏi đổi đổi.

Bất quá kiến thức trước mắt thực nhân cát Ma khủng bố, bọn họ mặc dù đối với lão đầu tử nói khó chịu, nhưng không thừa nhận cũng không được đối phương theo như lời cũng không sai.

Lấy võ công của bọn họ, một ngày ra dương quan thành, muốn chạy trốn này thực nhân cát Ma truy kích, căn bản là si tâm vọng tưởng.

"Tại hạ Mã gia thương đội chủ sự cho phép Nhân, cũng xin lão tiên bối vì bọn ta ngón tay con đường sáng." Mã gia thương đội mọi người ở giữa, đi ra một người trung niên nam tử, hướng về phía Thần Nông Các lão đầu tử kia cung kính chấp tay nói.

Lão nhân tử tôn nói: "Các ngươi thay mặt ở dương quan bên trong thành, chống đến trời sáng a !."

Đúng lúc này, bên kia này giặc cướp nhóm, cũng gặp phải đại quy mô thực nhân cát Ma công kích.

"Xích xích xích ~~~ "

Từng cái màu vàng sẫm thực nhân cát Ma từ trong đất cát phi nhảy tới, tựa như từng đạo mũi tên nhọn, nhanh chóng đánh về phía này giặc cướp nhóm.

Này giặc cướp nhóm tuy là cũng tụ tập chung một chỗ, nhưng ứng đối phương thức rõ ràng có chút vội vàng, một hồi luồng cuồng tay chân sau, không chỉ không có đánh chết một đầu thực nhân cát Ma, ngược lại tự thân lập tức tổn thất bảy tám người.

"A! "

"Người cứu mạng! "

Tiếng kêu thảm thiết thê lương liên tiếp không ngừng, liên tiếp.

Bất quá khoảng khắc công phu, này bị thực nhân cát Ma cản trướng giặc cướp, đã bị hấp thành người khô, chỉ còn lại có bên ngoài thân một tầng skin.

Nhìn thấy bên kia thảm trạng, Mã gia thương đội mọi người, toàn thân tóc gáy đều dựng lên, khắp cả người phát lạnh.

Ninh Tiểu Đường khẽ nhíu mày, không khỏi trầm giọng nói: "Nếu muốn mạng sống, đều đến bên này. "

Hắn còn tính toán đợi đến rồi lâu Lan quốc gia cổ di chỉ, làm cho những thứ này giặc cướp nhóm tìm giúp vị kia Huyền Già đại sư hạ lạc. Nếu như những thứ này giặc cướp nhóm ở chỗ này đều chết sạch, đến lúc đó ai tới giúp hắn tìm người?

Dù sao, lâu đó Lan quốc gia cổ di chỉ phạm vi cũng không biết rộng bao nhiêu. Nếu chỉ có Ninh Tiểu Đường một người, muốn tìm được vị kia Huyền Già đại sư hạ lạc, sợ là phải hao phí không phải thiếu Thời Gian.

Nếu dự định khu sử những thứ này giặc cướp vì mình làm việc, Ninh Tiểu Đường sẽ không để ý tạm thời cứu bọn họ một mạng.

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời nói, này giặc cướp nhóm nơi nào còn dám dây dưa, sử xuất bú sữa mẹ khí lực, té hướng phía Ninh Tiểu Đường bên này chạy như điên tới.

"Người cứu mạng! "

"Đại hiệp, người cứu mạng a! "

Này giặc cướp nhóm chạy trời chết, về mặt thất kinh.

Bởi vì bọn họ phía sau, một đạo nhô lên cát đất sóng triều, đang theo sát ở phía sau bọn họ.

Ninh Tiểu Đường mặt không chút thay đổi, đợi này giặc cướp nhóm chạy đến phụ cận hai trọng lúc, hắn bỗng nhiên xuất thủ.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường tay phải thành đao, ở trước người rất tùy ý mà xẹt qua một đường vòng cung.

Ninh Tiểu Đường động tác, nhìn qua bình bình đạm đạm, tựa hồ cũng không có uy lực gì đáng nói.

Nhưng này Thần Nông Các lão nhân con mắt,

Lại chợt co rụt lại.

Giờ khắc này, cũng chỉ có hắn cảm giác được một cách rõ ràng rồi, Ninh Tiểu Đường cái này tùy ý rạch một cái, một đạo cực kỳ tối nghĩa kinh khí cường đại, vô thanh vô tức gian, sát na tiêu xạ vào trong đất cát.

Quả nhiên, trong nháy mắt kế tiếp, "Ầm ầm ~~~" một tiếng vang thật lớn, tại nơi chút giặc cướp nhóm phía sau đột ngột vang lên.

Một đạo cao mẩy trượng cát đất tường, từ mặt đất xông thẳng bầu trời.

Này cát đất ở giữa, từng cái màu vàng sẫm thực nhân cát ma thân thân thể, bị bén nhọn kinh khí, nổ phá thành mảnh nhỏ.

Thô sơ giản lược đảo qua, số lượng ít nói cũng có hai ba chục cái nhiều.

"Ồi ta tích mụ, những quý này đồ đặc, thực sự quá kinh khủng! "

"Ta tích đứa bé, cuối cùng cũng tới rồi, hù chết lão tử. "

Này giặc cướp nhóm miệng lớn mà thờ gấp khí, ngăn ngại này mười mấy trượng khoảng cách, quả thực so với chạy mười dặm mà còn mệt mỏi hơn người.

Giờ này khắc này, dương quan bên trong thành tất cả mọi người tụ tập chung một chỗ.

Mà cùng lúc đó, cái này trái lại cũng vì này thực nhân cát Ma, cung cấp mục tiêu rõ rệt.

"Sa sa sa ~~~" "Sa sa sa ~~~ "

Yên tĩnh trong màn đêm, thanh âm như vậy không ngừng ở trong thành các ngõ ngách vang lên.

Trong sân mọi người, nhin không được đều bình tĩnh khí.

"Mau nhìn, những quý kia đồ đặc tới! "

Có người hoảng sợ nói rằng, trong thanh âm mang theo sợ run.

Tại mọi người cách đó không xa, xuất hiện một cái lại một cái nhô lên cát đất.

Rất nhanh, những thứ này nhô lên cát đất, liền hội tụ đến cùng một chỗ. Xa xa nhìn lại, phẳng phất là cả phiến mặt đất đều giờ lên. UU đọc sách www.uukanshu.com

Một cái lại một cái thực nhân cát Ma, từ trong đất cát ngẩng đầu lên, xa xa hướng về phía trong sân mọi người.

"Con mẹ nó, sao có nhiều như vậy? "

"Chết tiệt, chúng ta bị bao vây! "

"Cái này. . . Số lượng này, sợ là có mấy ngàn a !? "

Giờ khắc này, vô luận là này giặc cướp nhóm, vẫn là Mã gia thương đội mọi người, tất cả đều về mặt hoảng sợ nhìn chung quanh này thực nhân cát Ma, mỗi người thân thể đều không tự chủ được run rẩy.

Thần Nông Các vị lão già kia cũng đầy khuôn mặt ngưng trọng, lúc này xuất hiện thực nhân cát Ma số lượng, thật to vượt ra khỏi dự liệu của hần.

Nguyên bản, hần cho rằng dương quan trong thành nhiều lắm có mấy trăm thực nhân cát Ma, dạng như số lượng, đã làm cho hần kinh hồn táng đảm. Nhưng hiện tại xem ra, này thực nhân cát Ma số lượng, chỉ ít so với hần ban đầu dự tính sinh ra thập bội.

Trong chớp nhoáng này, Thần Nông Các vị lão già kia, chỉ cảm giác mình hô hấp đều có chút ngưng trệ.

Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người cũng đều về mặt khẩn trương.

Ninh Tiểu Đường cảm giác được trên cánh tay truyền tới không ngừng nặng thêm lực đạo, hần vì vì vô vô Thẩm Ngưng Nhi cánh tay, nói rằng: "Không cần khẩn trương, có ta. "

"Ân. " Thẩm Ngưng Nhi vô ý thức gật gật đầu.

Trong sân mọi người đều lo lắng bất an.

Lúc này, có người rút cục nhin không được hoảng sợ nói rằng: "Tiếp theo nên làm gì? "

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt trả lời một câu: "Làm sao bây giờ? Tự nhiên là đem này phiến lòng côn trùng giết tất cả. "

(cầu khởi điểm vòng đặt, ta tiếp tục đi mã chương tiếp theo! ! !)

Đã kịp tác rồi nên là mình ra theo tác

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 307 :Chương sát trùng (1)

"Đem những côn trùng kia giết tất cả? "

Người nọ theo bản năng nuốt nước miếng một cái.

Cái khác giặc cướp nhóm cùng con ngựa kia gia thương đội mọi người nghe nói như thế, cũng đều không khỏi ngẩn người, đáy lòng hiện lên một tia hồ nghi.

Tuy là Ninh Tiểu Đường biểu hiện ra thực lực, làm cho mọi người đánh trong đáy lòng chán động. Nhưng xuất hiện trước mắt thực nhân cát Ma số lượng thực sự quá nhiều một chút, nhiều đến làm cho người tê cả da đầu.

Nhiều như vậy số lượng thực nhân cát Ma, coi như là làm cho trước mắt vị này tự mình động thủ, sợ rằng ngần trong thời gian cũng giết không hết a !.

Ninh Tiểu Đường không để ý đến những người khác, hần chỉ là vỗ nhẹ nhẹ một cái Thảm Ngưng Nhi cánh tay, đạo câu: "Ngươi và duyệt duyệt tạm thời đợi ở chỗ này, chờ ta trở lại. "

Thảm Ngưng Nhi khẽ gật đầu, nói rằng: "Tốt, tiểu Đường, vậy ngươi cẩn thận một chút. "

Nói, nàng nhanh lên buông lỏng ra chính mình vẫn cầm lấy Ninh Tiểu Đường cánh tay con kia ngọc thủ, hai má hơi ửng đỏ Hồng.

Thảm Ngưng Nhi len lén liếc nhìn Ninh Tiểu Đường, phát hiện Ninh Tiểu Đường chính thần tình chuyên chú nhìn xa xa thực nhân cát Ma.

Sau một khắc, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường đầu ngón chân nhẹ nhẹ gật gật mặt đất, cả người nhảy lên một cái, lúc này lên tới cao bảy tám trượng giữa không trung.

Lòng bàn chân của hắn có khí kinh dâng lên, vững vàng nâng thân thể hắn.

Vị kia Thần Nông Các lão nhân con người co rút lại, Ninh Tiểu Đường chiều thức ấy, lại một lần nữa kinh hãi hắn.

"Thật là mạnh mẽ đích thực khí, coi như không phải là Tiên Thiên, cũng chênh lệch không xa vậy. " lão nhân trong lòng âm thầm cảm khái nói.

Giữa không trung, Ninh Tiểu Đường nhìn bốn phía rậm rạp chằng chịt thực nhân cát Ma, con mắt hơi híp một chút.

Hắn hừ một tiếng, trong miệng nhẹ giọng nói: "Những người khác nhìn thấy số lượng nhiều như vậy thực nhân cát Ma, sợ rằng thật vẫn biết thúc thủ vô sách. Bất quá với ta mà nói, cũng không coi là nhiều phiền phức. "

"Sa sa sa ~ "

Này thực nhân cát Ma không ngừng phát ra tiếng vang trầm nặng, cách đây bên cũng càng ngày càng gần.

Rậm rạp chằng chịt số lượng, làm cho người tê cả da đầu.

Ninh Tiểu Đường không do dự nữa, lúc này hai cánh tay mở, trong miệng nhẹ nhàng nói rồi bốn chữ: "Vạn kiếm tịch diệt. "

Trong nháy mắt tiếp theo, giữa không trung Ninh Tiểu Đường, cả người chợt bộc phát ra một cỗ vô cùng kinh khủng ba động.

Theo cỗ ba động này, hần bên ngoài thân sinh ra từng chuỗi từ kinh khí ngưng tụ mà thành tiểu kiếm.

Những thứ này tiểu kiếm ngón tay phẩm chất, một thanh tiếp lấy một thanh, hàng trăm hàng ngàn, rậm rạp sắp hàng ở Ninh Tiểu Đường thân thể bốn phía.

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường ánh mắt đông lại một cái, từ tốn nói: "Đi! "

Thoáng chốc, vô số kinh khí tiểu kiếm, như mưa giông gió bão hướng phía chung quanh thực nhân cát Ma rơi đi.

"Huu huu huu ~ "

Từng đợt tiếp theo từng đợt kinh khí tiểu kiếm, không ngừng từ Ninh Tiểu Đường bên ngoài thân sinh ra, sau đó liên miên bất tuyệt mà rơi xuống đất.

Giờ này khắc này, giữa không trung Ninh Tiểu Đường, phảng phất như là một vòng không gì sánh được chói mắt lớn dương, kim quang vạn trượng.

Chỉ là cái này luân Thái Dương, phát ra không phải ánh mặt trời ấm áp, mà là mang đến tử vong kinh khí tiểu kiếm.

Giờ khắc này, phảng phất Liên Thời Gian đều ngừng trệ xuống tới.

Trong sân mọi người cái mục trừng khẩu ngốc, vô cùng khiếp sợ.

Bọn họ ngưỡng cái đầu, khê nhếch miệng, nhãn thần ngây ngốc nhìn giữa không trung Ninh Tiểu Đường.

"Cái này. . . Đây là người sao? "

Người kia thì thảo nói rằng, trong thanh âm mang theo vô cùng chấn động, đao trong tay nhận, "Làm ~~~" một tiếng trọt rơi đến trên mặt đất.

Bất quá, chu vi không ai cười nhạo hấn. Bởi vì lúc này trái tim tất cả mọi người tình, đều cùng hấn tương tự.

Ninh Tiểu Đường triển hiện ra thủ đoạn, triệt để kinh hãi bọn họ.

Dù cho vị kia Thần Nông Các lão nhân, cũng là chấn động không hiểu, trong lòng hô to: Cái này vậy là cái gì thần công?

Theo kinh khí tiểu kiếm không ngừng rơi xuống đất, chu vi này thực nhân cát Ma, nhao nhao trúng chiêu.

"Phốc phốc phốc ~~~ "

Bị tức tinh thần tiểu kiếm bắn trúng thực nhân cát Ma, nhao nhao bị bắn phá thành mảnh nhỏ, có không ít trực tiếp bị bắn thành mấy khúc.

Chúng nó một thân cứng rắn thể xác, dù cho thép rồng lưỡi đao chặt ở phía trên, cũng chỉ là lưu lại vết trầy mờ mờ.

Nhưng lúc này bị Ninh Tiểu Đường kinh khí tiểu kiếm bắn trúng, căn bản không hề ngăn cản lực, yếu ớt quả thực dường như giấy thông thường.

Khoảng khắc công phu, chung quanh trên mặt đất, khắp nơi nằm đầy thực nhân cát Ma thi thể.

Thô sơ giản lược nhìn lại, ít nói cũng có hai ba trăm cái.

Cùng lúc đó, Ninh Tiểu Đường bên ngoài thân kinh khí tiểu kiếm, liên tục không ngừng địa sinh ra. Sau đó, nhất khắc không ngừng rơi xuống đất.

Này thực nhân cát Ma, bất cứ thời khắc nào mà bị thu gặt lấy sinh mệnh.

Dần dần, này trên mặt đất lú đầu thực nhân cát Ma, tựa hồ cũng ý thức được nguy hiểm, nhao nhao chui vào đến trong đất cát.

Bất quá, Ninh Tiểu Đường kinh khí tiểu kiếm tựa như có ý thức tự chủ thông thường, như bóng với hình, trực tiếp không có vào cát đất ở giữa, một đường đi theo.

Mấy hơi qua đi, "Rầm rầm rầm ~~~" thanh âm không ngừng vang lên.

Cát đất tung bay, này chui vào trong đất cát thực nhân cát Ma, toàn bộ bị tạc rồi đi ra.

Mấy chục giây sau, Ninh Tiểu Đường rốt cục thu công.

Hấn vẫn như cũ đứng lơ lửng trên không, chấp hai tay, vẻ mặt bình tĩnh nhìn tiền phương.

Đội đến lúc này, bốn phía trên phạm vi trăm trượng bên trong cát đất, đều tựa như bị lê qua một lần.

Từng cái thực nhân cát ma thi thể, lung tung, khắp nơi nằm đầy thân ảnh của bọn họ.

Ninh Tiểu Đường phía dưới, chúng giặc cướp nhóm cùng Mã gia thương đội mọi người, đều tựa như tượng đất, mỗi người vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn chung quanh thực nhân cát Ma.

rậm rạp chằng chịt số lượng, đồng dạng lệnh người tê cả da đầu. Bất quá cùng vừa rồi bất đồng chính là, lúc này này thực nhân cát Ma, đều đã chết, trở thành không có cách nào khác nhúc nhích thi thể.

"Này thực nhân cát Ma, cứ như vậy chết hết? " một cái giặc cướp ngây ngốc mở miệng nói.

Ngay vào lúc này, "Lê ~~~" một tiếng vừa nhọn vừa dài thanh âm chói tai, bỗng nhiên vang lên ở trong màn đêm.

Theo này đạo âm thanh, trước mọi người phương ngoài trăm trượng, một đầu dài năm trượng, toàn thân thông đỏ như lửa thực nhân cát Ma, sát na chui

phá cát đất, chạy ra khỏi bề mặt - quả đất.

"Ta tích ngoan ngoan, UU đọc sáchwww. uukanshu. com quý kia đồ đạc, làm sao lớn như vậy? " có người lúc này kinh hô thành tiếng, trong thanh âm tràn đầy hoảng sợ.

"Không tốt! " Thần Nông Các lão đầu từ kia sắc mặt không khỏi biến đổi, cả kinh kêu lên: "Đó là thực nhân cát ma vương! "

Vị kia Thần Nông Các đệ tử trẻ tuổi Lý lừa ngăn người, lúc này hỏi: "Sur thúc tổ, cái gì là thực nhân cát ma vương? Chúng ta làm sao chưa từng nghe nói qua? "

Lão đầu từ kia sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng nói rằng: "Chúng ta Thần Nông Các bí điển trung từng có ghi chép, ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. Bí điển trên nói, thực nhân cát ma vương hình thể to lớn, dài năm trượng, toàn thân đỏ như lửa, lực lớn vô cùng, còn thân mang kịch độc; thực lực, cực kỳ cường hãn, liền là Tiên Thiên Cảnh đại cao thủ, không nghĩ qua là đều sẽ tổn thương ở trong tay nó. "

"Cái gì, lại mạnh như vậy! Sur thúc tổ, ngươi nhớ không lầm chứ? "

Hai vị Thần Nông Các đệ tử trẻ tuổi nghe nói như thế, sắc mặt không khỏi trắng nhợt, trở nên không gì sánh được khó chịu.

Lão đầu từ kia ngừng đầu, Đối Ninh Tiểu Đường trịnh trọng nói rằng: "Tôn giá, còn xin cẩn thận! "

Ninh Tiểu Đường nhìn chằm chằm ngoài trăm trượng cái kia thực nhân cát ma vương, trong miệng nhẹ giọng nói: "Liên Tiên Thiên Cảnh cao thủ không nghĩ qua là, cũng sẽ thụ thương sao? Quả thật có chút phiền phức a, ai, xem ra lại muốn đề thăng một lần thực lực. "

"Bất quá, chỉ cần ở ba mươi hơi thở bên trong giải quyết, vấn đề vậy cũng không lớn. "

Ninh Tiểu Đường ánh mắt đông lại một cái, trong nháy mắt tiếp theo, hơi thở của hắn chợt biến đổi.

(bởi vì là kiềm chế, xem ra ta hiện tại một ngày hai canh tạm thời là cực hạn, ngày hôm qua càng chỉ có thể tạm thời thiếu trước rồi, xin lỗi)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 308: Chương sát trùng (2)

Nếu nói là trước đây Ninh Tiểu Đường cho người cảm giác là một vùng hồ nước, như vậy giờ này khắc này, Ninh Tiểu Đường phảng phất như là một mảnh vô biên vô tận Đại Hải.

Thần Nông Các lão nhân đệ một Thời Gian liền đã nhận ra Ninh Tiểu Đường hơi thở biến hóa, hắn cảm thụ được Ninh Tiểu Đường như vực sâu biển lớn khí tức, trong lòng vô cùng rung động.

"Hơi thở của hắn, chỉ một cái từ đề cao nhiều như vậy! " Thần Nông Các lão đầu từ kia trùng hai mắt, vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn giữa không trung Ninh Tiểu Đường.

"Đây tuyệt đối là một vị Tiên Thiên Cảnh lão tiền bối! Cũng không biết là vị nào tiền bối giá lâm. " Thần Nông Các lão đầu từ kia trong lòng âm thầm cảm khái nói.

Giữa không trung, Ninh Tiểu Đường trong chớp lát, liền đem công lực của mình, tăng lên tới Tiên Thiên Cảnh.

Sau đó, công lực của hắn tiếp tục không ngừng tăng lên lấy.

Từ Tiên Thiên Cảnh sơ kỳ, đến Tiên Thiên Cảnh trung kỳ, rồi đến Tiên Thiên Cảnh hậu kỳ, cuối cùng trực tiếp nhảy lên tới Tiên Thiên Cảnh viên mãn.

Đợi đến lúc này, Ninh Tiểu Đường rốt cục đình chỉ đề thăng công lực.

Tuy là Ninh Tiểu Đường còn có thể tiếp tục đề thăng, trực tiếp đề thăng tới tốt cùng nhất thực lực. Thế nhưng, bởi vì công pháp tu luyện nguyên nhân, hoặc có lẽ là vì trùng kích cảnh giới tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bình thường vẫn hạn chế thực lực bản thân, mỗi tháng đề thăng tới tốt cùng nhất thực lực cũng có số lần hạn chế.

Vì vậy, không cần thiết, Ninh Tiểu Đường cũng sẽ không đem thực lực trực tiếp đề thăng tới tột cùng nhất.

Lúc này, Ninh Tiểu Đường dùng Tiên Thiên Cảnh viên miễn thực lực, đối phó cái kia thực nhân cát ma vương, đã dư dả.

Ninh Tiểu Đường thần sắc bình tĩnh nhìn ngoài trăm trượng cái kia thực nhân cát ma vương, trong miệng nhẹ giọng nói: "Ta có ba mươi hơi thở Thời Gian, bất quá giải quyết đầu này quý đồ đặc, mười hơi thở là được. "

Ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường thân Ảnh Nhất chợt hiện, lúc này tiêu thất ở giữa không trung.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường trực tiếp xuất hiện ở bên ngoài trăm trượng.

Hắn tay áo phiêu phiêu, đứng lơ lửng trên không, huyền phù tại nơi đầu thực nhân cát Ma vương đỉnh đầu.

"Tốc độ thật nhanh! " Thần Nông Các lão nhân con người không khỏi co rút lại, trăm trượng khoảng cách, ngay lập tức liền tới, Ninh Tiểu Đường tốc độ, hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của hắn.

"Đây chính là Tiên Thiên Cảnh thực lực sao? " Thần Nông Các lão nhân trong miệng thì thào nói rằng.

Ngay sau đó, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, biến sắc, lúc này lớn tiếng nhắc nhở: "Tôn giá, không muốn áp sát quá gần, đừng tìm thực nhân cát ma vương cận chiến, nó lực lớn vô cùng, hơn nữa thân mang kịch độc! "

Thần Nông Các lão nhân thanh âm cuộn cuộn, tựa như sấm rền. Hiển nhiên hắn một lo lắng, kêu gọi lúc trực tiếp dùng tới nội lực tiến hành thôi phát.

Ngoài trăm trượng giữa không trung, Ninh Tiểu Đường Đối Thần Nông Các lão đầu tử ngôn ngữ, mắt diếc tai ngơ.

Hắn mặt không thay đổi nâng lên bàn tay phải của chính mình.

Cùng lúc đó, phía dưới cái kia thực nhân cát ma vương, tựa hồ cũng chú ý tới nó phía trên đỉnh đầu Ninh Tiểu Đường.

"Lê ~ "

thực nhân cát ma vương lúc này phát sinh một đạo bao hàm tức giận bén nhọn tiếng kêu, dài đến năm trượng thân hình khổng lồ, phảng phất rắn hổ mang thông thường, trực tiếp dựng lên.

Nó trên đầu cái kia gai nhọn, hiện lên hàn quang u lãnh, hung hăng hướng phía Ninh Tiểu Đường thân thể đâm tới.

Xa xa, Thần Nông Các lão nhân nhìn thấy một màn này, lúc này kêu lên sợ hãi: "Không tốt, chết tiệt! Tôn giá, nhanh lên né tránh! "

Chúng giặc cướp nhóm cùng Mã gia thương đội mọi người, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hãi.

Thảm Ngưng Nhi cùng Thảm Duyệt Duyệt lưỡng trong mắt người đều hiện lên một vẻ lo âu, mặc dù lưỡng người biết Ninh Tiểu Đường rất lợi hại, sẽ không có sự tình, nhưng tại loại này bầu không khí dưới, lưỡng người vẫn là không nhịn được sinh ra sầu lo.

Ngoài trăm trượng giữa không trung, Ninh Tiểu Đường vẻ mặt bình tĩnh nhìn thực nhân cát ma vương đỉnh đầu gai nhọn hướng chính mình đâm tới, thần sắc không có một gợn sóng.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường bên phải lật bàn tay một cái, cách không một chương hướng phía phía dưới vỗ tới.

"Ông ~ "

Một đạo từ tiên thiên cương khí ngưng tụ mà thành đại thủ ấn, trực tiếp vỗ vào cái kia thực nhân cát ma vương thân thể khổng lồ trên.

"Ầm ầm ~ "

Đại thủ ấn trong nháy mắt nổ bẻ ra tới, áp súc đến mức tận cùng tiên thiên cương khí, lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, hướng phía bốn phương tám hướng hăng hái khuếch tán.

Thực nhân cát ma vương thân thể cao lớn đứng mũi chịu sào, bị vô số tiên thiên cương khí tùy ý oanh kích lấy.

Mỗi một sợi tiên thiên cương khí, đều tựa như là thể gian sắc bén nhất lưỡi dao.

Vô số sợi tiên thiên cương khí, thì dường như có vô số chuỗi đao nhận.

"Lê ~ "

Thực nhân cát ma vương phát sinh một đạo vô cùng sự khốc liệt rё vang.

Xa xa xem cuộc chiến mọi người, lúc này đã không còn cách nào chứng kiến thực nhân cát Ma vương trạng huống cụ thể.

Trước, bọn họ chỉ thấy được một cái bàn tay to lớn nghiêm khắc vỗ vào cái kia thực nhân cát Ma vương trên thân thể.

Sau đó, dù cho mãnh liệt bạo tạc, vô số bụi mù bao phủ ở nơi nào, một cái cột khói càng là xông thẳng cao vài chục trượng.

Tuy là thấy không rõ lắm thực nhân cát ma vương lúc này trạng huống cụ thể, nhưng trong sân mọi người, vẫn là nín hơi ngưng khí, con mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm nơi đó.

Thực nhân cát ma vương đang phát ra một đạo thâm liệt kêu to sau, liền lại cũng không có bất kỳ thanh âm gì truyền ra.

Lòng của mọi người đều không khỏi nói lên.

"Quý kia đồ đặc, đã chết rồi sao? " có người âm thầm nuốt nước miếng một cái nói rằng.

Theo bụi mù dần dần tán đi, mọi người trong tầm nhìn, rốt cục lại một lần nữa thấy rõ bên kia tình trạng.

Giờ này khắc này, đầu kia thực nhân cát ma vương vẫn không nhúc nhích nằm trên mặt đất.

Nó thân thể cao lớn, khắp nơi đều là vết thương, vết thương chồng chất, phá thành mảnh nhỏ, không có một chỗ là hoàn hảo.

Nó trên đầu cái kia gai nhọn, cũng xếp thành mấy khúc. Đầu cùng thân thể chỗ nối tiếp, càng là có một nửa trượng lớn thịt lỗ thủng.

Chất lỏng màu xanh sẫm, không ngừng mà từ thịt lỗ thủng trong chảy ra.

Nhìn cái kia không có động tĩnh gì thực nhân cát ma vương, chúng giặc cướp nhóm cùng Mã gia thương đội mọi người, tất cả đều lặng ngắt như tờ.

"Quý kia đồ đặc, dường như thực sự bị giết chết! "

Trong lòng mọi người vô cùng rung động, một chương oai, lại khủng bố tới mức như thế, đây là người sao?

Thần Nông Các lão nhân vì vi trường liễu trường chủ, một Thời Gian không biết nói cái gì đó.

Hắn nguyên tưởng rằng phải giải quyết cái kia thực nhân cát ma vương, thế nào cũng phải trải qua một phen ác đấu mới được.

Không nghĩ tới vị tiền bối kia, UU đọc sách www.uukanshu.com văn vẹn một chương, liền sạch sẽ gọn gàng mà giải quyết rồi cái kia thực nhân cát ma vương.

Điều này làm cho hắn sinh ra một loại ảo giác, một loại thực nhân cát ma vương không gì hơn cái này ảo giác.

Nhưng hắn biết, cũng không phải là cái kia thực nhân cát ma vương quá yếu, mà là vị tiền bối kia quá mạnh mẽ, cường đại đến liên thực nhân cát ma vương ở trong tay đối phương, đều đi không phải qua một hiệp.

"Vị tiền bối kia, sợ rằng so với bình thường Tiên Thiên Cảnh đại cao thủ còn lợi hại hơn a !! " Thần Nông Các lão nhân ở trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Ngoài trăm trượng giữa không trung, Ninh Tiểu Đường đứng lơ lửng trên không, hắn quanh thân có một trong suốt kinh khí cầu trảo, trước dùng để ngăn cản cương khí dư ba cùng bụi mù.

Lúc này, theo phía dưới bụi mù biến mất dần, Ninh Tiểu Đường nhẹ nhàng phát phát tay, trực tiếp triệt hồi rồi kinh khí cầu trảo.

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt nhìn lướt qua phía dưới cái kia thực nhân cát ma vương, phát hiện đối phương quả thực đã không có nửa điểm sinh mệnh khí tức sau, hắn liền không còn quan tâm, thân Ảnh Nhất chột hiện, trực tiếp tiêu thất ở giữa không trung.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường về tới Thảm Ngưng Nhi, Thảm Duyệt Duyệt bên cạnh hai người.

"Được rồi, giải quyết rồi. "

Ninh Tiểu Đường hướng về phía mọi người nhàn nhạt nói một cái câu.

(xin lỗi, ngày hôm nay lại chỉ có thể một canh, thiếu trước a !. Cuối năm quá bận rộn, chỉ có thể nói kiêm chức tác giả cũng không dễ dàng, tác giả trong bấy nhiêu cái kiêm chức đều không viết nữa rồi, ta chỉ có thể bảo đảm không dứt chương, phía sau có thể sẽ bình thường xuất hiện canh một, nhưng ta tận lực bảo trì hai canh a !. Đặt thảm như vậy nhạt, ta hiện tại cũng chỉ là dựa vào mộng tưởng chống đỡ đi xuống. Ngày mai tiếp tục nỗ lực!!)

Chương 309 : Truyền thụ võ công

Theo thực nhân cát ma vương bị Ninh Tiểu Đường giết chết, một đêm này, cũng không có xuất hiện nữa những thứ khác thực nhân cát Ma.

Dương quan thành cũng rất an ninh xuống tới.

Bất quá phần lớn người, vẫn còn đang trong lo lắng đề phòng vượt qua đêm dài đằng đẳng.

Sáng sớm hôm sau, Ninh Tiểu Đường liền làm cho này giặc cướp dẫn đường, cùng nhau đi tới lầu Lan quốc gia cổ di chi.

Ở Ninh Tiểu Đường đám người rời đi lúc, vị kia Thần Nông Các lão nhân, Đối Ninh Tiểu Đường thi lễ một cái, mười phần cung kính nói rằng: "Lão hủ Thần Nông Các hoa dương Lâm, đêm qua đa tạ tôn giá xuất thủ. Tôn giá ngày nào tới Thần Nông Các, lão hủ quét dọn giường chiếu lấy nghênh. "

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, đạo câu: "Nếu có Thời Gian, hôm nào nhất định bái phỏng Thần Nông Các. "

Ly khai dương quan thành, Ninh Tiểu Đường đoàn người tiếp tục đi tây bước đi.

Văng lạng sa mạc trên ghềnh bãi, mã xa lộc cộc mà đi.

Ở xe ngựa phía trước, còn có mười mấy giặc cướp, cưỡi ngựa ở phía trước dẫn đường.

Tối hôm qua thực nhân cát Ma vây công, cũng đề cho giặc cướp nhóm hao tổn bảy tám người.

Cuối cùng Ninh Tiểu Đường xuất thủ, chỉ có đề cho bọn họ tránh khỏi toàn quân bị diệt.

Mà ở kiến thức Ninh Tiểu Đường thực lực kinh khủng sau, bây giờ những thứ này giặc cướp nhóm, từng cái thành thật không gì sánh được, căn bản không dám phát lên bất luận cái gì tâm tư khác.

Mã xa bên ngoài buông xe, Thẩm Ngưng Nhi ngồi Ninh Tiểu Đường bên cạnh, nàng chân mày to vì vi nhíu lên, không biết suy nghĩ cái gì.

Qua một lúc lâu, Thẩm Ngưng Nhi bỗng nhiên mở miệng nói: "Tiểu Đường, ngươi cũng không thể được dạy ta võ công? "

Nàng lông mi thật dài rung động nhẹ nhàng, cặp kia mỹ lệ con ngươi trong suốt, vì vi nhìn phía Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường quay đầu sang, trong con ngươi hiện lên vẻ kinh ngạc.

Bất quá nghĩ đến mất trí nhớ sau Thẩm Ngưng Nhi tính cách biến hóa, hơn nữa tối hôm qua những cơn trùng kia tập kích, đây có lẽ là đối phương bỗng nhiên muốn học võ nguyên nhân a !.

Sai ai ra trình diện Ninh Tiểu Đường trầm mặc, Thẩm Ngưng Nhi vì vi thè lưỡi, nói rằng: "Không cần dạy ta quá lợi hại võ công, ta hiểu được đúng mực. Tựa như trên sách nói, một ít tuyệt học các loại, không thể dạy bậy. Ta chỉ muốn học một chút tự vệ võ công, nếu như ngày nào đó có thể giúp ngươi, vậy thì càng tốt lắm! "

Trông coi Thẩm Ngưng Nhi trong lúc vô tình hiện ra bộ dáng khả ái, Ninh Tiểu Đường thâm nghĩ trong lòng: Tính cách này hoàn toàn là thay đổi đâu.

Lập tức, Ninh Tiểu Đường khẽ mỉm cười một cái, nói rằng: "Có thể. Lại nói tiếp, Ngưng nhi ngươi đã từng cũng là học qua võ công. "

Thẩm Ngưng Nhi nháy nháy mắt, kinh ngạc nói: "A? Ta cũng học qua võ công? Ta làm sao một chút cũng không nghĩ ra? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Nghĩ không ra liền không cần nghĩ, ngươi trước kia sở học võ công, chính là Thất Thánh Môn võ thuật. Coi như, vậy hẳn là là tà phái võ công. "

Thẩm Ngưng Nhi cái miệng anh đào nhỏ nhắn vì vi mở, giật mình nói: "Ta còn học qua tà phái võ công? Thiên nột, ta sẽ không phải là cái gì nữ ma đầu các loại a !? "

Ninh Tiểu Đường cười nói: "Nữ ma đầu vẫn còn không tính là, nên tính là tiểu yêu nữ a !. "

Thẩm Ngưng Nhi hồ nghi nói: "Thiệt hay giả? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Đương nhiên. . . Giả, lừa gạt ngươi. "

Thẩm Ngưng Nhi tức giận, hờn dỗi trừng mắt nhìn nhân Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường ôn hòa cười nói: "Được rồi, không ra người nói giỡn. Dạy võ công cho người cũng không phải là chuyện ghê gớm gì, bắt quá tại trước đây, ta còn phải trước phế bỏ người trước kia Thất Thánh Môn võ công. "

Thẩm Ngưng Nhi không chút do dự nói: " nhanh tới đây a !, ta ngược lại cũng không nhớ rõ trước đây sở học võ công, vậy giúp ta đem phế đi a !. "

Nói, Thẩm Ngưng Nhi hít sâu một hơi, nhắm hai mắt lại, làm ra một bộ nhâm quân hái dáng dấp.

"Tiểu Đường, phế bỏ võ công lúc có đau hay không? " Thẩm Ngưng Nhi nhỏ bé nhỏ bé có chút khẩn trương hỏi.

Ninh Tiểu Đường nói: "Người nói xem? "

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường một tay trực tiếp đè ở Thẩm Ngưng Nhi trên vai.

"Ân. " Thẩm Ngưng Nhi nhẹ nhàng an ninh một tiếng.

Trong chớp nhoáng này, nàng chỉ cảm thấy trong cơ thể có một dòng nước ấm nhanh chóng chảy qua, phảng phất như dòng điện, lóe lên một cái rồi biến mất.

Thẩm Ngưng Nhi chờ giây lát sau, vì vì mở mắt. Lúc trước Ninh Tiểu Đường đặt tại bả vai nàng tay, cũng không biết từ lúc nào sớm đã lấy ra.

Thẩm Ngưng Nhi chân mày to khẽ nhíu một cái, nghi ngờ nói: "Tiểu Đường, không phải phế ta võ công sao? "

Ninh Tiểu Đường cười cười, nói rằng: "Được rồi nha. "

"Được rồi? "

"Đúng vậy,

Đã phế bỏ võ công của người rồi. "

"Ai nha, không có chút nào đau đâu! Ta còn tưởng rằng phế bỏ võ công, rất thống khổ đâu. "

"Nếu để cho người khác tới phế nhân võ công, đương nhiên là món rất chuyện đau khổ. Bắt quá ta xuất thủ sao, tự nhiên là bất đồng. "

"Hi hi, biết người lợi hại lạ! " Thẩm Ngưng Nhi tự nhiên cười nói, "Tiểu Đường, vậy người chuẩn bị dạy ta võ công gì? "

Ninh Tiểu Đường vì vì suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ngưng nhi, người muốn biết ta nhất dựa vào môn tuyệt học là cái gì không? "

Thẩm Ngưng Nhi lộ ra vẻ hiếu kỳ, hỏi: "Là cái gì chứ? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Tuy là ta sở học võ công quá mức tạp, nhưng ý vào nhất môn tuyệt học, tên là < trường sinh >. "

Thẩm Ngưng Nhi nghi ngờ nói: "Trường sinh? "

Ninh Tiểu Đường gật đầu nói: "Đối, trường sinh. Ta hôm nay, liền đem môn tuyệt học này một bộ phận nội dung, truyền thụ cho người. Bộ phận này nội dung, đủ để cho người bước vào cảnh giới Tiên Thiên. "

Thẩm Ngưng Nhi thất kinh: "Tiểu Đường, người thật muốn đem trọng yếu như vậy tuyệt học truyền thụ cho ta? "

"Tự nhiên. " Ninh Tiểu Đường gật đầu, lập tức căn dặn nói rằng: "Bộ phận này nội dung, người liền nhớ ở trong đầu, ngàn vạn lần chớ viết trên giấy. Một khi bị ngoại nhân đặt được, trên giang hồ sợ rằng biết nhắc lên khó có thể tượng tượng tinh phong huyết vũ. "

Thẩm Ngưng Nhi trịnh trọng gật đầu nói: "Yên tâm, ta sẽ không viết trên giấy, cũng sẽ không truyền đi. Ân, chính là tiểu đệ, ta cũng sẽ không nói cho hần! Miệng của ta rất lao, UU đọc sách www.uukanshu.com yên tâm đi, tiểu Đường. "

Nghe được Thẩm Ngưng Nhi nhắc tới Thẩm Duyệt Duyệt, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói: "Duyệt duyệt bởi vì hần nguyên nhân của thân thể, ta cũng không dám loạn truyền võ công của hần, chỉ sợ vạn nhất gây nên trong cơ thể hần cổ lực lượng kia biến hóa, sẽ không hay rồi. "

Thẩm Ngưng Nhi nói: "Tiểu Đường, tìm được vị kia Huyền Già Đại Sư, thực sự có thể giải quyết đệ đệ ta trên người vấn đề sao? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Nghĩ đến có thể. Coi như không được, đến lúc đó chúng ta liền trên huyền không tự nhìn. Giống như huyền không tự loại này truyền thừa đã ngoài ngàn năm đại phái, ta cũng không tin, đời chữ Huyền trên cao tăng, sẽ chết một người cũng không còn. "

Hơi dừng một chút, Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Như vậy kế tiếp, ta liền đem bộ phận kia nội dung truyền cho người, nghe cho kỹ. "

Thẩm Ngưng Nhi gật đầu nói: "Ân, tiểu Đường, người nói. "

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường môi khẽ mở, tựa hồ đang nói cái gì, nhưng hẳn vẫn không có bất kỳ thanh âm phát sinh.

Thẩm Ngưng Nhi vẻ mặt chuyên chú nghe, tựa hồ căn bản không có phát hiện, Ninh Tiểu Đường kỳ thực cũng có phát ra tiếng.

Giờ này khắc này, Ninh Tiểu Đường chính là không tiếng động truyền công.

Một lát sau, Ninh Tiểu Đường liền đem mấy trăm chữ nội dung truyền thụ cho Thẩm Ngưng Nhi.

Bộ phận này nội dung, chỉ là < trường sinh > trong đó một phần nhỏ, nhưng đủ để Thẩm Ngưng Nhi tu luyện đi vào đến cảnh giới Tiên Thiên.

Ninh Tiểu Đường nói: "Được rồi. "

Thẩm Ngưng Nhi nghi ngờ nói: "Tiểu Đường, thật kỳ quái, những thứ này kinh văn, ta chỉ nghe một lần liền nhớ kỹ. Từ lúc nào, trí nhớ của ta trở nên tốt như vậy? "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 310 :Lâu Lan Quốc

Ninh Tiểu Đường cười cười, giải thích: "Đây là < Trường Sinh > bộ này tuyệt học một người trong đó chỗ khác thường. Ta mới học lúc, cũng chỉ là xem qua một lần, liền nhớ kỹ toàn bộ kinh văn. "

"Kể tiếp, ta liền vì ngươi nói hiểu một chút bộ phận này kinh văn cụ thể hàm nghĩa. "

Một ngày này, ở Ninh Tiểu Đường cẩn thận tỉ mỉ truyền thụ giảng giải, Thẩm Ngưng Nhi rốt cục tu luyện ra luồng thứ nhất "Trường Sinh " chân khí.

"Hi hi, Tiểu Đường, ta luyện ra chân khí lạ! " Thẩm Ngưng Nhi vẻ mặt hưng phấn, giống như tiểu hài tử thông thường hoa chân múa tay vui sướng.

"Tiểu Đường, ta từ lúc nào có thể giống như trong sách viết như vậy, thi triển khinh công, ở trên nóc nhà bay tới bay lui? "

Thẩm Ngưng Nhi chớp con ngươi, tò mò hỏi đạo.

Ninh Tiểu Đường khẽ cười nói: "Không cần phải gấp gáp, không được bao lâu, ngươi liền có thể làm được điểm ấy. "

Vừa nhìn vô ngần hoang mạc sa mạc trên, mã xa lộc cộc đi về phía trước.

Như vậy liên tục đi về hướng tây rồi bảy ngày, một ngày này, tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt, đi tới bên cạnh xe ngựa, cung kính nói rằng: "Đại hiệp, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ đến lầu đó Lâu Lan quốc gia cổ di chỉ rồi. "

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, từ trên xe ngựa đứng lên, ngẩng về phía trước.

Ở xa xôi trên đường chân trời, xuất hiện một khối ốc đảo.

Ốc đảo phẳng phát như là hoang vu cả vùng đất một khối lục bảo thạch, ở không có một ngọn cỏ sa mạc trong đại mạc, tản ra sinh cơ bùng bùng.

Ninh Tiểu Đường hỏi đạo: "Chỗ kia ốc đảo là nơi nào? "

Tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt trả lời: "Đại hiệp, ốc đảo dù cho hôm nay Lâu Lan Quốc. "

Ninh Tiểu Đường khẽ nhú mày một cái: "Hôm nay Lâu Lan Quốc? "

Tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt giải thích nói rằng: "Đại hiệp, bây giờ Lâu Lan Quốc, chỉ có thể coi là làm là một ít thành bang. Cùng đã từng lầu Lan quốc gia cổ so sánh với, không thể so sánh nổi. "

"Đã từng lầu Lan quốc gia cổ, ở Tây Vực đúng vậy số một cường quốc, ép tới Tây Vực các nước không ngóc đầu lên được. Sau lại, lầu Lan quốc gia cổ đã xảy ra một cái thần bí biến cố, cuối cùng trực tiếp đưa tới bên ngoài sụp đổ. Trong đó một ít lưu lại thể lực, liền tại nơi chỗ ốc đảo, thành lập đương

kim Lâu Lan Quốc. "

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu nói: "Thì ra là thế. Chúng ta đây phải đi lâu Lan quốc gia cổ di chỉ, lại đang chỗ nào? "

Tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt nói rằng: "Đại hiệp, lâu đó Lan quốc gia cổ di chỉ, ở bây giờ Lâu Lan Quốc tây bắc ngoài mười dặm. Bởi vì hôm nay sắc trời đã tối, sở bằng vào chúng ta đi trước Lâu Lan Quốc nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi lâu đó Lan quốc gia cổ di chỉ. "

Ninh Tiểu Đường bình tĩnh nói rằng: "Vậy liền dẫn đường đi. "

Hôm nay Lâu Lan Quốc, chỉ là một chỗ phương viên mười dặm tiểu ốc đảo.

Cùng với nói là quốc, còn không bằng nói là một tòa thành, một tòa nhân khẩu còn không qua vạn thành nhỏ.

Tiến nhập ốc đảo sau, từng hàng thấp lùn kiến trúc xuất hiện trong mắt của mọi người, mang theo nồng đậm Tây Vực phong tình.

Ninh Tiểu Đường phát hiện, nơi đây ngoại trừ Lâu Lan Quốc ban đầu một ít dân chúng bên ngoài, còn lại tới nữa đại lượng người ngoại lai viên.

Tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt giải thích: "Năm trước, có người ở lâu Lan quốc gia cổ di chỉ bên kia, phát hiện lịch đại lâu Lan vương mộ táng nơi. Mà ở Tây Vực vẫn có một truyền thuyết, mỗi một thời đại lâu Lan Vương chết đi sau đó, cũng sẽ ở trong lăng mộ chôn cùng vô số trân bảo. Hơn một nghìn năm qua, không biết chôn giấu bao nhiêu bảo vật. "

"Vì vậy tin tức này một truyền ra tới, lập tức kinh động Tây Vực tất cả lớn nhỏ thế lực khắp nơi. Chỉ cần ít có số, tất cả đều đi tới Lâu Lan Quốc, chuẩn bị khiến một phen phú quý. "

Ninh Tiểu Đường nghi ngờ nói: "Năm trước đã có người phát hiện lịch đại lâu Lan vương mộ táng nơi, làm sao vẫn không có người động thủ? Tỷ như các ngươi, giống như cũng là mới vừa lên đường, chuyện gì xảy ra? "

Tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt đạo: "Bởi vì hiện tại thế lực khắp nơi đều đang đợi.

Ninh Tiểu Đường khẽ nhú mày: "Đang chờ đợi? Đợi cái gì? "

Tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt đạo: " mộ táng nơi, có một con thực lực kham so với nhân loại Tiên Thiên Cảnh cao thủ hộ tống Lăng Cổ thú, thường nhân căn bản là không có cách xông vào. "

"Hiện tại thế lực khắp nơi, đều đang đợi nhân loại Tiên Thiên Cảnh cao thủ xuất hiện. "

Nói đến đây, tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt trộm trộm nhìn thoáng qua Ninh Tiểu Đường.

Từ mấy ngày hôm trước ở dương quan thành đã biết Ninh Tiểu Đường võ công sau, tráng hán đầu trục Lữ Đạt dưới đáy lòng liền âm thầm suy đoán, trước mắt vị này mười có tám chín,

Liền là một vị Tiên Thiên Cảnh đại cao thủ.

Lúc này, Thảm Ngưng Nhi bỗng nhiên xen mồm hỏi đạo: "Vậy các ngươi đang chờ đợi cái nào Tiên Thiên Cảnh cao thủ xuất hiện đâu? "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt sau một hồi trầm ngâm, đáp: "Theo tin tức ta lấy được, chỉ ít tội ác Chi Thành cùng hòa liên giáo, đều sắp xuất động Tiên Thiên Cảnh cao thủ. Mặt khác, Tây Vực này cường quốc rất có thể cũng sẽ phái ra Tiên Thiên Cảnh cao thủ. Cuối cùng, chính là vị kia đông Thổ Thần tăng rồi. "

Thảm Ngưng Nhi không hiểu nói: "Ta từ trong sách chứng kiến, mặt trên nói, trên giang hồ có rất ít Tiên Thiên Cảnh cao thủ đi lại, làm sao Tây Vực dường như có chút không quá giống nhau? "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt đạo: "Bởi vì Đại Tần bên kia có người nói có một hiệp định, ước thúc này Tiên Thiên Cảnh cao thủ, không phải để cho bọn họ tùy tiện động thủ. Nhưng nơi này là Tây Vực, Đại Tần hướng hiệp định, có thể không xen vào nơi đây. "

Ngay vào lúc này, phía trước bỗng nhiên đi ra một đám người.

Đám người kia mỗi người cầm trong tay binh khí, khoảng chừng có hơn một trăm người.

hơn một trăm người, tựa hồ chia làm hai bên.

Một bên ước chừng hơn tám mươi người, bên kia không sai biệt lắm hai mươi mấy người.

Song phương tình cảm quần chúng xúc động, tựa hồ đang ở kịch liệt tranh luận cái gì.

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt chứng kiến đám người kia sau, không khỏi vì vì ngẩn người.

Liếc thấy đối phương thần tình biến hóa, Ninh Tiểu Đường hỏi đạo: "Đám người kia, ngươi biết? "

Tráng hán đầu trọc Lữ Đạt nói rằng: "Đều là chúng ta mười tám Khẩu nhân, kỳ quái, bọn họ làm sao cái vậy? "

"Đại hiệp, người chờ một chút, ta đi hỏi một chút tình huống. "

Nói, tráng hán đầu trọc Lữ Đạt lúc này đi tới những người đó trước mặt.

"Lão lục, lão Bát, lão thập thất, các người đây là đang làm gì vậy? Có chuyện gì không thể hảo hảo ngồi xuống đàm? "

Tráng hán đầu trọc Lữ Đạt lớn tiếng nói.

"Lão ngũ, người tới thật đúng lúc. Lão lục, lão Bát bọn họ, UU đọc sách www.uukanshu.com phản bội chúng ta mười tám Khẩu, bọn họ đầu phục phía tây tam quốc liên minh. "

Nghe đến lời này, tráng hán đầu trọc Lữ Đạt sắc mặt lúc này biến đổi, uống hỏi đạo: "Lão lục, lão Bát, lão thập thất nói có phải thật vậy hay không? Các người thực sự đầu phục này trắng Địch? "

"Cái gì trắng Địch? Lão ngũ, người nói chuyện thật khó nghe. " trong đám người đi ra một cái gầy gò người đàn ông trung niên, hần lạnh lùng nói rằng: "Những người đó đều là cao quý vương thất, chân nếu nói, chúng ta vẫn là giặc cướp đầu. Bọn họ có thể tiếp thu chúng ta, đây là chúng ta vinh hạnh. "

Tráng hán đầu trọc Lữ Đạt trông mắt hơi híp, lạnh lùng nói: "Nói như vậy, lão thập thất nói đều là thật rồi? Các người chân phản bội chúng ta Tây Vực mười tám Khẩu? "

gầy gò người đàn ông trung niên giễu cợt nói: "Phản bội Tây Vực mười tám Khẩu? Lão ngũ, người đang nói cái gì a? Ta làm sao nghe không hiểu. Hiện tại, ngoại trừ lão đại, lão tam, lão Cửu, lão thập thất, được rồi, còn người nữa lão ngũ. Những người khác, toàn bộ đồng ý gia nhập vào tam quốc liên minh. "

"Chân nếu nói, phản bội chúng ta Tây Vực mười tám Khẩu, là các người. Thiếu số phục tòng đa số, lão ngũ, người ngay cả điểm đạo lý này cũng không hiểu sao? "

Lúc này, Ninh Tiểu Đường cùng Thẩm Ngưng Nhi ngồi mã xa, cũng đi tới đám người kia bên cạnh.

nam tử gầy gò chứng kiến Thẩm Ngưng Nhi sau, con mắt không khỏi sáng ngời, lại nói: "Yêu, lão ngũ thật đúng là biết hưởng thụ, còn mang theo mỹ nữ qua đây, huynh đệ ta cũng sẽ không khách khí. "

(cầu một phiếu cuối tháng, phiếu đề cử, còn có khởi điểm đặt, nhờ mọi người rồi, kế tiếp ta tiếp tục đi mã chương một! ! !)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 311 :Ngón tay giết

Nghe đến lời này, tráng hán đầu trọc Lữ Đạt khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Chỉ là, hần tuy là phần nộ với lão lục những người này phản bội, nhưng đầu gì cũng là nhiều năm huynh đệ. Hần cũng không muốn nết mờ trùng trùng nhìn đối phương chịu chết, vì vậy lúc này mở miệng nhắc nhở.

"Lão lục, người đây là đang muốn chết! Nếu không muốn chết, nhanh lên hưởng vị cô nương này xin lỗi. "

"Cái gì, hưởng vị cô nương này xin lỗi? Lão ngũ, người loạn đùa gì thế? " gầy gò người đàn ông trung niên phảng phất là nghe được cái gì chuyện cười lớn thông thường, trên mặt lộ ra thần sắc cổ quái, "Từ lúc nào, nhĩ lão ngũ trở nên nghiêm chỉnh như vậy? Còn vị cô nương này, văn trứ trứ, không phải là một đàn bà sao. "

"Ha ha ha! " chúng giặc cướp đều cười như điên.

"Lão ngũ, vị này đàn bà ta hôm nay không phải mang đi không thể. Ta cũng không phải là vì mình hưởng thụ, ta là tốt cho mọi người. " gầy gò người đàn ông trung niên nói rằng, "Vị này đàn bà đáng đáp như vậy tươi ngon mộng nước, đem nàng đưa cho vị kia Đại uyên quốc vương tử, tất nhiên có thể khiến cho ta đám huynh đệ, ở tam quốc trong liên minh, địa vị nâng cao một bước. "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt thờ dài nói: "Lão lục, ngươi không mang được. Ngươi đừng hồ ngôn loạn ngữ, nhanh lên hưởng vị cô nương này xin lỗi, bằng không ngươi sẽ hối hận. "

gầy gò người đàn ông trung niên giễu cợt nói: "Không mang được? Đưa ta sẽ hối hận, lão ngũ ngươi hù dọa người nào nha! "

"Hoàn toàn chính xác không mang được. " lúc này, một đạo giọng ôn hòa bỗng nhiên vang lên, chỉ thấy Ninh Tiểu Đường từ trên xe ngựa đứng lên, mặt không thay đổi nhìn phía vị kia gầy gò người đàn ông trung niên.

"Bởi vì, kẻ tiếp ngươi sẽ chết. "

"Chết? Tiểu tử, đùa gì thế. Gia gia ngươi ta một tay, là có thể đem ngươi. . . "

"Phốc ~ ~ "

gầy gò người đàn ông trung niên còn không đợi nói hết lời, liền hơi ngừng.

Cùng lúc đó, một đạo thanh âm rất nhỏ sát na vang lên, phảng phất có vật gì bị đâm thủng một cái dạng.

Ngay sau đó, "Phanh ~ ~ " một tiếng, gầy gò người đàn ông trung niên bỗng nhiên ngửa mặt lên trời ngã xuống, ngã trên mặt đất.

Lúc này, mọi người mới phát hiện, không biết từ lúc nào, gầy gò nam tử trung niên cái trán nơi mi tâm, xuất hiện một cái kinh người lỗ máu, tiền huyết đang ô ô chảy ra.

Mà hán, sớm đã sinh tức hoàn toàn không có, mở to một đôi mắt, đến chết cũng không biết cuối cùng đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Ninh Tiểu Đường thu ngón tay lại, vác ở sau lưng,

Nhàn nhạt nhìn lướt qua chúng giặc cướp.

"Có đôi khi, họa là từ ở miệng mà ra. " Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói.

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt khề thờ dài một cái, lại cũng không thể tránh được. Hán vừa rồi đã nhắc nhở lão Lục, nhưng đối phương căn bản không nghe. Ngược lại làm thêm thêm địa đắc tội vị này nhân vật khủng bố, đó hoàn toàn là vội vàng đi tìm chết, hán chính là muốn lan cũng không ngăn không được.

Này giặc cướp nhóm chứng kiến gầy gò người đàn ông trung niên bỗng nhiên chết, nhất thời sôi sùng sục.

"Không tốt, Phan lão đại chết! "

"Phan lão đại trúng ám khí chết! "

"Lão lục! Chết tiết, có phải là ngươi hay không tiểu tử này dùng ám khí đánh lên lão lục? "

Giặc cướp trong đám, một vị thân hình cao lớn mặt đỏ nam tử, tránh ở sau lưng mọi người, hướng về phía Ninh Tiểu Đường phẫn nộ rít gào.

Ninh Tiểu Đường vác lấy tay, liếc mắt một cái người nọ, từ tốn nói: "Người là ta giết. Còn như đánh lên, ta phải dùng tới đánh lên sao? "

mặt đỏ nam tử nghiêng răng nghiêng lợi, đối với chúng giặc cướp ra lệnh: "Mọi người cùng nhau tiến lên, đem tiểu tử này hoạt quả, cho lão lục báo thù! "

"Lên a..., cho Phan lão đại báo thù! "

"Không thể! " tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt nhất thời biến sắc, lớn tiếng kêu gọi.

Vậy mà lúc này lúc này, tình cảm quần chúng xúc động, lại có ai biết nghe hán nói?

Còn như Lữ Đạt hơn mười vị thủ hạ, đều thờ ơ lạnh nhạt, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng.

Có người nhỏ giọng nói rằng: "Những thứ này ngu ngốc, chịu chết đều tích cực như vậy. "

Ở dương quan thành đã biết Ninh Tiểu Đường khủng bố sau, bọn họ cũng không nhận ra bằng vào những thứ này hơn mười hào giặc cướp, là có thể cùng vị này nhân vật khủng bố chống đỡ được.

Trên mã xa, Ninh Tiểu Đường nhìn này xông về phía mình giặc cướp, khẽ nhú mày một cái.

"Không biết sống chết. "

Ninh Tiểu Đường nhẹ giọng nói câu.

Trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường giơ ngón tay lên, hướng về phía trong đám người vị kia mặt đỏ nam tử nhẹ nhẹ một điểm.

"Xích ~ "

Một đạo ngón tay kiếm trong nháy mắt bắn ra, sát na xuyên thủng đôi phương mi tâm.

Huyết hoa chợt nổ tung, mặt đỏ nam tử thân thể chấn động, lập tức bay thẳng đến sau ngã xuống.

Nhấn một ngón tay sau, Ninh Tiểu Đường lại cũng không nhìn nhiều mặt đỏ nam tử.

Hắn thay đổi ngón tay vì chương, sau đó hướng về phía xông tới chúng giặc cướp, cách không một chương phách rồi quá khứ.

"Oanh ~ "

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường trong bàn tay, sát na phun trào khỏi cường hãn vô cùng kinh khí.

Kinh khí phảng phất bàng bạc mệnh môn Đại Hải, lại uyển như giống như cuồng phong bạo vũ, hướng phía hơn mười hào giặc cướp mãnh liệt cuộn sạch quá khứ.

"A! "

"Người cứu mạng! "

Trong chớp nhoáng này, hơn mười hào giặc cướp giống như là trên mặt đất cành khô lá héo úa giống nhau, bị cuồng phong một quyền, nhao nhao hướng về sau mặt bay rớt ra ngoài.

"Vèo ~ " "Vèo ~ "

Bay rớt ra ngoài bảy tám trượng sau đó, này giặc cướp nhóm trùng điệp té ngược lại trên mặt đất, sau đó trong miệng nhao nhao phun ra tiên huyết.

Ninh Tiểu Đường lập không ở trên xe ngựa, vác lấy tay, lạnh lùng nhìn nằm trên mặt đất kêu rên chúng giặc cướp.

"Lúc này đây, tạm thời tha các ngươi một mạng. Nhược lại dám mạo phạm, tuyệt không nuông chiều! "

Tráng hán đầu trọc Lữ Đạt vội vã thay này giặc cướp nhóm nói cảm ơn: "Nhiều Tạ đại hiệp ân không giết, bọn họ đều là bị lão lục cùng lão lục che mắt. Về sau, bọn họ tuyệt sẽ không lại mạo phạm đại hiệp! "

Ninh Tiểu Đường ý vị thâm trường nhìn thoáng qua tráng hán đầu trọc, nói rằng: "Xem ra, các ngươi Tây Vực mười tám Khẩu tâm cũng không đủ nha, đều thôi lục đục. Ngươi trước đem những này người thu, hôm nào để cho bọn họ cùng nhau giúp ta tìm người. "

Tráng hán đầu trọc Lữ Đạt liền vội vàng nói: "Là, đại hiệp. "

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, lại nói: "Ngươi có thể hay không mệnh lệnh được những người đó? Nếu ngươi không cách nào khống chế, ta cũng không ngại cho bọn hắn dưới chút thủ đoạn. "

Tráng hán đầu trọc Lữ Đạt trong lòng rung mình, nói rằng: "Đại hiệp, trước hết để cho ta thử xem vừa vặn? "

Bị người hạ thủ đoạn khống chế, không thể nghi ngờ là món rất thâm sự tình.

Tuy nói hiện tại mười tám Khẩu bởi vì quan điểm bất đồng, nổi lên nội chiến. Nhưng lại nói tiếp, chung quy là huynh đệ.

Ninh Tiểu Đường đạo: "Có thể, ta ở chỗ này chờ ngươi tin tức. "

Tráng hán đầu trọc Lữ Đạt lúc này thì lễ một cái, đạo: "Nhiều Tạ đại hiệp, ta hiện tại liền quá khứ cùng bọn họ nói một chút. "

Nhìn tráng hán đầu trọc Lữ Đạt vội vã rồi đi thân ảnh, Thẩm Ngưng Nhi hiếu kỳ hỏi đạo: "Tiểu Đường, ngươi nói hắn có thể khống chế được này giặc cướp nhóm sao? Bọn họ dường như nội chiến rất lợi hại nha! "

Ninh Tiểu Đường lơ đãng nói: "Quản hắn có thể không có thể khống chế được. UU đọc sách www.uukanshu.com nếu ta không giết những người này, đến lúc đó bọn họ hết thầy được tìm người cho ta đi. "

Bên kia, tráng hán đầu trọc Lữ Đạt đi tới này giặc cướp nhóm ở giữa, lạnh lùng nói rằng: " vị đại hiệp khùng bố, các ngươi cũng đều thấy được. Ta bây giờ làm vị đại hiệp làm việc, các ngươi có bằng lòng hay không nghe lệnh của ta? Nếu như không tuân, vị đại hiệp nói, kết quả của các ngươi, biết càng đáng sợ hơn so với cái chết. "

Tự mình cảm thụ qua Ninh Tiểu Đường khùng bố, hơn nữa gầy gò người đàn ông trung niên cùng mặt đỏ nam tử đều đã chết, những thứ này giặc cướp nhóm nơi nào còn có cốt khí phản kháng, nhao nhao gật đầu đáp ứng.

"Lữ lão đại, chúng ta đều nguyện ý nghe lệnh của ngươi! Tha chúng ta đi. "

"Đúng vậy, Lữ lão đại, chúng ta về sau toàn bộ nghe lời ngươi. "

Cùng lúc đó, vị kia lão thập thất, một vị hơn ba mươi tuổi mặt chữ điền nam tử, vẻ mặt chần chờ đi tới Lữ Đạt bên cạnh.

Hắn cẩn thận từng li từng tí nói rằng: "Lão ngũ, ngươi. . . Ngươi bây giờ, vì trên mã xa vị kia làm việc? "

(xin lỗi, phần 2 làm cho đại gia đợi lâu. Mặt khác, bài câu một phiếu cuối tháng, phiếu đề cử, còn có đặt, nhờ mọi người rồi!)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 312: Nội chiến (1)

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt gật đầu nói: "Coi là vậy đi, trên mã xa vị kia để cho chúng ta giúp hắn tìm kiếm Đông Thổ Thần Tăng hạ lạc. "

Phía kia khuôn mặt nam tử chần chờ một chút, nói rằng: "Lão Ngũ, ta nhận được tin tức, Lão Nhị những người đó, đã mang theo tam quốc người trong liên minh, đem lão đại bọn họ vây ở một tòa trang viên trong. Ngươi có thể hay không để cho trên mã xa vị kia, đem lão đại bọn họ cho giải cứu ra? "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt nhú nhú mày, nói rằng: "Ta thử xem, đi theo ta. "

Lúc này, tráng hán đầu trục Lữ Đạt dẫn phía kia khuôn mặt nam tử, đi tới bên cạnh xe ngựa.

Lữ Đạt hướng về phía Ninh Tiểu Đường thi lễ một cái, nói rằng: "Đại hiệp, vị này chính là Lão Thập Thất, Tần Phương. Theo hắn nói, Ngã Môn Lão Đại bị tam quốc người trong liên minh khốn trụ, không biết đại hiệp có thể hay không giúp chúng ta đem lão đại bọn họ cứu ra? Cái kia. . . Lão đại bọn họ nhân thủ cũng không có thiếu, đến lúc đó bọn họ cũng có thể giúp một tay cùng nhau tìm kiếm vị kia Đông Thổ Thần Tăng. . . "

Nói xong lời cuối cùng, tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt thanh âm càng ngày càng nhẹ, cũng tự biết điều thỉnh cầu này, có chút ép buộc.

Bởi vì chuyện này cùng Ninh Tiểu Đường không quan hệ, mà bọn họ những người này vốn là phải giúp Ninh Tiểu Đường tìm kiếm vị kia Đông Thổ Thần Tăng. Có thể nói, bọn họ căn bản cũng không có tiền vốn tới cò kè mặc cả.

Ninh Tiểu Đường mặt không chút thay đổi, nhàn nhạt quét mắt hai người, cũng không có lập tức mở miệng.

Hắn trầm mặc không nói, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Sau một lát sau, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói: "Có thể, dẫn đường đi. "

Nghe đến lời này, tráng hán đầu trục Lữ Đạt cùng vị kia mặt chữ điền nam tử Tần Phương, đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cũng có chút ngoài ý muốn Ninh Tiểu Đường thực sự đáp ứng.

Đối với Ninh Tiểu Đường mà nói, giải cứu tráng hán đầu trục kia Lữ Đạt Lão Đại, bất quá là món chuyện một cái nhấc tay.

Hắn đích xác có thể không đáp ứng, không tham dự những phiền toái này.

Nhưng sau đó, Ninh Tiểu Đường làm cho tráng hán đầu trục Lữ Đạt đi tìm vị kia Huyền Già đại sư hạ lạc, đối phương rất có thể biết qua loa cho xong.

Thà rằng như vậy, còn không đem người đều giải cứu được, sau đó để cho bọn họ cùng đi tìm kiếm Huyền Già đại sư hạ lạc, như vậy hiệu suất cũng sẽ cao một chút.

Huống chi, Ninh Tiểu Đường đối với Tây Vực Thập Bát Khẩu cũng có chút ngạc nhiên, quá khứ coi trộm một chút thì tính sao?

Lập tức, tại nơi vị mặt chữ điền nam tử Tần Phương dưới sự hướng dẫn, Ninh Tiểu Đường đám người cuối cùng đi tới một tòa trang viên trước.

Trang viên bốn phía trồng đầy quả nho, vừa mất tất cả đều là xanh biếc một mảnh.

Bất quá lúc này, trang viên đã bị hơn ba trăm người đoàn đoàn bao vây.

Trong đó gần hai trăm người, là võ trang đầy đủ, ăn mặc khôi giáp binh sĩ.

Ninh Tiểu Đường đám người đến, lúc này đưa tới những người đó chú ý.

"Đứng lại! Đang làm gì? Nơi đây không chào đón các ngươi! "

Một vị ăn mặc áo giáp, cầm trong tay loan đao đại hồ tử tướng lĩnh, mang theo hơn ba mươi vị binh sĩ, đến đây ngăn cản.

Phía kia khuôn mặt nam tử Tần Phương tiến lên một bước, quát lớn: "Ngã Môn Lão Đại ở bên trong, ta còn muốn hỏi các ngươi làm cái gì? Vô duyên vô cớ, vì sao vây quanh người khác trang viên? "

đại hồ tử tướng lĩnh trông mắt hơi híp, lạnh lùng nói: "Thập Bát Khẩu? "

Phía kia khuôn mặt nam tử Tần Phương nói: "Chính là. "

đại hồ tử tướng lĩnh nói: "Tha các ngươi đi vào có thể, nhưng tối đa chỉ có thể đi vào mười người. "

"Cái này. . . " Tần Phương không khỏi xoay người lại, nhìn phía trên xe ngựa Ninh Tiểu Đường, trung cầu ý kiến của hắn.

Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt mở miệng nói: "Mười người liền mười người. "

"Ngưng Nhi, Duyệt Duyệt, chúng ta vào xem. "

Ninh Tiểu Đường về mặt bình tĩnh xuống xe ngựa.

Lập tức, Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người cũng đi theo xuống tới.

Nhìn này nấy tên lính võ trang đầy đủ, Thẩm Ngưng Nhi chớp đôi mắt đẹp, cũng không sợ, ngược lại mang theo một tia hiếu kỳ.

Nàng tới gần Ninh Tiểu Đường, nhỏ giọng hỏi đạo: "Tiểu Đường, nhiều như vậy binh sĩ vây quanh, như thế này có phải hay không biết đánh nhau? "

Ninh Tiểu Đường nói: "Chúng ta tới đây trong, là phải đem người ở bên trong cứu ra, ngươi nói có đánh nhau hay không? "

Thẩm Ngưng Nhi khà á thề lưỡi, nói rằng: "Ai nha, vậy khẳng định là muốn đánh nhau. "

Ninh Tiểu Đường nói: "Như thế này, ngươi và Duyệt Duyệt đợi ở bên cạnh ta, biệt ly quá xa. "

Thẩm Ngưng Nhi nói: "Tốt, Tiểu Đường. "

Lập tức, Ninh Tiểu Đường đám người một đường bị cho đi,

Ở hai vị binh lính dưới sự hướng dẫn, thuận lợi tiến nhập trang viên.

Trang viên rất lớn, diện tích ít nói cũng có trên trăm mẫu.

Bên trong vườn đồng dạng trồng đầy quả nho, xanh um tươi tốt, vẻ xanh biếc dạt dào.

Đi chỉ chốc lát, phía trước truyền đến tiếng cãi vã kịch liệt.

Chỉ thấy ở một chỗ trồng trái trên cỏ, tụ tập gần hơn hai trăm người.

Nhất phương khoảng chừng có năm mươi, sáu mươi người, bên kia khoảng chừng có 170-180 người.

Song phương cầm đao kiếm, lẫn nhau giằng co, mùi thuốc súng đang nung, tựa như lúc nào cũng khả năng đấu võ.

" số người ít nhất phương, dù cho lão đại bọn họ. "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt hơi có chút lúng túng đối với Ninh Tiểu Đường nói rằng.

Ninh Tiểu Đường gật đầu, nói rằng: "Đi thôi, chúng ta quá khứ. "

Ninh Tiểu Đường đám người đến, tất nhiên là đưa tới song phương chú ý.

"Lão Đại, ta và Lão Ngũ tới. " phía kia khuôn mặt nam tử Tần Phương hướng phía một vị trong đó râu quai nón đại hán hồ.

Vị kia râu quai nón đại hán tuổi chừng năm mươi, mặc một bộ da dê áo, cầm trong tay một thanh thanh quang đại khảm đao, mắt hồ nhìn - chăm chú, lộ

ra một cỗ cường đại uy thế.

râu quai nón đại hán sai ai ra trình diện Lữ Đạt cùng Tần Phương hai người đến, không khỏi ngăn người, lập tức lộ ra vẻ tức giận thần sắc.

"Lão Ngũ, Lão Thập Thất, các ngươi còn tới nơi này làm chi? "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt mở miệng nói: "Lão Đại, chúng ta tới cứu các ngươi đi ra ngoài? "

"Ai, các ngươi . . "

râu quai nón đại hán cầm trong tay đại khảm đao hướng trên mặt đất trùng điệp một Xứ, tức giận đến giận sôi lên, hiển nhiên đối với Lữ Đạt cùng Tần Phương hai người chịu chết hành vi, não Hóa chỉ cực.

Lúc này, một vị Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh, âm dương quái khí nở nụ cười: "Ha ha ha, Lão Ngũ, ngươi nói cái gì? Các ngươi đã tới rồi chứ? Ngươi này, cũng muốn cứu lão đại bọn họ đi ra ngoài? Đây chính là ta năm gần đây nghe qua nhất cười ảm. Lão Ngũ a Lão Ngũ, ngươi quả nhiên là vạm vỡ, đầu óc ngu si. UU đọc sách www.uukanshu.com làm việc, con mẹ nó sẽ không động não. "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh, lạnh lùng nói: "Lão Nhị, tại sao muốn đầu nhập vào này Bạch Dịch? Vì sao? "

Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh từ tốn nói: "Vì sao? Tự nhiên là vì cho các huynh đệ tìm một cái tốt lối ra. Lẽ nào chúng ta muốn làm cả đời thô phi? Ta cái này là tốt cho mọi người! "

Tráng hán đầu trục Lữ Đạt quát: "Nhưng là Lão Nhị, ngươi đầu chính là Bạch Dịch! "

"Vô tri. " Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh lạnh rên một tiếng, không để ý tới nữa Lữ Đạt.

Hắn quay đầu đi, nhìn chằm chằm râu quai nón đại hán, nói rằng: "Lão Đại, các ngươi chỉ phải đáp ứng đầu nhập vào Tam Vương Tử, chúng ta đây vẫn là huynh đệ. Bằng không, hôm nay ta cũng không bảo vệ được ngươi. "

râu quai nón đại hán "Phi " một cái tiếng, nói rằng: "Nói so với hát hoàn hảo nghe! Lão Nhị, cùng ngươi làm huynh đệ, xem như là ta mất mù. Không cần nhiều lời cái gì, ta tuyệt sẽ không đầu nhập vào Bạch Dịch! "

"Lão Đại! "

Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh còn đợi nói cái gì đó.

Ngay vào lúc này, Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh đám người kia trong, một vị mũi cao sâu mục đích tử y trung niên nhân, hướng về phía bên người một tên binh lính rí tai một phen.

Tên lính kia gật đầu, lúc này đi tới vị kia Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh bên cạnh.

Hắn đưa tay chỉ Thảm Ngưng Nhị, nói rằng: "Đại nhân nói, như thế này lúc động thủ, chớ tổn thương vị cô nương kia. Đem vị cô nương kia đưa cho Tam Vương Tử, Tam Vương Tử nhất định sẽ thật cao hứng. "

(xin lỗi, hôm nay liền chương một, thiếu đại gia bốn chương.)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 313: Nội chiến (2)

Nghe được binh lính truyền lời, Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh lúc này vẻ mặt cười mỉa, nói rằng: "Yên tâm yên tâm, xin nói cho đại nhân, như thế này động thủ, chúng ta tuyệt sẽ không làm thương tổn vị cô nương kia nửa sợi tóc gáy. "

râu quai nón đại hán lạnh rên một tiếng, nói rằng: "Lão Nhị, ngươi bây giờ cái này sắc mặt, thực sự khiến người ta rất ác tâm. "

Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh trừng mắt hơi híp, trong con ngươi hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất, nói rằng: "Lão Đại, xem ra ngươi là mình

ngaoan bắt linh, chuẩn bị một con đường đi tối đen. Đã như vậy, cũng đừng trách huyñh đệ vô tình. "

"Muốn ta cái mạng này, mặc dù qua đây, xem trên tay ta cây đao này có đáp ứng hay không! "

Râu quai nón đại hán lạnh lùng nói rằng, trong tay thanh quang đại khảm đao chọt đi lên nhắc tới, một khí thế cường hãn lúc này từ trên người của hán phát ra, tựa như một đầu tóc giận hùng sư.

"Lão Ngũ, Lão Thập Thất, các ngươi đã vào được, như vậy ngày hôm nay, chúng ta liền cùng này kẻ phản bội, hảo hảo làm kết thúc! "

Râu quai nón đại hán quay đầu ngắm nhìn Lữ Đạt cùng Tần Phương hai người.

Mà đối diện đoàn người, vị kia mũi cao sâu mục đích tử y trung niên nhân, lạnh lùng phun ra vài: "Cung tiến thủ chuẩn bị. "

Theo hán tiếng nói vừa dứt, cách đó không xa quả nho trong buổi rậm, lúc này đi ra hơn bốn mươi binh sĩ, bọn họ cầm trong tay giường cung, kéo giây cung cài tên, lúc này nhắm ngay râu quai nón đại hán bên này năm sáu chục người.

"Chết tiệt, là cung tiến thủ! "

"Đại gia cẩn thận rồi! "

Chứng kiến xuất hiện cung tiến thủ, râu quai nón đại hán bên này giật cướp nhóm, nhất thời đều bối rối.

Dù cho râu quai nón đại hán, cũng là vẻ mặt ngưng trọng.

Song phương đều nín thở Ngưng Khí, chém giết hết sức căng thẳng.

Ninh Tiểu Đường ngắm nhìn những cung tiến thủ kia, khẽ nhíu mày một cái, nhẹ giọng đối với bên người Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt lưỡng người nói: "Các ngươi trốn đằng sau ta, không nên ra ngoài. "

Tiếp lấy, Ninh Tiểu Đường lại nhìn phía trắng hán đầu trọc Lữ Đạt, từ tốn nói: "Các ngươi Thập Bát Khẩu, tựa hồ đại bộ phận đều đến đứng rồi đối diện. Đem đối diện những người đó giết tất cả, không thành vấn đề a !? "

Trắng hán đầu trọc Lữ Đạt vì vi chần chờ một chút, sau đó thở dài, gật đầu nói: "Không thành vấn đề, đại hiệp cứ việc xuất thủ. "

Nếu đã đến muốn gặp sinh tử tình trạng, Lữ Đạt cũng không chiều có được cái gì tình huyñh đệ rồi.

Giờ này khắc này, không phải ngươi chết, chính là ta sống!

Ninh Tiểu Đường nói: "Tốt, như vậy ta liền tận lực xuất thủ, sống hay chết, liền xem bọn hán tạo hóa. "

Ninh Tiểu Đường cùng Lữ Đạt đối thoại của hai người, thanh âm mặc dù không là rất vang dội, nhưng là không thấp.

Song phương đều rõ ràng nghe được đối thoại của hai người nội dung.

Râu quai nón đại hán vì vi ngăn người, theo bản năng hỏi đạo: "Lão Ngũ, vị này chính là? "

Cùng lúc đó, đối diện vị kia Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh cũng không khỏi nhíu mày một cái, thầm nghĩ: Lão Ngũ đây là giờ trò quỷ gì? Hù dọa ai vậy! Tiểu tử kia nói lộn xộn cái gì, đầu óc có chuyện sao?

Ngay vào lúc này, trong đám người vị kia mũi cao sâu mục đích tử y trung niên nhân, cũng ra lệnh.

"Bắn cung! "

Theo đạo thanh âm này, hơn bốn mươi nói lợi tiễn, sát na bắn ra, phảng phất hơn bốn mươi chi tử thần thủ, hướng phía râu quai nón đại hán bên này mọi người, giường nanh múa vuốt phi phác tới.

"Tiểu tâm! "

Râu quai nón đại hán bên này chúng giật cướp sắc mặt, lúc này đều trở nên trắng bệch không gì sánh được.

Mà cùng trong nháy mắt, Ninh Tiểu Đường cũng xuất thủ.

Hán xòe bàn tay ra, hướng về phía những cung tiến thủ kia, rất tùy ý địa một chương cách không phách rồi quá khứ.

"Ầm ầm~~~ "

Theo Ninh Tiểu Đường một chương này đánh ra, giữa không trung lúc này phát sinh một đạo đỉnh tai nhức óc nổ, thì dường như một đạo trời quang sét đánh, tại mọi người trong tai chọt nổ vang.

Ngay sau đó trong nháy mắt tiếp theo, vô số bèn nhọn kinh khí, từ Ninh Tiểu Đường trong lòng bàn tay phun ra.

Giờ khắc này, lấy Ninh Tiểu Đường làm trung tâm, một đạo hình quạt kinh khí bão táp, hướng phía đối diện cuộn trào mãnh liệt cuộn sạch quá khứ.

Này tất bật tới tên, đang giận kinh phong bạo tàn phá dưới, dường như trong cuồng phong bạo vũ cảnh khô lá héo úa, bay thẳng đến nguồn gốc ngược lại bay trở về.

Trên mặt đất cát đá, cùng nhau bị cuộn sạch dựng lên, hướng về những cung tiền thủ kia.

Mà bám vào rồi kinh khí cát đá, quả thực so với ám khí còn lợi hại hơn.

"A! Người cứu mạng! "

"Tay của ta! "

"Con mắt của ta! "

Những cung tiền thủ kia nhao nhao phát sinh hiết tử để lý tưởng kêu thảm thiết.

Giờ khắc này, ngoại trừ những cung tiền thủ kia kêu thảm thiết, cả thế giới đều tựa như an tĩnh lại.

Không nhận thức là râu quai nón đại hán bên này chúng giặc cướp, hay là đối với mặt những người đó, tất cả đều trọn mắt há hốc mồm mà trông coi một màn này, cả người đều ngây ra như phỗng.

Theo bụi mù dần dần tán đi, hơn bốn mươi vị cung tiền thủ, mỗi người than ngã trên mặt đất. Ngoại trừ hơn mười vị còn đang phát ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, những người còn lại sớm đã không có bất kỳ động tĩnh nào, hiển nhiên đã toàn bộ bị mất mạng.

Cùng lúc đó, những cung tiền thủ này sau lưng quả nhỏ tung, cũng bị vạ lây.

Phương viên hơn mười trượng bên trong quả nhỏ tung, toàn bộ ngã trái ngã phải, rất nhiều đều bị nhỏ tận gốc, phăng phắt bị long quyền phong tứ ngược thông thường.

Râu quai nón đại hán trừng hai mắt, thì thào nói rằng: "Thật là cường hãn nội lực! Một chương oai cánh đạt trình độ như vậy, quả thực bất khả tư nghị! Lão Ngũ đây là đi đâu mời tới cao thủ? "

Đối diện, Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh mở hơi lạnh liên tục, trong miệng nói năng lộn xộn nói rằng: "Làm sao có thể? Lão Ngũ làm sao có thể mời tới như vậy cao thủ lợi hại! "

Mà cái khác đầu phục tam quốc liên minh chúng giặc cướp, lúc này cũng mỗi người hoảng sợ không thôi, trong lòng lại sinh ra ý hối hận.

Trong đám người, vị kia mũi cao sâu mục đích tử y trung niên nhân, cho đã mất hoảng sợ.

"Nhanh, mau bỏ đi! "

Một chương liền giải quyết rồi hơn bốn mươi vị cung tiền thủ, như vậy không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, liền là người ngu cũng biết, đối phương tới một vị sâu không lường được đại cao thủ.

Lúc này, ngoại trừ lui lại chạy trốn, cây bản không có lựa chọn nào khác.

Nhưng mà, lúc này vừa nghĩ đến muốn chạy, lộ vẻ nhưng đã muộn.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường đã vỡ ra chương thứ hai.

Hắn lười lười nói nhảm, hướng phía đối diện 170-180 người, không chút do dự một chương vỡ lại đi. Dường như đứng đối diện không phải người, chỉ là một đám con kiến. Một chương xuống phía dưới, liền có thể đều đập chết.

"Ầm ầm~~~ "

Kinh khí bão táp lại một lần nữa cuộn sạch dựng lên, vô số bụi mù tràn ngập.

Mà ở bụi mù ở giữa, kêu thê lương thảm thiết, liên tiếp, khiến người ta nghe được tê cả da đầu. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)

Theo bụi mù tán đi, chỉ thấy trên mặt đất, lung tung nằm đầy thi thể.

Cùng lúc đó, có lẽ là lúc này đây người tương đối nhiều, sống sót đồng dạng tương đối nhiều. Thậm chí có vài cái vận khí tốt, bởi vì tránh ở trong đám người, trên người chỉ là bị một chút thương tổn, tỷ như vị kia mũi cao sâu mục đích tử y trung niên nhân.

Ninh Tiểu Đường đánh ra hai chưởng sau, tựa hồ có hơi lười động thủ lần nữa.

Hắn vác lấy tay, ngắm nhìn tráng hán đầu trọc Lữ Đạt, nói rằng: "Kế tiếp, những người này liền giao cho các ngươi. "

Đợi đến lúc này, râu quai nón đại hán, Lữ Đạt đám người mới phản ứng được.

Có mấy người tách khí nóng nảy, lúc này cầm binh khí, hùng hùng hổ hổ đi hướng đối diện.

"Con mẹ nó, các ngươi những thứ này kẻ phản bội, cũng có ngày hôm nay! "

"Lão tử cái này tiễn các ngươi đi gặp diêm vương! "

"Phốc ~~~" "Phốc ~~~" "Phốc ~~~ "

Bỏ đao thanh âm không ngừng vang lên.

"Không nên! Không nên! Ta là Tam Vương Tử tâm phúc, các ngươi không thể giết ta! "

"Lão Đại, cái này Bạch Định xử trí như thế nào, cần phải tạm thời giữ lại sao? Ngoài trang viên mặt còn bị rất nhiều người bao quanh. " có giặc cướp trung cầu ý kiến hỏi đạo.

"Phốc ~~~ "

Ninh Tiểu Đường một chỉ điểm ra, trực tiếp xuyên thủng vị kia mũi cao sâu nhấn từ y trung niên nhân mi tâm.

Hắn từ tốn nói: "Luu cái gì lưu, bên ngoài những người đó, ta thì sẽ xử lý. "

(ngày hôm nay liền cái này một canh, thiếu 5 chương, ta ngày mai tận lực khôi phục hai canh, không có biện pháp, đây chính là kiêm chức bi thảm)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 314 :Ly khai trang viên

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên xuất thủ, vị kia mở miệng trung cầu ý kiến giặc cướp, không khỏi lại càng hoảng sợ.

Cầu Nhiệm Đại Hán lúc này đối với giặc cướp nói rằng: "Lo lắng để làm chi, tiếp tục đem những người còn lại xử lý. "

"Là, Lão Đại! " giặc cướp nhanh lên gật đầu nói.

Sau đó, Cầu Nhiệm Đại Hán nhìn về Ninh Tiểu Đường.

Thoáng chần chờ một chút sau, hắn đã đi tới, đối với Ninh Tiểu Đường cung kính thi lễ một cái, nói rằng: "Tại hạ Phàn Càn, đa tạ các hạ xuất thủ tương trợ. "

Ninh Tiểu Đường hướng hắn khẽ gật đầu, nói rằng: "Không cần khách khí, ta hiện tại cứu các ngươi, kế tiếp các ngươi cũng phải giúp ta làm một chuyện. "

Nghe đến lời này, Cầu Nhiệm Đại Hán không khỏi hơi nghi hoặc một chút, hỏi đạo: "Không biết đại hiệp muốn ta các loại giúp làm chuyện gì? "

Bên cạnh, tráng hán đầu trọc Lữ Đạt lúc này đối với Cầu Nhiệm Đại Hán giải thích: "Lão Đại, ta và Lão Thập Thất trước đã đáp ứng rồi đại hiệp, các loại đem các ngươi cứu ra ngoài sau, kế tiếp, chúng ta cần giúp đỡ vị đại hiệp này tìm kiếm vị kia Đông Thổ Thần Tăng hạ lạc. "

Nghe nói chỉ là tìm người chuyện nhỏ như vậy sau, Cầu Nhiệm Đại Hán vỗ vỗ lồng ngực, nói rằng: "Các hạ yên tâm, như thế việc nhỏ, bao ở tại chúng ta huynh đệ thân thương hạng. "

Ngay vào lúc này, bên kia bỗng nhiên vang lên một đạo hiết tư để lý điên cuồng tiếng gầm gừ.

"Phản Càn, ngươi không nên đắc ý, tam quốc liên minh thế lực khổng lồ, cũng không bọn ngươi có thể ngăn cản. Đắc tội Tam Vương Tử, ngươi sẽ không tốt lắm! "

Ninh Tiểu Đường đám người, lúc này đều quay đầu hướng bên kia nhìn lại.

Phát sinh gầm thét, chính là vị kia Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh. Hắn hiển nhiên vận khí cũng không tệ, ở Ninh Tiểu Đường một dưới lòng bàn tay, vẫn chưa chết đi.

Lúc này, hắn bị hai cái giặc cướp, dùng loan đao gác ở trên cổ.

"Lão Đại. . ." cầm loan đao hai cái giặc cướp, đều nhìn về Cầu Nhiệm Đại Hán, trung cầu ý sai ai ra trình diện.

Cầu Nhiệm Đại Hán trông mắt hơi híp, lạnh lùng nói: "Ly Trí, ta đối đãi ngươi như huynh đệ, nhưng ngươi cầu vinh đầu Địch, phản bội huynh đệ. Có kết quả này, cũng là ngươi Tự gây nghiệt, đáng đời! "

Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh lộ ra một tia châm biếm: "Cầu vinh đầu Địch? Phản bội huynh đệ? Phản Càn, ngươi mở mắt chó của ngươi xem thật kỹ một chút, đại đại số huynh đệ, có phải hay không đều đồng ý sự lựa chọn của ta. Chỉ có ngươi, tự tác thanh cao, không phải Cổ huynh đệ nhóm tiền đồ. Phản bội các huynh đệ, là ngươi! "

Cầu Nhiệm Đại Hán con mắt chậm rãi nhắm lại, khoát tay áo, lạnh lùng nói: "Động thủ, cho hắn thống khoái! "

hai cái cầm loan đao giặc cướp nhận được mệnh lệnh sau, không do dự nữa, lúc này trong tay lưỡi dao một.

"Xích ~ "

Cổ bị rạch ra một vết thương, tiên huyết nhất thời phun trào như suối.

Bạch Diện Trung Niên Nho Sinh hầu phát sinh mấy đạo "Ách. . . Ách. . ." âm thanh, sau đó trừng mắt, triệt để mất đi sinh tức.

Một khắc đồng hồ sau, này tam quốc người trong liên minh cùng phản bội giặc cướp nhóm, toàn bộ bị bù đắp rồi dao nhỏ, không một người sót xuống.

Thấy thế, Ninh Tiểu Đường đối với Cầu Nhiệm Đại Hán chúng giặc cướp nói rằng: "Tốt lắm nói, chúng ta liền đi a !. "

Cầu Nhiệm Đại Hán trả lời: "Các hạ, chúng ta được rồi. "

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, không phải nói cái gì nữa, mang theo Thẩm Ngưng Nhi, Thẩm Duyệt Duyệt hai người, hướng về đường tới đi tới.

Mà này giặc cướp nhóm, cũng nên tức đi theo Ninh Tiểu Đường phía sau.

Làm Ninh Tiểu Đường dẫn một đám người xuất hiện ở cửa trang viên lúc, vây quanh ở trang viên các binh lính chung quanh, toàn bộ đều sừng sốt sừng sốt.

Vị kia ăn mặc khôi giáp đại hồ tử tướng lĩnh thấy thế, trong lòng rung mình, thầm nghĩ không tốt.

Tuy là hắn không biết đạo trong trang viên đến cùng chuyện gì xảy ra tình huống, nhưng thấy đến Cầu Nhiệm Đại Hán bọn người cùng đi đi ra, hiển nhiên bên trong đã xảy ra nào đó biến cố.

"Các huynh đệ, đem bọn họ vây lại, không thể để cho bọn họ đào tẩu! "

đại hồ tử tướng lĩnh trực tiếp rút ra bên hông loan đao, hướng bốn phía binh sĩ ra lệnh.

Gần hơn hai trăm vị võ trang đầy đủ, ăn mặc khôi giáp binh sĩ cùng hơn một trăm vị tráng hán, lúc này hướng phía trang viên đại môn tụ lại qua đây.

Ninh Tiểu Đường tạm thời dừng bước, cũng không nóng nảy động thủ, về mặt bình tĩnh cùng đợi những người đó tập hợp.

Các loại những người đó tập hợp hoàn tất, Ninh Tiểu Đường vừa lúc đem bọn họ tận diệt rồi.

Một lát sau, hơn ba trăm người cơ bản đều tụ tập đến rồi trang viên cửa chính.

Thấy thủ hạ nhóm đều tập hợp,

đại hồ tử tướng lĩnh cảm sáng loáng loan đao, hướng về phía Ninh Tiểu Đường mọi người, lạnh lùng mở miệng nói: "Muốn đi, không có cửa đâu! "

Ninh Tiểu Đường căn bản không có để ý tới đối phương, trong miệng hắn nhẹ nhàng nói rồi câu: "Tất cả tập hợp xong rồi sao, vừa vận duy nhất giải quyết. "

Nói xong, Ninh Tiểu Đường trực tiếp cách không một chương hướng phía đối diện phách rồi quá khứ.

"Àm àm ~ " "

Mênh mông bằng bạc kinh khí cuộn trào mãnh liệt ra, phảng phất long quyền phong thông thường hướng phía đối phương cuộn sạch đi.

Cùng lúc đó, có lẽ là nhìn thấy đối phương nhân số rất nhiều, Ninh Tiểu Đường ngay sau đó lại hướng đối diện bỏ hai chường.

"Oanh ~ " "Oanh ~ " "

Nhất thời, trang viên phía trước mặt đất, cát bay đá chạy, hôn thiên ám địa, phảng phất tận thế thông thường.

Ở tất phong sâu vũ vậy kinh khí bão táp dưới sự công kích, đại hồ tử tướng lĩnh cùng với rất nhiều thủ hạ, ngay cả kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh, nhao nhao bị mất mạng.

Theo bụi mù tán đi, trên mặt đất chỉ còn dư lại đầy đất thi thể.

Cầu Nhiệm Đại Hán đám người, đều âm thầm nuốt nước miếng một cái.

Tuy là bọn họ trước đã từng gặp qua một lần Ninh Tiểu Đường thực lực, nhưng lúc này mới gặp lại Ninh Tiểu Đường xuất thủ, vẫn như cũ bị rung động thật sâu đến rồi.

Nhân số tựa hồ đang vị này nhân vật khủng bố trước mặt, căn bản không được tác dụng gì, tất cả đều là mây bàn tay giải quyết sự tình, phảng phất là ở phách con kiến thông thường, căn bản không cần tốn nhiều sức.

Ninh Tiểu Đường thần sắc không có một gợn sóng, vác lấy tay, đối với Cầu Nhiệm Đại Hán mọi người từ tốn nói: "Đi thôi, trước tiên tìm một nơi đặt chân, nơi đây các người so với ta quen thuộc, các người dẫn đường đi. "

Cầu Nhiệm Đại Hán lúc này trả lời: "Các hạ, xin mời đi theo ta. "

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, cùng Thẩm Ngưng Nhi, Thẩm Duyệt Duyệt hai người, trước quay về rồi trên mã xa.

Cầu Nhiệm Đại Hán sai ai ra trình diện Ninh Tiểu Đường ngồi xa phu vị trí, chần chờ một chút sau, nói rằng: "Các hạ, nếu là người không ngại, liền để tại hạ thay người đánh xe a !. "

Ninh Tiểu Đường suy nghĩ một chút, nói rằng: "Tốt, vậy người tới. "

Nói, Ninh Tiểu Đường về tới trong xe.

Cầu Nhiệm Đại Hán thì lúc này ngồi xuống xa phu vị trí.

Lúc này, bên trong buồng xe lại truyền ra Ninh Tiểu Đường thanh âm.

"Từ ngày mai trở đi, UU đọc sách www.uukanshu.com các người mà bắt đầu giúp ta tìm kiếm vị kia Đông Thổ Thần Tăng hạ lạc. Ta biết các người tới đây, là vì Lâu Lan Vương Lăng trong bảo tàng, ta đối với vài thứ kia không có hứng thú. "

"Chỉ phải giúp ta tìm được Đông Thổ Thần Tăng, các người muốn làm gì, ta không ngăn các người. Mà tại trước đây, các người liền cho ta an tâm tìm kiếm vị kia Đông Thổ Thần Tăng hạ lạc. "

Cầu Nhiệm Đại Hán liền nói ngay: "Yên tâm đi, các hạ, chúng ta nhất định giúp người tìm được vị kia Đông Thổ Thần Tăng. "

Sau đó, nghĩ đến Lâu Lan Vương Lăng trong bảo tàng, hấn lộ ra một chút bất đắc dĩ cười khổ.

Bây giờ, bọn họ Tây Vực Thập Bát Khấu, chỉ còn lại có năm vị, thủ hạ cũng đã chết hơn phân nửa.

Bằng vào cái này điểm lực lượng, muốn rất nhiều trong thế lực đoạt thức ăn, độ khó không phải bình thường lớn.

Lập tức, Cầu Nhiệm Đại Hán không hề miễn man suy nghĩ, bắt đầu cỡi mã xa, hướng phía một cái hướng khác chạy tới.

Lúc này Lâu Lan Quốc bên trong, Tây Vực rất nhiều thế lực tụ tập ở chỗ này, khắp nơi đều có mỗi bên đại thế lực cơ sở ngầm.

Cầu Nhiệm Đại Hán cỡi mã xa, lúc này bị không ít có tâm người chú ý tới.

"Người xem, đó không phải là Tây Vực Thập Bát Khấu Lão Đại Phàn Càn sao? "

"Đúng vậy, bên trong xe không biết là vị ấy nhân vật? Lại làm cho Phàn lão đại tự mình lái xe! "

Cùng lúc đó, cũng có tam quốc liên minh thế lực cơ sở ngầm, chú ý tới một màn này.

"hình như là Tây Vực Thập Bát Khấu Lão Đại Phàn Càn, hấn không phải là bị khốn ở trong trang viên sao? "

"Lẽ nào bên trong trang viên đã xảy ra biến cố? Nhanh, mau phái người đi xem. "

(ngày hôm nay quá bận rộn, liền chương một, xin lỗi!)

Kể tiếp quyền sách mới nhấtxt sách điện tử xin điểm kích:

Quyển sách đọc trên điện thoại:

Phát biểu bình luận sách:

Để cho tiện lần sau xem, người có thể ở điểm kích phía dưới "Cát đầu "Bản ghi chép lần (chương 314: Ly khai trang viên) xem ghi lại, lần sau mở kho sách truyện là được chứng kiến! Mời hướng bằng hữu của người (QQ, bác khách, vi tin các loại phương thức) để cử quyền sách, cảm tạ ủng hộ của ngài!
!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 315:Vương tử điện hạ

Lâu Lan Quốc tòa nào đó xanh vàng rực rỡ trong cung điện, một vị mũi cao sâu mục đích anh tuấn nam tử, chính nhất khuôn mặt hưởng thụ địa nằm ở trên nhuyễn thấp.

Anh tuấn nam tử chừng ba mươi tuổi, ăn mặc áo gấm, hơi cuộn mái tóc dài màu nâu tùy ý xõa, hấn cái trán hệ một cây nạm bảo thạch tơ vàng ngọc đá, cả người tản ra một ung dung quý tộc khí tức.

Giường êm bốn phía, còn đứng bốn cái xinh đẹp mỹ nữ tóc vàng.

Các nàng thân mặc một bộ trong suốt tằm ti quần áo, vóc người thướt tha, đồ thị Linh Lung, hơn nửa dồi dào bộ ngực như ẩn như hiện, khắp nơi lộ ra vô hạn mê hoặc.

Các nàng một người cầm quạt hương bồ, một người bưng ngọc chén chén rượu, một người dùng ngọc thủ nhẹ véo nhẹ lấy anh tuấn nam tử bả vai, người cuối cùng cầm một một chùm nho.

Vị kia mỹ nữ tóc vàng dùng ngọc thủ lột ra quả nho vỏ trái cây, sau đó đem trong suốt quả nho ngâm trong miệng, tiếp lấy dùng miệng đối miệng phương thức, tự mình đem quả nho đút tới anh tuấn nam tử trong miệng.

"Ân, mùi vị thật không sai. "

Anh tuấn nam tử híp mắt, thuận thế nhẹ khẽ cắn chặt rồi mỹ nữ tóc vàng đầu lưỡi, một phen triền miên sau, mới thả đối với mới rời đi.

Ngay vào lúc này, một vị hơn năm mươi tuổi cảm y lão giả, bỗng nhiên từ cung điện bên ngoài đi đến.

"Điện hạ, A Kỳ mộ bên kia đã xảy ra chuyện. "

Lão giả khom người, đi tới giường êm bên cạnh, thấp giọng mở miệng nói.

anh tuấn nam tử cũng không có lập tức từ trên giường êm đứng dậy, mà là tiếp tục nằm sau một lúc lâu, chỉ có lưỡi biếng ngồi dậy.

"Mất hứng. " hấn nhàn nhạt liếc mắt lão giả, đạo:"Nói đi, A Kỳ mộ bên kia xảy ra chuyện gì? "

Lão giả kia nói:"Điện hạ, A Kỳ mộ bị người giết chết rồi. "

Nghe nói như thế, anh tuấn nam tử vì vi giận người, lập tức sắc mặt trầm xuống.

A Kỳ mộ là tâm phúc của hấn một trong, cũng có khả năng nhất làm hấn vui lòng. Bởi vì A Kỳ mộ luôn có thể nghĩ ra thiên hình vạn trạng trò gian trá, cũng bình thường dâng lên các loại kỳ trân dị bảo, mỹ nữ tuyệt sắc, có thể nói là hấn phương diện sinh hoạt đại quân gia.

Mấy ngày hôm trước, Tây Vực Thập Bát Khẩu có người xin vào dựa vào, hẳn liên phái A Kỳ mặc đi xử lý việc này.

Không nghĩ tới cuối cùng, A Kỳ mặc dĩ nhiên bị người giết chết rồi.

Anh tuấn nam tử lạnh lùng mở miệng nói: "Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? "

Lão giả kia nói: "Theo hiện nay điều tra biết, Thập Bát Khẩu Lão Đại Phàn Càn, có cao thủ tương trợ. Ta tự mình đi trang viên kia nhìn rồi, một mảnh hỗn độn, hoàn toàn chính xác có cường giả xuất thủ qua vết tích. "

"Àm~~ "

Anh tuấn nam tử đoạt lấy một vị trong đó mỹ nữ tóc vàng chén rượu trong tay, nghiêm khắc té xuống đất.

"Chết tiết! Lại dám đụng đến ta Harris nhân! " anh tuấn nam tử nộ khí trùng thiên nói, "Việc này vô luận là ai làm, ta nhất định phải để cho hắn trả lại gấp bội! "

Lão giả kia nói: "Điện hạ, ta cũng nghĩ thế không phải đợi Vương Lăng chuyện bên kia xử lý xong, lại để giải quyết việc này? "

Anh tuấn nam tử thờ phào, nói rằng: "Yên tâm, Cook, ta biết chuyện nặng nhẹ. Được rồi, nghe nói ô Tôn quốc cùng Nguyệt thị nước hai vị Thánh Tổ đều đã đến? "

Lão giả kia Cook nói rằng: "Điện hạ, quả thực như vậy. Ô Tôn cùng Nguyệt thị hai nước Thánh Tổ, đã tại Vương Lăng bên kia chờ. "

Anh tuấn nam tử Harris đạo: "Ta đây trong tộc lão tổ, chẳng biết lúc nào đến? "

Lão giả kia Cook đạo: "Lão tổ hẳn cũng sắp đến rồi, ở nơi này hai ngày. Các loại lão tổ vừa đến, ba chúng ta nước Thánh Tổ sẽ gặp cùng nhau liên thủ, giải quyết triệt để rồi Vương Lăng trong đầu kia hộ tống Lăng Cổ thú. "

"Một ngày không có đầu kia hộ tống Lăng Cổ thú, như vậy Lâu Lan quốc gia cổ Vương Lăng trong bảo tàng, liên tất cả đều là ba chúng ta quốc liên minh rồi. Có ba vị Thánh Tổ ở, thế lực khác, căn bản không đáng để lo. "

Anh tuấn nam tử Harris đạo: "Nhiệm vụ lần này, ta nhất định nhưng muốn hoàn thành viên mãn. Nếu có thể cho lão tổ lưu lại ấn tượng tốt, nói vậy địa vị của ta, biết càng thêm vững chắc. "

"Cook, đem người tay đều rải ra. Thế lực khác nhất cử nhất động, đều cho ta nhìn chăm chú. Có gió thổi cỏ lay gì, ta đều trước tiên phải nắm giữ. "

Lão giả kia Cook khom người nói rằng: "Tuân mệnh, điện hạ, ta đây liền đi an bài. "

...

Lâu Lan Quốc một tòa tiêu trong trang viên, Ninh Tiểu Đường đám người tạm thời đặt chân ở chỗ này.

Theo mới một ngày đã tới,

Cầu Nhiệm Đại Hán Phàn Càn đem rất nhiều thủ hạ đều phái đi ra ngoài, tìm kiếm vị kia Đông Thổ Thần Tăng hạ lạc.

"Các hạ, ta anh em kết nghĩa nhóm đều phái đi ra ngoài. Một ngày nay, các hạ liền ở ở chỗ này được rồi. Nhược một ngày đạt được vị kia Đông Thổ Thần Tăng hạ lạc, ta sẽ trước tiên tới nói cho các hạ. " Cầu Nhiệm Đại Hán Phàn Càn cung kính nói rằng.

Ninh Tiểu Đường khẽ gật đầu, nói rằng: "Tốt, ta liền chờ đợi ở đây các người tin tức. "

Bây giờ, Ninh Tiểu Đường có thể làm, cũng chỉ có kiên trì chờ đợi.

Dù sao, hẳn cũng không biết đạo vị kia Huyền Giả Đại Sư từ lúc nào đến, sau khi đến lại sẽ ở nơi nào đặt chân, là tới Lâu Lan Quốc nơi đây, hay là trực tiếp đi Vương Lăng bên kia?

Đã như vậy, chuyện tìm người, Ninh Tiểu Đường liền triệt để giao cho này giặc cướp nhóm rồi.

Bọn họ nhiều người, tìm thời người đến, tự nhiên cũng dễ dàng một chút.

...

Màn đêm dần dần phủ xuống, xanh vàng rực rỡ bên trong cung điện, ngọn đèn dầu thông minh, sáng như ban ngày.

Trong đó một gian trang sức sang trọng bên trong nhà, vị kia anh tuấn nam tử Harris, ở trần, đang cùng một vị ăn mặc trong suốt áo lụa, lộ hơn nửa bộ ngực cổ gái tóc vàng, chơi truy đuổi trò chơi.

"Ha ha ha, Ny Tỉ, lần này bị ta đuổi tới, người được toàn bộ cởi sạch, giống như ta cũng như thế. "

"Điện hạ, vậy thì nhìn người có thể hay không đuổi tới ta. "

"Ha ha ha, ta nhất định đuổi tới người! "

Trong bóng đêm, một tòa cung điện trên nóc nhà, hai bóng người đang vẫn không nhúc nhích lập ở phía trên.

Cái này là một vị nam tử trẻ tuổi cùng một ông lão.

Nam tử trẻ tuổi ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, mặt như ngọc, khí vũ hiên ngang, UU đọc sáchwww. uukanshu. com hần ăn mặc quần áo thanh y, trên đầu buộc ngọc Quan, thần sắc hồ hững, tiết lộ ra một khí chất lãnh ngạo.

Lão già kia râu tóc bạc phơ, trên mặt khắc đầy nếp nhăn, lại tinh thần phấn chấn, hai mắt thường thường lóe ra tinh quang.

Hần toàn thân áo đen, rũ hai tay, dường như trung thành lão nô thông thường, an tĩnh đứng ở nam tử trẻ tuổi bên cạnh.

Hai người ánh mắt đều nhìn phía dưới gian nhà.

Sau một lúc lâu, nam tử trẻ tuổi kia lạnh lùng nói rằng: "Xem ra, chúng ta vương tử điện hạ, sinh hoạt thực sự rất tốt. "

Lão già lặng lẽ không nói, cũng không tiếp lời.

"Thôi lão, chúng ta đi thôi, đi gặp một chút chúng ta vương tử điện hạ. "

Lúc này đây, lão già kia rốt cục trả lời: "Là, công tử. "

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy cung điện trên nóc nhà, hai đạo thân ảnh kia chợt trở nên mờ hồ, sau đó trong nháy mắt tiêu thất được vô tung vô ảnh.

Bên trong nhà, Harris đã cời hết sạch, hai cánh tay ôm lấy cô gái tóc vàng kia.

Lập tức, cô gái tóc vàng trên người tầng kia thật mỏng trong suốt áo lụa, cũng bị xé rách xuống tới, một tuyệt vời mê người thân thể hiện ra ở trước mắt.

Nhất thời, trong phòng một mảnh cánh xuân.

Cô gái tóc vàng gục xuống bàn, Harris thở phì phò đang nỗ lực hãm hờ tiến lên.

Ngay vào lúc này, một đạo thanh âm lạnh lùng, đột ngột ở trong phòng vang lên.

"Tam Vương Tử điện hạ, đã lâu không gặp, xem ra người bây giờ, cùng so với trước kia, thực sự qua được rất tốt! "

Chợt vang lên thanh âm, nhất thời đem Harris lại càng hoảng sợ.

(ngày hôm nay cũng canh một, thiếu đại gia bảy càng)

Kế tiếp quyền sách mới nhấttxt sách điện tử xin điểm kích:

Quyển sách đọc trên điện thoại:

Phát biểu bình luận sách:

Để cho tiện lần sau xem, người có thể ở điểm kích phía dưới "Cắt dấu "Bản ghi chép lần (chương 315: Vương tử điện hạ) xem ghi lại, lần sau mở kho sách truyện là được chứng kiến! Mời hướng bằng hữu của người (QQ, bác khách, vi tin các loại phương thức) đề cử quyền sách, cảm tạ ủng hộ của ngài!
!

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 316 : Mạch nước ngầm

Harris hăm hở tiến lên động tác, bị sinh sôi cắt đứt.

Hắn hoài nghi, kiềm nén về sau có thể hay không lưu lại ám ảnh gì.

Lúc này, hắn tức giận xoay người lại, hướng nguồn thanh âm chỗ nhìn lại.

Harris đang muốn phát hỏa, nhưng khi hắn thấy rõ ràng người đến khuôn mặt sau, cả người nhất thời ngây ngẩn cả người, một tia mồ hôi lạnh chậm rãi từ hắn cái trán chảy ra.

"Tam Vương Tử điện hạ, xem ra ngươi cũng không nhớ chúng ta. "

Thanh âm hồ hững, mang theo một tia lãnh ý.

Người tới chính là trước ở cung điện trên nóc nhà vị kia nam tử trẻ tuổi cùng lão giả.

"Là. . . Là các ngươi! "

Harris âm thanh run rẩy lấy, tràn đầy ý sợ hãi.

Mười năm trước, hắn liền gặp qua đối phương, hắn biết rõ đối phương đáng sợ đến cỡ nào.

Không nghĩ tới mười năm sau, đối phương lại tìm tới.

Hơn nữa, nam tử trẻ tuổi kia tướng mạo, lại không nhiều lắm biến hóa, vẫn là một bộ hai mươi bảy hai mươi tám tuổi đáng đáp.

Harris cảm thấy có chút khó tin.

Nam tử trẻ tuổi mặt không chút thay đổi nói rằng: "Năm đó ta đã nói qua, chúng ta còn sẽ trở về. "

Harris rung giọng nói: "Là. . . Là. "

"Mặc quần áo vào a !. "

Nam tử trẻ tuổi lạnh lùng quét mắt Harris: "Xem ra, thời gian của ngươi đều đặt ở trên bụng nữ nhân rồi, truyện võ công của ngươi, cũng không nhiều lắm tiến bộ. "

Nói đến đây, nam tử trẻ tuổi bỗng nhiên hướng phía Harris bên cạnh vị kia trần trụi cô gái tóc vàng, cách không chỉ một cái.

"Hừ ~ " "

Chân khí dâng lên, một đạo ngón tay tinh thần trong nháy mắt bắn ra, sát na xuyên thủng vị kia cô gái tóc vàng lồng ngực.

Cô gái tóc vàng kia phát sinh kêu đau một tiếng, sau đó toàn bộ thân hình mềm thán ngược lại tại Địa, lại không sinh tức.

Harris lại càng hoảng sợ, đang quần áo nón này quần tay, nhịn không được vì vì run lên.

Nam tử trẻ tuổi chỉ một cái đánh chết vị kia cô gái tóc vàng sau, liền đã không còn cái khác cử động, lẳng lặng chờ Harris mặc xong quần áo.

Mà vị lão giả kia, càng là không nói một tiếng, rũ tay, giống như tượng đất đứng ở bên cạnh.

Harris không dám để cho đối phương đợi lâu, qua quýt sau khi mặc quần áo vào, liền vội vàng nói: "Ta. . . Ta được rồi. Không biết hai vị tôn giả đến, có gì phân phó? "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Nhớ kỹ trước đây ngươi đã nói, ngươi nguyện vọng lớn nhất, là nhất thống tam quốc, đúng không? "

Harris đạo: "Cái này. . . Cái này là ta lúc còn trẻ cuồng vọng vô tri, tôn giả xin đừng cho là thật. "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Nếu như bằng vào một mình ngươi, muốn thực hiện cái mục tiêu này, tự nhiên là cuồng vọng vô tri. Bất quá, có chúng ta ở sau lưng giúp ngươi, muốn nhất thống tam quốc, cũng không phải là không thể. "

Harris ngăn người đạo: "Các ngươi. . . Các ngươi giúp ta? "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Đối với, chúng ta giúp ngươi. Chúng ta giúp ngươi leo lên Đại Uyên nước vương vị, sau đó sẽ giúp ngươi tiêu diệt ô Tôn quốc cùng Nguyệt thị quốc, để cho ngươi nhất thống tam quốc, để cho ngươi trở thành tam quốc Vương. "

"Tiêu diệt ô Tôn cùng Nguyệt thị, trở thành tam quốc Vương. . . " Harris không khỏi nuốt nước miếng một cái, cái mục tiêu này muốn là chân thật phát hiện, đây quả thực là trời sập, thực sự quá mỹ hảo một chút.

Thân làm Đại Uyển quốc Tam Vương Tử, Harris cũng không ngốc, hẳn biết trên đời không có bữa trưa miễn phí.

Hắn mở cửa hỏi đạo: "Tại sao phải giúp ta? "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Người tiện lợi làm một trảng giao dịch, chúng ta giúp người thực hiện những thứ này mục tiêu, sau đó tự nhiên cũng có người chuyện cần làm. "

Harris đạo: "Không biết muốn ta làm cái gì? "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Nhất thống tam quốc sau, người phải tiếp tục chinh chiến tứ phương, tiêu diệt Tây Vực các nước, làm cho vua của người thực lực của một nước số lượng, tận lực cường đại lên. "

Harris ngẩn người, đạo: "Liên cái này? "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Tự nhiên không có đơn giản như vậy, chờ người vương quốc lực lượng đủ cường đại sau, ta muốn người chỉ huy đông vào, đánh Đại Tần! "

Harris cả kinh nói: "Cái gì, đánh Đại Tần! "

Nam tử trẻ tuổi lạnh lùng nói: "Làm sao? Sợ? "

Harris kêu khổ đạo: "Coi như ta nhất thống tam quốc, lại tiêu diệt Tây Vực các nước, muốn đánh Đại Tần, điểm ấy thực lực của một nước chỉ sợ cũng không đủ. "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Cái này người cứ việc yên tâm, nhược kế hoạch thuận lợi, đến lúc đó đánh Đại Tần, sẽ không chỉ có người một quốc gia. "

Harris hiếu kỳ hỏi đạo: "Không biết đến lúc đó còn có cái nào một quốc hội cùng nhau đánh Đại Tần? "

Nam tử trẻ tuổi lạnh lùng liếc mắt một cái Harris,

Nói rằng: "Cái này, người không cần nhiều hỏi, đến lúc đó người tự nhiên sẽ biết. "

"Hiện tại, người chỉ cần nói cho chúng ta biết, người đến tốt cùng có muốn hay không làm Đại Uyển nước Vương? "

Harris đạo: "Đương nhiên muốn, chỉ là phụ vương hắn còn sống, đến phiên huynh đệ chúng ta vài cái cạnh tranh vị, sợ còn phải chờ đợi thật nhiều năm. "

Nam tử trẻ tuổi lạnh rên một tiếng: "Các loại? Không cần đợi. Người đã quyết định muốn làm Đại Uyển nước Vương, chúng ta biết mau sớm để cho người leo lên vương vị, sau đó sẽ giúp người tiêu diệt ô Tồn, Nguyệt thị cùng cái khác Tây Vực các nước. "

Harris không khỏi nuốt nước miếng một cái, đạo: "Ý của người là. . . "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Tự nhiên là làm cho phụ vương của người thoái vị. "

Harris lăm bắm nói: "Cường bức phụ vương thoái vị sao? Hắn sẽ không đồng ý. "

Nam tử trẻ tuổi lạnh lùng nói: "Vậy thì giết, biện pháp còn nhiều mà, cái này người không cần buồn, chúng ta thì sẽ giải quyết. "

Harris đột nhiên cả kinh: "Giết phụ vương? Cái này. . . Cái này. . . "

Nam tử trẻ tuổi giễu cợt nói: "Thân ở vương thất trung, làm sao, người còn muốn có thân tình? Chê cười. Nếu chúng ta đem người công phụ vương của người làm một sự tình, nói cho hắn nghe, người đoán hắn có thể hay không đem đầu của người chặt xuống? "

Harris trừng hai mắt, đạo: "Các người nói cái gì, ta. . . Ta không rõ. "

Nam tử trẻ tuổi châm chọc nói: "Chỉ người những chuyện hư hòng kia, có thể có thể lừa gạt được chúng ta? Cường hiếp Vương phi, sát hại huynh đệ, tham ô quốc khố, cấu kết đại thần. "

Nam tử trẻ tuổi mỗi nói nhất kiện, Harris sắc mặt liền tái nhợt một phần. Nói xong lời cuối cùng, Harris cả khuôn mặt triệt để trở nên mặt không có chút máu, trắng bệch như tờ giấy.

Hắn run giọng nói rằng: "Đừng. . . Đừng nói nữa! "

Nam tử trẻ tuổi đạo: "Người liên an tâm chờ đợi leo lên vương vị, những chuyện khác, chúng ta thì sẽ xử lý. "

"Được rồi, Đại Uyển, ô Tồn, Nguyệt thị tam đại nước Tiên Thiên Cảnh cao thủ, có phải hay không cũng tới? "

"Tiên Thiên Cảnh cao thủ? " Harris vì vi ngẩn người.

Nam tử trẻ tuổi giải thích: "Các ngươi xưng là Thánh Tổ. "

Harris trả lời: "Đúng vậy, ô Tôn, Nguyệt thị hai nước Thánh Tổ, đã đến. Mà ta Tộc lão Tổ, còn chưa từng đến, bất quá cũng ở đây mấy ngày. "

Nam tử trẻ tuổi khẽ gật đầu, lập tức lại nói: "Ngươi liền an tâm chờ chúng ta tin tức, nhược cần ngươi phối hợp lúc, chúng ta tự sẽ tìm đến ngươi. "

"Thời lão, đi thôi. "

Dứt lời, nam tử trẻ tuổi thân ảnh chậm rãi trở nên mờ hồ, ở Harris nhìn soi mói, sát na biến mất ở không khí trung.

Sau đó, lão già kia đồng dạng đi được vô thanh vô tức, UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) dường như U Linh thông thường.

"Cuối cùng cũng đi! "

Harris nhẹ nhẹ thở ra một hơi, đặt móng ngồi ở trên mặt đất.

...

Màn đêm đen nhánh trung, hai bóng người một trước một sau không ngừng lóe ra.

Mỗi một lần lóe ra, thân ảnh đều sẽ đi tới mười mấy trượng.

Cũng không lâu lắm sau, hai bóng người, đi tới ốc đảo nơi ranh giới.

Lão già rũ tay, đứng ở nam tử trẻ tuổi bên cạnh thân.

Thoáng chần chờ một chút, hần mở miệng nói: "Công tử, hiện tại liền bắt đầu thực hành kế hoạch, có thể hay không quá sớm một chút? Thế đạo này muốn chân chính loạn đứng lên,... ít nhất ... Còn phải chờ đợi vài chục năm. "

Nam tử trẻ tuổi thờ dài nói: "Ta không thể đợi thêm nữa, ta cần sớm làm chuẩn bị. Bằng không, ta không thắng được mấy vị kia. "

Lão già hơi trầm mặc, sau một lát, lại nói: "Công tử kia, chúng ta tiếp được tới làm cái gì? "

Nam tử trẻ tuổi lạnh giọng nói rằng: "Tam quốc liên minh ba vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ, không phải đã tới sao. Lúc này đây, chúng ta liền để cho bọn họ triệt để lưu ở nơi đây. Tam quốc liên minh một ngày đã không có Tiên Thiên Cảnh cao thủ tọa trấn, chuyện kế tiếp, liền đơn giản hơn sinh ra. Đi, hiện tại chúng ta đi trước Lâu Lan Quốc Vương Lăng coi trộm một chút. "

Nói xong, nam tử trẻ tuổi cùng lão già thân ảnh, lại một lần nữa sát na tiêu thất.

(ngày hôm nay cũng chương một, kế tiếp hai tháng phần mỗi ngày đều chương một, lễ mừng năm mới quá bận rộn, ngừng có chương mới cũng sẽ không cắt. Cứ tính toán như thế tới, hai tháng phần hai mươi tám ngày, tổng cộng thiếu đại gia chương hai mươi chín, các loại ba tháng phần tới tu bổ a !, cũng coi như cho mình một phần áp lực.)

Kế tiếp quyền sách mới nhấttxt sách điện tử xin điểm kích:

Quyển sách đọc trên điện thoại:

Phát biểu bình luận sách:

Để cho tiện lần sau xem, ngươi có thể ở điểm kích phía dưới "Cát dấu "Bản ghi chép lần (chương 316: Mạch nước ngầm) xem ghi lại, lần sau mở kho sách truyện là được chứng kiến! Mời hướng bằng hữu của ngươi (QQ, bác khách, vi tin các loại phương thức) đề cử quyền sách, cảm tạ ủng hộ của ngài! !

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Bắt Dạ Thành Chủ

Sau đó trong mấy ngày, Ninh Tiểu Đường cùng Trầm Ngưng Nhi, Trầm Duyệt Duyệt thay mặt ở nhỏ trong trang viên chờ tin tức.

Phiên Càn đem thủ hạ đông đảo giặc cướp, cũng phân tán đến Lâu Lan Quốc chung quanh. Đặc biệt là Lâu Lan Cổ Quốc di chỉ bên kia, hẳn rằng là tự mình đi, tìm vị kia Đông Thổ Thần Tăng tung tích.

Lâu Lan Cổ Quốc di chỉ, chu vi gần trăm dặm.

Mà bây giờ Lâu Lan Quốc Tây Bắc ngoài mười dặm kia mảnh nhỏ di chỉ, chính là đã từng Lâu Lan Cổ Quốc Đô Thành nơi ở.

Sau đó bởi vì phát sinh nào đó biến cố mà bị vứt bỏ, trải qua hơn trăm năm gió cát ăn mòn, bây giờ chỉ còn lại một mảnh tường đổ.

Ở mảnh này tường đổ hướng đông bắc, có một tòa màu đỏ quét gò núi.

Gò núi cao độ không qua hơn mười trượng, sớm bị phong hóa được (phải) tan tành.

Nhưng mà nửa năm qua này, chỗ ngồi này mạo bắt kinh nhân núi nhỏ sườn núi, lại hấp dẫn toàn bộ Tây Vực các thế lực lớn ánh mắt.

Bởi vì ngọn núi nhỏ này sườn núi, chính là các đời Lâu Lan Cổ Quốc quốc vương Mộ Táng nơi.

Đây là một gò núi, cũng là một tòa Vương Lăng!

Ở tòa này gò núi bên ngoài trăm trượng, xây dựng từng cái lều nhỏ. Ở tại trong lều người, cơ bản đều là các thế lực lớn phái tới cơ sở ngầm.

Bọn họ cũng không dám áp sát quá gần, bởi vì áp sát quá gần, tất cả đều bị gò núi bên trong đầu kia hộ Lăng Cổ Thủ cho xé thành mảnh nhỏ.

Chính là đầu này hộ Lăng Cổ Thủ tồn tại, khiến cho đông đảo thế lực, chỉ có thể tạm thời chùn bước.

Có lẽ là Lâu Lan Cổ Quốc Vương Lăng bên trong bảo tàng, thức sự quá mê người, đại đa số người cũng không có vì vậy rời đi.

Ngược lại bởi vì tin tức không ngừng truyền bá, càng ngày càng nhiều thế lực, tới chỗ này.

Bọn họ đều đang đợi, chờ đợi đến kia mấy thế lực lớn động tác, tỷ như Tam Quốc liên minh, tỷ như Bát Dạ Thành, lại tỷ như Hóa Liên Giáo.

Muốn chế trụ đầu kia hộ Lăng Cổ Thủ, cũng chỉ có những thế lực này mới có năng lực làm được. Bởi vì những thế lực này, cũng có Tiên Thiên Cảnh Đại Cao Thủ trấn giữ, ở Tây Vực đó là chân chính vật không lờ.

Một ngày này, Ly Sơn sườn núi bên ngoài một dặm, tới một đội nhân mã.

Đám người này ước chừng có hai mươi mấy người, mơ hồ lấy hai người cầm đầu.

Một người là vị thân hình cao lớn người đàn ông trung niên,

Mắt hồ lấp lánh, mặt mũi cương nghị, tóc đen đầy đầu xoắn với vai, mặc trên người một món màu xanh da trời áo khoác ngoài, đứng ở nơi đó, giống như nước sâu núi cao sừng sững, cả người thấu phát một cỗ uy nghiêm vô thượng.

Một người khác chính là một cái từ mi thiện mục lão tăng, hẳn làn da xám đen, mặc trên người một món bị giặt trắng bạch Tăng Y, trong tay cầm một chuỗi Hồ Dương gỗ Phật Châu, trên mặt bất cứ thời khắc nào treo nụ cười hiền hòa, làm cho người ta một loại an bình cùng tương hòa.

Cùng người đàn ông trung niên so ra, lão tăng vóc người rõ ràng muốn yếu nhiều lắm, cho đến vị trung niên nam tử kia bả vai.

Nhưng là, trung niên nam tử kia đối với lão tăng thái độ, lại hết sức tôn kính khiêm tốn.

Nhìn ngoài một dặm gò núi, người đàn ông trung niên đối với bên người lão tăng nói: "Huyền Già đại sư, lần này còn phải làm phiền ngài trợ trợ. Nếu không, bằng vào Tiểu tử một người, muốn ngăn cản người kia, chỉ sợ là lực bất tòng tâm."

Lão tăng hai tay có chút chấp tay, đạo tiếng niệm phật: "A di đà phật, Tiểu thí chủ khách khí. Đây là bản tăng hẳn làm, ngăn cản thượng cổ Tà đạo công pháp lại xuất hiện thế gian, bản tăng việc nhân đức không nhường ai, nghĩa bất dung từ."

Nguyên lai, vị lão tăng này chính là Tây Vực đại danh đỉnh đỉnh vị kia Đông Thổ Thần Tăng —— Huyền Già đại sư.

Mà cùng Huyền Già đại sư đứng chung một chỗ trung niên nam tử kia, thân phận Tự Nhiên cũng không thấp.

Hắn chính là đương thời Bát Dạ Thành Thành Chủ —— Tiêu Thương Hải.

Tiêu Thương Hải đại danh, chính là ở Đại Tấn Hoàng Triều trong chốn võ lâm, đó cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Bởi vì Bát Dạ Thành, ở Đại Tấn Hoàng Triều còn có một cái tên khác, Tội Ác Chi Thành!

Cần để cho Bất Dạ Thành Thành Chủ Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già đại sư hai người liên thủ ngăn cản người, không thể nghi ngờ là một vị kinh khủng đại nhân vật.

Tiêu Thương Hải nhìn xa xa trên mặt đất xây dựng từng cái lều vải, cảm khái nói: "Người có lúc thật là một loại kỳ quái tồn tại, là tài sản chính là ngay cả mạng đều có thể không muốn. Người xem một chút những người này, là cái gọi là Lâu Lan bảo tàng, cuối cùng cũng không biết phải chết đi bao nhiêu người."

"Trên đời này, mệnh mới là quý giá nhất. Chúng ta Bất Dạ Thành vị kia, ngược lại nhìn thoáng được, là tánh mạng mình, những người khác tánh mạng trong mắt hắn, đó là ngay cả heo chó cũng không bằng!"

Nghe Tiêu Thương Hải cảm khái, Huyền Già đại sư không có nói gì nhiều, chỉ là nói tiếng niệm phật: "A di đà phật."

Ngay sau đó, Tiêu Thương Hải yên lặng đi xuống, không nói nữa.

Một lát sau, hắn bắt đầu phát hiệu lệnh: "Bất Đại Ác Sư ở chỗ nào?"

"Có thuộc hạ!"

Lúc này, Tiêu Thương Hải người sau lưng bày, đi ra tám người.

Tám người này bảy nam một nữ, tất cả đều là bảy tám chục tuổi lão đầu Lão Âu.

Tám lão đầu Lão Âu đi tới Tiêu Thương Hải bên cạnh, hướng hắn khom người thi lễ một cái, thái độ cung kính.

Nếu là không rõ tình hình người nhìn thấy một màn này, thấy tám vị lão đầu Lão Âu hướng một người trung niên nam tử thi lễ, nhất định muốn cả kinh cảm cũng rớt xuống.

Nhưng quen thuộc Tiêu Thương Hải người đều biết, vị này Bất Dạ Thành Thành Chủ số tuổi thật sự, muốn so với hắn đáng ngoài, muốn già đến nhiều.

Thậm chí cùng trước mắt này tám vị lão đầu Lão Âu so ra, Tiêu Thương Hải tuổi tác cũng muốn lớn hơn nhiều.

Căn cứ một ít nhân vật thế hệ trước suy đoán, Tiêu Thương Hải số tuổi thật sự, đã gần với trăm tuổi lớn tuổi.

Tiêu Thương Hải nhân nhặt liếc một cái trước người Bất Đại Ác Sư, nói: "Các người mỗi người dẫn một đội nhân mã, phân tán đến ngọn núi kia sườn núi chung quanh. Một khi phát hiện Cơ Vô Nhai bóng dáng, lập tức gọi tín hiệu."

"Tuân lệnh, Thành Chủ!"

Tám vị lão đầu Lão Âu lúc này lĩnh mệnh nói.

Sau đó, bọn họ liền mỗi người chỉ huy một đội nhân mã, nhanh chóng hướng xa xa bước đi.

Rất nhanh, tại chỗ chỉ còn lại Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già đại sư hai người.

Tiêu Thương Hải mở miệng nói: "Huyền Già đại sư, Cơ Vô Nhai lần này nhất định sẽ không một thân một mình hành động, rất có thể sẽ cùng Tam Quốc liên minh kia ba vị hợp tác. Muốn ngăn cản bọn họ, độ khó không nhỏ. Đặc biệt là Hóa Liên Giáo bên kia, mười có tám chín cũng sẽ có người tới."

Huyền Già đại sư chấp hai tay nói: "A di đà phật, Tiêu thí chủ, bản tăng nhất định đem hết toàn lực!"

Tiêu Thương Hải cười cười nói: "Huyền Già đại sư, chúng ta hết sức là đủ. Mà nói, đầu kia hộ Lăng Cổ Thú, cũng coi là đứng ở chúng ta bên này. Nếu thật không cách nào ngăn cản bọn họ, đó cũng là thiên ý như thế."

"A di đà phật."

Huyền Già đại sư khẽ nói tiếng niệm phật.

"Ho-oh ~ "

Một trận toàn gió thổi qua, Znonz trên mặt đất Hoàng Sa dần dần nâng lên.

Trong nháy mắt tiếp theo, Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già đại sư hai người thân ảnh, lặng yên không một tiếng động tại chỗ biến mất.

Cùng lúc đó, ở toà này gò núi phía tây ba dặm bên ngoài một vùng phế tích bên trên.

Nơi này khắp nơi là tường đổ, sụp đổ vách tường, bề tan tành thêm đá, chỉ còn lại nửa đoạn cột đá...

Từ nơi này nhiều chút lưu lại di tích bên trên, như cũ có thể nhìn ra ngày xưa phồn hoa.

Vào giờ phút này, ở một tòa Cổ Thú tượng đá bên cạnh, một đạo thân ảnh chấp lấy tay, đứng bình tĩnh đứng thẳng, tựa hồ đang đợi người nào.

Đây là một đạo vô cùng thương lão thân ảnh, trên mặt khắc đầy nếp nhăn, tóc bạc da mồi, mắt già vẫn đục, thân hình khô gầy như que củi, lão đạo muốn ngã, phảng phất một trận gió nhẹ, liền có thể đem hắn thổi ngã.

Không biết lúc nào, một giọng nói bỗng nhiên vang lên.

"Người lại thật còn chưa chết!"

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 318: Cơ Vô Nhai

Theo thanh âm này vang lên, ba bóng người Tại cách đó không xa chậm rãi hiện ra.

Người tới là ba vị thân hình cao lớn lão già, người người một bộ áo gấm, mái tóc dài màu trắng xõa ở sau lưng, thương trên khuôn mặt già nua, mũi cao mắt sâu, lam màu xám con mắt, phát ra lấp lánh có Thần Mục quang.

Ba người song song đứng chung một chỗ, thần sắc trên mặt đều mang một tia cảnh giác, không hề chớp mắt nhìn Cổ Thú tượng đá bên cạnh đạo kia cao tuổi bóng người.

"Cơ Vô Nhai, không nghĩ tới ngươi sống đến bây giờ." Một vị trong đó Cẩm Y lão già mở miệng nói, "Tại 30 năm trước, Tây Vực các nước liền có lời đồn đãi, nói lên thay mặt Bất Dạ Thành Thành Chủ Cơ Vô Nhai chết già. Bây giờ nhìn lại, lời đồn đãi quả nhiên cũng không thể tin."

Một vị khác Cẩm Y lão già mở miệng nói: "Cơ Vô Nhai, ngươi dẫn chúng ta tới, không biết có gì muốn làm?"

Đợi đến lúc này, Cổ Thú tượng đá bên cạnh đạo kia thương lão thân ảnh, rốt cuộc chậm rãi xoay người lại.

"Tìm các người tới, tự nhiên là có chính sự thương lượng." Cơ Vô Nhai thanh âm khàn khàn vô cùng, phảng phất như là khô nứt vài chục năm vỏ cây đang ma sát.

Mà hần mặt mũi, cũng so với ba vị Cẩm Y lão già muốn già nua nhiều lắm, phảng phất như là một tầng da người dán vào đầu lâu bên trên, đã già yếu được (phải) không còn hình dáng.

Ba vị Cẩm Y lão già thấy vậy, ánh mắt không khỏi đông lại một cái.

Một vị trong đó Cẩm Y lão già có chút mị mị con mắt, nói: "Cơ Vô Nhai, cho dù ngươi bây giờ còn sống, nhưng nhìn ngươi bộ dáng này, nghĩ đến cũng sống không bao lâu."

Đối phương rõ ràng mang theo khiêu khích ngôn ngữ, cũng không thể để cho Cơ Vô Nhai tâm trạng lên bất kỳ gợn sóng nào.

Cơ Vô Nhai mặt vô biểu tình, dùng thanh âm khàn khàn nói: "Đúng vậy a, sống nhiều năm như vậy, cuối cùng là cách Tử Vong càng ngày càng gần. Cho nên a, Tại thời khắc cuối cùng, lão phu nghĩ liệu một phen."

Ba vị Cẩm Y lão già nghe đến lời này, trong lòng có chút rét một cái.

Một vị trong đó Cẩm Y lão già nói: "Cơ Vô Nhai, ngươi tìm chúng ta tới, kết quả không biết có chuyện gì?"

Cơ Vô Nhai nói: "Các người muốn đi vào kia Lâu Lan Cổ Quốc Vương Lăng, lão phu cũng vậy. Cho nên, ta nghĩ rằng hợp tác với các người một cái."

Một vị khác Cẩm Y lão già nói: "Cơ Vô Nhai, chúng ta vì sao phải cùng ngươi hợp tác? Bằng vào chúng ta ba người, chế phục đầu kia hộ Lăng Cổ Thú, cũng không phải là việc khó gì."

Cơ Vô Nhai nói: "Bởi vì Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già kia con lừa trọc cũng tới, bọn họ sẽ ngăn cản bất luận kẻ nào tiến vào Vương Lăng."

Kia Cẩm Y lão già nói: "Ngăn cản bất luận kẻ nào tiến vào Vương Lăng? Bọn họ vì sao phải làm như vậy? Chuyện này với bọn họ có ích lợi gì?"

Cơ Vô Nhai nói: "Bởi vì lão phu muốn lấy đi Vương Lăng bên trong một kiện đồ vật,

Mà Tiêu Thương Hải phản đối ta lấy đi món đồ kia. Cho nên, Tiêu Thương Hải liền tìm đến Huyền Già kia con lừa trọc, cùng đi ngăn cản lão phu."

Kia Cẩm Y lão giả cười lạnh nói: "Cơ Vô Nhai, đó là người cùng Tiêu Thương Hải ân oán, cùng chúng ta có quan hệ gì đâu? Ta nghĩ, Tiêu Thương Hải là muốn ngăn cản người tiến vào Vương Lăng. Còn chúng ta, Tiêu Thương Hải lại có gì lý do tới ngăn cản chúng ta?"

Cơ Vô Nhai nói: "Sai, các người muốn đi vào Vương Lăng, tất nhiên muốn giết đầu kia hộ Lăng Cổ Thú. Nhưng Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già kia con lừa trọc, tuyệt sẽ không cho các người làm như vậy. Bởi vì không có hộ Lăng Cổ Thú thủ hộ Vương Lăng, ta nghĩ rằng len lén chạy vào đi, cũng không phải chuyện khó. Khi đó, Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già kia con lừa trọc, thì như thế nào ngăn cản ta?"

"Cho nên, bọn họ nhất định sẽ cùng đầu kia hộ Lăng Cổ Thú đứng tới một chỗ, ngăn cản bất luận kẻ nào tiến vào Vương Lăng."

Nghe đến đó, ba vị Cẩm Y lão giả, đều không khỏi trầm ngâm.

Một lát sau, một người trong đó mở miệng nói: "Cơ Vô Nhai, vậy người muốn như thế nào hợp tác? Người cũng đừng ra vẻ!"

Này không thể không để cho bọn họ cẩn thận đề phòng, Bất Dạ Thành cùng Tam Quốc Liên Minh, mấy trăm năm qua vẫn là quan hệ thù địch.

Mà trước mắt vị này, càng là đối trước Bất Dạ Thành Thành Chủ.

Thà hợp tác, không khác nào giúp đỡ.

Nếu không cẩn thận, bị đối phương bẫy chết, kia khóc đều không địa phương đi khóc.

Cơ Vô Nhai mở miệng nói: "Thật ra thì rất đơn giản, chúng ta đồng loạt ra tay, tiêu diệt đầu kia hộ Lăng Cổ Thú là đủ."

"Trong lúc, Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già kia con lừa trọc nhất định sẽ đi ra ngăn cản. Đến lúc đó, ta ngăn lại Tiêu Thương Hải. Huyền Già kia con lừa trọc, các người yêu cầu đi ra một người tạm thời kéo hấn. Còn lại hai người, thì đồng thời đi tiêu diệt đầu kia hộ Lăng Cổ Thú."

"An bài như vậy, các người có thể có nghi ngờ?"

Ba vị Cẩm Y lão giả liếc mắt nhìn nhau, cũng khẽ gật đầu.

Cơ Vô Nhai kế hoạch, rất trực tiếp, một mực không sai, nhìn qua không hề giống có âm mưu quỷ kế gì đáng vẻ.

"Có thể." Một vị trong đó Cẩm Y lão giả gật đầu nói.

Vốn là, bọn họ liền muốn đi giải quyết đầu kia hộ Lăng Cổ Thú.

Nếu như Cơ Vô Nhai nói không giả, như vậy bọn họ đi giải quyết đầu kia hộ Lăng Cổ Thú lúc, Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già tất nhiên sẽ đi ra ngăn cản bọn họ.

Mà Cơ Vô Nhai sự an bài này, thà nói là kế hoạch, không bằng nói là hỗ trợ khí. Đến lúc đó Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già một khi đi ra ngăn cản, song phương phân công hợp tác, hai người phân biệt kéo Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già, hai người khác thì tiếp tục đi giải quyết đầu kia hộ Lăng Cổ Thú.

Cơ Vô Nhai nói: "Các người đã đồng ý, như vậy việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền xuất phát, sẽ đi gặp đầu kia hộ Lăng Cổ Thú."

"Được, chúng ta đi."

Ba vị Cẩm Y lão giả cũng gật đầu một cái.

Trong nháy mắt tiếp theo, thân ảnh bốn người chợt lóe, trong nháy mắt tại chỗ biến mất.

Tòa kia màu cam gò núi phụ cận, đông đảo thế lực cơ sở ngầm, vẫn dựa theo trong ngày thường thói quen, khắp nơi đi dạo.

Mà Phiên Càn mang theo Lữ Đạt đám người, những ngày qua cũng một mực ở chung quanh tìm kiếm Huyền Già đại sư tung tích.

"Lão đại, người nói thế nào vị Đông Thổ Thần Tăng Huyền Già đại sư, sẽ xuất hiện sao?" Vị kia đàn ông mặt vuông lão thập thất Tần Phương mở miệng nói.

Phiên Càn nói: "Ta nghĩ rằng nhất định sẽ tới, hiện tại đang lưu truyền tin tức cũng càng thêm cận kề. Bất Dạ Thành đã làm lớn chuyện, Bất Dạ Thành Chủ Tiêu Thương Hải cùng Huyền Già đại sư lẫn nhau liên thủ, ngăn cản bất luận kẻ nào tiến vào Vương Lăng."

Lữ Đạt nói: "Lão đại, người nói Bất Dạ Thành tin tức là thực sự sao? Lâu Lan Cổ Quốc Vương Lăng bên trong, thật có đáng sợ đồ vật tồn tại?"

Phiên Càn nói: "Không biết. Nếu như đến lúc đó vị kia Huyền Già đại sư thật cùng Bất Dạ Thành Chủ Tiêu Thương Hải liên thủ, tin tức kia rất có thể là

thực sự, ta còn là rất tin tưởng vị kia Huyền Già đại sư tính cách."

Đang lúc này, "Rống ~~~" một tiếng kinh thiên động địa tiếng rống giận, bỗng nhiên từ tòa kia màu cam gò núi phương hướng truyền tới.

"Thanh âm gì?"

Giờ khắc này, Phiên Càn nắm người rồi rít xoay người lại, hướng kia màu cam gò núi phương hướng nhìn lại.

"Rống ~~~ "

Ngay sau đó, (Znonz) lại gầm lên giận dữ âm thanh từ cái hướng kia truyền tới, chấn màng nhĩ mọi người vang lên ong ong.

"Lão đại, thanh âm này?" Lữ Đạt mặt đầy giận mình.

Phiên Càn trên mặt giống vậy tràn đầy vẻ kinh hãi, bởi vì này thanh âm quả thực quá vang dội.

Kia màu cam gò núi cách bọn họ, ít nhất có một dặm địa phương.

Thế nhưng tiếng rống giận truyền tới, giống như sét đánh ngang tai, dao động đến bọn hắn làm đau màng nhĩ.

"Chính xác hộ Lăng Cổ Thú!" Phiên Càn mở miệng nói.

Ngay vào lúc này, tiếng thứ ba tiếng rống giận vang lên.

"Rống ~~~ "

Lữ Đạt mặt đầy cả kinh nói: "Đây chẳng lẽ là có người đang xuất thủ, giải quyết đầu kia hộ Lăng Cổ Thú chứ?"

(cảm tạ cặn mớ phạt khen thưởng 50000 Qidian tiền, quả thực phi thường phi thường phi thường cảm tạ! ! ! ! !)

Converter By Znonz : Xin điểm 9-10 cuối mỗi chương để convert có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 319 : Chương Lô Lan Vương Lăng (1)

Nghe nói như thế, lão già kia lúc này ngẩn người, nói rằng: "Lô Lan Cổ Quốc Quốc Vương còn sống? Công tử, cái này khả năng không lớn a !. Vị cuối cùng Lô Lan Cổ Quốc Quốc Vương, cách nay đã có sáu bảy trăm năm, làm sao có thể sống đến bây giờ?"

Nam tử trẻ tuổi nói: "Nếu như theo bình thường mà nói, quả thực sống không được dài như vậy lâu. Nhưng ở trên đời này, muốn kéo dài thọ mệnh, cũng không phải là không có biện pháp. Nếu không, trong môn những lão bất tử kia, đã sớm chết hết, thì như thế nào sống đến bây giờ?"

Lão già vội vàng nói: "Công tử mời nói cẩn thận. "

Nam tử trẻ tuổi nói: "Thôi lão không cần phải khẩn trương, lời như vậy ở trong môn, ta tự chắc là sẽ không nói. "

Lão già nói: "Công tử minh bạch là tốt rồi. "

Hơi dừng một chút, lão già lại nói: "Bất quá công tử, Lô Lan Cổ Quốc Quốc Vương, thì như thế nào có thể cùng chúng ta so sánh với? Hơn nữa còn là kéo dài tuổi thọ sáu bảy trăm năm, thí dụ như vậy, dù cho trong môn cũng chỉ là truyền thuyết, người nào cũng không có thấy tận mắt đã đến. "

Nam tử trẻ tuổi khoé miệng lộ ra một đường vòng cung, nói rằng: "Ta cũng là đoán. Cho nên, hãy để cho bọn họ trước vào Vương Lăng đi tìm một chút. Nếu như Lô Lan Cổ Quốc Quốc Vương còn sống, những người này đi vào, nhất định sẽ trở nên rất có ý nghĩa. "

Lão già chợt nói: "Thì ra công tử là tính toán này. "

Nam từ trẻ tuổi hé mắt, nói rằng: "Không sai, chúng ta liền ở chỗ này chờ xem cuộc vui. "

...

Theo gò núi bên kia đánh nhau tin tức bị truyền quay lại, đợi ở Lâu Lan quốc ốc đảo bên trong mỗi bên thế lực lớn, nhao nhao bị kinh động.

"Này Tiên Thiên Cảnh cao thủ, rốt cục động thủ! "

Giờ khắc này, tất cả thế lực đều hành động.

Mỗi bên đạo nhân mã nhao nhao bị triệu tập, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất ly khai ốc đảo, chạy tới Lâu Lan quốc gia cổ di chỉ chỗ phương hướng.

Cùng lúc đó, Lữ Đạt cũng trở về tiểu trang viên, đem tin tức mang cho Ninh Tiểu Đường.

"Đại hiệp, vị kia Huyền Già đại sư tìm được, đang ở Vương Lăng bên kia. "

Nghe được tin tức này, Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng.

Ngay sau đó, Lữ Đạt lại đem gò núi bên kia tình thế, hướng Ninh Tiểu Đường căn cứ giới thiệu một lần.

Sau khi nghe xong, Ninh Tiểu Đường hơi có chút vô cùng kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới lại có nhiều như vậy Tiên Thiên Cảnh cao thủ tụ chung một chỗ,

Cái này ở Đại Tấn Hoàng Triều có thể nói vô cùng hiếm thấy.

Bởi vì ở Đại Tấn Hoàng Triều, bởi có chút đặc biệt ước định, Tiên Thiên Cảnh cao thủ đều bị ước thúc, dù cho ở trên giang hồ đi lại cũng không thấy nhiều, chớ đừng nhắc tới lẫn nhau động thủ.

Thoáng chầm chúc một phen sau, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói: "Ngươi trước dẫn đường, chúng ta qua xem thử xem lại nói. "

Ninh Tiểu Đường cũng tương tự mang theo Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người.

Tuy nói gò núi bên kia tình thế phức tạp, nhưng làm cho Thẩm Ngưng Nhi cùng Thẩm Duyệt Duyệt hai người một mình đợi ở tiểu trang viên, đồng dạng chưa nói tới an toàn.

Thật nếu nói, hai tỷ đệ vẫn là đợi ở Ninh Tiểu Đường bên người, còn có an toàn bảo đảm.

Thẩm Ngưng Nhi đối với Tiên Thiên Cảnh cường giả tranh đấu, rõ ràng cảm thấy rất hứng thú, dọc theo đường đi không ngừng hướng Lữ Đạt tìm hiểu tình huống bên kia.

Đặc biệt là đối với đầu kia hình thể khổng lồ hộ tống Lăng Cổ thú, Thẩm Ngưng Nhi càng là biểu hiện ra một bộ hứng thú dồi dào đáng đáp.

Làm Ninh Tiểu Đường đám người đến mục đích, hiện trường hiển nhiên lại đã xảy ra nào đó biến cố.

Gò núi trước tranh đấu đã tiêu thất, trên mặt đất cái lỗ thủng cũng làm lớn ra gấp đôi, đen như mực tựa như đi thông u minh.

Nhưng mà mỗi bên đại thế lực đội ngũ, lại chen lấn chạy về phía cái lỗ thủng.

Phản Càn rất nhanh mang đám người đi tới Ninh Tiểu Đường đám người trước mặt.

"Các hạ, ngươi đã đến rồi. " Phản Càn hướng Ninh Tiểu Đường hơi hơi lễ một cái.

Ninh Tiểu Đường gật đầu, hỏi: "Huyền Già đại sư người đâu? "

Phản Càn giải thích: "Bọn họ tất cả đi xuống. "

Nói, hắn chỉ chỉ cách đó không xa cái lỗ thủng.

"Lúc đầu, Huyền Già đại sư cùng bắt dạt thành chủ Tiêu thương hải, hơn nữa đầu kia hộ tống Lăng Cổ thú, cùng bốn vị khác Tiên Thiên Cảnh cao lực lượng ngang nhau. Bất quá sau lại, lại xuất hiện một vị hòa liên dạy Tiên Thiên Cảnh Thánh trưởng lão, hắn đứng ở mặt khác bốn vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ bên kia. "

"Có vị kia hòa liên giáo Tiên Thiên Cảnh Thánh trưởng lão gia nhập vào, đầu kia hộ tống Lăng Cổ thú cuối cùng không địch lại, trực tiếp bị đánh tiến vào lỗ thủng ở giữa. Sau đó, Huyền Già đại sư cùng này Tiên Thiên Cảnh cao thủ, cũng tất cả đều đi theo. "

"Thì ra là thế. " Ninh Tiểu Đường gật đầu.

Nhìn mỗi bên đại thế lực đội ngũ không ngừng xuống đến trong lỗ thủng đi, Thẩm Ngưng Nhi trong con người xinh đẹp lóng lánh tràn đầy phấn khởi quang mang.

"Tiểu Đường, phía dưới thật là Lâu Lan Cổ Quốc Quốc Vương Vương Lăng sao? Nếu không, chúng ta cũng đi xuống xem một chút a !? "

Thẩm Ngưng Nhi xoay người lại nhìn về phía Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường hơi hơi trầm ngâm, này Tiên Thiên Cảnh cường giả hao tổn tâm cơ muốn đi vào Vương Lăng ở giữa đi, hiển nhiên phía dưới tồn tại một ít ngay cả Tiên Thiên Cảnh cường giả đều mong mỏi lấy được một số thứ.

Như vậy sẽ là gì chứ?

Nghĩ tới đây, Ninh Tiểu Đường trong lòng không khỏi có chút ngạc nhiên đứng lên.

"Đi, chúng ta liền đi xuống xem một chút. " Ninh Tiểu Đường gật đầu, lập tức hấn lại nhìn phía Phàn Càn chúng giật cướp, nói rằng: "Các người muốn xuống phía dưới sao? "

Lữ Đạt chúng giật cướp đều nhìn về Phàn Càn, trung cầu ý kiến của hắn.

Bọn họ Thập Bát Khẩu tới Lâu Lan quốc gia cổ di chỉ bên này, vốn là vì cướp đoạt một phần Vương Lăng trong bảo tàng.

Bất quá một phen nội chiến xuống tới, lúc này bọn họ Thập Bát Khẩu, chỉ còn lại có năm người, thù hạ cũng đã chết hơn phân nửa.

Phàn Càn tinh tế suy tính một phen sau, lắc đầu nói rằng: "Các hạ, chúng ta không đi xuống. "

Đây cũng là hành động bất đắc dĩ, bọn họ nhân thủ cơ bản đã hao tổn hết, muốn đoạt đoạt bảo tàng, thì như thế nào là thế lực khác đối thủ?

Đặc biệt là kiến thức này Tiên Thiên Cảnh cao đầu lúc uy lực sau, Phàn Càn thật sâu cảm giác được tự thân nhỏ bé, đây hoàn toàn chính là trời và đất khác biệt.

Có cường đại như vậy nhân vật tham dự, bọn họ vẫn là lần tránh xa một chút tốt hơn.

Với lại nhiều năm qua trên lưỡi đao liếm huyết cuộc đời, làm cho Phàn Càn có một loại trực giác, lần này, nơi đây sợ rằng rất nhiều người phải chết rồi.

Đối với Phàn Càn lựa chọn, Ninh Tiểu Đường trong lòng âm thầm khen ngợi, có thể không bị bảo tàng mê hoặc con mắt, coi như là đáng quý.

Bất quá lập tức, Ninh Tiểu Đường tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại nói: "Các người vẫn là tới một người, cùng ta cùng đi. Bởi vì ta cũng không nhận ra vị kia Huyền Già đại sư, đến lúc đó còn cần các người giúp ta chỉ ra. "

Nghe được Ninh Tiểu Đường lời này, Phàn Càn bọn người ngần người.

"Các hạ, vậy hay là ta với người cùng nhau đi xuống đi. " Phàn Càn mở miệng nói.

Ninh Tiểu Đường gật gật đầu nói: "Tốt. "

Sau đó, UU đọc sách www.uukanshu.com Ninh Tiểu Đường bốn người, theo thế lực khác bên ngoài, cùng nhau bỏ vào cái kia mặt đất lỗ thủng ở giữa.

Cái kia mặt đất lỗ thủng bề sâu chừng hơn mười trượng, tất cả mọi người là từ nơi ranh giới tuột xuống.

Đội trọt tới mặt đất, bày ra ở trước mặt mọi người, là một tòa tựa như như mê cung cự đại mà dưới cung điện.

Chỗ ngồi này trong lòng đất cung điện bốn phương thông suốt, thật giống như một tòa thành dưới đất trì.

Này mỗi bên đại thế lực đội ngũ, có lẽ là nhiều người duyên cớ, căn bản không có do dự, trực tiếp chia làm nhiều đám, không thể chờ đợi được chạy về phía trong lòng đất cung điện các nơi, tìm kiếm trong truyền thuyết Lâu Lan quốc gia cổ bảo tàng.

"Tiểu Đường, chúng ta bây giờ đi hướng nào? " Thẩm Ngưng Nhi mở miệng hỏi.

Ninh Tiểu Đường nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn phía trong đó một cái cao tới ba trượng lối giữa.

Lối giữa trên mặt đất, lưu lại đại lượng lam chất lỏng màu tím, chất lỏng kia tản ra nhẹ nhàng mùi máu tanh nồng đậm.

"Chúng ta đi bên này. "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 320 :Lâu Lan Vương Lăng (2)

Lối giữa trên mặt đất những thứ kia lam chất lỏng màu tím, hiển nhiên là đầu kia hộ tống Lăng Cổ thú lưu lại huyết dịch.

Hơn nữa cái khác một ít sợi tơ nhện, dấu chân ngựa, Ninh Tiểu Đường đã xác nhận những thứ kia Tiên Thiên Cảnh cao thủ, đồng dạng cũng là đi cái phương hướng này.

Xác nhận phương hướng sau đó, Ninh Tiểu Đường bốn người lúc này dọc theo lối giữa, hướng chỗ sâu hơn đi tới.

Lối giữa lấy nhất định góc xiên độ, liên tục thâm nhập dưới đất.

Theo bốn người không ngừng đi tới, tia sáng cũng biến thành càng ngày càng mờ.

Rất nhanh thì trở nên đen kịt như đêm, đưa tay không thấy được năm ngón.

Khá tốt không bao lâu, ở lối giữa trên vách tường, xuất hiện một chiếc đèn chong, tản ra hơi yếu hoàng quang, tựa hồ đang vì mê thất phương hướng mọi người, chỉ dẫn con đường đi tới.

Sau đó, cách mỗi hai ba chục trượng, trên vách tường đều gặp phải một chiếc đèn chong.

Ninh Tiểu Đường bốn người dọc theo lối giữa, một đường đi tới.

Khoảng chừng đi trên trăm trượng sau đó, phía trước sáng tỏ thông suốt.

Một cái cao sáu, bảy trượng to lớn dưới hang động, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Hang động bốn phía trên vách tường, thấp sáng lấy vô số ngọn đèn đèn chong, liền tựa như trong màn đêm tĩnh lặng, phát ra lấp lánh quang mang, đem cả cái huyết động chiếu sáng rực khắp.

Mà ở hang động trong lòng đất, một đầu thể hình khổng lồ cự thú, đang vẫn không nhúc nhích nằm ở nơi đó.

cự thú dài một viên cùng loại đầu sư tử đầu, mặt như mặt quý, mặt xanh nanh vàng, nhìn qua khủng bố mà sấm sét.

Nhưng mà lúc này con cự thú, sớm đã khí tức hoàn toàn không có.

Nó thân thể cao lớn trên, cũng là vết thương chồng chất, có nhiều nói nứt ra, đều lộ ra rõ ràng đầu khớp xương.

Thảm Ngưng Nhi lúc này che miệng la hoảng lên: \ "Trời ạ, đây là quái thú gì? Tựa như thật là xấu xí, thật là khủng khiếp! \ "

Thảm Duyệt Duyệt cũng phát sinh cảm thán: \ "Nó đáng sợ thật lớn a! \ "

Ninh Tiểu Đường nói: \ "Đây chính là đầu kia hộ tống Lăng Cổ thú sao? \ "

Phản Càn trả lời: \ "Không sai, các hạ, chính là đầu kia hộ tống Lăng Cổ thú. \ "

Lúc này trong huyết động, ngoại trừ Ninh Tiểu Đường bốn người bên ngoài, đã có hơn mười vị người của thế lực khác,

Tới trước một bước.

Bọn họ đứng tại nơi đầu hộ tống Lăng Cổ thú cách đó không xa, hướng về phía con thú dữ này chỉ trỏ, trong miệng nghị luận âm ỉ.

\ "Con mẹ nó, đầu này hộ tống Lăng Cổ thú, rốt cục chết. Nửa năm qua này, không biết bao nhiêu người chết ở nó dưới vuốt. \ "

\ "Ai, nó thật lợi hại. Cũng chỉ có Tiên Thiên Cảnh đại cao thủ, cùng nhau hợp lực, mới có thể đem giết chết. \ "

\ "Đúng vậy, trước nếu không phải Hòa Liên Giáo Tiên Thiên Cảnh Thánh trưởng lão đột nhiên xuất hiện đánh lén, sợ rằng còn bắt không được đầu này súc sinh. \ "

\ "Lại nói tiếp, Bất Dạ Thành Chủ vị kia đồng Thổ Thần tăng cũng thật là, nếu không phải bọn họ ngăn cản, đầu này súc sinh đã sớm bị giết chết. \ "

\ "Xuyt, nhỏ giọng một chút, ngại dám nghị luận Bất Dạ Thành Chủ, không muốn sống nữa! \ "

\ "Được rồi được rồi, chúng ta đi nhanh lên đi, vẫn là tìm kiếm bảo tàng quan trọng hơn. Bây giờ không có đầu này hộ tống Lăng Cổ thú thủ hộ, cái này Lâu Lan Cổ Quốc Vương Lăng, chúng ta rốt cục có thể thật tốt thăm dò một phen. \ "

Lập tức, hơn mười vị người của thế lực khác, lập tức rời đi hang động, bắt đầu đi tìm Vương Lăng bảo tàng ở nơi nào.

Hang động bốn phía, có tám chín cái đen như mực cửa động, cũng không biết thông suốt nơi nào.

Trước những người đó, liền là tìm trong đó ba cửa động, chia làm ba đợt người rời đi nơi đây.

Thảm Ngưng Nhi nhìn những cửa động kia, nhỏ bé cau lại lông mày lớn, hỏi: \ "Tiểu Đường, chúng ta bây giờ đi hướng nào? \ "

Ninh Tiểu Đường đạo câu: \ "Ta xem trước một chút, các ngại chờ một chút. \ "

Tiếng nói vừa dứt, Ninh Tiểu Đường thân ảnh liên tục ở hang động bốn phía thoáng hiện. Mỗi một cái cửa động nơi, Ninh Tiểu Đường cũng hơi dừng lại trong nháy mắt.

Mười hơi thở sau đó, Ninh Tiểu Đường về tới tại chỗ.

Hắn đối với Thảm Ngưng Nhi ba người nói: \ "Đi bên này, đi theo ta. \ "

Ninh Tiểu Đường lựa chọn cửa động, cùng lúc trước những người đó trước đi, cũng không giống nhau.

Đi vào cửa động phía sau, xuất hiện ở trước mắt, là một cái uốn lượn quanh co thông đạo.

Bốn người dọc theo thông đạo liên tục đi tới, như vậy đi ước nửa khắc đồng hồ phía sau, phía trước bỗng nhiên truyền đến kịch liệt tiếng đánh nhau.

\ "Oanh ~\ " \ "Ầm ầm ~\ "

Mãnh liệt âm thanh, tựa như đất bằng nổi sóng, làm cho cả thông đạo đều rung động.

Lập tức, liền có nổi giận quát tiếng vang lên: \ "Tiêu Thương Hải, ngại có thể hay không không phải giống như huênh hoang khoác lác giống nhau đánh ta? \ "

Ngay sau đó, vang lên là một người khác thanh âm.

\ "Lão thành chủ, có ta Tiêu mỗ ở, tuyệt sẽ không để cho ngại đi lên một bước kia! \ "

\ "Tiêu Thương Hải, ngại không nên ép ta! Phở La Tư, nhanh lên giải quyết con lừa ngốc. \ "

\ "Chết tiệt, cái này con lừa ngốc Kim Cương Bất Hoại Thần Công, quá mức khó chơi! \ "

\ "Phở La Tư, ngại Hòa Liên Giáo không phải có bất tử đan sao? Vì sao còn phải tới cùng cái này giao du với kẻ xấu? \ "

\ "Tiêu Thương Hải, chúng ta Hòa Liên Giáo hành sự, không cần phải ngại tới quản! \ "

\ "Ầm ầm ~\ "

\ "Ha ha ha, chết tiệt con lừa ngốc, rốt cục trúng chiêu! \ "

\ "Huyền Già đại sư, ngại thế nào? \ "

\ "Phở La Tư, chúng ta đi! \ "

\ "Khái khái ho khan ~ Tiêu thành chủ, bản tăng xấu hổ, vẫn là không có cách giúp ngại ngăn chặn vị kia Hòa Liên Giáo thí chủ. \ "

\ "Huyền Già đại sư nói gì vậy, đại sư đã giúp Tiêu mỗ rất nhiều. Huyền Già đại sư, ngại liền lưu ở nơi đây, Tiêu mỗ người đi một lát sẽ trở lại. \ "

\ "Tiêu thành chủ, còn xin cẩn thận. \ "

Liên tục truyền tới tiếng đối thoại thanh âm, làm cho Ninh Tiểu Đường bốn người lúc này bước nhanh hơn.

Hơn mười hơi thở qua đi, Ninh Tiểu Đường bốn người đi ra thông đạo, đi tới một cái trong thạch thất.

Lúc này trong thạch thất, chỉ còn lại có vị kia Huyền Già đại sư một người.

Nhìn thấy Ninh Tiểu Đường bốn người xuất hiện, vị kia Huyền Già đại sư rõ ràng ngăn người.

Ninh Tiểu Đường ngẩng lên trước mắt vị này vóc người gầy yếu, da xanh đen lão tăng, mở miệng nói: \ "Chính là Huyền Già đại sư ở trước mặt? \ "

Huyền Già đại sư gật đầu một cái nói: \ "Chính là bản tăng, không biết thí chủ là? \ "

Ninh Tiểu Đường nói: \ "Tại hạ Ninh Tiểu Đường, lần này tới Tây Vực, chính là đặc biệt tới tìm đại sư giúp một tay. \ "

Huyền Già đại sư nói: \ "A di đà phật, nếu như bản tăng có thể giúp được gì không, tất nhiên không chối từ. Không biết thí chủ vì chuyện gì? \ "

Ninh Tiểu Đường nói: \ "Đại sư, người xem phong thư này, liền hiểu, cái này chính là Huyền Minh đại sư đưa cho người thư. \ "

Nói, Ninh Tiểu Đường từ trong lòng ngực móc ra một phong thư tới, đưa cho Huyền Già đại sư.

Huyền Già đại sư tiếp nhận thư, liếc nhìn phong thư lên chữ viết phía sau, liền nói ngay rồi tiếng niệm phật.

\ "A di đà phật, đúng là Huyền Minh sư huynh giấy viết thư. \ "

Tiếp lấy, Huyền Già đại sư lúc này mở ra phong thư, xuất ra giấy viết thư nhìn.

Một lát sau, Huyền Già đại sư hướng phía Ninh Tiểu Đường chấp hai tay nói: \ "A di đà phật, nguyên lai là Ninh trang chủ ở trước mặt, thứ cho bản tăng lúc này không còn cách nào đứng dậy chào, xin hãy tha lỗi. \ "

Ninh Tiểu Đường nói: \ "Đại sư khách khí. UU đọc sách [www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com) ta coi đại sư bị thương, nếu không để tại hạ cho đại sư nhìn một chút. \ "

Cảm thụ được lúc này trên người mình thương thế, Huyền Già đại sư cũng không có cự tuyệt, nói rằng: \ "Vậy liền phiền phức Ninh trang chủ rồi. \ "

...

Bên kia, Tiêu Thương Hải một đường theo Cơ Vô Nhai cùng Phô La Tư hai người, cuối cùng đi tới một cái to lớn trong hang.

Đây là một tòa phương viên gần một trong, cao mười mấy trượng lớn hang động lớn.

Rất khó tưởng tượng, trên đời này dĩ nhiên biết có khổng lồ như vậy hang.

Mà để cho Tiêu Thương Hải giật mình là, ở chính giữa hang động, xây lấy một tòa to lớn nhân loại kiến trúc.

Đó là một tòa cao vài chục trượng, chiều rộng mười mấy trượng làm bằng đá kim tự tháp.

Tiêu Thương Hải trong miệng không nhịn được nói: \ "Đó chính là lịch đại Lâu Lan Cổ Quốc Quốc Vương mộ thất sao? \ "

(hiện tại mới phát hiện, hai ngày trước chương tiết đếm xong giống như lặp lại lần. Xem ra mỗi ngày thức đêm, đầu óc ngao bất tỉnh...)

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 321 :Lâu Lan Vương Lăng (3)

Ngay sau đó, Tiêu Thương Hải ánh mắt ngưng lại.

Bởi vì hai bóng người đang hướng phía tòa kia làm bằng đá kim tự tháp kiến trúc rất nhanh bay vút qua, hai người kia chính là Cơ Vô Nhai cùng vị kia Hòa Liên Giáo Thánh trưởng lão Phô La Tư.

"Đứng lại! "

Tiêu Thương Hải tức giận quát lên, thân ảnh lóe lên, lúc này đuổi theo.

Nhưng mà chỉ có truy tới một phần hai, Cơ Vô Nhai cùng Phở La Tư hai người liền đã từ kim tự tháp một cửa vào chui vào.

Cổng vào là một tấm lam bằng đá thú miệng, cao cỡ một người, đen như mực, nhìn qua mờ mờ lộ ra một tia âm u cùng khủng bố.

Đi tới cổng vào trước, Tiêu Thương Hải không khỏi hơi dừng một chút.

Nhưng mà vừa nghĩ tới Cơ Vô Nhai cùng Phở La Tư đã vào đến bên trong điện, Tiêu Thương Hải lúc này không do dự nữa, hơi nghiêng người đi, phóng mà vào.

Xuyên qua một cái dài bảy tám trượng đen kịt thông đạo, xuất hiện ở Tiêu Thương Hải trước mắt, là một tòa thạch thất.

Thạch thất bốn phía thấp đầy hàng trăm hàng ngàn ngọn đèn đèn chong, tựa như trong màn đêm ngôi sao, lấp lánh, rực rỡ loá mắt.

Ở trong thạch thất, để chín thanh quan tài đồng.

Mỗi một chiếc quan tài đồng, đều dài hơn ước một trượng, mặt trên điêu khắc phức tạp quỷ dị ký hiệu cùng chim bay cá nhảy.

Chứng kiến quan tài đồng, Tiêu Thương Hải trong lòng hơi hơi rung mình.

Nhưng mà ngay sau đó, hắn liền dời đi lực chú ý.

Hắn nhìn về đứng ở thạch thất tường bên trên hai bóng người -- Cơ Vô Nhai cùng vị kia Hỏa Liên Giáo Thánh trưởng lão Phở La Tư.

Cơ Vô Nhai cùng Phở La Tư ngẩng đầu, ánh mắt không hề chớp mắt mà nhìn tường, một bộ như si mê như say sưa đáng đáp, phảng phất như là đang nhìn chính mình nhất nữ nhân yêu mến.

Chỉ thấy thạch thất trên vách tường, dùng màu đỏ thuốc màu, miêu tả lấy một vài bức nhân vật bức họa.

Những nhân vật kia bức họa, thần sắc hung lệ lạnh lạnh, bày các loại động tác tư thế, rõ ràng là một loại tu luyện công pháp, với lại bên cạnh còn có chữ cổ chú thích.

Ngoài ra còn có một ít hình vẽ, miêu tả lấy cả tòa thành trì nhân loại từ vong lúc thăm lẫn nhau.

Những nhân loại kia dường như bị vật gì vậy hút khô như nhau, tất cả đều tuyệt vọng thống khổ ngã trên mặt đất, thân hình khô héo như củi.

"Cơ Vô Nhai! "

Tiêu Thương Hải không hề kêu lão thành chủ,

Trực tiếp kêu lên tên của đối phương.

"Người thật muốn luyện loại này không có tính người, cực kỳ tàn ác tà công! "

"Thật can đảm, Tiêu Thương Hải, người lại dám một mình đuổi theo. " Cơ Vô Nhai chậm rãi xoay người lại, cặp kia đôi mắt già nua vẫn đục, lóe lên vẻ dữ tợn.

"Phở La Tư, người ta liên thủ, trước tiên đem Tiêu Thương Hải cái này câu vật làm thịt. "

Nghe nói như thế, Phở La Tư chậm rãi xoay người lại, trên mặt một bộ thần sắc chưa thỏa mãn.

Hắn chán ghét mà liếc nhìn Tiêu Thương Hải, nói rằng: "Cơ Vô Nhai, các người Bất Dạ Thành vị này hậu bối, quả thực quá đáng ghét rồi. Liền theo lời người nói, chúng ta trước tiên đem con này phiền lòng con ruồi, giết chết lại nói. "

"Oanh ~ " "

Trong nháy mắt tiếp theo, ba người đồng thời động thân, chiến đấu đến cùng một chỗ.

...

Bên kia, Huyền Già đại sư ở Ninh Tiểu Đường một phen trị liệu xong, bị thương thân thể bắt đầu dần dần chuyển tốt.

Tuy là thương thế cũng không có toàn bộ trị hết, nhưng cũng khá một phần hai về sau, chỉ ít trong hành động đã không chướng ngại.

Huyền Già đại sư chấp hai tay, nói cảm ơn: "A di đà phật, đa tạ Ninh trang chủ cứu trị. "

Ninh Tiểu Đường nói: "Đại sư khách khí, nhưng mà một cái nhắc tay, với lại tại hạ đồng dạng cần đại sư hỗ trợ. "

Huyền Già đại sư nói, "Ninh trang chủ yên tâm, Huyền Minh sư huynh đã ở trong thơ, đem tình huống đều nói cho ta. Cần bản tăng xuất thủ giúp một tay,

nói vậy chính là vị tiểu thí chủ này a !. "

Nói, Huyền Già đại sư hơi hơi chỉ chỉ Ninh Tiểu Đường bên cạnh Thẩm Duyệt Duyệt.

Ninh Tiểu Đường nói: "Không sai, chính là Duyệt Duyệt. "

Huyền Già đại sư nói: "Việc này liên cam đoan bản tăng thân tốt nhất, bản tăng nhất định sẽ đem hết toàn lực. Nhưng mà ở nơi này, bản tăng còn phải hoàn thành một việc. Ta trước đã đáp ứng vị kia Tiêu thành chủ, phải giúp hắn ngăn chặn vị kia Hỏa Liên Giáo thí chủ. "

"Cho nên mong rằng Ninh trang chủ thứ lỗi, cho bản tăng đi trước trợ vị kia Tiêu thành chủ giúp một tay, chờ hoàn thành bản tăng hứa hẹn, bản tăng trở lại trợ giúp vị tiểu thí chủ này. "

"Ách. . . " Ninh Tiểu Đường hơi hơi ngẩn người, "Chính là đại sư, thương thế của ngươi. . . "

Huyền Già đại sư nói: "Không có gì đáng ngại, cũng xin Ninh trang chủ chờ đợi ở đây bản tăng quay lại. "

Nói, Huyền Già đại sư chậm rãi đứng dậy.

Thấy thế, Ninh Tiểu Đường trong lòng khe khẽ thở dài, bất đắc dĩ thôi.

Vị này Huyền Già đại sư không có thụ thương lúc, cũng không là đối thủ của đối phương, huống chi hiện tại đã bị thương.

Hiện tại thả hắn rồi đi, chẳng phải là làm cho hắn một lần nữa dề vào miệng cọp?

Nghĩ đến chính mình cuối cùng là cần vị này Huyền Già đại sư giúp một tay, Ninh Tiểu Đường mở miệng nói: "Đại sư, đã như vậy, chúng ta liền cùng ngươi cùng đi được rồi. "

Nghe được Ninh Tiểu Đường cũng phải cùng chính mình cùng nhau đi tới, Huyền Già đại sư nhất thời hơi hơi vui vẻ.

Trong thơ, hắn đã biết đến vị này Ninh trang chủ, chính là ân đại cao thủ.

Nếu có vị này xuất thủ, hắn thấy, nói vậy liền có thể ngăn cản Cơ Vô Nhai cùng Phổ La Tư đạt được tà công.

Huyền Già đại sư thì lễ, nói rằng: "Bản tăng cảm ơn Ninh trang chủ. "

Lập tức, Ninh Tiểu Đường đoàn người, liền tìm Tiêu Thương Hải ba vị Tiên Thiên Cảnh cao thủ lưu lại manh mối, một đường đi về phía trước, cuối cùng cũng đi tới cái kia to lớn hang.

Ngắm lên trước mắt cái này xung quanh gần một dặm, cao mười mấy trượng hang động, Ninh Tiểu Đường đoàn người, đều âm thầm lú lười.

Đặc biệt chính giữa hang động tòa kia tảng đá đắp lồi mà thành kim tự tháp, càng làm cho Thẩm Ngưng Nhi la hoảng lên: "Ông trời của ta, là kim tự tháp à! "

"Àm ăm~~ "

Ngay sau đó, một tiếng vang thật lớn lẫn át Thẩm Ngưng Nhi thanh âm, mặt đất hơi hơi rung động.

Ninh Tiểu Đường nhìn chính giữa hang động kim tự tháp, hí mắt, nói rằng: "Chúng ta đi, bọn họ hẳn là sẽ ở đó ngồi trong Kim Tự Tháp điện. "

Làm Ninh Tiểu Đường đoàn người, từ kim tự tháp công vào bước vào, sau đó xuất hiện ở tòa thật to thạch thất lúc, Tiêu Thương Hải ba người đang chém giết tới thời khắc máu chốt.

Lấy một chọi hai, Tiêu Thương Hải rõ ràng rơi vào hạ phong, trên người vết máu loang lổ, tựa hồ bị thương không nhẹ.

Nhưng mà lúc này Tiêu Thương Hải lóe đánh, hoàn toàn là một loại liều mạng, lấy tổn thương đổi tổn thương, lấy mạng đổi mạng, thật là điên cuồng không gì sánh được.

Mà Cơ Vô Nhai cùng vị kia Hỏa Liên Giáo Thánh trưởng lão Phổ La Tư hai người, hiển nhiên cũng không muốn cùng Tiêu Thương Hải lấy mạng đổi mạng, cho nên chém giết lúc, nhiều ít để lại chút đường lui.

Cũng bởi vì như thế, Tiêu Thương Hải chỉ có kiên trì tới hiện tại.

Nhưng mà Tiêu Thương Hải cuối cùng không phải người sắt, đánh thời gian dài như vậy, chảy nhiều máu như vậy, hắn thể lực bắt đầu dần dần chống đỡ hết nổi, UU đọc sách www.uukanshu.com hầu như đến rồi thể suy sức yếu.

Chỉ thấy Tiêu Thương Hải chỗ sơ hở càng ngày càng nhiều, đỡ trái hờ phải, dường như thuyền nhỏ trong bão táp, tùy thời đều có thể lật úp.

Huyền Già đại sư nhìn thấy trước mắt tình hình chiến đấu, nhìn không được vội la lên: "Tiêu thành chủ, bản tăng lúc này tới giúp ngươi. "

Thấy Ninh Tiểu Đường đám người đến, Cơ Vô Nhai nói: "Tiêu Thương Hải không nhanh được, Phở La Tư, ngươi đi ngăn lại con lừa ngốc, ta tự mình giải quyết Tiêu Thương Hải."

Phở La Tư nói: "Không thành vấn đề, con lừa ngốc giao cho ta được rồi!"

Bên này, Huyền Già đại sư đang muốn tiến lên hỗ trợ, Ninh Tiểu Đường dè dặt xuống bả vai.

Chỉ nghe Ninh Tiểu Đường nói rằng: "Đại sư, để cho ta đi."

Nói, Ninh Tiểu Đường tiến lên một bước, đứng ở Huyền Già đại sư trước người.

Cùng lúc đó, vị kia Hòa Liên Giáo Thánh trưởng lão Phở La Tư cũng thối lui ra khỏi vòng chiến.

Sau đó, thân hình hắn chuyển một cái, khí thế hung hăng hướng phía Ninh Tiểu Đường đám người đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 322 :Lâu Lan Vương Lăng (4)

Thấy Phở La Tư hướng phía Ninh Tiểu Đường đám người đánh tới, Tiêu Thương Hải vội la lên: "Huyền Già đại sư, đi nhanh lên!"

Cơ Vô Nhai cười lạnh một tiếng: "Tiêu Thương Hải, chính ngươi cũng không lo được, còn quản người khác? Quản tốt chính ngươi a !."

Dứt lời, hắn thừa dịp một sơ hở, một chưởng đánh vào Tiêu Thương Hải trên vai, đánh cho Tiêu Thương Hải trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Cùng lúc đó, Phở La Tư thân ảnh cũng bay vút đến Ninh Tiểu Đường đám người trước mặt, sau đó chọt một chưởng đánh tới.

"Oanh ~ "

Bén nhọn tiên thiên cương khí, trong phút chốc nổ tung.

Ninh Tiểu Đường thần sắc thản nhiên, ở Phở La Tư đánh hướng bên này trong nháy mắt đó, hắn liền lập tức giải trừ xong thực lực của chính mình.

Sau đó, thực lực của hắn liền dùng tốc độ khó mà tin nổi tăng lên, Tiên Thiên Sơ Kỳ, Tiên Thiên Trung Kỳ, Tiên Thiên Hậu Kỳ, Tiên Thiên Viên Mãn!

Cái này, cũng phát sinh ở trong khoảng chớp mắt.

Sắp tới vị kia Hòa Liên Giáo Thánh trưởng lão, thậm chí cũng còn không tới kịp chú ý tới Ninh Tiểu Đường hơi thở biến hóa.

Khi hắn một chưởng đánh phía Ninh Tiểu Đường đám người lúc, Ninh Tiểu Đường ra sau tới trước.

Chỉ thấy Ninh Tiểu Đường cánh tay phải tùy ý hướng trước người vung lên, một đạo tiên thiên cương khí ngưng tụ mà thành khí màn, chớp mắt chắn phía trước. Phòng ngừa vị kia Hòa Liên Giáo Thánh trưởng lão công kích, lan đến gần Thẩm Ngưng Nhi, Huyền Già đại sư đám người.

"Oanh ~ "

Phở La Tư một chưởng đánh tới, tiên thiên cương khí đột nhiên nổ tung.

Nhưng mà, Ninh Tiểu Đường trước người, phẳng phất có một đạo không thể vượt qua vô hình khe rãnh.

Những thứ kia có thể đem cự thạch đánh thành tro phần tiên thiên cương khí, toàn bộ dừng ở Ninh Tiểu Đường trước người, bị đạo kia khí bức tường cho ngăn lại.

Mãi cho đến lúc này, vị kia Hòa Liên Giáo Thánh trưởng lão, mới rốt cục ý thức được chính mình gặp đối thủ.

Trong lòng hắn hơi hơi rung mình, căn bản không nghĩ tới, vị này mi thanh mục tú thanh niên nhân, dĩ nhiên biết là một vị cùng cấp bậc cao thủ!

Cái này là vị nào lão gia? Ngươi trang thật mẹ nó rất tốt! Thiếu chút nữa nói.

Phổ La Tư trong lòng oán hận thầm nghĩ.

Nhưng mà lúc này,

Ninh Tiểu Đường đã bước ra một bước.

Hắn vươn một bàn tay, hướng về phía Phổ La Tư lồng ngực một chương đánh ra.

Ninh Tiểu Đường một chương này nhẹ nhàng, chẳng cần gì, dường như không có chút nào uy lực.

Nhưng Phổ La Tư ánh mắt lại đột nhiên co rút lại, một tia khí tức nguy hiểm dưới đáy lòng tự nhiên sinh ra.

Hắn hoảng sợ phát hiện, chính mình tựa hồ căn bản không có thời gian tránh né.

Bởi vì Ninh Tiểu Đường một chương này nhìn qua tốc độ rất chậm, thực sự nhanh như thiểm điện, sắp tới Phổ La Tư chỉ có thể kiên trì, trở tay một chương đón đỡ.

"Ba ~ "

Chương chương lẫn nhau, không như trong tưởng tượng tiếng vang đinh tai nhức óc, chỉ là phát ra một cái thanh âm rất nhỏ.

Thậm chí còn cũng không có tiên thiên cương khí tràn lan đi ra, mọi thứ đều có vẻ bình thường, không mang theo chút nào khói lửa hơi thở.

Nhưng mà cái này phía dưới, nhưng là càng thêm mãnh liệt mà hung hiểm giao chiến.

Trong nháy mắt tiếp theo, chỉ thấy Phổ La Tư cả khuôn mặt đột nhiên biến đổi.

Sắc mặt hắn trở nên trắng bệch không gì sánh được, trong mắt đều là vẻ hoảng sợ, dường như gặp phải chuyện gì đáng sợ.

Mà hắn cũng quả thực gặp chuyện bất bình nhất tình.

Làm Ninh Tiểu Đường tay chương cùng Phổ La Tư tay chương lẫn nhau trong nháy mắt đó, Phổ La Tư cả người cũng cứng lại rồi, bởi vì hắn phát hiện mình một thân công lực, lại bị ép tới không còn cách nào nhúc nhích, tiên thiên cương khí bị gắt gao áp bách ở tại trong cơ thể.

Một cỗ sợ hãi trước đó chưa từng có, trong nháy mắt tràn ngập trong tim của hắn.

Giờ khắc này, hắn lại nghĩ được khí tức từ vong.

Phổ La Tư cảm giác cũng không sai, trong nháy mắt tiếp theo, Ninh Tiểu Đường tay chương thế đi không thay đổi, dường như một tòa dãy núi áp bách mà đến, phía dưới con kiến căn bản là không có cách cải biến dãy núi xu thế.

"Xoạt xoạt ~ "

Phổ La Tư cả bàn tay lúc này gãy xương, sau đó là cả cánh tay, dường như vụn vụn bánh quai chèo, trong nháy mắt thay đổi hình dạng.

Cuối cùng, là hắn nửa người, lập tức lồm vào.

"A! "

Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng đột nhiên vang lên, ngay sau đó lại hơi ngừng.

Cùng lúc đó, Phổ La Tư cả người lúc này té bay ra ngoài.

Hắn trông mắt cao ngất, cũng đã là sống còn hoàn toàn không có.

"Phanh ~ "

Thân thể rơi ầm ầm mặt đất, ngay sau đó "Oanh ~ " một tiếng, vô số tiên thiên cương khí, từ Phổ La Tư trong cơ thể bộc phát ra.

Nguyên bản lồm xuống biến hình thân thể, nhất thời trở nên ngàn vết lổ loét.

Ninh Tiểu Đường một chương giải quyết rồi vị này Hóa Liên Giáo Tiên Thiên Cảnh cao thủ phía sau, liền không hề nhìn nhiều.

Hắn xoay người lại, về mặt bình tĩnh nhìn phía đang cùng Tiểu Thương Hải giao thủ Cơ Vô Nhai.

Cơ Vô Nhai nhất thời toàn thân tóc gáy dựng lên, dường như bị viễn cổ mãnh thú theo dõi một dạng.

Ninh Tiểu Đường từ xuất thủ đến giải quyết triệt để Phở La Tư, cũng bắt quá mấy hơi thở công phu.

Như vậy trong thời gian ngắn, một vị Tiên Thiên Cảnh Trung Kỳ cao thủ liền chết như vậy.

Cơ Vô Nhai quả thực không dám tin vào hai mắt của mình.

"Hắn là ai vậy? Sao biết lợi hại như vậy? Chết tiết, hắn đến tốt cùng là lão gia hỏa nào? "

Giờ này khắc này, Cơ Vô Nhai đã hoàn toàn bị sợ đến hồn phi phách tán.

Thấy Ninh Tiểu Đường hướng hắn nhìn lại, Cơ Vô Nhai nơi nào còn dám dừng lại, trực tiếp xoay người chạy.

Cơ Vô Nhai vừa đi, Tiêu Thương Hải tự nhiên cũng dừng lại, hắn trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Ninh Tiểu Đường.

Tiêu Thương Hải làm sao cũng không nghĩ ra, Huyền Già đại sư biết mời tới lợi hại như vậy người giúp đỡ.

"Một chuồng liền đánh chết Phở La Tư, vị bằng hữu này thực lực, đơn giản là. . . "

Tiêu Thương Hải trong chốc lát cũng không biết làm như thế nào để hình dung.

"Muốn đi? Vẫn là ở lại đây đi. " Ninh Tiểu Đường nhàn nhạt mở miệng nói.

Hắn vừa định đuổi theo, nhưng mà ngay sau đó, Ninh Tiểu Đường bỗng nhiên trong lòng rung mình.

Chỉ thấy Cơ Vô Nhai vừa muốn chạy đến thông đạo ly khai thạch thất, đúng lúc này, một hồi thê lương quỷ dị tiếng cười, đột ngột ở thạch thất giữa vang lên.

"Anh lý lý lý ~~~ "

Cùng lúc đó, cả gian thạch thất bốn phía tất cả đèn chong, đột nhiên tắt.

"A ~~~" Thẩm Ngưng Nhi nhện không được phát sinh một tiếng thét chói tai.

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, thạch thất bốn phía đèn chong, lần nữa sáng lên.

Thẩm Ngưng Nhi nhanh chóng đến Ninh Tiểu Đường bên cạnh, cầm lấy Ninh Tiểu Đường cánh tay.

"Tiểu Đường, mới vừa rồi là thanh âm gì? " Thẩm Ngưng Nhi mười phần khẩn trương mà hỏi thăm.

Ninh Tiểu Đường sắc mặt nghiêm túc, nhìn chung quanh một vòng, lại như cũ cảm thấy có cái gì không đúng.

Huyền Già đại sư, Thẩm Duyệt Duyệt cùng với Tiêu Thương Hải, cũng hướng Ninh Tiểu Đường bên này tụ lại qua đây.

Mà Cơ Vô Nhai thân ảnh lóe lên, trực tiếp tiêu thất ở trong đường hầm, hướng phía bên ngoài bỏ chạy.

"A đi đã phạt, Ninh trang chủ, thanh âm mới vừa rồi. . . " Huyền Già đại sư hơi hơi lưỡng lự, con mắt hướng trong thạch thất chín thanh quan tài đồng nhìn lại.

Ninh Tiểu Đường cũng không có nhìn chín thanh quan tài đồng, UU đọc sách www.uukanshu.com mà là liên tục quét mắt bốn phía, trong miệng nhẹ giọng lầm bầm: "Không thích hợp, mặc dù coi như vẫn là giống nhau như đúc, nhưng cuối cùng là có chút bất đồng. "

Thẩm Ngưng Nhi thấy Ninh Tiểu Đường lầm bầm, không khỏi hỏi: "Tiểu Đường, ngươi có phải hay không phát hiện gì rồi? "

(ngày hôm nay hình như là lễ tình nhân kia mà, mặc dù rất muốn nói, làm cho cái này tràn ngập bạn tình thế giới làm nổ tung a !, nhưng vẫn là mong ước đại gia lễ tình nhân vui sướng! !)

Huyền Già đại sư đám người, lúc này cũng đều nhìn về Ninh Tiểu Đường.

Ninh Tiểu Đường vừa muốn giải thích, bỗng nhiên thông đạo bên kia, truyền đến một tiếng Cơ Vô Nhai phẫn nộ mà mòm mịt rít gào.

"Chết tiết, đây tốt cùng là nơi nào? "

Nghe được đạo thanh âm này, Huyền Già đại sư bọn người cảm thấy rất ngờ vực.

Chỉ có Ninh Tiểu Đường nghe hiểu Cơ Vô Nhai ý của lời này.

Ánh mắt của hắn ngưng lại, nhẹ giọng nói: "Xem ra, phán đoán của ta quả nhiên là đúng. "

Bạn đang đọc truyện *Trường Sinh Trang Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.